

THE HOLY QURAN
Arabic text with Assamese Translation

Translation into Assamese from English
by
Late Khan Bahadur Ataur Rahman Khan

নাম কিতাপ	পবিত্ৰ কোৰ-আন (অসমীয়া অনুবাদ)
প্ৰথম প্ৰকাশ	১৯৯০ সংখ্যা ৫০০০
দ্বিতীয় প্ৰকাশ	২০২০ সংখ্যা ১০০০
কমপোজিং	ৰেজিয়া খাতুন বি.এছ ছি
প্ৰকাশক	নজাৰত নশ্বৰ ইশ্বায়ত কাদিয়ান
মুদ্ৰণে	ফজলে উমৰ প্ৰিণ্টিং প্ৰেছ কাদিয়ান গুৰদাছপুৰ ১৪৩৫১৬ (পঞ্জাব)
Name of book	The Holy Quran (Assamese Translation)
First published	1990 5000 copies
Second published	2020 1000 Copies
Composing	Rejia Khatun (B.Sc)
Published by	Nazarat Nashr-O-Ishaat Qadian, Dist.Gurdaspur,Punjab 143516
Printed at	Fazle-Umar Printing Press Qadian, Dist: Gurdaspur 143516 (Punjab)

প্ৰথম প্ৰকাশকৰ কথা

মৰহুম খান বাহাদুৰ আতাউৰ ৰহমান চাহাবৰ ঐকান্তিক আগ্ৰহ আৰু আশাশুধীয়া প্ৰচেষ্টাৰ ফলস্বৰূপ পৱিত্ৰ কোৰ-আনৰ অসমীয়া ভাঙনিক নতুনকৈ একেটা খণ্ডতে ছপা কৰি সদৌ অসমীয়া ভাষী ৰাইজলৈ আগবঢ়াই আমি নতৈ আনন্দিত হৈছোঁ। এই সংস্কৰণটি ছপা কৰাৰ আগতে জনাব হবিবুল কাদিৰ চাহাবে পাণ্ডুলিপি চালি-জাৰি চাই অত্যাৱশ্যকীয় সংশোধন কৰিছে। এই সংশোধন আৰু পাণ্ডুলিপি খন যুগুত কৰাৰ কাৰ্যত অক্লান্ত পৰিশ্ৰম আৰু মূল্যবান সময় ব্যয় কৰি সহযোগ কৰা ব্যক্তিসকল আৰু কাদিৰ চাহাবলৈ আমাৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জনাইছোঁ।

এই অনুবাদ তলত উল্লেখ কৰা বাক্যৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হৈছেঃ

গ্ৰন্থখন প্ৰথম ছপা খৰচৰ সম্পূৰ্ণ ভাৰ বহন কৰা হৈছে দুবাই, চাৰজা আৰু ওজমানৰ আহমদী জমাতৰ দ্বাৰা আমাৰ কাতৰ প্ৰাৰ্থনা, সৰ্বশক্তিমান আল্লাহ তায়লাই যেন তেওঁলোকক প্ৰচুৰ পৰিমাণে পুৰস্কৃত কৰে আৰু তেওঁলোকৰ ঐকান্তিক উচ্চৰ্গ গ্ৰহণ কৰে।

এই পৱিত্ৰ ধৰ্মগ্ৰন্থখন অসমীয়া ভাষী ৰাইজলৈ নিবেদন কৰাৰ লগতে আমি আল্লাহৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা জনাওঁ, যাতে এই পৱিত্ৰ ধৰ্ম-শাস্ত্ৰই তেওঁলোকক নিৰ্দেশনা দিয়াৰ এক উৎস হিচাপে কাম কৰিব পাৰে আৰু বিশ্বৰ সমগ্ৰ মানৱ জাতিলৈ প্ৰেৰিত আল্লাহৰ এই পৱিত্ৰ বাণীৰ (ওহী) শিকনিত তেওঁলোক উপকৃত হয়।

প্ৰকাশক

দ্বিতীয় প্ৰকাশকৰ কথা

কোৰ-আন মজিদৰ অসমীয়া অনুবাদ মৰহুম খান বাহাদুৰ আতাউৰ
ৰহমান চাহাবে কৰিছিল, আৰু প্ৰথম বাৰ ইছলাম ইণ্টাৰনেশনাল
পাব্লিকেশ্বন ইউ.কে.ৰ পৰা ১৯৯০ চনত প্ৰকাশ কৰিছিল। ইয়াৰ
কমপোজিঙ এতিয়া নতুনকৈ কৰা হৈছে। ইয়াৰ কমপোজিঙ সন্মানীয়া
ৰেজিয়া খাতুন B.Sc য়ে কৰিছে। এই কোৰ-আন খন মাননীয় মজিবৰ ৰহমান
মুৰব্বী ছিলছিল (ইনচাৰ্জ অসম ডেস্ক), মাননীয় আমান আলী চাহাব মুৰব্বী
ছিলছিল (সভাপতি REVIEW কমিটি অসম), মাননীয় আজিবৰ ৰহমান
চাহাব মুৰব্বী ছিলছিল, মাননীয় নাজিম উদ্দিন মোল্লা চাহাব মুৰব্বী
ছিলছিল, মাননীয় ৰহিম বাদশ্বাহ চাহাব মুৰব্বী ছিলছিল, মাননীয়
শ্বাহজাহান আলী চাহাব মুরাল্লিম ছিলছিল, মাননীয় আফছাৰ আলী
আহমেদ চাহাব প্ৰধান শিক্ষক আহমদীয়া হাইস্কুল নাৰাৰ ভিটা, মাননীয়
লোকমান লুছেইন চাহাব শিক্ষক আহমদীয়া হাইস্কুল নাৰাৰ ভিটা, মাননীয়
ছফৰ আলী আহমেদ চাহাব শিক্ষক নাৰাৰ ভিটা এম.ই মাদ্ৰাছা, এখেত
সকলে REVIEW কৰিছে।

ছৈয়দিনা হজৰত খলিফাতুল মছীহ আল খামিছ (পঞ্চম
খলিফা) (আইঃ)ৰ অনুমোদন মৰ্মে কমপোজিঙ আৰু শুধৰণীৰ পিছত প্ৰথম
বাৰ কাৰিয়ানৰ পৰা প্ৰকাশ হৈ আছে আল্লাহ তায়লা এই ক্ষেত্ৰত সহায়
সহযোগীতা আগবঢ়োৱা সকলোকে উত্তম পুৰস্কাৰেৰে পুৰস্কৃত কৰক, আৰু
এই প্ৰকাশন সকলো ফালৰ পৰা কল্যাণমণ্ডিত কৰক। আমিন

নাজিব নশ্বৰ ইশ্বায়ত কাৰিয়ান

পাতনি

আল-কোৰ-আন মুছলমানসকলৰ পৰিত্ৰ ধৰ্ম-শাস্ত্ৰ । প্ৰায় চৌধ্যশ বছৰ আগতে আৰব দেশত আল্লাহ তায়লাৰ দ্বাৰা তেওঁৰ অনুদাস মহানবী হজৰত মহম্মদ (ছাঃ) ৰ ওপৰত এই শাস্ত্ৰ মৌখিক ভাৱে নাজিল(অৱতীৰ্ণ) কৰা হৈছিল ।

ইছলামৰ নবী গৰাকীৰ চল্লিছ বছৰ বয়সত ৬১০ খৃষ্টাব্দত এই শাস্ত্ৰ নাজিলৰ দ্বাৰা আৰম্ভ হৈছিল আৰু এই কৰ্য্যক্ৰম মোটামোটি ২৩ বছৰ কাললৈ চলিছিল । এই কালত আৰব দেশত লিখা-পঢ়াৰ প্ৰভাৱ অতি কম আছিল যদিও পৰিত্ৰ কোৰ-আন খন নাজিলৰ দিনৰ পৰাই লিপিবদ্ধ কৰা হৈছিল । বিভিন্ন সময়ত নানাজন লিখক এই পৰিত্ৰ কাম কৰাৰ বাবে নিযুক্ত হৈছিল । সেইসকলৰ ভিতৰত মুখ্য কেইগৰাকী মান হ'লঃ-

হজৰত আবু বক্কৰ, হজৰত আলী, জায়েদ বিন ছাবিত, জুবাইৰ ইবনে আল আৰাম(আল্লাহ তায়লা তেখেতসকলৰ ওপৰত শান্তি বৰ্ষণ কৰক)

ইয়াৰ ওপৰিও হজৰত মহম্মদ (ছাঃ) ৰ বহুতো সঙ্গীয়ে পৰিত্ৰ কোৰ-আন খন নাজিল কৰা অৱস্থাতেই কণ্ঠস্থ কৰি ৰাখিছিল । আৰবসকলৰ বাবে কোনো বৃহৎ বিদ্যা-বিষয়ক কৰ্মমুখস্থ কৰি ৰখাটো একো নতুন কথা নাছিল । দৰাচলতে, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ মনত ধাৰণ কৰি ৰাখিব পৰা অসাধাৰণ স্মৰণ শক্তিৰ বাবে গৌৰব বোধ কৰিছিল, আৰু এই ক্ষেত্ৰত তেওঁলোকে অতুলনীয় বুলি বিবেচনা কৰিছিল । তেওঁলোকৰ কিছুমান আৰব কবিয়ে ১,০০০০০ তকৈ অধিক কবিতা বা পদ মুখস্থ কৰি ৰখাৰ বাবে জনাজাত আছিল । এতেকে আৰম্ভণীৰ পৰা শেষলৈকে পৰিত্ৰ কোৰ-আন সংৰক্ষণৰ ক্ষেত্ৰত এক দ্বৈত পদ্ধতি অৱলম্বন কৰা হৈছিল । ফলস্বৰূপে পৰিত্ৰ কোৰ-আনৰ লেখা অপৰিবৰ্তিত আৰু অটুট হৈ থাকিল । নানাজন পাশ্চাত্য পণ্ডিতৰ অন্য ধৰণে প্ৰমাণ কৰিবলৈ বিচৰা বহু প্ৰচেষ্টা বিফলতাত পৰিণত হ'ল । সমালোচনাৰ কঠোৰতম ব্যৱস্থাবোৰ প্ৰয়োগ কৰিও সমালোচনা কৰা সকলে অৱশেষত মানিব লগা হ'ল যে, পৰিত্ৰ কোৰ-আনখন আমি এতিয়া যিকপে পাইছোঁ মহানবী হজৰত মহম্মদ (ছাঃ) য়ে তেখেতৰ সঙ্গীসকলৰ হাতত হস্তান্তৰ কৰাৰ সময়তো আল্লাহৰ প্ৰকাশ স্বৰূপে অবিকল তেনে আছিল ।

সেয়ে ছাৰ উইলিয়াম মুইৰয়ে হজৰত মহম্মদ (ছাঃ) ৰ জীৱনী

(Life of Mahomet) লণ্ডন ১৯১২; খণ্ড-১ গ্ৰন্থৰ xxii-xxii পৃষ্ঠাত লিখিছেঃ

হজৰত মহম্মদ (ছাঃ)ৰ মৃত্যুৰ ২৫ বছৰৰ ভিতৰতে হজৰত ওছমানৰ হত্যাকাণ্ডক লৈ উখিত বিবাদমান আৰু তিক্ততা পূৰ্ণ দলা দলিয়ে তেতিয়াৰ পৰা মুছলিম জগতক বিদীৰ্ণ কৰি আহিছে। অথচ একেখন কোৰ-আন আজিলৈকে প্ৰচলিত আছে; আৰু তেওঁলোকৰ সকলোৰে বৰ্তমানলৈকে যুগে যুগে একেখন কোৰ-আনক মানি অহা কথাই এক অকাট্য প্ৰমাণ দাঙি ধৰে যে, সেই দুৰ্ভগীয় খলিফা জনৰ আদেশত প্ৰস্তুত ঠিক একেখন কোৰ-আনকেই বৰ্তমানেও আমি পাইছোঁ। সম্ভৱত: বাৰ শতিকা জুৰি এনে বিশুদ্ধ ভাৱে বৰ্তি থকা আন কোনো গ্ৰন্থ পৃথিৱীত বিচাৰি পোৱাটো দুৰ্লভ।

ই. এম হুয়েৰি য়ে তেওঁৰে কমপ্ৰিহেনচিভ কমেণ্টাৰী অফ দি কোৰ-আন (কোৰ-আনৰ এটি বিস্তাৰিত টিকা) নামক গ্ৰন্থ (লণ্ডন ১৮৯৬; পৃঃ ৩৪৯; খণ্ড ১) ত লিখিছেঃ

পুৰণিকালৰ সকলো গ্ৰন্থৰ ভিতৰত কোৰ-আনৰ পাঠেই বিশুদ্ধতম।

লেনপুল য়ে তেওঁৰ কোৰ-আনৰ সাৰ সংগ্ৰহ (Selection from the Kuran) গ্ৰন্থৰ (টাৰ্নবাৰ, লণ্ডন ১৮৭৯) পাতনি পৃষ্ঠাত লিখিছেঃ

আল-কোৰ-আনৰ সন্দেহাতীত নিভাঁজ ৰূপ ইয়াৰ এক অপৰিসীম গুণ। প্ৰায় তেৰ শতিকা ধৰি সেই একে শব্দ ৰাজিয়েই অপৰিবৰ্তিত হৈ আছে বুলি সম্পূৰ্ণ আস্থাবে বৰ্তমানেও আমি তাক পঢ়িব পাৰো।

বচওৱৰ্থ স্মিথ য়ে তেওঁৰ মহম্মদ আৰু মহম্মদানিজম (Muhammad and Muhammedanism)

লণ্ডন ১৮৭৪ গ্ৰন্থৰ ২২ পৃষ্ঠাত লিখিছেঃ

কোৰ-আনত হজৰত মহম্মদ (ছাঃ) ৰ কথা কোনো যোগ বিয়োগ নোহোৱাকৈ সাইলাখ একেই আছে আৰু এই কথাত আমি সকলো প্ৰকাৰৰ যুক্তিযুক্ত সন্দেহৰ উদ্ৰুত।

সৰ্বশেষত প্ৰফেছৰ টি. ডবলু আৰ্নল্ড য়ে তেওঁৰ ইছলামীক ফেইথ (Islamic Faith), লণ্ডন, গ্ৰন্থৰ ৯ পৃষ্ঠাত লিখিছেঃ

হজৰত মহম্মদ (ছাঃ) স্বয়ং উচ্চাৰিত প্ৰকৃত বাণীৰ লগত এই সংশোধিত পাঠৰ সম্পূৰ্ণ মিল আছে।

এই গ্ৰন্থখনৰ সকলো বিলাক বিশেষ বিশেষ বৈশিষ্টৰ বিতং আলোচনা কৰাটো সম্ভৱপৰ নহয় যদিও ইছলামৰ বিষয়ে নজনা পাঠকসকলৰ উপকাৰৰ অৰ্থে ইয়াত কেইটামান মন কৰিবলগীয়া বৈশিষ্ট উল্লেখ কৰাটো

অমুগুত নহ'ব ।

পৱিত্ৰ কোৰ-আনে কেৱল আৰববাসী সকলকেই সম্বোধন কৰা নাই, সমগ্ৰ মানৱ জাতিকেই সম্বোধন কৰিছে আৰু মহানবী হজৰত মহম্মদ (ছাঃ) ক সমগ্ৰ বিশ্বৰ বাবেই পয়গম্বৰ ৰূপে সাব্যস্ত কৰিছে ।

ঐশ্বৰিক বিধি-বিধানৰ ক্ষেত্ৰত পৱিত্ৰ কোৰ-আনেই শেষ কথা ; ই সমগ্ৰ মানৱ জাতিৰ বাবে নিদৰ্শনাৰ এখন সম্পূৰ্ণ গ্ৰন্থ ।

এইখনেই একমাত্ৰ ঐশ্বৰিক গ্ৰন্থ, যি নবুয়তৰ অদ্ভুত আৱিৰ্ভাবক এক সাৰ্বজনীন আচৰিত আৱিৰ্ভাব বুলি স্বীকাৰ কৰিছে আৰু বাৰম্বাৰ এই কথা সাব্যস্ত কৰিছে যে বিশ্বৰ বিভিন্ন দেশ আৰু জাতিৰ মানুহৰ মানৱ জাতিৰ ইতিহাসৰ কোনোবা নহয় কোনোবা কালত ঐশ্বৰিক অভিব্যক্তি বা প্ৰকাশ উপলব্ধি হৈছে । পৱিত্ৰ কোৰ-আনে সেয়ে সাব্যস্ত কৰিছে ।

وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿١٥﴾

এনে কোনো জাতি নাই, যাৰ বাবে কোনো সতৰ্ককাৰী পঠিওৱা হোৱা নাই
৩৫:২৫

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴿١٦﴾

আৰু স্বৰূপতে প্ৰত্যেক জাতিৰ মাজত আমি একেজন ৰচুল উত্থাপন কৰিছোঁ এই সংবাদ দিবলৈ যে তোমালোকে কেৱল আল্লাহৰেই আৰাধনা কৰিবা, আৰু সীমালঙ্ঘনকাৰীৰ লগ নালাগিবা ।

এই শিকনিৰে প্ৰত্যেক জাতিৰ মাজত আমি একোজনা দূত আৱিৰ্ভূত কৰাইছোঁ । ১৬:৩৭

এনেকৈয়ে পৱিত্ৰ কোৰ-আনে নবুয়তৰ অদ্ভুত আৱিৰ্ভাৱ কেৱলমাত্ৰ বাইবেলৰ পুৰণি আৰু নতুন নিয়ম (Testament)ত উল্লেখিত নবীসকলৰ মাজতে সীমিত আছে বুলি কৰা দাবী অগ্ৰাহ্য কৰে । এইদৰেই পৱিত্ৰ কোৰ-আনে ন্যায়নিষ্ঠ ও ওৱাজিব, পৰম দয়ালু, দানশীল ও মঙ্গলময় আল্লাহৰ সৃষ্ট সকলো দেশৰ সকলো জাতিৰ, সকলো সম্প্ৰদায়ৰ সৰ্বজীৱক সমান চকুৰে চোৱা এক সৰ্বজাগতিক আল্লাহৰ ধাৰণা প্ৰৱৰ্তন কৰিছে ।

এই গ্ৰন্থত সবাতোকৈ অধিক গুৰুত্ব আৰোপ কৰা হৈছে আল্লাহৰ একত্ববাদৰ ওপৰত; আল্লাহক বিভক্ত কৰিব নোৱাৰি বা একাধিক কৰিবও

নোৱাৰি। আল্লাহৰ লগত অন্যান্য সকলো ধৰণৰ অস্তিত্বৰ একোটাই মাত্ৰ সম্পৰ্ক পৰিত্ৰ কোৰ-আনত স্বীকৃত হৈছে; সেয়া হ'ল- স্ৰষ্টা আৰু সৃষ্টিৰ মাজত থকা সম্পৰ্ক। লাগে সি যি ৰূপে নহওঁক, কোনোবা আল্লাহৰ মহিমাৰ ভাগ ল'ব নোৱাৰে, আৰু তেওঁৰ চিৰ স্থায়িত্বৰ ভাগও কোনে ল'ব নোৱাৰে। ত্ৰিত্ববাদ আৰু পুত্ৰত্বৰ ধাৰণাক পৰিত্ৰ কোৰ-আনে স্পষ্টকৈ অগ্ৰাহ্য কৰিছে।

আল্লাহৰ কোনো স্ত্ৰী বা সন্তান নাই।

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝

لَمْ يَلِدْ ۝ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝

- ২) কোৱা, তেওঁৱেই আল্লাহ আৰু আল্লাহ সেই এজনাই।
- ৩) আল্লাহ সম্পূৰ্ণ স্বতন্ত্ৰীয়া আৰু সকলোৰে উপাস্য।
- ৪) তেওঁ কাকো জন্ম দিয়া নাই আৰু তেওঁ কাৰো পৰা জাত হোৱা নাই।
- ৫) আৰু আল্লাহৰ সমকক্ষ আন কোনো নাই।

পৰিত্ৰ কোৰ-আনে ছয়টা মৌলিক বিশ্বাসৰ কথা কৈছে। সেই কেইটা হ'লঃ আল্লাহ, ফিৰিস্তা, কিতাপ, নবী, পুনৰুত্থান আৰু শেষ বিচাৰৰ দিন আৰু সকলোটি সামৰি লোৱা আল্লাহৰ ৰায় বা আদেশৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰা। উত্তৰাধিকাৰ সুত্ৰে পোৱা গুণাহৰ মতবাদ পৰিত্ৰ কোৰ-আনে নামঞ্জুৰ কৰে; আৰু প্ৰত্যেক ব্যক্তিয়েই কোনো আধ্যাত্মিক কলঙ্ক নথকাকৈ নিষ্কলুষ ভাৱে জন্ম গ্ৰহণ কৰে বুলি পৰিত্ৰ কোৰ-আনে সাব্যস্ত কৰিছে। আল্লাহ কেৱল ন্যায়নিষ্ঠই নহয়, তেওঁ অতিশয় কৃপালু, ক্ষমাশীল, মঙ্গলময় আৰু দানশীলও। তেওঁৱেই সকলো বস্তুৰ মালিক; তেওঁ যদি সন্তুষ্ট হয়, পাপ ক্ষমা কৰিব পাৰে। পাপী বা গুণাকাৰীজনে নিজৰ অনুশোচনাৰ চকুৰ পানীৰে পাপবোৰ ধুই নিজকে নিকা কৰিব পাৰে, যদিহে আল্লাহ তেনে অনুশোচনা মানি লয়। পৰিত্ৰ কোৰ-আনৰ মতে পাপৰ বা শোধন কৰাৰ দৃঢ় সঙ্কল্প লোৱাত, আৰু সেই দৃঢ় সঙ্কল্পৰ সিদ্ধান্ত লৈ নিজকে অকপট ভাৱে তাৰ সৃষ্টি কৰ্তাৰ ওচৰত দগুৰতে চিজদা কৰাত। তেনে এক সিদ্ধান্ত পৰম কৃপালু আল্লাহে যদি মানি লয়, তেন্তে সেই প্ৰত্যেকটি মানৱ জীৱকে

অতীতত কৰি অহা পাপবোৰৰ সত্বেও এক আধ্যাত্মিক নৱ-জন্ম প্ৰদান কৰা হয় ।

পৱিত্ৰ কোৰ-আনৰ মতে হজৰত ঈছা(আঃ) অতি সম্ভ্ৰমপূৰ্ণ আৰু মহৎ পৰ্যায়ৰ নবীসকলৰ লগৰে এজন । পৱিত্ৰ কোৰ-আনে হজৰত ঈছা(আঃ) আল্লাহৰ পুত্ৰ আৰু মানৱ জাতিৰ পৰিত্ৰাণৰ হকে ক্ৰুছ বিদ্ধ হৈ তেখেতৰ মৃত্যু হৈছিল বুলি কৰা অভিমত অগ্ৰাহ্য কৰে । অমৃত ক্ৰুছ বিদ্ধ কৰা হৈছিল বুলি কৰা ইহুদী আৰু খ্ৰীষ্টান সকলৰ দাবী পৱিত্ৰ কোৰ-আনে স্পষ্টৰূপে খণ্ডন কৰে । পৱিত্ৰ কোৰ-আনৰ মতে তেওঁৰ শত্ৰুসকলে তেওঁক ক্ৰুছ বিদ্ধ কৰি বধ কৰাত বিফল হৈছিল । তেওঁৰ দেহটো ক্ৰুছৰ পৰা নমাই আনোতে তেখেত মাথোন অচেতন অৱস্থাতেই আছিল । এতেকেহে ক্ৰুছত তেখেতৰ মৃত্যু হৈছিল বুলি কথাষাৰক লৈ এই সকলোবোৰ অনুমান আৰু খেলিমেলিৰ সৃষ্টি ।

পৱিত্ৰ কোৰ-আনে হজৰত ঈছা(আঃ) ৰ কুমাৰী মাতৃৰ কোলত জন্ম হোৱাটো সাব্যস্ত কৰিছে , কিন্তু সন্দেহজনক চৰিত্ৰৰ নাৰীৰূপে চিত্ৰিত সকলো অভিযোগৰ পৰা মাতৃ মেৰীক দোষমুক্ত কৰিছে ।

অন্যান্য ধৰ্মৰ প্ৰতি মনোভাৱৰ ক্ষেত্ৰত সকলো ধৰ্ম-শাস্ত্ৰৰ ভিতৰত পৱিত্ৰ কোৰ-আন অদ্বিতীয় । ই কেৱল বাইবেলৰ নবীসকলক স্বীকৃতি জনোৱাই নাই, পৃথিৱীৰ যতেই আৱিৰ্ভাব নহওঁক সকলো নবীসকলক ধৰ্মৰ মৌল বিধান স্বৰূপে বিশ্বাস কৰিবলৈ মুছলিম সকলক আদেশ কৰিছে ।

আচল কথা হ'ল, ক্ৰুছবিদ্ধ কৰাৰ পাছত অতি শীঘ্ৰেই ইহুদীসকলে গভৰ্নৰ পণ্টিয়াচ পাইলেটৰ ওচৰলৈ গৈ হজৰত ঈছা (আঃ) ৰ দেহটো তেওঁলোকৰ হাতত গতাই দিবলৈ কলে । ক্ৰুছ বিদ্ধ হোৱাৰ পাছতো হজৰত ঈছা (আঃ) জীয়াই থাকিব পাৰে বুলি তেওঁলোকৰ ধাৰণা কৰা কোনো অনিশ্চয়তা নথকাকৈ তেওঁলোকে প্ৰকাশ কৰিলে আৰু পাছত দাবী কৰিলে যে তেওঁ মৃত্যুৰ বুকুৰ পৰা পুনৰ জীৱন লাভ কৰিছে ।

فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ

তাতেই আছে চিৰস্থায়ী উপদেশ বাক্যসমূহ ।

পৱিত্ৰ কোৰ-আনৰ মতে সকলো ধৰ্মৰ প্ৰধান বাৰ্তা একেটাই; সেয়া হ'ল: এক ঈশ্বৰত বিশ্বাস; পৰম নিষ্ঠাৰে তেওঁৰ উপাসনা কৰা আৰু তেওঁৰ কৰুণা পাবলৈ সজ কাম কৰা ।

এই মৌলসমূহৰ বাহিৰে বিভিন্ন ধৰ্মৰ নৈতিক আৰু সামাজিক শিক্ষা

পৃথিৱীৰ বিভিন্ন অঞ্চলত বিভিন্ন কালত ভিন ভিন অৱস্থা, পৰিৱেশ আৰু আৱশ্যকতাৰ লগত খাপ খুৱাবলৈ ভিন ভিন হ'ব পাৰে। পিছত এই কথা মন কৰিবলগীয়া যে যদিও পৱিত্ৰ কোৰ-আনে অন্যান্য বহু গ্ৰন্থৰ দৰে তৌৰাত আৰু গচপেল (মঙ্গল সমাচাৰ, যীশু খ্ৰীষ্টৰ চৰিত্ৰ, ধৰ্ম বিষয়ক সাৰ কথা) সমূহ ঈশ্বৰৰ অভিব্যক্তি বা প্ৰকাশ বুলি স্বীকৃতি দিছে, তথাপি এই কথাও সাব্যস্ত কৰিছে যে সেইবিলাক একেবাৰে অবিকল নিখুঁত হৈ থকা নাই। কালৰ সোঁতত দুৰ্ভাগ্যবশতঃ এই ঐশ্বৰিক গ্ৰন্থসমূহত মানুহৰ হাতত পৰি মূলৰ বহু ক্ৰটি বিচ্যুতি ঘটিছে, অথবা এইবিলাকক ভ্ৰষ্ট কৰা হৈছে। এই মূলতে ঐশ্বৰিক গ্ৰন্থসমূহৰ অৱশিষ্ট বিলাকত আমি আজি বহুতো অমিল আৰু বিপৰীত উক্তি পাওঁ আৰু সেয়ে পৱিত্ৰ কোৰ-আনে এইবিলাকক অনৈক্য আৰু ভ্ৰষ্টাচাৰৰ অঙ্কিত দৃশ্য বুলি বুজাই অন্য পাকে উৰুঙা কৰি দিছে।

মানৱ জাতিৰ সৃষ্টিৰ সৰ্বশেষ লক্ষ্য হ'ল আল্লাহৰ উপাসনা। কোৰ-আনৰ শিক্ষাই বুজাইছে যে আল্লাহৰ ওচৰত কেৱল সান্ত্বনাই প্ৰণিপাত কৰিলেই নহয়, তেওঁৰ জ্যোতি আৰু কৃপা ব্যক্ত কৰি আল্লাহৰ প্ৰকৃত প্ৰতিনিধি যাতে হ'ব পাৰে তাৰ বাবে লোকে আল্লাহ তায়লাৰ গুণৰাজি আহৰণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে।

এই বিশ্বত মানৱ আল্লাহৰ মুখ্য সৃষ্টি আৰু সকলো সৃষ্ট জীৱ আৰু বস্তুৰ ভিতৰত মানুহে এক সন্মান আৰু মৰ্যাদাৰ আসন দখল কৰিছে। অন্যান্য সৃষ্টিৰ সম্পৰ্কত মানুহে তেনে এক শ্ৰেষ্ঠ স্থান লাভ কৰিছে যদিও পৱিত্ৰ কোৰ-আনে কিন্তু মানুহ আৰু মানুহৰ মাজত সামাজিক শ্ৰেষ্ঠতাৰ ধাৰণা স্পষ্টভাৱে অগ্ৰাহ্য কৰিছে। সজগুণ, ধৰ্মনিষ্ঠা আৰু সাধুতাত যিজনে আনবিলাকক চেৰ পেলাব সিয়ে তাৰ স্ৰষ্টাৰ চকুত শ্ৰেণী আৰু মৰ্যাদাত শ্ৰেষ্ঠ বুলি বিবেচিত হ'ব।

পৱিত্ৰ কোৰ-আনৰ উপদেশ সকলো ক্ষেত্ৰতে এক সম্পূৰ্ণ ধৰ্মীয়, সামাজিক, অৰ্থনৈতিক আৰু নৈতিক প্ৰথা ৰূপে মানৱৰ স্বাৰ্থ আৰু কৰ্মৰ সকলো ক্ষেত্ৰতে সামৰিছে আৰু ইয়াক সাৰ্বজনীন ভাৱে পালন কৰিব পাৰি। সম্পূৰ্ণ নৈতিক মৌলসমূহ কঠোৰভাৱে অনুসৰণ নকৰিলে কোনো প্ৰথাই লাগে সেয়া যিমানেই উত্তম নহওক কাৰ্যকৰী বা ফলপ্ৰসূ নহয়।

সামাজিক শৃঙ্খলাত সম্পূৰ্ণ ঐক্য আনিবৰ বাবে তথা মানুহৰ মাজত থকা সংঘৰ্ষৰ সকলো ধৰণৰ উৎস অপসাৰণ কৰিবৰ বাবে বিভিন্ন ব্যক্তি আৰু

সমাজৰ বিভিন্ন শাখাৰ অধিকাৰ আৰু দায়িত্ব আছে; এই সম্পৰ্কে পৱিত্ৰ কোৰ-আনে পৰিষ্কাৰকৈ উল্লেখ কৰিছে। আৰু এই দৰেই শ্ৰেণী সংগ্ৰাম আৰু মানুহে মানুহক যি কোনো ৰূপত শোষণ কৰাৰ ধাৰণা আঁতৰ কৰিছে।

মানৱ সমাজত নাৰীক উচ্চ সন্মানেৰে সন্মানীয় মৰ্যাদা প্ৰদান কৰি নাৰীৰ অধিকাৰ সাব্যস্ত কৰাত সকলো ঐশ্বৰিক গ্ৰন্থ য'ত নাৰীৰ উত্তৰাধিকাৰী স্বত্বৰ অধিকাৰ সুৰক্ষাৰ বাবে উত্তৰাধিকাৰী স্বত্ব আইন সমূহ পৰিষ্কাৰ ভাৱে দাঙি ধৰা হৈছে।

পৱিত্ৰ কোৰ-আনৰ উপদেশাৱলীৰ আন এক প্ৰধান বৈশিষ্ট হ'ল বিবেকৰ স্বাধীনতা।

আল্লাই মানুহক বিশ্বাস কৰা বা নকৰাৰ মুক্ত ইচ্ছা দিছে আৰু ধৰ্মৰ ক্ষেত্ৰত কোনো মানুহৰ ওপৰত জোৰ-পূৰ্বক কোনো মতবাদ জাপি দিব নোৱাৰি।

পৱিত্ৰ কোৰ-আনে এই ক্ষেত্ৰত বল প্ৰয়োগৰ অনুমতি দিয়া নাই। ধৰ্মৰ ক্ষেত্ৰত আল্লাহৰ ওপৰত মানুহ পোনপটীয়া ভাৱে দায়ী। কোনো আদৰ্শ, মতবাদ বল-প্ৰয়োগৰ দ্বাৰা কাৰো ওপৰত জাপি দিব নোৱাৰি; নাইবা যাৰ যি বিশ্বাস পৰামৰ্শ আৰু বুজনিৰে প্ৰত্যয় জন্মোৱাৰ উপায় হে অনুমতি দিয়া হৈছে।

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ

ধৰ্মত কোনো বল প্ৰয়োগ, বাধ্য বাধকতা নাই (২:২৫৭)

يُهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيِي مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ ط

সেয়ে একা স্পষ্ট চিহ্নৰ যোগেদি ইতিমধ্যে যি নাশ হ'ব পাৰে, আৰু যি এক স্পষ্ট চিহ্নৰ দ্বাৰা জীৱন লাভ কৰিছে, সি জীয়াই থাকিব পাৰে। (৮:৪৩)

মৃত্যুৰ পিছত মানৱ আত্মাই এক নতুন ৰূপ ধাৰণ কৰে বুলি পৱিত্ৰ কোৰ-আনে শিকনি দিছে। কাৰো আত্মাৰ অদৃষ্ট আৰু তাৰ কাৰ্যাৱলী আৰু আচৰণৰ দ্বাৰা নিৰ্ধাৰিত হয়। প্ৰত্যেক ব্যক্তিৰ অসৎ বা সৎ কৰ্মৰাজিয়ে মৃত্যুৰ পিছত তাৰ সম্ভাৱ্য জীৱনৰ বিষয়ে নিৰূপিত কৰে।

পৱিত্ৰ কোৰ-আনে দাবী কৰে যে ইছলাম হ'ল পোহৰৰ বাৰ্তা আৰু দীৰ্ঘ সংগ্ৰামৰ পাছত অৱশেষত ই অন্ধকাৰ নাশ কৰিব। পৱিত্ৰ কোৰ-আনত এই ভৱিষ্যতবাণী কৰা হৈছে যে সমগ্ৰ মানৱ জাতিৰ ধৰ্ম আৰু আদৰ্শৰ বাবে এক বিশ্ব ধৰ্মৰ ঠিকিত লক্ষ্যৰ কথা অনুধাৱন কৰি এইদৰেই শেষত সকলো ধৰ্ম আৰু আদৰ্শৰ ওপৰত ইছলামৰ প্ৰাধান্য বৰ্তিব।

পৱিত্ৰ নবীজনাবৰ ভৱিষ্যত বাণী মতে ইছলামৰ চুড়ান্ত বিজয় মাহদী আৰু মছীহ (পৱিত্ৰ পুৰুষ) পৱিত্ৰ নবী হজৰত মহম্মদ (ছাঃ)ৰ এজনা অনুদাসৰ যোগেদি যুক্তি পৰামৰ্শ বিবেচনা আৰু বুজনিৰ দ্বাৰা সাধন হ'ব। যোৱা শতিকাৰ শেষৰ ফালে আহমদীয়া মুছলিম জামাতৰ বিশ্বাস মতে এই ভৱিষ্যতবাণী সাৰ্থক কৰাৰ বাবে কাদিয়ানত (ভাৰতত) হজৰত মিৰ্জা গোলাম আহমদ চাহাবক আল্লাই এই যুগৰ এগৰাকী প্ৰতিশ্ৰুত সংস্কাৰক ৰূপে মাহদী আৰু মছীহ খিতাপেৰে তুলি ধৰিলে।

তেখেত ১৮৮৯ চনত ইছলামত আহমদীয়া নৱ জাগৰণ নাম দি এক নৱ জাগৰণ প্ৰবৰ্তন কৰে। এই নৱ জাগৰণে ইয়াৰ আৰম্ভণিৰ দিনৰে পৰা শান্তি-পূৰ্ণ উপায়, বুজনি আৰু পৰামৰ্শ, যুক্তি তথা পৃথিৱীৰ বিভিন্ন অঞ্চলৰ লগৰীয়া মানুহৰ সেৱাৰ যোগেদি ইছলামৰ বাৰ্তা প্ৰচাৰৰ কাম কৰি আহিছে। আজিলৈকে বিশ্বৰ দুই শ বো অধিক দেশৰ মানুহৰ মাজত ইছলামৰ প্ৰতি অনুৰক্তি জগাই তোলাত সফল হৈছে আৰু এই লক্ষ্যৰ পথত প্ৰচেষ্টা চলাই আছে।

পৱিত্ৰ গ্ৰন্থৰখনৰ এই অসমীয়া সংস্কৰণটি এনে এক মহান লক্ষ্যৰ পথত সমাজে হাতত লোৱা অন্য এক গুৰুত্বপূৰ্ণ পদক্ষেপ।

ইয়াৰ মহান সাফল্যৰ বাবে আল্লাহৰ কৃপা বৰ্ষিত হওক।

নম্বৰ	চুৰা	পৃষ্ঠা নম্বৰ
১	আল ফাতিহা	১
২	আল-বাকৰা	২-৭৬
৩	আল-ইমৰান	৭৭-১২১
৪	আন-নিছা	১২২-১৬৬
৫	আল-মাইদা	১৬৭-১৯৯
৬	আল-আনাম	২০০-২৩৯
৭	আল-আৰাফ	২৪০-২৮৪
৮	আল-আনফাল	২৮৫-৩০১
৯	আত-তাওবা	৩০২-৩৩৪
১০	ইয়ুচু	৩৩৫-৩৫৯
১১	হুদ	৩৬০-৩৮৫
১২	ইয়ুচুফ	৩৮৬-৪১০
১৩	আৰ-ৰাদ	৪১১-৪২১
১৪	ইব্রাহিম	৪২২-৪৩৩
১৫	আল-হিয়ৰ	৪৩৪-৪৪৫
১৬	আন-নহল	৪৪৬-৪৭২
১৭	বনি ইস্রাইল	৪৭৩-৪৯৫
১৮	আল-কাহফ	৪৯৬-৫১৯
১৯	মৰয়ম	৫২০-৫৩৪
২০	তাহা	৫৩৫-৫৫৬
২১	আল-আমবিয়া	৫৫৭-৫৭৫
২২	আল-হয়	৫৭৬-৫৯৩
২৩	আল-মুমিনুন	৫৯৪-৬১০
২৪	আন-নুৰ	৬১১-৬২৭
২৫	আল-ফুৰকান	৬২৮-৬৪১
২৬	আশ্ব-শুআৰা	৬৪২-৬৬৫
২৭	আন-নমল	৬৬৬-৬৮২
২৮	আল-কাছাছ	৬৮৩-৭০২
২৯	আল-আনকবুত	৭০৩-৭১৬

নম্বৰ	চুৰা	পৃষ্ঠা নম্বৰ
৩০	আৰ-ৰুম	৭১৭-৭২৮
৩১	লুকমান	৭২৯-৭৩৫
৩২	আছ-ছাজদা	৭৩৬-৭৪১
৩৩	আল-আহজাব	৭৪২-৭৫৯
৩৪	ছাবা	৭৬০-৭৭২
৩৫	আল-ফাতিৰ	৭৭৩-৭৮৩
৩৬	ইয়াছিন	৭৮৪-৭৯৪
৩৭	আচ-চাফ্‌ফাত	৭৯৫-৮১১
৩৮	ছাদ	৮১২-৮২৩
৩৯	আয-যুমৰ	৮২৪-৮৩৯
৪০	আল মোমিন	৮৪০-৮৫৬
৪১	হা -মীম আছ-ছাজদা	৮৫৭-৮৬৭
৪২	আশ্ব-শুৰা	৮৬৮-৮৭৮
৪৩	আল-যুখৰুফ	৮৭৯-৮৯২
৪৪	আদ- দুখান	৮৯৩-৮৯৯
৪৫	আল-জাছিয়া	৯০০-৯০৬
৪৬	আল-আহকাফ	৯০৭-৯১৫
৪৭	মহম্মদ	৯১৫-৯২৩
৪৮	আল-ফাতাহ	৯২৪-৯৩১
৪৯	আল-হুজুৰাত	৯৩২-৯৩৬
৫০	কাফ	৯৩৭-৯৪৩
৫১	আল-জাৰিয়াত	৯৪৩-৯৫০
৫২	আত-তুৰ	৯৫০-৯৫৫
৫৩	আন-নাজম	৯৫৬-৯৬২
৫৪	আল-কমৰ	৯৬২-৯৬৮
৫৫	আৰ-ৰহমান	৯৬৯-৯৭৬
৫৬	আল-ওৰাকিয়াহ	৯৭৭-৯৮৪
৫৭	আল-হাদিদ	৯৮৫-৯৯২
৫৮	আল-মুজাদিলাহ	৯৯৩-৯৯৮

নম্বৰ	চুৰা	পৃষ্ঠা নম্বৰ
৫৯	আল-হাশ্বৰ	৯৯৯-১০০৪
৬০	আল-মুমতাহিনাহ	১০৫-১০০৯
৬১	আছ-ছাফ	১০১০-১০১৩
৬২	আল-জুমুৰা	১০১৩-১০১৫
৬৩	আল-মুনাফিকুন	১০১৬-১০১৮
৬৪	আত-তাগাবুন	১০১৯-১০২২
৬৫	আত-তালাক	১০২৩-১০২৬
৬৬	আত-তাহৰিম	১০২৭-১০৩০
৬৭	আল-মুলক	১০৩১-১০৩৫
৬৮	আল-কালাম	১০৩৬-১০৪১
৬৯	আল-হাক্কাহ	১০৪২-১০৪৬
৭০	আল-মাআৰিজ	১০৪৭-১০৫১
৭১	নুহ	১০৫১-১০৫৪
৭২	আল-জিন্	১০৫৫-১০৫৯
৭৩	আল-মুজ্জাম্মিল	১০৫৯-১০৬২
৭৪	আল-মুদাচ্ছিব	১০৬৩-১০৬৭
৭৫	আল-কিয়ামাহ	১০৬৮-১০৭১
৭৬	আদ-দাহৰ	১০৭২-১০৭৫
৭৭	আল-মুৰচালাত	১০৭৬-১০৮০
৭৮	আন-নাবা	১০৮০-১০৮৪
৭৯	আন-নাজিয়াত	১০৮৪-১০৮৮
৮০	আবাচা	১০৮৯-১০৯২
৮১	আত-তকৱিৰ	১০৯৩-১০৯৫
৮২	আল-ইনফিটাৰ	১০৯৬-১০৯৭
৮৩-	আল-মুতাফফাফীন	১০৯৮-১১০১
৮৪	আল-ইনশ্বিকাক	১১০১-১১০৩
৮৫	আল-বুৰুজ	১১০৪-১১০৬
৮৬	আত-তাৰিক	১১০৬-১১০৭
৮৭	আল-আলা	১১০৮-১১০৯

নম্বৰ	চুৰা	পৃষ্ঠা নম্বৰ
৮৮	আল-ঘাশ্বীয়া	১১১০-১১১২
৮৯	আল-ফজৰ	১১১২-১১১৫
৯০	আল-বানাদ	১১১৫-১১১৭
৯১	আশ্ব-শ্বামছ	১১১৭-১১১৮
৯২	আল-লাইল	১১১৯-১১২০
৯৩	আয-যুহা	১১২১- ১১২২
৯৪	আলাম-নাশ্বৰা	১১২২-১১২৩
৯৫	আত-তিন	১১২৩-১১২৪
৯৬	আল-আলাক	১১২৫-১১২৬
৯৭	আল-কদৰ	১১২৭
৯৮	আল-বায়য়িনাহ	১১২৮-১১২৯
৯৯	আল-জিলজাল	১১৩০
১০০	আল-আদিয়াত	১১৩১
১০১	আল-কাৰিয়া	১১৩২
১০২	আল-তাকাছুৰ	১১৩৩
১০৩	আল-আছৰ	১১৩৪
১০৪	আল-হুমাজা	১১৩৫
১০৫	আল-ফিল	১১৩৬
১০৬	কুৰাইশ্ব	১১৩৭
১০৭	আল-মাউন	১১৩৮
১০৮	আল-কাউছাৰ	১১৩৯
১০৯	আল-কাফিৰুন	১১৪০
১১০	আন-নাছৰ	১১৪১
১১১	আল-লাহাব	১১৪২
১১২	আল- ইখলাছ	১১৪৩
১১৩	আল-ফালাক	১১৪৪
১১৪	আন-নাছ	১১৪৫

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سَبْعُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

চুৰা-১ AL-FATIHA

আল-ফাতেহা : আৰম্ভণি :
(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) সকলো প্ৰশংসা ব্ৰহ্মাণ্ডৰ
প্ৰতিপালক আল্লাহৰ ।

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②

৩) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল;

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

৪) শেষ বিচাৰৰ দিনৰ গৰাকী ।

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④

৫) আমি তোমাৰেই মাথোন
আৰাধনা কৰো, আৰু তোমাৰেই
মাথোন সহায় বিচাৰো ।

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤

৬) আমাক সজ বাটেদি লৈ যোৱা ।

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥

৭) যিসকলৰ প্ৰতি অনুগ্ৰহ
কৰিছা, তেওঁলোকৰ বাটেদি;
যিসকলৰ ওপৰত তোমাৰ ক্ৰোধ
প্ৰকাশ হৈছে, আৰু যিসকলে
বিপথে গৈছে সিহঁতৰ বাটেদি
নহয় ।

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑦

سُورَةُ الْبَقَرَةِ مَدِينِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَتَانِ وَسَبْعٌ وَثَمَانُونَ آيَةً وَأَرْبَعُونَ رُكُوعًا

চূৰা ২

AL-BAKARA

আল-বাকাৰা

(মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আলিফ-লাম-মিম ۱: انا الله اعلم :
(সৰ্বজ্ঞান সম্পন্ন মইয়েই আল্লাহ)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ②

৩) এইখনেই পৰম পৱিত্ৰ গ্ৰন্থ ;
ইয়াত কোনো সন্দেহনাই ; ই ধাৰ্মিক
সকলৰ পথ-প্ৰদৰ্শক,

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ③

لِّلْمُتَّقِينَ ④

৪) যি সকলে অদৃশ্যত বিশ্বাস কৰে,
আৰু নমাজ প্ৰতিষ্ঠিত কৰে, আৰু
আমি তেওঁলোকক যি সম্পদ
দিছো, তাৰ পৰা ব্যয় কৰে;

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ

الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ⑤

৫) আৰু যিসকলে তোমালৈ যিনমাই
পঠোৱা হৈছে আৰু তোমাৰ আগেয়ে
যিনমাই পঠোৱা হৈছিল তাত বিশ্বাস
কৰে, আৰু পৰকালত নিশ্চিতকৈ
বিশ্বাস কৰে;

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ

وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ۗ وَالْآخِرَةَ

هُمْ يُوقِنُونَ ⑥

৬) সেই সকলেই নিজৰ প্ৰভুৰে
দেখুওৱা সুপথ পাইছে, আৰু সেই
সকলেইহে কৃতার্থ ।

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۗ وَأُولَئِكَ

هُمْ الْمُقْتَدِرُونَ ⑦

৭) বাস্তৱতে যিসকল অবিশ্বাসী
হৈছে, সিহঁতক তুমি সাৱধান কৰা বা
নকৰা সিহঁতে বিশ্বাস নকৰে ।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ

ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑧

৮) আল্লাই সিহঁতৰ অন্তৰত আৰু সিহঁতৰ কাণত মোহৰ মাৰি দিছে, আৰু সিহঁতৰ চকুৰ ওপৰত এখন ঢাকনি পৰিছে; আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে আছে গুৰুতৰ শাস্তি।

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ
وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَ لَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ٨

৯) আৰু এই মানুহবিলাকৰ ভিতৰত কিছুমান আছে যি আল্লাহ আৰু শেহ দিনত বিশ্বাস কৰো বুলি কয়, কিন্তু সিহঁত সমূহি বিশ্বাসী নহয়।

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ٩

১০) সিহঁতে আল্লাহ আৰু বিশ্বাসীসকলক প্রতাৰণা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে; কিন্তু সিহঁতে নিজৰ বাহিৰে আন কাকো প্রতাৰণা নকৰে, অথচ সিহঁতে তাৰ গম নাপায়।

يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ ١٠

১১) সিহঁতৰ অন্তৰত এটা ব্যাধি আছে আৰু আল্লাই সিহঁতলৈ সিহঁতৰ ব্যাধি বৃদ্ধি কৰিছে আৰু যন্ত্ৰণা দায়ক শাস্তি থৈছে, কিয়নো সিহঁতে মিছা মাতিছিল।

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ
مَرَضًا وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١١
يَكْذِبُونَ ١١

১২) আৰু সিহঁতক যেতিয়া কোৱা হয়, পৃথিৱীত অশান্তি সৃষ্টি নকৰিবা, সিহঁতে কয় আমি কেৱল শান্তি ৰক্ষা হে কৰো

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ١٢

১৩) সাৱধান, বাস্তৱিকতে সিহঁতেইহে শান্তি ভঙ্গ কৰোঁতা, কিন্তু সিহঁতে সেয়া উপলব্ধি নকৰে।

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ
لَا يَشْعُرُونَ ١٣

১৪) আৰু সিহঁতক যেতিয়া কোৱা হয়, লোকে যেনেকৈ বিশ্বাস কৰিছে, তোমালোকেও তেনেকৈ বিশ্বাস কৰা, সিহঁতে কয়, নিৰ্বোধি সকলে যেনেকৈ বিশ্বাস কৰিছে, আমিও তেনেকৈ বিশ্বাস কৰিমনে? সাৱধান! নিৰ্বোধি সিহঁত নিজেইহে, কিন্তু সিহঁতে নাজানে।

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا
أَنْتُمْ مِنْ بَنِي السُّفَهَاءِ ١٤
أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ١٤

১৫) যেতিয়া বিশ্বাসীসকলক লগ পায় তেতিয়া সিহঁতে কয়, আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ, কিন্তু সিহঁতে যেতিয়া সিহঁতৰ পাপমতি বৰমূৰীয়াসকলৰ সৈতে গোপনে মেল কৰে তেতিয়া কয়, আমি প্রকৃতপক্ষে তোমালোকৰ হে সঙ্গী, আমি সিহঁতৰ সৈতে বিদ্ৰূপহে কৰিছোঁ।

وَإِذْ اتَّقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شِيْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ ۗ
إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ ﴿١٥﴾

১৬) আল্লাই সিহঁতক এই বিদ্ৰূপৰ প্ৰতিফল দিছে আৰু সিহঁতক নিজৰ অবাধ্যতাত অন্ধৰ দৰে খেপিয়াই ফুৰিবলৈ এৰি দিছে।

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدَّهُمْ فِي طُعْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٦﴾

১৭) ইহঁতেই সেই লোক যিয়ে সুপথৰ সলনি কু-পথ কিনিছে, কিন্তু সিহঁতৰ বেপাৰ লাভজনক হোৱা নাই, আৰু সিহঁত সুপথগামীও নহ'ল।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ ۖ فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٧﴾

১৮) সিহঁতৰ তুলনা এনে এজনৰ নিচিনা, যিজনে জুই একুৰা ধৰিছে; আৰু যেতিয়া তেওঁৰ চাৰিওফালে পোহৰ হয় তেতিয়া আল্লাই সেই পোহৰ আঁতৰাই নিয়ে আৰু সিহঁতক ঘোৰ আন্ধাৰত এৰি দিয়ে, – সিহঁতে নেদেখা হয়।

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا ۚ فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمٍ لَا يَبْصُرُونَ ﴿١٨﴾

১৯) সিহঁত কলা, বোবা আৰু অন্ধ; সেয়া দেখি সিহঁত উলটি নাহিব।

صُمٌّ بُكْمٌ عُمْىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٩﴾

২০) বা, ই মেঘৰ পৰা ধাৰাসাবে পৰা বৰষুণৰ নিচিনা, তাৰ ভিতৰত ঘোৰ আন্ধাকাৰ আৰু বজ্ৰগজ্ৰন আৰু বিজুলী আছে; বজ্ৰধ্বনিৰ কাৰণে মৃত্যুৰ ভয়ত সিহঁতে নিজৰ কাণত আঙুলি সোমাই দিয়ে; আৰু আল্লাই অবিশ্বাসীসকলক আগুৰি ধৰে।

أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمٌ ۖ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ ۚ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ ۗ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٢٠﴾

২১) বিজুলীয়ে সিহঁতৰ দৃষ্টিশক্তি যেন কাঢ়ি লৈ যায়হে; যেতিয়াই সিহঁতৰ ওপৰত ইয়াৰ পোহৰ পৰে, সিহঁতে তাত আগ বাঢ়ে, যেতিয়া সিহঁতক আন্ধাৰে আবৰি ধৰে সিহঁত থমকি ৰয়; আৰু আল্লাহ সিহঁতৰ শ্ৰৱণ শক্তি আৰু সিহঁতৰ দৰ্শন শক্তি কাঢ়ি নিলেহেঁতেন; প্ৰকৃততে আল্লাহৰ সকলো বস্তুৰ ওপৰতে মহৎ ক্ষমতা আছে।

يَكَادُ الْبَرْقُ يَحْطِفُ أَبْصَارَهُمْ ۗ كَمَا
أَضَاءَ لَهُمْ مَشْوَاهِ ۗ وَإِذَا أَظْلَمَ
عَلَيْهِمْ قَامُوا ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ
بِسْمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١١﴾

২২) হে মানৱসকল, তোমালোকে সেই প্ৰতিপালকৰ আৰাধনা কৰা, যিজনে তোমালোকক আৰু তোমালোকৰ পূৰ্ববৰ্তী সকলক সৃজন কৰিছে, যাতে সম্ভৱতঃ তোমালোকে (আল্লাহৰ) প্ৰতি ভয় কৰা।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٢﴾

২৩) যিজনে, পৃথিৱীক তোমালোকৰ মজিয়া আৰু আকাশক আচ্ছাদন স্বৰূপ সৃষ্টি কৰিলে, আৰু মেঘৰ পৰা বৰষুণ অনালে, আৰু তাৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ জীৱিকাৰ নিমিত্তে নানাবিধ ফল উৎপাদন কৰিলে; তোমালোকে জানিশুনি কাকো আল্লাহৰ তুল্য নাপাতিবা।

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ
بِنَاءً ۗ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ
مِنَ الشَّجَرِ رِزْقًا لَكُمْ ۗ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ
أَنْدَادًا ۗ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

২৪) আমাৰ ভৃত্যলৈ আমি যি নমাই পঠিয়াইছোঁ, তাত যদি তোমালোকৰ সন্দেহ হয়, তেনেহলে ইয়াৰ নিচিনা এটি চূৰাকেই উলিয়াই আনা, আৰু আল্লাহৰ বাহিৰে তোমালোকৰ সাহায্যকাৰীসকলকো আহ্বান কৰা, যদিহে তোমালোক সত্য বাদী হোৱা।

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا
فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ ۗ وَادْعُوا
شُهَدَاءَكُمْ ۗ كُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١٤﴾

২৫) কিন্তু যদিহে তোমালোকে তাকে নকৰা আৰু তোমালোকে কেতিয়াও তাক কৰিব নোৱাৰিবা – তেনেহলে অবিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে প্ৰস্তুত কৰি থোৱা সেই অগ্নিলৈ ভয় ৰখা, যাৰ ইন্ধন মানুহ আৰু শিল।

২৬) যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সজকাম সম্পাদন কৰে, সেইসকলক এই আনন্দৰ বাৰ্তা দিয়া, তেওঁ-লোকৰ নিমিত্তে উদ্যানসমূহ আছে যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ গৈ আছে; যেতিয়াই তাৰ পৰা ফলবোৰ তেওঁলোকক খাদ্যৰূপে দিয়া হয়, তেওঁলোকে তেতিয়া ক'ব আমাক আগতে যি দিয়া হৈছিল এয়াই সেয়ে, আৰু তেওঁলোকক পৰস্পৰৰ সাদৃশ্য থকা বস্তু দিয়া হ'ব; আৰু তাত তেওঁলোকৰ নিমিত্তে পৱিত্ৰ সঙ্গী সকল থাকিব আৰু তাতেই তেওঁলোকে চিৰস্থায়ী ৰূপে বাস কৰিব।

২৭) বাস্তৱতে এটা ডা'হ বা তাৰ বাহিৰে আন কোনো বস্তুৰ আল্লাই উপমা দিবলৈ সঙ্কোচ বোধ নকৰে; আৰু যি সকলে বিশ্বাস কৰে তেওঁলোকে জানে, তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা ই এটা প্ৰকৃত সত্য; কিন্তু যিসকলে অবিশ্বাস কৰে সিহঁতে কয়, এনেকুৱা উপমা দিয়াত আল্লাহৰ কি অভিপ্ৰায় আছিল? ইয়াৰ দ্বাৰা তেওঁ বহুতক বিপথগামী কৰে, আৰু বহুতক তেওঁ ইয়াৰ দ্বাৰাই বাট দেখুৱায়; আৰু তেওঁ অবাধ্যবিলাকৰ বাহিৰে ইয়াৰ দ্বাৰা কাকো বিপথগামী নকৰে—

২৮) যিসকলে আল্লাহৰ নিয়ম বন্ধন দৃঢ় হৈ যোৱাৰ পিছতো তাক ভঙ্গ কৰে, আৰু আল্লাই যি সম্বন্ধ স্থাপন কৰিবলৈ আদেশ দিছে তাক ছিঙি পেলায়

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا
النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ
أَعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٥﴾

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ
لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
كَمَا رَزَقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا
هَذَا الَّذِي رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنْتُمْ بِه
مُتَشَابِهَاتٍ وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ
وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا
بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا
فَيَعْلَمُونَ أَنََّّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا
الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ
بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ
كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ

আৰু পৃথিৱীত অশান্তি সৃষ্টি কৰে, সিহঁতেইহে ক্ষতিগ্ৰস্ত।

২৯) আল্লাহক অবিশ্বাস কৰা কেনেকৈ? যেতিয়া তোমালোকৰ প্ৰাণ নাছিল তেওঁ তোমালোকক প্ৰাণ দিছিল; আৰু তেওঁৰেই তোমালোকক সংহাৰ কৰিব, পিছত পুনৰ্জীৱন দিব, আৰু আকৌ তেওঁৰ ওচৰলৈকে তোমালোকক উলোটাই নিয়া হ'ব।

৩০) পৃথিৱীত যি আছে সকলোটি তেওঁৰেইহে তোমালোকৰ নিমিত্তে সৃজন কৰিছে; আৰু তেওঁ উৰ্দ্ধলোকৰ ফাললৈ মন দিলে আৰু তাৰে সাতখন আকাশ গঠন কৰিলে; আৰু তেওঁৰ সকলো বিষয়ৰে সম্পূৰ্ণ জ্ঞান আছে।

৩১) আৰু যেতিয়া তোমাৰ প্ৰভুৱে ফিৰিস্তাবিলাকক কৈছিল, মই নিশ্চয় পৃথিৱীত এজন প্ৰতিনিধি পাতিব খৰিছোঁ, তেওঁলোকে কলে, তুমি ইয়াত এনে এজনক (প্ৰতিনিধি) পাতিবানে যিজনে ইয়াৰ মাজত শান্তি ভঙ্গ কৰিব আৰু বক্তৃপাত কৰিব? অথচ আমি প্ৰশংসাৰ সৈতে তোমাৰ মহিমা গাও, আৰু তোমাৰ পৰিত্ৰতাৰ ঘোষণা কৰো? তেওঁ কলে, তোমালোকে যি নাজানা মই নিশ্চয় তাক জানো।

৩২) আৰু তেওঁ আদমক আটাইবোৰ বস্তুৰ নাম শিকালে; তেতিয়া তেওঁ ফিৰিস্তাসকলৰ আগত সেইবিলাক দাঙি ধৰি ক'লে, এই বিলাকৰ নাম মোৰ আগত ব্যক্ত কৰা, যদিহে তোমালোক সত্যবাদী হোৱা।

وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ

الْخٰسِرُونَ ﴿٢٩﴾

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا

فَأَحْيَاكُمْ ۖ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ

ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٠﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ

جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ

سَبْعَ سَمَاوَاتٍ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣١﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ

فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۗ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا

مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ ۗ

وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۗ

قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ

عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ

هٰٓؤُلَآءِ إِن كُنْتُمْ صٰٓدِقِينَ ﴿٣٣﴾

৩৩)তেওঁলোকে কলে,তুমি পৱিত্ৰ তুমি আমাক যি জ্ঞান দিছা তাৰ বাহিৰে আৰু আমাৰ একো জ্ঞান নাই; বাস্তৱতে তুমিয়েই শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞাতা, সৰ্বজ্ঞানী।

قَالُوا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا اِلاّ مَا عَلَّمْتَنَا ۗ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿٣٣﴾

৩৪) তেওঁ কলে হে আদম, এওঁলোকক সেইসকলৰ নামবোৰ জনাই দিয়া;যেতিয়া তেওঁ তেওঁ-লোকক সেই বিলাকৰ নামবোৰ জনালে,তেওঁ কলে মই তোমা-লোকক কোৱা নাছিলোঁনে,মই আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ অদৃশ্যৰ বিষয় বিলাক নিশ্চয়কৈ জানো, আৰু তোমালোকে যি প্ৰকাশ কৰা আৰু যি গোপন কৰা তাকো মই জানো।

قَالَ يَا اٰدَمُ اَنْبِئْهُمْ بِاسْمَائِهِمْ ۗ فَلَمَّ اَنْبَاَهُمْ بِاسْمَائِهِمْ ۗ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ اِنِّيْٓ اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ۗ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَا مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿٣٤﴾

৩৫)আৰুযেতিয়া আমি ফিৰিস্তা-সকলক কৈছিলো,তোমালোক আদমৰ বাধ্য হোৱা, তেতিয়া ইব্লিচৰ বাহিৰে সকলোৰেই বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰিলে; সি অমান্তি হৈছিল আৰু অহঙ্কাৰ কৰিছিল; এই বাবেই সি অবিশ্বাসীসকলৰ ভিতৰৰ এজন হৈ পৰিছিল।

وَ اِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلاّ اِبْلِيسَ ۗ اَبٰى وَاَسْتَكْبَرَ ۗ وَاٰنَ كَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٥﴾

৩৬) আৰু আমি কৈছিলো,হে আদম : তুমি আৰু তোমাৰ সহচাৰী দুয়ো এই উদ্যানতে বাস কৰা, আৰু ইয়াত যৰে ইচ্ছা তৰে পৰা যিমান পাৰা খাবা; কিন্তু এই গছজোপাৰ ওচৰ নাচাপিবা; চাপিলে তোমালোক দুয়ো অন্যায়কাৰীসকলৰ মাজৰ হ'বা।

وَقُلْنَا يَا اٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَ زَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَ كَلَامِنَهَا رَعْدًا حَيْثُ شِئْتُمَا ۗ وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٣٦﴾

৩৭)কিন্তু চয়তানে তাৰ পৰা তেওঁলোক দুয়োকে বিচলিত কৰিলে,আৰু তেওঁলোক দুয়ো যি (সুখৰ) অৱস্থাত আছিল তাৰ পৰা বাহিৰ কৰিলে;আৰু আমি কৈছিলোঁ, তোমালোক আঁতৰহোৱা

فَاَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيْهِ ۗ وَقُلْنَا اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ

তোমালোক ইজন সিজনৰ শত্ৰু, আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে পৃথিৱীত কিছু দিনৰ কাৰণে বাসস্থান আৰু সম্বল আছে।

لِبَعْضِ عَدُوِّكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرًّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٧﴾

৩৮) তেতিয়া আদমে তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা কেইটামান বাক্য শিকি ললে, তাৰ পিছত আল্লাই তেওঁৰ প্ৰতি কৃপাদৃষ্টি কৰিলে; প্ৰকৃততে তেওঁৰেই কৃপাদৃষ্টি কৰোঁতা, পৰম দানশীল।

فَتَلَقَىٰ آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۗ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٨﴾

৩৯) আৰু আমি কৈছিলো, তোমালোক সকলো ইয়াৰ পৰা আঁতৰ হোৱা, যেতিয়া মোৰ পৰা তোমালোকলৈ পথৰ নিৰ্দেশ অৱশ্যে আহিব তেতিয়া যিসকলে মোৰ নিৰ্দেশ মানি চলিব, তেওঁলোকৰ কোনো ভয় নাথাকিব আৰু তেওঁলোকে বেজাৰো কৰিব নালাগিব।

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۚ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٩﴾

৪০) কিন্তু যিসকলে অবিশ্বাস কৰে আৰু আমাৰ নিদৰ্শনবিলাক অমান্য কৰে সিহঁতেই অগ্নিৰ অধিবাসী, — তাতেই সিহঁত দীৰ্ঘকাল বাস কৰিব।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٠﴾

৪১) হে ইস্ৰাইলৰ সন্তান-সন্ততি যি অনুগ্ৰহ মই তোমালোকক দান কৰিছিলোঁ তাক মনত পেলোৱা আৰু তোমালোক মোৰ প্ৰতি যি অস্বীকাৰ কৰিছিলো তাক পূৰ্ণ কৰা; মইয়ো তোমালোকৰ প্ৰতি কৰা অস্বীকাৰ পূৰ্ণ কৰিম, আৰু অকল মোলৈ মাথোন ভয় ৰখা।

يٰۤاَيُّهَا اِسْرَائِيْلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ ۗ وَاَوْفُوا بِعَهْدِي ۙ اَوْفِ بِعَهْدِكُمْ ۗ وَاِيَّايَ فَاَرْهَبُونَ ﴿٤١﴾

৪২) আৰু তোমালোকৰ লগত থকা ধৰ্মপুথিৰ সত্যতাৰ সমৰ্থক ৰূপে মই যি (কোৰ-আন)নমাই পঠিয়াইছোঁ তাত বিশ্বাস কৰা।

وَامْنُوا بِمَا اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ

আৰু তাক অমান্য কৰিবলৈ তোমালোক আগ নাবাঢ়িবা; আৰু মোৰ আয়াতবিলাক সামান্য মূল্যলৈ নসলবা আৰু অকল মৌলৈ মাথোন তোমালোকে ভয় কৰিবা।

وَلَا تَكُونُوا أُولَٰ كَافِرٍ بِهِ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ۗ وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٥٦﴾

৪৩) আৰু সত্যক অসত্যৰ সৈতে সানমিহলি নকৰিবা, সত্যক নুলুকু ওবা যি স্থলত তোমালোকে জানা

وَلَا تَلْسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

৪৪) আৰু নমাজ প্রতিষ্ঠা কৰিবা আৰু জাকাত দান কৰিবা আৰু যিসকলে আঠু লয় তেওঁলোকৰ লগত আঠু লবা।

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٥٨﴾

৪৫) কি; লোকক সজ কাম কৰিবলৈ তোমালোকে উপদেশ দিয়া, কিন্তু নিজক আওকাণ কৰা অথচ তোমালোকে ধৰ্মগ্রন্থ পাঠ কৰা তোমালোকৰ তেনেহলে বোধ শক্তি নাইনে ?

اتَّمَرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥٩﴾

৪৬) আৰু ধৈৰ্য্য আৰু নমাজৰ সৈতে সহায় বিচৰা, আৰু বাস্তৱিকতে এইটো বিনয়ী সকলৰ বাহিৰে অইনৰ পক্ষে গুৰুতৰ কথা।

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۗ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٦٠﴾

৪৭) যিসকলে নিশ্চয়কৈ জানে, তেওঁলোকৰ নিজ প্ৰভুৰ লগত মিলন হ'ব আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈকে উভতি যাব।

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقُوا رَبَّهُمْ ۗ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٦١﴾

৪৮) হে ইস্ৰাইলৰ সন্তান-সন্ততি, মোৰ যি অনুগ্রহ তোমালোকক দান কৰিছিলোঁ আৰু মই সকলো জাতিৰ ওপৰত তোমালোকক শ্ৰেষ্ঠ কৰিছিলোঁ তাক মনত পেলোৱা।

يَبْنَى إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٦٢﴾

৪৯) সেই দিনলৈ ভয় ৰখা যিদিনা কোনো আত্মাই অইন আত্মাৰ অকণো সহায়ক নহ'ব আৰু ইয়াৰ হৈ মধ্যস্থতা (শ্বফায়ত) গৃহীত নহ'ব, আৰু ইয়াৰ পক্ষে কোনো বিনিময় লোৱা নহ'ব, আৰু তেওঁলোকক কোনো প্ৰকাৰ সহায়য়ো কৰা নহ'ব।

وَأَتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٩﴾

৫০) আৰু মনত পেলোৱা যেতিয়া আমি তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিছিলোঁ ফিৰাউনৰ দলৰ পৰা, যিসকলে দাৰুণ শাস্তিৰে তোমালোকক উৎপীড়ন কৰিছিল, তোমালোকৰ পুত্ৰসকলক বধ কৰিছিল আৰু তিৰোতাসকলক জীয়াই ৰাখিবলৈ সক্ষম কৰিছিল; আৰু তাতেই তোমালোকৰ প্ৰভুৰ ফালৰ পৰা এটা ডাঙৰ পৰীক্ষা আছিল

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذِكْرِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٥٠﴾

৫১) আৰু মনত পেলোৱা যেতিয়া তোমালোকৰ নিমিত্তে আমি সাগৰ ফালি তোমালোকক ৰক্ষা কৰিছিলোঁ আৰু ফিৰাউনৰ দলক তোমালোকৰ চকুৰ আগতে ডুবাই মাৰিছিলোঁ।

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥١﴾

৫২) আৰু মনত পেলোৱা যেতিয়া আমি মুচাৰ নিমিত্তে দুকুৰি নিশা সময় নিৰ্দিষ্ট কৰিছিলোঁ, পিছত তেওঁৰ অনুপস্থিতিত তোমালোকে দামুৰিটো সাজিলা, আৰু তোমালোক অন্যায়কাৰী হলা।

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥٢﴾

৫৩) তেতিয়া আমি তোমালোকক তাৰ পিছত ক্ষমা কৰিছিলোঁ, যাতে তোমালোকে কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ কৰা।

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٣﴾

৫৪) আৰু মনত পেলোৱা আমি যেতিয়া মুচাক ধৰ্মগ্ৰন্থ আৰু স্বতন্ত্র নিদৰ্শন দান কৰিছিলোঁ যাতে তোমালোকে সুপথগামী হ'ব পাৰা।

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٤﴾

৫৫) আৰু মনত পেলোৱা যেতিয়া মুচাই নিজৰ জাতিক কৈছিল, হে মোৰ স্বজাতি, বাস্তৱতে তোমালোকে দামুৰিটো সাজি নিজৰহে অন্যায় কৰিছা; এতেকে তোমালোকে নিজৰ সৃষ্টিকৰ্তাৰ ফাললৈ মুখ কৰা আৰু নিজৰ নফছক (আত্মাক) হত্যা কৰা; তোমালোকৰ সৃষ্টি কৰ্তাৰ ওচৰত সেয়াই তোমালোকৰ পক্ষে মঙ্গলজনক; তাৰ পিছত তেওঁ তোমালোকৰ প্ৰতি কৃপাদৃষ্টি কৰিলে; বাস্তৱতে তেওঁৰেই কৃপাদৃষ্টি কৰোঁতা, পৰম দানশীল।

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ إِنَّنِي
ظَلَمْتُكُمْ أَنفُسَكُمْ بَاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلِ
فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا
أَنفُسَكُمْ ۖ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ
بَارِيكُمْ ۖ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۖ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٥﴾

৫৬) আৰু মনত পেলোৱা যেতিয়া তোমালোকে কৈছিলো হে মুচা আল্লাহক প্ৰকাশ্যে ৰূপে নেদেখা-লৈকে আমি তোমাৰ ওপৰত কোনো মতে বিশ্বাস নকৰো, ফলত তোমালোকে চাই থাকোতেই তোমালোকক বজ্ৰপাতে ধৰিলে।

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ
نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّعِقَةُ
وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٦﴾

৫৭) তেতিয়া তোমালোকৰ মৃত্যুৰ অৱস্থাৰ পৰা আমি তোমালোকক সচেতন কৰিলোঁ যাতে তোমালোকে শলাগ লোৱা।

ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٥٧﴾

৫৮) আৰু আমি মেঘৰ দ্বাৰাই তোমালোকক ছাঁ দিলো আৰু তোমালোকলৈ মান্না আৰু ছালৱা নমাই পঠিৱালোঁ; যিবিলাক বিশুদ্ধ বস্তু আমি তোমালোকক দান কৰিলোঁ তাৰে পৰা খোৱা; আৰু সিহঁতে আমাৰ অন্যায় কৰা নাছিল বৰং নিজৰহে অন্যায় কৰিছিল।

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ
الْمَنَّانَ وَالسَّلْوَىٰ ۖ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ ۖ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا
أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٨﴾

৫৯) আৰু মনত পেলোৱা যেতিয়া আমি কৈছিলো, তোমালোকে এই নগৰত প্ৰৱেশ কৰা আৰু যৰে ইচ্ছা তাৰে পৰা যিমান পাৰা খোৱা, আৰু নশ্ৰুভাৰে দুৰাৰেদি সোমাই যোৱা, আমাৰ পাপৰ বোজা নমাই দিয়া; আমি তোমালোকৰ ভ্ৰান্তিবিলাক মাজৰ্জনা কৰিম আৰু আমি অৱশ্যে সৎ কৰ্মীসকলক প্ৰচুৰ দান কৰিম।

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ
سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ
خَطِيئَتَكُمْ ۗ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٩﴾

৬০) কিন্তু অন্যায়কাৰীসকলে সিহঁতক যি কথাষাৰ কোৱা হৈছিল তাৰ ঠাইত অইন একাষাৰ সলালে এতেকে আমি অন্যায়কাৰীসকললৈ আকাশৰ পৰা শাস্তি নমাই পঠিয়াইছিলোঁ, কিয়নো সিহঁত অবাধ্য হৈছিল।

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ
لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا
مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٦٠﴾

৬১) আৰু যেতিয়া মুছাই তেওঁৰ জাতিৰ নিমিত্তে পানী ভিক্ষা কৰিছিল তেতিয়া আমি কৈছিলো তোমাৰ লাখুটি ডালেৰে শিলডোখৰত আঘাত কৰা, তেতিয়া তাৰে পৰা বাৰটা জুৰি বৈ আহিল, প্ৰত্যেক দলেই নিজৰ পানী খোৱা ঠাই বাছি ললে; আল্লাই যি সম্বল দিছে তাৰে ভোজন আৰু পান কৰা; আৰু পৃথিৱীত শাস্তি ভঙ্গ কৰি অন্যায় নকৰিবা।

وَإِذِ اسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا
اصْرَبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۗ فَانْفَجَرَتْ
مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۗ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَّشْرَبَهُمْ ۗ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ اللَّهِ
وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦١﴾

৬২) আৰু যেতিয়া তোমালোকে কৈছিলো, হে মুছা আমি এবিধ আহাৰেৰে কোনো মতেই সন্তুষ্ট হ'ব নোৱাৰো; এতেকে তোমাৰ প্ৰভুক আমাৰ হৈ প্ৰাৰ্থনা কৰা, তেওঁ পৃথিৱীয়ে উৎপন্ন কৰা বস্তুৰ কিছমান যেন আমাৰ নিমিত্তে উৎপাদন কৰে; যেনে- ইয়াৰ শাক-পাচলি

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نُّصْبِرَ عَلَى
طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ
لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا

আৰু ইয়াৰ তিযাঁহ, আৰু ইয়াৰ নহৰু, আৰু ইয়াৰ মছুৰ মাহ, আৰু ইয়াৰ পনৰু; তেওঁ কলে যি উৎকৃষ্ট তাৰ সলনি যি নিকৃষ্ট তাক তোমালোকে ল'ব খোজানে? কোনো এখন নগৰত সোমোৱা, তেতিয়া তোমালোকে যি খুজিছা তাকে পাৰা; অপমান আৰু দুৰ্দশাৰ দ্বাৰা সিহঁত উৎপীড়িত হ'ল আৰু সিহঁত আল্লাহৰ ক্ৰোধভাজন হৈ পৰিল; তাৰ কাৰণ, সিহঁতে আল্লাহৰ নিদৰ্শন বিলাকক অমান্য কৰিছিল আৰু অন্যায়েৰূপে নবীসকলক বধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল; কিয়নো সিহঁতে অবাধ্য হৈছিল আৰু সীমা লঙ্ঘন কৰিছিল।

৬৩) বাস্তৱতে বিশ্বাসীসকল আৰু ইহুদীসকল আৰু খ্ৰীষ্টান সকল আৰু চাবেয়ীসকল-যিসকলে আল্লাহ আৰু শেহ দিনত (কিয়ামতত) বিশ্বাস কৰে, আৰু সজ কাম সম্পাদন কৰে, তেওঁলোকৰ নিমিত্তে নিজ প্ৰভুৰ ওচৰত তেওঁলোকৰ পুৰস্কাৰ আছে, আৰু তেওঁলোকৰ কোনো ভয় নাথাকিব আৰু তেওঁলোকে বেজাৰো কৰিব নালাগিব।

৬৪) আৰু মনত পেলোৱা যেতিয়া আমি তোমালোকৰ পৰা অঙ্গীকাৰ লৈছিলোঁ। আৰু তোমালোকক তুৰ পৰ্বতৰ তললৈ আনিছিলোঁ আমি কৈছিলোঁ, তোমালোকক যি দান কৰিছোঁ তাক দৃঢ়ৰূপে গ্ৰহণ কৰিবা আৰু তাত যি শিক্ষা আছে তাক মনত ৰাখিবা, যাতে তোমালোকে আল্লাহৰ প্ৰতি ভয় কৰা।

وَقَتَائِبَهَا وَقَوْمَهَا وَعَدْسِهَا وَبَصْلِهَا ۝
 قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ
 بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ ۝ إِهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ
 لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ ۝ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ
 الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ ۝ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ
 مِّنَ اللَّهِ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ
 بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۝
 ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَىٰ
 وَالصَّبِيَّانَ مِمَّنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ
 الطُّورَ ۝ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ
 وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝

৬৫) তাৰ পিছত তোমালোক উলটি গলা ; আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাহৰ অনুগ্রহ আৰু তেওঁৰ কৰুণা নথকা হলে তোমালোক নিশ্চয় ক্ষতিগ্ৰস্ত হলাহেঁতেন ।

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ
الْخَسِرِينَ ⑩

৬৬) আৰু বাস্তৱতে তোমালোকৰ ভিতৰৰ যিসকলে জিৰণিৰ দিনৰ (শনিবাৰৰ) নিয়ম লঙ্ঘন কৰিলে সিহঁতক তোমালোকে চিনি পোৱা, তেতিয়া আমি সিহঁতক কৈছিলোঁ , তহঁতে বান্দৰৰ দৰে ঘণিত হয়

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي
السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ⑪

৬৭) এই দৰে সিহঁত সমসাময়িক সকলৰ আৰু সিহঁতৰ পৰবৰ্ত্তীসকলৰ নিমিত্তে এই ঘটনাটোক এটা শিকনি স্বৰূপ কৰিলোঁ, আৰু ধাৰ্মিকসকলৰ নিমিত্তে এটা উপদেশস্বৰূপ কৰিলোঁ ।

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا
وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ⑫

৬৮) আৰু মনত পেলোৱা যেতিয়া মুচাই নিজ সম্প্ৰদায়ক কৈছিল, নিশ্চয় আল্লাই তোমালোকক এটা গো বধ কৰিবলৈ আদেশ দিছে, সিহঁতে কৈছিল, তুমি আমাৰ লগত উপহাস কৰিছা নেকি ? তেওঁ কলে, মই আল্লাহৰ আশ্ৰয় বিচাৰিছোঁ, যাতে মই অজ্ঞানসকলৰ লেখত নপৰো ।

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ
أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً ۗ قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا
هُزُؤًا ۗ قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ
الْجَاهِلِينَ ⑬

৬৯) সিহঁতে কলে, তুমি আমাৰ হৈ তোমাৰ প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা, যেন তাই কেনেবিধৰ আমাৰ নিমিত্তে তেওঁ স্পষ্টৰূপে ব্যক্ত কৰে; তেওঁ উত্তৰ দিলে, বাস্তৱতে আল্লাই কৈছে, সেই গৰুজনী বুঢ়িও নহয়, পোৱালিও নহয়; এতেকে তোমা-লোকক যি আজ্ঞা কৰা হৈছে তাকে পালন কৰা ।

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ
قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا
بِكْرٌ ۗ عَوَانَ بَيْنَ ذَلِكَ ۗ فَافْعَلُوا مَا
تُؤْمَرُونَ ⑭

৭০) সিহঁতে কলে তুমি আমাৰ হৈ তোমাৰ প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা, যেন তাইৰ বৰণ কেনেকুৱা আমাৰ নিমিত্তে তেওঁ প্ৰকাশ কৰে; মুচাই কলে তেওঁ কৈছে, বাস্তৱতে তাই এজনী হালধীয়া গৰু, তাইৰ বৰণ বৰ জকমকীয়া, দৰ্শকক তৃপ্তি দিয়ে।

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لُونُهَا
قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ
فَاعِيَةٌ لُونُهَا تَسْرُّ النُّظُرِينَ ﴿٧٠﴾

৭১) সিহঁতে কলে, তুমি আমাৰ হৈ তোমাৰ প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা, যেন তাই কেনেকুৱা গৰু আমাৰ নিমিত্তে তেওঁ মুকলিকৈ কয়; কিয়নো আমাৰ চকুত সকলো গৰু একে যেন লাগে; আৰু আল্লাহই ইচ্ছা কৰিলে আমি নিশ্চয় সুপথগামী হম।

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ
الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ
لَمُهْتَدُونَ ﴿٧١﴾

৭২) তেওঁ কলে, আল্লাই কৈছে, এই গৰু জনীক পথাৰত হাল বাবলৈ আৰু খেতিত পানী দিবলৈ বন লগোৱা হোৱা নাই; তাই পূৰ্ণাঙ্গী আৰু তাইৰ গাত কোনো দাগ নাই; সিহঁতে কলে, এতিয়াহে তুমি সত্য কথা কৈছা; তেতিয়া সিহঁতে গৰুজনীক বধ কৰিলে, যদিও সিহঁতৰ তেনে কৰিবৰ ইচ্ছা নাছিল।

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ
الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا
شِيَةَ فِيهَا قَالُوا لئن جِئْت بِالْحَقِّ
فَدَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٢﴾

৭৩) আৰু মনত পেলোৱা যেতিয়া তোমালোকে কোনো এজন মানুহক হত্যা কৰিছিল আৰু সেই বিষয়ে তোমালোকে নিজৰ ভিতৰত বিবাদ কৰিছিল; আৰু তোমালোকে যি গোপন কৰিছিল আৰু তাই তাক প্ৰকাশ কৰিছিল।

وَإِذ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادْرَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ
مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٣﴾

৭৪) তেতিয়া আমি কৈছিলোঁ, ইজনক সিজনেৰ নিমিত্তে দণ্ড দিয়া; এই দৰে আল্লাহ মৃতকক জীৱন দান দিয়ে আৰু তেওঁৰ নিদৰ্শন বিলাক তোমালোকক দেখুৱায়, যাতে তোমালোক বুজিব পাৰা।

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا ۗ كَذَلِكَ يُخَيِّ اللَّهُ
الْمُوتَىٰ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٧٤﴾

৭৫) তেতিয়া তোমালোকৰ অন্তঃকৰণ তাৰ পিছতো কঠিন হ'ল আৰু সেইবিলাক শিলৰ নিচিনা বা তাতোকৈ বেছি কঠিনহে হৈ পৰিল; কিয়নো, বাস্তৱতে কিছুমান শিল আছে যাৰ পৰা জুৰি বৈ যায়; আৰু বাস্তৱতে তাৰ ভিতৰতে আৰু কিছুমান আছে, যি ফাটি যায় আৰু তাৰ পৰা পানী ওলাই আহে; আৰু বাস্তৱতে তাৰ ভিতৰতে আৰু কিছুমান শিল আছে যিবিলাক আল্লাহৰ ভয়ত বাগৰি পৰে; বাস্তৱতে তোমালোকে যি কৰা আল্লাহ আওকণীয় নহয়।

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ
كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً ۗ وَإِنَّ مِنَ
الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ ۗ وَإِنَّ
مِنْهَا لَمَا يَشْقُقُ فَيُخْرِجُ مِنْهُ الْمَاءَ ۗ وَإِنَّ
مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۗ وَمَا اللَّهُ
بِعَافٍ لِّعَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٥﴾

৭৬) কি ? সিহঁতে তোমালোকৰ কথা বিশ্বাস কৰিব বুলি আশা কৰা নে ? যিস্তলত সিহঁতৰ ভিতৰৰ এক শ্ৰেণীয়ে আল্লাহৰ বাণী শুনিলে, আৰু তাক বুজিও সিহঁতে তাৰ বিকৃত অৰ্থ কৰিলে; অথচ (এই সকলো) সিহঁতে জানিছিল।

أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا بِالْكُمْ وَقَدْ كَانَ
فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ
يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾

৭৭) আৰু যেতিয়া সিহঁতে বিশ্বাসীসকলক লগ পায়, সিহঁতে কয়, আমি বিশ্বাস কৰো, আৰু যেতিয়া গোপনে ইটোৱে সিটোক লগ পায়, সিহঁতে কয়, কি; আল্লাই তোমালোকক যি ব্যক্ত কৰি দিছে তাক সিহঁতক কৈ দিছানে ?

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا
وَإِذَا خَلَا بِبَعْضِهِمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا
أَتَحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ

যাৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰত সিহঁতে তোমালোকক দোষাৰোপ কৰিব পাৰে? তোমালোকে তেনেহলে নুবুজানে?

لِيَحْجُوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٧﴾

৭৮) সিহঁতে নাজানে-নে, আল্লাহ নিশ্চয় জানে; সিহঁতে যি গোপনে ৰাখে আৰু যি প্ৰকাশ কৰে?

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٨﴾

৭৯) আৰু সিহঁতৰ ভিতৰৰ কিছুমান নিৰক্ষৰ আছে যিসকলে সিহঁতৰ গ্ৰন্থখন বৃথা মনোৰথৰ বাহিৰে একো বুলি নাভাবে; আৰু সিহঁতে কেৱল অনুমান হে কৰে।

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا
أَمَانِي وَإِنَّهُمْ إِلَّا يُظُنُّونَ ﴿٧٩﴾

৮০) ধিক সেইসকল, যিসকলে নিজ হাতেৰে পুথি লিখে আৰু পিছত কয়, এইখন আল্লাহৰ পৰা আহিছে, যাতে তাক সিহঁতে কিঞ্চিৎ মূল্যত বেচিব পাৰে; আৰু সিহঁতৰ হাতেৰে যি লিখে তাৰ নিমিত্তে সিহঁতক ধিক; আৰু সিহঁতে যি উপাৰ্জন কৰে তাৰ নিমিত্তেও সিহঁতক ধিক।

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ
بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۗ فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا
كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا
يَكْسِبُونَ ﴿٨٠﴾

৮১) আৰু সিহঁতে কয়, দিনচেৰেকৰ উপৰি সেই অগ্নিয়ে আমাক স্পৰ্শ নকৰিব; কোৱা, আল্লাহৰ পৰা তোমালোকে কিবা অঙ্গীকাৰ পাই আছে? তেনেহলে আল্লাহ নিশ্চয় তেওঁৰ অঙ্গীকাৰ ভঙ্গ কৰিব কি; আল্লাহৰ বিপক্ষে তোমালোকে এনেকুৱা কথা কোৱানে যি তোমালোকে নাজানা?

وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا
مَّعْدُودَةً ۗ قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا
فَلَنْ يُخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

৮২) হয়, যিয়ে অধৰ্ম অৰ্জন কৰে আৰু নিজৰ পাপে যাক বেৰি আছে, সেইসকলেই অগ্নিৰ নিবাসী; সিহঁত তাতেই দীৰ্ঘকাল বসতি কৰিব।

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ
خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾

৮৩) কিন্তু যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সজ কাম কৰে, সেইসকলেই স্বৰ্গবাসী: তাতেই তেওঁলোকে চিৰস্থায়ী ৰূপে বসতি কৰিব।

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٣﴾

৮৪) আৰু যেতিয়া আমি ইস্ৰাইলৰ সন্তান-সন্ততিৰ পৰা অঙ্গীকাৰ গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ, তোমালোকে আল্লাহৰ বাহিৰে কাৰো আৰাধনা নকৰিবা, আৰু তোমালোকৰ পিতা-মাতা আৰু জ্ঞাতি কুটুম আৰু মাউৰা আৰু দৰিদ্ৰৰ মঙ্গল সাধন কৰিবা . আৰু মানুহৰ লগত সজ কথা কবা আৰু নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰিবা, আৰু জাকাত দান কৰিবা, তেতিয়া তোমালোকৰ কেইজনমানৰ বাহিৰে তোমালোকে উলটি গলা আৰু তোমালোকে (এতিয়াও) বিমুখ হোৱা।

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا
تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ۖ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا
وَزَى الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا ۚ وَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَاتُوا الزَّكَاةَ ۖ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا
مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٤﴾

৮৫) আৰু যেতিয়া আমি তোমালোকৰ পৰা অঙ্গীকাৰ গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ যে তোমালোকে পৰস্পৰে ৰক্তপাত নকৰিবা আৰু নিজৰ মানুহক বাসস্থানৰ পৰা উলিয়াই নিদিবা; তেতিয়া তোমালোকে প্ৰতিজ্ঞা কৰিলা আৰু তোমালোকেই তাৰ সাক্ষী আছিল।

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ
دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنفُسَكُمْ مِنْ
دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ
تَشْهَدُونَ ﴿٨٥﴾

৮৬) অথচ তোমালোকেই নিজৰ মানুহক হত্যা কৰা আৰু নিজ সম্প্ৰদায়ৰ এদলক সিহঁতৰ বাসস্থানৰ পৰা উলিয়াই দিয়া; পাপ আৰু বিদ্রোহৰ দ্বাৰা সিহঁতৰ বিপক্ষে ইজনে সিজনৰ সহায় কৰা; আৰু সিহঁত তোমালোকৰ ওচৰলৈ বন্দী হৈ আহিলে তোমালোকে মোচনমূল্য দি সিহঁতক মুক্ত কৰা, অথচ সিহঁতক উলিয়াই দিয়াটো তোমালোকৰ পক্ষে অবৈধ আছিল; তোমালোকে তেনেহঁলে ধৰ্মগ্ৰন্থৰ একাংশত বিশ্বাস কৰা আৰু আন অংশত অবিশ্বাস কৰানে? তোমালোকৰ ভিতৰত যি এনেকুৱা কৰে তাৰ পাৰ্থিৱ জীৱনত লাঞ্ছনা ভিন্ন আৰু কি প্ৰতিদান আছে? আৰু পুনৰুত্থানৰ দিনত সিহঁতক কঠোৰ শাস্তিলৈহে লোৱা হ'ব আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা সি আল্লাহৰ অবিদিত নহয়।

৮৭) ইহঁতেইহে পৰকালৰ সলনি ইহকালৰ জীৱন কিনি লৈছে; এতেকে সিহঁতৰ শাস্তি লঘু কৰা নহ'ব আৰু সিহঁতক সহায়ও কৰা নহ'ব।

৮৮) আৰু বাস্তৱিকতে আমি মুচাক ধৰ্মগ্ৰন্থ দান কৰিছিলোঁ আৰু তেওঁৰ পিছতো একাধিক্ৰমে আমি বচুলসকলক প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ আৰু আমি মৰিয়মৰ পুত্ৰ ঈছাক প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহ দান কৰিছিলোঁ, আৰু (নিজ) পৱিত্ৰ বাণীৰে তেওঁক সহায় কৰিছিলোঁ; যেতিয়াই

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ
وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِّنْ
دِيَارِهِمْ تَطَهَّرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَإِن يَأْتُوكُمْ أُسْرَى
تُفْدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ
إِخْرَاجَهُمْ أَفْتُومُنُونَ بَعْضُ الْكُتُبِ
وَتَكْفُرُونَ بَعْضٌ فَمَا جَزَاءُ مَنْ
يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ
الْعَذَابِ وَمَا لِلَّهِ بِعَافٍ لِّعَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٦﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ
الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٧﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
الْبَيْتَ وَآيَدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا

কোনো এজন বচুলে তোমালোকৰ অন্তঃকৰণে যি বাঞ্ছা নকৰে তাক লৈ তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছিল (তেতিয়াই) তোমালোকে দস্ত কৰিছিল। আৰু এক শ্ৰেণীক মিছলীয়া বুলি অমান্য কৰিছিল। আৰু আন শ্ৰেণীক হত্যা কৰিছিল।

جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُكُمْ
اسْتَكْبَرْتُمْ ۚ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ ۖ وَفَرِيقًا
تَقْتُلُونَ ﴿٨٨﴾

৮৯) আৰু সিহঁতে কলে, আমাৰ অন্তৰ পৰ্দাৰ দ্বাৰা আবৃত, নিশ্চয় ; সিহঁতৰ অবিশ্বাসৰ বাবে আল্লাই সিহঁতক আঁতৰালে; আৰু সিহঁতৰ বিশ্বাস নিচেই অলপীয়া।

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۗ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ
بِكُفْرِهِمْ ۖ فَفَلِيلًا مَّا يَوْمُ مَنُونٍ ﴿٨٩﴾

৯০) যদিও তেওঁলোকে অবিশ্বাসীসকলক (ধৰ্ম পুথিৰ পৰা) খুলি দেখুৱাইছিল, তথাপি সিহঁতৰ ধৰ্ম পুথিৰ সত্যতা সমৰ্থন কৰা পুথিখন যেতিয়া আল্লাৰ পৰা সিহঁতলৈ আহিল আৰু যেতিয়া সিহঁতে চিনি পোৱা (সত্য) আহিল, সিহঁতে নিজেই ইয়াত অবিশ্বাস কৰিলে, সেইবাবে অবিশ্বাসীসকলৰ ওপৰত আল্লাৰ অভিসম্পাত পৰে।

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ
مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ۗ وَكَانُوا مِن قَبْلُ
يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ فَلَمَّا
جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ ۖ فَلَعْنَةُ
اللَّهِ عَلَى الْكٰفِرِينَ ﴿٩٠﴾

৯১) যি বিনিময়ৰ সলনি সিহঁতে সিহঁতৰ আত্মা বেচিছে সি কেনে নিকৃষ্ট। আল্লাই যি নমাই পঠিয়াইছিল তাত সিহঁতে হিংসা কৰি অবিশ্বাস কৰিছিল, কাৰণ আল্লাহ তেওঁৰ ভৃত্যসকলৰ ভিতৰত যালৈকে ইচ্ছা তালৈকে তেওঁৰ অনুগ্রহ নমাই পঠিয়াইছিল, এতেকে সিহঁত ক্ৰোধৰ উপৰি ক্ৰোধৰ পাত্ৰ হ'ল আৰু অবিশ্বাসীসকলৰ কাৰণে অপমান জনক শাস্তি আছে।

بِسْمَا أَشْتَرُوا بِهٖ أَنفُسَهُمْ ۖ أَن يَكْفُرُوا
بِمَا أُنزِلَ اللَّهُ بِعَيَّا ۖ أَلَّا يُنزِلَ اللَّهُ مِنْ
فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ فَبَاءُوا
بِعُضْبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ ۗ وَلِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩١﴾

৯২) আৰু সিহঁতক যেতিয়া কোৱা হয়, আল্লাই যি নমাই পঠিয়াইছে তাত বিশ্বাস কৰা, সিহঁতে কয়, আমালৈ যি নমাই পঠোৱাইছে তাত আমি বিশ্বাস কৰো, আৰু ইয়াৰ বাহিৰে আনত (কোৰ-আনত) সিহঁতে অবিশ্বাস কৰে; অথচ ইয়েই সিহঁতৰ ধৰ্মগ্ৰন্থৰ সমৰ্থন কৰা সত্য; কোৱা, কিয়নো তেনেহঁলে তোমালোকে ইয়াৰ পূৰ্বৰ নবীসকলক হত্যা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলো, যদি তোমালোক বিশ্বাসীয়েই আছিলো।

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ امْكُوبُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَكْبَرُوا
تُؤْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيُكْفُرُونَ بِمَا
وَرَاءَهُ ۗ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ۗ
قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٢﴾

৯৩) আৰু বাস্তৱতে মুচা প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহৰ সৈতে তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছিল, তেতিয়া তেখেতৰ অনুপস্থিতিত তোমালোকে অন্যায্যকাৰী হৈ দামুৰিটো সাজিলো।

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ
اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ
ظَالِمُونَ ﴿٩٣﴾

৯৪) আৰু যেতিয়া আমি তোমালোকৰ পৰা অস্বীকাৰ গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ আৰু তোমালোকক তুৰ পৰ্বতৰ তললৈ আনিছিলোঁ (আৰু কৈছিলোঁ) আমি তোমালোকক যি প্ৰদান কৰিছোঁ তাক দৃঢ়কৈ ধৰা, আৰু কাণ কৰা; সিহঁতে ক'লে, আমি শুনিছোঁ আৰু অবাধ্য হ'লোঁ; সিহঁতৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে দামুৰিটো পূজাৰ ভাৱে সিহঁতৰ হৃদয়ত সুমুওৱা হ'ল; কোৱা, তোমালোকৰ বিশ্বাসে তোমালোকক নিকৃষ্ট বস্ত্ৰৰ আদেশ দিছে, যদিহে তোমালোকে বিশ্বাসী হোৱা।

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ
الطُّورَ ۗ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ
وَأَسْمِعُوا ۗ قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا ۗ
وَأَشْرَيْنَا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۗ
قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٤﴾

৯৫) কোৱা, যদি পৰকালত আল্লাহৰ লগত নিবাস কেৱল তোমালোকৰ নিমিত্তেইহে অইন মানুহ নহয়, তেন্তে মৃত্যুৰ বাঞ্ছা কৰা, যদিহে তোমালোকে সত্যবাদী হোৱা।

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَوُّوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٥﴾

৯৬) কিন্তু সিহঁতে পূৰ্বত যি কাৰ্য্য কৰিছিল তাৰ বাবে কেতিয়াও সিহঁতে মৃত্যুৰ বাঞ্ছা নকৰে; আৰু আল্লাহ অন্যাযকাৰী সকলক সম্পূৰ্ণৰূপে জানে।

وَلَنْ يَّتَمَوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٦﴾

৯৭) আৰু নিশ্চয় তুমি সকলো মানুহতকৈ সিহঁতক জীৱনৰ প্ৰতি বেছি আক্ৰোশ থকা দেখিবলৈ পাবা, যিসকলে আনক আল্লাহৰ সমান কৰে সিহঁততকৈয়ো বেছি; সিহঁতৰ প্ৰত্যেকেই ইচ্ছা কৰে যেন তাক এহেজাৰ বছৰ জীয়াই ৰখা হয়, কিন্তু তাক সিমান দিন জীয়াই ৰখা হলেও ই শাস্তিৰ হাতৰ পৰা তাক একৰাব নোৱাৰিব; সিহঁতে যি কৰে আল্লাহ তাক নিৰীক্ষণ কৰে।

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيٰوةٍ ۖ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يُوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ ۚ وَمَا هُوَ بِمُرْزَحٍ مِّنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

৯৮) কোৱা, কোনে জিব্ৰাইলৰ শত্ৰু? কিয়নো বাস্তৱতে তেওঁৰেই আল্লাহৰ আদেশত ইয়াক (কোৰ-আনক) ইয়াৰ পূৰ্বত অহা সত্যতাৰ সমৰ্থক ৰূপে আৰু পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে আনন্দৰ বাৰ্তা স্বৰূপে তোমাৰ অন্তঃকৰণলৈ নমাইছিল।

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٨﴾

৯৯) আল্লাহৰ আৰু তেওঁৰ ফিৰিস্তাসকলৰ আৰু তেওঁৰ ৰচুলসকলৰ আৰু জিব্ৰাইলৰ আৰু মিকাইলৰ যিসকল শত্ৰু, নিশ্চয় আল্লাহ তেনে অশ্বাসী সকলৰ শত্ৰু।

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٩﴾

১০০) আৰু বাস্তৱিকতে আমি তোমালৈ প্ৰত্যক্ষ নিদৰ্শনসমূহ নমাই পঠিয়াইছোঁ, আৰু অবাধ্য সকলৰ বাহিৰে সেইসকলক কোনেও অমান্য কৰিব নোৱাৰে।

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۚ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿١٠٠﴾

১০১) কি; যেতিয়াই সিহঁতে কোনো অঙ্গীকাৰ কৰে সিহঁতৰ মাজৰ এদলে ইয়াক দলিয়াই পেলায়? অৰ্থাৎ সিহঁতৰ সবহভাগেই বিশ্বাস নকৰে।

أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَاهِدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾

১০২) সিহঁতৰ ধৰ্মপুথিৰ সমৰ্থক হৈ যেতিয়া সিহঁতৰ ওচৰলৈ আল্লাহৰ পৰা এজন ৰচুল আহিছিল তেতিয়া যিসকলক গ্ৰন্থ দিয়া হৈছিল সিহঁতৰ এদলে আল্লাহৰ ধৰ্মগ্ৰন্থ সিহঁতৰ পিঠিৰ পিছলৈ দলিয়াই পেলাইছিল, যেন সিহঁতে একো নাজানিছিল।

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

১০৩) আৰু চুলেই মানৰ ৰাজত্ব কালত (আল্লাহৰ) বিদ্রোহীসকলে যি শিক্ষা দিছিল তাৰেই অনুসৰণ কৰিছিল আৰু চুলেই মান অবিশ্বাসী নাছিল। কিন্তু আল্লাহৰ বিদ্রোহী সকলেহে মানুহক বুদ্ধিহৰণকাৰী বিদ্যা আৰু কৌশল শিকাই অবিশ্বাসী হৈছিল; আৰু বেবিলনত হাৰুত আৰু মাৰুত নামে দুজন ফিৰিস্তালৈ যি পঠিওৱা হৈছিল (তাক সিহঁতে অনুসৰণ কৰিছিল) আৰু তেওঁলোকে কাকো (কথা) শিকোৱা নাছিল যেতিয়া-লৈকে তেওঁলোকে কোৱা নাছিল, আমি এটা পৰীক্ষাৰ কাৰণ মাথোন; এতেকে

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ ۚ وَمَا كَفَرَ سَلِيمٌ وَلَكِنَّ الشَّيْطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ ۗ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ ۗ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا

অবিশ্বাস নকৰিবা; পিছত সিহঁতে তেওঁলোকৰ পৰা এনে বিদ্যা শিকিলে যে তাৰে সিহঁতে মানুহ আৰু তাৰ সঙ্গিনীৰ মাজত ভেদভাৱ জন্মাইছিল, কিন্তু সিহঁতে আল্লাহৰ বিনা আদেশত তাৰে কাৰো অনিষ্ট সাধন কৰিব নোৱাৰিছিল, কিন্তু যি সিহঁতৰ অনিষ্ট সাধন কৰে আৰু তাৰ পৰা নিজৰ কোনো লাভ নহয় তাকেই সিহঁতে শিক্ষা দিছিল; আৰু বাস্তৱিকতে সিহঁতে জানিছিল, যিয়ে ইয়াক অৰ্জন কৰে পৰকালত নিশ্চয় সি কোনো অংশ নাপাব; আৰু বাস্তৱিকতে নিকৃষ্ট বস্তৰ নিমিত্তেহে সিহঁতে নিজৰ আত্মাকো বেচিছে; সিহঁতৰ যদি জ্ঞান থাকিলেহেঁতেন;

تَكْفُرٌ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ
بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۗ وَمَا هُمْ
بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ
وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۗ
وَلَقَدْ عَلِمُوا الْمَنَ اشْتَرَاهُ مَالَهُ فِي
الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ۗ وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
أَنْفُسَهُمْ ۗ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٧﴾

১০৪) আৰু যদি সিহঁতে বিশ্বাস কৰিলেহেঁতেন আৰু পাপৰ পৰা নিজক ৰক্ষা কৰিলেহেঁতেন, তেনেহঁলে আল্লাৰ ওচৰত নিশ্চয় উত্তম প্ৰতিদান থাকিলেহেঁতেন; সিহঁতৰ যদিহে জ্ঞান থাকিলেহেঁতেন;

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمُثِبَةٌ مِّنْ
عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ ۗ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾

১০৫) হে বিশ্বাসীসকল ৰাইনা নকবা, আৰু কোৱা, আমাৰ ওপৰত দৃষ্টি ৰখা আৰু শুনিবা; বাস্তৱতে অবিশ্বাসী সকলৰ নিমিত্তে কষ্টদায়ক শাস্তি আছে ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا
وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا ۗ وَلِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٥﴾

১০৬) ধৰ্মগ্ৰন্থৰ লোকসকলৰ মাজত যিসকল অবিশ্বাসী

مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

আৰু তাৰ উপৰি যিসকল বহু ঈশ্বৰবাদী সিহঁতে ভাল নাপায় যে তোমালোকৰ পালনকৰ্তাৰ পৰা তোমালোকলৈ কিবা মঙ্গল নমাই পঠিওৱা হওক; আৰু আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকে তেওঁৰ কৰুণাৰ নিমিত্তে বাচি লয়; আৰু আল্লাহ মহান অনুগ্রহ কৰোঁতা।

১০৭) যি আয়াতক আমি বহিত কৰো বা ইয়াক পাহৰাই দিওঁ আমি তাতোকৈ ভাল এটা বা তেনেকুৱা আন এটাক অৱতীৰ্ণ কৰো; তুমি নেজানা; সকলো বস্তুৰ ওপৰত আল্লাহৰ মহান ক্ষমতা আছে।

১০৮) তুমি নেজানানে, নিশ্চয় আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ বাদশ্বাহ (ৰাজত্ব) কেৱল আল্লাৰ নিমিত্তে হৈছে? আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে আল্লাহৰ বাহিৰে কোনো বন্ধু আৰু সহায়কাৰী নাই।

১০৯) আগত যেনেকৈ মুচাক প্ৰশ্ন কৰা হৈছিল নিজৰ বচলকো প্ৰশ্ন কৰিবা বুলি তোমালোকে ইচ্ছা কৰানে? যিয়ে বিশ্বাস সলাই অবিশ্বাস গ্ৰহণ কৰে সি নিশ্চয় পোনবাট হেৰুৱাইছে।

১১০) ধৰ্মপুথিৰ লোকসকলৰ মাজত বহুতে সিহঁতৰ প্ৰতি সত্য প্ৰকাশ হোৱাৰ পিছত আন্তৰিক হিংসাৰ বশবৰ্তী হৈ তোমালোকৰ বিশ্বাস জন্মাৰ পিছত তোমালোকক আকৌ অবিশ্বাসী কৰিবলৈ কামনা কৰে; কিন্তু আল্লাই তেওঁৰ আদেশ নমাই পঠিয়ায় মানে ক্ষমা কৰিবা আৰু দায় নধৰিবা। বাস্তৱিকতে সকলো বস্তুৰ ওপৰতে আল্লাৰ মহান ক্ষমতা আছে।

وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٧﴾

مَا نُنسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٨﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَّالِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٩﴾

أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١١٠﴾

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١١١﴾

১১১) আৰু নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰি থাকিবা আৰু জাকাত দি থাকিবা; আৰু তোমালোকে নিজৰ নিমিত্তে যি সৎকাৰ্য্য আগ ধৰি পঠিওৱা তাক তোমালোকে আল্লাৰ ওচৰত পাবাগৈ; তোমালোকে যিহকে কৰা আল্লাহ নিশ্চয় তাক দৃষ্টি ৰাখে।

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ۗ وَمَا
تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ
عِنْدَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١١﴾

১১২) আৰু সিহঁতে কয়, ইহুদী আৰু খ্ৰীষ্টানসকলৰ বাহিৰে কোনেও কেতিয়াও স্বৰ্গত প্ৰবেশ নকৰিব; এইবিলাক হৈছে সিহঁতৰ বৃথা আকাঙা; কোৱা, তোমালোকৰ প্ৰমাণ উপস্থিত কৰা হওক যদিহে তোমালোক সত্যবাদী হোৱা।

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا
أَوْ نَصْرِيًّا ۗ تِلْكَ آمَانِيهِمْ ۗ قُلْ هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ ۗ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١٢﴾

১১৩) হয়, যিজনে আল্লাহৰ ওচৰত আত্মসমৰ্পণ কৰে আৰু সজ কাম কৰে তেওঁৰ প্ৰতিদান তেওঁৰ প্ৰভুৰ ওচৰত পাব; তেওঁলোকৰ কোনো ভয় নাথাকিব আৰু শোকো কৰিব নালাগিব।

بَلَىٰ ۗ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٣﴾

১১৪) আৰু ইহুদীসকলে কয়, খ্ৰীষ্টান সকলৰ স্থিতি দৃঢ় নহয়; আৰু খ্ৰীষ্টানসকলে কয়, ইহুদীসকলৰ স্থিতি দৃঢ় নহয়, অথচ সিহঁতে উভয়েই ধৰ্মপুথি পঢ়ে; সিহঁতে কোৱাৰ দৰে তেনেকৈ নজনা মানুসকলেও কয়; শেহত পুনৰু-থানৰ দিনা যি বিষয় লৈ সিহঁতে বিবাদ কৰিছিল আল্লাই সেই সম্বন্ধে সিহঁতৰ মাজত বিচাৰ কৰিব।

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرِيُّ عَلَى
شَيْءٍ ۗ وَقَالَتِ النَّصْرِيُّ لَيْسَتِ الْيَهُودُ
عَلَىٰ شَيْءٍ ۗ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ ۗ
كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ
قَوْلِهِمْ ۗ قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فَيَمَّا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٤﴾

১১৫) আৰু যিজনে আল্লাহৰ মছজিদবিলাকত তেওঁৰ নাম স্মৰণ কৰাত প্ৰতিৰোধ কৰে আৰু সেই বিলাকৰ ধ্বংসৰ চেষ্টা কৰে সিজনতকৈ অধিক অন্যাযকাৰী কোন হ'ব পাৰে? এনেলোকে (আল্লাহৰ) ভয় নৰখাকৈ সেই মছজিদ বিলাকত প্ৰৱেশ কৰাই উচিত নাছিল; সিহঁতৰ নিমিত্তে ইহলোকত লাঞ্ছনা আছে আৰু পৰলোকতো সিহঁতৰ নিমিত্তে গুৰুতৰ শাস্তি আছে।

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا ۗ
أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا
خَافِينَ ۗ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي
الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٥﴾

১১৬) আৰু পূব আৰু পশ্চিম আল্লাহৰেই; সেই কাৰণে যিফালে মুখ কৰা সেই ফালেই আল্লাহৰ মুখ; বাস্তৱতে আল্লাহ দানশীল, সৰ্বজ্ঞ।

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوْا
فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٦﴾

১১৭) আৰু সিহঁতে কয়, আল্লাই এজন পুত্ৰ গ্ৰহণ কৰিছে (অসম্ভৱ) পৰম পবিত্ৰ তেওঁৰেই; অর্থাৎ আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ সকলো তেওঁৰেই; সকলো তেওঁৰেই বাধ্য।

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۗ سُبْحٰنَهُ ۗ بَلْ لَّهُ مَا
فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ كُلُّ لَّهُ
قُنُوْنٌ ﴿١١٧﴾

১১৮) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ স্ৰষ্টা তেওঁৰেই; আৰু যেতিয়া তেওঁ কোনো বিষয়ে সঙ্কল্প কৰে তেওঁ মাথোন তাক হৈ যোৱা বুলি সন্মোখন কৰে আৰু সেয়েই হৈ যায়।

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاِذَا قَضٰى
اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿١١٨﴾

১১৯) আৰু অজ্ঞানসকলে কয়, আল্লাই কিয়নো আমাৰ লগত বাক্যালাপ নকৰে বা আমালৈ কিয়নো কোনো নিদৰ্শন নাহে? এইৰূপে সিহঁতে কোৱাৰ দৰে সিহঁতৰ পূৰ্ববৰ্তী সকলেও কৈছিল; সিহঁত সকলোৰে অন্তঃকৰণ একে প্ৰকাৰৰ; বাস্তৱিকতে যিসকলে দৃঢ়ভাৱে বিশ্বাস কৰে সেই সকলৰ নিমিত্তে নিদৰ্শন সমূহ আমি স্পষ্টৰূপে প্ৰকাশ কৰিছোঁ।

وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ لَوْلَا يَكَلِمُنَا اللَّهُ
اَوْ تَاتِنَا آيَةٌ ۗ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ۗ تَشَابَهَتْ
قُلُوْبُهُمْ ۗ قَدْ بَيَّنَّا الْآيٰتِ لِقَوْمٍ
يُّوقِنُوْنَ ﴿١١٩﴾

১২০) বাস্তৱতে আমি সত্যৰ সৈতে তোমাক এজন আনন্দৰ বাৰ্তা বাহক আৰু সতৰ্ক কাৰীৰূপে প্ৰেৰণ কৰিছোঁ; আৰু নৰক বাসীসকলৰ নিমিত্তে তোমাক প্ৰশ্ন কৰা নহ'ব।

১২১) আৰু ইহুদী আৰু খ্ৰীষ্টানসকল কদাপি তোমাৰ প্ৰতি সন্তুষ্ট নহ'ব, যি পৰ্য্যন্ত তুমি সিহঁতৰ ধৰ্মৰ অনুসৰণ নকৰা, কোৱা, বাস্তৱতে আল্লাহৰ প্ৰদৰ্শিত পথেই সুপথ; আৰু বাস্তৱতে তোমালৈ জ্ঞান অহাৰ পাছত যদি তুমি সিহঁতৰ বৃথা বাঞ্ছাৰ অনুসৰণ কৰা, তোমাৰ নিমিত্তে আল্লাহৰ ওচৰত কোনো বন্ধু বা সাহায্যকাৰী নাথাকিব।

১২২) যিসকলক আমি ধৰ্মগ্ৰন্থ প্ৰদান কৰিছোঁ তেওঁলোকৰ প্ৰকৃত আচৰণ সেই অনুযায়ী; এই সকলেই তাত বিশ্বাস কৰে; আৰু যিসকলে তাত বিশ্বাস নকৰে সিহঁতেই হে ক্ষতিগ্ৰস্ত।

১২৩) হে ইস্ৰাইলৰ সন্তান-সন্ততিসকল, মই তোমালোকক যি নিজৰ অনুগ্ৰহ প্ৰদান কৰিছিলোঁ আৰু সকলো জাতিৰ ওপৰত যি শ্ৰেষ্ঠতা দিছিলোঁ তাক মনত ৰাখিবা।

১২৪) আৰু সিদিনলৈ ভয় ৰখা যিদিনত এ ক আত্মাই অইন আত্মাৰ নিমিত্তে অকণো প্ৰতিদান নিদিব, নাইবা তাৰ পৰা কোনো মোচন মূল্য গৃহীত নহ'ব বা কোনো মধ্যস্থতাৰ পৰা ইয়াৰ কোনো লাভ নহ'ব, অথবা সিহঁতক সহায় কৰাও নহ'ব

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١٢٠﴾

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ
حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۗ قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ
هُوَ الْهُدَىٰ ۗ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ
بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۗ مَا لَكَ مِنَ
اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢١﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقًّا
تِلَاوَتِهِ ۗ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢٢﴾

يَبْنِيٰٓ إِسْرَآءِيْلَ اذْكُرْ وَاِنْعَمْتِ الَّتِي
اَنْعَمْتَ عَلَيْكُمْ وَاِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلٰى
الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢٣﴾

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ
شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا
شَفَاعَةٌ ۗ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٤﴾

১২৫) আৰু মনত পেলোৱা যেতিয়া ইব্ৰাহিমক তেওঁৰ প্ৰভুয়ে কেইটামান আদেশেৰে পৰীক্ষা কৰিছিল, তেওঁ তাক পূৰ্ণৰূপে সম্পাদন কৰিলে; তেওঁ কৈছিল, মই তোমাক মানৱ জাতিৰ নেতা কৰিম; তেওঁ ক'লে, আৰু মোৰ বংশধৰ সকলৰ মাজৰ পৰাওনে ? তেওঁ ক'লে মোৰ এই অস্বীকাৰ অন্যান্যকাৰীসকলক নাসামৰে ।

وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ۗ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۗ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۗ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٥﴾

১২৬) আৰু মনত পেলোৱা যেতিয়া আমি সেই গৃহক মানুহৰ মিলন স্থান আৰু আশ্ৰয়স্থল কৰিলোঁ; আৰু ইব্ৰাহিমে থিয় হোৱা ঠাইক তোমালোকে নমাজৰ স্থান কৰি লোৱা; আৰু আমি ইব্ৰাহিম আৰু ইছমাইলক আদেশ দিছিলোঁ যিসকলে তৰাফ (প্ৰদক্ষিণ) কৰে আৰু যিসকলে ইতেকাফ কৰে (উপাসনাৰ বাবে দিনচেৰেক মছজিদৰ ভিতৰত আৱদ্ধ থাকে) আৰু যিসকলে ৰুকু কৰে (আঠু লয়) আৰু যিসকলে ছিজদা (সাপ্তাস্ত্ৰে প্ৰণিপাত) কৰে, তেওঁলোকলৈ তোমালোক দুয়ো মোৰ গৃহ পৱিত্ৰ কৰা ।

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا ۗ وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى ۗ وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٦﴾

১২৭) আৰু মনত পেলোৱা যেতিয়া ইব্ৰাহিমে ক'লে, হে মোৰ প্ৰভু, এই নগৰক শান্তিৰ স্থান কৰা আৰু ইয়াৰ অধিবাসী যিসকলে আল্লাহ শেহ দিনত বিশ্বাস কৰে তেওঁলোকক আহাৰৰ নিমিত্তে ফল দান কৰা; তেওঁ কলে, আৰু যিজন অবিশ্বাসী তাক মই কিছুকালৰ নিমিত্তে উপভোগ কৰিবলৈ এৰি দিম, তাৰ পিছত তাক অগ্নিৰ শাস্তি ভুগিবলৈ বাধ্য কৰিম; বাস্তৱতে এয়ে প্ৰত্যাবৰ্তনৰ নিকৃষ্ট স্থান ।

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ ۗ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٧﴾

১২৮) আৰু মনত পেলোৱা যেতিয়া ইব্ৰাহিম আৰু ইছমাইলে সেই গৃহৰ ভেটি তুলিলে উভয়ে কৈছিল, হে, আমাৰ প্ৰভু আমাৰ পক্ষৰ পৰা এই গৃহক গ্ৰহণ কৰা, প্ৰকৃততে তুমিয়েই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা।

১২৯) হে আমাৰ প্ৰভু, আৰু আমাক তোমাৰ প্ৰতি আত্মসমৰ্পণকাৰী ৰূপে গ্ৰহণ কৰা, আৰু আমাৰ সতি-সন্ততিৰ মাজৰ এক শ্ৰেণীক তোমাৰ প্ৰতি আত্মসমৰ্পনকাৰী কৰা; আৰু আমাক আৰাধনাৰ প্ৰণালীসমূহ প্ৰদৰ্শন কৰা, আৰু আমাৰ তৌবা গ্ৰহণ কৰি আমাৰ ফালে জুকি যোৱা, প্ৰকৃততে তুমিয়েই তৌবা গ্ৰহণ কৰোঁতা, পৰম দানশীল।

১৩০) হে আমাৰ প্ৰভু, আৰু তোমালোকৰ মাজৰ পৰাই তেওঁলোকৰ ভিতৰত এজন ৰচুলৰ আৰিভাব কৰোৱা, যিজনে তোমাৰ আয়াত সমূহ তেওঁলোকৰ সন্মুখত আবৃত্তি কৰিব আৰু তেওঁলোকক ধৰ্মপুথি আৰু জ্ঞানৰ শিক্ষা দান কৰিব, আৰু তেওঁলোকক পৰিত্ৰ কৰিব; প্ৰকৃততে তুমিয়েই প্ৰবল মহাজ্ঞানী।

১৩১) আৰু যি নিজৰ আত্মাক নষ্ট কৰিছে তাৰ বাহিৰে কোনে ইব্ৰাহিমৰ ধৰ্মৰ পৰা বিমুখ হয়? আৰু স্বৰূপতে আমি ইহলোকত তেওঁক বাছি লৈছোঁ, আৰু পৰলোকতো নিশ্চয় তেওঁ ধাৰ্মিকসকলৰ এজন।

১৩২) যেতিয়া তেওঁৰ প্ৰভুয়ে তেওঁক কলে, আত্মসমৰ্পণ কৰা, তেওঁ কলে, মই ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতি-পালকত আত্মসমৰ্পণ কৰিছোঁ।

وَإِذِ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ
وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٨﴾

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا
أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ
عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٩﴾

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا
عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٣٠﴾

وَمَنْ يُرِغِبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ
سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا
وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لِمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣١﴾

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ ۖ قَالَ أَسْلَمْتُ
لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣٢﴾

১৩৩) আৰু তেওঁৰ পুতেকহঁতক ইব্ৰাহিমে আৰু ইয়াকুবে এই উপদেশ দিলে, হে মোৰ পুত্ৰসকল; বাস্তৱতে আল্লাহ তোমালোকৰ নিমিত্তে এই ধৰ্ম নিৰ্বাচন কৰিছে; এতেকে আত্মসমৰ্পণকাৰী অৱস্থা-তেই যাতে তোমালোকৰ মৃত্যু হয়।

১৩৪) যেতিয়া ইয়াকুবৰ মৃত্যুকাল উপস্থিত হ'ল তেতিয়া তোমালোক সাক্ষাত আছিলানে? যেতিয়া তেওঁ নিজৰ পুতেকহঁতক ক'লে, মোৰ পিছত তোমালোকে কাৰ উপাসনা কৰিবা? তেওঁলোকে ক'লে, যিজন তোমাৰ পূজনীয় আৰু যিজন তোমাৰ পিতৃসকল ইব্ৰাহিম আৰু ইছমাইল আৰু ইচহাকৰ পূজনীয়, সেই একমাত্ৰ পূজনীয় জনৰ আমি উপাসনা কৰিম; আৰু তেওঁতেই আমি আত্মসমৰ্পণকাৰী।

১৩৫) সেয়াও এটা সম্প্ৰদায় আছিল যি অন্তৰ্হিত হৈ গৈছে, সিহঁতে যি অৰ্জন কৰিছিল তাক সিহঁতে ভোগ কৰিব আৰু তোমালোকে যি অৰ্জন কৰিছা তাক তোমালোকে ভোগ কৰিবা; আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল সেই সম্বন্ধে তোমালোকক প্ৰশ্ন কৰা নহ'ব।

১৩৬) আৰু সিহঁতে কয়, তোমালোক ইহুদী বা খ্ৰীষ্টান হোৱা যাতে তোমালোকে সুপথ পাব পাৰা; কোৱা, নহয়, আল্লাহৰ একনিষ্ঠ সেৱক ইব্ৰাহিমৰ ধৰ্মহে (আমি গ্ৰহণ কৰিছোঁ); বাস্তৱতে তেওঁ মুশ্বৰিকসকলৰ মাজৰ নাছিল।

১৩৭) তোমালোকে কোৱা, আমি আল্লাহ আৰু আমালৈ যি নমাই পঠিওৱা হৈছে আৰু ইব্ৰাহিম আৰু ইছমাইল আৰু ইচহাক

وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَيْنِيهِ وَيَعْقُوبُ ط
يٰبَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ
فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
المُوتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن
بَعْدِي ط قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَالِاهِ آبَائِكَ
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًُا وَاحِدًا
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٤﴾

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تَسْأَلُونَ عَمَّا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٥﴾

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا ط
قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ خَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
المُشْرِكِينَ ﴿١٣٦﴾

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا
أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ

আৰু ইয়াকুব আৰু তেওঁৰ সন্ততি সকললৈ যি নমাই পঠিওৱা হৈছিল তাত বিশ্বাস কৰো; আৰু মুচা আৰু ইছাক যি দান কৰা হৈছিল আৰু আন নবীসকলক তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ফালৰ পৰা যি দান কৰা হৈছিল তেওঁলোকৰ মাজত আমি কোনো প্ৰভেদ নাৰাখো, আৰু আমি তেওঁতেই আত্মসমৰ্পণকাৰী।

১৩৮) আৰু তোমালোকে যি দৰে বিশ্বাস কৰিছা সিহঁতেও যদি সেইদৰে বিশ্বাস কৰে, তেনেহলে স্বৰূপতে তেওঁলোকো সুপথ প্ৰাপ্ত; আৰু যদি সিহঁত বিমুখ হয় তেনেহঁলে সিহঁতৰ আচৰণ বিৰোধী; এনে অৱস্থাত সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে আল্লাহ তোমাৰ নিমিত্তে যথেষ্ট, কাৰণ তেওঁৰেই সৰ্বশ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞ।

১৩৯) কোৱা, আল্লাহৰ দীক্ষা লোৱা, আল্লাহতকৈ উত্তম দীক্ষা কোনে দিব পাৰে? আৰু আমি তেওঁৰেই আৰাধনা কৰো।

১৪০) কোৱা, যি স্থলত তেওঁ আমাৰ প্ৰতিপালক আৰু তোমালোকৰো প্ৰতিপালক, সেই আল্লাহৰ সন্মুখে তোমালোকে আমাৰ সৈতে বাদানুবাদ কৰানে? আৰু আমাৰ কাৰ্য্য আমাৰ নিমিত্তে আৰু তোমালোকৰ কাৰ্য্য তোমালোকৰ নিমিত্তে। বাস্তৱতে আমি তেওঁৰেই সৰল উপাসক;

১৪১) তোমালোকে ক'ব খোজানে ইব্ৰাহিম আৰু ইছমাইল আৰু ইছহাক আৰু ইয়াকুব আৰু (তেওঁৰ) সন্ততি সকল ইহুদী বা খ্ৰীষ্টান আছিল? কোৱা, তোমালোকৰ জ্ঞান অধিক নে আল্লাহৰ? যি আল্লাহৰ কাষৰ পৰা অহা সাক্ষ্যপ্ৰাপ্ত হৈয়ো তাক গোপন কৰে তাতোকৈ অধিক

وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ
لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ ۗ وَنَحْنُ
لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٨﴾

فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا
وَلَنْ تَوَلَّوْا فَاثِمًا هُمْ فِي شِقَاقِ
فَيْضِهِمْ كَهَيْئَةِ اللَّهِ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٩﴾

صِبْغَةَ اللَّهِ ۗ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً
وَنَحْنُ لَهُ عِبَادُونَ ﴿١٤٠﴾

قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا
وَرَبُّكُمْ ۗ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ
وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٤١﴾

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا
هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ ۗ قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ
اللَّهُ ۗ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً

অন্যায়কাৰী আৰু কোন ? বাস্তৱতে তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা সি আল্লাহৰ অবিদিত নহয়।

১৪২) সেয়াও এটা সম্প্ৰদায় আছিল যি অন্তৰ্হিত হৈ গৈছে; সিহঁতে যি অৰ্জন কৰিছিল তাকে সিহঁতে ভোগ কৰিব আৰু তোমালোকে যি অৰ্জন কৰিছা তাক তোমালোকে ভোগ কৰিবা, আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল সেই সম্বন্ধে তোমালোকক প্ৰশ্ন কৰা নহ'ব

দ্বিতীয় পাৰা

১৪৩) নিৰ্বোধ মানুহসকলে নিশ্চয় ক'ব, সিহঁতে যি কিবলাৰ অনুসৰণ কৰিছিল তাৰ পৰা নো সিহঁত ঘূৰাৰ কাৰণ কি ? কোৱা, পূব আৰু পশ্চিম আল্লাহৰেই ; তেওঁ যাকে ইচ্ছা তাকেই পোন বাটলৈ লৈ যায়।

১৪৪) আৰু এইদৰে আমি তোমালোকক এটা মধ্যপন্থী জাতি স্থিৰ কৰিছোঁ, যাতে তোমালোক মানুহৰ নিমিত্তে সাক্ষী হ'ব পাৰা, আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তেও এই ৰচুল সাক্ষী হ'ব পাৰে; আৰু তুমি যি কিবলা লৈ মুখ কৰিছিলি তাক আমি ৰচুলৰ অনুসৰণ কৰোঁতা সকলক উভতি যোৱা সকলৰ পৰা বাছি লবৰ অভিপ্ৰায়েহে নিৰ্দিষ্ট কৰিছিলোঁ; আৰু আল্লাই যিসকলক সুপথ দেখুৱাইছে তেওঁলোকৰ বাহিৰে আনসকলৰ বাবে ই নিশ্চয় এটা গুৰুতৰ বিষয়; আৰু আল্লাই তোমালোকৰ বিশ্বাস বিফল কৰিব, এনে কথা তেওঁক শোভা নেপায়; স্বৰূপতে আল্লাহ মানুহৰ প্ৰতি কৰুণাময়, পৰম দানশীল।

عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مِمَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٢﴾

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّهُمْ
عَنْ قِبَلِهِمُ الَّذِينَ كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ
الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٣﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا
شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ
عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي
كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ
الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ
كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ
وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ
بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٤﴾

১৪৫) আমি বাৰে বাৰে তোমাক আকাশৰ ফাললৈ মু কৰা দেখিছোঁ; সেই দেখি আমি নিশ্চয় তোমাৰ যি বাঞ্ছা সেই মতে তোমাক সেই কিবলাৰ ফাললৈ ঘূৰাম; এতেকে পবিত্ৰ মছজিদৰ ফাললৈ তুমি মু কৰা; আৰু তোমালোক য'তে থাকা সেই ফালে তোমালোকে মু কৰা; আৰু বাস্তৱতে যিসকলক ধৰ্ম গ্ৰন্থ দান কৰা হৈছে তেওঁলোকে জানে, তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা সত্য এইটোৱেই; আৰু তেওঁলোকে যি কাৰ্য্য কৰে সেই সম্বন্ধে আল্লাহ আওকণীয়া নহয়।

১৪৬) আৰু যিসকলক ধৰ্মপুথি দান কৰা হৈছে তুমি যদি সিহঁতৰ কাৰণে সকলো প্ৰকাৰৰ নিদৰ্শন উপস্থিত কৰা, সিহঁতে নিশ্চয় তোমাৰ কিবলাৰ অনুসৰণ কৰিব নোৱাৰে; আৰু সিহঁতৰ কিছূমানে অইন সকলৰ কিবলাৰ অনুসৰণ নকৰে, আৰু বাস্তৱিকতে তোমাৰ ওচৰলৈ জ্ঞান অহাৰ পাছত যদি তুমি সিহঁতৰ অসাৰ বাঞ্ছাৰ অনুসৰণ কৰা তেনেহঁলে নিশ্চয় তুমি অন্যায়াকাৰী সকলৰ মাজৰ হবা।

১৪৭) যিসকলক আমি ধৰ্মগ্ৰন্থ দান কৰিছোঁ সিহঁতে নিজৰ পুতেকহঁতক চিনি পোৱাৰ দৰে তেওঁকো চিনি পায়; কিন্তু বাস্তৱতে এদলে জানি শুনিও সত্যক গোপন কৰে।

১৪৮) সেই সত্য তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা; সেই কাৰণে সন্দেহকাৰী সকলৰ মাজৰ নহ'বা।

قَدَرْنَا تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ
فَلَنُؤَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ
شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۗ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ
فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۗ وَإِنَّ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٥﴾

وَلَيْسَ اتَّبَعَتِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ
آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ ۚ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ
قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ۗ
وَلَيْسَ اتَّبَعَتِ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا
جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۗ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿١٤٦﴾

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا
يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ ۗ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ
لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٧﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُفِّرُنَّ مِنَ
الْمُتَرِينَ ﴿١٤٨﴾

১৪৯) আৰু প্ৰত্যেকৰে একোটা লক্ষ্য আছে, তাৰ পিনে সি মন দিয়ে; এতেকে পুণ্য অৰ্জনত আগ বাঢ়িবলৈ চেষ্টা কৰা; যতে থকা, আল্লাই তোমালোকক আটাইকে গোট খুৰাব; নিশ্চয় সকলো বস্তুৰ ওপৰতে আল্লাহৰ মহান ক্ষমতা আছে।

১৫০) আৰু যৰে পৰা তুমি ওলাই অহা, পৱিত্ৰ মছজিদৰ ফাললৈ মু কৰিবা; প্ৰকৃততে এয়ে তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা পূৰ্ণসত্য; আৰু তুমি যি কাৰ্য্য কৰা সি আল্লাহৰ অবিদিত নহয়।

১৫১) আৰু যৰে পৰা তুমি ওলাই অহা, পৱিত্ৰ মছজিদৰ ফাললৈ মু কৰিবা; আৰু তোমালোক যতে থকা সেই ফাললৈ তোমালোকে মু কৰিবা যাতে তোমালোকৰ বিপক্ষে সিহঁতৰ মাজৰ অন্যায়াকাৰীসকলৰ বাহিৰে অইন মানুহৰ কোনো বিবাদৰ হেতু থাকিব নোৱাৰে; এতেকে সিহঁতলৈ ভয় নকৰিবা, কিন্তু মোলৈ ভয় ৰাখিবা, যাতে মই তোমালোকৰ প্ৰতি মোৰ অনুগ্ৰহ পূৰ্ণ কৰিব পাৰো, আৰু যাতে তোমালোক সুপথ পাব পাৰা;

১৫২) যেনেকৈ, আমি তোমালোকৰ মাজৰ পৰাই তোমালোকলৈ এজন ৰচুল প্ৰেৰণ কৰিছোঁ, যিজনে আমাৰ আয়াতবিলাক তোমালোকৰ আগত আবৃত্তি কৰে, আৰু তোমালোকক পৱিত্ৰ কৰে, আৰু তোমালোকক ধৰ্মপুথিখনৰ আৰু জ্ঞানৰ শিক্ষা দিয়ে, আৰু তোমালোকে যি জনানাছিল তাৰ তোমালোকক শিক্ষা দিয়ে।

وَلِكُلِّ وِجْهَةٍ هُوَ مَوْتِيهَا فَاسْتَبِقُوا
الْخَيْرَاتِ ۗ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ
اللَّهُ جَمِيعًا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٩﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۗ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۗ
وَمَا لِلَّهِ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٠﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۗ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا
وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ ۗ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْهُمْ ۗ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ۗ
وَلَا تَمَنَّوْا نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ﴿١٥١﴾

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا
عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ
تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥٢﴾

১৫৩) সেই কাৰণে মোক স্মৰণ কৰিবা, মইয়ো তোমালোকক স্মৰণ কৰিম; আৰু মোৰ শলাগ লবা, আৰু অশলাগীৰ আচৰণ নকৰিবা।

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي
وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٣﴾

১৫৪) হে বিশ্বাসীসকল, ধৈৰ্য্য ধাৰণ আৰু নমাজ প্ৰতিষ্ঠাৰে আল্লাহৰ সহায় বিচৰা; বাস্তৱতে আল্লাহ ধৈৰ্য্যশীল সকলৰ সঙ্গী।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ
وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٤﴾

১৫৫) আৰু যিসকলক আল্লাহৰ পথত হত্যা কৰা হৈছে তেওঁলোকক মৃত বুলি নকৰা; অর্থাৎ, তেওঁলোক জীৱিত; কিন্তু তোমালোকে ইয়াক উপলব্ধি নকৰা।

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَ لَكِن لَّمْ
تَشْعُرُونِ ﴿١٥٥﴾

১৫৬) আৰু নিশ্চয় আমি ভয় আৰু অনশনেৰে আৰু সম্পত্তি আৰু প্ৰাণ আৰু উৎপন্ন বস্তুৰ হানিৰে তোমালোকক পৰীক্ষা কৰিম; আৰু ধৈৰ্য্যশীলসকলক সু-সংবাদ প্ৰদান কৰা।

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ
وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ
وَالشَّمْرِ ۗ وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٦﴾

১৫৭) যিসকলৰ ওপৰত বিপদ পৰে, তেতিয়া তেওঁলোকে কয়, স্বৰূপতে আমি আল্লাহৰেই, আৰু বাস্তৱতে তেওঁৰ ওচৰলৈকে আমি উভতি যাম;

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا
إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٧﴾

১৫৮) সেইসকলৰ ওপৰতেই তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ আশীৰ্বাদ আৰু কৃপা, আৰু সেইসকলেই সুপথ-প্ৰাপ্ত।

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ
وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

১৫৯) বাস্তৱতে ছাফা আৰু মাৰৱা আল্লাহৰ পৱিত্ৰ চিন; সেই কাৰণে যিয়ে কাবালৈ হজ কৰিবলৈ যায় বা উমৰা কৰে এই দুই ঠাইৰ মাজত তৰাফ (প্ৰদক্ষিণ) কৰিলে কোনো দোষৰ কথা নহয়; আৰু যদি কোনোবা অতি আগ্ৰহ দেখুৱাই সজ কাম কৰে, তেন্তে (জানিবা) নিশ্চয় আল্লাহ উত্তম ফলদাতা, সৰ্বজ্ঞাতা।

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ ۚ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا ۗ وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٩﴾

১৬০) বাস্তৱতে আমিনমাই পঠিওৱা প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ আৰু পথ-প্ৰদৰ্শন মানুহৰ নিমিত্তে স্পষ্টকৈ ধৰ্মপুথিত ব্যক্ত কৰাৰ পিছত যিসকলে তাক গোপন কৰে, সিহঁতক আল্লাই বৰ্জন কৰে, সিহঁতক আল্লাই বৰ্জন কৰিব আৰু অভিশাপ দিওতা সকলেও সিহঁতক অভিশাপ দিব।

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۗ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعُنُونَ ﴿١٦٠﴾

১৬১) সেইসকলৰ বাহিৰে যিসকলে অনুতাপ কৰে আৰু (সত্যক) প্ৰকাশ কৰে; সেইসকলৰ প্ৰতি মই কৰুণাৰ সৈতে প্ৰত্যাবৰ্তন কৰিম; কাৰণ মইয়েই শ্ৰেষ্ঠ কৃপাদৃষ্টি কৰোঁতা, পৰম দানশীল।

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوْا فَاُولَٰئِكَ اَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۚ وَاَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦١﴾

১৬২) বাস্তৱতে যিসকলে অবিশ্বাস কৰিছিল আৰু অবিশ্বাসী হৈ থকা অৱস্থাতেই যিসকলৰ মৃত্যু হৈছিল, এইসকলৰ ওপৰত আল্লাহৰ আৰু ফিৰিস্তাসকলৰ আৰু সমগ্ৰ মানৱ-জাতিৰ অভিশাপ পৰিব।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَآمَنُوا وَهُمْ كُفَّارٌ ۗ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦٢﴾

১৬৩) সিহঁতে সেই অভিশাপৰ তলতেই দীৰ্ঘকাল থাকিব; সিহঁতৰ কাৰণে শাস্তি লঘু কৰা নহ'ব আৰু সিহঁতৰ কাৰণে জিৰণি দিয়াও নহ'ব।

خُلْدِينَ فِيهَا ۗ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ ۗ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٦٣﴾

১৬৪) আৰু তোমালোকৰ উপাস্য একেজন উপাস্য; তেওঁৰ বিনে আন উপাস্য নাই, তেওঁৰেই পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল।

وَاللَّهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٤﴾

১৬৫) বাস্তৱতে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ সৃজনত, আৰু নিশা আৰু দিনৰ অনুবৰ্তনত আৰু মানুহৰ লাভজনক বাহিনিৰে সমুদ্ৰত চলা জাহাজ বিলাকত, আৰু সেই বৰষুণত যাক আল্লাই মেঘৰ পৰা নমাই পঠিয়ায় আৰু যাৰে পৃথিৱীক ইয়াৰ মৰণৰ পিছত সজীৱ কৰে আৰু ইয়াত সকলো বিধৰ জন্তু ব্যাপ্ত কৰি দিয়ে, আৰু বতাহৰ গতি পৰিবৰ্তনত, আৰু যাক আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ মাজত (মানৱৰ) বশবৰ্তী কৰা হৈছে সেই মেঘত নিশ্চয় জ্ঞানীলোকৰ নিমিত্তে নিদৰ্শনসমূহ আছে।

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي
تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ
دَابَّةٍ ۗ وَتَضْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٥﴾

১৬৬) আৰু মানুহৰ ভিতৰত এনে কিছুমান আছে যি আনক আল্লাহৰ তুল্য গ্ৰহণ কৰে; আল্লাহক যি দৰে ভাল পোৱা উচিত সিহঁতে সেই বিলাকক সেইদৰে ভাল পায়; কিন্তু আল্লাহৰ প্ৰতি বিশ্বাসী সকলৰ অনুৰাগ তীব্ৰ; আৰু অন্যায়কাৰী সকলে যি শাস্তি ভোগ কৰিব তাক যদি দেখিবলৈ পালেহেঁতেন, (সিহঁতে হৃদয়ঙ্গম কৰিলেহেঁতেন) সকলো ক্ষমতা আল্লাহৰ, আৰু আল্লাহ কঠোৰ শাস্তিদাতা।

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ۗ وَالَّذِينَ
أُمُّوهُمْ أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ۗ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ
ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ
جَمِيعًا ۗ وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٦﴾

১৬৭) (ভাবা) যিসকলক অনুসৰণ কৰা হৈছে সেইসকলে সিহঁতৰ অনুসৰণকাৰীসকলৰ দায়িত্ব গ্ৰহণ নকৰিব আৰু সিহঁতে শাস্তি ভোগ কৰিব, আৰু সিহঁতৰ(মুক্তিৰ) সম্বন্ধ কাটি যাব।

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا
وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ
الْأَسْبَابُ ﴿١٦٧﴾

১৬৮) আৰু যিসকলে অনুসৰণ কৰিছিল সিহঁতে ক'ব, আমাৰ নিমিত্তে উভতি যোৱা সম্ভৱ হোৱা-হেঁতেন সিহঁতে আমাক ত্যাগ কৰাৰ দৰে আমিও সিহঁতক ত্যাগ কৰিলোঁ হেঁতেন। সেইদৰে আল্লাই সিহঁতৰ কাৰ্য্যসমূহ সিহঁতৰ শোকৰ কাৰণ স্বৰূপে সিহঁতক দেখুৱাব; আৰু সিহঁত কদাপি সেই অগ্নিৰ পৰা ওলাই নাহিব।

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً
فَنَنْتَبِرًا مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ
يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ
وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٨﴾

১৬৯)হে মানৱসকল, পৃথিৱীৰ বৈধ, শুদ্ধ বস্তু খাবা; আৰু চয়তানৰ পথ অনুসৰণ নকৰিবা; বাস্তৱতে সি তোমালোকৰ প্ৰকাশ্য শত্ৰু।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ حَلَالًا
طَيِّبًا ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۗ إِنَّهُ
لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٦٩﴾

১৭০) সি তোমালোকক যি নিকৃষ্ট আৰু অশিষ্ট তাতেই মাথোন প্ৰবৃত্ত কৰে, আৰু তোমালোকে আল্লাহৰ সম্বন্ধে যি নাজানা তাকে ক'বলৈ প্ৰবৃত্ত কৰে।

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَإِنْ
تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

১৭১) আৰু যেতিয়া সিহঁতক কোৱা হয়, আল্লাই যি নমাই পঠিয়াইছে তাৰ অনুসৰণ কৰা, সিহঁতে কয়, নহয়, আমি আমাৰ পিতৃসকলক যিহক পাইছিলোঁ তাৰেহে অনুসৰণ কৰিম। কি; যদিও সিহঁতৰ পিতৃসকল সমূলি জ্ঞানহীন আছিল আৰু সিহঁতে সুপথো পোৱা নাছিল।

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا
بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَنفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۗ أَوْلَوْكَانَ
آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧١﴾

১৭২) আৰু অবিশ্বাসীসকলৰ অৱস্থা এনে এজনৰ অৱস্থাৰ সদৃশ যিজনে এনে এজনক চিঞৰি মাতে যি মাত আৰু চিঞৰৰ বাহিৰে একো নুশনে ; সিহঁত কলা, বোবা, অন্ধ; সেই দেখি সিহঁতে নুবুজে ।

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَبْعُثُ
بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً ۗ صُمٌّ
بُكْمٌ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧٢﴾

১৭৩) হে বিশ্বাসীসকল, যি বিশুদ্ধ বস্তুবোৰ আমি তোমালোকক জীৱিকাৰ অৰ্থে দান কৰিছোঁ, তাৰেই পৰা আহাৰ কৰা আৰু আল্লাহৰ শলাগ লোৱা, যদি তেওঁৰেই তোমা-লোকে আৰাধনা কৰা ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٣﴾

১৭৪) স্বভাৱতে যি মৰিছে তাক আৰু তেজ আৰু গাহৰিৰ মাংস আৰু যাৰ ওপৰত আল্লাহৰ বাহিৰে অইনৰ নাম লোৱা হৈছে তাকেই তেওঁ তোমালোকৰ নিমিত্তে অবৈধ কৰিছে ; কিন্তু যি বিৰুদ্ধচাৰী বা সীমা লঙ্ঘনকাৰী নহৈ নিৰুপায় অৱস্থাতে পৰে, তাৰ পক্ষে কোনো পাপ নহ'ব; স্বৰূপতে আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল ।

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ
الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهَلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ ۚ فَمَن
اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ
عَلَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٤﴾

১৭৫) বাস্তৱতে যিসকলে আল্লাই ধৰ্মপুথিত যি নমাই পঠিয়াইছে তাক গোপন কৰে আৰু তাৰ সলনি সামান্য মূল্য গ্ৰহণ কৰে, নিশ্চয় সিহঁতে সিহঁতৰ পেটলৈ অগ্নিৰ বাহিৰে একো গ্ৰাস নকৰে আৰু আল্লাই পুনৰুত্থানৰ দিনত সিহঁতৰ লগত বাক্যলাপ নকৰিব; আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি থাকিব ।

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ
الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا
النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَلَا يُزَكِّيهِمْ ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٥﴾

১৭৬) এই সকলেই সুপথৰ
বিনিময়ত বিপথ, আৰু ক্ষমাৰ
বিনিময়ত শাস্তি কিনি লয়; এতেকে
অগ্নি দাহনত সিহঁতৰ ঐশ্বৰ্য্য কিমান
অধিক।

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَّةَ بِالْهُدَى
وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَا أَصْبَرَهُمْ
عَلَى النَّارِ ﴿٧٦﴾

১৭৭) সেই কাৰণেই আল্লাই সত্যৰ
সৈতে ধৰ্মপুথি ক্ৰমান্বয়ে অৱতীৰ্ণ
কৰিছে; আৰু বাস্তৱতে ধৰ্মপুথি
সম্বন্ধে যিসকলে মত-ভেদৰ সৃষ্টি
কৰিছে নিশ্চয় সিহঁতে (আল্লাহৰ
লগত) সম্বন্ধ ছিঙি দূৰত পৰিব।

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ ۗ
وَإِنَّ الَّذِينَ اِخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي
شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٧٧﴾

১৭৮) তোমালোকে পূব বা
পশ্চিমলৈ মু কৰাই ধৰ্ম নহয়, কিন্তু
ধৰ্ম এয়ে যিসকলে আল্লাহ আৰু শেহ
দিনত আৰু ফিৰিস্তাসকলক আৰু
ধৰ্ম পুথি আৰু নবীসকলক বিশ্বাস
কৰে, আৰু তেওঁৰ প্ৰেমত আত্মীয়
সকল আৰু মাউ বাসকলৰ আৰু
দৰিদ্ৰ আৰু পথিক আৰু ভিক্ষুক
আৰু দাসত্ব মোচনৰ নিমিত্তে নিজৰ
ধন দান কৰে; আৰু নমাজ প্ৰতিষ্ঠা
কৰে আৰু জাকাত দিয়ে; আৰু
অসীকাৰ কৰিলে নিজৰ অসীকাৰ
সততে পালন কৰে, আৰু দৰিদ্ৰ
আৰু ক্লেশ কষ্ট আৰু যুদ্ধৰ সময়ত
ঐশ্বৰ্য্য ধৰি থাকে এই সকলেই
সত্যপৰায়ণ, আৰু এই সকলেই
ধৰ্মভীৰু।

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوْتُوا وَجُوهَكُمْ قَبْلَ
الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ
وَالنَّبِيِّينَ ۚ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي
الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ
السَّبِيلِ ۗ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ ۚ
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ ۚ وَالْمُؤْتُونَ
بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا ۚ وَالصَّابِرِينَ فِي
الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ ۗ
أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا ۗ وَأُولَئِكَ
هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٧٨﴾

১৭৯) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকৰ নিমিত্তে নিহত জনৰ প্ৰতিশোধ লোৱাটো বাধ্যতামূলক; স্বাধীনৰ নিমিত্তে স্বাধীন, আৰু দাসৰ নিমিত্তে দাস আৰু নাৰীৰ নিমিত্তে নাৰী; কিন্তু যাক তেওঁৰ ভাই দগুৰ আংশিক হ্ৰাস কৰে তেওঁ যথোচিত ভাৱে তাক গ্ৰহণ কৰা উচিত, আৰু (হত্যাকাৰীয়ে)ন্যায় ভাৱে হত্যাৰ মূল্য তেওঁক দিয়া উচিত; এইটো এটা তোমাৰ প্ৰভুৰ দগুৰ উপশম আৰু কৰুণা; ইয়াৰ পিছত যদি কোনোৱে সীমা লঙ্ঘন কৰে তাৰ নিমিত্তে যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি নিৰ্দ্ধাৰিত আছে।

১৮০) আৰু এই প্ৰতিশোধৰ দগুতেই তোমালোকৰ জীৱন, হে বুদ্ধিমন্ত লোকসকল, যাতে তোমা-লোকে আল্লাহৰ প্ৰতি ভয় কৰা।

১৮১) যেতিয়া তোমালোকৰ কোনো এজনৰ মৃত্যু উপস্থিত হয়, যদি তেওঁ কোনো সম্পত্তি এৰি থৈ যায়, তাক পিতৃ-মাতৃ আৰু জাতিৰ ভিতৰত ন্যায় ভাৱে দান কৰিবলৈ তোমা-লোকৰ নিমিত্তে বিধান কৰা হ'ল; ধৰ্মপৰায়ণসকলৰ নিমিত্তে ই এটা কৰ্তব্য।

১৮২) কিন্তু যিজনে ইয়াক শুনাৰ পিছত ইয়াৰ ব্যতিক্ৰম কৰে, নিশ্চয় সেই ব্যতিক্ৰম কৰোঁতা সকলৰ ওপৰতেই ইয়াৰ পাপ পৰিব; অৱশ্যে আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ ۖ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ ۖ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ۗ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۖ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٩﴾

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يَّأُوْلِي الْاَبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿١٨٠﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا ۗ الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ ۗ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨١﴾

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَأَنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨٢﴾

১৮৩) আৰু যিয়ে অচিয়তকাৰীৰ পৰা পক্ষপাত বা অন্যায়ৰ আশঙ্কা কৰে, আৰু নিজৰ ভিতৰতে বিবাদৰ মীমাংসা কৰে, ইয়াৰ বাবে তেওঁৰ কোনো দোষ নহ'ব; অৱশ্যে আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا
فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٣﴾

১৮৪) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকৰ পূৰ্বগামী সকলৰ নিমিত্তে যিদৰে ৰোজা নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা হৈছিল তোমালোকৰ নিমিত্তেও সেইদৰে নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা হৈছে যাতে তোমালোক পাপৰ পৰা আঁতৰি থাকে।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كَتَبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ
كَمَا كَتَبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٤﴾

১৮৫) নিৰ্দিষ্ট দিনচৰেকৰ নিমিত্তে; কিন্তু তোমালোকৰ মাজৰ যিজন নৰিয়া বা যিজনে ভ্ৰমণত থাকে, পিছত সেই কেইদিন ৰোজা পূৰ্ণ কৰিব; যিসকলে ৰোজা ধৰিবৰ অসমৰ্থ, সেইসকলৰ পৰাচিত এজন দৰিদ্ৰক ভোজন কৰোৱা, কিন্তু যিজনে সজ কাম কৰাত বেছি আগ্ৰহ দেখুৱায়, ই তাৰ নিমিত্তে তাতোকৈ মঙ্গলজনক; আৰু ৰোজা ধৰা তোমালোকৰ নিমিত্তে কল্যাণকৰ, যদিহে তোমালোকৰ জ্ঞান থাকে।

أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ ۗ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ
مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ
أُخْرٍ ۗ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ
طَعَامٍ مَسْكِينٍ ۗ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ
خَيْرٌ لَهُ ۗ وَإِنْ تَصَوْمُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٥﴾

১৮৬) ৰমজান এনে এটা মাহ, যি মাহত মানৱ জাতিৰ নিমিত্তে পথ প্ৰদৰ্শন আৰু পথ-প্ৰদৰ্শনৰ প্ৰত্যেক প্ৰমাণ স্বৰূপে আৰু স্বতন্ত্ৰ নিদৰ্শন ৰূপে কোৰ-আন নমাই পঠিওৱা হৈছিল; গতিকে তোমালোকৰ যিয়ে এই মাহ পায়,

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ
هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى
وَالْفُرْقَانِ ۗ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ

তাৰ নিমিত্তে ৰোজা পালন বাধ্যতামূলক; কিন্তু যিজন নৰিয়া বা ভ্ৰমণত থাকে, সি পিছত সেই কেইদিনৰ ৰোজা পূৰ্ণ কৰিব; আল্লাই তোমালোকৰ নিমিত্তে সহজ ব্যৱস্থা ইচ্ছা কৰে, আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে কষ্ট ইচ্ছা নকৰে; আৰু এনে কৰাৰ উদ্দেশ্যে, যাতে তোমালোকে ৰোজাৰ দিনৰ সংখ্যা পূৰ্ণ কৰা, আৰু যাতে আল্লাই তোমালোকক সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰাৰ নিমিত্তে তোমালোকে তেওঁৰ মহিমা কীৰ্তন কৰা, আৰু যাতে তোমালোকে আল্লাহৰ শলাগ ল'ব পাৰা।

১৮৭) আৰু মোৰ ভৃত্যসকলে মোৰ বিষয়ে যদি তোমাক প্ৰশ্ন কৰে, তেন্তে (সিহঁতক কোৱা) বাস্তৱতে মই কাষতেই; কোনো পাৰ্থনাকাৰীয়ে যেতিয়া মোক প্ৰাৰ্থনা কৰে, মই তাৰ প্ৰত্যুত্তৰ দিওঁ; কিন্তু সিহঁতে মোৰ আদেশ পালন আৰু মোৰ প্ৰতি বিশ্বাস কৰা উচিত, যাতে সিহঁতে সত্যৰ পথপ্ৰাপ্ত হয়।

১৮৮) ৰোজাৰ ৰাতিত স্ত্ৰী-সংসৰ্গৰ নিমিত্তে তোমালোকক অনুমতি দিয়া হৈছে; সিহঁত তোমালোকৰ আৱৰণ আৰু তোমালোকো সিহঁতৰ আৱৰণ; তোমালোকে যে অযথা নিজক বধিওত কৰিছিল। তাক আল্লাই জানিছিল; এতেকে তেওঁ কৰুণাৰে তোমালোকৰ ফাললৈ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন কৰিলে আৰু তোমালোকক তাৰ প্ৰতি বিধান দান কৰিলে; গতিকে এতিয়া সিহঁতৰ ওচৰলৈ যোৱা, আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে আল্লাই যি বিধান কৰিছে তাক বিচৰা,

فَلْيُصِمَهُ^ط وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ
فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ^ط يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ
الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْعُسْرَ
وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا
هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٧﴾

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ^ط
أَجِبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ^ل
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ
يَرْشُدُونَ ﴿١٨٨﴾

أَحَلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى
نِسَائِكُمْ^ط هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ
لَهُنَّ^ط عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ
أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ^ج
فَأَنْزَلَ بِأَسْرِهِنَّ وَابْتِغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ
لَكُمْ

আৰু পুৰা বগা সূতা ক'লা সূতাৰ পৰা ভালকৈ পৃথক কৰিব নোৱাৰালৈকে পান ভোজন কৰিব পাৰা; তাৰ পিছত ৰাতিলৈকে তোমালোকে ৰোজা পালন কৰিবা, আৰু যেতিয়া তোমালোক মছজিদসমূহৰ ভিতৰত ইতেকাফ কৰি থাকা তেতিয়া সিহঁতৰ ওচৰলৈ নাযাবা; এইবিলাকেই হৈছে আল্লাই নিৰূপন কৰা সীমা; এতেকে সিহঁতৰ ওচৰ নাচাপিবা; এইদৰেই আল্লাহ মানৱৰ নিমিত্তে নিজ নিদৰ্শনসমূহ ব্যক্ত কৰে, যাতে সিহঁতে আল্লাহক ভয় কৰে।

১৮৯) তোমালোকে নিজৰ ভিতৰত পৰস্পৰৰ সম্পত্তি অন্যায়কৈ ভোগ নকৰিবা, আৰু কৰ্মচাৰীসকলৰ ওচৰলৈ সেই সম্পত্তিলৈ হোৱা বাদ-বিসম্বাদ এই উদ্দেশ্যে লৈ নাযাবা যাতে তোমালোকে অন্যায়ৰে মানুহৰ সম্পত্তিৰ কোনো অংশ ভোগ কৰিব পাৰা, অথচ এই সম্বন্ধে তোমালোকৰ জ্ঞান আছে।

১৯০) চন্দ্রোদয়ৰ বিষয়ে সিহঁতে তোমাক প্ৰশ্ন কৰে, কোৱা, ই মানুহৰ কাৰ্য্যৰ আৰু হজ ভ্ৰমণৰ সময় নিৰূপক; আৰু তোমালোকে যে নিজ ঘৰলৈ পিছ ফালেদি সোমোৱা সি ধৰ্মনহয়। কিন্তু আল্লাহলৈ যি জনে ভয় ৰাখে সেই জনেই ধৰ্ম পালন কৰে; আৰু ঘৰলৈ (আগ) দুৱাৰেদি সোমাবা; আৰু আল্লাহলৈ ভয় ৰাখিবা, যাতে তোমালোক সফল মনোৰথ হ'ব পাৰা।

وَكُؤُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ
الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ
الْفَجْرِ ۖ ثُمَّ أَتَمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ ۚ وَلَا
تُبَاشِرُوا وَهْنَكُمْ وَأَنْتُمْ عَكْفُونَ ۗ فِي
الْمَسْجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا
تَقْرَبُوهَا ۗ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٩﴾

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ
وَتَذْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا
مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿١٩٠﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْإِهْلَةِ ۗ قُلْ هِيَ مَوَاقِيْتُ
لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ ۗ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا
الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ
اتَّقَىٰ وَأَتَى الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا ۚ وَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٩٠﴾

১৯১) আৰু যিসকলে তোমালোকৰ সৈতে যুদ্ধ কৰে সেইসকলৰ সৈতে তোমালোকে আল্লাহৰ পথত যুদ্ধ কৰা; কিন্তু সীমা লঙ্ঘন নকৰিবা; স্বৰূপতে আল্লাহ সীমা লঙ্ঘনকাৰীক ভাল নাপায়।

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ
وَلَا تَعْتَدُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩١﴾

১৯২) আৰু সিহঁতক যতে পাৰা ততে সিহঁতক বধ কৰিবা; আৰু যি ঠাইৰ পৰা সিহঁতে তোমালোকক উলিয়াই দিছিল, সেই ঠাইৰ পৰা সিহঁতক উলিয়াই দিবা; কাৰণ হত্যাতকৈ শান্তি ভঙ্গ গুৰুতৰ; কিন্তু সিহঁতে তোমালোকৰ সৈতে পৱিত্ৰ মছজিদৰ ভিতৰত যুদ্ধ নকৰে মানে ইয়াৰ ওচৰত তোমালোকে সিহঁতৰ সৈতে যুদ্ধ নকৰিবা; কিন্তু সিহঁতে যদি তোমালোকৰ সৈতে যুদ্ধ কৰে, সিহঁতক বধ কৰিবা; অবিশ্বাসী সকলৰ নিমিত্তে সেয়ে প্ৰতিফল।

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ
وَآخِرُ جَوْهَرٍ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ
وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ۗ وَلَا
تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ
يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ ۗ فَإِن قَاتَلُوكُمْ
فَأَقْتُلُوهُمْ ۗ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكٰفِرِينَ ﴿١٩٢﴾

১৯৩) কিন্তু যদি সিহঁত ক্ষান্ত হয়, তেন্তে আল্লাহ নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٣﴾

১৯৪) আৰু অশান্তি আঁতৰ নোহোৱালৈকে আৰু ধৰ্ম কেৱল আল্লাহৰ নিমিত্তে প্ৰতিষ্ঠিত নোহোৱালৈকে সিহঁতৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবা; কিন্তু যদি সিহঁত ক্ষান্ত হয় সীমা লঙ্ঘনকাৰীসকলৰ বাহিৰে (কাকো) আক্ৰমণ কৰা সঙ্গত নহয়।

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ
الدِّينُ لِلَّهِ ۗ فَإِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ
إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٤﴾

১৯৫) পৱিত্ৰ মাহৰ পৰিবৰ্তে পৱিত্ৰ মাহ, আৰু পৱিত্ৰ বস্তুসকলৰ সলনি তদুপ প্ৰতিফলো আছে; সেই কাৰণে যিয়ে তোমালোকৰ বিপক্ষে সীমা লঙ্ঘন কৰে,

الشَّهْرِ الْحَرَامِ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ
وَالْحُرْمَتِ قِصَاصٌ ۗ فَمَنِ اعْتَدَىٰ
عَلَيْكُمْ

সি যি পৰিমাণে তোমালোকৰ বিপক্ষে সীমা লঙ্ঘন কৰিছিল, তোমালোকেও তাৰ বিপক্ষে সেই পৰিমাণে সীমা লঙ্ঘন কৰিবা; আৰু আল্লাহৰ প্ৰতি ভয় ৰাখিবা আৰু জানি লোৱা, আল্লাহ নিশ্চয় ধৰ্মপৰায়ণসকলৰ সঙ্গী।

১৯৬) আৰু তোমালোকে আল্লাহৰ পথত অৰ্থ ব্যয় কৰিবা, আৰু তোমালোকে নিজ হাতেৰে নিজকে বিনষ্ট নকৰিবা, আৰু সৎ কাৰ্য্য কৰিবা; বাস্তৱতে সৎকৰ্মী সকলক আল্লাই ভাল পায়।

১৯৭) আল্লাহৰ কাৰণে হজ আৰু উমৰা সমাধা কৰিবা; কিন্তু যদি তোমালোকৰ বাটত বাধা জন্মোৱা হয়, তেনেহঁলে সহজে পোৱা এটি কুৰবানী পঠাই দিবা; আৰু কুৰবানী নিৰ্দিষ্ট স্থান নোপোৱালৈকে তোমালোকৰ মূৰ নুখুৰাবা; কিন্তু তোমালোকৰ যি ৰোগী বা যাৰ মূৰৰ অসুখ তাৰ প্ৰায়শ্চিত্ত ৰোজা বা ভিক্ষাদান বা কুৰবানী; কিন্তু তোমালোক নিৰাপদ হলে, যিজনে উমৰা হজৰ লগতেই সম্পন্ন কৰে, সেইজনে সহজে পোৱা এটি কুৰবানী দিয়া উচিত; কিন্তু যিজনে তাকে যোগাবৰ অসমৰ্থ সেইজনে হজৰ সময়ত তিনিদিন আৰু উভতি যোৱাৰ সময়ত সাতদিন ৰোজা ৰাখিব, মুঠতে দহ দিন; পৱিত্ৰ মছজিদৰ ওচৰত নথকা পৰিয়ালৰ নিমিত্তেহে এই বিধান; আৰু আল্লাহলৈ ভয় ৰাখিবা আৰু জানিবা আল্লাহ শাস্তি দিয়াত কঠোৰ।

فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى
عَلَيْكُمْ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٦﴾

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا
بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ۗ وَأَحْسِنُوا ۗ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٧﴾

وَاتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ۖ فَإِنْ
أَحْصَرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ
وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
الْهَدْيُ مَحَلَّهُ ۗ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا
أَوْ بِيهًا أَوْ ذَىٰ مِنْ رَأْسِهِ ففِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ
أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ۚ فَإِذَا أَمِنْتُمْ
فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا
اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ۖ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةً إِذَا
رَجَعْتُمْ ۗ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ۗ ذَلِكَ
لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٨﴾

১৯৮) হজৰ নিমিত্তে কেইমাহমান নিৰ্ধাৰিত আছে; পিছত এই মাহ বিলাকত হজ কৰিবলৈ যি জনে সঙ্কল্প কৰে সি জনে হজ কৰাৰ সময়ত অশ্লীল ভাষা প্ৰয়োগ, নিয়ম ভঙ্গ, অথবা বিবাদ নকৰিব; আৰু যি সজ কাম তোমালোকে কৰা আল্লাই তাক জানে; আৰু তোমালোকে নিজ পথৰ সম্বল ল'বা, কিন্তু বাস্তৱিকতে আল্লাহলৈ ভয় ৰখাই হৈছে উত্তম সম্বল। গতিকে হে জ্ঞানবন্ত লোকসকল, মৌলৈ ভয় ৰাখিবা।

১৯৯) যদি তোমালোকে নিজ প্ৰভুৰ পৰা লাভৰ বাঞ্ছা কৰা তাত তোমালোকৰ কোনো দোষ নহ'ব; কিন্তু যেতিয়া তোমালোক আৰফাতৰ পৰা উভতি অহা, মাস্বআৰুল হাৰামৰ ওচৰত আল্লাহক স্মৰণ কৰিবা; আৰু তেওঁ যিদৰে তোমালোকক আদেশ দিছে সেই দৰেই তেওঁক স্মৰণ কৰিবা, যদিও ইতিপূৰ্বে তোমালোক নিশ্চয় বিপথগামী সকলৰ মাজৰ আছিল।

২০০) আৰু যৰ পৰা মানুহ বিলাক উভতি আহে তাৰে পৰা উভতি আহিবা; আৰু আল্লাহৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰিবা; নিশ্চয় আল্লাহ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

২০১) আৰু যেতিয়া তোমালোকে হজৰ অনুষ্ঠান সমূহ সমাধা কৰি ল'বা তেতিয়া আল্লাহক স্মৰণ কৰিবা যেনেকৈ তোমালোক নিজ পিতৃ সকলক স্মৰণ কৰা, বৰঞ্চ তাতোকৈ আন্তৰিকতাৰ সৈতে স্মৰণ কৰিবা; আৰু এনে কিছুমান মানুহ আছে যিয়ে কয়, হে আমাৰ প্ৰভু, আমাক ইহকালত মঙ্গল দান কৰা, কিন্তু

الْحَجَّ أَشْهُرَ مَعْلُومَاتٍ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿١٩٨﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفْضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَأذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ ﴿١٩٩﴾

ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠٠﴾

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا

সেইসকলৰ নিমিত্তে পৰকালত কোনো ভাগ নাথাকিব।

وَمَا لَهُ فِي الْأَخْرَةِ مِنْ خَلْقٍ ۝۲۱

২০২) আৰু সিহঁতৰ মাজৰ কিছুমানে কয়, হে আমাৰ প্ৰভু, ইহকালত আমাক মঙ্গল আৰু পৰকালতো মঙ্গল দান কৰা, আৰু আমাক অগ্নিৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা কৰা।

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْأَخْرَةِ حَسَنَةً وَوَقْنَا عَذَابَ النَّارِ ۝۲۲

২০৩) এনেলোকৰ নিমিত্তেই তেওঁলোকৰ নিজ অৰ্জনৰ ভাগ আছে; বাস্তৱিকতে লেখ লোৱাত আল্লাহ বেগী।

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝۲৩

২০৪) আৰু নিৰ্দিষ্ট কেইদিনৰ ভিতৰত আল্লাহক স্মৰণ কৰিবা; কিন্তু যিয়ে দুদিনত হজ কৰি যায় তাৰ কোনো দোষ নহ'ব; আৰু যিয়ে পলম কৰি ৰৈ যায় তাৰো কোনো দোষ নহ'ব, ধাৰ্মিক সকলৰ নিমিত্তে (এই বিধান); আৰু আল্লাহ লৈ ভয় ৰখা, আৰু জানি থোৱা, তোমালোকক তেওঁৰ সন্মুখত সমবেত কৰা হ'ব।

وَإِذْ كُرُوا لِلَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۗ لِمَنِ اثْتَمَلُوا وَاللَّهُ وَاعِلْمُوا أَلَيْسَ لِيَوْمِ الْحُشْرِ ۝۲৪

২০৫) আৰু এনে মানুহ আছে যাৰ পাৰ্থিৱ জীৱন সম্বন্ধীয় কথাই তোমাক চমক লগায়, আৰু যিজনে নিজৰ অন্তৰৰ কথাৰ বাবে আল্লাহক সাক্ষী মানে, অথচ সকলো শত্ৰুৰ মাজত সিয়েই আটাইতকৈ কঠোৰ।

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ۗ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ۝۲৫

২০৬) আৰু যেতিয়া সি ক্ষমতা লাভ কৰে সি পৃথিৱীত অশান্তি সৃষ্টি কৰিবলৈ আৰু শস্যক্ষেত্ৰ আৰু ঘৰচীয়া জন্তুক বিনষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে; বাস্তৱতে আল্লাহ অশান্তি সৃষ্টি ভাল নাপায়।

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ۝۲৬

২০৭) আৰু যেতিয়া তাক কোৱা হয়, আল্লাহলৈ ভয় ৰখা, অহঙ্কাৰে পাপ কৰিবলৈ তাক উদগাই দিয়ে; সেই কাৰণে নৰক তাৰ উপযুক্ত স্থান; আৰু নিশ্চয় এয়েই জিৰণিৰ নিকৃষ্ট স্থান।

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ
بِالْإِثْمِ فَحَسْبُ جَهَنَّمُ ۖ وَلَيْسَ الْمِهَادُ ۝

২০৮) আৰু এনে মানুহ আছে যি আল্লাহৰ সন্তুষ্টি লাভৰ নিমিত্তে নিজৰ প্ৰাণ উৎসৰ্গ কৰে; আৰু আল্লাহ (তেওঁৰ) ভৃত্যসকলৰ প্ৰতি অতি দয়ালু।

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ۝

২০৯) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকৰ সকলোৰে শান্তিৰ ধৰ্মত সম্পূৰ্ণ ভাৱে প্ৰবেশ কৰা, আৰু চয়তানৰ পদ অনুসৰণ নকৰিবা; বাস্তৱতে সি তোমালোকৰ প্ৰকাশ্য শত্ৰু।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ
كَآفَّةً ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۗ
إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝

২১০) কিন্তু তোমালোকলৈ প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহ অহাৰ পিছতো যদি তোমালোক বিচলিত হোৱা তেন্তে জানি থোৱা আল্লাহ পৰাক্ৰান্ত, সৰ্বজ্ঞানী।

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ
الْبَيِّنَاتُ فَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

২১১) সিহঁতে কেৱল এনে আশাতে বৈ আছেনে, মেঘৰ গভীৰ ছাঁৰ মাজত আল্লাহ আৰু ফিৰিস্তাসকলো সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিব, আৰু সকলো বিষয়ৰ বিচাৰ হ'ব; কিয়নো আল্লাহৰ ওচৰলৈকে সকলো কাৰ্য্য উভতি যাব।

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي
ظُلُلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ
الْأَمْرُ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝

২১২) ইস্ৰাইলৰ সন্ততিসকলক প্ৰশ্ন কৰা, কিমান যে আমি স্পষ্ট নিদৰ্শন তেওঁলোকক দান কৰিছিলোঁ; কিন্তু যদি কোনোবা আল্লাহৰ অনুগ্ৰহতালৈ অহাৰ পিছত পৰিবৰ্তন কৰে, তেন্তে বাস্তৱিকতে আল্লাহ শাস্তি দিয়াত কঠোৰ।

سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَاتِنَا
بَيِّنَاتٍ ۖ وَمَنْ يُّبَدِلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

২১৩)পাৰ্থিৱ জীৱন অবিশ্বাসী সকলৰ নিমিত্তে শোভনীয় কৰা হৈছে, আৰু সিহঁতে বিশ্বাসীসকলক উপহাস কৰে; কিন্তু যিসকলে আল্লাহলৈ ভয় ৰাখে সেইসকলে শেহ বিচাৰৰ দিনা সিহঁতৰ ওপৰত শ্ৰেষ্ঠ লাভ কৰিব; আৰু যাকে ইচ্ছা তাকেই অলেখ জীৱিকা দান কৰে।

২১৪)মানুহ (আদিত) এক সম্প্ৰদায়ৰ দৰে আছিল; পিছত আল্লাহই সু-সংবাদ দাতা আৰু সতৰ্ককাৰী ৰূপে নবীসকলক প্ৰেৰণ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ লগত সত্যৰ সৈতে ধৰ্মগ্ৰন্থ নমাই পঠিয়ালে; যাতে এই গ্ৰন্থই মানুহৰ মাজত যি বিষয় লৈ মতভেদৰ সৃষ্টি হয় তাৰ বিচাৰ কৰে; আৰু যিসকলক ধৰ্মগ্ৰন্থ দান কৰা হৈছিল, সিহঁতেই পৰস্পৰৰ মাজত বিদ্বেষ ভাৱ থকাৰ কাৰণে স্পষ্ট নিদৰ্শন অহাৰ পিছতো এই পুথি সম্বন্ধে বিবাদ কৰিছিল; কিন্তু আল্লাই নিজ ইচ্ছাৰে বিশ্বাসীসকলক যি সত্য লৈ তেওঁলোকে বিবাদ কৰিছিল সেই সত্যৰ পিনে পথ প্ৰদৰ্শন কৰিছিল।, কিয়নো আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকেই পোন বাট প্ৰদৰ্শন কৰে।

২১৫)পূৰ্বগামীসকলৰ দৰে পৰীক্ষা তোমালোকৰ ওচৰত উপনীত নোহোৱালৈকে ভাৱিছানে, তোমালোকে স্বৰ্গত প্ৰৱেশ কৰিবা; দাৰিদ্ৰ আৰু বিপ্লৱ সিহঁতৰ ওপৰত পৰিছিল, আৰু বাৰে বাৰে সিহঁতক (এনেকুৱা) আতঙ্কত পেলোৱা হৈছিল যে শেহত ৰচুল আৰু তেওঁৰ অনুগামী বিশ্বাসীসকলে কবলৈ ধৰিলে,

رُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
وَيَسْحَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هُمْ
اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ
مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١١٣﴾

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ
النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ
مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا
الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ
آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿١١٤﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ
مَسْتَهْمِبَسَاءِ الْبُسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَزُلْزَلُوا
حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ

আল্লাহৰ সাহায্য কেতিয়া আহিব ?
চোৱা, আল্লাহৰ সাহায্য অতি
কাষত ।

২১৬) সিহঁতে তোমাক প্ৰশ্ন কৰে,
সিহঁতে কিদৰে ধন ব্যয় কৰা উচিত;
কোৱা, যি সৎ বস্তু তোমালোকৰ ব্যয়
কৰিবলৈ আছে (তোমালোকৰ)
পিতৃ-মাতৃ আৰু আত্মীয়-স্বজন
আৰু মাউৰা আৰু অভাৱগ্ৰস্ত আৰু
পথিকৰ নিমিত্তে (ব্যয় কৰিবা); আৰু
তুমি যি সজ কাম কৰা বাস্তৱতে তাক
আল্লাই সম্পূৰ্ণৰূপে জানে ।

২১৭) তোমালোকৰ (আত্মৰক্ষাৰ)
নিমিত্তে যুদ্ধ কৰা নিৰ্ধাৰিত কৰা
হৈছে, কিন্তু সি তোমালোকৰ নিমিত্তে
কঠিন; আৰু সম্ভৱতঃ তোমালোকে
যাক কঠিন বুলি জ্ঞান কৰা, হয়তো
সেয়ে তোমালোকৰ পক্ষে কল্যাণ-
কৰ; আৰু সম্ভৱতঃ তোমালোকে
যাক ভাল পোৱা, হয়তো সি
তোমালোকৰ নিমিত্তে অমঙ্গল
জনক; বাস্তৱতে আল্লাহৰহে (মঙ্গল
অমঙ্গলৰ) জ্ঞান আছে, কিন্তু
তোমালোকৰ সেই জ্ঞান নাই ।

২১৮) পৱিত্ৰ মাহত যুদ্ধ কৰা সম্বন্ধে
সিহঁতে তোমাক প্ৰশ্ন কৰে; কোৱা,
এই সময়ত যুদ্ধ কৰা ডাঙৰ অপৰাধ,
কিন্তু তাতোকৈ আল্লাহৰ ওচৰত
অধিক গুৰুতৰ হৈছে আল্লাহৰ
পথৰ পৰা মানুহক প্ৰতিৰোধ কৰা
আৰু তেওঁক অবিশ্বাস কৰা আৰু
পৱিত্ৰ মছজিদৰ (যাত্ৰীসকলক
প্ৰতিৰোধ কৰা) আৰু তাৰ
অধিবাসীক তাৰ পৰা উলিয়াই
দিয়া; আৰু হত্যাতকৈ অশান্তি সৃষ্টি
কৰা অধিক গুৰুতৰ ।

مَتَى نَصْرُ اللَّهِ ۗ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ
قَرِيبٌ ﴿٢١٦﴾

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۗ قُلْ مَا
مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْبَنِي السَّبِيلِ ۗ وَمَا
تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٧﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كَرْهٌ لَّكُمْ
وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ
لَّكُمْ ۗ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ
لَّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٨﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ
قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ ۗ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ
أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ ۗ وَالْفِتْنَةُ
أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۗ

সিহঁতৰ ক্ষমতা থকা হলে তোমালোকক নিজ ধৰ্মৰ পৰা বিৰত নকৰালৈকে সিহঁতে তোমালোকৰ বিপক্ষে যুদ্ধ কৰিবলৈ নেৰিব; তোমা লোকৰ ভিতৰৰ যিসকলে নিজৰ ধৰ্ম ত্যাগ কৰে, আৰু যিসকল অবিশ্বাসী অৱস্থাতেই মৃত্যু ঘটে, সিহঁতৰ কাৰ্য্য ইহকাল আৰু পৰকালত নিষ্ফল হ'ব আৰু এইসকলেই নৰকৰ অগ্নিৰ অধিবাসী, তাতেই সিহঁতে দীৰ্ঘ কাল বসতি কৰিব।

وَلَا يَزَالُونَ
يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ
إِنْ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ
دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ
أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَأُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٧﴾

২১৯) বাস্তৱতে যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে আৰু যিসকলে আল্লাহৰ পথত দেশ এৰিছে আৰু অসীম চেপ্টা কৰিছে, সেই সকলেই আল্লাহৰ কৰুণাৰ আশাত থাকে, কিয়নো আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ
رَحْمَتَ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٨﴾

২২০) সিহঁতে তোমাক সুৰাপান আৰু জুৰা খেলৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন কৰে, কোৱা, এই উভয়ে মহা পাপ, যদিও মানুহৰ নিমিত্তে কি ছুও লাভো আছে; কিন্তু উভয়ৰ পাপ উভয়ৰ লাভৰ তুলনাত অধিক গুৰুতৰ; আৰু সিহঁতে (যুদ্ধৰ নিমিত্তে) কি ব্যয় কৰিব? কোৱা, যিহকে সহজে পৰিহাৰ কৰিব পাৰা; এইদৰেই আল্লাই তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহ তোমালোকলৈ স্পষ্টৰূপে ব্যক্ত কৰে, যাতে তোমালোকে চিন্তা কৰিব পাৰা।

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۖ قُلْ
فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ
وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا ۗ
وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۗ قُلِ الْعَفْوَ
كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٩﴾

২২১) ইহকাল আৰু পৰকালত; আৰু সিহঁতে মাউৰা সকলৰ বিষয়ে তোমাক প্ৰশ্ন কৰে;

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ
الْيَتَامَىٰ

কোৱা, সিহঁতৰ মঙ্গল কামনা শ্ৰেয়; আৰু যদি সিহঁতৰ লগত সংশ্ৰব ৰাখা, সিহঁত তোমালোকৰ ভ্ৰাতা; আৰু অসৎকৰ্মীক সৎকৰ্মীৰ পৰা আল্লাই পৃথক কৰে; আৰু ইচ্ছা কৰা হলে আল্লাই তোমালোকক দাৰুণ কষ্টত পেলালেহেঁতেন; বাস্তৱতে আল্লাহ ক্ষমতাশালী, সৰ্বজ্ঞানী।

২২২) আৰু পৌত্তলিক তিৰোতাক, সিহঁত বিশ্বাসী নহয় মানে বিয়া নকৰিবা; কাৰণ বাস্তৱতে পৌত্তলিক স্বাধীনা তিৰোতাক তোমালোকে ভাল পালেও তাতোকৈ বিশ্বাসী তিৰোতা দাসী তিৰোতা শ্ৰেষ্ঠ; আৰু বিশ্বাসী তিৰোতাক বিশ্বাসী নহয় মানে পৌত্তলিক পুৰুষলৈ বিয়া নিদিবা; কাৰণ, বাস্তৱতে পৌত্তলিক স্বাধীন পুৰুষক তোমালোকে ভাল পালেও তাতোকৈ বিশ্বাসী দাস উত্তম; সিহঁতে নৰকৰ অগ্নিৰ ফাললৈ আহ্বান কৰে; আৰু তেওঁ মানৱৰ নিমিত্তে তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহ স্পষ্টৰূপে ব্যক্ত কৰে, যাতে সিহঁতে উপদেশ গ্ৰহণ কৰে।

২২৩) আৰু সিহঁতে স্নাতু কালৰ সম্বন্ধে প্ৰশ্ন কৰে; কোৱা, ই অপৰিত্ৰ সেই কাৰণে স্নাতু কালৰ ভিতৰত তোমালোকে নিজ পত্নীসকলৰ পৰা আঁতৰ হৈ থাকিবা, আৰু পাক-পৰিত্ৰ নোহোৱালৈকে সিহঁতৰ ওচৰ নাচাপিবা; কিন্তু সিহঁতে পাক-পৰিত্ৰ হলে আল্লাই তোমালোকক যিদৰে আদেশ দিছে সেইদৰে সিহঁতৰ কাষ চাপিবা; আল্লাহ নিশ্চয় তেওঁৰ ফাললৈ প্ৰত্যাবৰ্তন কৰা সকলক ভাল পায় আৰু পাক-পৰিত্ৰ সকলকো ভাল পায়।

قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِفُوا هُمْ فَاحْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْتَبَكُمْ إِنْ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٢﴾

وَلَا تَتَّكِفُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ يُوْمِنَ ۖ وَلَا مَآءٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَا تُعْجِبُكُمْ ۚ وَلَا تَتَّكِفُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُوْمِنُوا ۖ وَلَعَبَدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ ۚ وَلَوْ أَعَجَبَكُمْ ۗ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ۗ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ ۗ وَبَيِّنَ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢٣﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ ۖ فَاعْتَرِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ ۚ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿٢٢٣﴾

২২৪) তোমালোকৰ পত্নীসকল তোমালোকৰ নিমিত্তে কৃষিক্ষেত্ৰৰ নিচিনা; সেই কাৰণে ইচ্ছামতে নিজ কৃষিক্ষেত্ৰ লৈ যাবা আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে আগতে (পৰকাললৈ) কিছু সম্ভল পঠিওৱা, আৰু আল্লাহলৈ ভয় ৰাখা, আৰু জানি থোৱা তোমালোকে তেওঁৰ সাক্ষাত হ'বা, আৰু বিশ্বাসীসকলক আনন্দৰ বাৰ্তা দান কৰা।

نِسَاءُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ
أَيُّ شَيْءٍ نَّزَّلْنَا وَقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلِمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوَةٌ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٤﴾

২২৫) আৰু তোমালোকে ধৰ্মকাৰ্য্য আৰু আল্লাহৰ কৰ্তব্য পালন আৰু মানুহৰ পৰস্পৰ মিলন স্থাপন নকৰিবলৈ আল্লাহৰ নামত শপত খোৱাৰ চেলুনলবা; বাস্তৱতে আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা।

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ
تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾

২২৬) আল্লাই অযথা শপতৰ কাৰণে তোমালোকৰ দোষ নধৰে, কিন্তু তোমালোকৰ অন্তৰে যি অৰ্জন কৰে তাৰ নিমিত্তে তেওঁ তোমালোকৰ দোষ ধৰিব; বাস্তৱতে আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম সহিষ্ণু।

لَا يَأْخُذُكُمْ اللَّهُ بِاللَّعْنَةِ فِي أَيْمَانِكُمْ
وَلَكِنْ يَأْخُذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ
قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٦﴾

২২৭) যিসকলে নিজ পত্নীৰ পৰা আঁতৰত থাকিবলৈ শপত খায় সিহঁতে চাৰি মাহ বাট চাব; পিছত সিহঁতে যদি পুনৰ্মিলনৰ বাট উলিয়াই লয়, তেনেহঁলে আল্লাহ নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ, ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

لِلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصًا
أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٧﴾

২২৮) কিন্তু যদি সিহঁতে তালাক দিবলৈ স্থিৰ কৰে, তেতিয়া প্রকৃততে আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা।

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٨﴾

২২৯) আৰু যিসকল তিৰোতাক তালাক দিয়া হয়, সেইসকলে তিনি স্ত্ৰাত কাললৈকে সংযম কৰি থাকিব; আৰু যদি সিহঁতে আল্লাহ আৰু শেহ দিনত বিশ্বাস কৰে, আল্লাই সিহঁতৰ গৰ্ভত যি সৃজন কৰিছে তাক গোপন কৰা সিহঁতৰ পক্ষে বৈধ নহয়; আৰু সেই সময়ৰ ভিতৰত পুনৰ্মিলনৰ বাঞ্ছা কৰিলে সিহঁতক পুনৰায় পত্নীৰূপে গ্ৰহণ কৰাৰ অধিকাৰ সিহঁতৰ স্বামীসকলৰ আছে; পুৰুষৰ যেনে স্বত্ব তিৰোতাৰ ওপৰত আছে তদ্রূপ স্বত্ব ন্যায়মতে তিৰোতাৰো আছে; কিন্তু পুৰুষৰ সিহঁতৰ ওপৰত শ্ৰেষ্ঠতা আছে; আৰু আল্লাহ ক্ষমতাশালী, সৰ্বজ্ঞানী

২৩০) তালাক দুবাৰত হে হ'ব লাগে; পিছত হয় উচিত ভাৱে সিহঁতক ৰাখা, নহয় স্ব-ইচ্ছাৰে বিদায় দিয়া; কিন্তু তোমালোকে সিহঁতক যি দান কৰিছিলো তাক উভতাই লোৱা তোমালোকৰ ভাৱে বৈধ নহয়, যদিহে দুয়োপক্ষই আল্লাহৰ আদেশ পালন কৰিব নোৱাৰে বুলি আশঙ্কা কৰা; কিন্তু যদি ভয় কৰা যে আল্লাহৰ আদেশ পালন কৰিব নোৱাৰে, তেন্তে মোচন মূল্যস্বৰূপে তিৰোতাই যি দিয়ে তাৰ বাবে দুই পক্ষৰ কাৰো দোষ নহ'ব; এয়ে আল্লাই নিৰ্ধাৰণ কৰা সীমা, এতেকে এইবোৰ লঙ্ঘন নকৰিবা, কাৰণ যিসকলে আল্লাহৰ সীমা লঙ্ঘন কৰে সিহঁতেই অন্যায্যকাৰী।

২৩১) কিন্তু যদি পুৰুষে তিৰোতাক (তৃতীয়বাৰ) তালাক দিয়ে তেন্তে তাৰ পিছত অইন পুৰুষক বিয়া নকৰালৈকে সেই তিৰোতা তাৰ পক্ষে বৈধ নহয়।

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ وَبَعُولَهُنَّ أَحَقُّ بِرِدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا ۗ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٩﴾

الطَّلَاقُ مَرَّتَيْنِ ۖ فَمَا سَاكِبِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۗ فَإِنْ خِفْتُمَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۗ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ ۗ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۗ فَلَا تَعْتَدُوهَا ۗ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣٠﴾

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ ۗ

আৰু যদি সিও তাইক তালাক দিয়ে
পিছত সিহঁতৰ দুইৰো পৰস্পৰ
পুনৰ মিলনত কোনো দোষ নহ'ব,
যদিহে সিহঁতে নিশ্চতকৈ জানে যে
সিহঁতে আল্লাহৰ সীমা লঙ্ঘন কৰিব
পাৰিব; আৰু এইবোৰেই আল্লাহৰ
নিৰ্ধাৰিত সীমা; এইবিলাক জ্ঞানৰন্ত
লোকৰ নিমিত্তে স্পষ্টৰূপে ব্যক্ত
কৰিছে।

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ
يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

২৩২) আৰু যেতিয়া তোমালোকে
পত্নীসকলক তালাক দিয়া আৰু
সিহঁতে নিজৰ নিৰ্দিষ্ট কাল পূৰ্ণ কৰে,
পিছত হয় সিহঁতক উচিত ভাবে
ৰাখিবা নহয় উচিত ভাবে বিদায়
দিবা; কিন্তু তোমালোকে কষ্ট দিবৰ
অভিপ্ৰায়ে সিহঁতক ওলোমাই
নথবা, যাৰ ফলত তোমালোকে সীমা
অতিক্ৰম কৰা, আৰু যিয়ে তেনে
কৰে, সেয়ে নিশ্চয় নিজৰেই
অপকাৰ কৰে; আৰু আল্লাহৰ
নিদৰ্শন সমূহৰ প্ৰতি উপহাস
নকৰিবা, আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি
আল্লাহৰ অনুগ্রহ, আৰু তোমা-
লোকলৈ তেওঁ নমাই পঠিওৱা
ধৰ্মগ্ৰন্থ আৰু সেই জ্ঞান যাৰে
তোমালোকক সাৰধান কৰিছে,
এইবোৰ মনত ৰাখিবা, আৰু জানি
থোৱা আল্লাহৰ সকলো বস্তুৰেই
সম্পূৰ্ণ জ্ঞান আছে।

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ ۖ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضَرَارًا
لِتَعْتَدُوا ۗ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ
نَفْسَهُ ۗ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا ۗ
وَأذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ
عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ
بِهِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

২৩৩) আৰু যেতিয়া তোমালোকে
পত্নীসকলক তালাক দিয়া, পিছত
সিহঁতৰ নিৰ্দিষ্ট কাল পূৰ্ণ হলে
সিহঁতক সিহঁতৰ হ'ব লগীয়া
স্বামীসকলৰ লগত বিয়া কৰাত বাধা
নিদিবা, যদিহে সিহঁতে উচিত ভাবে
পৰস্পৰৰ প্ৰতি সন্মত হয়;
সেয়ে

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا
تَعْصَلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا
تَرَاصُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ ذَٰلِكَ

তোমালোকৰ মাজৰ যিজনে আল্লাহ আৰু শেহ দিনত বিশ্বাস কৰে তেওঁক এই উপদেশ দিয়া হৈছে; সেয়ে তোমালোকৰ পক্ষে অধিক পৱিত্ৰ আৰু অধিক শুচি; আৰু আল্লাই জানে, কিন্তু তোমালোকে নাজানা।

২৩৪) আৰু যিজনে স্তনপানৰ কাল পূৰ্ণ কৰাবলৈ ইচ্ছা কৰে তাৰ নিমিত্তে সন্তানসকলক সম্পূৰ্ণ দুবছৰ স্তনপান কৰোৱা মাকহঁতৰ কৰ্তব্য; আৰু ন্যায় অনুসাৰে ইহঁতৰ খোৱা পিন্ধাৰ ভাৰ যাৰ সন্তান তাৰ ওপৰত; কাকো তাৰ সাধ্যৰ অতিৰিক্ত ভাৰ দিয়া নহ'ব; মাকক তাইৰ সন্তানৰ কাৰণে, অথবা বাপেকক তাৰ সন্তানৰ বাবে কষ্ট দিয়া নহ'ব; উত্তৰাধিকাৰীৰ নিমিত্তেও সেই একে নিয়ম; কিন্তু যদি উভয়পক্ষই পৰস্পৰৰ সন্মতি আৰু পৰামৰ্শ অনুযায়ী সন্তানৰ স্তনপান এৰাবলৈ ইচ্ছা কৰে সিহঁতৰ কোনো দোষ নহয়; আৰু যদি খাত্ৰী লগাই তোমালোকৰ সন্তানসকলক স্তনপান কৰাবলৈ ইচ্ছা কৰা, তোমালোকৰ কোনো দোষ নহ'ব যদিহে তোমালোকে যি প্ৰাপ্যখন দিম বুলি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিলো তাক ন্যায় মতে দিয়া; আৰু আল্লাহলৈ ভয় ৰাখিবা, আৰু জানি খোৱা তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা তাৰ প্ৰতি আল্লাই দৃষ্টি ৰাখে।

২৩৫) আৰু তোমালোকৰ মাজৰ যিসকলে মৃত্যুৰ পিছত পল্লী এৰি থৈ যায়, সেই পল্লীসকলে চাৰিমাহ দহ দিন নিজকে সম্বৰণ কৰি ৰাখিব,

يُوعَظُّ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَمْ آزَكَىٰ لَكُمْ
وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ
كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ
وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا
وُسْعَهَا لَا تَضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا
مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ
ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَ اِفْصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا
وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ
أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ
بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٥﴾

وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْكُمْ وَيَدْرُونَ
أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ
أَشْهُرٍ وَعَشْرًا

আৰু যেতিয়া সিহঁতে নিজৰ নিৰ্দিষ্ট কাল পূৰ্ণ কৰিব, নিজৰ সম্বন্ধে সিহঁতে ন্যায় অনুসাৰে যি কাৰ্য্য সম্পাদন কৰে, তাৰ কাৰণে তোমালোকৰ কোনো দোষ নহ'ব ; আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা সি আল্লাহৰ অবিদিত নহয় ।

২৩৬) আৰু তোমালোকে তিৰোতাসকলক বিয়া কৰিবৰ যি সঙ্কেত দিয়া নাইবা মনতেই গোপন কৰি ৰখা, ইয়াৰ নিমিত্তে তোমালোকৰ কোনো দোষ নহয়, আল্লাই জানে তোমালোকে সিহঁতক স্মৰণ কৰিবা; কিন্তু তোমালোকে উচিত কথা কোৱাৰ বাহিৰে গোপনে সিহঁতৰ আগত (বিয়াৰ সম্বন্ধে) কোনো প্ৰতিজ্ঞা নকৰিবা; আৰু নিৰ্দিষ্ট কাল পূৰ্ণ নোহোৱালৈকে বিবাহ-বন্ধনৰ স্থিৰ নকৰিবা; আৰু জানি থোৱা তোমালোকৰ মনত যি আছে আল্লাই তাক জানে; সেই দেখি তেওঁৰ নিমিত্তে সতৰ্ক হৈ থাকিবা; আৰু জানি ৰখা আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল ।

২৩৭) যদি তোমালোকে স্ত্ৰীসকলক স্পৰ্শ কৰাৰ আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে মোহৰানা স্থিৰ কৰাৰ আগতে তালাক দিয়া, ধনীৰ পক্ষে তেওঁৰ সামৰ্থ অনুসাৰে, আৰু দৰিদ্ৰৰ পক্ষে তেওঁৰ সামৰ্থ আৱশ্যকীয় সম্বল সিহঁতক ন্যায়মতে দিয়া, তেন্তে তোমালোকৰ কোনো দোষ নহ'ব ; সৎকাৰ্য্যকাৰী সকলৰ এয়ে কৰ্তব্য ।

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ
بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣٦﴾

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ
خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنُتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ ۗ
عَلِمَ اللَّهُ أَنْكُمْ سَتَدْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَّا
تُؤَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا
مَّعْرُوفًا ۗ وَلَا تَعْرِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ
حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ ۗ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ ۗ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا
لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۗ
وَمِمَّنَّهِنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى
الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا
عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

২৩৮) আৰু যদি সিহঁতক তোমালোকে স্পৰ্শ কৰাৰ পূৰ্বে তালোক দিয়া আৰু তাৰ আগতেই যদি মোহৰানা স্থিৰ কৰা, তেন্তে সিহঁতে স্ব-ইচ্ছাত দাবী এৰি নিদিয়ালৈকে অথবা যাৰ হাতত বিবাহ-বন্ধন আছে তেওঁ স্ব-ইচ্ছাত দাবী এৰি নিদিয়ালৈকে স্থিৰ কৰা সম্পত্তিৰ আধাখিনি দিয়া তোমালোকৰ কৰ্তব্য; আৰু যদি তোমালোকে নিজৰ দাবী এৰি দিয়া, তেন্তে ই ধৰ্মৰ বেছি ওচৰ; আৰু পৰস্পৰৰ প্ৰতি হিত সাধন নাপাহৰিবা; প্ৰকৃততে তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা তাৰ প্ৰতি আল্লাই দৃষ্টি ৰাখে।

২৩৯) তোমালোকে সকলো নমাজ উত্তমৰূপে সংৰক্ষণ কৰা আৰু (বিশেষকৈ) মধ্যবৰ্তী নমাজৰো; আৰু আল্লাহৰ আগত বিনীত ভাৱে থিয় হ'বা।

২৪০) কিন্তু যদি তোমালোকে (শত্ৰুৰ আক্ৰমণৰ) আশঙ্কা কৰা যেতিয়া খোজ কঢ়া বা আৰোহণ অৱস্থাতে (নমাজ পঢ়িবা); কিন্তু যেতিয়া নিৰাপদ হোৱা তোমালোকে নজনা বিষয়ে তেওঁ তোমালোকক যি দৰে শিক্ষা দান কৰিছে সেই দৰে আল্লাহক স্মৰণ কৰিবা।

২৪১) আৰু তোমালোকৰ মাজৰ যিসকলে মৃত্যুৰ পিছত পত্নী এৰি থৈ যায়, সিহঁতে পত্নীসকলক ঘৰৰ পৰা উলিয়াই নিদি এবছৰৰ সম্বল দানৰ ব্যৱস্থা সম্বন্ধে অচিয়ত কৰি যাবা; কিন্তু যদি (নিজ ইচ্ছাৰে) সিহঁত ওলাই যায়, সিহঁতে নিজৰ কাৰণে ন্যায়ানুসাৰে যি কাৰ্য্য সম্পাদন কৰে, তাৰ নিমিত্তে তোমালোকৰ কোনো দোষ নহ'ব; আৰু আল্লাহ ক্ষমতা-শালী, সৰ্বজ্ঞানী।

وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ
وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا
فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي
بِيَدِهِ عَقْدَةُ النِّكَاحِ ۖ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ
لِلتَّقْوَى ۖ وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۗ
إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٨﴾

حُفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ
الْوُسْطَىٰ وَتُؤْمَرُوا لِلَّهِ قَتِينًا ﴿٢٣٩﴾

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا
أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ
تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٤٠﴾

وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ
أَزْوَاجًا ۖ وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى
الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ ۚ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ
مِنْ مَعْرُوفٍ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤١﴾

২৪২) আৰু যিসকল তিৰোতাক তালাক দিয়া হয় সিহঁতক ন্যায় অনুসাৰে আৱশ্যকীয় সম্বল দিয়া উচিত; ধৰ্মপৰায়ণসকলৰ নিমিত্তে এয়ে কৰ্তব্য।

وَالْمُطَلَّغَاتِ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا
عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤٢﴾

২৪৩) এইদৰে আল্লাই তোমালোকলৈ তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহ স্পষ্ট ৰূপে ব্যক্ত কৰে, যাতে তোমালোকে বুজিব পাৰা।

كَذَلِكَ يبينُ اللهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٣﴾

২৪৪) যিসকল মৃত্যুৰ ভয়ত ঘৰৰ পৰা হাজাৰে হাজাৰে ওলাই গৈছিল সিহঁতৰ সম্বন্ধে তুমি নাজানানে? তেতিয়া আল্লাই সিহঁতক কৈছিল, তোমালোকৰ মৃত্যু হওক; পিছত তেওঁ সিহঁতক জীৱিত কৰিলে; বাস্তৱতে আল্লাই মানুহৰ নিমিত্তে অনুগ্রহশীল কিন্তু সবহভাগ মানুহে তেওঁৰ শলাগ নলয়।

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَهُمْ أَلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ
اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو
فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٤﴾

২৪৫) আল্লাহৰ পথত যুদ্ধ কৰা, আৰু জানি থোৱা আল্লাই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা।

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٥﴾

২৪৬) সেইজন কোন যিজনে আল্লাহৰ নিমিত্তে ব্যয় কৰিবলৈ নিজৰ ঐশ্বৰ্য্যৰ অংশ পৃথককৈ ৰাখিব, যাতে তেওঁ তাক বহুত গুণে বৃদ্ধি কৰে; আৰু আল্লাই (তাক) গ্রহণ কৰে আৰু তাক বৃদ্ধি কৰে; আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈকে তোমালোকক প্ৰত্যাবৰ্তন কৰোৱা হ'ব।

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
فِيُضِعَّهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ
يَقْبِضُ وَيَبْضُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٦﴾

২৪৭) মুচাৰ পিছত ইসাইলৰ সন্ততিৰ ভিতৰৰ নেতাসকলৰ কথা তুমি নাজানা নে? যেতিয়া সিহঁতে সিহঁতৰ এজন নবীক কৈছিল,

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَامِنِ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ
بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ

আমাৰ নিমিত্তে এজন ৰজা নিৰূপণ কৰা, আমি আল্লাহৰ পথত যুদ্ধ কৰিম; তেওঁ ক'লে, তোমালোকৰ নিমিত্তে যুদ্ধ বিহিত হলেও তোমালোকে যুদ্ধ নকৰিবা ই অসম্ভৱ নহয় নে? সিহঁতে ক'লে, যি স্থলত আমাক আমাৰ ঘৰ-দুৱাৰ আৰু আমাৰ সন্তান-সন্ততিৰ পৰা উলিয়াই দিয়া হৈছে, আল্লাহৰ পথত কিয়নো যুদ্ধ নকৰিম? কিন্তু যেতিয়া সিহঁতৰ নিমিত্তে যুদ্ধ বিহিত হ'ল কিছুমানৰ বাহিৰে আটাইখিনি উভতি গ'ল; আৰু আল্লাহ সীমা লঙ্ঘনকাৰী সকলক উত্তমৰূপে জানে।

لَهُمْ ابْعَثْنَا
مَلِكًا نُّقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ
عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَّا
تُقَاتِلُوْا قَالُوْا وَمَا لَنَا اَلَّا نُقَاتِلَ فِيْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا
وَاَبْنَانَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِيْلًا مِنْهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ
بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٤﴾

২৪৮) আৰু সিহঁতৰ নবীয়ে সিহঁতক ক'লে, বাস্তৱতে আল্লাহ তোমালোকৰ নিমিত্তে ত্বালুতক ৰজা নিযুক্ত কৰিছে; সিহঁতে ক'লে, যি স্থলত তেওঁতকৈ ৰাজত্বত আমাৰেই বেছি অধিকাৰ, আৰু তেওঁক প্ৰচুৰ ঐশ্বৰ্য্যও দান কৰা হোৱা নাই, তেওঁনো কেনেকৈ আমাৰ ওপৰত ৰাজত্ব পাব পাৰে? তেওঁ ক'লে, বাস্তৱতে আল্লাহ তোমালোকৰ ওপৰত তেওঁকেই নিৰ্বাচন কৰিছে, আৰু তেওঁক প্ৰচুৰ জ্ঞান আৰু শাৰীৰিক শক্তি দান কৰিছে; আৰু আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকেই ৰাজত্ব দান কৰে; আৰু আল্লাহ সৰ্বব্যাপী, সৰ্বজ্ঞাত।

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ
لَكُمْ طَالُوْتَ مَلِكًا قَالُوْا اَنْتَ اِيَّ كَيْفَ
لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ اَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ
وَلَمْ يُوْت سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ
اصْطَفٰهُ عَلَيكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ
وَالْجِسْمِ وَاللّٰهُ يُوْتِي مَلِكَةً مَنْ يَّشَاءُ
وَاللّٰهُ وَاَسِعَ عَلَيْمٌ ﴿٢٥﴾

২৪৯) আৰু সিহঁতৰ নবীয়ে সিহঁতক ক'লে, বাস্তৱতে তেওঁৰ ৰাজত্বৰ নিদৰ্শন এই তোমালোকক এখনি বাকচ দান কৰা হ'ব য'ত তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা শান্তি বিৰাজ কৰিব;

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اٰيَةَ مُلْكِهِ اَنْ
يَّاتِيَكُمْ التّٰبُوْتُ فِيْهِ سَكِيْنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ

আৰু মুচাৰ বংশধৰ আৰু হাৰুণৰ বংশধৰসকলে এৰি থৈ যোৱা এটি চিন, যাক ফিৰিস্তাসকলে তুলি ধৰিব; বাস্তৱতে তাত তোমালোকৰ নিমিত্তে নিদৰ্শন আছে, যদিহে তোমালোক বিশ্বাসী হোৱা।

وَبَقِيَّةٍ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ
تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤١﴾

২৫০) আৰু যেতিয়া তালুতে তেওঁৰ সৈন্যসকলৰ সৈতে নগৰৰ পৰা যাত্ৰা কৰিলে তেওঁ ক'লে, বাস্তৱতে আল্লাহ তোমালোকক এখন নৈৰে পৰীক্ষা কৰিব; আৰু যিয়ে তাৰ পৰা পানী পান কৰিব সি মোৰ নহয়; কিন্তু নিজৰ হাতেৰে এচলু পানী পিয়াৰ বাহিৰে যি তাৰ জুতি নাচায়, তেওঁ নিশ্চয় মোৰ; কিন্তু সিহঁতৰ ভিতৰৰ কিছুমানৰ বাহিৰে সকলোৱে তাৰ পৰা পানী পান কৰিলে; আৰু যেতিয়া তেওঁৰ লগৰীয়া বিশ্বাসী সকলে নৈখন পাৰ হ'ল তেওঁলোকে ক'লে, আজি জালুত আৰু তেওঁৰ সৈন্যসকলৰ বিপক্ষে আমাৰ কোনো শক্তি নাই; যিসকলে আল্লাহৰ লগত সাক্ষাত হ'ব বুলি নিশ্চয়কৈ জানিছিল সিহঁতে ক'লে, কিমানবাৰ আল্লাহৰ ইচ্ছাত সৰু দলে ডাঙৰ দলৰ ওপৰত জয় লাভ কৰিছে; বাস্তৱতে আল্লাহ ধৈৰ্য্যশীল সকলৰ সঙ্গী।

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ ۗ قَالَ إِنَّ
اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ ۚ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ
فَلَيْسَ مِنِّي ۚ وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي
إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ ۚ فَشَرِبُوا
مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۗ فَلَمَّا جَاوَزَهُمْ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۗ قَالُوا لَا طَاقَةَ
لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ ۗ وَجُودِهِ ۗ قَالَ
الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلقُوا اللَّهَ ۗ كَمْ مِّنْ
فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ
اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٥٠﴾

২৫১) আৰু যেতিয়া সিহঁতে জালুত আৰু তেওঁৰ সৈন্যসকলৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ ওলাই গ'ল, সিহঁতে ক'লে, হে আমাৰ প্ৰভু, আমাক দৃঢ়তা প্ৰদান কৰা আৰু আমাৰ পদ অবিচলিত কৰা; আৰু অশ্বাসী-সকলৰ বিপক্ষে আমাক সহায় কৰা।

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ ۗ وَجُودِهِ ۗ قَالُوا رَبَّنَا
أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا ۗ وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
وَاصْرُنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥١﴾

২৫২) পিছত আল্লাহৰ ইচ্ছাত সিহঁতে সিহঁতক পৰাস্ত কৰিলে; আৰু দাউদে জালুতক বধ কৰিলে আৰু আল্লাই তেওঁক ৰাজত্ব আৰু জ্ঞান দান কৰিলে, আৰু তেওঁৰ যি ইচ্ছা তাকেই তেওঁক শিকালে; আৰু আল্লাই মানুহৰ কিছুমানেৰে কিছুমানক দমন নকৰা হলে, পৃথিৱী ফাছাদত ভৰ্তি হৈ গ'লহেতেন; কিন্তু আল্লাহ ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতি কৃপাশীল ।

فَهَزَمُوهُمْ بِأَذْنِ اللَّهِ ۖ وَقَتَلَ دَاوُدُ
جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ
وَعَلَّمَهُ مَا يَشَاءُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ
بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ
وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥٢﴾

২৫৩) এইবিলাক আল্লাহৰ নিদৰ্শন; আমি তোমাৰ আগত সেইবিলাক সত্যৰ সৈতে ব্যক্ত কৰিছোঁ, আৰু নিশ্চয় তুমি ৰচুলসকলৰ এজন ।

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ
وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٣﴾

তৃতীয় পাৰা

২৫৪) আমি এই ৰচুলসকলৰ কোনো কোনো জনক আন সকলতকৈ শ্ৰেষ্ঠ কৰিছোঁ; তেওঁলোকৰ ভিতৰৰ কোনো কোনো জনৰ লগত আল্লাই কথা কৈছে, আৰু তেওঁ কোনো জনৰ পদবী উন্নত কৰিছে; আৰু মৰিয়মৰ পুত্ৰ ঈছাক আমি প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহ দান কৰিছিলোঁ; আৰু আল্লাই ইচ্ছা কৰা হ'লে তেওঁলোকৰ পৰবৰ্তীসকলে নিদৰ্শনসমূহ তেওঁলোকলৈ অহা সত্ত্বেও পৰস্পৰ বিবাদ নকৰিলেহেতেন, কিন্তু তেওঁলোকৰ ভিতৰত মতানৈক্য হ'ল, গতিকে তেওঁলোকৰ মাজত কিছুমান বিশ্বাসী হৈ পৰিল আৰু তেওঁলোকৰ মাজত অশ্বাসী হৈ পৰা কিছুমানো আছিল; আৰু আল্লাই ইচ্ছা কৰা হ'লে তেওঁলোকে পৰস্পৰে বিবাদ নকৰিলেহেতেন, কিন্তু আল্লাই যি ইচ্ছা কৰে তাকেই কৰে ।

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى
بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ
بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۗ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ الْبَيْتَ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ
بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ
وَلَكِنْ اختلفوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ
وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
اقْتَتَلُوا ۗ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٤﴾

২৫৫) হে বিশ্বাসীসকল, আমি তোমালোকক যি সম্বল দান কৰিছোঁ তাৰ পৰাই, যি দিনা কিনা-বেচা নহ'ব নাই বা বন্ধুত্ব বা মধ্যস্থতাও নাথাকিব সেই দিন অহাৰ আগেয়ে (আল্লাহৰ পথত) ব্যয় কৰা; আৰু অবিশ্বাসীসকলে (নিজস্যহে) অন্যায়ে কৰে।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ
مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةً
وَلَا شَفَاعَةً وَالْكَافِرُونَ هُمُ
الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٥﴾

২৫৬) আল্লাহ বিনে আন উপাস্য নাই সিজনেই আল্লাহ, যাৰ অনন্ত জীৱন, যিসকলোকে ধাৰণ কৰোঁতা; তদ্ৰা বা নিদ্ৰাই তেওঁক ধৰিব নোৱাৰে; আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ সকলো তেওঁৰেই; এনে কোনোবা আছেনে যি তেওঁৰ বিনা অনুমতিত তেওঁৰ আগত মধ্যস্থতা কৰিব? সিহঁতৰ আগত আৰু সিহঁতৰ পিছত কি আছে তেওঁতাক জানে; আৰু তেওঁৰ ইচ্ছা বিনে সিহঁতে তেওঁৰ জ্ঞানৰ ভাগ আণুৰিব নোৱাৰে; তেওঁৰ সিংহাসন আকাশ মণ্ডলী আৰু পৃথিৱী জুৰি আছে, আৰু এই উভয়ৰ সংৰক্ষণে তেওঁক ক্লান্ত নকৰে; আৰু তেওঁয়েই অতি উচ্চমহান।

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا
تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ
إِلَّا بِإِذْنِهِ يُعَلِّمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا
خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ
إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٦﴾

২৫৭) ধৰ্মত বল প্ৰয়োগ হ'ব নোৱাৰে; কিয়নো বিপদৰ পৰা সত্য পথ স্পষ্টকৈ পৃথক কৰা হৈছে; গতিকে যিয়ে সীমালঙ্ঘনকাৰীক মান্য নকৰি আল্লাহক বিশ্বাস কৰে, স্বৰূপতে তেওঁ কেতিয়াও ভাঙিব নোৱাৰি শকত হাতমাৰিত দৃঢ়ৰূপে ধৰিছে; বাস্তৱতে আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা সৰ্বজ্ঞানী।

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ
الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ
بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى
لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٧﴾

২৫৮) আল্লাহ বিশ্বাসীসকলৰ বন্ধু; তেওঁ তেওঁলোকক আন্ধাৰৰ পৰা পোহৰলৈ আনে; আৰু অশ্বাসী সকলৰ বন্ধু সীমালঙ্ঘনকাৰীহত, সিহঁতে ইহঁতক পোহৰৰ পৰা আন্ধাৰলৈ লৈ যায়; সিহঁতেই অগ্নিৰ অধিবাসী; তাতেই সিহঁত দীৰ্ঘ কাল বাস কৰিব।

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا لَا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَهُمُ الطَّاغُوتُ لَا يُخْرِجُونَهُمْ مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٨﴾

২৫৯) আল্লাই ইব্রাহিমক ৰাজত্ব দান কৰিছিল বুলি তেওঁৰ পালন কৰ্তাৰ সম্বন্ধে তেওঁৰ সৈতে তৰ্ক কৰা জনৰ কথা শুনা নাইনে? যেতিয়া ইব্রাহিমে ক'লে, যিজনে জীৱন দান কৰে আৰু সংহাৰ কৰে তেওঁৰেই মোৰ পালন কৰ্তা সি ক'লে মই জীৱন দান কৰো আৰু সংহাৰ কৰো; ইব্রাহিমে ক'লে, তেন্তে আল্লাই সূৰ্য্যক পুৰৰ পৰা আনে তুমি তাক পশ্চিমৰ পৰা আনা; পিছত অশ্বাসী জন হতবুদ্ধি হৈ থাকিল; বাস্তৱতে আল্লাই সীমালঙ্ঘনকাৰী সকলক সুপথ নেদেখুৱায়।

الَّذِي قَالَ لِارْتَدَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ لِمَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قُلْ لِيَعْلَمَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ أَن اللَّهُ اللَّهُ الْمَلِكُ ۖ اذْكَرَ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَالَّذِي يَخِى وَيُؤْتِي قَالِ اَنَا اُخِي وَ اُمِيَّتُ قَالِ اِبْرَاهِمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَاتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَاتِ بِهَامِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٦٠﴾

২৬০) সেইজনৰ কথা (তুমি শুনা নাইনে) যিজন কোনো এখন নগৰেদি গৈছিল আৰু ইচালে সৈতে হেৰেপা খাই পৰিছিল; তেওঁ কৈছিল, আল্লাই ইয়াক কেতিয়া পুৰ্ণনিৰ্মাণ কৰিব ইয়াৰ ধ্বংসৰ পিছত? তেতিয়া আল্লাই তেওঁক এশ বছৰ মৃত অৱস্থাত ৰাখিলে আৰু তাৰ পিছত তেওঁক পুৰ্ণৰূপত আনিলে; আল্লাই কলে, এনে অৱস্থাত তুমি কিমান দিন আছিলি? তেওঁ ক'লে, মই এদিন

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا ۚ قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ ۖ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ۖ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا

বাএদিনৰ এবেলাহে আছিলোঁ; আল্লাই ক'লে, নহয় তুমি (এই অবস্থাত) এশ বছৰ আছিল; এতিয়া তুমি তোমাৰ আহাৰ আৰু তোমাৰ পানীলৈ মন কৰা, ই নষ্ট হোৱা নাই, আৰু তোমাৰ গাধাটোলৈ মন কৰা; আৰু মানৱৰ নিমিত্তে নিদৰ্শন প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ (আমি তোমাক এই দৃশ্য দেখুৱালোঁ) আৰু হাড়বোৰলৈ মন কৰা, কেনেকৈ আমি সেইবোৰ জোৰা লগাওঁ, আৰু সেইবোৰ মাংসৰে ঢাকো; তাৰ পিছত যেতিয়া সকলো খিনি তেওঁৰ ওচৰত দীপ্যমান হৈ পৰিল তেওঁ ক'লে, মোৰ এই জ্ঞান জন্মিছে, সকলোৰে ওপৰত আল্লাহৰ মহান ক্ষমতা।

২৬১ আৰু যেতিয়া ইব্ৰাহিমে ক'লে, হে মোৰ প্ৰভু, তুমি কেনেকৈ মৃতকক পুনৰ্জীৱন দান কৰা মোক দেখুৱা; তেওঁ ক'লে, কিয়, তুমি বিশ্বাস কৰা নাই নে? তেওঁ ক'লে, হয় কৰিছোঁ, কিন্তু মোৰ অন্ত:কৰণত যেন শান্তি আহে; তেওঁ ক'লে, তুমি তেন্তে চাৰিটা চৰাই লোৱা, আৰু সিহঁতক তোমাৰ ফাললৈ ঘূৰোৱা, পিছত সিহঁতৰ প্ৰত্যেককেই এখন পৰ্বতৰ ওপৰত ৰাখা, তাৰ পিছত সিহঁতক মাতা; সিহঁত তোমাৰ ওচৰলৈ উৰি আহিব; আৰু জানি ৰাখা আল্লাহ ক্ষমতাশালী, সৰ্বজ্ঞানী।

২৬২) আল্লাহৰ পথত যিসকলে নিজৰ ধন সম্পত্তি ব্যয় কৰে তেওঁলোকৰ তুলনা এটা শস্য কণিকাৰ নিচিনা, সি সাতোটা কোষ উৎপাদন কৰে, প্ৰত্যেক কোষত এশকৈ শস্য কণিকা; আৰু আল্লাই যাকে ইচ্ছা তালৈকে দান বৃদ্ধি কৰে; বাস্তৱতে আল্লাহ বিপুল সঙ্গতি সম্পন্ন, সৰ্বজ্ঞ।

أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۖ قَالَ بَلْ يَبْتَئِنُّ مَاءٌ
عَامٍ ۖ فَانظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ
يَتَسَنَّهٖ ۚ وَانظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ
آيَةً لِلنَّاسِ ۖ وَانظُرْ إِلَىٰ الْعِظَامِ كَيْفَ
نُنشِرُهَا ۖ ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ۖ فَلَمَّا تَبَيَّنَ
لَهُ ۙ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٢٦١﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي
الْمَوْتَىٰ ۖ قَالَ أَوْ لَمْ تُؤْمِنُ ۖ قَالَ بَلَىٰ
وَلَكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي ۖ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً
مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ۖ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ
كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ۖ ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ
سَعْيًا ۖ وَاعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٢﴾

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ
سُنْبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ ۗ وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَنْ
يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٣﴾

২৬৩) যিসকলে আল্লাহৰ পথত নিজৰ ধন সম্পত্তি ব্যয় কৰে, আৰু এনে ব্যয় কৰাৰ পিছত সেই দানৰ কথা সোঁৱৰাই নিদিয়ৈ বা কোনো অনিষ্ট সাধন নকৰে, তেওঁলোকৰ প্ৰতিদান তেওঁলোকৰ পালন কৰ্তাৰ ওচৰত; আৰু তেওঁলোকৰ কোনো ভয় নাথাকিব আৰু তেওঁলোকে বেজাৰো কৰিব নালাগিব।

২৬৪) যি দানৰ পাছত অনিষ্ট সাধন কৰা হয় তাতোকৈ কোমলমাত আৰু ক্ষমাভাল; আৰু আল্লাহ অভাৱহীন, সহিষ্ণু।

২৬৫) হে বিশ্বাসীসকল, যিজনে লোকক দেখুৱাবলৈ ধন খৰচ কৰে আৰু আল্লাহ আৰু শেহ দিনত বিশ্বাস নকৰে তাৰ দৰে সোঁৱৰণ কৰাই আৰু অনিষ্ট সাধন কৰি তোমালোকৰ দান নিষ্ফল নকৰিবা; বাস্তৱতে তাৰ অৱস্থা ওপৰত মাটি থকা শিলৰ দৰে, তাৰ ওপৰত প্ৰচুৰ বৰষুণ পৰি তাক কঠিন শিলত পৰিণত কৰে; নিজ উপাৰ্জনৰ ওপৰত সিহঁতৰ অকণো ক্ষমতা নাথাকিব; বাস্তৱতে আল্লাহ অবিশ্বাসী সকলক সুপথ প্ৰদৰ্শন নকৰে।

২৬৬) আৰু যিসকলে আল্লাহৰ অনুগ্ৰহৰ অভিলাষী হৈ আৰু নিজ দৃঢ় বিশ্বাসৰ কাৰণে নিজৰ ধন-সম্পত্তি ব্যয় কৰে তেওঁলোকৰ অৱস্থা সাৰুৱা ঠাইত থকা এখন বাগিচাৰ নিচিনা, তাত বৰষুণ অধিক হয়, সেই কাৰণে ই প্ৰচুৰ ফল উৎপাদন কৰে; কিন্তু তাত প্ৰচুৰ বৰষুণ নহ'লেও সামান্য বৰষুণেই যথেষ্ট; আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা আল্লাহ তাক নিৰীক্ষণ কৰে।

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى ۗ
لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٣﴾

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ
يَتَّبِعُهَا أَذًى ۗ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ
بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ
النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ
فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ
فَأَصَابَهُ وَايْلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ۗ
لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا ۗ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٥﴾

وَمَثَلِ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ
كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ
أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ ۗ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ
فَظَلَّ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٦﴾

২৬৭) তোমালোকৰ ভিতৰৰ কোনোবাই ইচ্ছা কৰানে যে তেওঁৰ নিমিত্তে খেজুৰ আৰু আপুৰৰ এখন বাগিচা থাকে যাৰ তলেদি জুৰি বৈ যায়, তাত তেওঁৰ নিমিত্তে সকলো বিধৰ ফল থাকে; পিছত তেওঁক বান্ধক্যই লগ ধৰে আৰু তেওঁৰ আমাডিমা সন্তান হয়; তেতিয়া অগ্নিময় ঘূৰ্ণিবায়ুয়ে ইয়াক বেৰি ধৰে আৰু ই দক্ষ হৈ যায়? এই দৰেই আল্লাই তেওঁৰ নিদৰ্শন সমূহ তোমালোকে ব্যক্ত কৰে যাতে তোমালোকে চিন্তা কৰিব পাৰা।

أَيُّودٌ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضَعْفَاءٌ ۗ فَاصْبِرْ بِهَا إِعْصَارَ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ۗ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٧﴾

২৬৮) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকে যিবিলাক পবিত্ৰ বস্তু উপাৰ্জন কৰিছা আৰু আমি পৃথিৱীত তোমালোকৰ নিমিত্তে যি উৎপাদন কৰিছোঁ তাৰ পৰা (আল্লাহৰ কাৰণে) ব্যয় কৰা; আৰু এনে অশুচি বস্তু দান কাৰ্যত ব্যয় কৰিবলৈ বাছি নলবা, যিহেতু তেনে বস্তু তোমালোকে অসাৱধান নহ'লে নিজেই গ্ৰহণ নকৰা; আৰু জানি ৰাখা, আল্লাহ অভাৱহীন, সকলো প্ৰশংসাৰ যোগ্য।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ ۖ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ ۗ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٦٨﴾

২৬৯) চয়তানে তোমালোকক দৰিদ্ৰৰ ভয় দেখুৱায় আৰু তোমালোকক কৃপন হ'বলৈ আদেশ দিয়ে; আৰু আল্লাই নিজৰ পৰাই তোমালোকক ক্ষমা আৰু ফজলৰ(কৃপাৰ) অঙ্গীকাৰ কৰে; আৰু আল্লাহ বিপুল সম্পত্তি সম্পন্ন, সৰ্বজ্ঞ।

الشَّيْطَانُ يُعِدُّكُمْ لِلْفَقْرِ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ ۗ وَاللَّهُ يَعِدُّكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٩﴾

২৭০) তেওঁ যাকে ইচ্ছা তাকে পূৰ্ণ জ্ঞান প্ৰদান কৰে; আৰু যিজনক পূৰ্ণ জ্ঞান দান কৰা হয়, তেওঁক স্বৰূপতে প্ৰচুৰ কল্যাণ দান কৰা হয়; আৰু বোধশক্তি থকা সকলে উপদেশ গ্ৰহণ কৰে।

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُؤْتَ
الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۗ وَمَا
يَذَكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٧٧﴾

২৭১) আৰু তোমালোকে যিহকে ব্যয় কৰা আৰু যিহকেই আল্লাহৰ নামত দান কৰা আল্লাহ তাক নিশ্চয় জানে; আৰু অন্যায়কাৰীসকলৰ কাৰণে কোনো সহায়কাৰী নাথাকিব।

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ
نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ ۗ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٨﴾

২৭২) আৰু তোমালোকে প্ৰকাশ্য ভাৱে দান কৰা তেন্তে সি উত্তম, কিন্তু যদি গোপনে দিয়া, আৰু অভাৱগ্ৰস্ত সকলক দান কৰা, তেন্তে ই তোমা-
লোকৰ বাবে তাতোকৈ মঙ্গলময়; আৰু ই তোমালোকৰ পৰা তোমা-
লোকৰ অমঙ্গল আঁতৰাব; আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা আল্লাই জানে।

إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعْمًا هِيَ ۚ وَإِنْ
تُخْفَوْنَهَا وَتُؤْتُونَهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ
لَكُمْ ۗ وَيَكْفُرُ عَنْكُمْ مَنْ سَيَاتِكُمْ ۗ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٧٩﴾

২৭৩) সিহঁতৰ পথ-প্ৰদৰ্শনৰ ভাৱ তোমাৰ ওপৰত নাই, বৰং আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকে পথ-প্ৰদৰ্শন কৰে; আৰু তোমালোকে সৎ বস্তুয়ে ব্যয় কৰা সি তোমালোকৰ মঙ্গলৰ নিমিত্তেহে, যদিহে সেই ব্যয় তোমালোকে আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ বিচাৰিবৰ কাৰণে কৰা; আৰু তোমালোকে সৎ বস্তু যি ব্যয় কৰা তাক সম্পূৰ্ণৰূপে তোমালোকৰ প্ৰতি প্ৰত্যাবৰ্ত্তন কৰা হ'ব আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি অন্যায়ো কৰা নহ'ব।

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
فَلَا نُنْفِسُكُمْ ۗ وَمَا تَنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ
وَجْهِ اللَّهِ ۗ وَمَا تَنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤَفَّفَ
إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تظَلُمُونَ ﴿٨٠﴾

২৭৪) (ব্যয় কৰা) দৰদ্বিসকলৰ কাৰণে যিসকল আল্লাহৰ পথত আৱদ্ধ হৈছে, পৃথিৱীত (জীৱিকা নিৰ্বাহৰ নিমিত্তে) পৰিশ্ৰমণ কৰিবলৈ অক্ষম; নজনা মানুহে সিহঁতক ভিক্ষাবৃত্তি অৱলম্বন নকৰাৰ কাৰণে অভাৱহীন বুলি ভাৱে; সিহঁতৰ চেহেৰা দেখিলেই সিহঁতক চিনিব পাৰিবা; সিহঁতে নেৰানেপেৰাকৈ মানুহৰ পৰা ভিক্ষা নোখোজে; আৰু সৎ বস্তু তোমালোকে যি ব্যয় কৰা তাক আল্লাই নিশ্চয়কৈ জানে।

২৭৫) যিসকলে ৰাতি দিনে গোপনে আৰু প্ৰকাশ্য ভাৱে নিজৰ ধন-সম্পত্তি ব্যয় কৰে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পালন কৰ্তাৰ পৰা প্ৰতিদান পাব, আৰু তেওঁলোকৰ নিমিত্তে কোনো ভয় নাথাকিব আৰু তেওঁলোকে বেজাৰো কৰিব নালাগিব।

২৭৬) সুদ খোৱা মানুহসকল চয়তানে স্পৰ্শ কৰি উন্মাদগ্ৰস্ত কৰা মানুহৰ থিয় হোৱাৰ দৰে থিয় হ'ব পাৰে; কিয়নো সিহঁতে কয়, বাণিজ্যও বাস্তৱতে সুদ গ্ৰহণৰ দৰেই; কিন্তু আল্লাই বাণিজ্যক বৈধ কৰিছে আৰু সুদ গ্ৰহণক অবৈধ কৰিছে; কিন্তু যিয়ে নিজ প্ৰভুৰ পৰা উপদেশ অহাৰ পিছত (সুদ গ্ৰহণৰ পৰা) ক্ষান্ত হয়, সি আগেয়ে লাভ কৰা (সুদ) উপভোগ কৰিব পাৰে; আৰু তাৰ কাৰ্য্য আল্লাহৰ হাতত, আৰু যিসকল দ্বিতীয় বাৰ (সুদ গ্ৰহণত) প্ৰবৃত্ত হয়, সিহঁতেই নৰক অগ্নিৰ অধিবাসী; সিহঁত তাতেই দীৰ্ঘ কাললৈ বাস কৰিব।

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفَهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٤﴾

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٥﴾

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا أَلَّا يَقُومُوا إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٦﴾

২৭৭) আল্লাই সুদ গ্ৰহণ হ্ৰাস কৰে আৰু দান কাৰ্য্য বৃদ্ধি কৰে; আৰু আল্লাই কোনো অবিশ্বাসী আৰু পাপমতিক ভাল নাপায়।

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٣٧﴾

২৭৮) বাস্তৱিকতে যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু পুণ্য কৰ্ম কৰে আৰু নমাজ প্রতিষ্ঠা কৰে আৰু জাকাত দান কৰে, তেওঁলোকে নিজ প্ৰভুৰ পৰা নিজৰ প্ৰতিদান লাভ কৰিব; আৰু তেওঁলোকৰ কোনো ভয় নাথাকিব আৰু তেওঁলোকে বেজাৰো কৰিব নালাগিব।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾

২৭৯) হে বিশ্বাসীসকল আল্লাহলৈ ভয় কৰা আৰু সুদৰ বাকীখিনি এৰি দিয়া, যদিহে তোমালোক বিশ্বাসী হোৱা।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾

২৮০) কিন্তু যদি তোমালোকে তাকে নকৰা তেন্তে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ প্ৰস্তুত হবা; আৰু যদি তোমালোকে অনুতাপ কৰা তোমালোকৰ মূলধন পাবলৈ তোমালোকৰ অধিকাৰ থাকিব; তোমালোকে অন্যায় নকৰিবা, আৰু তোমালোককো অন্যায় কৰা নহ'ব।

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ ۖ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ
أَمْوَالِكُمْ ۖ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

২৮১) আৰু যদি কোনো ঋণী অভাৱগ্ৰস্ত তেনে (তাৰ) অৱস্থা ভাল হোৱালৈকে অপেক্ষা কৰিবা; আৰু যদি তোমালোকে নিজ স্বত্ব ত্যাগ কৰা, ই তোমালোকৰ পক্ষে মঙ্গলজনক, যদিহে তোমালোকে জানা।

وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ ۗ
وَإِن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

২৮২) আৰু সেইদিনলৈ ভয় ৰাখা যিদিনা তোমালোকক আল্লাহৰ ওচৰলৈ প্ৰত্যগমন কৰোৱা হ'ব; তেতিয়া প্ৰত্যেক আত্মাই যি উপাৰ্জন কৰিছিল তাক পূৰ্ণ মাত্ৰাই প্ৰদান কৰা হ'ব আৰু সিহঁতক অন্যায়ো কৰা নহ'ব।

২৮৩) হে বিশ্বাসীসকল, যেতিয়া কোনো নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ নিমিত্তে তোমালোকে পৰস্পৰ স্মৰণত আৱদ্ধ হোৱা তাক লিখি ৰাখিবা; আৰু এজন লিখক তোমালোকৰ আগতে ন্যায়ৰূপে লিখিবলৈ অস্বীকাৰ কৰা উচিত নহয়, কিয়নো আল্লাই তেওঁক যিদৰে শিকাইছিল সেইদৰে তেওঁ লিখা উচিত; আৰু ধৰুৱাই কৈ থাকি লিখাৰ; কিন্তু সি তাৰ প্ৰভু আল্লাই লৈ ভয় কৰা উচিত, আৰু সি দিবলগা ধনৰ একো কমোৱা উচিত নহয়; কিন্তু ধৰুৱাটো যদি সুস্থ মনৰ নহয় বা দুৰ্বল বা নিজে কৈ থাকি লিখাবলৈ অপাৰগ, তেন্তে তাৰ অভিভাৱকে ন্যায়ৰূপে কৈ থাকি লিখোৱা উচিত; আৰু তোমালোকৰ ভিতৰৰ দুজন পুৰুষক সাক্ষী মানিবা; কিন্তু যদি দুজন পুৰুষ নোলায়, তেন্তে তোমালোকে এজন পুৰুষ আৰু দুগৰাকী তিৰোতাক সাক্ষী বাছি লবা, যাতে দুজনীৰ এজনীয়ে পাহৰিলে ইজনীয়ে সিজনীক মনত পেলাই দিব পাৰে; আৰু সাক্ষী সকলে যেতিয়াই সিহঁতক সাক্ষ্য দিবলৈ মতা হয় অস্বীকাৰ কৰা উচিত নহয়; আৰু ই ডাঙৰেই হওক বা সৰুয়েই হওক নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ সৈতে ইয়াক লিখি ৰাখিবলৈ অবহেলা নকৰিবা; এয়াই আল্লাহৰ আগত অধিক অনুকূল।

وَأْتُوايَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَيَّءٍ فَاكْتُبُوهُ ۖ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ ۖ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ ۚ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ ۖ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا ۚ فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمْلَلَ لَهُ فليَمْلِكْ لَهُ مِنْ رِجَالِكُمْ ۚ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ ۖ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا ۖ وَلَا تَسْمَوْنَ أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلٍ ۚ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ

আৰু তোমালোকৰ পৰস্পৰ সন্দেহ নজন্মিবৰ শ্ৰেষ্ঠতৰ উপায়; কিন্তু তোমালোকৰ নিজৰ ভিতৰত উপস্থিত সময়ত বেপাৰত যি দিয়া-লোৱা কৰা তাক লিখি নথলেও তাত তোমালোকৰ কোনো দোষ নহয়; আৰু তোমালোকে পৰস্পৰ বেচা-কিনা কৰোঁতে সাক্ষী থবা, কিন্তু লিখক বা সাক্ষীৰ কোনো হানি হবলৈ নিদিবা; আৰু যদিহে তোমালোকে হানি কৰা, তেতিয়া স্বৰূপতে ই তোমালোকৰ সীমালঙ্ঘন হ'ব; আৰু আল্লাহলৈ ভয় ৰাখিবা, ফলত তেওঁ তোমালোকক জ্ঞান দান কৰিব, বাস্তৱতে আল্লাহ সকলো বিষয়ে সৰ্বজ্ঞ।

২৮৪) আৰু যদিহে তোমালোক ভ্ৰমণত থাকা আৰু লেখক নোপোৱা তেতিয়া বন্ধক লোৱা উচিত; আৰু যদি তোমালোকৰ এজনে আন এজনৰ ওচৰত জমা থয়, তেন্তে বন্ধকজনে তাৰ জমা থোৱা বস্তু উভতাই দিয়া উচিত, আৰু সি তাৰ প্ৰভু আল্লাহলৈ ভয় ৰখা উচিত; আৰু সাক্ষ্য গোপন নকৰিবা, আৰু যিয়ে তাক গোপন কৰে নিশ্চয় তাৰ অন্ত:কৰণ পাপপূৰ্ণ; আৰু তোমালোকে যি কৰা আল্লাই তাক উত্তমৰূপে জানে।

২৮৫) আকাশমণ্ডলীত থকা আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো আল্লাহৰ; আৰু তোমালোকৰ মনত যি আছে তাক তুমি প্ৰকাশ কৰা বা গোপন ৰাখা আল্লাই তাৰ বাবে তোমালোকক দায়ী কৰিব; পিছত তেওঁ যাকে ইচ্ছা তাকে ক্ষমা কৰিব

عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُوهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا ۗ وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ ۗ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ مُسَوِّقٌ بِكُمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ وَيَعْلَمُكُمُ اللَّهُ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٤﴾

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنِ مَقْبُوضَةً ۗ فَإِنْ أَتَىٰ بَعْضُكُم بَعْضًا فليؤدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ وَيُؤْتِئِ اللَّهُ رَبَّهُ ۗ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ۗ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثَمُ قَلْبًا ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٥﴾

আৰু যাকে ইচ্ছা তাকে শাস্তি দিব;
কিয়নো সকলো বস্তুৰ ওপৰতে
আল্লাহৰ অসীম ক্ষমতা।

وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٢٨٥﴾

২৮৬) এই বচনে আৰু বিশ্বাসী
সকলেও তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা তেওঁলৈ
অহা প্ৰত্যাদেশত বিশ্বাস কৰে ;
তেওঁলোক সকলোৰে আল্লাহ আৰু
তেওঁৰ ফিৰিস্তাসকলত আৰু তেওঁৰ
ধৰ্মগ্ৰন্থসমূহত আৰু তেওঁৰ
ৰচুলসকলক বিশ্বাস কৰে, (এই
বুলি) আমি তেওঁৰ ৰচুলসকলৰ
ইজন সিজনেৰ ভিতৰত কোনো
প্ৰভেদ নকৰো; আৰু তেওঁলোকে
কয়, আমি (আদেশ) শুনি বাধ্য
হলোঁ; হে আমাৰ প্ৰভু, তোমাৰেই
ক্ষমা বিচাৰো, আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ
আমাৰ প্ৰত্যাগমন (নিশ্চিত)।

أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ
وَالْمُؤْمِنُونَ ۗ كُلٌّ آمِنٌ بِاللَّهِ وَمَلَكَاتِهِ
وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ۗ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ
رُسُلِهِ ۗ وَ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۗ
غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٦﴾

২৮৭) আল্লাই কোনো আত্মাক তাৰ
সাধ্যৰ বাহিৰে অতীত ভাৰ নিদিয়ৈ;
ই উপাৰ্জন কৰা সুফল নিশ্চয় লাভ
কৰিব আৰু অৰ্জনে কৰা কুফলো
ভোগ কৰিব; হে আমাৰ প্ৰভু, যদি
আমি ভ্ৰমত পৰো বা দোষ কৰো
আমাক অপৰাধী নধৰিবা; হে
আমাৰ প্ৰভু, আমাৰ পূৰ্ববৰ্তী
সকলৰ ওপৰত যেনে ভাৰ অৰ্পন
কৰিছিলো আমাৰ ওপৰত তেনে ভাৰ
নিদিবা; হে আমাৰ প্ৰভু যি ভাৰ বহন
কৰিবলৈ আমাৰ শক্তি নাই তেনে
ভাৰ আমাৰ ওপৰত নিদিবা আৰু
আমাক ক্ষমা কৰা, আৰু আমাক
কৰুণা প্ৰদান কৰা; তুমিয়েই আমাৰ
ৰক্ষাকৰ্তা; এতেকে অবিশ্বাসী
সম্প্ৰদায়ৰ বিৰুদ্ধে আমাক সহায়
কৰা।

لَا يَكْفِيكَ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا
كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ۗ رَبَّنَا لَا
تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۗ رَبَّنَا وَلَا
تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا ۗ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا
طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۗ وَاعْفُ عَنَّا ۗ وَاعْفِرْنَا
وَارْحَمْنَا ۗ أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٧﴾

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ مَدِينِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَتَا آيَةٍ وَعِشْرُونَ رُكُوعًا

চূৰা-৩ AL-IMRAN

আল-ইমৰান
(মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আলিফ - লাম - মীম اَللّٰهُ اَعْلَمُ

اَللّٰهُ ②

৩) তেওঁৰেই আল্লাহ, যিজনৰ
বাহিৰে কোনো উপাস্য নাই-
চিৰজীৱন্ত, সৰ্বধাৰণকৰ্তা ।

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ③

৪) ইয়াৰ পূৰ্ববৰ্তী গ্ৰন্থসমূহৰ
সমৰ্থকৰূপে সত্যৰ সৈতে তোমালৈ
ধৰ্মপুথিখন তেওঁ ক্ৰমান্বয়ে নমাই
পঠিয়াইছে; আৰু তৌৰাত আৰু
ইনজিল অৱতীৰ্ণ কৰিছে ।

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ④

৫) আৰু তেওঁ পূৰ্বতে মানৱৰ পথ-
প্ৰদৰ্শন স্বৰূপ আৰু তেওঁ সত্য
নিৰ্ণয়কাৰী নিদৰ্শন নমাই
পঠিয়াইছে । নিশ্চয় যিসকলে
আল্লাহৰ নিদৰ্শন সমূহত অবিশ্বাস
কৰে সিহঁতৰ নিমিত্তে কঠোৰ শাস্তি
আছে; আৰু আল্লাহ ক্ষমতাশালী,
প্ৰতিফল দিবৰ গৰাকী ।

مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ⑤
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ⑥

৬) বাস্তৱতে আল্লাহৰ একো
অগোচৰ নাই; নাই পৃথিৱীত, নাই
আকাশত ।

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ ⑦

৭) তেওঁৰেই যেনে ইচ্ছা সেইদৰে
মাতৃগৰ্ভত তোমালোকক গঢ় দিয়ে;
তেওঁৰ বাহিৰে উপাস্যৰ যোগ্য আৰু
কোনোবা নাই, তেওঁৰেই
ক্ষমতাশালী, শ্ৰেষ্ঠজ্ঞানী ।

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ
يَشَاءُ ⑧ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑨

৮) তেওঁৱেই তোমালৈ ধৰ্মপুথিখন নমাই পঠিয়াইছে, তাৰ কিছুমান আয়াত সুনিশ্চিত, সেইবিলাকেই হৈছে ধৰ্মগ্ৰন্থৰ মূল; আৰু কিছুমান আছে ৰূপক; কিন্তু যিসকলৰ অন্তৰত পেচ (টেঢ়াপন) আছে সিহঁতে অশান্তি সৃষ্টি কৰিবৰ উদ্দেশ্য আৰু নিজ অৰ্থ ব্যাখ্যাৰ নিমিত্তে মৰ্ম সম্পৰ্কে সন্দেহ থাকিব পৰা আয়াত সমূহ বিচাৰি ফুৰে; কিন্তু আল্লাহৰ বাহিৰে ইয়াৰ প্ৰকৃত মৰ্ম কোনেও নাজানে; আৰু জ্ঞানত সুদৃঢ় সকলে কয়, আমি ইয়াত বিশ্বাস কৰো; এই আটাইবিলাকেই আমাৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা; আৰু বোধশক্তি থকা সকলেহে উপদেশ গ্ৰহণ কৰে।

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرَى مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرُّسُلُ خَوَّنَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ①

৯) হে আমাৰ প্ৰভু, তুমি আমাক সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰাৰ পিছত আমাৰ অন্তৰ বিচলিত নকৰিবা, আৰু আমাৰ প্ৰতি তোমাৰ নিজৰ পৰা কৰুণা বৰ্ষণ কৰা; বাস্তৱতে তুমিয়েই শ্ৰেষ্ঠ দানশীল।

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ①

১০) হে আমাৰ প্ৰভু, যিদিন সম্পৰ্কে কোনো সন্দেহ নাই, সেইদিনা তুমি মানুহসকলক নিশ্চয় একেলগ কৰিবা; বাস্তৱতে আল্লাহ অঙ্গীকাৰ ভঙ্গ নকৰে।

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ ①

১১) বাস্তৱিকতে অবিশ্বাসীসকলৰ ধন-সম্পত্তি আৰু সিহঁতৰ সন্তান-সন্ততি আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে সিহঁতৰ কোনো কামত নালাগিব; আৰু এইসকলেই হৈছে নৰকৰ অগ্নিৰ ইন্ধন।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ①

১২) সিহঁতৰ অৱস্থা) ফিৰাউনৰ জ্ঞাতি আৰু সিহঁতৰ পূৰ্ববৰ্তী সকলৰ অৱস্থাৰ দৰে; সিহঁতে আমাৰ নিদৰ্শন সমূহক অমান্য কৰিছিল;

كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ ① وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ②

শেহত সিহঁতৰ পাপৰ বাবে আল্লাই সিহঁতক ধৰিছিল; বাস্তৱতে আল্লাহ শাস্তি দিয়াত কঠোৰ।

فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ

بِذُنُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٧﴾

১৩) অবিশ্বাসীসকলক কোৱা, তোমালোকে নিশ্চয় পৰাজিত হ'ব, আৰু তোমালোকক একেলগ কৰি নৰকলৈ নিয়া হ'ব; আৰু সেয়ে জিৰণিৰ নিকৃষ্ট ঠাই।

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سِتْرٌ وَإِسْتَعْظِيمٌ وَمُحْشَرُونَ

إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۗ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٣﴾

১৪) দুই দলৰ পৰস্পৰ যুদ্ধৰ বাবে প্ৰবৃত্ত হোৱাত স্বৰূপতে তোমালোকৰ নিমিত্তে নিদৰ্শন আছিল; এদলে আল্লাহৰ পথত সংগ্ৰাম কৰিছিল আৰু আন দল অবিশ্বাসী আছিল; তেওঁলোকে সিহঁতক চকুৰে চাই নিজৰ দুগুণ দেখিছিল; আৰু আল্লাহ যাকে ইচ্ছা তাকেই নিজ সহায়ৰে শক্তি দান কৰে; বাস্তৱতে দৃষ্টি শক্তি থকা সকলৰ নিমিত্তে ইয়াত শিকনি আছে।

فَذَكَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَتِي التَّقَاتِ ۗ فِتْنَةٌ

تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ

يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأَى الْعَيْنُ ۗ وَاللَّهُ

يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاءُ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ

لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٤﴾

১৫) হেঁপাহৰ বস্তুবিলাকৰ নিমিত্তে অনুৰাগ, যেনে স্ত্ৰী আৰু সন্তান সন্ততি আৰু সাঁচি থোৱা সোণৰূপৰ দ'ম আৰু চাপ দিয়া ঘোঁৰা আৰু ঘৰচীয়া জন্তু আৰু শস্যক্ষেত্ৰ মানুহৰ নিমিত্তে সুসজ্জিত কৰা হৈছে; এয়ে পাৰ্থিৱ জীৱনৰ সম্বল; আৰু আল্লাহৰ ওচৰতে উত্তম প্ৰত্যাবৰ্তন।

زِينٍ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ

وَالْبَيْنِ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ

الدَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ

وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ۗ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ

الدُّنْيَا ۗ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿١٥﴾

১৬) কোৱা, এই বিলাকতকৈ যি উত্তম তাৰ বিষয়ে তোমালোকক সংবাদ দিম নে? (শুনা) যিসকলে পাপৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰে তেওঁলোকৰ নিমিত্তে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰত, যাৰ তলেদি জুৰি বৈ গৈছে এনে উদ্যানসমূহ আছে; তাত তেওঁলোকে চিৰস্থায়ী ৰূপে বসতি কৰিব, আৰু তেওঁলোকৰ নিমিত্তে থাকিব পৰিত্ৰ সহচাৰীসকল আৰু আল্লাহৰ সন্তষ্টি; বাস্তৱতে আল্লাই তেওঁৰ ভৃত্যসকলৰ ওপৰত দৃষ্টি ৰাখে।

১৭) যিসকলে কয়, হে আমাৰ প্ৰভু, সঁচাকৈয়ে আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ, এতেকে আমাৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰা আৰু নৰকৰ অগ্নিৰ পৰা আমাক ৰক্ষা কৰা;

১৮) এইসকলেই ধৈৰ্য্যশীল, আৰু সত্যবাদী আৰু আল্লাহৰ বাধ্য, আৰু (আল্লাহৰ পথত) ব্যয়কাৰী আৰু শেহ ৰাতিৰ ক্ষমা পাৰ্থী।

১৯) আল্লাহ আৰু ফিৰিস্তাসকলে আৰু ন্যায়ৰ ওপৰত দণ্ডায়মান জ্ঞানীসকলে সাক্ষ্য দান কৰে, যিজন পৰাক্ৰমশালী, সৰ্বজ্ঞানী তেওঁৰ বাহিৰে কোনো উপাস্য নাই।

২০) বাস্তৱতে আল্লাহৰ ওচৰত প্ৰকৃত ধৰ্মই হৈছে ইছলাম; আৰু সিসকলক ধৰ্ম পুথি দান কৰা হৈছে পৰস্পৰ সঁচা আৰু শত্ৰুতাৰ বাবে তেওঁলোকলৈ জ্ঞান অহাৰ পিছতো তেওঁলোকৰ মতৰ অমিল হৈছিল; আৰু যিয়ে আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহত অবিশ্বাস কৰে, (সি জানি ৰাখক) বাস্তৱতে আল্লাহ লেখ লোৱাত বেগী।

قُلْ أَوْ نَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذِكْمِ الَّذِينَ
اتَّقُوا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ
مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِالْعِبَادِ ﴿١٦﴾

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا فَاغْفِرْنَا
ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٧﴾

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقانتِينَ
وَالْمُتَّقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٨﴾

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ
وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٩﴾

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا
اختلف الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَهُمْ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠﴾

২১) যদি সিহঁতে তোমাৰ লগত বাদানুবাদ কৰে, তেন্তে কোৱা, আল্লাহৰ প্ৰতি মই আৰু মোৰ অনুসৰণকাৰীসকলে আত্মসমৰ্পণ কৰিছে; আৰু যিসকলক গ্ৰন্থ দান কৰা হৈছে তেওঁলোকক আৰু অশিক্ষিত মানুহসকলক কোৱা, তোমালোকে আত্মসমৰ্পণ কৰিছানে? আৰু যদি তেওঁলোকে আত্মসমৰ্পণ কৰে তেন্তে তেওঁলোকে স্বৰূপতে সুপথ পাইছে; আৰু যদি সিহঁতে বিমুখ হয় তেতিয়া কেৱল সংবাদ দানৰ ভাৰহে তোমাৰ ওপৰত; আৰু আল্লাহ তেওঁৰ ভৃত্যসকলৰ ওপৰত দৃষ্টি ৰাখে।

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ
وَمَنِ اتَّبَعَنِ ط وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
وَالْأُمِّيِّينَ ءَأَسْلَمْتُمْ ؕ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ
اهْتَدَوْا ۚ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ
وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۝١١

২২) বাস্তৱতে যিসকলে আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহত অবিশ্বাস কৰে আৰু বিনা অধিকাৰত নবীসকলক বধ কৰে আৰু মানুহৰ ভিতৰত ন্যায়ৰ আদেশ কৰোঁতা সকলক বধ কৰে সিহঁতক কষ্টদায়ক শাস্তিৰ সংবাদ দিয়া।

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۚ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ
يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ لَبِئْسَ لَهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝١٢

২৩) সেইসকলৰ কাৰ্য্য ইহকালত আৰু পৰকালত নিষ্ফল হ'ব; আৰু সিহঁতৰ কোনো সহায়কাৰিও নাথাকিব।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ ۖ وَمَالُهُمْ مِّنْ نَّصِيرِينَ ۝١٣

২৪) যিসকলক ধৰ্মপুথিৰ কিছু অংশ দান কৰা হৈছে সেইসকলৰ বিষয়ে তুমি ভাৰি চোৱা নাইনে? সিহঁতক আল্লাহৰ পুথিৰ ফাললৈ আহ্বান কৰা হৈছে যাতে ই সিহঁতৰ ভিতৰত মীমাংসা কৰে পিছত সিহঁতৰ এক শ্ৰেণী বিমুখ হৈ উভতি যায়।

الْمَتَرِ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيًّا مِّنَ
الْكِتَابِ يُدْعُونَ إِلَىٰ كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ
مُعْرِضُونَ ۝١٤

২৫) ইয়াৰ কাৰণ হৈছে, সিহঁতে কয়, দিন চেৰেকৰ নিমিত্তেহে অগ্নিয়ে আমাক স্পৰ্শ কৰিব আৰু সিহঁতে যি মিছা সাজিছিল সেয়ে সিহঁতৰ ধৰ্মৰ বিষয়ে সিহঁতক প্ৰতাৰিত কৰিছিল।

২৬) যি দিনৰ বিষয়ে কোনো সন্দেহ নাই, সেইদিনা যেতিয়া আমি সিহঁতক একেলগে গোট খুৰাম, তেতিয়া সিহঁতৰ কেনে অৱস্থা হ'ব? আৰু প্ৰত্যেক আত্মাৰ উপাৰ্জন তাক সম্পূৰ্ণ ৰূপে দান কৰা হ'ব আৰু সিহঁতৰ অন্যায়ো কৰা নহ'ব।

২৭) কোৱা, হে আল্লাহ, তুমি ৰাজ্যৰ গৰাকী, যাকে ইচ্ছা তাকেই তুমি ৰাজ্য দান কৰা, আৰু যাৰে ইচ্ছা তাৰ পৰা তুমি ৰাজ্য কাঢ়ি লোৱা, আৰু যাকে ইচ্ছা তাকেই সন্মানিত কৰা আৰু যাকে ইচ্ছা তাকেই অপমানিত কৰা; সকলো মঙ্গল তোমাৰ হাততেই; বাস্তৱতে সকলো বস্তুৰ ওপৰত তোমাৰ মহৎ ক্ষমতা।

২৮) তুমিয়েই নিশাক দিনৰ ভিতৰলৈ আনা, আৰু তুমিয়েই দিনক নিশাৰ ভিতৰলৈ নিয়া; আৰু তুমিয়েই মৃতকৰ পৰা জীৱিতক উদ্ধাৰন কৰা, আৰু জীৱিতৰ পৰা মৃতকক উদ্ধাৰন কৰা তুমিয়েই; আৰু তুমি যাকে ইচ্ছা তাকেই অলেখ জীৱিকা দান কৰা।

২৯) বিশ্বাসীসকলে বিশ্বাসীসকলক এৰি অবিশ্বাসীসকলক বন্ধু ৰূপে যেন গ্ৰহণ নকৰে; আৰু যিয়ে এনে কৰে আল্লাহৰ লগত তাৰ কোনো সম্পৰ্ক নাথাকিব, কিন্তু যদি সম্পূৰ্ণ ৰূপে সিহঁতৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰা (তাত কোনো দোষ নাই)

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا
أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٥﴾

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ
فِيهِ ۗ وَوَفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَنْ
تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّنْ تَشَاءُ
وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ
الْحَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٧﴾

تُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي
الَّيْلِ ۗ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ۗ وَتَرْزُقُ مَنْ
تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٨﴾

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكُفْرِينَ أَوْلِيَاءَ
مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا
مِنْهُمْ تَقِيَةً ﴿٢٩﴾

আৰু আল্লাহ তোমালোকক নিজৰে
সম্বন্ধে সতৰ্ক থাকিবলৈ শিকায়;
বাস্তবতে আল্লাহৰ ফালেই
প্ৰত্যাবৰ্তন।

৩০) কোৱা, তোমাৰ অন্তৰত যি
আছে তাক গোপন কৰা বা তাক
প্ৰকাশ কৰা আল্লাই তাক জানে;
আৰু আকাশত আৰু পৃথিৱীত থকা
সকলো তেওঁ জানে; বাস্তবতে
সকলো বস্তৰ ওপৰতে আল্লাহৰ
মহৎ ক্ষমতা।

৩১) সেই দিনলৈ(ভয় কৰা) যিদিনা
প্ৰত্যেক আত্মাই সি যি সৎ কাৰ্য্য
কৰিছে তাকে প্ৰত্যক্ষভাৱে দেখা
পাব, আৰু যিয়ে অসৎ কাৰ্য্য
কৰিছিল তেতিয়া সি ইচ্ছা কৰিব যদি
তাৰ আৰু ইয়াৰ (অসৎ
কাৰ্য্যৰ)মাজত দীৰ্ঘ কালৰ পাৰ্থক্য
থাকিলেহেঁতেন; আৰু আল্লাই
তোমালোকক নিজ সম্বন্ধে সাৰধান
থাকিবলৈ আদেশ কৰে; বাস্তবতে
আল্লাহ (নিজ) ভূতসকলৰ প্ৰতি
স্নেহশীল।

৩২) কোৱা, যদি তোমালোকে
আল্লাহক ভাল পোৱা, তেন্তে মোৰ
অনুসৰণ কৰা; আল্লাই তোমা-
লোকক ভাল পাব আৰু তোমা-
লোকৰ নিমিত্তে তোমালোকৰ দোষ
মার্জনা কৰিব; বাস্তবতে আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ
ক্ষমাশীল পৰম দানশীল।

৩৩) কোৱা, আল্লাহ আৰু ৰচুলৰ
আনুগত্য কৰা; কিন্তু যদি সিহঁত
শেহত বিমুখ হয়, তেন্তে নিশ্চয়
আল্লাই অবিশ্বাসীসকলক ভাল
নাপায়।

وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ط
وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٣٠﴾

قُلْ إِنْ تُحْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ
يَعْلَمُهُ اللَّهُ ط وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ ط وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣١﴾

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ ط
مُحْضَرًا ط وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ ط تُوَدَّ
لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهَا أَمَدًا ط
وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ط وَاللَّهُ رَعُوفٌ
بِالْعِبَادِ ﴿٣٢﴾

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي
يُحِبِّكُمْ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ط
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٣﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ط فَإِنْ تَوَلَّوْا
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِينَ ﴿٣٤﴾

৩৪) বাস্তৱতে, আল্লাই আদম আৰু নুহ আৰু ইব্ৰাহিমৰ বংশধৰ আৰু ইমৰানৰ বংশধৰক সকলো জাতিৰ মাজৰ পৰা বাছি লৈছিল।

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ
إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٤﴾

৩৫) তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমান কিছুমানৰ বংশধৰ; বাস্তৱতে আল্লাহ সকলো শুনোতা আৰু সৰ্বজ্ঞ।

ذُرِّيَّةً ۙ بَعْضُهَا مِن بَعْضٍ ۗ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

৩৬) যেতিয়া ইমৰানৰ বংশধৰৰ এগৰাকী তিৰোতাই কলে, হে মোৰ প্ৰভু, মই নিশ্চয় তোমাৰ কাৰণেই মোৰ গৰ্ভত যি সন্তান আছে (তাক) মুক্ত কৰি তোমাক উৎসৰ্গ কৰিছোঁ; এতিয়া তুমি ইয়াক মোৰ পৰা গ্ৰহণ কৰা; বাস্তৱতে তুমিয়েই সকলো শুনোতা, সৰ্বজ্ঞ।

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي
نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ
مَنِّي ۙ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

৩৭) পিছত যেতিয়া তাই সন্তান প্ৰসৱ কৰিলে, তাই কলে হে মোৰ প্ৰভু, স্বৰূপতে মই এই কন্যা সন্তানক প্ৰসৱ কৰিলোঁ; আৰু তাই যি প্ৰসৱ কৰিলে আল্লাই উত্তম ৰূপে জানে, আৰু পুৰুষ তুলনাত এই কন্যাৰ নিচিনা নহয়; আৰু (তেওঁ কলে) বাস্তৱতে মই এই কন্যাৰ নাম মৰিয়ম ৰাখিলোঁ আৰু নিশ্চয় তাইক আৰু তাইৰ সন্তানক নিৰ্বাসিত চয়তানৰ পৰা তোমাৰ আশ্ৰয়ত সমৰ্পণ কৰিলোঁ।

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا
أُنْثَىٰ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ ۗ وَلَيْسَ
الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ ۗ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ
وَإِنِّي أَعِذُّهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ ﴿٣٧﴾

৩৮) পিছত তাইৰ প্ৰতিপালকে সেই কন্যাক শুভ গ্ৰহণেৰে গ্ৰহণ কৰিলে, আৰু তাইক উত্তম গঠনেৰে বঢ়ালে, আৰু জাকাৰিয়াক তাইৰ প্ৰতিপালনৰ ভাৰ অৰ্পন কৰিলে; জাকাৰিয়াই উপাসনালয়ত তাইৰ সন্মুখীন হৈ সোমাওঁতে তাইৰ ওচৰত আহাৰ দেখা পাইছিল

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ ۙ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا
حَسَنًا ۙ وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۙ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا
زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ لَوَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۙ

তেওঁ কলে, হে মৰিয়ম, এই আহাৰ তুমি কৰ পৰা পাইছা? তাই কলে, ই আল্লাহৰ কাষৰ পৰা আহিছে; বাস্তৱতে আল্লাহ যাকে ইচ্ছা তাকেই সম্বল দান কৰে।

بَغْيِرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

৩৯) পিছত তাতে তেতিয়াই জাকাৰিয়াই তেওঁৰ প্ৰতিপালকক প্ৰাৰ্থনা কৰিলে; তেওঁ কলে, হে মোৰ প্ৰভু, এটি সুসন্তান তোমাৰ নিজ অনুগ্ৰহৰে মোক দান কৰা; বাস্তৱতে তুমিয়েই প্ৰাৰ্থনাৰ শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা।

৪০) তেওঁ উপাসনালয়ত থিয় হৈ প্ৰাৰ্থনা কৰোঁতেই ফিৰিস্তাসকলে তেওঁক এইদৰে সম্বোধন কৰিলে, বাস্তৱতে আল্লাই ইয়াহিয়াৰ বিষয়ে এই সুভ-সংবাদ তোমাক দিছে, তেওঁ আল্লাহৰ কাষৰ পৰা অহা বাক্য পূৰ্ণ কৰিব আৰু তেওঁ সন্মানিত আৰু আত্মসম্বৰণ কৰোঁতা হ'ব, আৰু ধাৰ্মিকসকলৰ মাজৰ এজন নবী হ'ব।

৪১) তেওঁ কলে, হে মোৰ প্ৰভু, যি স্থলত মোক বান্ধক্যই আহি দেখা দিছে, আৰু মোৰ পত্নী বন্ধ্যা, মোৰ আৰু কেনেকৈ পুত্ৰ হ'ব? তেওঁ কলে, আল্লাই এই দৰেই যি ইচ্ছা তাকেই কৰে।

৪২) তেওঁ কলে, হে মোৰ প্ৰভু, মোৰ প্ৰতি কোনো নিদৰ্শন স্থিৰ কৰা; তেওঁ কলে, তোমাৰ প্ৰতি এই নিদৰ্শন, তুমি ইঙ্গিত কৰাৰ বাহিৰে তিনি দিন মানুহৰ লগত কথা নাপাতিবা, আৰু তোমাৰ প্ৰতি-পালকক বহুবাৰ স্মৰণ কৰা, আৰু গধূলি আৰু পোৱা তেওঁৰে পৱিত্ৰ কীৰ্তন কৰা।

قَالَ لِمَرِيَمُ إِنِّي لَأَكْتُبُ لَكَ هَذَا لَوْ أَنِّي كُنْتُ إِذْ يَمِينُ رَبِّكَ إِذْ يَنْزِلُ السَّمَاءَ ۗ وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِن لَّدُنكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۗ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٤٠﴾

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ ۖ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَىٰ مُصَدِّقًا لِّكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤١﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي كُنْتُ لِي غُلَامًا وَوَقَدْ بَلَغَنِي الْكِبَرَ وَأُمْرَاتِي عَاقِرٌ ۖ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٢﴾

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً ۗ قَالَ آيَتُكَ إِلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا ۖ وَادْكُرُ رَبَّكَ كَثِيرًا وَوَسِّحْ بِاِعْتِشَىٰ ۗ وَالْإِبْرَارِ ﴿٤٣﴾

৪৩) আৰু মনত পেলোৱা, যেতিয়া ফিৰিস্তাসকলে কৈছিল, হে মৰিয়ম, বাস্তৱতে আল্লাই তোমাক বাছি লৈছে, তোমাক শুদ্ধ কৰিছে আৰু জগতৰ নাৰীকুলৰ পৰা তোমাক নিৰ্বাচন কৰিছে।

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ لِمَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ
أَصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى
نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾

৪৪) হে মৰিয়ম, তুমি তোমাৰ প্ৰতিপালকৰ আনুগত্য হোৱা আৰু প্ৰণিপাত কৰা, আৰু উপাসনা কৰা।

لِمَرْيَمَ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي
مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٤﴾

৪৫) ই অদৃশ্য সম্বন্ধে ভৱিষ্যৎবাণী তাক আমি তোমাৰ প্ৰতি প্ৰত্যাদেশ কৰিছোঁ; আৰু সিহঁতৰ ভিতৰত কোনে মৰিয়মৰ প্ৰতিপালনৰ ভাৰ ল'ব তাক স্থিৰ কৰিবলৈ যেতিয়া সিহঁতে নিজ নিজ কলম দলিয়াইছিল তেতিয়া তুমি সিহঁতৰ ওচৰত নাছিল; আৰু (তাকে লৈ) সিহঁতে যেতিয়া বাক-বিতণ্ডা কৰিছিল তেতিয়াও তুমি সিহঁতৰ ওচৰত নাছিল।

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُتْلُونَ أَقْلَامَهُمْ
أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ۗ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾

৪৬) আৰু (মনত পেলোৱা) যেতিয়া ফিৰিস্তাসকলে ক'লে, হে মৰিয়ম, বাস্তৱতে আল্লাই নিজ বাক্যৰ দ্বাৰা তোমাক এজনৰ সম্বন্ধে সু-সংবাদ দান কৰিছে; তেওঁৰ নাম হ'ব মছীহ সৈছা মৰিয়মৰ পুত্ৰ; তেওঁ হ'ব ইহলোক আৰু পৰলোকত সন্মানিত আৰু আল্লাহৰ কাষত থকা সকলৰ বন্ধু।

إِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ لِمَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ
يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ ۗ اسْمُهُ الْمَسِيحُ
عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۗ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ ۗ وَ مِنَ الْمَقَرَّرِينَ ﴿٤٦﴾

৪৭) আৰু তেওঁ দোলনত আৰু পূৰ্ণ বয়সত মানুহৰ লগত বাক্যালাপ কৰিব আৰু তেওঁ ধাৰ্মিকসকলৰ অন্তৰ্গত হ'ব।

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۗ وَمِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٤٧﴾

৪৮) তাই কলে হে মোৰ প্ৰভু, মোৰ পুত্ৰ কেনেকৈ হ'ব যি স্থলত পুৰুষে মোক স্পৰ্শ কৰা নাই? তেওঁ কলে এইদৰেই আল্লাই যি ইচ্ছা সৃজন কৰে; যেতিয়া তেওঁ কোনো বিষয়ে সঙ্কল্প কৰে, তেওঁ সেই সঙ্কল্পে মাথোন কয় হোৱা আৰু সেয়ে হয়।

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٨﴾

৪৯) আৰু আল্লাই তেওঁক ধৰ্মগ্ৰন্থ আৰু জ্ঞান আৰু তৌৰাত আৰু ইনজিলৰ শিক্ষা দিব।

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٩﴾

৫০) আৰু ৰচুল স্বৰূপে ইসাইলৰ সন্তান-সন্ততিৰ ওচৰলৈ (তেওঁক পঠিয়াব); (তেওঁ ক'ব) মই তোমালোকৰ প্ৰতিপালকৰ পৰা তোমালোকৰ ওচৰলৈ এই নিদৰ্শনৰ সৈতে আহিছোঁ তোমালোকৰ মঙ্গলৰ নিমিত্তে বোকাৰে চৰাইৰ আকৃতি গঠন কৰিম, পিছত তাৰ ভিতৰলৈ মই ফু দিম, তেতিয়া আল্লাহৰ আদেশত ই উৰণীয়া চৰাই হৈ পৰিব; আৰু মই জৰান্দ আৰু কুষ্ঠ ৰোগীক আৰোগ্য দান কৰিম আৰু আল্লাহৰ আদেশত মৃতকক জীৱন দান কৰিম; আৰু তোমালোকে কি খোৱা উচিত আৰু তোমালোকে ঘৰত কি সঞ্চয় কৰা উচিত সেই সঙ্কল্পে শিক্ষা দিম; বাস্তৱতে তোমালোকৰ নিমিত্তে ইয়াত নিশ্চয় নিদৰ্শন আছে, যদিহে তোমালোকে বিশ্বাসী হোৱা।

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ لَا آخِذُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفَعُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأَبْرَأُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأَخِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأَنْبِئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾

৫১) আৰু মোৰ পূৰ্বে অহা তৌৰাতৰ যি অংশ মই তাৰেই সত্যতাৰ সমৰ্থনকাৰী, আৰু যিবিলাক বস্তু অবৈধ কৰা হৈছে তাৰ কিছুমান তোমালোকৰ নিমিত্তে বৈধ কৰিবৰ উদ্দেশ্যে মই আহিছোঁ

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَجْلِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ

আৰু তোমালোকৰ প্ৰতিপালকৰ পৰা নিদৰ্শনৰ সৈতে মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ; গতিকে আল্লাহলৈ ভয় কৰা আৰু মোৰ আনুগত্য হোৱা।

وَجِئْتَكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا^{৫১}

৫২) নিশ্চয় আল্লাহ মোৰ প্ৰতিপালক আৰু তোমালোকৰো প্ৰতিপালক; গতিকে তেওঁৰে আৰাধনা কৰা; সেয়েই প্ৰকৃত পথ।

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ^{৫২}

৫৩) আৰু যেতিয়া ঈছাই সিহঁতৰ অবিশ্বাস অনুভৱ কৰিলে, তেওঁ কলে, আমাৰ পথত কোনে সহায়কাৰী হ'ব? শিষ্যসকলে কলে, আল্লাহৰ কাৰ্যত আমি়েই সহায়কাৰী হম; আমি আল্লাহক বিশ্বাস কৰো; আৰু তুমি সাক্ষী থাকিবা, আমি তেওঁতেই আত্মসমৰ্পণ কৰিছোঁ।

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ^{৫৩}

৫৪) হে আমাৰ প্ৰভু, তুমি যি নমাই পঠিয়াইছা তাত আমি বিশ্বাস স্থাপন কৰিছোঁ আৰু আমি ৰচুলৰ অনুসৰণ কৰিছোঁ, গতিকে (সত্যৰ অধিকাৰে) সাক্ষী দিওঁতা সকলৰ লেখতে আমাকো ধৰি ৰাখা।

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ^{৫৪}

৫৫) আৰু সিহঁতে (ঈছাৰ বিৰুদ্ধে) অভিসন্ধি কৰিলে, কিন্তু আল্লায়ো পৰিকল্পনা কৰিলে; আৰু আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ পৰিকল্পনা কৰোঁতা।

وَمَكْرُؤًا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَكْرِيْنَ^{৫৫}

৫৬) (মনত পেলোৱা) যেতিয়া আল্লাই কৈছিল, হে ঈছা, নিশ্চয় মই তোমাৰ মৃত্যু ঘটাম আৰু মোৰ ফালে তোমাক উন্নত কৰিম আৰু তোমাক অবিশ্বাসীসকলৰ নিন্দাৰ পৰা মুক্ত কৰিম;

إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَرَأْنِي فَانْفِرْ وَرَافِعَكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرَكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا

আৰু যিসকলে তোমাৰ অনুসৰণ কৰে সেই সকলক পুনৰুত্থানৰ দিনলৈকে অবিশ্বাসীসকলৰ ওপৰত শ্ৰেষ্ঠত্ব দান কৰিম; পিছত মৌলৈকে তোমাৰ প্ৰত্যাবৰ্তন হ'ব; তাৰ পিছত তোমালোকৰ যি বিষয়ে মতভেদ হৈছিল সেই বিষয়ে মই তোমালোকৰ মাজত বিচাৰ কৰিম।

وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَى
مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ
فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٦﴾

৫৭) কিন্তু যিসকলে অবিশ্বাস কৰে; মই সিহঁতক ইহলোক আৰু পৰলোকতো কঠোৰ শাস্তি দিম; আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে কোনো সাহায্যকাৰী নাথাকিব।

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا
شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
مَنْ نُّصِرِينَ ﴿٥٧﴾

৫৮) আন পক্ষে যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সৎ কাৰ্য্য সম্পাদন কৰে তেওঁ সেই সকলক পাবলগীয় সুফল সম্পূৰ্ণ ৰূপে দান কৰিব, আৰু আল্লাই অন্যায্যকাৰীসকলক ভাল নাপায়।

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فِيؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمُ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

৫৯) মই তোমাৰ প্ৰতি নিদৰ্শনসমূহৰ একাংশ আৰু জ্ঞানগৰ্ভত উপদেশ আবৃত্তি কৰিছোঁ।

ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ
الْحَكِيمِ ﴿٥٩﴾

৬০) বাস্তৱতে আল্লাহৰ ওচৰত সিহঁতৰ তুলনা আদমৰ দৰে, তেওঁ তেওঁক মাটিৰে সৃজন কৰিছিল; পিছত তেওঁৰ বিষয়ে কৈছিল, হোৱা আৰু সেয়ে হৈ পৰিছিল।

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ ۖ خَلَقَهُ
مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٠﴾

৬১) এই সত্য তোমাৰ প্ৰতিপালকৰ পৰা অহা; গতিকে তুমি সন্দেহ কৰোঁতা সকলৰ মাজৰ নহ'বা।

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ
الْمُمْتَرِينَ ﴿٦١﴾

৬২) আৰু জ্ঞান তোমালৈ অহাৰ পিছত যদি কোনোৱে তোমাৰ সৈতে এই বিষয়ে বিবাদ কৰে, তেতিয়া ক'বা আহা, আমাৰ সন্তানসকলক আৰু তোমালোকৰ সন্তান সকলক আৰু আমাৰ তিৰোতা সকলক আৰু তোমালোকৰো তিৰোতাসকলক আৰু আমাৰ আত্মীয়-স্বজনক আৰু তোমালোকৰ আত্মীয়-স্বজনক আহ্বান কৰো; তাৰ পিছত আমি অতি বিনীত ভাৱে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁহঁক যেন আল্লাহৰ ক্ৰোধ অসত্যসকলৰ ওপৰত পৰে।

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ
الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا
وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ
وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ
اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦٢﴾

৬৩) বাস্তৱতে এয়ে সত্য বৃত্তান্ত, আল্লাহ ভিন্ন কোনো উপাস্য নাই ও বাস্তৱতে আল্লাহ নিশ্চয় পৰাক্ৰম শালী, সৰ্বজ্ঞানী।

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ
إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٣﴾

৬৪) পিছত যদি সিহঁত বিমুখ হয়, তেতিয়া মনত ৰাখিবা যে বাস্তৱতে আল্লাহ অশান্তি সৃষ্টি কৰোঁতা সকলক ভালকৈ জানে।

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

৬৫) কোৱা, হে গ্ৰন্থপোৱাসকল, এনে এটা সিদ্ধান্তলৈ আহা যি আমাৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত সমানেই বিদ্যমান অর্থাৎ আমি আল্লাহৰ বাহিৰে (কাৰো) আৰাধনা নকৰো, আৰু কোনো বস্তুকেই তেওঁৰ সমান নকৰো, আৰু আল্লাহক এৰি আমাৰ ভিতৰৰ এজনে আন এজনক প্ৰতিপালক বুলি যেন গ্ৰহণ নকৰে; ইয়াৰ পিছতো যদি সিহঁত বিমুখ হয় তেতিয়া তোমালোকে ক'বা, তোমালোকে সাক্ষী থাকিবা আমি (আল্লাহত) আত্মসমৰ্পণ কৰিছোঁ।

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ
سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ
وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا
فَقُولُوا الشُّهُدُؤُا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٥﴾

৬৬) হে ধৰ্ম গ্ৰন্থ পোৱাসকল, তোমালোকে ইব্ৰাহিমৰ বিষয় লৈ কিয় বিবাদ কৰা; অথচ তৌৰাত আৰু ইনজিল তেওঁৰ পিছতহে নমাই পঠিওৱা হৈছিল; তাকো তোমালোকে নুবুজানে ?

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ
وَمَا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ إِلَّا مِنْ
بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٦﴾

৬৭) চোৱাঁ, তোমালোকে সেই বিষয় লৈ তৰ্ক বিবাদ কৰিছিল। যি বিষয়ে তোমালোকৰ জ্ঞান আছিল; কিন্তু যি বিষয়ে তোমালোকৰ জ্ঞান নাই সেই বিষয় লৈ তোমালোক কিয় বিবাদ কৰা ? আৰু আল্লাহৰহে জ্ঞান আছে কিন্তু তোমালোকৰ জ্ঞান নাই ।

هَأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجُّونَ فِيمَا لَكُمْ بِهِ
عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ
عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

৬৮) ইব্ৰাহিম ইহুদীও নাছিল, খ্ৰীষ্টানো নাছিল, কিন্তু তেখেত একমাত্ৰ আল্লাহৰ একনিষ্ঠ সেৱক, আত্মসমৰ্পণকাৰী আছিল; আৰু তেওঁ মুশ্বৰীক (আল্লাহৰ সমান কাকো উপাস্য পতা) নাছিল ।

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا
وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٨﴾

৬৯) যিসকল মানুহে ইব্ৰাহিমৰ অনুসৰণ কৰিছিল আৰু এই নবীজন আৰু বিশ্বাসীসকল, সঁচাকৈয়ে সেইসকলেই তেওঁৰ বেছি ওচৰৰ; বাস্তৱতে আল্লাহ বিশ্বাসীসকলৰ বন্ধু ।

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ
وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٩﴾

৭০) গ্ৰন্থ পোৱাসকলৰ এদলৰ আকাঙা, সিহঁতে তোমালোকক বিপথে লৈ যায়, কিন্তু সিহঁতে (কাকো) নিজৰ বাহিৰে বিপথে লৈ নাযায়, অথচ সিহঁতে ইয়াৰ উপলদ্ধি নকৰে ।

وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ
يَضُلُّوكُمْ وَمَا يَضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٧٠﴾

৭১) হে গ্ৰন্থ পোৱাসকল, তোমালোকে কিয় আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহ অমান্য কৰা ? অথচ তোমালোকে নিজেই সাক্ষী ।

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧١﴾

৭২) হে গ্ৰন্থ পোৱাসকল, কিয় তোমালোকে অসত্যৰ সৈতে সত্যক মিহলি কৰা আৰু সত্যক গোপন কৰা? অথচ তোমালোকে নিজেই জানা।

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبُسُونَ الْحَقَّ
بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٧٢﴾

৭৩) আৰু গ্ৰন্থপোৱাসকলৰ ভিতৰৰ এদলে কয়, বিশ্বাসীসকললৈ যিনমাই পঠিওৱা হৈছিল তাত দিনৰ প্ৰথম ভাগত বিশ্বাস কৰা আৰু শেহভাগত প্ৰত্যাহাৰ কৰা, সম্ভৱত: সিহঁত (ইছলামৰ পৰা) উভতি আহে;

وَقَالَتْ طَّائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمُومًا
بِالَّذِي أَنْزَلَ عَلَى الَّذِينَ آمُومًا
وَجْهَ النَّهَارِ وَاکْفُرُوا الْآخِرَهُ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٧٣﴾

৭৪) (আৰু সিহঁতে কয়,) যিসকলে তোমালোকৰ ধৰ্মৰ অনুসৰণ কৰে কেৱল সিহঁতৰ কথাতহে বিশ্বাস কৰিবা; তুমি কোৱা, বাস্তৱতে যথার্থ পথ-প্ৰদৰ্শনেই হৈছে আল্লাহৰ পথ-প্ৰদৰ্শন: তোমালোকক যি ধৰ্ম দান কৰা হৈছে তেনে ধৰ্ম আন এজনকো দান কৰা হৈছে; অথবা তোমালোকৰ প্ৰতিপালকৰ সন্মুখত তোমালোকৰ লগত সিহঁতে বিবাদ কৰি দোষাৰোপ কৰিব পাৰিব; তুমি কোৱা, বাস্তৱতে সকলো কৃপা আল্লাহৰ হাতত; তেওঁ যাকে ইচ্ছা তাকেই কৃপা দান কৰে; বাস্তৱতে আল্লাহ বিপুল সঙ্গতি সম্পন্ন, সৰ্বজ্ঞ।

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ
الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا
أُوْتِيْتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ
إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَّشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

৭৫) তেওঁ নিজ কৰুণাৰে যাকে ইচ্ছা তাকে বাছি লয়; আৰু আল্লাহ মহান অনুগ্ৰহৰ গৰাকী।

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَّشَاءُ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٥﴾

৭৬) আৰু গ্ৰন্থপোৱাসকলৰ ভিতৰত এনে মানুহ আছে যাক অতুল ঐশ্বৰ্য্য অৰ্পণ কৰিলেও তোমাক সেই খিনি উলোটাই দিয়া হ'ব ; আৰু সিহঁতৰ ভিতৰত এনে মানুহ আছে যাক দিনাৰ এটা অৰ্পণ কৰিলে, যেতিয়ালৈকে তুমি তাৰ ওপৰত বল প্ৰয়োগ কৰি থিয় নোহোৱা তোমাক ওলোটাই নিদিব; কাৰণ সিহঁতে কয়, অশিক্ষিত সকলৰ সম্বন্ধে আমাৰ ওপৰত কোনো দায়িত্ব নাই; বাস্তৱতে সিহঁতৰ জ্ঞান থকা সত্ত্বেও আল্লাহৰ বিপক্ষে মিছা মাতে।

৭৭) হয়, যিসকলে নিজৰ অঙ্গীকাৰ পালন কৰে আৰু নিজকে অন্যায়ৰ পৰা ৰক্ষা কৰে, বাস্তৱতে আল্লাই অন্যায়ৰপৰা নিজকে ৰক্ষা কৰোঁতা সকলক ভাল পায়।

৭৮) বাস্তৱতে যিসকলে আল্লাহৰ অঙ্গীকাৰ আৰু নিজৰ শপত কিঞ্চিৎ বিনিময় লৈ সলনি কৰে, সেই সকলৰ পৰকালত কোনো অংশ নাথাকিব; আল্লাই সিহঁতৰ লগত কথাও নাপাতিব, পুনৰুত্থানৰ দিনতো সিহঁতৰ প্ৰতি তেওঁৰ (অনুগ্ৰহৰ) দৃষ্টি নপৰিব আৰু সিহঁতক তেওঁ (পাপৰ পৰা) শুদ্ধও নকৰিব; বাস্তৱতে সিহঁতৰ নিমিত্তে যন্ত্ৰণাদয়ক শাস্তি - থাকিব।

৭৯) আৰু সঁচাকৈয়ে সিহঁতৰ ভিতৰত এদল আছে যিসকলে ধৰ্মপুথি জিভা ঘূৰাই (মুখ বেঙাই) আবৃত্তি কৰে, যাতেই (আবৃত্তি কৰা অংশ) পুথিৰ পৰা নোহোৱাতো তোমালোকে তাক পুথিৰে বুলি গ্ৰহণ কৰিব পাৰা; আৰু সিহঁতে কয়, ই আল্লাহৰ পৰা আহিছে,

وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ
بِقِنطَارٍ يُؤَدُّ إِلَيْكَ ۚ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ
تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَّا يُؤَدُّ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمَّتْ
عَلَيْهِ قَائِمًا ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ
عَلَيْنَا فِي الْأُمُورِ سَبِيلٌ ۚ وَيَقُولُونَ عَلَى
اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ
ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي
الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ
إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَزَكِّيهِمْ ۗ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٨﴾

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُؤْنَ السِّتْرَهُمْ
بِالْكِتَابِ لِيَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ
مِنَ الْكِتَابِ ۚ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

অথচ ই আল্লাহৰ পৰা অহা নাই; সিহঁতৰ জ্ঞান থকা সত্ত্বেও আল্লাহৰ সম্বন্ধে মিছা মাতে।

৮০) এনে এজন মানুহৰ পক্ষে যাক আল্লাই ধৰ্মগ্ৰন্থ আৰু জ্ঞান আৰু নবীত্ব দান কৰিছে, আল্লাহক এৰি তোমালোকে মোৰ ভৃত্য হোৱা বুলি কোৱা সম্ভৱ নহয়; বৰং তেওঁ ক'ব যিহেতু তোমালোকে ধৰ্মগ্ৰন্থৰ শিক্ষা দিছিল আৰু যিহেতু তোমালোকে ইয়াক অধ্যয়ন কৰিছিল তোমালোকে সকলোৱে প্ৰভুৰ বাধ্য হোৱা।

৮১) আৰু তেওঁ তোমালোকক এই আদেশ নিদিয়ে, ফিৰিস্তাসকলক আৰু নবীসকলক পালনকৰ্তা বুলি গ্ৰহণ কৰা; তোমালোকে আত্ম-সমৰ্পণ কৰাৰ পিছত তেওঁ তোমালোকক অবিশ্বাস গ্ৰহণ কৰিবলৈ আদেশ দিবনে?

৮২) আৰু মনত পেলোৱা যেতিয়া আল্লাই নবীসকলৰ পৰা অস্বীকাৰ গ্ৰহণ কৰিলে, বাস্তৱতে মই তোমালোকক গ্ৰন্থ আৰু জ্ঞান দান কৰাৰ পিছত যেতিয়া এজন ৰচুল তোমালোকৰ লগত থকা (গ্ৰন্থ আৰু জ্ঞানৰ) সত্যতাৰ সমৰ্থন কাৰীৰূপে তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহে, নিশ্চয় তোমালোকে তেওঁক বিশ্বাস কৰিবা, আৰু নিশ্চয় তোমালোকে তেওঁক সহায় কৰিবা; তেওঁ কলে, তোমালোকে স্বীকাৰ কৰিছানে আৰু তোমালোকে মোৰ পৰা সেই বিষয়ে দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰিছানে? তেওঁ লোকে কলে, তেন্তে তোমালোকে সাক্ষী থাকা আৰু তোমালোকৰ লগত মইয়ো সাক্ষী থাকিলোঁ।

وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى

اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٩﴾

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يُوْتِيَهِ اللَّهُ الْكِتَابَ

وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ

كُونُوا عِبَادًا لِّي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ

كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ

الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٨٠﴾

وَلَا يَاْمُرْكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ

وَالنَّبِيِّنَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرْكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ

إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ

مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ

مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ

وَلَتَنْصُرُنَّهُ ۗ قَالَ ءَأَقْرَرْتُمْ

وَآخَذْتُمْ عَلَىٰ ذٰلِكُمْ إِصْرِي ۗ قَالُوا

أَقْرَرْنَا ۗ قَالَ فَاشْهَدُوا ۗ وَأَنَا مَعَكُمْ

مِّنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٢﴾

৮৩) শেহত যিসকলে ইয়াৰ পিছতো
বিমুখ হয় সিহঁতেই বিদ্রোহী।

فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْفٰسِقُونَ ﴿٨٣﴾

৮৪) সিহঁতে কি তেত্তে আল্লাহৰ
ধৰ্মৰ বাহিৰে আন ধৰ্ম বিচাৰেনে ?
অথচ আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ
সকলো বস্তু স্বচ্ছাৰেই বা
অনিচ্ছাৰেই হওক তেওঁৰ বাধ্য,
আৰু সকলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈকে
প্ৰত্যাবৰ্তন কৰোৱা হ'ব।

أَفَعَيِّرَ دِينَ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ
فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٤﴾

৮৫) কোৱা আমি আল্লাহক বিশ্বাস
কৰিছোঁ আৰু আমালৈ যি নমাই
পঠিওৱা হৈছে আৰু ইব্ৰাহিম আৰু
ইছমাইল আৰু ইছহাক আৰু
ইয়াকুব আৰু সন্তান সন্ততিলৈ যি
নমাই পঠিওৱা হৈছিল, তাত আৰু
মুছাই আৰু ঈছাই আৰু (অইন
)নবীসকলে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ পৰা
পোৱা দানতো (বিশ্বাস কৰিছোঁ);
তেওঁলোকৰ কাৰো ভিতৰত আমি
প্ৰভেদ নকৰো; আৰু তেওঁতেই
আমি আত্মসমৰ্পণ কৰিছোঁ।

قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ
عَلَىٰ إِبْرٰهِيْمَ وَإِسْمٰعِيْلَ وَإِسْحٰقَ
وَيَعْقُوْبَ وَالْأَسْبٰطِ وَمَا أُوتِيَ
مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالتَّيْيُوْبِ مِنْ
رَبِّهِمْ ۖ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِّنْهُمْ ۗ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٥﴾

৮৬) আৰু যি ইছলাম ধৰ্মৰ বাহিৰে
অইন ধৰ্ম পছন্দ কৰে, সঁচাকৈয়ে তাৰ
পৰা সি গ্ৰহণ কৰা নহ'ব; আৰু
পৰকালত সি ক্ষতিগ্ৰস্ত সকলৰ
মাজৰ হ'ব।

وَمَنْ يَّبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ
مِنْهُ ۗ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٨٦﴾

৮৭) যি সকলে বিশ্বাস কৰাৰ
পিছতো অবিশ্বাস কৰিছে, আল্লাই
সিহঁতক কেনেকৈ পথ-প্ৰদৰ্শন কৰিব
যি স্থলত সিহঁত সাক্ষী হৈছে, এই
ৰচুল সত্য, আৰু প্ৰত্যক্ষ নিদৰ্শসমূহ
সিহঁতলৈ আহিছে; আৰু আল্লাই
অন্যায়কাৰী সকলক সুপথ প্ৰদৰ্শন
নকৰে।

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ
إِيْمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُوْلَ حَقٌّ
وَّجَاءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِيْنَ ﴿٨٧﴾

৮৮) সেইসকলৰ প্ৰতিফল এয়ে সিহঁতৰ ওপৰত আল্লাহৰ আৰু ফিৰিস্তাসকলৰ আৰু সকলো মানুহৰ অভিশাপ পৰিব।

أُولَئِكَ جَزَاءُ وَّهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٨﴾

৮৯) সিহঁতে এনে অৱস্থাতেই দীৰ্ঘ কাল থাকিব; সিহঁতৰ পৰা শাস্তি লঘু কৰা নহ'ব। আৰু সিহঁতক অলপো অৱসৰ দিয়া নহ'ব।

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَخَفُّ عَنْهُمْ الْعَذَابُ
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٩﴾

৯০) সেইসকলৰ বাহিৰে যিসকলে তাৰ পিছত অনুতাপ কৰে আৰু নিজক সংশোধন কৰে; প্ৰকৃততে আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٠﴾

৯১) বাস্তৱতে যিসকলে বিশ্বাস কৰাৰ পিছত অবিশ্বাস কৰে, পিছত অবিশ্বাসত বেছি আগবাঢ়ে, সঁচাকৈয়ে সিহঁতৰ অনুতাপ কেতিয়াও গ্ৰহণ কৰা নহ'ব; বাস্তৱতে সেইসকলেই বিপথগামী।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيْمَانِهِمْ ثُمَّ
ازْدَادُوا كُفْرًا لَنْ نُقْبَلَ تَوْبَتَهُمْ
وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩١﴾

৯২) বাস্তৱতে যিসকলে অবিশ্বাস কৰিছে আৰু অবিশ্বাসী হৈ থকা অৱস্থাতেই মৃত্যু বৰণ কৰিছে, পিছত নিশ্চয় সিহঁতৰ কাৰো পৰা পৃথিৱীৰ সমতুল্য সোণো গ্ৰহণ কৰা নহ'ব, যদিও সি তাক মোচন মূল্য স্বৰূপে দিয়ে; সেইসকলৰ নিমিত্তে কষ্টদায়ক শাস্তি থাকিব, আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে কোনো সাহায্য কাৰীও নাথাকিব।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارًا فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مَلَأٌ
الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ أُفْتَدِيَ بِهِ أُولَئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَالَهُمْ مِنْ نَصْرِينَ ﴿٩٢﴾

৯৩) আল্লাহৰ নিমিত্তে নিজৰ আদৰৰ বস্তু ব্যয় নকৰা মানে নিশ্চয় তোমালোকে কদাপি সম্পূৰ্ণ সদাচাৰ লভিব নোৱাৰিবা, আৰু যিহকে ব্যয় কৰা, বাস্তৱতে তাক আল্লাই উত্তমৰূপে জানে।

لَنْ تَأْلُوا البرَّحْتِي تَنْفِقُوا مِمَّا تَحِبُّونَ
وَمَا تَنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٣﴾

৯৪) তৌৰাত নমাই পঠিওৱাৰ আগতে ইস্ৰাইলে নিজৰ নিমিত্তে অবৈধ কৰা বস্ত্ৰৰ বাহিৰে ইস্ৰাইলৰ সন্ততিৰ কাৰণে সকলো আহাৰ বৈধ আছিল; কোৱা, যদি তোমালোকে সত্যবাদী হোৱা, তেন্তে তৌৰাত উলিয়াই আনা আৰু তাক পাঠ কৰা।

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا
مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ
تُنزَلَ التَّوْرَةُ ۗ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ
فَاتْلُوهَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾

৯৫) সেই কাৰণে যিসকল ইয়াৰ পিছতো আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাজে, সেইসকলেই অন্যায়কাৰী।

فَمَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ
بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٥﴾

৯৬) কোৱা, আল্লাই সত্য প্ৰকাশ কৰিছে, এতেকে আল্লাহৰ একনিষ্ঠ সেৱক ইব্ৰাহিমৰ ধৰ্মৰ অনুসৰণ কৰা; কিয়নো, যিসকলে অইনক আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পাতে তেওঁ সিহঁতৰ মাজৰ নাছিল।

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ ۖ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا ۗ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٦﴾

৯৭) বাস্তৱতে নিশ্চয় মানুহৰ উপাসনাৰ নিমিত্তে সজা প্ৰথম ঘৰটো মক্কাত অৱস্থিত; সি মঙ্গলময় আৰু জগতৰ নিমিত্তে পথ-প্ৰদৰ্শন।

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ
مُبْرَكًا ۚ وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾

৯৮) ইয়াতেই সুস্পষ্ট নিদৰ্শনসমূহ আছে- ই ইব্ৰাহিমৰ উপাসনালয়- আৰু যিয়ে ইয়াৰ ভিতৰত প্ৰবেশ কৰে সি নিৰাপদ; আৰু যিজনে আল্লাহৰ নিমিত্তে সেই গৃহলৈ ভ্ৰমণ কৰিবলৈ সক্ষম সেই জনৰ নিমিত্তে তীৰ্থ ভ্ৰমণ অৱশ্যে কৰ্তব্য; আৰু যিয়ে সত্যক অমান্য কৰে (সি জানি থোৱা) নিশ্চয় আল্লাহ জগতৰ সকলো অভাৱৰ পৰা আঁতৰ।

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ
وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ۗ وَاللَّهُ عَلَى النَّاسِ
حَكِيمٌ ۗ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا
وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾

৯৯) কোৱা, হে ধৰ্মগ্ৰন্থ পোৱাসকল, আল্লাই তোমালোকে কৰা কাৰ্য্যৰ নিৰীক্ষণ কৰি থাকে, তেন্তে আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহত তোমালোকে অবিশ্বাস কৰিছানে ?

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾

১০০) কোৱা, হে ধৰ্মগ্ৰন্থপোৱা সকল, যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে সেইসকলক আল্লাহৰ পথৰ পৰা তোমালোকে বাৰণ কিয় কৰিছা ? তোমালোকে এই পথ বেকা কৰিব বিচাৰিছা, অথচ তোমালোকেই সাক্ষী আছা; আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা আল্লাই তাক নজনা নহয় ।

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنُ سَبِيلِ اللَّهِ مَنِ آمَنَ تَبِعُونَهَا عَوجًا وَأَنتُمْ شُهَدَاءُ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٠٠﴾

১০১) হে বিশ্বাসীসকল, যিসকলক ধৰ্ম গ্ৰন্থ দান কৰা হৈছে, যদি তোমালোকে সেইসকলৰ এদলৰ আনুগত্য হোৱা, তোমালোকে বিশ্বাস কৰাৰ পিছত সিহঁতে তোমালোকক দ্বিতীয়বাৰ অবিশ্বাস কৰিব ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فِرْيَقًا مِّنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿١٠١﴾

১০২) আৰু তোমালোকে কেনেকৈ অবিশ্বাস কৰিবা, কিয়নো তোমালোকৰ সন্মুখতেই আল্লাহৰ আয়াত সমূহ আবৃত্তি কৰা হৈছে আৰু তোমালোকৰ মাজতেই তেওঁৰ (আল্লাহৰ) বচুল বিদ্যমান; আৰু যিজনে আল্লাহৰ আশয় গ্ৰহণ কৰে তেওঁকেই স্বৰূপতে পোন বাটলৈ লৈ যোৱা হ'ব ।

وَكَيفَ تَكْفُرُونَ وَأَنتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۗ وَمَن يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٠٢﴾

১০৩) হে বিশ্বাসীসকল, আল্লাহলৈ যিদৰে ভয় ৰখা উচিত সেইদৰে তেওঁলৈ ভয় ৰখা, আৰু তোমালোকে সম্পূৰ্ণ আত্মসমৰ্পণ নকৰা অৱস্থাত নমৰিবা ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٣﴾

১০৪) আৰু তোমালোক সকলোৱে একেলগ হৈ আল্লাহৰ ডোলডাল দৃঢ়ৰূপে ধৰা আৰু ভিনভিন নহ'বা; আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ স্মৰণ কৰা, যেতিয়া তোমালোক পৰস্পৰৰ শত্ৰু আছিল। তেতিয়া তেওঁ তোমালোকৰ অন্তঃকৰণত পৰস্পৰৰ প্ৰেম স্থাপন কৰিছিল, ফলত তেওঁৰ অনুগ্ৰহতে তোমালোকে ভাই ভাই হৈ পৰিলা; আৰু তোমালোকে এটা অগ্নিপূৰ্ণ গহবৰৰ পাৰত আছিল। পিছত তেওঁ তাৰ পৰা তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিলে; এইদৰে আল্লাই তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহ স্পষ্টৰূপে তোমালোকৰ আগত ব্যক্ত কৰে, যাতে তোমালোকে সুপথ পোৱা।

১০৫) আৰু যি মঙ্গলৰ ফাললৈ আহ্বান কৰে আৰু সৎকাৰ্য্যলৈ আদেশ কৰে আৰু অসৎকাৰ্য্য বাৰণ কৰে তোমালোকৰ ভিতৰত এনে এটা দল থকা আৱশ্যক; বাস্তৱতে এই সকলেই কৃতার্থ।

১০৬) আৰু যিসকলে সিহঁতৰ ওচৰলৈ স্পষ্ট নিদৰ্শনসমূহ অহাৰ পিছতো ভিনভিন হৈ পৰিছিল আৰু যিসকলৰ মাজত মতভেদ হৈছিল সেই সকলৰ সদৃশ নহ'বা; আৰু এই সকলৰ নিমিত্তেই ডাঙৰ শাস্তি বিহিত আছে।

১০৭) সেইদিনা কিছুমান মুখ উজ্জ্বল হ'ব আৰু কিছুমান মুখ ক'লা পৰিব; পিছত যিসকলৰ মুখ ক'লা পৰিব; সেই সকলক কোৱা হ'ব কি; তোমালোকে বিশ্বাস কৰাৰ পিছত অবিশ্বাস কৰিছিলানে? তেন্তে তোমালোকে অবিশ্বাস কৰাৰ প্ৰতিফল স্বৰূপে শাস্তি ভোগ কৰি যোৱা।

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٥﴾
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٧﴾

১০৮) কিন্তু যিসকলৰ মুখ উজ্জ্বল হ'ব সেইসকল আল্লাহৰ কৰুণাৰ ভিতৰত থাকিব; তাতেই চিৰস্থায়ী থাকিব।

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٨﴾

১০৯) এই বিলাকেই আল্লাহৰ নিদৰ্শন; তাকে আমি সত্যৰ সৈতে তোমালোকৰ আগত আবৃত্তি কৰিছোঁ; আৰু আল্লাই জগতৰ নিমিত্তে কোনো প্ৰকাৰ অন্যায় বাঞ্ছা নকৰে।

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَاللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾

১১০) আৰু আকাশমণ্ডলীত থকা আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো বস্তু আল্লাহৰ; আৰু সকলো কাৰ্য্যকে আল্লাহৰ ফাললৈ প্ৰত্যাবৰ্তন কৰোৱা হ'ব।

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿١١٠﴾

১১১) তোমালোকেই শ্ৰেষ্ঠ সম্প্ৰদায়, তোমালোকক মানৱৰ মঙ্গলৰ নিমিত্তেই উত্থাপন কৰা হৈছে; তোমালোকে সৎকাৰ্য্যলৈ আদেশ কৰিবা আৰু অসৎকাৰ্য্য বাৰণ কৰিবা, আৰু তোমালোকে নিজেও আল্লাক বিশ্বাস স্থাপন কৰিবা; আৰু ধৰ্মগ্ৰন্থ পোৱাসকলে বিশ্বাস কৰা হলে ই সিহঁতৰ পক্ষে নিশ্চয় মঙ্গলজনক হ'লহেঁতেন; সিহঁতৰ কিছূমান বিশ্বাসী, কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগেই বিদ্রোহী।

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١١﴾

১১২) বাস্তৱতে সামান্য অপকাৰৰ বাহিৰে সিহঁতে কদাপি তোমালোকৰ অনিষ্ট সাধন কৰিব নোৱাৰে; আৰু যদি সিহঁতে তোমালোকৰ বিপক্ষে সংগ্ৰামত প্ৰবৃত্ত হয়, তোমালোকৰ ফাললৈ পিঠি দিবলৈ সিহঁত বাধ্য হ'ব আৰু সিহঁতক কোনো সাহায্য কৰা নহ'ব।

لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤْتُوكُمْ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصِرُونَ ﴿١١٢﴾

১১৩) সিহঁত আল্লাহৰ আৰু মানুহৰ কোনো চুক্তিৰ ভিতৰত সোমাই নথকাৰ বাবে সিহঁতক যতে পোৱা হৈছে ততে লাঞ্ছনাৰ সৈতে আঘাত কৰা হৈছে; আৰু সিহঁতে আল্লাহৰ ক্ৰোধৰ পাত্ৰ হৈ পৰিছে, আৰু সিহঁতক দৈন্যৰ দ্বাৰা আঘাত কৰা হৈছে; ইয়াৰ কাৰণ সিহঁতে আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহত অবিশ্বাস কৰিছিল আৰু অন্যান্যৰূপে নবীসকলক হত্যা কৰিছিল; ইয়াৰ কাৰণ সিহঁত বিদ্রোহী আৰু সীমালঙ্ঘনকাৰী আছিল।

১১৪) সিহঁত সকলোৰে একে নহয়; ধৰ্মগ্ৰন্থসকলৰ ভিতৰত এটি দল আছে তেওঁলোকে নিজৰ অস্বীকাৰত দৃঢ়, তেওঁলোকে আল্লাহৰ আয়াতসমূহ ৰাতি আবৃত্তি কৰে আৰু তেওঁলোকে আল্লাহৰ আগত অৱনত হয়।

১১৫) তেওঁলোকে আল্লাহ আৰু শেহ দিনত বিশ্বাস কৰে আৰু সৎ কাৰ্যৰ আদেশ দিয়ে আৰু অসৎ কাৰ্য নিষেধ কৰে আৰু সকলো প্ৰকাৰ সৎকাৰ্য সাধনত শীঘ্ৰে আগবাঢ়ে; বাস্তৱতে এইসকলেই ধাৰ্মিকসকলৰ ভিতৰৰ।

১১৬) আৰু তেওঁলোকে যি সৎকাৰ্য সম্পাদন কৰে, বাস্তৱতে তাক অৱজ্ঞা কৰা নহ'ব; আৰু যিসকলে অসৎ কাৰ্যৰ পৰা আঁতৰত থাকে আল্লাই তেওঁলোকক উত্তমৰূপে জানে।

ضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الدِّينَةَ أَيَّنَ مَا تُفْعَوُا إِلَّا
بِحَبْلِ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُؤُ
بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ
الْمُسْكِنَةَ^ط ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ^ط
ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ^ق

لَيْسُوا سَوَاءً^ط مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ
قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ أَنْاءً الْيَلِ وَهُمْ
يَسْجُدُونَ^ح

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ^ط وَأُولَئِكَ مِنَ
الصَّالِحِينَ^ح

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوا^ط
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ^ح

১১৭) বাস্তৱতে যিসকলে অবিশ্বাস কৰে সিহঁতে সিহঁতৰ ধন-সম্পত্তি নাইবা সিহঁতৰ সন্তান সন্ততিৰ পৰা আল্লাৰ বৰিক্কে কোনো সহায় লাভ কৰিব নোৱাৰিব; আৰু এইসকলেই অগ্নিৰ অধিবাসী; সিহঁতে তাতেই দীৰ্ঘ কাললৈ বাস কৰিব।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ
أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿١١٧﴾

১১৮) এই পাৰ্থিৰ জীৱনত সিহঁতে যি ব্যয় কৰে সেয়া এচাটি অত্যন্ত চেঁচা বতাহৰ প্ৰবাহৰ দৰে, নিজৰ অনিষ্টকাৰী মানুহবোৰ শস্য ক্ষেত্ৰত সোমাই তাক বিনাশ কৰে; আৰু আল্লাই সিহঁতক কোনো অন্যায় কৰা নাছিল সিহঁতে নিজেহে নিজৰ অন্যায় কৰে।

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ
قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

১১৯) হে বিশ্বাসীসকল, তোমা লোকে নিজ লোকৰ বাহিৰে আন কাকো অন্তৰঙ্গ বন্ধু ৰূপে গ্ৰহণ নকৰিবা, কিয়নো তোমালোকৰ অমঙ্গল সাধিবলৈ সিহঁতে অকণো যত্ন কৰিব; তোমালোকে যাতে দুঃখ কষ্টত পৰা এয়ে সিহঁতৰ অভিলাষ; সিহঁতৰ শত্ৰুতাৰ ভাৱ সিহঁতৰ অন্তৰে যি গোপন কৰিছে সি তাতোকৈ গুৰুতৰ; আমি নিদৰ্শন সমূহ তোমালোকৰ মঙ্গলৰ কাৰণে স্পষ্টৰূপে ব্যক্ত কৰিছোঁ যদিহে তোমালোকে উপলব্ধি কৰা।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً
مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا
عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ
أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ
قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٩﴾

১২০) চোৱাঁ, তোমালোকে সিহঁতক ভাল পোৱা কিন্তু সিহঁতে তোমা-লোকক ভাল নাপায়; অথচ তোমালোকে গোটেইখন গ্ৰন্থতে বিশ্বাস কৰা; আৰু যেতিয়া সিহঁতৰ লগত তোমালোকৰ সাক্ষাৎ হয় সিহঁতে কয়, আমি বিশ্বাস কৰোঁ;

هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ
وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا الْقُؤُومُ
قَالُوا آمَنَّا

আৰু যেতিয়া সিহঁতে আঁতৰি যায় সিহঁতে তোমালোকৰ খঙতে আঙুলি কামোৰে; কোৱা, তহঁতে নিজেই নিজৰ খঙত মৰা; বাস্তৱতে আল্লাই গোপনীয়া ভাৱ ভালকৈ জানে।

১২১) যদি তোমালোকৰ কোনো মঙ্গল সাধিত হয় তাত সিহঁতে বেজাৰ কৰে; আৰু যদি তোমালোকৰ কোনো অমঙ্গল ঘটে তাত সিহঁতে আনন্দিত হয়; কিন্তু যদিহে তোমালোকে ধৈৰ্য্য ধৰা আৰু পাপৰ পৰা আঁতৰি থাকা, তেন্তে সিহঁতৰ দুৰভিসন্ধিয়ে তোমালোকৰ অলপো অনিষ্ট সাধন কৰিব নোৱাৰিব; বাস্তৱতে সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰে আল্লাই তাক আগুৰি ধৰে।

১২২) আৰু মনত পেলোৱা যেতিয়া তুমি পুৰাতে নিজ পৰিয়ালৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহি যুদ্ধৰ কাৰণে বিশ্বাসীসকলক বিভিন্ন ঠাইত স্থাপন কৰিছিল; আৰু আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাত।

১২৩) যেতিয়া তোমালোকৰ ভিতৰৰ দুইদলে কাপুৰুষতা প্ৰকাশ কৰি সংকল্প কৰিছিল অথচ আল্লাহ আছিল সিহঁতৰ সহায় কৰোঁতা; বাস্তৱতে বিশ্বাসীসকলে আল্লাহৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰা উচিত।

১২৪) আৰু বাস্তৱিকতে ইয়াৰ পূৰ্বে যেতিয়া তোমালোক দুৰ্বল আছিল আল্লাই তোমালোকক বদৰৰ (যুদ্ধত) সহায় কৰিছিল; গতিকে আল্লাহলৈ ভয় ৰাখা, যাতে তোমালোকে কৃতজ্ঞ হোৱা।

وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمْ
الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُؤْتُوا بَعْضِكُمْ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٢١﴾

إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ
تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ
تَصْبِرُوا وَاتَّقُوا لَا يَصْرُكُمْ كَيْدُهُمْ
شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٢﴾

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ
الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿١٢٣﴾

إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَيْنِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا
وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٤﴾

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ
فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ ﴿١٢٥﴾

১২৫) যেতিয়া তুমি (হেনবী) বিশ্বাসী সকলক কৈছিলো, তোমালোকৰ প্ৰভুৱে তিনি হাজাৰ ফিৰিস্তা নমাই পঠিয়াই তোমালোকক সহায় কৰিলে ই তোমালোকৰ পক্ষে যথেষ্ট নহ'বনে ?

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ
يُمَدِّدَ رَبُّكُمْ بِثَلَاثِ آلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
مُنزَلِينَ ۝١٢٥

১২৬) কিয় নহ'ব, যদি তোমালোকে ধৈৰ্য্য ধৰা আৰু অসৎকাৰ্য্যৰ পৰা আঁতৰত থাকা আৰু সিহঁত ততাতৈয়াকে তোমালোকৰ কাম চাপে তোমালোকৰ প্ৰভুৱে ভীষণ আক্ৰমণকাৰী পাচঁ হাজাৰ ফিৰিস্তাৰ সৈতে তোমালোকক সহায় কৰিব।

بَلَىٰ ۚ إِنْ تَصْبِرُوا وَاتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّنْ
فَوْرِهِمْ هَذَا يُمَدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ
آلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ۝١٢٦

১২৭) আৰু আল্লাই তোমালোকৰ নিমিত্তে শুভ-সংবাদ স্বৰূপ, আৰু তোমালোকৰ অন্তৰত যাতে ইয়াৰ দ্বাৰা শান্তি পাব পাৰে এই উদ্দেশ্যে এনে বিধান কৰিছিল; আৰু নিশ্চয় একমাত্ৰ পৰাক্ৰমশালী, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী আল্লাহৰ পৰাহে মাথোন সহায় আহে।

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ
وَ لَا يَظْمِنَنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ ۗ وَمَا النَّصْرُ
إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝١٢٧

১২৮) যাতে তেওঁ অবিশ্বাসীসকলৰ এদলক ধ্বংস কৰে নাইবা সিহঁতক পৰাস্ত কৰে; ফলত সিহঁত বিফল মনোৰথ হৈ উভতি যাব।

لَيَقْطَعَنَّ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ
يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ۝١٢٨

১২৯) এই বিষয়ত তোমাৰ কৰিবলগীয়া একো নাই, তেওঁ সিহঁতৰ প্ৰতি কৃপাদৃষ্টি কৰে বা সিহঁতক শাস্তিয়েই দিয়ে, কাৰণ সিহঁত বাস্তৱতে অন্যায়কাৰী।

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ
عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَأِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ۝١٢٩

১৩০) আৰু আকাশত থকা আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো আল্লাহৰ; তেওঁ যাকে ইচ্ছা তাকেই ক্ষমা কৰে আৰু যাকে ইচ্ছা তাকেই শাস্তি দিয়ে; আৰু আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝١٣٠

১৩১)হে বিশ্বাসী সকল, কেইবাগুণ বঢ়াই সুদ নলবা; আৰু আল্লাহলৈ ভয় ৰাখা, যাতে তোমালোকে কৃতার্থ হ'ব পাৰা।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

১৩২) আৰু নৰকৰ অগ্নিলৈ ভয় কৰা, সেই অগ্নিক অবিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে সাজু ৰখা হৈছে।

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾

১৩৩) আৰু আল্লাহ আৰু ৰচুলৰ আজ্ঞা পালন কৰা যাতে তোমালোকে তেওঁৰ কৰুণাৰ ভাজন হোৱা।

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٣٣﴾

১৩৪) আৰু তোমালোকৰ পালন-কৰ্তাৰ ক্ষমাৰ পিনে আৰু ধৰ্মভীৰু সকলৰ নিমিত্তে সাজু ৰখা আকাশ আৰু পৃথিৱী ব্যাপি থকা স্বৰ্গৰ ফাললৈ দ্ৰুত গতিত আগবাঢ়ি যোৱা, আল্লাহক ভয় কৰা সকলৰ কাৰণে তৈয়াৰ কৰি ৰখা হৈছে।

وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾

১৩৫)যিসকলে(আল্লাহৰ পথত) সুখৰ দিনত আৰু দুঃখৰ কালত ব্যয় কৰে, আৰু যিসকলে ক্ৰোধ সম্বৰণকাৰী আৰু মানুহৰ নিমিত্তে ক্ষমাশীল; আৰু যিসকলে সজ কাম কৰে সেইসকলক আল্লাই ভাল পায়।

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالصَّرَّاءِ وَالْكُفْرَيْنِ وَالْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٥﴾

১৩৬) আৰু যেতিয়াই সিহঁতে কোনো নিৰ্গত কাম কৰে বা নিজ আত্মাৰ অন্যায় কৰে, তেতিয়াই আল্লাহক স্মৰণ কৰে, পিছত নিজৰ পাপৰ কাৰণে ক্ষমা বিচাৰে; আৰু আল্লাহৰ বাহিৰে কোনে পাপৰ ক্ষমা দান কৰে? আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল তাত জানি শুনি দৃঢ় ভাবে আৱদ্ধ হৈ নাথাকে।

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ ۗ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ ۗ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

১৩৭) সেই সকলৰ প্ৰতিদান তেওঁলোকৰ পালন কৰ্তাৰ পৰা অহা ক্ষমা আৰু তলেদি জুৰি বৈ যোৱা উদ্যানসমূহ; তাতেই তেওঁলোকে চিৰস্থায়ী বাবে বাস কৰিব; বাস্তৱতে সৎ কৰ্মীসকলৰ কি উত্তম প্ৰতিদান।

أُولَٰئِكَ جَزَاءُ ۖ وَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۖ مِّن رَّبِّهِمْ
وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ ﴿٣٧﴾

১৩৮) তোমালোকৰ পূৰ্বে বিভিন্ন ছন্নত প্ৰচলন হৈ গৈছে; গতিকে তোমালোকে পৃথিৱীত ভ্ৰমণ কৰা, আৰু লক্ষ্য কৰা (নবীসকলক) মিথ্যাবাদী বুলি কোৱা মানুহৰ পৰিণাম কি হ'ল।

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ ۖ فَسِيرُوا فِي
الْأَرْضِ فَانظُرُوا ۖ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكذِّبِينَ ﴿٣٨﴾

১৩৯) ই মানৱৰ নিমিত্তে সুস্পষ্ট বাণী আৰু ধাৰ্মিকসকলৰ পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু উপদেশ স্বৰূপ।

هٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَ مَوْعِظَةٌ
لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٩﴾

১৪০) আৰু তোমালোক হতাশ নহ'বা আৰু শোকো প্ৰকাশ নকৰিবা; আৰু যদিহে বিশ্বাসী হোৱা বাস্তৱতে তোমালোকেই শ্ৰেষ্ঠ হ'বা।

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَأَنْتُمْ
الْأَعْلَوْنَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٤٠﴾

১৪১) যদি তোমালোকৰ কোনো আঘাত লাগে, (তেন্তে জানিবা) সেই জাতিৰো স্বৰূপতে সেই ৰূপ আঘাত লাগিছিল; আৰু এই দিন কালকেই আমি মানুহৰ মাজত পৰিৱৰ্তন কৰাওঁ, আৰু ইয়াৰ উদ্দেশ্যে যাতে বিশ্বাসীসকলে সুকীয়াকৈ জানিব পাৰে আৰু তোমালোকৰ কিছুমানক সহায়কাৰী ৰূপে গ্ৰহণ কৰিব পাৰে; সীমালঙ্ঘনকাৰী সকলক বাস্তৱতে আল্লাই ভাল নাপায়।

إِن يَّمْسَسْكُمُ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ
قَرْحٌ مِّثْلُهُ ۗ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ
النَّاسِ ۗ وَ يَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
وَيَتَّخِذُ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

১৪২) আৰু (এই উদ্দেশ্যে) যাতে আল্লাই বিশ্বাসীসকলক পৱিত্ৰ কৰে আৰু অবিশ্বাসীসকলক বিনাশ কৰে।

وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ
الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾

১৪৩) তোমালোকে অনুমান কৰিছানে, তোমালোকে স্বৰ্গৰ ভিতৰত প্ৰবেশ কৰিবা, অথচ আল্লাই এতিয়াও তোমালোকৰ ভিতৰৰ যিসকল কঠোৰ পৰিশ্ৰমী তেওঁলোকক সুকীয়াকৈ জানি নোৱাৰে নাই আৰু ধৈৰ্য্যশীল সকলকো পৰীক্ষা কৰা নাই।

১৪৪) আৰু বাস্তৱতে তোমালোকে মৃত্যুৰ সন্মুখীন হোৱাৰ আগতে তাৰ আকাঙ্ক্ষা কৰিছিল; পিছত তোমালোকে সেই মৃত্যুক নিজ চকুৰে দেখা পালে।

১৪৫) আৰু মহম্মদ এজন বচুল মাথোন; তেওঁৰ পূৰ্বৰ আন বচুলসকল (সংসাৰ) এৰি গৈছে; এতেকে যদি তেওঁৰ মৃত্যু ঘটে বা তেওঁক হত্যা কৰা হয় তেন্তে তোমালোকে পিছ হোঁহোকি-বানে? আৰু যি পিছ হোঁহোকে সি আল্লাৰ কদাপি অলপো অনিষ্ট কৰিব নোৱাৰে; আৰু নিশ্চয় আল্লাই কৃতজ্ঞসকলক প্ৰতিদান দিব।

১৪৬) আৰু আল্লাহৰ বিনা আদেশে কোনো প্ৰাণীৰ মৃত্যু হ'ব নোৱাৰে- জীৱন আৰু মৃত্যু নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ বিধান; আৰু যিয়ে ইহলোকৰ মঙ্গল কামনা কৰে আমি তাক তাৰ ভাগ প্ৰদান কৰিম, কিন্তু যিয়ে পৰলোকৰ মঙ্গল কামনা কৰে আমি তাক তাৰ ভাগ দিম; আৰু নিশ্চয় কৃতজ্ঞ সকলক আমি প্ৰতিদান দিম।

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمُ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٣﴾

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٤﴾

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَأَبْرَأُ مَا تَأْتُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُوَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٦﴾

১৪৭) আৰু কিমান নবী অতীতত আহি গৈছে সেইসকলৰ লগত বহু প্ৰভুপৰায়ণ লোকে যুঁজ কৰিছিল; পিছত আল্লাহৰ পথত তেওঁলোকক যি বিপদে স্পৰ্শ কৰিছিল তাৰ বাবে তেওঁলোক হতাশ হৈ পৰা নাছিল, আৰু দুৰ্বলতাও প্ৰকাশ কৰা নাছিল, বাস্তৱতে আল্লাহ ধৈৰ্য্যশীলসকলক ভাল পায়।

১৪৮) আৰু তেওঁলোকে এইদৰেই কৈ আছিল, হে আমাৰ প্ৰভু, আমাৰ ত্ৰুটি আৰু আমাৰ কাৰ্য্যৰ অতিৰিক্ততা মার্জনা কৰা, আৰু আমাৰ খোজ দৃঢ় কৰা, আৰু অবিশ্বাসীসকলৰ বিৰুদ্ধে আমাক সহায় কৰা।

১৪৯) সেইমতে আল্লাই তেওঁলোকক ইহকালৰ মঙ্গল আৰু পৰকালৰ শ্ৰেষ্ঠতৰ মঙ্গল প্ৰদান কৰিলে: বাস্তৱতে আল্লাহ সৎকৰ্মীসকলক ভাল পায়।

১৫০) হে বিশ্বাসীসকল, যদি তোমালোক অবিশ্বাসীসকলৰ বাধ্য হৈ চলা, সিহঁতে তোমালোকক পিছলৈ ওভোতাব, ফলত তোমালোক ক্ষতি গ্ৰস্ত হ'ব।

১৫১) বৰং, আল্লাহ তোমালোকৰ গৰাকী আৰু তেৰেই শ্ৰেষ্ঠ সাহায্যকাৰী।

১৫২) যিসকল অবিশ্বাসী নিশ্চয় আমি সিহঁতৰ অন্তৰত বিভীষিকাৰ সঞ্চাৰ কৰিম, কাৰণ সিহঁতে অইনক আল্লাহৰ সমান পাতিছিল, যদি তেওঁ সেই বিষয়ৰ সমৰ্থনত কোনো প্ৰমাণ অৱতীৰ্ণ কৰা নাই;

وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيِّ قُتِلَ مَعَهُ رَبِّيُونَ
كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا
وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٧﴾

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا
اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا
وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٤٨﴾

فَاتَهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسُنَ ثَوَابُ
الْآخِرَةِ ۖ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا الَّذِينَ
كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ
فَتَقْلَبُوا خَسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ
الصَّابِرِينَ ﴿١٥١﴾

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ
بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ
سُلْطَانًا

আৰু সিহঁতৰ আশ্ৰয়স্থান নৰকৰ অগ্নি; বাস্তৱতে অন্যায়াকাৰীসকলৰ বাসস্থান কেনে নিকৃষ্ট।

وَمَا أُولَئِكَ إِلَّا فِي
مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾

১৫৩) আৰু যেতিয়া তোমালোকে তেওঁৰ আদেশমতে সিহঁতক সমূলি নিৰ্মূল কৰিছিল। বাস্তৱতে আল্লাহ তোমালোকৰ প্ৰতি নিজ প্ৰতিশ্ৰুতি পূৰ্ণ কৰিছিল; পিছত তোমালোক বিচলিত হৈছিল। আৰু বচুলৰ আঙা সম্বন্ধে বিবাদ কৰিছিল। আৰু তোমালোকে যি বাঞ্ছা কৰিছিল। তাক তেওঁ তোমালোকক প্ৰদৰ্শন কৰাৰ পিছতো অবাধ্য হৈছিল; তোমালোকৰ মাজত কিছুমান আছিল, সিহঁতে ইহলোকৰ আকাঙ্ক্ষা কৰিছিল, আৰু তোমালোকৰ মাজত আৰু কিছুমান আছিল, সিহঁতে পৰলোকৰ আকাঙ্ক্ষা কৰিছিল, পিছত তেওঁ তোমালোকক সিহঁতৰ পৰা পৰামুখ কৰিলে। যাতে তেওঁ তোমালোকৰ পৰীক্ষা লয়; আৰু স্বৰূপতে তেওঁ তোমালোকৰ অপৰাধ মার্জনা কৰিছে; বাস্তৱতে আল্লাহ বিশ্বাসীসকলৰ প্ৰতি কৃপালু।

১৫৪) যেতিয়া তোমালোকে ওপৰলৈ লৰি গৈছিল। আৰু কালৈ উলটি চোৱা নাছিল। অথচ বচুলে শেহৰ শাৰীৰ পৰা তোমালোকক আহ্বান কৰি আছিল, তেতিয়া তেওঁ তোমালোকক শোকৰ উপৰি শোক ভোগাইছিল, যাতে তোমালোকে তোমালোকৰ যি ক্ষতি হৈছিল নাইবা তোমালোকক যিয়ে স্পৰ্শ কৰিছিল তাৰ বাবে যেন পিছত বেজাৰ নকৰা; আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা আল্লাহ তাক ভালকৈ জানে।

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحْسُرُونَهُمْ
بِأَذْنِهِ ۚ حَتَّىٰ إِذَا فِشَلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي
الْأَمْرِ وَعَصَيْتُم مِّنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلْنَا
مُحِبُّونَ ۖ مِّنْكُمْ مَّن يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ
مَّن يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ
عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۚ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ۗ
وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

إِذْ تَصْعَدُونَ وَلَا تَلْوَنَ عَلَىٰ أَحَدٍ
وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ
فَأَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمِّ لَكِيْلًا تَحْزَنُونَ
عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ ۗ وَاللَّهُ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٩﴾

১৫৫) তাৰ পিছত তেওঁ শোকৰ ঠাইত তোমালোকলৈ তদ্ৰা স্বৰূপ শান্তি অৱতাৰণ কৰিলে, সেয়ে তোমালোকৰ ভিতৰত এদলক আৱৰি ধৰিছিল; আৰু আন এদলো আছিল যি নিজ প্ৰাণৰ চিন্তাতেই উদ্ভিগ্ন হৈ পৰিছিল; সিহঁতে অন্যায় ৰূপে আল্লাহৰ সম্বন্ধে অজ্ঞতাৰ ধাৰণা পোষণ কৰিছিল; সিহঁতে কৈছিল, শাসনত আমাৰ কোনো ভাগ আছেনে? কোৱা, বাস্তৱতে শাসন সমূলি আল্লাহৰ; সিহঁতে নিজ অন্তৰত যি গোপন ৰাখে তাক আমাৰ আগত প্ৰকাশ নকৰে; সিহঁতে কয়, শাসনত আমাৰ কোনো ভাগ থকা হলে আমি এই ঠাইত নিহত নহলহেঁতেন; কোৱা, যদি তোমালোকে নিজৰ ঘৰতেই অৱস্থান কৰিলাহেঁতেন তেতিয়াও যাৰ সম্বন্ধে নিহত হোৱা লিপিবদ্ধ আছিল সিহঁতে নিশ্চয় নিজ পতনৰ ঠাইলৈকে নিজেই ওলাই আহিলেহেঁতেন; উদ্দেশ্য এই তোমালোকৰ হিয়াত যি আছিল যেন তাকে পৰীক্ষা কৰে আৰু তোমালোকৰ অন্তৰত যি আছিল তাকে যেন নিৰ্মূল কৰে; আৰু হৃদয়ৰ গোপনীয় ভাৱসমূহ আল্লাই ভালকৈ জানে।

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً
نُعَاسًا يَغْشَى طَائِفَةً مِّنْكُمْ^١
وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ
يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ^ط
يَقُولُونَ هَلْ لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ^ط
قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ^ط يُخْفُونَ فِي
أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ^ط يَقُولُونَ لَوْ
كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قَاتَلْنَا هَهُنَا^ط
قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ
كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ^ع
وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ
وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ^ط وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِدَاتِ الصُّدُورِ^{١٥٥}

১৫৬) বাস্তৱতে দুইদল সৈন্য যুদ্ধত পৰস্পৰ মুখামুখি হোৱাৰ দিনা তোমালোকৰ যিসকলে পৰামুখ হৈছিল সিহঁতে যি অন্যায় অৰ্জন কৰিছিল তাৰ বাবে চয়তানে বিচলিত কৰিছিল; আৰু স্বৰূপতে আল্লাই সিহঁতৰ অপৰাধ মার্জনা কৰিছে; নিশ্চয় আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, সহিষ্ণু।

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى
الْجَمْعِينَ^١ إِنَّمَا اسْتَرَزَّهُمُ الشَّيْطَانُ
بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا^ع وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ
عَنْهُمْ^ط إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ^{١٥٦}

১৫৭) হে বিশ্বাসীসকল, যিসকলে অবিশ্বাস কৰিছে আৰু যিসকলে সিহঁতৰ ভ্ৰাতৃবৰ্গ দেশ ভ্ৰমণ বা যুদ্ধলৈ ওলাওঁতে সিহঁতৰ সন্মুখে কয়, আমাৰ লগত থকা হলে সিহঁত মৃত্যুৰ মুখত নপৰিলেহেঁতেন আৰু নিহত নহলেহেঁতেন, সেইসকলৰ নিচিনা নহবা; পিছত আল্লাই ইয়াকেই সিহঁতৰ অন্ত:কৰণত শোকৰ কাৰণ কৰি তুলিছে; আৰু আল্লাই জীৱন দান কৰে আৰু সংসাৰও কৰে; আৰু তোমালোকে যিহকে কৰা আল্লাই তাক নিৰীক্ষণ কৰে।

১৫৮) আৰু যদি আল্লাহৰ পথত তোমালোক নিহত হোৱা বা তোমালোকৰ মৃত্যু ঘটে, তেন্তে নিশ্চয় আল্লাহৰ ক্ষমা আৰু কৰুণা সিহঁতে যি সঞ্চয় কৰিছিল তাতোকৈ শ্ৰেষ্ঠ।

১৫৯) আৰু যদি তোমালোকৰ মৃত্যু ঘটে বা তোমালোকে নিহত হোৱা, নিশ্চয় তোমালোকৰ সকলোকেই আল্লাহৰ কামত সমবেত কৰা হ'ব।

১৬০) পিছত তুমি যে সিহঁতৰ প্ৰতি মৰমিয়াল হ'বা ই আল্লাহৰ কৰুণা; কিন্তু যদি তুমি অশিষ্ট আৰু কঠিন অন্ত:কৰণৰ হলাহেঁতেন তেন্তে নিশ্চয় সিহঁত তোমাৰ কামৰ পৰা ছেদেলি-ভেদেলি হৈ পৰিলে-হেঁতেন; গতিকে সিহঁতৰ অপৰাধ মার্জনা কৰা আৰু সিহঁতৰ কাৰণে আল্লাহৰ পৰা ক্ষমা ভিক্ষা কৰা; আৰু শাসন কাৰ্য্যত সিহঁতৰ লগত পৰামৰ্শ কৰিবা; পিছত যেতিয়া তুমি কোনো কাৰ্য্যৰ সঙ্কল্প কৰা, তেতিয়া আল্লাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিবা; বাস্তৱতে যিসকলে তেওঁৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে, আল্লাহ তেওলোকক ভাল পায়।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا
فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى تُؤْكَفُونَ
عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ
ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي
وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٧﴾

وَلَيْسَ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ
لَمَغْفِرَةً مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِّمَّا
يَجْمَعُونَ ﴿١٥٨﴾

وَلَيْسَ مِتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لِإِلَى اللَّهِ
تُحْشَرُونَ ﴿١٥٩﴾

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ
كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا
مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ
فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٦٠﴾

১৬১) যদি আল্লাহ তোমালোকক সহায় কৰে, তেন্তে কোনেও তোমালোকক পৰাজয় কৰিব নোৱাৰিব, আৰু যদিহে তেওঁ তোমালোকক নিঃসহায় কৰি এৰি দিয়ে তেন্তে তেওঁ ভিন্ন এনে কোনে আছে যিয়ে তোমালোকক সহায় কৰিব? বাস্তৱতে বিশ্বাসীসকলৰ কৰ্তব্য হৈছে একমাত্ৰ আল্লাহৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰা।

১৬২) আৰু কোনো নবীৰ পক্ষে বিশ্বাসঘাতকী হোৱা সম্ভৱ নহয়; আৰু যিয়ে বিশ্বাসঘাতকী হয় সেয়ে পুনৰুত্থানৰ দিনত নিজ বিশ্বাস ঘাতকতাৰ কাৰ্য্য দাণ্ডি ধৰিব; পিছত প্ৰত্যেক আত্মাকেই নিজ অৰ্জনৰ প্ৰতিফল সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰদান কৰা হ'ব, আৰু সিহঁতৰ কোনো অন্যায় কৰা নহ'ব।

১৬৩) কি, যিজনে আল্লাহৰ সন্তোষ লাভ বিচাৰে সেইজনৰ লগত যি আল্লাহৰ ক্ৰোধৰ পাত্ৰ হৈ পৰে আৰু যাৰ আশ্ৰয়স্থান নৰক, তাৰ তুলনা হ'ব পাৰেনে? বাস্তৱতে নৰকেই প্ৰত্যাবৰ্তনৰ নিকৃষ্ট স্থান।

১৬৪) তেওঁলোকৰ কাৰণে আল্লাহৰ কামত বিভিন্ন পদবী নিৰ্ধাৰিত আছে, আৰু তেওঁলোকে যি কাৰ্য্য কৰে আল্লাই তাক নিৰীক্ষণ কৰে।

১৬৫) স্বৰূপতে বিশ্বাসীসকলৰ প্ৰতি আল্লাই অনুগ্ৰহ দান কৰিছে, কিয়নো তেওঁলোকৰ মাজত তেওঁলোকৰ পক্ষৰ পৰাই এজন ৰচুলক তেওঁ আৱিৰ্ভাব কৰিলে; তেওঁ আল্লাহৰ আয়াতসমূহ তেওঁলোকৰ সন্মুখত আৱৃত্তি কৰে; আৰু প্ৰকৃততে তেওঁলোক ইয়াৰ পূৰ্বে প্ৰত্যক্ষ ভ্ৰমত পৰি আছিল।

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ؕ
وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي
يَنْصُرْكُم مِّنْ بَعْدِهِ ؕ وَ عَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦١﴾

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلُّ ؕ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ
بِمَا غُلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ؕ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ
مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٢﴾

أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ
بِسَخَطِ مِنَ اللَّهِ وَمَا لَهُ جَهَنَّمَ
وَ بئس المصير ﴿١٦٣﴾

هُمْ دَرَجَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ ؕ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿١٦٤﴾

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ
فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
آيَاتِهِ وَ يُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَ الْحِكْمَةَ ؕ وَ إِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ
لَنفَى ضَالِّينَ ﴿١٦٥﴾

১৬৬) যেতিয়া তোমালোকে কষ্ট ভোগ কৰিছিলো অথচ তোমালোকে সিহঁতৰ ওপৰত দুগুণ কষ্ট প্ৰয়োগ কৰিছিলো, তেতিয়া তোমালোকে কৈছিলো, কৰ পৰানো এনে শাস্তি আহিল? কোৱা ইতোমালোকৰ নিজৰ কীৰ্তি; বাস্তৱতে সকলো বস্তুৰ ওপৰত আল্লাহৰ মহৎ ক্ষমতা।

১৬৭) আৰু যিদিনা দুই দল সৈন্য যুদ্ধৰ নিমিত্তে মুখামুখি হৈছিল সেই দিনা তোমালোকৰ ওপৰত যি বিপদ আহি পৰিছিল সি আল্লাহৰ আদেশতেই; উদ্দেশ্য এই যাতে তেওঁ বিশ্বাসীসকলক সুকীয়াকৈ জানি লয়।

১৬৮) আৰু যাতে তেওঁ ভণ্ড সকলোকো জানি লয়; আৰু সিহঁতক কোৱা হৈছিল, আহা, আল্লাহৰ পথত যুদ্ধ কৰা, নাইবা নিজকেই বক্ষা কৰা; সিহঁতে কলে, যদি আমি বণ-বিদ্যাত পাৰ্গত হ'লোঁহেঁতেন নিশ্চয় আমি তোমালোকৰ অনুসৰণ কৰিলোঁহেঁতেন; সেইদিনা সিহঁত সিহঁতৰ তুলনাত বিশ্বাসতকৈ অবিশ্বাসৰ বেছি কাষ চাপিছিল; সিহঁতে নিজ মুখেৰে যি কয় সিহঁতৰ অন্তৰত সি নাই; আৰু সিহঁতে যি গোপন কৰে আল্লাহ বঢ়িয়াকৈ জানে।

১৬৯) সেই সকলে নিজে বহি থাকি সিহঁতৰ ভ্ৰাতৃবৰ্গৰ বিষয়ে কৈছিল, সিহঁতে আমাৰ কথা শুনিলে নিহত নহ'লহেঁতেন; অথচ নিজেই বহি থাকিল; কোৱা, যদি তোমালোকে সক্ষম হোৱা তোমালোকৰ মৃত্যু নিবাৰণ কৰা, যদিহে তোমালোকে সত্যবাদী হোৱা।

أَوْلَمَّا أَصَابَكُمْ مِصْيَبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ
مِثْلَهَا قُلْتُمْ أِنَّا هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ
أَنفُسِكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٦﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّقِي الْجَمْعِينَ
فِي آذِنِ اللَّهِ وَ لِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٧﴾

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا ۗ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا ۗ قَالُوا لَوْ
نَعْلَمُ قِتَالًا لَّا اتَّبَعْنَاكُمْ ۗ هُمْ لِلْكَفْرِ
يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ ۗ
يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي
قُلُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٨﴾

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ
أَطَاعُونَا مَا قَاتَلُوا ۗ قُلْ فَادْرَأْءُوا عَن
أَنفُسِكُمُ الْمَوْتَ ۗ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٩﴾

১৭০) আৰু যিসকল আল্লাহৰ পথত নিহত হৈছে সেইসকলক কদাপি মৃত বুলি নধৰিবা; অৰ্থাৎ, তেওঁলোক নিজ প্ৰভুৰ কাষত জীৱিত, তেওঁৰ পৰা সম্বল প্ৰাপ্ত।

১৭১) আল্লাই নিজ কৃপাৰে তেওঁলোকক যি দান কৰিছিল তাতেই তেওঁলোক সুখী; আৰু যিসকল তেওঁলোকৰ পৰবৰ্ত্তী আৰু এতিয়াও তেওঁলোকৰ লগত সন্মিলিত হোৱা নাই তেওঁলোকে সেইসকলৰ সম্বন্ধে সুসংবাদ পাইছে তেওঁলোকৰ কোনো ভয়নহ'ব আৰু তেওঁলোকক কোনো শোকে নুছুব।

১৭২) তেওঁলোকে আল্লাহৰ পৰা অহা অনুগ্ৰহ আৰু কৃপাৰ সম্বন্ধে সুসংবাদ পাইছে আৰু জানে আল্লাই বিশ্বাসীসকলৰ প্ৰতিদান নষ্ট নকৰে।

১৭৩) যিসকলে নিজে দাৰুণ কষ্ট ভোগ কৰাৰ পিছতো আল্লাহ আৰু ৰচুলাৰ বাধ্য হৈছিল তেওঁলোকৰ ভিতৰৰ যিসকলে সৎ কাৰ্য্য কৰিছিল আৰু পাপৰ পৰা আঁতৰত আছিল তেওঁলোকৰ নিমিত্তে মহৎ প্ৰতিদান নিৰ্ধাৰিত আছে।

১৭৪) যিসকল লোকে কৈছিল, স্বৰূপতে (মক্কাৰ) অধিবাসী সকলে তোমালোকৰ লগত যুদ্ধ কৰিবৰ উদ্দেশ্যে গোট খাইছেহি এতেকে সিহঁতলৈ ভয় কৰা; কিন্তু ই তেওঁলোকৰ বিশ্বাসহে বৃদ্ধি কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে কলে, আল্লাহ আমাৰ পক্ষে যথেষ্ট আৰু তেওঁৰেই উত্তম সাহায্যকাৰী।

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٧٠﴾

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَدْحُقُوا بِهِمْ
مِّنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿١٧١﴾

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ
وَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧٢﴾

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ
مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا
مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرَ عَظِيمٍ ﴿١٧٣﴾

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ
جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ
إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٤﴾

১৭৫) পিছত তেওঁলোকে কোনো কষ্টত নপৰি আল্লাহৰ অনুগ্রহ আৰু কৃপাৰ সৈতে উভতি আহিল; আৰু তেওঁলোকে আল্লাহৰ সন্তোষৰহে অনুসৰণ কৰিছিল; বাস্তৱতে আল্লাহ মহৎ কৃপাৰ গৰাকী।

فَأَنْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ آلِهِمْ وَفَضَّلَهُمُ اللَّهُ
يَمْسَسُهُمْ سُوًىً وَيَتَّبِعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ ط
وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿٧٥﴾

১৭৬) কেৱল সেই চয়তানেহে নিজৰ বন্ধুসকলক ভয় দেখুৱায়; গতিকে সিহঁতলৈ ভয় নকৰিবা আৰু মোলৈ ভয় ৰাখিবা, যদিহে তোমা-লোকে বিশ্বাসী হোৱা।

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ
فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا رَبَّكَ إِن كُنتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٧٦﴾

১৭৭) আৰু যিসকলে অবিশ্বাসৰ পিনে বেগাই অগ্ৰসৰ হ'বলৈ চেষ্টা কৰে, সিহঁতে যেন তোমাক বিষাদিত নকৰে; নিশ্চয় সিহঁতে কদাপি আল্লাহৰ অকণো অনিষ্ট কৰিব নোৱাৰে, আল্লাই পৰকালত সিহঁতৰ কাৰণে অংশ ৰাখিবৰ ইচ্ছা নকৰে; বাস্তৱতে সিহঁতৰ নিমিত্তে মহা শাস্তি বিহিত আছে।

وَلَا يَحِزُّكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي
الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يُضِرُّوكَ وَاللَّهُ شَهِيدٌ
بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٧٧﴾

১৭৮) বাস্তৱতে যিসকলে বিশ্বাসৰ সলনি অবিশ্বাস কৰে, সিহঁতে কদাপি আল্লাহৰ অকণো অনিষ্ট কৰিব নোৱাৰে; বাস্তৱতে সিহঁতে যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি ভোগ কৰিব।

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن
يُضِرُّوكَ وَاللَّهُ شَهِيدٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٨﴾

১৭৯) আৰু যিসকলে অবিশ্বাসী হৈছে সিহঁতে যেন নাভাৰে, আমি সিহঁতক যি অৱকাশ প্ৰদান কৰিছোঁ সেয়া সিহঁতৰ নিমিত্তে মঙ্গলজনক; আমি নিশ্চয় সিহঁতক অৱকাশ দিওঁ, ফলত সিহঁতে নিজৰ পাপহে বৃদ্ধি কৰে; আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে অপমানজনক শাস্তি নিৰ্দিষ্ট আছে।

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا أُمِّلُوا
لَهُمْ خَيْرٌ لَّا أَنفُسَهُمْ إِنَّمَا أُمِّلُوا لَهُمْ
لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مَّهِينٌ ﴿٧٩﴾

১৮০) আল্লাই অপৰিত্ৰক পৰিত্ৰৰ পৰা পৃথকনকৰালৈকে তোমালোক যি (দুৰ্বল) অৱস্থাত আছা সেই অৱস্থাত বিশ্বাসী সকলক এৰি থয় এয়া সম্ভৱ নাছিল; ইও সম্ভৱ নাছিল, আল্লাই অদৃশ্যৰ জ্ঞান তোমালোকক দান কৰে; কিন্তু আল্লাই তেওঁৰ ৰচুলসকলৰ মাজত যাকে ইচ্ছা তাকে বাছি লয়; গতিকে তোমালোকে আল্লাহ আৰু ৰচুলসকলক বিশ্বাস কৰা; বাস্তৱতে যদি তোমালোকে বিশ্বাস কৰা আৰু পাপৰ পৰা নিজক ৰক্ষা কৰি থাকা তেন্তে জানিবা তোমালোকৰ কাৰণে মহৎ প্ৰতিদান নিৰ্ধাৰিত আছে।

১৮১) আৰু যিসকলে আল্লাই নিজ কৃপা গুণেৰে সিহঁতক দান কৰা সম্বল সম্বন্ধে কৃপণতা কৰে, সেই সকলে যেন নাভাৰে সি সিহঁতৰ পক্ষে মঙ্গলজনক হয়; সি সিহঁতৰ পক্ষে অমঙ্গলজনক হে; নিশ্চয় পুনৰুত্থানৰ দিনত সিহঁতে যি কৃপণতা কৰিছিল তাৰ জৰী সিহঁতৰ ডিঙিত পিন্ধোৱা হ'ব; আৰু আকাশ মণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ অধিকাৰ আল্লাহৰেই; বাস্তৱতে তোমালোকে যিহকে কৰা আল্লাই তাক ভালকৈ জানে।

১৮২) বাস্তৱতে যিসকলে কৈছিল, নিশ্চয় আল্লাহ অভাৱগ্ৰস্ত, কিন্তু আমাৰহে অভাৱ নাই, আল্লাই সেইসকলৰ কথা শুনিছে; সিহঁতে কোৱা কথা আৰু সিহঁতৰ অন্যায় ৰূপে নবীসকলক হত্যা কৰা নিশ্চয় আমি লিপিবদ্ধ কৰিম, আৰু আমি কম, তোমালোকে পুৰণিৰ শাস্তিৰ সোৱাদ লৈ থাকা

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ فَأَمُونُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۗ وَإِنْ تَوَمَّنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا أَنْتُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ ۗ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۗ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٩﴾

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ ۗ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا بِحَقِّهِ ۗ وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۗ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٠﴾

১৮৩) তোমালোকে পূৰ্বে যি অৰ্জিছিলো এই শাস্তি তাৰেই প্ৰতিফল; আৰু নিশ্চয় আল্লাহ ভৃত্যসকলৰ প্ৰতি কঠোৰ অত্যাচাৰী নহয়।

১৮৪) সেইসকলে কৈছিল, বাস্তৱতে আল্লাহ আমাক কঠোৰ আদেশ দিছে যে যেতিয়ালৈকে আমাৰ নিমিত্তে তেওঁ অগ্নিয়ে দাহ কৰা কুৰবানী লৈ নাহে আমি কোনো বচুলত বিশ্বাস নকৰো; কোৱা, যদিহে তোমালোক সত্যবাদী আছিলো, মোৰ পূৰ্বে স্বৰূপতে তোমালোকলৈ প্ৰকাশ্যে নিদৰ্শনৰ সৈতে আৰু তোমালোকে যি বিচাৰিছা তাকে লৈ বচুলসকল আহিছিল, তথাপি তোমালোকে কিয় তেওঁলোকক হত্যা কৰিবলৈ প্ৰবৃত্ত হৈছিলো

১৮৫) গতিকে যদি সিহঁতে তোমাক মিথ্যাবাদী বিবেচনা কৰে, তেন্তে (জানিবা) তোমাৰ পূৰ্বে যিসকল বচুল প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহ আৰু ধৰ্মগ্ৰন্থ আৰু জ্যোতিৰময় গ্ৰন্থৰ সৈতে আহিছিল, তেওঁলোককো নিশ্চয় মিথ্যাবাদী বুলি বিবেচনা কৰা হৈছিল।

১৮৬) মৃত্যুৰ সোৱাদ প্ৰত্যেক আত্মাই লবই লাগিব; আৰু নিশ্চয় পুনৰুত্থানৰ দিনত তোমালোকক নিজৰ প্ৰতিদান সম্পূৰ্ণ ৰূপে দিয়া হ'ব; এতেকে যাক অগ্নিৰ পৰাদূৰত ৰখা হ'ব আৰু উদ্যানত প্ৰৱেশ কৰোৱা হ'ব স্বৰূপতে তেওঁৰেই বাঞ্ছা পূৰ্ণ হ'ব; বাস্তৱতে এই পাৰ্থিৱ জীৱন প্ৰবঞ্চনাৰ মূলমাত্ৰ।

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ
بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٨٣﴾

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عٰهَدَ إِلَيْنَا آلا
نُؤْمِنُ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِينَا بَقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ
النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ
قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالذِّمَىٰ قُلْتُمْ فَلِمَ
قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿١٨٤﴾

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ
مِّنْ قَبْلِكَ جَاءُوكَ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ
وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٥﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذٰئِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ
أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَمَنْ زُحِرَ
عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا
الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٦﴾

১৮৭) নিশ্চয় তোমালোকৰ নিজ ধন সম্পত্তি আৰু নিজ প্ৰাণৰ বিষয়ে পৰীক্ষা লোৱা হ'ব; আৰু নিশ্চয় তোমালোক পূৰ্ববৰ্তী ধৰ্মগ্ৰন্থ পোৱাসকলৰ পৰা আৰু যিসকলে আনক আল্লাহৰ সমান অংশী পাতে সেইসকলৰ পৰা বহুত কষ্টদায়ক কথা শুনিব লাগিব; কিন্তু যদি তোমালোকে ধৈৰ্য্য ধৰি থাকা আৰু পাপৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰা, তেন্তে নিশ্চয় এয়া দৃঢ় সংকল্পৰ সাধনা।

১৮৮) আৰু মনত পেলোৱা যিসকলক ধৰ্মগ্ৰন্থ দান কৰা হৈছিল সেইসকলৰ পৰা আল্লাই যেতিয়া এইদৰে চুক্তি গ্ৰহণ কৰিছিল, তোমালোকে নিশ্চয় এই কোৰ-আনক মানুহৰ প্ৰতি সুস্পষ্ট ৰূপে প্ৰকাশ কৰিবা আৰু কদাপি ইয়াক গোপন নকৰিবা; কিন্তু সিহঁতে ইয়াক সিহঁতৰ পিছফালে দলিয়াই দিলে আৰু ইয়াৰ সলনি সামান্য মূল্য গ্ৰহণ কৰিলে; কিন্তু সিহঁতে যি গ্ৰহণ কৰিছিল সেয়া কেনে নিকৃষ্ট।

১৮৯) যিসকলে নিজে কৰা (অন্যায়) কাৰ্য্যত প্ৰফুল্ল হয় আৰু নকৰা ন্যায় কাৰ্য্যত প্ৰশংসিত হ'বলৈ ভাল পায় সিহঁতক লেখতেই নলবা; সিহঁত শাস্তিৰ পৰা নিৰাপদ হৈ আছে বলিও নাভাৰিবা; প্ৰকৃততে সিহঁতৰ নিমিত্তে আছে কষ্টকৰ শাস্তি।

১৯০) আৰু আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ ৰাজত্ব একমাত্ৰ আল্লাহৰেই; আৰু আল্লাহৰ সকলো বস্তুৰ ওপৰত সম্পূৰ্ণ ক্ষমতা আছে।

لَتُبْلَوْنَ فِيْ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ۗ
وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتٰبَ مِنْ
قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ اَشْرَكُوْا اَذٰى كَثِيْرًا ۗ
وَ اِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ
عَزْمِ الْاُمُوْر ۝۱۸۷

وَ اِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثٰقَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتٰبَ
لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنّٰسِ وَّلَا تَكْفُرُوْنَ ۗ
فَبَدَّلُوْهُ وِرَآءَ ظُهُُوْرِهِمْ وَاَشْتَرُوْا بِهٖ
ثَمًا قَلِيْلًا ۗ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُوْنَ ۝۱۸۸

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُوْنَ بِمَا اٰتُوْا
وَ يُجِبُوْنَ اَنْ يُحْمَدُوْا وَاِيْمًا لَّمْ يَفْعَلُوْا
فَلَا تَحْسَبَنَّاهُمْ بِمَفٰازٍ مِّنَ الْعَذٰبِ ۗ
وَلَهُمْ عَذٰبٌ اَلِيْمٌ ۝۱۸ۯ

وَ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ۗ وَ اللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۱۹ۦ

১৯১) বাস্তৱতে আকাশমণ্ডলীৰ আৰু পৃথিৱীৰ সৃজনত আৰু দিন আৰু ৰাতিৰ অনুবৰ্তনত নিশ্চয় নিদৰ্শন সমূহ নিহিত আছে বুদ্ধিমন্ত লোকসকলৰ নিমিত্তে।

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي
الْأَبْصَارِ ﴿١٩١﴾

১৯২) যিসকলে উঠোতে আৰু বহোতে আৰু শোওঁতে আল্লাহক স্মৰণ কৰে আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ সৃজনৰ বিষয়ে চিন্তা কৰে, আৰু এইদৰে কয়, হে আমাৰ প্ৰভু, তুমি এই বিলাক অকাৰণত অনর্থকভাৱে সৃষ্টি কৰা নাই; তুমিয়েই পৰম পৱিত্ৰ, এতেকে তুমিয়েই অগ্নিৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা কৰা।

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَى
جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا
سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩٢﴾

১৯৩) হে আমাৰ প্ৰভু, বাস্তৱতে তুমি যাক অগ্নিৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰাইছা, তাক প্ৰকৃততে অপমানিত কৰিছা; বাস্তৱতে অন্যায়কাৰী সকলৰ নিমিত্তে সহায় কৰোঁতা কোনেও নাথাকিব।

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ
أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٣﴾

১৯৪) হে আমাৰ প্ৰভু বাস্তৱতে এজন আহ্বানকাৰীৰ কথা আমি শুনিছোঁ; তেওঁ বিশ্বাসৰ ফাললৈ এই বুলি আহ্বান কৰিছে, তোমা-লোকে নিজ প্ৰতি পালকত বিশ্বাস কৰা; সেই মতে আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ; হে আমাৰ প্ৰভু, আমাৰ নিমিত্তে আমাৰ অপৰাধসমূহ মার্জনা কৰা, আৰু আমাৰ কু-কাৰ্যবিলাক আমাৰ পৰা আঁতৰাই নিয়া আৰু ধাৰ্মিক সকলৰ সঙ্গী কৰি আমাৰ মৰণ ঘটোৱা।

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ
أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا
ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ
الْأَبْرَارِ ﴿١٩٤﴾

১৯৫) হে আমাৰ প্ৰভু, আৰু নিজ
ৰচুলসকলৰ প্ৰতি তুমি যে আমাৰ
পক্ষে অঙ্গীকাৰ কৰিছিলো তাক দান
কৰা, আৰু পুনৰুত্থানৰ দিনত
আমাক লাঞ্চিত নকৰিবা; নিশ্চয়
তুমি কদাপি অঙ্গীকাৰৰ ব্যতিক্ৰম
নকৰা।

১৯৬) তেতিয়া সিহঁতৰ প্ৰভুৱে
সিহঁতক এইদৰে উত্তৰ দিলে,
তোমালোকৰ মাজৰ কোনো
কাৰ্য্যকাৰীৰ কাৰ্য্য পুৰুষেই হওক বা
তিৰোতাই হওক, বিনষ্ট নকৰো;
তোমালোকৰ পৰস্পৰৰ সম্বন্ধ
আছে; কিন্তু যিসকলে দেশান্তৰলৈ
গৈছিল আৰু যিসকলক নিজৰ
বাসস্থানৰ পৰা উলিয়াই দিয়া হৈছিল
আৰু যিসকলক মোৰ পথত
উৎপীড়ণ কৰা হৈছিল, আৰু
যিসকলে যুদ্ধত প্ৰবৃত্ত আৰু নিহত
হৈছিল, সেইসকলৰ কাষৰ পৰা কু-
কাৰ্য্যসমূহ নিশ্চয় আঁতৰাই নিম
আৰু নিশ্চয় আল্লাহৰ কাষৰ পৰা
পুণ্য ফলৰূপে তলেদি জুৰি বৈ যোৱা
সুন্দৰ ফুলনিত সোমাবলৈ দিম; আৰু
আল্লাহৰ ওচৰতেই আছে উত্তম
পুণ্যফল।

১৯৭) অবিশ্বাসীসকলৰ নগৰে
নগৰে অবাধ গমনাগমনে যেন
তোমালোকক প্ৰতাৰণা নকৰে।

১৯৮) ই সামান্য সম্বল মাত্ৰ; পিছত
সিহঁতৰ আশ্ৰয়স্থল হ'ব নৰক, আৰু
সেই জিৰণিৰ স্থান কেনে নিকৃষ্ট।

১৯৯) কিন্তু যিসকলে নিজৰ প্ৰভুলৈ
ভয় ৰাখে সেইসকলৰ নিমিত্তে
তলেদি জুৰিবিলাক বৈ যোৱা
উদ্যানসমূহ আছে; তাতেই
তেওঁলোকে চিৰস্থায়ীৰূপে বাস
কৰিব;

رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا
تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ
الْمِيعَادَ ﴿١٩٥﴾

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ
عَمَلَ غَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّمَّنْ ذَكَرَ وَأُنْثِيَ ۖ
بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۗ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا
وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي
سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ
عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۗ ثَوَابًا مِّنْ
عِنْدِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٦﴾

لَا يَغْرَبُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي
الْبِلَادِ ﴿١٩٧﴾

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ۖ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٨﴾

لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

ই আল্লাহৰ কাষৰ পৰা অহা আতিথ্য; আৰু আল্লাহৰ ওচৰত যি আছে সি ধাৰ্মীকসকলৰ নিমিত্তে সৱাতো উত্তম।

نَزَّلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِّلَّابْرَارِ ﴿٣١﴾

২০০) আৰু বাস্তৱতে গ্ৰন্থ পোৱা সকলৰ ভিতৰত আল্লাহক আৰু তোমালোকলৈ যি নমাই পঠিওৱা হৈছে আৰু তেওঁলোকলৈ যি নমাই পঠিওৱা হৈছিল আল্লাহৰ আগত অনুন্নয় বিনয় কৰি তাত বিশ্বাস কৰা কিছুমান লোক আছে; তেওঁলোকে আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহৰ সলনি সামান্য মূল্য গ্ৰহণ নকৰে; এই সকলেহে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ কাষত নিজৰ প্ৰতিদান পাব; বাস্তৱতে আল্লাহ লেখ জোখত বেগী।

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِيعِينَ لِلَّهِ ۗ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٠﴾

২০১) হে বিশ্বাসীসকল, ধৈৰ্য্য ধৰা আৰু ধৈৰ্য্যত প্ৰতিযোগীতা কৰিবা আৰু সদায় সতৰ্ক হৈ থাকিবা; আৰু আল্লাহলৈ সতৰ্ক হৈ থাকিবা; আৰু আল্লাহলৈ ভয় ৰাখা, যাতে তোমালোক সফলমনোৰথ হ'ব পাৰা।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

سُورَةُ النِّسَاءِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ مِائَةٌ وَسَبْعٌ وَسَبْعُونَ آيَةً وَأَرْبَعَةٌ وَعِشْرُونَ رُكُوعًا

নিছা-৪

AN-NISA

আন-নিছা (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) হে মানৱজাতি, তোমালোকৰ
প্ৰভুলৈ ভয় ৰাখা, যিজনে এক
আত্মাৰ পৰা তোমালোকক সৃজন
কৰিছে, আৰু তাৰে পৰাই তাৰ
সহচৰীকো সৃজন কৰিছে, আৰু
সেই দুইজনৰ পৰা অনেক পুৰুষ
আৰু নাৰীক বিস্তাৰ কৰিলে; আৰু
আল্লাহলৈ ভয় ৰাখা, যিজনৰ
ওচৰত তোমালোকে অনুগ্ৰহ প্ৰাৰ্থনা
কৰা আৰু গৰ্ভৰ সম্বন্ধক গ্ৰাহ্য
কৰিবা; বাস্তৱতে আল্লাহ তোমা-
লোকৰ ৰখীয়া।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
مِّنْ نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا
وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ ۗ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ②

৩) আৰু মাউৰাসকলক সিহঁতৰ
ধন-সম্পত্তি প্ৰদান কৰিবা, আৰু
সিহঁতৰ বিশুদ্ধ বস্ত্ৰৰ সৈতে
তোমালোকৰ অশুদ্ধ বস্ত্ৰ সলনি
নকৰিবা, আৰু তোমালোকৰ নিজৰ
সম্পত্তিৰ লগত সিহঁতৰ সম্পত্তি
গ্ৰাস নকৰিবা; বাস্তৱতে ই মহা
পাপ।

وَأْتُوا الْيَتَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا
الْخَيْثَ بِالطَّيِّبِ ۚ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ
إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ ۗ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ③

৪) আৰু যদি তোমালোকৰ এনে
আশঙ্কা হয়, তোমালোকে মাউৰী
তিৰোতাসকলৰ প্ৰতি ন্যায়সঙ্গত
ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰা, তেন্তে নিজৰ
কাৰণে ভাল বুলি বিবেচনা কৰিলে,
দুই, তিনি বা চাৰি জনীকৈ তিৰোতা
বিয়া কৰিবা;

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَىٰ
فَأَنْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِثْلِي
وَتِلْكَ وَرُبْعٌ ④

কিন্তু যদি তোমালোকে ন্যায় আচৰণ কৰিব নোৱাৰা তেনেহঁলে এজনীক মাত্ৰ বিয়া কৰিবা, অথবা তোমাৰ সোঁহাতে যাৰ অধিকাৰ লাভ কৰিছে তাইক (দাসীক) বিয়া কৰিবা, এনে কাৰ্য্য অন্যায়ে ত্যাগ কৰাৰ ওচৰ।

فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا
فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ ذَلِكَ
أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ۝

৫) আৰু তিৰোতাসকলক সিহঁতৰ মোহৰানা আনন্দ মনেৰে দিবা; কিন্তু যদিহে সিহঁত নিজ ইচ্ছামতে তাৰ কিছু ভাগদান কৰে, সন্তোষেৰে তাক আৰু ভাল দৰে ভোগ কৰা।

وَأْتُوا النِّسَاءَ صِدْقَتِهِنَّ نِحْلَةً ۚ فَإِنْ
طَبِنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُنَّ فَكُلُوهُ
هَنِيئًا مَّرِيئًا ۝

৬) আৰু অবোধসকলক আল্লাই তোমালোকৰ নিমিত্তে জীৱিকাৰ উপায় কৰা সম্পত্তি দান নকৰিবা; আৰু তাৰে পৰা সিহঁতক কিছু সম্বল দান কৰা, আৰু সিহঁতক সাজ-পাৰ দিয়া আৰু সিহঁতক ভালদৰে সোধ-পোছ কৰা।

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ
اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا
وَأَكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝

৭) আৰু বিবাহৰ যোগ্য নোহোৱালৈকে মাউৰাসকলক নিৰীক্ষণ কৰিবা; পিছত যদিহে তোমালোকে সিহঁতৰ ভিতৰত উপযুক্ত বিচাৰ বুদ্ধি দেখিবলৈ পোৱা, সিহঁতৰ সেই সম্পত্তি সিহঁতক সমৰ্পন কৰিবা; কিন্তু সিহঁতে বয়সপ্ৰাপ্ত হ'ব এই ভয়ত সেই সম্পত্তি অপব্যয় কৰি আৰু ততাতিয়াকৈ গ্ৰাস নকৰিবা; আৰু ধনীক ত্যাগ স্বীকাৰ কৰিবলৈ আৰু অভাৱগ্ৰস্তজনক ন্যায়মতে ভোগ কৰিবলৈ উপদেশ দিবা; আৰু তোমালোকে সিহঁতক সিহঁতৰ ধন-সম্পত্তি সমৰ্পন কৰাৰ সময়ত সিহঁতৰ কাৰণে সাক্ষী ৰাখিবা; বাস্তৱতে আল্লাই লেখ-জোখত যথেষ্ট।

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ
فَإِنْ أَنْتُمْ مِنْهُمْ رُشَدًا فَأَدْفَعُوا
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ۚ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا
وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا ۚ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا
فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ
بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ
أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
حَسِيبًا ۝

৮) পিতৃ-মাতৃ আৰু ওচৰ সম্বন্ধীয়াই যি সম্পত্তি এৰি যায় তাত পুৰুষৰ নিমিত্তে ভাগ আছে ; আৰু পিতৃ-মাতৃ আৰু ওচৰ সম্বন্ধীয়াই যি সম্পত্তি এৰি যায় তাত তিৰোতা সকলৰ নিমিত্তেও , তাকৰেই হওক বা সৰহেই হওক ভাগ আছে । সেই ভাগ নিৰ্ধাৰিত আছে ।

৯) সম্পত্তিৰ ভাগ হোৱাৰ সময়ত সম্বন্ধীয় লোক আৰু মাউৰা আৰু দৰিদ্ৰলোক উপস্থিত থাকিলে সিহঁতক তাৰ পৰাই কিছু দান কৰিবা, আৰু সিহঁতৰ লগত মিঠা মাতৰে কথা কবা ।

১০) যিসকলে নিজৰ মৃত্যুৰ পিছত দুৰ্বল সন্তান এৰি থৈ যাব লগীয়া হ'ব বুলি সিহঁতৰ কাৰণে ভয় কৰে সেইসকলে মাউৰাসকলৰ সম্বন্ধে সাৰধান হোৱা উচিত; এতেকে আল্লাহলৈ যেন সিহঁতে ভয় ৰাখে, আৰু সিহঁতক সৰল ভাৱে কথা কোৱা উচিত ।

১১) বাস্তৱতে যিসকলে মাউৰা সকলৰ সম্পত্তি অন্যায়ৰূপে ভোগ কৰে, সিহঁতে কেৱল অগ্নি উদৰস্থ কৰে, আৰু সিহঁতে নিশ্চয় নৰকৰ অগ্নিত পৰিব ।

১২) আল্লাই তোমালোকৰ সন্তান সকলৰ বিষয়ে এই বিধান কৰিছে, এজন পুৰুষৰ ভাগ দুজনী তিৰোতাৰ ভাগৰ সমান; যদি দুজনীতকৈ সৰহ তিৰোতা থাকে, সিহঁতে মৃতকে যি সম্পত্তি এৰি গৈছে তাৰ তিনি ভাগৰ দুভাগ পাব আৰু যদি এজনী থাকে তেন্তে তাই আধা ভাগ পাব; আৰু তাৰ পিতৃ-মাতৃৰ

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدِينَ
وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
تَرَكَ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ
أَوْ كَثُرٌ نَّصِيبًا مَّفْرُوضًا ۝

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ
وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ
ذُرِّيَّةً ضِعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا
اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ
ظُلْمًا إِنَّمَّا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا
وَ سَيَصْلُونَ سَعِيرًا ۝

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ
مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ ۚ فَإِن كُنَّ نِسَاءً
فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثُ مَا تَرَكَ ۚ وَإِن
كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۚ وَلَا بَوَاءَ لِي

প্ৰত্যকে যি সম্পত্তি এৰি গৈছে, যদি তাৰ কোন সন্তান থাকে ষষ্ঠাংশ পাব; কিন্তু যদি তাৰ সন্তান নাথাকে আৰু পিতৃ-মাতৃ তাৰ উত্তৰাধিকাৰী হয়, তেন্তে তাৰ পিতৃ-মাতৃয়ে তৃতীয় অংশ পাব; কিন্তু যদি ককাই-ভাই থাকে, তেন্তে তাৰ দান পত্ৰত লিখা দান ঋণ শোধ কৰাৰ পিছত তাৰ মাতৃয়ে ষষ্ঠাংশ পাব; তোমালোকৰ পিতৃ-মাতৃ আৰু তোমালোকৰ সন্তান সকল, ইহঁতৰ মাজত কল্যাণ সাধনত কোনে তোমালোকৰ বেছি ওচৰৰ তাক তোমালোকে নাজানা; এয়েই আল্লাহৰ নিৰ্ধাৰিত ব্যৱস্থা; বাস্তৱতে আল্লাহ সৰ্বজ্ঞ, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

১৩) আৰু তোমালোকৰ পত্নীসকলে যি সম্পত্তি এৰি যায়, সিহঁতৰ সন্তান নাথাকিলে তোমালোকৰ অংশ তাৰ আধা; কিন্তু যদি সিহঁতৰ কোনো সন্তান থাকে, তেন্তে তোমালোকে সিহঁতৰ দান পত্ৰত লিখা দান বা ঋণ শোধ কৰাৰ পিছত সিহঁতে যি সম্পত্তি এৰি যায় তাৰ চতুৰ্থাংশ পাব; আৰু তোমালোকে যি সম্পত্তি এৰি যোৱা আৰু তোমালোকৰ সন্তান নাথাকে তেন্তে সিহঁতে চতুৰ্থাংশ পাব; কিন্তু যদি তোমালোকৰ সন্তান থাকে তেন্তে তোমালোকে দান পত্ৰত লিখা দান বা ঋণ শোধ কৰাৰ পিছত যি সম্পত্তি এৰি যোৱা তাৰ অষ্টমাংশ পাব; আৰু যদি পুৰুষ বা স্ত্ৰীৰ পিতৃ-মাতৃ বা সন্তান নোহোৱা কোনো কুটুম উত্তৰাধিকাৰী হয়, আৰু যদি তাৰ এজন ভাই বা এজনী ভনী থাকে, তেন্তে সিহঁতৰ প্ৰত্যেকে ষষ্ঠাংশ পাব;

لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ
 إِنْ كَانَ لَهُ وَوَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَوَلَدٌ
 وَوَرِثَةٌ أَبَوَاهُ فَلِأُمَّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ
 لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمَّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ
 يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ أَبَاؤُكُمْ
 وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ
 لَكُمْ نَفَعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ ۗ إِنْ اللَّهُ
 كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٣﴾

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أزْوَاجُكُمْ إِنْ
 لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَوَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَوَلَدٌ
 فَلَكُمْ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ
 يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا
 تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَوَلَدٌ فَإِنْ كَانَ
 لَكُمْ وَوَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ
 بَعْدِ وَصِيَّتِهِ تَوْصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ وَإِنْ
 كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً وَوَلَهُ
 أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا
 السُّدُسُ ۗ

কিন্তু যদি তাতোকৈ সৰহ থাকে তেন্তে দান পত্ৰত লিখা দান বা একো ক্ষতি নোহোৱাকৈ প্ৰাণ শোধ কৰাৰ পিছত সিহঁত তৃতীয়াংশৰ ভাগী হ'ব; ইয়েই আল্লাহৰ বিধান; বাস্তৱতে আল্লাহ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ, শ্ৰেষ্ঠ সহিষ্ণু।

১৪) এইবিলাকেই আল্লাই নিৰ্দিষ্ট কৰা সীমা; আৰু যিজন আল্লাহ আৰু ৰচুলৰ আজ্ঞাধীন হয়, তেওঁ তেওঁক তলেদি জুৰি বৈ যোৱা উদ্যানসমূহৰ ভিতৰত প্ৰবেশ কৰিবলৈ দিব; তাতেই তেওঁলোকে চিৰস্থায়ী বাস কৰিব; আৰু ইয়েই মহান সফলতা।

১৫) আৰু যিয়ে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুলক অমান্য কৰে আৰু তেওঁৰ নিৰ্দিষ্ট সীমা অতিক্ৰম কৰে, তেওঁ তাক দীৰ্ঘকাল বাস কৰিবলৈ নৰকৰ অগ্নিৰ ভিতৰত সোমাবলৈ দিব; আৰু তাৰ নিমিত্তে তাত অপমান জনক শাস্তি থাকিব।

১৬) আৰু তোমালোকৰ তিৰোতাসকলৰ ভিতৰত যিসকলে নিৰ্গত কাৰ্য্য কৰাৰ দোষত পৰে, সিহঁতৰ বিপক্ষে তোমালোকৰ মাজৰ পৰা চাৰিজন সাক্ষ্য লবা; পিছত যদি সিহঁতে সাক্ষ্য প্ৰদান কৰে, তেন্তে সিহঁত মৃত্যুৰ মুখত নপৰালৈকে অথবা আল্লাই সিহঁতৰ নিমিত্তে কোনো বাট মুকলি নকৰালৈকে সিহঁতক ঘৰৰ ভিতৰতেই আৰদ্ধ ৰাখিবা।

১৭) আৰু যদি তোমালোকৰ মাজৰ কোনো দুজনে তেনেকুৱা নিৰ্গত কাৰ্য্য কৰা দোষত পৰে, তেন্তে দুয়োজনকেই উচিত শাস্তি ভুঞ্জাবা;

فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يُؤْصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ لِغَيْرِ مَضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ۝

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝

وَالَّتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَأَسْهَدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ۝

وَالَّذِينَ يَأْتِيَهُمَا مِنْكُمْ فَأَذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا

কিন্তু যদি সিহঁতে অনুতাপ কৰে আৰু নিজকে সংশোধন কৰে তেন্তে সিহঁতৰ দায় এৰিবা; বাস্তৱতে আল্লাহ তৌবা গ্ৰহণ কৰোঁতা, পৰম দয়ালু।

১৮) যিসকলে অজ্ঞতা বশত: অসৎকাৰ্য্য কৰাৰ পিছতেই শীঘ্ৰে অনুতাপ কৰে আল্লাই সেইসকলৰ পৰাহে অনুতাপ গ্ৰহণ কৰে; এওঁলোকৰ প্ৰতিহে আল্লাই কৃপাদৃষ্টি কৰে; বাস্তৱতে আল্লাহ সৰ্বজ্ঞ, পৰম জ্ঞানী।

১৯) আৰু যিসকলে অসৎকাৰ্য্য সদায় কৰি থাকে অনুতাপ সিহঁতৰ নিমিত্তে নহয়, যেতিয়া সিহঁতৰ কোনো এজনৰ সন্মুখত মৃত্যু উপস্থিত হয় সি তেতিয়া কয়, বাস্তৱতে মই এতিয়াহে অনুতাপ কৰিছোঁ; আৰু যিসকলৰ অবিশ্বাসী হৈ থকা অৱস্থাতেই মৃত্যু ঘটে সিহঁতৰ নিমিত্তেও নহয়; সিহঁতৰেই নিমিত্তে আমি বেদনাদায়ক শাস্তি সাজু কৰি থৈছোঁ।

২০) হে বিশ্বাসীসকল, উত্তৰাধিকাৰী হৈ তিবোতাসকলৰ ওপৰত বল প্ৰয়োগ কৰি অধিকাৰ লাভ কৰা তোমালোকৰ নিমিত্তে বৈধ নহয়; আৰু সিহঁতে প্ৰকাশ্যে নিৰ্গত কাৰ্য্য নকৰাকৈ তোমালোকে যি দান কৰিছিল তাৰ কিছু অংশ গ্ৰহণ কৰাৰ অভিপ্ৰায়ে সিহঁতক আটক কৰি নাৰাখিবা; আৰু ন্যায়ৰূপে সিহঁতৰ লগত জীৱন-যাপন কৰিবা; কিন্তু যদি সিহঁতক তোমালোকে ভাল নোপোৱা, তেন্তে জানি ৰাখা তোমালোকে কোনো বস্তু ভাল নাপাব পাৰা অথচ আল্লাই তাতেই প্ৰচুৰ কল্যাণ ৰাখিছে।

وَأَصْلَحَ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا ۖ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
تَوَّابًا رَّحِيمًا ﴿١٧﴾

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ
فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٨﴾

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ
الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ إِلَّٰنَ وَلَا الَّذِينَ
يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ ۗ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا
النِّسَاءَ كَرْهًا ۗ وَلَا تَعْضَلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا
بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ ۗ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا
شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿٢٠﴾

২১) আৰু যদি তোমালোকে এজনী ভাৰ্য্যাৰ ঠাইত আন এজনীক বিয়া কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰা আৰু সিহঁতৰ এজনীক যদি প্ৰচুৰ সম্পত্তি আগতে দান কৰিছিলো তেন্তে সেই সম্পত্তিৰ পৰা অলপো গ্ৰহণ নকৰিবা; তোমালোকে মিছা অভিযোগ কৰি আৰু প্ৰকাশ্যে পাপ কৰি তাক গ্ৰহণ কৰিবানে ?

২২) আৰু যি স্থলত তোমালোকে পৰস্পৰে আগতে সহবাস কৰিছিলো, আৰু সিহঁতে তোমালোকৰ পৰা দৃঢ় প্ৰতিশ্ৰুতি গ্ৰহণ কৰিছে তোমালোকে তাক কি ৰূপে গ্ৰহণ কৰিব পাৰা ?

২৩) আৰু তোমালোকৰ পিতৃ সকলে যিসকল তিৰোতাক বিয়া কৰিছিল সিহঁতক বিয়া নকৰিবা; অতীতত যি ঘটি গৈছে তাত কোনো দোষ নাই; বাস্তৱতে সি নিৰ্গত কাৰ্য্য, ঘৃণনীয় আচৰণ, আৰু বেয়া প্ৰথা ।

২৪) তোমালোকৰ পক্ষে (বিবাহ) অবৈধ, তোমালোকৰ মাতৃ আৰু তোমালোকৰ কন্যা আৰু তোমালোকৰ ভনীসকল আৰু তোমালোকৰ খুৰী আই আৰু তোমালোকৰ মাহী আই আৰু ভায়েৰাৰ জীয়েক আৰু ভনীয়েৰাৰ জীয়েক আৰু তোমালোকক স্তনপান কৰোৱা মাতৃসকল আৰু তোমা লোকে স্তনপান কৰা তোলনীয় ভনীয়েৰা আৰু তোমালোকৰ পল্লীৰ মাতৃসকল আৰু তোমালোকৰ তত্ত্বা বধানত থকা পল্লীৰ কন্যা, যদিহে সেই পল্লীসকলৰ লগত সহবাস কৰিছা; কিন্তু যদি তোমালোকে সিহঁতৰ লগত সহবাস কৰা নাই, তেন্তে তোমালোকৰ (সেই পল্লীৰ কন্যা বিয়া কৰাত) দোষ নাই;

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ لَّوَأْتَيْتُمُ احْدَهُنَّ قَطْرًا فَلَا تُأْخِذُوا مِنْهُ شَيْئًا ۖ أَتَأْخِذُونَ بِهِنَّ أَنَّوَأْتَيْنَا ۗ إِنَّمَا مَبِينًا ۝

وَكَيْفَ تَأْخِذُونَ وَوَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۗ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا ۗ وَسَاءَ سَبِيلًا ۝

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعُمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَابِكُمُ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ ۚ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

আৰু তোমালোকৰ ঔৰসজাত পুত্ৰৰ ভাৰ্য্যা আৰু দুজনী ভনী কন্যাক একেলগে ভাৰ্য্যাকাপে গ্ৰহণ কৰা; কিন্তু অতীতত যি ঘটি গৈছে তাত দোষ নাই; বাস্তৱতে আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

وَحَلَّالٍ أَبْنَائِكُمُ
الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ
الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
غَفُورًا رَحِيمًا ۝

পঞ্চম পাৰা

২৫) আৰু যিসকল তিৰোতা তোমালোকৰ সোঁহাতৰ অধীন সিহঁতৰ বাহিৰে বিবাহিতা তিৰোতা সকল (অবৈধ); তোমালোকৰ নিমিত্তে আল্লাই এই বিধান নিৰূপিত কৰিছে। আৰু সিহঁতৰ বাহিৰে সেইসকল তিৰোতা তোমালোকৰ পক্ষে বৈধ যিসকলৰ সৈতে তোমালোকে নিজ সম্পত্তি দান কৰি বৈবাহিক জীৱন-যাপন কৰিবলৈহে বিচৰা, ব্যভিচাৰৰ অৰ্থে নহয়; আৰু তোমালোকে যিসকলক বিয়া কৰি মঙ্গল লাভ কৰিছা সিহঁতক সিহঁতৰ নিৰূপিত মোহৰানা দান কৰিবা; আৰু মোহৰানা নিৰূপিত হোৱাৰ পিছত তোমালোকে পৰস্পৰ সন্মত হৈ কোনো পৰিবৰ্তন কৰিলে তাত তোমালোকৰ কোনো দোষ নাই; বাস্তৱতে আল্লাহ সৰ্বজ্ঞ, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

২৬) আৰু তোমালোকৰ মাজৰ যিজনৰ স্বাধীনা বিশ্বাসী ৰমণীক বিবাহ কৰিবলৈ যথেষ্ট সম্বল নাথাকে সেইজনে তোমালোকৰ সোঁহাতৰ অধীনত থকা বিশ্বাসীনী দাসীৰ এগৰাকীক (বিবাহ) কৰিব পাৰে; আৰু আল্লাই তোমালোকৰ বিশ্বাস ভালকৈ জানে

وَالْمُحْصَنَاتِ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ ۗ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
وَاجِلًا لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذِكْرِكُمْ أَنْ تَبْتَغُوا
بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ ۗ
فَمَا اسْتَعْتَمْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ
أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً ۗ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِيمَا تَرَضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ ۗ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ
الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتْيَتِكُمْ الْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ ۗ

তোমালোকৰ সকলোৰেই পৰ-
স্পৰৰ লগত সম্পৰ্ক, এতেকে
সিহঁতৰ প্ৰভুবিলাকৰ অনুমতি লৈহে
সিহঁতক বিবাহ কৰিবা আৰু
ন্যায়ৰূপে সিহঁতক সিহঁতৰ
মোহৰানা দান কৰিবা, সিহঁতে
ব্যভিচাৰিণী নোহোৱাকৈ অথবা
গোপনে বন্ধু গ্ৰহণ নকৰি যেন
বৈবাহিক জীৱন যাপন কৰে; আৰু
সিহঁত বিবাহিত হোৱাৰ পিছত যদি
সিহঁতে প্ৰকাশ্য নিৰ্গত কাৰ্য্য কৰে
তেন্তে স্বাধীনা ৰমণীয়ে যি শাস্তি পাব
তাৰ আধা সিহঁতে ভোগ কৰিব। এই
বিধান তোমালোকৰ মাজৰ
সেইজনৰ নিমিত্তে যিজনে পাপলৈ
ভয় কৰে; আৰু যদি তোমালোকে
ধৈৰ্য্য ধৰা, তোমালোকৰ নিমিত্তে
মঙ্গলজনক; আৰু আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ
ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

২৭) তোমালোকৰ পূৰ্ববৰ্তীসকলৰ
আদৰ্শসমূহ তোমালোকৰ আগত
ব্যক্ত কৰিবলৈ আৰু সেই পথ-
প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ আৰু কৰুণাৰ
সৈতে তোমালোকৰ ফাললৈ প্ৰত্যা-
বৰ্তন কৰিবলৈ আল্লাই ইচ্ছা কৰে;
আৰু আল্লাহ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

২৮) আৰু তোমালোকৰ ফাললৈ
কৰুণাৰ সৈতে প্ৰত্যাবৰ্তন কৰিবলৈ
আল্লাই ইচ্ছা কৰে; আৰু যিসকলে
নিজৰ কাম প্ৰবৃত্তিৰ অনুসৰণ কৰে
সিহঁতে ইয়াকে ইচ্ছা কৰে যেন
তোমালোকে (পাপৰ ফাললৈ)
সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰবৃত্ত হোৱা।

২৯) আল্লাই তোমালোকৰ ভাৰ লঘু
কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, কিয়নো
মানৱক দুৰ্বল কৰি সৃজন কৰা হৈছে।

بَعْضُكُمْ مِنْ
بَعْضٍ ۚ فَانكِحُوهُمْ بِأَذْنِ أَهْلِهِمْ
وَأْتُوهُمْ أَجُورَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
مُحْصَنَاتٍ غَيْرِ مُسْفَحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ
أَخْدَانٍ ۚ فَإِذَا أَحْصَيْتُمْ فَإِنْ أَتَيْنَ
بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى
الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ۚ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ
الْعَنَتَ مِنْكُمْ ۚ وَأَنْ تَصِيرُوا خَيْرَ
لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦﴾

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ ۗ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٧﴾

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ
الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهْوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا
مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٨﴾

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ ۗ وَخُلِقَ
الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٢٩﴾

৩০) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকে পৰস্পৰৰ সন্মতিক্ৰমে কৰা ব্যৱসায়-বানিজ্য এৰি ইজনে সিজনৰ সম্পত্তি গ্ৰাস নকৰিবা; আৰু তোমালোকে নিজৰ ধ্বংস সাধন নকৰিবা; নিশ্চয় আল্লাহ তোমালোকৰ প্ৰতি পৰম দানশীল।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ
بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً
عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا
أَنْفُسَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝۳۰

৩১) আৰু যিয়ে সীমালঙ্ঘন কৰি আৰু অন্যায়েৰূপে সেই কাৰ্য্যকেই কৰে আমি তাক নিশ্চয় নৰকৰ অগ্নিত নিক্ষেপ কৰিম, আৰু আল্লাহৰ পক্ষে ই সহজ।

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ
نُصَلِّيهِ نَارًا ۗ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝۳১

৩২) যি মহা পাপসমূহৰ পৰা তোমালোকক সাৰধান কৰি দিয়া হৈছে তাৰ পৰা যদি তোমালোকে বিৰত হোৱা আমি তোমালোকৰ সামান্য অপৰাধ সমূহ দূৰ কৰিম আৰু আমি তোমাক সন্মানৰ ঠাইত প্ৰবেশ কৰিবলৈ দিম।

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ
نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ
مُدْخَلًا كَرِيمًا ۝۳২

৩৩) আৰু আল্লাই যি ধন সম্পত্তিৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ কিছুমানক আন কিছুমানৰ ওপৰত শ্ৰেষ্ঠতা দান কৰিছে তালৈ তোমালোকে লোভ নকৰিবা; পুৰুষে যি অৰ্জন কৰিছে তাৰ অংশ পুৰুষে পাব; আৰু তিৰোতাই যি অৰ্জন কৰিছে তাৰ অংশ তিৰোতাই পাব; আৰু তোমালোকে আল্লাৰ পৰা তেওঁৰ দান ভিক্ষা কৰা; নিশ্চয় আল্লাহৰ সকলো বস্তুৰেই উত্তম জ্ঞান আছে।

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى
بَعْضٍ ۗ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا
وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبْنَ ۗ وَسَأَلُوا
اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمًا ۝۳৩

৩৪) আৰু প্ৰত্যেকৰ নিমিত্তে পিতা-মাতাই আৰু আত্মীয়-স্বজনে যি এৰি থৈ যায় তাৰ উত্তৰাধিকাৰী আমি নিযুক্ত কৰিছোঁ; আৰু সেই সকলোকো যিসকলৰ সৈতে তোমালোকে অঙ্গীকাৰেৰে আৱদ্ধ;

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدِ
وَالْأَقْرَبُونَ ۗ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ

তোমালোকে সিহঁতক সিহঁতৰ অংশ দান কৰা; বাস্তৱতে সকলো বস্তৱ ওপৰতেই আল্লাই লক্ষ্য ৰাখে।

فَأَتَوْهُمْ نَصِيبَهُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝٣٤

৩৫) পুৰুষ স্ত্ৰীৰ সংৰক্ষক, কিয়নো সিহঁতৰ কিছুমানক (পুৰুষক) আল্লাই কিছুমান(স্ত্ৰীৰ) ওপৰত শ্ৰেষ্ঠতা দান কৰিছে আৰু সিহঁতে (পুৰুষে) নিজৰ ধন সম্পদৰ পৰা ব্যয় কৰি (স্ত্ৰীৰ) প্ৰতিপালন কৰে; সেই কাৰণে ধাৰ্মীকা নাৰীসকল বাধ্য হৈ থাকে, আল্লাই যিদৰে ৰক্ষা কৰে সেইদৰে তেওঁলোকে যি গোপনীয় তাক সংৰক্ষণ কৰে; কিন্তু যিসকল স্ত্ৰীৰ সম্বন্ধে সিহঁতৰ অবাধ্যতাৰ তোমালোকে আশা কৰা, সিহঁতক সজ্জ উপদেশ দিবা, আৰু শয্যাৰ পৰা সিহঁতক পৃথক কৰি ৰাখিবা, আৰু (আৱশ্যক হলে) সিহঁতক প্ৰহাৰ কৰিবা; পিছত যদি সিহঁত তোমালোকৰ বাধ্য হয় সিহঁতৰ বিপক্ষে কোনো প্ৰকাৰ চলু নিবিচাৰিবা; নিশ্চয় আল্লাহ উচ্চ মহান।

الرِّجَالُ قَوْمُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۖ فَالَّذِينَ نَفَقُوا حَفِظَتْ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ ۗ وَالَّذِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاصْرَبُوهُنَّ ۚ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ۝٣٥

৩৬) আৰু যদি তোমালোকে উভয়ৰ(স্বামী-স্ত্ৰীৰ) মাজত বিচ্ছেদ হোৱাৰ আশা কৰা, তেন্তে তাৰ পৰিয়ালৰ এজন বিচাৰক আৰু তাইৰ পৰিয়ালৰো এজন বিচাৰক নিযুক্ত কৰিবা; যদি সিহঁত দুয়ো পুনৰ্মিলনৰ বাঞ্ছা কৰে, আল্লাই উভয়ৰ মাজত তাকেই স্থাপন কৰিব; নিশ্চয় আল্লাহ সৰ্বজ্ঞ, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞাতা।

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا ۗ إِنَّ يُرِيدَ إِصْلَاحًا يُّوفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ۝٣٦

৩৭) আৰু আল্লাহৰেই আৰাধনা কৰা, আৰু তেওঁৰ সৈতে কোনো বস্তকেই অংশী নাপাতিবা;

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا

আৰু পিতৃ-মাতৃ আৰু আত্মীয়সকল
আৰু মাউৰাসকল আৰু দৰিদ্ৰসকল
আৰু সম্পৰ্কীয় ওচৰ-চুবুৰীয়া
আৰু আচলুৱা ওচৰ-চুবুৰীয়া আৰু
সহযাত্ৰী আৰু পথিক আৰু
যিসকলক তোমালোকৰ সোঁহাতৰ
অধিকাৰত আছে, সকলোৰে প্ৰতি
সদয় ব্যৱহাৰ কৰিবা; নিশ্চয় দান্তিক
অহঙ্কাৰী সকলক আল্লাই ভাল
নাপায়।

৩৮) আৰু সেইসকলোকো
যিসকলে নিজেও কৃপনতা কৰে
আৰু অইন মানুহকো কৃপন হ'বলৈ
আদেশ দিয়ে আৰু সিহঁতক আল্লাই
নিজ কৃপাৰে যি দান কৰিছে তাক
গোপন কৰে; আৰু অবিশ্বাসী
সকলৰ নিমিত্তে আমি সাজু কৰি
থৈছোঁ অপমানজনক শাস্তি।

৩৯) আৰু সেইসকলোকো যিসকলে
মানুহক দেখুৱাবলৈ নিজৰ ধন-
সম্পত্তি ব্যয় কৰে, আৰু আল্লাহ
আৰু শেহ দিনত বিশ্বাস নকৰে;
আৰু যিয়ে চয়তানক নিজৰ সঙ্গী
কৰে, (সি যেন মনত ৰাখে) সি কেনে
অসৎ সঙ্গী।

৪০) আৰু সিহঁতৰ নো কি কষ্ট
হ'লহেঁতেন যদি সিহঁতে আল্লাহ
আৰু শেহ দিনত বিশ্বাস কৰিলে-
হেঁতেন, আৰু সিহঁতক আল্লাই যি
সম্পদ দান কৰিছে তাৰে পৰা ব্যয়
কৰিলেহেঁতেন? আৰু সিহঁতৰ
সম্বন্ধে আল্লাহ সৰ্বজ্ঞ।

৪১) বাস্তৱতে আল্লাহ বিন্দু মাত্ৰাও
অন্যায় নকৰে; আৰু যদি কোনো
সৎ কাৰ্য্য কৰা হয় তেওঁ তাক বৃদ্ধি
কৰে; আৰু নিজৰ কাৰ্য্যৰ পৰা মহৎ
বিনিময় প্ৰদান কৰে।

وَبِأَلْوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ
وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۗ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ۝٣٨

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ
وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ
وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۝٣٩

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ
وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ۝٤٠

وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ ۗ
وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ۝٤١

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۚ وَإِنْ
تَكَ حَسَنَةً يُّضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ
أَجْرًا عَظِيمًا ۝٤٢

৪২) সেই ঘটনা কেনে হ'ব যেতিয়া আমি প্ৰত্যেক সম্প্ৰদায়ৰ পৰা একোজন সাক্ষী আনিম, আৰু সিহঁতৰ সম্বন্ধে তোমাক সাক্ষী স্বৰূপে সন্মুখীন কৰিম।

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤٢﴾

৪৩) সেই দিনা যিসকলে অবিশ্বাস কৰিছে আৰু এইজন বচুলৰ অবাধ্য হৈছে সিহঁতে ইয়াকে বাঞ্ছা কৰিব, যেন সিহঁত পৃথিৱীত বিলীন হৈ যায়; আৰু সিহঁতে আল্লাহৰ পৰা কোনো কথাকেই গোপন কৰিব নোৱাৰিব।

يَوْمَئِذٍ يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا
الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ
وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٣﴾

৪৪) হে বিশ্বাসীসকল, যেতিয়া তোমালোকে অচেতন অৱস্থাত থাকা যি বাক্য উচ্চাৰণ কৰা তাৰ অৰ্থ নুবুজালৈকে, নমাজৰ ওচৰ নাচাপিবা, আৰু ভ্ৰমণ নকৰিলে অপৱিত্ৰ অৱস্থাতো স্নান নকৰালৈকে (নমাজৰ ওচৰ নাচাপিবা); কিন্তু যদি তোমালোকে নৰীয়াত পৰা বা ভ্ৰমণত থাকা, বা তোমালোকৰ কোনোজনে শৌচাচাৰ কৰি উঠাৰ পিছত অথবা তোমালোকে স্ত্ৰী স্পৰ্শ কৰাৰ পিছত পানী নোপোৱা তেস্তে বিশুদ্ধ মাটিৰে তায়ম্মুম কৰি লবা, আৰু তোমালোকৰ মুখ আৰু তোমালোকৰ দুখন হাত মচি পেলাবা; নিশ্চয় আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ সহনশীল, পৰম মার্জনাকাৰী।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ
وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ
وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ
تَغْتَسِلُوا ۗ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ
سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ
لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ
وَأَيْدِيكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾

৪৫) তুমি সেইসকলৰ প্ৰতি লক্ষ্য কৰা নাই নে যিসকলক পৃথিৱীৰ এটা অংশ দান কৰা হৈছে? সিহঁতে ভ্ৰম অৰ্জন কৰে, আৰু সিহঁতে ইয়াক ইচ্ছা কৰে যেন তোমালোকেও পথ-ভ্ৰান্ত হোৱা।

الْمُتَرِّ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا صَيًّا مِّنَ
الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الصَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ
أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٥﴾

৪৬) আৰু আল্লাই তোমালোকৰ শত্ৰুসকলক ভালকৈ জানে; আৰু বন্ধুৰূপে আল্লাই যথেষ্ট।

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
وَلِيًّا ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٦﴾

৪৭) ইহুদীসকলৰ মাজৰ কিছুমানে যথাস্থানৰ পৰা শব্দবিলাক আঁতৰায়, আৰু সিহঁতে কয়, আমি শুনিছোঁ আৰু অমান্য কৰিছোঁ আৰু তুমি শুনা যি শনিৰ নোৱাৰি আৰু নিজৰ জিভা ঘূৰাই আৰু ধৰ্ম বিষয়ে বিদ্ৰূপ কৰি (কয়) ৰাইনা কিন্তু যদি সিহঁতে ইয়াকে কলেহেঁতেন আমি শুনিছোঁ আৰু বাধ্য হৈছোঁ; আৰু তুমি শুনা আৰু আমাৰ ফাললৈ মন কৰা, সি সিহঁতৰ পক্ষে নিশ্চয় উত্তম আৰু অধিক সঙ্গত হ'লহেঁতেন কিন্তু সিহঁতৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে আল্লাই সিহঁতৰ প্ৰতি অভিসম্পাত পেলাইছে; সেই দেখি সিহঁত অলপহে বিশ্বাস কৰে।

৪৮) হে ধৰ্মপুথি পোৱা লোকসকল, তোমালোকৰ লগত থকা গ্ৰন্থৰ সত্যতাৰ সমৰ্থক ৰূপে আমি যি (কোৰ-আন)নমাই পঠিয়াইছোঁ তাত বিশ্বাস কৰা আমি কিছুমানৰ মুখ পৰিবৰ্তন কৰাৰ পূৰ্বেই পিছত সিহঁতক সিহঁতৰ পিঠিৰ ফালে ঘূৰাম, অথবা যিদৰে আমি জিৰণিৰ দিনৰ বিধান লঙ্ঘন কৰোঁতা সকলক বৰ্জৰ্ন কৰিছিলোঁ সেইদৰে সিহঁতক বৰ্জৰ্ন কৰিম; আৰু আল্লাহৰ আদেশ সম্পন্ন হোৱা সুনিশ্চিত।

৪৯) যদি আনক আল্লাহৰ সমান কৰা হয়, আল্লাই তাক নিশ্চয় ক্ষমা নকৰে; আৰু তাৰ বাহিৰে যাকে ইচ্ছা তাকে সকলো ক্ষমা কৰে; আৰু যিয়ে কাকো আল্লাহৰ সমান কৰে; স্বৰূপতে সি এটা গুৰুতৰ পাপ সাজে।

৫০) যিসকলে নিজকে পৱিত্ৰ বুলি প্ৰচাৰ কৰে সেইসকলৰ ফালে তুমি মন কৰা নাইনে? অৰ্থাৎ,

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مَسْمُوعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطُعْنًا فِي الدِّينِ ۗ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمِعْ وَانظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمًا ۗ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُطْمَسَ وَجُوهًا فَأَنْزَلْنَا عَلَيْهَا آدْبًا رِهًا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ ۗ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٨﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۗ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٩﴾

الْمُتَرِّ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنفُسَهُمْ ۗ بَلِ

আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকে পৰিত্ৰ কৰে; আৰু সিহঁতৰ অকণো অন্যায়ে কৰা নহ'ব।

৫১) চোৰা, আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে সিহঁতে কেনেকৈ মিছা সাজে; সেয়ে প্ৰত্যক্ষ পাপ হিচাপে যথেষ্ট।

৫২) যিসকলক ধৰ্মপুথিৰ কিছু অংশ দান কৰা হৈছে সেইসকলৰ বিষয়ে তুমি ভাৰি চোৰা নাইনে? সিহঁতে দেৱ-দেৱী আৰু চয়তানৰ প্ৰতি বিশ্বাস কৰে; আৰু অশ্বাসীসকলৰ সম্বন্ধে কয়, বিশ্বাসীসকলতকৈ সিহঁতহে সুপথত অগ্ৰগামী।

৫৩) সেইসকলক আল্লাই অভিশাপ দিছে, আৰু আল্লাই যাক অভিশাপ দিয়ে তাৰ নিমিত্তে তুমি এজনো সাহায্যকাৰী নোপোৱা।

৫৪) ৰাজত্বত সিহঁতৰ কোনো অংশ আছেনে? যদি থাকে, সিহঁতে মানুহক খেজুৰগুটিৰ সৰু আঁচৰৰ সমানো দান নকৰিব।

৫৫) অথবা আল্লাই নিজ প্ৰাচুৰ্য্যৰ পৰা মানুহক যি দান কৰিছে তাৰ কাৰণে সিহঁতে সিহঁতক হিংসা কৰেনে? অথচ স্বৰূপতে আমি ইব্ৰাহিমৰ সন্ততিক ধৰ্মপুথি আৰু জ্ঞান দান কৰিছিলোঁ, আৰু তেওঁলোকক দান কৰিছিলোঁ এখন বিশাল সাম্ৰাজ্য।

৫৬) পিছত সিহঁতৰ মাজৰ কিছুমানে তেওঁক বিশ্বাস কৰিছিল, আৰু সিহঁতৰ মাজৰ পৰা আন কিছুমানে তেওঁৰ পৰা বিমুখ হৈছিল; আৰু নৰক প্ৰজ্বলিত অগ্নিৰ নিমিত্তে যথেষ্ট।

اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۝

أَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۖ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ۝

الْم تَرَىٰ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ۝

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ۝

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ۝

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ۝

فَمِنْهُمْ مَّنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ ۖ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ۝

৫৭) যিসকলে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহত
অবিশ্বাস কৰিছে সেইসকলক আমি
নিশ্চয় নৰকৰ অগ্নিত নিক্ষেপ
কৰিম; সিহঁতৰ গাৰ ছাল পুৰি নষ্ট
হোৱা মাত্ৰ তাৰ সলনি আন এখন
ছাল সিহঁতক দিম, যাতে সিহঁতে
শাস্তিৰ সোঁৱাদ লৈ থাকিব পাৰে;
নিশ্চয় আল্লাহ ক্ষমতালী, শ্ৰেষ্ঠ
জ্ঞানী।

৫৮) আৰু যিসকলে বিশ্বাস কৰে
আৰু সৎকাৰ্য্য কৰে তেওঁলোকক
আমি এনে উদ্যানবিলাকত প্ৰৱেশ
কৰাম যাৰ তলেদি জুৰিসমূহ বৈ
গৈছে; য'ত তেওঁলোকে অনন্তকাল
বাস কৰিব; তাত তেওঁলোকৰ
কাৰণে থাকিব পৰিত্ৰ সহচাৰীসকল;
আৰু তেওঁলোকক আমি সুশীতল
ছাঁৰ মাজত অৱস্থান কৰিবলৈ দিম।

৫৯) স্বৰূপতে আল্লাই তোমালোকক
ইয়াকে আদেশ দিছে যে যিসকল
দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰিবৰ উপযুক্ত
সেইসকলৰ প্ৰতি তোমালোকে
দায়িত্বৰ ভাৰ ন্যস্ত কৰা; আৰু
তোমালোকে মানুহৰ মাজত বিচাৰ
কৰিব ধৰিলে, ন্যায়মতে বিচাৰ
কৰিবা; আল্লাই যি শিক্ষা
তোমালোকক দিছে সি নিশ্চয় অতি
উত্তম; প্ৰকৃততে আল্লাহ পৰম
শ্ৰেষ্ঠা, শ্ৰেষ্ঠ দৃষ্টি ৰাখোতা।

৬০) হে বিশ্বাসীসকল তোমালোকে
আল্লাহৰ বাধ্য হোৱা, আৰু বাধ্য
হোৱা ৰচুলসকলৰ, আৰু যি
শাসনকৰ্তা সকলক তোমালোকে
বাছি লৈছা তেওঁলোকৰো; পিছত
যদি তোমালোকৰ মাজত কোনো
বাদ-বিসম্বাদ হয় তেন্তে সেই বিষয়ৰ
মীমাংসা আল্লাহ,

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَيْتِ سَوَفَ نُصَلِّيهِمْ
نَارًا كَلَّمَآ نَضَجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَلَهُمْ
جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا
أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ظِلَالٌ
ظَلِيلًا ﴿٥٨﴾

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَتِ إِلَىٰ
أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ
تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ
بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن
تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ

আৰু ৰচুলৰ পৰা বিচাৰিবা, যদিহে তোমালোকে আল্লাহ আৰু শেহ দিনত বিশ্বাস কৰা; সেয়াই উত্তম উপায় আৰু উৎকৃষ্ট পৰিণাম।

وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝٤٩

৬১) সেইসকলৰ প্ৰতি তুমি ভাৰি চোৱা নাইনে? যিসকলে ছল কৰি কয়, যে তোমালৈ যি নমাই পঠিওৱা হৈছে আৰু তোমাৰ আগেয়ে যি নমাই পঠোৱা হৈছিল তাত সিহঁতে বিশ্বাস কৰে; সিহঁতে ইচ্ছা কৰে বিদ্রোহীজনৰ মীমাংসা কৰিবলৈ, অথচ সিহঁতক সেই জনৰ বাধ্যতা স্বীকাৰ নকৰিবলৈ আদেশ দিয়া হৈছিল; আৰু চয়তানে ইয়াকে ইচ্ছা কৰে যেন সিহঁতক পথভ্ৰষ্ট কৰি দূৰৈৰ বিপথে লৈ যায়।

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا
بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
يُرِيدُونَ أَنْ يُتَّخَاكُمُ إِلَى الطَّاغُوتِ
وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۚ وَيُرِيدُ
الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝٥١

৬২) আৰু যেতিয়া সিহঁতক কোৱা হয়, আল্লাই যি নমাই পঠিয়াইছে তালৈ আৰু ৰচুলৰ ফাললৈ আহা, তুমি ভ্ৰুসকলক দেখিবলৈ পাবা সিহঁতে তোমাৰ পৰা বিৰক্ত হৈ বিমুখ হৈ গৈছে।

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
وَالِى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنْفِقِينَ
يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ۝٥٢

৬৩) সিহঁতে পূৰ্বে যি অজিছিল তাৰ বাবে সিহঁতৰ ওপৰত যেতিয়া বিপদ পৰিব তেতিয়া কেনে অৱস্থা হ'ব? পিছত সিহঁতে তোমাৰ ওচৰলৈ আহি আল্লাহৰ শপত খাই ক'ব, মঙ্গল সাধন আৰু মিলন স্থাপনৰ বাহিৰে আন একোৰেই আমি বাঞ্ছা কৰা নাই।

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ ۗ بِمَا
قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ۗ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ ۗ
بِاللَّهِ إِنَّ أَرْدَنَّا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ۝٥٣

৬৪) এই সকলৰ অন্তৰসমূহত যি আছে তাক আল্লাই জানে; গতিকে সিহঁতৰ পৰা বেলেগ হৈ থাকিবা, কিন্তু সিহঁতক সৎ উপদেশ দিবা, আৰু সিহঁতৰ সৈতে এনে কথা কবা যি সিহঁতৰ হৃদয় স্পৰ্শ কৰে।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ ۗ
فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي
أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ۝٥٤

৬৫) আৰু আমি কেৱল এনে
ৰচুলকহে প্ৰেৰণ কৰিছোঁ যিজনৰ
বাধ্যতা আল্লাৰ আদেশ মতে স্বীকাৰ
কৰা হয়, আৰু যদি নিজ আত্মাৰ প্ৰতি
অন্যায় কৰাৰ সময়ত সিহঁতে তোমাৰ
ওচৰলৈ আহি আল্লাহৰ ক্ষমা ভিক্ষা
কৰিলেহেঁতেন, আৰু ৰচুলেও
সিহঁতৰ হৈ ক্ষমা ভিক্ষা কৰিলে-
হেঁতেন, সিহঁতে নিশ্চয় আল্লাক শ্ৰেষ্ঠ
তৌবা গ্ৰহণ কৰোঁতা, পৰম দানশীল
পালেহেঁতেন।

৬৬) কিন্তু নহয়; তোমাৰ প্ৰভুৰ
শপত, যেতিয়ালৈকে সিহঁতে নিজ
বিবাদ-বিসম্বাদসমূহ বিচাৰৰ নিমিত্তে
তোমাৰ ওচৰলৈ নানে, পিছত তুমি
যি মীমাংসা কৰা সেই সম্বন্ধে সিহঁতে
নিজ অন্তৰসমূহত কোনো সংশয়
বোধ নকৰে, আৰু (যেতিয়ালৈকে)
সিহঁতে সম্পূৰ্ণৰূপে (তোমাৰ) বাধ্য
নহয়, তেতিয়ালৈকে সিহঁত প্ৰকৃত
পক্ষে বিশ্বাসী নহয়।

৬৭) আৰু যদি আমি সিহঁতৰ নিমিত্তে
ইয়াকে লিপিবদ্ধ কৰিলোঁহেঁতেন।
তোমালোকে নিজৰ জীৱন বিসৰ্জন
কৰা অথবা নিজ ঘৰ এৰি ওলাই
যোৱা, সিহঁতে অলপ কি ছুমানৰ
বাহিৰে এই কাৰ্য্য সম্পন্ন নকৰিলে-
হেঁতেন; কিন্তু সিহঁতক যি উপদেশ
দিয়া হৈছিল সেই অনুযায়ী সিহঁতে
কাৰ্য্য কৰা হলে, সেয়া সিহঁতৰ পক্ষে
নিশ্চয় মঙ্গলজনক হ'লহেঁতেন আৰু
সিহঁতক (বিশ্বাসত বেছিকৈ দৃঢ়
কৰিলেহেঁতেন।

৬৮) আৰু তেতিয়া আমি সিহঁতক
আমাৰ ফালৰ পৰা নিশ্চয় মহৎ
প্ৰতিদান প্ৰদান কৰিলোঁহেঁতেন।

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ
بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ
لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٥﴾

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ
فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ
حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٦﴾

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا
أَنْفُسَكُمْ أَوْ اخْرَجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا
فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ ۗ وَلَوْ أَنَّهُمْ
فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ
وَإَشَدَّ تَثْبِيتًا ﴿٦٧﴾

وَإِذًا لَا تَبْتَئُهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٨﴾

৬৯) আৰু নিশ্চয় সিহঁতক পোন বাটেদি লৈ গ'লহেঁতেন।

وَلَهَدَيْتُهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٩﴾

৭০) আৰু যিসকলে আল্লাহ আৰু ৰচুলৰ আজ্ঞা অনুসৰি চলে তেওঁলোক হ'ব সেই সকলৰ সঙ্গী যি সকলৰ ওপৰত আল্লাই অনুগ্রহ কৰিছে, অর্থাৎ নবীসকল, আৰু সত্যপ্ৰিয়সকল, আৰু প্ৰাণ উৎসৰ্গ কৰোঁতা সকল, আৰু ধৰ্মপৰা-য়ণসকল; এই সকলই হৈছে উত্তম সঙ্গী।

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٧٠﴾

৭১) এই কৃপা আহিছে আল্লাহৰ ফালৰ পৰা, আৰু সৰ্বজ্ঞ আল্লাই যথেষ্ট।

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عِلْمًا ﴿٧١﴾

৭২) হে বিশ্বাসীসকল, (আত্মাৰক্ষাৰ কাৰণে) তোমালোকে সতৰ্ক থকাৰ উপায় অৱলম্বন কৰা, তাৰ পিছত বেলেগ বেলেগ দল বান্ধি ওলাই পৰিবা, অথবা সকলোৰে একগোট হৈ ওলাবা।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ تَنْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧٢﴾

৭৩) আৰু তোমালোকৰ মাজত এনে মানুহ আছে যি নিশ্চয় পিছ হুঁহকি থাকিব; পিছত যদি তোমালোকৰ ওপৰত বিপদ পৰে, সি ক'ব, মই যে সিহঁতৰ লগত উপস্থিত নাছিলোঁ স্বৰূপতে আল্লাই মোৰ প্ৰতি অনুগ্রহহে কৰিলে।

وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ تُبْطِئُ ۚ فَإِنَّ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٣﴾

৭৪) কিন্তু যদি আল্লাৰ ফালৰ পৰা তোমালোক লৈ কৃপা আহে সি নিশ্চয় ইয়াকে ক'ব এনেদৰে – যেন তোমালোকৰ আৰু তাৰ মাজত কদাপি কোনো বন্ধুত্ব নাছিল, — হয়; মই সিহঁতৰ সঙ্গী হৈ থকা হ'লে, মই যো মহান সফলতা লাভ কৰিলোঁহেঁতেন।

وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ لَّيْسَتِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

৭৫) গতিকে সেইসকলেই আল্লাৰ পথত যুদ্ধ কৰক যিসকলে পাৰ্থিৰ জীৱনৰ সলনি পৰলোক লাভ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে; আৰু যিজনে আল্লাৰ পথত যুদ্ধ কৰে, তাৰ ফলত তেওঁ নিহত হওক নাইবা বিজয়ী হওক, সেইজনক আমি দান কৰিম মহান প্ৰতিদান।

৭৬) আৰু তোমালোকে কিয়নো আল্লাৰ পথত আৰু সেই শক্তিহীন পুৰুষ আৰু তিৰোতা আৰু সন্তান-সন্ততিৰ কাৰণে যুদ্ধ নকৰিবা যিসকলে কয়, হে আমাৰ প্ৰভু, যি নগৰৰ অধিবাসীসকল এনে অত্যাচাৰী তাৰ পৰা আমাক উদ্ধাৰ কৰি লৈ যোৱা, আৰু তোমাৰ কাষৰ পৰা আমাৰ নিমিত্তে কোনো এজন বন্ধু উথিত কৰা, আৰু আমাৰ কাৰণে তোমাৰ সন্নিধানৰ পৰা কোনো এজন সহায়কাৰী প্ৰতিষ্ঠিত কৰা।

৭৭) যিসকল (প্ৰকৃততে) বিশ্বাসী সেইসকলে আল্লাৰ পথত যুদ্ধ কৰে, কিন্তু যিসকল অশ্বাসী সিহঁতে চয়তানৰ পথত যুদ্ধ কৰে; গতিকে চয়তানৰ বন্ধুসকলৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকে সংগ্ৰাম কৰা; বাস্তৱতে চয়তানৰ কৌশল দুৰ্বল।

৭৮) সেই সকলৰ পিনে তুমি মন কৰা নাই নে যিসকলক কোৱা হৈছিল, তোমালোকে নিজৰ হাতসমূহ টানি ৰাখা আৰু নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰা আৰু জাকাত দান কৰা; পিছত যেতিয়া সিহঁতৰ নিমিত্তে যুদ্ধৰ বিধান কৰা হ'ল সিহঁতৰ মাজৰ এদলে আল্লাহক যিদৰে ভয় কৰা উচিত সেইদৰে বা তাতোকৈ বেছি মানুহক ভয় কৰিব ধৰিলে;

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۗ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ
نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٥﴾

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ
وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا
مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا
وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۗ وَاجْعَلْ لَنَا
مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿٧٦﴾

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
الطَّاغُوتِ فَقاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ ۗ إِنَّ
كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٧﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ
عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ
النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً ۗ

আৰু সিহঁতে কৈছিল, হে আমাৰ প্ৰভু, কিয়নো তুমি আমাৰ নিমিত্তে যুদ্ধৰ বিধান কৰিলে? অলপ সময়ৰ নিমিত্তে তুমি আমাক অৰকাশ নিদিবা নে?—তুমি কোৱা, ইহ-লোকৰ সম্পদ অলপীয়া, আৰু যিজনে আল্লাৰ ভয় ৰাখে তেওঁৰ নিমিত্তে পৰলোকহে মঙ্গলময়, আৰু তোমালোকৰ ওপৰত অকণো অন্যায় কৰা নহ'ব।

৭৯) তোমালোকে য'তে থাকা ত'তে তোমালোকক মৃত্যুৰে লগ পাব যদিও তোমালোকে দৃঢ়কৈ নিৰ্মাণ কৰা ওখ দুৰ্গসমূহৰ ভিতৰত থাকা; আৰু যদি সিহঁতে কোনো মঙ্গল লাভ কৰে সিহঁতে কয় এই মঙ্গল আল্লাহৰ কাষৰ পৰা আহিছে; কিন্তু যদি সিহঁতৰ কোনো অমঙ্গল ঘটে সিহঁতে কয়, এই অমঙ্গল তোমাৰ ফালৰ পৰা আহিছে; তুমি কোৱা, সকলো আল্লাহৰ কাষৰ পৰা আহে; তেন্তে সেই জাতিৰ কি হৈছে যে কোনো কথাৰ ভালকৈ উপলব্ধি কৰিবৰ ওচৰো নাচাপে?

৮০) যি মঙ্গল তোমাৰ ভাগত পৰে সি আল্লাহৰ পৰাহে আহে, আৰু তোমাৰ যি অমঙ্গল ঘটে সি তোমাৰ নিজৰ পৰা; আৰু মানৱ জাতিৰ নিমিত্তে আমি তোমাক ৰচুল স্বৰূপে প্ৰেৰণ কৰিছোঁ; আৰু সাক্ষী ৰূপে আল্লাহ যথেষ্ট।

৮১) যি ৰচুলৰ বাধ্য হয় স্বৰূপতে সি আল্লাহৰো বাধ্য হয়; কিন্তু যিসকল বিমুখ হয় সেই সকলৰ কাৰণে তোমাক ৰক্ষক ৰূপে আমি পঠিওৱা নাই।

وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا
أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ
الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ
وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٩﴾

أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ
كُنْتُمْ فِي بَرْجٍ مَّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ
حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ
تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ
قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ
لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٩﴾

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا
أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ
وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا ﴿٨٠﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ
تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨١﴾

৮২) আৰু সিহঁতে কয়, বাধ্যতা (আমাৰ কৰ্তব্য); কিন্তু যেতিয়া সিহঁতে তোমাক এৰি ওলাই যায়, সিহঁতৰ মাজৰ এদলে তুমি যি কোৱা তাৰ বিপৰীত কথা লৈ নিশা পৰম্পৰে কু-অভিসন্ধি কৰে; আৰু সিহঁতে নিশা যি পৰম্পৰে কু-অভিসন্ধি কৰে সকলো আল্লাই লিপিবদ্ধ কৰে; গতিকে তুমি সিহঁতৰ পৰা আঁতৰি থাকা, আৰু আল্লাহৰ প্ৰতি ভৰসা ৰাখা; আৰু কাৰ্য সম্পাদক ৰূপে আল্লাই যথেষ্ট ।

৮৩) সিহঁতে কোৰ-আনৰ সম্বন্ধে চিন্তা নকৰে নে? এই গ্ৰন্থখন আল্লাহৰ ভিন্ন আইনৰ পৰা অহা হলে সিহঁতে ইয়াত বহুত বিৰোধ পালেহেঁতেন ।

৮৪) আৰু যেতিয়া সিহঁতৰ ওচৰলৈ নিৰ্ভয়ৰ বা ভয়ৰ কোনো সংবাদ আহি পায়, সিহঁতে তাকে প্ৰচাৰ কৰি ফুৰে; কিন্তু তাকে সিহঁতে ৰচুলৰ ওচৰলৈ আৰু নিজ নিয়ন্তাসকলৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা হলে, সিহঁতৰ মাজৰ যিসকলে তাৰ তত্ব উলিয়াব পাৰে সেইসকলেই নিশ্চয় এই বিষয়ে উপলব্ধি কৰিব পাৰিলে-হেঁতেন; আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাহৰ কৃপা আৰু তেওঁৰ কৰুণা নোহোৱা হলে, কেইজনমানৰ বাহিৰে তোমালোক নিশ্চয় চয়তানৰ অনুসৰণ হে কৰিলাহেঁতেন ।

৮৫) গতিকে তুমি আল্লাহৰ পথত যুদ্ধ কৰা; তোমাৰ প্ৰতি নিজৰ বাহিৰে আন কাৰো দায়িত্বৰ ভাৰ অৰ্পণ কৰা হোৱা নাই, আৰু বিশ্বাসীসকলক অনুপ্ৰাণিত কৰা; সম্ভৱতঃ

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَرُوا مِنْ
عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ
الَّذِي نَقُولُ ۗ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ ۚ
فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۗ
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨٢﴾

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ ۗ وَلَوْ كَانَ
مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ
اِخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٣﴾

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ
الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ ۗ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى
الرَّسُولِ وَالْيَ أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ
لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ۗ
وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٤﴾

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا
نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ عَسَىٰ

আল্লাই অবিশ্বাসীসকলৰ সংগ্ৰাম
প্ৰতিৰোধ কৰিব; আৰু আল্লাহ
সংগ্ৰামত যেনে ক্ষমতাসালী শাস্তি
দিয়াতো তেনে কঠোৰ।

৮৬) যিজনে সৎ কাৰ্য্য সম্পাদনৰ
উপদেশ দিয়ে সেইজনে তাৰ
পূণ্যফলৰ অংশ পাব; যিজনে অসৎ
কাৰ্য্য সম্পাদনৰ উপদেশ দিয়ে
সেইজনে তাৰ প্ৰতিফলৰ ভাগ পাব;
আৰু আল্লাহ সকলো বস্তুৰ ওপৰত
ক্ষমতাসালী।

৮৭) আৰু যেতিয়া তোমালোকক
আদৰেৰে সন্তাষণ কৰা হয়
তোমালোকে তাতোকৈ উত্তম ৰূপে
সন্তাষণ কৰিবা, নাইবা (অন্তত)
সেইদৰেই সন্তাষণ ওলোটাই দিবা;
নিশ্চয় আল্লাই সকলো বস্তুৰে লেখ
লওঁতা।

৮৮) সেইজনেই আল্লাহ যাৰ
বাহিৰে আন উপাস্য নাই; অৱশ্যে
তেওঁ তোমালোকক পুনৰুত্থানৰ
দিনলৈকে একেলগ কৰিব; ইয়াত
কোনো সন্দেহ নাই; আৰু বৰ্ণনা
কৰাত কোন আল্লাতকৈ অধিক
সত্যপৰায়ণ হ'ব পাৰে।

৮৯) কি কাৰণে ভদ্ৰসকলৰ সম্বন্ধে
তোমালোকৰ মাজত দুটা দল হৈ
পৰিল, অথচ সিহঁতে যি অৰ্জন
কৰিছিল তাৰ বাবে সিহঁতক আল্লাই
লুটিয়াই পেলাইছে; যাক আল্লাই
পথভ্ৰষ্ট কৰিছে তাক তোমালোকে
সুপথত লৈ যাবলৈ ইচ্ছা
কৰিছানে? অথচ আল্লাই যাক
বিভ্ৰান্ত কৰিছে তাৰ নিমিত্তে তুমি
কেতিয়াও কোনো বাটকেই মুকলি
নোপোৱা।

اللَّهُ أَنْ يَكْفُفَ بِأَسِّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ
وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنَكُّلًا ۝

مَنْ يُشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ
مِنْهَا ۗ وَمَنْ يُشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ
كَفْلٌ مِنْهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
مُقَيَّتًا ۝

وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنِ
مِنْهَا أَوْ رَدُّوهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ۝

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ
يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۗ وَمَنْ أَصْدَقُ
مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ۝

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ
أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا ۗ أَتُرِيدُونَ أَنْ
تَهْتَدُوا مِنْ أَضَلِّ اللَّهُ ۗ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ
فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝

৯০) সিহঁতে ইয়াকে বাঞ্ছা কৰে সিহঁতে যিদৰে অবিশ্বাস কৰিছে তোমালোকেও সেইদৰে অবিশ্বাস কৰা হলে, তোমালোক সকলোৰে এক শ্ৰেণী হৈ পৰিলাহেঁতেন: সেই দেখি আল্লাহৰ পথত সিহঁতে দেশ ত্যাগ নকৰালৈকে সিহঁতৰ মাজৰ পৰা বন্ধু গ্ৰহণ নকৰিবা; পিছত, সিহঁত যদি (শত্ৰুৰ দললৈ) উলটি যায়, সিহঁতক ধৰি লবা আৰু সিহঁতক যতে পোৱা ততে বধ কৰিবা; আৰু সিহঁতৰ মাজৰ পৰা কাকো তোমালোকে কেতিয়াও বন্ধু বা সহায়কাৰী গ্ৰহণ নকৰিবা।

৯১) সেইসকলক এৰি যিসকলে সেই জাতিৰ লগত যোগ দিয়ে যি তোমালোকৰ সৈতে চুক্তি-বন্ধ, অথবা যিসকলে তোমালোকৰ বিপক্ষে যুদ্ধ কৰিবলৈ নাই বা সিহঁতৰ স্বজাতিৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ সঙ্কুচিত হিয়া লৈ তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহে; আৰু আল্লাই ইচ্ছা কৰা হলে তেওঁ নিশ্চয় সিহঁতক তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে ক্ষমতা দিব পাৰিলেহেঁতেন, তেতিয়া সিহঁতে নিশ্চয় তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে সংগ্ৰাম চলাই থাকিলেহেঁতেন; পিছত যদি সিহঁত তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে ৰণ কৰাৰ পৰা নিবৃত্ত হয়, আৰু তোমালোকৰ লগত সন্ধিৰ প্ৰস্তাৱ কৰে, তেনে অৱস্থাত সিহঁতৰ বিপক্ষে (ৰণ কৰিবলৈ) কোনো বাট আল্লাই মুকলি ৰখা নাই।

৯২) তোমালোকে আন কিছুমানক পাৰা যিসকলে তোমালোকৰ পৰা নিৰ্ভয় হ'বলৈ আৰু সিহঁতৰ নিজৰ দলৰ পৰাও নিৰ্ভয় হ'বলৈ বাঞ্ছা কৰে;

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ
أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ
وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءَ وَكُمُ حَصْرَتْ
صُدُّوا عَنْهُمُ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا
قَوْمَهُمْ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ
عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ ۚ فَإِنْ اعْتَرَفُوا
فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقَوَالِيكُمْ السَّلَامَ
فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۝

سَتَجِدُونَ آخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ
يَأْمَنُواكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ ۖ كُلَّمَا رُزُّوا

যেতিয়াই সিহঁতক শত্ৰুতাৰ ফালে উলোটাই নিয়া হয় সিহঁতে তাত জপিয়াই পৰে,পিছত যদি সিহঁতে তোমালোকলৈ সন্ধিৰ প্ৰস্তাৱ পঠিয়ায় তোমালোকৰ বিৰুদ্ধাচৰণৰ পৰা নিবৃত্ত নহয়, আৰু নিজৰ হাতসমূহ টানি নাৰাখে, তেন্তে সিহঁতক ধৰি লবা আৰু সিহঁতক য'তে পোৱা ততে বধ কৰিবা; আৰু সেই সকলৰ বিৰুদ্ধেই আমি তোমালোকক প্ৰকাশ্য ক্ষমতা দান কৰিছোঁ।

إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَّمْ
يَعْتَرِلُواكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ
وَيَكْفُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ
حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا
لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٦﴾

৯৩) আৰু ভুলক্রমেও ভিন্ন এজন বিশ্বাসীয়ে আন এজন বিশ্বাসীক হত্যা কৰিব নোৱাৰে; আৰু যদি কোনো এজনে ভুলক্রমে এজন বিশ্বাসীক হত্যা কৰে, (তেন্তে তাৰ শাস্তি) হৈছে) এজন বিশ্বাসী দাসক মুক্তি দান কৰা, তাৰ ওপৰি মৃতকৰ পৰিয়ালক হত্যাৰ বিনিময় সমৰ্পণ কৰা; যদিহে সিহঁতে নিজ ইচ্ছাৰে দাবী এৰি নিদিয়ে; কিন্তু যদি মৃতক তোমালোকৰ শত্ৰুপৰ হয়, আৰু বিশ্বাসী, তেন্তে (তাৰ শাস্তি হৈছে কেবল) এজন বিশ্বাসী দাসক মুক্তি কৰা আৰু যদি সি সেই সম্প্ৰদায়ৰ যাৰ সৈতে তোমালোক মিত্ৰতাৰ চুক্তিত আৱদ্ধ, তেন্তে (তাৰ শাস্তি হৈছে) মৃতকৰ পৰিয়ালক হত্যাৰ বিনিময় সমৰ্পণ কৰা, তাৰ ওপৰি এজন বিশ্বাসী দাসক মুক্তি দান কৰা; কিন্তু তাকে কৰিবলৈ সি যদি অক্ষম, সি আল্লাহৰ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা ৰূপে দুই মাহ ৰোজা পালন কৰিব আৰু আল্লাই সৰ্বজ্ঞ, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا
خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ
إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ
عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ
مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ
وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ
فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ
اللَّهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾

৯৪) আৰু যিয়ে এজন বিশ্বাসীক ইচ্ছা কৰি হত্যা কৰে; তাৰ প্ৰতিদান হ'ব নৰক; তাতেই সি দীৰ্ঘকাল বাস কৰিব; আৰু তাৰ ওপৰত নিজৰ ক্ৰোধ নিষ্ক্ষেপ কৰিব আৰু তাক নিজ সন্নিধানৰ পৰা আঁতৰ কৰিব আৰু তাৰ নিমিত্তে সাজু ৰাখিব ভীষণ শাস্তি।

৯৫) হে বিশ্বাসীসকল, যেতিয়া তোমালোক আল্লাহৰ পথত (ঘৰৰ পৰা) ওলাই যোৱা সকলো কথাৰ তদন্ত কৰিবা আৰু যিজনে তোমালোকক (শাস্তিৰ) সন্তাষণ জনায় সিজনক নকবা, তুমি বিশ্বাসী নোহোৱা; তোমালোকে পাৰ্থিৱ জীৱনৰ সম্বল বিচাৰিছা, কিন্তু উত্তম সম্পদ প্ৰচুৰ পৰিমাণে আছে আল্লাহৰ কাষত; অতীতত তেনে আছিলো তোমালোকেও, পিছত তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাই অনুগ্ৰহ বৰ্ষণ কৰিলে। গতিকে তোমালোকে উচিতমতে তদন্ত কৰিলবা। তোমালোকে যি কাৰ্য্যকে কৰা সেই সম্বন্ধে আল্লাহ সম্পূৰ্ণ ৰূপে অভিজ্ঞ।

৯৬) যি সকল অক্ষম হৈ কষ্টত পৰি আছে সেই সকলৰ বাহিৰে যিসকল বিশ্বাসী (ঘৰতে) বহি থাকে সিহঁত সেই সকলৰ তুল্য হ'ব নোৱাৰে যিসকলে নিজ ধন আৰু নিজ প্ৰাণৰ সৈতে আল্লাহৰ পথত যুদ্ধ কৰে; সেই সকলক আল্লাই (ঘৰত) বহি থকা সকলৰ ওপৰত উন্নত ধৰণৰ শ্ৰেষ্ঠতা দান কৰিছে, আৰু আল্লাই (সেই সকলৰ) প্ৰত্যেককে মঙ্গলৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে; আৰু যুদ্ধ যি সকলে কৰিছে সেই সকলক (ঘৰতে) বহি থকা সকলতকৈ মহান প্ৰতিদান দি আল্লাই শ্ৰেষ্ঠ কৰিছে।

وَمَنْ يُقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ
جَهَنَّمَ خُلِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَلَعْنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَى
إِلَيْكُمْ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ
عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَعَانِمُ
كَثِيرَةٌ ۖ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ
اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٥﴾

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ۖ فَضَّلَ
اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً ۖ وَكَأَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ
الْحُسْنَى ۖ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى
الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٦﴾

৯৭) তেওঁৰ পৰা অহা নানাকপ সমাদৰ আৰু মার্জনা আৰু কৰুণা; আৰু আল্লাই শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ۖ وَكَانَ اللَّهُ
عَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٩٧﴾

৯৮) নিজ আত্মাৰ অন্যায় কৰি থাকোঁতে ফিৰিস্তাসকলে যি সকলৰ মৃত্যু ঘটাইছিল সিহঁতক তেওঁ-লোকে ক'ব, তোমালোকৰ অৱস্থা কেনে আছিল? সিহঁতে ক'ব, আমি পৃথিৱীত দুৰ্বল আৰু নিঃসহায় আছিলোঁ; ফিৰিস্তাসকলে ক'ব, আল্লাহৰ পৃথিৱীখন ইমান প্ৰশস্ত নাছিল নে যে তোমালোকে গৃহ ত্যাগ কৰি অইন ঠাইত বসতি কৰিলাহেঁতেন? পিছত সিহঁতৰ বাসস্থান হ'ব নৰক, আৰু এয়া কি যে নিকৃষ্ট আশ্ৰয়-স্থল।

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمِينَ
أَنفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ ۖ قَالُوا كُنَّا
مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ ۖ قَالُوا أَلَمْ
تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا
فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَسَاءَتْ
مَصِيرًا ﴿٩٨﴾

৯৯) পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী আৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ মাজৰ সেই সকলৰ বাহিৰে যিসকল দলিত, দুৰ্বল, ওলাই যাবলৈ উপায় নাপায়, আৰু (মুক্তিৰ) কোনো বাট দেখা নাপায়।

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ
وَالْوِلْدَانَ لَّا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا
يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٩﴾

১০০) সেই সকলক (দেশ-ত্যাগ কৰিব নোৱাৰাৰ বাবে) আল্লাই সম্ভবতঃ মার্জনা কৰিব; আৰু আল্লাহ পৰম মার্জনাকাৰী, শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল।

فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَن يَعْفُو عَنْهُمْ ۖ
وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا غَفُورًا ﴿١٠٠﴾

১০১) আৰু যিজনে আল্লাৰ পথত দেশ ত্যাগ কৰে সেইজনে আশ্ৰয় লবৰ বহুতো স্থান আৰু সম্পদৰ প্ৰচুৰতা লাভ কৰিব; আৰু যিজনে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ কাৰণে ঘৰ এৰি ওলাই যায়, আৰু তেনে অৱস্থাত সিজনেৰ মৃত্যু ঘটে, স্বৰূপতে তেওঁক প্ৰতিদান দিয়াৰ ভাৰ আল্লাহৰ ওপৰত; আৰু আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ মার্জনাকাৰী, পৰম দানশীল।

وَمَنْ يُّهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ
مُرْغَمًا كَثِيرًا وَسِعَةً ۖ وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ
بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ
يُذِرْكَ الْمَوْتَ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۖ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠١﴾

১০২) আৰু দেশৰ মাজত ভ্ৰমণ কৰোঁতে যদি আশঙ্কা কৰা যে তোমালোকক অবিশ্বাসীসকলে বিপদত পেলাব, তেন্তে নমাজ চমু কৰাত তোমালোকৰ কোনো অপৰাধ নহ'ব; নিশ্চয় অবিশ্বাসীসকল তোমালোকৰ প্ৰকাশ্য শত্ৰু।

وَإِذَا صَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ ۗ إِنَّ خِفَتُمْ أَنْ يُفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ إِنَّ الْكُفْرِينَ كَانُوا أَعْدَاءُ مُؤْمِنِينَ ۗ

১০৩) আৰু যেতিয়া তুমি সিহঁতৰ মাজত থাকা আৰু সিহঁতক একেলগে নমাজ পঢ়াবৰ আয়োজন কৰা, তেতিয়া সিহঁতৰ এদলে যেন নিজ নিজ অস্ত্ৰ লৈ তোমাৰ লগতে থিয় হৈ থাকে; আৰু যেতিয়া সিহঁত চিজদা (সোপ্তাস্থে প্ৰণিপাত) কৰি উঠে, সিহঁতে যেন তোমালোকৰ পিছত স্থান লয়, আৰু দ্বিতীয় দলে যি নমাজ পঢ়া নাই, আগ বাঢ়ি আহক আৰু তোমাৰ লগতে নমাজ পঢ়ক; আৰু সিহঁতে যেন নিজ নিজ আত্মাৰক্ষাৰ সঁজুলি আৰু নিজ নিজ অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ লৈ থাকে; অবিশ্বাসী সকলে এই ইচ্ছা কৰে, তোমালোকক নিজ অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ আৰু বয়-বস্ত্ৰ সম্বন্ধে অসতৰ্ক হোৱা মাত্ৰ একোবতে খেদামাৰি আক্ৰমণ কৰে; কিন্তু যদি বৰষুণৰ কাৰণে তোমালোক অসুবিধাত পৰা বা তোমালোক নৰীয়াত পৰা, অস্ত্ৰ নোলোৱাকৈ নমাজ পঢ়াত তোমালোকৰ কোনো দোষ নহ'ব আত্মাৰক্ষাৰ উপায় তোমালোকে অৱলম্বন কৰি থাকিবা; আৰু অবিশ্বাসী সকলৰ নিমিত্তে আল্লাই প্ৰস্তুত কৰি থৈছে অপমানজনক শাস্তি।

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ ۗ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ ۗ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۗ وَالدَّيْنِ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً ۗ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ ۗ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۗ

১০৪) আৰু নমাজ শেষ কৰাৰ পাছত আল্লাহক স্মৰণ কৰি থাকিবা থিয় আৰু বহি থাকোতে, আৰু কাতি হওতে; কিন্তু যেতিয়া তোমালোকৰ নিমিত্তে আতঙ্কৰ কোনো কাৰণ নাথাকে, (নিয়মমতে) নমাজ প্রতিষ্ঠা কৰিবা; বিশ্বাসী সকলৰ নিমিত্তে নিশ্চয় নিৰ্ধাৰিত সময়ত নমাজ পঢ়াটো অৱশ্য কৰ্তব্য।

১০৫) আৰু (শত্ৰু) দলক খেদি নিয়াত হেলা নকৰিবা; আৰু যদি তোমালোকে কষ্ট ভোগ কৰিছা, সিহঁতেও তোমালোকৰ দৰেই কষ্ট ভোগ কৰিছে; কিন্তু যি তোমালোকে আল্লাহৰ পৰা আশা কৰা সিহঁতে সেই আশা নকৰে; আৰু আল্লাহ সৰ্বত্ত্ব শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

১০৬) নিশ্চয় আমি সত্যৰ সৈতে ধৰ্মগ্ৰন্থখন তোমালৈ নমাই পঠিয়াইছোঁ, যাতে আল্লাই তোমাক যি অনুভূতি দান কৰিছে তাৰ সহায়েৰে তুমি মানৱৰ মাজত বিচাৰ কৰিব পাৰা; আৰু তুমি বিশ্বাসঘাতক সকলৰ হৈ খাটনি নধৰিবা।

১০৭) আৰু আল্লাহৰ পৰা ক্ষমা-প্ৰাৰ্থনা কৰা; নিশ্চয় আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

১০৮) আৰু যিসকল নিজৰ প্ৰতি অসঞ্জাতী সেই সকলৰ হৈ তুমি খাটনি নধৰিবা; নিশ্চয় আল্লাই অসঞ্জাতী মহাপাপীক ভাল নাপায়।

১০৯) সিহঁতে (নিজ কু-কাৰ্য্য) মানুহৰ পৰা গোপন ৰাখিবলৈ চেষ্টা কৰে, কিন্তু আল্লাহৰ পৰা গোপন ৰাখিব নোৱাৰে;

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا
وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا
أَضْمَأْنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ الصَّلَاةَ
كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ﴿١٠٤﴾

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِعَاءِ الْقَوْمِ ۗ إِن تَكُونُوا
تَأْمُونًا فَإِنَّهُمْ يَأْمُونُ كَمَا تَأْمُونُ ۚ
وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٥﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ
بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَبَكَ اللَّهُ ۗ وَلَا تَكُنْ
لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٦﴾

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا
رَّحِيمًا ﴿١٠٧﴾

وَلَا تَجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ ۗ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١٠٨﴾

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
مِنَ اللَّهِ

আৰু যি কথাত তেওঁ অসন্তুষ্ট তাকে লৈ যেতিয়া সিহঁতে নিশা পৰস্পৰ মন্ত্ৰণা কৰে তেওঁ তেতিয়া সিহঁতৰ লগতেই থাকে; আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰে আল্লাই তাকে আগুৰি ধৰে।

১১০) চোৱাঁ, তোমালোকে সিহঁতৰ পক্ষ সমৰ্থন কৰি খাটিছা এই পাৰ্থিৱ জীৱনত; কিন্তু পুনৰুত্থানৰ দিনা আল্লাহৰ আগত সিহঁতৰ হৈ কোনে খাটনি ধৰিব? বা কোনে সিহঁতৰ কাৰ্য্যৰ ভাৰ গ্ৰহণ কৰিব?

১১১) আৰু যিজনে অসৎ কাৰ্য্য কৰে বা নিজ আত্মাৰ প্ৰতি অন্যায় কৰে, তাৰ পিছত আল্লাহৰ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰে, সিজনে আল্লাহক পাব শ্ৰেষ্ঠ মাজৰ্নাকাৰী, পৰম দানশীল।

১১২) আৰু যি পাপ অৰ্জন কৰে সি কেৱল নিজ আত্মাৰ নিমিত্তে তাকে অৰ্জন কৰে; আৰু আল্লাহ সৰ্বজ্ঞ, মহাজ্ঞানী।

১১৩) আৰু যি নিজে দোষ বা পাপ অৰ্জন কৰে, তাৰ পাছত তাকে কোনো নিদেষীৰ ওপৰত পেলাই সেইজনক দোষাৰোপ কৰে, স্বৰূপতে সি মিছা অপবাদ আৰু প্ৰত্যক্ষ পাপৰ বোজা নিজেই বহন কৰিব।

১১৪) আৰু তোমাৰ প্ৰতি আল্লাহৰ কৃপা আৰু তেওঁৰ কৰুণা নোহোৱা হলে, সিহঁতৰ এদলে নিশ্চয় তোমাক ভ্ৰমৰ বাটেদি নিবলৈ ইচ্ছা কৰিলেহেঁতেন; কিন্তু সিহঁতে নিজকহে ভ্ৰমৰ বাটেদি লৈ যায়, আৰু সিহঁতে তোমাৰ অকণো অনিষ্ট কৰিব নোৱাৰে; আৰু আল্লাই তোমালৈ ধৰ্মগ্ৰন্থখন

وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُونَ مَا لَا
يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا
يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١١٠﴾

هَآأَنْتُمْ هَآؤُلَآءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَوةِ
الدُّنْيَا ۖ فَمَنْ يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴿١١٠﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ
يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١١١﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ
نَفْسِهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١٢﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ
بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٣﴾

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ
طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ أَنْ يُضَلُّوكَ ۗ وَمَا
يُضَلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ
مِنْ شَيْءٍ ۗ وَأَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ

আৰু জ্ঞান নমাই পঠিয়াইছে, আৰু যি জ্ঞান পূৰ্বে তোমাৰ নাছিল সেই জ্ঞান তেওঁ তোমাক প্ৰদান কৰিছে; আৰু তোমাৰ প্ৰতি আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ মহান।

১১৫) সিহঁতৰ বেছি ভাগৰ পৰামৰ্শত কোনো কল্যাণ নাই, সেই পৰামৰ্শৰ বাহিৰে যি অনুযায়ী কোনোবা আনৰ উপকাৰ বা ন্যায় কাৰ্য্য কৰিবলৈ বা মানুহৰ মাজত মিলন স্থাপন কৰিবলৈ আদেশ দিয়ে; আৰু যি জন আল্লাহৰ সন্তোষ লাভৰ অভিপ্ৰায়ে তেনে কাৰ্য্য কৰে সেই জনক শীঘ্ৰে আমি প্ৰদান কৰিম মহৎ প্ৰতিদান।

১১৬) আৰু যদি কোনোবা তাৰ নিমিত্তে সুপথ প্ৰকাশ হোৱাৰ পিছতো, (আমাৰ) ৰচুলৰ বিৰুদ্ধাচাৰণ কৰে আৰু বিশ্বাসী সকলৰ পথ এৰি অইন পথ অনুসৰণ কৰে, তাক যি ফালে সি ঘূৰিছে সেইফালেই আমি ঘূৰাম, আৰু তাক নৰকত নিক্ষেপ কৰিম; (নৰকেই) প্ৰত্যাবৰ্ত্তনৰ নিকৃষ্ট স্থান।

১১৭) যদি আনক আল্লাহৰ সমান উপাস্য পতা হয়, আল্লাই তাক নিশ্চয় ক্ষমা নকৰে; আৰু তাৰ বাহিৰে যাকে ইচ্ছা তাৰ নিমিত্তে সকলো ক্ষমা কৰে; আৰু যিয়ে আনক আল্লাহৰ সমান উপাস্য পাতে; স্বৰূপতে সি বহুদূৰৰ বিপথে গৈছে।

১১৮) সিহঁতে তেওঁক এৰি নাৰী-মূৰ্ত্তি প্ৰতিমাসমূহক আহ্বান কৰে; আৰু সিহঁতে কেৱল বিদ্রোহী চয়তানক আহ্বান কৰি থাকে।

وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ ۗ^ط
وَكَانَ فَضْلَ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ۝^{١١٥}

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ
أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ
بَيْنَ النَّاسِ ۗ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝^{١١٦}

وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ
الهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ
نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ ۗ وَسَاءَتْ
مَصِيرًا ۝^{١١٧}

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا
دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ
فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝^{١١٧}

إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنثًا وَإِن
يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ۝^{١١٨}

১১৯) তাক আল্লাই অভিশাপ দিছিল; আৰু সি কৈছিল, অৱশ্য মই তোমাৰ ভৃত্যসকলৰ নিৰ্ধাৰিত এভাগক (মোৰ অনুগামী ৰূপে) গ্ৰহণ কৰিম।

فَعَنَّهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تُخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٩﴾

১২০) আৰু সিহঁতক মই নিশ্চয় বিপথলৈ লৈ যাম আৰু সিহঁতৰ অন্তৰত মই নিশ্চয় মিছা আকাঙাৰ সঞ্চাৰ কৰিম, আৰু মই নিশ্চয় সিহঁতক আদেশ দিম, যাতে সিহঁতে ঘৰচীয়া জন্তুৰ কাণ কাটে, আৰু মই নিশ্চয় সিহঁতক আদেশ দিম, যাতে সিহঁতে আল্লাই গঢ়া সৃষ্টিৰ আকাৰ পৰিবৰ্তন কৰে, আৰু যিয়ে আল্লাহক এৰি চয়তানক নিজ বন্ধু বুলি গ্ৰহণ কৰে, সি স্বৰূপতে স্পষ্ট ৰূপে ক্ষতিত পৰি ক্ষতিগ্ৰস্ত হয়।

وَلَا ضَلَّتْهُمْ وَلَا مَنِيَّتْهُمْ وَلَا مَرَّتْهُمْ فَلَيَبْتَئِكَنَّ أَذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرَّتْهُمْ فَلَيَعْيِرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا ﴿١٢٠﴾

১২১) সি সিহঁতক মিছা প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়ে আৰু সিহঁতৰ অন্তৰত মিছা আকাঙাৰ সঞ্চাৰ কৰে, আৰু সিহঁতক চয়তানে কেৱল প্ৰবঞ্চনা-ৰহে প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়ে।

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ۗ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢١﴾

১২২) সেইসকলৰ আশ্ৰয়স্থল হ'ব নৰক, আৰু সিহঁতে তাৰ পৰা কেতিয়াও নিস্তাৰ নাপায়।

أُولَٰئِكَ مَا أُوْبَهُمْ جَهَنَّمَ ۗ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢٢﴾

১২৩) কিন্তু যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সৎকাৰ্য কৰে তেওঁলোকক আমি নিশ্চয় এনে উদ্যানসমূহৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিম যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ যায়; তাতেই তেওঁলোকে চিৰস্থায়ী বসতি কৰিব; এয়ে আল্লাহৰ সত্য অঙ্গীকাৰ; আৰু আল্লাহতকৈ কোন বাক্যত অধিক সত্যবাদী

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۗ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا ۗ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٣﴾

১২৪) তোমালোকৰ বৃথা আকাঙ্ক্ষাসমূহ পূৰ্ণ নহ'ব ; আৰু গ্ৰন্থপোৱাসকলৰো বৃথা আকাঙ্ক্ষা সমূহ পূৰ্ণ নহ'ব , যিয়ে অসৎ কাৰ্য্য কৰে তাৰ প্ৰতিফল তাক দিয়া হ'ব আৰু সি নিজৰ নিমিত্তে আল্লাহ ভিন্ন আন কোনো বন্ধু বা সহায়কাৰী নাপাব ।

১২৫) কিন্তু পুৰুষেই হওক বা তিৰোতাই হওঁক যিসকলে সৎ কাৰ্য্য কৰে আৰু বিশ্বাসত দৃঢ় হৈ থাকে সেইসকলেই স্বৰ্গ উদ্যানৰ ভিতৰত প্ৰবেশ কৰিব, আৰু সেইসকলৰ প্ৰতি খেজুৰ গুটিৰ আঁচৰৰ সমানো অন্যান্য কৰা নহ'ব ।

১২৬) ধৰ্ম সন্মন্ধে সেইজনতকৈ অধিক শ্ৰেষ্ঠ কোন যিজনে আল্লাহত আত্মসমৰ্পণ কৰে আৰু সজ কাম কৰে আৰু (আল্লাহৰ) একনিষ্ঠ সেৱক ইব্ৰাহিমৰ ধৰ্মৰ অনুসৰণ কৰে কিয়নো আল্লাই ইব্ৰাহিমক নিজ বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ কৰিছিল ।

১২৭) আৰু আকাশমণ্ডলীত যি আছে আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলো আল্লাহৰ ; আৰু সকলো বস্তুকে আল্লাই আগুৰি ৰাখিছে ।

১২৮) আৰু সিহঁতে তিৰোতাসকলৰ বিষয়ে তোমাৰ বিচাৰ প্ৰাৰ্থনা কৰে; তুমি কোৱা, সেই সকলৰ সন্মন্ধে আল্লাই নিজ বিচাৰ তোমালোকক জ্ঞাপন কৰিছে; আৰু পুথিখনত যি তোমালোকৰ আগত আবৃত্তি কৰা হৈছে সেই মতে সেই মাউৰী তিৰোতাসকলৰ সন্মন্ধেও (তেওঁ বিচাৰ কৰি দিছে), যিসকলক তোমালোকে বিয়া কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰা অথচ যি তোমাৰ কাৰণে ফৰজ কৰা হৈছে সেয়া সিহঁতক অৰ্পণ নকৰা

لَيْسَ بِأَمْوَالِكُمْ وَلَا أَمْوَالِ أَهْلِ
الْكِتَابِ ط مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزِبْهُ وَلَا
يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٤﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ
أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٥﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ
وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٦﴾

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ط
وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ﴿١٢٧﴾

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ط قُلِ اللَّهُ
يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ لَا وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي
الْكِتَابِ فِي يَتَىٰ النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ
مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْعَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ

আৰু ল'ৰা-ছোৱালীসকলৰ মাজত যিজন নিঃসহায় সিহঁতৰ বিষয়েও; আৰু (আল্লাহৰ এই আদেশ) পিতৃহীনসকলৰ সম্বন্ধে ন্যায়-বিচাৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিবা; আৰু তোমালোকে যি মঙ্গল সাধন কৰা আল্লাই তাক নিশ্চয় ভালকৈ জানে।

১২৯) আৰু যদি কোনো তিৰোতাই নিজ স্বামীৰ ফালৰ পৰা নিষ্ঠুৰ ব্যৱহাৰ বা বৰ্জনেৰ আশাঙ্কা কৰে, দুয়োৰ মাজত পুনৰ মিলন স্থাপনৰ ব্যৱস্থা কৰাত উভয়ৰে কোনো অপৰাধ নহ'ব, কিয়নো পুনৰ মিলন অতি উত্তম; আৰু (মানৱৰ) আত্মা সমূহত ধনলোভ বন্ধমূল; কিন্তু যদি তোমালোকে মঙ্গল সাধন কৰা আৰু পাপৰ পৰা বিৰত থাকা, তেন্তে তোমালোকে যি কাৰ্য্যকেই কৰা তাক আল্লাই ভালকৈ জানে।

১৩০) তোমালোকে যিমানে বেছিকৈ হেপাহ কৰা, নিজ পত্নীসকলৰ মাজত কেতিয়াও (পূৰ্ণ মাত্ৰাই) ন্যায়বান হ'ব নোৱাৰা; কিন্তু (সেই বুলি) এজনীক ওলমি থকা অৱস্থাত পেলাই আন এজনীৰ ফালে সমূলি ঢাল নলবা; আৰু যদি তোমালোকে নিজৰ ভুল সংশোধন কৰি লোৱা আৰু পাপৰ পৰা বিৰত থাকা, তেন্তে আল্লাই নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

১৩১) আৰু যদি সিহঁত দুয়ো পৃথক হ'ব লগীয়া হয়, আল্লাই নিজ প্ৰচুৰ সম্বলেৰে প্ৰত্যেকৰে অভাৱ দূৰ কৰিব; কিয়নো আল্লাই সঙ্গতি সম্পন্ন, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ ۗ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٩﴾

وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۗ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۗ وَأُحْضِرَتِ الْأَنفُسُ الشُّحَّ ۗ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٠﴾

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۗ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٣١﴾

وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كِلَا مَنِ سَعْتِهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٢﴾

১৩২) আৰু আকাশমণ্ডলীত যি আছে আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলোৰে ওপৰত আল্লাহৰেই অধিকাৰ; আৰু স্বৰূপতে তোমা লোকৰ পূৰ্বে যিসকলক পুথি দান কৰা হৈছে সেই সকলক, আৰু তোমালোককো আমি এই আদেশেই দিছিলো, তোমালোকে আল্লাহৰ ভয় ৰাখিবা; কিন্তু যদি তোমালোকে অবিশ্বাসী হোৱা, তেন্তে (স্মৰণ কৰিবা) আকাশমণ্ডলীত যি আছে আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলো নিশ্চয় আল্লাহৰেই; আৰু আল্লাহ অভাৱহীন, সকলো প্ৰশংসাৰ ভাজন।

১৩৩) আৰু আকাশমণ্ডলীত যি আছে আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলোৰে ওপৰত আল্লাহৰেই অধিকাৰ; আৰু কাৰ্য্য সম্পন্ন কৰাত আল্লাহ যথেষ্ট।

১৩৪) হে লোকসকল যদি তেওঁ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ তোমালোকক বিলোপ কৰি আন জাতিক (তোমালোকৰ ঠাইত) প্ৰতিষ্ঠিত কৰিব; আৰু তাকে কৰিবলৈ আল্লাহ সম্পূৰ্ণৰূপে ক্ষমতাসালী।

১৩৫) যিয়ে ইহলোকৰ প্ৰতিদানৰ আকাঙ্ক্ষা কৰে (সি যেন ইয়াতে মনত ৰাখে) আল্লাহৰ কামত আছে ইহলোক আৰু পৰলোক উভয়ৰে প্ৰতিদান; আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, পৰম দৃষ্টা।

১৩৬) হে বিশ্বাসীসকল, কেৱল আল্লাহৰ কাৰণে সাক্ষী হৈ ন্যায়ৰ ওপৰত তোমালোকে দৃঢ় ৰূপে স্থিতি লোৱা, যদিও সেই সাক্ষ্যদান নিজৰ নাইবা পিতৃ-মাতৃ আৰু আত্মীয়-স্বজনৰ বিৰুদ্ধেও যায়; ধনীয়েই হওঁক বা

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ
وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِيْنَ اٰتٰوْا الْكِتٰبَ مِنْ
قَبْلِكُمْ وَاَيَّاكُمْ اَنْ اَتَّقُوا اللّٰهَ ۗ وَاِنْ
تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيْدًا ﴿١٣٢﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ
وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِیْلًا ﴿١٣٣﴾

اِنْ يَّشَآءْ ذٰهَبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَاَيٰتِ
بِاٰخِرِيْنَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيْرًا ﴿١٣٤﴾

مَنْ كَانَ يَّرِيْدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ
ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ
سَمِيْعًا بَصِيْرًا ﴿١٣٥﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ
شُهَدَآءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰى اَنْفُسِكُمْ
اَوْ الْوَالِدِيْنَ وَالْاَقْرَبِيْنَ ۗ اِنْ يَّكُنْ غَنِيًّا اَوْ

নিখনীয়েই হওক (তোমালোকে ন্যায় সাক্ষ্য দিবা) কিয়নো উভয়ৰ নিমিত্তে আল্লাহ (তোমালোকতকৈ অধিক মনোযোগী; গতিকে তোমালোকে নিকৃষ্ট আকাঙ্খাৰ অনুসৰণ নকৰিবা, যাতে তোমালোকে ন্যায় বিচাৰ কৰিবলৈ অক্ষম নোহোৱা; আৰু যদি তোমালোকে (সত্যক) বিকৃত কৰা নাইবা (তাৰ পৰা) বিৰত হোৱা, তেন্তে (জানি থবা) তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা আল্লাই তাক নিশ্চয় ভালকৈ জানে।

১৩৭) হে বিশ্বাসীসকল, আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুলক আৰু যিখন গ্ৰন্থ তেওঁ নিজ ৰচুলৰ প্ৰতি নমাই পঠিয়াইছে আৰু যি গ্ৰন্থ তেওঁ পূৰ্বেই নমাইছিল তাত তোমালোকে বিশ্বাস কৰা; আৰু তেওঁৰ ধৰ্ম গ্ৰন্থসমূহত আৰু তেওঁৰ ৰচুল সকলত আৰু শেহ দিনত অবিশ্বাস কৰে সি বহু দূৰলৈ বিপথে গৈছে।

১৩৮) যিসকলে বিশ্বাস কৰে, পিছত অবিশ্বাসী হয়, দ্বিতীয়বাৰ বিশ্বাস কৰে আকৌ অবিশ্বাস কৰে, তাৰ পিছত (এইদৰে) অবিশ্বাসত বেছিকৈ আগবাঢ়ি গৈ থাকে, সঁচাকৈয়ে আল্লাই সিহঁতক কেতিয়াও ক্ষমা নকৰিব, আৰু সিহঁত কেতিয়াও সুপথলৈ নাযাব।

১৩৯) ভগ্নসকলক তুমি এই সংবাদ দিয়া সিহঁতৰ নিমিত্তে যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি সাজু ৰখা হৈছে।

১৪০) সেই ভগ্নসকলে বিশ্বাসী সকলক এৰি অবিশ্বাসীসকলক বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ কৰে;

فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا
الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا ۗ وَإِنْ تَلَّوْا أَوْ تُعْرَضُوا
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ
وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۗ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ
كَفَرُوا ثُمَّ أَرَادُوا كُفْرًا ۗ لَمْ يَكُنِ اللَّهُ
لِيُغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيُهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٩﴾

بَشَرِ الْمُنْفِقِينَ ۖ إِنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٤٠﴾

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ
دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ

কি, সিহঁতে সিহঁতৰ ওচৰলৈ সন্মান বিচাৰি যায়নে ? অথচ সঁচাকৈয়ে আল্লাহ সকলো সন্মানৰ গৰাকী ।

أَيَّبَعُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ
الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٤﴾

১৪১) আৰু স্বৰূপতে এই গ্ৰন্থখনত তোমালোকৰ প্ৰতি ইতিপূৰ্বে এই আদেশ নমাইছে, আল্লাহৰ নিদৰ্শন সমূহক প্ৰত্যাখান কৰা আৰু সেইবিলাক লৈ উপহাস কৰা যেতিয়া তোমালোকক শুনিব লগীয়া হয় তেতিয়া তোমালোকে সিহঁতৰ লগত বহি নাথকিবা, যেতিয়ালৈকে সিহঁতে এই কথা এৰি অইন কথাত লাগি নাযায়; তেনে কৰিলে তোমালোকো সিহঁতৰে সদৃশ হবা; ভগুসকল আৰু অবিশ্বাসীসকলক নিশ্চয় আল্লাহই নৰকত একেলগে গোটে খুৰাব ।

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا
سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا
فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي
حَدِيثِ غَيْرِهِ ۗ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلُهُمْ ۗ إِنَّ
اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ
فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٥﴾

১৪২) সেইসকলে তোমালোকৰ (যুদ্ধৰ গতিৰ) প্ৰতিক্ষা কৰি থাকে; পিছত যদি তোমালোকে আল্লাহৰ সহায়ত জয়লাভ কৰা, সিহঁতে কয়, আমি তোমালোকৰ সঙ্গী হৈ নাছিলোঁনে ? কিন্তু যদি (জয়ৰ) ভাগ অবিশ্বাসী সকলে পায়, সিহঁতে সিহঁতক কয়, আমি তোমালোকৰ ওপৰত সুবিধা পোৱা নাছিলোঁনে ? তথাপি আমি বিশ্বাসীসকলৰ (আক্ৰমণৰ) পৰা তোমালোকক ৰক্ষা কৰা নাছিলোঁনে ? শেহত পুনৰু-থানৰ দিনা তোমালোকৰ মাজত আল্লাহ বিচাৰ কৰিব; আৰু বিশ্বাসী সকলৰ বিৰুদ্ধে অবিশ্বাসী সকলৰ বাট কদাপি আল্লাহই মুকলি নকৰে ।

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ
فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ۗ
وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ
نَسْتَجِدْكُمْ عَلَيْهِمْ وَنَمْنَعُكُمْ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ۗ قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ ۗ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٦﴾

১৪৩) বাস্তৱতে ভগুসকলে আল্লাহক প্ৰতাৰণা কৰিবলৈ বিচাৰে কিন্তু তেওঁ সেই প্ৰতাৰণাৰ প্ৰতিফল সিহঁতকেই দিব; আৰু যেতিয়া সিহঁতে নমাজৰ নিমিত্তে থিয় হয়,

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدَعُونَ اللَّهُ وَهُوَ
خَادِعُهُمْ ۗ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ

এলেহুৱাৰ দৰে থিয় হয় আৰু মানুহক দেখুৱাৰ কাৰণে থিয় হয়; আৰু সিহঁতে অলপহে মাথোন আল্লাহক স্মৰণ কৰে।

১৪৪) তাৰ মাজতে দোখোৰমোৰ হৈ (প্রকৃতপক্ষে) ইটো দলৰো নহয় সিটো দলৰো নহয়; আৰু আল্লাই যাক বিপথগামী হ'বলৈ দিয়ে, তাক উদ্ধাৰ কৰিবৰ উপায় তুমি কদাপি নোপোৱা।

১৪৫) হে বিশ্বাসী সকল, তোমালোকে বিশ্বাসীসকলক এৰি অশ্বাসী সকলক বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ নকৰিবা; তোমালোকে নিজৰে বিৰুদ্ধে আল্লাহক প্ৰমাণ দিবলৈ ইচ্ছা কৰা নে?

১৪৬) ভণ্ডসকল নিশ্চয় নৰকৰ অগ্নিৰ নিম্নতম তৰপত থাকিব, আৰু সিহঁতৰ কাৰণে তুমি কেতিয়াও কোনো সহায়কাৰী নোপোৱা।

১৪৭) সেই সকলৰ বাহিৰে যিসকলে অনুতাপ কৰে আৰু নিজৰ সংশোধন কৰে আৰু আল্লাহক দৃঢ়ৰূপে ধৰি থাকে আৰু আল্লাহৰ কাৰণে আন্তৰিকতাৰ সৈতে নিজৰ ধৰ্ম পালন কৰে; সেই সকলেই বিশ্বাসী সকলৰ সঙ্গী; আৰু বিশ্বাসীসকলক শীঘ্ৰে প্ৰদান কৰিব আল্লাই মহৎ প্ৰতিদান।

১৪৮) যদি তোমালোকে কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ কৰা আৰু বিশ্বাস স্থাপন কৰা, আল্লাই তোমালোকক শাস্তি দিয়াৰ প্ৰয়োজন কি? আৰু আল্লাহ কৃতজ্ঞতা গ্ৰহণ কৰোঁতা, সৰ্বজ্ঞ।

فَأَمْوَكَسَالِي لَيْرَاءُؤُونَ النَّاسِ وَلَا
يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٣﴾

مُذَبَذَبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى
هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ ۖ وَمَنْ يُضِلِلْ
اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٤﴾

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ ۖ أترِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ
عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٤٥﴾

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ
النَّارِ ۗ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٦﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا
بِاللَّهِ وَآخَلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ
مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ
الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٧﴾

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ
شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ
شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾

ষষ্ঠ পাৰা

১৪৯) যাৰ প্ৰতি অন্যায় কৰা হৈছে তাৰ বাহিৰে কোনোৱে অশিষ্টতা জনাজাত কৰিলে আল্লাই ভাল নাপায়; আৰু আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞ ।

১৫০) যদি তোমালোকে সৎ কাৰ্য্য প্ৰকাশ্য কৰা বা গোপনে কৰা, অথবা অশিষ্ট কাৰ্য্যৰ কাৰণে আনক ক্ষমা কৰা, তেন্তে (জানিবা) আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, সৰ্বশক্তিমান ।

১৫১) নিশ্চয় যিসকলে আল্লাহ আৰু ৰচুলসকলক বিশ্বাস নকৰে, আৰু আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুলসকলৰ মাজত প্ৰভেদ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, আৰু কয়, আমি কিছুমানত বিশ্বাস কৰো আৰু কিছুমানত বিশ্বাস নকৰো, আৰু উভয়ৰ মাজতে এটা বাট ধৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে ।

১৫২) সেই সকলে যথার্থপক্ষে অবিশ্বাসী; আৰু আমি অবিশ্বাসী সকলৰ নিমিত্তে অপমানজনক শাস্তি সাজু কৰি ৰাখিছোঁ ।

১৫৩) আৰু যিসকলে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুলক বিশ্বাস কৰিছে, আৰু তেওঁলোকৰ মাজত কোনো পাৰ্থক্য কৰা নাই, সেই সকলকেই সেই সকলৰ প্ৰতিদান তেওঁ শীঘ্ৰে প্ৰদান কৰিব; আৰু আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ মাজৰ্নাকাৰী, পৰম দানশীল ।

১৫৪) গ্ৰন্থপোৰাসকলে তোমাক অনুৰোধ কৰিছে, তুমি যেন সিহঁতলৈ আকাশৰ পৰা এখন পুথি নমাই আনা, স্বৰূপতে মুচাক সিহঁতে তাতোকৈ গুৰুতৰ অনুৰোধ কৰিছিল,

لَا يَحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٩﴾

إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ خُفُّوه أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٥٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنُكْفِرُ بِبَعْضٍ وَهُمْ لَا يَتَّخِذُونَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥١﴾

أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥٢﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٣﴾

سَأَلَ أَهْلَ الْكِتَابِ أَنْ تَنْزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ

কিয়নো সিহঁতে কৈছিল, আল্লাহক তুমি প্ৰকাশ্য ভাৱে দেখিবলৈ দিয়া; তেতিয়া সিহঁতৰ অন্যান্য আচৰণৰ কাৰণে মেঘৰ গৰ্জন আৰু বিজুলীয়ে সিহঁতক ধৰিলে: আৰু সিহঁতলৈ প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ অহাৰ পিছতো (পূজিবৰ নিমিত্তে) দামুৰিটো সাজিলে; কিন্তু তাৰ বাবে আমি সিহঁতক ক্ষমা কৰিছিলোঁ; আৰু মুচাক আমি প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ দান কৰিছিলোঁ।

১৫৫) আৰু আমি চুক্তি-স্থাপনৰ সময়ত সিহঁতক তুৰ পৰ্বতৰ নামনিত ৰাখিছিলোঁ, আৰু সিহঁতক আমি কৈছিলো, তোমালোকে বিনস্ৰ ভাৱে দুৰাৰেদি সোমাই যোৱা, আৰু সিহঁতক আমি কৈছিলো, জিৰনিৰ পৱিত্ৰ দিনৰ (শনিবাৰৰ) নিয়ম লঙ্ঘন নকৰিবা; আৰু সিহঁতৰ পৰা সুদৃঢ় চুক্তি গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ।

১৫৬) পিছত সিহঁতৰ নিজৰ চুক্তি ভঙ্গ আৰু আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহত সিহঁতৰ অবিশ্বাস, আৰু অন্যায়েৰূপে নবীসকলক হত্যা কৰিবলৈ সিহঁতৰ চেষ্টা, আৰু আমাৰ অন্তৰসমূহত আৱৰণ পৰিছে, এনে কথা কোৱাৰ কাৰণে, অথচ সেই অন্তৰসমূহত সিহঁতৰ অবিশ্বাসৰ বাবে আল্লাই মোহৰ মাৰিছে যাৰ ফলত সিহঁতে অলপহে মাথোন বিশ্বাস কৰে।

১৫৭) আৰু সিহঁতৰ অবিশ্বাস আৰু মৰিয়মৰ বিৰুদ্ধে ঘোৰ মিছা অপবাদ দিয়াৰ কাৰণে-

১৫৮) আৰু সিহঁতে এই কথা কোৱাৰ কাৰণে বাস্তৱিকতে আল্লাহৰ ৰচুল মৰিয়মৰ পুত্ৰ ঈছা মছীহক আমি হত্যা কৰিছিলোঁ, অথচ সিহঁতে তেওঁক হত্যা কৰা নাছিল, আৰু তেওঁক

مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ
السَّعِيقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ
مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ
ذَلِكَ وَأَتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٥٥﴾

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا
لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ
لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ
مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٦﴾

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكَفْرِهِمْ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَغْيٍ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ
قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۗ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا
بُكُورِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٧﴾

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ
بُهْتَانًا عَظِيمًا ﴿١٥٨﴾

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ ۗ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا

দ্রুচত দি মৰাও নাছিল কিন্তু সিহঁতৰ মনত এই বিষয়ে সন্দেহৰ উদয় হ'ল; আৰু যিসকলৰ মাজত এই সম্বন্ধে মতভেদ হৈছিল সেইসকলে নিশ্চয় সেই বিষয়ে সংশয়ত পৰি আছিল; এই সম্পৰ্কে সিহঁতৰ কোনো(নিশ্চিত) জ্ঞান নাছিল, বৰং সিহঁতে কেৱল অনুমানৰহে অনুসৰণ কৰিছিল; আৰু সিহঁতে তেওঁক বধ কৰা নাছিল, ই সুনিশ্চিত।

১৫৯) বৰং আল্লাহই তেওঁক নিজ সন্নিধানত তুলি লৈছিল; আৰু আল্লাহ ক্ষমতাশালী, মহাজ্ঞানী;

১৬০) আৰু পুথিপোৱালোকৰ এনে কোনো নাই যিয়ে নিজৰ মৃত্যুৰ পূৰ্বে ইয়াত নিশ্চিতকৈ বিশ্বাস কৰি নাথাকিব(ঈছা মছীহৰ মৃত্যু দ্রুচত হৈছিল); কিন্তু পুনৰুত্থানৰ দিনত তেওঁ নিজেই (ঈছা মছীহ) সিহঁতৰ বিপক্ষে সাক্ষী হ'ব।

১৬১) আৰু ইহুদীসকলৰ অন্যায় আচৰণ, আৰু বহুতক সিহঁতে আল্লাহৰ পথৰ পৰা প্ৰতিৰোধ কৰাৰ কাৰণে যিবিলাক শুদ্ধ বস্ত্ৰ সিহঁতৰ নিমিত্তে পূৰ্বে বৈধ কৰা হৈছিল সেইবিলাকক সিহঁতলৈ আমি অবৈধ কৰিলোঁ;

১৬২) আৰু সিহঁতে সূত গ্ৰহণ কৰাৰ কাৰণে- অথচ সিহঁতক সেই বিষয়ে পূৰ্বে নিষেধ কৰা হৈছিল- আৰু লোকৰ ধন-সম্পত্তি সিহঁতে অন্যায়ৰূপে ভোগ কৰাৰ কাৰণে - আৰু সিহঁতৰ মাজৰ অবিশ্বাসী সকলৰ নিমিত্তে আমি যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি সাজু কৰি থৈছোঁ।

صَلْبُوهُ وَلَكِنْ شِبْهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
اِخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ
عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ۝

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ الْإِلْيُومِ مَنْ نَبَّ بِهِ قَبْلَ
مَوْتِهِ ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا ۝

فَبُظِّلِمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ
اللَّهِ كَثِيرًا ۝

وَأَخَذَهُمُ الرَّبُّوا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأُكْلِهِمْ
أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ۖ وَأَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

১৬৩) কিন্তু সিহঁতৰ মাজৰ যিসকল জ্ঞানত সুদৃঢ় আৰু বিশ্বাসী, আৰু তোমালৈ যি নমাই পঠিওৱা হৈছে আৰু তোমাৰ পূৰ্বে যি নমাই পঠিওৱা হৈছিল যিসকলে তাত বিশ্বাস কৰে সেইসকল আৰু নমাজ অনুষ্ঠান কৰোঁতা সকল, আৰু প্রতিষ্ঠা দান কৰোঁতা সকল, আৰু আল্লাহ আৰু শেহ দিনত বিশ্বাস কৰোঁতা সকল, এই সকলোকেই নিশ্চয় আমি প্ৰদান কৰিম মহৎ প্ৰতিদান।

১৬৪) বাস্তৱতে নুহ আৰু তেওঁৰ পিছত অহা নবীসকলৰ প্ৰতি যিদৰে আমি প্ৰত্যাদেশ কৰিছিলোঁ সেইদৰে আমি তোমাৰ প্ৰতিও প্ৰত্যাদেশ কৰিছোঁ; আৰু ইব্ৰাহিম আৰু ইছমাইল আৰু ইছহাক আৰু ইয়াকুব আৰু (তেওঁৰ) সন্ততিসকল আৰু ঈছা আৰু আইয়ুব আৰু ইউনুচ আৰু হাৰুণ আৰু ছুলাইমানৰ প্ৰতিও আমি প্ৰত্যাদেশ কৰিছোঁ; আৰু জবুৰ গ্ৰন্থ আমি দাউদক প্ৰদান কৰিছোঁ।

১৬৫) (আৰু আমি প্ৰত্যাদেশ কৰিছোঁ) কিছুমান এনে ৰচুলৰ প্ৰতি যিসকলৰ ইতিবৃত্ত ইয়াৰ পূৰ্বে তোমাৰ আগত ব্যক্ত কৰিছোঁ, আৰু এনে কিছুমান ৰচুলৰ প্ৰতি যিসকলৰ ইতিবৃত্ত তোমাৰ আগত আমি ব্যক্ত কৰা নাই; আৰু মুচাৰ সৈতে আল্লাই স্পষ্ট বাক্যৰে কথা পাতিছিল।

১৬৬) এনে ৰচুলসকলৰ প্ৰতি যিসকল আনন্দ বাৰ্তা দিওঁতা আৰু সতৰ্ক কৰোঁতা- যাতে সেই ৰচুল সকলৰ (আৰ্বিভাৱৰ) পিছত মানুহে আল্লাহৰ আগত কোনো ওজৰ আপত্তি আনিব নোৱাৰে; আৰু আল্লাহ ক্ষমতামাণী, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

لَكِنَّ الرِّسْخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ
وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ
وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ
أَجْرًا عَظِيمًا ۝

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ
وَإِبْرَاهِيمَ مِنَ بَعْدِهِ ۗ وَأَوْحَيْنَا إِلَى
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ
وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ رِجْزًا ۝

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ
وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۗ وَكَلَّمَ اللَّهُ
مُوسَى تَكْوِيمًا ۝

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا
يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۗ
وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝

১৬৭) কিন্তু তোমালৈ আল্লাই যি (কোৰ-আন) নমাই পঠিয়াইছে তাৰ বিষয়ে তেওঁ এই সাক্ষী দান কৰিছে যে সেইখনক তেওঁ নিজ জ্ঞানৰ সৈতে অৱতীৰ্ণ কৰিছে; আৰু ফিৰিস্তাসকলেও (সেইৰূপে) সাক্ষী দিয়ে; আৰু সাক্ষী স্বৰূপে আল্লাই যথেষ্ট।

১৬৮) বাস্তৱতে যিসকলে অবিশ্বাস কৰিছে আৰু আল্লাহৰ পথত বাধা দিছে, স্বৰূপতে সেইসকল বহুদূৰলৈ বিপথে গৈছে।

১৬৯) নিশ্চয় যিসকলে অবিশ্বাস কৰিছে আৰু অন্যায় কৰিছে সেইসকলক আল্লাই কদাপি ক্ষমা নকৰিব, আৰু সেইসকলক কোনো পথ-প্ৰদৰ্শনো নকৰিব।

১৭০) নৰকৰ পথ ভিন্ন; তাতেই সিহঁতে দীৰ্ঘ কাল বাস কৰিব; আৰু ই আল্লাহৰ পক্ষে সহজ।

১৭১) হে মানৱজাতি তোমালোকৰ ওচৰলৈ তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা নিশ্চয় সত্যৰ সৈতে এই ৰচুলজন আহিছে; গতিকে তোমালোকে বিশ্বাস স্থাপন কৰিবা; সেয়ে তোমালোকৰ পক্ষে মঙ্গলময়; কিন্তু যদিহে তোমালোকে বিশ্বাস স্থাপন নকৰা, তেন্তে (জানি থোৱা) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলোৰ ওপৰত আল্লাহৰ অধিকাৰ আছে; আৰু আল্লাহ সৰ্বজ্ঞ, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

১৭২) হে পৃথিৱীপোৱাসকল নিজ ধৰ্ম সন্মুখে তোমালোক চৰম-পত্নী নহবা, আৰু আল্লাহৰ বিষয়ে সত্যৰ বাহিৰে আন কথা নকৰা; মছীহ

لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ
بِعِلْمِهِ وَالْمَلَكُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ
شَهِيدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
قَدْ ضَلُّوا ضَلًّا بَعِيدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ
لِيُغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۝

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ
مِنْ رَبِّكُمْ فَأَمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ
تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۝ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا
تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ۝ إِنَّمَا الْمَسِيحُ

সিছা মৰিয়মৰ পুত্ৰ আল্লাহৰ ৰচুলহে মাথোন, আৰু তেওঁৰ (পূৰ্ণ হোৱা) বাক্য যি তেওঁ মৰিয়মৰ প্ৰতি জ্ঞাপন কৰিছিল আৰু তেওঁৰ পৰা অহা সংবাদ স্বৰূপে ; গতিকে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুলসকলক বিশ্বাস কৰা, আৰু (আল্লাহ) তিনিজন বুলি নকৰা; ক্ষান্ত হোৱা-ই তোমালোকৰ নিমিত্তে কল্যাণকৰ; আল্লাই মাত্ৰ একমাত্ৰ উপাস্য; তেওঁৰ যে সন্তান হ'ব পাৰে ই তেওঁৰ পৰিত্ৰতাৰ পৰা বহুদূৰ; আকাশমণ্ডলীত যি আছে আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলোৰে ওপৰত তেওঁৰেই অধিকাৰ, আৰু কাৰ্য্য সম্পাদন কৰাত আল্লাহ যথেষ্ট ।

১৭৩) নিশ্চয় আল্লাহৰ ভৃত্য হ'বলৈ মছীহে, আৰু আল্লাহৰ সন্নিধানত থকা ফিৰিস্তাসকলে কদাপি অপমানজনক বুলি নাভাৰে; আৰু যিসকলে তেওঁৰ আৰাধনা কৰা অপছন্দ কৰে আৰু দাস্তিকতা দেখুৱায়, তেওঁ সেই সকলোকে নিজৰ ফালে এক গোট কৰি লৈ আহিব ।

১৭৪) পিছত যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে আৰু সজ কাম কৰিছে তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ প্ৰতিদান পূৰ্ণমাত্ৰাই দান কৰিব, আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি নিজ কৃপা বৃদ্ধি কৰিব; কিন্তু যিসকলে অপমান বোধ কৰিছিল আৰু দাস্তিকতা দেখুৱাইছিল, সিহঁতক তেওঁ যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি প্ৰদান কৰিব; আৰু সিহঁতে নিজৰ নিমিত্তে আল্লাহক এৰি আন কোনো বন্ধুও নাথাকিব আৰু সহায় কৰোঁতাও নাপাব ।

عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ
الْقَهْمَاءِ إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمَنُوا
بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۗ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ ۗ إِنْتَهُوَ
خَيْرَ الْكُفْرِ ۗ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ
أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ ۗ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ ۗ
وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٧٣﴾

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ
وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ ۗ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ
جَمِيعًا ﴿٧٤﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فِيؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ
فَضْلِهِ ۗ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا فَاسْتَكْبَرُوا
فَيَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۗ وَلَا يَجِدُونَ
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

১৭৫)হে মানৱ জাতি, স্বৰূপতে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমালোকলৈ আহি পাইছে প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ, আৰু তোমালোকলৈ আমি অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ দীপ্তিমান জেউতি।

১৭৬)পিছত যিসকলে আল্লাহক বিশ্বাস কৰে আৰু তেওঁকেই খামোচ মাৰি ধৰি থাকে তেওঁলোকক তেওঁ নিজ কৰুণা আৰু কৃপাৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিব, আৰু তেওঁলোকক তেওঁ নিজৰ ফাললৈ পোন বাটেদি লৈ যাব।

১৭৭) সিহঁতে তোমাৰ বিচাৰ প্ৰাৰ্থনা কৰিছে; তুমি কোৱা পিতৃ-মাতৃহীন আৰু সন্তানহীন মৃতকৰ বিষয়ে আল্লাই নিজ বিচাৰ তোমালোকক জ্ঞাপন কৰিছে; যদি এনে এজন মানুহৰ সন্তানহীন অৱস্থাত মৃত্যু ঘটে, আৰু তাৰ এজনী ভনীয়েক থাকে, সি যি সম্পত্তি এৰি যায় তাই তাৰ আধাখিনি পাব; আৰু যদি তাইৰ মৃত্যুৰ (সময়ত) তাইৰ কোনো সন্তান নাথাকে তেন্তে সেই ভাই বা ককাইজন তাইৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব; কিন্তু যদি দুজনী ভনীয়েক থাকে, তেন্তে সি যি সম্পত্তি এৰি যায় সিহঁত দুয়ো তাৰ তিনি ভাগৰ দুভাগ পাব; আৰু যদি ভাই ককাই আৰু ভাই-ভনী থাকে, তেন্তে পুৰুষে দুজনী তিৰোতাৰ সমান অংশ পাব; তোমালোকৰ আগত (এই বিধান) ফটফটীয়াকৈ আল্লাই ব্যক্ত কৰিছে, যাতে তোমালোক ভ্ৰমত নপৰা; আৰু আল্লাহ সকলো বিষয়ে সৰ্বজ্ঞ।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿١٧٥﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَعَتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ ۖ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٦﴾

سَيَسْأَلُونَكَ ۖ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَّةِ ۖ
 إِنْ أَمْرٌ وَأَهْلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ
 أَخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۗ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ ۖ فَإِنْ كَانَتْ
 اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثُ مِمَّا تَرَكَ ۖ
 وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ
 مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ ۗ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
 أَنْ تَضَلُّوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾

سُورَةُ الْمَائِدَةِ مَدِينِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَاحِدٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَسِتَّةٌ عَشْرَ رُكُوعًا

চুৰা- ৫ AL-MAIDA

আল-মাইদা: আহাৰ (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল, আল্লাহৰ নামত ।
২) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকে নিজ চুক্তি বন্ধন বক্ষা কৰিবা: তোমালোকলৈ (কোৰ-আনাত অবৈধ বুলি) উল্লেখ কৰা জন্তুৰ বাহিৰে, চতুৰ্পদী ঘৰচীয়া জন্তুবিলাক তোমালোকৰ নিমিত্তে বৈধ কৰা হৈছে- কিন্তু তোমালোক যেতিয়া হজত আবদ্ধ থাকা চিকাৰ কৰা জন্তুক বৈধ বুলি নধৰিবা; বাস্তৱতে আল্লাই যি ইচ্ছা তাকেই আদেশ কৰে ।
৩) হে বিশ্বাসীসকল, আল্লাহৰ চানেকীসমূহৰ, আৰু পৱিত্ৰ মাহৰ, আৰু কুৰবানীৰ নিমিত্তে অনা জন্তুবিলাকৰ, আৰু মালা পিন্ধোৱা জন্তুবিলাকৰ, আৰু সেই বিলাকৰ যিসকলে নিজ প্ৰতিপালকৰ কৃপা আৰু সন্তুষ্টি বিচাৰি পৱিত্ৰ গৃহলৈ যাত্ৰা কৰে, তোমালোকে পৱিত্ৰতা লঙ্ঘন নকৰিবা; আৰু যেতিয়া তোমালোক হজ পদ্ধতি আৰু এহৰাম পালনৰ পৰা আজৰি হোৱা তেতিয়াহে চিকাৰ কৰিব পাৰা; আৰু যিদলে তোমালোকক পৱিত্ৰ মছজিদলৈ যোৱাত বাধা দিছিল সেই দলৰ শত্ৰুতাই যেন তোমালোকক সীমালঙ্ঘন কৰিবলৈ উচটাই নিদিয়ে, আৰু ন্যায়পৰায়ণতা আৰু ধৰ্ম শীলতাত তোমালোকে পৰস্পৰে সহায় কৰিবা ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۖ
أَحَلَّتْ لَكُمْ بِهَيْبَةِ الْإِنْعَامِ إِلَّا مَا يُنْتَلَى
عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ
إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ①

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ
وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ
وَلَا آمِنَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا
مِّنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ۗ وَإِذَا حَلَلْتُمْ
فَاصْطَادُوا ۗ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ
قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن
تَعْتَدُوا ۗ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۗ

কিন্তু পাপ আৰু অন্যায় আচৰণত পৰস্পৰ সহায় নকৰিবা; আৰু আল্লাহৰ প্ৰতি ভয় ৰাখিবা; শাস্তি দিয়াত আল্লাহ নিশ্চয় কঠোৰ।

৪) তোমালোকৰ নিমিত্তে(খাদ্য) অবৈধ কৰা হৈছে:- মৃতপ্ৰাণীৰ মাংস আৰু যি জন্তুক আল্লাহ ভিন্ন অইনলৈ উচৰ্গা কৰা হৈছে আৰু যি জন্তুক টেটুত চেপা দি বধ কৰা হৈছে আৰু যি জন্তুক টাঙ্গোনেৰে বধ কৰা হৈছে আৰু জন্তু (ওপৰৰ পৰা) পৰি মৰে আৰু যি জন্তু শিঙৰ খোঁচ খাই মৰে আৰু যি জন্তু বনৰীয়া পশুৰে (এভাগ) খাই এৰিছে, সেইবিলাক জন্তুক এৰি যিবিলাকক তোমালোকে উচিত মতে জবাহ কৰিছা, আৰু যি জন্তুক যজ্ঞৰ ভেটিৰ ওপৰত বলি দিয়া হৈছে;(অবৈধ কৰা হৈছে) কাড় মাৰি তোমালোকে যে নিজ ভাগ্য পৰীক্ষা কৰা। সেয়ে হৈছে অবাধ্যতাৰ কাৰ্য্য। যিসকল অবি-শ্বাসী, যিসকলে আজিৰ দিনা তোমা লোকৰ ধৰ্ম সন্মুখে সকলো আশা ত্যাগ কৰিছে; গতিকে তোমালোকে সিহঁতক ভয় নকৰিবা, বৰং মোলৈহে ভয় কৰিবা। আজিৰ দিনা মই তোমালোকৰ নিমিত্তে তোমালোকৰ ধৰ্ম সম্পূৰ্ণ কৰিলোঁ, আৰু তোমা-লোকৰ প্ৰতি মোৰ অনুগ্ৰহ সমাপন কৰিলোঁ। কিন্তু যি পাপৰ পিনে আকৃষ্ট নহৈ ভোকত নিৰুপায় হৈ পৰে, তেন্তে নিশ্চয় আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ মাজৰ্নাকামী, পৰম দানশীল।

৫) সিহঁতে তোমাক প্ৰশ্ন কৰে, সিহঁতৰ নিমিত্তে কি বৈধ কৰা হৈছে? তুমি কোৱা, সকলো বিশুদ্ধ বস্তু তোমালোকৰ নিমিত্তে বৈধ কৰা হৈছে;

وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانَ
وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ
الْخَنزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ
وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ
وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ
وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ وَإِنْ تَسَقَّسْتُمْ
بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ فَسُقُ الْيَوْمَ يَيْسَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَإَخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ
وَأَتَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ
لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي
مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ
الطَّيِّبَاتُ

আৰু (সেই জন্তুবিলাকো) যাক চিকাৰ কৰিবলৈ তোমালোকে চিকাৰী জন্তু আৰু চৰাইক সেইদৰে শিকাইছা যিদৰে আল্লাই তোমালোকক শিক্ষা দিছে ; গতিকে সিহঁতে তোমালোকৰ নিমিত্তে যি ধৰে তাক তোমালোকে খোৱা, কিন্তু তাৰ ওপৰত আল্লাহৰ নাম উচ্চাৰণ কৰিবা, আৰু আল্লাইলৈ ভয় ৰাখিবা, কিয়নো লেখ লোৱাত আল্লাহ বেগী।

৬) আজিৰ দিনা তোমালোকৰ নিমিত্তে সকলো বিশুদ্ধ বস্তু বৈধ কৰা হৈছে; গ্ৰন্থপোৱাসকলৰ খাদ্য তোমালোকৰ নিমিত্তে বৈধ, আৰু তোমালোকৰ খাদ্য তেওঁলোকৰ নিমিত্তে বৈধ; আৰু বিশ্বাসিনী সকলৰ মাজৰ সতী তিবোতা সকল, আৰু তোমালোকৰ পূৰ্বে সতী তিবোতাসকলকো (তোমালোকৰ নিমিত্তে বৈধ) যদিহে কোনো প্ৰকাৰ ব্যভিচাৰ নকৰি আৰু প্ৰনয়ণী ৰূপে নাৰাখি সিহঁতক সিহঁতৰ (প্ৰাপ্য) মোহৰানা দান কৰি (নিয়মমতে) বিয়া কৰা; আৰু যিয়ে বিশ্বাস স্থাপন কৰা সত্বেও অবিশ্বাস কৰে তাৰ কাৰ্য্য নিশ্চয় নিষ্ফল হ'ল, আৰু পৰকালত সি ক্ষতিগ্ৰস্ত সকলৰ মাজৰ হৈ থাকিব।

৭)হে বিশ্বাসীসকল, যেতিয়া তোমালোকে নমাজ পঢ়িবলৈ থিয় হোৱা, তোমালোকে নিজৰ মুখ আৰু কিলাকুটিলৈকে নিজৰ হাত ধুই লবা; আৰু তোমালোকে নিজৰ মূৰ মছিবা; আৰু নিজৰ ভৰিও গাঁঠীলৈকে (ধুই লবা); আৰু যদি তোমালোকে অপৱিত্ৰ অৱস্থাত থাকা তেন্তে তোমালোকে গা-ধুই সম্পূৰ্ণৰূপে শুদ্ধ হবা; কিন্তু যদি তোমালোক অসুস্থ হোৱা বা

وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ
مُكَلِّبِينَ تَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ
فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا
اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

أَيُّومٍ أَجَلٌ لَّكُمْ الطَّيِّبَاتُ ۖ وَطَعَامُ
الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ حَلَّ لَكُمْ ۖ
وَطَعَامُكُمْ حَلَّ لَهُمْ ۖ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أَوْتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ ۖ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ
وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ ۗ وَهُوَ فِي
الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ
فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى
الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ ۗ وَإِنْ كُنْتُمْ
جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا ۗ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ

বা তোমালোকে প্ৰবাসত থাকা বা তোমালোকৰ কোনোজন শৌচাচাৰ কৰি আহে বা তোমালোকে স্ত্ৰী-স্পৰ্শ কৰা, আৰু তোমালোকে পানী নোপোৱা, এনে অৱস্থাত শুদ্ধ মাটি বিচাৰি ত্যায়মুম সম্পাদন কৰিবা, আৰু তাৰে তোমালোকে নিজৰ মুখ আৰু নিজৰ হাত মোহাৰিবা; আল্লাই তোমালোকক কোনো কষ্টত পেলাবলৈ ইচ্ছা নকৰে, বৰং তেওঁ তোমালোকক পৱিত্ৰ কৰিবলৈ আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি নিজ অনুগ্ৰহ পূৰ্ণ কৰিবলৈহে ইচ্ছা কৰে, যাতে তোমালোকে কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ কৰা।

৮) আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ আৰু তেওঁৰ সৈতে তোমালোক যি চুক্তিত আৱদ্ধ হৈছিল আৰু কৈছিল, আমি শুনিছোঁ আৰু বাধ্য হৈছোঁ, সেই চুক্তি তোমালোকে স্মৰণ কৰা; আৰু আল্লাহলৈ ভয় ৰাখা; নিশ্চয় অন্তৰৰ সকলো কথা আল্লাহ ভালকৈ জানে।

৯) হে বিশ্বাসীসকল, আল্লাহৰ কাৰণে ন্যায় সাক্ষী দিয়াত তোমালোকে দৃঢ় হৈ থাকিবা; আৰু কোনো সম্প্ৰদায়ৰ বিদ্বেষ ভাৱে যেন ন্যায় পথৰ পৰা তোমালোকক বিচলিত হ'বলৈ উদ্গনি নিদিয়ে; তোমালোকে ন্যায় বিচাৰ কৰিবা- সেয়ে ধৰ্ম পৰায়ণতাৰ বেছি ওচৰ; আৰু আল্লাহ লৈ ভয় ৰাখি চলিবা; নিশ্চয় তোমালোকে যি কাৰ্য্যকে কৰা আল্লাই সেই সম্পৰ্কে সম্পূৰ্ণৰূপে জ্ঞাত।

১০) যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে আৰু সৎকাৰ্য্য কৰিছে তেওঁলোকক আল্লাই প্ৰতিশ্ৰুতি প্ৰদান কৰিছে।

عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ
أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا
بُؤُوجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ
اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ
يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧﴾

وَأذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ
الَّذِي وَاثَقْتُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا
وَاطَعْنَا وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوِّمِينَ لِلَّهِ
شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا
نُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ
أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

তেওঁলোকৰ নিমিত্তে থাকিব মাজনা
আৰু মহান প্ৰতিদান।

১১) কিন্তু যিসকলে অবিশ্বাস কৰিছে
আৰু আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ অগ্ৰাহ্য
কৰিছে সেইসকলেই নৰকৰ
অধিবাসী।

১২)হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকৰ
প্ৰতি আল্লাহৰ অনুগ্রহ স্মৰণ কৰিবা-
যেতিয়া এদলে তোমালোকৰ ফাললৈ
সিহঁতৰ হাতসমূহ বিস্তাৰিত কৰিবলৈ
উদ্যত হৈছিল তেওঁ তোমালোকৰ
পৰা সিহঁতৰ হাতসমূহ আঁতৰাই
ৰাখিলে; আৰু তোমালোকে
আল্লাহলৈ ভয় ৰাখিবা, আৰু
বিশ্বাসীসকলে আল্লাহৰ ওপৰত
ভৰসা ৰখা উচিত।

১৩) আৰু স্বৰূপতে আল্লাই ইস্ৰা-
ইলৰ সন্তান সন্ততিৰ পৰা চুক্তি গ্ৰহণ
কৰিছিল; আৰু আমি সিহঁতৰ
মাজৰ পৰা বাৰজন নেতা উত্থাপন
কৰিছিলোঁ; আৰু আল্লাই কৈছিল,
বাস্তৱতে মই তোমালোকৰ
লগতেই; যদি তোমালোকে নমাজ
প্ৰতিষ্ঠিত কৰা আৰু জাকাত দান
কৰা আৰু মোৰ ৰচুলসকলক বিশ্বাস
কৰা আৰু তেওঁলোকক সাহায্য কৰা
আৰু ধৰ্মৰ কাৰণে নিজৰ ধন উত্তম
ৰূপে ব্যয় কৰা, তেন্তে মইয়ো নিশ্চয়
তোমালোকৰ পৰা তোমালোকৰ
অমঙ্গলসমূহ আঁতৰ কৰিম, আৰু
মই নিশ্চয় তোমালোকক এনে
উদ্যানসমূহৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ
কৰিবলৈ দিম যাৰ তলেদি জুৰিসমূহ
বৈ গৈছে। গতিকে তাৰ পাছতো
তোমালোকৰ মাজৰ যিয়ে অবিশ্বাস
কৰে সি নিশ্চয় সৰল বাটৰ পৰা
বিভ্ৰান্ত হৈছে।

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ يَّبْسُطُونَ إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ
اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ
وَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي
وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا
حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ
ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٤﴾

১৪) পিছত সিহঁতৰ চুক্তি ভঙ্গৰ কাৰণে আমি সিহঁতক আমাৰ সন্নিধানৰ পৰা আঁতৰ কৰিছিলোঁ আৰু সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ কঠোৰ কৰিছিলোঁ; সিহঁতে গ্ৰন্থৰ শব্দবোৰ যথাস্থানৰ পৰা লৰচৰ কৰে, আৰু যি সম্বন্ধে সিহঁতক সতৰ্ক কৰি দিয়া হৈছিল তাৰ কিছু অংশ সিহঁতে পাহৰিছিল; আৰু সিহঁতৰ ভিতৰৰ কেইজনমানৰ বাহিৰে সকলোৰে মাজত বিশ্বাসঘাতকতা তুমি সদায় লক্ষ্য কৰিবা; কিন্তু সিহঁতক ক্ষমা কৰিবা; আৰু দোষ নধৰিবা; নিশ্চয় আল্লাহ সৎ কৰ্মীসকলক ভাল পায়।

১৫) আৰু যিসকলে কয়, আমি খ্ৰীষ্টান সেইসকলৰ পৰাও আমি চুক্তি গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ; কিন্তু যি বিষয়ে সিহঁতক সতৰ্ক কৰি দিয়া হৈছিল তাৰে কিছু অংশ সিহঁতে পাহৰিছিল; গতিকে পুনৰুত্থানৰ দিনলৈকে আমি সিহঁতৰ ভিতৰত শত্ৰুতা আৰু হিংসাৰ উদ্বেক কৰিছোঁ; আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল সেই বিষয়ে আল্লাই সিহঁতক আগলৈ জ্ঞাত কৰিব।

১৬) হে ধৰ্ম গ্ৰন্থ পোৱালোক সকল, স্বৰূপতে আমাৰ ৰচুলজন তোমালোকৰ ওচৰলৈ আগমন কৰিছে যাতে তেওঁ তোমালোকে গ্ৰন্থৰ যি অংশ গোপন কৰিছিল তাৰ ভালেখিনি তোমালোকৰ আগত প্ৰকাশ কৰে, আৰু তেওঁ (যি অনাৱশ্যক তাৰ) বহুখিনি এৰি দিয়ে। স্বৰূপতে আল্লাহৰ সন্নিধানৰ পৰা তোমালোকলৈ আহিছে জ্যোতি আৰু সুস্পষ্ট গ্ৰন্থ-।

فَمَا نَقْضِهِمْ مِّثَاقَهُمْ لَعْنُهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ ۗ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۗ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَآئِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۗ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۗ فَأَعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۗ وَسَوْفَ يَنْبِئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٥﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ۗ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٦﴾

১৭) তাৰ সৈতে যিসকলে তেওঁৰ সন্তুষ্টিৰ অনুসৰণ কৰে সেইসকলক আল্লাই শান্তিৰ পথসমূহ প্ৰদৰ্শন কৰে, আৰু নিজ ইচ্ছাৰে সেইসকলক যোৰ অন্ধকাৰৰ পৰা পোহৰলৈ উলিয়াই আনে আৰু তেওঁ সেইসকলক পোন বাটেদিলৈ যায়।

১৮) যিসকলে কয়, বাস্তৱিকতে মৰিয়মৰ পুত্ৰ মছীহ আল্লাহ, সেইসকলেই অবিশ্বাসী হৈছে; তুমি কোৱা, যদি তেওঁ মৰিয়মৰ পুত্ৰ মছীহক আৰু তেওঁৰ মাতৃক আৰু পৃথিৱীৰ সমগ্ৰ অধিবাসীসকলক বিনাশ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেন্তে আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে অকণো ক্ষমতা প্ৰয়োগ কৰিবলৈ কাৰ অধিকাৰ? আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী আৰু এই দুয়োৰ মাজতে থকা সকলো বস্তুৰ ওপৰত তেওঁৰেই অধিকাৰ; তেওঁ যি ইচ্ছা তাকেই সৃজন কৰে; আৰু সকলো বস্তুৰ ওপৰত আল্লাহৰ মহান ক্ষমতা।

১৯) আৰু ইহুদী আৰু খ্ৰীষ্টানসকলে কয়, আমি়েই আল্লাহৰ সন্তান আৰু তেওঁ মৰমৰ পাত্ৰ; তুমি কোৱা, কিয় তেন্তে তোমালোকৰ পাপসমূহৰ কাৰণে তেওঁ তোমালোকক শাস্তি প্ৰদান কৰে? অৰ্থাৎ, তেওঁ যি মানৱ সৃষ্টি কৰিছে তাৰেই ভিতৰৰ তোমালোকো; যাকে ইচ্ছা তেওঁ তাকেই ক্ষমা দান কৰে, আৰু যাকে ইচ্ছা তেওঁ তাকেই শাস্তি দিয়ে; আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী এই দুয়োৰে মাজত থকা সকলো বস্তুৰ ওপৰত আল্লাহৰেই অধিকাৰ; আৰু তেওঁৰ ফাললৈ হ'ব সকলোৰেই প্ৰত্যগমন।

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ
السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٧﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ
ابْنُ مَرْيَمَ ط قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ
وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ
مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ط
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ط وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ
وَآحِبَّآؤُهُ ط قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ
بِذُنُوبِكُمْ ط بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ط
يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ط وَاللَّهُ
مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٩﴾

২০) হে গ্ৰন্থ পোৱাসকল, বচুল সকলৰ আবিৰ্ভাৱ দীৰ্ঘ কাল বন্ধ হোৱাৰ পাছত স্বৰূপতে আল্লাহৰ বচুল তোমালোকৰ কাৰণে সকলো কথা সুস্পষ্ট কৰিবলৈ তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছে- তোমালোকে যেন ইয়াকে নোকোৱা আমাৰ ওচৰলৈ কোনো আনন্দৰ বাৰ্তা বাহক বা কোনো সতৰ্ককাৰী অহা নাছিল; গতিকে নিশ্চয় তোমালোকৰ ওচৰলৈ এজন আনন্দৰ বাৰ্তা-বাহক আৰু সতৰ্ককাৰী আহিছে; আৰু সকলো বস্তৰ ওপৰত আছে আল্লাহৰ মহান ক্ষমতা।

২১) আৰু (মনত পেলোৱা) যেতিয়া মুছাই নিজ সম্প্ৰদায়ক কৈছিল, হে মোৰ সম্প্ৰদায় তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ স্মৰণ কৰা, কিয়নো তেওঁ তোমালোকৰ মাজত নবী সকলক প্ৰেৰণ কৰিছিল আৰু তোমালোকক ৰাজ্যৰ অধিপতি কৰিছিল; আৰু সকলো জাতিৰ মাজত কোনো জাতিকেই এনে দান তেওঁ প্ৰদান কৰা নাই যি তোমালোকক প্ৰদান কৰিছিল।

২২) হে মোৰ সম্প্ৰদায়, আল্লাই তোমালোকৰ নিমিত্তে নিৰ্দেশ কৰা সেই পৰিত্ৰ দেশত প্ৰবেশ কৰা, আৰু নিজৰ পিঠি দেখুৱাই ঘূৰি নেযাৰা, কিয়নো তেনে কৰিলে তোমালোকে ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈ উভতি আহিবলৈ বাধ্য হ'ব।

২৩) সিহঁতে কলে হে মুচা, সেই দেশত পৰাক্ৰমশালী এটা জাতি বাস কৰে আৰু নিশ্চয় সিহঁত তাৰ পৰা ওলাই নোযোৱালৈকে আমি কদাপি তাৰ ভিতৰত নোসোমোওঁ; কিন্তু তাৰ পৰা সিহঁত ওলাই গলে আমি নিশ্চয় তাৰ ভিতৰত সোমাম।

يَا هَلْ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ
لَكُمْ عَلَى فِتْرَةٍ مِنَ الرَّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا
جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ
جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

২০

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ ادْكُرُوا
نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ
وَجَعَلَ لَكُم مِّلًّا مَلُوكًا وَأَتَاكُمْ مَالًا يُؤْتِ
أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢١﴾

يُقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي
كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتُدُّوا عَلَى آدْبَارِكُمْ
فَتَتَّقِبُوا خَسِرِينَ ﴿٢٢﴾

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ
وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا
فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٣﴾

২৪) (আল্লাহক) ভয় কৰা সকলৰ মাজৰ যি দুইজনৰ প্ৰতি আল্লাই অনুগ্ৰহ কৰিছিল সেই দুজনে কলে, তোমালোকে (নগৰৰ) দুৱাৰেদি সোঁমাই সিহঁতক আক্ৰমণ কৰা; তোমালোকে ভিতৰত সোঁমাই গলেই তোমালোকে নিশ্চয় জয়লাভ কৰিবা; আৰু যদি তোমালোকে বিশ্বাসী হোৱা তেন্তে তোমালোকে আল্লাহৰ ওপৰতেই নিৰ্ভৰ কৰা।

২৫) সিহঁতে কলে হে মুচা, সিহঁতে যেতিয়ালৈকে তাত (সেই নগৰত) থাকে, নিশ্চয় আমি কোনোমতেই তাৰ ভিতৰত কেতিয়াও নোসোমাম; গতিকে তুমি আৰু তোমাৰ প্ৰভু ৰণলৈ ওলাই যোৱা, আমি নিশ্চয় এই ঠাইতেই বহি থাকিম।

২৬) তেওঁ কলে, হে মোৰ প্ৰভু, নিজৰ আৰু মোৰ ভাতাৰ বাহিৰে আন কাৰো ওপৰত নিশ্চয় মোৰ কোনো অধিকাৰ নাই; সেই দেখি আমাৰ আৰু এই অবাধ্য সম্প্ৰদায়ৰ মাজত পাৰ্থক্য কৰি দিয়া।

২৭) তেওঁ কলে, সেই কাৰণে চল্লিশ বছৰলৈকে সিহঁতক এই দেশৰ পৰা বঞ্চিত কৰা হ'ব; সিহঁতে পৃথিৱীত উদ্ভবাউল হৈ ঘূৰি ফুৰিব; কিন্তু তুমি এই অবাধ্য লোকসকলৰ হৈ শোক নকৰিবা।

২৮) আৰু আদমৰ দুয়ো সন্তানৰ বিবৃতি তুমি সত্যৰ সৈতে সিহঁতৰ আগত বৰ্ণনা কৰা, - যেতিয়া উভয়ে কুৰবানী উচৰ্গা কৰিলে, তেওঁ লোকৰ এজনৰ পৰা সেই কুৰবানী গ্ৰহণ কৰা হ'ল, কিন্তু আনজনৰ পৰা গ্ৰহণ কৰা নহ'ল; এজনে কলে, মই তোমাক নিশ্চয় হত্যা কৰিম; আন জনে কলে, ধৰ্মপৰায়ণ সকলৰ পৰাহে মাথোন আল্লাই (কুৰবানী) গ্ৰহণ কৰে।

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۖ فإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ عَلَيْهِمْ ۗ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤﴾

قَالُوا يَمْوَسَىٰ آتَانُ تَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دُمُوا فِيهَا فَادْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٥﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيَهُونَ فِي الْأَرْضِ ۗ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا نُوحُ ائْتِنَا بِآيَاتِكَ ۖ قَالَ أَوْ لَمْ يَأْتِنَا قَبْلُ مِنْ الْأَخْرِ ۗ قَالَ لَا أَقْتُلُكَ ۗ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٨﴾

২৯) মোক হত্যা কৰিবৰ অৰ্থে যদি তুমি মোৰ ফাললৈ হাত মেলা মই তোমাক হত্যা কৰিবৰ অৰ্থে তোমাৰ ফাললৈ নিজৰ হাত নেমেলোঁ; বাস্তৱতে মই বিশ্বজগতৰ প্ৰতিপালক আল্লাহলৈ ভয় ৰাখো।

৩০) বাস্তৱতে মই ইয়াকে ইচ্ছা কৰো, মোৰ (হত্যাৰ) পাপ আৰু তোমাৰ নিজৰ পাপ সকলো খিনি যেন তুমিয়েই বহন কৰা; তেনে কাৰ্য্য কৰি তুমি পিছত তুমি অগ্নিৰ অধিবাসীসকলৰ মাজৰ হবা; আৰু সেয়ে অন্যান্যকাৰীসকলৰ প্ৰতিফল।

৩১) পিছত আনজনক তেওঁৰ অন্তৰে নিজৰ ভায়েকক হত্যা কৰিবলৈ উদগনি দিলে, গতিকে তেওঁক হত্যা কৰি সেইজন ক্ষতিগ্ৰস্ত সকলৰ মাজৰ হ'ল।

৩২) যেতিয়া আল্লাই চোৰা কাউৰী এজনী পঠিয়ালে; তাই সেইজনক নিজ ভায়েকৰ মৰা-শ তেওঁ কিদৰে আবৃত কৰিব পাৰে তাকে তেওঁক দেখুৱাবৰ অৰ্থে মাটি আঁচুৰিব ধৰিলে; সেইজনে কলে, মোৰ প্ৰতি শিক্: মই নিজ ভাইৰ মৰা-শ আবৃত কৰিবলৈ এই চোৰা কাউৰী জনীৰ নিচিনাও হবলৈ অপৰাগ হ'লোঁ। পিছত সেইজন অনুতাপ কৰোঁতা সকলৰ মাজৰ হৈ পৰিল।

৩৩) সেই কাৰণে ইস্ৰাইলৰ সন্ততিৰ নিমিত্তে আমি এই বিধান লিপিবদ্ধ কৰিছিলোঁ আত্মাৰ হত্যাৰ পৰিণামত নাইবা দেশত অশান্তি গুচাবৰ অৰ্থে কাৰণ নথকাতো যদি কোনো এজনে আন এজনক হত্যা কৰে, সি যেন সকলো মানুহকে হত্যা কৰিলে; সেইদৰে যদি কোনো এজনে আন এজনৰ জীৱন ৰক্ষা কৰে,

لَيْسَ بَسَطْتُ إِلَى يَدِكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَأَيَاثِي وَأَثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٠﴾

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٣١﴾

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِئِي سَوْءَةَ أَخِيهِ ۖ قَالَ يُؤَيِّلْكِي ۖ أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُورِئِي سَوْءَةَ أَخِي ۖ فَأَصْبَحَ مِنَ الْتٰدِمِينَ ﴿٣٢﴾

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا ۖ وَمَنْ أَحْيَاهَا

সি যেন সকলো মানুহৰে জীৱন ৰক্ষা কৰিলে; আৰু স্বৰূপতে সিহঁতৰ ওচৰলৈ আমাৰ ৰচুলসকল প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহৰ সৈতে আহিছিল, তথাপি তাৰ পাছতো সিহঁতৰ সৰহভাগে পৃথিৱীত নিশ্চয় সীমা লঙ্ঘন কাৰী হৈছে।

فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا
وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ
كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعُدْ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ
لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٦﴾

৩৪) যিসকলে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰে আৰু পৃথিৱীত অশান্তি সৃষ্টি কৰিবলৈ (অসীম) চেষ্টা কৰে সেইসকলৰ শাস্তি এয়ে – সিহঁতক বধ কৰা হ'ব বা শূলত দিয়া হ'ব, অথবা সিহঁতৰ হাত আৰু সিহঁতৰ ভৰি বিপৰীত ফালৰ পৰা কাটি পেলোৱা হ'ব, নাইবা সিহঁতক দেশান্তৰ কৰা হ'ব; ইহলোকতে সিহঁতে ভোগ কৰিব এই লাঞ্ছনা, আৰু পৰলোকত সিহঁতৰ নিমিত্তে থাকিব কঠোৰ শাস্তি।

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ
يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ
مِّنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ۚ ذَلِكَ
لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٥﴾

৩৫) সেই সকলৰ বাহিৰে যিসকলে তোমালোকৰ ক্ষমতাৰ অধীন হোৱাৰ পূৰ্বেই অনুতাপ কৰে; এনে অৱস্থা হলে তোমালোকৰ যেন জ্ঞান থাকে, আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا
عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٦﴾

৩৬) হে বিশ্বাসীসকল, আল্লাহলৈ ভয় ৰাখিবা আৰু তেওঁৰ পথত অসীম চেষ্টা কৰা যাতে তোমালোক সফলমনোৰথ হ'ব পাৰা।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ
الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٣٧﴾

৩৭) বাস্তৱতে যদি অবিশ্বাসীসকল পৃথিৱীত সকলো বস্তুৰ আৰু তাৰ লগতে তাৰ তুল্য আৰু বস্তুৰ গৰাকী হ'লহেঁতেন যাতে সিহঁতে পুনৰু-থানৰ দিনৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ গোটেইখিনি মোচন মূল্য স্বৰূপে দিয়ে,

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ
يَوْمِ الْقِيَامَةِ

তথাপি সিহঁতৰ পৰা সেইবিলাক গ্ৰহণ কৰা নহ'ব আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে থাকিব যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি।

৩৮) নৰকৰ অগ্নিৰ পৰা ওলাই আহিবলৈ সিহঁতে ইচ্ছা কৰিব, কিন্তু সিহঁতে তাৰ পৰা ওলাই আহিব নোৱাৰিব, আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে থাকিব দীৰ্ঘকালীয়া শাস্তি।

৩৯) আৰু যিসকল চোৰ, পুৰুষেই হওক বা নাৰীয়েই হওক, সিহঁতে যি অৰ্জন কৰিছে তাৰ প্ৰতিদান আল্লাহৰ পৰা আদৰ্শ, শাস্তি স্বৰূপে সিহঁতৰ হাত কাটিবা; আৰু আল্লাহ পৰম ক্ষমতাশালী, মহাজ্ঞানী।

৪০) কিন্তু যিজনে অন্যায় আচৰণৰ পিছত অনুতাপ কৰে আৰু নিজকে সংশোধন কৰে নিশ্চয় আল্লাহ সেইজনৰ প্ৰতি কৃপাদৃষ্টি কৰে; বাস্তৱতে আল্লাই শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

৪১) তুমি কি নাজানা, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ ৰাজত্বৰ অধিকাৰ আল্লাহৰেই? তেওঁ যাকে ইচ্ছা তাকেই শাস্তি দিয়ে আৰু যাকে ইচ্ছা তাকেই ক্ষমা কৰে; আৰু সকলো বস্তুৰ ওপৰতে আছে আল্লাহৰ মহান ক্ষমতা।

৪২) হেৰচুল, যিসকলে নিজ মুখেৰে কয়, আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ, অথচ সিহঁতৰ অন্তৰে বিশ্বাস কৰা নাই সেইসকলৰ ভিতৰৰ, আৰু ইহুদীসকলৰ ভিতৰৰ কিছুমানে যে অবিশ্বাসৰ কাৰ্য্যত পৰস্পৰক চেৰ পেলাব বিচাৰে, ই যেন তোমাক বেজাৰ নিদিয়ে; সিহঁতে সহজে মিছা কথা লৈ কাণ দিয়ে; সিহঁতে আন সম্প্ৰদায়ৰ এনেকুৱা সকলৰ কথাও সহজে শুনে, যিসকলে তোমাৰ ওচৰলৈকে অহা নাই;

مَا تَقْبَلُ مِنْهُمْ جَ وَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ
بِخُرِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٨﴾

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا
جَزَاءً بِمَا كَسَبَانَا لَأَمِّنَ اللَّهُ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٩﴾

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ
يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٠﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ
يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ
يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا
بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنُ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ
الَّذِينَ هَادُوا سَمِعُوا لِلْكَذِبِ
سَمْعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ

সিহঁতে বাক্যসমূহক যথাস্থানৰ পৰা লৰ-চৰ কৰে; সিহঁতে কয়, যদি তোমালোকক এনে আদেশ দিয়া হয়, তেন্তে তাক পালন কৰিবা, কিন্তু যদি তেনে আদেশ তোমালোকক দিয়া নহয় তেন্তে সতৰ্ক হ'বা। আৰু আল্লাই যাক পৰীক্ষাত পেলাবলৈ ইচ্ছা কৰে, আল্লাহৰ আগত তাৰ পক্ষ সমৰ্থন কৰিবলৈ তোমাৰ কোনো অধিকাৰ নাই; এইসকলেই সেই লোক যিসকলৰ অন্তৰসমূহ পৰিত্ৰ কৰিবলৈ আল্লাই ইচ্ছা নকৰে; সিহঁতৰ নিমিত্তে ইহলোকত আছে লাঞ্ছনা; আৰু পৰলোকত থাকিব সিহঁতৰ নিমিত্তে কঠোৰ শাস্তি।

৪৩) সিহঁতে সহজে মিছালৈ কাণ দিয়ে, যি অবৈধ তাক আহাৰ কৰে; গতিকে যদি সিহঁত তোমাৰ ওচৰলৈ (বিচাৰৰ নিমিত্তে) আহে, তুমি সিহঁতৰ মাজত বিচাৰ কৰিবা নাইবা সিহঁতৰ পৰা পৰামুখ হ'বা, আৰু যদি তুমি সিহঁতৰ পৰা পৰামুখ হোৱা সিহঁতে কেতিয়াও তোমাৰ অপকাৰ কৰিব নোৱাৰে; আৰু যদি তোমাৰ বিচাৰেই কৰিব লগা হয় তেন্তে তুমি সিহঁতৰ মাজত ন্যায়মতে বিচাৰ কৰিবা; নিশ্চয় আল্লাহ ন্যায়বান সকলক ভাল পায়।

৪৪) আৰু যাৰ ভিতৰত আল্লাহৰ বিচাৰ বিদ্যমান সেই তৌৰাত সিহঁতৰ কাষত থকা সত্ত্বেও সিহঁতে যেতিয়া ঘূৰি যায়, সিহঁতে কেনেকৈ তোমাৰ বিচাৰ গ্ৰহণ কৰিব? আৰু সিহঁত কেতিয়াও বিশ্বাসী হ'ব নোৱাৰে।

৪৫) নিশ্চয় আমি নমাই পঠিয়াইছিলোঁ তৌৰাত; তাৰ ভিতৰত আছিল সুপথ-প্ৰদৰ্শন আৰু জ্যোতি;

يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
يَقُولُونَ إِنْ أُوْتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ
تُوْتُوهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ
فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ
لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٤٣﴾

سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْوَنَ لِلصَّحْتِ
فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ
أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ
فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ
فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٣﴾

وَكَيفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ
فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ ﴿٤٥﴾

যিনবীসকল আল্লাহৰ আদেশৰ বাধ্য আছিল সেই সকলে তাৰ দ্বাৰা ইহুদীসকলৰ মাজত বিচাৰ কৰিছিল; শাস্ত্ৰত পণ্ডিত সকলেও আৰু ধৰ্মযাজক সকলেও, কিয়নো আল্লাহৰ পুথিৰ সংৰক্ষণৰ ভাৰ তেওঁলোকৰ প্ৰতি অপৰ্ন কৰা হৈছিল আৰু তেওঁলোকেও তাৰ নিমিত্তে সাক্ষী স্বৰূপ আছিল; গতিকে মানুহলৈ ভয় নকৰিবা, কেৱল মোলৈ ভয় কৰিবা, আৰু মোৰ নিদৰ্শনসমূহ সামান্য মূল্য লৈ সলনি নকৰিবা; আৰু যিসকলে আল্লাই যি অৱতীৰ্ণ কৰিছে তাৰ দ্বাৰা বিচাৰ নকৰে সেইসকলেই অবিশ্বাসী।

৪৬) আৰু তাত সিহঁতৰ নিমিত্তে আমি এই আদেশ লিপিবদ্ধ কৰিছিলোঁ, প্ৰাণৰ নিমিত্তে প্ৰাণ, আৰু চকুৰ নিমিত্তে চকু, আৰু নাকৰ নিমিত্তে নাক, আৰু কাণৰ নিমিত্তে কাণ, আৰু দাঁতৰ নিমিত্তে দাঁত, আৰু আঘাতৰ সমান প্ৰতিদণ্ড; কিন্তু যদি কোনোবা নিজ দাবী পৰিত্যাগ কৰে তেন্তে সেয়ে তাৰ পক্ষে প্ৰায়শ্চিত্ত; আৰু যিসকলে আল্লাই যি অৱতীৰ্ণ কৰিছে তাৰ দ্বাৰা বিচাৰ নকৰে সেইসকলেই অনায়াসকাৰী।

৪৭) আৰু তেওঁলোকৰ পিছত তেওঁলোকৰ পদাঙ্কতেই আমি মৰিয়মৰ পুত্ৰ ঈছাক তেওঁৰ পূৰ্বে অহা তৌৰাতৰ সত্যতাৰ সমৰ্থন কাৰীৰূপে প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; আৰু তেওঁক আমি ইনজিল প্ৰদান কৰিছিলোঁ; তাৰ মাজত আছিল সুপথ প্ৰদৰ্শন আৰু জ্যোতি; আৰু সেই পুথি আছিল তাৰ পূৰ্ববৰ্তী তৌৰাতৰ সত্যতাৰ সমৰ্থক স্বৰূপ, আৰু ধৰ্মপ্ৰায়ণ সকলৰ নিমিত্তে সুপথ প্ৰদৰ্শন আৰু সৎ উপদেশ।

يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبُّيُونَ وَالْأَجْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٥٠﴾

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥١﴾

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٥٢﴾

আৰু ইনজিল পোৱাসকলৰ এয়ে উচিত আছিল যে তাৰ মাজত আল্লাই যি অৱতীৰ্ণ কৰিছিল সেই অনুযায়ী বিচাৰ কৰে; আৰু যিসকলে আল্লাই যি অৱতীৰ্ণ কৰিছে তাৰ দ্বাৰা বিচাৰ নকৰে সেই সকলেই হৈছে বিৰুদ্ধচাৰী।

৪৯) আৰু (শেষত) এই গ্ৰন্থখন সত্যৰ সৈতে তোমাৰ প্ৰতি আমি অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ, তাৰ পূৰ্ববৰ্ত্তী ধৰ্মগ্ৰন্থৰ সমৰ্থক আৰু তাৰ সংৰক্ষণ স্বৰূপ; গতিকে আল্লাই যি অৱতীৰ্ণ কৰিছে তাৰ দ্বাৰা তুমি সিহঁতৰ মাজত বিচাৰ কৰিবা; আৰু যি সত্য তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছে তাক এৰি সিহঁতৰ বৃথা বাঞ্ছাৰ অনুসৰণ নকৰিবা। আৰু তোমালোকৰ প্ৰত্যেক সম্প্ৰদায়ৰ নিমিত্তে আমি (বেলেগ) বিধি আৰু পন্থা নিৰ্ধাৰণ কৰিছোঁ আৰু আল্লাই ইচ্ছা কৰা হলে তেওঁ তোমালোকক একেটা সম্প্ৰদায় কৰিলেহেঁতেন; কিন্তু (তেওঁ তেনে কৰা নাই) যাতে তেওঁ তোমালোকক যি দান কৰিছে সেই সম্বন্ধে তোমালোকক পৰীক্ষা কৰে; সেই দেখি তোমালোকে সজকাম কৰাত ইজনে সিজনক চেৰ পেলাবলৈ চেষ্টা কৰিবা; আল্লাহৰ ফালেই হ'ব তোমালোক সকলোৰে প্ৰত্যাগমন; তেতিয়া যি বিষয়ে তোমালোকে বিৰোধ কৰিছিল সেই বিষয়ে তেওঁ তোমালোকক জানিবলৈ দিব।

৫০) আৰু (আমি আদেশ কৰিছোঁ) আল্লাই যি অৱতীৰ্ণ কৰিছে সেই অনুযায়ী তুমি সিহঁতৰ মাজত বিচাৰ কৰা; আৰু সিহঁতৰ বৃথা বাঞ্ছাৰ অনুসৰণ নকৰিবা, আৰু সিহঁতৰ পৰা সতৰ্ক হৈ থাকিবা যাতে

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۖ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۗ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٠﴾

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۗ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٠﴾

যাতে আল্লাই তোমালৈ যি প্ৰত্যাদেশ কৰিছে তাৰ কোনো অংশ সম্পৰ্কে সিহঁতে তোমাক বিচলিত নকৰে; কিন্তু যদিহে সিহঁত বিমুখ হয় তেন্তে জানিবা, সিহঁতৰ কিছুমান পাপৰ কাৰণে আল্লাই সিহঁতক শাস্তি দিবলৈ ইচ্ছা কৰিছে; আৰু মানুহৰ সৰহভাগেই নিশ্চয় বিৰুদ্ধচাৰী।

يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٥١﴾

৫১) কি: সিহঁতে অজ্ঞানতা যুগৰ বিচাৰ বিচাৰিছে নে? কিন্তু সুদৃঢ় বিশ্বাসী সকলৰ নিমিত্তে বিচাৰ কৰাত আল্লাতকৈ অধিক শ্ৰেষ্ঠ কোন হ'ব পাৰে?

أَفْحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥١﴾

৫২) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকে ইহুদী আৰু খ্ৰীষ্টানসকলক বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ নকৰিবা; সিহঁত পৰস্পৰে পৰস্পৰৰ বন্ধু; আৰু তোমালোকৰ কোনোবা যদি সিহঁতৰ সৈতে বন্ধুত্ব কৰে, তেন্তে সিও সিহঁতৰ মাজৰেই; নিশ্চয় অন্যায়কাৰী জাতিক আল্লাই পথ-প্ৰদৰ্শন নকৰে।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

৫৩) পিছত যিসকলৰ অন্তৰসমূহত ব্যাধি আছে সেইসকলক সিহঁতৰ মাজত সোমাই ফুৰা-চকা কৰা দেখা পাবা; সিহঁতে কৈ ফুৰে, কালচক্ৰত আমাৰ বিপৰ্যয়ে ঘটিব বুলি আমি ভয় কৰো; কিন্তু অদূৰ ভৱিষ্যতত আল্লাই বিজয়ৰ উদ্ভাৱন কৰিব, অথবা (তোতোকৈ ডাঙৰ) ঘটনা নিজ কামৰ পৰা ঘটাব; তেতিয়া সিহঁতৰ অন্তৰসমূহত যি গোপন ৰাখিছিল তাৰ কাৰণে অনুতাপ কৰিব।

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُضْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ نَدِمِينَ ﴿٥٣﴾

৫৪) আৰু বিশ্বাসী সকলে ক'ব, যিসকলে আল্লাহৰ নামত এই বুলি ডাঠি শপত খাইছিল যে সিহঁতে তোমালোকৰেই সঙ্গী হৈ থাকিব,

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَمْوَالَهُمْ لَمْ يَكُنْ لَنَا حَقٌّ وَأَنْفُسُنَا كَانَتْ بِرَحْمَتِ اللَّهِ قَانِئِينَ أَنَّهُمْ لَمَعَكُمْ

ইহঁত সেইসকল নে? সিহঁতৰ কাৰ্য্যসমূহ নিষ্ফল হ'ব; শেহত সিহঁত ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈ পৰিব।

حَبَطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا
خُسِرِينَ ﴿٥٥﴾

৫৫) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকৰ মাজৰ যি সকলে ধৰ্ম ত্যাগ কৰিব; (সিহঁতৰ ঠাইত) আল্লাই সোনকালে এনে এটা সম্প্ৰদায় উত্থাপন কৰিব যিসকলক আল্লাই ভাল পাব; আৰু সিহঁতে তেওঁকো ভাল পাব; তেওঁলোক বিশ্বাসীসকলৰ প্ৰতি নম্ৰ হ'ব, অবিশ্বাসীসকলৰ প্ৰতি হ'ব কঠোৰ; তেওঁলোকে আল্লাহৰ পথত যুদ্ধ কৰিব, আৰু নিন্দাকাৰীৰ নিন্দালৈ ভয় নকৰিব; সেয়ে আল্লাহৰ কৃপা, তেওঁ যাকে ইচ্ছা তাকেই দান কৰিব; আৰু আল্লাহ প্ৰচুৰ সঙ্গতি সম্পন্ন, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞাতা।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ
فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ
وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ
عَلَى الْكُفْرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ۚ ذَٰلِكُمْ فَضْلُ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

৫৬) প্ৰকৃততে তোমালোকৰ বন্ধু হৈছে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুল আৰু বিশ্বাসীসকলৰ মাজৰ সেই সকল যিসকলে নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰে আৰু জাকাত দান কৰে আৰু (আল্লাহৰ) বাধ্য হৈ থাকে।

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٦﴾

৫৭) আৰু যিসকলে আল্লাহক আৰু তেওঁৰ ৰচুলক আৰু বিশ্বাসীসকলক বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ কৰে সেইসকলেই আল্লাহৰ সঙ্গত; তেওঁলোক নিশ্চয় জয়ী হ'ব।

وَمَنْ يَتَّوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
فَأِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٧﴾

৫৮) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকৰ পূৰ্বে পুথি পোৱাসকলৰ মাজৰ আৰু অবিশ্বাসীসকলৰ মাজৰ যি সকলে তোমালোকৰ ধৰ্ম লৈ উপহাস আৰু খেমালি কৰে সেইসকলক বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ নকৰিবা; আৰু যদি তোমালোকে (সঁচাকৈয়ে) বিশ্বাসী হোৱা, (কেৱল) আল্লাহ লৈ ভয় ৰাখিবা।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ
اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ
أَوْلِيَاءَ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

৫৯) আৰু যেতিয়া তোমালোকক নমাজৰ ফালে আহ্বান কৰা হয়, সিহঁতে তাকে লৈ উপহাস আৰু ধেমালি কৰিব ধৰে; তাৰ কাৰণ এই সিহঁত এনে এটা জাতি যাৰ বোধ নাই।

৬০) তুমি কোৱা, হে পুথি পোৱাসকল, তোমালোকে কেৱল এই কাৰণেই আমাৰ দোষ ধৰিছা নে যে আমি আল্লাহ আৰু আমাৰ প্ৰতি যি অৱতীৰ্ণ হৈছে তাত আৰু যি পূৰ্বে অৱতীৰ্ণ হৈছিল তাতো বিশ্বাস কৰিছোঁ? অথবা এই কাৰণে নে যে তোমালোকৰ সৰহ ভাগেই (আল্লাহৰ) অবাধ্য?

৬১) তুমি কোৱা, আল্লাহৰ কাষত কাৰ্য্যৰ প্ৰতিফল সম্পৰ্কে তাতোকৈ কোন অধিক নিকৃষ্ট মই তোমা লোকক জানিব দিম নে? যিসকলক আল্লাই নিজ সন্মুখৰ পৰা আঁতৰ কৰিছে আৰু যিসকলৰ প্ৰতি তেওঁ কুপিত হৈছে, আৰু যি সকলৰ কিছুমানক বান্দৰ আৰু গাহৰি স্বৰূপ কৰিছে; আৰু যিসকলে চয়তানৰ পূজা কৰিছে, সেইসকলৰ অৱস্থা অধিক নিকৃষ্ট, আৰু সেইসকল সজ বাটৰ পৰা বহুদূৰ বিভ্ৰান্ত।

৬২) আৰু সিহঁত যেতিয়া তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহে, সিহঁতে কয়, আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ; অথচ স্বৰূপতে সিহঁত অশ্বাস লৈ আহি সোমাইছিল আৰু তাকে লৈ ওলাই গ'ল; আৰু সিহঁতে যি গোপন কৰে তাক আল্লাই ভালকৈ জানে।

৬৩) আৰু তুমি সিহঁতৰ বহুতকৈ পাপ আৰু সীমালঙ্ঘন আৰু অবৈধ আহাৰৰ পিনে খৰ-খেদা কৰি থকা দেখা পাবা; সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছে প্ৰকৃততে সেয়া নিকৃষ্ট।

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هَاهُنَا
وَلَعِبًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٩﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَتَّقُمُونَ مِمَّا آلَا
رْنَا مِنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ
مِن قَبْلُ ۗ وَإِنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٦٠﴾

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِمَّنْ ذَٰلِكَ مَثُوبَةً
عِنْدَ اللَّهِ ۗ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ
وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ
الطَّاغُوتَ ۗ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ
عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦١﴾

وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا
بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦٢﴾

وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ ۗ بَلِئْسَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٣﴾

৬৪) শাস্ত্ৰজ্ঞ পণ্ডিতসকলে আৰু ধৰ্মযাজক সকলে কিয় সিহঁতক পাপৰ কথা কোৱা, আৰু যি অবৈধ তাক আহাৰ কৰা সম্বন্ধে নিষেধ নকৰে? সিহঁতে যি সম্পন্ন কৰিছে প্রকৃততে সেয়া কি নিকৃষ্ট।

৬৫) আৰু ইহুদীসকলে কয়, আল্লাহৰ হাত আৱদ্ধ; সিহঁতৰ নিজৰে হাত আৱদ্ধ হ'ব; আৰু এনে কথা কোৱাৰ বাবে সিহঁতক অভিষাপ দিয়া হ'ব, অর্থাৎ, তেওঁৰ দুয়োখন হাত মুক্ত; তেওঁ যেনে ইচ্ছা তেনে কাৰ্য্য কৰে; আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমাৰ প্ৰতি যি অৱতীৰ্ণ কৰা হৈছে তাৰ বাবে নিশ্চয় সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই বিৰুদ্ধাচৰণ আৰু অবিশ্বাসত আগ বাঢ়িব; আৰু আমি সিহঁতৰ মাজত পুনৰুত্থানৰ দিনলৈকে শত্ৰুতা আৰু বিদ্বেষৰ ভাৱ সঞ্চার কৰিছোঁ; যেতিয়া সিহঁতে যুদ্ধৰ অগ্নি প্ৰজ্বলিত কৰে আল্লাই তাক নিৰ্বাপিত কৰে; আৰু সিহঁতে পৃথিৱীত অশান্তি সৃষ্টি কৰিবৰ অৰ্থে ঘূৰি ফুৰে; কিন্তু আল্লাই অশান্তি সৃষ্টি কৰোঁতা সকলক ভাল নাপায়।

৬৬) আৰু পৃথি পোৱাসকলে বিশ্বাস কৰা হলে আৰু ধৰ্মপৰায়ণ হোৱা হলে আমি নিশ্চয় সেইসকলৰ পৰা সেইসকলৰ কু-কাৰ্য্যবিলাক আঁতৰাই নিলোঁহেঁতেন, আৰু আমি নিশ্চয় সেইসকলক আনন্দপূৰ্ণ উদ্যানসমূহৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিলোঁহেঁতেন।

৬৭) আৰু তেওঁলোকে তোৰাত আৰু ইনজিল আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি নিজ প্ৰভুৰ পৰা যি নমাই পঠোৱা হৈছে তাক প্ৰতিষ্ঠিত কৰা হলে,

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبُّنُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ
قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَكُلِّهِمُ السَّحْتِ لَبِئْسَ
مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٤﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ
أَيْدِيهِمْ وَلَعْنُوا إِمَّا قَالُوا بَلْ يَدُهُ
مَبْسُوطَةٌ لَا يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ
وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا
بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبُغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ
أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ
فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٥﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا
لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دَخَلْنَاهُمْ
جَنَّتِ النَّعِيمِ ﴿٦٦﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا
أَنْزَلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكْفُوا مِنْ

তেওঁলোকে নিশ্চয় তেওঁলোকৰ
ওপৰৰ পৰা আৰু তেওঁলোকৰ
ভৰিৰ তলৰ পৰা (সুখ-শান্তি)
উপভোগ কৰিব পাৰিলেহেঁতেন;
তেওঁলোকৰ মাজত এদল মধ্যপন্থীয়া
আছে, কিন্তু তেওঁলোকৰ সৰহ
ভাগেই যি কাৰ্য্য কৰে সেয়া অতি
নিকৃষ্ট।

৬৮) হেৰচুল তোমাৰ প্ৰতি তোমাৰ
প্ৰভুৰ পৰা যি অৱতীৰ্ণ হৈছে তাৰে
সংবাদ (মানৱক) প্ৰদান কৰা; আৰু
তুমি যদি তাকে নকৰা, তেন্তে তেওঁ
(তোমালৈ) পঠোৱা সংবাদ প্ৰচাৰৰ
কাৰ্য্য তুমি সম্পন্ন নকৰিলা; আৰু
আল্লাই তোমাক মানুহৰ (কু-
অভিসন্ধিৰ) পৰা ৰক্ষা কৰিব;
বাস্তৱতে আল্লাহ বিশ্বাস অগ্ৰাহ্য
কৰোঁতা সকলক সুপথ প্ৰদৰ্শন
নকৰে।

৬৯) তুমি কোৱা, হে পুথি
পোৱাসকল, তোমালোকে তোৰাত
আৰু ইনজিল আৰু তোমালোকৰ
প্ৰভুৰ পৰা তোমালোকৰ প্ৰতি যি
অৱতীৰ্ণ হৈছে তাক প্ৰতিষ্ঠিত
নকৰালৈকে তোমালোকৰ কোনো
স্থিতাপি থাকিব নোৱাৰে আৰু
তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমাৰ প্ৰতি যি
অৱতীৰ্ণ হৈছে তাৰ বাবে নিশ্চয়
সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই বিৰুদ্ধাচৰণ
আৰু অবিশ্বাসত আগ বাঢ়িব;
গতিকে তুমি অবিশ্বাসীসকলৰ
নিমিত্তে বেজাৰ নকৰিবা।

৭০) বাস্তৱিকতে বিশ্বাসীসকল আৰু
ইহুদীসকল আৰু চাৰিয়ানসকল
আৰু খ্ৰীষ্টানসকলৰ যিসকলে
আল্লাহ আৰু শেহ দিনত বিশ্বাস কৰে
আৰু সজ কাম কৰে, তেওঁলোকৰ
কোনো ভয় নাথাকিব আৰু
তেওঁলোক শোকো কৰিব নালাগিব।

فَوْقَهُمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ ۗ مِنْهُمْ
أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ۗ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءٌ
مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ
رَبِّكَ ۗ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ
رِسَالَاتَهُ ۗ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۗ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ اسْتَمِعُوا عَلَى شَيْءٍ حَتَّى
تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ
إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا
مِّنْهُمْ مَّا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا
وَكَفْرًا ۗ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّبِيَّةُ
وَالنَّصْرَىٰ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿٧٠﴾

৭১) স্বৰূপতে আমি ইস্ৰাইলৰ সন্তান সন্ততিৰ পৰা অসীকাৰ গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ, আৰু সিহঁতৰ ওচৰলৈ বচুল প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; যেতিয়া বচুল সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিছিল সিহঁতৰ অন্তৰসমূহে অপছন্দ কৰিছিল, তেতিয়া সিহঁতে কিছুমানক অসত্যবাদী বুলি কৈছিল আৰু কিছুমানক বধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল।

৭২) আৰু সিহঁতে ভাৰিছিল সিহঁত কোনো পৰীক্ষাত নপৰিব; সেই দেখি সিহঁত অন্ধ আৰু কলা হ'ল; তথাপি আল্লাহ সিহঁতৰ ফালে কৃপা দৃষ্টি কৰিলে; কিন্তু পুনৰায় সিহঁতৰ সৰহভাগেই অন্ধ আৰু কলা হৈ থাকিল; আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰে আল্লাই তাক নিৰীক্ষণ কৰে।

৭৩) যিসকলে কয়, নিশ্চয় মৰিয়মৰ পুত্ৰ মছীহ আল্লাহ, সেই সকল স্বৰূপতে অবিশ্বাসী হৈছে; অথচ মছীহে (নিজেই) কৈছিল হে ইস্ৰাইলৰ সন্তান-সন্ততি, মোৰ প্ৰভু আৰু তোমালোকৰ প্ৰভু আল্লাহৰ আৰাধনা কৰা, বাস্তৱতে যিয়ে আল্লাহৰ সমান কৰে, নিশ্চয় তাৰ নিমিত্তে স্বৰ্গৰ কানন অবৈধ কৰিছে, আৰু তাৰ আশ্ৰয় স্থল নৰকৰ অগ্নি; আৰু অন্যায়কাৰী সকলৰ নিমিত্তে কোনো সহায় কৰোঁতা নাথাকিব।

৭৪) যিসকলে কয়, নিশ্চয় আল্লাহ তিনিজনৰ মাজৰ এজন, সেই সকল স্বৰূপতে অবিশ্বাসী হৈছে; অথচ একমাত্ৰ উপাস্য আল্লাহৰ বাহিৰে আন উপাস্য নাই;

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَارْسَلْنَا
إِلَيْهِمْ رَسُولًا ۖ كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا
لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ ۖ فَرِيقًا كَذَّبُوا
وَفَرِيقًا يَّقْتُلُونَ ۗ

وَحَسِبُوا ۖ أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا
وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا
وَصَمُّوا كَثِيرًا مِنْهُمْ ۖ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا
يَعْمَلُونَ ۗ

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ
ابْنُ مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي
إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُ
مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ
وَمَا أَوْهِنَا النَّارَ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
أَنْصَارٍ ۗ

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ
ثَلَاثَةٍ ۖ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ ۖ

আৰু এনে (আল্লাহৰ) নিন্দা কৰাৰ পৰা যদি সিহঁত ক্ষান্ত নহয়, তেন্তে সিহঁতৰ মাজৰ অবিশ্বাসীসকলক যে যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তিয়ে স্পৰ্শ কৰিব এই কথা সুনিশ্চিত।

৭৫) সিহঁতে কিয় আল্লাহৰ ফালে প্ৰত্যাবৰ্তন নকৰে আৰু ক্ষমা ভিক্ষা নকৰে? অথচ আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰমদানশীল।

৭৬) মৰিয়মৰ পুত্ৰ মছীহ আছিল এজন বচুল মাথোন; তেওঁৰ পূৰ্বে অহা অনেক বচুল অন্তৰ্ধান হৈছে; আৰু তেওঁৰ মাতৃ আছিল সত্যপৰায়ণতা; উভয়েই (দৈনিক) খাদ্য আহাৰ কৰিছিল; চোৰা, কেনেকৈ আমি সিহঁতৰ (মঙ্গলৰ) নিমিত্তে নিদৰ্শনসমূহ সুস্পষ্ট কৰিছোঁ; তথাপি চোৰা কোন ফালে সিহঁতক ঘূৰাই নিয়া হৈছিল।

৭৭) তুমি কোৱা, তোমালোকে আল্লাহক এৰি এনেজনৰ আৰাধনা কৰিবা নে যাৰ কোনো ক্ষমতা নাই তোমালোকৰ অপকাৰ আৰু উপকাৰ কৰিবলৈ; আৰু কেৱল আল্লাই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাত।

৭৮) তুমি কোৱা, হে পৃথি পোৱাসকল নিজ ধৰ্ম সম্বন্ধে তোমালোকে অন্যায়ৰূপে সীমা অতিক্ৰম নকৰিবা; আৰু যিসকলে পূৰ্বত বিপথে গৈছিল আৰু যিসকলে বহুতক পথ-ভ্ৰান্ত কৰিছিল আৰু নিজেও সজ বাটৰ পৰা বিভ্ৰান্ত হৈছিল তোমালোকে সেইবিলাকৰ বৃথা আকাঙ্খাৰ অনুসৰণ নকৰিবা।

৭৯) ইসাইলৰ সন্তান-সন্ততিৰ মাজৰ যিসকলে অবিশ্বাস কৰিছিল সেই সকলক দাউদ আৰু মৰিয়মৰ পুত্ৰ ঈছাৰ বাক্য দ্বাৰা অভিশাপ দিয়া হৈছিল।

وَإِنْ لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٦﴾

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ

خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ

كَانَا يَأْكُلَنِ الطَّعَامَ

نُبِّئِن لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظَرْنَا أَنْ يُؤْفِكُونَ ﴿٧٧﴾

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ

لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

الْعَلِيمُ ﴿٧٧﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ

غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ

ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا

عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٨﴾

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى

لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ

কিয়নো সিহঁত অবাধ্য হৈছিল আৰু সিহঁতে সীমা অতিক্ৰম কৰি থাকিছিল।

ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَاكٰنُوۡا يٰعْتَدُوۡنَ ﴿٧٩﴾

৮০) সিহঁতে যি নিকৃষ্ট কাৰ্য্য নিজে কৰিছিল তাকে কৰিবলৈ সিহঁতে ইজনে সিজনক নিষেধ নকৰিছিল; সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰি আছিল সি নিশ্চয় অতি নিকৃষ্ট।

كٰنُوۡا لَا يَتَنٰهَوۡنَ عَنۡ مِّنۡكُرٍ فَعَلُوۡهُ ۗ
لَبِۡسٌ مَّا كٰنُوۡا يٰفَعَلُوۡنَ ﴿٨٠﴾

৮১) তুমি সিহঁতৰ মাজৰ বহুতকে অবিশ্বাসীসকলৰ সৈতে বন্ধুতাৰ ভাব ৰখা দেখা পাবা; সিহঁতৰ নিমিত্তে সিহঁতৰ আত্মাই যি প্ৰস্তুত ৰাখিছে সি নিশ্চয় নিকৃষ্ট; তাৰ ফলত সিহঁতৰ প্ৰতি আল্লাহ অসন্তুষ্ট হৈছে, আৰু সিহঁতে এই শাস্তি দীৰ্ঘ কাললৈ ভোগ কৰি থাকিব।

تَرٰى كَثِيۡرًا مِّنۡهُمۡ يَتَوَلَّوۡنَ الَّذِيۡنَ
كَفَرُوۡا ۗ لَبِۡسٌ مَّا قَدَّمَتۡ لَهُمۡ اَنْفُسُهُمۡ
اَنْ سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمۡ وَفِي الْعَذٰبِ
هُمۡ خٰلِدُوۡنَ ﴿٨١﴾

৮২) আৰু সিহঁতে আল্লাহ আৰু নবীক আৰু তেওঁৰ প্ৰতি যি অৱতীৰ্ণ হৈছে তাত বিশ্বাস কৰা হলে সিহঁতে সিহঁতক বন্ধু ৰূপে গ্ৰহণ নকৰিলেহেঁতেন, কিন্তু সিহঁতৰ সবহভাগেই অবাধ্য।

وَلَوْ كٰنُوۡا يُؤۡمِنُوۡنَ بِاللّٰهِ وَالتَّوۡبٰى
وَمَا اُنۡزِلَ اِلَيْهِ مَّا اتَّخَذُوۡهُمۡ اَوْلِيَاۡءَ
وَلٰكِنۡ كَثِيۡرًا مِّنۡهُمۡ فٰسِقُوۡنَ ﴿٨٢﴾

৮৩) মানুহৰ মাজত ইহুদীসকলৰ অংশীবাদীসকলক আৰু বিশ্বাসী সকলক তুমি নিশ্চয় শত্ৰুতাত সকলোতকৈ বেছি কঠোৰ পাবা; আৰু যি সকলে কয়, আমি খ্ৰীষ্টান, সেই সকলক তুমি নিশ্চয় বন্ধু ত্বত সকলোতকৈ বিশ্বাসী-সকলৰ বেছি ওচৰ পাবা; ইয়াৰ কাৰণ এই, তেওঁলোকৰ মাজত আছে এনে পণ্ডিতসকল যি ধৰ্মশাস্ত্ৰত বিদ্বান, আৰু এনে সাধু পুৰুষসকল যি উদাসীন; আৰু এটা কাৰণ, তেওঁলোকে অহঙ্কাৰ নকৰে।

لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدٰوَةً لِّلَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا
الْيَهُودَ وَالتَّذٰىنَ اَشْرٰكُوۡا ۗ وَتَجِدَنَّ
اَقْرَبَهُمۡ مَّوَدَّةً لِّلَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا الَّذِيۡنَ قَالُوۡا
اِنَّا نَصٰرٰى ۗ ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمۡ قٰسِيۡسِيۡنَ
وَرُهَبٰنًا وَاَنَّهُمۡ لَا يَسْتَكْبِرُوۡنَ ﴿٨٣﴾

সপ্তম পাৰা

৮৪) আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে
ৰচুললৈ যি (প্ৰত্যাদেশ) নমাই
পঠিওৱা হৈছে তাক শুনে তেতিয়া
তেওঁলোকে সত্য উপলব্ধি কৰাৰ
বাবে তেওঁলোকৰ চকুলো বৈ থকা
দেখিবা; তেওঁলোকে ইয়াত প্ৰাৰ্থনা
কৰে, হে আমাৰ প্ৰভু, আমি বিশ্বাস
স্থাপন কৰিলোঁ, এতেকে (সত্যৰ)
সাক্ষী দিওঁতা সকলৰ লগতে
আমাকো দেখি থোৱা।

৮৫) আৰু আল্লাহ আৰু আমাৰ
ওচৰলৈ অহা সত্যত বিশ্বাস
নকৰিবলৈ আমাৰ কি কাৰণ থাকিব
পাৰে, যি স্থলত আমি আশা কৰো,
আমাৰ প্ৰভুয়ে আমাক ধাৰ্মিক
সকলৰ সঙ্গী কৰি তেওঁলোকৰ
অন্তৰ্গত কৰিব।

৮৬) গতিকে তেওঁলোকে তেনে
প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ বাবে আল্লাই প্ৰতিদান
স্বৰূপ তেওঁলোকক এনে উদ্যান-
সমূহ দান কৰিছে যাৰ তলেদি জুৰি-
বিলাক বৈ গৈছে; তাতেই
তেওঁলোকে চিৰস্থায়ী বাস কৰিব;
আৰু যিসকলে সজ কাম কৰে
তেওঁলোকৰ প্ৰতিদান এয়ে।

৮৭) আৰু যিসকলে অশ্বাস কৰে
আৰু আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ মিছা বুলি
ভাৱে সিহঁতেই নৰকৰ অধিবাসী।

৮৮) হে বিশ্বাসীসকল, আল্লাই
যিসকলক বিশুদ্ধ বস্তু তোমালোকৰ
নিমিত্তে বৈধ কৰিছে সেইবিলাক
অবৈধ নকৰিবা, আৰু কেতিয়াও
সীমা অতিক্ৰম নকৰিবা; বাস্তৱতে
সেইসকলক আল্লাই ভাল নাপায়
যিসকলে সীমা অতিক্ৰম কৰে।

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ
تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا
عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٤﴾

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ
الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ
الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

فَأَشَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ
جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٦﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا
أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٨﴾

৮৯) আৰু আল্লাই তোমালোকক যি বৈধ আৰু বিশুদ্ধ বস্তু দান কৰিছে তাকে তোমালোকে খাবা, আৰু যি আল্লাহক বিশ্বাস কৰিছা তেওঁলৈ ভয় কৰা।

৯০) তোমালোকে নজনাকৈ খোৱা শপতৰ কাৰণে আল্লাই তোমালোকৰ দায় নধৰিব, কিন্তু তোমালোকে ইচ্ছা কৰি যি শপতত আৱদ্ধ হৈছা তাৰ কাৰণে তেওঁ তোমালোকৰ দায় ধৰিব; তাৰ প্ৰায়শ্চিত্ত হৈছে দহজন দৰিদ্ৰক এনে আহাৰ দান কৰা যি সাধাৰণতে নিজ পৰিয়ালক দিয়া, নাইবা পিন্ধিবলৈ সিহঁতক বস্ত্ৰ দান কৰা, নাইবা এজন দাসক মুক্ত কৰা; কিন্তু যাৰ এনে কৰিবৰ সামৰ্থ নাই তিনি দিন ৰোজা পালন কৰা; যেতিয়া তোমালোকে কোনো শপত খোৱা সেই শপতৰ এয়ে হৈছে প্ৰায়শ্চিত্ত; আৰু তোমালোকে নিজ শপত ৰক্ষা কৰিবা; আল্লাই তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহ এইদৰেই স্পষ্ট কৰে, যাতে তোমালোকে কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ কৰা।

৯১) হে বিশ্বাসীসকল, মাদক দ্ৰব্য আৰু জুৱা খেলা আৰু যন্ত্ৰৰ শিলত বলিদান আৰু কাঁড়ৰ দ্বাৰা ভাগ্য নিৰ্ণয়, এইবিলাক চয়তানৰ ঘৃণনীয় কাৰ্যসমূহৰ অংশ মাথোন; এনে কাৰ্য্য তোমালোকে পৰিত্যাগ কৰিবা; যাতে তোমালোক সফল হ'ব পাৰা।

৯২) চয়তানে ইয়াকে ইচ্ছা কৰে, মাদক দ্ৰব্য আৰু জুৱা খেলৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ ভিতৰত শত্ৰুতা আৰু বিদ্বেষ জন্মায়, আৰু আল্লাহৰ স্মৰণৰ পৰা আৰু নমাজৰ পৰা তোমালোকক বিৰত কৰে;

وَ كُؤُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا ۖ
وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ
وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ
الْأَيْمَانَ ۖ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ
مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ
أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ ۗ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ
أَيَّامٍ ۗ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا
حَلَفْتُمْ ۗ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ ۗ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٩٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ
وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ
عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٩١﴾

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ ۚ

সেই দেখি (এনে কাৰ্য্যৰ পৰা)
তোমালোক ক্ষান্ত হবানে ?

فَهَلْ أَنْتُمْ مُتَّهُونَ ﴿١٧﴾

৯৩) আৰু তোমালোক আল্লাহৰ
বাধ্য হোৱা, আৰু ৰচুলৰো বাধ্য হোৱা
আৰু (নিজৰ আচৰণ সম্বন্ধে) সতৰ্ক
হৈ থাকিবা; কিন্তু যদি তোমালোক
বিমুখ হোৱা তেনেহঁলে জানি থবা,
আমাৰ ৰচুলৰ ওপৰত আছে কেৱল
স্পষ্ট কৈ বাণী প্ৰচাৰ কৰিবৰহে
ভাৰ।

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ
وَاحْذَرُوا ۚ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّمَا عَلَيَّ رَسُولُنَا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾

৯৪) যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সজ
কাম কৰে তেওঁলোকে যি অবৈধ বস্তু
আগতে খাইছিল তাৰ বাবে তেওঁ-
লোকৰ কোনো দোষ নহ'ব, যদিহে
তেওঁ লোকে অসতৰ পৰা আঁতৰি
থাকে আৰু বিশ্বাস কৰে আৰু সজ
কাম কৰে; তাৰ পিছত তেওঁলোকে
পাপৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰে আৰু
বিশ্বাস স্থাপন কৰে; তাৰ পিছতো
তেওঁলোকে আত্ম-সংযম কৰে
আৰু সজ কাম কৰি থাকে; আৰু
আল্লাই সজ কাম কৰোঁতা সকলক
ভাল পায়।

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ
اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٨﴾

৯৫) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকৰ
হাতসমূহ আৰু যাঠিসমূহৰে চিকাৰ
কৰিব পৰা চিকাৰৰ দ্বাৰা আল্লাই
নিশ্চয় তোমালোকক পৰীক্ষা কৰিব,
যাতে তেওঁ জানে কোনে তেওঁক
নেদেখাকৈ অন্তৰৰে ভয় কৰে; তাৰ
পিছত যিয়ে সীমা অতিক্ৰম কৰিব
তাৰ নিমিত্তে থাকিব কষ্টদায়ক
শাস্তি।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيُبْلِغِكُمُ اللَّهُ بَشِيرًا
مِّنَ الصَّيْدِ تَأْتِيهِ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ
لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ ۚ فَمَن
اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٩﴾

৯৬) হে বিশ্বাসীসকল, হজ সম্পন্ন
কৰা অৱস্থাত তোমালোকে কোনো
চিকাৰৰ জন্তু বধ নকৰিবা; আৰু
তোমালোকৰ মাজৰ যিয়ে জানি বুজি
তেনে জন্তু বধ কৰে তাৰ ক্ষতিপূৰণ
হৈছে,

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ
وَأَنْتُمْ حُرْمٌ ۖ وَمَن قَتَلَهُ مِنْكُمْ
مُّتَعَمِدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ

তোমালোকৰ মাজৰ দুজন ন্যায়বস্ত
মানুহৰ বিচাৰ মতে সেই বখ কৰা
জন্তুটোৰ নিচিনা এটা জন্তু কাবালৈ
কুৰবানী দিবৰ নিমিত্তে আনিবৰ দিহা
কৰা; নাইবা তাৰ প্ৰায়শ্চিত্ত হৈছে
দৰিদ্ৰসকলকভোজন কৰোৱা;
অথবা তাৰ সলনি ৰোজা পালন
কৰা, যাতে সি তাৰ নিজ (নিকৃষ্ট)
কৰ্মৰ প্ৰতিফলৰ সোঁৱাদলব পাৰে।
যি অতীতত ঘটিল আল্লাহ তাৰ
বাবে ক্ষমা কৰিছে; কিন্তু যিয়ে
পুনৰায় তেনে কৰ্ম কৰিব তাক
আল্লাই শাস্তিৰ প্ৰতিফল দিব; আৰু
আল্লাহ পৰম ক্ষমতাসালী, প্ৰতিফল
দিবৰ গৰাকী।

৯৭) সাগৰৰ চিকাৰ আৰু তাৰ
আহাৰ তোমালোকৰ নিমিত্তে বৈধ
কৰা হৈছে, তোমালোকৰ আৰু
ভ্ৰমণ কৰোঁতা সকলৰ নিমিত্তে সম্বল
স্বৰূপ; যেতিয়ালৈকে তোমালোকে
হজ সম্পন্ন কৰা অৱস্থাত থাকা
তেতিয়ালৈকে স্থলৰ চিকাৰ
তোমালোকৰ নিমিত্তে অবৈধ কৰা
হৈছে; আল্লাহলৈ ভয় কৰা যিজনৰ
ফালে তোমালোকক একেলগ কৰি
নিয়া হ'ব।

৯৮) পৱিত্ৰ ঘৰ কাবা আৰু পৱিত্ৰ মাহ
আৰু কুৰবানীৰ জন্তুবিলাক আৰু
ডিঙিত মালা পিন্ধোৱা জন্তু
বিলাকক আল্লাই মানুহৰ স্থিতিৰ
উপায় স্বৰূপ কৰিছে; এনে কৰাৰ
উদ্দেশ্য এই তোমালোকে যেন
জানিব পাৰা, আকাশমণ্ডলী আৰু
পৃথিৱীত থকা সকলো বস্তুৰেই
আল্লাহৰ (পূৰ্ণ) জ্ঞান আছে, আৰু
সকলো বস্তুৰ বিষয়ে আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ
জ্ঞাতা।

مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ
يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا بِلِغِ
الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ
عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ
عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ
اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ٩٧

أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا
لَكُمْ وَاللِّسْيَارَةَ وَحُرْمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ
الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ٩٨

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ
وَالْقِلَابِدَ ذَلِكَ لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٩٩

৯৯) তোমালোকে জানি থোৱা, যেনে আল্লাহ কঠোৰ শাস্তি দিওঁতা তেনে আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٩﴾

১০০) ৰচুলৰ ওচৰত আছে কেৱল বাণী প্ৰচাৰৰ ভাৰ, আৰু তোমালোকে প্ৰকাশ্য যি কৰা আৰু গোপনে যি কৰা আল্লাই সকলো জানে।

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿١٠٠﴾

১০১) তুমি কোৱা অপৰিত্ৰ আৰু পৰিত্ৰ সমান নহয়, যদিও অপৰিত্ৰ প্ৰচুৰ তোমাক তৃপ্তি দিয়ে, এতেকে হে জ্ঞানবানসকল, আল্লাহলৈ ভয় ৰাখা যাতে তোমালোকে সফল মনোৰথ হ'ব পাৰা।

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ
أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ
يَأُولِي الْأَبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠١﴾

১০২) হে বিশ্বাসীসকল, সেইবোৰ (সামান্য) বিষয়ে তোমালোকে প্ৰশ্ন নকৰিবা যিবোৰ তোমালোকৰ আগত ব্যক্ত কৰিলে তোমালোকৰ অপকাৰহে হ'ব; অৱশ্যে যি সময় কোৰ-আন নমাই পঠিওৱা হয় সেই সময়ত যদি তোমালোকে সেইবোৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন কৰা, তোমালোকৰ আগত স্পষ্টকৈ ব্যক্ত কৰা হ'ব; (যি বিষয়ে আদেশ দিয়া হোৱা নাই) আল্লাই সেই বিষয়ে দোষ নধৰে; আৰু আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, সহিষ্ণু।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ
إِنْ تُبَدِّلَكُمْ تَسْأَلُكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا
حِينَ يُنَزَّلَ الْقُرْآنُ تُبَدِّلْكُمْ عَفَا اللَّهُ
عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠٢﴾

১০৩) তোমালোকৰ পূৰ্বগামী কোনো সম্প্ৰদায়ে সেইবোৰৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন কৰিছিল, পিছত সেইবোৰৰ বিষয়েই সিহঁত অবিশ্বাসী হ'ল।

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا
بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٣﴾

১০৪) আল্লাই নিজ কোন বহীৰা বা চাইবা বা ৰসূলা বা হাম স্থিৰ কৰি দিয়া নাই, কিন্তু যিসকলে অবিশ্বাসী সিহঁতে আল্লাহৰ সম্বন্ধে মিছা সাজে, আৰু সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই নুবুজে।

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا
وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَكَثْرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٤﴾

১০৫) আৰু যেতিয়া সিহঁতক কোৱা হয়, আল্লাই যি অৱতীৰ্ণ কৰিছে তাৰ পিনে আৰু আল্লাহৰ ৰচুলৰ পিনে আহা, সিহঁতে কয়, আমি নিজ পিতৃ-পুৰুষসকলক যেনে কাম কৰি থকা দেখা পাই আহিছোঁ সেয়ে আমাৰ কাৰণে যথেষ্ট; যদিও সেই পিতৃ-পুৰুষ সকলে (সত্য সম্বন্ধে) একোকে জনা নাছিল আৰু সুপথো পোৱা নাছিল।

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا
عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۖ أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٥﴾

১০৬) হে বিশ্বাসীসকল, নিজ আত্মাৰ যন্ত্ৰ লোৱাৰ ভাৰ তোমালোকৰ ওপৰতেই; বিপথগামীসকলে তোমালোকৰ কোনো অনিষ্ট কৰিব নোৱাৰে কিয়নো তোমালোকে সুপথ লাভ কৰিছা; আল্লাহৰ ফাললৈ তোমালোকৰ সকলোৰে প্ৰত্যাবৰ্ত্তন সুনিশ্চিত; তেতিয়া তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰিছিলো তেওঁ তোমালোকক জানিব দিব।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ ۚ
لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ ۗ
إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٦﴾

১০৭) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকৰ কোনো এজনৰ মৃত্যু উপস্থিত হলে সম্পত্তি অৰ্পন কৰা পত্ৰ লিখাৰ সময়ত তোমালোকৰ মাজত সাক্ষী থকা উচিত- দুজন ন্যায্যবান মানুহ তোমালোকৰ মাজৰ পৰা নাইবা তোমালোকৰ (সম্প্ৰ-দায়ৰ) বাহিৰে অইন দুজন, যদি তোমালোকে দেশত ভ্ৰমণ কৰোঁতে তোমালোকৰ মৃত্যুৰ বিপদ উপস্থিত হয়; যদি তোমালোকৰ সন্দেহ হয়, সেই দুইজনক নমাজৰ পিছলৈকে বৈ থাকিবলৈ কৰা; আৰু সেই দুয়োজনক আল্লাহৰ শপত খাবলৈ দিবা এই বুলি; আমাৰ ওচৰ সম্পৰ্কীয় হলেও আমি এই সাক্ষী দিয়াৰ কোনো মূল্য গ্ৰহণ নকৰোঁ; যদিহে তাকে কৰো অৱশ্যে আমি পাপীসকলৰ দলৰ হৈ পৰিম।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا
حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ
اِثْنِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ آخَرٍ
مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي
الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةُ الْمَوْتِ
تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمْنَ
بِاللَّهِ إِنْ ارْتَبْتُمْ لَا نُشْرِكُ بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ
كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا
إِذَا لَمِنَ الْأَثِمِينَ ﴿١٠٧﴾

১০৮) তাৰ পিছত যদি সেই দুজনে পাপমতিৰে সত্য গোপন কৰিছে বুলি প্ৰকাশ হয়, তেনেহঁলে সিহঁতৰ ওপৰত দাবী থকা ওচৰ সম্পৰ্কীয় সকলৰ মাজৰ পৰা অইন দুজনক সেই দুজনৰ ঠাইত সাক্ষী দিবলৈ থিয় হবলৈ দিবা, এই বুলি নিশ্চয় আমাৰ সাক্ষী সেই দুজনৰ সাক্ষীতকৈ সত্যৰ বেছি ওচৰ, আৰু আমি সাক্ষী দিয়াত সীমা লঙ্ঘন কৰা নাই; যদিহে তাকে কৰো আমি নিশ্চয় অন্যাযকাৰী সকলৰ দলৰ হৈ পৰিম।

১০৯) এনে উপায় কৰিলে প্ৰকৃত ঘটনা সম্বন্ধে সিহঁতে সঁচা সাক্ষী দিয়াৰ সম্ভাৱনা বেছি; নহলে সিহঁতৰ এই ভয় থাকিব যে সিহঁতে শপত খোৱাৰ পাছতো আন সাক্ষীৰ শপত লোৱা হ'ব; আৰু আল্লাহ লৈ ভয় ৰাখি চলিবা, আৰু তেওঁৰ আদেশ শুনিবা, কিয়নো অবাধ্যসকলক আল্লাই পথ-প্ৰদৰ্শন নকৰে।

১১০) সেইদিনা আল্লাই ৰচুল সকলক একেলগ কৰি সুধিব, তোমালোকৰ আহ্বানৰ প্ৰত্যুত্তৰ কেনেকৈ দিয়া হৈছিল? তেওঁলোকে ক'ব, আমাৰ (এই বিষয়ে) কোনো জ্ঞান নাই; অৱশ্যে অদৃশ্য বিষয়-সমূহৰ তুমিয়ে শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞাতা।

১১১) যেতিয়া আল্লাই ক'ব, হে মৰিয়মৰ পুত্ৰ ঈছা, তোমাৰ ওপৰত আৰু তোমাৰ মাতৃৰ ওপৰত মোৰ যি অনুগ্ৰহ হৈছিল স্মৰণ কৰা; যি সময়ত মই তোমাক নিজ পৱিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰা সহায় কৰিছিলোঁ, তুমি দোলনত থাকোঁতে আৰু পূৰ্ণ বয়সত মানুহৰ সৈতে জ্ঞানৰ কথা পাতিছিলোঁ, আৰু যি সময়ত মই তোমাক ধৰ্মপুথি

فَإِنْ عَثَرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّآ إِنَّمَا
فَأَخْرَجَ يَفْقَهُ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ
اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيُقْسَمِنَ بِاللَّهِ
لَشَهَادَتِنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا
اعْتَدَيْنَا ۗ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٨﴾

ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ
وَجْهٍ أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ
بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٩﴾

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا
أَجَبْتُمْ ۗ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا ۗ إِنَّكَ
أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٠﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ادْكُرْ
نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ ۗ إِذْ أَيَّدْتُكَ
بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ تَكَلَّمُ النَّاسُ فِي
الْمَهْدِ وَكَهَلًا ۗ وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ

আৰু জ্ঞান আৰু তৌৰাত আৰু ইনজিলৰ শিক্ষা দিছিলোঁ ; আৰু যেতিয়া তুমি মোৰ আদেশ মতে বোকাৰ সৈতে চৰাইৰ আকৃতি গঠন কৰিছিলো, পিছত তাৰ ভিতৰত ফুঁ-দিছিলো, তাৰে ফলত মোৰ আদেশত সেই আকৃতি (উৰণীয়া) চৰাই হৈ পৰিছিল; আৰু যেতিয়া তুমি মোৰ আদেশত অন্ধক আৰু কুষ্ঠৰোগীক সুস্থ কৰিছিলো; আৰু যেতিয়া তুমি মোৰ আদেশত মৃতকক সজীৱ কৰিছিলো; আৰু যেতিয়া এই ইসাইলৰ সন্ততিক তুমি প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহ লৈ সিহঁতৰ ওচৰলৈ অহাৰ সময়ত তোমাৰ পৰা নিবৃত্ত কৰি থৈছিলোঁ। পিছত সিহঁতৰ মাজৰ অবিশ্বাসীসকলে এই কথা মাথোন কৈছিল, এনে (ক্ষমতা প্ৰদৰ্শনৰ) কাৰ্য্য প্ৰকাশ্য কুহক ভিন্ন একো নহয়।

وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۗ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِأَذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِأَذْنِي وَتَبْرِيءُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِأَذْنِي ۗ وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِأَذْنِي ۗ وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١١﴾

১১২) আৰু যেতিয়া মই (ঈছাৰ) শিষ্যসকলৰ প্ৰতি এই বুলি প্ৰত্যাদেশ কৰিছিলোঁ, মোৰ ওপৰত আৰু মোৰ বচুলৰ ওপৰত বিশ্বাস স্থাপন কৰা; তেওঁলোকে কৈছিল, আমি বিশ্বাস স্থাপন কৰিলোঁ, আৰু আমি যে(আল্লাহক) আত্ম-সমৰ্পণ কৰিলোঁ তাৰ সাক্ষী তুমিয়ে থাকিবা।

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي ۗ قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١٢﴾

১১৩) যেতিয়া শিষ্যসকলে কলে, হে মৰিয়মৰ পুত্ৰ ঈছা, আকাশৰ পৰা আমালৈ আহাৰ নমাই পঠিয়াবলৈ তোমাৰ প্ৰভু সক্ষম নে? তেওঁ কলে, যদি তোমালোক বিশ্বাসী হৈছা তেন্তে আল্লাহলৈ ভয় ৰাখি চলিবা।

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ۗ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾

১১৪) তেওঁলোকে কলে, আমি তাৰ পৰা ভোজন কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰো, আৰু (এই উপায়ে) আমাৰ অন্তৰ সমূহে শান্তি লাভ কৰিব, আৰু স্বৰূপতে তুমি যে আমাক সত্য কথা কৈছা তাক জানিব পাৰিম, আৰু সেই বিষয়ে আমি সাক্ষী থাকিম।

১১৫) মৰিয়মৰ পুত্ৰ ঈছাই কলে, হে আমাৰ প্ৰভু আল্লাহ, আমাৰ প্ৰতি আকাশৰ পৰা আহাৰ নমাই পঠিওৱা, যি আমাৰ নিমিত্তে আমাৰ মাজৰ প্ৰাথমিকসকলৰ আৰু আমাৰ পৰবৰ্তী সকলৰ নিমিত্তে আনন্দৰ উপলক্ষ আৰু তোমাৰ পৰা অহা এটি নিদৰ্শন হ'ব; আৰু আমাক জীৱিকা দান কৰা, কিয়নো উত্তম জীৱিকা দান কৰোঁতা তুমিয়েই।

১১৬) আল্লাই কলে, সেই আহাৰ মই নিশ্চয় তোমালোকলৈ নমাই পঠিয়াম কিন্তু তোমালোকৰ মাজৰ যিয়ে ইয়াৰ পিছতো অবিশ্বাস কৰিব তাক মই নিশ্চয় এনে শাস্তি ভুগিবলৈ দিম যি শাস্তি জগতৰ কোনো এজনকে দিয়া নাই।

১১৭) আৰু যেতিয়া আল্লাই প্ৰশ্ন কৰিব, হে মৰিয়মৰ পুত্ৰ ঈছাই, তুমি মানুহক ইয়াকে কৈছিলানে, আল্লাহক এৰি মোক আৰু মোৰ মাতৃক দুয়োজনকে উপাস্য বুলি গ্ৰহণ কৰা? তেওঁ ক'ব, তুমিয়েই পৰম পৱিত্ৰ; যি কথা কোৱাৰ অধিকাৰ মোৰ নাই সেই কথা কোৱা মোৰ নিমিত্তে যুগুত নাছিল; এই প্ৰকাৰ (গুৰুতৰ) কথা কোৱা হলে নিশ্চয় তুমি তাক জানিলাহেঁতেন; মোৰ অন্তৰত যি আছে তুমি তাক জানা, কিন্তু তোমাৰ মনত কি আছে মই নাজানো;

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَطْمِئِنَّ
قُلُوبَنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَّقَتْنَا وَنَكُونَ
عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٤﴾

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا
أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا
عَيْدًا لِأَوْلَادِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ
وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٥﴾

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ
يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا
لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٦﴾

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَنْتَ
قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمَّيَ الْهَيْئِينَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ
لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنَّا كُنَّا
كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي
نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ﴿١١٧﴾

বাস্তৱতে সকলো গোপনীয় বিষয়
জানোতা তুমিয়েই।

১১৮) মোৰ প্ৰভু আৰু তোমালোকৰ
প্ৰভু আল্লাহৰ আৰাধনা কৰা,
এনেদৰে ক'বলৈ যি আদেশ তুমি
মোক দিছিলো তাৰ বাহিৰে মই
সিহঁতক একোকে কোৱা নাছিলোঁ;
সিহঁতৰ মাজত যেতিয়ালৈকে মই
জীৱিত আছিলোঁ সিহঁতক মই
নিৰীক্ষণ কৰি থাকিছিলোঁ; কিন্তু
যেতিয়া তুমি মোৰ মৃত্যু ঘটালে
তুমিয়েই সিহঁতৰ ৰক্ষক থাকিলোঁ;
আৰু তুমিয়েই সকলো বস্তুৰ
নিৰীক্ষণ কৰোঁতা।

১১৯) যদি সিহঁতক তুমি শাস্তি দিয়া
সিহঁত তোমাৰেই ভৃত্য, কিন্তু যদি
সিহঁতক ক্ষমা কৰা তেনেহ'লে
নিশ্চয় তুমিয়েই ক্ষমতাশালী,
সৰ্বজ্ঞানী।

১২০) আল্লাই ক'ব, আজিৰ দিনা
সত্যবাদী সকলৰ সত্যতাই তেওঁ
লোকৰ মঙ্গল সাধন কৰিব;
তেওঁলোকৰ নিমিত্তে উদ্যানসমূহ
আছে যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ
যায়; তাতেই তেওঁলোক চিৰস্থায়ী
বাস কৰিব; আল্লাহ তেওঁলোকৰ
প্ৰতি সন্তুষ্ট আৰু তেওঁলোকো
তেওঁৰ প্ৰতি সন্তুষ্ট; সেয়ে মহান
সফলতা।

১২১) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ
আৰু সেইবিলাকৰ মাজত যি আছে
সকলোৰেই ওপৰত আছে আল্লাহৰ
ৰাজত্ব; আৰু সকলো বস্তুৰ
ওপৰতেই তেওঁ ক্ষমতাশালী।

إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٧﴾

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ
اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنْتُمْ
عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۚ مَا دُمْتُ فِيهِمْ ۚ فَلَمَّا
تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ۗ
وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٨﴾

إِنْ تَعَذَّبْتَهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ ۚ
وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٩﴾

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمٌ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ
صُدِّقَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ ذَلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿١٢٠﴾

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
فِيهِنَّ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢١﴾

سُورَةُ الْأَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ مِائَةٌ وَسِتُّ وَسِتُّونَ آيَةً وَعِشْرُونَ رُكُوعًا

চুৰা - ৬

AL-ANAM

আল-আনাম

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাহৰ নামত ।

২) সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী আল্লাহ যিজনে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিছে, আৰু ঘোৰ অন্ধকাৰ আৰু জেউতি উৎপাদন কৰিছে; তথাপি অবিশ্বাসীসকলে অইনক সিহঁতৰ পালনকৰ্তাৰ সমানে উপাস্য পাতি লয় ।

৩) তেওঁৰেই তোমালোকক মাটিৰে সৃজন কৰিছে, তাৰ পিছত এটা নিৰ্ধাৰিত সময় নিৰ্ণয় কৰিছে; আৰু তেওঁৰে ওচৰত আছে আন এটা নিৰূপিত কৰা সময়, অথচ তোমালোক সন্দেহত পৰি আছা ।

৪) আৰু আকাশমণ্ডলীৰ মাজত আৰু পৃথিৱীৰ মাজত বিৰাজমান তেওঁৰেই আল্লাহ; তোমালোকৰ যি গোপনীয় আৰু তোমালোকৰ যি প্ৰকাশ্য সকলো তেওঁ জানে, আৰু তোমালোকে যি অৰ্জন কৰি আছা তাকো তেওঁ জানে ।

৫) আৰু সিহঁতৰ প্ৰভুৰ নিদৰ্শন-সমূহৰ এনে কোনো নিদৰ্শন সিহঁতলৈ অহা নাই যাৰ পৰা সিহঁত বিমুখ হোৱা নাই ।

৬) পিছত যেতিয়া সত্য সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিছিল তাক স্বৰূপতে সিহঁতে আগ্ৰহ কৰিছিল; অৱশেষত যি বিষয় লৈ সিহঁতে উপহাস কৰিছিল সেই বিষয়ৰ (প্ৰকৃত সংবাদ সমূহ সিহঁতৰ ওচৰলৈ নিশ্চয় আহি পাব ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ۗ ثُمَّ

الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ①

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ

قَضَىٰ آجَلًا ۗ وَأَجَلٌ مُّسَيَّءٌ عِنْدَهُ

ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ①

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ ۗ

يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ

مَا تَكْسِبُونَ ①

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا

كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ①

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ ۗ فَسَوْفَ

يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ①

৭) সিহঁতৰ পূৰ্বে কিমান জাতি যে আমি বিনাশ কৰিছোঁ তাক সিহঁতে দেখি পোৱানাই নে? পৃথিৱীত আমি সিহঁতক এনে ক্ষমতা দান কৰিছিলোঁ যি তোমালোককো দিয়া নাছিলোঁ; আৰু ধাৰাসাৰে বৰষুণ পেলোৱা মেঘ আমি সিহঁতৰ ওপৰেদি নমাইছিলোঁ; আৰু এইবিলাক সিহঁতৰ তলেদি আমি প্ৰবাহিত কৰিছিলোঁ। তাৰ পিছত আমি সিহঁতক সিহঁতৰ পাপসমূহৰ কাৰণে সংহাৰ কৰিছিলোঁ; আৰু সিহঁতৰ পিছত আন আন জাতি সকল প্ৰতিষ্ঠিত আছিল।

৮) আৰু আমি তোমাৰ প্ৰতি কাকতত লিখা এখন পুথি নমাই পঠিৱালোঁহেঁতেন, আৰু সেইখন সিহঁতে নিজ হাতেৰে স্পৰ্শ কৰিলেহেঁতেন, তেতিয়াও অবিশ্বাসী সকলে নিশ্চয় ইয়াকে কলেহেঁতেন, ই প্ৰত্যক্ষ কুহক ভিন্ন একো নহয়।

৯) আৰু সিহঁতে কয়, তেওঁৰ প্ৰতি এজন ফিৰিস্তা অৱতীৰ্ণ কৰা নহ'ল কিয়? আৰু আমি এজন ফিৰিস্তাক নমাই পঠিওৱা হলে অৱশ্যে সেই বিষয়ৰ মীমাংসা(একেবাৰেই)হ'ল হেঁতেন; তেনে হোৱা হলে সিহঁতক অলপো অৱসৰ দিয়া নহ'লহেঁতেন।

১০) আৰু আমি তেওঁক ফিৰিস্তা কৰা হলে নিশ্চয় আমি তেওঁক মানুহৰ আকাৰ দিলোঁহেঁতেন; আৰু তেতিয়া নিশ্চয় সিহঁতে যি সন্দেহ কৰিছিল তাৰ ওপৰত আমি (নতুন) সন্দেহ মিহলি কৰা হ'লহেঁতেন।

১১) আৰু স্বৰূপতে তোমাৰ পূৰ্বেও ৰচুলসকলক উপহাস কৰা হৈছিল, কিন্তু যি কথা লৈ সিহঁতে উপহাস কৰিছিল সেয়ে সিহঁতৰ মাজৰ উপহাস কৰোঁতাসকলক আগুৰি ধৰিছিল।

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِمَّنْ
قَرْنٍ مَّكَّنْتَهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ تُمَكِّنْ
لَهُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا
وَوَجَعْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِيًا مِنْ تَحْتِهِمْ
فَأَهْلَكْنَاهُمْ بَدُونِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ
بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٧﴾

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَابٍ
فَلَمَسُوهُ بَأْيَدِهِمْ لِقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٨﴾

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ
وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ لَقُضِيَ الْأَمْرُ
ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ﴿٩﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا
وَلَلْبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ ﴿١٠﴾

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكُمْ
فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١١﴾

১২) তুমি কোৱা, তোমালোকে পৃথিৱীত ভ্ৰমণ কৰা; আৰু সত্যক যিসকলে মিছা বুলি ভাবিছিল সিহঁতৰ পৰিণাম কি হ'ল চোৱাঁ।

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٢﴾

১৩) তুমি কোৱা, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত যি আছে তাৰ গৰাকী কোন? কোৱা, আল্লাহহে গৰাকী; তেওঁ নিজৰ অন্তৰত কৰুণা লিখি থৈছে; নিশ্চয় তেওঁ তোমালোকক একেলগ কৰিব পুনৰুত্থানৰ দিনা; তাত কোনো সন্দেহ নাই; যিসকলে নিজৰ আত্মাৰ অনিষ্ট সাধন কৰিছে সিহঁতে কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰে।

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ قُلْ
لِلَّهِ ۗ كُتِبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ ۗ
لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۗ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

১৪) আৰু ৰাতি আৰু দিনত যি বিৰাজ কৰে তাৰ ওপৰত তেওঁৰেই অধিকাৰ; আৰু তেওঁৰেই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা।

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۗ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٤﴾

১৫) তুমি কোৱা, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ সৃষ্টি কৰ্তা আল্লাহক এৰি মই অইনক সাহায্যকাৰী ৰূপে গ্ৰহণ কৰিমনে? অথচ তেওঁৰেই (সকলোকে) আহাৰ দান কৰে, তেওঁক আহাৰৰ প্ৰয়োজন নাই; কোৱা, যি সকলে আত্মসমৰ্পণ কৰিছে সেই সকলৰ মাজত যেন মই প্ৰথম হওঁ মোক নিশ্চয় ইয়াকে আদেশ দিয়া হৈছে। আৰু (আদেশ দিয়া হৈছে) তুমি সেই সকলৰ মাজৰ নহ'বা যিসকলে অইনক আল্লাৰ সমানে উপাস্য পাতে।

قُلْ أَعْيَرَ اللَّهُ اتَّخَذُ وَلِيًّا فَأَطِرِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا
يُطْعَمُ ۗ قُلْ إِنِّي أَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ
مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٥﴾

১৬) তুমি কোৱা, মই নিজৰ প্ৰভুৰ অবাধ্য হলে নিশ্চয় মই মহাদিনৰ শাস্তিৰ ভয় কৰি থাকিব লাগিব।

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٦﴾

১৭) সেইদিনা যিজনৰ পৰা সেই শাস্তি আঁতৰাই নিয়া হ'ব সেইজনৰ ওপৰত নিশ্চয় তেওঁকৰুণা বৰ্ষণ কৰিলে; আৰু সেয়ে হৈছে প্ৰকাশ্য সফলতা।

مَنْ يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ ۗ
وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾

১৮) আৰু যদি আল্লাই তোমাক ক্লেশ-কষ্টত পেলায়, তেন্তে তেওঁ ভিন্ন তাৰ প্ৰতি বিধান কৰোঁতা কোনাবা নাই; আৰু তেওঁ যদি তোমাক কল্যাণ লাভ কৰিবলৈ দিয়ে, তেন্তে (জানি থোৱা) সকলো বস্তুৰেই ওপৰত আছে তেওঁৰ মহান ক্ষমতা।

১৯) আৰু নিজৰ ভৃত্যসকলৰ ওপৰত তেওঁৰেই পৰাক্ৰমশালী; আৰু তেওঁৰেই মহাজ্ঞানী, পৰিজ্ঞাত।

২০) তুমি কোৱা, কেনে সাক্ষী আটাইতকৈ ডাঙৰ? মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত আল্লাহ (নিজেই) সাক্ষী; আৰু মোৰ প্ৰতি এই কোৰ-আন প্ৰত্যাদেশ কৰা হৈছে, যাতে মই ইয়াৰ দ্বাৰা তোমালোকক আৰু যিসকলে তাৰ সংবাদ পায় সেই সকলকো সতৰ্ক কৰো। কি; আল্লাহৰ সঙ্গীৰূপে আৰু আন উপাস্য আছে বুলি সচাকৈয়ে তোমালোকে সাক্ষী দিছা নে? তুমি কোৱা, এনে সাক্ষী মই নিদিওঁ; তুমি (আৰু) কোৱা, ইয়াত অকণো সন্দেহ নাই তেওঁৰেই অকল একমাত্ৰ উপাস্য; আৰু তোমালোকে যে অইনক আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পাতিছা মই নিশ্চয় সেই সম্বন্ধে দায়ী নহওঁ।

২১) যি সকলক আমি ধৰ্মপুথি দান কৰিছোঁ সেই সকলে তেওঁক এনেদৰে চিনিব পাৰিছে যিদৰে নিজৰ সন্তানহঁতক চিনি পায়; যি সকলে নিজৰ আত্মাসমূহৰ অনিষ্ট সাধন কৰে সেই সকলে কেতিয়াও বিশ্বাসনকৰে।

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۗ وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۗ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٩﴾

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً ۗ قُلِ اللَّهُ قَدْ شَهِدَ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۗ وَأَوْحَىٰ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنَ لِأُنذِرْكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ ۗ أِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً ۗ أُخْرَىٰ ۗ قُلْ لَا أَشْهَدُ ۗ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٢٠﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ ۗ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢١﴾

২২) আৰু যিজনে আল্লাহৰ সম্বন্ধে মিছা সাজে নাইবা তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা বুলি ভাৰি অমান্য কৰে তাতোকৈ অধিক অন্যাযকাৰী কোন? প্রকৃততে অন্যাযকাৰীসকল কেতিয়াও সফল মনোৰথ নহয়।

২৩) আৰু আমি এদিন সিহঁতৰ সকলোকে (আমাৰ সন্মুখত) একেলগ কৰিম; আৰু যিসকলে অইনক আমাৰ সমানে উপাস্য পাতিছিল সিহঁতক আমি প্রশ্ন কৰিম, যিসকলক তোমালোকে নিজ অনুমানেৰে আল্লাহৰ অংশী পাতিছিল সেহিসকল আজি ক'ত?

২৪) তেতিয়া সিহঁতৰ কেৱল এই মিছা কথা কোৱাৰ বাহিৰে একো ওজৰ নাথাকিব: আমাৰ প্ৰভু আল্লাহৰ শপত, অইনক আমি আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পতা নাছিলোঁ।

২৫) চোৱাঁ, সিহঁতে নিজ আত্মাসমূহৰ বিৰুদ্ধে কেনেকৈ মিছা মাতিছে; আৰু সিহঁতে যি মিছা সাজিছিল সি সিহঁতৰ পৰা আঁতৰ হ'ল।

২৬) আৰু সিহঁতৰ মাজৰ কিছুমানে তোমাৰ কথাৰ প্ৰতি কাণ দিয়ে; আৰু আমি সিহঁতৰ অন্তৰসমূহত আৱৰণ পেলাইছোঁ যাতে সিহঁতে সেই কথা বুজিব নোৱাৰে, আৰু সিহঁতৰ কাণ গধুৰ কৰিছোঁ; আৰু সিহঁতে সকলো নিদৰ্শন দেখা পালেও তাত বিশ্বাস নকৰে, এনেকি সিহঁত তোমাৰ ওচৰলৈ আহিলে তোমাৰ সৈতে বাদ-বিসম্বাদহে কৰিব; তেতিয়া অবিশ্বাসীসকলে ক'ব, এই কোৰাণ পূৰ্ববৰ্ত্তী সকলৰ উপাখ্যান সমূহৰ সংগ্ৰহ মাথোন।

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظالمُونَ ﴿٢٢﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ
أَشْرَكُوا الْإِنِّ شُرَكَاءُ وُكُمُ الَّذِينَ كُنتُمْ
تَرْعُمُونَ ﴿٢٣﴾

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ
رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٤﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَضَلَّ
عَنَّهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٥﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۗ وَجَعَلْنَا
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي
أَذَانِهِمْ وَقْرًا ۗ وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَةً
لَّا يُؤْمِنُوبَهَا ۗ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ
يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا
إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾

২৭) আৰু সিহঁতে তাৰ পৰা(অইনক) বিৰত ৰাখে আৰু নিজেও তাৰ পৰা আঁতৰি থাকে; এই দৰে সিহঁতে কেৱল নিজৰ আত্মাসমূহৰহে ধ্বংস সাধন কৰে, কিন্তু সিহঁতে নুবুজে।

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু যদি তুমি দেখিলাহেঁতেন, যেতিয়া সিহঁতক অগ্নিৰ সন্মুখত থিয় কৰোৱা হ'ব, তেতিয়া সিহঁতে ক'ব হয়; আমাক পৃথিৱীলৈ পুনৰায় ওলটাই পঠিওৱাহেঁতেন; তেতিয়া আমি আমাৰ প্ৰভুৰ নিদৰ্শন সমূহক মিছা ভাৰি অগ্ৰাহ্য নকৰি লোঁহেঁতেন।

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٨﴾

২৯) অৰ্থাৎ সত্য এয়ে যে সিহঁতে আগত যি গোপন কৰিছিল সি সিহঁতৰ আগত প্ৰকাশ হৈ পৰিব; আৰু যদি সিহঁতক পুনৰায় (পৃথিৱীলৈ) উভতাই পঠিওৱা হয় তেন্তে যি কথাত পৰা সিহঁতক নিষেধ কৰা হৈছিল নিশ্চয় তাতেই সিহঁত দ্বিতীয়বাৰ প্ৰবৃত্ত হ'ব আৰু নিশ্চয় সিহঁত মিছলীয়া।

بَلْ بَدَّلَهُمْ مَا كَانُوا يَحْفُوفُونَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَانِهِمْ وَعَنْهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٩﴾

৩০) আৰু সিহঁতে কয়, কেৱল এই পাৰ্থিৱ জীৱনহে আমাৰ নিমিত্তে, আৰু আমাৰ পুনৰুত্থান কেতিয়াও নহয়।

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٠﴾

৩১) আৰু যদি তুমি দেখিলাহেঁতেন যেতিয়া সিহঁতক সিহঁতৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত থিয় কৰোৱা হ'ব; তেওঁ ক'ব, ই (পুনৰুত্থান) সত্য নহয় নে? সিহঁতে উত্তৰ দিব, আমাৰ প্ৰভুৰ শপত হয় (ই (সত্য)); তেওঁ ক'ব, তেনেহঁলে তোমালোকে যে অবিশ্বাস কৰিছিল তাৰ বাবে (আজি) শাস্তিৰ সোৱাদ লোৱা।

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۖ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ ۖ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۚ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣١﴾

৩২) যিসকলে আল্লাহৰ সৈতে সাক্ষাত হোৱা মিছা বুলি কয়, স্বৰূপতে সিহঁতেই ক্ষতিগ্ৰস্ত; কালক্ৰমে যেতিয়া সেই নিৰ্দিষ্ট সময় আকস্মাৎ সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহি পাবহি, তেতিয়া সিহঁতে ক'ব কি দুঃখৰ কথা; আমি যে এই বিষয়ে আওকাণ কৰিছিলোঁ; আৰু সিহঁতে নিজৰ ভাৰসমূহ নিজৰ পিঠিতেই বহন কৰিব; চোৱাঁ, সিহঁতে যি ভাৰ বহন কৰিছে সেয়া কেনে নিকৃষ্ট।

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ
إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا
يُحْسِرَتْنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ
يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ
أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٣٢﴾

৩৩) আৰু পাৰ্থিৱ জীৱন আমোদ-
প্ৰমোদ আৰু ৰং ধেমালিৰ বাহিৰে
একো নহয়; আৰু যিসকল ধৰ্ম-
পৰায়ণ সেইসকলৰ নিমিত্তে
পৰলোকৰ আলয় নিশ্চয় অধিক
শ্ৰেষ্ঠ; কি; তোমালোকে নুবুজা নে ?

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَ لَهْوٌ
وَلَلْآخِرَةُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٣﴾

৩৪) স্বৰূপতে আমি জানিছোঁ,
সিহঁতে যি কথা কয় সি তোমাক
বেজাৰ দিয়ে; কিন্তু নিশ্চয় সিহঁতে যে
তোমাক মিছলীয়া কয়, এনে নহয়,
বৰং আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহক
অন্যায়কাৰী সকলে অস্বীকাৰ কৰে।

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ
فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ
بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٤﴾

৩৫) আৰু স্বৰূপতে তোমাৰ পূৰ্বেও
ৰচুলসকলক মিছলীয়া বুলি অমান্য
কৰা হৈছিল; কিন্তু তেওঁলোকক যে
মিছলীয়া কোৱা হৈছিল, আৰু
তেওঁলোকলৈ আমাৰ বিশেষ সহায়
নহা পৰ্য্যন্ত যে তেওঁলোকক যাতনা
দিয়া হৈছিল, তাৰ বাবে তেওঁলোকে
ধৈৰ্য্য ধৰি থাকিছিল; আৰু (জানিবা)
আল্লাহৰ বাণীসমূহৰ পৰিবৰ্তন
কৰোঁতা কোনোবা নাই; আৰু
স্বৰূপতে (অইন) ৰচুলসকলৰ
বিৰৰণো তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছে।

وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولًا مِّن قَبْلِكَ فَصَبْرُوا
عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَنَّهُمْ
نَصَرْنَا ۗ وَلَا مَبَدَّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۗ وَلَقَدْ
جَاءَكَ مِن نَّبَايَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٥﴾

৩৬) আৰু যদি সিহঁতে (সত্যৰ পৰা) বিমুখ হোৱাটো তোমাৰ পক্ষে অতি কষ্টকৰ হয়, তেন্তে যদি তোমাৰ ক্ষমতা থাকে, পৃথিৱীৰ তলেদি এটা গাঁত বা আকাশত (উঠিবলৈ) এডাল জখলা বিচাৰি লোৱা, যাতে সিহঁতলৈ তুমি নিদৰ্শন লৈ আনিব পাৰা, (তথাপি সিহঁতৰ একেভাগে অবিশ্বাসী হৈ থাকিব); আৰু আল্লাই ইচ্ছা কৰা হলে তেওঁ নিশ্চয় সিহঁতক সুপথত একেলগ কৰিলেহেঁতেন; গতিকে তুমি অস্ত্ৰ সকলৰ মাজৰ নহবা।

৩৭) যিসকলে আল্লাহৰ (আহ্বান) কাণ দি শুনে সেইসকলেহে প্ৰত্যুত্তৰ দিয়ে; আৰু যিসকল মৃত (সিহঁতে কি উত্তৰ দিব?) আল্লাই সিহঁতক পুনৰুত্থান কৰিব; পিছত সিহঁতক উভতাই নিয়া হ'ব।

৩৮) আৰু সিহঁতে কয়, কিয় তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা তেওঁৰ ওচৰলৈ কোনো নিদৰ্শন নমাই পঠিওৱা নাই? তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা তেওঁলৈ কোনো নিদৰ্শন নমাই পঠিয়াবলৈ আল্লাই নিশ্চয় সক্ষম, কিন্তু সিহঁতৰ বেছি ভাগেই নাজানে?

৩৯) আৰু পৃথিৱীত এনে জন্তু নাই, নিজৰ দুখন পাখিৰে উৰা এনে চৰাইয়ো নাই যি তোমালোকৰ দৰে দলবদ্ধ হৈ নাথাকে; এই পুথিত কোনো (জানিব লগীয়া) বিষয়কে আমি বাদ দিয়া নাই; পিছত সিহঁতক সকলোকে সিহঁতৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ একেলগ কৰি নিয়া হ'ব।

৪০) আৰু যিসকলে আমাৰ নিদৰ্শন-সমূহক মিছা বুলি ভাবে সিহঁত কলা আৰু বোবা হৈ ঘোৰ অন্ধকাৰত পৰি থাকে; আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকে পথভ্ৰষ্ট কৰে। আৰু যাকে

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ
اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ
أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٦﴾

النَّاسِ
أَنْ

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ ۗ
وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
يُرْجَعُونَ ﴿٣٧﴾

وَقَالُوا الْوَالُوْلَا نَزَّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ۗ قُلْ
إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا
طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَّةٌ
أَمْثَلُكُمْ ۗ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ
شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّوْا وَبُكْمٌ فِي
الظُّلُمَاتِ ۗ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ ۗ وَمَنْ

ইচ্ছা তাকে পোন বাটলৈ লৈ আনে।

৪১) তুমি কোৱা, তোমালোকে ভাৰি চোৱা নাই নে, যদি তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাহৰ শাস্তি আহে নাইবা সেই নিৰ্দিষ্ট সময় তোমালোকৰ সন্মুখত উপস্থিত হয়, তোমালোকে আল্লাহক এৰি অইনক আহ্বান কৰিবানে? (উত্তৰ দিয়া) যদিহে তোমালোকে সত্যবাদী হোৱা।

৪২) অৰ্থাৎ কেৱল তেওঁকেই তোমালোকে আহ্বান কৰিবা; তেওঁ ইচ্ছা কৰিলে যি সঙ্কট দূৰ কৰিবলৈ তেওঁক আহ্বান কৰা তেওঁ তাৰ প্ৰতিকাৰ কৰিব আৰু আল্লাহৰ লগতে যিসকলক অংশী পাতিছিলো সেইসকলক পাহৰি যাবা।

৪৩) আৰু স্বৰূপতে আন জাতিসকলৰ প্ৰতি আমি ৰচুল-সকলক প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; পিছত আমি সিহঁতক দাৰিদ্ৰ আৰু ক্লেশ কষ্টত পেলাইছিলোঁ যাতে সিহঁতে সৰ্বিনয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰে।

৪৪) যেতিয়া আমাৰ পৰা সঙ্কট সিহঁতৰ সন্মুখত উপস্থিত হৈছিল তেতিয়া সিহঁতে কিয় সৰ্বিনয়ে প্ৰাৰ্থনা নকৰিলে? বৰং (প্ৰকৃততে) সিহঁতৰ অন্ত:কৰণ কঠিন হ'ল আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল তাকে চয়তানে সিহঁতৰ কাৰণে শোভনীয় কৰিছিল।

৪৫) পিছত যেতিয়া সিহঁতক যি উপদেশ দিয়া হৈছিল তাক সিহঁতে পাহৰিলে তেতিয়া আমি সিহঁতৰ নিমিত্তে বহু সম্বলৰ দুৰাৰসমূহ মুকলি কৰিছিলোঁ; কালত সিহঁতক যি দান কৰা হৈছিল তাৰ বাবে সিহঁত উল্লাসিত হৈ থাকোতে

يَسْأَلُ يَجْعَلُهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤١﴾

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ

أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيَّرَ اللَّهُ تَدْعُونَ

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٢﴾

بَلْ إِلَٰهَهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ

إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ

فَأَخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ

يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٤﴾

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ

قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٥﴾

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ

أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا

আমি আকস্মাৎ সিহঁতক ধৰিলো; চোৱাঁ, তাৰ ফলত সিহঁত বিবুদ্ধি হৈ (মূৰ দোৱাই) ৰৈ থাকিল।

أَوْتُوا أَخَذْنَهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٩﴾

৪৬) গতিকে যিসকলে অন্যায় কৰিছিল সিহঁতৰ বংশৰ মূলকে কাটি পেলোৱা হ'ল; আৰু সকলো প্ৰশংসা ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালক আল্লাহৰ নিমিত্তেই।

فَقَطَّعَ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ط
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٩﴾

৪৭) তুমি কোৱা, তোমালোকে ভাৰি চাইছানে, যদি আল্লাই তোমালোকৰ শ্ৰবণ শক্তি আৰু দৃষ্টি শক্তি কাটি লৈ যায় আৰু তোমালোকৰ অন্তৰ সমূহত মোহৰ মাৰি দিয়ে তেন্তে আল্লাহ ভিন্ন কোনো এনে উপাস্য আছেনে যিয়ে তোমালোকক সেইবিলাক প্ৰত্যাৰ্পন কৰিব? তুমি চোৱাঁ, কিদৰে আমি নিদৰ্শনসমূহ ঘূৰাই ঘূৰাই বৰ্ণনা কৰিছোঁ; তথাপি সিহঁত (বিমুখ হৈ) উলটি যায়।

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ
وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ
إِلَهَ غَيْرَ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ ط أَنْظُرْ كَيْفَ
نُصِرْفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذِفُونَ ﴿٤٩﴾

৪৮) তুমি কোৱা, তোমালোকে ভাবি চাইছানে? যদি আল্লাহৰ শাস্তি তোমালোকৰ সমুখত আকস্মাৎ বা প্ৰকাশ্যে উপস্থিত হয়, তেন্তে অন্যায়কাৰী দলৰ বাহিৰে অইন কাকো সংহাৰ কৰা হ'বনে?

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ
بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ
الظَّالِمُونَ ﴿٤٨﴾

৪৯) আৰু আমি ৰচুলসকলক আনন্দ-বাৰ্তা দিওঁতা আৰু সতৰ্ক কৰোঁতা স্বৰূপে প্ৰেৰণ কৰিছোঁ; এতেকে যি সকলে বিশ্বাস কৰিছে আৰু নিজৰ সংশোধন সাধন কৰিছে সেইসকলৰ কোনো ভয় নাথাকিব আৰু তেওঁলোকে বেজাৰো কৰিব নালাগে।

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ فَمَنْ أَمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا
خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾

৫০) আৰু যিসকলে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা বুলি ভাবিছে সিহঁতক শাস্তিয়ে স্পৰ্শ কৰিব, কিয়নো সিহঁতে বিৰোধ কৰিছিল।

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٠﴾

৫১) তুমি কোৱা, আল্লাহৰ ধনভাল-সমূহ মোৰ কাষত আছে বুলি মই নকওঁ, আৰু যি অদৃশ্য তাকো মই নাজানো; আৰু মই এজন ফিৰিস্তা বুলিও তোমালোকক নকওঁ; মোৰ প্ৰতি যি প্ৰত্যাদেশ কৰা হৈছে তাৰেই মাথোন মই অনুসৰণ কৰো। তুমি কোৱা, অন্ধ আৰু দৃষ্টিশালী দুয়ো সমান হ'ব পাৰেনে? তেন্তে তোমালোকে কিয় চিন্তা নকৰা?

৫২) আৰু যিসকলে ইয়াক ভয় কৰে যে সিহঁতৰ প্ৰভুৰ ওচৰত সিহঁতক একেলগ কৰা হ'ব, এই কোৰ-আনৰ দ্বাৰা তুমি সিহঁতক সতৰ্ক কৰিবা এই বুলি তেওঁৰ বাহিৰে সিহঁতৰ কোনো বন্ধু নাই আৰু সিহঁতৰ হৈ খাটোতা এজনো নাই; হ'ব পাৰে (তাৰ ফলত) সিহঁত আল্লাহৰ প্ৰতি ভয় কৰে।

৫৩) যিসকলে নিজ প্ৰভুৰ অনুগ্ৰহৰ আকাঙ্ক্ষা কৰি পুৱা আৰু সন্ধিয়া তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনা কৰে সেইসকলক তুমি উলিয়াই নিদিবা; সিহঁতৰ কাৰণে তোমাৰ কোনো দায়িত্ব নাই; আৰু তোমাৰ কাৰণে সিহঁতৰো কোনো দায়িত্ব নাই; গতিকে সিহঁতক উলিয়াই দিলে তুমি অন্যায়কাৰী সকলৰ মাজৰ হবা।

৫৪) আৰু এই দৰে কিছুমানৰ দ্বাৰা কিছুমানক আমি পৰীক্ষা কৰিছোঁ; তাৰ ফলত সিহঁতে ক'ব, আমাৰ মাজৰ পৰা যিসকলৰ ওপৰত আল্লাই অনুগ্ৰহ কৰিছে এই সকলেই নে? (আল্লাহৰ ওচৰত) কোনে কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ কৰিছে আল্লাই নাজানে নে?

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا
أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ
إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي
الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا
إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وِئَاءٌ
وَلَا شَفِيعٌ لَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْعَدْوَىٰ
وَأَنْعَشِي يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ
حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ
مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٣﴾

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا
أَهَؤُلَاءِ مَنْ بَدَّلَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا
أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٤﴾

৫৫) আৰু আমাৰ নিদৰ্শনসমূহত যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে সেইসকল যেতিয়া তোমাৰ ওচৰলৈ আহে তুমি কবা, তোমালোকৰ ওপৰত শান্তি বৰ্ষণ হওক; তোমালোকৰ প্ৰভুয়ে নিজৰ ওপৰতহে কৰুণা বিস্তাৰৰ ভাৰ থাকিব লিখি থৈছে; প্ৰকৃততে তোমালোকৰ মাজৰ যিসকলে অজ্ঞানতা বশত নিকৃষ্ট কাৰ্য্য কৰে, কিন্তু পিছত অনুতাপ কৰে আৰু নিজৰ সংশোধন কৰি লয়(সেই সকলে জানি থওক) তেওঁৰেই নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

৫৬) আৰু এই দৰে আমি নিজ নিদৰ্শনসমূহ বহলাই বৰ্ণনা কৰো, আৰু যাতে (আল্লাহৰ) অপৰাধী সকলৰ বাট প্ৰকাশ্য ভাৱে ওলাই পৰে।

৫৭) তুমি কোৱা, বাস্তৱতে আল্লাহক এৰি তোমালোকে যিবিলাকক আহ্বান কৰা সিবিলাকৰ আৰাধনা কৰা মোক নিষেধ কৰা হৈছে; কোৱা মই তোমালোকৰ নিকৃষ্ট প্ৰবৃত্তি-সমূহৰ অনুসৰণ নকৰো; তেনে কৰিলে মই নিশ্চয় পথভ্ৰষ্ট হম, আৰু সেইসকলৰ অন্তৰ্গত হ'ব নোৱাৰিম যিসকলে সুপথ লাভ কৰিছে।

৫৮) মই নিশ্চয় নিজ প্ৰভুৰ পৰা পোৱা প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণৰ ওপৰত স্থিৰ হৈ আছো, কিন্তু তোমালোকে তাকে মিছা বুলি অগ্ৰাহ্য কৰিছা; যি বিষয়ে ততাতৈয়া কৰিব ইচ্ছা কৰিছা সি মোৰ হাতৰ কথা নহয়; বিচাৰৰ গৰাকী একমাত্ৰ আল্লাহ; তেওঁৰেই সত্যৰ বৰ্ণনা স্পষ্টকৈ কৰে; আৰু বিচাৰক সকলৰ সৰ্বোত্তম বিচাৰক তেওঁৰেই।

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ
الرَّحْمَةَ أَنْتَ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا
بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٥﴾

وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ
سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٦﴾

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ
قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ
مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ
إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ يُقْضَى الْحَقُّ وَهُوَ
خَيْرُ الْفَصِلِينَ ﴿٥٨﴾

৫৯) তুমি কোৱা, তোমালোকে যি বিষয়ে ততাতৈয়া কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিছা সি মোৰ হাতৰ কথা হোৱাহেঁতেন মোৰ আৰু তোমা-লোকৰ মাজত যি মতভেদ আছে তাৰ মীমাংসা কেতিয়াবা হৈ গলহেঁতেন; আৰু অন্যাযকাৰী সকলক আল্লাই ভালকৈ জানে।

৬০) আৰু অদৃশ্যৰ চাবিসমূহ তেওঁৰ কাষতেই; সেইবিলাকৰ সম্বন্ধে তেওঁৰ বাহিৰে কাৰো জ্ঞান নাই; আৰু স্থলত আৰু সাগৰত যি আছে সকলো তেওঁ জানে; আৰু গছৰ পাত এখিলাও তেওঁ নজনাকৈ নপৰে; আৰু পৃথিৱীৰ ঘোৰ অন্ধকাৰত এটি শস্যকণিকাও নাই, আৰু এনে কোনো সেউজীয়া বা শুকান বস্তুও নাই যি (আল্লাহৰ) সুস্পষ্ট পুথিত লিপিবদ্ধ নাথাকে।

৬১) আৰু তেওঁৱেই নিশা তোমালোকৰ টোপনি আনে, আৰু দিনৰ সময়ত যি অৰ্জন কৰিছা তাকো তেওঁ জানে; তাৰ মাজতে তেওঁ তোমালোকক পুনৰায় সাৰ পোৱায়, যাতে জীৱনৰ নিৰ্দিষ্ট কাল (এই দৰে) পূৰ্ণ কৰা হয়; অৱশেষত তেওঁৰ ওচৰলৈকে হ'ব তোমা-লোকৰ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন; তেতিয়া যি কাৰ্য্য তোমালোকে (পাৰ্থিৱ জীৱনত) কৰিছিলো তেওঁ সকলো তোমা-লোকক জানিবলৈ দিব।

৬২) আৰু নিজৰ দাসসকলৰ ওপৰত তেওঁ পৰাক্ৰান্ত, আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি তেওঁ বন্ধক-সকলক প্ৰেৰণ কৰে; সময়ত যেতিয়া তোমালোকৰ কোনো এজনৰ

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ
لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا
هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا
تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ
فِي ظُلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا
يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا
جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ
لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَيَّءٌ ثُمَّ إِلَيْهِ
مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٦١﴾

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ
عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۗ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ

মৃত্যু উপস্থিত হয়, আমি পঠোৱা দূতসকলে (ফিৰিস্তা-সকলে) তাৰ মৃত্যু ঘটায়, আৰু তেওঁলোকে আমাৰ আদেশ (পালনত) কোনো ক্ৰটিনকৰে।

الْمَوْتُ تَوْفِيقُهُ رُسُلْنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿١٧﴾

৬৩) তেতিয়া সিহঁতৰ প্ৰকৃত প্ৰভু আল্লাহৰ ওচৰলৈ সিহঁতক উভতাই নিয়া হ'ব ; চোৱা, বিচাৰৰ গৰাকী তেওঁৰেই, আৰু তেওঁ লেখলোৱাত অত্যন্ত বেগী।

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۗ أَلَا لَهُ

الْحُكْمُ ۗ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحٰسِبِينَ ﴿١٧﴾

৬৪) তুমি কোৱা, স্থল আৰু সমুদ্ৰৰ ঘোৰ অন্ধকাৰৰ (বিপদৰ) পৰা তোমালোকক কোনে ৰক্ষা কৰে ? (যেতিয়া) বিনীত ভাবে আৰু গোপনে তোমালোকে তেওঁক এই বুলি আহ্বান কৰা, তেওঁ যদি আমাক এই বিপদৰ পৰা ৰক্ষা কৰে আমি নিশ্চয় কৃতজ্ঞসকলৰ মাজৰ হম।

قُلْ مَنْ يُنجِيكُمْ مِنْ ظُلْمِ الْبَرِّ

وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۗ

لَئِنْ أَنْجَبْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ

مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨﴾

৬৫) তুমি কোৱা, এই বিপদসমূহৰ পৰা আৰু আন আন ক্লেশ-কষ্টৰ পৰা তোমালোকক আল্লাইহে ৰক্ষা কৰে; তথাপি তোমালোকে আল্লাহৰ সমান উপাস্য পাতিছা।

قُلِ اللَّهُ يُنجِيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ

ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾

৬৬) তুমি কোৱা, আল্লাহৰ (পূৰ্ণ) ক্ষমতা আছে, তোমালোকৰ ওপৰৰ (আকাশৰ) পৰা বা তোমালোকৰ ভৰিৰ তলৰ (পৃথিৱীৰ) পৰা তোমা লোকৰ প্ৰতি শাস্তি প্ৰেৰণ কৰে, নাইবা তেওঁ তোমালোকক ভিন ভিন দলত বিভক্ত কৰি বিশৃঙ্খলাৰ সৃষ্টি কৰে, আৰু পৰস্পৰ কলহ-বিবাদৰ (তিতা) আশ্বাদ লবলৈ দিয়ে ; চোৱা, আমি নিদৰ্শন সমূহ কিদৰে ঘূৰাই ঘূৰাই বৰ্ণনা কৰো, যাতে সিহঁতে তাক বুজিব পাৰে।

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ

عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْضِكُمْ

أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ

بِأَسْبَغِ ۗ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ

الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿١٩﴾

৬৭) আৰু তোমাৰ জাতিয়ে ইয়াক মিছা বুলি ভাবিছিল অথচ ই সত্য; কোৱা, মই তোমালোকৰ ওপৰত কাৰ্য্য নিৰ্বাহক নিযুক্ত হোৱা নাই।

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۗ قُلْ
لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ۝١٧

৬৮) প্ৰত্যেক ভৱিষ্যতবাণী পূৰ্ণ হোৱাৰ নিমিত্তে নিৰূপিত সময় আছে; আৰু তোমালোকে আগলৈ জানিব পাৰিবা।

لِكُلِّ نَبَأٍ مُّسْتَقَرٌّ ۖ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝١٨

৬৯) আৰু যেতিয়া তুমি দেখা পোৱা, সিহঁতে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহৰ বিষয়ে বৃথা তৰ্ক কৰি আছে, তেতিয়া সিহঁতে এই বিষয় এৰি আন বিষয়লৈ আলচ নকৰালৈকে সিহঁতৰ পৰা আঁতৰি থাকিবা; আৰু যদি (কেতিয়াবা) চয়তানে এই আদেশ পাহৰায়, তেন্তে সেই আদেশ আকৌ মনত পৰাৰ পিছতেই অনায়াসকাৰী সকলৰ দলৰ সঙ্গত আৰু বহি নাথাকিবা।

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي الْبَيْنَا
فَاعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي
حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ وَإِمَّا يُنسِبَنَّكَ الشَّيْطَانُ
فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ۝١٩

৭০) আৰু যিসকলে আল্লাহলৈ ভয় ৰাখে সিহঁতৰ কাৰ্য্য সম্বন্ধে সেই সকলৰ কোনো দায়িত্ব নাই; কেৱল ভাল উপদেশ তেওঁলোকে যেন সিহঁতক দি থাকে; যাতে তেওঁ লোকে (আল্লাহক) ভয় কৰে।

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ
شَيْءٍ ۚ وَلَكِنْ ذِكْرِىٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝٢٠

৭১) আৰু যিসকলে নিজৰ ধৰ্মক আমোদ-প্ৰমোদ আৰু ৰং খেমালি স্বৰূপ গ্ৰহণ কৰিছে, আৰু যিসকলক পাৰ্থিৱ জীৱনে প্ৰৰঞ্চনাত পেলাইছে সিহঁতক তুমি বৰ্জন কৰিবা, আৰু এই কোৰ-আনৰ দ্বাৰা উপদেশ দি থাকিবা: আত্মাই যি (পাপ) অৰ্জন কৰিছে তাৰ বাবে তাকেই বিনাশ কৰা হয়; (তেনে অৱস্থাত) আল্লাহৰ বাহিৰে সেই আত্মাৰ আন বন্ধু নাথাকিব আৰু (তাৰ হৈ) কোনো খাটোতাও নাথাকিব;

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا
وَغَرَّتَهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكْرُ بِيَّةٍ أَنْ
تُبَسَّلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ ۗ لَيْسَ لَهَا مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَئِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۗ وَإِنْ تَعَدَّلْ

এনেকি সেই আত্মাই যদি যথা সম্ভৱ ক্ষতিপূৰণ আগবঢ়ায়, তাৰ পৰা সি গৃহীত নহ'ব ; সিহঁতে যি (পাপ) অৰ্জন কৰিছিল তাৰ বাবে সিহঁতকেই বিনাশ কৰা হ'ব ; সিহঁতক উতলা পানী পান কৰিবলৈ দিয়া হ'ব আৰু কষ্টদায়ক শাস্তি, কিয়নো সিহঁতে অবিশ্বাস কৰিছিল ।

كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذُ مِنْهَا ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
أَبْسَلُوا بِمَا كَسَبُوا ۗ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ
حَمِيمٍ ۗ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا
يَكْفُرُونَ ﴿٧١﴾

৭২) তুমি কোৱা, আল্লাহক এৰি আমি অইনক আহ্বান কৰিম নে, যি আমাৰ উপকাৰ কৰিব নোৱাৰে আৰু অপকাৰো কৰিব নোৱাৰে ? আৰু আল্লাই আমাক পথ-প্ৰদৰ্শন কৰাৰ পিছতো আমি এনে এজনৰ নিচিনাকৈ পিছ হোঁহঁকি যাম নে ? যিসকলক চয়তানবিলাকে পৃথিৱীৰ এনে ঠাইত এৰি থৈ আহে যত সি বিবুদ্ধি হৈ ইফালে সিফালে ঘূৰি ফুৰে, অথচ তাৰ সঙ্গীসকলে তাক সুপথৰ পিনে মাতে: আমাৰ ওচৰলৈ আহা । তুমি কোৱা, বাস্তৱতে আল্লাই দেখুৱা পথেই সুপথ; আৰু আমি যেন ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালকৰ প্ৰতি আত্ম-সমৰ্পন কৰো এয়ে আদেশ আমাক দিয়া হৈছে ।

قُلْ أَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا
وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ
هَدَانَا اللَّهُ ۗ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ
فِي الْأَرْضِ حَيْرَانًا ۗ لَّهُ أَصْحَابٌ
يَدْعُونَهُ إِلَىٰ الْهُدَىٰ ۗ إِنَّهُ هُدَىٰ
اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ ۗ وَأَمْرُنَا لِلَّهِمْ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٧٢﴾

৭৩) আৰু (আদেশ দিয়া হৈছে) নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰিবা, আৰু তেওঁলৈ ভয় ৰাখি চলিবা, আৰু তেওঁৰেই সেই জনা যি জনাৰ ওচৰলৈ তোমালোকক গোট খোৱাই নিয়া হ'ব ।

وَأَن أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُواهُ ۗ وَهُوَ الَّذِي
إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٣﴾

৭৪) আৰু তেওঁৰেই সত্যৰ সৈতে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী সৃজন কৰিছে; আৰু যিদিনা তেওঁ ক'ব, হৈ যোৱা, সকলোৰে (তেওঁৰ ইচ্ছা আৰু বিধানমতে) সৃষ্টি আৰু বিকাশ হ'ব । তেওঁৰ বাণী

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ ۗ وَيَوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ ۗ قَوْلُهُ

সত্য আৰু যিদিনা শিঙাত ফু দিয়া হ'ব ৰাজত্ব তেওঁৰেই চলিব; তেওঁ অদৃশ্য আৰু দৃশ্যৰ জ্ঞাতা, আৰু তেওঁৰেই শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী, সৰ্বজ্ঞাতা।

الْحَقُّ ۖ وَ لَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ ۚ
عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ وَ هُوَ الْحَكِيمُ
الْخَبِيرُ ﴿٧٦﴾

৭৫) আৰু যেতিয়া ইব্ৰাহিমে নিজৰ পিতৃ আজৰক কলে, প্রতিমা সমূহক উপাস্য বুলি তুমি গ্রহণ কৰিছানে? মই সাঁচাকৈয়ে তোমাক আৰু তোমাৰ দলক প্রকাশ্য ভ্ৰমত পৰি থকা দেখিছোঁ।

وَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَرَزَرْتَنِي
أَصْنَامًا الْإِلَهَةَ ۚ إِنِّي أَرَبُّكَ وَ قَوْمَكَ
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٧٥﴾

৭৬) আৰু এইদৰেই আমি ইব্ৰাহিমৰ আগত আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ ৰাজ্য শাসনৰ বহস্য প্রকাশ কৰিছিলোঁ, যাতে তাৰ ফলত তেওঁ সেইসকলৰ অন্তৰ্গত হয় যিসকলে নিশ্চিতকৈ বিশ্বাস কৰিছে।

وَ كَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ
السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ لِيَكُونَ مِنَ
الْمُوقِنِينَ ﴿٧٦﴾

৭৭) পিছত যেতিয়া তেওঁক নিশাৰ আন্ধাৰে আৱৰি ধৰিলে, তেওঁ তৰা এটি দেখা পালে; তেওঁ কলে, এয়ে নে মোৰ প্ৰভু: আৰু তৰাটি অদৃশ্য হোৱাত তেওঁ কলে, অদৃশ্য হৈ যোৱা বিলাকক মই ভাল নাপাওঁ।

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا ۚ قَالَ
هَذَا رَبِّي ۚ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ
الْأَفْلِينَ ﴿٧٧﴾

৭৮) পিছত যেতিয়া জোনে পোহৰ দিয়া দেখিলে তেওঁ কলে, মোৰ প্ৰভু এয়ে নে? আকৌ ই অদৃশ্য হোৱাত তেওঁ কলে, মোৰ প্ৰভুয়ে মোক সুপথ নেদেখুৱা হলে মই নিশ্চয় সেই সকলৰ অন্তৰ্গত হ'লোঁহেঁতেন যিসকল বিপথে গৈছে।

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي ۚ
فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَيْسَ لِي بِشَيْءٍ يُهْدِينِي رَبِّي
لَا كُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٧٨﴾

৭৯) তাৰ পিছত যেতিয়া তেওঁ বেলিয়ে পোহৰ দিয়া দেখা পালে তেওঁ কলে, মোৰ প্ৰভু এয়ে নে? ই সৰাতকৈ ডাঙৰ; যেতিয়া অন্ত হ'ল তেওঁ কলে, হে মোৰ জাতি, তোমালোকে আইনক আল্লাহৰ সমান উপাস্য পাতিছা তাৰ নিমিত্তে মই কোনো মতে দায়ী নহওঁ।

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي
هَذَا أَكْبَرُ ۚ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُقِيمُ إِنِّي
بِرَبِّي ۚ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٩﴾

৮০) যিজনে আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিছে মই একাগ্ৰ-ভক্তিব সৈতে তেওঁৰ ফাললৈ মু কৰিছোঁ; আৰু মই সেইসকলৰ মাজৰ নহওঁ যিসকলে আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পাতি লয়।

৮১) আৰু তেওঁৰ জাতিয়ে তেওঁৰ সৈতে বিতৰ্ক কৰিছিল; তেওঁ কলে, কি, আল্লাহৰ বিষয়ে মোৰ সৈতে তোমালোকে বিতৰ্ক কৰিছানে, অথচ তেওঁৰেই আগৰে পৰা মোক সুপথ দেখুৱাইছে; আৰু মোৰ প্ৰভুৰ ইচ্ছা নহ'লে তোমালোকে যাক তেওঁৰ সমানে উপাস্য পাতিছা তালৈ মই নিশ্চয় কোনো ভয় নাৰাখো; মোৰ প্ৰভুৰ জ্ঞানে সকলো বস্তুকে আগুৰি আছে; তথাপি তোমালোকে উপদেশ গ্ৰহণ নকৰা নে?

৮২) আৰু তোমালোকে যাক আল্লাহৰ সমান উপাস্য পাতিছা তালৈ মই কেনেকৈ ভয় ৰাখিম, যেতিয়া তাক তেওঁৰ সমানে উপাস্য পাতিবলৈ তোমালোকে নিজেই ভয় নকৰা, অথচ এই বিষয়ে আল্লাই তোমালোকৰ প্ৰতি কোনো জলন্ত প্ৰমাণ অৱতীৰ্ণ কৰা নাই? এতেকে(তুমি কোৱা) তোমালোকে ভাবি চোৱা, এই দুই দলৰ মাজত শান্তি লাভ কৰিবলৈ কোনটো দলৰ বেছি অধিকাৰ আছে, যদিহে তোমালোকৰ জ্ঞান থাকে।

৮৩) যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে, আৰু নিজ বিশ্বাসক অন্যায়ৰ সৈতে সানমিহলি কৰা নাই সেইসকলৰ নিমিত্তে থাকিব শান্তি, আৰু সেই সকলেই হৈছে সুপথগামী।

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلدِّينِ فَطَرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ خَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٠﴾

وَحَاجَّةُ قَوْمِهِ ۖ قَالَ اتَّحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ ۖ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا ۖ وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۖ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨١﴾

وَكَيفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا ۖ فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ ۖ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٢﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٣﴾

৮৪) এয়ে আমাৰ প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ যি আমি ইব্ৰাহিমক তেওঁৰ জাতিক বুজাবলৈ দান কৰিছিলোঁ; আমি যাকে ইচ্ছা তাকেই মান-সন্মানত উন্নতিশীল কৰো; নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভু শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী, সৰ্বজ্ঞাতা।

৮৫) আৰু আমি তেওঁক ইছহাক আৰু ইয়াকুবক দান কৰিছিলোঁ; প্ৰত্যেক জনকেই আমি সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰিছিলোঁ; আৰু আমি আগেয়ে নুহক আৰু তেওঁৰ বংশধৰ দাউদ আৰু চুলেইমান আৰু আয়ুব আৰু ইয়ছুফ আৰু মুচা আৰু হাৰুনকো সেই সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰিছিলোঁ; আৰু এইদৰেই আমি সজ কাম কৰোঁতা সকলক প্ৰতিদান দিওঁ।

৮৬) আৰু (আমি সুপথ দেখুৱাই-ছিলোঁ) জাকাৰিয়া আৰু ইয়াহিয়া আৰু ইছা আৰু ইলয়িচাকো; প্ৰত্যেকজনেই ধৰ্মপৰায়ণ সকলৰ মাজৰ আছিল।

৮৭) আৰু (আমি সুপথ দেখুৱাই-ছিলোঁ) ইছমাইল আৰু আলইয়াচা আৰু ইয়ুনুচ আৰু লুতকো এই সকলক বহুলোকৰ ওপৰত আমি শ্ৰেষ্ঠত্ব দান কৰিছিলোঁ।

৮৮) আৰু (আমি সুপথ দেখুৱাই-ছিলোঁ) তেওঁলোকৰ পিতৃ-পুৰুষ, আৰু তেওঁলোকৰ সন্তান-সন্ততি, আৰু তেওঁলোকৰ ভ্ৰাতৃ সকলৰ বহুতক; আৰু এই সকলক (আমাৰ অনুগ্ৰহৰ ভাগী হ'বলৈ) আমি বাছি লৈছিলোঁ; আৰু তেওঁলোকক পোন বাটেদি পৰিচালিত কৰিছিলোঁ।

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ ۖ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّنْ نَّشَاءُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٤﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۗ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ ۖ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ ۗ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ ۗ كُلًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

وَأِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا ۗ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

وَمِن آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٨﴾

৮৯) এয়ে আল্লাহৰ সুপথ; এই পথত তেওঁ নিজ দাসসকলৰ মাজৰ যাকে ইচ্ছা তাকে পৰিচালিত কৰে; কিন্তু তেওঁলোকে যদি অইনক আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পাতিলে-হেঁতেন, তেন্তে নিশ্চয় তেওঁলোকে যি (সজ) কাম কৰিছিল সকলো তেওঁলোকৰ কাৰণে ব্যৰ্থ হ'লহেঁতেন।

৯০) এই সকলকেই আমি ধৰ্মপুথি, ৰাজত্ব, আৰু নবুওয়াত দান কৰিছিলোঁ; গতিকে যদি এই সকলে তাত বিশ্বাস নকৰে, তেতিয়া আমি অইন এটা জাতিক সেই বিলাক (আল্লাহৰ দান)ভাৰ অপৰ্ণ কৰিম যি সকলে অস্বীকাৰ নকৰিব।।

৯১) যি সকলক আল্লাই পথ-প্ৰদৰ্শন কৰিছে এই সকলেই; অৰ্থাৎ (হে ৰছুল) তুমিও তেওঁলোকৰেই সেই হিদায়তৰ অনুসৰণ কৰা (যি আল্লাই দিছে); তুমি কেঁ দিয়া ইয়াৰ বাবে মই তোমালোকৰ পৰা একো প্ৰতিদান বিচৰা নাই; সকলো জাতিৰ নিমিত্তে এই কোৰ-আন সৎ উপদেশ মাথোন।

৯২) আৰু আল্লাই মানুহৰ প্ৰতি কোনো প্ৰত্যাদেশ অৱতীৰ্ণ কৰা নাই এনে আমাৰ কথা কৈ সিহঁতে আল্লাই যি মহিমাৰ যোগ্য তেনে মহিমা তেওঁক কৰা নাছিল। তুমি কোৱা, মুচাই মানৱ জাতিৰ নিমিত্তে যি ধৰ্মগ্ৰন্থ জেউতি আৰু পথ-প্ৰদৰ্শন স্বৰূপ লৈ আনিছিল তাক কোনে অৱতীৰ্ণ কৰিছিল? তাক তোমালোকে কেইখিলা কাগজত লিপিবদ্ধ কৰি থৈছা; তাৰে এভাগ তোমালোকে প্ৰকাশ কৰিছা আৰু সৰহভাগেই গোপন কৰি থৈছা; আৰু যি বিষয়ে তোমালোক

ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ ۗ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٩﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
وَالنُّبُوَّةَ ۗ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هُوَ لِآءٍ فَقَدْ
وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٩٠﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَّتْهُمْ
أَفْتَدَتْ ۗ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۗ
إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا
أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ ۗ قُلْ مَنْ
أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا
وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ
تُبَدُّونَهَا وَمَنْحَفُونَ كَثِيرًا ۗ وَعَلَّمْتُمْ مَا

আৰু তোমালোকৰ পিতৃ-পুৰুষ সকলেও জনা নাছিল। তাৰ বিষয়ে তোমালোকক শিক্ষা দিয়া হৈছে। কোৱা, আল্লাই (অৱতীৰ্ণ কৰিছে); পিছত সিহঁতক বৃথা আলোচনাত পৰি ওমলি থাকিবলৈ দিয়া।

৯৩) আৰু যি ধৰ্মপুথিক মঙ্গলেৰে পৰিপূৰ্ণ কৰি আৰু পূৰ্বে অহা সত্যৰ সমৰ্থক ৰূপে আমি অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ সি এইখনেই; উদ্দেশ্য এই, যাতে তুমি নগৰজননীক আৰু তাৰ চাৰিওফালে থকা মানুহবিলাকক সতৰ্ক কৰিব পাৰা; আৰু যি সকলে পৰকালত বিশ্বাস কৰে সেইসকলে ইয়াতো বিশ্বাস স্থাপন কৰে, আৰু সেই সকলে নিয়মপৰায়ণ হৈ নিজ নমাজৰ সংৰক্ষণ কৰে।

৯৪) আৰু সেইজনতকৈ কোন অধিক অন্যায়কাৰী যিজনে আল্লাহৰ সম্বন্ধে মিছা সাজে বা এই বুলি কয়, মোৰ প্ৰতি আল্লাহৰ প্ৰত্যাদেশ হৈছে, অথচ তাৰ প্ৰতি একোকে প্ৰত্যাদেশ হোৱা নাই, আৰু যিজনে কয়, আল্লাই যি নমাই পঠিয়াইছে মই যো তাৰে সদৃশ নমাই আনিব পাৰো? আৰু যদি তুমি দেখিলাহেঁতেন; অন্যায়কাৰীসকলে কেনেকৈ মৃত্যুৰ যাতনা ভোগ কৰিছে আৰু কেনেকৈ ফিৰিস্তাসকলে নিজৰ হাতসমূহ মেলি(ক'ব ধৰিছে), তোমালোকে নিজৰ প্ৰাণসমূহ (শৰীৰৰ পৰা) উলিয়াই আনা; আজিৰ দিনা তোমালোকক প্ৰতি ফল দিয়া হ'ব লাঞ্ছনাৰ শাস্তি, কিয়নো তোমালোকে আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে অসত্য কথা কৈছিলো, আৰু অহঙ্কাৰ কৰি তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহ অস্বীকাৰ কৰিছিলো।

لَمْ تَعْلَمُوا أَنَّكُمْ وَالآبَاءُ كُفُّوا قَوْلَ اللَّهِ
ثُمَّ ذَرَّهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٣﴾

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقٌ
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى
وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ
يَحَافِظُونَ ﴿٩٤﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ
وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمْرَاتِ
الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ
أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ
عَذَابَ الهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى
اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ
تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٥﴾

৯৫) আৰু আমি যিদৰে তোমা-লোকক প্ৰথমবাৰ সৃজন কৰিছিলোঁ সেইদৰে (আজি) তোমালোকে অকলশৰীয়াকৈ আমাৰ ওচৰলৈ আহিছা, আৰু যি সম্বল আমি তোমালোকক দান কৰিছিলোঁ তোমালোকে নিজৰ পিঠিৰ পিছত এৰি থৈ আহিছা; আৰু (আজি) তোমালোকৰ লগত তোমালোকৰ হৈ সেই খাটোতা সকলক আমি নেদেখো যিসকলক তোমালোকে নিজ কাৰ্য্যত অংশী বুলি ভাবি লৈছিল; এতিয়া তোমালোকৰ পৰস্পৰৰ সম্বন্ধ ছিগিল; আৰু তোমালোকে যি (সাহায্য লাভ কৰিবা বুলি) ভাবি থৈছিল সকলো তোমালোকৰ পৰা দূৰীভূত হ'ল।

৯৬) নিশ্চয় আল্লাই শস্যৰ বীজ আৰু খেজুৰ গুটিক ফালি তাৰে পৰা অঙ্কুৰ উৎপাদন কৰে; তেওঁ মৃতকৰ পৰা জীৱিতক উদ্ভৱ কৰে, আৰু যি জীৱিত তাৰ মৃত্যু সাধন কৰে; এনেজনেই তোমালোকৰ আল্লাহ; অৰ্থাৎ তোমালোক কোন ফালে ঘূৰি গৈ আছা ?

৯৭) (তেওঁ ৰাতিক ফালি) পুৰাৰ উদ্ভৱ কৰে; আৰু তেওঁ নিশাক বিশ্ৰামৰ নিমিত্তে আৰু সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰক সময় নিৰ্ণয়ৰ কাৰণে সৃষ্টি কৰিছে; এয়ে মহাশক্তিশালী, সৰ্বজ্ঞাতাই স্থিৰ কৰা বিধান।

৯৮) আৰু তেওঁৱেই নক্ষত্ৰসমূহক তোমালোকৰ নিমিত্তে সৃজন কৰিছে, যাতে সেইবোৰৰ সহায়ৰে স্থল আৰু সমুদ্ৰৰ ঘোৰ অন্ধকাৰত বাট দেখা পোৱা, স্বৰূপতে যিসকলৰ জ্ঞান আছে সেই সকলৰ নিমিত্তে আমি নিদৰ্শনসমূহ বহলাই বৰ্ণনা কৰিছোঁ।

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ
ظُهُورِكُمْ ۗ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ
شُفَعَاءَ كُفُّوا الَّذِينَ رَعِمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ
شُرَكَوَا ۗ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَصَلَ
عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٥﴾

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ ۗ يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ
الْحَيِّ ۗ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ فَآلَىٰ تُوْفِكُونَ ﴿٩٦﴾

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ ۗ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا
وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ۗ ذَٰلِكَ
تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٧﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النَّجْوَىٰ لَتَهْتَدُوا
بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٨﴾

৯৯) আৰু তেওঁৰেই তোমালোকক সৃজন কৰিছে এক আত্মাৰ পৰা; পিছত (তোমালোকৰ নিমিত্তে আছে) স্থায়ী অৱস্থান আৰু অস্থায়ী আশ্ৰয় স্থল; যি সকলৰ বোধশক্তি আছে সেইসকলৰ নিমিত্তে স্বৰূপতে আমি নিদৰ্শনসমূহ বহলাই বৰ্ণনা কৰিছোঁ।

১০০) আৰু তেওঁৰেই আকাশৰ পৰা বৰষুণ নমাই পঠিয়াই, পিছত আমি তাৰ পৰা সকলো প্ৰকাৰ উদ্ভিদ উৎপন্ন কৰো; তাৰ পিছত আমি তাৰ পৰা সেউজীয়া ঘাই-পাত উদ্ভৱ কৰো; তাৰে পৰা থোপা-বন্ধা শস্য উৎপাদন কৰো, আৰু খেজুৰ গছৰ কোষৰপৰা তললৈ ওলমি থকা থোকবিলাক আৰু কাননসমূহ একেবিধ আৰু বিভিন্ন বিধৰ আঙ্গুৰ আৰু জলফাই আৰু ডালিমেৰে পৰিপূৰ্ণ; যেতিয়া তাত ফল ধৰে সেই ফলৰ পিনে আৰু যেতিয়া ই পকে তাৰ পিনে তোমালোকে দৃষ্টি কৰিবা; নিশ্চয়, বিশ্বাস স্থাপনকাৰী লোকৰ নিমিত্তে ইয়াত নিদৰ্শনসমূহ আছে।

১০১) আৰু (চোৱাঁ)সিহঁতে জিনসকলক আল্লাহৰ সঙ্গী পাতিছে, অথচ তেওঁৰেই সিহঁতক সৃষ্টি কৰিছে; আৰু অজ্ঞতাৰ কাৰণে সিহঁতে তেওঁৰ পুতেক জীয়েক স্থিৰ কৰি লৈছে; তেওঁৰেই পৰম পৱিত্ৰ আৰু সিহঁতে যি (আল্লাহৰ) সম্বন্ধে বৰ্ণনা কৰে তাৰ পৰা তেওঁ বহুত ওখত।

১০২) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ আদি স্ৰষ্টা(আল্লাহ), তেওঁৰ সহ-চৰীয়েই নাই, সন্তান তেওঁৰ কেনেকৈ হ'ব? সকলো বস্তু তেওঁ-ৰেই সৃষ্টি, আৰু তেওঁ সকলো বস্তুৰেই তেওঁৰ পূৰ্ণ জ্ঞান আছে।

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا
الآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ۝

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا
مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا
وَمِنَ النَّخْلِ مِنَ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
وَوَجَّتِ مِنَ الْأَعْنَابِ وَالزَّيْتُونِ
وَالرُّمَّانِ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۗ
أَنْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ
إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ
وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ
سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَصِفُوْنَ ۝

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ اٰتٰى يَكُوْنُ
لَهُ وَلَدٌ وَّلَمْ تَكُنْ لَهٗ صَاحِبَةً ۗ وَخَلَقَ
كُلَّ شَيْءٍ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝

১০৩) তেওঁৰেই তোমালোকৰ প্ৰভু আল্লাহ; তেওঁ ভিন্ন আন কোনো উপাস্য নাই; সকলো বস্তুৰেই সৃজন কৰোঁতা; এতেকে তেওঁৰেই আৰাধনা কৰা, আৰু তেওঁৰেই সকলো বিষয়ৰ সম্পাদন কৰোঁতা।

১০৪) নয়নসমূহে তেওঁক অনুভৱ কৰিব নোৱাৰে, কিন্তু তেওঁৰ দৃষ্টিয়ে নয়নসমূহকো ঢুকি পায়; আৰু তেওঁ সূক্ষ্মাদৰ্শী, পৰিজ্ঞাত।

১০৫) স্বৰূপতে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমালোকলৈ আহিছে জ্বলন্ত প্ৰমাণসমূহ; এতেকে যিয়ে দেখিব বুজিব ই তাৰ নিজৰেই কল্যাণৰ নিমিত্তে; আৰু যিয়ে নেদেখে নুবুজে তাৰ নিমিত্তে সি নিজেই দায়ী; আৰু (তুমি কোৱা) তোমালোকৰ ওপৰত মই বক্ষক হৈ অহা নাই।

১০৬) আৰু এইদৰে আমি নিদৰ্শনসমূহ ঘূৰাই ঘূৰাই বৰ্ণনা কৰো (যাতে সিহঁতে সত্য গ্ৰহণ কৰিব পাৰে) আৰু যাতে সিহঁতে কয়, তুমি কেনে উত্তম শিক্ষা দিছা! আৰু যাতে জ্ঞানবান লোকৰ নিমিত্তে তাকে স্পষ্টকৈ ব্যক্ত কৰো।

১০৭) তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমাৰ প্ৰতি যি প্ৰত্যাদেশ হৈছে তুমি তাৰেই অনুসৰণ কৰা; তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো উপাস্য নাই; আৰু তুমি সেইসকলৰ পৰা আঁতৰি থাকিবা যিসকলে আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পাতিছে।

১০৮) আৰু আল্লাই ইচ্ছা কৰা হলে, সিহঁতে অইনক আল্লাহৰ সমানে উপাস্য নাপাতিলেহঁতেন; আৰু সিহঁতৰ ওপৰত আমি তোমাক বক্ষক নিযুক্ত কৰা নাই; আৰু তুমি সিহঁতৰ কাৰণে সম্পাদন কৰোঁতাও নোহোৱা।

ذٰلِكُمْ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۚ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۚ فَاعْبُدُوْهُ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ﴿١٠٣﴾

لَا تَدْرِيْكَهٗ الْاَبْصَارُ ۗ وَهُوَ يُدْرِيْكَ الْاَبْصَارُ ۗ وَهُوَ اللّٰطِيْفُ الْخَبِيْرُ ﴿١٠٤﴾

قَدْ جَاءَكُمْ بَصٰٓئِرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ ۚ فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ۗ وَمَا اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ ﴿١٠٥﴾

وَكَذٰلِكَ نُنصِّرُ الْاٰيٰتِ وَيَقُوْلُوْا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهٗ لِقَوْمٍ يُعْلَمُوْنَ ﴿١٠٦﴾

اَتَّبِعْ مَا وُحِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۚ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٧﴾

وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا اَشْرَكُوْا ۗ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ۗ وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ﴿١٠٨﴾

১০৯) আৰু সিহঁতে আল্লাহ ভিন্ন যিবিলাকক আহ্বান কৰে সেই বিলাকক নিন্দা নকৰিবা, নতুবা সিহঁতে নজনাকৈ আল্লাহ সম্বন্ধে বিদ্বেষৰ ভাবেৰে কটু বাক্য প্ৰয়োগ কৰিব; এইদৰে আমি সকলো সম্প্ৰদায়ৰ কাৰণে সিহঁতৰ কাৰ্য্য (দেখিবলৈ) শোভনীয় কৰো; অৰ-শেষত সিহঁতৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ সিহঁতৰ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন হ'ব; তাৰ পিছত সিহঁতে যি কাৰ্য্য (পৃথিৱীত) কৰিছিল সকলোখিনি তেওঁ সিহঁতক জানিবলৈ দিব।

১১০) আৰু সিহঁতে আল্লাহৰ নামত ডাঙৰ শপত খাইছে এই বুলি যদি সিহঁতলৈ কোনো নিদৰ্শন আহে সিহঁতে নিশ্চয় তাত বিশ্বাস কৰিব। তুমি কোৱা, প্ৰকৃততে নিদৰ্শন সমূহ আছে কেৱল আল্লাহৰ কাষত। তোমালোকে এই কথা কেনেকৈ জানিবা, নিদৰ্শন সমূহ আহিলেও সিহঁতে তাত বিশ্বাস নকৰিব।

১১১) আৰু যেনেকৈ সিহঁতে প্ৰথমবাৰ কোৰ-আনত বিশ্বাস কৰা নাছিল, তেনেকৈ (এতিয়াও) আমি সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ আৰু নয়নসমূহ লুটিয়াই দিম, আৰু সিহঁতক নিজৰ অবাধ্যতাতে আন্ধৰ দৰে খেপিয়াই ফুৰিবলৈ দিম।

অষ্টম পাৰা

১১২) আৰু যদি আমি সিহঁতৰ প্ৰতি ফিৰিস্তাসকল নমাই পঠালোঁ-হেঁতেন আৰু মৃতক সকলে সিহঁতৰ সৈতে আলাপ কৰিলেহেঁতেন, আৰু যদি আমি সকলো বস্তু গোটাই আনি

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٩﴾

وَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١٠﴾

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١١﴾

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكَةَ ۖ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ

সিহঁতৰ সন্মুখত আগবঢ়ালোঁ-
হেঁতেন, তথাপি আল্লাই (সিহঁত
বিশ্বাসী হোৱাৰ) নিজে ইচ্ছা নক-
ৰিলেহেঁতেন, সিহঁতে কেতিয়াও
বিশ্বাস নকৰিলেহেঁতেন; কিন্তু
সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই অঞ্জৰ দৰে
ব্যৱহাৰ কৰে।

১১৩) আৰু এইদৰে প্ৰত্যেক নবীৰ
নিমিত্তে আমি শত্ৰু নিৰ্দিষ্ট কৰিছোঁ,
যি মানুহ আৰু জিনৰ মাজত
চয়তানৰূপী; সিহঁতৰ কিছুমানে
প্ৰতাৰণা কৰিবৰ অৰ্থে কিছুমানৰ
হৃদয়ত সুশোভিত কথাৰ সঞ্চাৰণ
কৰে; আৰু তোমালোকৰ প্ৰভুয়ে
ইচ্ছা কৰা হলে সিহঁতে তেনে কাৰ্য্য
নকৰিলেহেঁতেন; গতিকে সিহঁতক
তুমি পৰিত্যাগ কৰা, আৰু সিহঁতক
মিছা সাজি থাকিবলৈ দিয়া,

১১৪) আৰু যিসকলে পৰকালত
বিশ্বাস নকৰে সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ
যেন সফালে ঢাল খায়, আৰু সিহঁতে
যেন তাতেই সন্তুষ্ট থাকে, আৰু
সিহঁতে (নবীৰ শত্ৰুতা কৰি) যি
অৰ্জন কৰে তাকেই যেন অৰ্জন কৰি
থাকে।

১১৫) তুমি কোৱা, আল্লাহক এৰিমই
অইন বিচাৰকৰ বিচাৰ লবলৈ যাম
নে? অথচ তেওঁৰেই তোমালোকৰ
প্ৰতি অৱতীৰ্ণ কৰিছে ধৰ্মপুথি যাৰ
দ্বাৰা সকলো বিষয় বিস্তাৰিত ভাবে
বৰ্ণোৱা হৈছে; যিসকলক আমি পুথি
দান কৰিছিলোঁ যিসকলে (সঠিককৈ)
জানে, সেই পুথি সত্যৰ সৈতে
তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা অৱতীৰ্ণ হৈছে;
এতেকে তুমি সেইসকলৰ মাজৰ
নহবা যিসকল সন্দেহত পৰি থাকে।

১১৬) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ বাক্য সত্য
আৰু ন্যায্যৰ সৈতে পূৰ্ণ হৈছে;

قَبْلًا مَا كَانُوا يَوْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١٣﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ
الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ
زُخْرَفَ الْقَوْلِ عُرُورًا ۗ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ
مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٤﴾

وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفِيدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ ۗ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ
مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٥﴾

أَفْغَيْرَ اللَّهِ أَبْتغَىٰ حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ
إِلَيْكُمْ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا ۗ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ
الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ
بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٦﴾

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۗ

তেওঁৰ বাক্যসমূহ পৰিবৰ্তন কৰোঁতা
কোনেও নাই; আৰু তেওঁৰেই শ্ৰেষ্ঠ
শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা।

১১৭) আৰু যদি তুমি পৃথিৱীৰ
বেছিভাগ মানুহৰ কথা শুনি চলা,
সিহঁতে তোমাক বিভ্ৰান্ত কৰিব,
সিহঁতে কেৱল নিজ কল্পনাৰহে
অনুসৰণ কৰে, আৰু কেৱল
অনিশ্চিত অনুমানৰ ফালে সিহঁতৰ
গতি।

১১৮) বাস্তৱতে তোমাৰ প্ৰভুয়ে
তেওঁৰ পথৰ পৰা বিভ্ৰান্ত হোৱা
সকলক ভালকৈ জানে; আৰু
যিসকল সুপথ-প্ৰাপ্ত সেইসকলোকো
ভালকৈ জানে।

১১৯) আৰু যদি তোমালোকে তেওঁৰ
নিদৰ্শনসমূহত বিশ্বাস কৰা তেনে-
হলে যি জন্তুৰ (বধ কৰোঁতে)
আল্লাহৰ নাম লোৱা হৈছে তাক
(অবাধে) খাব পাৰিবা।

১২০) আৰু যি জন্তুৰ ওপৰত (বধ
কৰোঁতে) আল্লাহৰ নাম লোৱা হৈছে
তাক খাবলৈ তোমালোকৰ কি
আপত্তি হ'ব পাৰে, আৰু যিবিলাক
জন্তু তোমালোকৰ নিমিত্তে তেওঁ
অবৈধ কৰিছে সেইবিলাক স্বৰূপতে
তেওঁ বহলাই তোমালোকৰ আগত
উল্লেখ কৰিছে সেইবিলাকৰ বাহিৰে
যিবিলাক তোমালোকে নিৰুপায়
অৱস্থাত খাব লগা হয়; আৰু নিশ্চয়
বহুতে অজ্ঞতা বশত: নিজৰ নীচ
আকাঙ্ক্ষাসমূহৰ দ্বাৰা আনক
পথভ্ৰান্ত কৰি থাকে; বাস্তৱতে
তোমাৰ প্ৰভুয়ে সীমা অতিক্ৰম
কৰোঁতা সকলক ভালকৈ জানে।

১২১) আৰু তোমালোকে পাপ
পৰিত্যাগ কৰিবা প্ৰকাশ্য হওক বা
গুপ্ত হওক; বাস্তৱতে

لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٦﴾

وَإِنْ تَطِعْ أكَثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ
يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۗ إِنَّ يَتَّبِعُونَ
إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٧﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ
سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٨﴾

فَكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ
كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ
عَلَيْهِ وَقَدْ فَضَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ
إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا
لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ إِنَّ
رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١٢٠﴾

وَذَرُوا ظَاهِرَ الْأَثَمِ وَبَاطِنَهُ ۗ إِنَّ

যিসকলে পাপ অৰ্জন কৰে সিহঁতক সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল তাৰ বাবে নিশ্চয় প্ৰতিফল দিয়া হ'ব ।

الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأَثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٧﴾

১২২) আৰু যি জল্পৰ ওপৰত (বধ কৰোঁতে) আল্লাহৰ নাম লোৱা হোৱা নাই তাক তোমালোকে নাখাৰা, কিয়নো নিশ্চয় ই (স্পষ্ট) অবাধ্যতা; আৰু নিশ্চয়, চয়তান ৰূপী মানুহসকলে প্ৰকৃততে নিজৰ বন্ধুসকলক তোমালোকৰ সৈতে বাদ-বিসম্বাদ কৰিবলৈ কুমন্ত্ৰণা দিয়ে; আৰু যদি তোমালোক সিহঁতৰ বাধ্য হোৱা তেন্তে তোমালোকে নিশ্চয় আল্লাহৰ অংশী পাতোতা হৈ পৰিবা ।

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ الَّتِي كَرِهَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
وَأَنَّهَا فَسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِىَ
إِلَىٰ أَوْلِيَّيْهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ
أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾

১২৩) যিজনক মৃত অৱস্থাৰ পৰা আমি জীৱিত কৰিছিলোঁ, আৰু যাৰ নিমিত্তে আমি এনে পোহৰ স্থিৰ কৰিছিলোঁ যাৰ সহায়ৰে সি মানুহৰ মাজত ফুৰা-চকা কৰিব পাৰিছে, সেইজন এনে এজনৰ অনুৰূপ হ'ব পাৰে যি ঘোৰ অন্ধকাৰৰ মাজত থাকে (আৰু) তাৰ পৰা ওলাই আহিব নোৱাৰে; এইদৰে অবিশ্বাসী সকলে যি কাৰ্য্য কৰিছিল সিহঁতৰ চকুত সুশোভিত কৰা হৈছিল ।

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا
يَمْشَىٰ بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلَهُ فِي
الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ
زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

১২৪) আৰু এইদৰে আমি প্ৰত্যেক নগৰতে তাৰ অসৎকৰ্মী অধিবাসীসকলৰ কিছুমানক নায়ক নিৰ্দিষ্ট কৰিছোঁ, যাতে সিহঁতে তাত নানা ধৰণৰ কু-অভিসন্ধি সাজি থাকে; কিন্তু সিহঁতে কু-অভিসন্ধি সাজে (প্ৰকৃততে) নিজৰ বিৰুদ্ধেহে, অথচ সিহঁতে নুবুজে ।

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا
مُّجْرِمٍ مِّمَّهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ
إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠﴾

১২৫) আৰু যেতিয়া সিহঁতলৈ (সত্যৰ) নিদৰ্শন আহে সিহঁতে কয়, আমি কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰো, অথাৎ

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا إِنَّا أَنْتُمْ نَحْنُ
الَّذِينَ كَفَرْنَا وَإِنَّا لَمُكْرَمُونَ ﴿٢١﴾

আমাক সেইবিলাক (নিদৰ্শন) দিয়া হওক যিবিলাক (পূৰ্বতে) বচুলসকলক দিয়া হৈছিল বচুলৰ পদৱিত আল্লাই কেনেজনক নিযুক্তি কৰিব তেওঁৰেই ভালকৈ জানে; যিসকল অপৰাধী সিহঁতে শীঘ্ৰে আল্লাহৰ কাষত অৱমাননা পাব; আৰু সিহঁতে যি কু-অভিসন্ধি সাজিছিল তাৰ বাবে পাব কঠোৰ শাস্তি।

১২৬) গতিকে আল্লাই যিজনক সুপথ দেখুৱাবলৈ ইচ্ছা কৰে সেইজনৰ হিয়া ইছলাম (গ্ৰহণৰ) নিমিত্তে মুকলি কৰি দিয়ে; আৰু আল্লাই যাক ভ্ৰান্তিত পেলাবলৈ ইচ্ছা কৰে তাৰ হিয়া সঙ্কুচিত, ৰুদ্ধ, সি যেন আকাশৰ পিনে উঠিব ধৰিছে (আৰু উশাহ ল'ব নোৱাৰিছে); যি সকলে বিশ্বাস নকৰে আল্লাই সিহঁতৰ ওপৰত এইদৰে শাস্তি নিক্ষেপ কৰে।

১২৭) এয়ে তোমাৰ প্ৰভুৰ পোন বাট; স্বৰূপতে যিসকলে উপদেশ গ্ৰহণ কৰে তেওঁলোকৰ নিমিত্তে আমি নিদৰ্শনসমূহ স্পষ্টকৈ বৰ্ণনা কৰিছোঁ।

১২৮) তেওঁলোকৰ নিমিত্তে নিজ প্ৰভুৰ সন্নিধানত আছে শান্তিৰ নিকেতন; আৰু তেওঁৰেই তেওঁলোকৰ সহায় কৰোঁতা, কিয়নো তেওঁলোকে (সজ) কাম কৰিছিল।

১২৯) আৰু সেইদিনা তেওঁ সিহঁতৰ সকলোকে একেলগ কৰিব, (আৰু ক'ব) হে জিনৰ দল, স্বৰূপতে তোমালোকে জনসাধাৰণৰ বহুতকে নিজৰ (অনুগামী) কৰি লৈছা; আৰু জনসাধাৰণৰ মাজৰ যিসকল সিহঁতৰ বন্ধু সিহঁতে ক'ব,

نُؤْتِي مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ
 حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ
 أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ
 بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ
 لِلْإِسْلَامِ ۗ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ
 صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي
 السَّمَاءِ ۗ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى
 الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٧﴾

وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۗ قَدْ فَصَّلْنَا
 الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٨﴾

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ
 بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ۗ يَمْعَشَرُ الْجِنَّ
 قَدِ اسْتَكْرَثْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ ۗ وَقَالَ
 أَوْلِيُّوهُمْ مِنَ الْإِنْسِ

হে আমাৰ প্ৰভু, আমি (পৃথিৱীত) পৰস্পৰে পৰস্পৰৰ পৰা লাভ অৰ্জন কৰিছিলোঁ; আৰু তুমি আমাৰ নিমিত্তে যি সময় নিৰ্ধাৰণ কৰিছিলে সেই সময় (এতিয়া) আমি পাইছোঁহি। তেওঁ ক'ব, তোমা-লোকৰ বাসস্থান হৈছে নৰকৰ অগ্নি; তাতেই তোমালোকে দীৰ্ঘ কাল বাস কৰিবা, সেইবিলাক ভিন্ন যিবিলাকক (পৰিত্ৰাণ দিবলৈ) আল্লাই ইচ্ছা কৰে। নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভুৱেই শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী, সৰ্বজ্ঞাত।

১৩০) আৰু এইদৰে সিহঁতে যি অৰ্জন কৰিছিল তাৰ বাবে অন্যা-কাৰীসকলৰ কি ছুমানৰ ওপৰত আমি ক্ষমতা দান কৰিছিলোঁ।

১৩১) (মই প্ৰশ্ন কৰিম) হে জিন আৰু মানুহৰ দল, তোমালোকৰ মাজৰ পৰাই তোমালোকৰ ওচৰলৈ এনে বচুলসকল অহা নাছিল নে, যিসকলে মোৰ নিদৰ্শনসমূহ তোমা-লোকৰ আগত বৰ্ণনা কৰিছিল, আৰু সেই দিনৰ সাক্ষাৎ সম্বন্ধে তোমা-লোকক সতৰ্ক কৰি দিছিল? সিহঁতে উত্তৰ দিব, আমাৰ বিপক্ষে আমি নিজেই সাক্ষী দিছোঁ। আৰু পাৰ্থিৱ জীৱনে সিহঁতক প্ৰৰঞ্চনা কৰিছিল; আৰু সিহঁতে নিজৰ বিপক্ষে নিজেই সাক্ষী দিব যে সিহঁত অবিশ্বাসী আছিল।

১৩২) ইয়াৰ কাৰণ হৈছে, তোমাৰ প্ৰভুৱে নগৰসমূহ, তাৰ অধিবাসী সকলক সতৰ্ক নকৰাকৈ অন্যা-য় ভাবে ধ্বংস নকৰে।

১৩৩) আৰু সকলোৱে নিজ কাৰ্য্য অনুসৰি সম্ভ্ৰম-শ্ৰেণী লাভ কৰিব আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰে সেই সম্বন্ধে তোমাৰ প্ৰভু আওকণীয়া নহয়।

رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ
بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا آجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ
لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا
مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٠﴾

وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بِبَعْضِ الظُّلْمِينَ بَعْضًا
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٣١﴾

يَمْعَشِرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ الْمَيَاتِكُمْ
رَسُولٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي
وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا
شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٢﴾

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى
بِظُلْمٍ وَأَهْلَهَا غَفَلُونَ ﴿١٣٣﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

১৩৪) আৰু তোমাৰ প্ৰভু
অভাৱহীন, কৰুণাৰ আধাৰ; তেওঁ
ইচ্ছা কৰিলে তোমালোকক নিজ
সংস্থিতিৰ পৰা আঁতৰাব পাৰে, আৰু
তোমালোকৰ ঠাইত যি জাতিকে
ইচ্ছা তাকেই স্থাপিত কৰিব
পাৰে, যেনেকৈ তোমালোকক অইন
এটা জাতিৰ বংশধৰৰ পৰা তেওঁ
উদ্ভৱ কৰিছিল।

১৩৫) তোমালোকক যি বিষয়ে
অস্বীকাৰ কৰা হৈছে সেয়া নিশ্চয়
ঘটিবই, আৰু প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ
তোমালোক অক্ষম।

১৩৬) তুমি কোৱা, হে মোৰ জাতি,
তোমালোকে যথাসাধ্য নিজ ঠাইত
কাম কৰি থাকা; অৱশ্যে মই যো
নিজৰ কাম কৰি গৈ থাকিম; পিছত
অদূৰ ভৱিষ্যতে তোমালোকে জানিব
পাৰিবা, শেহত শান্তিৰ আলয়ৰ
গৰাকী কোন হ'ব; অন্যান্যকাৰীসকল
কেতিয়াও সফলমনোৰথ নহয় ই
সুনিশ্চিত কথা।

১৩৭) আৰু আল্লাই সৃষ্টি কৰা শস্য
আৰু ঘৰচীয়া জন্তুৰ এক অংশ
আল্লাহৰেই নিমিত্তে সিহঁতে
নিৰূপিত কৰি থৈছে; পিছত সিহঁতে
নিজৰ ভুল ধাৰণা অনুসৰি কয়,
আল্লাহৰ নিমিত্তে এই অংশ, আৰু
এই অংশ আমাৰ অংশী উপাস্য
বিলাকৰ (মূৰ্ত্তিবিলাকৰ) নিমিত্তে;
কাৰ্য্যত যি অংশ সিহঁতৰ অংশী
উপাস্যবিলাকৰ (মূৰ্ত্তিবিলাকৰ)
নিমিত্তে নিৰূপিত সেয়া আল্লাহৰ
কামত ব্যৱহাৰ কৰা নহয়, কিন্তু যি
অংশ আল্লাহৰ নিমিত্তে নিৰূপিত
সেয়া সিহঁতৰ অংশী উপাস্য
বিলাকৰ(মূৰ্ত্তি বিলাকৰ) কামত
ব্যৱহাৰ কৰা হয়; সিহঁতে যি বিচাৰ
কৰিছে সেয়া কেনে নিকৃষ্ট।

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۗ إِنَّ يَشَاءُ
يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ
كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ۝١٣٤

إِنَّ مَا تُوَعَدُونَ لَأْتٍ ۗ وَمَا أَنْتُمْ
بِمُعْجِزِينَ ۝١٣٥

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِبِكُمْ إِنِّي
عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۗ مَنْ تَكُونُ لَهُ
عَاقِبَةُ الدَّارِ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝١٣٦

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ
نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا
لِشُرَكَائِنَا ۗ فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا
يَصِلُ إِلَى اللَّهِ ۗ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ
إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ ۗ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝١٣٧

১৩৮) আৰু এইদৰে অংশী-বাদীসকলৰ বহুতৰ চকুত সিহঁতৰ অংশী উপাস্যবিলাকে সন্তান হত্যাৰ (নিচিনা গুৰুতৰ পাপকো) সুশোভিত কৰিছিল যাতে (তাৰ দ্বাৰা) সিহঁতৰ ধ্বংস সাধন কৰে, যাতে সিহঁতৰ ধৰ্ম বিশ্বাসত সন্দেহৰ সঞ্চাৰ কৰে; আৰু আল্লাই ইচ্ছা কৰা হলে সিহঁতে এনে কাৰ্য্য নকৰিলেহেঁতেন; গতিকে সিহঁতক আৰু সিহঁতে যি মিছা সাজি লৈছে তাক তুমি পৰিত্যাগ কৰা।

১৩৯) আৰু সিহঁতে কয়, এইবিলাক ঘৰচীয়া জন্তু আৰু শস্য নিষিদ্ধ; নিজৰ ভুল ধাৰণা অনুসাৰে (কয়), আমি যাক ইচ্ছা কৰো তাৰ বাহিৰে বেলেগে এইবিলাক খাব নোৱাৰে। আৰু কিছুমান ঘৰচীয়া জন্তু আছে যাৰ পিঠিসমূহ (আৰোহণ বা বোজাৰ কাৰণে) নিষিদ্ধ; আৰু কিছুমান ঘৰচীয়া জন্তু আছে যাৰ ওপৰত সিহঁতে (বধ কৰোঁতে) আল্লাহৰ নাম নলয়, (এনে আদেশত) মিছাকৈ আল্লাহৰ ফালে সিহঁতে আৰোপ কৰে; সিহঁতে যে (এই দৰে) মিছা সাজিছিল তাৰ বাবে সিহঁতক আল্লাই শীঘ্ৰে প্ৰতিফল দিব।

১৪০) আৰু সিহঁতে কয়, অমুক অমুক ঘৰচীয়া জন্তুবিলাকৰ গৰ্ভৰ পৰা যি ওপজে সি সুকীয়াকৈ আমাৰ পুৰুষ সকলৰ খাদ্য, আৰু আমাৰ স্ত্ৰীসকলৰ নিমিত্তে নিষিদ্ধ; কিন্তু যদি মৰা পোৱালী ওপজে তেন্তে ইয়াৰ ভাগ পোৱাত (পুৰুষ তিৰোতা) সকলো সমান; (মিছাকৈ) সাজি লোৱা এনে কথাৰ বাবে সিহঁতক তেওঁ শীঘ্ৰে প্ৰতিফল দিব; নিশ্চয় তেওঁ শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী, সৰ্বজ্ঞাতা।

وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤَهُمْ لِيُرُدُّوهُمْ
وَلِيَلْبَسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ ط وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿٣٨﴾

وَقَالُوا هَذِهِ أُنْعَامٌ وَحَرَّتْ جِبْرَتًا لَا
يُطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ
وَأَنْعَامٌ حَرَّمَتْ طُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا
يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ ط
سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٩﴾

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ
خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى
أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ
شُرَكَاءُ ط سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ ط إِنَّهُ
حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٤٠﴾

১৪১) স্বৰূপতে সিহঁত ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈছে যি সকলে নিবোধ হৈ অজ্ঞানতা বশতঃ নিজৰ সন্তান-সন্ততিক বধ কৰিছে, আৰু সিহঁতক আল্লাই যি (বিশুদ্ধ) জীৱিকা দান কৰিছে তাক আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাজি নিজেই অবৈধ কৰি লৈছে; স্বৰূপতে সিহঁত বিপথে গৈছে আৰু সিহঁত সুপথ-প্ৰাপ্ত নহয়।

১৪২) আৰু চিলিঙাত বগোৱা আৰু নবগোৱা (গছ-লতাৰ) উদ্যানসমূহ আৰু খেজুৰ গছ, আৰু (খাবলৈ) নানাবিধ সোৱাদ থকা শস্য, আৰু জলফাই আৰু ডালিমৰ গছ, পৰস্পৰ দেখিবলৈ একেই আৰু বেলেগ ধৰণৰ, তেওঁৰেই উৎপন্ন কৰিছে; যেতিয়া সেইবোৰত ফল ধৰে তাৰ ফল ভোগ কৰিবা; আৰু তাক কাটিবৰ দিনা যি দান তাৰ কাৰণে দিব লগীয়া সেয়া দিবা; আৰু অপব্যয় নকৰিবা; অপব্যয়ীসকলক তেওঁ নিশ্চয় ভাল নাপায়।

১৪৩) আৰু (তেওঁ সৃজন কৰিছে) ঘৰচীয়া জন্তুবিলাকৰ কিছূমান বোজা বোৱা আৰু কিছূমান আহাৰৰ যোগ্য; আল্লাই তোমালোকক যি জীৱিকা দান কৰিছে তাৰ পৰা খাবা, আৰু চয়তানৰ পদ অনুসৰণ নকৰিবা; ইয়াত অকণো সন্দেহ নাই, তোমালোকৰ নিমিত্তে সি প্ৰকাশ্য শত্ৰু।

১৪) (খাব পৰা) পশু আঠবিধ (তেওঁ সৃজন কৰিছে), ভেৰাৰ দুবিধ আৰু ছাগলীৰ দুবিধ (মতা আৰু মাইকী)। তুমি প্ৰশ্ন কৰা, এই দুবিধ মতা পশুক নে এই দুবিধ মাইকী পশুক আল্লাই অবৈধ কৰিছে নে এই দুবিধ মাইকী পশুৰ গৰ্ভত যি আছে তাক জ্ঞান অনুসাৰে মোক বুজাই উত্তৰ দিয়া, যদিহে তোমালোক সত্যবাদী হোৱা।

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا
بَغْيٍ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ
افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا
مُهْتَدِينَ ﴿١٤١﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ
وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ
مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرِّمَّانَ
مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ
إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا
تَسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤٢﴾

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا
مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتِ
الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٣﴾

ثَمْنِيَّةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ
الْمَعْرَاضِ اثْنَيْنِ قُلْ الذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أُمُّ
الْأُنثِيَيْنِ أَمَا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامٌ
الْأُنثِيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١٤٤﴾

১৪৫) আৰু উটৰ দুবিধ আৰু গৰুৰ দুবিধ (মতা আৰু মাইকী); তুমি প্ৰশ্ন কৰা, এই দুবিধ মতা পশুক নে দুবিধ মাইকী পশুক নে এই দুবিধ মাইকীৰ গৰ্ভত যি আছে তাক আল্লাই অবৈধ কৰিছে? এই বিষয়ে আল্লাই যেতিয়া তোমালোকক আদেশ দিছিল তেতিয়া তোমালোকে (আল্লাৰ সন্মুখত) উপস্থিত আছিল নে? এতিয়া (কোৱা) যি আল্লাৰ বিপক্ষে মিছা সাজে, যাতে (তাৰ প্ৰকৃত) জ্ঞান নোহোৱাৰ কাৰণে মানুহক বিপথে নিয়ে তাতোকৈ কোন বেছি অন্যায়কাৰী হ'ব পাৰে? সঁচাকৈয়ে অন্যায়কাৰীসকলক আল্লাই পথ প্ৰদৰ্শন নকৰে।

১৪৬) তুমি কোৱা, মোৰ প্ৰতি যি প্ৰত্যাদেশ অৱতীৰ্ণ হৈছে তাৰ মাজত মই এনে বস্তু পোৱা নাই যি খোৱা সকলৰ পক্ষে অবৈধ, এই বিলাক ভিন্ন মৃত জীৱ, বা বৈয়োৱা বক্ত, বা গাহৰিৰ মাংস, কিয়নো এই বিলাক নিশ্চয় অশুচি— অথবা যি খোৱাত আল্লাহৰ অবাধ্যতা হয়, (অথাৎ) আল্লাহ ভিন্ন আনলৈ উছৰ্গা কৰা জন্তু; কিন্তু যি বিদ্রোহী নাই বা সীমা লঙ্ঘনকাৰী নোহোৱাকৈ নিৰুপায় অৱস্থাত পৰি তাকে খায় (তাত দোষ নাই), কিয়নো তোমাৰ প্ৰভু শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দয়ালু।

১৪৭) আৰু ইহুদীসকলৰ নিমিত্তে খুৰা থকা সকলো জন্তুকেই অবৈধ কৰিছিলোঁ; আৰু গৰু আৰু ছাগলীৰ পিঠিত বা নাড়ী-ভুক্ত খৰা চৰ্বি বা যি চৰ্বি হাড় সমূহত সংলগ্ন থাকে তাৰ বাহিৰে উভয় জন্তুৰ আন চৰ্বি আমি সিহঁতৰ নিমিত্তে অবৈধ কৰিছিলোঁ; আমি সিহঁতক এনে

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ۗ قُلْ
 آذَكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا
 اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُهُ الْأُنثَيَيْنِ ۗ أَمْ
 كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَضَعَكُمُ اللَّهُ بِهَذَا
 فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
 يُضِلُّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى
 طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً
 أَوْ دَمًا مُسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خنزيرٍ فَإِنَّهُ
 رَجَسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۗ فَمَنْ
 اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ
 غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٦﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ
 وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
 شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا
 أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۗ ذَٰلِكَ

শাস্তি প্ৰদান কৰিছিলোঁ সিহঁতৰ বিৰুদ্ধাচৰণৰ প্ৰতিফল স্বৰূপ; আৰু (বৰ্ণনা কৰাত) আমি নিশ্চয় সত্যবাদী।

১৪৮) এতেকে সিহঁতে যদি তোমাক মিছলীয়া বুলি ভাবে তেন্তে কোৱা, তোমালোকৰ প্ৰভু অসীম কৰুণাৰ আধাৰ; কিন্তু অপৰাধীসকলৰ পৰা তেওঁৰ শাস্তি নিবৃত্ত নহয়।

১৪৯) যিসকলে আনক আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পাতে সিহঁতে ক'ব, আল্লাই ইচ্ছা কৰা হ'লে আমি, নাইবা আমাৰ পিতৃ-পুৰুষসকলে, আনক আল্লাহৰ সমানে উপাস্য নাপাতিলোঁহেঁতেন, নাইবা আমি একো বস্তুকেই (নিজ অনুমানৰে) অবৈধ নকৰিলোঁহেঁতেন; এইদৰে সিহঁতৰ পূৰ্ববৰ্তীসকলেও (সত্যক) অগ্ৰাহ্য কৰিছিল, যেতিয়ালৈকে আমাৰ শাস্তিৰ সোৱাদ সিহঁতে লোৱা নাছিল। কোৱা, তোমালোকৰ কাষত (এই বিষয়ে প্ৰকৃত) জ্ঞান আছে নে? যদি আছে, আমাৰ সম্মুখত তাকে প্ৰকাশ কৰা; তোমালোকে কেৱল নিজ কল্পনাৰহে অনুসৰণ কৰিছা, আৰু তোমালোকে কেৱল অনিশ্চিত অনুমানহে অবলম্বন কৰিছা।

১৫০) তুমি কোৱা, অন্তৰক আশ্বাস দিয়া প্ৰমাণৰ গৰাকী আল্লাহ, তেওঁ ইচ্ছা কৰা হ'লে তোমালোকৰ সকলোকে সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰিলে-হেঁতেন।

১৫১) তুমি কোৱা, তোমালোকৰ সেইবিলাক সাক্ষী লৈ আনা যিসকলে এই সাক্ষী দিব, আল্লাই (সঁচাকৈয়ে) ইয়াক অবৈধ কৰিছে; কিন্তু সিহঁতে এনে সাক্ষী দিলেও তুমি সিহঁতৰ সঙ্গী হৈ তেনে সাক্ষী নিদিবা;

جَزِيئَتُهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٨﴾

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ
وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٩﴾

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ
شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
حَتَّىٰ ذَاقُوا آسَاءَ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ
عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٥٠﴾

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ
لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٥١﴾

قُلْ هَلْ مِمَّنْ شَهِدَ آءَاءُكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ
اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ
مَعَهُمْ

আৰু যি সকলে আমাৰ নিদৰ্শন সমূহক মিছা বুলি অগ্ৰাহ্য কৰে, আৰু যি সকলে পৰকালত বিশ্বাস নকৰে আৰু আনক নিজ প্ৰভুৰ তুল্য বুলি ভাবে সেই সকলৰ বৃথা বাঞ্ছাসমূহৰ অনুসৰণ নকৰিবা।

১৫২) তুমি কোৱা, (মোৰ ওচৰলৈ) আহা, তোমালোকৰ নিমিত্তে তোমালোকৰ প্ৰভুয়ে যি অবৈধ কৰিছে তাকে মই পাঠ কৰি শুনাওঁ: তোমালোকে আনক আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পাতি নলবা। আৰু (তেওঁ আদেশ দিছে) পিতৃ-মাতৃৰ সৈতে সদয় ব্যৱহাৰ কৰিবা, আৰু দাৰিদ্ৰ বশত: নিজৰ সন্তান-সন্ততিক হত্যা নকৰিবা, তোমালোকৰ আৰু সিহঁতৰো, জীৱিকা আমি়েই প্ৰদান কৰো; আৰু নিৰ্গত কাৰ্য্যসমূহৰ ওচৰ নাচাপিবা, সেইবোৰ প্ৰকাশ্য বা অপ্ৰকাশ্য হওক; আৰু যি আত্মাক বধ কৰিবলৈ আল্লাই নিষেধ কৰিছে তাক স্বত্ব হত্যা নকৰিবা; এই বিধিসমূহৰ সন্মুখে তেওঁ তোমালোকক ইয়াকে আদেশ দিছে, হ'ব পাৰে তোমালোকে বুজি পোৱা।

১৫৩) আৰু মাউৰাৰ মঙ্গল সাধনৰ উদ্দেশ্য বিনে সাবালক অৱস্থা নোপোৱালৈকে (লোভত পৰি) তাৰ ধন সম্পত্তিৰ ওচৰো নাচাপিবা; আৰু ন্যায় ভাৱে জোখ আৰু ওজন পূৰ্ণ কৰিবা; আমি কোনো আত্মাৰ ওপৰত তাৰ সাধ্যৰ অতীত ভাৱ অপৰ্ন নকৰো; আৰু যেতিয়া তোমালোকে মত প্ৰকাশ কৰা, ন্যায় ভাৱে কৰিবা, যদিও সেই মত আত্মীয়-স্বজনৰ বিষয়ে প্ৰকাশ কৰিব লগা হয়;

وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٢﴾

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ
الْأَنْتِشْرِكُوبِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا
وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ
نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا
الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَلَا
تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
ذِكْرُكُمْ وَصُصُّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥٣﴾

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ
وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا أُولَٰئِكَ كَانَ ذَا
قُرْبَىٰ

আৰু আল্লাহৰ সৈতে চুক্তি পূৰ্ণ কৰিবা; এনে বিধানসমূহৰ সম্বন্ধে তেওঁ তোমালোকক ইয়াকে আদেশ দিছে, হ'ব পাৰে তোমালোকে উপদেশ গ্ৰহণ কৰা।

১৫৪) আৰু (তেওঁ আদেশ দিছে) এই বুলি, মোৰ এই বাট পোন; এতেকে তাৰেই অনুসৰণ কৰা, অইন বিলাক পথৰ অনুসৰণ নকৰিবা, কিয়নো সেইবোৰ পথে তেওঁৰ পথৰ পৰা তোমালোকক আঁতৰই নি ভিন্ ভিন্ দলৰ সৃষ্টি কৰিব; এনে বিধান সম্বন্ধে তেওঁ তোমালোকক এয়ে আদেশ দিছে, যাতে তোমালোকে আল্লাহৰ প্ৰতি ভয় কৰা।

১৫৫) আৰু চোৱাঁ, আমি মুচাক ধৰ্ম পুথি দান কৰিছোঁ, ইয়াৰ দ্বাৰা সংকৰ্মীৰ প্ৰতি (আমাৰ অনু-গ্ৰহ) সম্পূৰ্ণ কৰি আৰু সকলো (আৱশ্যকীয়) বস্তু সম্বন্ধে বিস্তাৰিত ৰূপে উল্লেখ কৰি, আৰু (মানৱৰ নিমিত্তে) পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু কৰুণা স্বৰূপ; হ'ব পাৰে সিহঁতে নিজ প্ৰভুৰ দৰ্শন সম্বন্ধে বিশ্বাস স্থাপন কৰে।

১৫৬) আৰু আমি এইখন পুথি অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ মঙ্গলময় কৰি; এতেকে ইয়াৰ অনুসৰণ কৰা, আৰু পাপৰ পৰা বিৰত থাকিবা; সম্ভৱত: তোমালোকৰ প্ৰতি কৰুণা বৰ্ষণ কৰা হয়।

১৫৭) (এই অৰ্থে পুথিখন অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ) তোমালোকে যেন এই বুলি ক'ব নোৱাৰা, আমাৰ পূৰ্বে দুই সম্প্ৰদায়ৰ প্ৰতিহে ধৰ্মপুথি অৱতীৰ্ণ কৰা হৈছিল; আৰু সেইসকলে যি পাঠ কৰিছিল সেই সম্বন্ধে আমি প্ৰকৃততে পৰিঞ্জাত নাছিলোঁ।

وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ۗ ذِكْرُكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٦﴾

وَأَنْ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَقَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ۗ ذِكْرُكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٧﴾

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٨﴾

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٩﴾

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَي طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا ۗ وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفِيلِينَ ﴿١٦٠﴾

১৫৮) অথবা তোমালোকে যেন এই বুলিও ক'ব নোৱাৰা, আমাৰ প্ৰতি তেনে ধৰ্মপুথি অৱতীৰ্ণ হোৱা হলে আমি নিশ্চয় সিহঁতকৈ অধিক সুপথ-প্ৰাপ্ত হ'লোহেঁতেন; এতিয়া স্বৰূপতে তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমালোকলৈ আহিছে প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ, আৰু পথ-প্ৰদৰ্শন, আৰু (তেওঁৰ) কৰুণা; তেন্তে যিয়ে আল্লাহৰ নিদৰ্শন সমূহ অমান্য কৰিছে, আৰু সেই সকলৰ পৰা বিমুখ হৈছে, তাতকৈ অধিক অন্যায়াবিকাৰী কোন হ'ব পাৰে? যি সকলে আমাৰ নিদৰ্শন সমূহৰ পৰা বিমুখ হৈছে সিহঁতক আমি শীঘ্ৰে প্ৰদান কৰিম নিকুণ্ট শাস্তিৰ প্ৰতি-ফল, কিয়নো সিহঁত বিমুখ হৈ ঘূৰি গৈছিল।

১৫৯) ফিৰিস্তাসকল সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহক বা স্বয়ং তোমাৰ প্ৰভু উপস্থিত হওক, নাইবা তোমাৰ প্ৰভুৰ কিছুমান নিদৰ্শন উপনীত হওক, তালৈ মাথোন সিহঁতে অপেক্ষা কৰি আছে নে? যিদিনা তোমাৰ প্ৰভুৰ কিছুমান নিদৰ্শন পাবহি তেতিয়া তাত কোনো আত্মাই বিশ্বাস কৰাত একো লাভ নহ'ব, যিহেতু সি আগতে বিশ্বাস কৰা নাছিল, বা বিশ্বাস কৰিও কোনো কল্যাণ অৰ্জন কৰা নাছিল; তুমি কোৱা, তোমালোকে অপেক্ষা কৰি থাকা, আমিও অপেক্ষা কৰি আছো।

১৬০) বাস্তৱতে যিসকলে নিজ ধৰ্মত বিচ্ছেদৰ সৃষ্টি কৰিছে আৰু ভিন্ ভিন্ সম্প্ৰদায়ত বিভক্ত হৈছে, সেই সকলৰ লগত তোমাৰ একো সম্বন্ধ নাই; প্ৰকৃততে সিহঁতৰ বিষয়টো আল্লাহৰ হাতত; শেহত সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল সেই সম্বন্ধে সিহঁতক তেওঁ জানিবলৈ দিব।

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ
لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ
بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً فَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ
عَنْهَا سَنَجْرَىٰ الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ
آيَاتِنَا سَوَاءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٨﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ
يَأْتِي رَبُّكَ أَوْ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ
يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا
إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ
كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا
إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَابًا
لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى
اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٦٠﴾

১৬১) যি জনে (আল্লাহৰ ওচৰত) সৎকৰ্ম লৈ আনিব সেই জনে তাৰে সদৃশ দহগুণ প্ৰতিদান লাভ কৰিব; আৰু যিয়ে অসৎকৰ্ম লৈ আহিব, তাক প্ৰতিদান দিয়া হ'ব কেৱল তাৰেই অনুৰূপ; আৰু সিহঁতৰ কোনো অন্যায়ে কৰা নহ'ব।

১৬২) তুমি কোৱা, মোৰ কথা এই: মোৰ প্ৰভুয়ে নিশ্চয় মোক পোন বাটৰ ফালে চলাই নিছে; সেয়ে সঠিক ধৰ্ম, একনিষ্ঠ সেৱক ইব্ৰাহিমৰ ধৰ্ম-নীতি; আৰু তেওঁ সেই সকলৰ মাজৰ নাছিল যিসকলে আনক আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পাতিছিল।

১৬৩) তুমি কোৱা, নিশ্চয় মোৰ নমাজ আৰু মোৰ কুৰবানী আৰু মোৰ জীৱন আৰু মোৰ মৰণ সকলো বন্দাগুৰ প্ৰতিপালক আল্লাহৰেই নিমিত্তে।

১৬৪) তেওঁৰ কোনো অংশীদাৰ নাই মোক এনে আদেশ দিয়া হৈছে; আৰু আত্ম-সমৰ্পন কৰোঁতা সকলৰ মাজৰ মইয়েই সৰ্বপ্ৰথম।

১৬৫) তুমি কোৱা কি! আল্লাহক এৰি মই আন প্ৰতিপালক অশ্বেষণ কৰিম নে? অথচ তেওঁৰেই সকলোৰে পালন কৰ্তা; আৰু প্ৰত্যেক মানুহে যি অৰ্জন কৰে তাৰ দায়িত্ব তাৰেই ওপৰত; আৰু কোনো ভাৰাকান্ত মানুহে আনৰ ভাৰ বহন নকৰিব; শেহত তোমালোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ হ'ব তোমালোকৰ প্ৰত্যগমন; সেই সময়ত যি বিষয়ে তোমালোকে বিৰোধ কৰিছিল তাৰ প্ৰকৃত তত্ত্ব তেওঁ তোমালোকক জানিবলৈ দিব।

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالِهَا
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا
مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾

قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ۖ دِينًا قِيَمًا مِّمَّا إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦٢﴾

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٣﴾

لَا شَرِيكَ لَهُ ۚ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ
الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٤﴾

قُلْ أَعْيَرَ اللَّهُ أَبْغَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ
شَيْءٍ ۗ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ۗ ثُمَّ إِلَىٰ
رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ
فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٥﴾

১৬৬) আৰু তেওঁৰেই তোমালোকক পৃথিৱীত (আন জাতিৰ) উত্তৰাধিকাৰী পাতিছে, আৰু তেওঁ তোমালোকৰ কিছুমানক সন্মানত কিছুমানৰ ওপৰত সমুন্নত কৰিছে, যাতে তেওঁ যি (ক্ষমতা) তোমালোকক দান কৰিছে তাৰ সম্বন্ধে তোমালোকৰ পৰীক্ষা লয় সঁচাকৈয়ে শাস্তি দিয়াত তোমাৰ প্ৰভু ক্ষিপ্ৰ; আৰু নিশ্চয় তেওঁ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ
وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ
لِّيَبْلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ
سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٦﴾

চুৰা- ৭

AL-ARAF

আল-আৰাফ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আলিফ, লাম, মীম, ছাদ ।

الْمَصِّ ②

মই (أَنَا اللَّهُ أَعْلَمُ، صَادِقُ الْقَوْلِ:

আল্লাহ, মই সৰ্বজ্ঞ, মই স্পষ্টৰূপে
বৰ্ণনা কৰোঁতা সত্যবাদী) ।

৩) তোমাৰ প্ৰতি এই ধৰ্মগ্ৰন্থ
অৱতীৰ্ণ কৰা হৈছে যাতে তুমি
ইয়াৰ দ্বাৰা (মানৱক) সতৰ্ক কৰি
দিয়া আৰু যাতে বিশ্বাসী সকলৰ
নিমিত্তে এই পুথি উপদেশ স্বৰূপ
হয়; কিন্তু (চোৰী) এই বিষয়ে যেন
তোমাৰ হিয়াত সঙ্কোচৰ সৃষ্টি নহয় ।

كُتِبَ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ

حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَى

لِلْمُؤْمِنِينَ ③

৪) তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা
তোমালোকৰ প্ৰতি যি (কোৰ-আন)
নমাই পঠিওৱা হৈছে তাৰেই
অনুসৰণ কৰা, আৰু তেওঁক এৰি
আন কোনো সাহায্যকাৰী সকলৰ
অনুগামী নহবা; নিচেই অলপহে
তোমালোকে উপদেশ গ্ৰহণ কৰা ।

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا

تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا

تَذَكَّرُونَ ④

৫) আৰু বহুত নগৰ আমি ধ্বংস
সাধন কৰিছোঁ; তাৰ (অধি-
বাসীসকলৰ) ওপৰত সিহঁতে নিশা
শুই থাকোতে বা অপৰাহু বিশ্রাম
কৰোঁতে, আকস্মাৎ আমাৰ শাস্তি
আহি পৰিল ।

وَكَمْ مِّنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا

بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ⑤

৬) পিছত, সিহঁতৰ ওচৰলৈ আমাৰ
শাস্তি অহাত সিহঁতে ইয়াৰ বাহিৰে
একোকে মাতিব নোৱাৰিছিলঃ
সঁচাকৈয়ে আমি অন্যায়কাৰী
আছিলোঁ ।

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا

أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ⑥

৭) এতেকে যিসকলৰ প্ৰতি
ৰচুলসকলক প্ৰেৰণ কৰা হৈছিল
সিহঁতক আমি নিশ্চয় প্ৰশ্ন কৰিম;
আৰু সেই ৰচুল সকলকো আমি
নিশ্চয় প্ৰশ্ন কৰিম।

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ
وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾

৮) পিছত নিশ্চয় আমি নিজ
(বিশেষ) জ্ঞানৰ সৈতে (সিহঁতৰ
কাৰ্য্যাবলী) সিহঁতৰ আগত বৰ্ণনা
কৰিম, কিয়নো আমি (সেইবোৰ)
নিৰীক্ষণ নকৰাকৈ নাছিলোঁ।

فَلَنَقُصِّبَ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَوَمَا كُنَّا
غَآئِبِينَ ﴿٨﴾

৯) সেইদিনাখন যে (কাৰ্য্যসমূহৰ)
লেখ-জোখ লোৱা হ'ব এয়া সত্য;
তেতিয়া যিসকলৰ (পুণ্যৰ) তজ্জু
গধুৰ হ'ব, সেইসকলেই হ'ব সফল
মনোৰথ।

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ
مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

১০) কিন্তু যিসকলৰ (পুণ্যৰ) তজ্জু
পাতল হ'ব সেইসকলেই নিজ
আত্মাসমূহৰ ক্ষতি কৰিছিল, কিয়নো
সিহঁতে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহৰ বিষয়ে
অন্যায় ব্যৱহাৰ কৰিছিল।

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا
يَظْمُونَ ﴿١٠﴾

১১) আৰু স্বৰূপতে আমি
তোমালোকক ক্ষমতা দান কৰি
পৃথিৱীত সংস্থাপিত কৰিছোঁ, আৰু
তোমালোকৰ নিমিত্তে জীৱিকা
নিৰ্বাহৰ উপায় তাতে কৰি দিছোঁ;
(কিন্তু) তোমালোকে নিচেই
অলপহে কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ কৰা।

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ
فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١١﴾

১২) আৰু স্বৰূপতে আমি
তোমালোকক সৃজন কৰিলোঁ আৰু
তোমালোকক আকাৰ দান কৰিলোঁ;
তাৰ পিছত আমি ফিৰিস্তাসকলক
কলোঁ, তোমালোক আদমৰ বাধ্য
হোৱা; তেতিয়া ইব্লিচৰ বাহিৰে
সকলোৱে বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰিলে;
(কিন্তু) সি বাধ্য হোৱাসকলৰ মাজৰ
নহ'ল।

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا
لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٢﴾

১৩) তেওঁ কলে, মই যেতিয়া তোমাক আদেশ দিছিলোঁ তেতিয়া তুমি (আদমৰ) বাধ্য হোৱাত কি কথাই বাধা জন্মালে? সি কলে, মই তেওঁতকৈ শ্ৰেষ্ঠ; মোক তুমি অগ্নিৰে সৃজন কৰিছা, আৰু তেওঁক সৃজন কৰিছা আলতীয়া মাটিৰে।

قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدًا إِذْ أَمَرْتُكَ ط
قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ
وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۝۱۳

১৪) তেওঁ কলে, তেন্তে তুমি এই ঠাইৰ পৰা নামি যোৱা, কিয়নো এনে ঠাইত অহঙ্কাৰ কৰা তোমাৰ পক্ষে কোনো মতে নৰজে; গতিকে তুমি ওলাই যোৱা; তুমি সেই সকলৰ মাজৰ হলা যিসকল অধম।

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ
تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ
الصُّغَرِيِّينَ ۝۱۴

১৫) সি কলে, যিদিনা সিহঁতৰ পুনৰুত্থান হ'ব সেই দিনালৈকে তুমি মোক অৱসৰ দিয়া।

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝۱۵

১৬) তেওঁ কলে, নিশ্চয় তোমাক অৱসৰ দিয়া হ'ল।

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ۝۱۶

১৭) সি কলে, যিহেতু তুমি মোক বিনাশ-প্ৰাপ্ত বুলি স্থিৰ কৰিলা, মই যোৱা নিশ্চয় সিহঁতক বিপথে নিবলৈ তোমাৰ পোন বাটতে সিহঁতৰ বাবে বহি থাকিম।

قَالَ فِيمَا آغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ
صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ۝۱۷

১৮) তাৰ পিছত মই নিশ্চয় সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিম, সিহঁতৰ আগফালৰ পৰা, আৰু সিহঁতৰ পিছফালৰ পৰা, আৰু সিহঁতৰ সোঁফালৰ পৰা, আৰু সিহঁতৰ বাওঁফালৰ পৰা; আৰু (ফলত) তুমি সিহঁতৰ বেছি ভাগকেই তোমাৰ কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ নকৰা দেখিবলৈ পাবা।

ثُمَّ لَا تَأْتِيهِمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ ط
وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ۝۱۸

১৯) তেওঁ কলে, তুমি এই ঠাইৰ পৰা ওলাই যোৱা, অপমানিত, লাঞ্ছিত হৈ, যিসকলে তোমাৰ অনুসৰণ কৰিব সেই সকল আৰু তোমালোক সকলোৰে দ্বাৰা নিশ্চয় মই নৰক পূৰ্ণ কৰিম।

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْذُورًا
لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ
مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ۝۱۹

২০) আৰু কলে, হে আদম, তুমি আৰু তোমাৰ সহচাৰী দুয়ো এই উদ্যানত বাস কৰা, আৰু য'ৰে ইচ্ছা ত'ৰে পৰা খাবা, কিন্তু এই গছ জোপাৰ ওচৰ নাচাপিবা; ওচৰ চাপিলে তোমালোকক দুয়ো অন্যায়-কাৰীসকলৰ মাজৰ হবা।

২১) কিন্তু চয়তানে তেওঁলোকক কু-মন্ত্ৰণা দিলে, যাতে উভয়ৰ যি গোপনীয় লাজৰ অঙ্গ পৰস্পৰৰ পৰা পূৰ্বে অদৃশ্য আছিল তাক উভয়ৰ সমুখত প্ৰকাশিত কৰে; আৰু সি কলে, তোমালোক দুয়ো যাতে ফিৰিস্তা হ'ব নোৱাৰা, নাইবা চিৰজীৱিত সকলৰ অন্তৰ্গত নোহোৱা, সেই কাৰণে মাথোন তোমালোকৰ প্ৰভুৱে তোমালোক দুইকো এই গছ জোপাৰ ওচৰ চাপিবলৈ নিষেধ কৰিছে।

২২) আৰু তেওঁলোকৰ আগত সি শপত খাই কৈছিল, মই নিশ্চয় তোমালোক উভয়ৰ মঙ্গলৰ কাৰণে উপদেশ দিছোঁ।

২৩) পিছত যেতিয়া উভয়ে সেই গছ জোপাৰ (ফলৰ) সোৱাদ ললে, তেতিয়া তেওঁলোকৰ লাজৰ গোপনীয় অঙ্গ পৰস্পৰৰ সমুখত প্ৰকাশিত হ'ল; আৰু উভয়ে উদ্যানৰ পাত-লতাৰে নিজৰ লজ্জা আবৃত কৰিবলৈ ধৰিলে; আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰভুৱে দুইকো এইদৰে সম্বোধন কৰি কলে, এই গছ জোপাৰ ওচৰ চাপিবলৈ মই তোমালোক দুয়োক নিষেধ কৰা নাছিলোঁ নে? আৰু মই তোমালোক দুয়োক (সাৱধান কৰি) জনাই দিয়া নাছিলোঁ নে, তোমালোক উভয়ৰ নিমিত্তে চয়তান নিশ্চয় প্ৰকাশ্য শত্ৰু?

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا
مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجْرَةَ
فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا
مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِهِمَا وَقَالَ مَا
نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجْرَةِ إِلَّا أَنْ
تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢١﴾

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ الصَّحِيحِينَ ﴿٢٢﴾

فَدَلَّهُمَا بِعُرْوَةٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجْرَةَ
بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ
عَلَيْهِمَا مِنْ وُرْقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا
أَلَمْ أَنهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجْرَةِ وَأَقُلُّ
لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٣﴾

২৪) তেওঁলোক উভয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰিলেঃ হে আমাৰ প্ৰভু, আমি নিজৰেই অন্যায় কৰিলো; আৰু এতিয়া তুমি আমাক ক্ষমা দান নকৰিলে আৰু আমাৰ প্ৰতি কৰুণা প্ৰদৰ্শন নকৰিলে, নিশ্চয় আমি ক্ষতিগ্ৰস্ত সকলৰ অন্তৰ্গত হম।

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٤﴾

২৫) তেওঁ কলে, তোমালোক (ইয়াৰ পৰা অইন ঠাইলৈ) নামি যোৱা; তোমালোক ইজন সিজনৰ শত্ৰু; আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে পৃথিৱীত কিছুদিনৰ কাৰণে বাসস্থান আৰু সম্বল আছে।

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾

২৬) তেওঁ (আৰু) কলে, তোমালোকে তাতেই জীৱন ধাৰণ কৰিবা, আৰু তাতেই প্ৰাণ ত্যাগ কৰিবা, আৰু (মৃত্যুৰ পাছত) তাৰে পৰা তোমালোকক পুনৰ উত্থিত কৰা হ'ব।

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٦﴾

২৭) হে আদমৰ সন্তান-সন্ততি, স্বৰূপতে আমি তোমালোকৰ প্ৰতি তোমালোকৰ লজ্জা নিবাৰণৰ নিমিত্তে আৰু শোভনৰ নিমিত্তে সাজ্ অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ; কিন্তু ধৰ্মপৰায়ণ-তাৰ সাজ্ হে অতি উত্তম; আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহৰ মাজৰ ইও এটা নিদৰ্শন; (তাকে দেখি সন্তৰত: সিহঁতে উপদেশ গ্ৰহণ কৰে।

يَبْنِيٰٓ أَدَمَ قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسَ التَّقْوَىٰ ۗ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ۗ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

২৮) হে আদমৰ সন্তান- সন্ততি চয়তানে যেন তোমালোকক প্ৰলোভনত নেপেলায়, যেনেকৈ সি তেওঁলোকৰ পিতৃ-মাতৃক স্বৰ্গ উদ্যানৰ পৰা ওলাই যাবলৈ বাধ্য কৰিছিল, যাতে সি তেওঁলোকৰ সাজ্ সোলোকাই লৈ ইজনৰ লাজৰ গোপনীয় অঙ্গ সিজনৰ সন্মুখত প্ৰকাশিত কৰে। বাস্তৱতে

يَبْنِيٰٓ أَدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِهِمَا ۗ إِنَّهُ

সি আৰু তাৰ দলে এনে ঠাইৰ পৰা তোমালোকক দেখি থাকে য'ত সিহঁতক তোমালোকে দেখিবলৈ নোপোৱা। যিসকলে বিশ্বাস নকৰে সিহঁতৰ নিমিত্তে চয়তানবিলাকক আমি নিশ্চয় বন্ধু নিযুক্ত কৰিছোঁ।

২৯) যেতিয়া সিহঁতে নিৰ্গত কাৰ্য্য কৰে সিহঁতে কয়, আমি আমাৰ পিতৃ-পুৰুষসকলক এনে কাৰ্য্য কৰি থকা দেখি আহিছোঁ; আৰু আমাকো আল্লাই এনে কাৰ্য্য কৰিবলৈ আদেশ দিছে; তুমি কোৱা, আল্লাই নিশ্চয় নিৰ্গত কাৰ্য্য কৰিবলৈ কদাপি আদেশ নিদিয়ে; তোমালোকে আল্লাহৰ সম্বন্ধে এনে কথা কৈছা যি তোমালোকে সমূলি নাজানা।

৩০) তুমি কোৱা, মোৰ প্ৰভুয়ে মোক ন্যায় বিচাৰৰ হে আদেশ দিছে; আৰু (আদেশ দিছে) তোমালোকে প্ৰাৰ্থনাৰ ঠাইত (আৰু সময়ত) সঠিকৰূপে (আল্লাহৰ ফালে) মন থিৰ কৰিবা; আৰু তেওঁৰ ধৰ্মত থাকি তেওঁক একাগ্ৰ চিত্তে আহ্বান কৰিবা। আদিতো তোমালোকক যেনেকৈ তেওঁ সৃষ্টি কৰিছিল তেনেকৈ আকৌ (সেই অৱস্থালৈ) তোমালোক উভতি যাবা।

৩১) তেওঁ এদলক সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰিছে, আৰু আন এদলৰ পক্ষে বিপথে যোৱাহে স্থিৰ কৰা হৈছে; বাস্তৱতে সিহঁতে আল্লাহক এৰি চয়তানবিলাকক বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ কৰিছে, অথচ সিহঁতে ভাবি লৈছে সিহঁতহে সুপথগামী।

৩২) হে আদমৰ সন্তান-সন্ততি, প্ৰত্যেক নমাজৰ ঠাইত (আৰু সময়ত) তোমালোকৰ সাজপাৰ সুশোভিত কৰি লবা;

يُرِيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٩﴾

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا ۗ قُلْ إِنَّا لَأَنذِرُكُمْ بِالْحَشَاءِ ۗ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ ۗ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۗ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٣١﴾

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ ۗ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنََّّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٢﴾

يَبْنِيٰٓ اٰدَمَ خُدُوٰزِيْنَ تَكْمُ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ

আৰু আহাৰ কৰিবা আৰু পান কৰিবা; (এনে কৰাত কোনো দোষ নাই) কিন্তু সীমা অতিক্রম নকৰিবা, সঁচাকৈয়ে তেওঁ সেই সকলক ভাল নাপায় যিসকলে সীমা অতিক্রম কৰে।

৩৩) তুমি কোৱা, আল্লাই নিজ ভৃত্যসকলৰ (ব্যৱহাৰৰ) নিমিত্তে যি শোভনীয় বস্তু বিলাক উদ্ভৱ কৰিছে, আৰু জীৱিকা নিৰ্বাহৰ কাৰণে যি বিশুদ্ধ বস্তু (দান কৰিছে) সেইবোৰক কোনে অবৈধ কৰিছে? কোৱা, যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে সেই সকলে এই বিলাক (আল্লাহৰ অনুগ্রহ) লাভ কৰিব পাৰিব জীৱনত, আৰু সুকীয়া কৈ পুনৰুত্থানৰ দিনা; এইদৰে আমি নিদৰ্শন সমূহ জ্ঞানৰন্ত লোকৰ নিমিত্তে বিস্তাৰিত ভাবে বৰ্ণনা কৰিছোঁ।

৩৪) তুমি কোৱা, মোৰ প্ৰভুয়ে নিষেধ কৰিছে কেৱল নিৰ্গত কাৰ্য্য সমূহ, তাৰ যি প্ৰকাশ্য আৰু যি গুপ্ত আৰু পাপ কাৰ্য্য, আৰু অযথা বিৰোধীতা; আৰু ইয়াকো (নিষেধ কৰিছে) তোমালোকে আনক আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পাতা, যি সম্বন্ধে তেওঁ কোনো প্ৰমাণৰ অৱতাৰণা কৰা নাই; আৰু ইয়াকো (নিষেধ কৰিছে) তোমালোকে আল্লাহৰ সম্বন্ধে এনে কথা কোৱা যি তোমালোকৰ জ্ঞানৰ অতীত।

৩৫) আৰু প্ৰত্যেক সম্প্ৰদায়ৰ নিমিত্তে এটা নিৰ্ধাৰিত সময় আছে; গতিকে যেতিয়া সিহঁতৰ সেই নিৰ্ধাৰিত সময় আহি পায় সিহঁতে তাক এক মূহুৰ্ত্তও পিছলৈ নিব নোৱাৰে আৰু আগলৈও আনিব নোৱাৰে।

وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٦﴾

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ
وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ
آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ
كَذَلِكَ نَفِّصُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ
مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ ۖ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا
وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا
يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً ۖ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٩﴾

৩৬) হে আদমৰ সন্তান-সন্ততি, মোৰ নিদৰ্শনসমূহ বৰ্ণনা কৰিবলৈ যেতিয়া তোমালোকৰ মাজৰ পৰা তোমালোকৰ ওচৰলৈ বচলসকল আহে, তেতিয়া যিসকলে নিজকে পাপৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব আৰু নিজৰ সংশোধন কৰি ল'ব সেইসকলৰ কোনো ভয় নাথাকিব, আৰু সেই সকলে বেজাৰো কৰিব নালাগিব।

৩৭) কিন্তু যিসকলে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা ভাবি অগ্রাহ্য কৰিব, আৰু অহংকাৰ কৰি সেইসকলৰ বিৰোধ কৰিব সেইসকলেই হ'ব অগ্নিৰ অধিবাসী; তাতেই সিহঁত দীৰ্ঘকাল বাস কৰিব।

৩৮) গতিকে যিজনে আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাজে নাইবা তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা ভাবি অগ্রাহ্য কৰে, সেইজনতকৈ কোন অধিক অন্যায়কাৰী? এইসকলে সিহঁতৰ নিমিত্তে (আল্লাহৰ) পুথিত যি ভাগ্য লিপিবদ্ধ তাকেই পাব, সময়ক্ৰমে যেতিয়া আমাৰ ফিৰিস্তাসকল সিহঁতৰ প্ৰাণ ল'বলৈ সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহি সুধিব, আল্লাহক এৰি যিবিলাকক আহ্বান কৰিছিল সেইবিলাক (আজি) ক'ত? সিহঁতে উত্তৰ দিব, সেইবিলাক আমাৰ কাষৰ পৰা আঁতৰ হ'ল; আৰু এইদৰে সিহঁতে নিজৰ বিৰুদ্ধেই এই কথাৰ সাক্ষী দিব যে সিহঁতে বিশ্বাস স্থাপন কৰা নাছিল।

৩৯) তেওঁ আদেশ দিব, তোমালোকৰ পূৰ্বে যিসকল জিন আৰু মানুহৰ মৃত্যু ঘটিছে সেইসকলৰ দলৰ অন্তৰ্গত হৈ তোমালোকেও অগ্নিত প্ৰবেশ কৰা। যেতিয়া কোনো

يُبْنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٦﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٧﴾

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ أُولَئِكَ يَنَالُهُمُ نَصِيبُهُمْ مِّنَ الْكِتَابِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا إِنَّا مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ ۗ قَالُوا أَصَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٨﴾

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَّمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ ۗ كُلَّمَا دَخَلَتْ

এদলে তাত প্ৰৱেশ কৰিব সেই দলে সিহঁতৰ সঙ্গী আন দলক অভিশাপ দিব; অৱশেষত যেতিয়া ক্ৰমান্বয়ে সকলোয়ে সেই অগ্নিৰ ভিতৰত সোমাই একেলগ হ'ব শেহৰ দলে প্ৰথম দলৰ সন্মুখে ক'ব, হে আমাৰ প্ৰভু, সেই সকলেই আমাক পথভ্ৰান্ত কৰিছিল; গতিকে সিহঁতক অগ্নিৰ শাস্তি দুগুণকৈ প্ৰদান কৰা। তেওঁ ক'ব, প্ৰত্যেক পূৰ্ববৰ্তী দলে দুগুণকৈ শাস্তি ভোগ কৰিব; কিন্তু সেই বিষয়ে তোমালোকৰ জ্ঞান নাই।

৪০) আৰু সেই অনুৰূপ সিহঁতৰ প্ৰথমদলে সিহঁতৰ শেহৰ দলক ক'ব চোৱাঁ, আমাৰ ওপৰত তোমালোকৰ কোনো শ্ৰেষ্ঠত্ব নাথাকিল; গতিকে তোমালোকে যি অৰ্জন কৰিছিল তাৰ কাৰণে শাস্তিৰ সোৱাদ লোৱা।

৪১) বাস্তৱতে যিসকলে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা বুলি ভাবি অগ্ৰাহ্য কৰে, আৰু অহঙ্কাৰ কৰি সেইবিলাকৰ বিৰোধ কৰে, সিহঁতৰ নিমিত্তে আকাশৰ দুৱাৰ সমূহ উন্মুক্ত কৰা নহ'ব, আৰু বেজীৰ জলঙায়দি উট সোমাব পাৰিব, কিন্তু সিহঁতে স্বৰ্গৰ উদ্যানৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰিব; আৰু (আমাৰ) অপৰাধ কৰোঁতা সকলক এইদৰে আমি প্ৰতিফল দিওঁ।

৪২) নৰকত সিহঁতৰ নিমিত্তে শয্যা হ'ব (অগ্নিৰ), আৰু সিহঁতৰ (গাৰ) ওপৰত থাকিব (তাৰেই) নিহালি; আৰু অন্যায়কাৰীসকলক আমি এইদৰেই প্ৰতিফল দিওঁ।

৪৩) আৰু যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সজ কাম কৰে সেইসকলৰ আত্মাৰ ওপৰত এনে ভাৰ অপৰ্ন নকৰো যি তাৰ সাধ্যৰ অতিৰিক্ত; এই সকলেই

أُمَّةٌ لَّعَنَتْ أُحْتَهَا ۖ حَتَّىٰ إِذَا الدَّارُ كُورًا
فِيهَا جَمِيعًا ۗ قَالَتْ أُحْرَاهُمْ لِأَوْلِهِمْ
رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَصَلُّونَا فَاتِهِمْ عَذَابًا
ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ ۗ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ
وَلَكِن لَّا تَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

وَقَالَتْ أَوْلَهُمْ لِأَحْرَاهُمْ فَمَا كَانَ
لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٠﴾
إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا
تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ ۗ
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٣١﴾

لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ
غَوَاشٍ ۗ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٣٢﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا
نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۗ أُولَٰئِكَ

স্বৰ্গৰ অধিবাসী; তাতেই তেওঁ
লোকে চিৰকাল বাস কৰিব।

৪৪) আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয় সমূহত
(পৰস্পৰৰ নিমিত্তে) যি অলপ
বিদ্বেষ থাকে তাক আমি উলিয়াই
দিম; তেওঁলোকৰ তলেদি জুৰি
বিলাক বৈ যাব, আৰু তেওঁলোকে
ক'ব সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী সেই
আল্লাহ, যিজনে এনে (সুখৰ) ঠাইলৈ
আমাক পথ-প্ৰদৰ্শন কৰিলে; আৰু
আল্লাই আমাক পথ-প্ৰদৰ্শন নকৰা
হ'লে আমাৰ পক্ষে সুপথ লাভ কৰা
সম্ভৱ নাছিল; কোনো সন্দেহ নাই,
আমাৰ ৰচুলসকলে সত্য লৈ আনি-
ছিল। আৰু তেওঁলোকক ঘোষণা
শুনাই দিয়া হ'ব, এই স্বৰ্গ তোমা-
লোকৰ নিমিত্তে, তোমালোকে যি
সৎকৰ্ম কৰিছিল। তাৰেই প্ৰতিদান
স্বৰূপ তোমালোকক (আজি) তাৰ
উত্তৰাধিকাৰী কৰা হ'ল।

৪৫) আৰু স্বৰ্গউদ্যানৰ অধিবাসী
সকলে অগ্নিৰ অধিবাসী সকলক
চিঞৰি ক'ব যি প্ৰতিশ্ৰুতি আমাৰ
প্ৰভুয়ে আমাক দিছিল তাক আমি
সঁচা পালো আৰু তোমালোকক
তোমালোকৰ প্ৰভুয়ে যি প্ৰতিশ্ৰুতি
দিছিল তাক তোমালোকে সঁচা
পাইছানে? সিহঁতে ক'ব হয়, (সঁচা
পাইছোঁ); তেতিয়া সিহঁতৰ মাজৰ
এজন ঘোষণা কৰোঁতাই এই বুলি
ঘোষণা কৰিব- আল্লাহৰ অভি-
সম্পাত পৰিছে অন্যায়কাৰী সকলৰ
ওপৰত।

৪৬) সিহঁতে আল্লাহৰ পথৰ পৰা
(মানুহক) প্ৰতিৰোধ কৰিছিল, আৰু
সিহঁতে পৰকালতো বিশ্বাস
নকৰিছিল।

أَصْحَابِ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٣﴾

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍ تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ

الَّذِي هَدانا لهذا وَكُنَّا لِنَهْتَدِيَ

لَوْلَا أَنْ هَدانا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنا

بِالْحَقِّ ۗ وَنُودُوا أَنْ تَتَّكُمُ الْجَنَّةُ

أَوْ رُشْمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ

قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنا حَقًّا فَهَلْ

وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ۗ قَالُوا نَعَمْ

فَأَذِنَ مَوْدِنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى

الظَّالِمِينَ ﴿٤٥﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا

عُوجًا ۗ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَفِرُونَ ﴿٤٦﴾

৪৭) আৰু দুই দলৰ মাজত থাকিব এখন আঁৰ: আৰু ওখ ঠাইত থকাসকলে সিহঁতৰ চিন দেখি সকলোকে চিনি পাব। আৰু তেওঁলোকে স্বৰ্গৰ অধিবাসী সকলক এইদৰে সম্বোধন কৰিব তোমালোকৰ প্ৰতি হওক শান্তি: তেতিয়ালৈকে সেই স্বৰ্গ-উদ্যানত সেইসকলে প্ৰবেশ কৰাই নাই, কিন্তু (প্ৰবেশ কৰিবলৈ) আশা কৰি বৈ আছে।

৪৮) আৰু তেতিয়া অগ্নিৰ অধিবাসীসকলৰ প্ৰতি নয়ন সমূহ ঘূৰাই নিয়া হ'ব, তেওঁলোকে এই বুলি ক'ব, হে আমাৰ প্ৰভু, তুমি অন্যায়াকাৰী লোকৰ লগত আমাৰ অৱস্থান স্থিৰ নকৰিবা।

৪৯) আৰু ওখ ঠাইত থকা সকলে কিছুমান মানুহক সিহঁতৰ চিন দেখি চিনি পাই এইদৰে সম্বোধন কৰিব; তোমালোকৰ দল বল, আৰু যি বিষয়ে তোমালোকে গৰ্ব কৰিছিল সিও, (আজি) তোমালোকৰ কোনো কামতেই নালাগিব।

৫০) এই সকলৰেই সম্বন্ধে তোমালোকে শপত খাই কোৱা নাছিলানে, আল্লাই তেওঁলোকক নিজ কৰুণাৰ ভাগ নিদিব? (অথচ আজি তেওঁলোকক আল্লাই আদেশ দিছে) স্বৰ্গৰ ভিতৰলৈ তোমালোকে প্ৰবেশ কৰা; তোমালোকৰ একো ভয় নাথাকিব আৰু তোমালোকে শোকও কৰিব নালাগিব।

৫১) আৰু অগ্নিৰ অধিবাসীসকলে স্বৰ্গ-উদ্যানৰ অধিবাসীসকলক সম্বোধন কৰি এইদৰে ক'ব, ওপচি পৰা পানীৰ পৰা অলপখিনি আমাৰ কাৰণে ঢালি দিয়া, নাইবা আল্লাই তোমালোকক যি জীৱিকা দান কৰিছে

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ
رِجَالٌ يَّعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمِهِمْ وَنَادُوا
أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ
لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٧﴾

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ
أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٨﴾
وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا
يَّعْرِفُونَهُمْ بِسِيمِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَى
عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ
تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾

أَهُؤْلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ
بِرَحْمَةٍ ۖ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ
عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٥٠﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ
أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ۗ

তাৰে কিছু (আমাকো দিয়া)। তেওঁ
লোকে ক'ব, বাস্তৱতে (আজি) এই
দুয়ো বস্তুক অবিশ্বাসী সকলৰ
নিমিত্তে আল্লাই নিষিদ্ধ কৰিছে।

(৫২) (কিয়নো) সেইসকলে নিজৰ ধৰ্ম
আমোদ-প্ৰমোদ আৰু ৰং ধেমালি
ৰূপে গ্ৰহণ কৰিছিল, আৰু সিহঁতক
পাৰ্থিৱ জীৱনে প্ৰৰঞ্চনাত
পেলাইছিল। যিদৰে সিহঁতে আজিৰ
দিনৰ সাক্ষাৎ সম্বন্ধে সিহঁতে
আওহেলা কৰিছিল আৰু আমাৰ
নিদৰ্শনসমূহ অস্বীকাৰ কৰিছিল
সেইদৰে আমিও আজি সিহঁতক
উপেক্ষা কৰিম।

(৫৩) আৰু স্বৰূপতে জ্ঞানৰ সৈতে
আমি সিহঁতক দান কৰিছিলোঁ
ধৰ্মপুথি, তাতে সকলো বিষয়
বিস্তাৰিত ভাৱে বৰ্ণনা কৰি, বিশ্বাসী
লোকসকলৰ কাৰণে পথ-প্ৰদৰ্শন
আৰু কৰুণা স্বৰূপে।

(৫৪) ঐশী বাণী কেতিয়া পূৰ্ণ হ'ব
সিহঁতে তাৰে মাথোন অপেক্ষা কৰি
আছে নে? ঐশী বাণী যিদিনা পূৰ্ণ
হ'ব সেই সম্বন্ধে যিসকলে পূৰ্বে
আওহেলা কৰিছিল সিহঁতে ক'ব,
স্বৰূপতে আমাৰ প্ৰভুৰ ৰচুলসকলে
সত্য লৈ আহিছিল। এতিয়া আমাৰ
হৈ মধ্যস্থতা কৰোঁতা কোনো এজন
আছেনে যিজনে আমাৰ হৈ
(আল্লাহৰ আগত) খাটনি ধৰিব?
অথবা আমাক (পৃথিৱীলৈ)
ওভতাই নিয়া হ'ব নে, যাতে পূৰ্বে
আমি যেনে কাৰ্য্য কৰিছিলোঁ তেনে
নকৰি সজ কাম কৰিব পাৰো?
স্বৰূপতে সিহঁতে নিজৰ আত্মা-
সমূহৰেই ক্ষতি কৰিছে, আৰু
সিহঁতে (আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে) যি মিছা
সাজিছিল সি সিহঁতৰ পৰা সমূলি
অঁতৰ হ'ল।

قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ ۝

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَ لَعِبًا
وَّ غَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسُهُمْ
كَمَا نَسُوا الْقَاءَ يَوْمَ هَذَا وَمَا كَانُوا
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَى عِلْمٍ
هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ ۚ يَوْمَ يَأْتِي
تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ
جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۚ فَهَلْ لَنَا مِنْ
شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ
غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۚ قَدْ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ۝

৫৫) নিশ্চয় তোমালোকৰ প্ৰভু আল্লাহ, যিজনে ছয় দিনত আকাশ-মণ্ডলী আৰু পৃথিৱী সৃজন কৰিছে; আকৌ তেওঁ মহা সিংহাসনত অধিষ্ঠিত হ'ল; তেওঁ দিনক নিশাৰে আৱৰিত কৰে: (এনে দেখি) যেন সি বেগেৰে তাৰ অনুসৰণ কৰে। আৰু (তেওঁ সৃজন কৰিছে) সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰ আৰু নক্ষত্ৰ সমূহ, যিবিলোকক অধীন কৰা হৈছে তেওঁৰ আদেশৰ দ্বাৰা; চোৱা, সৃজন কৰা আৰু আদেশ দিয়াৰ গৰাকী তেওঁৱেই; বিশ্ব ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালক আল্লাহ মঙ্গলময়।

৫৬) তোমালোকে নিজ প্ৰভুক আহ্বান কৰিবা, বিনীত ভাৱে আৰু গোপনেও; নিশ্চয় তেওঁ সীমালঙ্ঘনকাৰী সকলক ভাল নাপায়।

৫৭) আৰু পৃথিৱীত তাৰ সংস্কাৰ সাধনৰ পিছত শান্তি ভঙ্গ নকৰিবা, আৰু তেওঁক আহ্বান কৰিবা সংশয় আৰু আশাৰ ভাব লৈ; প্ৰকৃততে, আল্লাহৰ কৰুণা সেই সকলৰ ওচৰতেই যিসকলে সজ কাম কৰে।

৫৮) আৰু তেওঁৱেই তেওঁৰ কৰুণাৰ আগতে পৰনসমূহ শুভ-সংবাদ ৰূপে প্ৰেৰণ কৰে; অৱশেষত যেতিয়া বতাহে গধুৰ ডাৱৰক বহন কৰে আমি তাক অনুপূৰ্বৰ ঠাইলৈ চলাই লৈ যাওঁ; পিছত তাৰে পৰা পানী নমাই তাৰে নানা প্ৰকাৰ ফল-মূল উৎপাদন কৰো। এইদৰে আমি মৃতকক পুনৰ জীৱিত কৰো, যাতে তোমালোকে উপদেশ গ্ৰহণ কৰা।

৫৯) আৰু যি ভূমি পৱিত্ৰ তাত উদ্ভিদ সমূহ নিজ প্ৰভুৰ আদেশত (প্ৰচুৰ পৰিমাণে) উৎপন্ন হয়

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى
الْعَرْشِ ۚ يُغْشَىٰ اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ
حَثِيثًا ۚ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ
مَسْحُورَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ
وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٥﴾

أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۗ إِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۗ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ
قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا
سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ
فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۗ كَذَلِكَ
نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ
رَبِّهِ ۗ

আৰু যি ভূমি অপৰিত্ৰ তাত বাজে
বস্ত্ৰৰ বাহিৰে একো উৎপন্ন নহয়;
এইদৰে শলাগ লোৱা লোকৰ নিমিত্তে
আমি নিদৰ্শন সমূহ ঘূৰাই ঘূৰাই
বৰ্ণনা কৰো।

৬০) স্বৰূপতে আমি নুহক তেওঁৰ
জাতিৰ প্ৰতি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ।
তেওঁ গৈ কৈছিল, হে মোৰ জাতি
আল্লাহৰেই আৰাধনা কৰা, তোমা-
লোকৰ নিমিত্তে তেওঁ ভিন্ন আন
কোনো উপাস্য নাই, বাস্তৱতে এই
আশঙ্কা কৰিছোঁ, কেনেকৈ
মহাদিনৰ শাস্তি তোমালোকৰ
ওপৰত যদি আহি পৰে।

৬১) তেওঁৰ জাতিৰ মুখিয়ালসকলে
কলে, আমি তোমাক প্ৰত্যক্ষ ভ্ৰমত
পৰি থকা হে দেখিছোঁ।

৬২) তেওঁ কলে, হে মোৰ জাতি,
নহয় মই কোনো ভ্ৰমত পৰা নাই,
বৰং মই ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালকৰ
ফালৰ পৰা অহা এজন ৰচুল।

৬৩) মই নিজ প্ৰভুৰ সংবাদসমূহ
তোমালোকক জ্ঞাপন কৰিছোঁ,
আৰু তোমালোকৰ মঙ্গলৰ নিমিত্তে
সং উপদেশ জনাইছোঁ, আৰু মই
আল্লাহৰ পৰা এনে জ্ঞান লাভ
কৰিছোঁ যি জ্ঞান তোমালোকৰ নাই।

৬৪) এই কাৰণে তোমালোকে
আচৰিত হৈছানে যে তোমা-
লোকৰেই মাজৰ এজন মানুহৰ দ্বাৰা
তোমালোকলৈ তোমালোকৰ প্ৰভুৰ
পৰা উপদেশ অনা হৈছে, যাতে
তেওঁ তোমালোকক সাৱধান কৰি
দিয়ে আৰু যাতে তোমালোকে
ধৰ্মপৰায়ণ হ'ব পাৰা, আৰু যাতে
তোমালোকৰ প্ৰতি (আল্লাহৰ)
কৰুণা প্ৰদৰ্শন কৰা হয়।

وَالَّذِي خَبْتُمْ لَا يَخْرُجُ إِلَّا
نَكَدًا ۚ كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٦١﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي
ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦٢﴾

قَالَ لِقَوْمٍ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَا كِبَىٰ
رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٣﴾

أَبْلَغُكُمْ رَسُولًا لِّبَيِّنَاتٍ لِّكُمْ
وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾

أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ
عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا
وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٥﴾

৬৫)কিন্তু সিহঁতে তেওঁক মিছলীয়া গণ্য কৰিলে। গতিকে আমি তেওঁক আৰু নারত উঠা তেওঁৰ সঙ্গীসকলক বক্ষা কৰিলোঁ, আৰু যিসকলে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা ভাবি অমান্য কৰিছিল সিহঁতক আমি পানীত বুৰাই মাৰিলোঁ; সঁচাকৈয়ে (সত্য) দেখা নোপোৱা এটা দল হৈ পৰিল।

৬৬)আৰু আদ-জাতিৰ প্ৰতি সিহঁতৰ ভ্ৰাতৃ হৃদক (আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ)তেওঁ গৈ কৈছিল, হে মোৰ জাতি, আল্লাহৰেই আৰাধনা কৰা; তোমালোকৰ নিমিত্তে তেওঁ ভিন্ন আন কোনো উপাস্য নাই; আল্লাহক তোমালোকে ভয় নকৰানে?

৬৭)তেওঁৰ জাতিৰ যিসকল মুখিয়াল মানুহে বিশ্বাস কৰা নাছিল সিহঁতে কলে, আমি নিশ্চয় তোমাক মুৰ্খতাত পৰি থকা দেখিছোঁ, আৰু আমি নিশ্চয় তোমাক মিছলীয়া সকলৰ এজন বুলি ধৰি লৈছোঁ।

৬৮)তেওঁ কলে হে মোৰ জাতি, নহয়, মই মুৰ্খতাত পৰি থকা নাই; বৰং মই ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালকৰ ফালৰ পৰা অহা এজন ৰচুল।

৬৯) মই নিজ প্ৰভুৰ সংবাদসমূহ তোমালোকক জ্ঞাপন কৰিছোঁ; আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে মই এজন বিশ্বস্ত উপদেশ দিওঁতা।

৭০)তোমালোকে এই কাৰণে আচৰিত হৈছা নে তোমালোকৰ মাজৰেই এজন মানুহৰ দ্বাৰা তোমালোকলৈ তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা উপদেশ অনা হৈছে, যাতে তেওঁ তোমালোকক সাৰধান কৰি দিয়ে? আৰু স্মৰণ কৰা,

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي

الْفُلِّ وَأَعْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٥﴾

وَالِى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يُقَوْمِ

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا

تَتَّقُونَ ﴿٦٦﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا

لَنُرِيكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَنْظُرُكَ

مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٦٧﴾

قَالَ يُقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي

رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٨﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ

أَمِينٌ ﴿٦٩﴾

أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ

عَلَى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ۖ وَاذْكُرُوا

সেই সময় যেতিয়া নুহৰ জাতিৰ পিছত তেওঁ তোমালোকক সিহঁতৰ উত্তৰাধিকাৰী কৰিলে, আৰু তোমালোকক প্ৰচুৰ শক্তি-সমৃদ্ধিদান কৰিলে; গতিকে তোমালোকে আল্লাহৰ অনুগ্রহ সমূহ স্মৰণ কৰি থাকিবা, যাতে তোমালোক সফল মনোৰথ হ'ব পাৰা।

৭১) সিহঁতে কলে, তোমালোকে আমাৰ ওচৰলৈ এই কাৰণে আহিছা নে যাতে আমি অকল এক আল্লাহৰ আৰাধনা কৰো, আৰু যিবিলাকক আমাৰ পিতৃ-পুৰুষসকলে আৰাধনা কৰি আহিছিল সেইবিলাকক পৰিত্যাগ কৰো? তেন্তে তুমি আমাক যি শাস্তিৰ ভয় দেখুৱাইছিল তাৰ তুমি আমাৰ প্ৰতি লৈ আনা, যদিহে তুমি সত্যবাদী হোৱা।

৭২) তেওঁ কলে স্বৰূপতে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা (তেওঁ স্থিৰ কৰি থোৱা) শাস্তি আৰু ক্ৰোধ তোমালোকৰ ওপৰত পৰিবহি; তোমালোকে মোৰ সৈতে তৰ্ক কৰিব ওলাইছা কেইটামান নামৰ সস্বন্ধে, যি তোমালোকে নিজেই আৰু তোমালোকৰ পিতৃ-পুৰুষ সকলেও নিৰ্দিষ্ট কৰি লৈছিল, অথচ আল্লাই তাৰ কোনো প্ৰমাণ অৱতীৰ্ণ কৰা নাই; গতিকে তোমালোকে (আহিবলগীয়া শাস্তিৰ) অপেক্ষা কৰি থাকা, আৰু মইয়ো তোমালোকৰ লগতে অপেক্ষা কৰি থাকিম।

৭৩) পিছত তেওঁক আৰু তেওঁৰ সঙ্গীসকলক আমি নিজ কৰুণাৰ দ্বাৰা ৰক্ষা কৰিলোঁ আৰু যিসকলে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ মিছা ভাবি অমান্য কৰিছিল সিহঁতক একেবাৰে নিমূল কৰিলোঁ,

إِذْ جَعَلْنَاكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ
وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً ۖ فَادْكُرُوا
آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧١﴾

قَالُوا أَاجِئْنَا بِبَعْدِ اللَّهِ وَخَدَاهُ وَنَدَرَمَا
كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَاتَّبَعْنَاهُمْ إِنَّا
كُنَّا مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٢﴾

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ
وَغَضَبٌ ۖ أَتَجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ
سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ
بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۖ فَانْتَظِرُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ
مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧٣﴾

فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَفَرُوا بآيَاتِنَا

কিয়নো সিহঁতে কেতিয়াও বিশ্বাস স্থাপন কৰা নাছিল।

﴿٧٤﴾

وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٤﴾

৭৪) আৰু তেওঁলোকৰ ভ্ৰাতা চালেহক ছামুদ জাতিৰ প্ৰতি (আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ)। তেওঁ গৈ কৈছিল, হেমোৰ জাতি, আল্লাহৰেই আৰাধনা কৰা; তোমালোকৰ নিমিত্তে তেওঁ ভিন্ন আন কোনো উপাস্য নাই; স্বৰূপতে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমালোকলৈ আহিছে প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ, এইজনী উট আল্লাহৰ, তোমালোকৰ নিমিত্তে নিদৰ্শন স্বৰূপ; গতিকে আল্লাহৰ পৃথিৱীত তাইক অবাধে চলিবলৈ এৰি দিয়া, আৰু তাইক স্পৰ্শ কৰি কষ্ট নিদিবা; তেনে কৰিলে যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তিয়ে তোমালোকক আহি ধৰিব।

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا إِسْوَاءَ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

৭৫) আৰু (সেই সময়) স্মৰণ কৰা যেতিয়া তেওঁ তোমালোকক আদ জাতিৰ পিছত সিহঁতৰ উত্তৰাধিকাৰী কৰিছিল, আৰু এই দেশত বসতি কৰিবলৈ তোমালোকক ঠাই দিছিল; তাৰ সমতল ভূমিত তোমালোকে প্ৰাসাদসমূহ সাজিছিলো, আৰু পৰ্বতসমূহৰ ওপৰত থাকিবলৈ শিল ভাঙি বহুতো ঘৰ নিৰ্মাণ কৰিছিলো; গতিকে আল্লাহৰ অনুগ্ৰহসমূহ তোমালোকে স্মৰণ কৰি থাকিবা, আৰু পৃথিৱীত অন্যায় কৰি আৰু অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰি নুফুৰিবা।

وَأذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَا خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا الْآيَةَ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُمْسِدِينَ ﴿٧٦﴾

৭৬) তেওঁৰ জাতিৰ যি মুখিয়াল সকলে অহঙ্কাৰ কৰিছিল সিহঁতে সিহঁতৰ মাজৰ যি বিশ্বাসীসকলক দুৰ্বল গণ্য কৰা হৈছিল তেওঁলোকক সুধিলে, চালেহ যে তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা বচুল স্বৰূপ প্ৰেৰিত হৈছে তোমালোকে সঁচা বুলি জানিছানে?

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضِعُوا لِمَنْ أَمِنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُّرْسَلٌ مِّنْ رَبِّهِ ط

তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, যি সংবাদ লৈ তেওঁ প্ৰেৰিত (ৰচুল) হৈ আহিছে তাত আমি নিশ্চয় বিশ্বাস কৰিছোঁ।

قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٦﴾

৭৭) অহঙ্কাৰ কৰোঁতা সকলে কলে, যি কথাত তোমালোকে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছা তাত আমি নিশ্চয় বিশ্বাস স্থাপন নকৰো।

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٧﴾

৭৮) অৱশেষত সিহঁতে উটজনীৰ ভৰিৰ সিৰ কাটিলে, আৰু নিজ প্ৰভুৰ আদেশৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰিলে; আৰু সিহঁতে কলে, হে চালেহ, তুমি আমাক যি শাস্তিৰ ভয় দেখুওৱাইছিলি তাকে তুমি আমাৰ প্ৰতি নমাই আনা, যদিহে তুমি (আল্লাহৰ) এজন প্ৰেৰিত ৰচুল হোৱা।

فَعَقَرُوا وَالنَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ ائْتِنَّا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٨﴾

৭৯) তেতিয়া সিহঁতক ভীষণ ভূমিকম্পই ধৰিলে, আৰু সিহঁত নিজ বাসস্থানত উবুৰি খাই পৰি থাকিল।

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثَمِينَ ﴿٧٩﴾

৮০) পিছত তেওঁ সিহঁতৰ পৰা বিমুখ হৈ আঁতৰি গ'ল এই কথা কৈ,—হে মোৰ জাতি, স্বৰূপতে মই তোমালোকক জ্ঞাপন কৰিলোঁ মোৰ প্ৰভুৰ সংবাদ, আৰু মই তোমালোকক সৎ উপদেশ দিলোঁ; কিন্তু যিসকলে সৰল মনেৰে উপদেশ দিয়ে সেই সকলক তোমালোকে ভাল নোপোৱা।

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ ﴿٨٠﴾

৮১) আৰু লুতকো (আমিয়ে প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ)। তেতিয়া তেওঁ নিজৰ জাতিক কৈছিল, কি! তোমালোকে এনে কাৰ্য্য কৰা নে যি দেখাতেই নিৰ্গত, আৰু যি কাৰ্য্য সমগ্ৰ জগতত তোমালোকৰ পূৰ্ববৰ্ত্তী সকলৰ কোনেও কৰা নাছিল?

وَلَوْ طَأَّ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨١﴾

৮২) বাস্তৱতে তোমালোকে কামপ্ৰবৃত্তি চৰিতাৰ্থ কৰিবৰ অভিপ্ৰায়ে নাৰীসকলক এৰি পুৰুষসকলৰ ওচৰ চাপা গৈ; অৰ্থাৎ, তোমালোকে এনে এটা জাতি যি সততে সীমা অতিক্ৰম কৰি থাকে।

৮৩) আৰু তেওঁৰ জাতিৰ একেমাৰ কথাৰ বাজে আন উত্তৰ নাছিল; তোমালোকৰ নগৰৰ পৰা সিহঁতক নিবাসিত কৰা; নিশ্চয় সিহঁতে (মানুহক) ইয়াকে দেখুওৱাৰ ইচ্ছা কৰে, সিহঁত যেন অতি পৱিত্ৰ!

৮৪) তাৰপিছত আমি তেওঁক আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালক বক্ষা কৰিলোঁ; (কিন্তু) তেওঁৰ পত্নী আছিল পিছ পৰি থকা সকলৰ মাজৰ।

৮৫) আৰু আমি সিহঁতৰ ওপৰত ভীষণ বৰষুণ নমালোঁ; এতিয়া চোৱাঁ, (আমাৰ) অপৰাধীসকলৰ শেষ পৰিণাম কেনে হৈছিল;

৮৬) আৰু আমি মদয়নৰ অধিবাসীসকলৰ প্ৰতি সিহঁতৰ ভ্ৰাতা শ্বোআইবক (প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ)। তেওঁ (সিহঁতক) কৈছিল, হে মোৰ জাতি, তোমালোকে আল্লাহৰেই আৰাধনা কৰা; তেওঁ ভিন্ন আন কোনো উপাস্য নাই; স্বৰূপতে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমালোকলৈ আহিছে প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ; গতিকে (ব্যৱসাত) পৰিণাম আৰু জোখ পূৰ্ণ কৰিবা; আৰু লোকক (বেচোতে) জোখ কম কৰি সিহঁতৰ বস্তু নিদিবা; আৰু পৃথিৱীত তাৰ সংস্কাৰ হোৱাৰ পাছত অশান্তিৰ সৃষ্টি নকৰিবা; তোমালোকৰ পক্ষে এয়ে মঙ্গলজনক, যদিহে তোমালোক বিশ্বাসী হোৱা।

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ
النِّسَاءِ ۗ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨٢﴾

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۗ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ
يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٨٣﴾

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۗ كَانَتْ مِنَ
الْغَابِرِينَ ﴿٨٤﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۗ فَانظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٥﴾
وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۗ قَدْ
جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا
الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ
إِصْلَاحِهَا ۗ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٨٦﴾

৮৭) আৰু যিসকলে আল্লাহক বিশ্বাস কৰিছে সেইসকলক তোমালোকে ভয় দেখুওৱাৰ আৰু তেওঁৰ পথৰ পৰা প্ৰতিৰোধ কৰিবৰ অভিপ্ৰায়ে, আৰু সেই পথ বেঁকা কৰিবৰ অৰ্থে, প্ৰত্যেক বাটে (তেওঁলোকৰ) খাপ লৈ বহি নাথাকিবা; আৰু স্মৰণ কৰা তোমালোক সংখ্যাত (পোন প্ৰথমে) লঘু আছিল; পিছত তেওঁ তোমালোকৰ সংখ্যা বৃদ্ধি কৰিলে; আৰু চোৱাঁ, অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰোঁতা সকলৰ শেষ পৰিণাম কি হৈছিল।

৮৮) আৰু যদি তোমালোকৰ মাজত এনে এদল থাকে, যি সংবাদ দিবলৈ মই প্ৰেৰিত হৈছোঁ তাত সিহঁতে বিশ্বাস কৰে, আৰু আন এদল থাকে যি বিশ্বাস নকৰে, তেন্তে তোমালোকে ধৈৰ্য্য ধৰি থাকা সেই সময়লৈকে যেতিয়া আল্লাই আমাৰ মাজত বিচাৰ কৰিব; আৰু তেওঁৰেই বিচাৰ কৰোঁতাৰ মাজত সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ।

ন পাৰা

৮৯) তেওঁৰ জাতিৰ মুখিয়ালসকলে অহঙ্কাৰ কৰিছিল সিহঁতে কলে, হে শ্বোআইব, আমি নিশ্চয় তোমাক আৰু তোমাৰ লগৰীয়া বিশ্বাস কৰোঁতা সকলক আমাৰ নগৰৰ পৰা উলিয়ায় দিম, নতুবা আমাৰ ধৰ্মলৈ তোমালোক উভতি আহিবলৈ বাধ্য হবা। তেওঁ কলে, আমাৰ তেনে ইচ্ছা নাথাকিলেও (উভতি আহিব লাগিব) নে ?

৯০) আল্লাই আমাক তোমালোকৰ ধৰ্মৰ পৰা উলিয়ায় অনাৰ পিছতো যদি আমি (আকৌ) তালৈ উভতি

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ
وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ
وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا ۗ وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ
قَلِيلًا فَكَثَرْتُمْ ۗ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٧﴾

وَإِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي
أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا
فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا ۗ وَهُوَ
خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٨﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ
لِنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِيبُ وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَكَ مِن قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي
مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَرِهِينَ ﴿٨٩﴾

قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي

আহো, তেন্তে আমাৰ পক্ষে আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মিছা সজাহে হ'ব ; আৰু আমাৰ প্ৰভু আল্লাই ইচ্ছা নকৰিলে এই ধৰ্মলৈ উভতি অহা আমাৰ পক্ষে সম্ভৱপৰ নহয়; আমাৰ প্ৰভুয়ে নিজ জ্ঞানৰ সকলো বস্তুক আগুৰি ৰাখিছে; আমি নিৰ্ভৰ কৰিছোঁ কেৱল আল্লাহৰ ওপৰত হে, আমাৰ প্ৰভু, আমাৰ আৰু আমাৰ জাতিৰ মাজত সত্যৰ সৈতে তুমি মীমাংসা কৰা; আৰু মীমাংসা কৰোঁতা সকলৰ মাজত তুমিয়েই সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ ।

৯১) আৰু তেওঁৰ জাতিৰ যিসকল মুখিয়াল মানুহে অবিশ্বাস কৰিছিল সেইসকলে কলে, তোমালোকে যদি শ্বোআইবৰ অনুসৰণ কৰা, তোমালোকে নিশ্চয় ক্ষতিগ্ৰস্ত হবা ।

৯২) অলপতেই সিহঁতক ভূমি-কম্পই পালে; তেতিয়া সিহঁতৰ নিজৰ বাসস্থানত উবুৰি খাই পৰি থাকিল ।

৯৩) যিসকলে শ্বোআইবক মিছলীয়া বুলি ভাবিছিল । (এনে হ'ল) যেন সিহঁতে সেই ঠাইত কেতিয়াও বসতি কৰায়ে নাছিল; সেইসকলেই ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈছিল যিসকলে শ্বোআইবক মিছলীয়া বুলি ভাবিছিল ।

৯৪) পিছত সিহঁতৰ পৰা তেওঁ বিমুখ হৈ আঁতৰ হ'ল, আৰু কলে, হে মোৰ জাতি, স্বৰূপতে মই নিজ প্ৰভুৰ সংবাদ সমূহ তোমালোকক জ্ঞাপন কৰিলোঁ, আৰু তোমালোকক ভাল উপদেশো দিলোঁ; গতিকে (এতিয়া) অবিশ্বাসী লোক সকলৰ কাৰণে শোক কৰো কেনেকৈ ?

৯৫) আমি কোনো নগৰলৈ কোনো নবী প্ৰেৰণ নকৰাকৈ,

مَلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّيْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٩١﴾

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِيَنَّ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا أَنْتُمْ إِذًا الْخٰسِرُونَ ﴿٩٢﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثَمِينَ ﴿٩٣﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا لَمْ يَعْنُوا فِيهَا ۗ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخٰسِرِينَ ﴿٩٤﴾

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰ قَوْمِ لَقَدْ اٰبَلَعْتُكُمْ رِسٰلَتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ اٰسٰى عَلَى قَوْمٍ كٰفِرِينَ ﴿٩٥﴾

وَمَا اَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّا

তাৰ অধিবাসীসকলক দাৰিদ্ৰ আৰু ক্লেশ-কষ্টত পেলোৱা নাই; (দাৰিদ্ৰ আৰু ক্লেশ-কষ্টৰ উদ্দেশ্য) সিহঁতে যেন বিনয় অৰলম্বন কৰে।

৯৬) পিছত আমি সিহঁতৰ অমঙ্গল মঙ্গলৰে সলনি কৰিলোঁ; কালক্ৰমে সিহঁত সম্পদশালী আৰু বহুসংখ্যক হ'ল, আৰু ক'ব ধৰিলে ক্লেশ-কষ্ট আৰু সুখ-সন্তোষ আমাৰ পিতৃ-পুৰুষসকলেও ভোগ কৰিছিল। তাৰ পিছত আমি সিহঁতক আকস্মাৎ ধৰিলোঁ এনে ভাৱে যে সিহঁতে তাৰ গমকে পোৱা নাছিল।

৯৭) আৰু নগৰবাসীসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰা হলে আৰু সিহঁতে পাপৰ পৰা ভাঁতৰি থকা হলে আমি নিশ্চয় সিহঁতৰ নিমিত্তে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ পৰা মঙ্গলৰ ব্যৱস্থা কৰিলোঁহেঁতেন; কিন্তু সিহঁতে নিজেই যি অৰ্জন কৰিছিল তাৰ বাবে আমি সিহঁতক ধৰিলোঁ।

৯৮) কি! নগৰবাসীসকলে নিশা শুই থাকোতে আমাৰ শাস্তি সিহঁতৰ ওপৰত নপৰিব বুলি নিজকে নিৰাপদ ভাবিছে নে?

৯৯) কি! নগৰবাসীসকলে পুৱা আমোদ-প্ৰমোদত মগ্ন হৈ থাকোতে আমাৰ শাস্তি সিহঁতৰ ওপৰত নপৰিব বুলি নিজকে নিৰাপদ ভাবিছে নে?

১০০) সিহঁতে আল্লাহৰ সূক্ষ্ম কৌশলৰ পৰা নিজকে নিৰাপদ বুলি ভাবিছে নে? বাস্তৱিকতে যিসকল ক্ষতিগ্ৰস্ত আছিল সিহঁতৰ বাহিৰে আন কোনেও আল্লাহৰ সূক্ষ্ম কৌশলৰ পৰা সাৰিব পাৰিব বুলি নাভাবে।

أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِأَبْسَاءٍ وَالضَّرَّاءِ
لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٩٥﴾

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى
عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ
وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ ﴿٩٦﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا
لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٧﴾

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا
بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٨﴾

أَوْ أَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا
ضُجًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿٩٩﴾

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ ۚ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ
إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٠﴾

১০১) দেশৰ গৰাকীসকলৰ পিছত সিহঁতৰ উত্তৰাধিকাৰী হৈছে, সিহঁতে এই কথা বুজিবলৈ শিক্ষা পোৱা নাই নে, আমি ইচ্ছা কৰিলে সিহঁতৰ পাপসমূহৰ কাৰণে সিহঁতক কষ্টত পেলাব পাৰো, আৰু সিহঁতৰ অন্তৰসমূহত মোহৰ মাৰিব পাৰো, অথচ সিহঁতে (সত্য কথা) নুশনে।

১০২) এইবিলাক হৈছে (প্ৰাচীন) নগৰবিলাক যাৰ কিছু বৃত্তান্ত তোমাৰ আগত আমি বৰ্ণনা কৰিছোঁ; আৰু স্বৰূপতে বহু প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ লৈ সিহঁতৰ ৰচুলসকল সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিছিল; কিন্তু যি কথা মিছা ভাবি সিহঁতে পূৰ্বে অস্বীকাৰ কৰিছিল তাত (দুনাই) বিশ্বাস কৰিবলৈ টান পাইছিল। এইদৰেই আল্লাই অবিশ্বাসীসকলৰ অন্তৰসমূহত মোহৰ মাৰে।

১০৩) আৰু আমি সিহঁতৰ সৰহভাগকেই চুক্তি ৰক্ষা কৰা দেখা নাই, আৰু নিশ্চয় আমি সিহঁতৰ অধিকাংশকে অবাধ্যহে পাইছোঁ।

১০৪) শেহত, সিহঁতৰ পিছত আমাৰ নিদৰ্শনসমূহৰ সৈতে মুচাক ফিৰাউন আৰু তেওঁৰ মুখিয়ালসকলৰ ওচৰলৈ আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; কিন্তু সিহঁতে অন্যায় কৰি সেই নিদৰ্শনসমূহ প্ৰত্যাখ্যান কৰিছিল; এতেকে চোৱাঁ অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰোঁতা সকলৰ কি পৰিণাম হ'ল।

১০৫) আৰু মুচাই গৈ কলে, হে ফিৰাউন, সঁচাকৈয়ে মই বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালকে প্ৰেৰণ কৰা এজন ৰচুল।

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ
بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ تُوْشَاءُ أَصْبْنُهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ ۗ وَنُطْبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠١﴾

تِلْكَ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا
وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا
كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ۗ
كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ
وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٣﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ
فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٤﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرَعُونَ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٥﴾

১০৬) মোৰ সঠিক কৰ্তব্য হ'ল এয়া যে , আল্লাহৰ সম্পৰ্কে সত্য কথা বিনে একোকে নকওঁ; স্বৰূপতে তোমালোকৰ সকলোৰে প্ৰভুৰ পৰা মই প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ লৈ তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ; এতেকে ইস্ৰাইলৰ সতি-সন্ততিক মোৰ লগতে যাবলৈ দিয়া।

১০৭) তেওঁ কলে, যদি তুমি কোনো নিদৰ্শন লৈ আহিছা তেন্তে তাক উপস্থিত কৰা, যদিহে তুমি সত্যবাদী হোৱা।

১০৮) তেতিয়া তেওঁ নিজৰ লাখুটিডাল (তেওঁৰ আগত) পেলালে; চোৱাঁ, এই ডাল দেখাত সাপ হৈ পৰিল।

১০৯) আৰু তেওঁ নিজৰ হাত এখন উলিয়াই দেখুৱালে; চোৱাঁ, ই দেখোতা সকলৰ আগত কেনে বগা হৈ উঠিল।

১১০) ফিৰাউনৰ লোকসকলৰ মুখিয়াল সকলে কলে, কোনো সন্দেহ নাই এওঁ এজন অভিজ্ঞ যাদুকৰ।

১১১) তেওঁ তোমালোকক নিজ দেশৰ পৰা উলিয়াই দিবলৈ সক্ষম কৰিছে; এতিয়া তোমালোকে কি পৰামৰ্শ দিয়া।

১১২) সিহঁতে কলে, তেওঁক আৰু তেওঁৰ ভায়েকক কিছু সময় দিয়া, কেইবাখনো নগৰলৈ কিছুমান মানুহ চপাওঁতাক পঠিয়াই দিয়া।

১১৩) যাতে সিহঁতে প্ৰত্যেক অভিজ্ঞ যাদুকৰক তোমাৰ ওচৰলৈ লৈ আহে।

১১৪) আৰু (সময় মতে) যাদুকৰসকল ফিৰাউনৰ ওচৰলৈ আহিল; সিহঁতে কলে, আমি অৱশ্যে

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا
الْحَقُّ ۖ قَدْ جِئْتُمْ بَيْنَنَا مِنْ رَبِّكُمْ
فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۖ

قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ
كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿١٠٧﴾

فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٨﴾

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنّٰظِرِیْنَ ﴿١٠٩﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا
لَسِحْرٌ عَلَیْمٌ ﴿١١٠﴾

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ ۖ
فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١١﴾

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي
الْمَدَائِنِ حِشْرِينَ ﴿١١٢﴾

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلَیْمٍ ﴿١١٣﴾

وَجَاءَ السّٰحِرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوْا إِنَّ لَنَا

পুৰস্কাৰৰ অধিকাৰী হম জয়লাভ কৰিলে ।

১১৫) তেওঁ কলে, এই কথা ঠিক; (তাৰ উপৰি) তোমালোক যে মোৰ সন্নিধানত থকাসকলৰ মাজৰ হবা ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই ।

১১৬) সিহঁতে কলে, হে মুচা, তুমি (প্ৰথমে লাখুটি) পেলাবা নে আমি আগতে পেলাম ?

১১৭) তেওঁ কলে, (প্ৰথমে) তোমা-লোকে পেলোৱা । আৰু যেতিয়া সিহঁতে (লাখুটিবোৰ) পেলাই লোকসকলৰ নয়ন সমূহত বাণ মাৰিলে সিহঁতৰ মনত ভয়ৰ সঞ্চাৰ হ'ল; আৰু সিহঁতে দেখুৱালে ভীষণ যাদুক্ৰিয়া ।

১১৮) আৰু মুচাৰ প্ৰতি আমি প্ৰত্যাদেশ কৰিলোঁ, এতিয়া তোমাৰ লাখুটিডাল পেলোৱা; চোৱাঁ, সিহঁতে যি মিছা কৌশল দেখুৱাইছিল গোটেই বোৰকেই গ্ৰাস কৰিলে ।

১১৯) ইয়াৰ ফলত সত্য প্ৰতিষ্ঠিত হ'ল, আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল অসত্য বুলি প্ৰমাণ হ'ল ।

১২০) শেহত সিহঁত এই ক্ষেত্ৰত পৰাজিত হ'ল আৰু লাঞ্চিত হৈ উভতি গ'ল ।

১২১) আৰু (এই ঘটনা দেখি) যাদুকৰসকল সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰিবলৈ বাধ্য হ'ল ।

১২২) সিহঁতে কলে, আমি বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালকৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিলোঁ

১২৩) যিজন মুচা আৰু হাৰুণৰ প্ৰতিপালক ।

لَا جُرَّاءَ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٤﴾

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٥﴾

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ

تَكُونُ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٦﴾

قَالَ الْقَوْمُ فَلَمَّا الْقَوْاسِحَرُّوْا أَعْيَنَ

النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُ وَبِسِحْرِ

عَظِيمٍ ﴿١١٧﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ﴿١١٨﴾

فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٩﴾

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ ﴿١٢٠﴾

فَغَلَبُوا هَمَّا لِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١٢١﴾

وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سُجُودًا ﴿١٢٢﴾

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٣﴾

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٤﴾

১২৪) ফিৰাউনে কলে, মই তোমা-লোকক অনুমতি দিয়াৰ পূৰ্বেই তোমালোকে তেওঁক বিশ্বাস কৰিলা নে? এইটো নিশ্চয় এটা অভিসন্ধি, যি তোমালোকে এই নগৰত সাজিছা, যাতে তাৰ পৰা তাৰ (কিছুমান) অধিবাসীসকলক তোমালোকে উলিয়াই দিব পাৰা; কিন্তু (ইয়াৰ ফলাফল) অদূৰ ভৱিষ্যতে জানিব পাৰিবা।

১২৫) নিশ্চয় মই তোমালোকৰ হাতবিলাক আৰু তোমালোকৰ ভৰিবিলাক বিপৰীত ফালৰ পৰা কাটি পেলাম; তাৰ পিছত নিশ্চয় মই তোমালোক সকলোকে পেৰেঙনিত বান্ধি মাৰিম।

১২৬) সিহঁতে কলে, (ভালেই হ'ব) নিজ প্ৰভুৰ ফালেই আমি উভতি যাম।

১২৭) আৰু আমাৰ প্ৰভুৰ নিদৰ্শন-সমূহ আমাৰ ওচৰলৈ অহাত আমি যে তাত বিশ্বাস কৰিলোঁ সেই হেতুকে তুমি আমাৰ প্ৰতিশোধ লবলৈ স্থিৰ কৰিছা, হে আমাৰ প্ৰভু, ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰিবলৈ আমাক প্ৰচুৰ শক্তি দান কৰা, আৰু আত্মসমৰ্পন হৈ থাকোতেই আমাৰ মৃত্যু প্ৰদান কৰা।

১২৮) আৰু ফিৰাউনৰ দলৰ মুখিয়ালসকলে কলে, তুমি মুচা আৰু তেওঁৰ লোকসকলক এই কাৰণে এৰি দিছা নে যে তেওঁলোকে (অবাধে) অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰে, আৰু (মুচাই) তোমাক আৰু তোমাৰ উপাস্যবিলাকক ত্যাগ কৰে? তেওঁ উত্তৰ দিলে আমি সিহঁতৰ পুত্ৰসন্তান সকলক বধ কৰিম আৰু সিহঁতৰ তিৰোতাসকলক জীয়াই ৰাখিম; আৰু সিহঁতৰ ওপৰত আমি নিশ্চয় পৰাক্ৰমশালী।

قَالَ فِرْعَوْنُ اَمْتُمْ بِهِ قَبْلَ اَنْ اَذِنَ
لَكُمْ ۗ اِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرٌ مُّكْرُومُهُ فِي
الْمَدِيْنَةِ لِيُخْرِجُوْا مِنْهَا اَهْلَهَا
فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٢٤﴾

لَا قَطْعَ اَيْدِيْكُمْ وَاَرْجُلِكُمْ مِّنْ
خَلْفٍ ثُمَّ لَا صَلْبَ لَكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٢٥﴾

قَالُوْا اِنَّا اِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿١٢٦﴾

وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا اِلَّا اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا
جَاءَنَا رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّاَتَوْقْنَا
مُسْلِمِيْنَ ﴿١٢٧﴾

وَقَالَ الْمَلَأَمِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ
مُوسٰى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ
وَيَذَرُكَ وَاٰلِهَتَكَ ۗ قَالَ سَنُقْتِلُ
اَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ ۗ وَاِنَّا
فَوْقَهُمْ قَاهِرُوْنَ ﴿١٢٨﴾

১২৯) মুচাই নিজৰ লোকসকলক কলে, তোমালোকে আল্লাহৰ পৰা সাহায্য প্ৰাৰ্থনা কৰা আৰু পৈৰ্য্য ধাৰণ কৰি থাকা; প্ৰকৃততে পৃথিৱীৰ গৰাকী আল্লাহ; তেওঁ নিজ ভৃত্য-সকলৰ মাজৰ যাকে ইচ্ছা তাকেই তাৰ উত্তৰাধিকাৰী কৰে; আৰু যিসকলে আল্লাহক ভয় কৰে সেই সকলৰ নিমিত্তে আছে শুভ ফল।

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ
وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا
مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٩﴾

১৩০) সিহঁতে কলে, তুমি আমাৰ ওচৰলৈ অহাৰ পূৰ্বে, আৰু এতিয়া তুমি আমাৰ ওচৰলৈ অহাৰ পিছতো আমাক নিৰ্যাতন কৰা হৈছে। তেওঁ কলে, অতি সস্তৰ তোমালোকৰ প্ৰভুয়ে তোমালোকৰ শত্ৰুক বিনাশ কৰিব, আৰু তোমালোকক (প্ৰতিশ্ৰুতি) দেশৰ অধীশ্বৰ নিযুক্ত কৰিব, আৰু তেতিয়া তোমালোকে কিৰূপে কাৰ্য্য সম্পাদন কৰা সেয়া তেওঁ দৰ্শন কৰিব।

قَالُوا وَذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ
مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ
عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٣٠﴾

১৩১) আৰু স্বৰূপতে আমি ফিৰাউনৰ লোকসকলক শাস্তি দিছিলোঁ বছৰে বছৰে অনাবৃষ্টি আৰু ফল-শস্যৰ নাটনিৰ দ্বাৰা, যাতে সিহঁতে উপদেশ গ্ৰহণ কৰে।

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ
وَنَقْصِ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَذَكَّرُونَ ﴿١٣١﴾

১৩২) কিন্তু সিহঁতলৈ মঙ্গল অহাত সিহঁতে কৈছিল, ই আহিছে আমাৰ উত্তম ভাগ্যৰ কাৰণে; আৰু অমঙ্গলে সিহঁতক স্পৰ্শ কৰিলে সিহঁতে মুচা আৰু তেওঁৰ সঙ্গী সকলৰ দুৰ্ভাগ্যক তাৰ কাৰণ বুলি ধৰিছিল; সাৱধান: সিহঁতৰ দুৰ্ভাগ্যৰ কাৰণ আল্লাহৰ কামত; কিন্তু সিহঁতৰ সৰহ ভাগৰেই জ্ঞান নাই।

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ
وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ
وَمَنْ مَعَهُ إِلَّا إِنَّمَا ظَنَرُوهُمْ عِنْدَ اللَّهِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾

১৩৩) আৰু সিহঁতে কলে, তুমি আমাক মোহিত কৰিবৰ অৰ্থে যি নিদৰ্শনকেই আমাৰ আগত উপস্থিত কৰা, আমি তোমাক কদাপি বিশ্বাস নকৰো।

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِيَنَا مِنْ آيَةٍ نُسْخَرُ بِهَا
فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

১৩৪) তাৰ পিছত আমি সিহঁতলৈ ধুমুহা বতাহ, আৰু কাকতি ফৰিং, আৰু ওকণী, আৰু ভেকুলি, আৰু বক্তৱ্য প্ৰভৃতি স্পষ্ট নিদৰ্শন স্বৰূপ প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; কিন্তু সিহঁতে অহংকাৰ কৰিছিল, আৰু সিহঁত আছিল এটা অপৰাধী দল।

১৩৫) আৰু যেতিয়া (আল্লাই প্ৰেৰণ কৰা) শাস্তি সিহঁতৰ ওপৰত পৰিল, সিহঁতে কলে, হে মুচা, তোমাক তেওঁ যি প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে সেই অনুযায়ী তোমাৰ প্ৰভুক আমাৰ হৈ প্ৰাৰ্থনা কৰা; তুমি এই শাস্তি আমাৰ পৰা দূৰীভূত কৰিলে আমি নিশ্চয় তোমাক বিশ্বাস স্থাপন কৰিম, আৰু আমি নিশ্চয় ইস্ৰাইলৰ সন্ততিক তোমাৰ লগত যাবলৈ দিম।

১৩৬) কিন্তু যেতিয়া আমি সিহঁতৰ পৰা সেই শাস্তি সিহঁতে পাব লগীয়া নিৰ্দিষ্ট সময়লৈকে আঁতৰাই নিলোঁ, চোৱাঁ, হঠাৎ সিহঁতে নিজ প্ৰতিজ্ঞা ভঙ্গ কৰিলে।

১৩৭) পিছত আমি সিহঁতক (তেওঁৰ দুষ্ট কাৰ্য্যৰ) প্ৰতিফল দিলোঁ আৰু সিহঁতক সাগৰত বুৰাই মাৰিলোঁ, কিয়নো সিহঁতে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ মিছা বুলি অস্বীকাৰ কৰিছিল, আৰু সেই বিলাকৰ সম্বন্ধে সিহঁতে আওকণীয়া আছিল।

১৩৮) আৰু যি জাতি (প্ৰথমে) দুৰ্বল বুলি পৰিগণিত হৈছিল তেওঁলোকক সেই দেশৰ পূৰ্বপ্ৰান্তসমূহ আৰু পশ্চিম প্ৰান্তসমূহৰ উত্তৰাধিকাৰী কৰিলোঁ যি দেশত আমি নিজ আশীৰ্বাদ বৰ্ষণ কৰিছিলোঁ। আৰু (এইদৰে) ইস্ৰাইলৰ সন্তান-সন্ততিৰ পক্ষে তোমাৰ প্ৰভুৰ শুভবাণী পূৰ্ণ হ'ল।

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ
وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالذَّمَ أَيْتٍ
مُّفَصَّلَةٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
مَّجْرِمِينَ ﴿١٣٤﴾

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى
ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لِيُنزِلَ
عَنَّا الرِّجْزَ نَنُومِنَ لَكَ
وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٥﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ
بِلُغُوهِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٦﴾

فَأَنزَلْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٧﴾

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا
يُستَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ
وَمَعَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ

কিয়নো সিহঁত (কষ্টত পৰি) ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰি আছিল, আৰু ফিৰাউন আৰু তেওঁৰ লোকসকলে যি স্মৃতি চিহ্নবোৰ আৰু প্ৰাসাদ সমূহ সাজিছিল সেইবিলাক আমি সমূলে ধ্বংস কৰিলোঁ।

১৩৯) আৰু আমি ইস্ৰাইলৰ সতি-সন্ততিক সাগৰ পাৰ কৰালোঁ, পিছত সিহঁত এটা জাতিৰ ওচৰ পালেগৈ যি নিজ প্ৰতিমাবিলাকৰ প্ৰতি দুৰ্ঘোৰ আসক্ত আছিল। সিহঁতে কলে, হে মুচা, সিহঁতৰ যেনে উপাস্যবিলাক আছে তেনে এটি উপাস্য আমাৰ কাৰণেও সাজি দিয়া। তেওঁ কলে, সঁচাকৈয়ে তোমালোক এটা জ্ঞানহীন জাতি।

১৪০) বাস্তৱতে সিহঁত যি প্ৰকাৰ পূজাত আসক্ত তাৰ বিলোপ হোৱাটো নিশ্চিত; আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল সি অসার্থক।

১৪১) তেওঁ কলে, তোমালোকৰ নিমিত্তে মই আল্লাহক এৰি অইন উপাস্য অশ্বেষণ কৰিম নে, অথচ তেওঁৱেই তোমালোকক গোটা পৃথিৱীৰ ওপৰত শ্ৰেষ্ঠতা দান কৰিছে।

১৪২) আৰু সেই সময় (মনত পেলোৱা) যেতিয়া আমি তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিছিলোঁ ফিৰাউনৰ দলৰ পৰা, যিসকলে তোমালোকক দাৰুণ কষ্ট দি উৎপীড়ন কৰিছিল, আৰু তোমালোকৰ পুত্ৰসন্তানসকলক বধ কৰি তোমালোকৰ তিৰোতাসকলক জীয়াই ৰাখিবলৈ সঙ্কল্প কৰিছিল। আৰু এইবিলাকতে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ ফালৰ পৰা তোমালোকৰ নিমিত্তে আছিল এটা ভীষণ পৰীক্ষা।

كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۖ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا

يَعْرِشُونَ ﴿١٣٩﴾
وَجُوزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامِهِمْ ۗ قَالُوا يَا مُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ ۗ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٤٠﴾

إِنَّ هُوَ لَآءِ مُتَّبَرِّ مَا هُمْ فِيهِ وَبِطُلَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

قَالَ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٢﴾

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ۖ يَقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۗ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤٣﴾

১৪৩) আৰু আমি মুচাৰ প্ৰতি ত্ৰিশ ৰাতিৰ সময় নিৰ্দিষ্ট কৰিছিলোঁ; আৰু তাতে আমি আৰু দহ ৰাতি বৃদ্ধি কৰি নিৰ্ধাৰিত সময় সম্পূৰ্ণ কৰিছিলোঁ। এইদৰে তেওঁৰ প্ৰভুৱে নিৰ্দিষ্ট কৰা চল্লিশ ৰাতিৰ সময় পূৰ্ণ হ'ল। আৰু মুচাই তেওঁৰ ভায়েক হাৰুনক কলে, তুমি মোৰ অনুপস্থিতিত মোৰ লোকসকলৰ মাজত মোৰ প্ৰতিনিধি স্বৰূপে থাকিবা, আৰু ভালদৰে (সকলো কাৰ্য্যৰ) নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবা, আৰু সেইসকলৰ পথ কেতিয়াও অনুসৰণ নকৰিবা যিসকলে অশান্তি সৃষ্টি কৰে।

১৪৪) আৰু যেতিয়া মুচা আমাৰ নিৰ্ধাৰিত সময়ত আহি উপস্থিত হ'ল, আৰু তেওঁৰ প্ৰভুয়ে তেওঁৰ সৈতে বাক্যালাপ কৰিলে, তেওঁ কলে, হে মোৰ প্ৰভু, মোক (তোমাৰ) দৰ্শন দান কৰা, মই যেন তোমাৰ ৰূপ দেখা পাওঁ। আল্লাই কলে, তুমি (এই চকুৰে) মোক কেতিয়াও দেখিবলৈ নোপোৱা; কিন্তু তুমি নিজ দৃষ্টি এই পৰ্বতৰ ওপৰত পেলোৱা; তেতিয়া ই যদি নিজ ঠাইত স্থিৰ হৈ থাকে, তুমি মোৰ দৰ্শন লাভ কৰিবা। পিছত তেওঁৰ প্ৰভুৱে সেই পৰ্বতৰ ওপৰত নিজৰ জেউতি নিক্ষেপ কৰিলে আৰু তাক (ভাঙি) খুদ-খুদ কৰিলে; আৰু মুচা মূৰ্ছিত হৈ মাটিত পৰিল। শেহত যেতিয়া তেওঁ চেতনা হ'ল, তেওঁ কলে তুমিয়ে পৰম পৱিত্ৰ; তোমাৰ ফাললৈ মই মু কৰিছোঁ; আৰু (এই তত্ত্বত) মই প্ৰথম বিশ্বাস কৰোঁতা।

১৪৫) তেওঁ কলে, হে মুচা, মই নিজ সংবাদসমূহ আৰু নিজ বাণীৰ দ্বাৰা মানৱৰ ওপৰত (শ্ৰেষ্ঠতা দান কৰি)

وَوَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَّمْنَاهَا
بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً
وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي
فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ
الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٣﴾

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ
قَالَ رَبِّ ارْنِنِّي أَنْظُرَ إِلَيْكَ ۗ قَالَ لَنْ
تَرَانِي ۚ وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ
اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي ۗ فَلَمَّا
تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ
مُوسَىٰ صَعِقًا ۗ فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ
سُبْحٰنَكَ تُبَّتْ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٤﴾

قَالَ يُمُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَىٰ

তোমাক বাছি লৈছোঁ; এতেকে তোমাক যি দান কৰিছোঁ গ্ৰহণ কৰা, আৰু শলাগ লোৱাসকলৰ মাজৰ হোৱা।

১৪৬) আৰু তেওঁৰ নিমিত্তে ফলিসমূহত সকলো (আৱশ্যকীয়) বিষয়ে উপদেশ আৰু সকলো (জানিবলগীয়া) বিধান স্পষ্ট কৈ প্ৰকাশ কৰিছোঁ; এতেকে তাকে তুমি দৃঢ়ৰূপে ধৰি লোৱা, আৰু তোমাৰ লোকসকলকো আদেশ দিয়া যাতে সিহঁতে তাৰ যিখিনি উৎকৃষ্ট তাকে গ্ৰহণ কৰে; অদূৰ ভৱিষ্যতে অবাধ্যসকলৰ বাসস্থান মই তোমালোকক দেখুৱাম।

১৪৭) যিসকলে পৃথিৱীত অন্যা-য়ৰূপে অহঙ্কাৰ কৰি ফুৰে সিহঁতক মই শীঘ্ৰে নিজ নিদৰ্শনসমূহৰ পৰা ঘূৰাই নিম; আৰু যদিও সিহঁতে সমস্ত নিদৰ্শন দেখিবলৈ পাব তাত বিশ্বাস নকৰিব; আৰু সত্যৰ পথ অৱলম্বন নকৰিব, কিন্তু সিহঁতে ভ্ৰান্ত পথ দেখিবলৈ পাব তাকে অৱলম্বন কৰিব; ইয়াৰ কাৰণ এই, আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ মিছা বুলি ভাবি সিহঁতে অমান্য কৰিছিল, আৰু সেইসকলৰ সম্বন্ধে আওকণীয়া আছিল।

১৪৮) আৰু যিসকলে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক আৰু পৰকালৰ সাক্ষাৎ হোৱাক মিছা বুলি অস্বীকাৰ কৰে, সিহঁতৰ কাৰ্য্যসমূহ ব্যৰ্থ হ'ব; সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰে তাৰ প্ৰতি ফল বিনে আৰু কি দিয়া হ'ব ?

১৪৯) আৰু মুচাৰ লোকসকলে (তেওঁ পৰ্বতলৈ যাওঁতে) তেওঁৰ অনুপস্থিতিত সিহঁতৰ অলঙ্কাৰ-সমূহৰে দামুৰি এটা সাজিছিল, — মাত্ৰ এটা মূৰ্তি যাৰ পৰা হেঙ্গেলনিৰ শব্দহে ওলাইছিল।

النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلَامِي ۗ فَخُذْ
مَا آتَيْتَكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٦﴾

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَنْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ ۚ فَخُذْهَا
بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا ۗ
سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٧﴾

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَةَ آيَةٍ
لَّا يَأْتِيهِمْ مُتُوَابِعًا ۗ وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ
لَّا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۗ وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ
الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۗ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٧﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ ۗ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٨﴾

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ
عَجَلًا جَسَدًا ۗ اللَّهُ خَوَّارٌ ۗ الْمُرُوءَاتُ ۗ

সিহঁতে এই কথা ভাবি চোৱা নাছিল নে, দামুৰিটোৱে সিহঁতৰ হৈ কথা নকৈছিল, আৰু সিহঁতক সুপথো দেখুওৱাৰ নোৱাৰিছিল? (অথচ) তাকে সিহঁতে (উপাস্য ৰূপে) গ্ৰহণ কৰিছিল; আৰু এই বাবে সিহঁত অন্যায়কাৰী হৈ পৰিছিল।

১৫০) আৰু যেতিয়া মনস্তাপ হ'ল আৰু সিহঁতে বুজিব পাৰিলে যে সিহঁত স্বৰূপতে বিপথে গৈছে, সিহঁতে ক'ব ধৰিলে, আমাৰ প্ৰতি যদি আমাৰ প্ৰভুৱে কৰুণা প্ৰদৰ্শন নকৰে আৰু আমাক ক্ষমা নকৰে আমি নিশ্চয় সেইসকলৰ অন্তৰ্গত হম যিসকল ক্ষতিগ্ৰস্ত।

১৫১) আৰু মুচাই নিজ লোকসকলৰ ওচৰলৈ উভতি অহাত (সিহঁতৰ কাৰ্য্য দেখি) তেওঁ ক্ৰোধাস্বিত (আৰু) শোকাভূৰ হৈ কলে, মোৰ অনুপস্থিতিত তোমালোকে কি অপকৃষ্ট প্ৰতিনিধিত্ব কৰিলা! তোমালোকে নিজ প্ৰভুৰ আদেশৰ অপেক্ষা নকৰি অস্থিৰ হৈ এনে কাৰ্য্য কৰিলা! আৰু (খঙত) তেওঁ ফলিসমূহ আগতে থৈ, তেওঁৰ ভায়েকক তেওঁৰ মূৰ ধৰি নিজৰ ফালে টানি ধৰিলে। (তেতিয়া) হাৰুনে কলে, হে মোৰ মাতৃনন্দন, প্ৰকৃতেত লোকসকলে মোক দুৰ্বল বুলি ভাবিলে আৰু মোক প্ৰায় নিহত কৰেহে; গতিকে শত্ৰুসকলৰ আগত মোক হাস্যাস্পদ নকৰিবা আৰু মোক এই অন্যায়কাৰীসকলৰ সঙ্গী বুলি গণ্য নকৰিবা।

১৫২) তেওঁ (মুচাই) কলে, হে মোৰ প্ৰভু, তুমি ক্ষমা দান কৰা মোক আৰু মোৰ ভাইক আৰু আমাক তোমাৰ কৰুণাৰ আন্তৰ্ভুক্ত কৰা; আৰু

لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا ۝
اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ۝

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ
صَلُّوا قَالُوا لَيْسَ لَنَا بِرَحْمَنٍ رَبَّنَا
وَيَغْفِرُنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخٰسِرِينَ ۝

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ
أَسِيفًا قَالَ بِسْمَا حٰلَفْتُمُونِي مِن بَعْدِي
أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَأَلْقَى الْأَوْاحِ
وَآخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ ۗ قَالَ ابْنَ
أُمَّرٍ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّفُونِي وَكَادُوا
يَقْتُلُونِي ۗ فَلَا تَشْمِتْ بِالْأَعْدَاءِ وَلَا
تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلَا لِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي

কৰুণা প্ৰদৰ্শন কৰোঁতা সকলৰ মাজত তুমিয়ে শ্ৰেষ্ঠ কৰুণাময়।

১৫৩) বাস্তৱতে যিসকলে দামুৰিটো (পূজা কৰিবৰ অৰ্থে) লৈছিল সেইসকলৰ ওপৰত পৰিব সিহঁতৰ প্ৰভুৰ ক্ৰোধ আৰু এই পাৰ্থিৱ জীৱনত লাঞ্ছনা; আৰু মিছা সাজোতা সকলক আমি এই দৰেই প্ৰতিফল প্ৰদান কৰো।

১৫৪) আৰু যিসকলে অসৎ কাৰ্য্য কৰে, পিছত (তাৰ কাৰণে) অনুশোচনা কৰে আৰু বিশ্বাস স্থাপন কৰে, (সেইসকলৰ প্ৰতি) তাৰ পিছত তোমাৰ প্ৰভু হ'ব নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশালী, পৰম দানশীল।

১৫৫) আৰু মুচাৰ ক্ৰোধ প্ৰশান্ত হ'লত তেওঁ ফলি কেইখন তুলি ললে; আৰু তাৰ লিপিত আছিল পথপ্ৰদৰ্শন আৰু কৰুণাসেইসকলৰ নিমিত্তে যিসকলে নিজৰ প্ৰভুলৈ ভয় ৰাখে।

১৫৬) আৰু মুচাই আমাৰ নিৰ্ধাৰণ কৰা সময়ত (উপস্থিত হবৰ) অভিপ্ৰায়ে তেওঁৰ লোকসকলৰ পৰা সত্তৰ জন মানুহ বাছি ল'লে; কিন্তু যেতিয়া ভূমিকম্পই সিহঁতক আক্ৰমণ কৰিলে তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে : হে মোৰ প্ৰভু, তুমি ইচ্ছা কৰা হ'লে আগেয়ে সিহঁতক, আৰু (সিহঁতৰ লগতে) মোকো বিনাশ কৰিব পাৰিলাহেঁতেন; আমাৰ মাজৰ কিছুমান নিৰ্বেধি মানুহে কৰা কাৰ্য্যৰ বাবে আমাৰ সকলোকে তুমি বিনাশ কৰিবা নে? তোমাৰ ফালৰ পৰা (আমাৰ নিমিত্তে) ই এটা পৰীক্ষাহে মাথোন; ইয়াৰ দ্বাৰা তুমি যাকে ইচ্ছা তাকে বিপথে যাবলৈ দিয়া, আৰু যাকে ইচ্ছা তাকে সুপথে নিয়া; তুমিয়ে আমাৰ সংৰক্ষক;

رَحْمَتِكَ ۖ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٥٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيِّئًا لَهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٤﴾

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَأَمَّوْا ۗ إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٥﴾

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ ۗ وَفِي نُسْحَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٦﴾

وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلِ وَآيَاتِي ۗ أَتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا ۗ إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ ۗ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ ۗ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ ۗ أَنْتَ وَلِيُّنَا

এতেকে তুমি আমাক ক্ষমা দান কৰা, আৰু আমাৰ প্ৰতি কৰুণা প্ৰদৰ্শন কৰা; আৰু ক্ষমাশীলসকলৰ মাজত তুমিয়েই সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ।

১৫৭) তুমি আমাৰ নিমিত্তে মঙ্গল লিপিবদ্ধ কৰা, ইহকালত আৰু পৰাকালতো; আমি (অনুতাপ কৰি) তোমাৰ ফাললৈ ঘূৰি আহিছোঁ। তেওঁ কলে, মোৰ শাস্তি এনে, যাৰে ইচ্ছা তাৰে ওপৰত তাক নিষ্ক্ষেপ কৰো; আৰু মোৰ কৰুণা এনে যি সমস্ত বস্তুতে বিয়পি আছে; গতিকে মই মোৰ কৰুণা সেইসকলৰ নিমিত্তে লিপিবদ্ধ কৰিম যিসকলে পাপৰ পৰা বিৰত থাকে আৰু জাকাত দান কৰে, আৰু যিসকলে আমাৰ নিদৰ্শসমূহত বিশ্বাস কৰে।

১৫৮) যিসকলে এই ৰচুলৰ অনুসৰণ কৰে যিজন নিৰক্ষৰ নবী, যিজনৰ সম্বন্ধে তেওঁলোকে নিজৰে পুথি তৌৰাত আৰু ইনজিলত উল্লেখ থকা দেখা পায় যিজনে সিহঁতক সৎ কাৰ্য্য কৰিবলৈ আদেশ দিয়ে আৰু সিহঁতক অসৎ কাৰ্য্য কৰিবলৈ নিষেধ কৰে, আৰু যিজনে যি শুচি তাক সিহঁতৰ নিমিত্তে বৈধ কৰে আৰু যি অশুচি তাক সিহঁতলৈ অবৈধ কৰে, আৰু যিজনে সিহঁতৰ পৰা বোজা আঁতৰ কৰে, আৰু যিবিলাক বন্ধনত সিহঁত আৱদ্ধ আছিল সেই বিলাকৰ পৰা সিহঁতক (মুক্ত কৰে) আৰু যিসকলে তেওঁক বিশ্বাস কৰে আৰু তেওঁক সন্মান কৰে, আৰু তেওঁক (প্ৰচাৰ কাৰ্য্যত) সহায় কৰে, আৰু যি জেউতি তেওঁৰ লগতে নমাই পঠিওৱা হৈছে তাৰ অনুসৰণ কৰে, সেইসকলেই হ'ব সফলমনোৰথ।

فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٧﴾

وَكَتَبْنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا أَلَيْكَ أَقْرَبُ
أَصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ ۗ وَرَحْمَتِي
وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۗ فَسَاكُتِبْهَا لِّلَّذِينَ
يَتَّقُونَ ۗ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ
بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٨﴾

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ
الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ
فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ ۗ يَأْمُرُهُمْ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ
وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۗ فَالَّذِينَ
آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا
النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٩﴾

১৫৯) তুমি কোৱা, হে মানৱ জাতি, প্রকৃততে তোমালোক সকলোৰে প্রতি মই সেই আল্লাহৰ প্ৰেৰিত বচুল যিজন আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ ৰাজত্বৰ অধিকাৰী; তেওঁ ভিন্ন আন কোনো উপাস্য নাই; তেওঁৰেই জীৱন দান কৰে আৰু সংহাৰো তেওঁৰেই কৰে; গতিকে তোমালোকে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ সেই বচুলত বিশ্বাস স্থাপন কৰা যিজন নিৰক্ষৰ নবী(আৰু) যিজনে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ বাণীসমূহত বিশ্বাস কৰে, আৰু তেওঁৰেই অনুসৰণ কৰা যাতে তোমালোকে সুপথ-প্ৰাপ্ত হোৱা।

১৬০) আৰু মুচাৰ লোকসকলৰ মাজত এনে এদলো আছে যিসকলে (মানুহক) সত্যৰ পিনে বাট দেখুৱায় আৰু (সিহঁতৰ মাজত) ন্যায় বিচাৰ কৰে সত্যৰ সৈতে।

১৬১) আৰু আমি সিহঁতক বাৰটা বংশত বেলেগ বেলেগ দলত বিভক্ত কৰিলোঁ; আৰু যেতিয়া মুচাৰ লোকসকলে তেওঁৰ পৰা পানী ভিক্ষা কৰিছিল আমি তেওঁক প্ৰত্যাশ কৰিলোঁ এই বুলি লাখুটি ডালেৰে শিল ডোখৰত আঘাত কৰা। তেতিয়া তাৰে পৰা বাৰটি জুৰি ফাটি ওলাল; স্বৰূপতে প্ৰত্যেক দলেই নিজৰ পানী খোৱা ঠাই বাছি লৈছিল; আৰু আমি মেঘৰ দ্বাৰাই সিহঁতক ছাঁ দিছিলোঁ; আৰু আমি সিহঁতলৈ মান্না আৰু চালৰা নমাই পঠাইছিলোঁ। (আমি আদেশ কৰিলোঁ) যিবিলাক বিশুদ্ধ বস্তু আমি জীৱিকা ৰূপে দান কৰিছোঁ তাৰে পৰা খোৱা। আৰু সেইসকলে আমাৰ অন্যায় কৰা নাছিল, বৰং নিজৰহে অন্যায় কৰিছিল।

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ﴿١٥٩﴾

وَمِنْ قَوْمٍ مُّوسَىٰ أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِالْحَقِّ
وَبِهِ يَعْتَدُونَ ﴿١٦٠﴾

وَقَطَّعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا
وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ
قَوْمُهُ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
فَانبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ
عَلِمَ كُلُّ أَنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ
الْعَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلْوَىٰ
كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا
ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١٦١﴾

১৬২) আৰু সিহঁতক যেতিয়া কোৱা হৈছিল, তোমালোকে এইখন নগৰত বসতি কৰা; আৰু য'ৰে ইচ্ছা ত'ৰে পৰা খোৱা; আৰু তোমালোকে কোৱা, (প্ৰভু) আমাৰ পাপৰ বোজা নমাই দিয়া; আৰু তোমালোকে বিনীত ভাৱে দুৰাৰেদি সোমাই যোৱা। আমি তোমালোকৰ নিমিত্তে তোমালোকৰ ভ্ৰান্তিসমূহ মার্জনা কৰিম; অৱশ্যে সৎকৰ্মীসকলক আমি দিম তাতোকৈ অধিক প্ৰতিদান।

১৬৩) কিন্তু সিহঁতৰ মাজত অন্যায্যকাৰীসকলক যি কথাষাৰ কোৱা হৈছিল তাৰ ঠাইত অইন একাষাৰ সলনি কৰিলে; সেই কাৰণে আমি আকাশৰ পৰা সিহঁতলৈ শাস্তি নমাই পঠিয়ালোঁ, কিয়নো সিহঁতে অন্যায্য কৰিছিল।

১৬৪) আৰু সমুদ্ৰপাৰত অৱস্থিত নগৰখনৰ বিষয়ে তুমি সিহঁতক (বনি ইস্ৰাইলক) প্ৰশ্ন কৰা, যেতিয়া সিহঁতে জিৰণিৰ দিনৰ নিয়ম লঙ্ঘন কৰিছিল; আৰু সিহঁতৰ জিৰণিৰ দিনত সিহঁতৰ মাছবোৰ পানীৰ ওপৰলৈ ওপঙি সিহঁতৰ কাষলৈ আহিছিল, কিন্তু যিদিনা জিৰণিৰ দিনৰ নিয়ম পালন কৰা নহয়, সেই মাছবোৰ সিহঁতৰ ওচৰলৈ নাহিছিল। কিয়নো সিহঁতে সীমা লঙ্ঘন কৰিছিল।

১৬৫) আৰু যেতিয়া নগৰবাসী সকলৰ এদলে কলে, আল্লাই যিসকলৰ ধ্বংস সাধন কৰিবলৈ স্থিৰ কৰিছে বা বিষম শাস্তি নিৰ্ধাৰিত কৰিছে সেইসকলক তোমালোকে কিয় উপদেশ দিব ধৰিছা? তেওঁলোকে কলে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ আগত (কৰ্তব্য পালনৰ) ওজৰ দেখুৱাবৰ অৰ্থে (উপদেশ দিছো); আৰু হ'ব পাৰে (ইয়াৰ

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُونُوا
مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا
الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ ۗ
سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦٢﴾

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ
الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا
مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٣﴾

وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ
الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ
حَيْثُ تَأْتِيهِمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا
يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٤﴾

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ
قَوْمًا لَّا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ مَهْلِكُهُمْ أَوْ
مَعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ

ফলত) সিহঁত ধৰ্মপৰায়ণ হৈ পৰে।

وَأَعْلَاهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٦﴾

১৬৬) পিছত সিহঁতক যি উপদেশ দিয়া হৈছিল তাক সিহঁতে পাহৰি পেলালে; যিসকলে সিহঁতক অসৎ কাৰ্য্যৰ পৰা বিৰত থাকিবলৈ উপদেশ দিছিল সেইসকলক আমি বক্ষা কৰিলোঁ, আৰু অন্যায়াকাৰী সকলক বিষম শাস্তিৰে আমি ধৰিলোঁ, কিয়নো সিহঁতে সীমা লঙ্ঘন কৰিছিল।

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَيِّنٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٧﴾

১৬৭) কিন্তু যি বিষয়ে সিহঁতক নিষেধ কৰা হৈছিল সেই বিষয়ে যেতিয়া সিহঁতে সীমা অতিক্রম কৰিছিল, আমি সিহঁতক কলো, তোমালোক এনে বান্দৰৰ অনুৰূপ হবা যি ঘৃণিত।

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَنُوعِهَا عَنَّا قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٨﴾

১৬৮) আৰু চোৱাঁ, তোমাৰ প্ৰভুয়ে জাননী দিলে, পুনৰুত্থানৰ দিনলৈকে তেওঁ সিহঁতৰ ওপৰত নিশ্চয় এনে লোকসকলক পৰাক্ৰমশালী কৰিব যিসকলে দাৰুণ শাস্তিৰে উৎপীড়ন কৰিব; নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভু শাস্তি দিয়াত ক্ষিপ্ৰ; আৰু (তথাপি) তেওঁ নিশ্চয় ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

وَإِذ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٩﴾

১৬৯) আৰু আমি সিহঁতক পৃথিৱীত বিভিন্ন দলত বিভক্ত কৰিছিলোঁ; সিহঁতৰে ভিতৰত কিছুমান ধাৰ্মিক আছিল, আৰু সিহঁতৰে ভিতৰত কিছুমান আছিল সিহঁতৰ বিপৰীত; আৰু আমি সিহঁতক পৰীক্ষা কৰিছিলোঁ মঙ্গল-লেৰে আৰু অমঙ্গল-লেৰেও, সিহঁতে যেন আমাৰ পিনে উভতি আহে।

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٠﴾

১৭০) আৰু সিহঁতৰ পিছত সিহঁতৰ ঠাই লবলৈ (অযোগ্য) বংশবিলাক আহি ধৰ্ম পুথিৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ল; সিহঁতে এই অধম পাৰ্থিৱ জীৱনৰ তুচ্ছ সম্বল গ্ৰহণ কৰে আৰু কয়, ইয়াৰ বাবে আগলৈ আমাক ক্ষমা কৰা হ'ব। কিন্তু যদি আহে

فَخَلَفَ مِنْ بَنِي بَدِئِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ

তেনে সম্বল পুনৰায় সিহঁতৰ হাতলৈ তাকো সিহঁতে (অলপো দ্বিধা নকৰি) গ্ৰহণ কৰে। ধৰ্মপুথিত সিহঁতৰ পৰা এই কথাৰ চুক্তি লোৱা হোৱা নাই নে যে সিহঁতে আল্লাহৰ সম্বন্ধে সত্য ভিন্ন একোকে নক'ব ? অথচ পুথিত যি আছিল সিহঁতে পাঠ কৰিছিল; আৰু যিসকল ধৰ্মপৰায়ণ সেই সকলৰ নিমিত্তে পৰকালৰ বাসস্থান অতি উত্তম। তোমালোকে এতিয়াও বুজি পোৱা নাইনে ?

১৭১) আৰু (সিহঁতৰ মাজৰ) যিসকলে ধৰ্মপুথি দৃঢ়কৈ ধৰি থাকে আৰু নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰে সেই সংশোধনকাৰী সকলৰ প্ৰতিদান আমি নিশ্চয় নষ্ট হ'বলৈ নিদিও।

১৭২) আৰু যেতিয়া আমি সিহঁতৰ ওপৰত পৰ্বতক জোকোৰ খুৱাই-ছিলোঁ, ই (ঘৰৰ) চালৰ দৰে লৰিব ধৰিছিল, আৰু সিহঁতে ভাবিছিল, সেই পৰ্বত সিহঁতৰ ওপৰতেই পৰিব, (আমি কৈছিলোঁ) আমি তোমালোকক যি দান কৰিছোঁ তাকে পূৰ্ণ শক্তিতে ধৰি থাকা, আৰু তাত যি (আদেশসমূহ) আছে তাকে সুৱৰি থাকিবা, যাতে তোমালোকে পাপৰ পৰা ৰক্ষা পাব পাৰা।

১৭৩) আৰু (মনত পেলোৱা) যেতিয়া তোমাৰ প্ৰভুয়ে আদমৰ সন্তান সন্ততিৰ ঔৰষৰ পৰা সিহঁতৰ যি বংশধৰ সৃষ্টি হ'ব লগীয়া আছিল সেই সকলৰ পৰা অপ্ৰীকাৰ লৈছিল, আৰু সিহঁতক নিজৰেই সম্বন্ধে সাক্ষী কৰিছিল তেতিয়া (তেওঁ এই প্ৰশ্ন কৰিছিল) মই তোমালোকৰ প্ৰভু নহওনে ? সিহঁতে উত্তৰ দিছিল, হয়, (তুমিয়ে আমাৰ প্ৰভু),

عَرَضَ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ ۗ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ ۗ وَالذَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۗ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٢﴾

وَإِذْ تَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ ۗ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ ۗ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٣﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ بُنَىٰ آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ ۗ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۗ قَالُوا بَلَىٰ ۗ

আমি এই বিষয়ে সাক্ষী থাকিলোঁ।
(এনে সাক্ষী লোৱাৰ অৰ্থ এই) যাতে
পুনৰুত্থানৰ দিনা তোমালোকে এই
বুলি নোকোৱা- বাস্তৱতে আমি এই
বিষয়ে অজ্ঞাত আছিলোঁ;

১৭৪) অথবা তোমালোকে এই বুলি
নোকোৱা, অতীতত কেৱল আমাৰ
পিতৃ-পুৰুষ সকলে আনক আল্লাহৰ
সমানে উপাস্য পাতিছিল, আৰু
তেওঁ লোকৰ পাছত আমি
তেওঁলোকৰেই বংশধৰ; (হে আমাৰ
প্ৰভু) সত্যক অসত্য কৰোঁতা সকলে
কৰা কাৰ্য্যৰ বাবে তুমি আমাৰ বিনাশ
কৰিবানে?

১৭৫) আৰু এইদৰে আমি
নিদৰ্শনসমূহ বিস্তাৰিত ভাবে ব্যক্ত
কৰো (যাতে সিহঁতে চিন্তা কৰে)
আৰু যাতে সিহঁতে (সত্যৰ পিনে)
উভতি আহে।

১৭৬) আৰু তুমি সিহঁতৰ আগত
সেইজনৰ কথা উল্লেখ কৰা যিজনক
আমি আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ দান
কৰিছিলোঁ, কিন্তু সি সেই সকলৰ
পৰা আঁতৰিহে গৈছিল; গতিকে
তাৰ পিছে পিছে চয়তান যাব
ধৰিলে; যাৰ ফলত সি বিপথগামী
সকলৰ এজন হৈ পৰিল।

১৭৭) আৰু আমি ইচ্ছা কৰা হ'লে
সেই নিদৰ্শনসমূহৰ দ্বাৰা তাক
নিশ্চয় ওপৰলৈ তুলিলোঁহেঁতেন,
কিন্তু সি পৃথিৱীৰ ফাললৈ ঢাল ললে,
আৰু তাৰ নিকৃষ্ট কামনাৰ অনুসৰণ
কৰিছিল। গতিকে এনেজনৰ উপমা
এটা (পিপাসু) কুকুৰৰ অনুৰূপ; যদি
তাক কষ্ট দিয়া সি জিভা উলিয়ায়;
অথবা যদি তাক (বাধা নিদি) এৰি
দিয়া তেনেহ'লেও সি জিভা
উলিয়ায়; সেই সকলৰ উপমা এয়ে

شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا
عَنْ هَذَا غَفْلِينَ ﴿١٧٤﴾

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ
وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا
بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٥﴾

وَكَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٧٦﴾

وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ
مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ
الْخَوِينِ ﴿١٧٧﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ
إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ
تَتْرُكْهُ يَلْهَثُ ۚ ذَٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ

যিসকলে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ মিছা বুলি অগ্ৰাহ্য কৰে; গতিকে তুমি এনে বিৱৰণ (সিহঁতৰ আগত) বৰ্ণনা কৰা, যাতে সিহঁতে চিন্তা কৰি চায়।

১৭৮) যিসকলে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ মিছা ভাবি অমান্য কৰিছিল সিহঁতৰ উপমা কেনে নিকৃষ্ট: আৰু (প্ৰকৃততে) সিহঁতে নিজৰেই অন্যায়ে কৰিছিল।

১৭৯) আল্লাই যিজনক পথ-প্ৰদৰ্শন কৰে সেইজনেই সুপথপ্ৰাপ্ত; আৰু যিসকলক আল্লাই বিপথে যাবলৈ দিয়ে সেইসকল হৈছে ক্ষতিগ্ৰস্ত লোক।

১৮০) আৰু স্বৰূপতে আমি এনে বহু সংখ্যক জিন আৰু মানৱক সৃষ্টি কৰিছোঁ যিসকলৰ গন্তব্য স্থান নৰক; সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ আছে কিন্তু তাৰ দ্বাৰা সিহঁতে বুজি নাপায়; আৰু সিহঁতৰ নয়নসমূহ আছে কিন্তু তাৰ দ্বাৰা সিহঁতে দেখা নাপায়; আৰু সিহঁতৰ কাণসমূহ আছে কিন্তু তাৰ দ্বাৰা সিহঁতে শুণা নাপায়; ইহঁত বুদ্ধিহীন পশুৰ সদৃশ, বৰং তাতোকৈ অধিক বিভ্ৰান্ত; যিসকল (একেবাৰে) আওকণীয়া সেইসকল ইহঁতেই।

১৮১) আৰু সকলো উৎকৃষ্ট নামসমূহৰ যোগ্য আল্লাহ; সুতৰাং সেইবোৰ নাম মনত ৰাখি তেওঁক আহ্বান কৰিবা; আৰু যিসকলে তেওঁৰ নামসমূহ লৈ বিকৃত মনোভাৱ পোষণ কৰে সেইসকলৰ সঙ্গ পৰিত্যাগ কৰা। অদূৰ ভৱিষ্যতে সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল তাৰ বাবে সিহঁতক নিশ্চয় (উচিত) প্ৰতিফল দিয়া হ'ব।

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ
لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٧٧﴾

سَاءَ مَثَلًا لِّلْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَأَنفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿٧٨﴾

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِىٰ ۚ وَمَنْ
يُضِلِّ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٧٩﴾

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ
وَٱلْإِنسِ ۖ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا
وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا ۖ وَلَهُمْ
أُذُنٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا ۗ أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ
بَلْ هُمْ أَضَلُّ ۗ أُولَئِكَ هُمُ الْغٰفِلُونَ ﴿٨٠﴾

وَلِلَّهِ ٱلْأَسْمَآءُ الْحُسْنَىٰ ۚ فَادْعُوهُ بِهَا
وَذُرُوا ٱلَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِيٓ أَسْمَآئِهِٗ
سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨١﴾

১৮২) আৰু আমি সৃষ্টি কৰা লোক-সকলৰ মাজত এনে এটা দলো আছে যি (মানুহক) পথ-প্ৰদৰ্শন কৰে সত্যৰ সৈতে, আৰু তাৰে সৈতে (সকলোৰ আগত) ন্যায় আচৰণ কৰি থাকে।

১৮৩) আৰু যিসকলে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ মিছা ভাবি অগ্ৰাহ্য কৰে সিহঁতক আমি ক্ৰমান্বয়ে (শেষ অৱস্থালৈ) এনেকুৱা ভাৱে ধৰিম যে সিহঁতে তাক গমকে নাপাব।

১৮৪) আৰু সিহঁতক মই (যথেষ্ট) অৱসৰ দিম, (কিয়নো) নিশ্চয় মোৰ কৌশল সুদৃঢ়।

১৮৫) সিহঁতে চিন্তা নকৰে নে সিহঁতৰ সহচৰজনৰ কোনো উন্মত্ততা নাই? বৰং তেওঁ এজন প্ৰত্যক্ষ সতৰ্ক কৰোঁতা মাথোন।

১৮৬) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ ৰাজত্বলৈ আৰু আল্লাই যি বস্তু সৃষ্টি কৰিছে তালৈ সিহঁতে লক্ষ্য নকৰে নে? আৰু (সিহঁতে নাভাবে নে) হ'ব পাৰে সিহঁতৰ নিৰ্দিষ্ট সময় ওচৰ চাপিছেহি প্ৰায়? (এই বোৰ ভাবি চিন্তিও যদি কোনো লাভ নহয়) ইয়াৰ পিছত আন কি কথাত সিহঁতে বিশ্বাস কৰিব?

১৮৭) আল্লাই যাক ভ্ৰান্তিত পৰিবলৈ দিয়ে তাৰ পথ-প্ৰদৰ্শক কোনোবা নাই; আৰু তেওঁ সিহঁতক সিহঁতৰ অবাধ্যতাত অন্ধৰ দৰে খেপিয়ায় ফুৰিবলৈ এৰি দিয়ে।

১৮৮) সিহঁতে তোমাক (পুনৰুত্থানৰ) সময় সম্বন্ধে প্ৰশ্ন কৰে: সেই সময়ৰ আগমন হ'ব কেতিয়া? (উত্তৰত) তুমি কোৱা, তাৰ জ্ঞান কেৱল মোৰ প্ৰভুৰ কাষত; যথা সময়ত সেই গূঢ় তত্ত্ব

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ
يَعْدِلُونَ ﴿١٨٢﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٣﴾

وَأَمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٤﴾

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ
جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٥﴾

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ
عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ
فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٦﴾

مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٧﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ
إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا

তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনেও প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰে; আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী তাৰ ভাৰেৰে ভাৰাক্ৰান্ত; আকস্মাতেহে ই তোমালোকৰ ওচৰ পাবহি। সিহঁতে তোমাক প্ৰশ্ন কৰে, তুমি যেন সেই বিষয়ে সকলো পৰিজ্ঞাত। তুমি কোৱা, প্ৰকৃত কথা এয়া কেৱল আল্লাহৰেই ওচৰত আছে তাৰ জ্ঞান; কিন্তু সৰহভাগ মানুহেই একোকে নাজানে।

১৮৯) আল্লাই যিমানখিনি ই চ্ছা কৰে তাৰ বাহিৰে মোৰ নিজৰেই মঙ্গল আৰু অমঙ্গল সাধন কৰিবলৈ কোনো ক্ষমতা নাই; আৰু মই অদৃশ্যত কি আছে জনা হলে নিশ্চয় নিজৰ নিমিত্তে মঙ্গলৰ প্ৰাচুৰ্য্যতা লাভ কৰিলোঁহেঁতেন; আৰু অমঙ্গলে মোক স্পৰ্শও নকৰিলেহেঁতেন; মই এজন সতৰ্ক কৰোঁতামাথোন, আৰু মই সেই লোকসকলৰ নিমিত্তে আনন্দ-বাৰ্ত্তা বহন কৰোঁতামাথোন যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে।

১৯০) তেওঁৰেই তোমালোকক এক আত্মাৰ পৰা সৃজন কৰিছে আৰু তাক একে প্ৰকৃতিৰ সঙ্গী দিছে, সি যেন তাইৰ সঙ্গত শান্তি লাভ কৰে; পিছত তাইৰে সৈতে সংশ্ৰৱৰ ফলত তাই লঘু ভাৰ বহন কৰিবলৈ ধৰে, আৰু তাকে লৈ ফুৰা-চকা কৰে; কিন্তু যেতিয়া ক্ৰমে তাইৰ ভাৰ গধুৰ হয়, উভয়ে সিহঁতৰ প্ৰভু আল্লাহক প্ৰাৰ্থনা কৰে, (হে প্ৰভু) তুমি যদি আমাক সুসন্তান দান কৰা আমি নিশ্চয় (তোমাৰ) শলাগ হৈ থাকিম।

১৯১) যেতিয়া তেওঁ সিহঁতক সুসন্তান দিলে; সিহঁতে তেওঁ যি দান কৰিছিল তাত অইনক তেওঁৰ অংশী পাতিলে; কিন্তু যাক

لَوْ قَتَّهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَعْتَةٌ
يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ خَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا
عَلِمَهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٩﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا
إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ
الْغَيْبِ لَأَسْتَكْثِرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا
مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٩٠﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا
تَغَشَّيَا حَمَلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ
فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوُ اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا
صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٩١﴾

فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلْنَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا

সিহঁতে তেওঁৰ অংশী পাতিছিল
তাতোকৈ আল্লাহ অতি মহান।

১৯২) সিহঁতে এনেবিলাকক
আল্লাহৰ অংশী পাতে নে যিবিলাকে
একোকে সৃষ্টি কৰিব নোৱাৰে, বৰং
সিহঁতকহে সৃজন কৰা হৈছে।

১৯৩) আৰু সেই অংশীদাৰ বিলাক
সিহঁতক সহায় কৰিবলৈ অসমৰ্থ,
আৰু নিজকো সহায় কৰিবলৈ সিহঁত
অক্ষম।

১৯৪) আৰু যদি তোমালোকে
সিহঁতক সুপথৰ ফাললৈ আহ্বান
কৰা, সিহঁতে তোমালোকৰ অনুসৰণ
নকৰে। সিহঁতক তোমালোকে
আহ্বান কৰা, নাইবা নীৰৱে থাকা
তোমালোকৰ পক্ষে দুইটাই সমান।

১৯৫) আল্লাহক এৰি যিবিলাকক
তোমালোকে আহ্বান কৰা সেই
বিলাক অৱশ্যে তোমালোকৰেই
অনুৰূপ দাস। এতেকে, তোমা-
লোকে যদি সত্যবাদী হোৱা, সিহঁতক
আহ্বান কৰি চোৱা, সিহঁতে তোমা-
লোকৰ প্ৰাৰ্থনাৰ উত্তৰ দিয়ে নে।

১৯৬) এই মূৰ্তিবিলাকৰ ভৰি সমূহ
আছে নে যাৰে সিহঁতে খোজ লব
পাৰে, বা সিহঁতৰ হাত সমূহ আছে নে
যাৰে সিহঁতে ধাৰণ কৰিব পাৰে, বা
সিহঁতৰ নয়ন সমূহ আছে নে যাৰে
সিহঁতে দেখিব পাৰে, বা সিহঁতৰ
কাণ সমূহ আছে নে যাৰে সিহঁতে
শুনিব পাৰে? তুমি কোৱা,
তোমালোকে পাতি লোৱা (আল্লাহৰ)
অংশীবিলাকক আহ্বান কৰা, তাৰ
পিছত তোমালোক সকলোৱে মিলি
মোৰ বিৰুদ্ধে চক্ৰান্ত কৰা, আৰু
মোক অলপো অৱসৰ নিদিবা।

أَتُهُمَا ۚ فَتَعَلَى اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩١﴾

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ
يُخْلَقُونَ ﴿١٩٢﴾

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا
أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٣﴾

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى
لَا يَتَّبِعُوكُمْ سِوَاءِ عَلَيْنَا
أَدْعَاؤُهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ
أَمْثَلَكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٥﴾

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا ۗ أَمْ لَهُمْ
أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا ۗ أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ
بِهَا ۗ أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۗ قُلِ
ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا
تَنْظُرُونَ ﴿١٩٦﴾

১৯৭) বাস্তৱতে মোৰ সংৰক্ষক হৈছে আল্লাহ, যিজনে এই ধৰ্মপুথি ক্ৰমান্বয়ে নমাই পঠিয়াইছে; আৰু তেওঁৰেই ধৰ্মপৰায়ণসকলক বক্ষা কৰে।

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ ۗ وَهُوَ
يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٩٧﴾

১৯৮) আৰু তেওঁক এৰি যিবিলাকক তোমালোকে আহ্বান কৰা, সেইবিলাকৰ তোমালোকক সহায় কৰিবৰ শক্তি নাই, আৰু নিজকো সহায় কৰিবলৈ সিহঁত অক্ষম।

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٨﴾

১৯৯) আৰু তোমালোকে সিহঁতক সুপথলৈ আহ্বান কৰিলে সিহঁতে কাণ দি নুশুনেন; আৰু তুমি সিহঁতক দেখিবলৈ পাবা সিহঁতে তোমাৰ পিনে একেথিৰে চাই আছে, অথচ সিহঁতে একোকে নেদেখে।

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا
وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا
يُبْصِرُونَ ﴿١٩٩﴾

২০০) তুমি ক্ষমাৰ নীতি গ্ৰহণ কৰা, আৰু আদেশ দিয়া ন্যায় আচৰণৰ; আৰু জ্ঞানহীনবিলাকৰ পৰা আঁতৰি থাকিবা।

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْجَاهِلِينَ ﴿٢٠٠﴾

২০১) আৰু চয়তানৰ ফালৰ পৰা কু-প্ৰেৰণাই তোমাক যদি উদ্ভগনি দিয়ে তেন্তে (সেই মুহূৰ্ততে) আল্লাহৰ আশ্ৰয় প্ৰাৰ্থনা কৰিবা; নিশ্চয় তেওঁৰেই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা।

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۗ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠١﴾

২০২) যিসকল ধৰ্মপৰায়ণ সেইসকলক যদি (কেনেকৈ) চয়তানৰ সূচনাই স্পৰ্শ কৰে, তেওঁলোক (আল্লাহক) স্মৰণ কৰি সাৱধান হয়; চোৱা, (মুহূৰ্ততে) সকলো বিষয় তেওঁলোকৰ দৃষ্টি গোচৰ হয়।

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِّنَ
الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾

২০৩) আৰু সিহঁতৰ ভ্ৰাতৃসকল সিহঁতক (অসৎকৰ্মীসকল) ভ্ৰান্তিৰ মাজত পেলাবলৈ টানি লৈ যায়; আৰু এনে চেষ্টাত সিহঁতে কোনো ক্ৰটি নকৰে।

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوْنَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ
لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٣﴾

২০৪) আৰু তুমি যেতিয়া সিহঁতৰ সন্মুখত নিদৰ্শন উপস্থিত নকৰা সিহঁতে কয়, তুমি কোনো এটা নিদৰ্শন নিজে বাছি লৈ কিয় উপস্থিত নকৰা? কোৱা, প্ৰকৃত কথা এয়ে মাথোন, যি প্ৰত্যাদেশ মোৰ প্ৰভুৰ পৰা মোৰ প্ৰতি অৱতীৰ্ণ হৈছে মই তাৰেই অনুসৰণ কৰো। এই বিলাকেই তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা জ্বলন্ত প্ৰমাণসমূহ, আৰু যি সকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে সেই সকলৰ নিমিত্তে পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু কৰুণা।

২০৫) আৰু যেতিয়া কোৰ-আন পাঠ কৰা হয়, তাকে কাণ দি শুনিবা, আৰু নীৰৱ থাকিবা, তোমালোকৰ প্ৰতি যেন কৰুণা প্ৰদৰ্শন কৰা হয়।

২০৬) আৰু পুৱা আৰু সন্ধিয়া তোমাৰ প্ৰভুক স্মৰণ কৰিবা, নিজ অন্তৰত অনুনয় আৰু সংশয়ৰ ভাব লৈ, আৰু ওখ মাতৰে নামাতি; আৰু তুমি আওকণীয়া সকলৰ মাজৰ নহবা।

২০৭) যিসকল তোমাৰ প্ৰভুৰ সান্নিধ্যপ্ৰাপ্ত সেইসকলে অহঙ্কাৰ কৰি তেওঁৰ আৰাধনা ত্যাগ নকৰে; বৰং তেওঁলোকে তেওঁৰ পৱিত্ৰতাৰ কীৰ্তন কৰে, আৰু তেওঁৰ সন্মুখত সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰে।

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا
اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَى
إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٤﴾

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٥﴾

وَإِذْ كُرِّرْنَا فِي نَفْسِكَ نَضْرَعًا
وَوَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
وَالْأَصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَيَسْبِحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٧﴾

سُورَةُ الْأَنْفَالِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سِتُّ وَ سَبْعُونَ آيَةً وَعَشْرَةُ رُكُوعَاتٍ

চূৰা-৮

AL-ANFAL

আল-আনফালঃসমৰ-অৰ্জন

(মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) সিহঁতে তোমাক সমৰ-অৰ্জনৰ
সম্বন্ধে প্ৰশ্ন কৰিছে; তুমি কোৱা,
সমৰ-অৰ্জনৰ গৰাকী আল্লাহ আৰু
(তেওঁৰ) ৰচুল; গতিকে তোমা-
লোকে আল্লাহলৈ ভয় ৰাখিবা, আৰু
পৰস্পৰৰ মাজত (দ্বন্দ্ব ভাঙি)
মিলা-প্ৰীতি স্থাপন কৰিবা; আৰু
তোমালোকে আল্লাহৰ আৰু তেওঁৰ
ৰচুলৰ বাধ্য হৈ থাকিবা। যদি
তোমালোক বিশ্বাসী হোৱা,

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ
وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ
بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ①

৩) প্ৰকৃততে সেইসকলেই হৈ
বিশ্বাসী যিসকলৰ অন্তৰসমূহ
আল্লাহৰ নাম লোৱা মাত্ৰকে কঁপি
উঠে, আৰু যেতিয়া তেওঁৰ
আয়াতসমূহ তেওঁলোকৰ আগত
পাঠ কৰা হয় তেওঁলোকৰ বিশ্বাস
তাৰ দ্বাৰা বৃদ্ধি পায়, আৰু
তেওঁলোকে নিৰ্ভৰ কৰি থাকে নিজ
প্ৰভুৰ ওপৰতেই;

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ
وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تَلَّيْتْ عَلَيْهِمْ آيَةٌ
زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ②

৪) যিসকলে নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰে,
আৰু আমি তেওঁলোকক যি সম্পদ
দান কৰিছোঁ তাৰে পৰা (আমাৰ
পথত) ব্যয় কৰে ।

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ③

৫) সেইসকলে যে প্ৰকৃততে বিশ্বাসী
ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই; তেওঁ-
লোকৰ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ

প্ৰভুৰ কাষত তেওঁলোকৰ নিমিত্তে নিৰ্ধাৰিত কৰা আছে বিভিন্ন (উচ্চ) পদবী, আৰু মাজৰ্ণা, আৰু সন্মান জনক জীৱিকা।

৬) চোৱাঁ, কেনেকৈ তোমাৰ প্ৰভুৱে তোমাক নিজ ঘৰৰ পৰা (বদৰৰ যুদ্ধৰ কাৰণে) সত্যৰ সৈতে ওলাই আহিবলৈ আদেশ দিছিল আৰু বিশ্বাসীসকলৰ এদলে তাকে ভাল নাপাইছিল।

৭) সত্য সুপ্ৰকাশিত হোৱাৰ পিছতো সেই সম্বন্ধে সিহঁতে তোমাৰ লগত তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰিছিল; যি মৃত্যু সিহঁতে চকুৰ আগতে দেখা পাইছিল তাৰ ফালে সিহঁতক যেন বলেৰে হে নিয়া হৈছিল।

৮) আৰু (স্মৰণ কৰা) যেতিয়া উভয় দলৰ মাজত এদলৰ ওপৰত তোমালোকে অধিকাৰ লাভ কৰিবা এই প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল; আৰু যি দল অস্বহীন আছিল সেই দলৰ যেন তোমালোক অধীশ্বৰ হোৱা ইয়াকে তোমালোকে ভাল পাইছিল; কিন্তু আল্লাই ইচ্ছা কৰিছিল তেওঁ নিজৰ বাণীসমূহেৰে সত্যক সুপ্ৰতিষ্ঠিত কৰে, আৰু অবিশ্বাসীসকলক নিৰ্মূল কৰে;

৯) যাতে তেওঁ সত্যক সত্যৰূপে আৰু অসত্যক অসত্যৰূপে প্ৰতিপন্ন কৰে, যদিও অপৰাধীসকল অসন্তুষ্ট হয়।

১০) চোৱাঁ, যেতিয়া তোমালোকে নিজ প্ৰভুৰ কাষত বিনীত ভাৱে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল, তেওঁ তোমালোকক এই বুলি প্ৰত্যুত্তৰ দিছিল, মই তোমালোকক সহায় কৰিম এহেজাৰ ফিৰিস্তাৰে সৈতে, যি ইদলৰ পিছত সিদল আহি থাকিব।

دَرَجَاتٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٦﴾

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ ﴿٧﴾

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٨﴾

وَإِذْ يَعِدُّكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ﴿٩﴾

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٠﴾

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِنْ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ ﴿١١﴾

১১) আৰু আল্লাই এনে (সাহায্য) কৰিছিল যাতে ই তোমালোকৰ নিমিত্তে আনন্দৰ সংবাদ স্বৰূপ হয়, আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ অন্তৰসমূহে শান্তি পায়; আৰু সাহায্য আহে আল্লাহৰ ওচৰৰ পৰাহে; নিশ্চয়, আল্লাই সৰ্বশক্তিমান, মহা-জ্ঞানী।

১২) সেই সময়ত তেওঁ নিজৰ ফালৰ পৰা (তোমালোকৰ মনৰ) শান্তিৰ কাৰণে তোমালোকক তদ্ৰাৰে আবৰি ধৰিছিল, আৰু আকাশৰ পৰা তোমালোকৰ ওপৰত বৰষুণ নমাই পঠিয়াইছিল, তেওঁ যেন তাৰ দ্বাৰা তোমালোকক নিম্নল কৰে, আৰু চয়তানৰ অশুচি তা তোমালোকৰ পৰা দূৰীভূত কৰে, আৰু তেওঁ যেন তোমালোকৰ অন্তৰসমূহত শক্তিৰ সঞ্চাৰ কৰে, আৰু তাৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ পদসমূহক দৃঢ়কৈ স্থাপন কৰে।

১৩) সেই সময়ত ফিৰিস্তাসকলৰ প্ৰতি তোমাৰ প্ৰভুৱে নিৰ্দেশ দিলে এই বুলি মই থাকিলোঁ তোমালোকৰ লগতেই, এতেকে বিশ্বাসীসকলক তোমালোকে দৃঢ় কৰি ৰাখা; মই শীঘ্ৰে অবিশ্বাসীসকলৰ অন্তৰসমূহত ভয়ৰ সঞ্চাৰ কৰিম। গতিকে (হে বিশ্বাসীসকল), তোমালোকে (সিহঁতৰ) গলসমূহৰ ওপৰ ভাগত আঘাত কৰা আৰু সিহঁতৰ (হাতৰ) প্ৰত্যেকটো আঙুলিৰ মূৰ কাটি পেলোৱা।

১৪) ইয়াৰ কাৰণ এই, সিহঁতে আল্লাহৰ আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰিছিল; আৰু কেও যদি আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰে, (তাৰ নিমিত্তে) আল্লাহ নিশ্চয় শাস্তি দিয়াত কঠোৰ।

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرًا وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١١﴾

إِذْ يُغَشِّبُكُمُ الثُّعَاصُ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١٢﴾

إِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ إِلَى الْمَلِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَأَتَّبِعُ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَصْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَصْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٣﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٤﴾

১৫) সেয়ে হৈছে তোমালোকৰ শাস্তি; গতিকে তাৰ সোৱাদ লোৱা; আৰু (জানি থোৱা) অবিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে নৰকৰ অগ্নিৰ শাস্তি আছে।
১৬) হে বিশ্বাসীসকল, যেতিয়া তোমালোকে সেই অবিশ্বাসীসকলৰ সম্মুখীন হোৱা যিসকলে (তোমালোকক) আক্ৰমণ কৰিবলৈ আগ বাঢ়ি আহে তেতিয়া তোমালোকে (সিহঁতক) পিঠি নেদেখুৱাবা।

১৭) আৰু সেই দিনা যুদ্ধ কৌশল স্বৰূপ, নাইবা নিজ দলৰ লগ লাগিবৰ অৰ্থে পিছ হোঁহকাৰ প্ৰয়োজন নোহোৱাকৈ যিয়ে সিহঁতক পিঠি দেখুৱাব সি নিশ্চয় আল্লাহৰ ক্ৰোধৰ পাত্ৰ হৈ পৰিব, আৰু তাৰ আশ্ৰয়-স্থান হ'ব নৰক, আৰু ই প্ৰত্যাবৰ্তনৰ নিকৃষ্ট ঠাই।

১৮) পিছত তোমালোকে যে সিহঁতক বধ কৰিছিল এনে নহয়, বৰং আল্লাইহে সিহঁতক বধ কৰিছিল; আৰু (হে ৰচুল), এমুঠি ধূলি পেলাওতে তুমি যে পেলাইছিল এনে নহয়, বৰং আল্লাইহে পেলাইছিল; আৰু (তেওঁৰ ইচ্ছা আছিল) যাতে তেওঁ উত্তম পৰীক্ষাৰে বিশ্বাসীসকলৰ পৰীক্ষা লৈ অনুগ্রহ দান কৰে; নিশ্চয় আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাত।

১৯) এনেবিলাক ঘটনা ঘটিল; তদুপৰি (জানি থোৱা) অবিশ্বাসীসকলৰ কু-অভিসন্ধি আল্লাই নিষ্ফল কৰিব।

২০) তোমালোকে যি মীমাংসা বিচাৰিছিল সেই মীমাংসা স্বৰূপতে তোমালোকৰ সম্মুখত পালেহি; আৰু (ৰণৰ পৰা) যদি

ذٰلِكُمْ فَذُوقُوْهُ وَاِنَّ لِلْكَافِرِيْنَ عَذَابَ النَّارِ ۝۱۵

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذْ لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا رَحُّوْهُمْ فَلَا تُوَلُّوْهُمْ اِلَّا دُبَّارًا ۝۱۬

وَمَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبْرَةٌ اِلَّا مَّتَحَرِّفًا لِّيُقْتَالَ اَوْ مَّتَحَيِّرًا اِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَا وُجِهَتْ جَهَنَّمَ ۗ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝۱۷

فَلَمْ تَقْتُلُوْهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ ۗ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى ۗ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِيْنَ مِنْهُ بَلَاءً حَسًّا ۗ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝۱۸

ذٰلِكُمْ وَاِنَّ اللّٰهَ مُؤْمِنٌ كَيِّدٌ الْكَافِرِيْنَ ۝۱۹

اِنْ تَسْتَفْتِحُوْا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ ۗ وَاِنْ

তোমালোক ক্ষান্ত হোৱা তেন্তে ই তোমালোকৰ পক্ষে উত্তম; কিন্তু যদি তোমালোকে (ৰণ কৰিবলৈ) উলটি আহা, আমিও উলটি আহিম; আৰু তোমালোকৰ সৈন্যদল সংখ্যাত অধিক হ'লেও সিহঁত কেতিয়াও তোমালোকৰ উপকাৰত নাহিব; আৰু নিশ্চয় আল্লাহ বিশ্বাসীসকলৰ সঙ্গী।

২১) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ বাধ্য হৈ থাকিবা, আৰু তেওঁৰ পৰা বিমুখ নহবা, কিয়নো তোমালোকে (তেওঁৰ বাণী) শুনি আছা।

২২) আৰু সেইসকলৰ নিচিনা নহবা যিসকলে কয়, আমি বাণী শুনি আছো, কিন্তু সিহঁতে কাণ দি শুনা নাই।

২৩) সঁচাকৈয়ে আল্লাহৰ কামত সেই কলা আৰু বোবা মানুহ আটাইতকৈ নিকৃষ্ট প্ৰাণী; সেইসকলৰ বোধশক্তি নাই।

২৪) আৰু সিহঁতৰ ভিতৰত আল্লাই অলপো মঙ্গল দেখা হ'লে সিহঁতক তেওঁ নিশ্চয় শ্ৰৱণ শক্তি দিলে- হেঁতেন; আৰু (সিহঁত যেনে) সিহঁতক তেওঁ শ্ৰৱণশক্তি দিলেও সিহঁতে নিশ্চয় মুখ ঘূৰাই উলটি যাব।

২৫) হে বিশ্বাসীসকল, আল্লাহৰ আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ (আহ্বানৰ) প্ৰত্যুত্তৰ দিবা, যেতিয়া তোমালোকক এনে ধৰ্মৰ পিনে তেওঁ আহ্বান কৰে যি তোমালোকক নতুন জীৱন দিয়ে; আৰু তোমালোকে জানি থোৱা, আল্লাই মানুহ আৰু তাৰ অন্তৰৰ মাজত মধ্যবৰ্তী হয়। আৰু (স্মৰণ ৰাখিবা) তেওঁৰ সম্মুখত তোমালোকক একেলগ কৰি নিয়া হ'ব।

تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُدُّوا
نَعْدَ وَلَا تَغْنَىٰ عَنْكُمْ فِتْنَتُكُمْ سَيِّئًا
وَلَوْ كَثُرَتْ ۗ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَا تَوَلَّوْا عُنُقَهُ وَانْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢٢﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضَّمَمُ
الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ
وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ
وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ
وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٥﴾

২৬) আৰু তোমালোকে এনে (ব্যাপক) আপদ-বিপদলৈ ভয় ৰাখিবা যি সুকীয়াকৈ তোমালোকৰ ভিতৰৰ অন্যায়কাৰীসকলৰ ওপৰত পৰিব এনে নহয়; আৰু জানি থোৱা আল্লাহ শাস্তি দিয়াত কঠোৰ।

২৭) আৰু তোমালোকে সেই অৱস্থা স্মৰণ কৰা যেতিয়া তোমালোক তাকৰীয়া আছিলো, – দেশত দুৰ্বল বুলি পৰিগণিত আছিলো (আৰু) ভয় কৰি ফুৰিছিলো, কোনো দলে তোমালোকক (নিমিষতে) থাপমাৰি লৈ যাব, এনে অৱস্থাত তেওঁ তোমালোকক শক্তি সম্পন্ন কৰিলে, আৰু জীৱিকা নিৰ্বাহৰ নিমিত্তে তোমালোকক বিশুদ্ধ সম্বল প্ৰদান কৰিলে, যাতে তোমালোকে (তেওঁৰ) শলাগ লোৱা।

২৮) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোক আল্লাহৰ আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ অসঞ্জাতী নহবা, আৰু জানি-শুনি পৰম্পৰৰ বিশ্বাস ভঙ্গ নকৰিবা।

২৯) আৰু জানি থোৱা, তোমালোকৰ ধন-সম্পদ আৰু তোমালোকৰ সন্তান-সন্ততি প্ৰকৃততে এটা পৰীক্ষা মাত্ৰ; আৰু (জানিবা) আল্লাই সেই জন যিজনৰ কাষত আছে মহান প্ৰতিদান।

৩০) হে বিশ্বাসীসকল, যদি তোমালোকে আল্লাহলৈ ভয় ৰাখা তেওঁ তোমালোকক স্বতন্ত্ৰ নিদৰ্শন দান কৰিব, আৰু তোমালোকৰ পৰা তোমালোকৰ অমঙ্গলসমূহ দূৰীভূত কৰিব, আৰু তোমালোকক ক্ষমা দান কৰিব; আৰু আল্লাহ মহান অনুগ্ৰহৰ গৰাকী।

وَأْتُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً ۗ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝٢٦

وَأذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِبَصَرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝٢٧

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْثَلِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝٢٨

وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۗ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝٢٩

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝٣٠

৩১) আৰু (স্মৰণ কৰা) যেতিয়া অবিশ্বাসীসকলে তোমাৰ বিৰুদ্ধে গুপ্ত অভিসন্ধি সাজিছিল যাতে সিহঁতে তোমাক (বন্দী ৰূপে) আটক কৰি ৰাখে বা তোমাক হত্যা কৰে, অথবা তোমাক নিৰ্বাসিত কৰে; আৰু (এইদৰে) সিহঁতে নানা গুপ্ত অভিসন্ধি কৰিছিল; আৰু (সিহঁতৰ লগে লগে) আল্লাও নিজৰ সূক্ষ্ম কৌশল কাৰ্য্যকৰী কৰিছিল; আৰু আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ কৌশল কৰোঁতা।

৩২) আৰু সিহঁতৰ সন্মুখত যেতিয়া আমাৰ আয়াতসমূহ পাঠ কৰা হয় সিহঁতে কয়, স্বৰূপতে আমি এইবোৰ শুনিছোঁ; আমি ইচ্ছা কৰা হ'লে তাৰে অনুরূপ আমিও ৰচনা কৰিব পাৰিলোহেঁতেন; ই অতীত কালৰ আখ্যান ভিন্ন একোৱেই নহয়।

৩৩) আৰু সেই সময়ত সিহঁতে কৈছিল, হে আল্লাহ বাস্তৱতে ই যদি তোমাৰ কাষৰ পৰা অহা সত্য, তেন্তে আমাৰ ওপৰত আকাশৰ পৰা শিলৰ বৰষুণ পেলোৱা, অথবা (অইন ধৰণৰ) যন্ত্ৰনাদয়ক শাস্তি আমাৰ প্ৰতি নমাই আনা।

৩৪) কিন্তু যেতিয়ালৈকে তুমি সিহঁতৰ মাজত অৱস্থান কৰা সিহঁতক শাস্তি দিবলৈ আল্লাহ অনিচ্ছুক; আৰু (সেইদৰে) সিহঁতে আল্লাহৰ ক্ষমা ভিক্ষা কৰি থকা অৱস্থাতো সিহঁতৰ ওপৰত আল্লাই শাস্তি নেপেলায়।

৩৫) আৰু সিহঁতে কি ওজৰ দেখুৱাব পাৰে যাৰ কাৰণে আল্লাই সিহঁতক শাস্তি নিদিব? অথচ সিহঁতে (লোকক) পৱিত্ৰ মছজিদলৈ যাবলৈ বাধা দিয়ে আৰু সিহঁত

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ ۗ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ ۗ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿٣١﴾

وَإِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٢﴾

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ آلِيمٍ ﴿٣٣﴾

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٤﴾

وَمَا لَهُمْ آلًا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا

তাৰ বক্ষক হ'বৰ উপযোগীও নহয়। যিসকল ধৰ্মপৰায়ণ সেই সকলৰ বাহিৰে কেও তাৰ বক্ষক হ'ব নোৱাৰে; কিন্তু সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই এই কথা নাজানে।

৩৬) আৰু সেই (পৰিত্ৰ) ঘৰত সিহঁতৰ উপাসনা আছিল সুহৃদি মৰা আৰু চাপৰি বজোৱা মাথোন। (সিহঁতক কোৱা হ'ব) তোমালোকে যে অবিশ্বাস কৰিছিলো তাৰ বাবে (আজি) শাস্তিৰ সোৱাদ লোৱা।

৩৭) বাস্তৱতে আল্লাহৰ পথৰ পৰা (লোকক) প্ৰতিৰোধ কৰিবৰ উদ্দেশ্যে অবিশ্বাসীসকলে নিজৰ ধন ব্যয় কৰে; আৰু সিহঁতে এইদৰে ব্যয় কৰিয়েই থাকিব, কিন্তু শেহত এনে কাৰ্য্য সিহঁতৰ পক্ষে অনুতাপৰ কাৰণহে হ'ব; আৰু অবিশ্বাসী সকলক একেলগ কৰি নৰকলৈ নিয়া হ'ব।

৩৮) যাতে আল্লাই পৰিত্ৰসকলৰ পৰা অপৰিত্ৰসকলক পৃথক কৰে; আৰু অপৰিত্ৰসকলৰ মাজত কিছুমানক কিছুমানৰ সৈতে সন্মিলিত কৰে; তাৰ পিছত সকলোকে একেলগে গোট খুৱাই নৰকৰ ভিতৰত পেলাই দিয়ে; প্ৰকৃতপক্ষে যিসকল ক্ষতিগ্ৰস্ত হ'ব সিহঁত এইসকলেই।

৩৯) যিসকলে অবিশ্বাস কৰিছে সিহঁতক তুমি কোৱা, সিহঁত যদি (অন্যায় আচৰণৰ পৰা) বিৰত থাকে, যি অতীতত ঘটিছে তাৰ বাবে সিহঁতক ক্ষমাদান কৰা হ'ব; কিন্তু যদি সিহঁত (পূৰ্বৰ আচৰণলৈ) উলটি আহে, তেন্তে সিহঁতে (জানিছেই) অতীতৰ দুৰাচাৰীসকলৰ সৈতে কি নিয়ম পালন কৰা হৈছিল।

أُولِيَاءَهُ ۗ إِنَّ أَوْلِيَاءَهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً
وَ تَصَدِيَةً ۗ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
لِيُصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۗ فَسَيُنفِقُونَهَا
ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ۗ ثُمَّ يُغْلَبُونَ ۗ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ
الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ
جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ ۗ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٣٩﴾

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا
يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ ۗ وَإِنْ يَعُودُوا
فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٤٠﴾

৪০) আৰু অশান্তি আঁতৰ নোহোৱা-লৈকে, আৰু ধৰ্ম কেৱল আল্লাহৰ নিমিত্তে সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰতিষ্ঠিত নোহোৱালৈকে, সিহঁতৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবা; কিন্তু যদি সিহঁত ক্ষান্ত হয়, তেন্তে সিহঁতে কৰা কাৰ্য্য আল্লাহৰ অগোচৰ নহয়।

৪১) কিন্তু যদি সিহঁত পুনৰায় ঘূৰি যায়, তেন্তে তোমালোকে জানি থোৱা, তোমালোকৰ সংৰক্ষক আল্লাহ; কেনে উত্তম সংৰক্ষক তেওঁ, আৰু কেনে শ্ৰেষ্ঠ সহায়কাৰী।

দহ পাৰা

৪২) আৰু তোমালোকে জানি থোৱা, যুদ্ধত তোমালোকে যি অৰ্জন কৰা তাৰ পঞ্চম অংশ নিৰূপিত থাকিব আল্লাহৰ নিমিত্তে, আৰু ৰচুলৰ আৰু পিতৃ-মাতৃহীন সকলৰ আৰু অভাৱগ্ৰস্ত সকলৰ আৰু পথিকসকলৰ নিমিত্তে, যদিহে তোমালোকে আল্লাহত আৰু আমি নিজ ভৃত্যৰ প্ৰতি যি (বিশেষ সাহায্যৰ) অৱতাৰণ কৰিছিলোঁ মীমাংসাকাৰীৰ দিনা তাত বিশ্বাস কৰা, যিদিনা দুয়ো দল (যুদ্ধ কৰিবলৈ পৰস্পৰ সন্মুখীন হৈছিল; আৰু সকলো বস্তুৰেই ওপৰত আছে আল্লাহৰ মহান ক্ষমতা।

৪৩) আৰু সেই সময়ত তোমালোক উপত্যকাৰ ওচৰ প্ৰান্তত আছিল, আৰু সিহঁত আছিল দূৰৈৰ প্ৰান্তত। আৰু বণিক যাত্ৰীদল তোমালোকৰ তলত নামনিত আছিল; আৰু তোমালোকে (আক্ৰমণ সম্বন্ধে) পৰস্পৰ স্থিৰ কৰি থোৱা হ'লেও, নিশ্চয় তাৰ সময় লৈ তোমালোকৰ মাজত মতানৈক্যৰ সৃষ্টি হ'লহেঁতেন;

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ
وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ اتَّهَمُوا
فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

وَإِن تَوَلَّوْا فَاَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰىكُمْ
نَعْمَ الْمَوْلٰى وَنَعْمَ النَّصِيْرُ ۝

وَاعْلَمُوْا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ
لِللّٰهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِي الْقُرْبٰى
وَالْيَتٰى وَالْمَسْكِيْنَ وَاِبْنِ السَّبِيْلِ اِن
كُنْتُمْ اٰمِنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَا اَنْزَلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا
يَوْمَ الْفُرْقٰنِ يَوْمَ التَّقٰى الْجَمْعِيْنَ ۝ وَاللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝

اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدُوِّ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدُوِّ
الْقُصُوٰى وَالرَّكْبِ اَسْفَلَ مِنْكُمْ ۝ وَلَوْ
تَوَاعَدْتُمْ لِاٰخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيْعَدِ وَلٰكِنْ

কিন্তু (আল্লাই তোমালোকক যুদ্ধত সম্মুখীন কৰিলে) যাতে যি ঘটনা পূৰ্বেই স্থিৰ কৰি থোৱা হৈছিল তাকে আল্লাই ঘটায়; তাৰ ফলত যি মৰে সি যেন প্রত্যক্ষ প্রমাণ দেখি মৰে, আৰু যি জীৱিত থাকে সি যেন প্রত্যক্ষ প্রমাণ দেখি জীৱিত থাকে; আৰু নিশ্চয় আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা।

৪৪) সেই সময়ত তোমাক আল্লাই তোমাৰ সপোনত সিহঁতক সংখ্যাত কম যেন দেখুৱাইছিল, কিয়নো তেওঁ সিহঁতক সংখ্যাত বেছি দেখুওৱা হ'লে তোমালোক নিশ্চয় নিৰুৎসাহ হলাহেঁতেন, আৰু নিশ্চয় ((আক্রমণৰ) বিষয়লৈ তোমালোকে নিজৰ মাজতে কন্দল কৰিলা-হেঁতেন। কিন্তু (তেনে অৱস্থাৰ পৰা তোমালোকক) আল্লাই বক্ষা কৰিলে। বাস্তৱতে অন্তৰসমূহত যি নিহিত থাকে তাকো আল্লাই ভালকৈ জানে।

৪৫) আৰু (চোৱা) যেতিয়া যুদ্ধত তোমালোক পৰস্পৰ সম্মুখীন হলা, আল্লাই সিহঁতক তোমালোকৰ চকুত কম যেন দেখুৱাইছিল, আৰু তোমালোকক তেওঁ সিহঁতৰ চকুত (নিজতকৈ) কমেই দেখুৱাইছিল; আল্লাই এনে কৰাৰ উদ্দেশ্য, যাতে যি ঘটনা পূৰ্বেই স্থিৰ কৰি থোৱা হৈছিল তাকে আল্লাই ঘটায়; আৰু আল্লাহৰ ফালে সকলো বিষয়ৰেই প্রত্যাবৰ্তন।

৪৬) হে বিশ্বাসীসকল, (যুদ্ধত) যেতিয়া তোমালোকে কোনো শত্ৰুদলৰ সৈতে সম্মুখীন হোৱা তেতিয়া দৃঢ় হৈ থাকিবা, আল্লাহক বেছিকৈ স্মৰণ কৰিবা, যাতে তোমালোকে সফলতা লাভ কৰিব পাৰা।

لَيَقْضِي اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ
مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَى مَنْ حَيَّ
عَنْ بَيِّنَةٍ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٤﴾

إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا ۗ
وَلَوْ أَرَادَكُمُ كَثِيرًا لَّفَشَلْتُمْ
وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ
سَلَّمَ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٥﴾

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّقِيْتُمْ فِي
أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي
أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۗ
وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً
فَأُقْبُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٤٧﴾

৪৭) আৰু তোমালোক আল্লাহ আৰু তেওঁৰ বচুলৰ বাধ্য হৈ থাকিবা; আৰু পৰস্পৰ বিবাদ নকৰিবা; তেনে কৰিলে তোমালোক সৰপা হৈ পৰিবা, আৰু তোমালোকৰ শক্তি লোপ পাব; আৰু পৈৰ্য্য ধাৰণ কৰিবা; নিশ্চয় পৈৰ্য্য ধাৰণ কৰোঁতা সকলৰ সঙ্গী আল্লাহ।

৪৮) আৰু তোমালোক সেইসকলৰ সদৃশ নহবা যিসকল নিজৰ ঘৰবাৰীৰ পৰা (ৰণলৈ) ওলাইছিল গৰ্ব কৰি, আৰু মানুহক দেখুৱাবৰ কাৰণে, আৰু (লোকক) আল্লাহৰ পথৰ পৰা প্ৰতিৰোধ কৰিবৰ অভিপ্ৰায়ে; আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্যকে কৰে আল্লাই তাক আগুৰি ধৰে।

৪৯) আৰু (চোৱা) চয়তানে সিহঁতৰ কাৰ্য্যগৰলী সিহঁতৰ নিমিত্তে শোভনীয় কৰি দেখুৱাইছিল আৰু কৈছিল, মানুহৰ মাজত কেও নাই যি আজি তোমালোকৰ ওপৰত পৰাক্ৰান্ত হ'ব পাৰে; আৰু সঁচাকৈয়ে মই হৈ তোমালোকৰ সহায় কৰোঁতা। কিন্তু (ৰণ ক্ষেত্ৰত) যেতিয়া দুয়ো দল সন্মুখীন হ'ল, সি ইয়াকে কৈ পিছ হোঁহঁকি উভতি গ'ল, বাস্তৱতে (এতিয়া) তোমালোকৰ সৈতে মোৰ কোনো সম্পৰ্ক নাই; যি তোমালোকে দেখা পোৱা নাই, মই নিশ্চয় দেখা পাইছোঁ; নিশ্চয় মই আল্লাহলৈ ভয় ৰাখো, কিয়নো শাস্তি দিয়াত আল্লাহ কঠোৰ।

৫০) চোৱা, কপটাচাৰীসকলে আৰু যিসকলৰ অন্তৰসমূহত ব্যাধি আছিল সেইসকলে কৈছিল, সিহঁতৰ ধৰ্মই সিহঁতক প্ৰবঞ্চনাত পেলাইছিল; (কিন্তু প্ৰকৃততে তেওঁলোক আল্লাহৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল আছিল)

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتَازَعُوا
فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ
وَاصْبِرُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِثَاءَ النَّاسِ
وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا
يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۝

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا
غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي
جَارٌ لَكُمْ ۚ فَلَمَّا تَرَ آتِ الْفَيْثِ نِكَصَ
عَلَىٰ عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ
إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ ۗ
وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هُوَ لَاءٌ دِيْنَهُمْ

আৰু আল্লাৰ ওপৰত যিয়ে নিৰ্ভৰ কৰে তাৰ নিমিত্তে নিশ্চয় আল্লাহ ক্ষমতাসালী, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

৫১) আৰু অবিশ্বাসীসকলৰ মৃত্যু ঘটাবৰ সময়ত ফিৰিস্তাসকলে কেনেকৈ সিহঁতৰ মুখ সমূহত আৰু সিহঁতৰ পিঠিসমূহত আঘাত কৰিছিল তুমি যদি দেখা পোৱা-হেঁতেন আৰু (সিহঁতক কোৱা হৈছিল) এতিয়া তোমালোকে পোৰণিৰ শাস্তিৰ সোৱাদ লৈ থাকা।

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا
الْمَلَائِكَةَ يَضْرِبُونَ وُجُوهُهُمْ
وَأَذْبَارَهُمْ وَذُقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝

৫২) যি তোমালোকে পূৰ্বে যি অৰ্জিছিলো এই শাস্তি তাৰেই প্ৰতিফল; আৰু (জানি থোৱা) আল্লাই (নিজ) ভৃত্যসকলৰ প্ৰতি কেতিয়াও অন্যায়ে নকৰে।

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ
بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۝

৫৩) ফিৰাউনৰ জ্ঞাতি আৰু সিহঁতৰ পূৰ্বগামীসকলৰ যি অৱস্থা হৈছিল (সিহঁতৰো অৱস্থা সেই অনুৰূপ); সিহঁতে আল্লাহৰ নিদৰ্শন সমূহ অস্বীকাৰ কৰিছিল; সেই দেখি সিহঁতৰ পাপসমূহৰ বাবে আল্লাই সিহঁতক ধৰিছিল; নিশ্চয় আল্লাহ শক্তিশালী, শাস্তি দিয়াত কঠোৰ।

كَذَّابِ آلِ فِرْعَوْنَ ۗ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ
كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ
إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

৫৪) ইয়াৰ কাৰণ এই যি অনুগ্ৰহ আল্লাই কোনো জাতিক দান কৰে সেই অনুগ্ৰহ তেওঁ কেতিয়াও পৰিবৰ্তন নকৰে, যেতিয়ালৈকে সেই জাতিয়ে নিজৰ অৱস্থা নিজেই পৰিবৰ্তন কৰি নলয়; আৰু (স্মৰণ ৰাখা) আল্লাই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাত।

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا لِّتَعْمَةٍ
أَتَعْمَهَا عَلَىٰ قُوٍّ حَتَّىٰ يَغَيِّرُ مَا
بِأَنفُسِهِمْ ۗ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

৫৫) ফিৰাউনৰ জ্ঞাতি আৰু সিহঁতৰ পূৰ্বগামীসকলৰ যি অৱস্থা হৈছিল (সিহঁতৰ অৱস্থা সেই অনুৰূপ) সিহঁতে নিজ প্ৰভুৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা ভাবি

كَذَّابِ آلِ فِرْعَوْنَ ۗ وَالَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ

অমান্য কৰিছিল; সেই দেখি সিহঁতৰ পাপসমূহৰ বাবে সিহঁতক আমি বিনাশ কৰিলোঁ, আৰু আমি ফিৰাউনৰ জ্ঞাতিক পানীত বুৰাই মাৰিলোঁ, কিয়নো সিহঁতৰ সকলোৰে অন্যায় আচৰণ কৰিছিল।

৫৬) বাস্তৱতে আল্লাহৰ ওচৰত আটাইতকৈ অপকৃষ্ট প্ৰাণী হৈছে সেই অবিশ্বাসীসকল যিসকলে (নিদৰ্শনসমূহ দেখিও) তাত বিশ্বাস নকৰে।

৫৭) সিহঁতৰ মাজত কিছুমানৰ সৈতে তুমি চুক্তিত আৱদ্ধ আছিল, কিন্তু সিহঁতে নিজে কৰা চুক্তি বাবে বাবে ভাঙিছিল, কিয়নো সিহঁতে আল্লাহলৈ ভয় নাৰাখে।

৫৮) গতিকে তুমি যদি সিহঁতক (তোমাৰ বিৰুদ্ধে) যুদ্ধত উদ্যমশীল দেখা, তুমিও সিহঁতক এনেভাৱে পৰাস্ত কৰিবা, যাতে সিহঁতৰ পিছত থকা সৈন্যদল ছিন্ন- ভিন্ন হৈ পলাই যায়; হ'ব পাৰে পিছত সিহঁতে শিক্ষা গ্ৰহণ কৰে।

৫৯) আৰু তুমি যদি কোনো এদলৰ বিশ্বাস ঘাতকতাৰ আশঙ্কা কৰা, তেন্তে তুমিও সিহঁতৰ চুক্তি সিহঁতলৈ ন্যায়ৰূপে প্ৰত্যাপন কৰিবা, যাতে দুই দলৰ সমান অৱস্থা হৈ পৰে; আল্লাই বিশ্বাসঘাতক সকলক নিশ্চয় ভাল নাপায়।

৬০) আৰু অবিশ্বাসীসকলে যেন এনে ধাৰণা নকৰে, সিহঁতে (সত্য গ্ৰহণ কৰোঁতা সকলক) চেৰ পেলাই গৈছে। বাস্তৱতে সিহঁতে কেতিয়াও তেওঁলোকক নিৰুপায় কৰিব নোৱাৰে।

فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا
آلَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٦﴾

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٧﴾

الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ
عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٨﴾

فَمَا تَتَقَفُّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدِهِمْ
مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٩﴾

وَأَمَّا تَخَافُ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ
إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْحَآئِنِينَ ﴿٦٠﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۗ
إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٦١﴾

৬১) আৰু সিহঁতৰ বিপক্ষে সৈন্য শক্তি বৃদ্ধি কৰি আৰু সীমা বক্ষাৰ কাৰণে অশ্বাৰোহী সেনা নিযুক্ত কৰি নিজ সাধ্যমতে সকলো আয়োজন প্ৰস্তুত ৰাখিবা। এই উপায়েৰে তোমালোকে আল্লাৰ শত্ৰুৰ আৰু তোমালোকৰ শত্ৰুৰ মনত, আৰু সিহঁতৰ উপৰি অইন শত্ৰুসকলৰো মনত সিহঁতক তোমালোকে নাজানা, কিন্তু আল্লাই সিহঁতক জানে, আৰু যি ধন তোমালোকে আল্লাহৰ পথত ব্যয় কৰা তোমালোকক পূৰ্ণমাত্ৰাই ওলটাই দিয়া হ'ব; আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি অন্যায় কৰা নহ'ব।

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ
وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ
وَعَدُوَّكُمْ وَالْآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا
تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا
مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
وَأَنْتُمْ لَا تظَلُمُونَ ﴿٦١﴾

৬২) আৰু যদি সিহঁতে সন্ধি স্থাপন কৰিবলৈ ইচ্ছুক হয় তুমিও সেইফালে ঢাল লবা; আৰু আল্লাহৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিবা; নিশ্চয় তেওঁৰেই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা।

وَإِنْ جَاءَكَ السَّلَامُ فَاجْعَلْ لَهَا وَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٢﴾

৬৩) আৰু যদি সিহঁতে তোমাক প্ৰতাৰণা কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেন্তে (জানিবা) তোমাৰ কাৰণে আল্লাই যথেষ্ট; তেওঁৰেই নিজ ফালৰ পৰা সহায় দান কৰি আৰু বিশ্বাসীসকলৰ দল এটাৰে তোমাক শক্তি সম্পন্ন কৰিছে।

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ
حَسْبَكَ اللَّهُ ۗ هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِبَضْرِهِ
وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٣﴾

৬৪) আৰু তেওঁলোকৰ অন্তৰ-সমূহত তেওঁ পৰস্পৰৰ প্ৰীতি স্থাপন কৰিছে; পৃথিৱীৰ সমগ্ৰ বস্তু তুমি ব্যয় কৰা হলেও তেওঁলোকৰ অন্তৰ-সমূহত পৰস্পৰৰ প্ৰীতি স্থাপন কৰিবলৈ অক্ষম হলাহেঁতেন; কিন্তু আল্লাই (নিজে) তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰীতি স্থাপন কৰিছে; নিশ্চয় তেওঁৰেই ক্ষমতাশালী শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ۗ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ
وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ ۗ إِنَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٦٤﴾

৬৫) হে নবী, তোমাৰ নিমিত্তে, আৰু যি বিশ্বাসীসকলে তোমাৰ অনুসৰণ কৰিছে সেই সকলৰ নিমিত্তে আল্লাই যথেষ্ট।

৬৬) হে নবী, বিশ্বাসীসকলক যুদ্ধ কৰিবলৈ উদ্গনি দিয়া; তোমালোকৰ মাজত ধৈৰ্য্য ধৰি থাকিব পৰা যদি কুৰিজন মানুহ ওলায় তেওঁলোক দুশজনৰ ওপৰত পৰাক্ৰান্ত হ'ব পাৰিব; আৰু যদি তোমালোকৰ মাজত তেনে মানুহ এশজন থাকে, তেওঁলোকে অবিশ্বাসীসকলৰ মাজৰ এহেজাৰ মানুহৰ ওপৰত পৰাক্ৰান্ত হ'ব পাৰিব; ইয়াৰ কাৰণ এই, অবিশ্বাসীসকল হৈছে এনে ধৰণৰ লোক যাৰ বোধশক্তি নাই।

৬৭) সম্প্ৰতি আল্লাই তোমালোকৰ ভাৰ লঘু কৰিছে, কিয়নো তেওঁ জানে তোমালোকৰ মাজত দুৰ্বলতা বিদ্যমান। গতিকে তোমালোকৰ মাজত যদি ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰি থাকিব পৰা এশজন মানুহ থাকে, তেওঁলোকে দুশজনৰ ওপৰত পৰাক্ৰান্ত হ'ব পাৰিব; আৰু যদি তেনে মানুহ তোমালোকৰ মাজত এহেজাৰ থাকে, তেওঁলোক আল্লাহৰ আদেশ মতে দুই হেজাৰৰ ওপৰত পৰাক্ৰান্ত হ'ব পাৰিব; আৰু (স্মৰণ থাকে যেন) আল্লাই ধৈৰ্য্যশীল সকলৰ সঙ্গী।

৬৮) নবীৰ পক্ষে যুগুত নহয়, তেওঁ শত্ৰুপক্ষৰ মানুহক বন্দী কৰে, যেতিয়ালৈকে তেওঁ দেশৰ যুদ্ধত নিয়ম মতে প্ৰবৃত্ত নহয়। তোমালোকে ইহলোকৰ সম্বল কামনা কৰা, কিন্তু আল্লাই (তোমালোকৰ কাৰণে) পৰলোকৰ (মঙ্গলৰ) ইচ্ছা কৰে; আৰু আল্লাই ক্ষমতাসালী, শ্ৰেষ্ঠজ্ঞানী।

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ١٥

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى
الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ
صَبْرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ١٦

إِنِّ لَن خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ
ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ
يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ
يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ
الصَّابِرِينَ ١٧

مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يُكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى
يُشْخَنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَصَ
الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ١٨

৬৯) পূৰ্বেই আল্লাহৰ মীমাংসা লিপিবদ্ধ নোহোৱা হলে তোমালোকে (যুদ্ধত) যি গ্ৰহণ কৰিছিল তাৰ বাবে তোমালোকক নিশ্চয় এটা মহান শাস্তিয়ে ধৰিলেহেঁতেন।

لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا
أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٩﴾

৭০) গতিকে তোমালোকে যি বৈধ, বিশুদ্ধ বস্তু যুদ্ধত লাভ কৰিছা তাকে উপভোগ কৰিবা; আৰু (সকলো অৱস্থাতে) আল্লাহৰ ভয় ৰাখিবা; আৰু আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ মাজৰ্নাকাৰী, পৰম দানশীল।

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا
وَأَتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٠﴾

৭১) হে নবী, যি বন্দীসকল তোমালোকৰ হাতসমূহত পৰিছে সিহঁতক কোৱা, তোমালোকৰ অন্তৰসমূহত আল্লাই উত্তম অভি-প্ৰায় দেখিলে তোমালোকৰ পৰা (বিনিময়ৰূপে) যি গ্ৰহণ কৰা হৈছে তাৰ সলনি তেওঁ তোমালোকক দান কৰিব যি তাতোকৈ উত্তম; আৰু তেওঁ তোমালোকক ক্ষমা কৰিব; আৰু আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ মাজৰ্নাকাৰী, পৰম দানশীল।

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ۚ قُلْ لِمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِّنَ
الْأَسْرَى ۚ إِنَّ يَعْلَمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ
خَيْرًا يُؤْتِيكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ
وَيَغْفِرَ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧١﴾

৭২) আৰু যদি সিহঁতে তোমাৰ সৈতে বিশ্বাস ঘাতকতা কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেন্তে (জানিবা) স্বৰূপতে সিহঁতে ইয়াৰ পূৰ্বে আল্লাহৰো বিশ্বাস ভাঙিছিল; কিন্তু তেওঁ তোমাক সিহঁতৰ ওপৰত ক্ষমতা প্ৰদান কৰিলে; আৰু আল্লাহ সৰ্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ
مِن قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿٧٢﴾

৭৩) যি সকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে, আৰু দেশ ত্যাগ কৰিছে, আৰু আল্লাহৰ পথত নিজৰ ধন-সম্পদ আৰু প্ৰাণসমূহ বিসৰ্জন দি যুদ্ধ কৰিছে, আৰু যিসকলে (তেওঁলোকক) আশ্ৰয় দিছে আৰু সহায় কৰিছে, এই দুয়ো দল নিশ্চয় পৰস্পৰ বন্ধু।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ آوَوْا وَانصَرَوْا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ

আৰু যিসকল বিশ্বাসী হৈছে কিন্তু দেশ ত্যাগ কৰা নাই, তেওঁলোকৰ সংৰক্ষণৰ কোনো দায়িত্ব তোমালোকৰ ওপৰত নপৰে যেতিয়া লৈকে তেওঁলোকে দেশ এৰি ওলাই নাহে; কিন্তু ধৰ্ম সন্মুখে যদি তেওঁলোকে তোমালোকৰ সহায় বিচাৰে তেন্তে সহায় কৰা তোমালোকৰ কৰ্তব্য, যদিহে (সেই সহায়) এনে জাতিৰ বিৰুদ্ধে কৰা নহয় যি জাতিৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত সন্ধিৰ চুক্তি হৈ থাকে; আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা আল্লাই নিৰীক্ষণ কৰে।

৭৪) আৰু যিসকলে অবিশ্বাস কৰিছে সিহঁত পৰস্পৰৰ বন্ধু। সেই দেখি (যি উপদেশ বিশ্বাসীসকলক সহায় কৰিবলৈ দিয়া হৈছে) তাকে যদি গ্ৰহণ নকৰা তেন্তে দেশত বিশৃঙ্খলা আৰু মহা অশান্তিৰ সৃষ্টি হ'ব। আৰু যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে আৰু নিজৰ দেশ এৰি ওলাইছে, আৰু আল্লাহৰ পথত যুদ্ধ কৰিছে আৰু যিসকলে তোমালোকক আশ্ৰয় দিছে আৰু সহায় কৰিছে, এই দুয়ো দল হৈছে যথার্থপক্ষে বিশ্বাসী; এই সকলৰ নিমিত্তে আছে মার্জনা আৰু সন্মানজনক সম্বল।

৭৬) আৰু ইয়াৰ পাছতো যিসকল বিশ্বাসী হৈছে আৰু নিজৰ ঘৰ এৰি ওলাই আহিছে আৰু তোমালোকৰ সঙ্গী হৈ সমানে যুদ্ধ কৰিছে, সেই সকলো তোমালোকৰেই অন্তৰ্গত; আৰু যিসকলৰ লগত বংশৰ সম্পৰ্ক আছে আল্লাহৰ বিধান লিপিৰ মতে ইজন সিজনতকৈ বেছি ওচৰ; নিশ্চয়কৈ আল্লাহ সকলো বিষয়ে শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞাত।

أُولِيَاءَ بَعْضٍ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ
يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۗ وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي
الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٤﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ
وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٥﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَدُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا
أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۗ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٦﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا
وَجْهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ ۗ
وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي
كِتَابِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

سُورَةُ التَّوْبَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَتِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَسِتَّةٌ عَشَرَ رُكُوعًا

চূৰা-৯ AT-TAUBAH

আত-তাওবা

(মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) অংশীবাদীসকলৰ সৈতে তোমালোকে যি চুক্তিত আবদ্ধ আছিলো তাৰ বিষয়ে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ ফালৰ পৰা অব্যাহতিৰ এই ঘোষণা কৰা হ'ল।

২) গতিকে (হে অংশীবাদী সকল)তোমালোকে দেশত চাৰি মাহ পৰ্য্যন্ত(নিৰ্বিন্ধে)ঘূৰি ফুৰিব পাৰিবা; আৰু জানি থোৱা,তোমালোকৰ কেতিয়াও আল্লাহৰ ইচ্ছাৰ প্ৰতিৰোধ কৰিব নোৱাৰা, আৰু আল্লাই অবিশ্বাসী সকলক লাঞ্ছিত কৰিব।

৩)আৰু মহা হজৰ দিনা জন-সাধাৰণৰ প্ৰতি আল্লাহ আৰু ৰচুলৰ ফালৰ পৰা এই ঘোষণা কৰা হ'ল (এতিয়াৰ পৰা)অংশীবাদী সকলৰ সৈতে কৰা চুক্তিবন্ধনৰ দায়িত্বৰ পৰা আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুল মুক্ত;আৰু তোমালোকে যদি অনুতাপ কৰা, ই তোমালোকৰ পক্ষে মঙ্গলজনক, কিন্তু যদি তোমালোকে ঘূৰি যোৱা তেন্তে জানি থোৱা,তোমালোকে কেতিয়াও আল্লাহৰ ইচ্ছাৰ প্ৰতিৰোধ কৰিব নোৱাৰা, আৰু যিসকলে অবিশ্বাস কৰিছে সেইসকলক তুমি যন্ত্ৰণা-দায়ক শাস্তিৰ সংবাদ দিয়া।

৪)সেই অংশীবাদীসকলক এৰি যিসকলৰ সৈতে তোমালোকে সন্ধিৰ চুক্তি কৰিছিলো আৰু সেই

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ
عٰهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۝

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ
وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ
وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكٰفِرِينَ ۝

وَإِذْ أَنْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ
الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ
الْمُشْرِكِينَ ۚ وَرَسُولُهُ ۚ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ
خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ
غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۚ وَبَشِّرِ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِعَذَابِ الْيَوْمِ ۝

إِلَّا الَّذِينَ عٰهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ

চুক্তি পালন কৰাত সিহঁতে অলপো
ত্ৰুটি কৰা নাছিল; আৰু তোমা-
লোকৰ বিপক্ষে কোনো এটা দলক
সহায়ো কৰা নাছিল; গতিকে
সিহঁতৰ সৈতে কৰা চুক্তি সিহঁতে
নিৰূপিত কৰা সময়লৈকে পূৰ্ণৰূপে
পালন কৰিবা; নিশ্চয় ধৰ্মপৰায়ণ
সকলক আল্লাই ভাল পায়।

لَمْ يَنْقُضُوا شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا
عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَاتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ
إِلَىٰ مَدَّتِهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝

৫) পিছত যেতিয়া পৰিত্ৰ কেইমাহ
অন্ত হয় সেই (যুঁজাৰু) অংশীবাদী-
সকলক য'তে পোৱা ত'তে বধ
কৰাত আৰু সিহঁতক ধৰি বন্দী কৰা,
আৰু সিহঁতক অবৰোধ কৰাত দোষ
হ'ব নালাগে; আৰু প্ৰত্যেক লুকাই
থকা ঠাইত সিহঁতৰ চোপ লবা; কিন্তু
সিহঁতে যদি অনুতাপ কৰে আৰু
নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰে আৰু জাকাত
দান কৰে, সিহঁতৰ বাট মুকলি
কৰিবা; নিশ্চয় আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ
ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا
الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
وَخُذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا
لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ ۚ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا
سَبِيلَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

৬) আৰু যদি অংশীবাদীসকলৰ
কোনো এজনে তোমাৰ আশ্ৰয়
বিচাৰে তেন্তে সেইজনক আশ্ৰয়
দিবা, যাতে সেইজনে আল্লাহৰ বাণী
মন দি শুনিব পাৰে; পিছত
সেইজনক যি ঠাই তাৰ নিমিত্তে
নিৰাপদ তালৈ পঠাই দিবা; ইয়াৰ
কাৰণ এই, সিহঁত এনেলোক
যিসকলৰ (এতিয়ালৈকে আল্লাহৰ
বাণীৰ গুৰুত্ব) জ্ঞান হোৱা নাই।

وَإِن أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ
فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَةَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ
مَا مَنَّهُ ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ۝

৭) যিসকলৰ সৈতে পৰিত্ৰ মছজিদৰ
ওচৰত তোমালোক চুক্তি বন্ধ
হৈছিল সেইসকলৰ বাহিৰে আন
অংশীবাদীসকলৰ সৈতে (যিসকলে
বাৰে বাৰে চুক্তি লঙ্ঘন কৰিছিল)
আল্লাহ আৰু তেওঁৰ বচুলৰ
কেনেকৈ চুক্তি স্থাপন হ'ব পাৰে ?

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ
اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ

এতেকে যেতিয়ালৈকে সিহঁতে তোমালোকৰ সৈতে প্রতিজ্ঞাবদ্ধ হৈ থাকে তোমালোকো সিহঁতৰ সৈতে প্রতিজ্ঞাবদ্ধ হৈ থাকিবা; নিশ্চয় যিসকলে আল্লহক ভয় কৰে সেইসকলক আল্লাই ভাল পায়।

عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾

৮) আৰু যদি সিহঁতে তোমালোকৰ ওপৰত প্ৰাধান্য লাভ কৰি তোমালোকৰ বিষয়ে আত্মীয়তাৰ অথবা চুক্তিৰ সম্বন্ধ বক্ষা নকৰে তেন্তে কেনেকৈ (সিহঁতৰ সৈতে সন্ধি হ'ব পাৰে)? সিহঁতে মুখৰ কথাৰে তোমালোকক সন্তোষ দিব বিচাৰে কিন্তু সিহঁতৰ অন্তৰসমূহে তাৰ সমৰ্থন নকৰে; আৰু সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই অসঞ্জাতী।

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَإِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ ۗ يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ ۗ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨﴾

৯) আল্লাহৰ আয়াতসমূহৰ সলনি সিহঁতে সামান্য মূল্য গ্ৰহণ কৰে, আৰু তেওঁৰ পথৰ পৰা (মানুহক) প্ৰতিৰোধ কৰে; নিশ্চয় সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছে কেনে জঘন্য!

اشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ۗ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

১০) (সিহঁতৰ প্ৰতি) যিজনে বিশ্বাস কৰে সেইজনৰ বিষয়ে সিহঁতে আত্মীয়তা অথবা চুক্তিৰ সম্বন্ধ বক্ষা নকৰে; আৰু এই সকলেই হৈছে সীমালঙ্ঘনকাৰী।

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَإِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾

১১) কিন্তু যদি সিহঁত অনুতাপ কৰে আৰু নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰে আৰু জাকাত দান কৰে, তেন্তে সিহঁত ধৰ্মত তোমালোকৰ ভাই ককাই, আৰু যিসকল মানুহৰ জ্ঞান আছে সেইসকলৰ নিমিত্তে আমি নিদৰ্শন সমূহ ফটফটীয়াকৈ বৰ্ণনা কৰো।

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ ۗ وَنُفِصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

১২) আৰু সিহঁতে যদি চুক্তিত আবদ্ধ হোৱাৰ পাছত নিজৰে শপতবোৰ

وَإِنْ تَكُفُّوا أَيْمَانَهُمْ ۖ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ

ভাঙে আৰু তোমালোকৰ ধৰ্মৰ নিন্দা কৰে, তেন্তে তোমালোকে অবিশ্বাসীৰ নেতৃত্ববৃন্দৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবা, যাতে সিহঁত অন্যায়ৰ পৰা বিৰত থাকে কিয়নো সিহঁতে নিজৰ শপতবোৰ কেতিয়াও বক্ষা নকৰে।

১৩) যিসকলে নিজৰ শপতবোৰ ভাঙিছে আৰু ৰচুলক (ঘৰৰ পৰা) উলিয়াই দিবলৈ অভিসন্ধি পাতিছে, আৰু পোন প্ৰথমে যিসকলে (তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে) অভিযান চলাইছে, সিহঁতৰে সৈতে যুদ্ধ নকৰিবানে? তোমালোকে সিহঁতক ভয় কৰিছা নে কি? অথচ আল্লাহ অধিক যোগ্য যে তেওঁলৈ তোমালোকে ভয় ৰাখা, যদিহে তোমালোক বিশ্বাসী হোৱা।

১৪) সিহঁতৰ সৈতে সংগ্ৰাম চলাই থাকা; তোমালোকৰ হাতসমূহেৰে আল্লাই সিহঁতক শাস্তি দিব, আৰু সিহঁতক লাঞ্ছিত কৰিব, আৰু সিহঁতৰ ওপৰত জয়ী হ'বলৈ তোমালোকক সহায় কৰিব, আৰু বিশ্বাসী লোকসকলৰ অন্তৰসমূহত আশ্বাস জন্মাব;

১৫) আৰু তেওঁ সিহঁতৰ অন্তৰ-সমূহৰ ক্ৰোধ নিবাৰণ কৰিব, আৰু আল্লাই যাৰ ফালে ইচ্ছা তাৰ ফালেই কৃপাদৃষ্টি কৰিব; আৰু আল্লাহ সৰ্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

১৬) তোমালোকে ভাবি লৈছা নে, ইমানতে তোমালোকক এৰি দিয়া হ'ব, অথচ এতিয়ালৈকে আল্লাই তোমালোকৰ মাজৰ সেই সকলৰ পৰীক্ষা লোৱা নাই যিসকলে সংগ্ৰাম কৰিছে, আৰু আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুল আৰু বিশ্বাসীসকলৰ বাহিৰে আনক অন্তৰৰ বন্ধু বুলি গ্ৰহণ কৰা নাই; আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা সেই সমন্ধে আল্লাহ পৰিজ্ঞাত।

وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا إِيْمَةً
الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا إِيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ
يَنْتَهُونَ ﴿١٣﴾

أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوا إِيْمَانَهُمْ
وَهُمْ مَوَّا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ
بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ
فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ
وَيُخْزِيهِمْ وَيَصْرِكُمْ عَلَيْهِمْ وَيُشْفِ
صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

وَيَذْهَبُ عَيْظُ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ
عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٦﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ
الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ
وَلِيَجَاءَ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

১৭) যিহেতু অংশীবাদীসকলে নিজেই নিজৰ বিপক্ষে অবিশ্বাসৰ সাক্ষী দিছে সিহঁতৰ নিমিত্তে আল্লাহৰ মছজিদসমূহৰ সংস্কাৰ সাধন কৰা নৰজে; যিসকলৰ কাৰ্যসমূহ নিষ্ফল কৰা হ'ব সেইসকল ইহঁতেই; আৰু সিহঁত দীৰ্ঘকাল বাস কৰিব নৰকৰ অগ্নিত।

১৮) আল্লাহৰ মছজিদসমূহৰ সংস্কাৰ সাধন কৰিবৰ যোগ্য সেইজনেই যিজনে আল্লাহত আৰু শেষ দিনত বিশ্বাস কৰিছে, আৰু নমাজ প্রতিষ্ঠা কৰিছে, আৰু জাকাত দান কৰিছে, আৰু যিজনে আল্লাহ ভিন্ন আনক ভয় নকৰে; শেহত সম্ভৱতঃ এইসকলেই সুপথ-প্ৰাপ্তসকলৰ অন্তৰ্গত হ'ব

১৯) হজ কৰোঁতা সকলৰ নিমিত্তে পানীৰ আয়োজন কৰা আৰু পবিত্ৰ মছজিদৰ যত্ন লোৱাৰ কাৰ্য্য সেইজনৰ(কাৰ্য্যৰ) তুল্য বুলি তোমা-লোকে গণ্য কৰিছা নে যিজনে আল্লাহক আৰু শেষ দিনত বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু আল্লাহৰ পথত সংগ্ৰাম কৰিছে; এই দুবিধ কাৰ্য্য আল্লাহৰ দৃষ্টিত সমান হ'ব নোৱাৰে; আৰু অন্যান্যকাৰী লোকসকলক আল্লাই সুপথ প্ৰদৰ্শন নকৰে।

২০) যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে আৰু ঘৰবাৰী ত্যাগ কৰিছে, আৰু নিজৰ ধন-সম্পদ আৰু নিজৰ প্ৰাণসমূহ বিসৰ্জন দি আল্লাহৰ পথত সংগ্ৰাম কৰিছে, সেইসকলে লাভ কৰিব মহান মৰ্য্যদা; আৰু সফল মনোৰথ হোৱা লোক এইসকলেই।

২১) তেওঁলোকৰ প্ৰভুয়ে তেওঁ-লোকক শুভ-সংবাদ দান কৰিব নিজ সন্নিধানৰ কৰুণাৰ, আৰু (নিজ) সন্তষ্টিৰ, আৰু তেওঁলোকৰ

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ ۗ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ ۖ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَحْشَ إِلَّا اللَّهَ ۗ فَكَانَ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْثَرًا ۗ إِنَّهُمْ لَفِي دَرَجَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ

নিমিত্তে এনে উদ্যানসমূহ থাকিব যাৰ মাজত বিৰাজ কৰিব অনন্ত সুখ-সন্তোষ।

২২) তাৰ মাজতে তেওঁলোক অৱস্থান কৰিব অনন্ত কাল; নিশ্চয়, আল্লাহৰেই ওচৰত আছে মহান প্ৰতিদান।

২৩)হে বিশ্বাসীসকল, যদি তোমালোকৰ পিতৃসকলে আৰু তোমালোকৰ ভ্ৰাতৃসকলে বিশ্বাসতকৈ অশ্বাসক বেছি ভাল পায়, তেওঁলোকক তোমালোকে বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ নকৰিবা; আৰু তোমালোকৰ মাজৰ যিসকলে তেওঁলোকক বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ কৰে, অন্যায়কাৰী লোক সেইসকলেই।

২৪)তুমি কোৱা, তোমালোকৰ পিতৃসকল আৰু তোমালোকৰ পুত্ৰসকল আৰু তোমালোকৰ ভ্ৰাতৃ-বৃন্দ আৰু তোমালোকৰ পত্নী সকল আৰু তোমালোকৰ আত্মীয় স্বজন, আৰু যি ধন-সম্পত্তি তোমা-লোকে অৰ্জন কৰিছা, আৰু যি ব্যৱসা শিথিল হোৱাৰ তোমালোকে আশঙ্কা কৰা, এনে বাসস্থানসমূহ যি তোমালোকে ভাল পোৱা; এই সকলোবিলাক যদি তোমালোকৰ কাৰণে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ বচুলতকৈ আৰু তেওঁৰ পথত সংগ্ৰাম কৰাতকৈ বেছি প্ৰীতিকৰ হয়, তেন্তে তোমালোকে আল্লাই নিজৰ মীমাংসা প্ৰকাশ কৰালৈকে অপেক্ষা কৰা; আৰু আল্লাই অবাধ্য লোকসকলক পথ-প্ৰদৰ্শন নকৰে।

২৫)স্বৰূপতে আল্লাহ বহু যুদ্ধ ক্ষেত্ৰত তোমালোকৰ সহায় কৰিছে, আৰু হুনাইন যুদ্ধৰ দিনাও (সহায় কৰিছিল) যিদিনা তোমালোকৰ সংখ্যাৰ অধিকতাই তোমালোকৰ

وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿١١﴾

خُلْدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣﴾

قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤﴾

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۗ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ

মনত অহঙ্কাৰ জন্মাইছিল, কিন্তু তাৰে তোমালোকৰ একো লাভ হোৱা নাছিল; বৰং এই পৃথিৱী প্ৰশস্ত হোৱা সত্ত্বেও তোমালোকৰ নিমিত্তে সঙ্কীৰ্ণ হৈ পৰিছিল; ফলত তোমালোকে পিঠি দেখুৱাই পিছ হোঁহঁকি গৈছিল।

২৬) পিছত আল্লাই নিজ বচুলৰ প্ৰতি, আৰু বিশ্বাসীসকলৰ প্ৰতি, নিজ ফালৰ পৰা শান্তি অৱতীৰ্ণ কৰিছিল, আৰু এনে এদল সৈন্য নমাই পঠিয়াইছিল যিসকলক তোমালোকে দেখা পোৱা নাছিল; আৰু যিসকলে অবিশ্বাসী হৈছিল সেইসকলক তেওঁ (এইদৰে) শান্তি প্ৰদান কৰিছিল; আৰু অবিশ্বাসী সকলৰ এয়ে প্ৰতিফল।

২৭) তাৰ পিছত আল্লাই যাৰ প্ৰতি ইচ্ছা তাৰ প্ৰতি নিজ কৰুণাৰ সৈতে প্ৰত্যাবৰ্ত্তন কৰিব; আৰু আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

২৮) হে বিশ্বাসীসকল প্ৰকৃত কথা এয়ে, অংশীবাদীসকল (আধ্যাত্মিক ৰূপে) অশুচি, গতিকে সিহঁতৰ (হিচাপে) এই বছৰৰ পৰা সিহঁত যেন পৰিত্ৰ মছজিদৰ ওচৰ নাচাপে; আৰু তোমালোকে যদি দাৰিদ্ৰ্যৰ আশঙ্কা কৰা, তেন্তে (জানিবা) আল্লাই ইচ্ছা কৰিলে নিজ কৃপা গুণে তোমালোকক সঙ্গতি সম্পন্ন কৰিব; বাস্তৱতে আল্লাহ সৰ্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

২৯) গ্ৰন্থ পোৱাসকলৰ মাজৰ যিসকলে আল্লাহ আৰু শেহ দিনত বিশ্বাস নকৰে, আৰু তেওঁৰ বচুলে যি অবৈধ কৰিছে তাক অবৈধ বুলি গণ্য নকৰে আৰু সত্য ধৰ্মৰ অনুৱৰ্ত্তন নকৰে, সেইসকলৰ বিৰুদ্ধেও তোমালোকে যুদ্ধ কৰিবা, যেতিয়ালৈকে সিহঁত নিজৰ অধীনতা স্বীকাৰ

فَلَمْ تُعْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَصَاقَتْ عَلَيْكُمْ
الْأَرْضُ بِمَا رَحَبَتْ ثُمَّ وَئَيْتُمْ
مُدْبِرِينَ ﴿٢٦﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ
وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُودًا لَّهُمْ
تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ وَذَلِكَ
جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ
يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ
عَامِهِمْ هَذَا ۚ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ
يُغْنِيكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِن شَاءَ اللَّهُ
عَلَيْكُمْ حَكِيمٌ ﴿٢٩﴾

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا

কৰি নিজ হাতেৰে জিজিয়া আদায় নকৰে।

৩০) আৰু ইহুদীসকলে কয়, উজায়েৰ আল্লাহৰ পুত্ৰ, আৰু খ্ৰীষ্টানসকলে কয়, মছীহ আল্লাহৰ পুত্ৰ; ই সিহঁতৰ মুখসমূহৰ কথা মাথোন; যিসকলে আগতে অবিশ্বাসী হৈছিল সেইসকল কথাৰহে সিহঁত অনুকৰণ কৰিছে। সিহঁতৰ প্ৰতি আল্লাহৰ অভিশাপ পৰক; সিহঁতক কোনফালে ঘূৰাই নিয়া হৈছে।

৩১) সিহঁতে আল্লাহক এৰি নিজ শাস্ত্ৰজ্ঞসকলক আৰু নিজ মঠবাসী সন্ন্যাসীসকলক আৰু মৰিয়মৰ পুত্ৰ মছীহক প্ৰভুৰূপে গ্ৰহণ কৰিছে, অথচ সিহঁতক ইয়াকে মাথোন আদেশ দিয়া হৈছিল, সিহঁতে যেন একেজন উপাস্যৰ আৰাধনা কৰে, যিজনৰ বাহিৰে আন উপাস্য নাই; সিহঁতে যে তেওঁৰ সমানে উপাস্য পাতি লৈছে তাৰ পৰা তেওঁ পৰম পৱিত্ৰ।

৩২) সিহঁতে নিজৰ মুখসমূহৰে ফুমাৰি আল্লাহৰ জেউতি নুমাৰলৈ ইচ্ছা কৰে; কিন্তু আল্লাই নিজ জেউতি পূৰ্ণ নকৰাকৈ নাথাকে, যদিও অবিশ্বাসীসকলে সেয়া ভাল নাপায়।

৩৩) তেওঁৰেই সুপথ আৰু সত্য ধৰ্মৰ সৈতে তেওঁৰ ৰচুলক প্ৰেৰণ কৰিছে, যাতে তেওঁ তাৰ শ্ৰেষ্ঠতা সকলো ধৰ্মৰ ওপৰত স্থাপন কৰে যদিও অংশীবাদীসকলে সেয়া ভাল নাপায়।

৩৪) হে বিশ্বাসীসকল, সঁচাকৈয়ে শাস্ত্ৰজ্ঞসকলৰ আৰু মঠবাসী সন্ন্যাসী সকলৰ বহুতে মানুহৰ ধন-সম্পত্তি

الْجَزِيَّةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَغِيرُونَ ﴿٣٠﴾
وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ
النَّصْرَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ
بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِيُونَ قَوْلَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَتَلَهُمُ اللَّهُ
يُؤْفَكُونَ ﴿٣١﴾

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا
مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا
أَمْرُو إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ سُبْحٰنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣٢﴾

يُرِيدُونَ أَن يُطْفَعُوا نُورَ اللَّهِ
بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يَتِمَّ نُورُهُ
وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٣﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ
وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ

অসত্যৰূপে গ্ৰাস কৰে, আৰু সিহঁতে আল্লাহৰ পথৰ পৰা মানুহক প্ৰতিৰোধ কৰে। আৰু যিসকলে সোণ ৰূপ সাঁচি থয়, আৰু তাকে আল্লাহৰ পথত ব্যয় নকৰে, সেই সকলক তুমি যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তিৰ সংবাদ দিয়া।

بِالْبَاطِلِ وَيُصَدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝

৩৫) সেইদিনা সেই (সাঁচি খোৱা) ধন নৰকৰ অগ্নিত তপত কৰা হ'ব; আৰু তাৰে সৈতে সিহঁতৰ কপালবোৰত আৰু সিহঁতৰ ডিঙিবোৰত আৰু সিহঁতৰ পিঠি-বোৰত (পুৰি) দাগ দিয়া হ'ব; (তেতিয়া সিহঁতক কোৱা হ'ব) যি তোমালোকে নিজে ভোগ কৰিবলৈ সাঁচি থৈছিল এই বোৰেই; গতিকে যি সাঁচি থৈছিল তাৰে (আজি) সোৱাদ লোৱা।

يَوْمَ يَحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا
جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا
مَا كَنْزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا
كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ۝

৩৬) বাস্তৱতে আল্লাই আকাশ মণ্ডলী আৰু পৃথিৱী সৃজন কৰাৰ দিনৰে পৰা আল্লাহৰ লিপিত তেওঁৰে নিৰ্ণয় কৰা মাহ সমূহৰ গণনা হৈছে বাৰটা মাহ, তাৰে মাজৰ চাৰিটা মাহ পৰিত্ৰ; সেয়ে সঠিক নিয়ম, গতিকে এই কেইটা মাহৰ ভিতৰত (তাৰ পৰিত্ৰতা লঙ্ঘন কৰি) তোমালোকে নিজৰ প্ৰতি অন্যায় নকৰিবা, আৰু যিদৰে অংশীবাদী সকলে একেলগ হৈ তোমালোকৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিছে সেইদৰে তোমালোকেও একেলগ হৈ সিহঁতৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবা, আৰু জানি থোৱা, আল্লাহ ধৰ্ম পৰায়ণ-সকলৰ সঙ্গী।

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ
شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ
الَّذِينَ الْقِيَمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ
أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً
كَمَا قَاتَلْتُمُوهُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝

৩৭) (পৰিত্ৰ মাহ) পাছলৈ নিয়াটো অবিশ্বাস বঢ়াই লোৱাৰ বাহিৰে আন একোৱে নহয়;

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ

ইয়াৰ দ্বাৰা অবিশ্বাসীসকলক (আৰু বেছিকৈ) বিপথে নিয়াহে হয়; এটা বছৰত সিহঁতে যিটো মাহ বৈধ কৰে সেইটো মাহকে আন বছৰত অবৈধ কৰে যাতে আল্লাই নিৰ্দিষ্ট কৰা পবিত্ৰ মাহৰ সংখ্যাৰ সৈতে সমন্বয় ৰাখিব পাৰে; তাৰ ফলত যিটো মাহ আল্লাই অবৈধ কৰিছে তাকে সিহঁতে বৈধ কৰে; (এইদৰে) সিহঁতৰ কুকাৰ্য্য-সমূহ সিহঁতৰ চকুত শৌভনীয় হৈ পৰে। আৰু আল্লাই অবিশ্বাসী লোকক সুপথ প্ৰদৰ্শন নকৰে।

৩৮) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকৰ এনে অৱস্থা কিয়, যেতিয়া তোমালোকক আদেশ দিয়া হয় আল্লাহৰ পথত ৰণ কৰিবলৈ ওলাই যোৱা, তোমালোকে গধুৰহৈ মাটিত পৰি লাগি থাকা; পৰকালতকৈ ইহকালৰ জীৱনত তোমালোক বেছি সন্তুষ্ট হৈছানে? অথচ পৰকালৰ বিজনিত ইহকালৰ জীৱনৰ ভোগ-উপভোগ অলপীয়া মাথোন।

৩৯) যদি তোমালোকে (ৰণলৈ) ওলাই নোযোৱা তেওঁ তোমালোকক ভোগ কৰিবলৈ দিব যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি, আৰু তোমালোকৰ সলনি অইন এটা জাতিক প্ৰতিষ্ঠিত কৰিব; আৰু তোমালোকে তেওঁৰ কোনো ক্ষতি কৰিব নোৱাৰিবা; আৰু সকলো বস্তুৰ ওপৰত আল্লাহৰ আছে মহান ক্ষমতা।

৪০) যদি তোমালোকে তেওঁক (ৰচুলক) সহায় নকৰা তেন্তে (স্মৰণ কৰা) অবিশ্বাসীসকলে (নগৰৰ পৰা) তেওঁক উলিয়াই দিওঁতে আল্লাইহে স্বৰূপতে তেওঁক সহায় কৰিছিল; তেতিয়া দুয়োজন গুহাৰ ভিতৰত আশ্ৰয় লৈছিল; দুজনৰ মাজত তেওঁ আছিল এজন; তেওঁ নিজ সঙ্গীজনক

بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا
وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُؤَاطِئُوا عِدَّةَ مَا
حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ^ط زُرَيْنَ
لَهُمْ سُوءٌ أَعْمَالِهِمْ^ط وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ^ع

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ
انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَثَقَلْتُمْ إِلَى
الْأَرْضِ^ط أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ
الْآخِرَةِ^ع فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي
الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ^ح

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا^ط
وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ
شَيْئًا^ط وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^ح

إِلَّا تَضُرُّوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِي اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ

কৈছিল, তুমি বেজাৰ নকৰিবা, নিশ্চয় আল্লাহ আছে আমাৰ লগতে। শেহত তেওঁৰ প্ৰতি আল্লাই নিজ ফালৰ পৰা অৱতীৰ্ণ কৰিছিল শান্তি; আৰু তেওঁক এনে সেনাসকল দি সহায় কৰিছিল যিসকলক তোমালোকে দেখা পোৱা নাছিল; আৰু অবিশ্বাসীসকলৰ বাক্যক তেওঁ নীচ কৰিলে, আৰু যি আল্লাহৰ বাক্য সেয়ে উন্নত; আৰু আল্লাহ শক্তিশালী, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

৪১) তোমালোক (ৰণলৈ) ওলাই যোৱা, লঘু ভাৰ লৈ আৰু গধুৰ ভাৰ লৈ; আৰু আল্লাহৰ পথত সংগ্ৰাম কৰা, নিজৰ ধন সম্পত্তি আৰু নিজৰ প্ৰাণসমূহ উৎসৰ্গ কৰি; সেয়ে তোমালোকৰ পক্ষে কল্যাণকৰ, যদিহে তোমালোকৰ জ্ঞান থাকে।

৪২) লাভৰ আশা তাৎক্ষনিক আৰু ভ্ৰমণ চুটি হোৱা হলে সিহঁত নিশ্চয় তোমাৰ অনুসৰণ কৰিলেহেঁতেন; কিন্তু যুদ্ধ যাত্ৰা চকুত লাগিল কঠিন, দীঘলীয়া। অথচ সিহঁত আল্লাহৰ নাম লৈ শপত খাই কৈছিল, সক্ষম হোৱা হলে আমিও তোমালোকৰ লগতে নিশ্চয় ওলাই পৰিলো-হেঁতেন। (এনে কাৰ্য্য কৰি) সিহঁতে নিজ আত্মাসমূহৰে ধ্বংস সাধন কৰিছে; আৰু সিহঁত যে নিশ্চয় মিছলীয়া আল্লাই জানে।

৪৩) আল্লাই তোমাৰ চিন্তা দূৰ কৰক সত্যবাদীসকলৰ সত্যতা তোমাৰ আগত সুস্পষ্ট নোহোৱালৈকে আৰু মিথ্যাবাদীসকলক তুমি চিনি নোপোৱালৈকে কিয় সিহঁতক (যুদ্ধলৈ যোৱাৰ পৰা অব্যাহতিৰ) অনুমতি দিছিলো?

৪৪) যি সকলে আল্লাহক আৰু শেষ বিচাৰৰ দিনত বিশ্বাস কৰে

إذ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ
مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ
بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ
كَفَرُوا السُّفْلَىٰ ۗ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ
الْعُلْيَا ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا
بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا
لَّاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ
الشُّقَّةُ ۗ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا
لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ۗ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٥٣﴾

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى
يَتَّبِعِينَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ
الْكَاذِبِينَ ﴿٥٤﴾

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

সেইসকলে নিজৰ ধন-সম্পদ আৰু নিজৰ প্ৰাণসমূহ বিসৰ্জন দি সংগ্ৰামত যোগ দিয়াৰ পৰা (অব্যাহতিৰ) অনুমতি তোমাৰ পৰা নিবিচাৰে; আৰু ধৰ্মপৰায়ণসকলক আল্লাই ভালকৈ জানে।

৪৫) কেৱল সেইসকলেই তোমাৰ পৰা (অব্যাহতিৰ) অনুমতি বিচাৰে যিসকলে আল্লাহক আৰু শেষ বিচাৰৰ দিনত বিশ্বাস নকৰে; কিয়নো সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ সন্দেহৰে পৰিপূৰ্ণ; সেই দেখি সিহঁতে নিজৰ সন্দেহৰ মাজতে দোখোৰমোৰ অৱস্থাত পৰি থাকে।

৪৬) আৰু ৰণলৈ ওলাবলৈ ইচ্ছা কৰা হলে তাৰ কাৰণে সিহঁতে কিছু পৰিমাণে নিশ্চয় আয়োজনো কৰিলেহেঁতেন; কিন্তু সিহঁতৰ পক্ষে ৰণলৈ ওলাই যোৱা আল্লাই ভাল পোৱা নাছিল; গতিকে তেওঁ সিহঁতক পিছ হোঁহঁকি থাকিবলৈ দিলে; আৰু সিহঁতক যেন কোৱা হৈছিল, (ঘৰতে) বহি থকাসকলৰ লগতে তোমালোকো বহি থাকা।

৪৭) তোমালোকৰ লগতে সিহঁতো (ৰণলৈ) ওলোৱা হলে সিহঁতে তোমালোকৰ আতুৰণিহে বৃদ্ধি কৰিলেহেঁতেন, আৰু তোমালোকৰ মাজত বিচ্ছেদ সৃষ্টি কৰিবৰ অৰ্থে সিহঁতে তোমালোকৰ দলৰ মাজেদি লৰা-চপৰাহে কৰিলেহেঁতেন; আৰু তোমালোকৰ মাজতো এনেসকল আছিল যিসকলে সিহঁতৰ কু-কথাত কাণ দিলে-হেঁতেন; আৰু অন্যায়কাৰীসকলক আল্লাই ভালকৈ জানে।

৪৮) স্বৰূপতে ইতিপূৰ্বে সিহঁতে বিচ্ছেদ সৃষ্টি কৰিবলৈ বিচাৰিছিল, আৰু তোমাৰ কাৰ্যসমূহ ওলট-

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٥﴾

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي
رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٦﴾

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً
وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ
وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٧﴾

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُواكُمْ إِلَّا خَبَالًا
وَلَا أَوْضَعُوا خِلْفَكُمْ يَبْغُونَكُمْ
الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمْعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٨﴾

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ

পালট কৰিবলৈ অভিসন্ধি পাতিছিল; সিহঁতৰ অনিচ্ছা সত্ত্বেও সত্যৰ আগমন হ'ল, আৰু আল্লাহৰ মীমাংসা প্ৰস্ফুটিত হৈ পৰিল।

৪৯) আৰু সিহঁতৰ মাজত এনে মানুহো আছিল যি ইয়াকো কৈছিল মোক (ইয়াতে থাকিবলৈ) অনুমতি দিয়া আৰু মোক পৰীক্ষাত নেপেলাবা; অথচ বহু মানুহ এতিয়াও পৰীক্ষাত পৰি আছে। আৰু অবিশ্বাসীসকলক নিশ্চয় নৰকে আগুৰি ধৰিব।

৫০) তোমাৰ মঙ্গল ঘটিলে সিহঁতে বেজাৰ কৰে; কিন্তু যদি তোমাৰ ওপৰত কোনো বিপদ পৰে সিহঁতে কয়, স্বৰূপতে ইয়াৰ প্ৰতিকাৰৰ নিমিত্তেই আগৰে পৰা আমি যত্ন লৈছিলোঁ; আৰু (ইয়াকে কৈ) সিহঁতে প্ৰফুল্ল মনেৰে উভতি যায়।

৫১) তুমি কোৱা, আমাৰ নিমিত্তে আল্লাই যি লিপিবদ্ধ কৰি থৈছে তাৰ বাহিৰে কোনো বিপদ আমাৰ ওপৰত কেতিয়াও নপৰে; তেওঁৰেই আমাৰ সংৰক্ষক; আৰু বিশ্বাসীসকলে তেওঁৰেই ওপৰত ভৰসা ৰখা উচিত।

৫২) তুমি কোৱা, আমাৰ পক্ষে দুইটিৰ এটি মঙ্গলৰ বাহিৰে আন (কোনো দুৰ্ঘটনাৰ) অপেক্ষা কৰিছা নেকি? কিন্তু আমি তোমালোকৰ সম্বন্ধে ইয়াৰ অপেক্ষা কৰিছোঁ যে আল্লাই নিজ ফালৰ পৰা নাইবা আমাৰ হাতসমূহৰ দ্বাৰা তোমালোকক শাস্তি প্ৰদান কৰিব। এতেকে তোমালোকে অপেক্ষা কৰা; আমিও তোমালোকৰ লগতে অপেক্ষা কৰি থাকিম।

৫৩) কোৱা, তোমালোকে নিজ ইচ্ছা বা অনিচ্ছাৰে ধন ব্যয় কৰা; তোমা-

الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ
وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٤٨﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِّي وَلَا تَنْقِضْ ط
الْآفِ الْفِتْنَةَ سَقَطُوا ۗ وَإِنَّ جَهَنَّمَ
لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾

إِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۗ وَإِنْ
تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا
مِنْ قَبْلُ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا ۗ
هُوَ مَوْلَانَا ۗ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى
الْحُسْنَيْنِ ۗ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ
يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ
بِأَيْدِينَا ۗ فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ
مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ

লোকৰ পৰা এনে ধন কেতিয়াও
গ্রহণ কৰা নহ'ব ;(কিয়নো) নিশ্চয়
তোমালোক অবাধ্য জাতি।

৫৪) আৰু সিহঁতৰ অৰ্থদান সিহঁতৰ
পৰা গৃহীত নোহোৱাৰ প্ৰতিৰোধ
ইয়াৰ বাহিৰে একো নাই যে সিহঁতে
আল্লাহক আৰু তেওঁৰ ৰচুলক
অবিশ্বাস কৰিছে , আৰু সিহঁতে
যেতিয়া নমাজলৈ আহে এলেছা
হৈহে আহে, আৰু (ধৰ্মৰ কাৰণে)
সিহঁতে অনিচ্ছাবেহে ধনব্যয় কৰে।

৫৫) এতেকে সিহঁতৰ ধন-
সম্পত্তিয়ে আৰু সিহঁতৰ সন্তান-
সন্ততিয়ে তোমাক যেন বিস্মিত
নকৰে; আল্লাই ইয়াকেহে ইচ্ছা
কৰিছে, পাৰ্থিৱ জীৱনত সিহঁতক
এই বিলাকৰ দ্বাৰা শাস্তি দিব আৰু
অবিশ্বাসী অৱস্থাতেই যেন সিহঁতৰ
প্ৰাণসমূহৰ প্ৰয়াণ হয়।

৫৬) আৰু সিহঁত নিশ্চয় তোমা-
লোকৰ মাজৰেই বুলি সিহঁতে
আল্লাহৰ নাম লৈ শপত খায়, অথচ
সিহঁত তোমালোকৰ মাজৰ নহয়;
বৰং সিহঁত এটা ভয়াতুৰ জাতি।

৫৭) সিহঁতে কোনো আশ্ৰয়-স্থল
বা(পৰ্বতৰ) গুহাসমূহ অথবা লুকাই
সোমাবৰ এটা বাট দেখা পোৱা হ'লে
তালৈকে সিহঁতে ছৰা-মূৰাকৈ ল'ৰি
গ'লহেঁতেন।

৫৮) আৰু সিহঁতৰেই ভিতৰত
এনেধৰণৰ মানুহো আছে যিসকলে
দান-বিতৰণ সম্বন্ধে তোমাক
দোষাৰোপ কৰে; কিন্তু দানৰ ভাগ
সিহঁতকো যদি দিয়া হয় তেন্তে সিহঁতে
সন্তোষ লাভ কৰে, আৰু যদি
সিহঁতক তাৰ ভাগ দিয়া নহয়, চোৱা,
সিহঁতে কেনেকৈ অসন্তুষ্টি প্ৰকাশ
কৰে।

مِنْكُمْ ۖ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَسِقِينَ ﴿٥٤﴾

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ
إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا
يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا
يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرْهُونَ ﴿٥٥﴾

فَلَا تُعْجِبُكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ ۗ
إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ
كَافِرُونَ ﴿٥٦﴾

وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ ۖ وَمَا
هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ﴿٥٧﴾

لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَخْرَجًا أَوْ
مُدَّخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٨﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ ۚ فَإِنْ
أَعْطُوا مِنْهَا رُضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا
مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسَخَطُونَ ﴿٥٩﴾

৫৯) আৰু (সিহঁতৰ পক্ষে কেনে মঙ্গলজনক আছিল) যদি সিহঁত আল্লাই আৰু তেওঁৰ ৰচুলে সিহঁতক যি দান কৰিছে তাতে সন্তুষ্ট থাকি এইদৰে কৰিলেহেঁতেন, আল্লাই আমাৰ নিমিত্তে যথেষ্ট, আল্লাই শীঘ্ৰে নিজে বদান্যতাৰে আৰু তেওঁৰ ৰচুলেও ইয়াতোকৈ অধিক দান আমাক দিব; নিশ্চয় আমি কেৱল আল্লাহৰ ফাললৈ আগ্ৰহৰে মু কৰিছোঁ।

৬০) নিৰ্দিষ্ট দান হৈছে কেৱলমাত্ৰ দৰিদ্ৰ আৰু অভাৱগ্ৰস্তসকলৰ নিমিত্তে, আৰু তাৰে নিয়ন্ত্ৰণ কৰা কৰ্মচাৰীসকলৰ নিমিত্তে আৰু যিসকলৰ অন্তৰসমূহ (ধৰ্মৰ প্ৰতি) আকৃষ্ট কৰা আৱশ্যক সেইসকলৰ নিমিত্তে, আৰু দাসসকলৰ মুক্তি দানৰ নিমিত্তে, আৰু ধৰুৱাসকলৰ (সাহায্যৰ) নিমিত্তে, আৰু পথিক-সকলৰ (কষ্ট দূৰ কৰিবৰ) নিমিত্তে; এয়ে আল্লাৰ নিৰ্ধাৰণ কৰা বিধান; আৰু আল্লাহ সৰ্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

৬১) আৰু সিহঁতৰ মাজৰ কিছুমানে নবীক কষ্ট দিয়ে আৰু কয়, তেওঁ যাৰে তাৰে কথাত কাণ দিয়ে; তুমি কোৱা তেওঁ যদি সকলোৰে কথাত কাণ দিয়ে ই বৰ তোমালোকৰ পক্ষে মঙ্গলজনক; তেওঁ আল্লাহক বিশ্বাস কৰে, আৰু তোমালোকৰ মাজৰ যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে সেইসকলৰ নিমিত্তে তেওঁ কৰুণা স্বৰূপ; আৰু আল্লাহৰ প্ৰেৰিত ৰচুলক যিসকলে কষ্ট দিয়ে সেইসকলেই ভোগ কৰিব যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি।

৬২) তোমালোকক সন্তুষ্ট কৰিবৰ অভিপ্ৰায়ে সিহঁতে আল্লাহৰ নামলৈ তোমালোকৰ আগত শপত খায়;

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا
اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ
رُغْبُونَ ﴿٥٩﴾

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ
وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلَّاتِ قُلُوبُهُمْ وَفِي
الرِّقَابِ وَالْغُرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ
هُوَ أَذُنٌ ۖ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ بِالْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةً
لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ
رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ ۖ وَاللَّهُ

অথচ আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ অধিক অধিকাৰ যে সিহঁতে (ৰচুলক) সন্তুষ্ট কৰে, যদিহে সিহঁতে সঁচাকৈয়ে বিশ্বাসী।

৬৩) সিহঁতে জনা নাই নে ? যিয়ে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰে তাৰ নিমিত্তে আছে নৰকৰ অগ্নি যাৰ মাজত সি দীৰ্ঘ কালৰ নিমিত্তে থাকিব লাগিব। সেয়ে হৈছে বিষম অৱমাননা।

৬৪) কপটাচাৰীসকলে সিহঁতৰ বিষয়ে এনে এটা চুৰা অৱতীৰ্ণ হ'ব বুলি আশঙ্কা কৰে যি সিহঁতৰ অন্তৰসমূহৰ ভিতৰৰ কথা সিহঁতৰ আগত প্ৰকাশ কৰিব; তুমি কোৱা, তোমালোকে উপহাস কৰি থাকা; বাস্তৱতে যি কথালৈ তোমালোকে আশঙ্কা কৰিছা তাকে আল্লাই (পোহৰলৈ) উলিয়াই আনিব।

৬৫) আৰু তুমি সিহঁতক সুধিলে সিহঁতে নিশ্চয় ক'ব আমি উপহাস আৰু ধেমালি হে কৰিছোঁ; তুমি কোৱা কি; তোমালোকে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহ আৰু তেওঁৰ ৰচুল সম্বন্ধে উপহাস কৰিছিলানে ?

৬৬) তোমালোকে চেলু বিচাৰি নুলিয়াবা; সঁচাকৈয়ে তোমালোকে বিশ্বাস স্থাপন কৰাৰ পাছত পুনৰ অবিশ্বাস কৰিব ধৰিছা; তোমা-লোকৰ মাজৰ এদলক ক্ষমা কৰিবলৈ যদিও আমি প্ৰস্তুত, অইন এদলক নিশ্চয় আমি শাস্তি দিম, কিয়নো সিহঁত প্ৰকৃততে অপৰাধী আছিল।

৬৭) পুৰুষ ভণ্ডসকল আৰু নাৰী ভণ্ডসকলৰ হৃদয় সিদলৰেই নিচিনা; সিহঁতে অসৎ কাৰ্য্য কৰিবলৈ আদেশ দিয়ে আৰু সৎ কাৰ্য্য কৰিবলৈ নিষেধ

وَرَسُولَهُ أَتَىٰ أَنْ يَرُضُوهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٣﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنِ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ۗ ذَٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ ۗ قُلِ اسْتَهْزِءُوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُونَ ﴿٦٥﴾

وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ ۗ قُلِ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦٦﴾

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ ۗ إِنْ نَعْفُ عَنْ طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبُ طَآئِفَةً ۗ بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٧﴾

أَلَمْ نَقُؤُنَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

কৰে; আৰু নিজৰ হাতসমূহ বন্ধ কৰি ৰাখে; সিহঁতে আল্লাহক পাহৰিছে, সেই দেখি আল্লাহেও সিহঁতক এৰি দিছে; যিসকল ভণ্ড নিশ্চয় সিহঁতেই বিৰোধী।

الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿١٧﴾

৬৮) পুৰুষ ভণ্ডসকল আৰু নাৰী ভণ্ডসকললৈ আৰু অবিশ্বাস সকললৈ আল্লাই নৰকৰ অগ্নিৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে; তাতেই সিহঁতে দীৰ্ঘ কাল বাস কৰিব; শাস্তিয়ে সিহঁতৰ যথেষ্ট; তাৰ ওপৰিও আল্লাই নিজ কৰুণাৰ পৰা সিহঁতক বঞ্চিত কৰিছে; আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে আছে অবিৰাম শাস্তি।

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿١٨﴾

৬৯) সেইসকলৰ দৰে যিসকল তোমালোকৰ পূৰ্ববৰ্ত্তী আছিল; সিহঁত তোমালোকতকৈয়ো অধিক শক্তিশালী আছিল, আৰু সিহঁতৰ ধন-সম্পদ আৰু সন্তান সন্ততিও বেছি আছিল। পিছত সিহঁতে নিজৰ ভাগ কিছুকাল উপভোগ কৰিছিল আৰু তোমালোকেও কিছুকাল নিজৰ ভাগ উপভোগ কৰিছিলো, অবিকল সেইদৰে যিদৰে তোমালোকৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীসকলে নিজ নিজ অংশ কিছুকাললৈ ভোগ কৰিছিল, আৰু সিহঁতে যেনেকৈ বৃথা কথাত মগ্ন থাকিছিল, তেনেকৈ তোমালোকেও বৃথা কথাত মগ্ন আছিলো। সেই সকলৰ কাৰ্য্যসমূহ ইহকাল আৰু পৰকালত নিষ্ফল হ'ব; আৰু সেইসকলেই হৈছে ক্ষতিগ্ৰস্ত লোক।

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَآكَثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخِلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخِلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخِلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٩﴾

৭০) সিহঁতলৈ সেইসকলৰ বাতৰি অহা নাই নে যিসকল সিহঁতৰ পূৰ্বগামী আছিল, নুহ আৰু আদ আৰু ছামুদৰ জাতি আৰু ইব্ৰাহিমৰ জাতি, আৰু মদয়নৰ অধিবাসীসকল আৰু ভালেমান ধ্বংস হোৱা নগৰ

الْمَ يَأْتِيهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرٰهِيْمَ وَأَصْحٰبِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكِ أَتَتْهُمْ

সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিছিল সিহঁতৰ
ৰচুলসকল সুস্পষ্ট প্ৰমাণসমূহৰ
সৈতে, গতিকে সিহঁতৰ প্ৰতি
আল্লাই যে অন্যায় কৰিছিল ই
অসম্ভৱ, বৰং সিহঁতে নিজৰ প্ৰতি
নিজেইহে অন্যায় কৰিছিল।

৭১) আৰু বিশ্বাসী সকল আৰু
বিশ্বাসীনিসকল পৰস্পৰ পৰস্পৰৰ
বন্ধু; তেওঁলোকে সৎ কাৰ্য্য কৰিবলৈ
আদেশ দিয়ে আৰু অসৎ কাৰ্য্য
কৰিবলৈ বাৰণ কৰে; আৰু
তেওঁলোকে নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰে
আৰু জাকাত দান কৰে; আৰু
তেওঁলোক আল্লাহ আৰু ৰচুলৰ
বাধ্য হৈ থাকে; এইসকলৰ প্ৰতি
নিশ্চয় আল্লাহ নিজ কৰুণা প্ৰদৰ্শন
কৰিব; নিশ্চয় আল্লাহ ক্ষমতাসালী,
শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

৭২) বিশ্বাসী পুৰুষ সকল আৰু
নাৰীসকলক আল্লাই এনে উদ্যান
সমূহৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে যাৰ তলেদি
জুৰিবিলাক বৈ যায়, তাতেই
তেওঁলোকে চিৰস্থায়ী বাস কৰিব;
আৰু (তেওঁ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে) অনন্ত
উদ্যানসমূহ থকা পৱিত্ৰ বাসস্থান
বিলাকৰ; আৰু সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ
(স্বৰ্গ-সুখ)হ'ব আল্লাহৰ সন্তুষ্টি;
এয়ে মহান মনোৰথ সফলতা।

৭৩) হে নবী, অবিশ্বাসীসকল আৰু
কপটাচাৰীসকলৰ বিৰুদ্ধে তুমি
সংগ্ৰাম চলাই যোৱা, আৰু সিহঁতৰ
সৈতে তোমাৰ ব্যৱহাৰ কঠোৰ
কৰিবা, আৰু (জানিবা) নৰকেই
সিহঁতৰ আশ্ৰয় স্থল, আৰু সেয়াই
প্ৰত্যাবৰ্ত্তনৰ নিকৃষ্ট ঠাই।

৭৪) সিহঁতে এনে কথা কোৱা নাই
বুলি আল্লাহৰ নাম লৈ শপত খায়;

رُسُلَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۚ فَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يُظْلِمُونَ ﴿٧١﴾

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ
بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧٢﴾

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَمَسْكِنٍ ظَنِيَّةٍ فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٍ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرَ ذَلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٣﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَاعْلِظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ
وَبِسِ الْمَصِيرِ ﴿٧٤﴾

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا

কিন্তু অবিশ্বাসমূলক কথা সচাঁকৈয়ে সিহঁতে কৈছিল; আৰু ইছলাম গ্ৰহণ কৰাৰ পিছতো সিহঁতৰ আচৰণ আছিল অবিশ্বাসীসকলৰ দৰে; আৰু সিহঁতে যিহকে সঙ্কল্প কৰিছিল তাত সফল মনোৰথ হোৱা নাছিল; আৰু সিহঁতৰ বিৰুদ্ধাচৰণৰ ইয়াৰ কি কাৰণ হ'ব পাৰে যে সিহঁতক আল্লাই নিজ কৃপাগুণে আৰু তেওঁৰ বচুলে সম্পদশালী কৰিছিল? এতিয়াও যদি সিহঁতে অনুতাপ কৰে ই সিহঁতৰ পক্ষে মঙ্গলজনক হ'ব; কিন্তু যদিহে সিহঁত ঘূৰি যায়, আল্লাই সিহঁতক ইহকাল আৰু পৰকালত দিব যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি; আৰু পৃথিৱীত সিহঁতৰ নিমিত্তে নাথাকিব কোনো বন্ধু নাইবা কোনো সহায় কৰোঁতা।

৭৫) আৰু সিহঁতৰ মাজত এনে কিছুমান আছিল যিসকলে আল্লাহৰ সৈতে এই বুলি চুক্তি কৰিছিল; তেওঁ যদি আমাক নিজ কৃপাৰ ভাগ দান কৰে তেন্তে আমি নিশ্চয় দান-দক্ষিণা কৰিম, আৰু আমি নিশ্চয় ধাৰ্মিক সকলৰ মাজৰ হম।

৭৬) কিন্তু যেতিয়া তেওঁ নিজ কৃপাৰ কিছু ভাগ সিহঁতক দান কৰিলে তেতিয়া সিহঁতে তাকে লৈ কৃপণতা কৰিব ধৰিলে; আৰু সিহঁতে বিৰোধী হৈ (সেই চুক্তিৰ পৰা) ঘূৰি গ'ল।

৭৭) তাৰ ফলত তেওঁ সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ এনে কপটেৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিলে যি তেওঁৰ সৈতে সিহঁতৰ সাক্ষাৎ হোৱা দিনলৈকে বিদ্যমান থাকিব; ইয়াৰ কাৰণ এই সিহঁতে আল্লাহক যি প্রতিজ্ঞা দিছিল তাকে ভঙ্গ কৰিলে, আৰু এই হেতু যে সিহঁতে মিছা মাতিব ধৰিছিল।

كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ
وَهُمْ بِمَالِهِمْ يَنَافُونَ وَمَا نَقَمُوا إِلَّا
أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ
فَإِنْ يَتُوبُوا إِلَيْكَ خَيْرَ اللَّهُمْ وَإِنْ يَتُوبُوا
يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَمَالُهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ قَوْلِي
وَلَا نَصِيرٌ ⑤

وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَنْ يَأْتِيَنَّكَ
فَضْلُهُ لَنُصَدِّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ
الصَّالِحِينَ ⑥

فَلَمَّا آتَاهُمُ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا
وَهُمْ مُعْرِضُونَ ⑦

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ
يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ
وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ⑧

৭৮) সিহঁতে জানিব পৰা নাই নে ? সিহঁতৰ মনত নিহিত থকা ভাব আৰু সিহঁতৰ গুপ্ত মন্ত্ৰণা আল্লাই সকলো খিনি জানে, আৰু সমগ্ৰ অদৃশ্যৰ বিষয়ে আল্লাহৰ জ্ঞান সম্পূৰ্ণ ।

৭৯) দান দিবলৈ বিশ্বাসী সকলে অতিশয় অনুৰাগী সেই সকলক যিসকলে দোষাৰোপ কৰে, আৰু যিসকল নিজ পৰিশ্ৰমেৰে অৰ্জন কৰা সম্বলৰ অধিক দান কৰিবলৈ অক্ষম সেই সকলক যিসকলে উপহাস কৰে সেই সকলক আল্লাই নিজে উপহাসৰ প্ৰতিফল দিব, আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে থাকিব যন্ত্ৰণা দায়ক শাস্তি ।

৮০) তুমি সিহঁতৰ হৈ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰা অথবা সিহঁতৰ হৈ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা নকৰা (দুয়ো একে কথা); সিহঁতৰ হৈ যদি তুমি সন্তৰ বাৰো ক্ষমা ভিক্ষা কৰা সিহঁতক আল্লাই কেতিয়াও ক্ষমা নকৰে, কিয়নো সিহঁতে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ বচুলত অবিশ্বাস কৰি বিৰুদ্ধাচৰণ কৰিছিল; আৰু (আল্লাহৰ বিধান এই) বিদ্রোহী জাতিক আল্লাই কেতিয়াও সুপথ প্ৰদৰ্শন নকৰে ।

৮১) যিসকলক পিছ পৰি থাকিব দিয়া হ'ল সেই সকলে আল্লাহৰ বচুলৰ লগত (বগলৈ নোলাই ঘৰতে) বহি থাকিব পাই উল্লাসিত হৈছিল; আৰু সিহঁতৰ সমূলি ইচ্ছা নাছিল যে নিজৰ ধন-সম্পত্তি আৰু নিজৰ প্ৰাণসমূহ বিসৰ্জন দি আল্লাহৰ পথত যুদ্ধ কৰে; আৰু সিহঁতে কৈ ফুৰিছিল, এনে জহকালি বগলৈ নোলোবা । তুমি কোৱা, নৰকৰ অগ্নিৰ উত্তাপ তাতোকৈ তীব্ৰ, যদিহে সিহঁতৰ বোধ শক্তি থাকিলেহেঁতেন ।

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ
وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ
لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ
مِنْهُمْ ۗ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ۗ إِنْ
تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ
اللَّهُ لَهُمْ ۗ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ
رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا
لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ ۗ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ
حَرًّا ۗ لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾

৮২) এতিয়া সিহঁতে (হাঁহিব খুজিছে) অলপ হাঁহি লওক; আৰু পিছত সিহঁতে বেছিকৈ কান্দিব লাগিব, যি সিহঁতে নিজেই অৰ্জন কৰিছিল তাৰেই প্ৰতিফল স্বৰূপ।

৮৩) পিছত যদি আল্লাই সিহঁতৰ কোনো এদলৰ ওচৰলৈ তোমাক (নিৰাপদে) ওভতাই আনে, আৰু তাকে দেখি সিহঁতে বগলৈ ওলাবলৈ তোমাৰ অনুমতি বিচাৰে, তুমি কবা তোমালোকে আৰু কেতিয়াও মোৰ সঙ্গী হৈ বগলৈ ওলাবলৈ নোপোৱা; বাস্তৱতে পোন প্ৰথমেও তোমালোকে (বগলৈ নগৈ) বহি থাকিবলৈ ভাল পাইছিল, এতিয়াও পিছপৰা সকলৰ লগতে বহি থাকা।

৮৪) আৰু সিহঁতৰ কোনো এজনৰ যদি মৃত্যু ঘটে সেইজনৰ কাৰণে কেতিয়াও জানাজাৰ নমাজ (সমাধি-প্ৰাৰ্থনা) নপঢ়িবা আৰু সেইজনৰ কবৰৰ (সমাধিৰ) কাষতো তুমি থিয় নহবা; ইয়াৰ কাৰণ এই সিহঁতে নিশ্চয় আল্লাহ আৰু তেওঁৰ বচুলক অবিশ্বাস কৰিছিল, আৰু (সত্যৰ) বিৰোধী হোৱা অৱস্থাতে সিহঁতৰ মৃত্যু ঘটিছিল।

৮৫) আৰু সিহঁতৰ ধন-সম্পত্তি আৰু সিহঁতৰ সন্তান-সন্ততিয়ে যেন তোমাক বিস্ময়ত নেপেলায়; আল্লাই ইয়াকে ইচ্ছা কৰে, সেইসকলৰ দ্বাৰা ইহলোকত সিহঁতক শাস্তি দিয়ে আৰু অবিশ্বাসী অৱস্থাতেই যেন সিহঁতৰ প্ৰাণসমূহৰ প্ৰয়াণ হয়।

৮৬) আৰু যেতিয়া চুৰা এটা এই আদেশ লৈ অৱতীৰ্ণ হয়, তোমালোকে আল্লাহক বিশ্বাস কৰা আৰু তেওঁৰ বচুলৰ লগত যোগ দি ধৰ্ম বক্ষাৰ যুদ্ধ কৰা, তেতিয়া সিহঁতৰ

فَلْيُضْحَكُوا قَلِيلًا وَيَبْكُوا كَثِيرًا
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ
فَأَسْأَلْنُكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ
تُخْرَجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ
عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ
مَرَّةٍ فَأَقْعُدُوا مَعَ الْخُلَفَاءِ ﴿٨٣﴾

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا
وَلَا تُكْفِرُوا عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨٤﴾

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا
يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا
وَتَرْهَقَ أَنْفُسَهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ
وَجَاهَدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُوا

মাজৰ সম্পত্তিশালী কিছুমানে তোমাৰ ওচৰলৈ অনুমতি লবলৈ আহে আৰু ইয়াকে কয়, আমাক এৰি দিয়া, ঘৰতে বহি থকা সকলৰ লগত আমিও বহি থাকিম।

الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ
التَّعْدِيْنَ ۝۸۶

৮৭) সিহঁতে পিছ পৰি থকা তিৰোতাসকলৰ লগতে(ঘৰতে) থাকিবলৈ ভাল পাইছিল; আৰু সিহঁতৰ অন্তৰসমূহত ছাপ মাৰি থোৱা হৈছে; গতিকে সিহঁতে বুজি নাপায়।

رَضُوَابَانُ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ
وَطَبَعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۝۸۷

৮৮) কিন্তু বচুলে আৰু তেওঁৰ সহযোগী হৈ বিশ্বাসীসকলে নিজৰ ধন-সম্পত্তি আৰু নিজৰ প্ৰাণসমূহ বিসৰ্জন দি ধৰ্ম ৰক্ষাৰ সংগ্ৰাম চলাব ধৰিছে; আৰু এইসকলৰ নিমিত্তে আছে বহু কল্যাণ আৰু সেই সকলেই হৈছে কৃতার্থ।

لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
جَاهِدُوا بَأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَّكَ
لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأَوْلِيَّكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ۝۸۸

৮৯) সেইসকলৰ নিমিত্তে আল্লাই প্ৰস্তুত ৰাখিছে এনে উদ্যানসমূহ যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ গৈছে; তাতেই তেওঁ লোকে চিৰস্থায়ী বাস কৰিব; সেয়ে হৈছে মহান সফলতা।

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ۝۸ۯ

৯০) আৰু কিছুমান মৰুভূমীয়ে উপস্থিত হৈ নানা ওজৰ-আপত্তি দেখুৱাইছিল যাতে সিহঁতক (যুদ্ধত যোগদানৰ পৰা) অব্যাহতি দিয়া হয়; আৰু যিসকলে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ বচুলৰ আগত(প্ৰকৃততে বিশ্বাসী বুলি) মিছাকৈ জ্ঞাপন কৰিছিল সিহঁত (ঘৰতে) বহি থাকিল; সিহঁতৰ মাজত যিসকলে অশ্বাসী হৈছিল সিহঁতক নিশ্চয় স্পৰ্শ কৰিব যন্ত্ৰণা- দায়ক শাস্তিয়ে।

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ
لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ۝۹০

৯১) দুৰ্বল আৰু ব্যাধিগ্ৰস্ত লোকৰ আৰু যাৰ ব্যয় কৰিবলৈ একো

لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى

সম্বল নাই, এনে মানুহসকলৰ কোনো দোষ নাই, যদিহে তেওঁলোকে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ কৰ্তব্য অকপটভাৱে পালন কৰে; সৎ কাৰ্য্য-কাৰী সকলোকো দোষাৰোপ কৰিবৰ কোনো কাৰণ নাই; আৰু আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ
حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ مَا
عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٩١﴾

৯২) আৰু সেইসকলোৰো কোনো দোষ নাই যিসকল যেতিয়া তোমাৰ ওচৰলৈ এই অভিপ্ৰায়ে আহিছিল যাতে তুমি সিহঁতৰ নিমিত্তে (তোমাৰ লগতে ওলাবলৈ) যান-বাহনৰ ব্যৱস্থা কৰা, তুমি কৈছিল, তোমালোকৰ নিমিত্তে এনে বাহনৰ আয়োজন কৰিব নোৱাৰো যাৰ ওপৰত তোমালোকক তুলি নিব পাৰো। সিহঁত তেতিয়া উভতি গ'ল আৰু যুদ্ধৰ কাৰণে ব্যয় কৰিবলৈ সিহঁতৰ একোকে নথকাৰ শোকত সিহঁতৰ চকুবোৰ অশ্ৰুৰে উপচি পৰিল।

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ
قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ ۖ
تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ
حَرْنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾

৯৩) প্রকৃততে দোষ সেইসকলৰ যিসকল সম্পদশালী হোৱা সত্ত্বেও তোমাৰ পৰা (যুদ্ধত যোগ নিদিবলৈ) অনুমতি বিচাৰিছিল; পিছত থকা তিৰোতাসকলৰ লগত ঘৰতে থাকিবলৈ সিহঁতে ভাল পাইছিল; আৰু সিহঁতৰ অন্তৰসমূহত আল্লাই মোহৰ মাৰি থৈছে, অৰ্থাৎ সিহঁতৰ জ্ঞান নাই।

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ
وَهُمْ أَغْنِيَاءٌ رِضْوَابَانٌ يَكُونُونَ مَعَ
الْخَوَالِفِ ۗ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

এঘাৰ পাৰা

৯৪) সিহঁতৰ ওচৰলৈ তোমালোক যেতিয়া উভতি যাৰা তোমালোকৰ আগত সিহঁতে নানা ওজৰ- আপত্তি দেখুৱাব; তুমি কৰা, তোমালোকে ওজৰ-আপত্তি দেখুৱাবৰ সকাম

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ
إِلَيْهِمْ ۗ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ

নাই; আমি তোমালোকৰ কথাত কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰো; স্বৰূপতে তোমালোকৰ সম্বন্ধে সকলো সংবাদ আমাক আল্লাই আগতেই প্ৰদান কৰিছে; আৰু আল্লাই আৰু তেওঁৰ বচুলে তোমালোকৰ কাৰ্য্য সোনকালে নিৰীক্ষণ কৰিব; তাৰ পিছত তোমালোকক সেইজনৰ ওচৰলৈ ওভতাই নিয়া হ'ব যিজনে অদৃশ্য আৰু প্ৰকাশ্য সকলো জানে; গতিকে তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰিছিল তাকে তেওঁ তোমালোকক জানিবলৈ দিব।

৯৫) সিহঁতৰ ওচৰলৈ যেতিয়া তোমালোকে উভতি যাবা, সিহঁতে আল্লাহৰ নাম লৈ তোমালোকৰ আগত শপত খাব, তোমালোকে যেন সিহঁতৰ একো দায়-দোষ নধৰা; গতিকে সিহঁতক তোমালোকে একেবাৰে বৰ্জন কৰিবা; নিশ্চয় সিহঁত অপৰিত্ৰ, আৰু সিহঁতৰ আশ্ৰয়ৰ স্থান হ'ব নৰক—সিহঁতে যি অৰ্জন কৰিছিল তাৰেই প্ৰতিফল স্বৰূপ।

৯৬) তোমালোক যেন সিহঁতৰ প্ৰতি সন্তুষ্ট হোৱা, তোমালোকৰ আগত সিহঁতে শপত খাব; কিন্তু তোমালোক সিহঁতৰ প্ৰতি সন্তুষ্ট হলেও, যিসকলে বাধ্যতা স্বীকাৰ নকৰে সেইসকলৰ প্ৰতি নিশ্চয় আল্লাহ কেতিয়াও সন্তুষ্ট নহয়।

৯৭) মৰুবাসী আৰবসকল অশ্বাস আৰু কপটতাত অতি কঠোৰ, আৰু আল্লাই নিজ বচুলৰ প্ৰতি অৱতীৰ্ণ কৰা বিধি-বিধানসমূহৰ বিষয়ে অজ্ঞান থকা সিহঁতৰ পক্ষে অধিক যোগ্য; আৰু আল্লাহ সৰ্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

قَدْنَبْنَا اللَّهَ مِنْ آخْبَارِكُمْ ۖ وَسَيَرَى اللَّهُ
عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٩٥﴾

سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ
إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ ۖ فَأَعْرِضُوا
عَنْهُمْ ۗ إِنَّهُمْ رِجْسٌ ۖ وَمَا لَهُمْ
جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾

يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ ۚ فَإِنْ
تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ
الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٧﴾

أَلَا عَرَابٌ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ
أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ
رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾

৯৮) আৰু মৰুভূমি আৰু বাসিন্দাৰ
কিছুমানে যি ধন ব্যয় কৰে তাকে
দণ্ডস্বৰূপ ভাবে, আৰু তোমালোকৰ
ওপৰত যেন ভাগ্যচক্ৰৰ বিপদ-
আপদ পৰে তালৈকে অপেক্ষা কৰি
থাকে; ভাগ্যচক্ৰৰ দুঘোৰি বিপদ
পৰিব সিহঁতৰ ওপৰতেই; আৰু
আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা।

৯৯) আৰু মৰুভূমি আৰু বাসিন্দাৰ
মাজত এনে কিছুমানো আছে
যিসকলে আল্লাহক আৰু শেষ দিনত
বিশ্বাস কৰে; আৰু যি ধন সেইসকলে
ব্যয় কৰে তাকে আল্লাহৰ কাষ
চাপিবৰ আৰু বচুলৰ আশীৰ্বাদসমূহ
লভিবৰ উপায় বুলিহে ভাবে। মনত
ৰাখিবা তেওঁলোকৰ এনে কাৰ্য্য
সচাকৈয়ে আল্লাহৰ কাষ চাপিবৰ
উপায়; সোনকালে তেওঁলোকক
আল্লাই নিজ কৰুণাৰ ভিতৰলৈ
প্ৰবেশ কৰিবলৈ দিব; নিশ্চয় আল্লাহ
শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

১০০) আৰু মুহাজিৰীন আৰু
আনছাৰৰ মাজৰ যিসকল (বিশ্বাসত)
আগুৱান আৰু সৰ্বপ্ৰথম, আৰু
যিসকলে আন্তৰিকতাৰ সৈতে
তেওঁলোকৰ অনুসৰণ কৰিছে,
সেইসকলৰ প্ৰতি আল্লাহ সন্তুষ্ট,
আৰু তেওঁৰ প্ৰতি তেওঁলোকো
সন্তুষ্ট; আৰু তেওঁলোকৰ নিমিত্তে
তেওঁ প্ৰস্তুত ৰাখিছে এনে
উদ্যানসমূহ যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক
বৈ যায়; তাতেই তেওঁলোকে
চিৰকাল বাস কৰিব, — সেয়ে মহান
সফলতা।

১০১) তোমালোকৰ চাৰিওফালে
মৰুভূমিত বাস কৰা আৰু বাসিন্দাৰ
মাজত, আৰু মদিনাৰ অধিবাসী-
সকলৰো মাজত কিছুমান আছে

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ
مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمُ الدَّوَابِّ ۗ
عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ
وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۗ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ
لَّهُمْ ۖ سَيَدْخُلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۖ إِنْ
اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

وَالسَّبِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ
وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ ۗ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ
لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا ۗ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ
مُنْفِقُونَ ۗ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا
عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

কপটাচাৰী সিহঁত কপটাচাৰতেই বন্ধমূল; সিহঁতক তুমি নাজানা, আমি সিহঁতক জানো; অলপতে আমি সিহঁতক দুবাৰকৈ শাস্তি দিম; তাৰ পিছত সিহঁতক ঘূৰাই নিয়া হ'ব এটা ডাঙৰ শাস্তিলৈ।

১০২) আৰু আন কিছুমানো আছে যিসকলে নিজৰ অপৰাধসমূহ স্বীকাৰ কৰিছে; তেওঁলোকে সৎ কাৰ্য্য আৰু কু কাৰ্য্যৰ সানমিহলি কৰিছে; সম্ভৱতঃ তেওঁলোকৰ প্ৰতি আল্লাই কৃপা-দৃষ্টি কৰিব; নিশ্চয় আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশালী, পৰম দানশীল।

১০৩) নিজ সম্পত্তিৰ পৰা সিহঁতে যি দান দিয়ে তুমি গ্ৰহণ কৰিবা, যাতে তাৰ দ্বাৰা তুমি সিহঁতক বিশুদ্ধ কৰিব পাৰা আৰু সিহঁতক নিৰ্মল কৰিব পাৰা; আৰু সিহঁতৰ হৈ তুমি প্ৰাৰ্থনা কৰিবা; নিশ্চয়, তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা সিহঁতৰ পক্ষে শান্তিৰ কাৰণ; আৰু আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাত।

১০৪) সিহঁতে নাজানে নে, আল্লাই নিজ ভৃত্যসকলৰ ক্ষমা-প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰে, আৰু সিহঁতে যি দান সমূহ দিয়ে তাকো গ্ৰহণীয় কৰে? আৰু আল্লাই শ্ৰেষ্ঠ কৃপা-দৃষ্টি কৰোঁতা, পৰম দানশীল।

১০৫) আৰু তুমি কোৱা, তোমা-লোকে নিজ কাৰ্য্য কৰি থাকা, তোমালোকৰ সেই কাৰ্য্য নিশ্চয় আল্লাই আৰু তেওঁৰ ৰচুলে আৰু বিশ্বাসীসকলেও নিৰীক্ষণ কৰিব; আৰু অদূৰ ভৱিষ্যতত এনেজনৰ ওচৰলৈ তোমালোকক ওভতাই নিয়া হ'ব যিজনে অদৃশ্য আৰু প্ৰকাশ্য সকলো জানে; গতিকে তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰিছিলো সকলো তেওঁ তোমালোকক জানিবলৈ দিব।

عَلَى الْإِنْفَاقِ ۖ لَا تَعْلَمُهُمْ ۖ نَحْنُ
نَعْلَمُهُمْ ۖ سَنَعَذِّبُهُمْ ۖ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ
يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ۝

وَأَخْرُوكَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا
عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا ۖ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ
يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

حُذِّمْنَ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ
وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلَّ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّ
صَلَوَاتِكَ سَاكِنَةٌ لَهُمْ ۖ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ۝

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ ۖ وَاللَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝

وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ
وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ ۖ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ
عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

১০৬) আৰু এনে কিছুমান মানুহে আছে যিসকলৰ বিষয় আল্লাহৰ আদেশ নহালৈকে স্থগিত ৰখা হৈছে— তেওঁ সিহঁতক শাস্তি প্ৰদান কৰে নে, সিহঁতৰ প্ৰতি কৃপা-দৃষ্টি কৰে; আৰু আল্লাহ সৰ্ব-জ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

১০৭) আৰু (ভগ্নসকলৰ মাজত) এনে কিছুমান আছে যিসকলে মছজিদ নিৰ্মাণ কৰিছে (ইছলামৰ) অনিষ্ট সাধন কৰিবৰ আৰু অবিশ্বাস প্ৰতিষ্ঠিত কৰিবৰ অৰ্থে, আৰু বিশ্বাসীসকলৰ মাজত অনৈক্য সৃষ্টি কৰিবৰ উদ্দেশ্যে, আৰু যিজনে আগৰে পৰা আল্লাহ আৰু ৰচুলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ চলাইছিল সেইজনে যেন খাপ লৈ আক্ৰমণ কৰিবলৈ সুবিধা পায় তাৰ কাৰণে। অথচ সেইসকলে নিশ্চয় শপত খাব এই বুলি, আমি মঙ্গল সাধন ভিন্ন আন একোৰে কামনা কৰা নাছিলোঁ; কিন্তু আল্লাই ইয়াকে সাক্ষী দিছে, সিহঁত নিশ্চয় মিছলীয়া।

১০৮) তুমি কেতিয়াও সেই মছজিদৰ ভিতৰত (নমাজৰ নিমিত্তে) থিয় নহ'বা; যি মছজিদ ধৰ্মৰ ভিত্তিত স্থাপিত সেই মছজিদ নিশ্চয় অধিক যোগ্য যে তাৰ ভিতৰত তুমি (নমাজ পঢ়িবলৈ) থিয় হোৱা; এনে মছজিদত সেইসকল হে গোট খায় যিসকলে নিজকে পৱিত্ৰ কৰিবলৈ ভাল পায়; আৰু আল্লাহও সেইসকলক ভাল পায় যিসকলে নিজকে পৱিত্ৰ কৰে।

১০৯) যিজনে আল্লাহৰ ভয় আৰু তেওঁৰ সন্তোষৰ ভিত্তিৰ ওপৰত নিজৰ বাসস্থান স্থাপিত কৰিছে সেইজন শ্ৰেষ্ঠ নে এনেজন শ্ৰেষ্ঠ যিজনে ভাগিব লগীয়া, পানীয়ে প্ৰায়

وَآخِرُونَ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ ۗ وَلِيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ ۗ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا ۗ لَمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَىٰ التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ ۗ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٠٨﴾

أَفَمَنْ أُسِّسَ بُيُوتُهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أُسِّسَ بُيُوتُهُ عَلَىٰ

খহাই নিব এনে গৰাৰ কামতে নিজ বাসস্থানৰ ভিত্তি স্থাপিত কৰিছে ? শেহত সেই বাসস্থান তাৰ গৰাকীৰ সৈতে নৰকৰ অগ্নিৰ মাজত পৰিব । আৰু অন্যায়াকাৰী লোকক আল্লাই সুপথ প্ৰদৰ্শন নকৰে ।

১১০) এনে ভিত্তিৰ ওপৰত সিহঁতে যি ঘৰ (মছজিদ) সাজিছে সি সিহঁতৰ অন্তৰসমূহত সদায় অশান্তি সৃষ্টি কৰি থাকিব, যেতিয়ালৈকে (তাৰ ফলত) সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ ভাগি ডোখৰ ডোখৰ হৈ নাযায়; আৰু আল্লাহ সৰ্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী ।

১১১) স্বৰূপতে বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে যি স্বৰ্গৰ উদ্যান আছে তাৰে সলনি আল্লাই তেওঁলোকৰ পৰা তেওঁলোকৰ প্ৰাণসমূহ আৰু তেওঁলোকৰ ধন সম্পত্তি কিনি লৈছে ; (তাৰ ফলত) তেওঁলোকে আল্লাহৰ পথত যুদ্ধ কৰে, (শত্ৰুক) নিহত কৰে আৰু নিজেও নিহত হয়;—এয়ে সেই অঙ্গীকাৰ যি পূৰ্ণ কৰিবৰ ভাৰ তৌৰাত, ইনজিল, আৰু কোৰ-আনত আল্লাই নিজেই লৈছে, আৰু আল্লাই দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতি তেওঁতকৈ বেছি পালন কৰে এনে কোন হ'ব পাৰে ? গতিকে তেওঁৰে সৈতে তোমালোকে যি বেহা-বেপাৰ কৰিলা তাৰ বাবে তোমালোক আনন্দময় হোৱা; আৰু সেয়ে হৈছে মহান সফলতা ।

১১২) (সেই সকলেই হৈছে) অনুতাপ কৰোঁতা, (আল্লাহৰ) আৰাধনা কৰোঁতা, গুণকীৰ্তন কৰোঁতা, (আল্লাহৰ পথত) ভ্ৰমণ কৰোঁতা, (তেওঁৰ সন্মুখত) মূৰ দোৱাওতা, সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰোঁতা, সৎকাৰ্য্য কৰিবলৈ আদেশ কৰোঁতা আৰু অসৎকাৰ্য্য কৰিবলৈ

شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ ط
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١١٠﴾

لَا يَزَالُ بُيَاثُهمُ الَّذِي بَنُوا رِيْبَةً ط
فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ ط
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١١﴾

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ ط
وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ ط
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ
وَيُقْتَلُونَ وَوَعْدًا عَلَيْهِ حَقٌّ فِي التَّوْرَةِ
وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ ط وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ
مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي
بَايَعْتُمْ بِهِ ط وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٢﴾

التَّائِبُونَ الْعَبْدُونَ الْحَمِدُونَ السَّاجِدُونَ
الرُّكْعُونَ السُّجِدُونَ الْأَمْرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَالتَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ

নিষেধ কৰোঁতা, আৰু আল্লাহৰ
বিধানসমূহৰ সীমা বক্ষা কৰোঁতা;
আৰু সকলো বিশ্বাসীক আনন্দ -
বাৰ্তা প্ৰদান কৰা।

وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ ۗ وَبَشِّرِ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾

১১৩) অংশীবাদীসকল যে নৰকৰ
অধিবাসী এই কথা নবীজনৰ আৰু
বিশ্বাসীসকলৰ আগত ফটফটীয়াকৈ
স্পষ্ট হোৱাৰ পাছত তেওঁলোকে
সিহঁতৰ হৈ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰা যুগুত
নহয়, এনেকি যদিও সিহঁতৰ
আত্মীয়স্বজনো হয়।

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ
يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي
قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٤﴾

১১৪) আৰু নিজ পিতৃৰ হৈ ইব্ৰাহিমে
ক্ষমা-প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ কাৰণ আছিল
সেই প্ৰতিশ্ৰুতি মাথোন যি তেওঁ
পূৰ্বেই তেওঁক দি থৈছিল; কিন্তু
তেওঁ যে আল্লাহৰ শত্ৰু এই কথা
তেওঁৰ আগত ফটফটীয়াকৈ স্পষ্ট
হৈ পৰাত তেওঁ তেওঁৰ পৰা বিমুখ
হ'ল। নিশ্চয়, ইব্ৰাহিম আছিল অতি
মৰমিয়াল, ধৈৰ্য্যশীল।

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا
عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ
أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ ۗ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ
لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

১১৫) আৰু আল্লাই কোনো জাতিক
পথ-প্ৰদৰ্শন কৰাৰ পাছত সিহঁতক
তেওঁ যে পুনৰ পথ-ভ্ৰষ্ট কৰিব ই
কদাপি তেওঁৰ যুগুত নহয়,
যেতিয়ালৈকে যি কৰ্মৰ পৰা সিহঁত
বিৰত থকা উচিত তাকে তেওঁ
সিহঁতৰ আগত স্পষ্টকৈ প্ৰকাশ
নকৰে; নিশ্চয় সকলো বস্তৰ ওপৰত
আল্লাহৰ সম্পূৰ্ণ জ্ঞান আছে।

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ
حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٦﴾

১১৬) নিশ্চয় আকাশমণ্ডলী আৰু
পৃথিৱীৰ ৰাজত্বৰ যিজন গৰাকী
তেওঁৰেই আল্লাহ; তেওঁ জীৱন দান
কৰে আৰু তেওঁৰেই মৃত্যু ঘটায়;
আৰু তোমালোকৰ পক্ষে আল্লাহৰ
বাহিৰে আন কোনো বন্ধু আৰু সহায়
কৰোঁতা নাই।

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مَلَكُوتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ
يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ وَ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مِنْ وَّلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٧﴾

১১৭) স্বৰূপতে নবীৰ প্ৰতি আৰু সেই মুহাজিৰীন আৰু আনচাৰৰ প্ৰতি যিসকলে সন্ধটৰ সময়ত তেওঁলোকৰ মাজৰ এদলৰ অন্তৰসমূহ প্ৰায় বিচলিত হোৱা সত্ত্বেও তেওঁৰেই অনুসৰণ কৰিছিল, আল্লাই কৰুণাৰ সৈতে কৃপাদৃষ্টি কৰিছে। তেওঁলোকৰ প্ৰতি তেওঁ পুনৰ কৃপাদৃষ্টি কৰিলে; নিশ্চয় তেওঁলোকৰ প্ৰতি তেওঁ দয়ালু, পৰম দানশীল।

১১৮) আৰু (তেওঁ কৃপাদৃষ্টি কৰিলে) সেই তিনিজনৰ প্ৰতিও যিকেইজনৰ সম্বন্ধে (আল্লাহৰ) আদেশ স্থগিত ৰখা হৈছিল; সেই অৱস্থাত পৃথিৱী বিস্তীৰ্ণ হোৱা সত্ত্বেও সিহঁতৰ কাৰণে সঙ্কীৰ্ণ হৈ পৰিছিল; আৰু সিহঁতৰ পক্ষে সিহঁতৰ প্ৰাণসমূহও সঙ্কুচিত হৈছিল; আৰু সিহঁতে ভালকৈ বুজিব পাৰিছিল, আল্লাহৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো আশ্ৰয়স্থল নাই; অৱশেষত তেওঁ সিহঁতৰ প্ৰতি পুনৰায় কৃপাদৃষ্টি কৰিলে, যাতে সিহঁতে অনুতাপ কৰি ক্ষমা ভিক্ষা কৰে; নিশ্চয় আল্লাই একমাত্ৰ কৃপাদৃষ্টি কৰোঁতা, পৰম দানশীল।

১১৯) হে বিশ্বাসীসকল, আল্লাহলৈ ভয় ৰাখিবা আৰু সত্যবাদীসকলৰ সঙ্গী হবা।

১২০) মদিনাৰ অধিবাসীসকলৰ পক্ষে আৰু সিহঁতৰ ফালে মৰুভূমিত থকা আৰবসকলৰ পক্ষে আল্লাহৰ ৰচুলৰ লগতে (ৰণলৈ) নোলাই পিছ পৰি থকা আৰু তেওঁৰ প্ৰাণতকৈ নিজৰ প্ৰাণসমূহ বেছি ভাল পোৱা

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ
وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ
مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ
ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ
رَّحِيمٌ ﴿١١٧﴾

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا
ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا
مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ
لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ
الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ
الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ
وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ ۗ ذَٰلِكَ

কেতিয়াও যুগুত নাছিল; কিয়নো আল্লাহৰ পথত সেইসকলে তৃষ্ণা, ক্লান্তি আৰু আনশনৰ কষ্ট ভোগ কৰা হলে আৰু অবিশ্বাসী সকলৰ বাট ধৰি সিহঁতৰ ক্ৰোধৰ উদ্ৰেক কৰা হলে আৰু শত্ৰুৰ অনিষ্ট সাধন কৰা হলে সেইসকলৰ নিমিত্তে এনেবোৰ কাৰ্য্য পুণ্যকাৰ্য্য বুলি লিপিবদ্ধ কৰা হ'লহেঁতেন। সৎ কৰ্মীসকলৰ প্ৰতিদান নিশ্চয় আল্লাই ব্যৰ্থ নকৰে।

১২১) আৰু কমেও হওক বা বেছিয়েই হওক তেওঁলোকে এনে ধন ব্যয় নকৰে, আৰু কোনো উপত্যকা তেওঁলোকে অতি ক্ৰম নকৰে যি তেওঁলোকৰ নিমিত্তে লিপিবদ্ধ কৰি থোৱা নহয় যাতে তেওঁলোকে যি কাৰ্য্যকে কৰিছিল তাৰ বাবে তেওঁলোকক আল্লাই উত্তম প্ৰতিদান দিয়ে।

১২২) আৰু বিশ্বাসীসকলৰ পক্ষে সম্ভৱ নাছিল যে সকলোৰে একেলগে (ৰণলৈ) ওলাই পৰে; সিহঁতৰ প্ৰত্যেক সম্প্ৰদায়ৰ পৰা কিয় একোটা দল ধৰ্মজ্ঞান লাভ কৰিবৰ উদ্দেশ্য (কেন্দ্ৰলৈ) ওলাই নাহে, যাতে পিছত নিজৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ উভতি গৈ সিহঁতক (শিক্ষা দি) সতৰ্ক কৰিব পাৰে, হ'ব পাৰে সিহঁতে এই উপায়ে কুকৰ্ম সম্বন্ধে সাৱধান হয়।

১২৩) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকে সেই অবিশ্বাসীসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰা যিসকল তোমালোকৰ ওচৰতেই আছে, আৰু এনে বাবে যুদ্ধ কৰা সিহঁতে যেন তোমালোকক কঠোৰ দৃঢ় দেখা পায়; আৰু তোমালোকে জানি থোৱা, আল্লাই ধৰ্মপৰায়ণ সকলৰ সঙ্গী।

بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا
مَخْصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَّؤُونَ مَوْطِئًا
يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نِيْلًا
إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ ۗ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً
وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ
لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً ۗ
فَلَوْلَا نَفَرْنَا مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ
لَيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلَيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا
رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ
مِّنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غُلظَةً ۗ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٤﴾

১২৪) আৰু কোনো এটা চুৰা অৱতীৰ্ণ হলে সিহঁতে সোধে, এই চুৰাৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ কোনো এজনৰো বিশ্বাস বৃদ্ধি হল নে? প্ৰকৃততে যিসকল বিশ্বাসী সেই সকলৰ হে ইয়াৰ দ্বাৰা বিশ্বাস বৃদ্ধি পায় আৰু সেই কাৰণে তেওঁলোক আনন্দৰে পৰিপূৰ্ণ হৈছে।

وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةً فَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ
أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيْمَانًا ۚ فَأَمَّا
الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيْمَانًا وَهُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾

১২৫) কিন্তু যিসকলৰ অন্তৰসমূহত ব্যাধি আছে সিহঁতৰ কাৰণে এই চুৰাই সিহঁতৰ অশুচিতাৰ ওপৰত অশুচিতা হে বৃদ্ধি কৰে; আৰু অবিশ্বাসী হৈ থকা অৱস্থাতেই সিহঁতৰ মৃত্যু ঘটে।

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ
فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا
وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾

১২৬) সিহঁতে এই কথা ভাবি নাচায় নে প্ৰতি বছৰতে এবাৰ বা দুবাৰ সিহঁতৰ পৰীক্ষা লোৱা হয়? তথাপি সিহঁতে অনুতাপ নকৰে, আৰু উপদেশ গ্ৰহণ নকৰে।

أُولَٰئِكَ يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ
مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ
يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾

১২৭) আৰু কোনো এটা চুৰা অৱতীৰ্ণ হলেই সিহঁতৰ ইজনে সিজনলৈ চকু টিপ মাৰে (আৰু কয়) চোৱাঁ তোমালোকক কোনোবাই লক্ষ্য কৰিছে নে কি? তাৰ পিছত সিহঁতে ঘূৰি যায়; সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ আল্লাই ওলটাইছে; কিয়নো সিহঁত এনে লোক যি একোকে উপলক্ষি নকৰে।

وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةً نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ
بَعْضٍ ۗ هَلْ يَرَىٰكُمْ مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ
انصَرَفُوا ۗ صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

১২৮) স্বৰূপতে তোমালোকৰ ওচৰলৈ ৰচুল আহিছে তোমালোকৰেই মাজৰ পৰা; যিখিনি কষ্ট তোমালোকে ভোগ কৰা তাৰ বাবে তেওঁৰ মন ভাৰাক্ৰান্ত; তোমালোকৰ কল্যাণৰ নিমিত্তে তেওঁ উদ্বিগ্ন; বিশ্বাসী সকলৰ নিমিত্তে তেওঁ স্নেহশীল, দয়ালু।

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ
عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ
عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾

১২৯) শেষত ইয়াৰ উপৰিও যদি সিহঁত বিমুখ হৈ ঘূৰি যায়, তুমি কবা, মোৰ কাৰণে একমাত্ৰ আল্লাহ যথেষ্ট; তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো উপাস্যনাই; তেওঁৰেই ওপৰতমই ভৰসা কৰিছোঁ; আৰু তেওঁৰেই মহান সিংহাসনৰ অধীশ্বৰ।

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

سُورَةُ يُنُسَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ مِائَةٌ وَعَشْرُ آيَاتٍ وَ أَحَدَ عَشَرَ رُكُوعًا

চুৰা-১০

YUNUS

ইয়নুচ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আলিফ্ লাম বা; أَنَا اللَّهُ أَرَى (মই
আল্লাহ দৃষ্টি ৰাখোতা) এইবিলাক
জ্ঞানপূৰ্ণ গ্ৰন্থৰ আয়াতসমূহ ।

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ①

৩) মানৱ জাতিৰ নিমিত্তে ই বিস্ময়ৰ
কাৰণ নে, আমি সিহঁতৰ মাজৰেই
এজন মানুহক প্ৰত্যাদেশ কৰিলোঁ,
তুমি মানৱ জাতিক সতৰ্ক কৰা,
আৰু বিশ্বাসীসকলক এই আনন্দ
বাৰ্তা দিয়া যে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ
ওচৰত তেওঁলোকৰ সত্যৰ পদ
সুদৃঢ়; অবিশ্বাসীসকলে ইয়াকে কয়,
বাস্তৱতে নিশ্চয় এইজন যে প্ৰকাশ্যে
যাদুকৰ ।

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ
مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا
أَنَّ لَهُمْ قَدَمٌ صَدَقَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ① قَالَ
الْكُفْرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ②

৪) নিশ্চয় তোমালোকৰ প্ৰভুৰ সেই
আল্লাহ যিজনে ছয়টা নিৰ্দিষ্ট কালত
আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃজন
কৰিলে; আৰু তেওঁ মহা-সিংহাসনত
সুপ্ৰতিষ্ঠিত হ'ল; তেওঁৰেই সকলো
কাৰ্য্যৰ নিয়ন্ত্ৰণ কৰে; তেওঁৰ বিনা
অনুমতিত কেও (কাৰো হৈ)
মধ্যস্থতা কৰিব নোৱাৰে; তেওঁৰেই
তোমালোকৰ প্ৰভু আল্লাহ, গতিকে
তোমালোকে তেওঁৰেই উপাসনা
কৰা; তোমালোকে তেত্তে উপদেশ
গ্ৰহণ নকৰিবা নে ?

إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى
عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ① مَا مِنْ شَيْعٍ
إِلَّا مِنْ أَعْدِإْنِهِ ② ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ ③ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ④

৫) তেওঁৰেই ওচৰলৈ হ'ব তোমা-
লোকৰ সকলোৰেই প্ৰত্যাবৰ্ত্তন,
এয়ে আল্লাই দিয়া যথার্থ প্ৰতিশ্ৰুতি,

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا ① وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا ②

আদিতে তেওঁৰেই সৃষ্টি কৰিছে, তাৰ পিছতো তেওঁৰেই পুনৰায় জীৱিত কৰিব; উদ্দেশ্য এই যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে আৰু সৎকাৰ্য্য কৰিছে সেইসকলক তেওঁ যেন ন্যায়মতে প্ৰতিদান দিয়ে ; কিন্তু যিসকলে অ বিশ্বাস কৰিছে সিহঁতৰ নিমিত্তে থাকিব পিবলৈ উতলা পানী আৰু (ভোগ কৰিবলৈ) যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি, কিয়নো সিহঁতে সত্য অগ্ৰাহ্য কৰিছিল।

৬) তেওঁৰেই সূৰ্য্যক দীপ্তিকৰ জ্যোতি ৰূপে আৰু চন্দ্ৰক আলোকৰূপে সৃষ্টি কৰিছে, আৰু তাৰ পৰিভ্ৰমণৰ পথ নিৰ্ণয় কৰি দিছে, যাতে তোমালোকে বছৰ সমূহৰ সংখ্যা আৰু (সময়ৰ গতি) গণনা নিৰূপিত কৰিব পাৰা; তাকে কেৱল আল্লাই সত্য জ্ঞানৰ সৈতে সৃজন কৰিছে। জ্ঞানবান লোকৰ নিমিত্তে তেওঁ নিদৰ্শনসমূহ বিস্তাৰিত ভাবে বৰ্ণনা কৰে।

৭) বাস্তৱতে নিশা আৰু দিনৰ অনুবৰ্ত্তনত, আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত তেওঁ যি সৃজন কৰিছে তাত ধৰ্মপৰায়ণ লোক-সকলৰ নিমিত্তে নিহিত আছে নিদৰ্শনসমূহ।

৮) যিসকলে আমাৰ সাক্ষাৎ পাবৰ আশা নকৰে আৰু পাৰ্থিৱ জীৱন লৈয়ে সন্তুষ্ট থাকে, আৰু তাতেই শান্তি অনুভৱ কৰে, আৰু যিসকলে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ অগ্ৰাহ্য কৰে।

৯) নিশ্চয় সেইসকলৰ আশ্ৰয়স্থল হ'ব নৰকৰ অগ্নি, সিহঁতে যি অৰ্জন কৰিছিল তাৰ ফলত।

إِنَّهُ يَبْدُوَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ
وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ①

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ
نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
وَالْحِسَابَ ② مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ
يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ③

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَتَّقُونَ ④

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا
بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَأَطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ
هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غٰفِلُونَ ⑤

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ⑥

১০) যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সৎকাৰ্য্য কৰে সেইসকলক নিশ্চয় তেওঁলোকৰ প্ৰভুয়ে পথ-প্ৰদৰ্শন কৰিব তেওঁলোকৰ বিশ্বাসৰ গুণে; তেওঁলোকে বাস কৰিব সুখ-শান্তিৰ এনে উদ্যানসমূহৰ মাজত যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ যায়।

১১) তাৰে ভিতৰত তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনাৰ ধ্বনি এই দৰে উঠিব, হে আল্লাহ তুমিয়েই পৰম পৰিত্ৰ আৰু তাত হ'ব পৰস্পৰৰ অভিবাদন শান্তি। আৰু সদৌ শেষত উঠিব তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনাৰ ধ্বনি, সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ডৰ পালনকৰ্ত্তা আল্লাহ।

১২) মঙ্গল যেন শীঘ্ৰে আহে তাৰ কামনা মানৰে যিদৰে কৰে সেইদৰে সিহঁতৰ নিমিত্তে অমঙ্গল অনাত আল্লাহও ক্ষিপ্ৰ হোৱা হলে নিশ্চয় সিহঁতৰ (শান্তিৰ) নিৰ্দিষ্ট কাল কেতিয়াবাই পূৰ্ণ হ'লহেঁতেন; গতিকে যিসকলে আমাৰ সাক্ষাৎ লভিবলৈ কোনো আশা নকৰে আমি সেইসকলক নিজৰে বিৰোধীতাৰ মাজত অন্ধৰ দৰে খেপিয়াই ফুৰিবলৈ এৰি দিও।

১৩) আৰু যেতিয়া মানুহক ক্লেশ-কষ্টই স্পৰ্শ কৰে তেতিয়া সি যি অৱস্থাতেই থাকক, শোৱা নাইবা বহা নাইবা থিয় হোৱা, আমাক আহ্বান কৰে; পিছত যেতিয়া আমি তাক ক্লেশ-কষ্টৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰো সি এনে ভাৱে আঁতৰিয়ায় যেন ক্লেশ-কষ্টই স্পৰ্শ কৰাৰ বাবে সি আমাক আহ্বান কৰায়ে নাছিল। এইদৰে সীমালঙ্ঘন কৰোঁতা সকলৰ চকুত সিহঁতে কৰা কুকৰ্ম শোভনীয় কৰি দেখুওৱা হয়।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
يَهْدِيهِمْ رَبُّهُم بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ⑩

دَعْوُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ
وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَأَخْرَجَ دَعْوَهُمْ
أَنَّ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ⑪

وَلَوْ يُعْجِلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعْجَلَهُمْ
بِالْخَيْرِ لَقَضَى إِلَيْهِمْ أَجْلَهُمْ ⑫ فَذَرُ
الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ⑬

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبَةٍ
أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ
ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ ⑭
كَذَلِكَ زُرِينَا لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ⑮

১৪) আৰু স্বৰূপতে তোমালোকৰ পূৰ্ববক্তীসকলক সিহঁতে অন্যায় আচৰণ কৰাৰ বাবে আমি ধ্বংস সাধন কৰিছিলোঁ; অথচ সিহঁতৰ বচুল সকল বহু প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ লৈ সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিছিল; এনে অবস্থাতো সিহঁতে বিশ্বাস কৰিবলৈ সাজু নহ'ল; অপৰাধী লোকক আমি এইদৰেই প্ৰতিফল দিও।

১৫) আৰু পৃথিৱীত সিহঁতৰ পাছত আমি তোমালোকক উত্তৰাধিকাৰী পাতিলোঁ, যাতে তোমালোকে কি ধৰণৰ কাৰ্য্য কৰা আমি লক্ষ্য কৰো।

১৬) আৰু যেতিয়া আমাৰ স্পষ্ট আয়াতসমূহ সিহঁতৰ আগত আবৃত্তি কৰা হয়, যিসকলে আমাৰ সাক্ষাৎ লাভ কৰিবলৈ কোনো আশা নকৰে সেইসকলে কয়, এইখন কোৰ-আনৰ সলনি তুমি আন এখন লৈ আহা নাই বা এইখনকেই সাল-সলনি কৰা। তুমি কোৱা, মই নিজ ইচ্ছামতে এই পুথিখন সাল-সলনি কৰিম ইমোৰ সাধ্যৰ অতীত; মোৰ প্ৰতি যি প্ৰত্যাদেশ হয় মই তাৰেই মাথোন অনুসৰণ কৰো; মই যদি নিজ প্ৰভুৰ অবাধ্য হওঁ নিশ্চয় মোৰ এয়ে ভয়, মহাদিনৰ শাস্তি মই ভোগ কৰিব লাগিব।

১৭) তুমি কোৱা, আল্লাই এনে ইচ্ছা কৰা হলে তোমালোকৰ আগত মই এই কোৰ-আন আবৃত্তি নকৰিলোঁ হেঁতেন আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা তোমালোকক (জ্ঞানৰ) শিক্ষা নিদিলো— হেঁতেন; চোৱাঁ, তোমালোকৰে মাজত মোৰ সমগ্ৰ জীৱন ইতিপূৰ্বে অতিবাহিত কৰিছোঁ; তোমালোকে তেন্তে ভাবি চিন্তি নোচোৱাঁ নে?

وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا الْقُرُونََ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا^{١٤} وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا^{١٥} كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ^{١٦}

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ^{١٧}

وَإِذْ أَنْتَلَى عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ^{١٨} قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَنْتَ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا^{١٩} أَوْ بَدَّلَهُ^{٢٠} قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي^{٢١} إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ^{٢٢} إِلَيَّ^{٢٣} إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ^{٢٤}

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِكُمْ بِهِ^{٢٥} فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمْرًا^{٢٦} مِنْ قَبْلِهِ^{٢٧} أَفَلَا تَعْقِلُونَ^{٢٨}

১৮) গতিকে যিজনে আল্লাহৰ সম্বন্ধে মিছা সাজে আৰু আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহ অমান্য কৰে সেই জনতকৈ অধিক অন্যায়কাৰী কোন হ'ব পাৰে? নিশ্চয় অপৰাধী সকল কেতিয়াও সফল মনোৰথ হ'ব নোৱাৰে।

১৯) আৰু সিহঁতে আল্লাহক এৰি এনেবিলাকৰ উপাসনা কৰে যিবিলাকে সিহঁতৰ অপকাৰো কৰিব নোৱাৰে আৰু সিহঁতৰ উপকাৰো কৰিব নোৱাৰে; অথচ সিহঁতে কয়, আমাৰ হৈ আল্লাহৰ ওচৰত মধ্যস্থতা কৰোঁতা এইবিলাকেই। তুমি সোধা যে, তুমি আল্লাহক সেই খবৰ দিয়ানে যাৰ (অস্তিত্ব)ৰ বিষয়ে সেই জনাৰ আকাশৰ আৰু পৃথিৱীৰ কোনো জ্ঞান নাই? পৰম পৱিত্ৰ তেওঁৱেই আৰু সিহঁতে যিবিলাকক আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পাতি লৈছে সেইবিলাকতকৈ তেওঁ বহুত উচ্চ।

২০) আৰু (আদিত) মানৱ জাতি কেৱল একেটা সম্প্ৰদায় আছিল, পিছত সিহঁত বিভিন্ন দল হৈ পৰিল; আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ ফালৰ পৰা পূৰ্বেই এনেৰীতি স্থিৰ নোহোৱা হলে, কেতিয়াবাই সিহঁতৰ মাজত সেই বিষয়ে মীমাংসা হৈ গ'লহেঁতেন যি বিষয়ে সিহঁতৰ মাজত মতভেদ আছিল।

২১) আৰু সিহঁতে কয়, তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা তেওঁৰ প্ৰতি কোনো এটি নিদৰ্শন কিয় অৱতীৰ্ণ নহ'ল? তেন্তে তুমি উত্তৰ দি কোৱা, অদৃশ্যৰ জ্ঞান মাথোন আল্লাহৰ ওচৰতেই; এতেকে তোমালোকে প্ৰতীক্ষা কৰি থাকা; তোমালোকৰ সৈতে মই যো নিশ্চয় প্ৰতীক্ষা কৰি থাকিম।

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٨﴾

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ
شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ ۗ قُلْ أَتَنْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا
لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ ۗ
سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً
فَاخْتَلَفُوا ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن
رَّبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٠﴾

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن
رَّبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا
إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢١﴾

২২) আৰু যেতিয়া আমি মানৱক, সিহঁতক দুখ-কষ্টই স্পৰ্শ কৰাৰ পাছত, কৰুণাৰ সোৱাদ লবলৈ দিওঁ, তেতিয়া সিহঁতে আল্লাহৰ নিদৰ্শন সমূহৰ বিৰুদ্ধে নানা প্ৰকাৰ কৌশল কৰিব ধৰে; তুমি কোৱা, কৌশল কৰাত আল্লাহ অধিক ক্ষিপ্ৰ। বাস্তৱতে তোমালোকে যি কৌশলেই কৰা তাকে আমাৰ ফিৰিস্তাসকলে লিপিবদ্ধ কৰি ৰাখে।

২৩) তেওঁৰেই তোমালোকক স্থল আৰু জলত ভ্ৰমণ কৰিবৰ সকলো উপায় প্ৰদান কৰে; আৰু যেতিয়া তোমালোকে জাহাজত আৰোহণ কৰা আৰু অনুকূল বতাহৰ সহায়ত সেই জাহাজবোৰ আৰোহণ কৰোঁতা সকলক লৈ ভাহি গৈ থাকে, আৰু সিহঁতে সেই সাগৰ ভ্ৰমণত উল্লাসিত হৈ থাকোঁতেই (হঠাৎ) ধুমুহা বতাহে বেৰি ধৰেহি, আৰু ইফাল সিফালৰ পৰা ঢৌৰ ওপৰত ঢৌ সিহঁতৰ ওপৰত পৰে, আৰু সিহঁতে ভালকৈ বুজি পায় সিহঁতক সেই ঢৌবোৰে (ভীষণৰূপে) বেৰি ধৰিলে; তেতিয়াহে সিহঁতে (উপায় নাপাই) আন্তৰিকতাৰে আৰু ধৰ্মপ্ৰাণ হৈ আল্লাহৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি কয়, (হে আল্লাহ) এই বিপদৰ পৰা যদি আমাক উদ্ধাৰ কৰা নিশ্চয় আমি তোমাৰ ওচৰত কৃতজ্ঞ হৈ থাকিম।

২৪) কিন্তু যেতিয়া তেওঁ সিহঁতক উদ্ধাৰ কৰে, চোৱাঁ সিহঁতে পৃথিৱীত অন্যায়ৰূপে বিৰুদ্ধাচৰণ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে। হে মানৱজাতি, তোমালোকে নিজৰেই বিৰুদ্ধে অন্যায় আচৰণ কৰিব ধৰিছা; ই পাৰ্থিৱ জীৱনৰ (অসাৰ) সম্বল মাত্ৰ; পিছত আমাৰ পিনে হ'ব

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَّاءٍ مَسَّتْهُمْ إِذْ لَّهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿١٧﴾

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ط حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۗ لَئِن أَخَذْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٧﴾

فَلَمَّا أَجَبَهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ط يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغَيْتُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ

তোমালোকৰ প্ৰত্যাবৰ্তন; সেই সময়ত তোমালোকে (পৃথিৱীত) যি কৰিছিল তাৰে আমি তোমালোকক জানিবলৈ দিম।

২৫) বাস্তৱিকতে এই পাৰ্থিৱ জীৱনৰ উপমা আমি আকাশৰ পৰা যি বাৰিধাৰা নমাই আনো তাৰেই নিচিনা; তাৰে সৈতে মিহলি হৈ নানা বিধৰ উদ্ভিদ উৎপন্ন হয়; তাৰেই পৰা মানুহৰ আৰু পশুৰ খাদ্য উৎপন্ন হয়; অৱশেষত এনে সময় আহি পায় যেতিয়া পৃথিৱীয়ে নিজৰ সাজ-পাৰেৰে অপূৰ্বৰূপ ধাৰণ কৰে আৰু দেখিবলৈ ধুনীয়া হৈ পৰে; আৰু সেই ((উৎপাদনৰ) গৰাকীসকলে ভাবে, সকলোখিনি ফলমূলৰ ওপৰত সিহঁতৰেই অধিকাৰ। শেহত কোনো এৰাতি বা কোনো এদিন সেইসকলৰ সম্বন্ধে আমাৰ আদেশ আহি পায়; সেই মুহূৰ্ততে আমি সেইবোৰক নিৰ্মূল কৰি এনেদৰে ধ্বংস কৰি পেলাও যেন তাৰ আগৰ দিনালৈকে সেইবোৰৰ অস্তিত্বই নাছিল। এইদৰে চিন্তাশীলসকলৰ নিমিত্তে আমি আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ বৰ্ণনা কৰো।

২৬) আৰু আল্লাই আহ্বান কৰে শান্তিধামলৈ আৰু যাকে ইচ্ছা তাকে তেওঁ সজ বাটেদি লৈ যায়।

২৭) যিসকলে সৎ কাৰ্য্য কৰে সেইসকলৰ নিমিত্তে থাকিব উত্তম প্ৰতিদান; আৰু থাকিব তাতোকৈ যি শ্ৰেষ্ঠ; আৰু কলঙ্কই আৰু লাঞ্ছনাই সেইসকলৰ মুখ কেতিয়াও ছাটি নধৰে; সেইসকলেই স্বৰ্গ-উদ্যানৰ অধিবাসী, তাতেই সেইসকলে চিৰকাল বাস কৰিব।

إِنَّمَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ ۗ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا ۗ أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبِ بِالْأَمْسِ ۗ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦﴾

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ ۗ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٦﴾

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۗ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু যিসকলে অমঙ্গল অৰ্জন কৰিছে তাৰ শাস্তি থাকিব সেই অমঙ্গলৰেই অনুৰূপ, আৰু সিহঁতক লাঞ্ছনাই আৰু ধৰিব; আল্লাহৰ শাস্তিৰ পৰা সিহঁতক উদ্ধাৰ কৰে এনে কেও নাই; (সিহঁতৰ মুখত কালিমা পৰিব) যেনে আন্ধাৰ নিশাৰ এভাগে সিহঁতৰ মুখ ঢাকি ধৰিব; সেইসকলেই অগ্নিৰ অধিবাসী; তাতেই সিহঁত দীৰ্ঘ কাল বাস কৰিব।

২৯) আৰু (মহা বিচাৰৰ) দিনা সিহঁতৰ আটাইবিলাকক আমি গোট খুৰাম; পিছত যিসকলে আনক আমাৰ সমানে উপাস্য পাতিছিল সেইসকলক আমি আদেশ দিম তোমালোকে নিজ নিজ ঠাইত থিয় হোৱা, আৰু তোমালোকে পাতি লোৱা উপাস্যবিলাকো; তাৰ পিছত আমি ইদলক সিদলৰ পৰা পৃথক কৰিম, আৰু (তেতিয়া) সিহঁতে পাতি লোৱা উপাস্যবিলাকে ক'ব, তোমালোকে সুকীয়াকৈ আমাৰেই উপাসনা কৰা নাছিল।

৩০) (আজি) আমাৰ আৰু তোমা-লোকৰ মাজত আল্লাহৰ সাক্ষী যথেষ্ট; তোমালোকে যে আমাৰেই উপাসনা কৰিছিলো আমি নিশ্চয় জনা নাছিলোঁ।

৩১) প্রতিজনে আগতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল তাৰ প্রতিফল কি তাকে ভালকৈ জানিব পাৰি; আৰু সিহঁতক উভতাই নিয়া হ'ব সিহঁতৰ প্ৰকৃত অধীশ্বৰ আল্লাহৰ ফালে; আৰু সিহঁতে (সত্যৰ বিৰুদ্ধে) যে মিছা সাজিছিল সকলো সিহঁতৰ কাৰণে ব্যৰ্থ হ'ব।

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ
بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِّنْ
اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ كَانَمَا أُغْشِيَتْ
وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنْ أَيْلٍ مُّظْلِمًا ۗ
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٨﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ
أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ ۖ
فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ
مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٩﴾

فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ
كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لِغُفْلِينَ ﴿٣٠﴾

هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ
وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مُوَلَّهُمُ الْحَقَّ وَوَصَّلْ
عَنَّهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣١﴾

৩২) তুমি (সিহঁতক) প্ৰশ্ন কৰা, আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ পৰা কোনে তোমালোকক জীৱিকা দান কৰে? (তোমালোকৰ) শ্ৰৱণশক্তি আৰু দৃষ্টিশক্তিৰ ওপৰত কাৰ অধিকাৰ? আৰু কোনে মৃতকৰ পৰা জীৱিতক উদ্ধাৰন কৰে আৰু জীৱিতৰ পৰা মৃতকক উদ্ধাৰন কৰে? আৰু (জগতৰ) সকলো কাৰ্য্যৰ নিয়ন্ত্ৰণ কোনে কৰে? সিহঁতে ততালিকে উত্তৰ দিব, আল্লাই। তেতিয়া তুমি কৰা, তোমালোকে তেন্তে আল্লাহলৈ ভয়নাৰাখিবানে?

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
أَمْ مَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ
يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ وَيُخْرِجُ الْمَمِيتَ
مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۗ فَسَيَقُولُونَ
اللَّهُ ۗ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾

৩৩) গতিকে সেইজনাই তোমা-লোকৰ প্ৰকৃত প্ৰতিপালক আল্লাহ; আৰু সত্য আহি যোৱাৰ পাছত (তাকে অগ্ৰাহ্য কৰা প্ৰত্যক্ষ) ভ্ৰান্তিৰ বাহিৰে আৰু কি হ'ব পাৰে? চোৱাঁ তোমালোকক কোন ফালে ঘূৰাই নিয়া হৈছে?

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۗ فَمَاذَا بَدَدَ
الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ۗ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٣٣﴾

৩৪) অবাধ্যসকলৰ বিৰুদ্ধে তোমাৰ প্ৰভুয়ে কোৱা বাণী যে সিহঁতে কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰে, সেয়া এই দৰেই সত্য বুলি প্ৰমাণিত হ'ল।

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ
فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٤﴾

৩৫) তুমি (সিহঁতক) প্ৰশ্ন কৰা, তোমালোকে নিজে পাতি লোৱা উপাস্যবিলাকৰ মাজত এনে কোনোজন আছেনে যিজনে (এবাৰ) সৃষ্টিৰ সূচনা কৰে, আৰু পিছত তাকে পুনৰায় সৃষ্টি কৰে? তুমি কৈ দিয়া, এই সৃষ্টিৰ আল্লাই হে সূচনা কৰিছে, পিছত তাকে তেওঁ নতুনকৈ আকৌ সৃষ্টি কৰিব; চোৱাঁ, (সত্যৰ পৰা) কোন ফালে তোমা-লোকক বিভ্ৰান্ত কৰি নিয়া হৈছে?

قُلْ هَلْ مِنْ شَرِكِكُمْ مَن يَبْدُوُ
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۗ قُلِ اللَّهُ يَبْدُوُ الْخَلْقَ
ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٥﴾

৩৬) তুমি (সিহঁতক) প্ৰশ্ন কৰা, তোমালোকে নিজে পাতি লোৱা উপাস্যবিলাকৰ মাজত এনে কোনোজন আছেনে যিজনে সত্যৰ বাট দেখুৱাব পাৰে? তুমি নিজেই উত্তৰ দিয়া, সত্যৰ পিনে আল্লাই হে বাট দেখুৱায়; গতিকে যিজনে সত্যৰ পিনে পথ-প্ৰদৰ্শন কৰে সেইজন অনুগমন কৰাৰ উপযোগী নে সেইজন যিজনে আনে বাট নেদেখুৱালে নিজে সুপথ বিচাৰিলব নোৱাৰে? তোমালোকৰ নো কি হৈছে, তোমালোকে এনেদৰে বিচাৰ কৰিছা?

৩৭) আৰু সিহঁতৰ বেছি ভাগে অনুমানৰ হে অনুসৰণ কৰে; বাস্তৱতে সত্য বুজিবলৈ অনুমানে একোকে সহায় নকৰে। যি কাৰ্য্য সিহঁতে কৰে তাক আল্লাই নিশ্চয় ভালকৈ জানে।

৩৮) আৰু আল্লাহৰ বাহিৰে অইনৰ দ্বাৰা এই কোৰ-আন ৰচিত হ'ব পাৰে এয়া এনে পুথি নহয়; আৰু পূৰ্ববৰ্তী সত্যৰ এই পুথি সমৰ্থন স্বৰূপ আৰু ধৰ্ম-গ্ৰন্থৰ (বিধানৰ) বিস্তৃত বিৱৰণ স্বৰূপ; ইয়াৰ সম্বন্ধে কোনো সন্দেহ সৃষ্টি হ'ব নোৱাৰে, কিয়নো বিশ্ব জগতৰ প্ৰতিপালকৰ পৰা অহা এইখন গ্ৰন্থ।

৩৯) কি: সিহঁতে ইয়াকে কয় নে এই গ্ৰন্থখন তেওঁ নিজেই ৰচনা কৰি আল্লাহৰ বুলি মিছাকৈ ঘোষণা কৰিছে? তুমি কোৱা, সেয়ে যদি হয়, তেন্তে ইয়াৰে চুৰা এটিৰ সদৃশ (ৰচনা কৰি) লৈ আনা আৰু (তাৰ উপৰি) আল্লাহক এৰি আন যাকে পাৰা তাকে তোমালোক সহায়

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ مَنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٨﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتِطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

কৰিবলৈ আহ্বান কৰা, যদিহে তোমালোকে সত্যবাদী হোৱা।

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٠﴾

৪০) অৰ্থাৎ বৰং যি জ্ঞান সিহঁতে আগুৰিব পৰা নাই আৰু যাৰ সঠিক তাৎপৰ্য্য এতিয়াও সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহি পোৱা নাই তাকে সিহঁতে মিছা বুলি অগ্রাহ্য কৰিছে; সেইদৰে সিহঁতৰ পূৰ্ববৰ্ত্তী সকলেও (সত্য অহাত) মিছা বুলি অগ্রাহ্য কৰিছিল; এতেকে তুমি ভাবি চোৱাঁ অন্যায়াকাৰী সকলৰ কি পৰিণাম হ'ল।

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ ۗ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾

৪১) আৰু সিহঁতৰ মাজৰ কিছুমানে এই কোৰ-আনত বিশ্বাস কৰিব, আৰু সিহঁতৰ আন কিছুমানে ইয়াত কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰে; আৰু তোমাৰ প্ৰভুয়ে অশান্তি সৃষ্টি কৰোঁতা সকলক ভালকৈ জানে।

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۗ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿١٢﴾

৪২) আৰু সিহঁতে যদি তোমাক মিছলীয়া বুলি অমান্য কৰে তুমি কোৱা, মোৰ নিমিত্তে নিৰূপিত আছে তোমালোকৰ কাৰ্য্য; মই কৰা কাৰ্য্যৰ নিমিত্তে তোমালোকে দায়ী নোহোৱা, আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা তাৰ বাবে মইয়ো দায়ী নহওঁ।

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلكُمْ عَمَلُكُمْ ۗ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

৪৩) আৰু সিহঁতৰ কিছুমানে তোমাৰ কথালৈ কাণ দিয়াৰ ভাও জোৰে, কিন্তু নুশুনে; যদি সিহঁতৰ বোধশক্তিয়ে নাথাকে তেন্তে কলাক তুমি কেনেকৈ শুনাবা ?

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۗ أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾

৪৪) আৰু সিহঁতৰ কিছুমানে তোমাৰ পিনে চাই থাকে (কিন্তু লক্ষ্য নকৰে); যদি সিহঁতৰ দৃষ্টি শক্তিয়ে নোহোৱা হয় তেন্তে অন্ধক তুমি কেনেকৈ বাট দেখুৱাবা ?

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ ۗ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْىَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾

৪৫) আল্লাই নিশ্চয় মানৱৰ প্ৰতি অকণো অন্যায়া নকৰে কিন্তু মানৱে নিজৰ প্ৰতি নিজেই অন্যায়া কৰে।

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦﴾

৪৬) আৰু যিদিনা তেওঁ সিহঁতক (নিজৰ সন্মুখত) গোট খুৰাব (তেতিয়া সিহঁতে অনুভৱ কৰিব পৃথিৱীত) যেন সিহঁত দিনৰ এঘণ্টামান হে থাকিছিল; তেতিয়া সিহঁতৰ ইজনে সিজনক চিনি পাব; যিসকলে আল্লাহৰ সাক্ষাৎ পোৱা অস্বীকাৰ কৰিছিল আৰু সুপথ পোৱা নাছিল স্বৰূপতে সেইসকলেই ক্ষতিগ্ৰস্ত হ'ব।

৪৭) আৰু সিহঁতৰ সম্বন্ধে আমি যি অস্বীকাৰ কৰিছোঁ তাৰে এভাগ (তোমাৰ জীৱনতেই) নিশ্চয় পূৰ্ণ কৰি দেখুৱাম, অথবা (তাকে পূৰ্ণ কৰিম) তোমাৰ মৃত্যু ঘটোৱাৰ পাছত; অৱশেষত আমাৰ ওচৰলৈ হ'ব সিহঁতৰ প্ৰত্যাবৰ্তন; তাৰ উপৰি (এতিয়া) সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰি আছে তাক আল্লাই দেখি থাকে।

৪৮) আৰু প্ৰত্যেক জাতিৰ নিমিত্তে একোজন ৰচুল থাকে; গতিকে সিহঁতলৈ ৰচুলৰ আগমন হলে সিহঁতৰ মাজত ন্যায়মতে বিচাৰ কৰা হয়, আৰু সিহঁতৰ প্ৰতি কোনো অন্যায় কৰা নহয়।

৪৯) আৰু সিহঁতে সোধে, যদি তোমালোকে সত্যবাদী তেন্তে কোৱা এই অস্বীকাৰ পূৰ্ণ হ'বৰ সময় কেতিয়া?

৫০) তুমি উত্তৰ দিয়া, আল্লাই যি ইচ্ছা কৰে তাৰ বিনে নিজৰেই ক্ষতি আৰু লাভৰ ওপৰত মোৰ একো অধিকাৰ নাই; প্ৰত্যেক জাতিৰ নিমিত্তে (সিহঁতৰ কাৰ্য্যৰ ফলৰ) সময় নিৰ্দিষ্ট আছে; সেই নিৰ্দিষ্ট সময় যেতিয়া সিহঁতৰ প্ৰতি উপনীত হয়, তেতিয়া সিহঁতে খন্তেকৰ নিমিত্তে পিছো পৰিব নোৱাৰে আৰু আগ বাঢ়িবও নোৱাৰে।

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ۗ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٦﴾

وَأَمَّا نَرِيكَ بِعَضِّ الذُّبَابِ نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّئِكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٧﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ ۖ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٨﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۗ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۖ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٥٠﴾

৫১) তুমি কোৱা, তোমালোকে ভাবি চাইছা নে, যদি আল্লাহৰ শাস্তি নিশাতে বা দিনতে তোমালোকৰ ওচৰ পায়হি (তাৰ প্ৰতিৰোধৰ উপায় আছেনে ?) তেন্তে অপৰাধীসকলে কি কাৰণে তাৰ সময়লৈ খৰ-খেদা কৰিছে ?

৫২) সেই শাস্তি উপনীত হোৱাৰ পাছত তোমালোকে তাত বিশ্বাস কৰিবা নে ? (বিশ্বাস কৰিবৰ) সময় এতিয়াহে হ'ল ; অথচ তোমালোকে নিজেই আগৰে পৰা সেই শাস্তিৰ কাৰণে খৰ-খেদা কৰিছিল।

৫৩) পিছত অন্যায়কাৰীসকলক কোৱা হ'ব, তোমালোকে অবিৰাম শাস্তিৰ সোৱাদ লোৱা; তোমালোকে নিজেই যি অৰ্জন কৰিছিল। তাৰ প্ৰতিফলৰ বাহিৰে আন কি তোমালোকক দিয়া হ'ব ?

৫৪) আৰু তোমাৰ পৰা সিহঁতে ইয়াকে জানিব বিচাৰে, এই কথা সত্য নে ? তুমি কোৱা, হয়, মোৰ প্ৰভুৰ শপত, ই প্ৰব সত্য; আৰু তাৰ প্ৰতিকাৰ তোমালোকে কেতিয়াও কৰিব নোৱাৰা।

৫৫) আৰু যিজন অন্যায়কাৰী সেইজনৰ পৃথিৱীত যি আছে তাৰ ওপৰত যদি অধিকাৰ থাকে সেই সকলো বস্তু প্ৰতিশ্ৰুত শাস্তি আঁতৰাবলৈ সেইজনে মোচন মূল্য স্বৰূপ নিশ্চয় প্ৰদান কৰিব; আৰু সিহঁতে যেতিয়া সেই শাস্তি অহা দেখা পাব, সিহঁতে মনে মনে অনুতাপ কৰিব ধৰিব। আৰু সিহঁতৰ (বিশ্বাসী আৰু অন্যায়কাৰীসকলৰ) মাজত ন্যায়মতে বিচাৰ কৰা হ'ব ; আৰু সিহঁতৰ প্ৰতি কোনো অন্যায় কৰা নহ'ব।

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتًا أَوْ

نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥١﴾

أَتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ أَمْتُمْ بِهِ ۗ أَأَنْتُمْ وَقَدْ

كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٢﴾

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ

الْخُلْدِ ۗ هَلْ تَجْزُونَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ

تَكْسِبُونَ ﴿٥٣﴾

وَيَسْتَبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي ۗ إِنَّهُ

لَهُ الْحَقُّ ۗ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٤﴾

وَلَوْ أَنَّ لِلْكَفَّارِ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي

الْأَرْضِ لَأُفْتَدَتْ بِهِ ۗ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ

لَمَّارًا أَوَّاعًا ۗ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ

وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

৫৬) সাৱধান: আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথৱীত যি আছে সকলোৰেই ওপৰত আল্লাহৰেই অধিকাৰ; সতৰ্ক হৈ থাকিবা, আল্লাহৰ অস্বীকাৰ নিশ্চয় সত্য কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগেই নাজানে।

৫৭) তেওঁৰেই জীৱন দান কৰে আৰু তেওঁৰেই মৃত্যু সাধন কৰে; আৰু তেওঁৰেই ওচৰত তোমালোকক ঘূৰাই নিয়া হ'ব।

৫৮) হে মানৱ জাতি তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমালোকলৈ আহিছে উপদেশ, আৰু অন্তৰসমূহৰ সকলো ব্যধিৰ আৰোগ্য, আৰু বিশ্বাসী সকলৰ নিমিত্তে পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু কৰুণা।

৫৯) তুমি কোৱা, এইবিলাক আল্লাহৰেই কৃপা আৰু তেওঁৰেই কৰুণা এতেকে তাৰ বাবে সিহঁতে যেন আনন্দ প্ৰকাশ কৰে। সিহঁতে (পাৰ্থিৱ জীৱনত) যি সঞ্চয় কৰিছে ই তাতোকৈ শ্ৰেষ্ঠ।

৬০) তুমি কোৱা, তোমালোকে ভাবি চাইছা নে তোমালোকৰ নিমিত্তে আল্লাই যি জীৱিকানমাই পঠিয়াইছে তাৰ কিছুমান তোমালোকে অবৈধ আৰু কিছুমান বৈধ কৰি লৈছা নিজ অনুমানৰে। তুমি (আৰু) প্ৰশ্ন কৰা, আল্লাই তোমালোকক সেই সম্বন্ধে আদেশ দিছে নে তোমালোকে আল্লাই আদেশ দিছে বুলি নিজেই মিছা সাজি লৈছা ?

৬১) আৰু যিসকলে আল্লাহৰ সম্বন্ধে মিছা সাজে, পুনৰুত্থানৰ দিন সম্বন্ধে সিহঁতে কি ভাবিছে ? নিশ্চয় মানৱৰ প্ৰতি আল্লাহ কৃপালু;

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ
أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ تَكْوِينُ مَوْعِدِكُمْ مِن
رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ ۗ وَهُدًى
وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ
فَلْيَفْرَحُوا ۗ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ
فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا ۗ قُلْ اللَّهُ
أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿٦٠﴾

وَمَا ظُنُّوا الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكُذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ

কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগেই
(তেওঁৰ)শলাগ নলয়।

عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

৬২) আৰু (হে মহম্মদ) তুমি যি
অৱস্থাতে থাকা আৰু কোৰ-আনৰ
যি অংশকেই আবৃত্তি কৰা, আৰু
(হে মানৱ জাতি) তোমালোকে যি
কাৰ্য্যকে কৰা তাত তোমালোকে
ব্যস্ত হৈ থাকোতে আমি তোমা-
লোকক নিৰীক্ষণ কৰি থাকো;
পৃথিৱীত আৰু আকাশত পৰমাণুৰ
সমানো আৰু তাতোকৈ সৰু নাইবা
ডাঙৰ এনে কোনো বস্তু নাই যি
তোমাৰ প্ৰভুৰ অগোচৰ আৰু যি
সুস্পষ্ট গ্ৰন্থত লিপিবদ্ধ নাই।

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ
قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا
عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۗ وَمَا
يَعْرَبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ
ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾

৬৩) চোৱাঁ যিসকল আল্লাহৰ বন্ধু
নিশ্চয় সেইসকলৰ কোনো ভয়
নাথাকিব, আৰু সেইসকলে
বেজাৰো কৰিব নালাগিব।

إِلَّا إِنْ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٢﴾

৬৪) সেইসকল বিশ্বাসী আছিল
আৰু আল্লাহলৈ ভয় ৰাখি চলিছিল।

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٣﴾

৬৫) তেওঁলোকৰ নিমিত্তে পাৰ্থিৱ
জীৱনত আৰু পৰকালতো আছে
আনন্দৰ সংবাদ; আল্লাহৰ বাণী
সমূহৰ কোনো পৰিবৰ্তন হ'ব
নোৱাৰে; এয়ে সেই মহান সফলতা।

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي
الْآخِرَةِ ۗ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۗ ذَلِكَ
هُوَ الْقُوَىٰ الْعَظِيمُ ﴿١٤﴾

৬৬) আৰু (হে নবী) সিহঁতৰ কথাই
যেন তোমাক দু:খ নিদিয়ে; নিশ্চয়
আল্লাই সকলো সন্মানৰ গৰাকী;
তেওঁৰেই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা।

وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ ۗ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ
جَمِيعًا ۗ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٥﴾

৬৭) সাৱধান: আকাশমণ্ডলীত আৰু
পৃথিৱীত যি আছে নিশ্চয়
আল্লাহৰেই অধীন; আৰু যিসকলে
আল্লাহক এৰি আনক আল্লাহৰ
অংশীৰূপে

إِلَّا إِنْ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي
الْأَرْضِ ۗ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ

আহ্বান কৰে সিহঁতে নো কিহৰ অনুসৰণ কৰে ? সিহঁতে অনুসৰণ কৰে নিজ কল্পনাৰহে মাথোন, আৰু সিহঁতে কেৱল অনিশ্চিত কথাত মগ্ন হৈ থাকে ।

৬৮) তেওঁৰেই তোমালোকৰ নিমিত্তে নিশাসৃষ্টি কৰিছে যাতে সেই সময়ত তোমালোকে বিশ্রাম কৰিব পাৰা, আৰু তেওঁৰেই দিন সৃষ্টি কৰিছে যাতে তাৰ পোহৰত তোমালোকে সকলো বস্তুকে দেখিব পোৱা; যিসকলে (ভাল কথাত) কাণ দিয়ে সেই সকলৰ নিমিত্তে তাত আছে নিশ্চয় বহু নিদৰ্শন ।

৬৯) সিহঁতে কয়, আল্লাই এজনক সন্তানৰূপে গ্ৰহণ কৰিছে (ই অসম্ভৱ) তেওঁ পৰম পৱিত্ৰ । তেওঁ অভাৱহীন; আকাশমণ্ডলীত আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলোৰে গৰাকী তেওঁৰেই; (তেওঁ যে সন্তান গ্ৰহণ কৰিছে) তাৰ কোনো প্ৰমাণ তোমালোকৰ ওচৰত আছেনে ? আল্লাহৰ সম্বন্ধে তোমালোকে এনে (গুৰুতৰ) কথা ক'ব খৰিছা যি বিষয়ে তোমালোকৰ কোনো জ্ঞান নাই ।

৭০) তুমি কোৱা, যিসকলে আল্লাহৰ সম্বন্ধে মিছা সাজে সিহঁতে নিশ্চয় সফলতা লাভ কৰিব নোৱাৰে ।

৭১) (সিহঁতৰ নিমিত্তে) আছে পৃথিৱীত সামান্য সম্বল; পিছত আমাৰ ফালে সিহঁতৰ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন হ'ব; অৱশেষত সিহঁতে যে অবিশ্বাস কৰিছিল তাৰ বাবে সিহঁতক আমি কঠোৰ শাস্তিৰ সোৱাদ লবলৈ দিম ।

دُونَ اللَّهِ شُرَكَاءُ ۖ إِنَّ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٧﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٨﴾

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ ۗ هُوَ
الْغَنِيُّ ۗ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ ۗ إِنَّ عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا
أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ
لَا يُفْلِحُونَ ﴿٧٠﴾

مَتَاعٍ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا
يَكْفُرُونَ ﴿٧١﴾

৭২) আৰু সিহঁতৰ আগত তুমিনুহৰ আখ্যান বৰ্ণনা কৰা, যেতিয়া তেওঁ স্বজাতি সকলক কৈছিল: হে মোৰ জাতি, (সত্যৰ ওপৰত যে) মোৰ স্থিতি, আৰু মই যে আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহৰ সহায় লৈ তোমালোকক উপদেশ দিছোঁ তাকে তোমালোকে অসহনীয় বুলি ভাবিছা; তেন্তে (জানি ৰাখা) মই আল্লাহৰেই ওপৰত ভৰসা কৰিছোঁ; গতিকে তোমালোকে নিজে একমত হৈ মোৰ বিৰুদ্ধে এটি সঙ্কল্প স্থিৰ কৰা, আৰু লগতে তোমালোকৰ অংশীবিলাকো লোৱা, যাতে তোমালোকৰ কাৰ্য্য পদ্ধতি সম্বন্ধে তোমালোকৰ (মনত) কোনো সন্দেহ নাথাকে; তাৰ পাছত মোৰ বিৰুদ্ধে সেই সঙ্কল্প কাৰ্য্যত পৰিণত কৰি চোৱাঁ আৰু মোক অলপো সময় নিদিবা।

৭৩) কিন্তু (এতিয়াও) যদি তোমালোক বিমুখ হোৱা (তাৰ কাৰণে তোমালোকে নিজে দায়ী হবা) মই তোমালোকৰ পৰা একো প্ৰতিদান বিচৰা নাই; মোৰ প্ৰতিদান আছে আল্লাহৰেই ওচৰত মাথোন; আৰু মই যেন আত্মসমৰ্পনকাৰী সকলৰ মাজৰ হওঁ মোক ইয়াকে উপদেশ দিয়া হৈছে।

৭৪) তথাপি সিহঁতে তেওঁক মিছলীয়া বুলি অমান্য কৰিছিল, কিন্তু তেওঁক আৰু নাওখনত উঠা তেওঁৰ সঙ্গীসকলকো আমি ৰক্ষা কৰিলোঁ; আৰু তেওঁলোকক আমি (পৃথিৱীত) ৰাজত্ব দান কৰিলোঁ আৰু যিসকলে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ মিছা বুলি অগ্রাহ্য কৰিছিল সেইসকলক

وَإِلَّٰهِ عَلَيْهِمْ بَيِّنَاتٌ مِّنَّا لِقَوْمِهِمْ
 يَقُولُونَ إِنَّ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي
 وَتَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ
 فَأَجْمَعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءِكُمْ ثُمَّ لَا
 يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا
 إِلَيَّ وَلَا تَنْظُرُونِ ﴿٧٢﴾

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُمْ مِنِّي أَجْرٌ
 إِنِّي أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأَمْرُتُ أَنْ أَكُونَ
 مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٣﴾

فَكَذَّبُوهُ فَجَبَّيْنَاهُ وَمَن مَّعَهُ فِي الْفُلِّ
 وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَةً وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا

(সাগৰত) বুৰাই মাৰিলোঁ। গতিকে চোৰাঁ(অবাধ্যতাৰ কাৰণে) সেই সকলৰ পৰিণাম কি হ'ল যিসকলক আগতেই সতৰ্ক কৰি দিয়া হৈছিল।

بِأَيِّتِنَا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُنْذِرِينَ ﴿٧٦﴾

৭৫) অৱশেষত তেওঁৰ পাছতো সিহঁতৰ আন আন জাতি বিলাকৰ প্ৰতি আৰু কিছমান ৰচুল প্ৰেৰণ কৰিলোঁ; আৰু তেওঁলোক সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিছিল বহু স্পষ্ট প্ৰমাণ লৈ; কিন্তু তাত বিশ্বাস কৰিবলৈ সিহঁত প্ৰস্তুত নাছিল, যিহেতু সিহঁতে সেই কথা পূৰ্বেই মিছা বুলি ভাবি লৈছিল। এইদৰেই আমি সীমালঙ্ঘনকাৰী সকলৰ অন্তৰসমূহত মোহৰ মাৰি দিওঁ।

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ
فَجَاءَهُمْ وَهُمْ بِالْبَيْتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ ۚ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ
قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٥﴾

৭৬) আৰু সিহঁতৰ পিছত মুচা আৰু হাৰুনক আমাৰ নিদৰ্শনসমূহৰ সৈতে ফিৰাউন আৰু তেওঁৰ পৰিষদ সকলৰ ওচৰলৈ প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; কিন্তু সিহঁতে অহঙ্কাৰ কৰিলে, আৰু সিহঁত এটা অপৰাধী দল হৈ পৰিল।

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مُوسَىٰ وَهَارُونَ
إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِالْبَيْتِ فَاسْتَكْبَرُوا
وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٧٦﴾

৭৭) পিছত যেতিয়া আমাৰ ফালৰ পৰা সিহঁতলৈ সত্য আহি পালে সিহঁতে ইয়াকে কলে, ই নিশ্চয় প্ৰকাশ্য কুহক মাথোন।

فَلَمَّا جَاءَهُمْ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ
هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٧﴾

৭৮) মুচাই কলে, সত্য তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহি প্ৰকাশ হৈ পৰিলতো তাৰ বিষয়ে তোমালোকে এনে কথা কোৱা নে? এনে সত্য কুহক হ'ব পাৰে নে? আৰু যাদুকৰসকল কেতিয়াও সফল কাম হ'ব নোৱাৰে।

قَالَ مُوسَىٰ أَنْتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا
جَاءَكُمْ ۚ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ
السَّحْرُ وَنَ ﴿٧٨﴾

৭৯) সিহঁতে কলে, যি বাটেদি আমি আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক চলি থকা দেখি আহিছোঁ সেই বাটত আমাক ঘূৰাই নিবৰ কাৰণে আৰু (আমাৰ) দেশত তোমালোক উভয়ে আধিপত্য

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتَنَّا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ
آبَاءَنَا وَنَاوَتَكُونَ لَكُمْ الْكِبْرِيَاءُ فِي

লাভ কৰিবৰ উদ্দেশ্যে তুমি আমাৰ ওচৰলৈ আহিছা নে? বাস্তৱতে তোমালোক দুয়োগৰাকীক আমি কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰো।

৮০) আৰু ফিৰাউন (বিষয়া-সকলক) কলে, সকলো নিপুণ যাদুকৰ সকলক তোমালোকে আনি মোৰ আগত উপস্থিত কৰা।

৮১) পিছত যেতিয়া যাদুকৰসকল উপস্থিত হলহি, মুচাই সিহঁতক কলে, যি নিষ্ফেপ কৰিবলৈ তোমালোক উদ্যত তাকে নিষ্ফেপ কৰা।

৮২) যেতিয়া সিহঁতে (লাখুটি কেইডাল আৰু জৰী) নিষ্ফেপ কৰিলে, মুচাই কলে, তোমালোকে যি উলিয়াই দেখুৱালা সি কুহক মাথোন, তাক আল্লাই নিশ্চয় ব্যৰ্থ কৰিব; নিশ্চয়, অনিষ্টকাৰীসকলৰ কাৰ্য্য আল্লাই কেতিয়াও ফলবন্ত নকৰে।

৮৩) আৰু নিজ বাণীসমূহৰ দ্বাৰা আল্লাই সুপ্ৰতিষ্ঠিত কৰে সত্যক যদিও অপৰাধীসকলে সেয়া ভাল নাপায়।

৮৪) তথাপি ফিৰাউন আৰু সিহঁতৰ পাৰিষদসকলে সিহঁতক উৎপীড়ন কৰিব এই ভয়তে মুচাৰ জাতিৰ কিছুমান স্ব-বংশ মানুহৰ বাহিৰে আন কোনেও তেওঁক বিশ্বাস নকৰিলে; আৰু নিশ্চয়, (মিচৰ) দেশত ফিৰাউন এজন অত্যাচাৰী ৰজা আছিল; আৰু নিশ্চয় তেওঁ আছিল সীমালঙ্ঘনকাৰীসকলৰ মাজৰ এজন।

الْأَرْضِ ۖ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٩﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٨٠﴾

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَال لَّهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا اَنْتُمْ مُلْتَقُونَ ﴿٨١﴾

فَلَمَّا الْقَوْاقَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَيَبِطُّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٢﴾

وَيُحَقِّقُ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٣﴾

فَمَا أَمَّنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ ۗ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٤﴾

৮৫) আৰু মুচাই কলে, হে মোৰ স্বজাতি সকল, যদি তোমালোকে আল্লাহক বিশ্বাস কৰিছা আৰু তেওঁৰ বাধ্যতা সঁচাকৈয়ে স্বীকাৰ কৰিছা, তেন্তে তোমালোকে তেওঁৰেই ওপৰত ভৰসা ৰাখা।

৮৬) তেতিয়া তেওঁলোকে কলে, আমি আল্লাহৰেই ওপৰত ভৰসা কৰিলোঁ; হে আমাৰ প্ৰভু, অন্যান্যকাৰী জাতিৰ নিৰ্যাতনৰ সন্মুখীন কৰি আমাক পৰীক্ষাত নেপেলাবা।

৮৭) আৰু নিজ কৰুণাৰ দ্বাৰা অবিশ্বাসী জাতিৰ (অত্যাচাৰৰ) পৰা আমাক ৰক্ষা কৰা।

৮৮) আৰু আমি মুচা আৰু তেওঁৰ ভ্ৰাতৃৰ প্ৰতি প্ৰত্যাদেশ কৰিলোঁ, তোমালোকে নিজ জাতিৰ নিমিত্তে মিচৰ দেশত ঘৰ সাজি লোৱা, আৰু নিজৰ ঘৰসমূহতেই (আল্লাহৰ) উপাসনাৰ ঠাই নিৰ্দ্ধাৰিত কৰি লোৱা; আৰু তাতে নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰা, আৰু বিশ্বাসীসকলক শুভ-সংবাদ দিয়া।

৮৯) আৰু মুচাই প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, হে আমাৰ প্ৰভু, বাস্তৱতে এই পাৰ্থিৰ জীৱনত ফিৰাউনক আৰু তেওঁৰ বৰমূৰীয়াসকলক নানা সুশোভিত বস্তু আৰু ধন-সম্পদ দান কৰিছা; হে আমাৰ প্ৰভু, (তুমি এইবোৰ এই কাৰণে সিহঁতক দান কৰিছা নে?) যাতে সিহঁতে (মানৱক) তোমাৰ পথৰ পৰা বিভ্ৰান্ত কৰে; হে আমাৰ প্ৰভু, সিহঁতৰ ধন-সম্পদ তুমি বিলুপ্ত কৰি পেলোৱা, আৰু সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ কঠোৰ কৰা, যাতে সিহঁত বিশ্বাসী নহয়, যেতিয়ালৈকে সিহঁতে যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি দেখা নাপায়।

وَقَالَ مُوسَىٰ يُقَوْمِ إِن كُنْتُمْ آمَنُوا بِاللَّهِ
فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٥﴾

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾

وَجَنَّا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٧﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّأَا
لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا
بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ
وَمَلَآئِهِ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ
عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَأَشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا
يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٩﴾

৯০) তেওঁ কলে, স্বৰূপতে তোমালোক দুয়োৰে প্ৰাৰ্থনা গৃহীত হ'ল; গতিকে তোমালোকে দুয়ো (নিজ কাৰ্য্যত) দৃঢ় হৈ থাকা, আৰু সেইসকলৰ পথ অনুসৰণ নকৰিবা যিসকল অজ্ঞান।

৯১) আৰু আমি বনী ইস্ৰাইলক সাগৰ পাৰ কৰালোঁ; পিছত ফিৰাউন আৰু তেওঁৰ সৈন্যদলে বিৰোধ আৰু বিদ্বেষৰ ভাব লৈ তেওঁলোকৰ পিছে পিছে যাব ধৰিলে; অৱশেষত যেতিয়া তেওঁ প্ৰায় জল-মগ্ন হয় তেওঁ এইদৰে স্বীকাৰ কৰিলে, মই ইয়াকে বিশ্বাস কৰিছোঁ, ইস্ৰাইল-সন্ততিয়ে যিজন উপাস্যত বিশ্বাস কৰিছে; সেইজনৰ বাহিৰে আন উপাস্য নাই; আৰু এতিয়া মইয়ো সেইসকলৰ মাজৰ হলোঁ যিসকলে আত্মসমৰ্পণ কৰিছে।

৯২) (আমি কলো) কি : এতিয়াহে বিশ্বাস কৰিলা; ইয়াৰ পূৰ্বে অবাধ্যতা কৰিছিলো আৰু অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰোঁতা সকলৰ মাজৰ এজন আছিলো।

৯৩) গতিকে আজি তোমাক তোমাৰ শৰীৰৰ সৈতে ৰক্ষা কৰিম, যাতে তোমাৰ পৰবৰ্ত্তীসকলৰ নিমিত্তে তুমি এটা (আল্লাহৰ) নিদৰ্শন স্বৰূপ হোৱা। আৰু প্ৰকৃততে মানৱৰ বেছি ভাগেই আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ সম্বন্ধে আওকণীয়া।

৯৪) আৰু স্বৰূপতে ইস্ৰাইল-সন্ততি সকলক বসতি কৰিবলৈ আমি উত্তম ঠাই দান কৰিছিলোঁ, আৰু নানা প্ৰকাৰ বিশুদ্ধ বস্তু সিহঁতক জীৱিকা ৰূপে প্ৰদান কৰিছিলোঁ;

قَالَ قَدْ أُجِيبْتُ دَعْوَتِكُمْ فَاسْتَقِيمَا
وَلَا تَتَّبِعَنَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٠﴾

وَجُورَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ
فِرْعَوْنُ وَجُودُهُ بُعِيًّا وَعَدْوًا حَتَّى إِذَا
أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا
مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾

أَلَنْ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٩٢﴾

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ
خَلْفَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ
آيَاتِنَا لَغَفُلُونَ ﴿٩٣﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبَوَّأً صَدَقٍ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا

পিছত সিহঁতলৈ জ্ঞান নহালৈকে সিহঁতে বিৰোধ কৰা নাছিল; যি বিষয়ে সিহঁতে বিৰোধ কৰিছিল সেই বিষয়ে তোমাৰ প্ৰভুৱে পুনৰুত্থানৰ দিনা সিহঁতৰ মাজত নিশ্চয় বিচাৰ কৰিব।

১৫) আৰু তোমাৰ প্ৰতি যি (গ্ৰন্থ) আমি অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ তাৰ কোনো বিষয়ে যদি তোমাৰ সন্দেহ থাকে তেন্তে তোমাৰ পূৰ্বে যিসকলে ধৰ্মগ্ৰন্থ অধ্যয়ন কৰিছিল সেইসকলক সুখি চোৱা, স্বৰূপতে এই সত্য আহিছে তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমাৰ ওচৰলৈ; গতিকে তুমি সন্দেহ কৰোঁতা সকলৰ মাজৰ নহবা।

১৬) আৰু যিসকলে আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহ মিছা বুলি অমান্য কৰিছিল তুমি কেতিয়াও সেই সকলৰ মাজৰ নহবা; (সিহঁতৰ সদৃশ যদি হোৱা) তেন্তে তুমি ক্ষতিগ্ৰস্ত সকলৰ অন্তৰ্গত হৈ পৰিবা।

১৭) যিসকলৰ সম্বন্ধে তোমাৰ প্ৰভুৰ বাণী সত্য বুলি প্ৰমাণিত হৈছে নিশ্চয় সিহঁতে বিশ্বাস নকৰে।

১৮) যদিও সিহঁতৰ ওচৰলৈ সকলো ধৰণৰ নিদৰ্শন আহি পায়; অৱশেষত সিহঁতে যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি দেখা পাব।

১৯) ইয়ুনুচ জাতিৰ বাহিৰে আন কোনো নগৰবাসীয়ে এনে বিশ্বাস কৰা নাছিল যি বিশ্বাস সিহঁতৰ কাৰণে লাভজনক হৈছিল। তেওঁলোক বিশ্বাসী হোৱাৰ পাছত পাৰ্থিৱ জীৱনত ভোগ কৰিব লগীয়া লাঞ্ছনাৰ শাস্তি তেওঁলোকৰ পৰা আমি আঁতৰাইছিলোঁ, আৰু কিছুকালৰ নিমিত্তে তেওঁলোকক জীৱিকাৰ সম্বল দান কৰিছিলোঁ।

حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٥﴾

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقرءُونَ الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلِكَ ۖ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٦﴾

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
فَتَكُونُونَ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿١٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٨﴾

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ
الْأَلِيمَ ﴿١٩﴾

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةً أَمْنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا
إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ ۗ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ
عَذَابَ الْخُرْزِيِّ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٠﴾

১০০) আৰু তোমাৰ প্ৰভুয়ে এনে ইচ্ছা কৰা হলে পৃথিৱীৰ সমগ্ৰ অধিবাসী নিশ্চয় বিশ্বাসী হ'লহেঁতেন ; তেন্তে তুমি কি মানৱৰ প্ৰতি বল প্ৰয়োগ কৰিবা যেতিয়ালৈকে সিহঁত বিশ্বাসী নহয় ?

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ
كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّى
يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٠﴾

১০১) আৰু আল্লাহৰ আদেশৰ বাহিৰে কোনো আত্মাই বিশ্বাস স্থাপন কৰিব নোৱাৰে; আৰু যিসকলৰ বোধ শক্তি নাই সিহঁতৰ ভাগত যি অশুদ্ধ তাকে তেওঁ নিদ্বাৰিত কৰে।

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠١﴾

১০২) তুমি কোৱা, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ মাজত যিবোৰ ঘটনা ঘটে সেইবোৰৰ বিষয়ে ভাবি চোৱাঁ : কিন্তু যি জাতিয়ে বিশ্বাস স্থাপন নকৰে সিহঁতক নিদৰ্শনসমূহে আৰু সতৰ্ককাৰী সকলে কোনো উপকাৰ কৰিব নোৱাৰে।

قُلْ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْجِبُ الْآيَاتِ وَالنُّذُرِ
عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٢﴾

১০৩) তেন্তে সিহঁতৰ পূৰ্ববত্তীসকলে (শাস্তি অহাৰ) দিনলৈকে যেনেকৈ বাট চাই আছিল, সিহঁতেও তেনেকৈ বাট চাই আছেনে ? তুমি কোৱা, তেন্তে তোমালোক প্ৰতীক্ষা কৰা; তোমালোকৰ লগতে মইয়ো প্ৰতীক্ষা কৰিম।

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي
مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٣﴾

১০৪) পিছত আমি আমাৰ ৰচুলসকলক আৰু যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে সেইসকলক (দেশব্যাপী শাস্তিৰ পৰা) ৰক্ষা কৰিম; বিশ্বাসীসকলক ৰক্ষা কৰাৰ ভাৰ আমাৰ নিজৰ ওপৰতেই।

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ
حَقًّا عَلَيْنَا نَجِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

১০৫) তুমি কোৱা, হে মানৱসকল, মোৰ ধৰ্ম সম্বন্ধে যদি তোমালোকৰ কোনো সন্দেহ থাকে তেন্তে (ভালকৈ জানি থোৱা) আল্লাহক এৰি যিবিলাকৰ তোমালোকে আৰাধনা

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ
دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ

কৰা মই সেই বিলাকৰ আৰাধনা নকৰো; কিন্তু মই সেই আল্লাহৰহে আৰাধনা কৰো যি জনে (জীৱন দিয়াৰ পিছত) তোমালোকৰ মৃত্যু সাধন কৰে; আৰু মই যেন বিশ্বাসীসকলৰ অন্তৰ্গত হওঁ তাকে মোক আদেশ দিয়া হৈছে।

دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي
يَتَوَقَّعُكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٦﴾

১০৬) আৰু (এই আদেশ দিয়া হৈছে) আল্লাহৰ একনিষ্ঠ সেৱক হৈ তুমি সত্য ধৰ্মৰ ফালে নিজ মুখ ঘূৰাই লোৱা; আৰু যিসকলে আনক আল্লাহৰ সমান উপাস্য পাতি লৈছে সেইসকলৰ মাজৰ কেতিয়াও নহবা।

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾

১০৭) আৰু আল্লাহক এৰি এনেজনক তুমি আহ্বান নকৰিবা যি জনে তোমাৰ একো উপকাৰ কৰিব নোৱাৰে আৰু তোমাৰ একো অপকাৰো কৰিব নোৱাৰে; কিন্তু যদিহে তেনে কৰা, তেন্তে তুমি নিশ্চয় অন্যাযকাৰী সকলৰ মাজৰ হৈ পৰিবা।

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ
وَلَا يَضُرُّكَ ۚ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ
إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾

১০৮) আৰু যদি আল্লাই তোমাক কষ্টত পেলায় তেন্তে তেওঁৰ বাহিৰে কোনেও সেই কষ্ট দূৰ কৰিব নোৱাৰে; আৰু তেওঁ যদি তোমাৰ মঙ্গল সাধন কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে তেন্তে তেওঁৰ কৃপাৰ প্ৰতিৰোধ কৰোঁতা কোনেও নাই; তেওঁৰ ভৃত্যসকলৰ যাকে ইচ্ছা তাৰেই প্ৰতি তেওঁ কৃপা অৰ্পন কৰে; আৰু তেওঁৰেই শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ
إِلَّا هُوَ ۚ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ
لِفَضْلِهِ ۚ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ
وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٨﴾

১০৯) তুমি কোৱা, হে মানৱ জাতি, স্বৰূপতে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমালোকৰ ওচৰলৈ সত্য উপনীত হৈছে; তাৰ পিছত যি জনে সুপথ লাভ কৰে সেই জনে সুপথ

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكُمْ ۚ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي
لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ أَسَىٰ فَإِنَّمَا يَسَىٰ لِنَفْسِهِ ۚ

লাভ কৰে কেৱল নিজৰ কল্যাণৰ নিমিত্তে; আৰু যিজন বিপথে যায় সেইজন বিপথে যায় কেৱল নিজৰেই অমঙ্গলৰ কাৰণে; আৰু(মনত ৰাখা) মই তোমালোকৰ প্ৰতি বক্ষক(নিযুক্ত হৈ) অহা নাই।

لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَأَنَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ
وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ۝١٩

১১০) আৰু তোমাৰ প্ৰতি যি প্ৰত্যাশ কৰা হৈছে তাৰেই অনুসৰণ কৰা, আৰু আল্লাই বিচাৰ কৰা পৰ্য্যন্ত ধৈৰ্য্য ধৰি থাকা; আৰু (প্ৰকৃততে) সকলো বিচাৰকৰ মাজত সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ বিচাৰক তেওঁৰেই।

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ
يَحْكُمَ اللَّهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝٢٠

سُورَةُ هُودٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ مِائَةٌ وَارْبَعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَعَشْرَةٌ رُكُوعَاتٍ

চুৰা-১১

HUD

চুৰা হুদ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আলিফ, লাম, বা । أَنَا اللَّهُ أَرَى
(মইয়ে আল্লাহ দৃষ্টি ৰাখোতা)শ্ৰেষ্ঠ
জ্ঞানী, সৰ্বজ্ঞ আল্লাহৰ সন্নিধানৰ
পৰা অহা ধৰ্মপুথি এইখন; ইয়াৰ
আয়াত সমূহ সুনিশ্চিত তত্বৰে
পৰিপূৰ্ণ কৰা হৈছে, আৰু বিস্তৃত
কৰি বোধগম্য কৰা হৈছে ।

الرَّائِفِ كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَتُهُ ثُمَّ فَصَّلْتُ
مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ خَيْرٍ ②

৩) (তুমি কোৱা) তোমালোকে
আল্লাহক এৰি আনৰ আৰাধনা
নকৰিবা; বাস্তৱতে মই তোমালোকৰ
নিমিত্তে তেওঁৰে প্ৰেৰণ কৰা এজন
সৰ্তক কৰোঁতা আৰু আনন্দৰ
সংবাদ দিওঁতা ।

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۗ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ
نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ③

৪) (আৰু কোৱা) তোমালোকে নিজ
প্ৰভুৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰা;
পিছত অনুতাপ কৰি তেওঁৰ ফালে
মু কৰা; তেওঁ তোমালোকক নিৰ্দিষ্ট
কাললৈ ভোগ কৰিবলৈ দিব উত্তম
সম্বল, আৰু অনুগ্রহ পাবৰ যোগ্য
একোজনকে তেওঁ দান কৰিব নিজৰ
অনুগ্রহ; কিন্তু যদিহে তোমালোক
বিমুখ হোৱা তেন্তে মোৰ এয়ে
আশঙ্কা, তোমালোকৰ ওপৰত
পৰিব মহান দিনৰ শাস্তি ।

وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ
يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَيَّ
وَيُؤْتِكُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ ۗ وَإِن تَوَلَّوْا
فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ④

৫) আল্লাহৰেই ফালে হ'ব
তোমালোকৰ প্ৰত্যাবৰ্তন; আৰু
সকলো বস্তৱ ওপৰত তেওঁৰেই
শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমতা ।

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑤

৬) সাৱধান: নিশ্চয় সিহঁতে অন্তৰৰ ভাব তেওঁৰ পৰা লুকাই ৰাখিবৰ অভিপ্ৰায়ে নিজৰ হিয়া আবৰি ৰাখে। সাৱধান: যেতিয়া সিহঁতে নিজৰ সাজেৰে নিজকে আবৰি ৰাখে (সিহঁতে নাজানে) সিহঁতে যি গোপনে ৰাখে আৰু যি প্ৰকাশ কৰে সকলো আল্লাই জানে; নিশ্চয়, অন্তৰ সমূহত যি নিহিত তেওঁ সকলো ভালকৈ জানে।

أَلَا إِنَّهُمْ يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا
مِنْهُ ۗ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ
يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ①

বাৰ পাৰা

৭) আৰু পৃথিৱীত চলি ফুৰি থকা এনে কোনো জন্তু নাই যাৰ উপজীৱিকাৰ ভাৰ আল্লাই লোৱা নাই; আৰু তাৰ জিৰণিৰ ঠাই আছে কঁত আৰু শেষ অৱস্থান হ'ব কঁত তেওঁৱেই জানে; প্ৰকাশ্য গ্ৰন্থত সকলো লিখা আছে।

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ
رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا
كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ②

৮) আৰু তেওঁৱেই আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী ছয়টা নিৰ্দিষ্ট কালত স্ৰজন কৰিছে, আৰু পানীৰ ওপৰতো তেওঁৰ সিংহাসন বিদ্যমান; (সৃষ্টিৰ) উদ্দেশ্য এই, তেওঁ যেন তোমালোকক পৰীক্ষা কৰি ইয়াকে প্ৰকাশ কৰে, তোমালোকৰ মাজত কাৰ্য্য কৰাত কোন উৎকৃষ্ট; আৰু তুমি যদি (সিহঁতক) কোৱা, মৃত্যুৰ পাছত তোমালোকে নিশ্চয় পুনৰ্জীৱন লাভ কৰিবা, অবিশ্বাসী সকলে অৱশ্যেই ক'ব, এই কথা স্পষ্ট প্ৰবঞ্চনা ভিন্ন একো নহয়!

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ
لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِنْ
قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ
لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ③

৯) আৰু আমি যদি এটা নিৰ্দিষ্ট সময়লৈকে সিহঁতৰ পৰা শাস্তি আঁতৰাই ৰাখো, সিহঁতে নিশ্চয় ক'ব ধৰিব, সেই শাস্তি অহা স্থগিত ৰাখিছে কি কথাই? সাৰধান: যিদিনা সেই শাস্তি সিহঁতৰ আগত উপস্থিত হ'বহি, সিহঁতৰ পৰা তাক আঁতৰাই নিয়া নহ'ব; আৰু যাকে লৈ সিহঁতে বিদ্ৰূপ কৰিছিল সেয়ে সিহঁতক আবৰি ধৰিব।

১০) আৰু যদি মানৱক আমি নিজ ফালৰ পৰা কৰুণাৰ সোৱাদ লবলৈ দিওঁ, আৰু পিছত তাকে তাৰ পৰা যদি আঁতৰাই লওঁ, সি তেতিয়া নিশ্চয় হতাশ (আৰু) অকৃতজ্ঞ হৈ পৰে।

১১) আৰু যদি কষ্টই তাক স্পৰ্শ কৰাৰ পাছত সুখ-স্বচ্ছন্দতাৰ সোৱাদ লবলৈ দিওঁ সি তেতিয়া নিশ্চয় ক'ব ধৰে; মোৰ পৰা এতিয়া সকলো অমঙ্গল আঁতৰ হ'ল; বাস্তৱতে সি তেতিয়া নিশ্চয় উল্লাসত অহঙ্কাৰ কৰিব ধৰে।

১২) কিন্তু যিসকলে ধৈৰ্য্য ধৰি থাকে আৰু সৎ কাৰ্য্য কৰে সেইসকলে এনে নহয়; সেইসকলেৰেই নিমিত্তে আছে মাজৰ্জনা আৰু মহান প্ৰতিদান।

১৩) তেওঁৰ (ৰচুলৰ) প্ৰতি ধনৰ ভঁৰাল নমোৱা নহ'ল কিয়, নাইবা ফিৰিস্তা এগৰাকী তেওঁৰ লগতে নাছিল কিয়, এনেবোৰ কথা সিহঁতে কোৱাৰ কাৰণেই ই সম্ভৱ হ'ব পাৰে নে, যি প্ৰত্যাদেশ তোমালৈ আহিছে তাৰ এভাগ তুমি এৰি দিয়া, নাইবা সেই বাবে তোমাৰ হিয়া সঙ্কীৰ্ণ হয়? (মানৱৰ নিমিত্তে) তুমি এজন সতৰ্ক কৰোঁতা মাত্ৰ; আৰু সকলো বস্তুৰ আল্লাই ৰক্ষক।

وَلَيْسَ أَخْرَجْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لِّيَقُولُوا مَا يَجِبُ ۗ إِلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٩﴾

وَلَيْسَ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ ۗ إِنَّهُ لَكَفُورٌ ﴿١٠﴾

وَلَيْسَ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَّسَّتْهُ لِيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي ۗ إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١١﴾

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ ۗ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٣﴾

১৪) কি : এই কোৰ-আন তেওঁ নিজেই সাজি লৈছে বুলি সিহঁতে কয় নে ? তুমি কোৱা, সেয়ে যদি হয়, ইয়াৰে অনুৰূপ দহোটা চুৰা তোমালোকে নিজে সাজি আনা, আৰু আল্লাহৰ বাহিৰে যাকে পাৰা তাকে (সহায় কৰিবলৈ) মাতি আনা, যদিহে তোমালোক সত্যবাদী হোৱা।

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَتٍ وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤﴾

১৫) পিছত সিহঁতে যদি তোমালোকৰ (আস্থানৰ) উত্তৰ নিদিয়ে তেন্তে জানিবা, এই পুথিখন আল্লাহৰ জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ অৱতীৰ্ণ হৈছে; আৰু তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো উপাস্য নাই; গতিকে এতিয়া তোমালোকে বাধ্য হবানে ?

فَأَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ مَا أَنْزَلَ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٥﴾

১৬) যিসকলে পাৰ্থিৱ জীৱন আৰু তাৰ সৌন্দৰ্যৰ অভিলাষ কৰে আমি সিহঁতক সিহঁতে কৰা কাৰ্য্যসমূহৰ ফল পূৰ্ণমাত্ৰাই এই জীৱনতে দান কৰিম; আৰু ইহলোকত সিহঁতৰ কোনো ক্ষতি কৰা নহ'ব।

مَنْ كَانَ يَرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا نُوُوقَ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٦﴾

১৭) যিসকলৰ নিমিত্তে পৰলোকত নৰকৰ অগ্নিৰ বাহিৰে একোকে নাথাকিব সিহঁত এইসকলেই; আৰু ইহলোকত সিহঁতে যি সাজিছিল সকলো ব্যৰ্থ হ'ব; আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল সেইবোৰো নিষ্ফল হ'ব।

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

১৮) চোৱাঁ, নিজ প্ৰভুৰ পৰা অহা প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণৰ ওপৰত যিজনৰ স্থিতি, আৰু যিজনৰ নিমিত্তে আল্লাহৰ পৰা আবৃত্তি কৰিবলৈ (তেওঁৰ প্ৰত্যাদেশ) সাক্ষীৰূপে আহে আৰু তাৰ পূৰ্বেও পথপ্ৰদৰ্শক আৰু কৰুণাৰূপে আহিছিল মুচাৰ ধৰ্মপুথি(এনেজনৰ সদৃশ হ'ব পাৰে

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا

নে যিজনে মিছা দাবী কৰে ?) সেইসকলে তেওঁক বিশ্বাস কৰে; কিন্তু (বিৰোধী) দলবোৰৰ মাজৰ যিয়ে অবিশ্বাস কৰে তাৰ নিমিত্তে প্ৰতিশ্ৰুত ঠাই হৈছে নৰকৰ অগ্নি। গতিকে তুমি এই বিষয়ে কোনো প্ৰকাৰ সংশয়ত নপৰিবা; নিশ্চয় ই তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা সত্য; কিন্তু মানৱৰ সৰহ ভাগেই বিশ্বাসনকৰে।

১৯) আৰু যিয়ে আল্লাহৰ সম্বন্ধে মিছা সাজে তাতোকৈ অধিক অন্যায়কাৰী কোন হ'ব পাৰে? সিহঁতক সিহঁতৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত উপস্থিত কৰা হ'ব; আৰু (তেতিয়া) সাক্ষী সকলে এই বুলি সাক্ষী দিব, যিসকলে নিজ প্ৰভুৰ বিৰুদ্ধে মিছা আৰোপ কৰিছিল সেইসকল ইহঁতেই; সাৱধান : আল্লাহৰ অভিশাপ পৰিব অন্যায়কাৰী সকলৰ ওপৰত।

২০) যিসকলে আল্লাহৰ পথৰ পৰা (মানুহক) প্ৰতিৰোধ কৰে, আৰু সেই পথকে তেৰা-বেকা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে; আৰু পৰকালতেও এইসকলে অবিশ্বাস কৰে।

২১) পৃথিৱীত (আল্লাহৰ ইচ্ছা পূৰ্ণ হোৱাত) সিহঁতে কদাপি বাধা জন্মাব নোৱাৰে, আৰু আল্লাহৰ বাহিৰে সিহঁতৰ আন কোনো বন্ধুও হ'ব নোৱাৰে; সিহঁতৰ কাৰণে শাস্তি দুগুণ কৰা হ'ব, (কিয়নো) সিহঁত (সত্যৰ পিনে)কাণ দিব পৰা নাছিল আৰু (সত্যৰ পিনে) সিহঁতৰ দৃষ্টিও নাছিল।

وَرَحْمَةً ۙ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ ۖ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ ۗ فَلَا تَكُ فِي مَرِيَةٍ مِّنْهُ ۚ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۚ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٩﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۗ أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۗ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۗ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٢١﴾

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ۗ يُضَعَّفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ۗ مَا يَكُونُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٢﴾

২২) নিজ আত্মাসমূহৰ সেইসকলেই অনিষ্ট সাধন কৰিছে, আৰু সিহঁতে যি মিছা সাজিছিল তাৰ দ্বাৰা সিহঁতৰ একো লাভ নহ'ল।

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ
وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٧﴾

২৩) পৰকালত সিহঁতেই যে সকলোতকৈ বেছি ক্ষতিগ্ৰস্ত হ'ব তাত কোনো সন্দেহ নাই।

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ
الْأَخْسَرُونَ ﴿١٨﴾

২৪) বাস্তৱতে যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সজ কাম কৰে, আৰু নিজ প্ৰভুৰ আগত বিনয় প্ৰকাশ কৰে সেইসকল স্বৰ্গৰ অধিবাসী; তাতেই সেইসকল চিৰস্থায়ী বাস কৰিব।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَآخَبْتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٩﴾

২৫) এই দুই দলৰ উপমা এনে এজন হৈছে অন্ধ আৰু কলা, আৰু আনজনৰ দৃষ্টি শক্তি আছে আৰু স্মৰণ শক্তিও আছে; তুলনাত দুয়ো সমান হ'ব পাৰেনে? তেওঁতে তোমালোকে উপদেশ গ্ৰহণ নকৰা কিয়?

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ
وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ۗ هَلْ يَسْتَوِينَ
مَثَلًا ۗ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٠﴾

২৬) আৰু স্বৰূপতে আমি নুহক তেওঁৰ জাতিৰ ওচৰলৈ প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ। (তেওঁ সিহঁতক কৈছিল) মই নিশ্চয় তোমালোকৰ নিমিত্তে এজন সতৰ্ক কৰোঁতা।

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ
نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢١﴾

২৭) তোমালোকে যেন আল্লাহক এৰি আনৰ আৰাধনা নকৰা; বাস্তৱতে তোমালোকৰ প্ৰতি শাস্তিৰ এটা ভীষণ দিন আহিব বুলি মই ভয় কৰিছোঁ।

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۗ إِنِّي أَخَافُ
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الِیَوْمِ ﴿٢٢﴾

২৮) তেতিয়া তেওঁৰ জাতিৰ যি প্ৰধান মানুহসকলে অবিশ্বাস কৰিছিল সিহঁতে কলে, তোমাক আমি আমাৰেই নিচিনা এজন পুৰুষ বুলি গণ্য কৰো; আৰু আমি ইয়াকহে দেখা পাইছোঁ, যিসকল আমাৰ

فَقَالَ الْمَلَأَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا
نَرُبكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرُبكَ

মাজত দেখাতেই অতি সামান্য মানুহ সেইসকলেহে তোমাৰ অনুগামী হৈছে; আৰু আমাৰ ওপৰত যে তোমালোকৰ কোনো শ্ৰেষ্ঠতা আছে তাকো আমি ভাবি পোৱা নাই; বৰং তোমালোকক আমি অসত্যবাদী বুলি ধৰি লৈছো।

২৯) তেওঁ কলে, হে মোৰ জাতি, তোমালোকে এই কথা ভাবি চাইছানে. যদি (সঁচাকৈয়ে) মই মোৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণৰ ওপৰত থিয় দি আছো, আৰু যদি তেওঁ নিজ ফালৰ পৰা মোক এনে কৰুণা দান কৰিছে যি তোমালোকৰ অগোচৰ; সেই কৰুণা গ্ৰহণ কৰিবলৈ আমি কি তোমালোকক বাধ্য কৰিমনে? অথচ তোমালোকে নিজেই এনে কৰাটো ভাল নোপোৱা।

৩০) আৰু হে মোৰ জাতি, যি কাৰ্যত লাগিছো তাৰ বাবে মই তোমালোকৰ পৰা ধন-সম্পত্তি বিচৰা নাই; মোৰ কাৰ্যৰ প্ৰতিফল একমাত্ৰ আল্লাহৰ ওপৰত; আৰু যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে সেইসকলক (সেই ভাবি) মই উলিয়াই দিব নোৱাৰো; তেওঁলোকে নিশ্চয় নিজ প্ৰভুৰ সাক্ষাৎ লাভ কৰিব; কিন্তু মই দেখা পাইছোঁ তোমালোক এটা অজ্ঞান জাতি।

৩১) আৰু হে মোৰ জাতি, মই যদি তেওঁলোকক (নিজ কাৰ্যৰ পৰা) উলিয়াই দিওঁ তেন্তে আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মোক কোনে সহায় কৰিব? এই কথা তোমালোকে চিন্তা নকৰা নে?

اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّى
الرَّأْيِ وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِ
بَلْ نَنظُرُكُمْ كَذِبِينَ ﴿٢٩﴾

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ
مِّنْ رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهِ
فَعَمَّيْتُ عَلَيْكُمْ ۖ أَنْزِلْ مَكُومَهَا
وَأَنْتُمْ لَهَا كَرِهُونَ ﴿٣٠﴾

وَيَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَّا إِنْ
أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ
الَّذِينَ آمَنُوا ۖ إِنَّهُمْ مُّلتَقُوا رَبَّهُمْ
وَلِكِنِّي أَرَى كُفْرًا تَجْهَلُونَ ﴿٣١﴾

وَيَقَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ
ظَرَدْتُهُمْ ۖ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣١﴾

৩২) আৰু তোমালোকক মই নকওঁ যে মোৰ কাষত আল্লাহৰ ধনৰ ভঁৰালসমূহ আছে; আৰু যি অদৃশ্য তাকো মই নাজানো; আৰু মই এনে কথাও নকওঁ যে মই এজন ফিৰিস্তা; আৰু যি সকল তোমালোকৰ চকুত হীন সেইসকলকৰ সম্বন্ধে মই নকওঁ যে আল্লাই তেওঁলোকক কেতিয়াও মঙ্গল দান নকৰিব; তেওঁলোকৰ অন্তৰসমূহত যি আছে আল্লাই ভালকৈ জানে। (যদি মই এনে কথা কওঁ) তেন্তে মই নিশ্চয় অন্যায়াকাৰী সকলৰ অন্তৰ্গত হৈ পৰিম।

৩৩) সিহঁতে কলে, হে নুহ, স্বৰূপতে তুমি আমাৰ সৈতে তৰ্ক কৰিব ধৰিছা, আৰু ইয়াৰ পূৰ্বেও বহু তৰ্ক কৰিলা; যদি তুমি সত্যবাদীসকলৰ মাজৰ হোৱা তেন্তে যি শাস্তিৰ অপীকাৰ কৰিছিল তাৰে তুমি আমাৰ নিমিত্তে এতিয়া উপস্থিত কৰা।

৩৪) তেওঁ কলে, নিশ্চয়, আল্লাই নিজ ইচ্ছামতে সেই শাস্তি তোমালোকৰ প্ৰতি নমাই আনিব; আৰু তাৰ প্ৰতিৰোধ কৰিবৰ ক্ষমতা তোমালোকৰ নাই।

৩৫) আৰু মই তোমালোকক ভাল উপদেশ দিবৰ ইচ্ছা কৰিলেও মোৰ সেই উপদেশৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ কোনো উপকাৰ নহয়, যদিহে আল্লাই তোমালোকক সংহাৰ কৰিবলৈ স্থিৰ কৰিছে। তোমালোকৰ প্ৰতিপালক তেওঁৰেই আৰু তেওঁৰ পিনেই তোমালোকক ওভতাই নিয়া হ'ব।

৩৬) ইয়াৰ উপৰিও সিহঁতে ইয়াকে কয়নে, এই কথাবোৰ তেওঁ নিজেই সাজি লৈছে? তুমি কোৱা, মই যদি

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا
أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا
أَقُولُ لِلَّذِينَ تَرُدُّونَ أَعْيُنَكُمْ لَنْ
يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي
أَنْفُسِهِمْ ۗ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٢﴾

قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا
فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٣﴾

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ
وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٤﴾

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ
أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ
أَنْ يُغْوِيَكُمْ ۗ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۗ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ

মিছা সাজিছোঁ তাৰ দোষ মোৰ
ওপৰত, আৰু তোমালোকে যি দোষ
কৰিছা তাৰ নিমিত্তে মই দায়ী নহওঁ ।

৩৭) আৰু নুহৰ প্ৰতি এই প্ৰত্যাদেশ
কৰা হ'ল, তোমাৰ জাতিৰ যিসকলে
বিশ্বাস কৰিছে সেই সকলৰ বাহিৰে
আন সকলে কেতিয়াও বিশ্বাস
নকৰে; গতিকে সিহঁতে যেনে কাৰ্য্য
কৰিব ধৰিছে তাৰ বাবে তুমি বেজাৰ
নকৰিবা ।

৩৮) আৰু তুমি আমাৰ চকুৰ
আগতে আৰু আমাৰ আদেশ মতে
এখন নাও সাজিব ধৰা, আৰু যি
সকলে অনায়াস কৰিছে সেই সকলৰ
হৈ মোৰ আগত নাখাটিবা; সিহঁতক
নিশ্চয় জল-মগ্ন কৰা হ'ব ।

৩৯) আৰু তেওঁ নাও সাজিব
ধৰিলে; আৰু তেওঁৰ জাতিৰ প্ৰধান
মানুহসকলে তেওঁৰ কাষেদি অহা-
যোৱা কৰোঁতে তেওঁক লৈ বিদ্ৰূপ
কৰিছিল । তেওঁ ইয়াকে কৈছিল,
যদি তোমালোকে (আজি) আমাক
লৈ বিদ্ৰূপ কৰিছা তেন্তে (এদিন
আহিব ধৰিছে যেতিয়া) আমিও
নিশ্চয় তোমালোকক লৈ বিদ্ৰূপ
কৰিম যিদৰে তোমালোকে বিদ্ৰূপ
কৰিছা ।

৪০) অদূৰ ভৱিষ্যতে তোমালোকে
জানিব পাৰিবা, কাৰ ওপৰত এনে
শাস্তি পৰিব যি সিহঁতক লাঞ্ছিত
কৰিব; আৰু কাক এনে শাস্তিয়ে
আগুৰি ধৰিব যি দীৰ্ঘকালীয়া ।

৪১) অৱশেষত যেতিয়া আমি স্থিৰ
কৰা প্লাবনৰ সময় আহিল, আৰু
সেই উপত্যকাৰ (জৰণাসমূহৰ)
পানী উপচি পৰিল আমি আদেশ
দিলাঁ, সকলো প্ৰয়োজনীয় জন্তুৰ
দম্পতি এযোৰ এযোৰকৈ নাওখনত
তুলি লোৱা, আৰু যাৰ সম্বন্ধে ইতি-

فَعَلَّكَ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا

تُجْرَمُونَ ﴿٣٧﴾

وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ

قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ

بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٨﴾

وَأَضَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا

وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا

إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٣٩﴾

وَيَضَعِ الْفُلْكَ ۖ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ

مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ ۗ قَالَ إِنْ

تَسَخَّرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسَخَرُهُمْ مِنْكُمْ كَمَا

تَسَخَّرُونَ ﴿٤٠﴾

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ لَمَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ

يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤١﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ ۗ أَلْقَيْنَا

أَحْمِلُ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ

পূৰ্বে (আমাৰ) বাণী প্ৰয়োগ কৰা হৈছে তাক এৰি তোমাৰ (গোটেই) পৰিয়ালকো (তুলি লোৱা), আৰু সেই সকলকো যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে; আৰু অলপ কিছুমানৰ বাহিৰে তেওঁৰ সৈতে কেও বিশ্বাস কৰা নাছিল।

৪২) আৰু তেওঁ কলে, এই নাওখনত তোমালোক উঠা; আল্লাহৰ নামতে ইয়াৰ যাত্ৰা আৰু ইয়াৰ ঠাৱৰ; মোৰ প্ৰভু নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

৪৩) আৰু সেই নাওখন তেওঁলোকক লৈ পৰ্বতৰ অনুৰূপ ওখ টোৰ ওপৰেদি ওপঙি যাব ধৰিলে। আৰু নুহে নিজৰ পুতেকক, যি নিলগতে বৈ আছিল, চিঞৰি মাতিলে, হে মোৰ মৰমৰ পুত্ৰ, তুমিয়ো আমাৰ লগত উঠি লোৱা, আৰু অবিশ্বাসীসকলৰ লগ নালাগিবা।

৪৪) সি কলে, মই এনে এটা পৰ্বতৰ আশ্ৰয় লমগৈ যিয়ে বানপানীৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰিব। তেওঁ কলে, যাৰ প্ৰতি আল্লাই কৃপা কৰে (সি হে ৰক্ষা পাব); আজিৰ দিনা আল্লাই স্থিৰ কৰা শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা কৰোঁতা কেও নাই। সেই মুহূৰ্ততে উভয়ৰ মাজতে এটা টো উঠি আহিল, আৰু সি সেইসকলৰ মাজৰ হ'ল যি সকলে ডুবি মৰিছিল।

৪৫) আৰু (পিছত) আদেশ দিয়া হ'ল, হে পৃথিৱী, তুমি নিজৰ পানী গিলি পেলোৱা; আৰু হে আকাশ, তুমিও ক্ষান্ত হোৱা। অৱশেষত পানী লাহে লাহে কম হ'ব ধৰিল; আৰু আল্লাই স্থিৰ কৰা কাৰ্য্য সম্পন্ন হ'ল; আৰু নাওখন জুদী পৰ্বতত লাগিলগৈ

وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنٌ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤١﴾

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا ۗ إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٢﴾

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يُبْنَىٰ أَرْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٣﴾

قَالَ سَاوِيَ إِلَىٰ جِبَلٍ يَّعِصْنِيٰ مِنْ الْمَاءِ ۗ قَالَ لَعَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَجِمَ ۗ وَحَالٌ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٤﴾

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَاءُ أَقْلَعِي ۗ وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا

তেতিয়া ঘোষণা কৰা হ'ল, অন্যাযকাৰী জাতি (আল্লাহৰ কৰুণাৰ পৰা) আঁতৰ হওক !

৪৬) আৰু নুহে নিজ প্ৰভুক আহ্বান কৰিলে আৰু কলে, হে মোৰ প্ৰভু, মোৰ পুত্ৰ নিশ্চয় মোৰ পৰিয়ালৰ অন্তৰ্ভুক্ত, আৰু নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি সত্য, আৰু তুমি সকলো বিচাৰকৰ শ্ৰেষ্ঠ বিচাৰক।

৪৭) তেওঁ কলে, হে নুহ, নিশ্চয় তোমাৰ পৰিয়ালৰ অন্তৰ্ভুক্ত সিনহয়, কিয়নো তাৰ ভাগত আছে অসং কাৰ্য্য; গতিকে যি বিষয়ে তোমাৰ জ্ঞান নাই সেই বিষয়ে মোক অনুৰোধ নকৰিবা; মই তোমাক এই উপদেশ দিছোঁ, তুমি যেন অজ্ঞান সকলৰ মাজৰ নোহোৱা।

৪৮) তেওঁ কলে, হে মোৰ প্ৰভু, মই তোমাৰেই আশ্ৰয় বিচাৰিছোঁ, যি বিষয়ে মোৰ জ্ঞান নাই সেই বিষয়ে আগলৈ মই যেন তোমাক প্ৰশ্ন নকৰো; আৰু মোৰ প্ৰতি যদি তুমি ক্ষমা প্ৰদৰ্শন নকৰা, আৰু যদি মোৰ প্ৰতি অনুগ্রহ নকৰা মই সেই সকলৰ মাজৰ হম যিসকল ক্ষতিগ্ৰস্ত।

৪৯) আদেশ দিয়া হ'ল, হে নুহ, এতিয়া নাৰৰ পৰা তুমি নামি যোৱা, তোমাৰ প্ৰতি আৰু তোমাৰ লগৰ লোকসকলৰ প্ৰতি আমাৰ শাস্তি আৰু বহু আশীৰ্বাদৰ সৈতে; আৰু কিচুমান লোক আছে যিসকলক আমি ভৱিষ্যতে সম্বল দান কৰিম; তাৰ পিছত সিহঁতকো আমাৰ ফালৰ পৰা যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তিয়ে স্পৰ্শ কৰিব।

৫০) এই বিলাক হৈছে নেদেখা ঘটনাৰ কিছু বিৱৰণ; তাকে (হে মহম্মদ,) তোমাৰ প্ৰতি আমি প্ৰত্য-

﴿٤٦﴾

لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٦﴾

وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَكَمِينَ ﴿٤٦﴾

قَالَ يُنُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٧﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنُ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٤٨﴾

قِيلَ يُنُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَأُمَّمٌ سَنُنَبِّئُهَا ثُمَّ يَمْسُهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٩﴾

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا

দেশ কৰি প্ৰকাশ কৰিছোঁ; ইয়াৰ পূৰ্বে এই বাতৰি তুমি জনা নাছিলি আৰু তোমাৰ জাতিয়েও জনা নাছিল; গতিকে তুমি ধৈৰ্য্য ধৰি থাকা; নিশ্চয় ধৰ্মপৰায়ণসকলৰ নিমিত্তে আছে উত্তম পৰিণাম।

كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٥١﴾

৫১) আৰু আদ জাতিৰ প্ৰতি হুদক (আমি প্ৰেৰণ কৰিলোঁ) ; তেওঁ সিহঁতৰ ভাই-ককাইৰ মাজৰেই এজন আছিল। তেওঁকলে, হেমোৰ জাতি, তোমালোকে আল্লাহৰেই আৰাধনা কৰা; তেওঁৰ বাহিৰে তোমালোকৰ নিমিত্তে আন কোনো উপাস্য নাই; তোমালোকে (সত্যক এৰি) কেবল মিছা সাজিব ধৰিছা।

وَالِي عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۚ إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥١﴾

৫২) হে মোৰ জাতি, মই এই উপদেশ দিয়াৰ কাৰণে তোমালোকৰ পৰা কোনো প্ৰতিদান বিচৰা নাই; যিজনে মোক সৃজন কৰিছে সেইজনৰ ওচৰতহে আছে মোৰ প্ৰতিদান; তোমালোকে নুবুজা নে ?

يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۚ إِنِ اجْتَبَىٰ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥٢﴾

৫৩) আৰু হে মোৰ জাতি, তোমালোকে নিজ প্ৰভুৰ পৰা ক্ষমা ভিক্ষা কৰা আৰু তেওঁৰ আগত অনুতাপ কৰা। তোমালোকৰ নিমিত্তে (তেতিয়া) তেওঁ ধাৰাসাৰে বৰষুণ দিয়া মেঘ পঠাব, আৰু তোমালোকৰ শক্তিৰ ওপৰত তোমালোকৰ আৰু শক্তি বৃদ্ধি কৰিব; কিন্তু তোমালোক অপৰাধী হৈ (তেওঁৰ পৰা) বিমুখ নহবা।

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٣﴾

৫৪) সিহঁতে কলে, হে হুদ, তুমি আমাৰ ওচৰলৈ প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ লৈ অহা নাই; গতিকে তোমাৰ কোৱা কথাত আমি আমাৰ উপাস্য বিলাকক পৰিত্যাগ কৰিব নোৱাৰো; আৰু তোমাক আমি (কোনো মতেই) বিশ্বাস স্থাপন নকৰো।

قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٤﴾

৫৫) আমাৰ উক্তি এয়ে মাথোন, আমাৰে দেৱতাসকলৰ কোনো এজনে অহিতৰ এনে অৱস্থাত তোমাক পেলাইছে। তেওঁ কলে, মই নিশ্চয় আল্লাহকেই সাক্ষী মানিছোঁ, আৰু তোমালোকো সাক্ষী থাকিবা, ইয়াৰ বাবে দায়ী মই নহওঁ যে তোমালোকে অইনক আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পাতিছা—

৫৬) আল্লাহ ভিন্ন; গতিকে তোমালোক সকলোৱে একেলগ হৈ মোৰ বিৰুদ্ধে অভিসন্ধি পাতি থাকা, আৰু মোক (অলপো) অৱসৰ নিদিবা।

৫৭) বাস্তৱতে যিজন আল্লাহ মোৰ প্ৰতিপালক আৰু তোমালোকৰো প্ৰতিপালক সেইজনৰ ওপৰতেই মই নিৰ্ভৰ কৰি আছোঁ। এনে কোনো বিচৰণ কৰা প্ৰাণী নাই যাৰ মূৰ ধৰি (নিজ ক্ষমতাৰ অধীন কৰি) তেওঁ ৰাখি থোৱা নাই। নিশ্চয় মোৰ প্ৰভু ন্যায়-পথত বিৰাজমান।

৫৮) ইয়াৰ পাছতো যদি তোমালোক পৰামুখ হোৱা, তেন্তে (জানি থোৱা) তোমালোকক যি সংবাদ দিবলৈ মোক প্ৰেৰণ কৰা হৈছিল সেই সংবাদ মই তোমালোকক দিলোঁ; আৰু (তাকে অগ্ৰাহ্য কৰাৰ বাবে) তোমালোকৰ ঠাইত মোৰ প্ৰভুৱে অইন এটা জাতিক প্ৰতিষ্ঠিত কৰিব। তোমালোকে তেওঁৰ অকণো অনিষ্ট কৰিব নোৱাৰা; বাস্তৱতে মোৰ প্ৰভু সকলো বস্তুৰেই সংৰক্ষক।

৫৯) আৰু যেতিয়া আমাৰ (সেই স্থিৰ কৰা) শাস্তি পালেহি, আমি নিজ কৰুণা দ্বাৰা হৃদক ৰক্ষা কৰিলোঁ, আৰু তেওঁৰ লগতে সেইসকলকো যিসকলে (সত্যত) বিশ্বাস কৰিছিল;

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا
بِسُوءٍ ۖ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا
أَنِّي بَرِيءٌ ۚ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۝

مَنْ دُونِهِ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ
لَا تُنظِرُونِ ۝

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ ۖ
مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا
إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ
إِلَيْكُمْ ۖ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۖ
وَلَا تَصْرُوفُ لَهُ شَيْئًا ۖ إِنَّ رَبِّي عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ۝

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا ۖ وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ

আৰু তেওঁলোকক আমি কঠোৰ শাস্তিৰ পৰা বক্ষা কৰিলোঁ।

৬০) আৰু এনে জাতি আছিল আদ, — সিহঁতে নিজ প্ৰভুৰ নিদৰ্শন সমূহ অস্বীকাৰ কৰিছিল, আৰু সিহঁতলৈ অহা বচুলসকলৰ অবাধ্য হৈছিল, আৰু সিহঁত প্ৰত্যেক অহঙ্কাৰী বিৰুদ্ধাচাৰীৰ আঙুৰাহে অনুবৰ্ত্তী হৈছিল।

৬১) আৰু (সেই কাৰণে) অভিশাপক সিহঁতৰ অনুগমন কৰিব দিয়া হ'ল এই পৃথিৱীত আৰু পুনৰুত্থানৰ দিনতো; চোৱাঁ আদ জাতি নিজ প্ৰভুৰ কেনে অবিশ্বাসী হৈছিল সাৰধান: হুদৰ জাতি আদৰ প্ৰতি আল্লাহৰ অভিশাপ!

৬২) আৰু (আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ) ছামুদ জাতিৰ প্ৰতি চালেহক; তেওঁ সিহঁতৰ ভাই-ককাইৰ মাজৰে এজন আছিল; তেওঁ কলে, হে মোৰ জাতি, আল্লাহৰেই আৰাধনা কৰা; তেওঁ ভিন্ন তোমালোকৰ আন কোনো উপাস্য নাই; তেওঁৰেই তোমালোকক মাটিৰ পৰা সৃজন কৰিছে, আৰু সেই মাটিতেই (পৃথিৱীতেই) তোমালোকক বসতি কৰিবলৈ দিলে; গতিকে তোমালোকে তেওঁৰ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰা; আৰু তেওঁৰ আগত অনুতাপ কৰা; নিশ্চয় মোৰ প্ৰভু আছে (প্ৰত্যেকৰেই) ওচৰত, (তেওঁৰেই) প্ৰাৰ্থনাৰ প্ৰত্যুত্তৰ দিওঁতা।

৬৩) সিহঁতে কলে হে চালেহ, স্বৰূপতে ইয়াৰ পূৰ্বে তুমি আমাৰ মাজত সকলোৰে আশা-ভৰসাৰ স্থল আছিল, অথচ আমাৰ পূৰ্ব - পুৰুষহঁতে যি উপাস্যবিলাকৰ পূজা কৰি আহিছে সেইবিলাকৰ পূজা

عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝۹

وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۝۱۰

وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ۝ إِلَّا إِبْرَاهِيمَ إِتَّعَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۝ إِلَّا بَعْدَ الْقَوْمِ هُودٍ ۝

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۝ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَعِفَرُوهُ ۝ ثُمَّ تَوَبَّوْا إِلَيْهِ ۝ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ۝

قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا

কৰিবলৈ তুমিয়ে নিষেধ কৰিছা
আৰু বাস্তৱতে যি কথাৰ ফালে তুমি
আমাক আহ্বান কৰিছা তাৰ বিষয়ে
আমি সন্দেহত পৰি অস্থিৰ হৈ
আছোঁ।

وَإِنَّا لَنَعْنِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ
مُرِيْبٍ ۝۱۳

৬৪) তেওঁ কলে, হে মোৰ জাতি,
তোমালোকে ভাবি চোৱা নাই নে, মই
মোৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণৰ
ওপৰত থিয় দি আছোঁ, আৰু তেওঁ
নিজৰ ফালৰ পৰা মোক কৰুণা দান
কৰিছে; এনে অৱস্থাতো যদি মই
তেওঁৰ অবাধ্য হওঁ, তেন্তে মোক
তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কোনে সহায় কৰিব
পাৰে? তেনে অৱস্থাত তোমালোকে
মোৰ ক্ষতিৰ ভাগহে বৃদ্ধি কৰিবা।

قَالَ يَقُومِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ
مِّن رَّبِّي وَأَتَيْنِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي
مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ ۚ فَمَا تَزِيدُونَنِي
غَيْرَ مَحْسِرٍ ۝۱৪

৬৫) আৰু হে মোৰ জাতি, আল্লাহৰ
(নামত এৰি দিয়া) এই উটজনী
তোমালোকৰ নিমিত্তে (আল্লাহৰ)
নিদৰ্শন স্বৰূপ; গতিকে তাইক এৰি
দিয়া যাতে তাই আল্লাহৰ পৃথিৱীত
চৰি ফুৰে, আৰু কোনো প্ৰকাৰ কষ্ট
দিবৰ অৰ্থে তাইক স্পৰ্শ নকৰিবা;
যদি তাকে কৰা তেন্তে অবিলম্বে
(আল্লাহৰ) শাস্তিয়ে তোমালোকক
আহি ধৰিব।

وَيَقُومِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا
تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ
فِيَا حُذِّكُمْ عَذَابَ قَرِيْبٍ ۝۱৫

৬৬) তথাপি সিহঁতে তাইৰ ভৰিৰ
সিৰ কাটি পেলালে; তেতিয়া তেওঁ
কলে, তোমালোকে নিজৰ ঘৰত
তিনি দিনলৈ (সুখেৰে) খাই-বৈ
থাকা; (শাস্তিৰ) এই অপীকাৰ
কেতিয়াও মিছা হ'ব নোৱাৰে।

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ
ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ۖ ذٰلِكَ وَعَدَّ غَيْرَ مَكْدُوبٍ ۝۱৬

৬৭) পিছত যেতিয়া আমাৰ (স্থিৰ
কৰা) শাস্তি পালেহি, আমি নিজ
কৰুণাৰ দ্বাৰা (চালেহক) উদ্ধাৰ
কৰিলোঁ, আৰু তেওঁৰ লগতে সেই
সকলকো যিসকলে (সত্যত) বিশ্বাস
স্থাপন কৰিছিল; আৰু সেই দিনৰ
লাঞ্ছনাৰ পৰাও (ৰক্ষা কৰিলোঁ)

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِن خِزْيِ

;নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভু শক্তিশালী, পৰাক্ৰান্ত।

৬৮) আৰু যিসকলে অন্যায় কৰিছিল সিহঁতক ভীষণ গুম-গুমনিয়ে ধৰিলে। তেতিয়া সিহঁতে নিজৰ ঘৰতে উবুৰি খাই পৰি থাকিল।

৬৯) (এনে ভাবে) যেন সিহঁতে তাত কেতিয়াও বাস কৰায়ে নাছিল। চোৱাঁ ছামুদ জাতি নিশ্চয় নিজ প্ৰভুৰ অবিশ্বাসী হৈছিল; সাৰধান : ছামুদ জাতিৰ প্ৰতি (আল্লাহৰ) অভিশাপ।

৭০) আৰু স্বৰূপতে আমাৰ দুতসকল ইব্ৰাহিমৰ ওচৰলৈ আনন্দৰ সংবাদ লৈ আহিল; তেওঁলোকে কলে, শান্তি হওক (তোমাৰ প্ৰতি) তেওঁ কলে, (তোমালোকৰ প্ৰতিও শান্তি হওক); আৰু ততালিকে এটা ভজা দামুৰি আনি আগ বঢ়ালে।

৭১) পিছত যেতিয়া তেওঁ দেখিলে তেওঁলোকে খাদ্যৰ পিনে হাত নেমেলে, তেতিয়া তেওঁলোক নো কোন সেই বিষয়ে তেওঁৰ মনত সন্দেহ হ'ল, আৰু তেওঁলোকৰ সম্বন্ধে তেওঁৰ মনত আশঙ্কা জন্মিল। তেওঁলোকে কলে, তুমি ভয় নকৰিবা; বাস্তৱতে আমাক পঠোৱা হৈছে লুতৰ জাতিলৈ।

৭২) আৰু তেওঁৰ পত্নীয়ে থিয় দি (এই কথাবোৰ শুনি) আছিল; তেওঁ হাঁহিলে। তাৰ পিছত আমি তেওঁক ইচহাকৰ জন্ম সম্বন্ধে আৰু ইচহাকৰ পাছত ইয়াকুবৰ আগমন সম্বন্ধে সুসংবাদ দিলোঁ।

৭৩) তেওঁ কলে, কি আচৰিত কথা, মোৰ সন্তান কেনেকৈ হ'ব? মই যে বৃদ্ধা আৰু স্বামীজনো বৃদ্ধ, নিশ্চয় ই এটা অতি আচৰিত কথা।

يَوْمَئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٧﴾

وَآخِذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثْمِينَ ﴿٦٨﴾

كَانَ لَمْ يَخْنُوقِيهَا إِلَّا إِنَّ تَمُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بَعْدَ لَثَمُودَ ﴿٦٩﴾

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلَنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا ۗ قَالَ سَلَامٌ ۗ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿٧٠﴾

فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۗ قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ لُوطٍ ﴿٧١﴾

وَأَمْرَاتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَقَ ۗ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَقَ يَعْقُوبَ ﴿٧٢﴾

قَالَتْ يَوَيْلَتِي ۗ أَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا ۗ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٣﴾

৭৪) তেওঁলোকে কলে, কি: আল্লাহৰ কাৰ্য্য সম্বন্ধে বিস্মিত হৈছানে? হেৰা এই ঘৰৰ পৰিয়াল; আল্লাহৰ কৰুণা আৰু তেওঁৰ বহু আশীৰ্বাদ তোমালোকৰ প্ৰতি হওক। নিশ্চয় তেওঁৰেই সকলো প্ৰশংসাৰ যোগ্য, অতি মহান।

৭৫) পিছত যেতিয়া ইব্ৰাহিমৰ (মনৰ) পৰা ভয় দূৰ হ'ল, আৰু তেওঁলৈ আমাৰ শুভ-সংবাদ আহিল, তেতিয়া তেওঁ লুতৰ জাতিৰ পক্ষে আমাৰ ওচৰত বৰকৈ খাটিব ধৰিলে।

৭৬) নিশ্চয় ইব্ৰাহিম আছিল ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰোঁতা, কোমল অন্তকৰণৰ, (আল্লাহৰ ফালে) বিনীত ভাবে বাৰে বাৰে ঘূৰি আহোঁতা।

৭৭) হে ইব্ৰাহিম সিহঁতৰ হৈ খাটিবলৈ এৰি দিয়া; স্বৰূপতে তোমাৰ প্ৰভুৰ আদেশ (পূৰ্ণ হবৰ সময়) পালেহি; আৰু নিশ্চয় সিহঁতৰ ওপৰত এনে শাস্তি পৰিব যি অনিবাৰ্য্য।

৭৮) আৰু আমাৰ দূতসকল লুতৰ ওচৰলৈ অহাত তেওঁ দুঃখ কৰিলে; আৰু তেওঁলোকক বক্ষা কৰিবৰ ক্ষমতা তেওঁৰ নাই ভাবি তেওঁ কলে, আজি (বিপদৰ) কি কঠিন দিন।

৭৯) আৰু তেওঁৰ জাতিৰ লোকসকল (উত্তেজিত হৈ) তেওঁৰ ওচৰলৈ দম্‌দমাই লৰি আহিলে; আৰু পূৰ্বে পৰা সিহঁত অসং কাৰ্য্য কৰি আহিছিল। তেওঁ কলে, হে মোৰ জাতি, এই সকলেই মোৰ কন্যা; এই সকলেই তোমালোকৰ নিমিত্তে অধিক পৰিত্ৰ;

قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ
وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ
حَمِيدٌ مُجِيدٌ ﴿٧٤﴾

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ
وَجَاءَتْهُ الْبَشْرَىٰ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٥﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُّنتَبِعٌ ﴿٧٦﴾

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا ۖ إِنَّهُ
قَدْ جَاءَ أَمْرٌ رَبِّكَ ۖ وَإِنَّهُمْ لَمَبْهُمُ
عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٧﴾

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ مَا بِهِمْ
وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ
عَصِيبٌ ﴿٧٨﴾

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ ۖ وَمِنْ
قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ ۖ قَالَ يَتَقَوْمِ
هَؤُلَاءِ بَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا

গতিকে আল্লাহলৈ ভয় ৰাখা, আৰু মোৰ আলহীৰ কাৰণে মোক লাঞ্চিত নকৰিবা; তোমালোকৰ মাজত ন্যায়বান মানুহ এজনো নাই নে ?

اللَّهُ وَلَا تُخْرُونَ فِي صِفِي ٥٧
مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيدٌ ٥٧

৮০) সিহঁতে কলে, স্বৰূপতে তুমি জানিবলৈ পাইছা, তোমাৰ কন্যা সকলৰ ওপৰত আমাৰ কোনো অধিকাৰ নাই; আৰু আমি কি ইচ্ছা কৰিছোঁ তাকো তুমি জানা।

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكُمْ مِنْ حَقٍّ ٥٨
وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ٥٨

৮১) তেওঁ কলে হয়: তোমালোকক প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ মোৰ শক্তি থকাহেঁতেন; নাইবা এজন শক্তিশালী ব্যক্তিৰ সহায় লব পৰাহেঁতেন।

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِيٌّ إِلَيَّ
رُكْنٌ شَدِيدٌ ٥٩

৮২) সেই দূতসকলে কলে, হেলুত, আমি তোমাৰ প্ৰভুয়ে পঠোৱা দূত; সিহঁতে কেতিয়াও তোমাৰ ওচৰ চাপিব নোৱাৰে; গতিকে নিশা থাকোতেই (কোনো সময়ত) নিজ পৰিয়ালক লৈ ওলাই যোৱা; আৰু(চোৱা) তোমালোকৰ এজনেও যেন ইফালে সিফালে মন নকৰে তোমাৰ পক্ষীৰ বাহিৰে, কিয়নো যি বিপদ সিহঁতৰ ওপৰত পৰিব সেই বিপদ নিশ্চয় তেওঁৰ ওপৰতো পৰিব; বাস্তৱতে ৰাতি পুৱাৰ সময় হৈছে, সিহঁতৰ (শাস্তিৰ) প্ৰতিশ্ৰুত সময়; পুৱাৰ সময় নিচেই ওচৰতে নহয় নে ?

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلَوْا
إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ
وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتَكَ ٦٠
إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ ٦٠
مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ٦٠ أَلَيْسَ الصُّبْحُ
بِقَرِيبٍ ٦٠

৮৩) পিছত যেতিয়া আমাৰ আদেশ (পূৰ্ণ হবৰ নিৰ্ধাৰিত সময়) আহিল আমি সেই নগৰখন (ভূমিকম্পৰ দ্বাৰা) তল-ওপৰ কৰি লুটিয়াই দিলোঁ; আৰু তাৰে ওপৰত আমি টান শিলৰ বৰষুণ পেলালোঁ, ঠাক ঠাক কৰি।

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا
وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ٦١
مَنْصُودٍ ٦١

৮৪) সেইবিলাক শিল তোমাৰ প্ৰভুৰ মীমাংসা মতে (এই দিনৰ শাস্তিৰ কাৰণে) স্থিৰ কৰি থোৱা হৈছিল; আৰু এই শাস্তিৰ ঠাই (মস্কাৰ) অন্যায়কাৰীসকলৰ পৰা দূৰ নহয়।

مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ وَمَاهِي مِنَ
الظَّالِمِينَ بِيَعِيدٌ ﴿٨٤﴾

৮৫) আৰু মদয়ন জাতিলৈ (আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ) সিহঁতৰ ভাই ককাইৰে মাজৰ শ্বোআইব নামে এজনক। তেওঁ কলে, হে মোৰ জাতি, আল্লাহৰেই আৰাধনা কৰা; তোমালোকৰ নিমিত্তে তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো উপাস্য নাই; আৰু (বেপাৰ কৰোঁতে) মাপ-জোখ আৰু ওজন কম নকৰিবা; (আজি) অৱশ্যে তোমালোকক সমৃদ্ধিশালী দেখিছোঁ; কিন্তু মই সেই শাস্তি লৈ ভয় কৰিছোঁ যি এদিনা সকলোকে আগুৰি ধৰি তোমালোকৰ ওপৰত পৰিব।

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يُقَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ وَلَا
تَتَّقُوا الْمَكِّيَالَ وَالْمِيزَانَ إِلَىٰ
أَرْبَابِكُمْ بِخَيْرٍ وَإِلَىٰ أَخَافَ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ مَّحِيطٍ ﴿٨٥﴾

৮৬) আৰু হে মোৰ জাতি, (বেপাৰ কৰোঁতে) মাপ-জোখ আৰু ওজন ন্যায়মতে পূৰ্ণ কৰি (বস্ত্ৰ) বেচিবা; আৰু লোকক বস্ত্ৰ দিওঁতে কম নকৰি যি সিহঁতৰ প্ৰাপ্য তাকে দিবা; আৰু পৃথিৱীত অন্যায় আচৰণৰ দ্বাৰা অশান্তি বিস্তাৰ নকৰিবা।

وَيُقَوْمٍ أَوْفُوا الْمَكِّيَالَ وَالْمِيزَانَ
بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ
وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾

৮৭) (ব্যৱসায়ত) যিখিনি লাভ আল্লাই দান কৰে তাতেই তোমালোকৰ নিমিত্তে আছে মঙ্গল, যদিহে তোমালোকে বিশ্বাসী হোৱা, আৰু মই তোমালোকৰ সংৰক্ষণৰ ভাৰ লৈ অহা নাই।

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ۗ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيظٍ ﴿٨٧﴾

৮৮) সিহঁতে কলে, হে শ্বোআইব, তোমাৰ উপাসনাই তোমাক (ইয়াকে উপদেশ দিবলৈ) আদেশ দিছে নে যে আমাৰ পিতৃ-পুৰুষে যিবিলাকৰ পূজা কৰিছিল সেইবিলাকক আমি পৰিত্যাগ কৰো, নাইবা নিজৰ ধন

قَالُوا الشُّعَيْبُ أَصْلَوْتِكَ تَأْمُرُكَ أَنْ
تَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي

ইচ্ছামতে ব্যয় নকৰো ? নিশ্চয় (জগতত) ধৈৰ্য্যশীল, সত্যপৰায়ণ মানুহ অকল এজন তুমিয়েই ।

أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ ۖ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ
الرَّشِيدُ ۝

৮৯) তেওঁ কলে, হে মোৰ জাতি, তোমালোকে ভাবি চোৱা নাই নে ? মোৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণৰ ওপৰত যদি মই থিয় দিছোঁ, আৰু তেওঁৰেই যদি মোক উত্তম জীৱিকা প্ৰদান কৰিছে (তেন্তে মই সত্যৰ ফালে আহান নকৰো কিয়) ? আৰু মোৰ এনে ইচ্ছা কেতিয়াও হ'ব নোৱাৰে যে যি কুকাৰ্য্য কৰিবলৈ তোমালোকক বাৰণ কৰো তাকে নিজ কথাৰ বিপৰীত নিজেই কৰিব ধৰো । পাৰ্য্যমানে সংস্কাৰ সাধনৰ বাহিৰে মোৰ কোনো ইচ্ছা নাই; আৰু (এই কাৰ্য্যত) আল্লাহৰ বাহিৰে আন কাৰো সহায় নাই; তেওঁৰেই ওপৰত মই নিৰ্ভৰ কৰি আছোঁ, আৰু তেওঁৰেই পিনে বিনীতভাবে মু কৰিছোঁ ।

قَالَ يَقُومُ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْتَةٍ
مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا
أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمُ إِلَىٰ مَا أَنهَكُمُ
عَنْهُ ۗ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا
اسْتَطَعْتُ ۗ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ ۗ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝

৯০) আৰু হে মোৰ জাতি, মোৰ শত্ৰুতাই যেন তোমালোকক এনে অসৎ কাৰ্য্য কৰিবলৈ প্ৰবৃত্ত নকৰে যাৰ ফলত যেনে বিপদ নুহৰ জাতি বা হৃদৰ জাতি নাই বা চালেহৰ জাতিৰ ওপৰত পৰিছিল তেনে বিপদ তোমালোকৰ ওপৰতো পৰে; আৰু লুতৰ জাতিৰ ঘটনা তোমালোকৰ নিমিত্তে বহু কালৰ ঘটনা নহয় ।

وَيَقُومُ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي ۗ أَنْ
يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ
قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ ۗ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ
مِّنكُمْ بِبَعِيدٍ ۝

৯১) আৰু তোমালোকে নিজ প্ৰভুৰ পৰা ক্ষমা ভিক্ষা কৰা; তাৰ পিছত অনুতাপ কৰি তেওঁৰ ফালে মু কৰা; বাস্তৱতে মোৰ প্ৰভু পৰম দানশীল, শ্ৰেষ্ঠ স্নেহময় ।

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ ۗ إِنَّ
رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ۝

৯২) সিহঁতে কলে, হে শ্বোআইব, তুমি যিবোৰ কথা কৈছা তাৰ বেছি ভাগেই আমি বুজিব নোৱাৰো; নিশ্চয় আমি তোমাক আমাৰ মাজৰ এজন (সামান্য) শক্তিহীন মানুহ যেন হে গণ্য কৰো; আৰু তোমাৰ লগত নিজৰ আত্মীয় সকল নথকা হলে আমি নিশ্চয় তোমাক শিল দলিয়াই মাৰিলোঁহেঁতেন; আৰু আমাৰ বিৰুদ্ধে তুমি পৰাক্ৰমী হ'ব নোৱাৰা।

৯৩) তেওঁ কলে, হে মোৰ জাতি, তোমালোকৰ ওপৰত মোৰ আত্মীয়-স্বজনৰ ক্ষমতা আল্লাহতকৈ অধিক হ'ব পাৰেনে? আৰু সেই আল্লাহকেই তোমালোকে আওকাণ কৰি পিঠি দিছা; তোমালোকে যিহকেই কৰা মোৰ প্ৰভুয়ে নিশ্চয় তাক আণ্ডৰি ধৰে।

৯৪) আৰু হে মোৰ জাতি, তোমালোকে নিজৰ ঠাইত কাম কৰি গৈ থাকা, মইয়ো নিজৰ কাম কৰি থাকিম; আগলৈ তোমালোকে জানিব পাৰিবা শাস্তি কাৰ ওপৰত পৰি কাক লাঞ্ছিত কৰিব, আৰু কোননো মিথ্যাবাদী; আৰু তোমালোকে প্ৰতীক্ষা কৰি থাকা, তোমালোকৰ লগে লগে মইয়ো প্ৰতীক্ষা কৰি থাকিম।

৯৫) আৰু যেতিয়া আমাৰ আদেশ (পূৰ্ণ হোৱাৰ সময়) পালেহি, আমি শ্বোআইবক আৰু তেওঁৰ লগতে যিসকলে বিশ্বাস কৰিছিল সেই সকলোকো নিজ কৰুণাৰ দ্বাৰা বক্ষা কৰিলোঁ। কিন্তু অন্যাযকাৰী সকলক ভূমিকম্পৰ গুম্‌গুমনিয়ে ধৰিলে; তাৰ ফলত সিহঁত সিহঁতৰ ঘৰ সমূহতেই উবুৰি খাই পৰি থাকিল।

قَالُوا لَشُعَيْبٌ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا
تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا
رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا
بِعَزِيزٍ ﴿٩٢﴾

قَالَ يَقَوْمِ أَرَهْطِيَّ أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنَ
اللَّهِ ط وَاللَّهُ تَعَالَى وَرَأَى كُمْ ظَهْرِيًّا ط
إِن رَّبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُجِيبٌ ﴿٩٣﴾

وَيَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي
عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ لَمَنْ يَأْتِيهِ
عَذَابٌ يُجْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ط
وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٤﴾

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ
ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ
جُثَمِينَ ﴿٩٥﴾

১৬) সিহঁতে যেন সেই ঠাইত কেতিয়াও অৱস্থান কৰা নাছিল। সাৱধান: ছামুদ জাতিৰ ওপৰত যি অভিশাপ পৰিছিল সেই অভিশাপ মদয়ন জাতিৰ ওপৰতো পৰিল।

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ الْأَبْعَدَ الْمَدْيَنَ
كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٦﴾

১৭) আৰু স্বৰূপতে মুচাক আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ নিজ নিদৰ্শনসমূহ আৰু প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণৰ সৈতে।

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ
مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾

১৮) ফিৰাউন আৰু তেওঁৰ প্ৰধান বিষয়া সকলৰ ওচৰলৈ; কিন্তু সিহঁতে ফিৰাউনৰ আদেশ মতে চলিছিল, অথচ ফিৰাউনৰ আদেশ ন্যায্যসঙ্গত নাছিল।

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَأَتَّعُوا أَمْرَ
فِرْعَوْنَ ۗ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٨﴾

১৯) পুনৰুত্থানৰ দিনা তেওঁ নিজ জাতিৰ (নেতা স্বৰূপে) আগে আগে যাব, আৰু নৰকৰ অগ্নিৰ ফালে সিহঁতক নমাই লৈ যাব; আৰু যত নমাই নিয়া হ'ব সেয়া নামিবৰ কি নিকৃষ্ট ঠাই।

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأُورَدَهُمْ
النَّارَ ۗ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ ﴿٩٩﴾

১০০) আৰু এই পৃথিৱীত আৰু পুনৰুত্থানৰ দিনাও (আল্লাহৰ) অভিশাপক সিহঁতৰ অনুসৰণ কৰিবলৈ দিয়া হ'ব; যি প্ৰতিদান সিহঁতক দিয়া হ'ব সি কি অপকৃষ্ট প্ৰতিদান।

وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً ۗ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
بِئْسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿١٠٠﴾

১০১) (অতীতৰ) নগৰবিলাকৰ যি কাহিনীসমূহ আমি তোমাৰ আগত বৰ্ণনা কৰিছোঁ তাৰে মাজৰ ইও এটি; তাৰে কিছুমান (এতিয়াও) অৱস্থিত আৰু কিছুমান সমূলি ধ্বংস কৰি দিয়া হ'ল।

ذٰلِكَ مِنْ أُنْبَاءِ الْقُرَىٰ نَقَّصْنَاهُ عَلَيْكَ مِنْهَا
قَائِمًا ۗ وَحَصِيدًا ﴿١٠١﴾

১০২) আৰু সিহঁতৰ প্ৰতি আমি একো অন্যায় কৰা নাছিলোঁ, বৰং সিহঁতে নিজেই নিজ আত্মাসমূহৰ প্ৰতি অন্যায় কৰিছিল; পিছত

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ

যেতিয়া তোমাৰ প্ৰভুৰ আদেশ পালেহি, আল্লাহক এৰি সিহঁতে যি উপাস্যবিলাকক আহ্বান কৰিছিল সেইবিলাকৰ দ্বাৰা সিহঁতৰ একোকে উপকাৰ নহ'ল, বৰং সিহঁতে সিহঁতৰ সংহাৰ-বৃদ্ধিৰ হে কাৰণ হ'ল।

১০৩) আৰু যেতিয়া নগৰবাসী সকলক সিহঁতে অন্যায় কৰি থাকোঁতে তোমাৰ প্ৰভুয়ে ধৰে তেওঁ অবিকল এই অনুৰূপে ধৰে; তেওঁৰ ধৰা অতি যন্ত্ৰণাদায়ক, অতি কঠোৰ।

১০৪) যিয়ে পৰলোকৰ শাস্তিৰ ভয় ৰাখে তাৰ নিমিত্তে ইয়াৰ মাজত অৱশ্যে নিদৰ্শন আছে। এয়ে সেই (শেষ দিন) যিদিনা সমগ্ৰ মানৱ জাতিক একেলগ কৰা হ'ব; এয়ে সকলোৱে দৰ্শন কৰা দিন।

১০৫) আৰু সেই দিন আমি সৃগিত ৰাখিছোঁ এটা নিৰ্ধাৰিত সময় পৰ্য্যন্ত।

১০৬) যেতিয়া সেই দিন আহি পাব তেওঁৰ অনুমতি বিনা কোনো আত্মাই মাত মাতিব নোৱাৰিব; পিছত সেই মানুহ সকলৰ মাজত এভাগ হ'ব দুৰ্ভগীয়া, আৰু আন এভাগ হ'ব সৌভাগ্যশীল।

১০৭) আৰু যিসকল হ'ব দুৰ্ভগীয়া সেইসকল নৰকৰ অগ্নিত পৰিব, আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে তাত থাকিব চিঞৰ-বাখৰ আৰু কান্দোন।

১০৮) তাতেই সিহঁতে দীৰ্ঘকাললৈ থাকিব লগীয়া হ'ব যেতিয়ালৈকে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী বিদ্যমান, যদিহে তোমাৰ প্ৰভুৰ অন্যৰূপ ইচ্ছা নহয়, কিয়নো তোমাৰ প্ৰভুৰ যি ইচ্ছা তাকে সম্পন্ন কৰিবৰ পূৰ্ণ ক্ষমতা আছে।

فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ أَمْرُ
رَبِّكَ ۗ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٧﴾

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ
وَهِيَ ظَالِمَةٌ ۗ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٨﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ
الْآخِرَةِ ۗ ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لِّلَّهِ
النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ﴿١٩﴾

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدُّودٍ ﴿٢٠﴾

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ
فَمِنْهُمْ سُقَىٰ وَ سَعِيدٌ ﴿٢١﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُّوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا
زَفِيرٌ وَ سَهيقٌ ﴿٢٢﴾

خَلْدَيْنِ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ
وَ الْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۗ إِنَّ رَبَّكَ
فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿٢٣﴾

১০৯) কিন্তু যিসকল সৌভাগ্যশীল সেইসকল স্বৰ্গত থাকিব, তাতেই চিৰকাল বাস কৰিব যেতিয়ালৈকে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী বিদ্যমান, যদিহে তোমাৰ প্ৰভুৰ অন্যৰূপ ইচ্ছা নহয় (আল্লাহৰ) এই অনুগ্রহ অনন্ত।

১১০) গতিকে যিসকলৰ সিহঁতে পূজা কৰে সেই সম্বন্ধে তোমাৰ (মনত) যেন কোনো সন্দেহ নাথাকে; পূৰ্বে যিদৰে সিহঁতৰ পিতৃ-পুৰুষ সকলে পূজা কৰিছিল অবিকল সেইদৰে সিহঁতেও পূজা কৰিছে; আৰু নিশ্চয় আমি সিহঁতক সিহঁতে কৰা (অসৎ কাৰ্য্যৰ প্ৰতিফলৰ) অংশ লঘু নকৰি পূৰ্ণমাত্ৰাই দিম।

১১১) আৰু স্বৰূপতে আমি মুচাক ধৰ্ম গ্ৰন্থ দান কৰিছিলোঁ, কিন্তু তাৰ মাজত (নানা) বিৰোধ সৃষ্টি কৰা হ'ল; আৰু পূৰ্বেই তোমাৰ প্ৰভুৰ বিধান স্থাপিত নোহোৱা হলে, সিহঁতৰ মাজত নিশ্চয় কেতিয়াবাই মীমাংসা হৈ গ'লহেঁতেন; আৰু (এতিয়াও) এই বিষয়ে সিহঁতে নিশ্চয় সন্দেহত খৰকবৰক হৈ পৰি আছে।

১১২) আৰু সকলোৰে নিমিত্তে নিশ্চিতকৈ এয়ে ঘটিব যথা সময়ত তোমাৰ প্ৰভুৱে সকলোকে সিহঁতৰ কাৰ্য্যৰ প্ৰতিদান নিশ্চয় পূৰ্ণ পৰিমাণে দিব, (কিয়নো) সিহঁতে যিহকে কৰে সেই সম্বন্ধে তেওঁ নিশ্চয় পৰিঙাত।

১১৩) গতিকে (হে মহম্মদ), তোমাক যি আদেশ দিয়া হৈছে সেই অনুসাৰে তুমি, আৰু তোমাৰ লগতে সেই সকলেও যিসকলে (আল্লাহৰ ফালে) মু কৰিছে, (নিজ কাৰ্য্যত) দৃঢ় হৈ থাকা, আৰু তোমালোকে কেতিয়াও

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فِي الْجَنَّةِ خُلْدِينَ
فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا
مَا شَاءَ رَبُّكَ ۖ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُودٍ ۝۱۰

فَلَاتُكَ فِي مَرِيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ ۖ
مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ
مِّن قَبْلُ ۖ وَإِنَّا لَمُوقِفُوهُمْ نَصِيبُهُمْ
غَيْرَ مَنقُوصٍ ۝۱۱

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ۖ
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَفُضِيَ
بَيْنَهُمْ ۖ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ۝۱۲

وَإِنَّ كُلَّ لَمَالٍ لَّيَوْمَ فَيُنْفِقُ فِيهِمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ ۖ
إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝۱۳

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ

সীমা লঙ্ঘন নকৰিবা; তোমালোকে যিহকে কৰা তেওঁ নিশ্চয় নিৰীক্ষণ কৰি থাকে।

১১৪) আৰু যিসকল অন্যায়কাৰী সিহঁতৰ ফালে তোমালোকে ঢাল নলবা, নতুবা অগ্নিয়ে তোমালোকক স্পৰ্শ কৰিব; আৰু আল্লাহ ভিন্ন তোমালোকৰ নিমিত্তে কোনো বন্ধু নাই; আৰু তোমালোকক কোনো প্ৰকাৰ সহায় দিয়া নহ'ব।

১১৫) আৰু তুমি নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰা, দিনৰ দুই প্ৰান্তে আৰু নিশাৰ সেই ভাগতো যি (দিনৰ) বেছি ওচৰ; নিশ্চয় সৎকাৰ্যসমূহে অসৎকাৰ্যসমূহক দূৰীভূত কৰে; উপদেশ গ্ৰহণ কৰোঁতা সকলৰ নিমিত্তে এয়ে সৎ উপদেশ।

১১৬) আৰু তুমি (সত্য প্ৰতিষ্ঠাৰ কাৰ্য্যত) ধৈৰ্য্য ধৰি থাকা, নিশ্চয় আল্লাই সৎকৰ্মীসকলৰ প্ৰতিদান কদাপি বিনষ্ট নকৰে।

১১৭) এতেকে (ভাবি চোৱাঁ) তোমালোকৰ পূৰ্ববৰ্ত্তী জাতিসকলৰ মাজত জ্ঞান আৰু বুদ্ধি থকাসকলে কিয় (মানুহক) পৃথিৱীত অশান্তি সৃষ্টি কৰিবলৈ নিষেধ কৰা নাছিল, সিহঁত কিছু সংখ্যক লোকৰ বাহিৰে যিসকলক আমি ৰক্ষা কৰিছিলোঁ। আৰু অন্যায়-কাৰীসকলক যি সুখ-সন্তোষ উপভোগ কৰিবলৈ দিয়া হৈছিল, সেইসকলে তাৰে অনুসৰণ কৰি আছিল; আৰু (আল্লাহৰ সম্মুখত) সেইসকলেই অপৰাধী প্ৰমাণিত হ'ল।

১১৮) তোমাৰ প্ৰভুৰ ই যোগ্য নহয় যে তেওঁ নগৰসমূহ তাৰ অধি-বাসীসকলক আত্মসংশোধনৰ নিমিত্তে যত্নশীল হৈ থাকোঁতে অন্যায়ৰূপে ধ্বংস কৰে।

وَلَا تَطْغَوْا ۗ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٣﴾

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ

النَّارُ ۗ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن أَوْلِيَاءَ

ثُمَّ لَا تَنْصُرُونَ ﴿١١٤﴾

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّن

الَّيْلِ ۗ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ۗ

ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّكْرَيْنِ ﴿١١٥﴾

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ

الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٦﴾

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُوا

بَقِيَّةً يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا

قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۗ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ

ظَلَمُوا مَا أَتَرَفُوا فِيهِ وَكَانُوا

مُجْرِمِينَ ﴿١١٧﴾

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ

وَأَهْلَهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٨﴾

১১৯) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৱে ইচ্ছা কৰা হলে তেওঁ নিশ্চয় মানৱ জাতিক একেটা সম্প্ৰদায় কৰিলেহেঁতেন; (তেওঁ এনে ইচ্ছা কৰা নাই) সেই দেখি সিহঁত সদায় বেলেগ বেলেগ দল হৈ থাকিব।

১২০) সেইসকলৰ বাহিৰে যিসকলৰ প্ৰতি তোমাৰ প্ৰভুৰ কৰুণা বৰ্ষণ হয়; আৰু সেইসকলক তেওঁ সৃষ্টি কৰিছে সেই কৰুণাৰ যোগ্য কৰিবলৈ; আৰু (তেনে বিৰোধৰ ফলত) তোমাৰ প্ৰভুৰ এই বাণী পূৰ্ণ হ'ব, — মই নিশ্চয় সেইসকলক জিন আৰু মানৱেৰে নৰক পৰিপূৰ্ণ কৰিম।

১২১) আৰু ৰচুলসকলৰ নানা কাহিনী তোমাৰ আগত আমি এনেভাৱে বৰ্ণনা কৰো যাতে তাৰ দ্বাৰা তোমাৰ অন্তৰ আমি দৃঢ় কৰো; আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ বিশ্বাসী-সকলৰ নিমিত্তে এই বিবৃতিৰ মাজেদি আহি পাইছে সত্য, আৰু সৎ উপদেশ; আৰু সোঁৱৰণী।

১২২) আৰু অশ্বাসীসকলক তুমি কোৱা, তোমালোকে নিজ ঠাইত (সাধ্যমতে) কাৰ্য্য কৰি থাকা আমিও নিজ কাৰ্য্য নিশ্চয় কৰি গৈ থাকিম; ১২৩) আৰু তোমালোকে (কাৰ্য্যৰ ফলৰ) অপেক্ষা কৰি থাকা; আমিও নিশ্চয় অপেক্ষা কৰি থাকিম।

১২৪) আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ সকলো অদৃশ্য বিষয়ৰ জ্ঞান আছে আল্লাহৰেই; আৰু তেওঁৰেই ওচৰত সকলো কাৰ্য্যৰ (শেষ) প্ৰত্যাবৰ্ত্তন। গতিকে তুমি তেওঁৰেই আৰাধনা কৰি থাকা, আৰু তেওঁৰেই ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি থাকিবা; আৰু তোমালোকে যিহকে কৰা তাৰ বিষয়ে তোমাৰ প্ৰভু আওকণীয়া নহয়।

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً
وَاحِدَةً ۗ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ مُمْتَلِكِينَ ۝۱۱۹

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ۗ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ
وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۝۱۲০

وَكَلَّا تَقْصُصَ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا
نَثَبْتُ بِهِ فُؤَادَكَ ۗ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ
الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝۱২১

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَى
مَكَانَتِكُمْ ۗ إِنَّا عَامِلُونَ ۝۱২২

وَانتَظِرُوا ۗ إِنَّا مُنتَظِرُونَ ۝۱২৩

وَاللَّهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ
يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهَا فَاَعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ
عَلَيْهِ ۗ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝۱২৪

سُورَةُ يُوسُفَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ مِائَةٌ وَاثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً وَاثْنَا عَشَرَ رُكُوعًا

চুৰা-১২

YUSUF

ইয়ুচুফ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

২) আলিফ, লাম, বা انا الله اُزى ا
(মই আল্লাহ, দৃষ্টি ৰাখোতা) এই
আয়াতসমূহ সুস্পষ্ট গ্ৰন্থৰ ।

৩) আমি নিশ্চয় এই গ্ৰন্থ আৰবী
ভাষাত কোৰ-আন ৰূপে অৱতীৰ্ণ
কৰিছোঁ যাতে তোমালোকে বুজিব
পাৰা ।

৪) তোমাৰ প্ৰতি এই কোৰ-আন
প্ৰত্যাদেশ কৰি আমি তোমাৰ আগত
অতি উত্তমৰূপে এটি কাহিনী বৰ্ণনা
কৰিছোঁ; কাৰণ ইয়াৰ পূৰ্বে তুমি
নিশ্চয় সেইসকলৰ মাজৰ আছিল
যিসকল (এই কাহিনীৰ তত্ত্ব সম্বন্ধে
) পৰিভ্ৰাত নাছিল ।

৫) (চোৰাঁ) ইয়ুচুফে যেতিয়া নিজ
পিতৃক কলে, হে মোৰ পিতা,
সপোনত মই দেখা পালোঁ এঘাৰটি
তৰা আৰু বেলি আৰু জোন – আৰু
দেখিলোঁ সেইবিলাকে মোৰ আগত
(প্ৰণিপাত কৰি) মূৰ দোৱাইছে ।

৬) তেওঁ কলে, হে মোৰ মৰমৰ পুত্ৰ,
তোমাৰ এই সপোন তোমাৰ ভাই-
ককাইহঁতৰ আগত বৰ্ণনা নকৰিবা,
জানোচা তোমাৰ বিৰুদ্ধে সিহঁতে
এটা ডাঙৰ চক্ৰান্ত সাজে; মানুহৰ
নিমিত্তে চয়তান নিশ্চয় প্ৰকাশ্য
শত্ৰু ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ②

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ③

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ
مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَفْلِينَ ④

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ
أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ⑤

قَالَ يَبْنَى لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَيَّ
إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ
الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ⑥

৭) আৰু (তুমি সপোনত যেনে দেখিছা) সেই অনুৰূপ তোমাক তোমাৰ প্ৰভুৱে বাছি ল'ব, আৰু সকলো কথাৰ তত্ত্ব উলিয়াবলৈ শিক্ষা দিব, আৰু তোমাৰ প্ৰতি আৰু ইয়াকুবৰ সন্তান-সন্ততিৰ প্ৰতি নিজ অনুগ্ৰহ পূৰ্ণ কৰিব, যেনেকৈ ইয়াৰ পূৰ্বে তেনে অনুগ্ৰহ তোমাৰ পিতৃ-পুৰুষ ইব্ৰাহিম আৰু ইছহাকৰ প্ৰতি পূৰ্ণ কৰিছিল; নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভু সৰ্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

৮) স্বৰূপতে ইয়ুচুফ আৰু তেওঁৰ ভাই-ককাইৰ কাহিনীত প্ৰশ্ন কৰোঁতা সকলৰ নিমিত্তে আছে বহু নিদৰ্শন।

৯) (চোৱাঁ) যেতিয়া সিহঁতৰ ইজনে সিজনক ক'ব ধৰিলে, নিশ্চয় ইয়ুচুফ আৰু তেওঁৰ ভায়েক আমাৰ পিতৃৰ চকুত আমাতকৈ অধিক প্ৰিয়, অথচ দলে-বলে আমিহে শ্ৰেষ্ঠ; প্ৰকৃততে আমাৰ পিতৃ প্ৰত্যক্ষ ভ্ৰান্তিত পৰি আছে।

১০) গতিকৈ ইয়ুচুফক বধ কৰা নাইবা তেওঁক কোনো (দূৰ) দেশলৈ গৈ এৰি আহা, যাতে তোমালোকৰ পিতৃৰ মৰমৰ পাত্ৰ অকল তোমালোকেই হ'ব পাৰা; তাৰ পাছতো তোমালোকে (ইচ্ছা কৰিলে) ন্যায়পৰায়ণ দল হ'ব পাৰিবা।

১১) সিহঁতৰ মাজৰ কথা কোৱা এজনে এইদৰে মত দিলে যে, ইয়ুচুফক বধ নকৰিবা; আৰু যদি এটা (ডাঙৰ) কামকেই কৰিবলৈ ওলাইছা, তেন্তে এটা শুকান নাদৰ তললৈ তেওঁক পেলাই দিয়া; হ'ব পাৰে বাটকঁৱাসকলৰ কোনো এদলে তেওঁক তুলি লগতে লৈ যাব।

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحٰقَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧﴾

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِّلسَّالِفِينَ ﴿٨﴾

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفَ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا أَيْنَمَا مَنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ۚ إِنَّ آبَاءَنَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٩﴾

أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهٌ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿١٠﴾

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيِّبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١١﴾

১২) (ইয়াকু বৰ ওচৰলৈ আহি)সিহঁতে কলে, হে আমাৰ পিতা, ইয়ুচুফৰ সম্বন্ধে তুমি আমাক কিয় বিশ্বাস নকৰা? অথাৎ আমি নিশ্চয় তেওঁৰ মঙ্গল হে কামনা কৰো।

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ
وَإِنَّا لَهُ لَنَصِحُونَ ﴿١٢﴾

১৩) কাইলৈ তেওঁক আমাৰ লগতে যাবলৈ দিয়া; তেওঁ (বনৰ মাজত) আমোদ কৰিব আৰু খেমালি কৰি ফুৰিব; আৰু আমি নিশ্চয় তেওঁক (আপদ-বিপদৰ) পৰা ৰক্ষা কৰিম।

أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا
لَهُ لَحَفِظُونَ ﴿١٣﴾

১৪)তেওঁ কলে, তেওঁক তোমা-লোকে (মোৰ পৰা) আঁতৰ (কৰি লৈ) গলে মোৰ মনত দুঃখ লাগিব, আৰু (বনত) তেওঁলৈ তোমালোক অমনোযোগী হলে মই ভয় কৰিছোঁ তেওঁক বাঘে যেন নাখায়।

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ
وَإَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ
غٰفِلُونَ ﴿١٤﴾

১৫) সিহঁতে কলে, আমি দলে-বলে লগতে থকা সত্ত্বেও যদি তেওঁক বাঘে ধৰি খায় তেন্তে আমি (নিতান্ত) ক্ষতিগ্রস্ত লোক।

قَالُوا لَيْسَ أَكْلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ
إِنَّا إِذَا الْخُسْرُونَ ﴿١٥﴾

১৬)পিছত যেতিয়া সিহঁত তেওঁক লৈ ওলাই গ'ল, আৰু নাদৰ তললৈ তেওঁক পেলাই দিবলৈ সকলোৰে একমত হ'ল (আৰু তাকে কাৰ্যত পৰিণত কৰিলে) তেতিয়া আমি তেওঁৰ প্ৰতি প্ৰত্যাশ কৰিলোঁ (এদিনা) তুমি নিশ্চয় সিহঁতৰ এই কাৰ্য্য সম্বন্ধে সিহঁতক পৰিভ্ৰাত কৰিবা, কিন্তু (আজি) সিহঁতে তাৰ গমকে পোৱা নাই।

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي
غَيْبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ
بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٦﴾

১৭) আৰু নিশা পোৱাৰ লগে লগে সিহঁত নিজ পিতৃৰ ওচৰলৈ কান্দি কান্দি আহিল।

وَجَاءَ وَآبَاهُمُ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٧﴾

১৮) সিহঁতে কলে, হে আমাৰ পিতা, বাস্তৱতে দৌৰ বাজিত কোনে জিকিব পাৰে তাকে চাবলৈ আমি লৰি ওলাই গৈছিলোঁ, আৰু ইয়ুচুফক আমাৰ বস্ত-বাহিনীৰ ওচৰতে ৰাখি গৈছিলোঁ; এইখিনি সময়তে তেওঁক বাঘে আহি খালে। কিন্তু (আমি জানো) আমি সঁচা কথা কলেও তুমি আমাক বিশ্বাস নকৰা।

১৯) আৰু সিহঁতে (ইয়ুচুফৰ) চোলাটো মিছা তেজ লগাই লৈ আনিছিল। তেওঁ কলে, (এনে কথা নহয়) বৰং তোমালোকে যি ফন্দি পাতিছা তাকে তোমালোকৰ নিজ আত্মাসমূহে তোমালোকৰ চকুত চমৎকাৰ কৰি দেখুৱাইছে; গতিকে প্রকৃষ্ট ঐশ্বৰ্য্য ধাৰণ (নকৰি মই আৰু কি কৰিব পাৰো?) আৰু তোমালোকে যি ডাঠি কৈছা সেই বিষয়ে (মোৰ নিমিত্তে) থাকিলে কেৱল আল্লাহৰ পৰা সহায় ভিক্ষা কৰা।

২০) এনে হ'ল যে এটা বণিক দল (সেই নাদৰ কাষেদি) যাব ধৰিছিল; আৰু সিহঁতে এজনক পানী তুলিবলৈ পঠালে; সি নিজৰ বালটি নমোৱাৰ লগে লগে (চিঞৰি) কলে, আহা: কি আনন্দৰ কথা; (চোৱাঁ) এইটি কি সুন্দৰ ল'ৰা) তেতিয়া সিহঁতে ল'ৰাটিক (তুলি আনি) বাণিজ্য বস্তৰ লগতে লুকাই লৈগ'ল; আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল আল্লাই সকলো ভালকৈ জানিছিল।

২১) পিছত সিহঁতে কেইটি দিৰহম লৈ সামান্য মূল্যতে তেওঁক বেচিলে; আৰু এই বিষয়ে সিহঁতৰ (অধিক) লোভো নাছিল।

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا
يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّبُّ وَمَا
أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٨﴾

وَجَاءَ وَعَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ
بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبِرُوا
جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا
تَصِفُونَ ﴿١٩﴾

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ
فَادْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبْشُرِي هَذَا غُلْمًا
وَأَسْرُوهُ بِضَاعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ
مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢١﴾

২২) আৰু মিচৰ দেশৰ যিজনে ইয়ুচুফক কিনি লৈছিল সেইজনে নিজ পত্নীক কলে, এই ল'ৰাটিক আদৰ কৰি (ঘৰতে) ৰাখা, জানোচা সি (এদিন) আমাৰ উপকাৰ কৰিব, নাইবা তাক আমি পুত্ৰৰূপে তুলি লম। আৰু এইদৰে আমি ইয়ুচুফক সন্মান আৰু ক্ষমা দি সেই দেশত প্ৰতিষ্ঠিত কৰিলোঁ; আৰু এই অৰ্থে যাতে আমি তেওঁক সকলো কথাৰ তত্ত্ব উলিয়াবলৈ শিক্ষা দিওঁ; আৰু নিজ কাৰ্য্য সম্পন্ন কৰিবৰ পূৰ্ণ ক্ষমতা আল্লাহৰ আছে; কিন্তু মানৱৰ সবহভাগেই নাজানে।

২৩) আৰু যেতিয়া তেওঁ যৌৱনপ্ৰাপ্ত হ'ল আমি তেওঁক দান কৰিলোঁ বিচাৰ-শক্তি আৰু জ্ঞান; আৰু সৎকৰ্মীসকলক এইদৰেই প্ৰতিদান দি থাকো।

২৪) আৰু যি তিৰোতাৰ ঘৰত তেওঁ বাস কৰিছিল তাই তেওঁক প্ৰলোভনত পেলাই তেওঁৰ মন ব্যাকুল কৰিছিল, আৰু দুৱাৰবোৰ জপাই কলে, এতিয়া তুমি আহ। তেওঁ কলে, (এনে কামৰ পৰা) মই আল্লাৰহে আশ্ৰয় বিচাৰো; তেওঁ মোৰ প্ৰভু, তেওঁৰেই মোক আদৰ কৰি এই ঘৰত থাকিবলৈ দিছে; নিশ্চয় অন্যান্যকাৰী সকল কেতিয়াও কৃতার্থ হ'ব নোৱাৰে।

২৫) আৰু স্বৰূপতে সেই তিৰোতাৰ মনত তেওঁলৈ কাম-ভাৱৰ উদয় হ'ল, আৰু ইয়ুচুফে তেওঁৰ সম্বন্ধে শুভ ইচ্ছাহে প্ৰকাশ কৰিছিল, আৰু তেওঁ নিজ প্ৰভুৰ প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ দেখা নোপোৱা হলে (তেওঁ অবিচল থাকিবলৈ সক্ষম নহ'লহেঁতেন)।

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِمْرَأَتِهِ
أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ
نَتَّخِذَهُ وَلَدًا ۗ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ
فِي الْأَرْضِ ۗ وَنُعَلِّمُهُ مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ ۗ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۗ
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣﴾

وَرَأَوْنَاهُ أَتَىٰ هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ
وَعَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْت لَكَ ۗ
قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ ۗ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٤﴾

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ ۗ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنَّ رَأَىٰ
بُرْهَانَ رَبِّهِ ۗ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ

এনে ঘটনা ঘটাৰ ফলত আমি তেওঁৰ পৰা আঁতৰাই নিলো অমঙ্গল আৰু অশিষ্টতা। তেওঁ নিশ্চয় আমাৰ এনে ভৃত্যসকলৰ মাজৰ আছিল যিসকলক আমি (আমাৰ বিশেষ অনুগ্রহৰপাত্ৰ কৰি) বাছি লৈছোঁ।

২৬) আৰু দুয়ো দুৱাৰৰ ফালে লৰ মাৰি গ'ল ইজনে সিজনতকৈ আগ বাঢ়িবলৈ; আৰু সেই তিৰোতাই তেওঁৰ চোলা পিছ ফালৰ পৰা টান মাৰি ফালিলে; আৰু এনেকুৱাত দুয়ো দুৱাৰ ডলিতে তেওঁৰ স্বামী (আৰ্জীজক) দেখা পালে। তাই (তত হেৰা হৈ) কলে, তোমাৰ পত্নী সম্বন্ধে যিয়ে বেয়া ভাব ৰাখে তাৰ কাৰণে ইয়াৰ বাহিৰে আৰু কি শাস্তি হ'ব পাৰে যে তাক বন্দী কৰা হয় বা আন কোনো যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি দিয়া হয়?

২৭) ইয়ুচুফে কলে, তেওঁ ৰেই মোক প্ৰলোভনত পেলাই মোৰ মন ব্যাকুল কৰিছে; আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালৰেই এজন সাক্ষীয়ে সাক্ষী দিলে এই বুলি, যদি তেওঁৰ চোলা আগফালে ফলা হৈছে তেন্তে তিৰোতাৰ কথা সঁচা আৰু তেওঁ মিছলীয়া সকলৰ মাজৰ।

২৮) কিন্তু যদি তেওঁৰ চোলা পিঠিৰ ফালে ফলা হৈছে তেন্তে তিৰোতাৰ কথা মিছা আৰু তেওঁ সত্যবাদী সকলৰ মাজৰ।

২৯) যেতিয়া তেওঁৰ স্বামীয়ে দেখা পালে তেওঁৰ চোলা পিঠিৰ ফালে ফলা হৈছে, তেওঁ কলে, নিশ্চয় তোমালোক নাৰী জাতিৰ ই এটা চক্ৰান্তমাত্ৰ; প্ৰকৃততে তোমালোকৰ চক্ৰান্ত ভীষণ।

السُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ ۗ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا
الْمُخْلِصِينَ ﴿٢٥﴾

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ
وَ أَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ۗ قَالَتْ مَا
جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ
يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

قَالَ هِيَ رَأَوْ دَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَ شَهِدَ
شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا ۗ إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ
مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكٰذِبِينَ ﴿٢٧﴾

وَ إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ
وَ هُوَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٢٨﴾

فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ
كَيْدِكُنَّ ۗ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٩﴾

৩০) হে ইয়ুচুফ, এই কথা আৰু যাবলৈ দিয়া; আৰু হে মোৰ পত্নী, তুমি দোষৰ নিমিত্তে (আল্লাহৰ) ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰা; তুমি নিশ্চয় অপৰাধীসকলৰ অন্তৰ্গত হলা।

৩১) আৰু নগৰত মহিলাসকলে ক'ব ধৰিলে আজীজৰ পত্নী নিজৰ ডেকা দাস এজনক প্ৰলোভনত পেলাই তাৰ মন ব্যাকুল কৰিছে; স্বৰূপতে ইয়ুচুফৰ প্ৰেমে তেওঁক আপোন-পাহৰা কৰি তুলিছে; আমি দেখিছোঁ সচাকৈয়ে তেওঁ প্ৰত্যক্ষ ভ্ৰমত পৰিছে।

৩২) আৰু যেতিয়া সিহঁতৰ গুপ্ত-চৰ্চাৰ কথা আজীজৰ পত্নীৰ কাণত পৰিলে, তেওঁ সিহঁতক মাতি পঠালে আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে এটা ডাঙৰ ভোজৰ দিহা কৰিলে, আৰু সিহঁতৰ প্ৰত্যেকৰ আগত (খাদ্যৰ লগতে) এখন এখন ছুৰী থলে। আৰু (তেতিয়া) তেওঁ (ইয়ুচুফক) আদেশ দিলে, এওঁলোকক (দিয়া-মেলা কৰিবলৈ) তুমি ওলাই আহ। তেতিয়া তেওঁক তেওঁলোকে দেখা পাই তেওঁৰ মহাত্ম্যা স্বীকাৰ কৰিলে; আৰু (বিস্ময়পূৰ্ণ হৈ) নিজৰ হাতবোৰকে যেন কাটিবলৈ ধৰিলে। আৰু তেওঁলোকে ইয়াকে কলে, আল্লাহ পৱিত্ৰ, এইজন মানৱ নহয়, প্ৰকৃততে এওঁ এজন সন্মানিত ফিৰিস্তা হে।

৩৩) তেওঁ কলে, যাক লৈ তোমালোকে মোৰ নিন্দা কৰিছিল। এইজনা তেওঁৰেই; আৰু এই আঘাৰ কথা সঁচা, মইয়ে তেওঁক প্ৰলোভনত পেলাই তেওঁৰ মন ব্যাকুল কৰিছিলোঁ; কিন্তু তেওঁ আহ্মা-সংযম কৰিলে। আৰু (মই এতিয়াও কওঁ)

يُوسُفَ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ ۖ إِنَّكَ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٣٠﴾

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۗ إِنَّا لَنُرَبِّهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣١﴾

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۚ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا ۖ إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣٢﴾

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ ۖ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ ۖ وَلَئِن

তেওঁক মই যি আদেশ দিওঁ তাকে যদি তেওঁ পালন নকৰে, তেওঁক নিশ্চয় বন্দী কৰা হ'ব আৰু তেওঁ নিশ্চয় লাঞ্ছিত লোকসকলৰ অন্তৰ্গত হ'ব।

৩৪) তেওঁ (আল্লাহৰ আগত) প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, হে মোৰ প্ৰতিপালক, যি কথাৰ ফালে তেওঁলোকে মোক আহ্বান কৰিছে তাতোকৈ মোৰ পক্ষে বন্দীশাল হে অধিক প্ৰিয়, আৰু তুমিয়ে যদি তেওঁলোকৰ চতুৰালি মোৰ পৰা আঁতৰাই নিদিয়া, হ'ব পাৰে মই তেওঁলোকৰ ফালে ঢাল লওঁ, আৰু (তাৰ ফলত) অজ্ঞানসকলৰ মাজৰ এজন হম।

৩৫) তেতিয়া তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনা তেওঁৰ প্ৰতিপালকে গ্ৰহণ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ পৰা তেওঁলোকৰ চতুৰালি আঁতৰালে; প্ৰকৃততে তেওঁৰেই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাত।

৩৬) পিছত (ইয়ুচুফ নিৰ্দোষ হোৱাৰ) নিদৰ্শনসমূহ দেখা পোৱা সন্দেহ তেওঁলোকে (আজীজ আৰু তেওঁৰ লগৰীয়াসকলে) ইয়াকে উচিত বুলি ভাবিলে, কিছু কালৰ নিমিত্তে নিশ্চয় ইয়ুচুফক কাৰাৰুদ্ধ কৰি ৰাখে।

৩৭) আৰু তেওঁৰ লগতে আৰু দুজন ডেকা বন্দীশালত (বন্দী হৈ) সোমাইছিল। সেই দুজনৰ এজনে কলে, সপোন দেখিলোঁ (আঙ্গুৰৰ পৰা) মই মদ চেপি উলিয়াইছোঁ; আৰু আনজনে কলে, সপোন দেখিলোঁ, ৰুটি কেইটামান মূৰৰ ওপৰত মই লৈ যাব ধৰিছোঁ, তাকে চৰাইবোৰে খুটি খুটি খাইছে। (দুয়ো জনে ইয়ুচুফক কলে) সপোনৰ মৰ্ম

لَمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرَهُ لِيُسْجَنَ وَيَكُونًا
مِّنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٤﴾

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا
يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي
كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ
الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ
كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

ثُمَّ بَدَأَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ
لِيُسْجَنَهُ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٧﴾

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيْنٌ ۖ قَالَ
أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا
وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ
رَأْسِي حُبًّا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِينَا

কি তুমি আমাক বুজাই দিয়া, কিয়নো আমি দেখা পাইছোঁ তুমি সৎকৰ্মীসকলৰ মাজৰ এজন।

৩৮) তেওঁ কলে তোমালোক দুইকো মই সপোনৰ মৰ্ম বুজাই নিদিয়ালৈকে তোমালোকলৈ নিয়মিত খাদ্য নাহে;— খাদ্য তোমালোকলৈ অহাৰ পূৰ্বেই (তাৰ মৰ্ম তোমালোকক বুজাই দিম); মোৰ প্ৰতিপালকে মোক যি শিক্ষা দিছে সপোনৰ জ্ঞানো তাৰে এটা অংশ মাত্ৰ; যি জাতিয়ে আল্লাহক বিশ্বাস নকৰে আৰু যিসকলে পৰলোক আছে বুলি স্বীকাৰ নকৰে সেই সকলৰ ধৰ্ম মই ত্যাগ কৰিছোঁ।

৩৯) আৰু মই অনুসৰণ কৰিছোঁ মোৰ পিতৃ-পুৰুষ ইব্ৰাহিম আৰু ইয়াকুবৰ ধৰ্ম। যেই সেই বস্তুকে আমি আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পাতি লম ই আমাৰ পক্ষে অসম্ভৱ; আমাৰ প্ৰতি আৰু মানৱ জাতিৰ প্ৰতি এই ধৰ্ম আল্লাহৰেই কৃপা স্বৰূপ; কিন্তু মানৱৰ সৰ্বহভাগেই (আল্লাহৰ আগত) কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ নকৰে।

৪০) হে মোৰ বন্দীশালৰ সঙ্গী দুজন, (মোক ভাবি কোৱাঁ চোন) পৃথক পৃথক কেইবাজন ভাল নে একেজন পৰাক্ৰান্ত আল্লাহ ভাল ?

৪১) আল্লাহক এৰি তোমালোকে কেতবোৰ নামৰহে পূজা কৰিছা; যিবিলাক হৈছে তোমালোকে আৰু তোমালোকৰ পিতৃ-পুৰুষে স্থিৰ কৰা নাম মাত্ৰ; সেই বিলাকৰ সম্বন্ধে কোনো প্ৰমাণ আল্লাই অৱতীৰ্ণ কৰা নাই; মীমাংসাৰ গৰাকী একমাত্ৰ আল্লাহ; তেওঁ ইয়াকে আদেশ দিছে,

بِتَأْوِيلِهِ ۚ إِنَّا نَرْبِكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقُنِيهِ إِلَّا
نَبَأْتُكُمَا بَتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ۗ
ذَلِكُمْ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي ۗ إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ
قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
هُمْ كَفِرُونَ ﴿٣٨﴾

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي ۖ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ ۗ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ ۗ ذَلِكُمْ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا
وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٩﴾

لِصَاحِبِي السَّجْنِ ۖ أَرَبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ
خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۗ ﴿٤٠﴾

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ
سَمِيْتُمُوهَا ۖ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مِمَّا أُنزِلَ
اللَّهُ بِهِمَا مِنْ سُلْطَانٍ ۗ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا

তোমালোকে তেওঁক এৰি আন
কাৰো যেন আৰাধনা নকৰা; সেয়ে
হৈছে সঠিক ধৰ্ম, কিন্তু মানৱৰ বেছি
ভাগেই নাজানে।

৪২) হে মোৰ বন্দীশাল সঙ্গী দুজন, (এতিয়া সপোনৰ ব্যাখ্যা কৰো শুনা) তোমালোকৰ এজনৰ কথা এয়ে তেওঁ নিজ প্ৰভুক মদ পান কৰোৱা পদবীত (আকৌ) নিযুক্ত হ'ব; আৰু সিজনৰ কথা (ইয়াকে বুজিছোঁ) তেওঁক ত্ৰুশত দিয়া হ'ব; আৰু (মৃত্যুৰ পাছত) তেওঁৰ মূৰ (চৰায়ে) খুটি খাব; যি বিষয়ে তোমালোকে প্ৰশ্ন কৰিছিল। তাৰ মীমাংসা (এতিয়া) কৰি দিয়া হ'ল।

৪৩) সেই দুজনৰ মাজত যিজনক (মুক্তি) দিয়া হ'ব বুলি তেওঁ ভাবিছিল সেইজনক তেওঁ কলে, নিজ প্ৰভুৰ ওচৰত তুমি মোৰ কথা (অলপ অচৰপ) উল্লেখ কৰিবা। কিন্তু (শেষত) তেওঁৰ প্ৰভুৰ আগত (ইয়ুচুফৰ বিষয়ে) উল্লেখ কৰিবলৈ চয়তানে তেওঁক পাহৰালে; গতিকে সেই কাৰাগৰতেই আৰু কেই বছৰমান তেওঁ (বন্দীৰূপে) থাকিব লগীয়া হ'ল।

৪৪) আৰু (এদিনা) ৰজাই কলে, মই সপোন দেখিছোঁ, সাতজনী হস্ত-পুষ্ট গাভীক সাতজনী ক্ষীণ গাভীয়ে খাব ধৰিছে; আৰু (দেখিছোঁ) শস্যৰ আঁটি সেউজীয়া আৰু আন সাতোটা শুকান; হে বিষয়াসকল, যদি তোমালোকে সপোনৰ ব্যাখ্যা কৰিব পাৰা, মোৰ এই সপোনৰ ব্যাখ্যা মোক ভাঙি কোৱা।

لِلَّهِ ط أَمْرًا لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا إِيَّاهُ ط ذَلِكَ
الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

يَصَاحِبِيَ السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقَى
رَبَّهُ خَمْرًا ط وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ
الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ ط فُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ
تَسْتَفْتِينَ ط ﴿٤٢﴾

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي
عِنْدَ رَبِّكَ ط فَأَنَسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ
فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿٤٣﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ
سَمَانٍ يَأْكُلْنَ سَبْعَ عِجَافٍ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ
خُضْرٍ وَأُخَرَ يَبْسُطُ ط يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ
أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا
تَعْبُرُونَ ﴿٤٤﴾

৪৫) তেওঁলোকে কলে, এইবিলাক সিঁচৰিত ভাৱৰ শৃঙ্খলা নোহোৱা সপোন, আৰু আমি এনেবোৰ বিশৃঙ্খল সপোনৰ ব্যাখ্যা কৰিব নাজানো।

৪৬) আৰু সেই দুজন বন্দীৰ মাজৰ যিজন মুক্তি লাভ কৰিছিল আৰু বহু কালৰ পাছত (ইয়ুচুফৰ কথা) যাৰ মনত পৰিল সেইজনে কলে, এই সপোনৰ অৰ্থ মই তোমালোকক জানিবলৈ দিম; (তাৰ কাৰণে) মোক এঠাইলৈ যাবলৈ দিয়া।

৪৭) বন্দীশালত সি ইয়ুচুফক লগ ধৰি কলে, (হে ইয়ুচুফ তুমি সত্যপৰায়ণ; সাতজনী হাষ্ট-পুষ্ট গাভীক সাতজনী ক্ষীণ গাভীয়ে খাব ধৰিছে, আৰু সাতোটা শস্যৰ আঁটি সেউজীয়া আৰু আন সাতোটা শুকান, এই সপোনৰ অৰ্থ আমাক ভাঙি কোৱা, যাতে মই লোকসকলৰ ওচৰলৈ উভতি গৈ তেওঁলোকক জানিবলৈ দিব পাৰো।

৪৮) তেওঁ কলে, তোমালোকে ক্ৰমান্বয়ে সাত বছৰ নিয়ম মতে খেতি কৰিবা, আৰু শস্য কাটোতে খাবৰ জোখা কাটি লৈ অৱশিষ্টখিনি আটিতেই থাকিব দিবা।

৪৯) কিয়নো তাৰ পাছত আহিব সাতোটা কঠিন বছৰ; তোমালোকে সেই কেইবছৰৰ নিমিত্তে যিখিনি শস্য সঞ্চয় কৰি ৰাখিবা তাকে যেন সেই সাতোটা (কঠিন) বছৰতে খাই শেষ কৰিবা যৎসামান্য শস্যৰ বাহিৰে যি তোমালোকে সাঁচি থব পাৰা।

قَالُوا أَصْغَاتُ أَحْلَامٍ وَ مَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَلَمِينَ ﴿٤٥﴾

وَقَالَ الَّذِي نَجَمْنَاهُ مَا وَاذَكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ
أَنَا أَنْبَيْتُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِي ﴿٤٦﴾

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ
بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعِ
سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَبْسُتُ لَعَلَّيَّ
أَرْجِعْ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًّا فَمَا
حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلَةٍ إِلَّا قَلِيلًا
مِّمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٨﴾

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ
مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا
تُحْصِنُونَ ﴿٤٩﴾

৫০) আৰু তাৰ পিছত আহিব আন এটা বছৰ যেতিয়া মানুহৰ নিমিত্তে বৰষুণ পেলোৱা হ'ব আৰু সেই সময়ত সিহঁতে (আপ্সুৰ) চেপি বস উলিয়াব।

৫১) আৰু ৰজাই কলে, তেওঁক মোৰ ওচৰলৈ লৈ আনা; কিন্তু যেতিয়া সেই দূতজন ইয়ুচুফৰ ওচৰলৈ আহিল তেওঁ কলে, তুমি নিজ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ উভতি গৈ সুধিবা, যি মহিলাসকলে (ইয়ুচুফক দেখি) নিজৰ হাত কাটিছিল সেইসকলৰ সম্বন্ধে কি বিচাৰ হ'ল? বাস্তৱতে মোৰ প্ৰভুয়ে তেওঁলোকৰ চাতুৰিৰ বিষয়ে ভালকৈ জানে।

৫২) তেওঁ (সেই মহিলাসকলক) সুধিলে তোমালোকে যে ইয়ুচুফক প্ৰলোভনত পেলাই তেওঁৰ মন ব্যাকুল কৰিছিল তা তেওঁলোকৰ কি অভিপ্ৰায় আছিল? তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, আল্লাই জানে এনে নহয়: তেওঁৰ সম্বন্ধে কোনো অসৎ কৰ্মৰ কথা আমি জানিব পৰা নাই। আজীজ পল্লীয়ে কলে, এতিয়া সত্য কথা প্ৰকাশ হৈ পৰিল; মইয়ে তেওঁক প্ৰলোভনত পেলাই তেওঁৰ মন ব্যাকুল কৰি তুলিছিলোঁ; আৰু নিশ্চয় ইয়ুচুফ সেইসকলৰ মাজৰ যিসকল সত্যবাদী।

৫৩) (পিছত ইয়ুচুফে কলে,) মই তদন্ত বিচাৰিছিলোঁ এই কাৰণে, তেওঁ (আজীজে) যেন জানিব পাৰে যে তেওঁৰ অনুপস্থিতিত মই বিশ্বাসঘাতকৰ কাৰ্য্য কৰা নাছিলোঁ, আৰু আল্লাই বিশ্বাসঘাতক সকলৰ অভিসন্ধি কেতিয়াও সফল নকৰে।

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُعَاتُ
النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٥٠﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ
الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا
بِالْنِسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ
رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

قَالَ مَا خَطْبُكُمْ إِذْ رَأَوْتُمْ يُوسُفَ
عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا
عَلَيْهِ مِنْ سَوْءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ
الَّذِي حَصَّصَ الْخُبْزَ أَنَا رَأَوْتُهُ عَنْ
نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥٢﴾

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾

তেৰ পাৰা

৫৪) আৰু নিজকে নিদোষ বুলিও নাভাবো; মোৰ প্ৰভুয়ে কৰুণা প্ৰদৰ্শন নকৰিলে (মানুহৰ) আত্মাই নিশ্চয় অসৎ কাৰ্য্যৰ প্ৰেৰণা দিয়ে; নিশ্চয় মোৰ প্ৰভু শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

৫৫) আৰু বজাই কলে, তেওঁক মোৰ ওচৰলৈ মাতি আনা; মই নিজৰ কোনো কামত তেওঁক সুকীয়াকৈ নিযুক্ত কৰিম। পিছত তেওঁৰে সৈতে কথা বাৰ্তা হোৱাত তেওঁকলে, নিশ্চয় আমাৰ ওচৰত আজি তুমি সুপ্ৰতিষ্ঠিত, বিশ্বাস ভাজন।

৫৬) তেওঁ (ইয়ুচুফে) কলে, দেশৰ অৰ্থশাসনৰ ভাৰ তুমি মোৰ ওপৰত ন্যস্ত কৰা; মই উত্তম বক্ষক, অতি অভিজ্ঞ।

৫৭) আৰু এই দৰে (মিচৰ) দেশত আমি ইয়ুচুফক প্ৰতিষ্ঠিত কৰিছিলোঁ, তেওঁ যেন যতে ইচ্ছা তাতে সন্মানৰ সৈতে বাস কৰিব পাৰে; আমি যাকে ইচ্ছা তাকেই আমাৰ কৰুণা উপভোগ কৰিবলৈ দিওঁ; আৰু আমি সৎ কৰ্মীসকলৰ প্ৰতিদান কেতিয়াও বিনষ্ট নকৰো।

৫৮) আৰু যিসকলে (আল্লাহক) বিশ্বাস কৰে আৰু তেওঁলৈ ভয় ৰাখে সেইসকলৰ নিমিত্তে পৰলোকৰ প্ৰতিদান তাতোকৈ অধিক শ্ৰেষ্ঠ।

৫৯) আৰু ইয়ুচুফৰ ককায়েক হঁতক (মিচৰলৈ) আহিল। যেতিয়া তেওঁৰ সন্মুখত সিহঁতে উপস্থিত হ'লহি তেওঁ সিহঁতক চিনি পালে, কিন্তু সিহঁতে তেওঁক চিনি নাপালে।

وَمَا أَبْرِيْ نَفْسِيْ ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوْءِ ۗ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيْ ۗ
إِنَّ رَبِّيْ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٥٤﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُوْنِيْ بِهٖ ۖ اسْتَخْلَصْهُ
لِنَفْسِيْ ۚ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ
لَدَيْنَا مَكِيْنٌ اٰمِيْنٌ ﴿٥٥﴾

قَالَ اجْعَلْنِيْ عَلَى خَزَائِنِ الْاَرْضِ ۗ
اِنِّيْ حَفِيْظٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٦﴾

وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ فِي الْاَرْضِ ۗ
يَتَّبِعُوْنَ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ۗ لٰنُصِيْبُ بِرَحْمَتِنَا
مَنْ نَّشَاءُ ۗ وَلَا نُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٧﴾

وَلَا جُرِّ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٨﴾

وَجَاءَ اِخْوَةُ يُوْسُفَ فَدَخَلُوْا عَلَيْهِ
فَعَرَفُوْهُمْ وَهُمْ لَهٗ مُنْكَرُوْنَ ﴿٥٩﴾

৬০) আৰু তেওঁ সিহঁতক সিহঁতৰ শস্য-সম্ভাৰ যোগাই দি কলে, এইবাৰ আহিলে তোমালোকৰ একেজন পিতাৰ (পৈত্ৰিক সুত্ৰে) ভাইকো, মোৰ ওচৰলৈ লৈ আহিবা; তোমালোকে লক্ষ্য কৰা নাই নে মই শস্যৰ পৰিমাণ পূৰ্ণ কৰি দিও ? আৰু মই অতিথি- সৎকাৰো উত্তমৰূপে কৰো।

৬১) কিন্তু যদি তোমালোকে তেওঁক মোৰ ওচৰলৈ লৈ নাহা, তেন্তে তোমালোকে মোৰ পৰা কিছু পৰিমাণে শস্য পাবৰ আশা নকৰিবা, আৰু তোমালোক মোৰ কাম চাপিব নোৱাৰিবা।

৬২) সিহঁতে কলে, আমি তেওঁৰ পিতৃক তেওঁক পঠিয়াবলৈ সন্মত কৰাম আৰু নিশ্চয় আমি এই কাৰ্য্য কৰিবলৈ ভাৰ ললোঁ।

৬৩) আৰু তেওঁ নিজৰ চাকৰ সকলক আদেশ দিলে, সিহঁতে মূল্যৰূপে দিয়া ধন সিহঁতৰ থৈলাবোৰৰ ভিতৰতে (সিহঁতে নজনাকৈ) সোঁমাই থোৱা; অতি সম্ভৱ সিহঁতে নিজ পৰিয়ালৰ ওচৰলৈ উভতি যোৱাৰ পাছত এই ধন মূল্যৰূপে দিয়া ধন বুলি জানিব পাৰিব; এনে কৰাৰ উদ্দেশ্য, যাতে সিহঁত দ্বিতীয়বাৰ (শস্য কিনিবলৈ) আহে।

৬৪) পিছত সিহঁতে নিজ পিতৃৰ ওচৰলৈ উভতি গৈ কলে, হে আমাৰ পিতা, আমাৰ নিমিত্তে আৰু শস্য কিনা নিষিদ্ধ হৈছে; গতিকে আমাৰ ভাই (বিনিয়ামিনক) আমাৰ লগতে (মিচৰলৈ) পঠাই দিয়া যাতে আমি কিছু শস্য কিনি আনিব পাৰো; আৰু নিশ্চয় তেওঁক নিৰাপদে ৰাখিবৰ দায়িত্ব আমি নিজেই লৈছোঁ।

وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ قَالَ اِنَّوُنِي
بَاخٍ لَّكُمْ مِّنْ اَيِّكُمْ اَلَا تَرَوْنَ اَنِّي
اَوْفِي الْكَيْلِ وَاَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٦٠﴾

فَاِنْ لَّمْ تَأْتُوْنِيْ بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَّكُمْ عِنْدِيْ
وَلَا تَقْرَبُوْنِيْ ﴿٦١﴾

قَالُوْا سَتَرْنَاوُدُّعْنَهٗ اَبَاهُ وَاِنَّا لَفَعْلُوْنَ ﴿٦٢﴾

وَقَالَ لِفَتِيْنِهٖ اجْعَلُوْا بِضَاعَتَهُمْ فِيْ
رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُوْنَهَا اِذَا اِنْقَلَبُوْا
اِلَى اٰهْلِهٖمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٦٣﴾

فَلَمَّا رَجَعُوْا اِلَى اٰبِيْهِمْ قَالُوْا يَا اَبَانَا مَنَعَ
مِّنَّا الْكَيْلُ فَاَرْسِلْ مَعَنَا اَخَانَا نَكْتَلُ
وَ اِنَّا لَهٗ لِحٰفِظُوْنَ ﴿٦٤﴾

৬৫) তেওঁ কলে, ইয়াৰ পূৰ্বে যেনেকৈ তেওঁৰ ককায়েক (ইয়ুচুফৰ) বিষয়ে তোমালোকক মই বিশ্বাস কৰি যি ফল পাইছিলোঁ তেনেকৈ তেওঁৰ বিষয়েও (তেনে ফল পাবলৈ) মই তোমালোকক বিশ্বাস কৰিম নে? কিন্তু আল্লাই উত্তম সংৰক্ষক, আৰু কৰুণাকাৰী সকলৰ মাজত তেওঁৰেই সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ কৰুণাময়।

৬৬) আৰু নিজৰ সম্ভাৰ মোকলাই দেখিলে যে সিহঁতে মূল্যৰূপে দিয়া ধন সিহঁতলৈ উভতাই দিয়া হৈছে। সিহঁতে কলে, হে আমাৰ পিতা, ইয়াতোকৈ বেছি আমি আৰু কি আশা কৰিব পাৰো? (চোৱাঁ) এয়ে আমি মূল্যৰূপে দিয়া ধন তাকে আমাক উভতাই দিয়া হৈছে; গতিকে আমাৰ পৰিয়ালৰ নিমিত্তে শস্য আনিবলৈ আমি দ্বিতীয়বাৰ ওলাই যাব খোজো; আৰু আমাৰ ভাইক নিৰাপদে ৰাখিবলৈ যল্ল লম; আৰু আমি অধিক শস্য আনিব পাৰিম, এটা ডাঙৰ উটৰ বোজাৰ সমান; এই পৰিমাণ শস্য অনা কঠিন নহয়।

৬৭) তেওঁ কলে, মই কেতিয়াও তেওঁক তোমালোকৰ লগত নপঠিয়াও। যেতিয়ালৈকে তোমালোকে আল্লাহৰ নাম লৈ মোৰ আগত দৃঢ় অঙ্গীকাৰ নকৰা যে, তোমালোকক বেৰি ধৰি আটক কৰি ৰখা নহলে তোমালোকে নিশ্চয় তেওঁক মোৰ ওচৰলৈ আকৌ লৈ আহিবা, যেতিয়া সিহঁতে তেওঁৰ আগত সেইৰূপে দৃঢ় অঙ্গীকাৰ কৰিলে, তেওঁ কলে, আমি যি অঙ্গীকাৰ কৰিলোঁ সেই সম্বন্ধে আল্লাই সহায় কৰক।

قَالَ هَلْ أَمْنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمْنُكُمْ
عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ ۖ قَالَ اللَّهُ خَيْرٌ حِفْظًا
وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٦٥﴾

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ
رُدَّتْ إِلَيْهِمْ ۖ قَالُوا يَا بَانَا مَا نَبْعِي ۖ
هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا ۖ وَنَمِيرُ أَهْلَنَا
وَخَفِظَ أَخَانَا وَنَزَدًا دَكِيلَ بَعِيرٍ ۖ ذَلِكَ
كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٦﴾

قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُوا
مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ
بِكُمْ ۚ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ
عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٧﴾

৬৮) আৰু তেওঁ কলে, হে মোৰ পুত্ৰসকল, তোমালোকে (নগৰত) একেখন দুৰাৰেদি প্ৰৱেশ নকৰিবা, বৰং বিভিন্ন দুৰাৰেদি প্ৰৱেশ কৰিবা; আৰু আল্লাহৰ ইচ্ছাৰ বিৰুদ্ধে মই তোমালোকক কোনোমতে সহায় কৰিব নোৱাৰো; শেষ মীমাংসা কেৱল আল্লাহৰ হাতত; মই নিৰ্ভৰ কৰিছোঁ তেওঁৰেই ওপৰত; আৰু সকলো নিৰ্ভৰশীল লোকে যেন তেওঁৰেই ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে।

৬৯) আৰু সিহঁতৰ পিতাকে সিহঁতক যিদৰে (নগৰত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ) আদেশ দিছিল যেতিয়া সিহঁতে সেইদৰে প্ৰৱেশ কৰিলে, ই আছিল ইয়াকুবৰ আন্তৰিক ইচ্ছা যি তেওঁ পূৰ্ণ কৰিছিল; তাৰ বাহিৰে এনে কাৰ্য্য আল্লাহৰ ইচ্ছাৰ বিৰুদ্ধে সহায়কাৰী হোৱা সম্ভৱ নাছিল। আৰু বাস্তৱতে তেওঁক আমি যি জ্ঞান দিছিলোঁ নিশ্চয় তেওঁ তেনে জ্ঞানৰ গৰাকী আছিল; কিন্তু মানুহৰ সৰহ ভাগেই নাজানে।

৭০) আৰু যেতিয়া সিহঁত ইয়ুচুফৰ আগত উপস্থিত হ'ল, তেওঁ তেওঁৰ ভায়েকক নিজৰ কাষতে বহিবলৈ ঠাই দিলে; তেওঁ (তেওঁক গোপনে) কলে, বাস্তৱতে মই তোমাৰ ককাই (ইয়ুচুফ); সুতৰাং সিহঁতে তোমাৰ সৈতে যি অপব্যৱহাৰ কৰি আহিছে তাৰ বাবে তুমি বেজাৰ নকৰিবা।

৭১) পিছত সিহঁতৰ শস্য সম্ভাৰ সিহঁতক যোগাই দিওঁতে নিজৰ ভায়েক (বিনয়ামিনৰ) থৈলাৰ ভিতৰত পানী খোৱা পিয়লা এটা সোমাই থলে তাৰ পিছত মাত দিওঁতা এজনে চিঞৰি মাত দিলে,

وَقَالَ يَبْنَى لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ
وَأَدْخُلُوا مِن أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا
أَغْنَىٰ عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنِ
الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٨﴾

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ
مَا كَانَ يُغْنَىٰ عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا
حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ
لُدُوْعٌ لِّمَنْ عَلَّمَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوْسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ
أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧٠﴾

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ
السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ

হে যাত্ৰীদল, (ৰবা) তোমালোকে নিশ্চয় চোৰৰ দল।

أَيُّهَا الْعَيْرُ إِنَّكُمْ لَسِرِقُونَ ﴿٧١﴾

৭২) সিহঁতৰ ফালে সিহঁতে খোজ লৈ সুধিলে, তোমালোকে কি বস্তু হেৰুৱাইছা ?

قَالُوا وَقَبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ ﴿٧٢﴾

৭৩) সিহঁতে কলে, আমি ৰজাৰ জোখ লোৱা পাত্ৰ এটা পোৱা নাই; আৰু যিয়ে তাকে উলিয়াই আনিব সি এটা উটৰ বোজাৰ সমান (শস্য পুৰস্কাৰ) পাব; আৰু তাৰ কাৰণে মই নিজেই জামিন থাকিলোঁ।

قَالُوا نَفْقَدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٣﴾

৭৪) সিহঁতে কলে, আল্লাহৰ শপত, আমি এই দেশত অশান্তি সৃষ্টি কৰিবলৈ অহা নাই তোমালোকে আগতে জানি থৈছা; আৰু আমি কেতিয়াও চুৰি কৰা নাই।

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سُرِقِينَ ﴿٧٤﴾

৭৫) সিহঁতে কলে, তোমালোকে মিথ্যা বুলি প্ৰমাণিত হলে তাৰ শাস্তি কি ?

قَالُوا فَمَا جَزَاءُهَا إِنْ كُنْتُمْ كَذِبِينَ ﴿٧٥﴾

৭৬) সিহঁতে উত্তৰ দিলে, তাৰ শাস্তি এই, যাৰ থৈলাত সেই বস্তু ওলায়, সি নিজেই হ'ব তাৰ বিনিময় স্বৰূপ; (চোৱা) অন্যাযকাৰীসকলক আমি এইদৰেই শাস্তি দিওঁ।

قَالُوا جَزَاءُهَا مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاءُهَا ۖ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾

৭৭) পিছত তেওঁ আপোন ভায়েকৰ থৈলাত (পিয়লাটো) বিচৰাৰ আগতে সিহঁতৰ থৈলাবোৰ মেলি চাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে; তাৰ পিছত তেওঁ আপোন ভায়েকৰ থৈলাৰ পৰা পিয়লাটো পাই উলিয়ালে। এনে সূক্ষ্ম উপায় আমি ইয়ুচুফৰ কাৰণে অৱলম্বন কৰিছিলোঁ। আল্লাই এইৰূপ ইচ্ছা নকৰা হলে ৰজাৰ (প্ৰচলিত) বিধান মতে নিজৰ ভায়েকক আৱদ্ধ কৰি ৰাখিবৰ তেওঁৰ কোনো অধিকাৰ নাছিল।

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ ۖ كَذَلِكَ كَدْنَا لِيُوسُفَ ۖ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۖ نَرْفَعُ

আমি যাৰে ইচ্ছা তাৰে সন্মান উন্নত কৰো; আৰু সকলো জ্ঞানবান লোকৰ ওপৰতো আছে এজন সৰ্বজ্ঞাতা।

دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَاءُ^ط وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ
عَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

৭৮) সিহঁতে কলে, তেওঁ যদি চুৰ কৰিছে (একো আচৰিত কথা নহয়); ইতিপূৰ্বে তেওঁৰ ককায়েকেও চুৰ কৰিছিল কিন্তু এই কথা ইয়ুচুফে নিজ অন্তৰতে লুকাই ৰাখিছিল, আৰু সিহঁতৰ আগত তাকে প্ৰকাশ কৰা নাছিল। তেওঁ কেৱল ইয়াকে কলে, তোমালোকে বেয়া ঠাইত পৰিলাহি; আৰু তোমালোকে যি আৰোপ কৰিছা সেই বিষয়ে আল্লাই ভালকৈ জানে।

قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ
قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ
يُبْدِهَا لَهُمْ^ج قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٨﴾

৭৯) সিহঁতে কলে, হে সম্ভ্ৰান্তজন, তেওঁৰ পিতাক সঁচাকৈয়ে নিতান্ত বৃদ্ধ; সেই দেখি তেওঁৰ পৰিবৰ্তে আমাৰে মাজৰ যেই সেই এজনক আবদ্ধ কৰি ৰাখা; আমি দেখিবলৈ পাইছোঁ তুমি প্ৰকৃততে সৎকৰ্মী সকলৰ এজন।

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا
كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ^ح إِنَّا نُرِيدُكَ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٩﴾

৮০) ইয়ুচুফে কলে, যাৰ ওচৰত আমি নিজৰ বস্তু পাইছোঁ তাক নখৰি অইন এজনক আমি ধৰিমনে? এনে কৰ্মৰ পৰা আল্লাই আমাক ৰক্ষা কৰক : তেনে কৰিলে আমি নিশ্চয় অন্যাযকাৰী হম।

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا
مَتَاعًا عِنْدَهُ^د إِنَّا إِذًا لَّظَالِمُونَ ﴿٨٠﴾

৮১) পিছত তেওঁৰ পৰা কোনো আশা নেদেখি সিহঁত গোপণে মন্ত্ৰণা কৰিবৰ অৰ্থে আঁতৰ হ'ল। সিহঁতৰ মাজত যিজন ডাঙৰ ককায়েক তেওঁ কলে, তোমালোকে নাজানা নে, আগতে তোমালোকৰ পিতাকে তোমালোকৰ পৰা আল্লাহৰ নামত প্ৰতিশ্ৰুতি লৈছিল? আৰু ইয়াৰ পূৰ্বেও (এবাৰ) ইয়ুচুফৰ (ৰক্ষাৰ)

فَلَمَّا اسْتَيْسَوُا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا^ط قَالَ
كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ
عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا

বিষয়ে যি ভাৰ নিজৰ গাত লৈছিল। সেই বিষয়ে তোমালোকৰ ঋটি হ'ল। গতিকে যেতিয়ালৈকে মোৰ পিতৃয়ে মোক নিজে আদেশ নিদিয়ে, নাইবা আল্লাই মোৰ সম্বন্ধে আন কোনো মীমাংসা নকৰে এই দেশৰ পৰা মই কেতিয়াও ওলাই নেযাও; কিয়নো তেওঁৱেই বিচাৰক সকলৰ মাজৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ।

৮২) তোমালোক নিজ পিতাকৰ কাষলৈ উভতি যোৱা আৰু ইয়াকে কোৱা, - হে আমাৰ পিতা সচাঁকৈয়ে তোমাৰ পুতেক (বিনয়ামিন) চুৰিত ধৰা পৰিছে; আৰু যি কথা আমি জানিব পাৰিছোঁ তাকে অবিকল (তোমাৰ আগত) ব্যক্ত কৰিছোঁ; আৰু যি অদৃশ্য সেই বিষয়ে আগৰে পৰা সতৰ্ক হোৱা (আমাৰ পক্ষে) সম্ভৱৰ নাছিল।

৮৩) আৰু যিখন নগৰত আমি আছিলোঁ তাৰ অধিবাসীসকলক নাইবা যি যাত্ৰীদলৰ লগত আমি উভতি আহিছোঁ সিহঁতক সুধি চোৱা; আৰু আমি নিশ্চয় সচাঁ কথা কৈছোঁ।

৮৪) তেওঁ কলে, নহয়; তোমালোকৰ নিজ অন্তৰসমূহে এনে কথা সাজি লৈছে; গতিকে মোৰ নিমিত্তে ধৈৰ্য্য ধৰি থকাই শ্ৰেয়ঃ হ'ব পাৰে সকলোকে আল্লাই (এদিন) মোৰ ওচৰলৈ আনে; তেওঁৱেই নিশ্চয় সৰ্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

৮৫) আৰু তেওঁ সিহঁতৰ পৰা মুখ ঘূৰাই ললে, আৰু কলে, হায়: ইয়ুচুফৰ কাৰণে মই কিমান শোক কৰিম আৰু এই শোকত কান্দি কান্দি তেওঁৰ দুই চকু বগা হৈ পৰিল;

فَرَطْتُمْ فِي يَوْسُفَ ۚ فَلَنْ أَبْرَحَ
الْأَرْضَ حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ
لِي ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٢﴾

ارْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَاقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ
ابْنَكَ سَرَقَ ۚ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا
وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨٣﴾

وَسَأَلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعَيْرَ الَّتِي
أَقْبَلْنَا فِيهَا ۗ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٤﴾

قَالَ بَلْ سَأَلْتُ لَكُمْ أَنْفُسَكُمْ أَمْرًا
فَصَبِّرْ جَمِيلًا ۗ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي
بِهِمْ جَمِيعًا ۗ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٥﴾

وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفِي عَلَىٰ
يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنُهُ مِنَ الْحُزَنِ

তথাপি তেওঁ মনৰ দুঃখ সম্বৰণ কৰিছিল।

৮৬) সিহঁতে কলে, আল্লাহৰ শপত, তুমি ইয়ুচুফক সম্বৰণ কৰাটো এৰিব নোৱাৰাযেতিয়ালৈকে নৰিয়াত পৰি তুমি অপৰাগ নোহোৱা নাইবা নিজকে সংহাৰ নকৰা।

৮৭) তেওঁ কলে, মই মোৰ কষ্ট আৰু দুঃখ কেৱল আল্লাহকহে জনাও, আৰু তোমালোকে যি জানিব পৰা নাই মই আল্লাহৰ পৰা জানিব পাৰিছোঁ।

৮৮) হে মোৰ পুত্ৰসকল, তোমালোকে (মিচৰলৈ আৰু এবাৰ) ওলাই যোৱা, আৰু ইয়ুচুফ আৰু তেওঁৰ ভায়েক (বিনয়ামিনৰ) সন্ধান লোৱা, আৰু আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ সম্বন্ধে নিৰাশ নহবা; নিশ্চয় যিসকল অবিশ্বাসী সেই সকলেইহে আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ সম্বন্ধে নিৰাশ হয়।

৮৯) পিছত সিহঁত (মিচৰলৈ গৈ) ইয়ুচুফৰ সন্মুখত উপস্থিত হ'ল; সিহঁতে কলে, হে সম্ভ্ৰান্ত জন, আমি আমাৰ গোটেই পৰিয়ালৰ সৈতে বৰ কষ্টত পৰিছোঁ; আৰু আমি অলপ ধন লৈ আনিছোঁ; এতেকে আমাক পূৰ্ণ পৰমাণে শস্য দিয়া, আৰু আমাৰ প্ৰতি বদান্য হোৱা; নিশ্চয় আল্লাহ বদান্য সকলক (যথেষ্ট) প্ৰতিদান দিয়ে।

৯০) তেওঁ কলে, যেতিয়া তোমালোকে অজ্ঞান আছিলো তোমালোকে ইয়ুচুফ আৰু তেওঁৰ ভায়েকৰ সৈতে কেনে ব্যৱহাৰ কৰিছিলো, তোমালোকৰ জনা আছেনে?

فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٥﴾

قَالُوا تَاللّٰهِ تَتَّبِعُوا تَذَكَّرَ يُوْسُفَ حَتّٰى
تَكُوْنَ حَرَضًا اَوْ تَكُوْنَ مِنَ الْهٰلِكِيْنَ ﴿٨٦﴾

قَالَ اِنَّمَا اَشْكُوْا بَئِيْ وَحُزْنِيْ اِلَى اللّٰهِ
وَاعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٨٧﴾

يٰبَنِيَّ اذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُّوسُفَ
وَآخِيْهِ وَلَا تَأْتِسُوْا مِنْ رُّوْحِ اللّٰهِ
اِنَّهٗ لَا يَأْتِسُ مِنْ رُّوْحِ اللّٰهِ اِلَّا
الْقَوْمَ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٨﴾

فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلَيْهِ قَالُوْا يٰاَيُّهَا الْعَزِيْزُ
مَسَّنَا وَاَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ
مُّرْجَبَةٍ فَاَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ
عَلَيْنَا اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِيْنَ ﴿٨٩﴾

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوْسُفَ
وَآخِيْهِ اِذْ اَنْتُمْ جٰهِلُوْنَ ﴿٩٠﴾

৯১) (সিহঁতে বিস্মিত হৈ) সুধিলে, কি: সঁচাকৈয়ে তুমি ইয়ুচুফ নে? তেওঁ কলে মইয়ে ইয়ুচুফ আৰু এই জন মোৰ (সৰু) ভাই; স্বৰূপতে আল্লাই আমাৰ প্ৰতি অনুগ্রহ কৰিছে; অৰ্থাৎ যি পাপৰ পৰা বিৰত থাকে আৰু প্ৰৈৰ্য্য ধাৰণ কৰে (সি সৎকৰ্মী); নিশ্চয় সৎকৰ্মী সকলৰ প্ৰতিদান আল্লাই কদাপি বিনষ্ট নকৰে।

قَالُوا إِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ ۖ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي ۖ قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا ۚ إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩١﴾

৯২) সিহঁতে কলে, আল্লাহৰ শপত, আমাৰ ওপৰত আল্লাই তোমাক প্ৰকৃততে শ্ৰেষ্ঠতাদান কৰিছে; আৰু ইয়াত কোনো ভুল নাই আমি তোমাৰ অপৰাধ কৰিছিলোঁ।

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَتَرَكْنَا اللَّهَ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخٰطِئِينَ ﴿٩٢﴾

৯৩) তেওঁ কলে, আজিৰ দিনা তোমালোকৰ প্ৰতি কোনো দোষাৰোপ কৰাৰ কাৰণ নাই; আল্লাই তোমালোকক ক্ষমা দান কৰক আৰু তেওঁৰেই কৰুণাশালী সকলৰ মাজত শ্ৰেষ্ঠ কৰুণাময়।

قَالَ لَا تَثْرِبَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ ۖ يَعْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ ۖ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٩٣﴾

৯৪) তোমালোকে মোৰ চোলাটোলৈ যোৱা, আৰু তাকে মোৰ পিতৃক আগবঢ়াই দিবা; তেতিয়া সকলো বিষয় তেওঁ দেখি বুজিব পাৰিব; তাৰ পাছত তোমালোক সকলোৱে নিজ নিজ পৰিয়ালক লগত লৈ মোৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিবা।

إِذْ هَبُوا بَاقِيَّتِي هَذَا فَاتَّقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٤﴾

৯৫) আৰু যেতিয়া যাত্ৰীদল (মিচৰৰ পৰা) দূৰলৈ গ'ল সেই সময়তে সিহঁতৰ পিতাকে (কেনানত) এনে আশাৰ কথা কৈছিল, যদিহে তোমালোকে মোক বুঢ়া অৱস্থাত দেখি অৰোধ বুলি নাভাবা।

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تَفَنَّدُونِ ﴿٩٥﴾

৯৬) এই কথা শুনা সকলে কলে, আল্লাহৰ শপত, নিশ্চয় তুমি নিজৰ পুৰণি ভ্ৰাতৃত্বত পৰি আছা।

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٦﴾

৯৭) পিছত যেতিয়া শুভ-সংবাদ আনোতা এজনে সেই চোলাটো আহি পোৱা মাত্ৰ তেওঁৰ সন্মুখত আগবঢ়ালে, তেওঁ তেতিয়া অন্তৰ্দৃষ্টি লাভ কৰিলে। তেওঁ কলে, মই তোমালোকক কোৱা নাছিলোঁ নে? যি তোমালোকৰ অজ্ঞাত সকলো মই আল্লাহৰ পৰা জানিব পাৰিছোঁ।

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ
فَارْتَدَّ بِصَيْرٍ ۗ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي
أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

৯৮) সিহঁতে কলে, হে আমাৰ পিতা আমাৰ অপৰাধ সমূহৰ কাৰণে তুমি আমাৰ হৈ (আল্লাহৰ) ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰা; বাস্তৱতে আমি (ডাঙৰ) দোষ কৰিছোঁ।

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا
كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٨﴾

৯৯) তেওঁ কলে, মই আগলৈ তোমালোকৰ হৈ মোৰ প্ৰভুৰ পৰা ক্ষমা ভিক্ষা কৰিম; নিশ্চয় তেওঁৰেই ক্ষমাশীল, পৰমদানশীল।

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ
هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٩﴾

১০০) পিছত যেতিয়া তেওঁলোক ইয়ুচুফৰ আগত উপস্থিত হ'ল তেওঁ নিজৰ পিতৃ-মাতৃ দুয়োজনকে সাদৰ সন্তোষণ কৰি নিজৰ কাষতেই বহিবলৈ দিলে, আৰু কলে, যদি আল্লাই ইচ্ছা কৰে, তোমালোক নিৰাপদে নগৰত প্ৰৱেশ কৰা।

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَى إِلَيْهِ
أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ
أَمِينًا ﴿١٠٠﴾

১০১) আৰু তেওঁ নিজ পিতৃ-মাতৃ দুয়োজনকে ওখ আসনত বহিবলৈ কলে, আৰু সকলোৱে তেওঁক এনে অৱস্থাত দেখি (আল্লাহৰ আগত কৃতজ্ঞতা জনাবলৈ) সাস্তাস্তে প্ৰণিপাত কৰি (মাটিত) পৰিল। আৰু তেওঁ কলে, হে মোৰ পিতা, মই পূৰ্বে যি সপোন দেখিছিলোঁ তাৰ ব্যাখ্যা এয়ে, স্বৰূপতে তাকে মোৰ প্ৰভুয়ে সত্যত পৰিণত কৰিলে; আৰু তেওঁ মোক কাৰাগৰৰ পৰা মুক্ত কৰি আৰু চয়তানে মোৰ আৰু

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ
سُجَّدًا ۗ وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ
مِنْ قَبْلُ ۖ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا ۗ وَقَدْ
أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجْتَنِي مِنَ السِّجْنِ
وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ

মোৰ ভ্ৰাতৃবৰ্গৰ মাজত বিৰোধ সৃষ্টি কৰা সত্ত্বেও তোমালোকক মৰুভূমিৰ প্ৰান্তৰ পৰা (মোৰ ওচৰলৈ) আনি স্বৰূপতে মোৰ প্ৰতি (মহান) অনুগ্ৰহ কৰিলে; বাস্তৱতে মোৰ প্ৰভুৱে যি কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে; তাকে সূক্ষ্ম উপায় অৱলম্বন কৰি সম্পন্ন কৰে; নিশ্চয় তেওঁ সৰ্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

১০২) হে মোৰ প্ৰভু, স্বৰূপতে তুমি মোক ক্ষমাদান কৰিলা আৰু সকলো বিষয়ৰ তত্ত্ব উলিয়াবৰ বিদ্যা শিকিলা; হে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী সৃজন কৰোঁতা, ইহলোক আৰু পৰলোকত তুমিয়ে মোৰ ৰক্ষক; মই তোমাক আত্ম-সমৰ্পণ কৰা অৱস্থাতেই মোৰ মৃত্যু সাধন কৰিবা, আৰু ধৰ্মপৰায়ণসকলৰ সঙ্গী কৰি তুলিবা।

১০৩) এয়ে হৈছে অদৃশ্য অতীতৰ কিছূ বিবৃতি যি আমি তোমাৰ প্ৰতি প্ৰত্যাদেশ কৰিছোঁ; কাৰণ যেতিয়া সিহঁতে নিজৰ কাৰ্য্য পদ্ধতি সম্বন্ধে একমত হৈ চক্ৰান্ত কৰিছিল তেতিয়া তুমি সিহঁতৰ ওচৰত উপস্থিত নাছিল।

১০৪) আৰু তুমি যিমনেই অভিলাষ নকৰা কয়, মানুহৰ সৰহ ভাগেই বিশ্বাস স্থাপন নকৰে।

১০৫) অথচ তুমি সিহঁতৰ পৰা ইয়াৰ কাৰণে একো প্ৰতিদান বিচৰা নাই; প্ৰকৃততে ই মাত্ৰ এটি মহান উপদেশ সকলো জাতিৰ নিমিত্তে।

১০৬) আৰু আকাশ মণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ ভিতৰত কিমান নিদৰ্শন আছে যি সিহঁতে যাওঁতে আহোতে দেখা পায়, কিন্তু সিহঁতে সেইবিলাকৰ পৰা মুখ ঘূৰাই লয়।

الشَّيْطٰنُ بَيْنِي وَبَيْنَ اٰخُوْتِي ۗ اِنَّ رَبِّيْ
لَطِيْفٌ لِّمَا يَشَاءُ ۗ اِنَّهُ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿١٠٢﴾

رَبِّ قَدْ اَتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ
تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ۗ فَاطَّرَ السَّمٰوٰتِ
وَ الْاَرْضِ ۗ اَنْتَ وَّلِيٌّ فِى الدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةِ ۗ
تَوَفَّنِيْ مُسْلِمًا وَّ الْحَقْنِيْ بِالصّٰلِحِيْنَ ﴿١٠٣﴾

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ۗ وَ مَا
كُنْتُ لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُوْا اَمْرَهُمْ
وَهُمْ يَمْكُرُوْنَ ﴿١٠٤﴾

وَ مَا اَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ
بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٥﴾

وَ مَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۗ اِنَّ هُوَ الْاَلٰ
ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٦﴾

وَ كَايْنَ مِنْ اٰيَةٍ فِى السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ
يَمُرُّوْنَ عَلَيْهَا وَ هُمْ عَنْهَا مُعْرِضُوْنَ ﴿١٠٧﴾

১০৭) আৰু সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই অইনক আল্লাহৰ সমানে উপাস্য নপতাকৈ তেওঁক বিশ্বাস নকৰে।

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٧﴾

১০৮) কি: সিহঁত এই বিষয়ে চিন্তিত হৈছে নে? সিহঁতৰ ওপৰত পৰিব আল্লাহৰ এনে শাস্তি যি সকলোকে আবৰি ধৰিব, নাইবা সেই নিৰূপিত সময় সিহঁতলৈ এনেভাবে আকস্মাৎ আহি পাব যে সিহঁতে তাৰ গমকে নাপাব।

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٨﴾

১০৯) (হে ৰচুল) তুমি কোৱা, মই যি পথে চলো সেয়া এয়ে- আল্লাহৰ পিনে মই (মানৱক) আহ্বান কৰো; সুনিশ্চিত প্ৰমাণৰ ওপৰত মোৰ স্থিতি, আৰু সেইসকলৰো যিসকলে মোৰ অনুসৰণ কৰিছে; আৰু আল্লাহ পৰম পৱিত্ৰ; আৰু মই সেইসকলৰ অন্তৰ্গত নহওঁ যিসকলে অইনক আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পাতি লৈছে।

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٩﴾

১১০) আৰু তোমাৰ পূৰ্বেও যিসকলে নগৰসমূহত বাস কৰিছিল সেইসকলৰ মাজৰেই কেইবাজন মানুহক আমি ৰচুল নিযুক্ত কৰি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ, আৰু তেওঁ-লোকলৈ আমি প্ৰত্যাদেশ কৰিছিলোঁ; সিহঁতে পৃথিৱীত পৰিভ্ৰমণ নকৰে কিয় সিহঁতৰ পূৰ্বগামীসকলৰ কি পৰিণাম হ'ল সিহঁতে যাতে লক্ষ্য কৰিব পাৰে? আৰু যিসকল ধৰ্মপৰায়ণ সেইসকলৰ নিমিত্তে পৰলোকৰ বাসস্থান নিশ্চয় অতি উত্তম; তোমালোকে এতিয়াও নুবুজা নে?

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجَالاً نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۗ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١٠﴾

১১১) অৱশেষত (অবিশ্বাসীসকলৰ সম্বন্ধে) যি সময়ত ৰচুলসকল নিৰাশ হৈ পৰিল আৰু সেই অবিশ্বাসী সকলে

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ

ভাৰিলে যি বিষয়ে সিহঁতক অসীকাৰ দিয়া হৈছিল সি মিছা হ'ল (ঠিক) সেই সময়তে তেওঁলোকলৈ আহি পালে আমাৰ (বিশেষ) সাহায্য; তাৰ দ্বাৰা যাকে আমাৰ ইচ্ছা তাকে বক্ষা কৰা হ'ল; কিন্তু আমাৰ শাস্তি কেতিয়াও নিবৃত্ত নহয় পাপীষ্ঠ জাতিৰ পৰা।

১১২) স্বৰূপতে সিহঁতৰ ইতিবৃত্তৰ মাজত বোধ শক্তি থকাসকলৰ নিমিত্তে আছে শিকনি; এই (কোৰ-আন) সাজি লোৱা বাণী নহয়, বৰঞ্চ ই পূৰ্বগামী সত্যৰ সমৰ্থন আৰু সকলো (আৱশ্যকীয়) বিষয়ৰ বিৱৰণ স্বৰূপ; আৰু বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে ই পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু কৰুণা।

قَدْ كَذَّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنَجَّيْ مَنْ
نَشَاءُ ۖ وَلَا يَرُدُّ بَأْسَنَا عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٢﴾

لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي
الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ
تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ
شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١٢﴾

سُورَةُ الرَّعْدِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ أَرْبَعٌ وَارْبَعُونَ آيَةً وَسِتَّةٌ رُكُوعَاتٍ

চুৰা-১৩

AR-RAD

আৰ-ৰাদ : বজ্ৰ

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

২) আলিফ্ লাম, মীম, বা,
: اَنَا اللَّهُ أَغْلَمُ وَأَرَى : এই বিলাক হৈছে
ধৰ্মগ্ৰন্থৰ আয়াতসমূহ; আৰু তোমাৰ
প্ৰভুৰ পৰা তোমাৰ প্ৰতি (হে মহম্মদ)
যি অৱতীৰ্ণ কৰা হৈছে সি সত্য; কিন্তু
সৰহ ভাগ মানুহে বিশ্বাস নকৰে ।

৩) যি জনে তোমালোকৰ দৃষ্টিত পৰা
স্তম্ভ নোহোৱাকৈ আকাশমণ্ডলীক
উদ্ৰলোকত তুলি ৰাখিছে
সেই জনেই আল্লাহ; পিছত তেওঁ
প্ৰতিষ্ঠিত হ'ল মহা-সিংহাসনৰ
ওপৰত; আৰু তেওঁ সূৰ্য্য আৰু
চন্দ্ৰক (নিজ বিধানৰ) অধীন
কৰিলে, প্ৰত্যেকে নিৰূপিত সময়
অনুযায়ী (নিজ পথেদি) আবৰ্ত্তন
কৰে; সকলো বিষয় নিয়ন্ত্ৰণ কৰে
তেওঁৰেই আৰু তেওঁৰেই বিস্তাৰিত
ভাৱে নিদৰ্শন সমূহ বৰ্ণনা কৰে; তাৰ
উদ্দেশ্য হৈছে, তোমালোকে যেন
নিজ প্ৰতিপালকৰ সাক্ষাৎ পোৱাত
নিশ্চিতকৈ বিশ্বাস কৰা ।

৪) আৰু এই পৃথিৱী তেওঁৰেই
প্ৰসাৰিত কৰিছে, আৰু তাত তেওঁ
সৃষ্টি কৰিছে বহু পৰ্বত আৰু বহু নদ-
নদী; আৰু তাৰ মাজত তেওঁ ফল
সৃজন কৰিছে যোৰা যোৰাকৈ, দুবিধ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْمَرَاتِ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي
أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ②

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ
تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَيِّئٍ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ③

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا
رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ
فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ ④

দুবিধ; তেওঁৰেই আবৃত কৰে দিনক নিশাৰে চিন্তাশীল মানুহৰ নিমিত্তে ইয়াৰ মাজত নিশ্চয় বহু নিদৰ্শন নিহিত আছে।

৫) আৰু পৃথিৱীত আছে (খেতিৰ) মাটি, বেলেগ বেলেগ আৰু লগালগিকৈ; আৰু আছে আঙ্গুৰৰ বহু উদ্যান, আৰু শস্যক্ষেত্ৰ, আৰু খেজুৰৰ গছবোৰ, একে শিপাৰে পৰা উৎপন্ন; আটাইবোৰক একে পানীৰে সিঁচা হয়, অথচ খাদ্যৰূপে এবিধ ফলক আন এবিধ ফলতকৈ আমি শ্ৰেষ্ঠ কৰিছোঁ; বুদ্ধিমন্ত লোকৰ নিমিত্তে নিশ্চয় ইয়াৰ মাজত আছে বহু নিদৰ্শন।

৬) আৰু তুমি যদি বিস্মিত হোৱা, সিহঁতে এনে কথা কোৱায়ে বিস্ময়কৰ, আমি মৃত্যুৰ পিছত মৃত্তিকাত পৰিণত হলে নতুনকৈ আমাৰ সৃষ্টি সঁচাকৈয়ে হ'ব পাৰে নে? এই সকলেই নিজ প্ৰভুত অবিশ্বাস কৰিছে; আৰু এই সকলৰ কণ্ঠসমূহত পৰিব শিকলি বিলাক, আৰু এই সকলেই হ'ব নৰকৰ অগ্নিৰ অধিবাসী; তাতেই সিহঁত দীৰ্ঘ কাল বাস কৰিব।

৭) আৰু তোমাৰ পৰা সিহঁতে খুজিছে, তুমি যেন মঙ্গলৰ পূৰ্বে অমঙ্গল শীঘ্ৰে লৈ আহা, অথচ সিহঁতৰ পূৰ্বে বহু ঘটনা দৃষ্টান্ত স্বৰূপ ঘটি গৈছে; আৰু নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভু মানৱৰ নিমিত্তে সিহঁতৰ অন্যায় আচৰণ হোৱা সত্ত্বেও মার্জনাশীল; আৰু নিশ্চয় (পাপীষ্ঠ সকলক) শাস্তি দিয়াত তোমাৰ প্ৰভু কঠোৰ।

৮) আৰু অবিশ্বাসী সকলে সোধে, তেওঁৰ প্ৰতি তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُونَ ﴿١﴾

وَ فِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَوِّرَاتٌ وَ جَنَّتٌ
مِّنْ أَعْنَابٍ وَ زُرْعٌ وَ نَخِيلٌ صُنُوانٌ
وَ غَيْرُ صُنُوانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ
وَ نُفُضٌ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ ﴿٢﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣﴾

وَ إِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ إِذَا كُنَّا
تُرَبَّاءً أَتَانَا فَنُحْيِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أُولَئِكَ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أُولَئِكَ
الْأَغْلَلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ أُولَئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤﴾

وَ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
وَ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلُتُ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ
وَ إِنْ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥﴾

وَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ

কোনো নিদৰ্শন কিয় অৱতীৰ্ণ হোৱা নাই ? অথচ (সিহঁতে জনা উচিত) তুমি এজন সতৰ্ককাৰী মাথোন; আৰু একোজন পথ-প্ৰদৰ্শক পঠোৱা হয় প্ৰত্যেক জাতিৰ নিমিত্তে ।

৯) প্ৰত্যেক তিৰোতাই গৰ্ভত যি ধাৰণ কৰে তাক আৰু সেই গৰ্ভসকলৰ হুঁস হোৱা আৰু বৃদ্ধি হোৱা সকলো আল্লাই জানে; আৰু তেওঁৰে ওচৰত আছে সকলো বস্তুৰ উপযুক্ত পৰিমাণ ।

১০) অদৃশ্য আৰু দৃশ্য সকলো বিষয়ে তেওঁ পৰিজ্ঞাত তেওঁ অতি মহান গৌৰৱময় ।

১১) তোমালোকৰ মাজৰ যিয়ে কথা গোপনে ৰাখে আৰু যিয়ে তাকে প্ৰকাশ কৰে আৰু যিয়ে নিশাৰ আন্ধাৰত লুকাই থাকে আৰু যিয়ে দিনৰ পোহৰত ফুৰা-চকা কৰে, (তেওঁৰ চকুত) এই বিলাক সকলো সমান ।

১২) মানুহৰ সন্মুখত আৰু তাৰ পিছত তাৰ নিমিত্তে আছে এনে প্ৰহৰীসকল যিসকলে ইজনৰ পিছত সিজনে আল্লাহৰ আদেশ অনুসাৰে তাক ৰক্ষা কৰি থাকে । ইয়াত অকণো সন্দেহ নাই, কোনো জাতিয়ে নিজেই নিজৰ অৱস্থা পৰিবৰ্তন নকৰিলে, আল্লাই সিহঁতৰ অৱস্থাৰ কোনো পৰিবৰ্তন নকৰে; আল্লাই কোনো জাতিৰ কোনো অমঙ্গল ইচ্ছা কৰিলে তাৰ কোনো প্ৰতিৰোধকাৰী নাই ; আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে তেওঁৰ বাহিৰে এজনো ৰক্ষা কৰোঁতা নাই ।

১৩) তেওঁৰেই তোমালোকক বিজুলী দেখুৱায় যাতে তোমালোকৰ মনত ভয় আৰু আশাৰ সঞ্চাৰ হয়,

عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۖ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ
وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۝

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيصُ
الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ ۖ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ
بِمِقْدَارٍ ۝

عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ ۝

سَوَاءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ أَسْرَأَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ
بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِأَيْلٍ وَسَارِبٌ
بِالنَّهَارِ ۝

لَهُ مَعْقِبَاتٌ مِّن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ
مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۗ
وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ ۗ
وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ۝

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا

আৰু (পানীৰে) গধুৰ মেঘমালা
তেওঁৰেই পৰিচালনা কৰে।

১৪) আৰু প্ৰশংসাৰ সৈতে বজ্ৰই
আৰু ফিৰিস্তাসকলেও তেওঁলৈ
ত্ৰাসিত হৈ তেওঁৰ পৰিত্ৰতাৰ কীৰ্ত্তন
কৰে; আৰু তেওঁৰেই বজ্ৰসমূহ
নমাই তাৰ দ্বাৰা যাকে ইচ্ছা
তাকেই আহত কৰে; তত্ৰাচ
আল্লাহৰ সম্বন্ধে সিহঁতে তৰ্ক
বিতৰ্কহে কৰে; আৰু (সিহঁতে জনা
উচিত) আল্লাহ কঠোৰ
ক্ষমতাশালী।

১৫) তেওঁকেই আহ্বান কৰা মথার্থ
আহ্বান; আৰু তেওঁৰ বাহিৰে সিহঁতে
যিবিলাকক আহ্বান কৰে সেই
বিলাকে সিহঁতক কোনো উত্তৰও
নিদিয় (সিহঁত হৈছে) সেইজনৰ
সদৃশ যিজনে (পিয়াহত আকুল হৈ)
পানীৰ পিনে নিজৰ হাতদুখন মেলি
থাকে যাতে পানী তাৰ মুখত পৰে,
কিন্তু সেই পানী তালৈ নাপায়হি;
ইয়াৰ কাৰণ এই অবিশ্বাসীসকলে
প্ৰাৰ্থনা কৰা ভ্ৰান্তিত পৰাৰ বাহিৰে
একোকে নহয়।

১৬) আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু
পৃথিৱীৰ মাজত যি আছে সকলোৰে
ইচ্ছাৰে হওক বা অনিচ্ছাৰে হওক
আল্লাহৰেই বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰে,
আৰু তাৰ ছাঁ বিলাকেও পুৰা আৰু
সন্না (তেনে কৰে)।

১৭) হেৰচুল তুমি প্ৰশ্ন কৰা, আকাশ
মণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ প্ৰভু কোন ?
তুমিয়েই (সিহঁতক) উত্তৰ দিয়া,
আল্লাহ। তুমি (আৰু) সোধা তেন্তে
তোমালোকে তেওঁৰ ভিন্ন
এনেবিলাকক বন্ধুৰূপে কিয় গ্ৰহণ
কৰিছা যিবিলাক নিজৰে উপকাৰ
আৰু অপকাৰ কৰিবলৈ অসমৰ্থ ?

وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ۝۱۳

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلِكَةُ مِنْ
خِيفَتِهِ ۝ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ
بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ ۝
وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ۝۱۴

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ ۝ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا
كِبَاسِطٍ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا
هُوَ بِبَالِغِهِ ۝ وَمَا دُعَاءُ الْكٰفِرِينَ إِلَّا
فِي ضَلٰلٍ ۝۱۵

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
طَوْعًا وَكَرْهًا وَظَلَّلَهُمْ بِالْعُدُوِّ
وَالْاَصَالِ ۝۱۶

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۝ قُلِ
اللَّهُ ۝ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ اَوْلِيَاءَ لَا
يَمْلِكُونَ لِنَفْسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۝ قُلِ

(আৰু) প্ৰশ্ন কৰা দৃষ্টিহীন আৰু দৃষ্টিশালী দুয়ো সমান হ'ব পাৰে নে? অথবা ঘোৰ অন্ধকাৰ আৰু আলোক সমতুল্য হ'ব পাৰে নে? নাইবা সিহঁতে আল্লাহৰ সমানে এনে অংশীবিলাক স্থিৰ কৰি লৈছেনে, যিসকলে তেওঁ সৃষ্টি কৰাৰ দৰে (বহুতো বস্তু) সৃষ্টি কৰিছে; আৰু তেনে সৃষ্টি সিহঁতৰ চকুত (আল্লাহৰ) সৃষ্টিৰ অনুৰূপ; তুমি কোৱা, সকলো বস্তুৰে সৃজন কৰোঁতা হৈছে আল্লাহ; আৰু তেওঁৰেই এক অদ্বিতীয়, পৰাক্ৰমশালী।

১৮) তেওঁৰেই মেঘৰ পৰা বৰষুণ নমায়; তাৰ ফলত উপত্যকাৰ প্ৰবাহসমূহৰ নিজ নিজ আয়তন অনুসাৰে বৈ যায়; আৰু যি ফেন-ফোটোকাৰ পানীৰ ওপৰত (ওপঙি থাকে) তাকে প্ৰবল সোঁতে উঠাই নিয়ে আৰু অলঙ্কাৰ বা কোনো প্ৰকাৰ পাত্ৰ গঢ়িবলৈ সিহঁতে যি ধাতুক অগ্নিৰ তাপত গলায় তাৰ পৰাও সেই ধৰণৰ ফেন-ফোটোকা ওলায়। এইদৰে আল্লাই ব্যক্ত কৰে সত্য আৰু অসত্যৰ উপমা। গতিকে সেই ফেন-ফোটোকা কামত নলগা মলিৰ দৰে পেলনি যায়; কিন্তু যি মানৱৰ হিত সাধন কৰে সি মাটিতে বৈ যায়; আল্লাই উপমাসমূহৰ এই দৰেই অৱতাৰণ কৰে।

১৯) যিসকলে নিজ প্ৰভুৰ আদেশ পালন কৰে সেই সকলৰ নিমিত্তে আছে (চিৰকালৰ মঙ্গল); কিন্তু যিসকলে তেওঁৰ আদেশৰ বিৰুদ্ধে চলে, যদি সিহঁত পৃথিৱীৰ সকলো বস্তুৰ আৰু তাৰ লগতে তাৰ সমান আৰু বস্তুৰ গৰাকী হয়, সিহঁতে (জীৱন ৰক্ষা কৰিবৰ নিমিত্তে)

هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۗ أَمْ هَلْ
تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ ۗ أَمْ جَعَلُوا
لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ
الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ۗ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٧﴾

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أوديةً
بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا ۗ وَمِمَّا
يُقَدِّدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ
مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلَهُ ۗ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ۗ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ
جُفَاءً ۗ وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي
الْأَرْضِ ۗ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
الْأَمْثَالَ ﴿١٨﴾

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَىٰ ۗ
وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۗ

গোটেইখিনি মোচন মূল্য স্বৰূপ দিবলৈ ইচ্ছা কৰিব, কিন্তু তাকে গ্ৰহণ কৰা নহ'ব; সিহঁতৰ পৰা লেখ লোৱা হ'ব টানকৈ আৰু সিহঁতৰ আশ্ৰয়স্থল হ'ব নৰক; আৰু নৰক জিৰণিৰ কি নিকৃষ্ট ঠাই।

২০) (হে ৰচুল) কি: তোমাৰ প্ৰতি তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা যি অৱতীৰ্ণ হৈছে তাক যিজনে সত্য বুলি জানিছে তেওঁ সেইজনৰ নিচিনা হ'ব পাৰে নে যি অন্ধ? বোধশক্তি থকাসকলে কেৱল উপদেশ গ্ৰহণ কৰে।

২১) যিসকলে আল্লাহৰ সৈতে কৰা অঙ্গীকাৰ পূৰ্ণ কৰে, আৰু কেতিয়াও চুক্তি ভঙ্গ নকৰে।

২২) যিসকলে যেনে সম্বন্ধ স্থাপন কৰিবলৈ আল্লাই আদেশ দিছে তেনে সম্বন্ধ স্থাপন কৰে, আৰু নিজ প্ৰভুৰ ভয় ৰাখে, আৰু যিসকলে (শেহ দিনৰ) কঠোৰ লেখ সম্বন্ধে আতঙ্কিত থাকে।

২৩) আৰু যিসকলে নিজ প্ৰভুৰ সন্তুষ্টিৰ অৰ্থে ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰে আৰু নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰে, আৰু তেওঁলোকক আমি যি সম্পদ দান কৰিছোঁ তাৰ পৰা ব্যয় কৰে, গোপনে আৰু প্ৰকাশ্য আৰু মঙ্গলৰ দ্বাৰা অমঙ্গল দূৰ কৰে; সেই সকলৰ নিমিত্তে আছে পৰলোকৰ উত্তম বাসস্থান।

২৪) চিৰকালীয় কাননসমূহ, যাৰ ভিতৰত সেই সকলে প্ৰৱেশ কৰিব; আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃসকল আৰু আৰু তেওঁলোকৰ পত্নীসকল আৰু তেওঁলোকৰ সন্তান-সন্ততিৰ মাজৰ যিসকল ধৰ্মপৰায়ণ

أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩﴾

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ ۖ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٠﴾

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَتَّقُونَ الْمِيثَاقَ ﴿٢١﴾

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢٢﴾

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٣﴾

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ

সেইসকলেই (প্ৰৱেশ কৰিব) আৰু ফিৰিস্তাসকলেও প্ৰৱেশ কৰি তেওঁলোকৰ সন্মুখত থিয় হ'ব প্ৰত্যেক দুৰাৰেদি।

২৫) (আৰু ক'ব) তোমালোকৰ প্ৰতি শান্তি বৰ্ষণ হওক, কিয়নো তোমালোকে ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰিছিলো; গতিকে (তোমালোকলৈ স্থাপিত হ'ল;) পৰলোকৰ কেনে উৎকৃষ্ট বাসস্থান।

২৬) আৰু চুক্তি স্থাপন হৈ যোৱাৰ পাছত যিসকলে আল্লাহৰ সৈতে কৰা অসীকাৰ ভঙ্গ কৰে আৰু যি সম্বন্ধ স্থাপন কৰিবলৈ আল্লাই আদেশ দিছে তাকে ছিঙি পেলায়, আৰু পৃথিৱীত অশান্তি সৃষ্টি কৰে, সিহঁতৰ ওপৰত পৰিব (আল্লাহৰ) অভিশাপ, আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে থাকিব নিকৃষ্ট বাসস্থান।

২৭) যাৰে ইচ্ছা তাৰে নিমিত্তে আল্লাই জীৱিকা প্ৰশস্ত কৰে, আৰু (প্ৰয়োজন মতে) সঙ্কীৰ্ণ কৰে; আৰু সিহঁত পাৰ্থিৱ জীৱন লৈ আনন্দিত; কিন্তু পৰকালৰ তুলনাত পাৰ্থিৱ জীৱন খন্তেকীয় সম্বল মাত্ৰ।

২৮) আৰু যিসকল অবিশ্বাসী সেইসকলে কয়, তেওঁৰ প্ৰতি তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা কোনো নিদৰ্শন কিয় অৱতীৰ্ণ হোৱা নাই? তুমি কোৱা, আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকে ভ্ৰান্তিত পৰিব দিয়ে; আৰু তেওঁ নিজৰ ফালে বাট দেখুৱায় সেইজনক যিজনে (তেওঁৰ ফালে) ঘূৰি যাব বিচাৰে।

২৯) তেওঁলোকেই বিশ্বাস কৰে, আৰু আল্লাহক বেছিকৈ স্মৰণ কৰাৰ ফলত তেওঁলোকৰ

وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٥﴾

سَلَّمَ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٦﴾

وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٧﴾

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۗ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٨﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْوَالَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةً مِنْ رَبِّهِ ۗ قُلْ إِنْ اللَّهُ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ ﴿٢٩﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ

অন্তৰসমূহে শান্তি লাভ কৰে; মন কৰিবা, অন্তৰসমূহে শান্তি লাভ কৰে আল্লাহক বেছিকৈ স্মৰণ কৰিলে।

৩০) যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সজ কাম কৰে, সেইসকলৰ নিমিত্তে আছে স্বৰ্গীয় সুখ আৰু উৎকৃষ্ট প্ৰত্যাবৰ্তন।

৩১) এইদৰে আমি তোমাক এনে এটা সম্প্ৰদায়লৈ প্ৰেৰণ কৰিছোঁ যাৰ পূৰ্বে বহুতো সম্প্ৰদায় অন্তৰ্হিত হৈ গৈছে; এই অৰ্থে যাতে এই (কোৰ-আন) আমি তোমাৰ প্ৰতি প্ৰত্যাদেশ কৰিছোঁ তাকে সিহঁতৰ আগত পাঠ কৰা। তত্ৰাচ সিহঁতে কৰুণাময় বিধাতাৰ (অস্তিত্ব) অস্বীকাৰ কৰে। তুমি কোৱা, তেওঁৰেই মোৰ প্ৰভু; তেওঁ ভিন্ন আন কোনো উপাস্য নাই; তেওঁৰেই ওপৰত মই ভৰসা কৰিছোঁ; আৰু তেওঁৰেই ফালে হ'ব মোৰ প্ৰত্যাবৰ্তন।

৩২) আৰু যদি এই কোৰ-আনৰ দ্বাৰা পৰ্বত সমূহক সঞ্চালন কৰা হয়, নাইবা তাৰ দ্বাৰা পৃথিৱীক ছিন্ন কৰা হয়, নাইবা তাৰ গুণে মৃত মানুহক কথা পাতিবলৈ সমৰ্থ কৰা হয় (তথাপি তাত সিহঁতে কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰে)। নহয়, প্ৰকৃত কথা এই (সকলো বিষয়ৰ নিয়ন্ত্ৰণ আল্লাহৰ হাতত কি বিশ্বাসীসকলে (এতিয়াও) জানিব পৰা নাই নে? আল্লাই ইচ্ছা কৰা হলে, সমগ্ৰ মানৱ জাতিক সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰিলে-হেঁতেন, আৰু অবিশ্বাসী সকলে যি কু-কাৰ্য্য কৰিছে তাৰ বাবে সিহঁতৰ ওপৰত পৰিব বিপদৰ পাছত বিপদ, নাইবা সিহঁতৰ বাসস্থানৰ ওচৰতেই বিপদ উপনীত হ'ব। কালক্ৰমে আল্লাহৰ প্ৰতিশ্ৰুতি পূৰ্ণ হ'বৰ সময়

اللَّهُ ۙ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ۗ ﴿٣٠﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنُ مَا بِهِمْ ﴿٣١﴾

كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ ۗ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابٌ ﴿٣٢﴾

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَ بِهِ الْمَوْتُ ۗ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا ۗ أَفَلَمْ يَأْتِئْسَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا ۗ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ ۗ

পাবহি; নিশ্চয় আল্লাই নিজ ۞
অসীকাৰ কদাপি ভঙ্গ নকৰে।

إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝

৩৩) স্বৰূপতে তোমাৰ পূৰ্বে অহা
ৰচুলসকলৰ সৈতেও উপহাস কৰা
হৈছিল। কিন্তু মই অবিশ্বাসীসকলক
(পোনতে) অৱসৰ দিছিলোঁ, পিছত
(আত্ম সংশোধন নকৰাৰ বাবে)
সিহঁতক ধৰিলোঁ; তেতিয়া (বিক্ৰম
আচৰণৰ) প্ৰতিফল কেনে (ভীষণ)
আছিল।

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ
فَأْمَلَيْتُمُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۝
فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۝

৩৪) আৰু, প্ৰত্যেক আত্মাই যি
অৰ্জন কৰিছে তাক যিজনে নিৰীক্ষণ
কৰি থাকে (এনেজনৰ সদৃশ হ'ব
পাৰে নে যিজন তাকে কৰিবলৈ
অক্ষম?) অথচ সিহঁতে অইনক
আল্লাহৰ সমান উপাস্য পাতিছে;
তুমি কোৱা, সেইবিলাকৰ তোমা
লোকে নাম লোৱা চোন: পৃথিৱীত
এনে বস্তু সম্বন্ধে তোমালোকে
তেওঁক জানিব দিবা নে যি তেওঁৰ
জ্ঞানৰ অতীত? সেয়ে যদি নহয়, ই
(মুখৰ) এটা অসাৰ বাক্যমাত্ৰ। নহয়,
(প্ৰকৃততে) অবিশ্বাসীসকলৰ চকুত
শোভনীয় কৰা হৈছে সিহঁতৰ গুপ্ত
অভিসন্ধি; আৰু সিহঁতক সুপথৰ
পৰা প্ৰতিৰোধ কৰা হৈছে; আৰু
যাক আল্লাই বিপথে যাবলৈ দিয়ে
তাক সুপথ দেখুৱাবলৈ কোনো
নাই।

أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا
كَسَبَتْ ۚ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ ۚ قُلْ
سَمُّوهُمْ ۚ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي
الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ ۚ بَلْ زُيِّنَ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصُدُّوا عَنِ
السَّبِيلِ ۚ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ
مِنْ هَادٍ ۝

৩৫) পাৰ্থিৱ জীৱনত সিহঁতৰ
নিমিত্তে আছে শাস্তি; কিন্তু
পৰলোকৰ শাস্তি নিশ্চয় তাতোকৈ
অধিক কঠোৰ; আৰু আল্লাহৰ
বিক্ৰমে সিহঁতক বক্ষা কৰোঁতা
কোনো নাই।

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَعَذَابٌ
الْآخِرَةِ أَشَقُّ ۚ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ وَّاقٍ ۝

৩৬) ধাৰ্মিক সকলৰ নিমিত্তে
প্ৰতিশ্ৰুত স্বৰ্গ এনে এখন উদ্যানৰ

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ ۚ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ كُلُّ وَجْهٍ
لَّهُ يَسْمُو ۚ وَهُمْ فِيهَا مُقَدَّمُونَ
عَلَى الْأَشجارِ ۚ فِيهَا مِنْ
كُلِّ الثَّمَرِ ۚ وَهُمْ فِيهَا
مُقَدَّمُونَ ۚ

অনুরূপ যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ গৈছে, যাৰ ফল আৰু যাৰ ছাঁ চিৰকলীয়া ; এয়ে সেইসকলৰ প্ৰতিদান যিসকলে আল্লাহক ভয় কৰে; কিন্তু অবিশ্বাসীসকলৰ প্ৰতিফল হৈছে নৰকৰ অগ্নি ।

৩৭) আৰু যিসকলক আমি ধৰ্মগ্ৰন্থ দান কৰিছোঁ সেইসকলে তোমাৰ প্ৰতি যি অৱতীৰ্ণ হৈছে তাত (সাধাৰণতে) আনন্দ প্ৰকাশ কৰে; কিন্তু বিভিন্ন দলৰ কিছুমানে তাৰ কিছুভাগ অস্বীকাৰ কৰে; তুমি কোৱা, মোৰ প্ৰতি মাথোন ইয়াকে আদেশ কৰা হৈছে যে মই কেৱল আল্লাহৰেই আৰাধনা কৰো আৰু অইনক তেওঁৰ সমানে উপাস্য নাপাতো; তেওঁৰেই ফালে মই (সকলোকে) আহ্বান কৰো, আৰু তেওঁৰেই পিনে মোৰ প্ৰত্যাবৰ্তন ।

৩৮) আৰু এইদৰেই সকলো বিষয়ৰ মীমাংসা স্বৰূপে এই কোৰ-আন আমি আৰবী ভাষাত অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ; আৰু তোমাৰ প্ৰতি জ্ঞান অহাৰ পিছতো যদি তুমি সিহঁতৰ বৃথা বাঞ্ছাসমূহৰ অনুসৰণ কৰা, তেন্তে আল্লাহৰ ওচৰত তোমাৰ নিমিত্তে নাথাকিব কোনো সহায় কৰোঁতা আৰু কোনো বক্ষা কৰোঁতা ।

৩৯) আৰু স্বৰূপতে তোমাৰ পূৰ্বেও ৰচুলসকলক আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; আৰু তেওঁলোকক (বিয়া কৰাবলৈ) পত্নীসকল দিছিলোঁ আৰু দিছিলোঁ সন্তান সন্ততি; আৰু আল্লাহৰ আদেশ বিনে নিদৰ্শন উপনীত কৰে এনে ক্ষমতা কোনো ৰচুলৰে নাছিল; প্ৰকৃততে একোটা যুগৰ নিমিত্তে আছে (আল্লাই) নিৰূপিত কৰা বিধান ।

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۗ أَكْثَرَهَا دَائِمٌ
وَوَظَلُّهَا ۗ تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا
وَوَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ۖ

وَالَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا
أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ
بَعْضَهُ ۗ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ
وَلَا أُشْرِكَ بِهِ ۗ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ
مَابٍ ۖ

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ۗ وَلَئِنْ
اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ
الْعِلْمِ ۗ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا وَاقٍ ۖ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا
لَهُمْ آزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً ۗ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ
أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ
لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ۖ

৪০) যি ইচ্ছা তাকে আল্লাই লোপ হ'বলৈ দিয়ে, আৰু যাকে ইচ্ছা তাকে প্রতিষ্ঠিত কৰে; আৰু এই গ্ৰন্থৰ উৎপত্তি হৈছে আল্লাহৰ সন্নিধানৰ পৰা।

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ ۗ وَعِنْدَهُ
أُمُّ الْكِتَابِ ۝

৪১) আৰু সিহঁতৰ প্রতি যি অসীকাৰ আমি কৰিছিলোঁ তাৰ কিছু ভাগ (তোমাৰ জীৱনতে পূৰ্ণ কৰি) তোমাক দেখিবলৈ দিওঁ, নাইবা (তাৰ পূৰ্বেই তোমাৰ জীৱন অন্ত কৰো। গতিকে তোমাৰ ওপৰত আছে মাথোন সত্য প্ৰচাৰ কৰাৰ ভাৰ, আৰু লেখ লোৱাৰ ভাৰ থাকিল আমাৰ ওপৰত।

وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ
أَوْ تَوَفَّيْنَاكَ فَأِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ
وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ۝

৪২) সিহঁতে নেদেখে নে? আমি দেশখন তাৰ প্ৰান্তসমূহৰ পৰা (ক্রমান্বয়ে) হ্রাস কৰি আনিছোঁ; আৰু (সকলো বিষয়ৰ) বিচাৰ আল্লাই কৰে, আৰু তেওঁৰ বিচাৰ ওলটাবলৈ কাৰো সাধ্য নাই; আৰু তেওঁ লেখ লোৱাত খৰতকীয়া।

أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
مِنْ أَطْرَافِهَا ۗ وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ
لِحُكْمِهِ ۗ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

৪৩) আৰু স্বৰূপতে সিহঁতৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীসকলেও (সত্যৰ বিৰুদ্ধে) গোপনে অভিসন্ধি কৰিছিল; কিন্তু সকলো অভিসন্ধিৰ ওপৰত আছে আল্লাহৰ ক্ষমতা। প্ৰত্যেক আত্মাই যি অৰ্জন কৰে তাক তেওঁ জানে; আৰু অবিশ্বাসীসকলে আগলৈ জানিব পাৰিব পৰলোকৰ উত্তম বাসস্থানৰ গৰাকী কোন।

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ
الْمَكْرُ جَمِيعًا ۗ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ ۗ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ
عُقِبَى الدَّارِ ۝

৪৪) আৰু যিসকল অবিশ্বাসী সেইসকলে (তোমাক) এই বুলি কয়, তুমি (আল্লাহৰ) প্ৰেৰিত ৰচুল নোহোৱা; তুমি কোৱা, মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত আল্লাহৰ, আৰু যিজনৰ ধৰ্মগ্ৰন্থৰ জ্ঞান আছে তেনেজনৰ সাক্ষী যথেষ্ট।

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا ۗ
قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۗ
وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ۝

سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلَاثٌ وَخَمْسُونَ آيَةً وَسَبْعَةٌ رُكُوعَاتٍ

চূৰা-১৪

IBRAHIM

ইব্ৰাহিম (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল,
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আলিফ, লাম, বা انا الله اذى ।
এইখনেই ধৰ্মগ্ৰন্থ যি তোমাৰ প্ৰতি
আমি অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ, যাতে তুমি
মানৱ জাতিক ঘোৰ অন্ধকাৰৰ পৰা
পোহৰৰ ফালে উলিয়াই নিয়া, সেই
শক্তিশালী, প্ৰশংসনীয় (আল্লাহৰ)
বাটলৈ;

الرَّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ
النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ
رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ②

৩) যিজন আল্লাহ আকাশমণ্ডলী
আৰু পৃথিৱীত থকা সকলোৰেই
গৰাকী; আৰু কঠোৰ শাস্তিৰ কাৰণে
সেই অবিশ্বাসীসকলৰ প্ৰতি ধিক ।

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْكَافِرِينَ مِنْ
عَذَابٍ شَدِيدٍ ③

৪) যিসকলে পৰকালতকৈ পাৰ্থিৱ
জীৱন বেছি ভাল পায়, আৰু
(মানুহক) আল্লাহৰ পথৰ পৰা
প্ৰতিৰোধ কৰে, আৰু সেই পথকে
একা-বেকা কৰিব বিচাৰে ;
সেইসকলেই পৰি আছে দূৰৰ
ভ্ৰান্তিত ।

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى
الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۗ أُولَٰئِكَ فِي
ضَلَالٍ بَعِيدٍ ④

৫) আৰু আমি এনে ৰচুলক হে
প্ৰেৰণ কৰিছোঁ যি নিজ জাতিৰ
ভাষা জানে, তেওঁ যেন সিহঁতক
(আল্লাহৰ বাণী) স্পষ্টকৈ বুজাব
পাৰে; তাৰ পাছত আল্লাই যাকে
ইচ্ছা তাকে ভ্ৰান্তিত পৰিবলৈ দিয়ে,
আৰু যাকে ইচ্ছা তাকে সুপথে লৈ
যায়; আৰু তেওঁৰেই ক্ষমতাসালী,
শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী ।

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ
قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ ۗ فَيُضِلَّ اللَّهُ مَنْ
يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۗ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑤

৬) আৰু স্বৰূপতে আমি মুচাক প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ নিজ নিদৰ্শনসমূহ-ৰ সৈতে; (আৰু এই আদেশ দিছিলোঁ) তুমি নিজ জাতিক উলিয়াই নিয়া ঘোৰ অন্ধকাৰৰ পৰা পোহৰৰ ফালে, আৰু আল্লাই ঘটোৱা অতীতৰ ঘটনাসমূহ নিৰ্দেশ কৰি সিহঁতক সতৰ্ক কৰি দিয়া। ধৈৰ্য্যশীল আৰু কৃতজ্ঞ ব্যক্তিৰ নিমিত্তে নিশ্চয় আছে বহু নিদৰ্শন।

৭) আৰু (ভাবি চোৱাঁ) যেতিয়া মুচাই নিজ জাতিক কলে, তোমালোকক ফিৰাউনৰ লোকসকলৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰি আল্লাই যি অনুগ্রহ তোমালোকৰ প্ৰতি কৰিছিল তাকে স্মৰণ কৰা; সেইসকলে তোমালোকক দাৰুণ যন্ত্ৰণা দিছিল, আৰু তোমালোকৰ কন্যা সকলক জীয়াই ৰাখি পুত্ৰসকলক বধ কৰিছিল; আৰু তাতেই তোমালোকৰ নিমিত্তে আছিল তোমালোকৰ প্ৰভুৰ ফালৰ পৰা এটা ডাঙৰ পৰীক্ষা।

৮) আৰু (মনত পেলোৱা) যেতিয়া তোমালোকৰ প্ৰভুৰে জাননী দিছিল এই বুলি যদি তোমালোক কৃতজ্ঞ হৈ থাকে তেন্তে তোমালোকৰ প্ৰতি নিজ (অনুগ্রহ) মই নিশ্চয় বৃদ্ধি কৰিম; কিন্তু যদিহে অকৃতজ্ঞ হোৱা তেন্তে (জানিবা) মোৰ শাস্তিও নিশ্চয় কঠোৰ।

৯) আৰু মুচাই কৈছিল, যদি তোমালোকে আৰু পৃথিৱীত থকা সকলোৰে (আল্লাহৰ) কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ নকৰা (তাত তেওঁৰ একো ক্ষতি নহয়) কিয়নো আল্লাই নিশ্চয় অভাৱহীন, প্ৰশংসনীয়।

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۗ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُدْبِحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۗ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ۝

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۗ فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝

১০) তোমালোকৰ পূৰ্বে অহা নুহ আৰু আদ আৰু ছামুদ জাতিৰ, আৰু সিহঁতৰ পৰবৰ্ত্তী সকলৰ বিৱৰণ তোমালোকলৈ অহা নাইনে? সেইসকলৰ বিষয়ে আল্লাহ ভিন্ন আন কাৰো (পূৰ্ণ) জ্ঞান নাই। এই জাতি সকলৰ ওচৰলৈ বচুলসকল আহিছিল প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহ লৈ; কিন্তু সিহঁতে নিজৰ হাতবোৰ নিজ মুখবোৰত সোমাই ৰৈ থাকিল; আৰু সিহঁতে ইয়াকে কৈছিল, যি কথাৰ কাৰণে তোমালোকক প্ৰেৰণ কৰা হৈছে তাত আমি নিশ্চয় বিশ্বাস নকৰো, আৰু আমাক তোমালোকে যি কথাৰ পিনে আহ্বান কৰিছা সেই বিষয়েও নিশ্চয় আমাৰ ঘোৰ সন্দেহ।

১১) সিহঁতৰ বচুলসকলে কৈছিল, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ সৃজন কৰোঁতা আল্লাহৰ সন্মুখে কোনো সন্দেহ হ'ব পাৰে নে? তেওঁ তোমালোকক এই অৰ্থে আহ্বান কৰিছে, তেওঁ যেন তোমালোকৰ সকলো পাপ মার্জনা কৰে, আৰু নিৰাপিত সময় পৰ্য্যন্ত তোমালোকক অৱসৰ দিয়ে। সিহঁতে উত্তৰ দিছিল, তোমালোক আমাৰ নিচিনা মানুহ মাত্ৰ; তোমালোকে ইয়াক ইচ্ছা কৰিছা যিবিলাকৰ পূজা আমাৰ পিতৃ-পুৰুষসকলে কৰিছিল সেইবিলাকৰ পৰা আমাক প্ৰতিৰোধ কৰা। সেয়ে যদি হয়, তোমালোকে আমাৰ আগত প্ৰকাশ্য প্ৰমাণ উপস্থিত কৰা।

১২) সিহঁতৰ বচুলসকলে সিহঁতক উত্তৰ দিলে হয়, তোমালোকৰ নিচিনা মানুহ নহৈ আৰু আমি কি হয়? কিন্তু আল্লাই নিজ ভৃত্যসকলৰ মাজৰ যাৰে প্ৰতি ইচ্ছা তাৰে প্ৰতি

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۝

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخَّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَيِّئٍ قَالُوا إِن أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَنِ مُّبِينٍ ۝

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ

বিশেষ অনুগ্রহ বৰ্ষণ কৰে; আৰু আল্লাহৰ আদেশবিনে তোমালোকৰ আগত প্ৰকাশ্য প্ৰমাণ উপস্থিত কৰিবৰ অধিকাৰ আমাৰ নাই; গতিকে বিশ্বাসী সকলে একমাত্ৰ আল্লাহৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰা উচিত।

১৩) কেৱল আল্লাহত আমি ভৰসা নকৰিম কিয় যি স্থলত তেওঁৱেই আমাক (জীৱনৰ) সজ বাটবোৰ দেখুৱাইছে? আৰু তোমালোকে আমাক যি যন্ত্ৰণা দিছা তাকে আমি নিশ্চয় সহ্য কৰি থাকিম; আৰু নিৰ্ভৰ কৰোঁতা সকলে যেন একমাত্ৰ আল্লাহতেই নিৰ্ভৰ কৰে।

১৪) আৰু অ বিশ্বাসী সকলে সিহঁতলৈ অহা ৰচুলসকলক কলে, আমাৰ এই দেশৰ পৰা তোমালোকক নিশ্চয় আমি উলিয়াই দিম, নতুবা তোমালোকে আমাৰ ধৰ্মলৈ উলটি আহিব লাগিব। এনে অৱস্থাত তেওঁলোকৰ (ৰচুলসকলৰ) প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ প্ৰতি প্ৰত্যাদেশ কৰিলে, আমি নিশ্চয় অন্যায়কাৰী সকলক সংহাৰ কৰিম।

১৫) আৰু সিহঁতৰ পিছত এই দেশতে আমি নিশ্চয় তোমালোকক বসতি কৰিবলৈ দিম। ই সেইজনৰ প্ৰতিদান স্বৰূপ যিজনে মোৰ সন্মুখত (বিচাৰ পাবৰ নিমিত্তে) থিয় দিবলৈ ভয় কৰে, আৰু মোৰ শাস্তিৰ অস্বীকাৰৰ কাৰণেও ভয়াতুৰ;

১৬) আৰু ৰচুলসকলে বিজয়ৰ নিমিত্তে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল; আৰু (তাৰ ফলত) প্ৰত্যেকজন দাস্তিক অত্যাচাৰী নিৰাশ হৈ পৰিল।

مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ
بِسُلْطَنٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

وَمَا لَنَا إِلَّا أَنْ نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا
سُبُلَنَا ۖ وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا آذَيْتُمُونَا ۖ
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٤﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ
لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ نَتَعَوَّدَنَّ فِي
مِلَّتِنَا ۖ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهَلِكَنَّ
الظَّالِمِينَ ﴿١٥﴾

وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۖ ذَلِكَ
لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٦﴾

وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٧﴾

১৭) তাৰ আগতে আছে নৰক, আৰু (তাত) পান কৰিবলৈ তাক দিয়া হ'ব উতলীয়া পানী।

مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَى مِنْ
مَاءٍ صَدِيدٍ ۝۱۷

১৮) সি সেই পানী ঢোক ঢোককৈ পিব ধৰিব, কিন্তু তাকে সি সহজে গিলিব নোৱাৰিব; আৰু মৃত্যু ইফাল সিফালৰ পৰা তাৰ ওচৰলৈ চাপি আহিব, অথচ তাৰ মৰণ নহ'ব; আৰু তাৰ সন্মুখত থাকিব ভীষণ শাস্তি।

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ
الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ
وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ۝۱۸

১৯) যিসকলে নিজ প্ৰতিপালকক অবিশ্বাস কৰিছে সিহঁতৰ উপমা এই কাৰ্য্যসমূহ এদমা ভস্মৰ অনুরূপ; ধুমুহাৰ দিনা বতাহে তাক উৰুৱাই লৈ যায়; সিহঁতে যি অৰ্জন কৰিছে তাৰ কিছু ভাগো সিহঁতে ভোগ কৰিবলৈ অক্ষম হ'ব; এয়ে হৈছে বহু দূৰৰ ভ্ৰান্তি।

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ
كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ
عَاصِفٍ ۝ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا
عَلَى شَيْءٍ ۝ ذَلِكَ هُوَ الضَّلُّ الْبَعِيدُ ۝۱۹

২০) তুমি ভাবি চোৱা নাই নে, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী আল্লাই সৃষ্টি কৰিছে সত্যৰ সৈতে; তেওঁ ইচ্ছা কৰিলে তোমালোকৰ অস্তিত্ব লোপ কৰিব পাৰে, আৰু (তোমা-লোকৰ ঠাইত) নতুন সৃষ্টিৰ উদ্ভাৱন কৰিব পাৰে।

الْمُتَرَانِ اللَّهُ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
بِالْحَقِّ ۝ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ
بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۝۲০

২১) আৰু এনে কাৰ্য্য কৰা আল্লাহৰ পক্ষে কোনো মতেই কঠিন নহয়।

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۝۲১

২২) আৰু সিহঁতৰ আটাইবিলাক (কিয়ামতৰ দিনা) আল্লাহৰ সন্মুখত উপস্থিত হ'ব লাগিব; তেতিয়া যিসকলে অহঙ্কাৰ কৰিছিল সেই সকলক দুৰ্বলসকলে ক'ব বাস্তৱতে (পৃথিৱীত) আমি তোমা-লোকৰেই অনুগমন কৰিছিলোঁ। গতিকে (আজি) আল্লাহৰ শাস্তিৰ কিছু ভাগ আমাৰ পৰা তোমালোকে আঁতৰাই নিবা নে? সিহঁতে উত্তৰ দিব, আল্লাই আমাক (সাৰিবৰ)

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا
فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنْنا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ ۝ قَالُوا لَوْ هَدانا اللَّهُ

বাট দেখুওৱা হলে আমিও তোমালোকক নিশ্চয় তেনে বাট দেখুৱালোহেঁতেন, (আজি আমাৰ এনে অৱস্থা) আমি অস্থিৰ হও নাইবা ধৈৰ্য্য ধৰো, আমাৰ পক্ষে দুয়ো সমান। হায়: আমাৰ নিমিত্তে পলাই যাবলৈকে কোনো ঠাই নাই।

২৩) আৰু যেতিয়া সকলো বিষয়ৰ মীমাংসা হ'ব তেতিয়া চয়তানে ক'ব বাস্তৱতে তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাই যি অস্বীকাৰ কৰিছিল সি সঁচাকৈয়ে পূৰ্ণ হ'ল কিন্তু তোমালোকৰ সৈতে মই যি অস্বীকাৰ কৰিছিলোঁ তাকে মই পূৰ্ণ কৰিব নোৱাৰিলোঁ; আৰু তোমালোকক বাধ্য কৰিবলৈ মোৰ কোনো ক্ষমতাও নাছিল, মই তোমালোকক আহ্বান কৰিছিলোঁ মাত্ৰ, আৰু মোৰ কথাত তোমালোকে কাণ দিছিল; গতিকে মোৰ নিন্দা নকৰি তোমালোকে নিজৰেই নিন্দা কৰা। (আজিৰ দিনা) তোমালোকৰ আৰ্ত্তনাদ মই শুনিব নোৱাৰো; আৰু তোমালোকেও শুনিব নোৱাৰা মোৰ আৰ্ত্তনাদ; ইয়াৰ পূৰ্বে তোমালোকে যে মোক আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পাতিছিল তাক মই অস্বীকাৰ কৰিছোঁ; নিশ্চয়, যিসকল অন্যায়কাৰী সিহঁতৰ নিমিত্তে থাকিব যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি।

২৪) আৰু যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে আৰু সজ কাম কৰিছে সেইসকলক এনে উদ্যানসমূহত প্ৰবেশ কৰিবলৈ দিয়া হ'ব যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ গৈছে; সেইসকলে নিজ প্ৰভুৰ আদেশত তাতেই চিৰকাল বাস কৰিব; তাত সেইসকলে পৰস্পৰ সন্তোষণ জনাব এই বুলি, (তোমালোকৰ প্ৰতি হওক) শাস্তি।

لَهْدَيْكُمْ^ط سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرُنَا أَمْ صَبْرُنَا مَا لَنَا مِنَ مَحِيصٍ^ع

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقُّ^ط وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ^ط وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي^ع فَلَا تَلُمُونِي^ط وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ^ط مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي^ط إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ^ط إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ^ع

وَأَدْخَلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ^ط تَحِيَّهِمْ فِيهَا سَلَامٌ^ع

২৫) তোমালোকে ভাবি চোৱা নাই নে আল্লাই কি দৰে পৱিত্ৰ বাক্যৰ উপমা দিছে? এজোপা পৱিত্ৰ গছৰ নিচিনা; তাৰ শিপা শকত আৰু তাৰ শাখাসমূহ আকাশ পাইছেগৈ।

الْمُتْرَكِيْفَ صَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً
طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ اَصْلُهَا ثَابِتٌ
وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ۙ

২৬) নিজ প্ৰভুৰ বিধিমেতে ই নিয়মিত সময়ত ফল উৎপাদন কৰে; আৰু মানৱ জাতিৰ নিমিত্তে আল্লাই উপমাসমূহ বৰ্ণনা কৰে, যাতে সিহঁতে (চিন্তা কৰি) উপদেশ গ্ৰহণ কৰে।

تَوَاتَرَ اُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِاِذْنِ رَبِّهَا
وَيُضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُوْنَ ۝

২৭) আৰু অপৱিত্ৰ বাক্যৰ তুলনা এজোপা অপৱিত্ৰ গছৰ নিচিনা, যাৰ শিপা ছিগি মাটিৰ ওপৰত ওলাই পৰিছে; এনেজোপা গছৰ কোনো স্থায়িত্ব নাই।

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ
اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا
مِنْ قَرَارٍ ۝

২৮) বিশ্বাসীসকলক দৃঢ় বাক্যৰে আল্লাই (বিশ্বাসত) প্ৰতিষ্ঠিত কৰে এই পাৰ্থিৱ জীৱনত আৰু পৰলোকৰ জীৱনতো; আৰু অন্যায-কাৰী সকলে বিপথে গলে আল্লাই যাবলৈ দিয়ে; আৰু আল্লাই যি ইচ্ছা তাকেই সম্পন্ন কৰে।

يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاَقْوَالِ الثَّابِتِ فِي
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ ۗ وَيُضِلُّ اللّٰهُ
الظَّالِمِيْنَ ۙ وَيَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ۝

২৯) (হে ৰচুল) তুমি সেইসকলৰ সম্বন্ধে ভাবি চোৱা নাই নে যিসকলে আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ নিজৰ অকৃতজ্ঞতাৰ সৈতে সলনি কৰিছে, আৰু স্বজাতিক বিধ্বংসনৰ বাসস্থানত নমাইছে?

الْمُتْرَكَ اِلَى الَّذِيْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا
وَ اَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبُوَارِ ۙ

৩০) নৰকত; তাৰ ভিতৰত সিহঁতে প্ৰবেশ কৰিব; আৰু ই থাকিবলৈ কেনে নিকৃষ্ট ঠাই।

جَهَنَّمَ ۚ يَصَلُوْنَهَا ۙ وَبِئْسَ الْقَرَارُ ۝

৩১) আৰু সিহঁতে আনক আল্লাহৰ সমতুল্য পাতি লৈছে, যাতে তেওঁৰ পথৰ পৰা (লোকক) বিপথে লৈ যায়; তুমি কোৱা, (পৃথিৱীৰ) সুখ (দিনচেৰেকৰ নিমিত্তে) ভোগ কৰি লোৱা; কিন্তু পিছত নৰকৰ অগ্নিৰ ফালে হ'ব তোমালোকৰ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন।

৩২) মোৰ যি ভৃত্যসকলে বিশ্বাস কৰিছে তুমি সেইসকলক কোৱা, এনে দিন অহাৰ পূৰ্বে যিদিনা বেচাকিনা নহ'ব আৰু বন্ধুত্বৰ কোনো লক্ষণ নাথাকিব সেইসকলে যেন নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰে, আৰু সিহঁতক আমি যি সম্বল দান কৰিছোঁ তাৰে পৰা সিহঁতে যেন গোপনে আৰু প্ৰকাশ্যে ব্যয় কৰি থাকে।

৩৩) তেওঁৱেই আল্লাহ যিজনে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী সৃজন কৰিছে, আৰু মেঘৰ পৰা বৰষুণ নমাই তাৰ দ্বাৰা নানা বিধ ফল উৎপাদন কৰিছে তোমালোকৰ জীৱিকাৰ নিমিত্তে; আৰু তোমালোকৰ বশবৰ্ত্তী কৰিছে জাহাজবিলাক, যাতে তেওঁৰ আদেশ মতে সাগৰত সেইবোৰ যাতায়ত কৰিব পাৰে; আৰু নৈবিলাকো তেওঁ তোমালোকৰ কাৰণে বশীভূত কৰিছে।

৩৪) আৰু তেওঁ তোমালোকৰ নিমিত্তে অধীন কৰিছে নিয়মিত ৰূপে আবৰ্ত্তন কৰি থকা সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰ; আৰু নিশা আৰু দিনকো তোমালোকৰ নিমিত্তে অধীন কৰিছে।

৩৫) আৰু তোমালোকে তেওঁৰ পৰা যি খুজিছিলো সকলো তেওঁ তোমালোকক দিছে; আৰু যদি তোমালোকে আল্লাহৰ অনুগ্ৰহৰ

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ^ط
قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِن مَّصِيرُكُمْ إِلَى النَّارِ^{٣١}

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّنْ
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَالَ^{٣٢}

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ
الشَّمْرِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمْ
الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ^ع
وَسَخَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ^{٣٣}

وَسَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
دَائِبِينَ^ح وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ^{٣٤}

وَأْتِكُمْ مِّنْ كُلِّ مَأْتَمُوهُ^ط
وَإِن تَعَدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا^ط

লেখ লবলৈ যোৱা, তোমালোকৰ
সাধ্য নাই তাকে গণনা কৰিবলৈ;
নিশ্চয়, মানৱ নিতান্ত অন্যায্যকাৰী,
অত্যন্ত অকৃতজ্ঞ।

৩৬) আৰু (মনত পেলোৱা) যেতিয়া
ইব্রাহিমে এইদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, হে
মোৰ প্ৰভু, তুমি (এই ঠাইত) এখন
শান্তিময় নগৰ পাতা, আৰু মোক
আৰু মোৰ সন্তান-সন্ততিক
মূৰ্ত্তিবিলাকৰ পূজাৰ পৰা ৰক্ষা কৰা।

৩৭) হে মোৰ প্ৰভু, সেই মূৰ্ত্তিবিলাক
মানৱ জাতিৰ ভালেখিনিকে পথভ্ৰষ্ট
কৰিছে; কিন্তু যিয়ে মোৰ অনুসৰণ
কৰিছে সি মোৰ আপোন কিন্তু যিয়ে
মোৰ কথাত নচলে (তাৰ বিষয়ে)
তুমি নিশ্চয় ক্ষমাশীল, শ্ৰেষ্ঠ
দানশীল।

৩৮) হে আমাৰ প্ৰভু, বাস্তৱতে এই
শস্যবিহীন অনুৰ্বৰ উপত্যকাত
তোমাৰ পৱিত্ৰ গৃহৰ ওচৰত মই
মোৰ সন্তান-সন্ততিৰ কিছুমানক
বসতি কৰিবলৈ দিছোঁ; হে আমাৰ
প্ৰভু, (মোৰ অভিপ্ৰায়) তেওঁলোকে
যেন ইয়াত নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰে।
এতেকে মানুহৰ অন্তৰসমূহ
তেওঁলোকৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত কৰা;
আৰু নানা বিধ ফল তেওঁলোকক
দান কৰা, অতি সম্ভৱ তেওঁলোকে
তোমাৰ শলাগ ল'ব।

৩৯) হে আমাৰ প্ৰভু, আমি যি
গোপনে ৰাখো আৰু যি প্ৰকাশ কৰো
নিশ্চয় সকলো তুমি জানা; আৰু
পৃথিৱীত আৰু আকাশত আল্লাহৰ
পৰা কোনো বস্তু অদৃশ্য নাথাকে।

৪০) সকলো প্ৰশংসা আল্লাহৰ বাবে
যিজনে মোক বৃদ্ধা অৱস্থা সত্ত্বেও
ইছমাইল আৰু ইছহাক (দুজন পুত্ৰ
) দান কৰিছে;

إِنَّ الْإِنْسَانَ لظُلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٦﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ
أَمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ
الْأَصْنَامَ ﴿٣٧﴾

رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ﴿٣٨﴾
فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي
فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٩﴾

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادِعَ
ذِي زُرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا
لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفِيدَةً مِّنَ
النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ
مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٤٠﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نَعْلَمُ
وَمَا يُخْفِي عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٤١﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ
إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ ۖ إِنَّ رَبِّي

নিশ্চয়, মোৰ প্ৰভুয়ে প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰে।

لَسْمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٤١﴾

৪১) হে মোৰ প্ৰভু, নমাজ প্ৰতিষ্ঠিত কৰিবলৈ মোক আৰু মোৰ কিছুমান বংশধৰকো তুমিয়ে শক্তি দান কৰা; হে আমাৰ প্ৰভু, মোৰ এই প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰা।

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۖ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤١﴾

৪২) হে আমাৰ প্ৰভু:যিদিনা (কৰ্মৰ) লেখ লোৱাৰ অৱতাৰণা কৰা হ'ব মোক আৰু মোৰ পিতৃ-মাতৃক আৰু বিশ্বাসীসকলক তুমি ক্ষমা দান কৰিবা।

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤٢﴾

৪৩) আৰু অন্যাযকাৰীসকলে যি কাৰ্য্য কৰে তাক আল্লাই মন কৰা নাই বুলি নাভাবিবা; তেওঁ সিহঁতক অৱসৰ দিছে মাথোন, সেই দিনালৈকে যিদিনা(সিহঁতৰ) চকুবোৰ (ভীষণ ঘটনাবিলাক) তথা লাগি একে-থৰে চাই থাকিব।

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ۗ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٣﴾

৪৪) সিহঁতে (ভয়তে) নিজৰ মূৰবোৰ দাঙি আগলৈ লৰ মাৰিব; এনেদৰে যেন সিহঁতৰ দৃষ্টি সিহঁতলৈ উভতি নাহে, আৰু সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ হ'ব (আশা) শূন্য।

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ ۗ وَأَفِدتُهُمْ هَوَاءٍ ﴿٤٤﴾

৪৫) আৰু তুমি মানুহসকলক সতৰ্ক কৰি দিয়া সেই দিনৰ সন্মুখে, যিদিনা সিহঁতলৈ (প্ৰতিশ্ৰুত) শাস্তি আহি পাব; সেই সময়ত অন্যাযকাৰী সকলে ক'ব, হে আমাৰ প্ৰভু; অদূৰ সময় পৰ্য্যন্ত আমাক অৱসৰ দিয়া যাতে আমি তোমাৰ আহ্বানৰ প্ৰত্যুত্তৰ দিব পাৰো আৰু প্ৰেৰিত বচুল সকলৰো অনুগমন কৰিব পাৰো। (তেতিয়া সিহঁতক আল্লাই ক'ব) ইয়াৰ পূৰ্বে তোমালোকে এই কথাৰ শপত খোৱা নাছিলানেতোমালোকৰ অৱস্থাৰ পতন কেতিয়াও নহ'ব।

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا آخِرْنَا إِلَىٰ آجَلٍ قَرِيبٍ ۗ نَجِبْ دَعْوَتِكَ وَتَتَّبِعِ الرَّسُلَ ۗ أَوْلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ ﴿٤٥﴾

৪৬) অথচ যিসকলে নিজ আত্মাসমূহৰ অন্যায় কৰিছিল সিহঁতৰ বাসস্থানবিলাকত তোমালোকে বাস কৰিছিল; আৰু সিহঁতৰ সৈতে আমি কেনে ব্যৱহাৰ কৰিছিলোঁ তোমালোকৰ আগত প্ৰস্ফুটিত হ'ল; আৰু (তাৰ উপৰিও) আমি তোমালোকৰ নিমিত্তে বহু উপমা বৰ্ণনা কৰিছিলোঁ।

৪৭) আৰু সিহঁতে সিহঁতৰ অভিসন্ধি পাতিলে, আৰু সিহঁতৰ অভিসন্ধি আল্লাহৰ কাষত যদিও সিহঁতৰ অভিসন্ধি ইমান গুৰুতৰ যে তাৰ ফলত পৰ্বতসমূহ বিচলিত হয়।

৪৮) গতিকে আল্লাই নিজৰ ৰচুলসকলক দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতি ভঙ্গ কৰিব বুলি নাভাবিবা; নিশ্চয় আল্লাহ শক্তিশালী, (কু-কৰ্মৰ) প্ৰতিফল দিবৰ গৰাকী।

৪৯) সেই দিনা এই পৃথিৱীক আন এখন পৃথিৱীত পৰিবৰ্তন কৰা হ'ব, আৰু (তাৰে লগতে) আকাশ মণ্ডলীৰো (পৰিবৰ্তন হ'ব) আৰু সিহঁতে সকলোৰে উপস্থিত হ'ব একমাত্ৰ পৰাক্ৰমশালী আল্লাহৰ সন্মুখত।

৫০) আৰু সেইদিনা তুমি দেখা পাবা, অপৰাধীসকলক একেলগ কৰি শিকলিবোৰে বান্ধি ৰখা হৈছে।

৫১) সিহঁতৰ পৰিধানবিলাক হ'ব আলকাতৰাৰে সনা, আৰু সিহঁতৰ মুখবোৰ অগ্নিয়ে আবৰি ধৰিব।

৫২) এনেকুৱা হোৱাৰ কাৰণ হৈছে, প্ৰত্যেক আত্মাই যি অৰ্জন কৰিছে

وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ
وَضَرْبًا لَكُمْ الْأَمْثَالَ ٤٦

وَقَدْ مَكَرُوا وَمَكَرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ
مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ
مِنْهُ الْجِبَالُ ٤٧

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِيفًا وَعْدِهِ رُسُلَهُ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ٤٨

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ
وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ
الْقَهَّارِ ٤٩

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَّنِينَ
فِي الْأَصْفَادِ ٥٠

سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطَرَانٍ وَتَعْشَى
وُجُوهُهُمْ النَّارُ ٥١

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ ٥٢

তাৰ প্ৰতিফল আল্লাই তাক দিব;
নিশ্চয় আল্লাহ লেখ লোৱাত
বেগৰন্ত।

৫৩) এই কোৰ-আন মানৱ জাতিৰ
নিমিত্তে (মহান) সংবাদ স্বৰূপ; আৰু
(ইয়াৰ অৱতীৰ্ণ হোৱাৰ উদ্দেশ্য
এই) তাৰ দ্বাৰা যেন সিহঁতক সতৰ্ক
কৰা হয়, আৰু সিহঁতে যেন জানিব
পাৰে, তেওঁৱেই অকল একমাত্ৰ
উপাস্য, আৰু বুদ্ধিমন্ত সকলে যেন
উপদেশ গ্ৰহণ কৰিব পাৰে।

إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥٦﴾

هَذَا بَلَّغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ

وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ

﴿٥٧﴾

وَلِيَذْكُرُوا الْأَنْبَاءَ ﴿٥٨﴾

سُورَةُ الْحَجَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ مِائَةٌ آيَةٌ وَسِتَّةٌ رُكُوعَاتٍ

চূৰা-১৫

AL-HIJR

আল-হিযৰঃহিযৰ পৰ্বত

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আলিফ, লাম, বা; اَنَا اللَّهُ أَرَى
(মই আল্লাহ, দৃষ্টি ৰাখোতা)
ধৰ্মপুথি আৰু সুস্পষ্ট কোৰ-আনৰ
এইবিলাক আয়াতসমূহ ।

الرَّكَفِ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ
مُّبِينٍ ①

চৈধ্য পাৰা

৩) এনে এটা সময় আহিব যেতিয়া
অবিশ্বাসী সকলে (টানত পৰি) এই
ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিব, সিহঁত যদি
আত্মসমৰ্পনকাৰী হোৱাহেঁতেন ।

رَبِّمَا يَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا
مُسْلِمِينَ ①

৪) হে ৰচুল) তুমি সিহঁতক এৰি দিয়া
যাতে সিহঁতে খাই বৈ থাকে আৰু
সুখ-সম্পদ উপভোগ কৰে, আৰু
যাতে বৃথা আশঙ্কাই সিহঁতৰ মন
মোহিত কৰি ৰাখে, কিন্তু অলপতে
সিহঁতে (প্ৰকৃত কথা) জানিব
পাৰিব ।

ذَرَّهُمْ يَا كُلُوا وَيَشْرَبُوا وَيَأْتِهِمْ
الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ①

৫) আৰু আমি কোনো নগৰকে
সংহাৰ কৰা নাই যাৰ বিষয়ে পূৰ্বেই
(আমাৰ) মীমাংসা লিপিবদ্ধ
নাছিল ।

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا
كِتَابٌ مُّعْلُومٌ ①

৬) কোনো জাতিয়ে নিজ নিৰূপিত
সময় আগ বাঢ়ি যাব নোৱাৰে, আৰু
পিছো পৰিব নোৱাৰে ।

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا
يَسْتَأْخِرُونَ ①

৭) আৰু সিহঁতে কৈছিল, (হে মহম্মদ) তোমাৰ প্ৰতি উপদেশ পুথি অৱতীৰ্ণ হৈছে; তুমি নিশ্চয় উন্মাদ।

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٧﴾

৮) যদি তুমি সত্যবাদী হোৱা, তেন্তে আমাৰ সন্মুখত ফিৰিস্তা সকলক উপস্থিত নকৰা কিয় ?

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٨﴾

৯) আমি ফিৰিস্তা সকলক নমাই পঠাওঁ কেৱল সমুচিত কাৰণে; কিন্তু (ফিৰিস্তা নমাৰ পিছত) সিহঁতক আৰু অৱসৰ দিয়া নহ'ব।

مَا نُنزِّلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُنظَرِينَ ﴿٩﴾

১০) নিশ্চয় এই উপদেশ গ্ৰন্থখন অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ আমি, আৰু নিশ্চয় আমি তাৰ সংৰক্ষক।

إِنَّا نَحْنُ نُزِّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ ﴿١٠﴾

১১) আৰু স্বৰূপতে তোমাৰ পূৰ্বেও অতীত কালৰ ভিন্ন জাতিৰ মাজত আমি ৰচুলসকলক প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ।

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيَعِ الْأَوَّلِينَ ﴿١١﴾

১২) কিন্তু এনে কোনো ৰচুল সিহঁতৰ ওচৰলৈ অহা নাই যাৰ সৈতে সিহঁতে বিদ্ৰূপ কৰা নাছিল।

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٢﴾

১৩) এইদৰে আমি এনে (বিদ্ৰূপ)ভাৱ সঞ্চাৰ কৰোঁ অবিশ্বাসীসকলৰ অন্তৰসমূহত।

كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾

১৪) এই কোৰ-আনত সিহঁতে কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰে, অথচ (সিহঁতে জানে) অতীতৰ লোক সকলৰো (ৰচুলসকলৰ সৈতে এনে ব্যৱহাৰ কৰাৰ) স্বভাৱ আছিল।

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٤﴾

১৫) আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে যদি আমি আকাশৰ দুৱাৰ এখন মেলি থওঁ, আৰু তাৰ মাজেদি সিহঁত ওপৰলৈ উঠি গৈ থাকে, (তথাপি সিহঁতে বিশ্বাস নকৰে);

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ﴿١٥﴾

১৬) সিহঁতে তেতিয়াও নিশ্চয় ক'ব, আমাৰ চকু বোৰত চক্ৰমকনিহে লাগিছে মাথোন; নহয়, কুহকগ্ৰস্ত লোক হৈ পৰিছোঁ।

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ ﴿١٦﴾

১৭) আৰু স্বৰূপতে আকাশত আমি নক্ষত্ৰপুঞ্জ সৃষ্টি কৰিছোঁ, আৰু সেইবিলাকক শোভনীয় কৰিছোঁ দৰ্শকসকলৰ নিমিত্তে;

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٧﴾

১৮) আৰু সেইবিলাকক আমি বক্ষা কৰিছোঁ প্ৰত্যেক নিবাসিত চয়তানৰ পৰা;

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿١٨﴾

১৯) কিন্তু যদি কেও গোপনে ঐশী কথা শুনিবলৈ কাণ পাতে, তাৰ অনুসৰণ কৰে উজ্জ্বল অগ্নি-শিখাই।

إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٩﴾

২০) আৰু আমি পৃথিবীক বিস্তীৰ্ণ কৰিছোঁ আৰু তাতে পৰ্বতসমূহ সংস্থাপন কৰিছোঁ, আৰু তাৰ মাজতে সকলো বস্তু উৎপাদন কৰিছোঁ উচিত পৰিমাণে।

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু তাৰ ভিতৰত আমি জীৱিকাৰ নানা উপায় স্থিৰ কৰিছোঁ— তোমালোকৰ নিমিত্তে আৰু যাৰ উপজীৱিকাৰ ভাৰ তোমালোকৰ ওপৰত নাই তাৰ নিমিত্তেও।

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لُتْمَلُهُ بِرِزْقَيْنَ ﴿٢١﴾

২২) আৰু আমাৰে ওচৰত আছে সকলো বস্তুৰ বহু ভৰাল; আৰু প্ৰত্যেক বস্তুকে আমি (পৃথিবীত) অৱতাৰণ কৰো নিৰূপিত পৰিমাণ অনুসাৰে।

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢٢﴾

২৩) আৰু আমি (মেঘৰ) ভাৰ বহন কৰি এনে বতাহ বলিবলৈ দিও, আৰু সেই মেঘৰ পৰা আমি নমাই পঠাও বৰষুণ; পিছত সেই পানী তোমালোকক পান কৰিবলৈ দিও;

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ

আৰু সেই পানী তোমালোকে সংগ্ৰহ
কৰি ৰখা নাই।

بِخَزِينٍ ۞

২৪) আৰু নিশ্চয় আমি জীৱন দান
কৰো আৰু আমি়ে মৃত্যু সাধন
কৰো; আৰু আমি়ে (সকলোৰে)
উত্তৰাধিকাৰী।

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ
الْوَارِثُونَ ۞

২৫) আৰু স্বৰূপতে তোমালোকৰ
মাজৰ আগ বাঢ়ি যোৱাসকলক আমি
জানো; আৰু স্বৰূপতে সেই
সকলকো জানো যিসকল পিছ পৰি
থাকে।

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ
عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ۞

২৬) আৰু (মহা-বিচাৰৰ দিনা)
নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভুৱে সিহঁতক
একেলগ কৰিব; নিশ্চয় তেওঁ শ্ৰেষ্ঠ
জ্ঞানী সৰ্বজ্ঞাতা।

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ
عَلِيمٌ ۞

২৭) আৰু স্বৰূপতে আমি মানৱক
সৃজন কৰিছোঁ এনে আলতীয়া বোকা
মাটিৰে, যি শুকালে বাজে।

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ
حَمَاءٍ مَسْنُونٍ ۞

২৮) আৰু ইয়াৰ আগতে জিনক
আমি জ্বলন্ত অগ্নিৰ দ্বাৰা সৃষ্টি
কৰিছোঁ।

وَالجَّانَ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ
السَّمُومِ ۞

২৯) আৰু (চোৱাঁ) যেতিয়া
ফিৰিস্তাসকলক তোমাৰ প্ৰভুৱে
কৈছিল, মই নিশ্চয় মানৱক এনে
আলতীয়া বোকা মাটিৰে সৃজন কৰিব
ধৰিছোঁ, যি শুকালে বাজে।

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ
بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَاءٍ مَسْنُونٍ ۞

৩০) পিছত যেতিয়া মই মানৱৰ
সৰ্বাঙ্গ আকৃতি গঠন কৰিম আৰু
তাৰ ভিতৰত নিজ আত্মাৰ নিশ্বাস
পেলোম তেতিয়া তোমালোকে
তেওঁৰ বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰিবা।

فَإِذْ أَسْوَيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي
فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۞

৩১) এনেতে সকলো ফিৰিস্তাই
একেলগে (তেওঁৰ) বাধ্যতা স্বীকাৰ
কৰিলে।

فَسَجَدَ الْمَلِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۞

৩২) ইব্লিচ ভিন্ন; সি বাধ্য
হোৱাসকলৰ সঙ্গী হ'বলৈ অস্বীকাৰ
কৰিলে।

إِلَّا إِبْلِيسَ ۞ أَبَى أَنْ يَكُونَ
مَعَ السَّاجِدِينَ ۞

৩৩) তেওঁ কলে, হে ইব্লিচ, তুমি যে বাধ্য হোৱাসকলৰ সঙ্গী নহলা তাৰ কাৰণ তোমাৰ কিবা আছে নে ?

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ
مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٣﴾

৩৪) সি কলে, মই কোনোমতে এনে মানৱৰ বাধ্যতা স্বীকাৰ নকৰো যাক তুমি সৃষ্টি কৰিছা আলতীয়া বোকা মাটিৰে যি শুকান হলে বাজে ।

قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ
مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمًا مَسْنُونٍ ﴿٣٤﴾

৩৫) তেওঁ কলে, তেন্তে এই ঠাইৰ পৰা তুমি ওলাই যোৱা, কিয়নো তুমি (আজিৰ পৰা) নিৰ্বাসিত হলা;

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٥﴾

৩৬) আৰু নিশ্চয় তোমাৰ ওপৰত পৰিব মোৰ অভিশাপ শেষ বিচাৰৰ দিনালৈকে ।

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٦﴾

৩৭) সি কলে, হে মোৰ প্ৰভু, তেন্তে তুমি অৱসৰ দান কৰা, সেই দিনালৈকে যিদিনা মানৱৰ পুনৰুত্থান হ'ব ।

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ
يُبْعَثُونَ ﴿٣٧﴾

৩৮) তেওঁ কলে, নিশ্চয় তোমাক অৱসৰ দিয়া হ'ল ।

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٨﴾

৩৯) নিৰূপিত কালৰ দিনালৈকে ।

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٩﴾

৪০) সি কলে, হে মোৰ প্ৰভু, যিহেতু তুমি মোক বিপথে যোৱা বুলি স্থিৰ কৰি লৈছা, মইয়ো পৃথিৱীত সিহঁতৰ চকু ত (অন্যায়) শোভনীয় কৰি দেখুৱাম, আৰু নিশ্চয় বিপথে লৈ যাম সিহঁতৰ সকলোকে ।

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ
فِي الْأَرْضِ وَلَا أَغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾

৪১) সিহঁতৰ মাজত সেই ভৃত্যসকলক এৰি, যিসকল তোমাৰ একান্ত ভক্ত ।

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤١﴾

৪২) তেওঁ কলে, মোৰ পিনে আহিবলৈ এয়ে পোন বাট ।

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤٢﴾

৪৩) নিশ্চয়, মোৰ যি সকল বিশেষ ভৃত্য সেই সকলৰ প্ৰতি তোমাৰ কোনো ক্ষমতা নচলিব, চলিব সেই বিপথে যোৱাসকলৰ প্ৰতি যিসকলে তোমাৰেই অনুসৰণ কৰিব ।

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَنٌ
إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٣﴾

৪৪) আৰু সিহঁতৰ সকলোৰে নিমিত্তে নৰকেই হৈছে প্ৰতিশ্ৰুত স্থান।

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٤﴾

৪৫) তাৰ আছে সাতখন দুৱাৰ; প্ৰত্যেক দুৱাৰেদি (সোমাব) সিহঁতৰ মাজৰ ভাগ কৰি দিয়া একোটা দল।

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ﴿٤٥﴾

৪৬) নিশ্চয় ধৰ্মপৰায়ণসকলে জৰণাবিলাক থকা উদ্যানসমূহত (সুখ শান্তিৰে) বাস কৰিব।

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٦﴾

৪৭) (তেওঁলোকক কোৱা হ'ব) তোমালোকে তাৰ ভিতৰত প্ৰবেশ কৰা, শান্তিৰ সৈতে নিৰাপদে।

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ أَمِينٍ ﴿٤٧﴾

৪৮) আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয় সমূহত যি অলপ বিদ্বেষ থাকে তাক আমি উলিয়াই দিম, যাৰ ফলত তেওঁলোকে উচ্চ আসনসমূহত উপবিষ্ট হ'ব ভ্ৰাতৃ ভাবলৈ, পৰস্পৰ সন্মুখীন হৈ।

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٨﴾

৪৯) তেওঁলোকক তাত ভাগৰে স্পৰ্শ নকৰিব, আৰু তেওঁলোকক তাৰ পৰা কেতিয়াও নিবাসিত কৰা নহ'ব।

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٩﴾

৫০) মোৰ ভৃত্যসকলক তুমি জানিবলৈ দিয়া, নিশ্চয়, মই শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাৱন্ত, পৰম দানশীল।

نَبِيُّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٠﴾

৫১) কিন্তু মোৰ শাস্তিও যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি।

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥١﴾

৫২) আৰু ইব্ৰাহিমৰ অতিথি সকলৰ বিষয়েও সিহঁতক জানিবলৈ দিয়া।

وَنَبِّئُهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥٢﴾

৫৩) যেতিয়া তেওঁলোক তেওঁৰ আগত উপস্থিত হ'ল, তেওঁলোকে কলে, তোমালোকক দেখি আমি ভয়ৰে খাইছোঁ।

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ۗ قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٣﴾

৫৪) তেওঁলোকে কলে, তুমি ভয় নকৰিবা; বৰং আমি তোমাৰ কাৰণে লৈ আহিছোঁ এটি জ্ঞানবান পুত্ৰৰ (জন্মৰ) শুভ-সংবাদ।

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلْمٍ
عَلِيمٍ ﴿٥٤﴾

৫৫) তেওঁ কলে, তোমালোকে মোক শুভ-সংবাদ দিছা এনে সময়ত মোক (একান্ত) বান্ধক্যই পাইছেহি; তোমালোকে এই শুভ সংবাদ আনিছা কি হেতু ?

قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ
فَبِمَ تَبَشِّرُونِ ﴿٥٥﴾

৫৬) তেওঁলোকে কলে, আমি তোমালৈ শুভ সংবাদ আনিছোঁ সত্যৰ সৈতে। গতিকে তুমি নিৰাশ সকলৰ মাজৰ নহবা।

قَالُوا بَشْرُكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ
الْقَاطِئِينَ ﴿٥٦﴾

৫৭) তেওঁ কলে, বাস্তৱতে পথভ্ৰান্তসকলৰ বাহিৰে আৰু কোন নিজ প্ৰভুৰ কৰুণাৰ পৰা নিৰাশ হ'ব পাৰে।

قَالَ وَمَنْ يَفْقَظْ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ
إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٧﴾

৫৮) তেওঁ সুধিলে, হে সংবাদ বাহক সকল, তেস্তে (কোৱা) তোমালোকৰ আচল উদ্দেশ্য কি ?

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٨﴾

৫৯) তেওঁলোকে কলে, সঁচাকৈয়ে এই অপৰাধীসকলৰ প্ৰতি আমাক প্ৰেৰণ কৰা হৈছে (শাস্তি দিবলৈ)।

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ
مُجْرِمِينَ ﴿٥٩﴾

৬০) লুতৰ পৰিয়ালক এৰি, যিসকলক আমি নিশ্চয় ৰক্ষা কৰিম।

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٦٠﴾

৬১) কেৱল তেওঁৰ পত্নী ভিন্ন, কিয়নো আমি জানিব পাৰিছোঁ তেওঁ হ'ব পিছ পৰি থকাসকলৰ মাজৰ।

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا لَهَا لِمَنِ
الْغَيْرِينَ ﴿٦١﴾

৬২) পিছত যেতিয়া সেই দূতসকল লুতৰ পৰিয়ালৰ ওচৰলৈ আহিল।

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦٢﴾

৬৩) তেওঁ কলে, তোমালোক নিশ্চয় আচহুৱা মানুহ।

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٦٣﴾

৬৪) তেওঁলোকে কলে, অৰ্থাৎ যি বিষয়ত সিহঁতে সন্দেহত পৰিছে তাকে সম্পন্ন কৰিবলৈ আমি তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ।

قَالُوا بَلْ جُنُكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿١٤﴾

৬৫) আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ আমি এনে বিষয় লৈ আহিছোঁ যি সত্য; আৰু অৱশ্যে আমি সত্যপৰায়ণ।

وَآتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٥﴾

৬৬) এতেকে নিশা থাকোতেই তুমি নিজ পৰিয়ালক লগতে লৈ ওলাই যোৱা; আৰু সিহঁতৰ পিছে পিছে গৈ থাকিবা; আৰু (চোৱাঁ) তোমালোকৰ এজনেও যেন পিছলৈ ঘূৰি নাচায়; আৰু যি ঠাইলৈ যাবলৈ তোমালোকক আদেশ দিয়া হৈছে সেই পিনেই গৈ থাকা।

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ الْيَلِّ وَاتَّبِعْ أَذْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿١٦﴾

৬৭) আৰু আমি তেওঁক জ্ঞাপন কৰিলোঁ আমাৰ এই মীমাংসা- ৰাতি পুৱাৰ লগে লগে সিহঁতক সমূলি সংহাৰ কৰা হ'ব।

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هُوَلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ﴿١٧﴾

৬৮) এনেতে (কিছুমান) নগৰবাসী উলহ-মালহৰে উপস্থিত হলহি।

وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٨﴾

৬৯) তেওঁ কলে, সঁচাকৈয়ে এওঁলোক মোৰ অতিথি; সেই বুলি (সিহঁতক লৈ) তোমালোকে মোক লাজত নেপেলাবা।

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿١٩﴾

৭০) আৰু তোমালোকে আল্লাহলৈ ভয় ৰাখা, আৰু মোক লাস্তিত নকৰিবা।

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ ﴿٢٠﴾

৭১) সিহঁতে কলে, যেই সেই জাতিৰ যাকে তাকে আমি তোমাক ঘৰলৈ আনিবলৈ নিষেধ কৰা নাছিলোঁ নে?

قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٢١﴾

৭২) তেওঁ কলে, যদি (মোৰ বিৰুদ্ধে) তোমালোক কোনো কাম কৰিবলৈকে উদ্যত হৈছা তেন্তে মোৰ এই কেইজনী কন্যাক (জামিনৰূপে গ্ৰহণ কৰা)।

قَالَ هُوَ لَأَبْنَتِي إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِينَ ۖ

৭৩) (হে নবী) তোমাৰ (পৰিত্ৰ) জীৱনৰ শপত, বাস্তৱকিতে সিহঁত উদ্দীপ্ত হৈ অন্ধৰ দৰে ইফালে সিফালে খেপিয়াই ফুৰিছে।

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ۗ

৭৪) পিছত সূৰ্য্য উদয় হোৱাৰ লগে লগে এটা ভয়াবহ ধুনিয়ে সিহঁতক ধৰিলে।

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ۗ

৭৫) ততালিকে আমি সেই নগৰখন তল-ওপৰ কৰি লুটিয়াই দিলোঁ, আৰু তাৰ ওপৰত আমি বৰষালোঁ টান পোৰা শিল।

فَجَعَلْنَا عَالِيهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ۗ

৭৬) যিসকলে তত্ত্ব বিচাৰিবলৈ চিন্তা কৰে, সেই সকলৰ নিমিত্তে এই ঘটনাত আছে বহু নিদৰ্শন।

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَنْتَوَسَّعِينَ ۗ

৭৭) আৰু এয়ে নিশ্চিত কথা, সেই নগৰখন (বাণিজ্য) পথৰ ওপৰতে অৱস্থিত আছিল।

وَإِنَّهَا لِبِسْبِيلٍ مُّقِيمٍ ۗ

৭৮) বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে আছে নিশ্চয় এই ঘটনাত নিদৰ্শন।

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ۗ

৭৯) আৰু নিবিড় অৰণ্যত থকা সকলেও অন্যায্যকাৰী আছিল।

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ ظَالِمِينَ ۗ

৮০) সেই কাৰণে আমি সিহঁতক (সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে আচৰণৰ) প্ৰতিফল দিলোঁ; আৰু বাস্তৱতে দুয়োখন নগৰ অৱস্থিত আছিল অহা যোৱাৰ মুকলি ঠাইতেই।

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ ۗ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ ۗ

৮১) আৰু স্বৰূপতে হিযৰ নিবাসীসকলেও বচুলসকলক মিছলীয়া ভাবি অমান্য কৰিছিল।

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٥﴾

৮২) আৰু আমাৰ বহু নিদৰ্শন সিহঁতক প্ৰদান কৰিছিলোঁ; কিন্তু সিহঁত সেইসকলৰ পৰা বিমুখ হৈছিল।

وَأَتَيْنَهُمُ الْآيَاتَ فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨٦﴾

৮৩) আৰু সিহঁতে নিৰাপদে থাকিবলৈ শিল কাটি পৰ্বতসমূহত বহু ঘৰ সাজি লৈছিল।

وَكَانُوا يُحِتُّونَ مِنَ الْجِبَالِ يُبُوتًا
أَمِينِينَ ﴿٨٧﴾

৮৪)পিছত এদিন ৰাতিপুৱা (ভূমিকম্পৰ) ভীষণ গৰগৰণিয়ে সিহঁতক ধৰিলে।

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٨﴾

৮৫) তেতিয়া সিহঁতে যি অৰ্জন কৰিছিল তাৰ দ্বাৰা সিহঁতৰ কোনো লাভ নহ'ল।

فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٩﴾

৮৬) আৰু আমি সৃজন কৰিছোঁ কেৱল সত্যৰ সৈতে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী আৰু উভয়ৰ মাজত যি আছে সকলো; আৰু নিদিষ্ট সময় যে উপস্থিত হ'বহি তাত কোনো সন্দেহ নাই; গতিকে তুমি (লোকৰ দোষ) সদয় ভাবে মাজনা কৰিবা।

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ
فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٩٠﴾

৮৭) বাস্তৱতে তোমাৰ প্ৰভু একমাত্ৰ সৃষ্টি কৰ্তা, সৰ্বজ্ঞাত।

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿٩١﴾

৮৮) আৰু স্বৰূপতে আমি তোমাক দান কৰিছোঁ বাৰে বাৰে আবৃত্তি কৰিবলৈ সাতোটি আয়াতৰ (এটি চুৰা) আৰু (তাৰ উপৰি) মহান কোৰ-আন।

وَلَقَدْ آتَيْنَكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي
وَأَلْقُرَانَ الْعَظِيمِ ﴿٩٢﴾

৮৯) আমি সিহঁতৰ বিভিন্ন শ্ৰেণীক (পাৰ্থিৱ জীৱনত) যি সুখ সম্পদ দান কৰিছোঁ তুমি তালৈ নিজৰ (ঈৰ্ষামূলক) দুই চকুৰে দৃষ্টি নকৰিবা

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ

আৰু সিহঁতৰ কাৰণে বেজাৰো নকৰিবা; আৰু নিজৰ পাখিৰে বিশ্বাসী সকলক ঢাকি লবা।

أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ

وَاحْفَظْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٩﴾

৯০) আৰু তুমি এই বুলি ঘোষণা কৰা, নিশ্চয় মই তোমালোকৰ প্ৰতি প্ৰকাশ্য সारধান কৰোঁতা।

وَقُلْ إِنِّي أَنَا التَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٩٠﴾

৯১) যিদৰে আমি সেইসকলৰ প্ৰতি (শাস্তি) নমাইছিলোঁ যিসকলে (তোমাৰ বিৰুদ্ধে) বিভিন্ন দলৰ সৃষ্টি কৰিছিল।

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩١﴾

৯২) (সেইদৰে আমি শাস্তি নমালোঁ) সেইসকলৰ প্ৰতি, যিসকলে কোৰ-আনক ছিন্ন-বিছিন্ন কৰিছিল।

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩٢﴾

৯৩) গতিকে তোমাৰ প্ৰভুৰ শপত, নিশ্চয় আমি সিহঁতৰ সকলোকে প্ৰশ্ন কৰিম।

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾

৯৪) সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল সেই বিষয়ে।

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

৯৫) এতেকে তোমাক যি আদেশ দিয়া হৈছে তাকে প্ৰকাশ্য ঘোষণা কৰা, আৰু যিসকলে আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পাতি লৈছে সিহঁতৰ পৰা আঁতৰি থাকিবা।

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ

عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾

৯৬) আমিয়ে তোমাৰ নিমিত্তে যথেষ্ট, সেইসকলৰ বিৰুদ্ধে যিসকলে (তোমাক লৈ) বিদ্ৰূপ কৰে।

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٦﴾

৯৭) যিসকলে আল্লাহৰ সমানে আন উপাস্য পাতি লয়; কিন্তু সিহঁতে অলপতেই (প্ৰকৃত কথা) জানিব পাৰিব।

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ

سَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

৯৮) আৰু সিহঁতে যিবোৰ (অযথা) কথা কয় তাৰ বাবে যে তোমাৰ অন্তৰ সঙ্কুচিত হয় স্বৰূপতে আমি জানো।

وَلَقَدْ نَعَلْنَاكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٨﴾

৯৯) গতিকে তুমি প্ৰশংসাৰ সৈতে নিজ প্ৰভুৰ পৰিত্ৰতা কীৰ্ত্তন কৰা, আৰু সেইসকলৰ অন্তৰ্গত হোৱা যিসকলে (আল্লাহৰ সন্মুখত) সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰে।

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٩﴾

১০০) আৰু তোমাৰ সন্মুখত সুনিশ্চিত ঘটনা (মৃত্যু) উপনীত হোৱালৈকে নিজ প্ৰভুৰ আৰাধনা কৰি থাকিবা।

وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿١٠٠﴾

চুৰা-১৬

AN- NAHL

আন- নহলঃ মৌমাখি

(মস্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল,
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আল্লাহৰ আদেশ ওচৰ
পাইছেহি; তাকে বেগাই আনিবলৈ
তোমা- লোকে বাঞ্ছা নকৰিবা;
তেওঁৰেই পৰম পৱিত্ৰ; আৰু সিহঁতে
যে আনক আল্লাহৰ সমান উপাস্য
পাতিছে তাৰ পৰা তেওঁ বহু ওখত ।

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۗ سُبْحٰنَهُ
وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ①

৩) তেওঁৰেই নিজ ভৃত্যসকলৰ
মাজৰ পৰা যিজনক ইচ্ছা কৰে
সেইজনৰ প্ৰতি ফিৰিস্তাসকলক
অৱতীৰ্ণ কৰে নিজ আদেশৰ এই
বাণীৰ সৈতে, (মানৱক) সতৰ্ক কৰি
দিয়া যে মোৰ বিনে আন উপাস্য নাই,
এতেকে তোমালোকে মোৰেই ভয়
ৰাখিবা ।

يُنزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ
مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ إِنَّ أَنْذَرُونَ أَنَّ اللَّهَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ①

৪) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী তেওঁ
সৃজন কৰিছে সত্যৰ সৈতে; সিহঁতে
যে আনক আল্লাহৰ সমানে উপাস্য
পাতি লৈছে তাৰ পৰা তেওঁ বহু
ওখত ।

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ
تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ①

৫) মানৱক তেওঁ সৃষ্টি কৰিছে
এফোটা শুক্ৰৰ দ্বাৰা; অথচ (চোৰাঁ)
সি দেখাতেই বাক-বিতণ্ডা কৰোঁতা
এজন হৈ পৰিল ।

خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَاِذَا
هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِينٌ ①

৬) আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে তেওঁ সৃজন কৰিছে ঘৰচীয়া জন্তুবিলাক; সেইবোৰৰ পৰা (জাৰৰ সাজৰ নিমিত্তে) তোমালোকে নোম পোৱা, আৰু বহু উপকাৰ লাভ কৰা, আৰু তাৰে কি ছুমানৰ (মাংস) আহাৰ কৰা।

وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ
وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ①

৭) আৰু সেইবোৰ জন্তুক যেতিয়া তোমালোকে (গধূলি পথাৰৰ পৰা) ঘৰলৈ আনা, আৰু যেতিয়া (ৰাতিপুৱা আকৌ) ঘৰৰ পৰা উলিয়াই নিয়া, সেই দৃশ্য তোমালোকৰ নিমিত্তে কেনে মনোৰম।

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ
وَحِينَ تَسْرَحُونَ ②

৮) আৰু নিজকে বহু কষ্টত নেপেলাই যি ঠাইলৈ তোমালোকে অক্ষম তালৈ সেই জন্তুবোৰে তোমালোকৰ নানা বস্ত্ৰৰ বোজা বহন কৰি লৈ যায়; নিশ্চয় তোমালোকৰ প্ৰতিপালক অতি স্নেহময়, পৰম দানশীল।

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا
بِلَاغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ ③ إِنَّ رَبَّكُمْ
لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ④

৯) আৰু (তেওঁ সৃজন কৰিছে) বহু ঘোঁৰা আৰু সেইবিলাক তোমালোকৰ নিমিত্তে শোভা স্বৰূপ হয়; আৰু (এতিয়ালৈকে) যি তোমালোকৰ জ্ঞানৰ অতীত তাকো তেওঁ সৃষ্টি কৰে।

وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا
وَزِينَةً ⑤ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ⑥

১০) আৰু (মানৱক) সজ পথ প্ৰদৰ্শন কৰা আল্লাহৰ কাৰ্য্য; আৰু পথসমূহৰ মাজত এনে পথো আছে যি একা-বেকা; আৰু আল্লাই ইচ্ছা কৰা হলে তোমালোকৰ সকলোকে সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰিলেহেঁতেন।

وَعَلَىٰ اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ ⑦
وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ⑧

১১) তেওঁৰেই তোমালোকৰ নিমিত্তে মেঘৰ পৰা বৰষুণনমায় তোমালোকে তাক পান কৰিবৰ কাৰণে; আৰু

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ

তাৰ দ্বাৰা উৎপন্ন হয় গছ-গছনি (আৰু ঘাঁহ) যি তোমালোকে ঘৰচীয়া জন্তুক চৰি খাবলৈ দিয়া।

১২) আৰু সেই পানীৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ নিমিত্তে তেওঁৰেই উৎপাদন কৰে শস্যাদি আৰু জলফাই আৰু খেজুৰ আৰু আঙ্গুৰ আৰু নানা প্ৰকাৰ ফল; বাস্তৱতে তাৰে মাজত নিশ্চয় আছে নিদৰ্শন, চিন্তাশীলসকলৰ কাৰণে।

১৩) আৰু তেওঁৰেই তোমালোকৰ বশবৰ্তী কৰিছে নিশা আৰু দিন, আৰু সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰ; আৰু তেওঁৰে আদেশ অনুসৰি নক্ষত্ৰ পুঞ্জও (তোমালোকৰ) বশবৰ্তী; বাস্তৱতে বুদ্ধিমন্ত লোকৰ নিমিত্তে তাৰে মাজত নিশ্চয় আছে বহু নিদৰ্শন।

১৪) আৰু পৃথিৱীত বিভিন্ন ধৰণৰ যিবিলাক বস্তু আত্মাই তোমালোকৰ নিমিত্তে সৃজন কৰিছে, ইয়াতে উপদেশ গ্ৰহণ কৰা মানুহৰ নিমিত্তে বহুত ডাঙৰ নিদৰ্শন আছে।

১৫) আৰু তেওঁৰেই সাগৰক (তোমালোকৰ) আয়ত্ত কৰিছে, যাতে তাৰে পৰা জীয়া মাছ মাৰি আহাৰ কৰিব পাৰা, আৰু তোমালোকে যি অলঙ্কাৰ পিন্ধা তাৰ কাৰণে (মণি - মুক্তা) তাৰে পৰা উলিয়াব পাৰা; আৰু সেই সাগৰৰ মাজত তোমালোকে দেখা পোৱা জাহাজ বিলাক, যি পানী ফালি চলি আছে; আৰু যাতে (সমুদ্ৰযাত্ৰা কৰি) আত্মাহৰ কৃপা তোমালোকে বিচাৰি ফুৰা, আৰু সম্ভৱতঃ তোমালোকে তেওঁৰ শলাগ লোৱা।

شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١١﴾

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ
وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ط
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٢﴾

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۗ وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ ط وَالنُّجُومَ ۗ مُسَخَّرَاتٍ
بِأَمْرِهِ ط إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾

وَمَا ذَرَأَا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا
أَلْوَانُهُ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ
يَذْكُرُونَ ﴿١٤﴾

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا
طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا ۗ
وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَازِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٥﴾

১৬) আৰু পৃথিৱীত তেওঁ বহু পৰ্বত সংস্থাপিত কৰিছে যাতে তোমালোকৰ লগতে সেইবিলাকো ঘূৰে; আৰু নদ-নদী (তেওঁৰেই প্ৰবাহিত কৰিছে); আৰু (তেওঁ উলিয়াইছে) অনেক বাট, যাতে তোমালোকে সঠিক বাটেদি যাব পাৰা।

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ
تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

১৭) আৰু বাটৰ ঘাই চিনবিলাকো (প্ৰকাশিত কৰিছে); আৰু নক্ষত্ৰসমূহ, যাক লক্ষ্য কৰি মানুহে নিৰ্ণয় কৰে।

وَعَلَّمَتْهُمُ الْوَسْطَىٰ وَالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٧﴾

১৮) তেস্তে (ভাবি চোৱা) যিজনে সকলো সৃষ্টি কৰে সেইজনৰ সদৃশ সেইজন হ'ব পাৰে নে, যিজনে একোকে সৃষ্টি নকৰে; তোমালোকে (এই কথাৰে) মন নকৰা নে?

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٨﴾

১৯) আৰু যদি তোমালোকে আল্লাহৰ অনুগ্রহৰ লেখ ল'ব বিচৰা, তাৰ সংখ্যা গণনা কৰিব নোৱাৰা। নিশ্চয় আল্লাহ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا
إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩﴾

২০) আৰু তোমালোকে যি গোপনে ৰাখা আৰু যি প্ৰকাশ কৰা সকলো আল্লাই জানে।

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু আল্লাহক এৰি যি উপাস্যবিলাকক সিহঁতে আহ্বান কৰে সিহঁতে একোকে সৃষ্টি কৰা নাই, বৰং সিহঁতকহে সৃষ্টি কৰা হৈছে।

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢١﴾

২২) সিহঁত মৃত, জীৱিত নহয়, আৰু সিহঁতৰ পুনৰুত্থান কেতিয়া হ'ব তাৰো সিহঁতৰ একো জ্ঞান নাই।

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢٢﴾

২৩) তোমালোকৰ উপাস্য একেজন উপাস্য (আল্লাহ); কিন্তু যিসকলে

إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

পৰলোকত বিশ্বাস নকৰে সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ (সত্যৰ) অপলাপেৰে পৰিপূৰ্ণ; আৰু সেইসকলেই অহঙ্কাৰী।

২৪) এই কথাত কোনো সন্দেহনাই, সিহঁতে যি গোপনে ৰাখে আৰু যি প্ৰকাশ কৰে সকলো আল্লাই জানে। নিশ্চয় আল্লাহ অহঙ্কাৰী সকলক ভাল নাপায়।

২৫) আৰু সিহঁতক যেতিয়া প্ৰশ্ন কৰা হয়, তোমালোকৰ প্ৰভুৱে যি অৱতীৰ্ণ কৰিছে তাৰ মহাত্ম্যা কি? (সিহঁতে কয়) এইবোৰ পূৰ্ব-বৰ্তীসকলৰ উপাখ্যান মাত্ৰ।

২৬) (সত্য প্ৰত্যাখ্যান কৰাৰ ফলত) পুনৰুত্থানৰ দিনা সিহঁতে নিজৰ সম্পূৰ্ণ ভাৰ আৰু যি জ্ঞান-হীনসকলক সিহঁতে বিপথে নিছিল সিহঁতৰো ভাৰৰ অংশ সিহঁতেই বহন কৰিব লাগিব; চোৱাঁ, সিহঁতে যি ভাৰ বহন কৰিব সি কি জঘন্য।

২৭) স্বৰূপতে সিহঁতৰ পূৰ্বে যিসকলে কু-অভিসন্ধি কৰিছিল সিহঁতে নিৰ্মাণ কৰা ঘৰ ভেটিৰ সৈতে আল্লাই সিহঁতক ধ্বংস কৰিলে, আৰু ঘৰৰ চাল সিহঁতৰ ওপৰৰ ফালৰ পৰা সিহঁতৰ ওপৰতেই পৰিল, আৰু সেই শাস্তি কোন ফালৰ পৰা হঠাতে আহিল সিহঁতে তাৰ গমকে নাপালে।

২৮) পিছত পুনৰুত্থানৰ দিনা সিহঁতক লাঞ্চিত কৰিব আৰু প্ৰশ্ন কৰিব, যিবিলাকক তোমালোকে মোৰ সমানে উপাস্য পাতি (নবীসকলৰ সৈতে) সিহঁতৰ বিষয়ে বাক-বিতণ্ডা কৰিছিল সিহঁত (আজি) কলৈ গ'ল?

بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٦﴾

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٧﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٨﴾

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٩﴾

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٠﴾

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِى الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ ۗ

যিসকলক জ্ঞান দান কৰা হৈছিল সেই সকলে ক'ব নিশ্চয় আজি অবিশ্বাসী সকলৰ ওপৰত পৰিব লাঞ্ছনা আৰু অমঙ্গল।

قَالَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ
الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكٰفِرِينَ ۝۲۸

২৯) সিহঁতে নিজৰ প্ৰতি অন্যায় কৰা অৱস্থাতে ফিৰিস্তাসকলে সিহঁতৰ প্ৰাণ হৰণ কৰিব; তেতিয়া সিহঁতে শান্তিৰ কামনা কৰি ক'ব, আমি অন্যায় কাৰ্য্য কৰা নাছিলোঁ; ফিৰিস্তাসকলে ক'ব, অৰ্থাৎ তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰিছিলো আত্মাই ভালকৈ জানে।

الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي
أَنْفُسِهِمْ ۖ فَأَلْفَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ
مِنْ سُوءٍ ۖ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ۝۲ۯ

৩০) গতিকে নৰকত দীৰ্ঘকাল বাস কৰিবলৈ তাৰ দুৱাৰবোৰৰ মাজেদি প্ৰবেশ কৰা, কিয়নো অহংকাৰী সকলৰ বাসস্থান নিশ্চয় অতি নিকৃষ্ট।

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ فِيهَا
ۖ فَلَبَسَ سَمْوٰى الْمُتَكَبِّرِينَ ۝۳۰

৩১) আৰু যিসকল ধৰ্মপৰায়ণ সেইসকলক যদি প্ৰশ্ন কৰা হয়, তোমালোকৰ প্ৰভুৱে যি অৱতীৰ্ণ কৰিছে তাৰ গুৰুত্ব কি? তেওঁলোকে উত্তৰ দিব, ই মঙ্গলেই মঙ্গল; যিসকলে সৎ কাৰ্য্য কৰে সেইসকলৰ নিমিত্তে ইহলোকত আছে কল্যাণ; কিন্তু পৰলোকৰ বাসস্থান অৱশ্যে তাতোকৈ অধিক কল্যাণময়; আৰু ধৰ্মপৰায়ণসকলৰ নিমিত্তে থাকিব কি উৎকৃষ্ট নিকেতন।

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ
ۖ قَالُوا خَيْرًا ۗ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا
حَسَنَةٌ ۗ وَلَدَارِ الْآخِرَةِ خَيْرٌ ۗ وَلَنِعْمَ
دَارُ الْمُتَّقِينَ ۝۳۱

৩২) চিৰকলীয়া উদ্যানসমূহ; তাৰেই ভিতৰত তেওঁলোকে প্ৰবেশ কৰিব; তাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ যায়; তাতে তেওঁলোকে যি ইচ্ছা তাকেই উপভোগ কৰিব; ধৰ্মপৰায়ণ সকলক আত্মাই এইদৰেই বিনিময় প্ৰদান কৰে।

جَبَّتْ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ ۗ كَذٰلِكَ
يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ۝۳ۨ

৩৩) তেওঁলোকৰ মৃত্যু ঘটাব ফিৰিস্তাসকলে পৰিত্ৰ অৱস্থাত, এইদৰে সম্ভাষণ কৰি, তোমালোকৰ প্ৰতি শান্তি বৰ্ষণ হওক; তোমালোকে (পৃথিৱীত) যি সজ কাম কৰিছিল তাৰ বাবে স্বৰ্গৰ উদ্যানত (আজি) প্ৰবেশ কৰা।

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ ۙ
يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۗ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

৩৪) অবিশ্বাসীসকলে ইয়াৰে মাথোন অপেক্ষা কৰি আছে নে যে সিহঁতৰ ওচৰলৈ ফিৰিস্তাসকল স্বয়ং উপস্থিত হয় অথবা তোমাৰ প্ৰভুৰ আদেশ পায়হি? এনে কাৰ্য্য সিহঁতৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীসকলেও কৰিছিল; অথচ সিহঁতৰ প্ৰতি আল্লাই একো অন্যায় কৰা নাছিল, বৰং নিজ আত্মাসমূহৰ প্ৰতি সিহঁতে নিজেই অন্যায় কৰিছিল।

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ
أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ ۗ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَ مَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٤﴾

৩৫) গতিকে সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল তাৰ কু-ফল সিহঁতৰ ওপৰতেই পৰিল; আৰু যি বিষয়লৈ সিহঁতে উপহাস কৰিছিল সেয়ে সিহঁতক আগুৰি ধৰিলে।

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَ حَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٥﴾

৩৬) আৰু যিসকলে আল্লাহৰ সমানে আন উপাস্য পাতি লৈছে সিহঁতে কয়, আল্লাই এনে ইচ্ছা কৰা হলে আমি তেওঁক ভিন্ন অইন কোনো বস্তুৰেই উপাসনা নকৰিলোঁ হেঁতেন, আমি আৰু আমাৰ পিতৃ-পুৰুষসকলেও, আৰু তেওঁৰ আদেশ বিনে কোনো বস্তুকেই অবৈধ বুলি স্থিৰ নকৰিলোঁ হেঁতেন; এনে কাৰ্য্য সিহঁতৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীসকলেও কৰিছিল। কিন্তু আল্লাহৰ সংবাদ স্পষ্টকৈ বহন কৰাৰ বাহিৰে বচুলসকলৰ আৰু কি দায়িত্ব থাকিব পাৰে?

وَقَالَ الَّذِينَ بَشَرَكُلُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا
آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ ۗ
كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ
فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٦﴾

৩৭) আৰু স্বৰূপতে প্ৰত্যেক জাতিৰ মাজত আমি একেজন ৰচুল উত্থাপন কৰিছোঁ এই সংবাদ দিবলৈ যে তোমালোকে কেৱল আল্লাহৰেই আৰাধনা কৰিবা, আৰু সীমা লঙ্ঘনকাৰীৰ লগ নালাগিবা; পিছত সিহঁতৰ কিছু ভাগক আল্লাই সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰিছিল, আৰু সিহঁতৰ মাজত এনেও কিছুমান আছিল যিসকলৰ বিষয়ে বিপথে যোৱাহে স্থিৰ কৰা হৈছিল। গতিকে তোমালোকে পৃথিৱীত পৰিভ্ৰমণ কৰি চোৱাঁ, যিসকলে (ৰচুলসকলক) মিথ্যা বুলি অমান্য কৰিছিল সিহঁতৰ পৰিণাম কি হৈছিল।

৩৮) সিহঁতে যেন সুপথ লাভ কৰে তাৰ বাবে যদি তুমি অতিশয় হেপাহ কৰিছা, তেন্তে (জানিবা) আল্লাই সেইসকলক নিশ্চয় সুপথ প্ৰদৰ্শন নকৰে, যিসকলে নিজেই বিপথে যাবলৈ স্থিৰ কৰি লৈছে; আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে কোনো সহায় কৰোঁতাও নাথাকিব।

৩৯) আৰু সিহঁতে আল্লাহৰ নাম লৈ টানকৈ শপত খায় যে, যাৰ (এবাৰ) মৃত্যু হৈছে তাক আল্লাই পুনৰায় জীৱিত নকৰে। এনে নহয়; (তাৰ পুনৰুত্থান হ'বই হ'ব); নিজৰ প্ৰতিশ্ৰুতি তেওঁ নিশ্চিতকৈ পূৰ্ণ কৰিব; কিন্তু মানুহৰ সৰহ ভাগৰেই জ্ঞান নাই।

৪০) (পুনৰুত্থানৰ ফল স্বৰূপ) যি বিষয়ে সিহঁতে বিবাদ কৰিছিল তাকে আল্লাই সিহঁতৰ আগত সুস্পষ্ট কৰিব, আৰু তেতিয়া অবিশ্বাসী সকলে জানিব পাৰিব, সিহঁতে যি কথা কৈছিল সি মিছা।

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا
اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الصَّاغُوتَ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ
هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ
الصَّلَاةُ ۖ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِّبِينَ ﴿٣٧﴾

إِنْ تَحْرُصْ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ
مِنْ نَّصِيرِينَ ﴿٣٨﴾

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ
اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

لِيُبينَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ
الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٤٠﴾

৪১) যদি কোনো কাৰ্য্য সম্পন্ন কৰিবলৈ আমাৰ ইচ্ছা হয়, আমি একেটি বাক্য মাথোন প্ৰয়োগ কৰো, হৈ যোৱা; তেতিয়া সেই কাৰ্য্য (আমাৰ আদেশ আৰু বিধান মতে) সম্পন্ন হয়।

৪২) আৰু যিসকলে অত্যাচাৰ সহ্য কৰাৰ পাছত আল্লাহৰ কাৰণে নিজৰ দেশ ত্যাগ কৰিছে সেইসকলক আমি পৃথিৱীত বসতি কৰিবলৈ নিশ্চয় উৎকৃষ্ট ঠাই দান কৰিম, আৰু পৰলোকৰ প্ৰতিদান তাতোকৈ বহু গুণে মহান, যদিহে সিহঁতে তাকে জানিলেহেঁতেন।

৪৩) তেওঁলোকে ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰে আৰু নিজ প্ৰভুৰ ওপৰত ভৰসা কৰি থাকে।

৪৪) আৰু তোমাৰ পূৰ্বে আমি কেৱল (বিশেষ) মানুহক ৰচুল নিযুক্ত কৰি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ যাৰ ওপৰত অহি কৰিছিলোঁ; যদি এই বিষয়ে তোমালোকৰ জ্ঞান নাই, তেন্তে উপদেশ গ্ৰহণকাৰী সকলক সুধি চোৱাঁ।

৪৫) (সেই ৰচুলসকলক আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ) প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহ আৰু ধৰ্মলিপিসমূহৰ সৈতে; আৰু তোমাৰ প্ৰতি আমি এই (জ্ঞানগৰ্ভ) উপদেশ পুথি (কোৰ-আন) অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ, তুমি যেন মানৱ জাতিলৈ যি নমাই পঠোৱা হৈছে তাকে সিহঁতক সুস্পষ্টকৈ বুজাব পাৰা, আৰু সিহঁতে যেন চিন্তা কৰিব পাৰে।

৪৬) তেন্তে যিসকলে কু-অভিসন্ধি কৰে সিহঁত এই বিষয়ে নিৰ্ভয় হৈ আছে নে যে আল্লাই সিহঁতক মাটিত পুতি বিলোপ কৰিব পাৰে, নাইবা

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤١﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۗ وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَسَأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۗ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٥﴾

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ

সিহঁতলৈ এনে ঠাইৰ পৰা শাস্তি আহিব পাৰে যি সিহঁতে অনুমানো কৰিব নোৱাৰে।

حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ٤٦

৪৭) নাইবা ভ্ৰমণ কৰি থাকোতে সিহঁতক তেওঁ এনে ভাৱে ধৰিব পাৰে যাৰ ফলত সিহঁত নিৰুপায় হৈ পৰিব।

أَوْ يَأْخُذُهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ٤٧

৪৮) নাইবা আল্লাই সিহঁতক বিনাশ কৰিব ধীৰে ধীৰে, নিশ্চয় তোমালোকৰ প্ৰভু অৱশ্যে স্নেহশীল, অতিশয় দয়ালু।

أَوْ يَأْخُذُهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ ٤٨ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ٤٨

৪৯) আল্লাই সৃষ্টি কৰা বস্তুবিলাকৰ প্ৰতি সিহঁতে দৃষ্টিপাত নকৰে নে যে সেইবিলাকৰ ছাঁবোৰ সোঁফাল আৰু বাওঁফালে মাটিত দীঘল হৈ পৰি আল্লাহৰ সন্মুখত বিনীত ভাবে প্ৰণিপাত কৰে ?

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّؤُا ظِلَّةً عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ٤٩

৫০) আৰু আকাশ মণ্ডলীৰ সকলো বস্তুৰে আৰু পৃথিৱীৰ সকলো প্ৰাণীয়ে, আৰু ফিৰিস্তাসকলেও আল্লাহৰ সন্মুখত সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰে, কিয়নো সেইবিলাকে কেতিয়াও অহঙ্কাৰ নকৰে।

وَاللَّهُ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ٥٠

(তৃতীয় ছিজদা)

৫১) আৰু তেওঁলোকৰ উদ্দে তেওঁলোকৰ যিজন প্ৰভু বিৰাজমান তেওঁলৈ তেওঁলোকে ভয় কৰি থাকে ; আৰু তেওঁলোকক যি আদেশ দিয়া হয় তাকে তেওঁলোকে পালন কৰে।

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ٥١

৫২) আৰু আল্লাই এই আদেশ দিছে তোমালোকে দুজনকৈ উপাস্য গ্ৰহণ নকৰিবা; তেওঁৰেই অকল একমাত্ৰ উপাস্য, এতেকে তোমালোকে মোলৈ ভয় ৰাখিবা।

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ ٥٢ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ ٥٢ فَأَيُّ فِرْعَوْنِ

৫৩) আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলো তেওঁৰেই ; আৰু অবিৰাম ধৰ্ম-উপাসনাৰ যোগ্য তেওঁৰেই; সুতৰাং আল্লাহৰ বাহিৰে আনক ভয় নকৰিবা।

৫৪) অথচ তোমালোকে যি অনুগ্রহৰ ভাগ পাইছা সকলো আহিছে আল্লাহৰ পৰা; আৰু যেতিয়া কষ্টই তোমালোকক স্পৰ্শ কৰে তেতিয়া তোমালোকে বিননি কৰা আল্লাহৰেই আগত।

৫৫) পিছত যেতিয়া সেই কষ্ট তোমালোকৰ পৰা তেওঁ আঁতৰ কৰে তেতিয়া তোমালোকৰ মাজৰেই এদলে নিজ প্ৰভুৰ সমানে আন উপাস্য পাতি লয়।

৫৬) তাৰ ফলত সিহঁতক আমি যি দান কৰিছোঁ তাৰ কাৰণে সিহঁত অশলাগী হয়। গতিকে তোমালোকে (ক্ষন্তেকীয়া সুখ) উপভোগ কৰি থাকা; কিন্তু অদূৰ ভৱিষ্যতে (প্ৰকৃত কথা) জানিব পাৰিবা।

৫৭) আৰু সিহঁতক আমি যি সম্বল দান কৰিছোঁ তাৰে (এভাগ) সিহঁতে সেই উপাস্যবিলাকৰ নিমিত্তে নিদ্দিষ্ট কৰে, যিবিলাকৰ সম্বন্ধে সিহঁতৰ একো জ্ঞান নাই। আল্লাহৰ শপত, তোমালোকে যি মিছা সাজিছিলো সেই সম্বন্ধে তোমালোকক অৱশ্যে প্ৰশ্ন কৰা হ'ব।

৫৮) আৰু সিহঁতে স্থিৰ কৰিছে আল্লাহৰ কন্যা সকল আছে বুলি; (এনে হ'ব পাৰে নে?) তেওঁ পৰম পৱিত্ৰ; অথচ নিজৰ নিমিত্তে সিহঁতে যি বাঞ্ছা কৰে তাকেই (স্থিৰ কৰে)।

وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّيْنُ
وَاصْبًا ۙ اَفَغَيَّرَ اللّٰهُ تَتَقُوْنَ ۝۵۳

وَمَا يَكُم مِّنْ نَّعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا
مَسَّكُمُ الضَّرَفَا لِيَه تَجْعُرُوْنَ ۝۵۴

ثُمَّ اِذَا كَشَفَ الضَّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيْقٌ
مِّنْكُمْ بِرَبِّهْم يُشْرِكُوْنَ ۝۵۵

لِيَكْفُرُوْا بِمَا اٰتَيْتَهُمْ ۙ فَتَمْتَعُوْا
فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝۵۬

وَيَجْعَلُوْنَ لِمَا لَا يَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا
رَزَقْنَهُمْ ۙ تَاللّٰهِ لَتَسْتَلْنَ عَمَّا كُنْتُمْ
تَفْتُرُوْنَ ۝۵۷

وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبَنٰتِ سُبْحٰنَهُ ۙ وَلَهُمْ مَا
يَشْتَهُوْنَ ۝۵۸

৫৯) আৰু সিহঁতৰ কোনো এজনক যদি কন্যা (জন্ম) হোৱাৰ শুভ - সংবাদ জ্ঞাপন কৰা হয় সেইজনৰ মুখ ক'লা পৰে আৰু সি শোকাভূৰ হয়।

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ
مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٩﴾

৬০) যি বিষয়ে সেইজনক সংবাদ দিয়া হয় তাকে অমঙ্গল বুলি ভাবি সি নিজৰ লোকৰ পৰা মুখ লুকাই ফুৰে; (আৰু তাৰ এয়ে চিন্তা) নিজে অপমান সহ্য কৰি সেই কেচুৱা কন্যাক জীয়াই ৰাখিব নে তাইক মাটিত (গাত খান্দি) পুতি ৰাখিব। চোৱা সিহঁতে যি মীমাংসা কৰিছে সেয়া কি নিকৃষ্ট।

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ ۗ
أَيْمُسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي
الْتُّرَابِ ۗ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٦٠﴾

৬১) যিসকলে পৰলোকত বিশ্বাস নকৰে সিহঁতৰ কাৰণে আছে নিকৃষ্ট অমঙ্গলৰ উপমা; আৰু আল্লাহৰ উপমা হৈছে উচ্চতম; আৰু তেওঁৰেই ক্ষমতাসালী, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ
السُّوءِ ۗ وَاللَّهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ ۗ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦١﴾

৬২) আৰু মানৱজাতিক সিহঁতে অন্যায় কৰাৰ লগে লগে আল্লাই (শাস্তিৰ যোগ্য বুলি) ধৰা হলে, কোনোপ্ৰাণীক তেওঁ পৃথিৱীত জীয়াই নেৰিলেহেঁতেন; কিন্তু সিহঁতক তেওঁ নিৰ্দিষ্ট কাললৈ অৱসৰ দিয়ে; পিছত যেতিয়া সিহঁতলৈ সেই নিৰূপিত সময় পায়হি, সিহঁতে তাক এক মুহূৰ্তত পিছলৈ নিব নোৱাৰে আৰু আগলৈও আনিব নোৱাৰে।

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا
تَرَكَ عَلَيْهِمْ مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ
إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا
يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦٢﴾

৬৩) আৰু সিহঁতে যি (নিজৰ নিমিত্তে) ভাল নাপায় তাকে আল্লাহৰ নিমিত্তে স্থিৰ কৰে আৰু সিহঁতে জিভাৰে মিছাকৈ এই দাবী কৰে, সকলো মঙ্গলৰ গৰাকী সিহঁতেই। সিহঁতৰ নিমিত্তে থাকিব নৰকৰ অগ্নি আৰু তালৈ সিহঁতক

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ
أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ ۗ لَا

আগবাটি যাব দিয়া হ'ব , ই অনিবাৰ্য্য। ①৬ جَرَمَ أَنْ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ

৬৪) আল্লাহৰ শপত, স্বৰূপতে তোমাৰ পূৰ্বেও বিভিন্ন জাতিৰ ওচৰলৈ আমি বচুলসকলক প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; কিন্তু চয়তানে, সিহঁতৰ কাৰ্য্যৱলী সিহঁতৰ চকুত শোভনীয় কৰি দেখুৱাইছিল; এতেকে আজিও সিয়ে সিহঁতৰ বন্ধু; আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে প্ৰস্তুত আছে যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি।

تَاللّٰهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ
فَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ
وَلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ①৬

৬৫) আৰু তোমাৰ প্ৰতি এই ধৰ্মগ্ৰন্থ আমি কেৱল এই অৰ্থে অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ, যাতে যি বিষয়ে সিহঁতে পৰস্পৰ বিৰোধ কৰিছিল সেই বিষয়ে (সকলো কথা) তুমি সিহঁতৰ আগত ফটফটীয়াকৈ বৰ্ণনা কৰিব পাৰা, আৰু যাতে যি সকলে বিশ্বাস কৰে সেইসকলৰ নিমিত্তে এই গ্ৰন্থ হ'ব পাৰে পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু কৰুণা স্বৰূপ।

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ
الَّذِي اٰخْتَلَفُوْا فِيْهِ ۗ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ①৫

৬৬) আৰু আল্লাই মেঘৰ পৰা বৰষুণ নমায়, আৰু তাৰ দ্বাৰা পৃথিবীক তাৰ মৃত্যুৰ পাছত নতুন জীৱন দান কৰে; নিশ্চয় সেই লোকসকলৰ নিমিত্তে ইয়াত আছে নিদৰ্শন, যিসকলে মন দি (উপদেশ) শুনে।

وَاللّٰهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيٰ بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ إِنَّ فِيٰ ذٰلِكَ لَآيَةً
لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُونَ ①৬

৬৭) আৰু বাস্তৱতে পোহনীয়া জন্তুবোৰৰ মাজত তোমালোকৰ নিমিত্তে নিশ্চয় আছে শিকনি। সিহঁতৰ পেটৰ ভিতৰত যি মল আৰু ৰক্ত থাকে তাৰ মাজৰে পৰা এনে বিশুদ্ধ গাখীৰ উৎপাদন কৰি তোমালোকক আমি পিবলৈ দিও যি পান কৰোঁতা সকলৰ নিমিত্তে তৃপ্তিজনক।

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۗ لَسْتُمْ
مِمَّنْ فِي بَطْنِهِ مِّنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ
لَّبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّرِبِ ۗ ①৭

৬৮) আৰু আছে বহু খেজুৰ গছৰ ফল আৰু আঙুৰ; তাৰে তোমালোকে পিবলৈ বাগীয়াল বস আৰু নানা প্ৰকাৰ ৰুচিকৰ খাদ্য প্ৰস্তুত কৰা; নিশ্চয় বুদ্ধিমন্ত লোকৰ নিমিত্তে ইয়াৰ মাজত আছে নিদৰ্শন।

৬৯) আৰু তোমাৰ প্ৰভুয়ে মৌ-মাখিক অনুভূতি দান কৰি কলে, পৰ্বত সমূহৰ মাজত, আৰু গছ-গছনিৰ মাজত, আৰু মানুহে সজা ওখ ঠাইৰ চিলিঙাত তুমি নিজৰ মধুকোষবিলাক প্ৰস্তুত কৰা।

৭০) আৰু সকলো প্ৰকাৰ ফল-ফুলৰ বস খাই ফুৰা আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰে দেখুওৱা বাটবোৰেদি বিনীত ভাৱে উৰি গৈ থাক। সিহঁতৰ পেটৰ পৰা পিবলৈ নানা বৰণৰ মধু-বস ওলায়; তাৰে মাজত মানৱৰ (বহু ৰোগৰ) আৰোগ্য আছে। নিশ্চয়, চিন্তাশীল লোকৰ নিমিত্তে ইয়াত আছে নিদৰ্শন।

৭১) আৰু তোমালোকক আল্লাই সৃষ্টি কৰিছে, পিছত তেওঁৰেই তোমালোকৰ মৃত্যু ঘটায়; আৰু তোমালোকৰ মাজৰে কিছুমানক জীৱনৰ অধম অৱস্থা পাবলৈ দিয়ে; তেতিয়া সিহঁতে জ্ঞান লাভৰ পাছতো একোকে নজনা হয়; আল্লাই নিশ্চয় সৰ্বজ্ঞাতা, সৰ্বশক্তিমান।

৭২) আৰু (পাৰ্থিৱ) সম্বল সম্বন্ধে আল্লাই তোমালোকৰ কিছুমানক আন কিছুমানৰ ওপৰত শ্ৰেষ্ঠতা দান কৰিছে; কিন্তু যিসকলক শ্ৰেষ্ঠতা দান

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ
تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ
الْجِبَالِ بَيْوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا
يَعْرِشُونَ ﴿٦٩﴾

ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ
رَبِّكَ ذُلًّا يَخْرُجُ مِنْهَا
شَرَابٌ مُّخْتَلَفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٧٠﴾

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ
مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ
بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧١﴾

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي

কৰা হৈছে সেইসকলে সিহঁতৰ সোঁ-হাতৰ অধীন সকলক নিজ সম্বলৰ ভাগ নিদিয়ে, জানোচা সিহঁত সম্বলত সিহঁতৰ সমান হৈ পৰে। এনে অৱস্থাতে সিহঁতে আল্লাহৰ অনুগ্রহ অস্বীকাৰ কৰিব ধৰিছে নে ?

৭৩) আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে তোমালোকৰ মাজৰে পৰা সঙ্গিনী সকলক সৃষ্টি কৰিছে; আৰু তোমালোকৰ সঙ্গীসকলৰ পৰা তোমালোকৰ নিমিত্তে পুত্ৰসন্তান আৰু নাতি সন্তান আদি সৃষ্টি কৰিছে, আৰু তোমালোকক নানা বিধ বিশুদ্ধ বস্তু জীৱিকা ৰূপে দান কৰিছে; তেন্তে এতিয়াও সিহঁতে অসাৰ বস্তুত বিশ্বাস কৰিব নে, আৰু (সাৰ বস্তু) আল্লাহৰ অনুগ্রহত অস্বীকাৰ কৰিব নে ?

৭৪) আৰু সিহঁতে আল্লাহক এৰি সেইবিলাকৰ পূজা কৰে যিবিলাকৰ সিহঁতক আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ পৰা জীৱিকা প্ৰদান কৰিবৰ কোনো অধিকাৰ নাই; আৰু সিহঁতৰ এনে ক্ষমতাও নাই।

৭৫) গতিকে তোমালোকে আল্লাহৰ সদৃশ কোনো উপমা নাসাজিবা; নিশ্চয়, আল্লাই (সকলো) জানে কিন্তু তোমালোকে নাজানা।

৭৬) আল্লাই উপমা দিছে পৰৰ অধীন এনে এজন দাসৰ যাৰ কোনো বিষয়ে ক্ষমতা নাই, আৰু এনেজন (স্বাধীন) পুৰুষৰ যাক আমি, নিজ ফালৰ পৰা উত্তম সম্বল জীৱিকা ৰূপে দান কৰিছোঁ; পিছত তাৰে

الرِّزْقِ ۚ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَأْدِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ ۗ أَفَبِعِزَّةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧٣﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا ۚ وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً ۚ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۗ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٤﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا ۚ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٥﴾

فَلَا تَصْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ ۖ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّْا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا ۗ هَلْ

পৰা সেইজনে ব্যয় কৰে, গোপনে আৰু প্ৰকাশ্য; ইজন সিজনৰ তুল্য হ'ব পাৰে নে? সকলো প্ৰশংসাৰ যোগ্য কেৱল মাত্ৰ আল্লাহ; কিন্তু সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই নাজানে।

يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾

৭৭) আৰু আল্লাই উপমা দিছে এনে দুজন মানুহৰ, যাৰ এজন হৈছে বোবা; তাৰ কোনো বিষয়ে ক্ষমতা নাই, বৰং সি নিজ প্ৰভুৰ ওপৰত নিজেই বোজা মাত্ৰ; তেওঁ তাক যিফালে পঠিয়ায় সেই ফালৰ পৰা সি মঙ্গল লৈ নাহে; এনেজন সেই জনৰ সমান হ'ব পাৰেনে যিজনে ন্যায় পৰায়ণতাৰ আদেশ দিয়ে আৰু তেওঁৰ স্থিতি সজ বাটত?

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمٌ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ لَا يُؤْمَرُ بِحَيْرَةٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٧﴾

৭৮) আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ বহস্যৰ জ্ঞান আল্লাহৰেই; আৰু নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ ঘটনা চকুৰ পচাৰতেই ঘটিব, নাইবা ই তাতোকৈ দ্ৰুত; নিশ্চয় সকলো বস্তুৰ ওপৰত আছে আল্লাহৰ মহান ক্ষমতা।

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هَوَاً أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٨﴾

৭৯) আৰু আল্লাই তোমালোকক নিজ মাতৃ-গৰ্ভসমূহৰ পৰা উলিয়ালে; (তেতিয়া) তোমালোকে একোকে জনা নাছিল; আৰু তেওঁ তোমালোকক প্ৰদান কৰিলে শ্ৰৱণ শক্তি আৰু দৃষ্টিশক্তি আৰু অন্তৰৰ বোধশক্তি, যাতে তোমালোকে তেওঁৰ শলাগ লোৱা।

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٩﴾

৮০) বায়ুমণ্ডলৰ মাজত চৰাইবোৰে (আল্লাহৰ বিধানৰ) বশৱৰ্তী হৈ উৰি থকা সিহঁতে নেদেখে নে? সেইবিলাকক আল্লাহ বিনে কোনেও (আকাশত) ধাৰণ কৰিব নোৱাৰে।

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْوِ السَّمَاءِ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي

অৱশ্যে বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে ইয়াৰ মাজত আছে বহু নিদৰ্শন।

ذٰلِكَ لَايَتَّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٠﴾

৮১) আৰু আল্লাই তোমালোকক শান্তিৰে বাস কৰিবলৈ ঘৰবিলাক দিছে, আৰু (ইয়াৰ উপৰি) তোমালোকৰ নিমিত্তে তাবুবিলাক পশুৰ ছালৰে সাজিছে; সেইবিলাক পাতল দেখি ভ্ৰমণ কৰিবৰ সময়ত আৰু বাহৰ পাতিবৰ কালত (সহজে) বহন কৰিব পাৰা; আৰু সেইবিলাকৰ উণ আৰু সেইবিলাকৰ নৰম নোম, আৰু সেইবিলাকৰ কেশৰ দ্বাৰা, তোমালোকে কিছুকাল উপভোগ কৰিবলৈ (তেওঁ প্ৰস্তুত কৰিছে) বহু (আৱশ্যকীয়) বস্তু আৰু সম্বল।

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا
وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْاَنْعَامِ بُيُوتًا
تَسْتَخْفُونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ
اِقَامَتِكُمْ وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا
وَاَشْعَارِهَا اَثَاثًا وَمَتَاعًا اِلٰى حِينٍ ﴿٨١﴾

৮২) আৰু আল্লাই যি বস্তুকেই সৃষ্টি কৰিছে তেওঁ তাৰে পৰা তোমালোকক দিছে ছাঁ; আৰু পৰ্বতসমূহৰ মাজত তোমালোকে আশ্ৰয় লবৰ কাৰণে বহু (উপযুক্ত) ঠাই নিৰ্ণয় কৰি দিছে; আৰু তাপৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ তোমালোকক তেওঁ সাজ দিছে, আৰু ৰণত শৰীৰ ৰক্ষা কৰিবলৈ বর্মবিলাক। এইদৰে তেওঁ নিজ অনুগ্ৰহ তোমালোকৰ প্ৰতি সম্পূৰ্ণ কৰে, যাতে তোমালোকে তেওঁৰ বাধ্য হোৱা।

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ
لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ
سَرَائِيلَ تَقِيْكُمْ الْحَرَّ وَسَرَائِيلَ
تَقِيْكُمْ بِاسْمِكُمْ كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسَلِّمُونَ ﴿٨٢﴾

৮৩) (এনে অনুগ্ৰহ) পাছতো যদি সিহঁতে বিমুখ হয় তেন্তে (জানিবা) তোমাৰ দায়িত্ব স্পষ্টৰূপে সংবাদ উত্থাপন কৰা মাথোন।

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَّا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿٨٣﴾

৮৪) সিহঁতে আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ বুজি পায়, অথচ তাৰ অমান্য কৰে, আৰু সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই অবিশ্বাসী।

يَعْرِفُوْنَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُوْنَهَا
وَآكْثَرُهُمُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٤﴾

৮৫) আৰু সেই দিনা প্ৰত্যেক সম্প্ৰদায়ৰ পৰা আমি একোজন সাক্ষী উত্থাপন কৰিম; তেতিয়া অবিশ্বাসীসকলক (ওজৰ আপত্তি কৰিবলৈ অনুমতি দিয়া নহ'ব, আৰু সিহঁতক অনুতাপ কৰিবলৈয়ো সুযোগ দিয়া নহ'ব।

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثَمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٥﴾

৮৬) আৰু তেতিয়া অন্যায্যকাৰী সকলে শাস্তি দেখা পাব, আৰু সেই শাস্তি সিহঁতৰ কাৰণে লঘু কৰা নহ'ব, আৰু সিহঁতক অৱসৰো দিয়া নহ'ব।

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٦﴾

৮৭) আৰু যিবিলাকক সিহঁতে আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পাতিছিল সেইবিলাকক সিহঁতে দেখা পাই ক'ব, হে মোৰ প্ৰভু, তোমাক এৰি যিবিলাকক তোমাৰ অংশী পাতি লৈ আমি আহ্বান কৰিছিলোঁ সেই বিলাক ইহঁতেই; তেতিয়া সিহঁতে সিহঁতক ওলটাই এই প্ৰতুত্তৰ দিব, অৰ্থাৎ তোমালোকে নিশ্চয় মিছলীয়া।

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هُوَ لَأَشْرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ قَالِقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٧﴾

৮৮) আৰু সেইদিনা সিহঁতে আল্লাহৰ সন্মুখত বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰি মূৰ দোৱাব, আৰু সিহঁতে যি মিছা সাজিছিল সিহঁতৰ পৰা সমূলি অদৃশ্য হ'ব।

وَأَقُولُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٨﴾

৮৯) যিসকলে অবিশ্বাস কৰিছে আৰু আল্লাহৰ পথৰ পৰা (মানুহক) প্ৰতিৰোধ কৰিছে সিহঁতৰ প্ৰতি আমি বৃদ্ধি কৰিম শাস্তিৰ ওপৰত শাস্তি, কিয়নো সিহঁতে (নিজ অন্যায্য আচৰণৰ দ্বাৰা) অশাস্তিৰ সৃষ্টি কৰিছিল।

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٩﴾

৯০) আৰু এনে এদিন আহিব যেতিয়া প্ৰত্যেক সম্প্ৰদায়ৰ মাজত সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে সিহঁতৰ মাজৰে পৰা একোজন (নবীক) সাক্ষী ৰূপে উত্থাপন কৰিম, আৰু (হে ৰচুল) তেনে অবিশ্বাসীসকলৰ বিপক্ষে তোমাকো সাক্ষীৰূপে উপস্থিত কৰিম; আৰু (এই হেতু) তোমাৰ প্ৰতি আমি এই ধৰ্মগ্ৰন্থখন অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ; ইয়াৰ মাজত আছে (ধৰ্ম সম্বন্ধে) সকলো বিষয়ৰ সুস্পষ্ট বিৱৰণ, আৰু আত্মসমৰ্পন কৰোঁতা সকলৰ নিমিত্তে পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু কৰুণা, আৰু শুভ-সংবাদ।

৯১) নিশ্চয় আল্লাই ন্যায় কাৰ্য্য আৰু হিত সাধন আৰু আত্মীয়-স্বজনক দান কৰিবলৈ আদেশ দিছে, আৰু নিৰ্গত কাৰ্য্য আৰু দুৰাচাৰ আৰু বিদ্রোহাচৰণ কৰিবলৈ নিষেধ কৰিছে; তেওঁ তোমালোকক ইয়াকে উপদেশ দিছে, তোমালোকে যেন সেই উপদেশ গ্ৰহণ কৰা।

৯২) আৰু যেতিয়া আল্লাহৰ সৈতে চুক্তিত আবদ্ধ হোৱা তোমালোকে সেই চুক্তি পূৰ্ণ কৰিবা আৰু শপত সমৰ্থন হৈ যোৱাৰ পাছত তাক ভঙ্গ নকৰিবা, কিয়নো স্বৰূপতে তোমালোকে আল্লাহক (সেই শপতৰ) ৰক্ষক মানি লৈছিল; তোমালোকে যি কাৰ্য্যকে কৰা নিশ্চয় আল্লাহ তাক জানে।

৯৩) আৰু তোমালোকে এনে তিৰোতাজনীৰ নিচিনা নহবা যি নিজে কটা সূতাক শকত হোৱাৰ পাছত ছিঙি ছিন্ন-ভিন্ন কৰি পেলায়; এটা দল আন এটা দলতকৈ বেছি প্ৰবল হৈ পৰিছে এই কাৰণে তোমালোকে

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ
أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ ط
وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ
وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِّلْمُسْلِمِينَ ۝

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ
ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ۝

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَفْضُوا
الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ
عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ط إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا
تَفْعَلُونَ ۝

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي تَقَصَّتْ غُرْلَهَا مِنْ
بِعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا ط تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ

নিজৰ শপতক ইজনে সিজনক
প্রতাৰণা কৰিবৰ অৰ্থে উপায় স্বৰূপ
স্থিৰ কৰিছা; ইয়াৰ দ্বাৰা আল্লাই
তোমালোকক পৰীক্ষা কৰিছে
মাথোন; আৰু যি বিষয়ে
তোমালোকে (ইহজীৱনত) বিৰোধ
কৰিছা, পুনৰুত্থানৰ দিনা তেওঁ
নিশ্চয় তাকে জ্বল্জ্বল কৰি
দেখুৱাব।

دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةً هِيَ أَرْبَىٰ
مِنْ أُمَّةٍ ۖ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۖ وَلِيُبَيِّنَ
لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿٣٧﴾

৯৪) আৰু আল্লাই ইচ্ছা কৰা হলে
তোমালোকৰ সকলোকে নিশ্চয়
একোটি সম্প্ৰদায়ত পৰিণত
কৰিলেহেঁতেন; কিন্তু (প্রকৃততে)
তেওঁ যাকে ইচ্ছা তাকে পথভ্ৰষ্ট হ'ব
লৈ দিয়ে আৰু যাকে ইচ্ছা তাকে
সুপথে লৈ যায়; আৰু তোমালোকে
যি কাৰ্য্যকে কৰা সেই সম্বন্ধে নিশ্চয়
তোমালোকক প্ৰশ্ন কৰা হ'ব।

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۗ
وَلِتَسْأَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٨﴾

৯৫) আৰু তোমালোকে ইজনে
সিজনক প্রতাৰণা কৰিবৰ অৰ্থে
নিজৰ শপতক উপায় স্বৰূপ স্থিৰ
নকৰিবা; তেনে কৰিলে
(তোমালোকৰ) ভৰি দৃঢ়ৰূপে
স্থাপিত হোৱাৰ পাছত পিছল খাব;
আৰু (মানুহক) আল্লাহৰ পথৰ পৰা
যে প্ৰতিৰোধ কৰিছিল তাৰ বাবে
দুৰ্গতিৰ সোৱাদ ল'ব লাগিব, আৰু
(পৰকালত) তোমালোকৰ নিমিত্তে
থাকিব ডাঙৰ শাস্তি।

وَلَا تَتَّخِذُوا الْإِيمَانَ كُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ
فَتَزِلَّ قَدَمُ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا
السُّوَاءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۗ
وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٩﴾

৯৬) আৰু আল্লাহৰ সৈতে চুক্তিৰ
সলনি সামান্য মূল্য গ্ৰহণ নকৰিবা;
এয়ে প্রকৃত কথা, আল্লাহৰ কাষত
যি (প্ৰতিদান) আছে সি তোমা-
লোকৰ নিমিত্তে অধিক মঙ্গলময়,
যদিহে তোমালোকৰ জ্ঞান থাকে।

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۗ إِنَّمَا
عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

৯৭) তোমালোকৰ কামত যি আছে সি (এদিন) শেষ হৈ যাব, কিন্তু আল্লাহৰ কামত যি আছে সি চিৰস্থায়ী; আৰু নিশ্চয়, পৈৰ্য্যধাৰণ কৰোঁতা সকলে যি উৎকৃষ্ট কাৰ্য্য কৰিছে তাৰ উচিত প্ৰতিদান আমি তেওঁলোকক দিম।

৯৮) যিয়ে সৎকাৰ্য্য কৰে পুৰুষেই হওক বা নাৰী আৰু বিশ্বাসত যাৰ স্থিতি দৃঢ়, নিশ্চয়, এনেজনক আমি পৰিত্ৰ জীৱন-যাপন কৰিবলৈ (শক্তি) দিম; আৰু এইসকলে যি উৎকৃষ্ট কাৰ্য্য কৰিছে তাৰ উচিত প্ৰতিদান আমি সেইসকলক নিশ্চয় দিম।

৯৯) আৰু চোৱা যেতিয়া তুমি কোৰ-আন পাঠ কৰিবলৈ লোৱা, (আগতে) আল্লাহৰ আশ্ৰয় প্ৰাৰ্থনা কৰিবা নিবাসিত চয়তানৰ পৰা।

১০০) অৱশ্যে তাৰ কোনো ক্ষমতা নচলে সেইসকলৰ ওপৰত, যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰে আৰু নিজ প্ৰভুৰ প্ৰতি নিৰ্ভৰ কৰি থাকে।

১০১) তাৰ ক্ষমতা কেৱল সেইসকলৰ ওপৰত চলে যিসকলে তাক নিজৰ বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ কৰে, আৰু যিসকলে অইনক আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পাতে।

১০২) আৰু আমি যেতিয়া এটা প্ৰত্যাদেশক আন এটা প্ৰত্যাদেশৰে সলনি কৰো আৰু আল্লাই কি (আৰু কেতিয়া) অৱতীৰ্ণ কৰিব লাগে ভালকৈ জানে, সিহঁতে ক'ব ধৰে, তুমি এজন মিছা সাজোতা মাথোন; অৰ্থাৎ সিহঁতৰ মাজৰ বহুতে (প্ৰকৃত কথা) নাজানে।

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ ط
وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۚ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنْ
الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ﴿٩٩﴾

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿١٠٠﴾

إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ
وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠١﴾

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ ط بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

১০৩) তুমি কোৱা, এই কোৰ-আন তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা সত্যৰ সৈতে পৰিত্ৰ আত্মাই ক্ৰমান্বয়ে অৱতীৰ্ণ কৰিছে, যাতে ই আত্মসম্পৰ্ণ কৰোঁতা সকলৰ নিমিত্তে হ'ব পাৰে পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু শুভ-সংবাদ।

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٣﴾

১০৪) সিহঁতে যেকয়, এজন মানুহে তেওঁক সঁচাকৈয়ে (গোপনে) শিক্ষা দিয়েহি, আমি স্বৰূপতে এই বিষয়ে পৰিজ্ঞাত; যাৰ পিনে সিহঁতে অযথা ইঙ্গিত কৰিছে তাৰ ভাষা বিদেশী, কিন্তু এই (কোৰ-আনৰ) ভাষা হৈছে সুস্পষ্ট আৰবী।

وَلَقَدْ نَعَلْنَا أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبِي ۖ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٤﴾

১০৫) বাস্তৱতে যিসকলে আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহত বিশ্বাস নকৰে সিহঁতক আল্লাই পথ-প্ৰদৰ্শন নকৰে; আৰু সিহঁতে ভোগ কৰিব যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি।

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٥﴾

১০৬) প্ৰকৃত কথা এই যে, সেইসকলেহে মিছা সাজে যিসকলে আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহত বিশ্বাস নকৰে; আৰু সেইসকলেই মিছলীয়া।

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكٰذِبُونَ ﴿١٠٦﴾

১০৭) যিসকলে (এবাৰ) বিশ্বাস স্থাপন কৰাৰ পাছত পুনৰায় আল্লাহক অবিশ্বাস কৰে, অৱশ্যে এনেজনৰ কথা পৃথক যিজনক (অবিশ্বাসী অৱস্থাত থাকিবলৈ) বাধ্য কৰা হয়, অথচ তেওঁৰ অন্তৰ বিশ্বাসত নিশ্চিত, কিন্তু নিজেই নিজৰ হিয়া অবিশ্বাসৰ নিমিত্তে মুকলি কৰি ৰাখে, সিহঁতৰ প্ৰতি পৰিব আল্লাহৰ ক্ৰোধ আৰু সিহঁতে ভোগ কৰিব ডাঙৰ শাস্তি।

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُّطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٧﴾

১০৮) ইয়াৰ কাৰণ এই, সিহঁতে পৰলোকতকৈ ইহলোকৰ জীৱনক অধিক ভাল পাইছে; আৰু অবিশ্বাসীসকলক আল্লাই যে সুপথ প্ৰদৰ্শন নকৰে তাৰো এয়ে কাৰণ।

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
عَلَى الْآخِرَةِ ۗ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٨﴾

১০৯) সিহঁতৰ অন্তৰসমূহত আৰু সিহঁতৰ কাণত আৰু সিহঁতৰ চকুবোৰত আল্লাই মোহৰ মাৰিছে; আৰু সিহঁতে হৈছে আওকণীয়া।

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ
وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ ۗ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْغٰفِلُونَ ﴿١٠٩﴾

১১০) সিহঁতেই যে ক্ষতিগ্ৰস্ত হ'ব ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই।

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١١٠﴾

১১১) কিন্তু নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভু, যিসকলে অত্যাচাৰ সহ্য কৰাৰ পাছত দেশ ত্যাগ কৰিছিল আৰু (আল্লাহৰ পথত) সংগ্ৰাম কৰিছিল আৰু ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰিছিল সেইসকলৰ প্ৰতি, এনে কাৰ্য্যৰ কাৰণে নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভু শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰমদানশীল।

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِن بَعْدِ مَا
فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ
مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١١﴾

১১২) সেইদিনা প্ৰত্যেক আত্মাই কেৱল নিজৰ হৈ টানকৈ খাটনি ধৰিবলৈ (আগ বাঢ়ি) আহিব, আৰু যি কাৰ্য্য প্ৰত্যেক আত্মাই কৰিছিল তাৰ প্ৰতিদান পূৰ্ণমাত্ৰাই তাক দিয়া হ'ব; আৰু সেইসকলৰ প্ৰতি কোনো অন্যায় কৰা নহ'ব।

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تَجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا
وَتُوْفِي كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١٢﴾

১১৩) আৰু আল্লাই উপমা দিছে এনে এখন নগৰৰ যি (এক সময়ত) নিৰাপদ, শান্তিপূৰ্ণ আছিল; তালৈ তাৰ উপজীৱিকা সকলো ঠাইৰ পৰা প্ৰচুৰ পৰিমাণে আহিছিল; কিন্তু সেই নগৰৰ অধিবাসীসকলে আল্লাই দিয়া অনুগ্ৰহসমূহৰ কাৰণে অশলাগী

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً
مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ
مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ

হৈছিল। গতিকে সিহঁতে যি অসৎ কৰ্ম কৰিছিল তাৰ বাবে আল্লাই সিহঁতক অন্তিম অনশন আৰু আতঙ্কৰ সোৱাদ লবলৈ দিয়ে।

১১৪) আৰু স্বৰূপতে সিহঁতৰ মাজৰ পৰা সিহঁতৰ ওচৰলৈ এজন ৰচুল আহিছিল; কিন্তু সিহঁতে তেওঁক মিছলীয়া ভাবি গ্ৰহণ নকৰিলে; সেই কাৰণে সিহঁতে অন্যায় কৰি থাকোতেই সিহঁতক (আল্লাহৰ) শাস্তিয়ে ধৰিলে।

১১৫) এতেকে তোমালোকক আল্লাই যি বৈধ, বিশুদ্ধ জীৱিকা দান কৰিছে তাৰে পৰা আহাৰ কৰিবা; আৰু আল্লাই দিয়া অনুগ্ৰহৰ নিমিত্তে তেওঁৰ শলাগ লবা, যদিহে তোমালোকে কেৱল তেওঁৰেই আৰাধনা কৰা।

১১৬) কেৱল এই বিলাকহে তেওঁ তোমালোকৰ কাৰণে অবৈধ কৰিছে, যি জন্তু বধ কৰোঁতে আল্লাত ভিন্ন অইনৰ নাম লোৱা হৈছে; কিন্তু যি অবাধ্য নহৈ আৰু সীমা লঙ্ঘন নকৰি নিৰুপায় অৱস্থাত (প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব লগাত) পৰে, তাৰ কাৰণে আল্লাই নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ মাজৰ্ণাকামী, পৰম দানশীল।

১১৭) আৰু তোমালোকৰ জিভাবোৰে যি অসত্য বৰ্ণনা কৰে সেই অনুসৰি আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাজিবৰ অৰ্থে তোমালোকে (নিজ ফালৰ পৰা) এই বুলি নকবা, এই বস্তু বৈধ আৰু সেই বস্তু অবৈধ। যিসকলে মিছা সাজি আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে অসত্য আৰোপ কৰে সিহঁত নিশ্চয় কেতিয়াও সফলমনোৰথ নহয়।

لِبَاسِ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿١١٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ
فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٤﴾

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا
وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ
تَعْبُدُونَ ﴿١١٥﴾

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ
الْخِزْيِرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ
اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١١٦﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمْ
الْكُذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ
يَتَفَتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ إِنَّ الَّذِينَ
يَتَفَتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا يَفْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

১১৮) (পাৰ্থিৱ জীৱনৰ) সম্বল যত
কিঞ্চিৎ; কিন্তু (পৰলোকত) সিহঁতে
ভোগ কৰিব যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি।

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٨﴾

১১৯) আৰু ইহুদীসকলৰ প্ৰতি যি
আমি অবৈধ কৰিছিলোঁ তাৰ উল্লেখ
ইতিপূৰ্বে তোমাৰ আগত কৰিছোঁ;
আৰু (এনে বিধানৰ দ্বাৰা) সিহঁতৰ
প্ৰতি অন্যায় কৰা নাছিলোঁ, বৰং
সিহঁতে নিজৰ প্ৰতি নিজেই অন্যায়
কৰিছিল।

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا
عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۗ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٩﴾

১২০) আকৌ যিসকলে নাজানি
নুবুজি অসৎ কৰ্ম কৰে, কিন্তু তাৰ
পিছত অনুতাপ কৰি নিজৰ সংস্কাৰ
কৰে, সেইসকলৰ নিমিত্তে এনে
কৰাৰ পাছত নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভু
শ্ৰেষ্ঠ মাজৰ্নাকাৰী, পৰম দানশীল।

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ
بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا
إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٠﴾

১২১) বাস্তৱতে ইব্ৰাহিম আছিল
এজন আদৰ্শ ধৰ্ম নেতা, আল্লাহৰ
একান্ত বাধ্য, একনিষ্ঠ সেৱক; আৰু
তেওঁ মুশ্বৰিক (আনক আল্লাহৰ
সমানে উপাস্য পাতা)সকলৰ মাজৰ
নাছিল।

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا
وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢١﴾

১২২) আল্লাই দিয়া বহু অনুগ্ৰহৰ
কাৰণে তেওঁৰ কাষত (সততে)
তেওঁ কৃতজ্ঞ। তেওঁক আল্লাই
নিজে (ৰচুলৰ পদবিৰ নিমিত্তে)
বাছি লৈছিল, আৰু তেওঁক পোন
বাটেদি পৰিচালিত কৰিছিল।

شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ ۗ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢٢﴾

১২৩) আৰু তেওঁক ইহলোকত
আমি মঙ্গল দান কৰিছিলোঁ; আৰু
নিশ্চয়, পৰলোকতো তেওঁ অৱশ্যে
থাকিব ধৰ্মপৰায়ণসকলৰ মাজত।

وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۗ وَإِنَّا فِي
الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٣﴾

১২৪) (হে নবী) অৱশেষত আমি
তোমাৰ প্ৰতি এই প্ৰত্যাদেশ কৰিলোঁ

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعِ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ

একনিষ্ঠ সেৱক ইব্ৰাহিমৰ ধৰ্ম-পদ্ধতি তুমি অৱলম্বন কৰা, কিয়নো তেওঁ মুশ্বৰিক (আনক আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পতা) সকলৰ মাজৰ নাছিল।

১২৫) কেৱল সেইসকলৰ নিমিত্তে (শনিবাৰ) জিৰণিৰ পৱিত্ৰ দিন নিৰূপিত কৰা হৈছিল যিসকলে এই বিষয়ে বাদ-বিসম্বাদ কৰিছিল, আৰু বাস্তৱতে যিবোৰ কথা লৈ সিহঁতে বাদ-বিসম্বাদ কৰিছিল সেই সম্বন্ধে পুনৰুত্থানৰ দিনা তোমাৰ প্ৰভুৱে নিশ্চয় সিহঁতৰ মাজত বিচাৰ কৰিব।

১২৬) প্ৰজ্ঞা (জ্ঞান) আৰু উত্তম উপদেশ দ্বাৰা তোমাৰ প্ৰতিপালকৰ পথলৈ (সকলোকে) আহ্বান কৰা, আৰু যদি সিহঁতৰ সৈতে তৰ্ক কৰিব লগীয়া হয় এনেভাৱে তৰ্ক কৰিবা যি অতি উৎকৃষ্ট। যিয়ে তেওঁৰ পথ এৰি বিপথে যায় তাক তোমাৰ প্ৰভুৱে ভালকৈ জানে; আৰু তেওঁ সেইসকলকো ভালকৈ জানে যিসকল সুপথ-প্ৰাপ্ত।

১২৭) আৰু যদি তোমালোকে সিহঁতৰ কঠোৰতাৰ প্ৰত্যুত্তৰ দিয়া, তেন্তে যি পৰিমাণে তোমালোকৰ সৈতে কঠোৰ ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল তোমালোকে সেই অনুৰূপ কঠোৰ ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰা; কিন্তু যদি তোমালোকে ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰা ই নিশ্চয় ধৈৰ্য্যশীল সকলৰ নিমিত্তে অধিক মঙ্গলজনক।

১২৮) আৰু (হে নবী), তুমি ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰি থাকিবা; আৰু তোমাৰ ধৈৰ্য্য ধাৰণ যেন কেৱল আল্লাহৰ কাৰণে হয়; আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে তুমি বেজাৰ নকৰিবা; আৰু সিহঁতে

حَيِّفًا ۙ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٥﴾

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ ۗ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٦﴾

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بَالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٧﴾

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ ۗ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٨﴾

وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ

যি কু-অভিসন্ধি কৰে তাৰ কাৰণে
তুমি মনত একো সঙ্কোচ বোধ
নকৰিবা।

﴿۱۳۸﴾ مَمَّا يَمْكُرُونَ

১২৯) যি সকলে আল্লাহলৈ ভয়
ৰাখে, আৰু যিসকলে পৰৰ হিত
সাধন কৰি থাকে নিশ্চয় সেইসকলৰ
সঙ্গী আল্লাহ।

﴿۱۳۹﴾ هُمْ مُحْسِنُونَ
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ

سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ مِائَةٌ وَاثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً وَاثْنَا عَشَرَ رُكُوعًا

চুৰা- ১৭ BANI-ISRAIL বনি-ইস্ৰাইলঃ ইস্ৰাইল বংশ
(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাহৰ নামত। بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

পোন্থৰ পাৰা

২) পৰম পৱিত্ৰ সেইজনেই যিজন নিশা থাকোতে নিজ ভৃত্যক লৈ গৈছিল পৱিত্ৰ মছজিদৰ পৰা সেই দূৰবৰ্তী মছজিদলৈ যাৰ পাশ্বস্থ ঠাইবোৰক আমি মঙ্গলেৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিছোঁ; (আমাৰ উদ্দেশ্য আছিল) আমি নিজ নিদৰ্শন সমূহৰ কিছু ভাগ তেওঁক প্ৰদৰ্শন কৰো; নিশ্চয় তেওঁৰেই সকলো শুনোতা, সকলো দেখোতা। سُبْحٰنَ الَّذِیْ اَسْرٰی بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِیْ بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ اٰتِنَا ① اِنَّهُ هُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ ①

৩) আৰু মুচাক আমি ধৰ্মগ্ৰন্থ দান কৰিছিলোঁ, আৰু তাকে ইস্ৰাইলৰ সন্তান-সন্ততিৰ নিমিত্তে পথ-প্ৰদৰ্শন স্বৰূপ নিৰ্দিষ্ট কৰিছিলোঁ; আৰু (তাতেই এই আদেশ দিছিলোঁ) তোমালোকে মোক এৰি অইনক বক্ষক স্বৰূপ কেতিয়াও গ্ৰহণ নকৰিবা। وَاتِيْنَا مُوسٰى الْكِتٰبَ وَجَعَلْنٰهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ اَلَّا تَتَّخِذُوْا مِنْ دُوْنِیْ وَكِيْلًا ①

৪) যিসকলক নুহৰ লগতে আমি (নাৰত) তুলি লৈ বক্ষা কৰিছিলোঁ সেইসকলেৰেই তোমালোক বংশধৰ; বাস্তৱিকতে তেওঁ আছিল এজন কৃতজ্ঞ সেৱক। ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ ۗ اِنَّهُ كَانَ عَبَدًا شَكُوْرًا ①

৫) আৰু ইস্ৰাইলৰ সন্ততিৰ প্ৰতি পঠোৱা ধৰ্মগ্ৰন্থত আমি এই মীমাংসা স্থিৰ কৰিছিলোঁ: তোমালোকে নিশ্চয় দেশত দ্বিতীয় বাৰ অশান্তি সৃষ্টি কৰিবা, আৰু নিশ্চয় অতিপাত উদ্ধতালিৰ আচৰণ প্ৰদৰ্শন কৰিবা।

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٥﴾

৬) পিছত যেতিয়া সেই দুয়ো প্ৰতিশ্ৰুতিৰ প্ৰথমটোৰ সময় পালেহি তেতিয়া আমি তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে আমাৰ ভীষণ যুঁজাৰু ভূত্যসকলক প্ৰেৰণ কৰিলোঁ; সেইসকলে নগৰৰ ভিতৰলৈ সোমাই আহিল; আৰু (আমাৰ) পূৰ্ণহঁব লগীয়া প্ৰতিশ্ৰুতি পূৰ্ণ হ'ল।

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ ۗ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٦﴾

৭) কালচক্ৰত সিহঁতৰ ওপৰত আমি তোমালোকক পুনৰায় ক্ষমতা দান কৰিলোঁ, আৰু প্ৰচুৰ ধন-সম্পদ আৰু বহু সন্তান-সন্ততিৰ দ্বাৰা তোমালোকক সাহায্য কৰিলোঁ, আৰু তোমালোকক সংখ্যা গৰিষ্ঠ জাতি কৰি তুলিলোঁ।

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٧﴾

৮) (এনে অৱস্থাত) যদি তোমালোকে সজ কাম কৰিছা নিজ আত্মাসমূহৰ কাৰণেই সজ কাম কৰিছা; আৰু যদি অসৎ কাম কৰিছা সিও নিজ নিজ আত্মাসমূহৰ কাৰণে; তাৰ পিছত যেতিয়া দ্বিতীয় প্ৰতিশ্ৰুতিৰ সময় পালেহি (তেতিয়া আমি আন কিছুমানক পঠালোঁ) যাতে সিহঁতে (আক্ৰমণ কৰি) তোমালোকৰ মুখ বিষাদৰে মলিন কৰে আৰু যাতে সিহঁতে প্ৰথমবাৰ যিদৰে মছজিদৰ ভিতৰলৈ সোমাই আহিছিল সেইদৰে (আৰু) এবাৰ সোমাই আহে, আৰু যাতে সিহঁতৰ হাতত যি পৰে তাকে সমূলি বিনাশ কৰে।

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ ۖ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ۗ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ﴿٨﴾

৯) এনে হ'ব পাৰে তোমালোকৰ প্ৰভুৱে তোমালোকৰ প্ৰতি কৰুণা প্ৰদৰ্শন কৰে; কিন্তু তোমালোক (পূৰ্বৰ বিৰুদ্ধাচৰণৰ পিনে) উভতিযোৱা, আমিও (শাস্তি দিবলৈ) উভতি আহিম; আৰু অবিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে আমি নৰকক বন্দীশাল কৰি থৈছোঁ।

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَّرْحَمَكُمۡ ۗ وَإِنْ عُذُّتُمْ
عُدْنَا ۗ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ﴿٩﴾

১০) বাস্তৱতে যি বাট আটাইতকৈ পোন সেই বাটেদি এই কোৰ-আনে (মানুহক) পৰিচালিত কৰে, আৰু যি বিশ্বাসীসকলে সজ কাম কৰে সেইসকলক এই শুভ-সংবাদ প্ৰদান কৰে, তেওঁলোকলৈ নিশ্চয় থাকিব (আল্লাহৰ) মহান প্ৰতিদান;

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ
وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿١٠﴾

১১) কিন্তু যি সকলে পৰলোকত বিশ্বাস নকৰে সিহঁতৰ নিমিত্তে আমি প্ৰস্তুত ৰাখিছোঁ যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি।

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ آعَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١١﴾

১২) আৰু মানুহে মঙ্গল প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ দৰে অমঙ্গলো প্ৰাৰ্থনা কৰে, কিয়নো মানুহ খৰতকীয়া।

وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ
وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَاجُولًا ﴿١٢﴾

১৩) আৰু, নিশা আৰু দিনক আমি দুটা নিদৰ্শন হিচাপে স্থিৰ কৰিছোঁ; আৰু নিশা নিদৰ্শনক আমি আন্ধাৰেৰে ঢাকিছোঁ; আৰু দিনৰ নিদৰ্শনক পোহৰ দিওঁতা কৰিছোঁ, যাতে তোমালোকে নিজ প্ৰভুৰ পৰা কৃপা বিচাৰিব পাৰা, আৰু যাতে বছৰবোৰৰ সংখ্যা আৰু গতিৰ গণনাৰ জ্ঞান লাভ কৰিব পাৰা; আৰু (এই কোৰ-আনত) সকলোখিনি (জানিবলগীয়া) বিষয় আমি বিশ্লেষণ কৰি বৰ্ণনা কৰিছোঁ।

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحْوِنًا
آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً
لِّيَتَّبِعُوا فُضْلًا مِّنْ رَبِّكُمْ ۖ وَلِيَتَّعَلَّمُوا
عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۗ وَكُلُّ شَيْءٍ
فَصَلْنَاهُ تَفْصِيلًا ﴿١٣﴾

১৪) আৰু প্ৰত্যেক মানুহৰ (কাৰ্য্যৰ) পৰিণাম তাৰেই গলত আমি বান্ধি

وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَبْعَهُ ۗ فِي عُنُقِهِ ۗ

ৰাখিছোঁ; আৰু পুনৰুত্থানৰ দিনা
তাৰ (চকুৰ) আগতে তাৰ কাৰ্য্যালিপি
উলিয়াই ৰাখিম; সেইখন সি খোলা
দেখিবলৈ পাব।

وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ
مَنْشُورًا ﴿١٥﴾

১৫) (তোক আদেশ দিয়া হ'ব) তুমি
নিজৰ কাৰ্য্যালিপি পাঠ কৰা; আজি
তোমাৰ বিৰুদ্ধে লেখ লবৰ নিমিত্তে
তোমাৰ আত্মাই যথেষ্ট।

اقْرَأْ كِتَابَكَ ۖ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ
حَسِيبًا ﴿١٥﴾

১৬) যিজনে সুপথ ধৰিছে সেইজনে
সুপথ লাভ কৰিছে কেৱল নিজৰ
মঙ্গলৰ নিমিত্তে; আৰু যিজন বিপথে
গৈছে সেইজনে বিপথে গৈ নিজৰে
অনিষ্ঠ সাধন কৰিছে। আৰু কোনো
এজন ভাৰ বহন কৰোঁতাই অইনৰ
ভাৰ বহন নকৰিব; আৰু (কোনো
জাতিকে সতৰ্ক কৰি দিবলৈ) বচুল
প্ৰেৰণ নকৰালৈকে আমি শাস্তি
নিদিওঁ।

مِنَ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ
ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ
نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٦﴾

১৭) আৰু যেতিয়া কোনো এখন
নগৰ ধ্বংস কৰিবলৈ আমি সক্ষম
কৰো তেতিয়া (প্ৰথমে) সুখ-শান্তি
থকা নগৰবাসীসকললৈ (বচুলৰ
দ্বাৰা) আমাৰ আদেশ পঠাওঁ;
তথাপি যদি সিহঁতে তাৰ বিৰুদ্ধাচৰণ
কৰে, সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে (আমাৰ
শাস্তিৰ) বাণী সিদ্ধান্ত হয়। তাৰ
ফলত আমি সিহঁতৰ সমূলি ধ্বংস
সাধন কৰো।

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا
مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ
فَدَمَّرْنَا تَدْمِيرًا ﴿١٧﴾

১৮) আৰু নুহৰ পিছত(সেইদৰে)
বহু জাতিকে আমি ধ্বংস কৰি
আহিছোঁ; আৰু নিজ ভৃত্যসকলৰ
অপৰাধসমূহ সম্পূৰ্ণৰূপে জানিবলৈ
(আৰু) দেখিবলৈ তোমাৰ প্ৰভুৱেই
যথেষ্ট।

وَكَمَّ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ
نُوحٍ ۖ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ
خَيْرًا بَصِيرًا ﴿١٨﴾

১৯) যিয়ে ইহজীৱনৰ (অস্থায়ী সুখৰ) বাসনা কৰে, আমাৰ যি ইচ্ছা সেয়ে আৰু যাকে ইচ্ছা তাকে ইহজীৱনতেই শীঘ্ৰে প্ৰদান কৰিম; পিছত তাৰ নিমিত্তে আমি স্থিৰ কৰি থৈছোঁ নৰক; তাতে সি প্ৰৱেশ কৰিব নিন্দিত হৈ, ঘৃণিত হৈ।

مَنْ كَانَ يَرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا
نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ
يَصْلُهَا مَذْمُومًا مَذْحُورًا ﴿١٩﴾

২০) কিন্তু যি সকলে পৰলোকৰ (সুখ-শক্তিৰ) কামনা কৰে, আৰু তাৰ কাৰণে যেনে সাধনা কৰা উচিত তেনে সাধনা কৰে, আৰু বিশ্বাসত দৃঢ় হৈ থাকে, সেই সকলৰ সাধনা (আল্লাহৰ ওচৰত) আদৰণীয়।

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ
مَشْكُورًا ﴿٢٠﴾

২১) আমি সকলোকে সাহায্য কৰো—
এই সকলকো আৰু সেই সকলকো—
তোমাৰ প্ৰতিপালন দানৰ ভাগ দি;
আৰু তোমাৰ প্ৰতিপালকৰ দান
সীমাবদ্ধ নহয়।

كُلًّا نُّمِدُّ هُوَآءًا وَهُوَآءًا مِنْ عَطَاءِ
رَبِّكَ ۗ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ
مَحْظُورًا ﴿٢١﴾

২২) তুমি লক্ষ্য কৰা, (এই পাৰ্থিৱ
জীৱনত) আমি তেওঁলোকৰ
কিছুমানক কিছুমানৰ ওপৰত
কিৰূপে শ্ৰেষ্ঠতা দান কৰিছোঁ; আৰু
পৰলোকৰ জীৱন নিশ্চয় সম্ভ্ৰমত
অধিক মহান আৰু শ্ৰেষ্ঠতাত
উচ্চতম।

أَنْظُرُ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ۗ
وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ
تَفْضِيلًا ﴿٢٢﴾

২৩) আল্লাহৰ অংশী কৰি তুমি আন
উপাস্য নাপাতিবা। তেনে কৰিলে
তুমি নিঃসহায় হৈ পৰিবা নিন্দিত হৈ,
লাঞ্ছিত হৈ।

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ
مَذْمُومًا مَحْدُورًا ﴿٢٣﴾

২৪) আৰু তোমাৰ প্ৰভুয়ে
নিশ্চিতকৈ আদেশ দিছে— তেওঁক
(আল্লাহক) এৰি তোমালোকে
অইনৰ আৰাধনা নকৰিবা; আৰু

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ

পিতৃ-মাতৃৰ সৈতে সদয় ব্যৱহাৰ কৰিবা; দুয়োৰ এজনে অথবা দুয়ো তোমাৰ সৈতে বুঢ়া বয়স পালে দুইৰে প্ৰতি অপ্ৰীতিকৰ এটি শব্দও উচ্চাৰণ নকৰিবা; আৰু তেওঁলোক দুইকে গৰিহা নকৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে আদৰ সন্মানেৰে কথা পাতিবা।

وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ
الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَيْهِمَا فَلَا تَقُلْ
لَهُمَا آفٌ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا
قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٤﴾

২৫) আৰু তুমি দুইয়োক মৰমেৰে বিনয়ৰ পাখিৰে ঢাকি লবা, আৰু এইদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিবা,— হে মোৰ প্ৰভু, শিশু অৱস্থাত যিদৰে দুয়ো মোৰ পোহপাল কৰিছিল সেইদৰে তুমিও তেওঁলোকৰ প্ৰতি কৰুণা বৰ্ষণ কৰা।

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ
وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْتَنِي
صَغِيرًا ﴿٢٥﴾

২৬) তোমালোকৰ অন্তৰসমূহত যি নিহিত সকলো তোমাৰ প্ৰভুৰে ভালকৈ জানে; যদি তোমালোকে ধৰ্মপৰায়ণ হোৱা তেন্তে (জানি থোৱা) তেওঁ সেইসকলৰ প্ৰতি শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশালী যিসকলে (অনুতপ্ত মনেৰে) তেওঁৰ ফালে ঘূৰি আহে।

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ۗ إِنَّ
تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ
غَفُورًا ﴿٢٦﴾

২৭) আৰু আত্মীয় স্বজনক আৰু দীন-দুখীয়াক আৰু পথিকক সিহঁতৰ যি (ন্যায্য) স্বত্ব প্ৰদান কৰিবা; আৰু অপৰিমিত ৰূপে ধন ব্যয় নকৰিবা।

وَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ
وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٧﴾

২৮) যিসকলে ধন অপৰিমিত ৰূপে ব্যয় কৰে সিহঁত নিশ্চয় চয়তান বিলাকৰ ভাই-ককাই; আৰু চয়তান হৈছে নিজ প্ৰভুৰ অশলাগী।

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٨﴾

২৯) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা যি কৰুণাৰ আশা কৰা তাকে বিচাৰি

وَأِمَّا تَعْرِضْ عَنْهُمْ فَابْتَغَاءَ رَحْمَةٍ مِّنْ

ফুৰিব লগাত সিহঁতৰ পৰা যদি তুমি মুখ ঘূৰাই লবলৈ বাধ্য হোৱা, তেন্তে মিঠা মাতেৰে (এই কথা) সিহঁতক বুজাই দিবা।

৩০) আৰু তুমি নিজৰ হাত নিজৰ ডিঙিতেই বান্ধি নথবা, নাইবা হাত অতিপাত দীঘল নকৰিবা; তেনে কৰিলে তুমি নিন্দনীয়, নিঃসহায় হৈ পৰি থাকিবা।

৩১) নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভুয়ে যাৰে ইচ্ছা তাৰে নিমিত্তে জীৱিকা প্ৰশস্ত কৰে, আৰু (প্ৰয়োজন অনুসৰি) সঙ্কীৰ্ণও কৰে; অৱশ্যে তেওঁ নিজ ভৃত্যসকলৰ অৱস্থা ভালকৈ জানে, ভালকৈ দেখে।

৩২) আৰু দাৰিদ্ৰৰ আশঙ্কা কৰি তোমালোকে নিজ সন্তান সন্ততিৰ প্ৰাণ নাশ নকৰিবা। সিহঁতক আৰু তোমালোকক জীৱিকা প্ৰদান কৰো আমিয়ে, নিশ্চয়, সিহঁতৰ প্ৰাণ নাশ কৰা গুৰুতৰ পাপ।

৩৩) আৰু নিকৃষ্ট কাৰ্য্যৰ ওচৰ নাচাপিবা; নিশ্চয় নিকৃষ্ট কাৰ্য্য অশিষ্ট কাৰ্য্য আৰু বেয়া আচৰণ।

৩৪) আৰু যি আত্মাক আল্লাই বধ কৰিবলৈ নিষেধ কৰিছে তাক অযথা তোমালোকে কেতিয়াও বধ নকৰিবা, আৰু এজনক যদি অন্যায়ৰূপে বধ কৰা হয়, স্বৰূপতে সেই জনৰ উত্তৰাধিকাৰীক (প্ৰতিশোধ লোৱাৰ) অধিকাৰ আমি দান কৰিছোঁ; কিন্তু সি হত্যা সম্বন্ধে (নিৰ্দিষ্ট) সীমা অতিক্ৰম কৰা অনুচিত; ইয়াৰ কাৰণ এই,

رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا ﴿٣٩﴾

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ
وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسِطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا
مَّحْسُورًا ﴿٤٠﴾

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ ۗ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا
بَصِيرًا ﴿٤١﴾

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ ۗ
نَحْنُ نَرِزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ ۗ إِنَّ قَتْلَهُمْ
كَانَ خَطَاً كَبِيرًا ﴿٤٢﴾

وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً ۗ
وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٤٣﴾

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
بِالْحَقِّ ۗ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا
لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ ۗ

(অইনৰ) সাহায্য লবৰ ক্ষমতা তাক দিয়া হৈছে।

إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا ﴿٢٥﴾

৩৫) আৰু মঙ্গল সাধনৰ উদ্দেশ্য বিনে মাউৰাৰ ধন-সম্পত্তিৰ ওচৰো নাচাপিবা, যেতিয়ালৈকে সি সাবালক অৱস্থা নাপায়; আৰু তোমালোকে কৰা অঙ্গীকাৰ পালন কৰিবা; নিশ্চয় প্ৰত্যেক অঙ্গীকাৰ সম্বন্ধে প্ৰশ্ন কৰা হ'ব।

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۖ وَأَوْفُوا
بِالْعَهْدِ ۚ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٢٥﴾

৩৬) আৰু (বস্ত্ৰৰ) মাপ-জোখ কৰোঁতে পূৰ্ণ পৰিমাণ দিবা; আৰু সঠিক তজুৰে ওজন কৰিবা; এয়ে কল্যাণকৰ, ইয়াৰ পৰিণামো মঙ্গলজনক।

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا
بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ ۗ ذَلِكَ خَيْرٌ
وَ أَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٢٦﴾

৩৭) আৰু যি বিষয়ে তোমাৰ (সঠিক) জ্ঞান নাই তাৰ অনুধাৱন নকৰিবা; এই সম্বন্ধে কাণ আৰু চকু আৰু অন্ত:কৰণ প্ৰভৃতিৰ প্ৰত্যেকটোকেই নিশ্চয় প্ৰশ্ন কৰা হ'ব।

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۗ
إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ
كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٢٧﴾

৩৮) আৰু পৃথিৱীত তুমি উদ্ধতালি কৰি ঘূৰি নুফুৰিবা, কিয়নো এইদৰে তুমি পৃথিৱীক কেতিয়াও ফালিব নোৱাৰা, আৰু কেতিয়াও পৰ্বত সমূহৰো সমান ওখ হ'ব নোৱাৰা।

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۚ إِنَّكَ لَنْ
تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ
طُولًا ﴿٢٨﴾

৩৯) এনেবোৰ নিকৃষ্ট আচৰণ তোমাৰ প্ৰভুৰ কাষত অতিশয় ঘণনীয়।

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ
مَكْرُوهًا ﴿٢٩﴾

৪০) তোমাৰ প্ৰভুৱে তোমাৰ প্ৰতি যি পূৰ্ণ জ্ঞানৰ অৱতাৰণা কৰিছে ই (এই কোৰ-আন) তাৰে এক অংশ মাত্ৰ; এতেকে আল্লাহৰ সঙ্গী কৰি তুমি আন উপাস্য পাতি নলবা;

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ
الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ

তাকে যদি কৰা তোমাক নৰকত
নিষ্ক্ষেপ কৰা হ'ব, নিন্দিত, বৰ্জিত
(পৰিত্যক্ত) অৱস্থাত।

فَلْتَلَقْ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٤١﴾

৪১) কি: ই সম্ভৱপৰ নে,
তোমালোকৰ প্ৰভুৱে তোমালোকক
পুত্ৰসকল দান কৰিবলৈ বাছি লৈছে,
কিন্তু তেওঁ নিজে গ্ৰহণ কৰিছেনে,
ফিৰিস্তাসকলৰ কিছুমানক
কন্যাকপে? প্ৰকৃততে তোমালোকে
এটা অতিশয় গুৰুতৰ কথা ক'ব
ধৰিছা।

أَفَأَصْفِكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَ اتَّخَذَ
مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا ۗ إِنَّكُمْ لَتَتَّقُونَ
قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤١﴾

৪২) আৰু স্বৰূপতে এই কোৰ-
আনত আমি নানাকপে (সত্য) বৰ্ণনা
কৰিছোঁ, সিহঁতে যেন উপদেশ গ্ৰহণ
কৰে; কিন্তু ইয়াৰ দ্বাৰা সিহঁতৰ
অসন্তোষহে বৃদ্ধি পাইছে।

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ
لِيذَكَّرُوا ۗ وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾

৪৩) তুমি কোৱা, যদি তেওঁৰ লগতে
সিহঁতে কোৱাৰ দৰে অইন
উপাস্যবিলাক থকাহেঁতেন, সিহঁতে
নিশ্চয় সিংহাসনৰ গৰাকীৰ কাষলৈ
যোৱা বাট বিচাৰি পালেহেঁতেন।

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا
لَأَبْتَغُوا إِلَيَّ الْعَرْشَ سَبِيلًا ﴿٤٣﴾

৪৪) তেওঁ পৰম পৱিত্ৰ: আৰু
সিহঁতে (তেওঁৰ প্ৰতি) যি আৰোপ
কৰে, তাৰ পৰা তেওঁ বহু ওখত,
অতি উচ্চ, মহান।

سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٤﴾

৪৫) সাতোখন আকাশে আৰু
পৃথিৱীয়ে তেওঁৰ পৱিত্ৰতাৰ কীৰ্ত্তন
কৰে, আৰু তাৰে মাজত যি বিদ্যমান
সেইবিলাকেও; আৰু এনে বস্তুয়েই
নাই যি প্ৰশংসাৰ সৈতে তেওঁৰ
পৱিত্ৰতাৰ কীৰ্ত্তন নকৰে; কিন্তু
সেইবোৰ পৱিত্ৰ-কীৰ্ত্তন তোমা-
লোকে বুজি নোপোৱা; তেওঁ নিশ্চয়
অতি সহিষ্ণু, শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল।

تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِ
وَمَنْ فِيهِنَّ ۗ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ
بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۗ
إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٥﴾

৪৬) আৰু যেতিয়া তুমি কোৰান পাঠ কৰা তোমাৰ আৰু যিসকলে পৰকালত বিশ্বাস নকৰে সেইসকলৰ মাজত আমি এখন অদৃশ্য আবৰণ নিক্ষেপ কৰো।

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿٤٦﴾

৪৭) আৰু আমি ঢাকনি পেলাওঁ সিহঁতৰ অন্তৰসমূহত, আৰু সিহঁতৰ কাণবোৰ আমি গধুৰ কৰো; তাৰ ফলত সিহঁতে সেই কোৰ-আন শুনিয়ো নুবুজে; আৰু যেতিয়া তুমি কোৰ-আন পাঠ কৰোঁতে তোমাৰ কেৱল একমাত্ৰ প্ৰভুকে স্মৰণ কৰা, সিহঁতে অসন্তোষ প্ৰকাশ কৰি পিঠি দি ঘূৰি যায়।

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۗ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَكُنَّا عَلَى آدْبَارِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٧﴾

৪৮) সিহঁতে যেতিয়া তোমাৰ পিনে কাণ দিয়ে, কি কথালৈ অন্যায়কাৰী সকলে কাণ দিয়ে আমি ভালকৈ জানো; আৰু আমি জানো যেতিয়া নিজৰ মাজতে গোপনে পৰামৰ্শ কৰি (সিহঁতক) কয়, কেৱল এনে মানুহ এজনৰ তোমালোকে অনুসৰণ কৰিছা যিজন কুহক গ্ৰস্ত।

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهَا إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَى إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٤٨﴾

৪৯) চোৱাঁ তোমালোকলৈ সিহঁতে কেনে উপমাবোৰ সাজিব ধৰিছে; গতিকে সিহঁতে বিপথে গৈছে, আৰু সজ বাট ধৰিবলৈ সিহঁত শক্তিহীন।

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٩﴾

৫০) আৰু সিহঁতে কয়, আমি (এবাৰ) অস্থি আৰু ধূলিকণাত পৰিণত হোৱাৰ পাছত সঁচাকৈয়ে নতুন সৃষ্টিৰূপে আমাৰ পুনৰুত্থান হ'বনে?

وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكُم مَّاءً مَّطُورًا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٥٠﴾

৫১) তুমি কোৱা, (মৃত্যুৰ পাছত) তোমালোকে শিলেই হোৱা নাইবা লো হোৱা।

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥١﴾

৫২) নাইবা সৃষ্টিৰ এনে বস্তুত পৰিণত হোৱা যি তোমালোকৰ অন্তৰসমূহে (দ্বিতীয় বাৰ জীৱিত হোৱা) কঠিন বুলি ভাবে (তথাপি তোমালোকৰ পুনৰুত্থান সুনিশ্চিত) , সিহঁতে প্ৰশ্ন কৰিব, আমাক পুনৰায় কোনে জীৱন দান কৰিব ? তুমি উত্তৰ দিয়া, তোমালোকক যিজনে প্ৰথমবাৰ সৃজন কৰিছে সেই জনেই। তেতিয়া তোমাৰ আগত সিহঁতে নিজৰ মূৰবোৰ লৰাই সুধিব, তেনে ঘটনা ঘটিব কেতিয়া ? তুমি কবা, হ'ব পাৰে তাৰ সময় অতি ওচৰতেই।

৫৩) সেইদিনা তোমালোকক তেওঁ আহ্বান কৰিব; তেতিয়া তোমালোকে (সেই আহ্বানৰ) প্ৰত্যুত্তৰ দিবা, তেওঁৰ প্ৰশংসাৰ গুণ গাই; আৰু (তেতিয়া) অনুভৱ কৰিবা (পুনৰুত্থানৰ পূৰ্বে) তোমালোকে অৱস্থান কৰিছিলো অলপ সময় মাথোন।

৫৪) আৰু তুমি মোৰ ভৃত্যসকলক কোৱা, যি কথা উৎকৃষ্ট তাকে যেন সিহঁতে কয়; বাস্তৱতে সিহঁতৰ মাজত অনৈক্য সৃষ্টি কৰে চয়তানে; নিশ্চয় চয়তান মানৱৰ নিমিত্তে প্ৰকাশ্য শত্ৰু।

৫৫) তোমালোকৰ প্ৰভুৱে তোমা-লোকক ভালকৈ জানে; যদি তেওঁৰ ইচ্ছা হয় তেওঁ তোমালোকৰ প্ৰতি কৰুণা বৰ্ষণ কৰিব, নাইবা তেওঁ ইচ্ছা কৰিলে তোমালোকক শাস্তি প্ৰদান কৰিব; আৰু তোমাক সিহঁতৰ ওপৰত বক্ষক ৰূপে আমি প্ৰেৰণ কৰা নাই।

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ
فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي
فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ
إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ
قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥٢﴾

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَدِّهِ
وَتَذُنُّونَ إِنَّ لَبِئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٣﴾

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ ۗ إِنَّ الشَّيْطَانَ
كَانَ لِلنَّاسِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٤﴾

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۗ إِنَّ يَشَاءُ يَرْحَمْكُمْ أَوْ
إِنَّ يَشَاءُ يُعَذِّبْكُمْ ۗ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
وَكَيْلًا ﴿٥٥﴾

৫৬) আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত যিবিলাক বিদ্যমান সকলোৰে সম্বন্ধে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ জ্ঞান আছে; আৰু স্বৰূপতে নবীসকলৰ কিছূমানক আন কিছূমানৰ ওপৰত আমি শ্ৰেষ্ঠতাদান কৰিছোঁ; আৰু দাউদক আমি দান কৰিছিলোঁ জবুৰ গ্ৰন্থ।

৫৭) তুমি কোৱা, তোমালোকে আল্লাহৰ বাহিৰে যিবিলাক (উপাস্যৰূপে) ধৰি লৈছা সেইবিলাক (বিপদৰ সময়ত) আহ্বান কৰি চোৱাঁ; তেতিয়া (জানিব পাৰিবা) তোমালোকৰ পৰা কষ্ট দূৰ কৰিবলৈ নাইবা (তোমালোকৰ ভাগ্য) পৰিবৰ্তন কৰিবলৈ সিহঁতৰ কোনো ক্ষমতা নাই।

৫৮) যিবিলাকক সিহঁতে আহ্বান কৰে সেইবিলাকে নিজে নিজ প্ৰভুৰ সান্নিধ্যলাভ কৰিবৰ উপায় বিচাৰে, এনেবিলাকেও যিবিলাক তেওঁৰ অধিক ওচৰ, আৰু তেওঁৰ কৰুণাৰ প্ৰত্যাশা কৰে, আৰু তেওঁৰ শাস্তিলৈ ভয় কৰি থাকে; নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভুৰ শাস্তি ভয় কৰিবলগীয়া।

৫৯) আৰু (অবাধ্যসকলৰ) এনে কোনো নগৰ নাই যি পুনৰুত্থানৰ দিনৰ পূৰ্বে আমি ধ্বংস নকৰো অথবা তাৰ (অধিবাসীসকলক) আমি কঠোৰ শাস্তি নিদিওঁ; এই কথা (আল্লাহৰ) পুথিত লিপিবদ্ধ আছে।

৬০) আৰু আমি নিদৰ্শনসমূহ প্ৰেৰণ কৰাত একো প্ৰতিৰোধ হ'ব নোৱাৰে, যদিও পূৰ্ববৰ্ত্তীসকলে তেনে নিদৰ্শন মিছা বুলি অগ্ৰাহ্য কৰিছিল।

وَرَبِّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ
عَلَى بَعْضٍ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۝٥٦

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا
يَمْلِكُونَ كَشْفِ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا
تَحْوِيلًا ۝٥٧

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى
رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ
رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۗ إِنَّ عَذَابَ
رَبِّكَ كَانَ مَحْدُورًا ۝٥٨

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ
يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مَعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۗ
كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝٥٩

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ
كَذَّبَ بِهَا الْأَوْلُونَ ۗ وَأَتَيْنَاهُمُودًا ثَائِفَةً

(চোৱাঁ) ছামুদক স্পষ্ট নিদৰ্শন স্বৰূপ আমি এজনী উট দান কৰিছিলোঁ; কিন্তু তাইকে লৈ সিহঁতে অন্যায় কৰিছিল; আৰু আমি নিদৰ্শনসমূহ প্ৰেৰণ কৰো কেৱল (মানুহৰ অন্তৰত) ভীতি সঞ্চাৰ কৰিবৰ অৰ্থে।

৬১) আৰু (মনত পেলোৱা) সেই সময় যেতিয়া আমি তোমাক কৈছিলোঁ, নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভুৱে মানৱক (নিজ বিধি-বিধানৰ সীমাৰ মাজতে) বেৰি ৰাখিছে; আৰু যি সপোন আমি তোমাক দেখুৱাই-ছিলোঁ তাকে আৰু কোৰ-আনত উল্লেখিত অভিশপ্ত গছ-জোপা, আমি মানৱৰ নিমিত্তে স্থিৰ কৰিছোঁ পৰীক্ষা স্বৰূপে; আৰু আমি সিহঁতৰ অন্তৰত ভীতি সঞ্চাৰ কৰিছোঁ; কিন্তু বস্তুত: ইয়াৰ দ্বাৰা সিহঁতৰ বিষম বিৰোধীতাহে বাঢ়ে।

৬২) আৰু যেতিয়া আমি ফিৰিস্তাসকলক এই আদেশ দিছিলোঁ, তোমালোকে আদমৰ বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰা, তেতিয়া ইবলিছৰ বাহিৰে সকলোৱে তেওঁৰ বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰিলে। সি কলে, যিজনক তুমি আলতীয়া মাটিৰে সৃজন কৰিছা এনেজনৰ বাধ্যতা মই স্বীকাৰ কৰিম নে?

৬৩) সি (আৰু) কৈছিল, এনে এজন (অধমক) মোৰ ওপৰত শ্ৰেষ্ঠতা দিবলৈ তুমি কি দেখি কি বিচাৰ কৰিলা? যদি পুনৰুত্থানৰ দিনলৈকে মোক অৱসৰ দিয়া তেন্তে তেওঁৰ বংশধৰসকলৰ অলপ কিছুমানক এৰি সকলোকে মই নিশ্চয় নিজ ক্ষমতাৰ অধীন কৰিম।

مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا ۗ وَمَا نُرْسِلُ
بِالآيَاتِ إِلَّا تَحْوِيْفًا ۗ

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ ۗ
وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي آرَيْتَكَ إِلَّا فِتْنَةً
لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ ۗ
وَنُحِيقُهُمْ ۗ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا
كَبِيرًا ۗ

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ
فَسَجَدُوْا اِلَّا اِبْلِيسَ ۗ قَالَ ؕ اَسْجُدْ لِمَنْ
خَلَقْت طِيْنًا ۗ

قَالَ اَرَاۤءَيْتَ هٰذَا الَّذِي كَرَّمْت عَلٰٓى
لِيْنٍ اٰخَرْتَنِيْ اِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَآ اَحْتَسِبَنَّ
ذُرِّيَّتَهُ اِلَّا قَلِيْلًا ۗ

৬৪) তেওঁ আদেশ দিলে, তুমি নিজৰ বাট ধৰা; কিন্তু সিহঁতৰ মাজৰ যিসকল তোমাৰ অনুসৰণ কৰিব তেন্তে(জানি থোৱা) তোমালোকৰ সকলোৰে প্ৰতিফল পাব নৰক-পূৰ্ণ প্ৰতিফল।

৬৫) আৰু সিহঁতৰ মাজৰ যিসকলৰ ওপৰত তোমাৰ ক্ষমতা চলে সিহঁতক প্ৰলোভনত পেলোৱা মুখৰ কথাৰে, আৰু সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে অভিযান চলোৱা নিজৰ আশ্বাৰোহী সেনা আৰু নিজৰ পদাতিক সেনা লৈ, আৰু সিহঁতৰ ধন-সম্পত্তিত আৰু সন্তান-সন্ততিত তোমাৰ অংশ ৰাখি থোৱা, আৰু সিহঁতক বহু (মিছা) প্ৰতিশ্ৰুতি দি থাকিবা; আৰু সিহঁতক চয়তানে প্ৰতাৰণাৰ প্ৰতিশ্ৰুতিৰ বাহিৰে আৰু কি প্ৰতিশ্ৰুতি দিব ?

৬৬) প্ৰকৃততে, যিসকল ভৃত্য মোৰ বাধ্য সেইসকলৰ ওপৰত তোমাৰ একো ক্ষমতা নচলে; আৰু কাৰ্য্য সম্পাদক ৰূপে তোমাৰ প্ৰভুয়ে যথেষ্ট।

৬৭) সেইজনেই তোমালোকৰ প্ৰভু যিজনে তোমালোকৰ কাৰণে সমুদ্ৰত জাহাজ সঞ্চালন কৰে, যাতে তোমালোকে (বাণিজ্যৰ দ্বাৰা) তেওঁৰ কৃপা বিচাৰিব পাৰা; তোমালোকৰ প্ৰতি তেওঁ নিশ্চয় পৰম দয়ালু।

৬৮) আৰু যেতিয়া সাগৰৰ মাজত তোমালোকক বিপদে পায়, তেতিয়া যিবিলাকক তোমালোকে আল্লাহক এৰি আহ্বান কৰা সিহঁত তোমা-লোকৰ কাষৰ পৰা আঁতৰি যায়;

قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَّقْفُورًا ۝

وَاسْتَفْزِرُ مِنْ اسْتَطَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبُ عَلَيْهِمْ بِخِيَلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ ط وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَنٌ ط وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۝

رَبُّكُمْ الَّذِي يُزِيحُ لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ ط إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَاهَهُ فَلَمَّا نَجَّكُمْ إِلَى الْبَرِّ

কিন্তু যেতিয়া তেওঁ তোমালোকক
ৰক্ষা কৰি পাবলৈ আনে তেতিয়া
তোমালোক (তেওঁৰ পৰা) বিমুখ হৈ
পৰা; আৰু প্ৰকৃততে মানৱ নিতান্ত
অকৃতজ্ঞ ।

৬৯) তেওঁ যে তোমালোকক স্থলৰ
কোনো ঠাইত পোত খোৱাই মাৰিব
পাৰে, নাইবা তোমালোকৰ প্ৰতি
শিলাবৃষ্টি বৰ্ষাব পাৰে তাকে জানিও
নিজকে নিৰাপদে আছা বুলি
ভাবিছানে? অথচ তেনে অৱস্থাত
তোমালোকক ৰক্ষা কৰে এনে
এজনক বিচাৰিও নোপোৱা ।

৭০) অথবা তেওঁ যে তোমালোকক
দ্বিতীয় বাৰ তেনে দুৰ্গতিত পেলাব
পাৰে, আৰু তোমালোকৰ
অকৃতজ্ঞতাৰ কাৰণে তোমালোকৰ
প্ৰতি (সাগৰত) ভীষণ ধুমুহা-বতাহ
প্ৰেৰণ কৰি তোমালোকক বুৰাই
মাৰিব পাৰে, এই বিষয়ে তোমা
লোকে নিশ্চিত হৈ আছানে? অথচ
তোমালোকৰ হৈ আমাৰ আগত এই
কথাৰ গোচৰ দিবলৈ এজনকো
বিচাৰি নোপোৱা ।

৭১) আৰু স্বৰূপতে আদমৰ সন্তান-
সন্ততিক আমি সন্মানিত কৰিছোঁ,
আৰু স্থলত আৰু সাগৰত চলাচল
কৰিবলৈ আমি সিহঁতক পাৰ্গতালি
দিছোঁ, আৰু নানা বিধ বিশুদ্ধ বস্তু
সিহঁতক দান কৰিছোঁ সিহঁতৰ
জীৱিকা নিৰ্বাহৰ নিমিত্তে; আৰু
আমি সৃষ্টি কৰা লোকৰ সৰহ ভাগৰ
ওপৰতেই সিহঁতক পূৰ্ণ শ্ৰেষ্ঠতা দান
কৰিছোঁ ।

৭২) সেই দিনা আমি প্ৰত্যেক
জাতিকে সিহঁতৰ নেতাৰে সৈতে
আমাৰ সন্মুখত উপস্থিত কৰিম;

أَعْرَضْتُمْ ۖ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٩﴾

أَفَأَمْنُكُمْ أَنْ يُصِيبَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ
يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا
لَكُمْ وَكِيلاً ﴿٧٠﴾

أَمْ أَمْنُكُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى
فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ
فَيَغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا
لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٧١﴾

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ
عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٢﴾

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ

পিছত প্ৰত্যেকজনকে তাৰ কাৰ্য্যালিপি দিয়া হ'ব সোঁহাতত; সেইসকলে তেতিয়া নিজৰ কাৰ্য্যাবলী পাঠ কৰিব; আৰু সেইসকলৰ প্ৰতি অকণো অযথা অন্যায় কৰা নহ'ব।

أَوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَفْرَهُونَ
كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٦﴾

৭৩) আৰু ইহলোকত যি দৃষ্টিহীন পৰলোকতো সি দৃষ্টিহীন, আৰু নিতান্ত পথভ্ৰষ্ট;

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ
أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٣﴾

৭৪) আৰু তোমাৰ প্ৰতি আমি যি প্ৰত্যাদেশ কৰিছোঁ তাকে লৈ সিহঁতে নিশ্চয় তোমাক পৰীক্ষাত পেলাব ধৰিছিল, যাতে তুমি আমাৰ বিৰুদ্ধে ইয়াৰ বাহিৰে আন বাণী সাজি লোৱা; আৰু তুমি তাকে কৰা হলে সিহঁতে নিশ্চয় তোমাক নিজৰ বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ কৰিলেহেঁতেন।

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ
وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٤﴾

৭৫) আৰু আমি তোমাক (সত্যৰ ওপৰত) দৃঢ় ৰূপে সংস্থাপিত নকৰা হলে তুমি সিহঁতৰ ফালে অলপ নহয় অলপ ঢাল ল'বলৈ উদ্যত হলাহেঁতেন।

وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ
إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٥﴾

৭৬) তেনে অৱস্থাত আমি তোমাক এই জীৱনত দুগুণ শাস্তি আৰু মৃত্যুৰ পিছতো দুগুণ শাস্তিৰ সোৱাদ লবলৈ দিলোঁহেঁতেন; তেতিয়া আমাৰ বিৰুদ্ধে তুমি নিজকে ৰক্ষা কৰিবলৈ কোনো এজন সহায় কৰোঁতাও বিচাৰি নাপালেহেঁতেন।

إِذَا لَا ذَقْنَكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ
الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٦﴾

৭৭) আৰু সিহঁতে তোমাক এনে দূৰাৱস্থাত পেলাবলৈ চেষ্টা কৰিছিল যাতে তুমি নিজৰ দেশ ত্যাগ কৰিবলৈ বাধ্য হোৱা; কিন্তু সিহঁতে তেনে কৰিব পৰা হলে তোমাৰ পাছত (দেশতে)

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ
لَيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ

সিহঁতে অলপ দিনহে থাকিব
পাৰিলেহেঁতেন।

خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٧﴾

৭৮) তোমাৰ পূৰ্বেও যিসকল ৰচুল
আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ সেইসকলৰ
সৈতেও আমাৰ একে নিয়ম প্ৰচলিত
আছিল; আৰু আমাৰ নিয়মৰ
পৰিবৰ্তন তুমি কেতিয়াও দেখিবলৈ
নোপোৱা।

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا
وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٨﴾

৭৯) (হে ৰচুল) সূৰ্য্য আওচলীয়া
হোৱাৰ পাছৰ পৰা নিশাৰ আন্ধাৰ
পৰ্য্যন্ত তুমি নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰিবা,
আৰু ৰাতিপুৱা (নমাজত) কোৰ-
আন পাঠ কৰিবা, কিয়নো
ৰাতিপুৱাৰ কোৰ-আন পাঠে
আল্লাহৰ আকৰ্ষণ কৰে।

اقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ
الْأَيْلِ وَقُرْآنِ الْفَجْرِ ۖ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ
كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٩﴾

৮০) আৰু (হে ৰচুল) নিশাৰ
এভাগত (পিছ বেলা) কোৰ-আন
পাঠৰ নিমিত্তে সাৰে থাকি তাহাজ্জুদ
সম্পন্ন কৰিবা; ই তোমাৰ নিমিত্তে
অতিৰিক্ত (স্বেচ্ছামূলক) প্ৰাৰ্থনা;
অতি সম্ভৱ ইয়াৰ কাৰণে তোমাৰ
প্ৰভুৱে তোমাক মহিমাস্বিত স্থানলৈ
উন্নত কৰিব।

وَمِنَ الْآيِلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَى
أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٨٠﴾

৮১) আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰিবা হে মোৰ
প্ৰভু, যেতিয়া তুমি মোক (কোনো
ঠাইত) প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিয়া, তাত
যেন মোৰ প্ৰৱেশ সত্যৰ সৈতে হয়;
আৰু যি ঠাইৰ পৰা মোক ওলাই
আহিবলৈ দিয়া তাৰ পৰা যেন মই
সত্যৰ সৈতে ওলাব পাৰো; আৰু
নিজ সন্নিধানৰ পৰা এনে শক্তি
মোক প্ৰদান কৰা যি (সকলো
অৱস্থাতে) মোক সহায় কৰে।

وَقُلْ رَبِّ ادْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ
وَأَخْرِجْنِيْ مَخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ
لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ﴿٨١﴾

৮২) আৰু তুমি ঘোষণা কৰা (চোৱাঁ)
এতিয়া সত্যৰ আগমন হ'ল, আৰু
অসত্য বলিষ্ঠ হ'ল অসত্য বলিষ্ঠ
হোৱা স্বৰীকৃত আছিল।

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ۗ إِنَّ
الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨٢﴾

৮৩) আৰু বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে যি আৰোগ্য আৰু কৰুণা তাকে আমি কোৰ-আনৰ দ্বাৰা অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ। কিন্তু ইয়াৰ দ্বাৰা অন্যায্যকাৰীসকলৰ ক্ষতিহে বৃদ্ধি পায়।

৮৪) আৰু যেতিয়া আমি মানৱক অনুগ্রহদান কৰো, সি মুখ ঘূৰাই লয়, আৰু এফলীয়া হৈ থাকে; আৰু অমঙ্গলে তাক স্পৰ্শ কৰিলে সি নিৰাশ হৈ পৰে।

৮৫) তুমি কোৱা, প্ৰত্যেকে কাৰ্য্য কৰে নিজ প্ৰকৃতি অনুসৰি; কিন্তু তোমাৰ প্ৰভুৱে ভালকৈ জানে কোন সুপথে বেছিকৈ আগ বাঢ়ি গৈছে।

৮৬) আৰু (হে ৰচুল) সিহঁতে তোমাক আত্মা সম্বন্ধে প্ৰশ্ন কৰে; তুমি কোৱা, আত্মাৰ সৃষ্টি মোৰ প্ৰভুৰ আদেশৰ দ্বাৰা; আৰু যথার্থ জ্ঞান তোমালোকক অলপহে দিয়া হৈছে।

৮৭) আৰু আমাৰ যদি এনে ইচ্ছা হয় যি আমি তোমাৰ প্ৰতি প্ৰত্যাদেশ কৰিছোঁ তাকে নিশ্চয় ওভোতাই ল'ব পাৰো তেন্তে এই বিষয়ে তুমি এনে এজন কেতিয়াও নোপোৱা যিজনে আমাৰ বিৰুদ্ধে তোমাৰ পক্ষ সমৰ্থন কৰিব পাৰে।

৮৮) কিন্তু (তেওঁ যে এই ৰূপ ইচ্ছা নকৰে) ই তোমাৰ প্ৰভুৰ কৰুণা; প্ৰকৃততে তোমাৰ প্ৰতি তেওঁৰ কৃপা মহান।

৮৯) তুমি কোৱা, এই কোৰ-আনৰ অনূৰূপ গ্ৰন্থ এখন উলিয়াবৰ অৰ্থে যদি মানৱ আৰু জিনে পৰস্পৰ

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شَفَاءٌ لِّرَحْمَةٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۗ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٣﴾

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَابَ جَانِبَهُ ۗ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٤﴾

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ ۗ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا ﴿٨٥﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۗ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٦﴾

وَلَيْسَ شَيْءٌ نُنزِّلُ بِهِ إِلَّا بِإِذْنِ رَبِّي ۗ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكَيْلًا ﴿٨٧﴾

إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ ۗ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَثِيرًا ﴿٨٨﴾

قُلْ لِّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ

সহযোগীতা কৰে সিহঁতে কেতিয়াও এনেখন গ্ৰন্থ উলিয়াব নোৱাৰে, যদিও ইদলে সিদলক (সাধ্যমতে) সাহায্য কৰে।

أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ
بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ

ظَهِيرًا ﴿٨٩﴾

৯০) আৰু স্বৰূপতে এই কোৰ-আনত সকলো প্ৰকাৰ উপমা আমি ঘূৰাই ঘূৰাই বৰ্ণনা কৰিছোঁ মানুহৰ মঙ্গলৰ নিমিত্তে, কিন্তু মানৱৰ সৰহ ভাগেই অবিশ্বাস কৰি সকলো সত্যকে অস্বীকাৰ কৰে।

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ
إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٠﴾

৯১) আৰু সিহঁতে কয়, আমি তোমাক কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰো যেতিয়ালৈকে তুমি আমাৰ নিমিত্তে মাটিৰ তলৰ পৰা জৰণি ফুটাই আনিব নোৱাৰা।

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا
مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩١﴾

৯২) অথবা যেতিয়ালৈকে তোমাৰ এনে এখন খেজুৰ আৰু আপুৰৰ পৰিপূৰ্ণ বাগিছা নাথাকে যাৰ মাজেদি জুৰিবোৰ প্ৰবল বেগেৰে বোৱাব পাৰা।

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ
فَتَفْجُرَ الْأَنْهَارَ خِلَّالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩٢﴾

৯৩) নাইবা যেতিয়ালৈকে তুমি নিজ দাবী অনুসৰি আকাশখন ডোখৰ ডোখৰ কৰি আমাৰ মূৰৰ ওপৰত পেলাব নোৱাৰা, নাইবা যেতিয়ালৈকে আল্লাহ আৰু (তেওঁৰ) ফিৰিস্তাসকলক আমাৰ আগত উপস্থিত কৰিব নোৱাৰা।

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا
كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٣﴾

৯৪) নাইবা যেতিয়ালৈকে তুমি এটি সোণৰে সজা নিকেতনৰ গৰাকী নোহোৱা; নাইবা তুমি উৰ্দ্ধলোকলৈ (সশৰীৰে) উঠি নোযোৱা; আৰু ই সম্ভৱ হলেও আমি তোমাৰ আকাশলৈ আৰোহণ কৰাত বিশ্বাস নকৰো, যদি তুমি আমাৰ নিমিত্তে

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرَفٍ أَوْ
تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ

(আকাশৰ পৰা) এনে এখন গ্ৰন্থ নমাই আনিব নোৱাৰা যি আমি পাঠ কৰিব পাৰো। (হে মহম্মদ) এনেবোৰ অযথা কথাৰ এয়ে উত্তৰ দিয়া, মোৰ প্ৰভু পৰম পৱিত্ৰ; মই (আল্লাহৰ প্ৰেৰিত) ৰচুল হৈ অহা এজন মানুহ মাত্ৰ।

حَتَّىٰ تُنزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نُّفَرِّقُ بِهِ
قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا
بَشَرًا مِّثْلَ سَوَالٍ ٤٩

১৫) আৰু মানৱ জাতিলৈ পথ-প্ৰদৰ্শন অহাত, সিহঁতে (সত্যত) বিশ্বাস কৰাত ইয়াৰ বাহিৰে একো প্ৰতিবন্ধক নাছিল যে সিহঁতে ইয়াকে কৈ ফুৰিছিল কি; আল্লাই (আমাৰ সদৃশ) মানুহ এজনকহে ৰচুল কৰি উত্থাপন কৰিলে।

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ
الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ
بَشَرًا سَوَالٍ ٥٠

১৬) তুমি কোৱা, এই পৃথিৱীত ফিৰিস্তাসকলে অবাধে শান্তিৰে চলা ফুৰা কৰা হলে নিশ্চয় আমি আকাশৰ পৰা ফিৰিস্তা এজনক নিযুক্ত কৰি সিহঁতৰ ওচৰলৈ নমাই পঠালো-হেঁতেন।

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمْشُونَ
مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ
مَلَكًَا سَوَالٍ ٥١

১৭) তুমি কোৱা, মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত আল্লাহ সাক্ষী থকাই যথেষ্ট; প্ৰকৃততে, নিজ ভৃত্যসকলৰ সন্মুখে তেওঁৰেই শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞাতা, উত্তম দৃষ্টি ৰাখোতা।

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ٥٢

১৮) আৰু যিজনক আল্লাই পথ-প্ৰদৰ্শন কৰে, সেইজন প্ৰকৃততে সুপথপ্ৰাপ্ত; কিন্তু যিসকলক তেওঁ পথভ্ৰষ্ট হ'বলৈ দিয়ে সিহঁতৰ নিমিত্তে তেওঁ ভিন্ন আন সহায় কৰোঁতা তুমি কেতিয়াও নোপোৱা, আৰু পুনৰুত্থানৰ দিনা আমি সিহঁতক উবুৰি পেলাই অন্ধ আৰু বোবা আৰু কলা কৰি একেলগ কৰিম; নৰক হৈছে সিহঁতৰ

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِٰ وَمَنْ يُضِلِّ
فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ
وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ
عُمِيًّا وَبُكْمًا وَصُمًّا مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ٥٣

আশ্ৰয়স্থল: যেতিয়াই অগ্নি নুমাৰ ধৰিব তাকে আমি বেছিকৈ প্ৰজ্বলিত কৰিম।

৯৯) সেইাই সিহঁতৰ প্ৰতিদান; তাৰ কাৰণ হৈছে, সিহঁতে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহত অবিশ্বাস কৰিছিল, আৰু ইয়াকে কৈ ফুৰিছিল, আমি (এবাৰ) অস্থিসমূহ আৰু ধূলিকণাত পৰিণত হোৱাৰ পিছত এয়া সম্ভৱ হ'ব পাৰে নে যে আমাক নতুনকৈ সৃষ্টিৰ সৈতে উত্থান কৰা হ'ব ?

১০০) সিহঁতে ভাবি চোৱা নাই নে ? যিজন আত্মাহুই আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী সৃজন কৰিছে সেইজনৰ পূৰ্ণ ক্ষমতা আছে যে যিদৰে সিহঁতক (এবাৰ) সৃজন কৰিছিল সেইদৰে সিহঁতক তেওঁ দ্বিতীয় বাৰ সৃজন কৰে; আৰু সিহঁতৰ (বিচাৰৰ) নিমিত্তে তেওঁৰেই সময় নিৰূপিত কৰি থৈছে; এই সম্বন্ধে একো সন্দেহ নাই; কিন্তু অন্যাযকাৰীসকলে কেৱল অবিশ্বাস কৰি (সত্যৰ) অস্বীকাৰ কৰি থাকে।

১০১) তুমি কোৱা, মোৰ প্ৰভুৰ কৰুণা ভাঙাৰ ওপৰত তোমালোকৰ অধিকাৰ থকা হলেও তাকে তোমালোকে নিশ্চয় সাঁচি থলাহেঁতেন, এই আশঙ্কা কৰি যে ব্যয় কৰিব ধৰিলে সেই ধন ঢুকাই যাব।

১০২) আৰু স্বৰূপতে আমি মুচাক দান কৰিছিলোঁ। ন'টি প্ৰকাশ্য নিদৰ্শন; গতিকে (সেই সম্বন্ধে) ইস্ৰাইল সন্ততিক প্ৰশ্ন কৰা। যেতিয়া তেওঁ সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিল ফিৰাউনে তেওঁক কলে, মই নিশ্চয় ইয়াকে ভাবিছোঁ তুমি কোনো এটা প্ৰবঞ্চনাত পৰিছা।

كَلَّمَآخَبْتِ زِدْنَهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٨﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ وَهُمْ بِآئِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا
وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٩﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ ۗ فَأَبَى
الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿١٠٠﴾

قُلْ لَوْ أَنَّكُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ
رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ ۗ
وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠١﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
فَسَأَلَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ
لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ
مَسْحُورًا ﴿١٠٢﴾

১০৩) তেওঁ কৈছিল, স্বৰূপতে তুমি জানিব পাৰিছা, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ প্ৰতিপালকৰ বাহিৰে অইন কোনোৱে সেই কেইটি নিদৰ্শন প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহ ৰূপে অৱতীৰ্ণ কৰা নাই; আৰু হে ফিৰাউন! মই নিশ্চয় তোমাক এনে এজন বুলি অনুমান কৰিছোঁ যাৰ ধ্বংস সাধন (আল্লাই) স্থিৰ কৰি থৈছে।

১০৪) পিছত সি ইস্ৰাইল-সন্ততিক দেশৰ পৰা নিৰ্বাসিত কৰিবলৈ মন মেলিছিল। সেই কাৰণে তাক আৰু সকলো সঙ্গীসকলক আমি (সাগৰত) বুৰাই মাৰিলোঁ।

১০৫) আৰু এই ঘটনাৰ পাছত আমি ইস্ৰাইল-সন্ততিক এই আদেশ দিলোঁ, তোমালোকে এই দেশত বসতি কৰা। পিছত যেতিয়া শেষ প্ৰতিশ্ৰুতিৰ (সময়) পাবহি, তোমালোক সকলোকে মেৰখোৱাই আনিম।

১০৬) আৰু আমি এই কোৰ-আনখনো নমাই পঠাইছোঁ সত্যৰ সৈতে, আৰু সত্যৰ সৈতে এইখন অৱতীৰ্ণ হৈছে; আৰু (হে মহম্মদ) আমি তোমাক প্ৰেৰণ কৰিছোঁ কেৱল আনন্দ-বাৰ্তা বাহক ৰূপে আৰু সাৱধান কৰোঁতা ৰূপে।

১০৭) আৰু আমি এই কোৰ-আন প্ৰত্যাদেশ কৰিছোঁ ভাগ ভাগ কৰি, যাতে তুমি (সময় বুজি) বৈ বৈ তাক মানুহৰ আগত পাঠ কৰিব পাৰা; আৰু ((সেই অৰ্থে) আমি সেই কোৰ-আন ক্ৰমান্বয়ে অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ।

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يُفْرَعُونَ مُثْبُورًا ﴿١٠٣﴾

فَأَرَادَ أَنْ يُسْتَفْزَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٤﴾

وَقُلْنَا مَنْ بَعْدِهِمُ بَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٥﴾

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٦﴾

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٠٧﴾

১০৮) তুমি কোৰা, তোমালোকে এই কোৰ-আনত বিশ্বাস কৰা বা নকৰা (তোমালোকৰ ইচ্ছা), কিন্তু ইয়াৰ পূৰ্বে যিসকলক (আল্লাহৰ প্ৰত্যাদেশৰ) জ্ঞান প্ৰদান কৰা হৈছে সেইসকলৰ আগত যেতিয়া কোৰ-আন পাঠ কৰা হয় সেইসকলে বিনীত ভাবে (আল্লাহৰ আগত) সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰিবলৈ উবুৰি খাই পৰে।

১০৯) আৰু ইয়াকে কয়, আমাৰ প্ৰভু পৰম পৰিত্ৰ: নিশ্চয়, আমাৰ প্ৰভুৰ প্ৰতিশ্ৰুতি পূৰ্ণ হ'ব লগীয়া আছিল।

১১০) আৰু সেইসকলে বিনীত ভাবে উবুৰি খাই পৰে চকুৰ লো টুকি আৰু কোৰ-আন পাঠৰ দ্বাৰা সেই সকলৰ বিনয় ভাৱ বৃদ্ধি পায়।

১১১) (হে ৰচুল) তুমি সিহঁতক কোৰা, তোমালোকে (মোৰ প্ৰভুক) আল্লাহ বুলি আহ্বান কৰা, নাইবা ৰহমান নাম লৈ মাতা, যি নামকে লৈ আহ্বান কৰা (একে কথা) কিয়নো তেওঁৰ যিমানবোৰ নাম আছে সকলো অতি উৎকৃষ্ট, আৰু তুমি বৰ ওখ মাতেরে নমাজ নপঢ়িবা আৰু পঢ়োতে নিতান্ত নিমাতো নহবা; বৰং দুয়ো অন্তৰ মাজৰ পথ অনুসৰণ কৰিবা।

১১২) আৰু তুমি ইয়াকে কোৰা, সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী সেই আল্লাহ যিজনে কোনো পুত্ৰ গ্ৰহণ কৰা নাই, আৰু ৰাজ্য শাসনত যাৰ কোনো অংশী নাই, আৰু অভাৱৰ কাৰণে তেওঁক সহায় কৰোঁতাৰ আৱশ্যক নাই; আৰু হে মহম্মদ) তেওঁৰ মহিমাৰ ঘোষণা কৰা, যি মহিমাৰ তেওঁ যোগ্য।

قُلْ اٰمِنُوْبِهٖٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا اِنَّ الَّذِيْنَ
اُوْتُوْا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهٖٓ اِذْ اُنزِلَتْ عَلَيْهِمْ
يَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ سُجَّدًا ۝

وَيَقُوْلُوْنَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا
لَمَفْعُوْلًا ۝

وَيَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ يَسْكُوْنَ وَيَزِيْدُهُمْ
خُشُوْعًا ۝

قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ ۝
اَيًّا مَّا تَدْعُوْا فَلَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى ۝
وَلَا تَجْهَرْ بِصَلٰتِكَ وَلَا تُخَافُتْ بِهَا
وَابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ۝

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيْكٌ فِى الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ وَلِيٌّ مِّنَ الذَّلٰلِ وَكَبْرُهٗ تَكْبِيْرًا ۝

سُورَةُ الْكَهْفِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ مِائَةٌ وَاحِدٌ عَشْرَةَ آيَةً وَاثْنَا عَشَرَ رُكُوعًا

চূৰা-১৮

AL-KAHF

আল-কাহফঃ গুহা

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী সেই
আল্লাহ, যিজনে ভূতৰ প্ৰতি এই
গ্ৰন্থখন (কোৰ-আন) অৱতীৰ্ণ
কৰিছে, আৰু তেওঁ তাত কোনো
প্ৰকাৰ ভাঁজ ৰখা নাই ।

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ
وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ②

৩) (সেই গ্ৰন্থ) সুপ্ৰতিষ্ঠিত, যাতে
ই তেওঁৰ কাষৰ পৰা আহিব লগা
কঠোৰ শাস্তি সম্বন্ধে (অন্যায়কাৰী
সকলক) সাৱধান কৰি দিয়ে, আৰু
যি বিশ্বাসী সকলে সজ কাম কৰে
তেওঁলোকৰ নিমিত্তে যে উৎকৃষ্ট
প্ৰতিদান আছে তাৰে তেওঁলোকক
শুভ-সংবাদ প্ৰদান কৰে ।

قِيمًا لِّيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِمَّنْ لَّدُنْهُ
وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ③

৪) সেই (অপূৰ্ব সুখৰ) মাজতে
তেওঁলোক চিৰকাল বিৰাজ কৰিব ।

مَا كَثِيرٌ فِيهِ آيَاتٌ ④

৫) আৰু (যাতে) এই কোৰ-আনে
সেই সকলক সাৱধান কৰি দিয়ে
যিসকলে কয়, আল্লাহ এজন পুত্ৰ
গ্ৰহণ কৰিছে ।

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ⑤

৬) এই বিষয়ে সিহঁতৰ অকণো জ্ঞান
নাই, আৰু সিহঁতৰ পিতৃ-পুৰুষ
সকলৰো (একো জ্ঞান) নাছিল;
সিহঁতৰ মুখবোৰৰ পৰা ওলাইছে
কি গুৰুতৰ কথা; সিহঁতে যি কয় সি
একেবাৰেই অসত্য ।

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ
كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ
إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ⑥

৭) যিহেতু সিহঁতে আল্লাহৰ বাণীত বিশ্বাস নকৰে অথচ উপদেশ দিবলৈ সিহঁতৰ পিছে পিছে তুমি গৈ থাকা; অতি সম্ভৱ তুমি মনৰ বেজাৰত নিজৰ প্ৰাণ হেৰুৱাবা।

فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ
إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٧﴾

৮) পৃথিৱীৰ ওপৰত যি আছে সকলো নিশ্চয় আমি সৃজন কৰিছোঁ তাৰে শোভাৰূপে, যাতে আমি সিহঁতৰ পৰীক্ষাল'ব পাৰো, সিহঁতৰ মাজত কাৰ কাৰ্য্য সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ।

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا
لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٨﴾

৯) আৰু যি তাৰ(পৃথিৱীৰ) ওপৰত আছে তাক আমি নিশ্চয় শুকান ধূলিত পৰিণত কৰি পৃথিৱীক সমতল ভূমি কৰিম।

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٩﴾

১০) গুহা আৰু লিপিৰ অধিবাসীসকলে আমাৰ নিদৰ্শন সমূহৰ এটা আচৰিত নিদৰ্শন আছিল বুলি তুমি (হে মহম্মদ) ভাবিছা নে?

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ
وَالرَّقِيمِ ۖ كَانُوا مِن آيَاتِنَا عَجَبًا ﴿١٠﴾

১১) যেতিয়া যুৱক কেইজনে আশ্ৰয় ল'বলৈ গুহাৰ ভিতৰত সোমাইছিল সিহঁতে (আগতে) এইদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল, হে মোৰ প্ৰভু, তুমি আমাক কৰুণা দান কৰা, নিজ সন্নিধানৰ পৰা, আৰু আমি যেন নিজ কাৰ্য্য ভালকৈ সম্পন্ন কৰিব পাৰো তাৰে সজ উপায় আমাক প্ৰদৰ্শন কৰা।

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةَ إِلَى الْكَهْفِ فَنَقَلُوا
رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحِمَةً وَهِيَ لَنَا
مِن أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١١﴾

১২) পিছত সিহঁতে বাহিৰৰ শব্দ শুনিব নোপোৱাকৈ সেই গুহাৰ ভিতৰতে কেইবা বছৰলৈকে আমি সিহঁতক আবদ্ধ ৰাখিছিলোঁ।

فَضَرَبْنَا عَلَىٰ أُذُنِهِمُ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ
عَدَدًا ﴿١٢﴾

১৩) কালক্ৰমে সিহঁতক আমি উত্থাপন কৰিলোঁ, যাতে (সেই গুহাৰ ভিতৰত) সিহঁতৰ অৱস্থিতি সম্বন্ধে দুই দলৰ মাজত কোন দলৰ অনুমান ঠিক সেই বিষয়ে আমি পৰীক্ষাল'ব।

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى
لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ﴿١٣﴾

১৪) সিহঁতৰ ইতিবৃত্ত আমি তোমাৰ আগতে (হে ৰচুল) সত্যৰ সৈতে বৰ্ণনা কৰিছোঁ; বাস্তৱতে সিহঁত আছিল যুৱক; সিহঁতে নিজ প্ৰতিপালকত বিশ্বাস স্থাপন কৰিছিল, আৰু আমি সিহঁতক সুপথ বেছিকৈ প্ৰদৰ্শন কৰিছিলোঁ।

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَهُمْ هُدًى ۝۱۪

১৫) আৰু সিহঁতৰ অন্তৰসমূহত আমি শক্তিৰ সঞ্চাৰ কৰিছিলোঁ, যেতিয়া সিহঁত (সত্যৰ ওপৰত) থিয় দিলে সিহঁতে ইয়াকে কৈছিল, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ প্ৰতিপালকেই আমাৰ প্ৰতিপালক; তেওঁক ভিন্ন আমি কেতিয়াও অইন উপাস্যক আহ্বান নকৰো; (তেনে কৰিলে) আমাৰ পক্ষে নিশ্চয় গুৰুতৰ কথা কোৱা হ'ব।

وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهَا إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا ۝۱۫

১৬) সেই সকল আমাৰ জাতিৰে মানুহ যিসকলে তেওঁৰ বাহিৰে অইন উপাস্য গ্ৰহণ কৰিছে। সিহঁতে কিয় সন্দেহহীন প্ৰমাণ আনি সেই উপাস্যবোৰৰ সমৰ্থন নকৰে? গতিকে যি আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাজে তাতোকৈ অধিক অন্যায়কাৰী কোন হ'ব পাৰে?

هَؤُلَاءِ قَوْمٌ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهَا إِلَهًا لَوْلَا يُاتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝۱۬

১৭) আৰু যিহেতু তোমালোকে সিহঁতৰ পৰা আৰু সেই বিলাকৰ পৰা আঁতৰ হৈছা যিবিলাকক সিহঁতে আল্লাহক এৰি উপাসনা কৰে, তোমালোকে গুহাৰ ভিতৰত সোমাই গৈ আশ্ৰয় গ্ৰহণ কৰা,; তোমালোকৰ প্ৰতি তোমালোকৰ প্ৰভুৱে নিজ কৰুণা বিস্তৃত কৰিব, আৰু তেওঁ তোমালোকৰ নিমিত্তে এনে উপায় উলিয়াব যাৰ দ্বাৰা তোমালোকে নিজৰ কাৰ্য্য সহজে সমাধা কৰিব পাৰিব।

وَإِذْ اعْتَرَفْتُمُوهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهُ فَأَوْ إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا ۝۱۷

১৮) আৰু সেই ঠাইত তুমি দেখিবলৈ পাবা, যেতিয়া বেলি ওলায় সিহঁতৰ গুহাৰ সোঁ-ফালেদি বাট ধৰে, আৰু যেতিয়া বেলি অস্ত হয়, সিহঁতৰ বাওঁফালে নামি যায়; আৰু তাৰে ভিতৰত অৱস্থান কৰিবলৈ সিহঁতে এডোখৰ মুকলি ঠাই বাছি লৈছিল। আল্লাহৰ নিদৰ্শন সমূহৰ মাজৰ ই এটা নিদৰ্শন; যাক আল্লাই পথ-প্ৰদৰ্শন কৰে সিয়ে সুপথ-প্ৰাপ্ত, আৰু যাক আল্লাই বিপথে যাবলৈ দিয়ে তাৰ নিমিত্তে তুমি এনেজনক বন্ধু কেতিয়াও নোপোৱা যি তাকে সজ বাটেদি লৈ যাব পাৰে।

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزُورُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ۗ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ ۗ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۗ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ﴿١٨﴾

১৯) আৰু সিহঁত জাগ্ৰত আছিল বুলি তুমি অনুমান কৰিছা, অথচ সিহঁত নিদ্ৰিত অৱস্থাত আছিল; আৰু আমি সিহঁতক সোঁফালে আৰু বাওঁফালে কাম সলাবলৈ দিছিলোঁ। আৰু (গুহাৰ) মুখতে সিহঁতৰ কুকুৰটো তাৰ আগ ঠেং দুটা মেলি বহি আছিল; সিহঁতৰ কি অৱস্থা তুমি জোপ লৈ দেখা হলে, নিশ্চয় সিহঁতৰ কামৰ পৰা পলাই গলাহেঁতেন, আৰু সিহঁতক দেখি নিশ্চয় তুমি ভয়তে বিহ্বল হলাহেঁতেন।

وَتَحْسَبُهُمْ آيِقًا وَالْوَالِدَاتُ يَرَوْنَ حَسْرَةً ۗ وَتُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَتُؤْتَىٰ مِنْهَا زَكَوٰتُ يَوْمَئِذٍ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٩﴾

২০) আৰু কালক্ৰমে আমি সিহঁতৰ উত্থান কৰিছিলোঁ; তাৰ ফলত সিহঁতৰ মাজতে ইজনে সিজনক সোধ-পোছ কৰিব ধৰিলে। সিহঁতৰ মাজৰ প্ৰশ্ন কৰোঁতা এজনে প্ৰশ্ন কৰিলে, (এই গুহাৰ ভিতৰত) তোমালোকে কিমান কাল অৱস্থান কৰিলা? সিহঁতে কলে, (আমি জনাত) আমি অৱস্থান কৰিলোঁ মাথোন এদিন, নাইবা এদিনৰ এভাগ। আন কেইজন মানে কলে,

وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ ۗ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ ۗ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۗ قَالُوا رَبُّكُمْ

কিমান দিন (গুহাত) তোমালোকে থাকিলা তোমালোকৰ প্ৰতি-পালকেহে ভালকৈ জানে। (এই বিষয়ে অযথা তৰ্ক নকৰি) এতিয়া তোমালোকৰ এজনক এই মুদ্ৰা দি নগৰলৈ যাবলৈ দিয়া, যাতে সেইজনে তালৈ গৈ ক'ত বিশুদ্ধ খাদ্য পোৱা যায় চাই মেলি তাৰে কিছু পৰিমাণ তোমালোকৰ কাৰণে কিনি আনে; আৰু সাৱধান! সেইজনে যেন (নগৰৰ সকলোৰে প্ৰতি) ভাল ব্যৱহাৰ কৰে, কিন্তু এজনকো যেন তোমালোকৰ বিষয়ে একোকে জানিব নিদিয়ৈ।

২১) যদি সিহঁতে তোমালোকৰ সংবাদ পায় সিহঁতে শিল দলিয়াই তোমালোকক বধ কৰিব, নাইবা সিহঁতৰ ধৰ্মলৈ উলটি যাবলৈ তোমালোকক বাধ্য কৰিব; এয়ে যদি হয় কেতিয়াও তোমালোক সফল-কাম হ'ব নোৱাৰা।

২২) আৰু কালক্ৰমে এয়ে হ'ল যে আমি সিহঁতৰ কথা প্ৰকাশ কৰিলোঁ; ইয়াৰ ফলত সিহঁতে যেন জানিব পাৰে যে আল্লাহৰ প্ৰতিশ্ৰুতি সত্য আৰু নিৰ্দিষ্ট সময় অহা সম্বন্ধে একো সন্দেহ নাই। গুহাবাসীসকলৰ বিষয়ে যেতিয়া সিহঁতে তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰিব ধৰিলে, জনচেৰেকে এই অভিমত প্ৰকাশ কৰিলে, সিহঁতৰ (সমাধিৰ) ওপৰত এটা স্মৃতি স্তম্ভ সাজা। সিহঁতৰ (প্ৰকৃত অৱস্থা) সম্বন্ধে সকলো কথা সিহঁতৰ প্ৰভুৱেহে জানে। সিহঁতৰ বিষয়ে যিসকলৰ মত গ্ৰহণীয় হ'ল সেইসকলে কলে, সিহঁতৰ (সমাধিৰ) ওপৰত আমি নিশ্চয় এটি উপাসনালয় সাজিম।

أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ ۖ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ
بِوَرَقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ
أَيُّهَا أَرْزُقِي طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ
وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ۝

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
أَوْ يَحِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا
إِذَا أَبَدًا ۝

وَكَذَلِكَ أَخْرَجْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ
وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا ۗ
إِذِ تَنَزَّاعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا
أَبْنَاؤُهُمْ بَيْنَانًا ۖ رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ ۖ
قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ
لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ۝

২৩) (সিহঁতৰ সংখ্যাৰ বিষয়ে নানা মানুহে নানা কথা ক'ব); কিছুমানে ক'ব, সিহঁত আছিল তিনিজন, সিহঁতৰ চতুৰ্থ আছিল সিহঁতৰ কুকুৰটো; আৰু আন কিছুমানে ক'ব, সিহঁত আছিল পাঁচজন সিহঁতৰ কুকুৰ আছিল সিহঁতৰ মাজৰ ষষ্ঠ; এইবিলাকেই হৈছে নেদেখা বস্তু সম্বন্ধে অনুমান মাথোন; আৰু কিছুমানে এনে মানুহো আছে যিসকলে কয়, সিহঁত আছিল সাতজনহে আৰু সিহঁতৰ মাজৰ সিহঁতৰ কুকুৰটো আছিল অষ্টম। (হে মহম্মদ) তুমি কোৱা, সিহঁতৰ সংখ্যা মোৰ প্ৰভুৱে সঠিককৈ জানে; অলপ কেইজনৰ বাহিৰে কোনেও সিহঁতৰ সম্বন্ধে নাজানে; গতিকে সিহঁতৰ বিষয়ে যি প্ৰকাশ্য তাৰ বাহিৰে তুমি তৰ্ক নকৰিবা, আৰু সিহঁতৰ বিষয়ে সিহঁতৰ দলৰ এজনকো প্ৰশ্ন নকৰিবা।

২৪) আৰু কোনো কামৰ বিষয়ে এইদৰে (ডাঠিকৈ) নকবা, কাইলৈ মই নিশ্চয় কামটো সমাপন কৰিম।

২৫) কিন্তু (কবা) আল্লাই যদি ইচ্ছা কৰে, আৰু যদি তাকে কৰিবলৈ পাহৰি যোৱা আল্লাহক স্মৰণ কৰি এই দৰে কবা, হ'ব পাৰে আল্লাই মোক সুপথে লৈ যাব যি ইয়াতোকৈ অধিক নিকটতম।

২৬) আৰু (কিছুমানে ভাবে) সিহঁত নিজ গুহাৰ ভিতৰত বাস কৰিছিল তিনি শ বছৰ, আৰু আন কিছুমানে তাতে আৰু ন বছৰ বৃদ্ধি কৰে।

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةً رَّابِعُهُمْ كَلْبٌ مُّذْمُومٌ
وَيَقُولُونَ خَمْسَةً سَادِسُهُمْ كَلْبٌ مُّذْمُومٌ
رَجْمًا بِالْغَيْبِ ۗ وَيَقُولُونَ سَبْعَةً
وَأَمْنَهُمْ كَلْبٌ مُّذْمُومٌ ۖ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ
بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ ۚ فَلَا
تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا ۚ وَلَا
تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۚ

১৩
১৪

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ ءِإِنِّي فَاعِلٌ ذٰلِكَ
غَدًا ۗ

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۗ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا
نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي
لِأَقْرَبَ مِنْ هٰذَا رَشْدًا ۝

وَلْيَتُوبَ إِلَىٰ رَبِّهِمْ لِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ۚ وَارْتَدَّ دَاوُدُ وَسَعَاءُ ۝

২৭) তুমিকোৱা, সিহঁতে কিমানদিন (তাত) অৱস্থান কৰিছিল আল্লাইহে সঠিক কৈ জানে; আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত যি অদৃশ্য তেওঁৰ অগোচৰ নহয়, তেওঁৰ দৃষ্টি শক্তি আৰু শ্ৰৱণ শক্তি কি অনুৰূপ; তেওঁৰ বাহিৰে তেওঁলোকৰ আন কোনো সহায় কৰোঁতা নাই; আৰু তেওঁ নিজ নিয়ন্ত্ৰণ কাৰ্য্যত কাকো অংশীৰূপে গ্ৰহণ নকৰে।

قَالَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا بَثُّوا لَهُ غَيْبُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ
مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ
فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু (হেৰচুল) তোমাৰ প্ৰতি যি প্ৰত্যাদেশ কৰা হৈছে তোমাৰ প্ৰভুৱে (অৱতীৰ্ণ কৰা) গ্ৰন্থৰ পাঠ কৰা; তেওঁৰ বাণীসমূহ পৰিবৰ্তন কৰিব পাৰে এনে কোনো নাই; আৰু নিশ্চয় তেওঁ ভিন্ন কোনো নাই যাৰ ওচৰত তুমি আশ্ৰয় ল'ব পাৰা।

وَأْتِلْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ
لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ
مُلْتَحَدًا ﴿٢٨﴾

২৯) আৰু যিসকলে নিজ প্ৰভুৰ সন্তুষ্টি লাভিবৰ আগ্ৰহ কৰি পুৰা আৰু সন্ধিয়া তেওঁক আহ্বান কৰি থাকে তুমি সেইসকলৰ সংসৰ্গ ৰাখি আত্ম সংযম কৰিবা, আৰু পাৰ্থিৱ জীৱনৰ শোভাৰ আকাঙ্ক্ষা কৰি সেইসকলৰ পৰা নিজৰ দুই চকু ঘূৰাই নলবা; আৰু এনে জনৰ কথা নুশুনিবা যিজনৰ অন্তৰ আমাক স্মৰণ কৰিবলৈ আমি অমনোযোগী কৰিছোঁ আৰু যি নিজৰ নিকৃষ্ট বাঞ্ছাৰ অনুসৰণ কৰে, তাৰ কাৰ্য্যই হৈছে সীমা লঙ্ঘন কৰা।

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ بِالْعُدْوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنُكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ
زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تَطْغُ مَنْ
أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٩﴾

৩০) আৰু তুমিকোৱা, এই পূৰ্ণ সত্য (কোৱা-আন বাণী) আহিছে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা; গতিকে বিশ্বাস কৰিবৰ ইচ্ছা যাৰ সি ইয়াত বিশ্বাস কৰক, আৰু যি অ বিশ্বাস কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে সি অ বিশ্বাস কৰক, বাস্তৱিকতে অন্যাযকাৰী সকলৰ কাৰণে এনে অগ্নি প্ৰস্তুত কৰি

وَقَالَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ
فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا
أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ

ৰাখিছো যাৰ (জ্বলন্ত) আৰুৰণে সিহঁতক আগুৰি ধৰিব; আৰু যেতিয়া সিহঁতে পানীৰ কাৰণে আৰ্ত্তনাদ কৰিব সিহঁতক এনে পানী পিবলৈ দিয়া হ'ব যি তপত গলোৱা পিতলৰ সদৃশ, যি (সিহঁতৰ) মুখবোৰ দাহ কৰিব; সেই পানী পিবলৈ কি নিকৃষ্ট। আৰু (নৰক) বিশ্ৰামৰ কেনে জঘন্য ঠাই।

৩১) যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু সজ কাম কৰি আছে, প্রকৃততে সেইসকলে কৰা উৎকৃষ্ট কাৰ্য্যৰ প্ৰতিদান আমি কেতিয়াও ব্যৰ্থনকৰোঁ।

৩২) সেইসকলৰ নিমিত্তে থাকিব এনে চিৰস্থায়ী উদ্যানসমূহ যাৰ তলেদি জুৰি বিলাক বৈ যায়, আৰু তাত তেওঁলোকক সোণৰ বালাৰ অলঙ্কাৰ পিন্ধোৱা হ'ব, আৰু তেওঁলোকে পিন্ধিবলৈ পাব সূক্ষ্ম ৰেচমৰ আৰু বন কৰা কিংখাপৰ সেউজীয়া পৰিধান; তাতে তেওঁলোকে ওখ আসনসমূহত কাতি হ'ব; (তেওঁলোকৰ) কি উত্তম পৰিধান আৰু জিৰণিৰ উৎকৃষ্ট স্থান।

৩৩) আৰু সিহঁতৰ আগত দুজন মানুহৰ উপমা তুমি বৰ্ণনা কৰা; সেই দুজনৰ এজনক আমি আঙ্গুৰৰ দুখন উদ্যান সাজি দিছিলোঁ; আৰু সেই উদ্যান দুখনক খেজুৰ গছ লগাই বেৰি থৈছিলোঁ; আৰু দুইখন উদ্যানৰ মাজত থকা ঠাই ডোখৰত শস্য উৎপন্ন কৰিছিলোঁ।

(৩৪) (সময়ত) সেই উদ্যান দুখন ফলেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ল, আৰু তাৰ উৎপাদন অলপো কম হোৱা নাছিল;

سَرَادِقُهَا ۖ وَإِنْ يَسْتَسْخِثُوا يَعْأُوْا بِمَاءٍ
كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوْهَ ۚ بِئْسَ
الشَّرَابُ ۖ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ۝۳۰

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا
لَأُنْصِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ۝۳۱

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُجَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ
سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى
الْأَرَآئِكِ ۖ نِعْمَ الثَّوَابُ ۖ وَحَسُنَتْ
مُرْتَفَقًا ۝۳۲

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا
لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ
وَ حَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَ جَعَلْنَا بَيْنَهُمَا
زُرْعًا ۝۳۳

كَلَّا الْجَنَّتَيْنِ اَّتَتْ أَكْطَاهَا وَلَمْ تَنْظِلْمُ مِنْهُ

আৰু আমি জুৰি এখন বোৱাই
নিছিলোঁ দুই উদ্যানৰ মাজেদি।

شَيْئًا ۙ وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ۝۲۬

৩৫) (উদ্যানৰ)গৰাকীৰ নিমিত্তে
প্ৰচুৰ ফল উৎপন্ন হ'ল। পিছত সি
(এদিন) কথা প্ৰসঙ্গত নিজ সঙ্গীক
কলে, তোমাৰ তুলনাত মোৰ ধন-
সম্পত্তি বেছি, আৰু দল হিচাপেও
মই তোমাতকৈ অধিক শক্তিশালী।

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ
يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ
نَفَرًا ۝

৩৬) আৰু সি নিজৰ উদ্যানৰ
ভিতৰত প্ৰবেশ কৰিলে, আৰু নিজ
আত্মাৰ প্ৰতি অন্যায় কৰি কলে,
এনেখন (সুন্দৰ) উদ্যান যে
কেতিয়াবা বিনষ্ট হ'ব মই ভাবিবই
নোৱাৰো।

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۗ قَالَ
مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۝

৩৭) আৰু নিৰ্দিষ্ট সময় যে আহিব
লাগিছে তাৰো ধাৰণা মই নকৰো;
কিয়নো যদি এয়ে ঘটে যে মোক নিজ
প্ৰভুৰ ফালে উভতাই নিয়া হয়, অহা
জীৱনত মই নিশ্চয় প্ৰত্যাবৰ্ত্তনৰ
ইয়াতোকৈ উত্তম স্থান লাভ কৰিম।

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً ۙ وَلَئِنْ
رُدِّدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا
مُنْقَلَبًا ۝

৩৮) তাৰ সৈতে কথা পাতোতে তাৰ
সঙ্গীজনে তাক কলে, তুমি
সেইজনক অবিশ্বাস কৰিছা নে
যিজনে তোমাক সৃষ্টি কৰিলে মাটিৰ
পৰা, পিছত শুক্ৰৰ পৰা, তাৰ পিছত
তোমাক মানৱৰ পূৰ্ণ ৰূপ দান
কৰিলে ?

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ
ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ۝

৩৯) কিন্তু মোৰ বিশ্বাস কি;
তেওঁৰেই মোৰ প্ৰভু আল্লাহ, আৰু
মই অইন কাকো মোৰ প্ৰভুৰ সমান
কৰি উপাস্য নাপাতো।

لِكُنَّا هُوَ وَاللَّهُ رَبِّي ۙ وَلَا أَشْرِكُ بِرَبِّي
أَحَدًا ۝

৪০) আৰু নিজৰ উদ্যানৰ ভিতৰত
সোমোওঁতে তুমি এই আশাৰ কথা
কোৱা নাছিল, আল্লাহৰ ইচ্ছাৰে পূৰ্ণ
হয়, সকলো শক্তি আল্লাহৰেই।

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ
اللَّهُ ۙ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ۗ إِنَّ تَرَنَ أَنَا أَقَلَّ

সম্পত্তিত আৰু সন্তান-সন্ততিত
যদিও তুমি মোক নিজতকৈ
তাকৰীয়া দেখিছা।

৪১) কিন্তু হ'ব পাৰে মোক মোৰ
প্ৰভুৰে যি দান কৰিব সি তোমাৰ
উদ্যানতকৈ (অনেকগুণে) শ্ৰেষ্ঠতৰ;
আৰু সেই উদ্যানৰ ওপৰত
আকাশৰ পৰা তেওঁ বজ্ৰ নিক্ষেপ
কৰিব, যাৰ ফলত ই ৰাতিপুৱা
শস্যহীন সমতল ভূমিত পৰিণত
হ'ব।

৪২) নাইবা তাৰ পানী (মাটিৰ
তললৈ গৈ) একেবাৰে শুকাই যাব,
আৰু সেই পানী কোনো উপায়ে
আকৌ লভিব নোৱাৰা যিমনেই
তুমি তাৰ চেষ্টা কৰা।

৪৩) পিছত তাৰ সমগ্ৰ ফলমূল
কেইফালৰ পৰা আগুৰি নষ্ট কৰি
দিয়া হ'ল; আৰু পুৱা হোৱাত সেই
উদ্যানৰ ওপৰত যি ধন সি ব্যয়
কৰিছিল তাৰ কাৰণে দুঃখ কৰি সি
নিজৰ হাত দুখন মোহাৰিব লাগিলে;
আৰু সেই উদ্যান তাৰ চিলিঙিবোৰৰ
সৈতে হেৰেপা খাই পৰিছিল; আৰু
সি ইয়াকে কৈ দুঃখ কৰিছিল, হায়!
মোৰ প্ৰভুৰ সৈতে মই যদি অইনক
অংশী নপতা হেঁতেন।

৪৪) আৰু আল্লাহ ভিন্ন তাক সহায়
কৰিবলৈ এটা দলো নুঠিল, আৰু
নিজকে ৰক্ষা কৰিবলৈ সি সমৰ্থ
নহ'ল।

৪৫) ইয়াৰ পৰা প্ৰতিপন্ন হ'ল, ৰক্ষা
কৰিবৰ শক্তি এক সত্য আল্লাহৰ;
(সৎকাৰ্য্যৰ) প্ৰতিদান দিয়াত
তেওঁৰেই সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ আৰু তেওঁৰ
হাতত আছে উত্তম সামৰণি।

مِنْكَ مَا لَمْ يُولَدًا ۝

فَعَسَىٰ رَبِّ أَنْ يُؤْتِيَن خَيْرًا مِّنْ
جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ
السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا ۝

أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ
طَلَبًا ۝

وَأَحِيطَ بِشَمْرِهِ فَاصْبَحَ يَقْلِبُ كَفَيْهِ
عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ
عُرُوشِهَا وَيَقُولُ لِيَلَيْتَنِي لَمْ أَشْرِكْ
بِرَبِّي أَحَدًا ۝

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ۝

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ ۖ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا
وَخَيْرٌ عُقْبًا ۝

৪৬) আৰু (হে বচুল) তুমি সিহঁতৰ আগত পাৰ্থিৱ জীৱনৰ উপমা ব্যক্ত কৰা, ই সেই পানীৰ সদৃশ যি আমি আকাশৰ পৰা নমাই আনো, পিছত তাৰে সৈতে মিহলি হৈ মাটিৰ পৰা নানা প্ৰকাৰ উদ্ভিদ উৎপাদন হয়; সময়ত সেই উদ্ভিদ জৰ্জৰীয়া ঠাল-ঠেসুলিত পৰিণত হয়; তেতিয়া তাক বতাহে উৰুৱাই নিয়ে, আৰু (মনত ৰাখিবা) আল্লাহ সকলো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতাবান।

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا آتَيْنَاهُم مِّنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَفْنَا فِيهَا لِبَابٍ مِّنَ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٦﴾

৪৭) ধন-সম্পত্তি আৰু সন্তান-সন্ততি পাৰ্থিৱ জীৱনৰ আভৰণ মাথোন; কিন্তু যিবোৰ সৎকৰ্ম স্থায়ী তোমাৰ প্ৰভুৰ ওচৰত সেইবোৰৰ প্ৰতিদান উৎকৃষ্ট, আৰু সেই বোৰেই উত্তম আশা স্বৰূপ।

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٧﴾

৪৮) আৰু এনে এদিন আহিব যিদিনা আমি পৰ্বতবিলাকক গতিশীল কৰিম, আৰু পৃথিৱীক তুমি দেখিবলৈ পাবা সমতল ভূমি ৰূপে; (সেইদিনা) সিহঁতৰ আটাইবিলাকক একেলগ কৰিম, আৰু সিহঁতৰ মাজৰ এজনকো এৰি নথওঁ।

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٨﴾

৪৯) আৰু সিহঁতক শাৰী শাৰীকৈ তোমাৰ প্ৰভুৰ সমুখলৈ নিয়া হ'ব। (তেতিয়া আমি এইদৰে কম) আমি তোমালোকক প্ৰথম বাৰ যি ৰূপে সৃজন কৰিছিলোঁ, স্বৰূপতে সেই অনুৰূপ (আজি) তোমালোক মোৰ আগত উপস্থিত হৈছা, অথচ তোমালোকে ভাবিছিলো, আমি নিজে দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতি তোমালোকৰ কাৰণে পূৰ্ণ কৰিবলৈ সময় নিৰ্ণয় কৰা নাছিলোঁ।

وَعَرَضُوا عَلَيَّ رَبِّكَ صَفًّا لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٩﴾

৫০) আৰু (সেই দিনা) সিহঁতৰ আগত (সিহঁতৰ) কাৰ্য্যালিপি দাঙি ধৰা হ'ব। তেতিয়া তাৰ ভিতৰৰ লিখনি দেখি অপৰাধীসকল কেনেকৈ আতঙ্কিত হ'ব তুমি লক্ষ্য কৰিবা, আৰু সিহঁতে ইয়াকে ক'ব, শ্বিক আমাৰ প্ৰতি; ই কি অপৰূপ লিপি; সৰু-সুৰা নাইবা ডাঙৰ ই কোনো দোষকে এৰা নাই, বৰং সমগ্ৰ দোষকে সন্নিবিষ্ট কৰিছে; আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল তাৰে প্ৰতিৰূপ (নিজৰ আগতে) উপস্থিত পাব; আৰু (মনত ৰাখিবা) তোমাৰ প্ৰভুৱে কাৰো প্ৰতি কেতিয়াও অন্যায় নকৰে।

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوَيْلَتَنَا مَا لِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا ۗ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ۝

৫১) আৰু যেতিয়া আমি ফিৰিস্তাসকলক আদেশ দিছিলোঁ, তোমালোকে আদমৰ বাধ্য হোৱা, তেতিয়া সকলোৱে বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰিলে, ইব্লিচৰ বাহিৰে; সি আছিল জিনসকলৰ এজন; আৰু সি বিৰোধী হৈ নিজ প্ৰভুৰ আদেশ অমান্য কৰিছিল; তেন্তে কি তোমালোকে মোক এৰি তাক আৰু তাৰ বংশসকলক বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ কৰিবা নে? অথচ (দেখাতেই) সিহঁত তোমালোকৰ শত্ৰু; এনে ধৰণৰ পৰিবৰ্তন অন্যায়কাৰীসকলৰ পক্ষে কি অপকৃষ্ট।

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ ۖ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ ۗ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۝

৫২) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিবৰ সময়ত আৰু নিজ সিহঁতকো সৃজন কৰোঁতে মই সিহঁতক সাক্ষী ৰখা নাই; আৰু ই অসম্ভৱ যে অইনক পথভ্ৰষ্ট কৰোঁতাসকলক মোৰ সমৰ্থনকাৰী ৰূপে মই গ্ৰহণ কৰো।

مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ ۗ وَمَا كُنْتُمْ مَتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ۝

৫৩) আৰু সেই (বিচাৰৰ) দিনা আল্লাই সিহঁতক সম্বোধন কৰি ক'ব এইদৰে যিবিলাকক তোমালোকে মোৰ অংশী বুলি জ্ঞান কৰিছিলো (আজি) সিহঁতক আহ্বান কৰি চোৱাঁ। তেতিয়া সিহঁতে সিহঁতক আহ্বান কৰিব; কিন্তু সিহঁতে কোনো প্ৰত্যুত্তৰ নিদিব, আৰু আমি ইদল আৰু সিদলৰ মাজত বৃহৎ অন্তৰাল স্থাপন কৰিম।

৫৪) আৰু যিসকল আল্লাহৰ অপৰাধী সেইসকলে নৰক অগ্নি দেখিবলৈ পাব, আৰু নিশ্চতকৈ জানিব যে সিহঁতেহে সেই অগ্নিৰ মাজত পৰিব লাগিব, আৰু তাৰ পৰা সাৰি উলটি আহিবলৈ কোনো ঠাই এডোখৰো নাপাব।

৫৫) আৰু স্বৰূপতে আমি এই কোৰ-আনত সকলো প্ৰকাৰ উপমা ঘূৰাই ঘূৰাই বৰ্ণনা কৰিছোঁ মানৱৰ (মঙ্গলৰ) নিমিত্তে; কিন্তু মানৱে বেছি ভাগ বিষয়ে বাক-বিতণ্ডাহে কৰে।

৫৬) আৰু যেতিয়া মানৱৰ ওচৰলৈ পথ-প্ৰদৰ্শন আহিল তাত সিহঁতে বিশ্বাস স্থাপন কৰিবলৈ আৰু নিজ প্ৰভুৰ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ইয়াত ভিন্ন আন কি প্ৰতিবন্ধক হ'ব পাৰে যে (সিহঁতে নিজেই বিচাৰে যেন) পূৰ্ববৰ্ত্তীসকলৰ দৰে সিহঁতৰ সৈতে সেই ব্যৱহাৰ কৰা হয়, নাইবা (আমাৰ) শাস্তি সিহঁতৰ সন্মুখত আহি উপস্থিত হয়।

৫৭) আৰু আমি ৰচুলসকলক মাথোন এই কাৰণে প্ৰেৰণ কৰো যাত তেওঁলোকে (বিশ্বাসী সকলক) শুভ-সংবাদ দিয়ে আৰু

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ
رَعِمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا ﴿٥٣﴾

وَرَأَى الْمَجْرُمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ
مُواقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٤﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ ۖ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ
جَدَلًا ﴿٥٥﴾

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ
الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ
تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمْ
الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٦﴾

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ ۗ وَيَجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا

অবিশ্বাসীসকলক) সতৰ্ক কৰে; আৰু অবিশ্বাসীসকলে অসত্যৰ কাৰণে বাক-বিতণ্ডা কৰে, যাতে তাৰ দ্বাৰা সিহঁতে সত্যক নিষ্ফল কৰিব পাৰে, আৰু মোৰ নিদৰ্শনসমূহ লৈ, আৰু যি (শাস্তিৰ আগমন) সম্বন্ধে সিহঁতক সতৰ্ক কৰা হয় তাকে লৈ সিহঁতে উপহাস কৰে।

৫৮) আৰু সেইজনতকৈ অধিক অন্যায়াকাৰী কোন হ'ব পাৰে যাক তাৰ প্ৰভুৰ নিদৰ্শনসমূহ সোঁৱৰাই দিয়া সত্ত্বেও সেইবোৰৰ পৰা সি আঁতৰি যায়; আৰু সি নিজৰ হাত দুখনৰে যি দুষ্কৰ্ম অৰ্জন কৰিছিল তাকো বিস্মৰণ কৰে। নিশ্চয় সিহঁতৰ অন্তৰসমূহৰ ওপৰত আমি আবৰণ পেলাই ছোঁ; তাৰ ফলত সিহঁতে সত্য হৃদয়ঙ্গম কৰিব নোৱাৰে; আৰু সিহঁতৰ কাণবোৰো আমি গধুৰ কৰিছোঁ (যাতে সিহঁতে সত্যৰ বাণী) নুশুনে); আৰু সুপথৰ পিনে যিমানৈ তুমি সিহঁতক আহ্বান কৰা সিহঁতে কেতিয়াও সুপথ অৱলম্বন নকৰে।

৫৯) আৰু তোমাৰ প্ৰভু ক্ষমাশীল, কৰুণাৰ আধাৰ; সিহঁতে যি অৰ্জন কৰিছিল সেই দোষত সিহঁতক তেওঁ ধৰা হলে নিশ্চয় সিহঁতৰ প্ৰতি তেওঁ দ্ৰুত শাস্তি নমালেহেঁতেন; কিন্তু সিহঁতৰ (শাস্তিৰ) উচিত সময় নিৰ্দিষ্ট কৰি থোৱা হৈছে; তাৰ পৰা সাৰিবলৈ সিহঁতে আল্লাহৰ বাহিৰে অইন কাৰো আশ্ৰয় ল'ব নোৱাৰে।

৬০) আৰু যেতিয়া সিহঁতে অন্যায়া কৰি আছিল আমি ধ্বংস কৰিছিলোঁ সিহঁতৰ নগৰবিলাক; আৰু সিহঁতৰো ধ্বংস সাধনৰ সময় আমি আগৰে পৰা নিৰ্ণয় কৰি থৈছিলোঁ।

بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا
أَيَّتِي وَمَا أَنْزَرُوا هُزُوعًا ۝٥٧

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ
فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدُهُ ۖ إِنَّا
جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ
وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى
الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ۝٥٨

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ ۖ لَوْ
يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلْ لَهُمْ
الْعَذَابُ ۖ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا
مِنْ دُونِهِ مَوْبِلًا ۝٥٩

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ۖ

৬১) আৰু (সেই ঘটনাত চিন্তা কৰা) যেতিয়া মুচাই নিজৰ তৰুণ সঙ্গীজনক কলে, দুই সাগৰৰ সঙ্গম-স্থল নোপোৱালৈকে মই (ভ্ৰমণৰ পৰা) ক্ষান্ত নহওঁ যদিও বহু বছৰলৈ মোক ভ্ৰমণ কৰিব লগা হয়।

৬২) পিছত যেতিয়া উভয়ে সাগৰ দুখনৰ সঙ্গম-স্থান পালেগৈ, দুয়ো নিজৰ মাছটো (লৈ আহিবলৈ) পাহৰিলে। বাস্তৱতে সেই মাছটোৱে সাগৰত পৰি পানীৰ তলেদি নিজৰ বাট ধৰিলে।

৬৩) দুয়ো (কিছুদূৰ) আগ বাঢ়ি যোৱাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ তৰুণ সঙ্গীজনক কলে, আমাৰ পুৱাৰ জলপান (এতিয়াই) আনা, কিয়নো আজিৰ ভ্ৰমণে আমাক বৰকৈ ক্লান্ত (বাগৰ) কৰিছে।

৬৪) সঙ্গীজনে কলে, যেতিয়া আমি পৰ্বতৰ শিলৰ ওপৰত বহি জিৰণি লৈছিলোঁ তুমি দেখা পোৱা নাছিলানে? সেই মাছটোৰ কথা মই (একেবাৰে) পাহৰি গলোঁ; আৰু সেই কথা (তোমাৰ আগত) উল্লেখ কৰিবলৈ চয়তানৰ বাহিৰে আৰু কোনেও মোক বিস্মৃত কৰা নাই; আৰু সেই মাছটোৱে সাগৰত পৰি পানীৰ তলেদি আচৰিত ৰূপে নিজৰ পথ ললে।

৬৫) আৰু মুচাই কলে, আমি যি ঠাই বিচাৰি আহিছিলোঁ সেই ঠাই এয়ে; তাৰ পিছত উভয়ে নিজ পদৰ চিন ধৰি উভতি যাব ধৰিলে।

৬৬) (আকস্মাৎ) উভয়ে আমাৰ (বিশেষ) ভৃত্যসকলৰ এজন ভৃত্যক লগ পালে; তেওঁক আমি নিজ

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتْنِهِ لَآ أَبْرَحُ حَتَّىٰ

أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦١﴾

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا

فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦٢﴾

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ آتِيَآ غَدَاآءَنَا

لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿٦٣﴾

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ

فَأَلَيْنَا نَسِيَتِ الْحُوتُ وَمَا أَنسَيْنَاهُ إِلَّا

الشَّيْطٰنُ ۚ أَنْ أَذْكُرَهُ ۚ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ

فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٤﴾

قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبِغُ ۚ فَارْتَدَّآ عَلٰٓى

آثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿٦٥﴾

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً

সন্নিধানৰ পৰা কৰুণা দান কৰিছিলোঁ, আৰু আমাৰ কামৰ পৰা তেওঁক দিছিলোঁ তত্ত্ব জ্ঞানৰ শিক্ষা।

مَنْ عِنْدَنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿١٦﴾

৬৭) মুচাই তেওঁক সুধিলে, মোক তোমাৰ অনুগামী হ'বলৈ দিবা নে? যাতে ধৰ্মৰ যি বিশেষ জ্ঞান তোমাক দান কৰা হৈছে তাৰে কিছু ভাগ মোকো শিকাই দি (তোমাৰ শৰণাপন্ন) কৰি লোৱা।

قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ
تُعَلِّمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا ﴿١٧﴾

৬৮) তেওঁ উত্তৰ দিলে, মোৰ সঙ্গত ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰিবলৈ সঁচাকৈয়ে তোমাৰ ক্ষমতাই নাই।

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿١٨﴾

৬৯) আৰু সেই বিষয়ে তুমি ধৈৰ্য্য ধৰিবা কেনেকৈ যাৰ গূঢ়-তত্ত্ব তোমাৰ (সীমাবদ্ধ) জ্ঞানে আগুৰিব নোৱাৰে?

وَكَيفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ
خُبْرًا ﴿١٩﴾

৭০) মুচাই কলে, আল্লাই ইচ্ছা কৰিলে মোক তুমি ধৈৰ্য্যশীল পাবা, আৰু তোমাৰ কোনো আদেশৰ মই কেতিয়াও বিৰোধ নকৰো।

قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا
وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٢٠﴾

৭১) তেওঁ কলে, যদি (সঁচাকৈয়ে) তুমি মোৰ অনুগমন কৰিবলৈ সাজু হৈছা, তেন্তে (মনত ৰাখিবা) কোনো বিষয় লৈ মোক প্ৰশ্ন নকৰিবা, যেতিয়ালৈকে সেই বিষয়ে মই নিজেই প্ৰথমতে তোমাক উল্লেখ নকৰো।

قَالَ فَإِنَّكَ أَتَّبِعُكَ فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ
حَتَّىٰ أَحَدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٢١﴾

৭২) তাৰ পাছত তেওঁলোক দুয়ো বাটেদি গৈ আছিল; (সাগৰৰ পাৰত) নাও এখন পাই নাৱত উঠিল। তেওঁ তেতিয়া নাওখনৰ তলিত বিন্ধা কৰিলে। মুচাই (বিচুৰ্ত্তি হৈ) সুধিলে, তুমি মানুহসকলক বুৰাই মাৰিবলৈ

فَأَنطَلَقَا ۖ وَهَتَفَتُهَا إِذْ أَرَكَبَا فِي السَّفِينَةِ
خَرَقَهَا ۖ قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا ۚ

তলিত বিন্ধা কৰিলা নে ? স্বৰূপতে
এইটো কি ভীষণ কাৰ্য্য কৰিলা;

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧٦﴾

৭৩) তেওঁ কলে কি: মই কোৱা
নাছিলো নে ? তুমি মোৰ লগত ধৈৰ্য্য
ধাৰণ কৰিব নোৱাৰা।

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ
صَبْرًا ﴿٧٦﴾

৭৪) মুচাই কলে, মই (সেই কথা)
সমূলি পাহৰিলোঁ; তাৰ বাবে মোৰ
দোষ নধৰিবা; আৰু যি কাৰ্য্য কৰা
মোৰ নিমিত্তে অতি কষ্টকৰ তাকে
কৰিবলৈ মোক বাধ্য নকৰিবা।

قَالَ لَا تُوَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا
تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٤﴾

৭৫) তাৰ পিছত দুজনেই আগ
বাঢ়ি গৈ আছিল; (এখন গাওঁ
পালেগৈ আৰু তাত) এটা ল'ৰাক
দেখা পাই হঠাতে তেওঁ তাক বধ
কৰিলে। মুচাই (তত-হেৰা হৈ)
মাত লগালে, এনে নিৰ্দোষ এজনক
বধ কৰিলা কিয়, অথচ সি অইনক
বধ কৰা নাছিল ? স্বৰূপতে এইটো
কি নিন্দনীয় কাৰ্য্য কৰিলা।

فَانطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ ۗ
قَالَ أَقْتَلْتَنِي سَازِئَةً بَعْضُ نَفْسٍ ۗ
لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا تُكْرَهُ ﴿٧٥﴾

মোহল পাৰা

৭৬) তেওঁ কলে, মই তোমাক
কোৱা নাছিলোনে, মোৰ সঙ্গত তুমি
কেতিয়াও ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰিব
নোৱাৰা ?

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ
مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٦﴾

৭৭) মুচাই কলে, ইয়াৰ পাছত
কোনো বিষয়ে যদি মই তোমাক
পুনৰায় প্ৰশ্ন কৰো, তুমি মোক
নিজৰ সঙ্গী ৰূপে নাৰাখিবা;
স্বৰূপতে তেতিয়া (মোক পৃথক
কৰাত) মোৰ তোমাৰ ওচৰত যি
ওজৰ আছিল ব্যক্ত কৰা হ'ল।

قَالَ إِنْ سَأَلْتِكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَذَا فَلَا
تُصَحِّبْنِي ۚ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴿٧٧﴾

৭৮) তেতিয়া দুয়ো অগ্ৰহৰ হ'ল, আৰু এখন গাঁৱৰ মানুহ বিলাকক লগ পালে। গাঁৱৰ মানুহবিলাকৰ পৰা আহাৰ আদি খুজিলত, সিহঁত দুয়োৰে অতিথি সেৱা কৰিবলৈ মান্তি নহ'ল তাৰ পিছত গৈ থাকোতে তেওঁলোকে সেই ঠাইত এনে (পুৰণি) দেৱাল এখন পালে যি প্ৰায় পৰিব লাগিছিল; কিন্তু ততালিকে তেওঁ সেই দেৱালখন তুলি (ন-কৈ) স্থাপিত কৰিলে। মুচাই মাত লগালে, তুমি ইচ্ছা কৰা হলে এই কামৰ নিমিত্তে (যথেষ্ট) মজুৰি খুজি ল'ব পাৰিলেহেঁতেন।

৭৯) তেওঁ কলে, ভাল, এইখিনিতেই মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত বিচ্ছেদ ঘটিল; যি যি বিষয় লৈ তুমি ধৈৰ্য্য ধৰিব নোৱাৰিলা তাৰ গূঢ়াৰ্থ এতিয়া মই তোমাক ভাঙি কওঁ।

৮০) সেই নাওখনৰ কথা (শুনা); তাৰ গৰাকী আছিল কেইবাজন দুখীয়া মানুহ; সিহঁতে নৈতে কাম-কাজ কৰিছিল; সেই নাওখন (বিন্ধা কৰি) মই ঘূৰীয়া কৰিব খুজিলোঁ, কাৰণ সিহঁত যিফালে গৈ আছিল সেইফালৰ পৰা এজন ৰজা আহিব ধৰিছিল যাৰ কামেই আছিল, (ভাল) নাও পালে তাকে বলেৰে কাঢ়ি লোৱা।

৮১) এতিয়া সেই ল'ৰাটিৰ কথা (কওঁ) তাৰ মাক-বাপেক আছিল বিশ্বাসী; আৰু আমাৰ ভয় হ'ল, সি নিজৰ বিৰুদ্ধে আচৰণ আৰু অবিশ্বাসৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক দাৰুণ কষ্ট দিব।

فَأَنطَلَقَا ^{وَقَفَا} حَتَّىٰ إِذَا آتَىٰ أَهْلَ قَرْيَةٍ ۖ
اسْتَطَعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَن يُصَيِّفُوهُمَا
فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَن يَنْقُضَ
فَأَقَامَهُ ۖ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ
أَجْرًا ﴿٧٨﴾

قَالَ هَذَا فِرَاقٌ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ۗ
سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ
صَبْرًا ﴿٧٩﴾

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ
يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا
وَكَانَ وِرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ
غَصْبًا ﴿٨٠﴾

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبُوهُ مَوْمِنِينَ فَخَشِينَا
أَن يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨١﴾

৮২) গতিকে আমি ইয়াকে ইচ্ছা কৰিলোঁ, তেওঁলোকৰ প্ৰভুৱে যেন তাৰ সলনি তেওঁলোকক এনে এজন ল'ৰা দান কৰে যিজনে পৰিত্ৰাত তাতোকৈ উত্তম হ'ব, আৰু যাৰ থাকিব তেওঁলোকলৈ গাত-লগা মৰম।

فَارَدْنَا أَنْ يُّبَدِّلَهُمَا رَبَّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ
زَكْوَةً وَأَقْرَبَ رَحْمًا ﴿٨٢﴾

৮৩) এতিয়া (থাকিল) সেই দেৱালৰ কথা; তাৰ অধিকাৰী আছিল নগৰৰ দুজন মাউৰা ল'ৰা; আৰু দেৱালৰ তলতে সিহঁতে পাবলগীয়া ধন পুতি থোৱা আছিল; আৰু সিহঁতৰ পিতা আছিল এজন ধাৰ্মিক পুৰুষ; সেই হেতু তোমাৰ প্ৰভুৰ এয়ে ইচ্ছা, যৌৱন প্ৰাপ্ত হোৱাৰ পাছত সিহঁতে যেন নিজৰ ধন নিজেই (খান্দি) উলিয়াই লয়, এই কাৰ্য্য তোমাৰ প্ৰভুৰ কৰুণা স্বৰূপ; আৰু মই এই কাম নিজ ইচ্ছাবে কৰা নাই; যি কেইটা বিষয়ে ধৈৰ্য্য ধৰিবলৈ অক্ষম হৈছিলো সেইবোৰৰ গূঢ়াৰ্থ এয়েই।

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي
الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ
أَبُوهُمَا صَالِحًا فَآرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا
أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً
مِّنْ رَبِّكَ ۗ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ۗ ذَٰلِكَ
تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٣﴾

৮৪) আৰু (হে মহম্মদ) সিহঁতে জুলকাৰনাইনৰ সম্বন্ধে তোমাক প্ৰশ্ন কৰে; কোৱা, তেওঁৰ বিষয়ে কিছু কথা তোমালোকৰ আগত এতিয়া পাঠ কৰিম।

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ ۗ قُلْ
سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٤﴾

৮৫) বাস্তৱতে তেওঁক আমি পৃথিৱীত ক্ষমতাবান কৰিছিলোঁ কাৰ্য্য সম্পন্ন কৰিবৰ বহু উপায়।

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٥﴾

৮৬) পিছত তেওঁ এটা বাটেৰে যাব ধৰিলে।

فَاتَّبَعَ سَبَبًا ﴿٨٦﴾

৮৭) তেওঁ পশ্চিম ফালে আগ বাঢ়ি গৈ এনে ঠাই পালে য'ৰ পৰা সূৰ্য্য অস্ত হোৱা দেখি, তেওঁ দেখিলে, সূৰ্য্য যেন ক'লা জলাহত মাৰ যাব ধৰিছে

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا
تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ ۖ وَوَجَدَ عِنْدَهَا

আৰু ওচৰতে (বসতি কৰা) এনে এটা জাতিক লগ পালে; আমি (তেওঁক) কলো, হে জুলকাৰনাইন তুমি এই লোকসকলক কষ্ট দিয়া নাইবা সিহঁতৰ সৈতে সৎ ব্যৱহাৰ কৰা (তোমাৰ ইচ্ছা)।

৮৮) তেওঁ কলে, যি অন্যায়াকাৰী তাকেহে আমি নিশ্চয় শাস্তি দিম; পিছত যেতিয়া তাক তাৰ প্ৰতিপালকৰ ওচৰলৈ উভতাই নিয়া হ'ব তেতিয়া তেওঁ তাক ভীষণ শাস্তি প্ৰদান কৰিব।

৮৯) কিন্তু যি জনে (সত্যত) বিশ্বাস কৰিব আৰু সজ কাম কৰিব সেই জনৰ নিমিত্তে থাকিব উৎকৃষ্ট প্ৰতিদান, আৰু সেই জনক আমি এনে আদেশ দিম যি তাৰ পক্ষে পালন কৰা সহজ।

৯০) তাৰ পিছত তেওঁ (পূৰ্ব পিনে) যাত্ৰা কৰিবলৈ প্ৰস্তুত হ'ল।

৯১) তেওঁ গৈ গৈ এনে ঠাই পালে য'ৰ পৰা সূৰ্য্য উদয় হোৱা দেখি; তেওঁ দেখিলে, সূৰ্য্য উদয় হোৱা ঠাইত এনে এটা জাতি বসতি কৰিছে যি জাতিক সূৰ্য্য (তাপৰ) পৰা ৰক্ষা পাবলৈ আমি কোনো আঁৰ দিয়া নাছিলোঁ।

৯২) সিহঁত এই ৰূপ অৱস্থাতেই থাকিছিল; আৰু তেওঁ কি অস্ব-শস্ব লগত নিছিল স্বৰূপতে সকলো আমাৰ জনা আছিল।

৯৩) তাৰ পিছত তেওঁ (পূৰ্ব পিনে) যাত্ৰা কৰিবলৈ প্ৰস্তুত হ'ল।

৯৪) ক্ৰমান্বয়ে তেওঁ দুখন পৰ্বতৰ মাজত থকা ঠাই পালেগৈ;

قَوْمًا قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِمَّا اَنْ تُعَذِّبَ
وَ اِمَّا اَنْ تَتَّخِذَ فِيْهِمْ حُسْنًا ﴿٨٧﴾

قَالَ اِمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ
يُرَدُّ اِلَى رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨٨﴾

وَ اِمَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهٗ جَزَاءٌ
الْحُسْنٰى ۗ وَ سَنُقُوْلُ لَهٗ مِنْ اٰمْرِنا۟ يَسْرًا ﴿٨٩﴾

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ﴿٩٠﴾

حَتّٰى اِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا
تَطْلُعُ عَلٰى قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ
دُوْنِهَا سِتْرًا ﴿٩١﴾

كَذٰلِكَ ۗ وَ قَدْ اَحْطٰنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩٢﴾

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ﴿٩٣﴾

حَتّٰى اِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَيْنِ وَجَدَ مِنْ

সেই ঠাইৰ সিফালে এনে লোকসকলক লগ পালে যিসকলে তেওঁৰ ভাষা একেবাৰে বুজি পোৱা নাছিল।

دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ
قَوْلًا ۙ ﴿٩٥﴾

৯৫) সিহঁতে (নিজ ভাষাত) তেওঁক বুজাই কলে, হে জুলকাৰনাইন, বাস্তৱিকতে ইয়াজুজ আৰু মাজুজে আমাৰ এই দেশৰ ভিতৰত (সোমাই আহি) নানাবিধ দৌৰাশ্ব্য কৰি থাকে; আমি তোমাক (যথেষ্ট) কৰ দিম; তাৰ বিনিময়ত আমাৰ আৰু সিহঁতৰ মাজত গড় এটা সাজি দিবা নে ?

قَالُوا يَا قَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ
وَمَا جُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ
نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا
وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۙ ﴿٩٥﴾

৯৬) তেওঁ উত্তৰ দিলে, মোৰ প্ৰভুৱে মোক এই বিষয়ে যি সঙ্গতি দান কৰিছে সেয়ে উত্তম; গতিকে তোমালোকে মোক (কৰ দি) কেৱল শাৰীৰিক শ্ৰমেৰে সাহায্য কৰিবা; মই তোমালোকৰ আৰু সিহঁতৰ মাজত এটা সুদৃঢ় প্ৰাচীৰ নিৰ্মাণ কৰিম।

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي
بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۙ ﴿٩٦﴾

৯৭) তোমালোকে লোৰ বহু গধুৰ চটাৰিলাক মোক আনি দিয়া। অৱশেষত তেওঁ দুখন পৰ্বতৰ মাজৰ গিৰিপথ পূৰ কৰি ওখকৈ (লোৰ) দেৱাল তুলিলে; তেওঁ (সিহঁতক) আদেশ দিলে, এতিয়া তোমালোকে জুই লগাই বতাহ দি থাকা। যেতিয়া সেই দেৱাল জ্বলি উঠিল তেওঁ কলে, এতিয়া তোমালোকে (যথেষ্ট) তাম গলাই আনি মোক দিয়া; তাকে মই সেই লোৰ ওপৰত ঢালিম।

أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۙ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ
بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا ۙ حَتَّىٰ إِذَا
جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغَ عَلَيْهِ
قَطْرًا ۙ ﴿٩٧﴾

৯৮) (প্ৰাচীৰ সজা শেষ হ'লত ইয়াজুজ আৰু মাজুজ দেৱালৰ ওপৰেদি উঠি আহিবলৈ অক্ষম হ'ল আৰু তাৰ ভিতৰেও সুৰুপা কাটি সোমাই অহা অসম্ভৱ হ'ল।

فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا
اسْتَطَاعُوا لَهُ نَبًّا ۙ ﴿٩٨﴾

৯৯) (কাম সমাধা হোৱাৰ পাছত) তেওঁ কলে, (মোৰ দ্বাৰা যে এই কাম সম্পন্ন হ'ল) ই মোৰ প্ৰভুৰ ফালৰ পৰা কৰুণা; কিন্তু যেতিয়া মোৰ প্ৰভুৰ প্ৰতিশ্ৰুতি (পূৰ্ণ হ'বৰ সময়) আহিব তেতিয়াহে এই প্ৰাচীৰ তেওঁ ধূলিকণাত পৰিণত কৰিব; আৰু মোৰ প্ৰভুৰ প্ৰতিশ্ৰুতি অটল সত্য।

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي ۚ فَإِذَا
جَاء وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ ۚ وَكَانَ
وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۝٩٩

১০০) আৰু(সেই দিনা) আমি সিহঁতক এৰি দিম যাতে ইদলে সিদলক আক্ৰমণ কৰে, তৰঙ্গৰ পাছত তৰঙ্গ উঠাৰ দৰে; আৰু(সেই সময়ত) শিঙাত ফু দিয়া হ'ব আৰু আমি সিহঁতৰ সকলোকে একেলগ কৰিম।

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي
بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ
جَمْعًا ۝١٠٠

১০১) আৰু সেই দিনা অবিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে আমি নৰক সিহঁতৰ সন্মুখলৈ লৈ আহিম।

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ
عَرْضًا ۝١٠١

১০২) এনে অবিশ্বাসীসকলৰ চকু বোৰত পৰিছিল ঢাকনি; যাৰ ফলত সিহঁত মোক স্মৰণ কৰা নাছিল, আৰু সিহঁতে(সং উপদেশৰ কথাতো) কাণ দিব নোৱাৰিছিল।

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن
ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ۝١٠٢

১০৩) কি: অবিশ্বাসীসকলে ইয়াকে ভাবিছে নে যে সিহঁতে মোক এৰি মোৰ ভৃত্যসকলক নিজৰ বন্ধক ৰূপে গ্ৰহণ কৰিব? বাস্তৱতে অবিশ্বাসীসকলৰ অতিথি সংকাৰৰ নিমিত্তে আমি প্ৰস্তুত কৰি থৈছোঁ নৰক।

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا
عِبَادِي مِن دُونِي أَوْلِيَاءَ ۗ إِنَّا أَعْتَدْنَا
جَهَنَّمَ لِّلْكَافِرِينَ نَزُلًا ۝١٠٣

১০৪) তুমি কোৱা, নিজে কৰা কাৰ্য্যসমূহত কোন সবাতোকৈ অধিক ক্ষতিগ্ৰস্ত আমি তোমা-লোকক জানিবলৈ দিম নে?

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۝١٠٤

১০৫) সেইসকলৰ কাৰ্য্য প্ৰচেষ্টা ব্যৰ্থ হ'ল এই পাৰ্থিৱ জীৱনত, অথচ সিহঁতে ধাৰণা কৰে যে সিহঁতে উৎকৃষ্ট কাৰ্য্যহে কৰিছে।

الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ

صُنْعًا ۝

১০৬) যিসকলে অবিশ্বাস কৰিছে নিজ প্ৰভুৰ নিদৰ্শনসমূহত আৰু তেওঁৰ স্বদৰ্শনত সেইসকল ইহঁতেই; সেই কাৰণে সিহঁতৰ সকলো কাৰ্য্য নিষ্ফল হ'ল। গতিকে পুনৰুত্থানৰ দিনা সিহঁতে কৰা কাৰ্য্যৰ প্ৰতি আমি একো গুৰুত্ব অৰ্পন নকৰো।

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ

لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزُنًا ۝

১০৭) যিহেতু সিহঁতে অবিশ্বাস কৰিছিল আৰু মোৰ নিদৰ্শনসমূহ আৰু মোৰ বচুলসকলক লৈ উপহাস কৰিছিল, (আজি) নৰকেই হৈছে সিহঁতৰ প্ৰতিফল।

ذَلِكَ جَزَاءُ وَّهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا
وَاتَّخَذُوا الْبَيْتَ وَرُسُلِي هُزُؤًا ۝

১০৮) যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰে আৰু সৎ কাৰ্য্য কৰে সেইসকলৰ অতিথি সৎ কাৰৰ নিমিত্তে থাকিব স্বৰ্গৰ উদ্যানসমূহ।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ
لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۝

১০৯) তাতে সেইসকলে চিৰকাল বাস কৰিব; তেওঁলোকে সেই ঠাইৰ সলনি অইন ঠাইৰ হেঁপাহ নকৰিব।

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ۝

১১০) তুমি কোৱা, মোৰ প্ৰভুৰ বাণীসমূহ (লিপিবদ্ধ কৰিবলৈ) এখন সাগৰৰ পানী যদি চিয়াহী হয়, তেন্তে মোৰ প্ৰভুৰ বাণীসমূহ লিখা শেষ হোৱাৰ আগতে সেই সাগৰৰ পানী শুকাই যাব, যদিও আমি তাৰে সদৃশ আৰু এখন সাগৰ সংযোগ কৰো।

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَّكَلِمَتِ رَبِّي
لَنفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَتُ رَبِّي
وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ۝

১১১) তুমি কোৱা, মই তোমালোকৰেই নিচিনা এজন মানৱ মাত্ৰ; অৱশ্যে মোৰ প্ৰতি (আল্লাহৰ পৰা) প্ৰত্যাদেশ হৈছে; তোমালোকৰ

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ
أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا

উপাস্য এজন একমাত্ৰ উপাস্য । لِقَاءِ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا
 গতিকে যিয়ে নিজ প্ৰভুৰ সন্দৰ্শনৰ
 কামনা কৰে, তেওঁৰ এয়ে উচিত, يُشْرِكُ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ۝
 তেওঁ যেন সৎকাৰ্য্য কৰে আৰু নিজ
 প্ৰভুৰ উপাসনাত অইনক অংশী
 নাপাতে ।

سُورَةُ مَرْيَمَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ آيَةً وَسِتَّةٌ رُكُوعَاتٌ

চুৰা-১৯ MARYM

মৰয়ম (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) কাফ, হা, ইয়া, আইন, ছাদ ।

كَهْيَعَصُّ ②

أَنْتَ كَافٍ وَهَادٍ يَا عَالِمُ يَا صَادِقُ

৩) তোমাৰ প্ৰভুৰ ফালৰ পৰা এই
জিকৰ (কোৰ-আন) কৃপাৰ, ভৃত্য
জাকাৰিয়াৰ প্ৰতি ।

ذَكَرَ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ③

৪) যেতিয়া তেওঁ নিজ প্ৰভুৰ ওচৰত
নিৰৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল ।

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ④

৫) (আৰু এইদৰে) কৈছিল হে মোৰ
প্ৰভু, বাস্তৱতে মোৰ অস্থি এতিয়া
জীৰ্ণ হ'ল । আৰু বান্ধক্যৰ হেতু
মূৰৰ চুলি পকি ধক্ধকীয়া হ'ল;
আৰু হে মোৰ প্ৰভু, তোমাৰ ওচৰত
প্ৰাৰ্থনা কৰি মই কেতিয়াও বিফল
হোৱা নাই ।

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ
الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ
شَقِيًّا ⑤

৬) আৰু মোৰ (মৃত্যুৰ) পাছত মোৰ
জাতিৰ (ব্যৱহাৰ কেনে হ'ব) সেই
সম্বন্ধে আশঙ্কা কৰো, কাৰণ মোৰ স্ত্ৰী
বন্ধ্যা; গতিকে তুমি নিজ সন্নিধানৰ
পৰা মোক এনে এজন (পুত্ৰ) দান
কৰা ।

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي
وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي
مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ⑥

৭) যিজন মোৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব
আৰু ইয়াকু বৰ জ্ঞাতিৰ (মঙ্গলৰ)
কিছু ভাগ লাভ কৰিব; আৰু হে প্ৰভু
সেইজনক (তোমাৰ) সন্তুষ্টি লাভ
কৰিবৰ উপযোগী কৰিবা ।

يُرِيثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ ۖ وَاجْعَلْهُ
رَبِّ رَضِيًّا ⑦

৮) (এই প্ৰাৰ্থনাৰ আল্লাই উত্তৰ দিলে) হে জাকাৰীয়া, এজন পুত্ৰৰ (জন্মৰ) শুভ-সংবাদ আমি তোমাক দান কৰিলোঁ; তাৰ নাম দিয়া হ'ব ইয়াহিয়া; ইতিপূৰ্বে এই নাম আমি দান কাৰো নিমিত্তে স্থিৰ কৰা নাই।

يُزَكِّرِيَا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلْمٍ اسْمُهُ
يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ⑧

৯) তেওঁ কলে, হে মোৰ প্ৰভু, মোৰ ল'ৰা হ'ব কেনেকৈ? যিস্থলত মোৰ পত্নী হৈছে বন্ধ্যা, আৰু স্বৰূপতে মই নিজেও বান্ধক্যৰ অন্তিম অৱস্থা পাইছোঁ।

قَالَ رَبِّ أَلَيْسَ لِي غُلْمٌ وَكَانَتْ
أَمْرَاتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ
عِتْيًا ⑨

১০) আল্লাই কলে, এইদৰেই ঘটিব; তোমাৰ প্ৰভুৱে কৈছে, এনে কাৰ্য্য মোৰ পক্ষে সহজ; স্বৰূপতে আদিত্তে তোমাক মইয়ে সৃজন কৰিছিলোঁ, অথচ তেতিয়া তোমাৰ অস্তিত্বই নাছিল।

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْنٍ
وَقَدْ خَلَقْتِكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ⑩

১১) জাকাৰিয়াই কলে, হে মোৰ প্ৰভু, মোৰ কাৰণে তুমি এটা নিদৰ্শন নিৰ্ণয় কৰি দিয়া; আল্লাই উত্তৰ দিলে, ভাল তুমি কাৰো সৈতে একেৰাহে তিনি ৰাতিলৈকে কথা নাপাতিবা; তোমাৰ কাৰণে থাকিল এয়ে নিদৰ্শন।

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ۖ قَالَ آيَتُكَ إِلَّا
تُكِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ⑪

১২) পিছত তেওঁ উপাসনাৰ কোঠালীৰ পৰা ওলাই নিজ জ্ঞাতিৰ আগত উপস্থিত হ'ল, আৰু তেওঁলোকক ইঙ্গিতৰে বুজালে, তোমালোকেও (মোৰ দৰে) পুৱা আৰু গধূলি (আল্লাহৰ) পৱিত্ৰতাৰ কীৰ্ত্তন কৰিবা।

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ
إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ⑫

১৩) (কালক্ৰমে আল্লাহৰ বাণী পূৰ্ণ হোৱাৰ পাছত) আদেশ হ'ল, ইয়াহিয়া তুমি এই পুথিখন দৃঢ়মন হৈ ধৰি থাকা। আৰু ডেকা বয়সতেই

يُحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ ۗ وَآتَيْنَاهُ

আমি তেওঁক দান কৰিছিলোঁ পূৰ্ণ
জ্ঞান।

الْحُكْمَ صَبِيًّا ۝۱۳

১৪) আৰু হৃদয়ৰ কোমলতা; আৰু
আত্মাৰ পৰিত্ৰতা নিজ সন্নিধানৰ পৰা
তেওঁক দান কৰিলোঁ; আৰু তেওঁ
এজন ধৰ্মপৰায়ণ পুৰুষ হৈ পৰিল।

وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكَاةً ۖ وَكَانَ تَقِيًّا ۝۱۴

১৫) আৰু নিজ পিতৃ-মাতৃৰ লগত
ভাল ব্যৱহাৰ কৰিছিল, আৰু তেওঁ
নিৰ্দয়, অবাধ্য নাছিল।

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا
عَصِيًّا ۝۱۵

১৬) আৰু তেওঁ আছিল শান্তিৰ
ভাগী যিদিনা তেওঁ জন্ম গ্ৰহণ
কৰিছিল, আৰু যিদিনা তেওঁৰ
তিৰোধান হ'ব আৰু যিদিনা তেওঁৰ
পুনৰুত্থান হ'ব।

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ
وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۝۱۶

১৭) আৰু (হে মহম্মদ) তুমি মৰিয়ম
সম্বন্ধে এই গ্ৰন্থৰ বিৱৰণ মনত
পেলোৱা, যেতিয়া তেওঁ নিজ
পৰিয়ালৰ পৰা আঁতৰ হৈ পূৰ্বফালৰ
এখন ঠাইলৈ গুচি গ'ল।

وَإِذْ كُرِيَ الْكِتَابَ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ
مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ۝۱۷

১৮) তেতিয়া সিহঁতে নেদেখাকৈ
তেওঁ আঁৰ দি নিলগ হ'ল; পিছত
আমি তাইৰ ওচৰলৈ আমাৰ (বাণী
বহন কৰা) ফিৰিস্তা প্ৰেৰণ কৰিলোঁ;
আৰু মৰিয়মৰ আগত তেওঁ মানুহৰ
অবিকল ৰূপ ধৰি উপস্থিত হ'ল।

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا
فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا
بَشَرًا سَوِيًّا ۝۱۸

১৯) মৰিয়মে কলে, যদি তুমি
আল্লাহক ভয় কৰা, মই তোমাৰ পৰা
পৰম কৰুণাময় আল্লাহৰ ওচৰত
আশ্ৰয় ভিক্ষা কৰিছোঁ।

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ
إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ۝۱۹

২০) তেওঁ কলে, মই তোমাৰ প্ৰভুৰ
এজন সংবাদ বাহক মাথোন; (মোক
পঠোৱা হৈছে) যাতে তোমাক এটি
পৰিত্ৰ সন্তানৰ (শুভ সংবাদ) দিওঁ।

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ
غُلَامًا زَكِيًّا ۝۲০

২১) মৰিয়মে কলে, মোৰ সন্তান কেনেকৈ হ'ব যি স্থলত পুৰুষে মোক স্পৰ্শ কৰা নাই, আৰু মই কেতিয়াও অসতী নাছিলোঁ।

قَالَتْ أَلَيْسَ لِي غُلْمٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكْ بَغِيًّا ①

২২) তেওঁ কলে, (আল্লাহৰ ইচ্ছা) এইদৰেই; তোমাৰ প্ৰভুৱে কৈছে, এনে কাৰ্য্য মোৰ পক্ষে সহজ; আৰু ইয়াৰ অৰ্থ এই, আমি তেওঁক মানৱৰ নিমিত্তে নিদৰ্শন, আৰু আমাৰ কৰুণা স্বৰূপ কৰি পঠাম; আৰু এই সিদ্ধান্ত অটল, নিবন্ধ।

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَٰئِنٍ ۚ
وَلَنَجْعَلَنَّ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا ۚ
وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ②

২৩) আৰু তেওঁ তাক গৰ্ভত ধাৰণ কৰিলে; পিছত তাকে লৈ (মানুহৰ পৰা) আঁতৰি দূৰৰ ঠাইলৈ গ'ল।

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ③

২৪) তাৰ পাছত প্ৰসৱ বেদনা আৰম্ভ হোৱাত তেওঁ খেজুৰ গছ এজোপাৰ গুৰিলৈ যাবলৈ বাধ্য হ'ল। তেওঁ কলে, হয় (কি ধাৰণ বেদনা) ইয়াৰ পূৰ্বেই মোৰ মৰণ হোৱা হেঁতেন আৰু মই সমূলি বিস্মৃত হোৱা হেঁতেন।

فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ ۖ
قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِثُّ قَبْلِ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مِّنْهَا ④

২৫) সেই সময়ত তাইৰ তলৰ ঠাইৰ পৰা এজন মাত দিওঁতাই (ফিৰিস্তাই) মাত দিলে, তুমি শোক নকৰিবা; (চোৱাঁ) স্বৰূপতে তোমাৰ প্ৰভুৱে তোমাৰ (পদৰ) তলেদি জুৰি এখন বোৱাইছে।

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ⑤

২৬) আৰু তুমি খেজুৰ গছজোপাৰ গা ধৰি নিজৰ ফালে টানি জোকাৰ মাৰা; তোমাৰ ওচৰতে ডালৰ পৰা পৰিব বহু তাজা পূৰঠ খেজুৰ।

وَهَزِيءَ إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا ⑥

২৭) তেতিয়া তাকে খাই আৰু পানী পান কৰি নিজৰ নয়ন শীতল কৰিবা। কিন্তু যদি কোনো এজন মানুহকো অহা দেখিবলৈ পোৱা তাকে (ইঙ্গিতৰ যোগেদি) ইয়াকে

فَكُلِيْ وَأَشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا ۚ فَامَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُوْلِيْ إِنِّي نَذَرْتُ

বুজাবা, মই কৰুণাময় আল্লাহৰ আগত ব্ৰত ধৰিছোঁ ৰোজা পালন কৰিবলৈ; সেই কাৰণে আজি মই কোনো মানুহৰে সৈতে কথা পাতিবলৈ অক্ষম।

لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أَكَلِمَ الْيَوْمَ
إِنْسِيًّا ١٧

২৮) অৱশেষত তেওঁ নিজৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ ল'ৰাটিক বাহনত লৈ আহিল; সিহঁত (তেওঁক দেখামাত্ৰ) কলে, হে মৰিয়ম, স্বৰূপতে তুমি বৰ বেয়া কাম কৰিছা।

فَأْتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ ١٨
لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ١٩

২৯) হে হাৰুনৰ ভগিনী, তোমাৰ পিতৃ অসৎ মানুহ নাছিল, আৰু তোমাৰ মাতৃও অসতী নাছিল।

يَاخْتِ هُرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْءٍ
وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا ٢٠

৩০) কিন্তু তাই ল'ৰাটিক ফালে আঙুলিয়ালে; সিহঁতে কলে, আমি তাৰ সৈতে কি কথা পাতিম? সি (সৰু ল'ৰা) দোলনৰ কেঁচুৱাৰ দৰে।

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ٢١
قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ
كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ٢٢

৩১) ল'ৰাটিয়ে নিজেই মাতলগালে, মই আল্লাহৰ এজন সেৱক, তেওঁ মোক পুথি দান কৰিছে আৰু মোক নবী নিয়োজিত কৰিছে।

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ٢٣
لُحْتُ الْكِتَابِ
وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ٢٤

৩২) আৰু যতে মই থাকো ততে তেওঁ মোক মঙ্গলৱন্ত কৰিছে; আৰু জীয়াই থকা পৰ্য্যন্ত মোক তেওঁৰে নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ আৰু জাকাত দিবলৈ আদেশ দিছে।

وَجَعَلَنِي مُبْرَكًا آيِنَ مَا كُنْتُ
وَأَوْصِنِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ
حَيًّا ٢٥

৩৩) আৰু (তেওঁ আদেশ দিছে) নিজ মাতৃৰ সেৱা কৰিবলৈ; তেওঁ মোক অহঙ্কাৰী, দুৰ্ভগীয়া পুৰুষ কৰা নাই।

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي ٢٦
وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا
شَقِيًّا ٢٧

৩৪) আৰু (তেওঁৰ) শাস্তি মোৰ প্ৰতি, যিদিনা মোৰ জন্ম হৈছিল, আৰু যিদিনা মোৰ মৃত্যু ঘটিব, আৰু যিদিনা জীৱিত হৈ মোৰ পুনৰুত্থান হ'ব।

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ
وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ٢٨

৩৫) এয়ে মৰিয়মৰ পুত্ৰ ঈছা; এয়াই সেই সত্য কথা, যি বিষয়ে সিহঁতে সংশয়ত পৰিছে।

ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ
الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٥﴾

৩৬) কোনো এজনক তেওঁ পুত্ৰ ৰূপে গ্ৰহণ কৰে ই আল্লাহৰ যোগ্য নহয়; তেওঁ পৰম পৰিত্ৰ; যেতিয়া তেওঁ কোনো কাৰ্য্য সম্পন্ন কৰিবলৈ সক্ষম কৰে, তেওঁ সেই সম্বন্ধে আদেশ দিয়ে মাথোন, সম্পন্ন হোৱা আৰু সেয়ে কাৰ্য্য সম্পন্ন হয়।

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وُلْدٍ سُبْحَانَهُ
إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٣٦﴾

৩৭) আৰু একো সন্দেহ নাই, আল্লাহ মোৰ প্ৰতিপালক আৰু তোমালোকৰো প্ৰতিপালক; গতিকে তেওঁৰে আৰাধনা কৰা; এয়ে সজ বাট।

وَإِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٧﴾

৩৮) কিন্তু সিহঁতৰ মাজৰ সম্প্ৰদায়সমূহে পৰস্পৰ বিৰোধ কৰিব ধৰিলে; গতিকে সেই মহাদিনৰ আগমন সম্বন্ধে যিসকলে অবিশ্বাস কৰিছে সেইসকলৰ প্ৰতি শিক্।

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ
فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٨﴾

৩৯) যিদিনা সিহঁত আমাৰ সন্মুখত উপস্থিত হ'বহি সিহঁতৰ কাণে সকলো শুনিবলৈ পাব আৰু চকুৰে সকলো দেখিবলৈ পাব; কিন্তু আজিৰ দিনা অবিশ্বাসীসকলে প্ৰকাশ্য ভ্ৰান্তিত পৰি আছে।

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصُرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ
الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٩﴾

৪০) আৰু (হে মহম্মদ) সেই সন্তাপৰ দিন সম্বন্ধে সিহঁতক তুমি সতৰ্ক কৰি দিয়া; যিদিনা সকলো বিষয়ৰ মীমাংসা কৰি দিয়া হ'ব; কিন্তু (আজি) সিহঁত আওকণীয়া হৈ পৰি আছে আৰু সিহঁতে বিশ্বাস স্থাপন নকৰে।

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ
الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٤٠﴾

৪১) এই পৃথিৱীৰ আৰু তাত থকা সকলোৰে আমিয়ে উত্তৰাধিকাৰী, আৰু আমাৰে ওচৰলৈকে সিহঁতৰ সকলোকে ওভতাই নিয়া হ'ব।

إِنَّا لَنَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا يُرْجِعُونَ ٤١

৪২) আৰু (হে মহম্মদ) ইব্ৰাহিমৰ কথা যি এইখন গ্ৰন্থত (উল্লেখ) আছে তুমি বৰ্ণনা কৰা; নিশ্চয় তেওঁ আছিল সত্যপৰায়ণ নবী।

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ٤٢

৪৩) (সেই সময়ৰ কথা) যেতিয়া তেওঁ নিজৰ পিতাক কৈছিল, হে মোৰ পিতা, যি শুনা নাপায়, আৰু যি দেখা নাপায় আৰু যাৰ পৰা তোমাৰ একো উপকাৰ সাধন নহয়, তাৰ পূজা তুমি কিয় কৰা ?

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ٤٣

৪৪) হে মোৰ পিতা, সঁচাকৈয়ে যি জ্ঞান মোৰ ওচৰলৈ আহিছে সেই জ্ঞান তোমাৰ ওচৰলৈ অহা নাই; এতেকে তুমি মোৰ অনুসৰণ কৰা; মই তোমাক সজ বাটেদি লৈ যাম।

يَأْتِ ابْنِي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ٤٤

৪৫) হে মোৰ পিতা, চয়তানৰ পূজা নকৰিবা; নিশ্চয় চয়তান হৈছে পৰম কৰুণাময় আল্লাহৰ বিৰোধী।

يَأْتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ٤٥

৪৬) হে মোৰ পিতা, মোৰ এয়ে ভয়, জানোচা পৰম কৰুণাময় আল্লাহৰ শাস্তিয়ে তোমাক স্পৰ্শ কৰে আৰু তুমি চয়তানৰ বন্ধু হৈ পৰা।

يَأْتِ ابْنِي إِخَافُ أَنْ يَمْسَكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ٤٦

৪৭) তেওঁৰ পিতাকে কলে, হে ইব্ৰাহিম, তুমি কি মোৰ উপাস্য বিলাকক বেয়া পাই বৰ্জন কৰিছা; যদি তুমি (এনে আচৰণৰ পৰা) বিৰত নোহোৱা মই নিশ্চয় তোমাক শিল দলিয়াই মাৰি পেলাম; নতুবা কি ছুকালৰ নিমিত্তে মোক এৰি ওলাই যোৱা।

قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ هِيَ إِلَّا إِبْرَاهِيمُ لَيْسَ لِمُتَنِّتِهِ لَارْجَمَتِكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ٤٧

৪৮) তেওঁ কলে, (বাৰু মই ওলাই যাওঁ) তোমাৰ প্ৰতি আল্লাহৰ শান্তি; এতিয়া তোমাৰ কাৰণে মই নিজ প্ৰভুৰ ওচৰত ক্ষমা ভিক্ষা কৰিম; নিশ্চয় মোৰ প্ৰতি তেওঁ অতিশয় দয়ালু।

قَالَ سَلَّمَ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي ط
إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ٤٨

৪৯) আৰু মই এতিয়া নিলগ হৈছোঁ তোমালোকৰ পৰা, আৰু সেইবিলাকৰ পৰা যিবিলাকক তোমালোকে অৰ্চনা কৰা আল্লাহক এৰি; আৰু মই উপাসনা কৰিম মোৰ প্ৰতিপালকৰ; মই আশা কৰো মোৰ প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি মই কেতিয়াও বিফল মনোৰথ নহওঁ।

وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ
رَبِّي شَقِيًّا ٤٩

৫০) পিছত যেতিয়া তেওঁ সেইবিলাকক, আৰু যি উপাস্য বিলাকক সিহঁতে আল্লাহক এৰি অৰ্চনা কৰিছিল সিহঁতক পৰিত্যাগ কৰিলে, আমি তেওঁক ইচ্ছাক আৰু ইয়াকুবক দান কৰিলোঁ আৰু প্ৰত্যেকজনকে নবী পাতিলোঁ।

فَلَمَّا اعْتَزَلْتَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ ۗ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ط
وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ٥٠

৫১) আৰু তেওঁলোকক আমি নিজ কৰুণাৰ (প্ৰচুৰ) অংশ দান কৰিলোঁ, আৰু তেওঁলোকৰ নিমিত্তে স্থিৰ কৰিলোঁ সত্যৰ মহান (জগতব্যাপী) খ্যাতি।

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ
لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ٥١

৫২) আৰু (হে মহম্মদ) এই গ্ৰন্থত উল্লেখ হোৱা মুচাৰ আখ্যান তুমি বৰ্ণনা কৰা; অৱশ্যে তেওঁ (আল্লাহৰ) এজন সংবাদ বাহক, এজন নবী।

وَأذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ
مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ٥٢

৫৩) আৰু তুৰ পৰ্বতৰ সোঁফালৰ পৰা আমি তেওঁক আহ্বান কৰিছিলোঁ, আৰু তেওঁক নিজ সন্নিধানলৈ আনিছিলোঁ মিলন-আলাপৰ অৰ্থে।

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ
وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ٥٣

৫৪) আৰু আমি নিজ কৰুণাৰ দ্বাৰা তেওঁৰ লগতে তেওঁৰ ভ্ৰাতৃ হাৰুনক নবী পাতিছিলোঁ (যাতে তেওঁ মুচাক সহায় কৰিব পাৰে) ।

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۝٥٤

৫৫) আৰু (হে মহম্মদ) এই গ্ৰন্থত উল্লেখ হোৱা ইছমাইলৰ আখ্যান তুমি বৰ্ণনা কৰা; অৱশ্যে তেওঁ নিজ অঙ্গীকাৰত সত্যপৰায়ণ আছিল; আৰু তেওঁ আছিল (আল্লাহৰ) এজন সংবাদবাহক, এজন নবী ।

وَأذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝٥٥

৫৬) আৰু তেওঁ নিজৰ পৰিয়ালক আদেশ দিছিল নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ আৰু জাকাত দিবলৈ; আৰু তেওঁ নিজ প্ৰভুৰ চৰণত আছিল তেওঁৰ প্ৰিয়জন হৈ ।

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝٥٦

৫৭) আৰু (হে মহম্মদ) এই গ্ৰন্থত উল্লেখ হোৱা ইদ্রীচৰ আখ্যান তুমি বৰ্ণনা কৰা; নিশ্চয় তেওঁ আছিল এজন সত্যপৰায়ণ পুৰুষ, এজন নবী ।

وَأذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۝٥٧

৫৮) আৰু তেওঁক আমি সমুন্নত স্থানলৈ তুলি নিছিলোঁ ।

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝٥٨

৫৯) আদম-জ্ঞাতিৰ নবীসকলৰ মাজত এই সকলৰ প্ৰতি আল্লাই (বিশেষকৈ) অনুগ্রহ বৰ্ষণ কৰিছিল; আৰু যিসকলক নুহৰ লগতে (নাৰত) তুলিছিলোঁ সেইসকলৰ বংশধৰ এইসকল; আৰু ইব্ৰাহিম আৰু ইছমাইলৰ বংশধৰ; আৰু যিসকলক আমি সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰিছিলোঁ আৰু (নিজ অনুগ্রহৰ কাৰণে) বাছি লৈছিলোঁ সেই সকলকো; যেতিয়া তেওঁলোকৰ সন্মুখত পৰম কৰুণাময় আল্লাহৰ আয়াতসমূহ পাঠ কৰা হৈছিল, তেওঁলোকে সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰি আৰু কান্দি কান্দি মাটিত পৰিছিল ।

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذْ تَتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۝٥٩

الْحَقُّ
حَقِيقًا

৬০) কিন্তু পিছত এনেবোৰ বংশধৰ তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰী হৈছিল যিসকলে নমাজৰ অভ্যাস ত্যাগ কৰিছিল আৰু কাম-প্ৰবৃত্তি চৰিতাৰ্থ কৰিবলৈ বিচাৰিছিল; ইয়াৰ ফলত আগলৈ সিহঁতে নিজ বিৰোধীতাৰ (প্ৰতিফলৰ) সন্মুখীন হ'ব।

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا
الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ
يَلْقَوْنَ غِيًّا ۝

৬১) সেইসকলৰ বাহিৰে যিসকলে অনুতাপ কৰিছিল আৰু বিশ্বাস স্থাপন কৰিছিল আৰু সজ কাম কৰিছিল; তাৰ প্ৰতিদান স্বৰূপে সেইসকলে স্বৰ্গৰ উদ্যানৰ ভিতৰত প্ৰবেশ কৰিব, আৰু সেইসকলৰ প্ৰতি অকণো অন্যায়ে কৰা নহ'ব।

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ
شَيْئًا ۝

৬২) সেই উদ্যানসমূহ চিৰকলীয়া; সেইসকলৰ প্ৰতিশ্ৰুতি পৰম কৰুণাময় আল্লাই আপোন ভৃত্য সকলক অদৃশ্য ভাৱে দান কৰিছে; বাস্তৱতে তেওঁৰ প্ৰতিশ্ৰুতিৰ আগমন সুনিশ্চিত।

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ
بِالْغَيْبِ ۗ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۝

৬৩) তাত সেইসকলে শান্তি সন্তোষ ভিন্ন আন অযথা কথা শুনা নাপাব, আৰু পুৰা আৰু সন্ধিয়া নিজৰ আহাৰ পাই থাকিব।

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا نَجْوًا إِلَّا سَلَامًا ۗ وَلَهُمْ
رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝

৬৪) এইখনেই সেই উদ্যান যাৰ উত্তৰাধিকাৰী আপোন ভৃত্যসকলৰ মাজৰ সেইসকলকে কৰিছে। যিসকলে নিজকে পাপৰ পৰা বক্ষা কৰি থাকে।

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا
مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۝

৬৫) আৰু (ফিৰিস্তাসকলে ক'ব) তোমাৰ প্ৰভুৰ আদেশ ভিন্ন আমি কেতিয়াও অবতৰণ নকৰো; আমাৰ সন্মুখত আগলৈ (ভৱিষ্যতে) যি ঘটিব, আৰু আমাৰ পিছত (অতীতত) যি ঘটিছিল আৰু ইয়াৰ

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ ۗ لَهُ مَا
بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ ۗ

মাজতে (বৰ্তমান কালত) যি ঘটি আছে সকলো তেওঁৰ ক্ষমতা আৰু জ্ঞানৰ অধীন।

وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۝١٥

৬৬) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ আৰু উভয়ৰ মাজত অৱস্থিত সকলোৰে প্ৰতিপালক তেওঁৰেই; গতিকে তুমি তেওঁৰেই আৰাধনা কৰা, আৰু তেওঁৰ আৰাধনাৰ নেৰা-নেপেৰাকৈ যল্ল লবা; তুমি অইন কোনো জনক জানা নে যি তেওঁৰ সমানে পূজনীয় হ'ব পাৰে ?

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ
لَهُ سَمِيًّا ۝١٦

৬৭) আৰু মানুহে কয়, ই কি সঁচাকৈয়ে সম্ভৱ, মোৰ মৃত্যু হোৱাৰ পাছত মোক পুনৰজীৱিত কৰি তোলা হ'ব।

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ
أُخْرَجُ حَيًّا ۝١٧

৬৮) কি: মানুহে স্মৰণ নকৰে নে আদিত তাক আমি সৃজন কৰিছোঁ, অথচ (তেতিয়া) তাৰ অস্তিত্ব নে নাছিল ?

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ
وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ۝١٨

৬৯) চোৱাঁ (হে মহম্মদ) তোমাৰ প্ৰভুৰ শপত, নিশ্চয় সিহঁতক আৰু চয়তানবিলাকক একেলগ কৰিম; পিছত নিশ্চয় আমি সিহঁতক নৰকৰ ফালে আঠুমূৰীয়া কৰি উপস্থিত কৰিম;

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ
لَنَحْضُرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ۝١٩

৭০) তাৰ পিছত প্ৰত্যেক দলৰ পৰা আমি নিশ্চয় এনেসকল মানুহক উলিয়াই বেলেগ কৰিম যিসকল পৰম কৰুণাময় আল্লাহৰ কঠোৰ বিৰুদ্ধাচাৰী আছিল।

ثُمَّ لَنَنْزَعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ
عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ۝٢٠

৭১) আৰু আমি নিশ্চয় ভালকৈ জানো, সেই নৰকৰ ভিতৰত প্ৰবেশ কৰিবৰ বেছি উপযোগী কোন।

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا
صِلِيًّا ۝٢١

৭২) আৰু তোমালোকৰ মাজত এনে এজনো নাই যি নৰকত নমাৰ পৰা নিস্তাৰ পাব, ই তোমাৰ প্ৰভুৰে স্থিৰ কৰা অটল সিদ্ধান্ত।

وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ
حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٧٢﴾

৭৩) আৰু যিসকল ধৰ্মপৰায়ণ সেইসকলক আমি পৰিত্ৰাণ কৰিম; আৰু অন্যায়কাৰী সকলক নৰকত থাকিবলৈ এৰিম আঁঠুকাঢ়া অৱস্থাত।

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ
فِيهَا جثِيًّا ﴿٧٣﴾

৭৪) আৰু যেতিয়া আমাৰ সুস্পষ্ট নিদৰ্শনসমূহ সিহঁতৰ সন্মুখত বগোৱা হয়, যিসকল অবিশ্বাসী সিহঁতে যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে সেইসকলক (গৰ্ব কৰি) কয়, চোৱাঁ এই দুয়োদলৰ মাজত কোন দলৰ অৱস্থান উত্তম আৰু সঙ্গীসকল শ্ৰেষ্ঠ।

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمُ آيَاتُنَا بِآيَاتِ الَّذِينَ
كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا ۗ أَيْ الْفَرِيقِينَ
خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٤﴾

৭৫) অথচ সিহঁতৰ পূৰ্বে এনে কিমান জাতিক আমি ধ্বংস কৰিছোঁ যিসকল সিহঁততকৈয়ো শ্ৰেষ্ঠ আছিল, সাজ-সম্পাদত আৰু বাহিৰা আড়ম্বৰত।

وَكَمُ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ
أَحْسَنُ أَثَاثًا وَرِيًّا ﴿٧٥﴾

৭৬) (হে মহম্মদ) তুমি কোৱা, যি ভ্ৰান্তিতপৰি আছে তাক পৰম কৰুণাময় আল্লাই বহুকাললৈ অৱকাশ দিয়ে; অৱশেষত যি বিষয়ে সিহঁতক সতৰ্ক কৰি দিয়া হৈছিল তাকে সিহঁতে দৃষ্টি কৰিব, (প্ৰতিশ্ৰুতি) শাস্তি নাইবা নিৰূপিত সময়; তেতিয়াহে সিহঁতে জানিব পাৰিব কাৰ অৱস্থান অধিক নিকৃষ্ট আৰু কাৰ সঙ্গ বেছি দুৰ্বল।

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ
الرَّحْمَنُ مَدَدًا ۗ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا
يُوعَدُونَ ۖ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ ۗ
فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ
جُنْدًا ﴿٧٦﴾

৭৭) আৰু যিসকলে সজ বাটেদি চলে, সেইসকলক আল্লাই আৰু বেছিকৈ সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰে; আৰু যি সৎ কাৰ্যসকল যুগমীয়া সেইবিলাক তোমাৰ প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰতিদান

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى ۗ
وَالْبَقِيَّةُ الصَّلِحَةُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ

স্বৰূপে উত্তম আৰু পৰিণাম ৰূপেও শ্ৰেষ্ঠ ।

ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٧﴾

৭৮) (হে মহম্মদ) তুমি ভাবি চাইছা নে, সেইজনৰ অৱস্থা কি হ'ব যি জনে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ অস্বীকাৰ কৰে, আৰু ইয়াকে কয়, ইয়াত একো সন্দেহ নাই মোকো দিয়া হ'ব ধন-সম্পত্তি আৰু সন্তান-সন্ততি ।

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ
لَأُوتَيْنَ مَا لَا وَالِدًا ۗ ﴿٧٨﴾

৭৯) যি অদৃশ্য তাৰ সম্ভেদ সি পাইছে নে, নাই বা সেই সম্বন্ধে পৰম কৰুণাময় আল্লাহৰ পৰা অস্বীকাৰ লৈ থৈছে নে ?

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ
عَهْدًا ۗ ﴿٧٩﴾

৮০) ই অসম্ভৱ কথা: যি সি আৰোপ কৰিছে আমি নিশ্চয় লিপিবদ্ধ কৰিম, আৰু শাস্তিৰ যি অংশ তাৰ নিমিত্তে নিৰ্দিষ্ট আছে তাক আৰু বৰ্দ্ধিত কৰিম ।

كَلَّا ۗ سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ
مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۗ ﴿٨٠﴾

৮১) আৰু যি বস্তৰ ওপৰত (তাৰ অধিকাৰ আছে বুলি) সি কয় তাৰো অধিকাৰী আমিহে হম; আৰু সি আহিব লগা হ'ব আমাৰ ওচৰলৈ অকলশৰীয়া হৈ ।

وَوَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۗ ﴿٨١﴾

৮২) আৰু আল্লাহক এৰি আন উপাস্যবিলাক সিহঁতে গ্ৰহণ কৰিছে, সিহঁতে যেন সিহঁতক ক্ষমতা দান কৰিব ।

وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِّيَكُونُوا
لَهُمْ عِزًّا ۗ ﴿٨٢﴾

৮৩) ই অসম্ভৱ কথা: অবিশ্বাসী সকলে যে সিহঁতৰ উপাসনা কৰিছিল এই কথা উপাস্যবিলাকে (মহা বিচাৰৰ দিনা) অস্বীকাৰ কৰিব; তদুপৰি সিহঁত সিহঁতৰ ঘোৰ বিৰোধী হৈ পৰিব ।

كَلَّا ۗ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ
وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۗ ﴿٨٣﴾

৮৪) (হে মহম্মদ) তুমি লক্ষ্য কৰা নে, অবিশ্বাসীসকলৰ প্ৰতি আমি চয়তানবিলাকক (প্ৰভাৱশালী কৰি) পঠাইছোঁ ?

الْمُتَرَاتِنًا أَرْسَلْنَا الشَّيْطِينَ عَلَى

সিহঁতে সিহঁতক অনবৰত উদ্দীপ্ত কৰি থাকে।

الْكَافِرِينَ تَوَزُّهُمْ آزًا ﴿٨٤﴾

৮৫) গতিকে সিহঁতৰ সম্বন্ধে তুমি লৰালৰি নকৰিবা; আমি নিজেই সিহঁতৰ গণনা সম্পূৰ্ণৰূপে লৈ আছোঁ।

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٥﴾

৮৬) (কিয়ামতৰ) দিনা আমি ধৰ্মপৰায়ণসকলক পৰম কৰুণাময় আল্লাহৰ সন্মুখত অতিথি ৰূপে সমবেত কৰিম।

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفَدًّا ﴿٨٦﴾

৮৭) আৰু আমাৰ অপৰাধ কৰোঁতা সকলক তুম্বাতুৰ অৱস্থাত নৰকৰ পিনে পৰিচালিত কৰিম।

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٧﴾

৮৮) (আল্লাহৰ ওচৰত) মধ্যস্থতা কৰিবলৈ সিহঁতৰ একো অধিকাৰ নাই, অধিকাৰ থাকিব কেৱল সেইজনৰ যিজনে পৰম কৰুণাময় আল্লাহৰ কাষৰ পৰা (এই বিষয়ে) প্ৰতিশ্ৰুতি লৈছে।

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٨٨﴾

৮৯) আৰু সিহঁতে কয়, পৰম কৰুণাময় আল্লাই এজন পুত্ৰ সন্তান গ্ৰহণ কৰিছে।

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٨٩﴾

৯০) (তুমি কোৱা) তোমালোকে যি কথা সাজি আনিছা সি কি গুৰুতৰ কথা।

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ﴿٩٠﴾

৯১) আকাশমণ্ডলী বিদীৰ্ণ হ'ব যেন লাগে, আৰু পৃথিৱী ফাটি যাব লাগিছে প্ৰায়, আৰু কঁপনিৰ হেতু পৰ্বতসমূহ ভাগি পৰাৰ উপক্ৰম।

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَّقَطُّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشُقُ الْأَرْضُ وَتَخْرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩١﴾

৯২) সিহঁতে যে পৰম কৰুণাময় আল্লাহৰ নিমিত্তে এজন পুত্ৰ স্থিৰ কৰি লৈছে সেই কাৰণে।

أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ﴿٩٢﴾

৯৩) অথচ প্ৰকৃততে পৰম কৰুণাময় আল্লাই পুত্ৰ গ্ৰহণ কৰিব, ই কেতিয়াও যোগ্য নহয় তেওঁৰ নিমিত্তে।

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٣﴾

৯৪) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত থকা প্ৰত্যেক পৰম কৰুণাময় আল্লাহৰ সন্মুখত উপস্থিত হ'ব, তেওঁৰ দাসত্ব স্বীকাৰ কৰি।

إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا
أَتَى الرَّحْمَنَ عَبْدًا ۝

৯৫) স্বৰূপতে তেওঁ সিহঁতক আগুৰি আছে, আৰু সিহঁতৰ সঠিক লেখ লৈ থৈছে।

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۝

৯৬) আৰু পুনৰুত্থানৰ দিনা সিহঁতৰ প্ৰত্যেক জনেই তেওঁৰ সন্মুখত উপস্থিত হ'বহি অকলশৰীয়া হৈ।

وَكُلُّهُمْ أَيْتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ۝

৯৭) যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু সৎকাৰ্য্য কৰিছে সেইসকলৰ কাৰণে পৰম কৰুণাময় আল্লাই প্ৰীতি নিৰ্দিষ্ট কৰিব।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ۝

৯৮) (হে মহম্মদ) এই কোৰান প্ৰকৃততে তোমাৰ নিজ ভাষাত সহজ কৰি নমাইছোঁ, যাতে তুমি ইয়াৰ যোগেদি ধৰ্মপৰায়ণসকলক ভালকৈ আনন্দ বার্তা দিব পাৰা, আৰু বিৰোধীসকলক ইয়াৰ দ্বাৰা সাৱধান কৰিব পাৰা।

فَأِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ
وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ۝

৯৯) আৰু সিহঁতৰ পূৰ্বে কিমান জাতিক আমি ধ্বংস কৰিছোঁ; (আজি) তুমি সিহঁতৰ এটি জাতিৰো অস্তিত্ব অনুভৱ কৰিব পাৰিছা নে? নাইবা সিহঁতৰ সাৰ-শব্দ শুনিবলৈ পাইছা নে?

وَكَمُ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ ۝
هَلْ خَشِيَ مِنْهُمْ مَنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ
لَهُمْ رَكُوعًا ۝

سُورَةُ طه مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ مِائَةٌ وَسِتُّ وَثَلَاثُونَ آيَةً وَثَمَانِيَةٌ رُكُوعَاتٍ

চুৰা-২০

TAHA

তা-হা (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) তা, হা : طَيْبٌ. هَادِيٌّ ②

طه ②

৩) এই কোৰ-আন আমি তোমাৰ
প্ৰতি এই উদ্দেশ্যে অৱতীৰ্ণ কৰা
নাই যে তুমি ক্লেশ কষ্টত পৰা ।

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ③

৪) বৰং যিয়ে আল্লাহক ভয় কৰে
তাৰ নিমিত্তে ই সৌৰৰণী স্বৰূপ ।

إِلَّا تَذَكَّرَ لِمَنْ يَخْشَى ④

৫) যিজনে পৃথিৱী আৰু উচ্চ
আকাশমণ্ডলী সৃজন কৰিছে এই
কোৰান তেওঁৰ কাষৰ পৰা অৱতীৰ্ণ
হোৱা প্ৰত্যাদেশ ।

تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ

الْعُلَى ⑤

৬) তেওঁৰেই পৰম কৰুণাময়
আল্লাহ ; তেওঁ (শাসন) সিংহাসনত
বিৰাজমান ।

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ⑥

৭) আকাশমণ্ডলীত যি আছে আৰু
পৃথিৱীত যি আছে আৰু এই দুয়োৰে
মাজত যি আছে , আৰু ভূমিৰ
তলতে যি আছে, সকলোৰে ওপৰত
তেওঁৰেই আধিপত্য ।

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا

بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ⑦

৮) যদি তুমি উচ্চস্বৰে কথা কোৱা
(তাকো তেওঁ শুনে) আৰু যি গুপ্ত,
আৰু যি তাতোকৈ নিগূঢ়, তাকো
তেওঁ জানে ।

وَأَنْ تَجْهَرُ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ

وَآخْفَى ⑧

৯) তেওঁৰেই আল্লাহ, তেওঁৰ বিনে
আন উপাস্য নাই ; উৎকৃষ্ট নামসমূহ
তেওঁৰেই যোগ্য ।

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ⑨ لَهُ الْأَسْمَاءُ

الْحُسْنَى ⑨

১০) আৰু (হে, মহম্মদ) মুচাৰ ইতিবৃত্ত তোমাৰ আগত বগোৱা হৈছে নে ?

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ۝

১১) তেওঁ অগ্নি দেখা পাই নিজ পৰিয়ালক কলে, এইখিনিতে তোমালোকে অপেক্ষা কৰা; মই নিশ্চয় অগ্নি দেখিবলৈ পাইছোঁ, অতি সম্ভৱতাৰে পৰা এঙাৰ এটুকুৰা লৈ আনিব পাৰিম, নাইবা (অন্তত) সেই অগ্নিৰ পৰা নিজৰ সঠিক পথ উলিয়াব পাৰিম।

إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنستُ نَارًا أَلْعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدٍ عَلَى النَّارِ هُدًى ۝

১২) পিছত যেতিয়া তেওঁ সেই অগ্নিৰ ওচৰ চাপিল তেওঁক আহ্বান কৰা হ'ল, হে মুচা।

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَمُوسَى ۝

১৩) নিশ্চয়, মই তোমাৰ পালন কৰ্তা; গতিকে তোমাৰ পাদুকাযোৰ খুলি থোৱা, কিয়নো তুমি তোৱা পৰ্বতৰ পৰিত্ৰ উপত্যকা পাইছাহি।

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طَوًى ۝

১৪) আৰু তোমাক (ৰচুল নিযুক্ত কৰিবলৈ) মই বাছি লৈছোঁ; এতেকে (এই মুহূৰ্ত্তত তোমাৰ প্ৰতি) যিহকে প্ৰত্যাদেশ কৰা হয় তাকে কাণ পাতি শুনিবা।

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ۝

১৫) নিশ্চয় মইয়ে আল্লাহ; মোৰ বাহিৰে আন উপাস্য নাই; গতিকে মোৰেই উপাসনা কৰিবা, আৰু তুমি নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰিবা মোকে স্মৰণ কৰিবৰ অৰ্থে।

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي ۝ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ۝

১৬) সেই নিৰূপিত সময় অহা সম্বন্ধে একো সন্দেহ নাই; যি গুপ্ত তাকে (সেই সময়ত) প্ৰকাশ কৰিবলৈ মই উদ্যত, প্ৰত্যেক আত্মাকে যেন তাৰ চেষ্টাৰ অনুপাতে প্ৰতিদান দিয়া হয়।

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِئُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ۝

১৭) (সতৰ্ক থাকিবা) সেই দিনৰ আগমনত যিয়ে বিশ্বাস নকৰে, আৰু নিজ কু-প্ৰবৃত্তিৰ অনুসৰণ কৰে, সি যেন তোমাক তেনে বিশ্বাসৰ পৰা বিচলিত নকৰে যাৰ ফলত তোমাৰ ধ্বংস সাধন হয়।

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا
وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى ⑩

১৮) আৰু (তেওঁ আল্লাহৰ বাণী শুনিব পালে) হে মুচা, তোমাৰ সোঁ হাতত সেই ডাল কি ?

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَى ⑪

১৯) তেওঁ উত্তৰ দিলে, এই ডাল মোৰ লাখুটি; তাৰ ওপৰত মই ভৰ দিওঁ; আৰু মোৰ ভেৰা-ছাগলীৰ নিমিত্তে গছৰ পাত তাৰে ছাটি মাৰি তললৈ পেলাওঁ; আৰু ই মোৰ আন বহুতো কামতে লাগে।

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّوْا عَلَيْهَا وَاهْتَشُّ
بَهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَارِبٌ أُخْرَى ⑫

২০) আল্লাই আদেশ দিলে, লাখুটিডাল (মাটিত) দলিয়াই পেলোৱা।

قَالَ لَقِهَا يَا مُوسَى ⑬

২১) (আদেশ শুনামাত্ৰ) তেওঁ লাখুটিডাল দলিয়াই পেলালে; তেতিয়া দেখিলে কি ? সেই ডাল সাপ হৈ লৰ দিব ধৰিছে।

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ⑭

২২) আল্লাই কলে, তাক (নিজ হাতেৰে) ধৰি লোৱা, আৰু একো ভয় নকৰিবা; ধৰাৰ লগে লগে আমি তাক পূৰ্বৰ আকাৰলৈ ওভোতাই দিম।

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۗ سَنُعِيدُهَا
سِيرَتَهَا الْأُولَى ⑮

২৩) আৰু (হে মুচা) তুমি তোমাৰ এখন হাত নিজ কামত ঘঁহি চোৱা; হাতখন বগা, উজ্জল হৈ ওলাব, কিন্তু কোনো প্ৰকাৰ ব্যাধিৰ চিন নোহোৱাকৈ। এটা নিদৰ্শন স্বৰূপ হৈ ওলাব।

وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ
بَيضًا مِّنْ غَيْرِ سَوْءٍ آيَةً أُخْرَى ⑯

২৪) (এই দুইটা নিদৰ্শন এতিয়া দিয়া হ'ল) যাতে পিছলৈ আৰু কেতবোৰ মহান নিদৰ্শন তোমাক প্ৰদৰ্শন কৰিব পাৰো;

لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ⑰

২৫) ভাল (এতিয়া) তুমি ফিৰাউনৰ ওচৰলৈ যোৱা; সঁচাকৈয়ে সি অতিপাত বিৰুদ্ধাচাৰী হ'ব ধৰিছে।

إِذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٢٥﴾

২৬) মুচাই প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, হে মোৰ প্ৰভু, মোৰ নিমিত্তে মোৰ হিয়া প্ৰশস্ত কৰা।

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٦﴾

২৭) আৰু মোৰ কাৰ্য্য-সম্পাদন মোৰ পক্ষে সহজ কৰা।

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু মোৰ মাতৰ বান্ধ খুলি দিয়া।

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِي ﴿٢٨﴾

২৯) যাতে মোৰ কথা সিহঁতে উপলব্ধি কৰিব পাৰে।

يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٩﴾

৩০) আৰু মোৰ কিছু ভাৰ বহন কৰিবলৈ মোৰ অংশী এজন নিযুক্ত কৰা, মোৰেই পৰিয়ালৰ পৰা।

وَاجْعَلْ لِّي وَاثِقًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٣٠﴾

৩১) মোৰ আপোন ভাই হাৰুনক।

هُرُونَ أَخِي ﴿٣١﴾

৩২) আৰু তেওঁৰ দ্বাৰা মোৰ শক্তি বৃদ্ধি কৰা।

اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ﴿٣٢﴾

৩৩) আৰু কাৰ্য্য-সম্পাদনত তেওঁক মোৰ সহযোগী কৰা।

وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٣﴾

৩৪) যাতে আমি দুয়ো মিলি পৰিত্ৰতাৰ কীৰ্তন বেছিকৈ কৰিব পাৰো।

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾

৩৫) আৰু তোমাক স্মৰণ কৰিব পাৰো অধিকতকৈ অধিক।

وَنَذُكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٥﴾

৩৬) আমাৰ প্ৰতি নিশ্চয় তুমিয়ে দৃষ্টি ৰাখোঁতা।

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٦﴾

৩৭) আল্লাই কলে, হে মুচা, স্বৰূপতে তোমাৰ প্ৰাৰ্থনাগ্ৰহীত হ'ল

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى ﴿٣٧﴾

৩৮) আৰু স্বৰূপতে পূৰ্বেও এবাৰ তোমাৰ প্ৰতি আমি অনুগ্রহ কৰিছিলোঁ।

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ﴿٣٨﴾

৩৯) যেতিয়া আমি তোমাৰ মাতৃক
প্রত্যাদেশৰ দ্বাৰা অনুভূতি
কৰিছিলোঁ।

৪০) এইৰূপে শিশুটিক পেৰা এটাৰ
ভিতৰত সোমোৱাই নৈত পেলাই
দিয়া; পিছত নৈয়ে পেৰাটো পাৰত
লগাব; তেতিয়া এনে এজনে তাক
তুলি লব যিজন মোৰ শত্ৰু আৰু
তাৰো শত্ৰু; আৰু মই নিজ ফালৰ
পৰা তোমাৰ প্রতি (লোকৰ মনত)
মৰম জন্মাইছিলোঁ, যাতে মোৰ দৃষ্টিৰ
আগতে তোমাৰ লালন-পালনৰ
উচিত ব্যৱস্থা কৰা হয়।

৪১) যেতিয়া তোমাৰ ভগ্নী (সেই
ঠাই) পালেগৈ, তাই (ফিৰাউনৰ
জীয়েকক লগ ধৰি) কলে, এনে
এজনী তিৰোতাৰ নিৰ্দেশ মই
তোমালোকক দিম নে যি হয়তো এই
কেঁচুৱাটিক তুলিব পাৰিব? তাৰ
পাছত আমি তোমাক তোমাৰ
মাতৃৰ কাষলৈ ওভোতাই নিলোঁ,
তাইৰ নয়ন যেন (তোমাক দেখি)
শীতল হয়, আৰু তাই যেন (তোমাৰ
বাবে) শোক নকৰে; আৰু (এদিনা)
তুমি এজন মানুহক হত্যা কৰিছিলো,
কিন্তু আমি তোমাক সেই দোষৰ পৰা
ৰক্ষা কৰিছিলোঁ, আৰু তোমাক
(শিক্ষা দিবৰ অৰ্থে) নানা
মদয়নবাসীসকলৰ মাজত কেইবা
বছৰো অৱস্থান কৰিছিলোঁ।
কালক্ৰমে তুমি, হে মুচা, যোগ্যতাৰ
নিৰ্ধাৰিত চৰম অৱস্থালৈ উঠিলো।

৪২) আৰু মই নিজ কামৰ নিমিত্তে
তোমাক তৈয়াৰ কৰিছিলোঁ।

৪৩) তুমি আৰু তোমাৰ ভ্ৰাতা দুয়ো
মোৰ নিদৰ্শনসমূহ লৈ ওলাই যোৱা
আৰু মোক স্মৰণ কৰিবলৈ তোমা-
লোকে আওহেলা নকৰিবা।

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٩﴾

أَنِ افْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَافْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ
فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوِّي
وَعَدُوُّوْهُ ۗ وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةٌ مِّنِّي ۗ
وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ۗ ﴿٤٠﴾

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ مَنْ يَكْفُلُهُ ۗ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ
كَى تَقَرَّرَ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَكَتَلَتْ
نَفْسًا فَجَجَيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَّنَاكَ
فُتُونًا ۗ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ۗ
ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يُّمُوسَىٰ ﴿٤١﴾

وَاصْطَنَعْنَاكَ لِنَفْسِي ۗ ﴿٤٢﴾

إِذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَتِي وَلَا تَنِيَا
فِي ذِكْرِي ۗ ﴿٤٣﴾

৪৪) (কালক্ৰমে মুচা আৰু হাৰুন মিচৰ দেশৰ প্ৰান্তত মিলিত হোৱাত আল্লাই আদেশ দিলে,) তোমালোকে দুয়ো ফিৰাউনৰ ওচৰলৈ যোৱা; সি নিশ্চয় অতিপাত বিৰুদ্ধাচৰণ কৰিব ধৰিছে।

إِذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٤٤﴾

৪৫) কিন্তু তাৰে সৈতে (নশ্ৰুভাৰে) কোমলমাতৰে কথা কবা; হ'ব পাৰে সি উপদেশ গ্ৰহণ কৰে, নাইবা (মোলৈ) ভয় কৰে।

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى ﴿٤٥﴾

৪৬) উভয়ে কলে, হে আমাৰ প্ৰভু, আমি আশঙ্কা কৰোঁ, জানোচা ফিৰাউন আমাৰ সৈতে উদ্ধতালি কৰে নাইবা আৰু অধিক বিৰুদ্ধাচৰণ কৰে।

قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطَّغَى ﴿٤٦﴾

৪৭) আল্লাই (আশ্বাস দি) কলে, তোমালোকে ভয় নকৰিবা, মই নিশ্চয় তোমালোকৰ লগতে আছোঁ; মই সকলো শুনো আৰু সকলো দেখো।

قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ مَا أَسْمَعُ وَأَرَى ﴿٤٧﴾

৪৮) সুতৰাং তোমালোকে দুয়ো তেওঁৰ ওচৰলৈ যোৱা, আৰু ইয়াকে কোৱা নিশ্চয় আমি দুয়ো তোমাৰ প্ৰভুৰে প্ৰেৰণ কৰা বচুল; (আমাৰ ক'বলগীয়া কথা এই) বনি ইসাইলক (মুক্তি দি) আমাৰ লগতে যাবলৈ দিয়া, সিহঁতক আৰু যন্ত্ৰণা নিদিবা; স্বৰূপতে আমি তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ তোমাৰ প্ৰভুৰ নিদৰ্শনৰ সৈতে; আৰু যিয়ে সুপথৰ অনুসৰণ কৰে তাৰ নিমিত্তে হওক শান্তি।

فَأْتِيَهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ۗ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّنْ رَبِّكَ ۗ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى ﴿٤٨﴾

৪৯) স্বৰূপতে আমাৰ প্ৰতি প্ৰত্যাদেশ হৈছে, যি (সত্যক) মিছা বুলি অমান্য কৰিব আৰু (তাৰ পৰা) পৰামুখ হ'ব তাৰ ওপৰত পৰিব আল্লাহৰ শাস্তি।

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿٤٩﴾

৫০) ফিৰাউনে সুধিলে, তেস্তে হে মুচা, তোমালোকৰ প্ৰভুনো কোন ?

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمْ يَا مُوسَى ٥٠

৫১) তেওঁ উত্তৰ দিলে, যিজনে প্ৰত্যেক বস্তুকে তাৰ সৃষ্টিৰ উপযোগী আকাৰ দান কৰিছে, আৰু তাৰ (কাৰ্য্য সম্পাদনৰ) বাট মুকলি কৰিছে সেইজনাই আমাৰ প্ৰভু।

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ٥١

৫২) ফিৰাউন প্ৰশ্ন কৰিলে, তেস্তে পূৰ্বগামী জাতিসকলৰ অৱস্থা সম্বন্ধে তুমি কি জানা ?

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى ٥٢

৫৩) মুচাই উত্তৰ দিলে, সেইসকলৰ সম্বন্ধে প্ৰকৃত জ্ঞান মোৰ প্ৰভুৰ ওচৰত লিপিবদ্ধ; মোৰ প্ৰভুৱে ভ্ৰান্তি নকৰে আৰু তেওঁ বিস্মৃত নহয়।

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ٥٣

৫৪) তেওঁৱেই পৃথিৱীক তোমালোকৰ নিমিত্তে শয্যাৰূপে (বিস্তৃত) কৰিছে, আৰু তাৰে মাজত বহু পথ উলিয়াইছে তোমালোকৰ যাতায়তৰ কাৰণে, আৰু তেওঁৱেই আকাশৰ পৰা বৰষুণ নমায়। (তেওঁ কৈছে) তাৰ দ্বাৰা আমি যেনে নানা বিধৰ বেলেগ বেলেগ উদ্ভিদ উৎপন্ন কৰিছোঁ।

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَأَسْلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى ٥٤

৫৫) তাৰে কিছু অংশ তোমালোকে খোৱা আৰু কিছু ঘৰচীয়া জন্তুবিলাককো চৰি খাবলৈ দিয়া; বাস্তৱিকতে চিন্তাশীলসকলৰ নিমিত্তে ইয়াত আছে বহু নিদৰ্শন।

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ ٥٥ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النَّهْيِ ٥٥

৫৬) আমি তোমালোকক ইয়াৰ পৰা (মাটিৰ পৰা) সৃজন কৰিছোঁ; ইয়ালৈকে তোমালোকক ওভোতাই নিম; আৰু পুনৰায় ইয়াৰে পৰা তোমালোকক উত্থাপন কৰিম।

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ٥٦

৫৭) আৰু স্বৰূপতে আমি ফিৰাউনক আমাৰ নিদৰ্শনাৰলী সকলোখিনি দেখুৱাইছিলোঁ, কিন্তু সি (সেইবোৰক) মিছামানিলে আৰু প্ৰত্যাখান কৰিলে।

وَلَقَدْ آرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ﴿٥٧﴾

৫৮) আৰু সি সুধিলে, হে মুচা, আমাৰ ওচৰলৈ তুমি এই কাৰণে আহিছা নে যে তুমি তোমাৰ যাদুক্ৰিয়া দেখুৱাই আমাক নিজৰ মাতৃ-ভূমিৰ পৰা উলিয়ায় দিয়া ?

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٥٨﴾

৫৯) সেয়ে যদি হয়, সেই অনুৰূপ যাদুক্ৰিয়া আমিও নিশ্চয় তোমাৰ আগত উপস্থিত কৰিম; গতিকে তোমাৰ আৰু আমাৰ মাজত মিলিত হোৱাৰ এনে স্থান স্থিৰ কৰি লোৱা হওক যি উভয় পক্ষৰ নিমিত্তে সমানে সুবিধাজনক; আমি তাৰ বিৰোধ নকৰো আৰু তুমিও নকৰিবা।

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلَفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى ﴿٥٩﴾

৬০) মুচাই কলে, উৎসৱৰ দিনেই (যাদু প্ৰতিযোগীতাৰ নিমিত্তে) ধাৰ্য্য হওক, আৰু পূৰ্বাহ্নৰ সময়তে যেন মানুহক নিৰ্ধাৰিত ঠাইত গোট খুৱাবৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়।

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْتَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ﴿٦٠﴾

৬১) তাতে (সন্মতি) দি ফিৰাউন উভতি গ'ল, আৰু তাৰ সকলো কৌশল যোগাৰ কৰিলে; তাৰ পাছত (যাদু প্ৰতিযোগীতাৰ দিনা) উপস্থিত হ'লহি।

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ﴿٦١﴾

৬২) (পোন প্ৰথমে) মুচাই সমবেত লোকসকলক এইদৰে সম্বোধন কৰিলে, তোমালোকৰ প্ৰতি ধিক; (সাৱধান) আল্লাহৰ প্ৰতি অসত্য আৰোপ নকৰিবা; তেনে কৰিলে তেওঁ শাস্তি নমাই তোমালোকক সমূলি বিনাশ কৰিব আৰু (আল্লাহৰ

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيَلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۗ

বিৰুদ্ধে) যি মিছা সাজে সি স্বৰূপতে
অকৃতার্থ হয়।

وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَى ۝۱۱

৬৩) তেতিয়া সিহঁতৰ কাৰ্য্যপদ্ধতিৰ
বিষয়ে সিহঁতে পৰস্পৰৰ তৰ্ক-
বিতৰ্ক কৰিব ধৰিলে, আৰু (তাৰ
উপৰি) কাণে কাণেও ইজনে
সিজনৰ সৈতে পৰামৰ্শ কৰিলে।

فَتَنَّا زَعْوًا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا
النَّجْوَى ۝۱۳

৬৪) (পিছত) সিহঁতে কলে, এই
দুজন যে যাদুকৰ তাত একো সন্দেহ
নাই; সিহঁতে যাদুৰ বলেৰে
তোমালোকক নিজ দেশৰ পৰা
উলিয়াই দিবলৈ আৰু তোমালোকৰ
শ্রেষ্ঠ দেশাচাৰ সমূহ বিলুপ্ত কৰিবলৈ
সক্ষম কৰিছে।

قَالُوا إِنْ هَذَا نَسِجْرٍ لَّيُرِيدُنَا أَنْ
يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا
وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى ۝۱۴

৬৫) গতিকে তোমালোকে সকলো
প্ৰকাৰ কৌশল সংগ্ৰহ কৰি লোৱা;
তাৰ পিছত শাৰী পাতি আগ বাঢ়ি
আহা; আৰু স্বৰূপতে যি পক্ষই
আজি প্ৰাধান্য লাভ কৰিব সেই পক্ষ
হ'ব সফল মনোৰথ।

فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّوَصَفَاءُ
وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَى ۝۱৫

৬৬) সিহঁতে কলে হে মুচা, তুমি (
লাখুটিডাল) পেলোৱা নে প্ৰথমে
আমি পেলোম ?

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَ إِمَّا
أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ۝۱৬

৬৭) তেওঁ কলে, বৰং তোমালোকে
(প্ৰথমে) পেলোৱা। চোৱাঁ সিহঁতৰ
জৰীবোৰ আৰু সিহঁতৰ লাখুটিবোৰ
(পেলোৱা মাত্ৰ) সিহঁতৰ যাদুৰ গুণত
লৰিব ধৰিছে যেন তেওঁৰ চকুত
লাগিল।

قَالَ بَلْ أَلْقُوا ۚ فَإِذَا حِبَالُهُمْ
وَ عَصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ
أَنَّهُ تَسْعَىٰ ۝۱৭

৬৮) সেই দেখি নিজৰ মনত তেওঁ
ভয় অনুভৱ কৰিলে, (জানোচা
লোকৰ মন বিচলিত হয়)।

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ ۝۱৮

৬৯) আমি (মুচাক) কলো, একো
ভয় নকৰিবা, তুমিয়ে নিশ্চয় সৰোচ্চ
হবা।

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ۝۱৯

৭০) আৰু (এতিয়া) তোমাৰ সোঁহাতৰ লাখুটিডাল পেলোৱা; সিহঁতে (যাদুৰে) যি সাজিছে সকলো এই ডালে গ্ৰাস কৰিব; সিহঁতে যি সাজিছে সেইবোৰ যাদুকৰ কদাপি সফল-মনোৰথ হ'ব নোৱাৰে, লাগে সি যি উপায়কে অৱলম্বণ কৰক।

وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا ۗ إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سِحْرٍ ط وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ۝٧٠

৭১) সেই দৃশ্য দেখি যাদুকৰসকলে (মাটিত পৰি) সাষ্টাঙ্গে (আল্লাহক) প্ৰণিপাত কৰিবলৈ বাধ্য হ'ল; সিহঁতে ক'ব ধৰিলে, (এতিয়া) আমি বিশ্বাস স্থাপন কৰিলোঁ হাৰুন আৰু মুচাৰ প্ৰতিপালকত।

فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَجْدًا قَالُوا أَمِنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى ۝٧١

৭২) ফিৰাউনে কলে, মই তোমালোকক অনুমতি দিয়াৰ পূৰ্বেই তোমালোকে তেওঁক বিশ্বাস স্থাপন কৰিলা; অৱশ্যে যিজনে তোমালোকক যাদু বিদ্যা শিকাৰ পাৰিলে সেইজন তোমালোকৰ ডাঙৰ নেতা নহৈ আৰু কোন হ'ব? ইয়াৰ ফলত মই নিশ্চয় তোমালোকৰ হাতবোৰ আৰু তোমালোকৰ ভৰিবোৰ বিপৰীত ফালৰ পৰা কাটি পেলাম, আৰু নিশ্চয় খেজুৰ গছৰ ডালবোৰত তোমালোকক শূলবিদ্ধ কৰিম; আৰু তেতিয়া তোমালোকে নিশ্চিতকৈ জানিব পাৰিবা, আমাৰ মাজত কাৰ শাস্তি কঠোৰতৰ আৰু স্থায়ী।

قَالَ امْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنُ لَكُمْ ۗ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا قِطْعَانَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلْبَنَّاكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ ۗ وَتَتَعَلَّمْنَ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ۝٧٢

৭৩) তেওঁলোকে কলে, আমাৰ ওচৰলৈ যি সুস্পষ্ট নিদৰ্শনসমূহ আহিছে সেইবোৰতকৈ আৰু যিজন আল্লাই সৃষ্টি কৰিছে তেওঁতকৈ তোমাক আমি শ্ৰেষ্ঠতৰ বুলি জ্ঞান নকৰো; গতিকে যি বিচাৰ কৰিবলৈ তুমি মন কৰিছা তেনে বিচাৰ কৰা, তুমি বিচাৰ কৰিবা কেৱল মাত্ৰ এই পাৰ্থিৱ জীৱনৰ বিষয় লৈ হে।

قَالُوا لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ ۗ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝٧٣

৭৪) নিশ্চয়, আমি বিশ্বাস স্থাপন কৰিলোঁ আমাৰ(প্রকৃত) প্রতি-পালকৰ প্রতি; তেওঁ যেন আমাৰ কাৰণে আমাৰ সকলো অপৰাধ, আৰু (বিশেষকৈ) যাদুপন্থালৈ তুমি যে আমাক বাধ্য কৰিছিলো সেহি অপৰাধ মার্জনা কৰে; আৰু আল্লাই শ্রেষ্ঠতম, চিৰঞ্জীৱ ।

إِنَّا أَمْنَا بِرَبِّنَا لِيَعْفِرَ لَنَا خَطِيئَاتِنَا وَمَا
أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ
وَأَبْقَى ۝٧٤

৭৫) প্রকৃততে, যিয়ে নিজ প্রভুৰ ওচৰলৈ অপৰাধী হৈ আহিব নিশ্চয় তাৰ কাৰণে থাকিব নৰক, যাৰ ভিতৰত তাৰ মৰণো নাই আৰু জীৱনো নাই ।

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ
جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝٧٥

৭৬) কিন্তু সৎকাৰ্য্য কৰি আৰু বিশ্বাসী হৈ যি সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিব সেই সকলৰ নিমিত্তে থাকিব সন্মানৰ পদবীসমূহ ।

وَمَنْ يَأْتِهِ مَوْماً قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ
فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ۝٧٦

৭৭) এনে চিৰকলীয়া উদ্যানসমূহ যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ যায়; তাতে তেওঁলোকে চিৰকাল বাস কৰিব; আৰু সেয়ে হৈছে সেইজনৰ প্রতিদান যিজনে নিজৰ আত্মাক নিৰ্মল পৰিত্ৰ কৰিছে ।

جَنَّاتٍ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ۝٧٧

৭৮) আৰু স্বৰূপতে আমি মুচাৰ প্রতি প্রত্যাদেশ কৰিছিলোঁ এইদৰে, তুমি মোৰ ভৃত্যসকলক নিশা থাকোতেই (মিচৰৰ পৰা) উলিয়াই লৈ যোৱা; তাৰ পাছত সেইবিলাক যেন পাৰ হ'ব পাৰে এনে এটা শুকান বাট সাগৰৰ মাজত আঘাত কৰি বিচাৰি লোৱা; ফিৰাউনৰ দলে (তোমালোকক) লগ পাবহি বুলি ভয় নকৰিবা, আৰু অহিন কোনো আশঙ্কাও নকৰিবা ।

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ
بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ
يَبْسًا ۚ لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ۝٧٨

৭৯) আৰু ফিৰাউন নিজৰ সৈন্যদল লৈ তেওঁলোকৰ অনুসৰণ কৰিছিল;

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِّنْ

পিছত সাগৰৰ পানীয়ে সেইসকলক যেনেকৈ আবৰিব লাগে তেনেকৈ সম্পূৰ্ণৰূপে আবৰি ধৰিলে।

الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۗ

৮০) আৰু ফিৰাউন নিজৰ দলক পোন বাটেদি নলৈ ভ্ৰান্তিৰ বাটেদি লৈ গৈছিল।

وَأَصْلُ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ۙ

৮১) হে ইশাইলৰ সন্ততি, স্বৰূপতে আমি়ে তোমালোকক তোমালোকৰ শত্ৰুৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিছিলোঁ; আৰু তুৰ পৰ্বতৰ সোঁফালে তোমালোকৰ প্ৰতি অঙ্গীকাৰ কৰিছিলোঁ, আৰু তোমালোকৰ কাৰণে মান্না আৰু চালৰা নমাইছিলোঁ।

يَبْنَىٰ إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَمْ وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوىٰ ۙ

৮২) (আমি আদেশ কৰিছিলোঁ) জীৱিকা নিৰ্বাহৰ নিমিত্তে যি পৱিত্ৰ বস্তু আমি তোমালোকক দান কৰিছোঁ তাৰে পৰা তোমালোকে আহাৰ কৰিবা, কিন্তু সেই বিষয়ে কেতিয়াও অতিৰিক্ততা নকৰিবা; যদি তাকে কৰা তোমালোকৰ প্ৰতি অৱতীৰ্ণ হ'ব মোৰ ক্ৰোধ; আৰু যাৰে প্ৰতি মোৰ ক্ৰোধ অৱতীৰ্ণ হয় সি যে অধ:পতে যাব ই সুনিশ্চিত।

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۗ وَمَنْ يَحْمِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ۙ

৮৩) আৰু যিজনে সন্তাপ কৰে, আৰু বিশ্বাস স্থাপন কৰে, আৰু সজ কাম কৰে, তাৰ পাছত সুপথে গতিশীল হয়, সেইজনৰ নিমিত্তে মই নিশ্চয় ক্ষমাশীল।

وَالَّذِي لَعَنَّا لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ۙ

৮৪) আৰু হে মুচা, তুমি যে নিজৰ লোকসকলক পিছ পেলাই আগুৱাই আহিলা ইয়াৰ কাৰণ কি ?
৮৫) তেওঁ উত্তৰত কলে, সিহঁত মোৰ খোজে খোজে আহি আছে; আৰু হে মোৰ প্ৰভু, তুমি যেন (মোৰ প্ৰতি) সন্তুষ্ট হোৱা সেই কাৰণে মই তোমাৰ ওচৰলৈ আগুৱাই আহিলোঁ

وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَمُوسَىٰ ۙ
قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَثْرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ۙ

৮৬) আল্লাই কলে, কিন্তু স্বৰূপতে তোমাৰ অনুপস্থিত আমি তোমাৰ লোকসকলৰ (দৃঢ়তাৰ) পৰীক্ষা লৈছিলোঁ; আৰু চামেৰীয়ে সিহঁতক বিপথে লৈ যাবলৈ ধৰিছে।

৮৭) এই কথা শুনি মুচা ব্ৰুদ্ধ হৈ বেজাৰ মনেৰে নিজ লোকসকলৰ ওচৰলৈ উভতি গ'ল। তেওঁ সেইসকলক প্ৰশ্ন কৰিলে, হে মোৰ লোকসকল, তোমালোকক তোমালোকৰ প্ৰতিপালকে মঙ্গলৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া নাছিল নে? সেই প্ৰতিশ্ৰুতি (পূৰ্ণ হোৱাৰ) সময় দীঘলীয়া হ'ল বুলি ভাবিলা নে কি? নাইবা তোমালোকে ইয়াকে ইচ্ছা কৰিছিলো নে যে তোমালোকৰ প্ৰতিপালকৰ ফালৰ পৰা তোমালোকৰ প্ৰতি ক্ৰোধ অৱতীৰ্ণ হয় আৰু তাৰে কাৰণে মোৰ সৈতে কৰা অঙ্গীকাৰ তোমালোকে ভঙ্গ কৰিলা।

৮৮) সিহঁতে কলে আমি নিজ ইচ্ছাৰে তোমাৰ সৈতে কৰা অঙ্গীকাৰ ভঙ্গ কৰা নাই কিন্তু লোকসকলৰ অলঙ্কাৰৰ বোজা বহন কৰিবলৈ আমি বাধ্য হৈছিলোঁ; সেই সকলোকে আমি (অপ্সিত) নিক্ষেপ কৰিছিলোঁ, কিয়নো তেনে কৰিবলৈ চামেৰীয়ে (আমাক) নিৰ্দেশ দিছিল।

৮৯) পিছত সিহঁতৰ নিমিত্তে সি (সোণৰ) দামুৰি এটা সাজি উলিয়ালে, এটা (প্ৰাণহীন) প্ৰতিমূৰ্ত্তি মাত্ৰ, যাৰ পৰা গাভীৰ হেৰেলনিৰ শব্দ হে ওলাইছিল। তাকে দেখি সিহঁতে কৈছিল, এই (সোণৰ দামুৰিটো) তোমালোকৰ উপাস্য আৰু মুচাৰো উপাস্য, কিন্তু মুচাই এই কথা পাহৰিলে।

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ
وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٨٦﴾

فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ
أَسْفًا قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ
وَعَدًا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ
أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ
رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمُ مَّوْعِدِي ﴿٨٧﴾

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا
وَلَكِنَّا حَمَلْنَا أَوْزَارًا مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ
فَقَدَفْنَا فَكَذَلِكَ أَنْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٨﴾

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌّ
فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى
فَنَسِيَ ﴿٨٩﴾

৯০) কি সিহঁতে লক্ষ্য কৰা নাছিল নে, সিহঁতৰ কোনো কথাৰ উত্তৰ দিবলৈ দামুৰিটো অক্ষম আছিল, আৰু সিহঁতৰ একো অপকাৰ আৰু উপকাৰ কৰিবৰ শক্তিও তাৰ নাছিল ?

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا
وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۝

৯১) আৰু স্বৰূপতে হাৰুনে সিহঁতক পূৰ্বেই কৈছিল, হে মোৰ লোক সকল, এই ঘটনাৰ দ্বাৰা কেৱল পৰীক্ষা হে লোৱা হৈছে; প্রকৃততে, পৰম কৰুণাময় আল্লাহ তোমা-লোকৰ প্ৰভু; গতিকে তোমালোকে মোৰ অনুসৰণ কৰা, আৰু মোৰ আদেশ পালন কৰা।

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هُرُونُ مِنْ قَبْلِ يَوْمِ
إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ
فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ۝

৯২) সিহঁতে কলে, যেতিয়ালৈকে আমাৰ ওচৰলৈ মুচা উভতি নাহে, এই দামুৰি পূজাত আমি নেৰা-নেপেৰাকৈ লাগি থাকিম।

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَΚْفَيْنَ حَتَّى
يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى ۝

৯৩) মুচাই (উভতি আহি) কলে, হে হাৰুন, যেতিয়া তুমি দেখিলা সিহঁত বিপথে যাব ধৰিছে, তোমাক কিহে প্ৰতিৰোধ কৰিলে।

قَالَ يَهُرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ
ضَلُّوا ۝

৯৪) তুমি মোৰ অনুসৰণ নকৰিলা ? তেন্তে তুমি কি মোৰ আদেশ অমান্য কৰিলা ?

أَلَا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ۝

৯৫) তেওঁ উত্তৰ দিলে, হে মোৰ মাতৃ নন্দন, মোৰ ডাৰি আৰু মোৰ মূৰটানি নধৰিবা; প্রকৃততে মই ইয়াকে আশা কৰিছিলোঁ যে তুমি (মোকে দোষ দি) কৰা, ইস্ৰাইল সন্ততিৰ মাজত তুমি বিচ্ছেদ সৃষ্টি কৰিলা আৰু মোৰ আদেশ গ্ৰাহ্য নকৰিলা।

قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا
بِرَأْسِي ۚ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ
بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ۝

৯৬) মুচাই (চামেৰীক) কলে, হে চামেৰী, তোমাক কিহে পাইছিল যে এনে কাম কৰিলা ?

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يُسَامِرِي ۝

৯৭) সি কলে, যি মই দেখা পাইছিলো ইশাইল সকলে দেখা পোৱা নাছিল; বচুলজনৰ (মুচাৰ) ধৰ্মৰ কিছুভাগ মই গ্ৰহণ কৰিছিলো; পিছত তাকে মই পৰিত্যাগ কৰিলো; আৰু এনে কাম কৰিবলৈ মোৰ আত্মাই মোক প্ৰেৰণা দিছিল।

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٧﴾

৯৮) মুচাই কলে, বাৰু তুমি ইয়াৰ পৰা গুচি যোৱা, ইহজীৱনত নিশ্চয় তোমাৰ (শাস্তি) এয়ে, তুমি (বাটে ঘাটে) কৈ ফুৰিবা, মোক যেন কোনেও স্পৰ্শ নকৰে; তদুপৰি তোমাৰ কাৰণে থাকিব (পৰজন্মৰো) শাস্তিৰ অঙ্গীকাৰ যি কেতিয়াও ভঙ্গ কৰা নহ'ব। আৰু যি উপাস্যৰ পূজা অৰ্চনাত তুমি নেৰানেপেৰাকৈ লাগিছা তাৰো এতিয়া (কি দশা হ'ব) চাই থাকা। নিশ্চয় আমি তাক জুইত পুৰি ভস্মীভূত কৰিম, তাৰ পাছত তাৰ ছাইবোৰ সাগৰত ছটিয়াই পেলাম।

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ يُخْلَفَهُ وَانظُرْ إِلَى إِلْهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٨﴾

৯৯) এয়ে সুনিশ্চিত কথা, তোমালোকৰ উপাস্য হৈছে আল্লাহ, তেওঁ ভিন্ন আন উপাস্য নাই; নিজ জ্ঞানেৰে তেওঁ সকলো বস্তুকেই জুৰি আছে।

إِنَّمَا إِلْهِكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٩﴾

১০০) (হে মহম্মদ,) অতীতৰ কিছুমান আখ্যান আমি এইদৰে তোমাৰ আগত বৰ্ণনা কৰিছোঁ; আৰু স্বৰূপতে আমি এই সোঁৱৰণী গ্ৰন্থ (কোৰ-আন) তোমাক প্ৰদান কৰিছোঁ নিজ সন্নিধানৰ পৰা।

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَ قَدْ آتَيْنَكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿١٠٠﴾

১০১) তাৰ(শিক্ষাৰ) পৰা যি বিমুখ হয় সি পুনৰুত্থানৰ দিনা নিশ্চয় (বহু অপৰাধৰ) ভাৰ বহন কৰিব;

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ﴿١٠١﴾

১০২) তেনে মানুহ বিলাকে দীৰ্ঘকাল সেই অৱস্থাতেই থাকিব, আৰু কি নিকৃষ্ট ভাৰ সিহঁতে বহন কৰিব লাগিব পুনৰুত্থানৰ দিনা—

خُلِدِينَ فِيهِ ۖ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ۝

১০৩) যিদিনা ফু মাৰি শিঙা বজোৱা হ'ব, আৰু যিদিনা অপৰাধীসকলক এনেদৰে আমি গোট খুৱাম যে(ভয়তে) সিহঁতৰ চকু নীল বৰণীয়া হ'ব।

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۝

১০৪) সিহঁতৰ ইজনে সিজনক কণাকণি কৰি ক'ব, তোমালোকে সেই অৱস্থাত দহদিনমান হে আছিল।

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۝

১০৫) সিহঁতে যিদৰে নিজৰ ভাৰ ব্যক্ত কৰিব আমি ভালকৈ জানো তেতিয়া সিহঁতৰ মাজত যিজনৰ কথা সবাতোকৈ যুক্তিসঙ্গত সেইজনে ক'ব, তাত তোমালোকৰ অৱস্থান এদিনতকৈ বেছি হোৱা নাই।

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۝

১০৬) আৰু পৰ্বতবিলাকৰ কি হ'ব সিহঁতে তোমাক প্ৰশ্ন কৰে; তাৰ তুমি এই উত্তৰ দিয়া, সেইবোৰক মোৰ প্ৰভুৱে ডোখৰ ডোখৰ কৰি সমূলি ভাঙি পেলাব;

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۝

১০৭) পিছত তেওঁ সেইবোৰক ভেয়ামৰ দৰে সমতল ভূমি কৰি পেলাব;

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۝

১০৮) তাত তুমি বেঁকাবেঁকি বাট বা তল-ওখ ঠাই একোকে দেখিবলৈ নোপোৱা।

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۝

১০৯) সেইদিনা সকলোৱে সেই আহ্বান কৰোঁতা জনৰ অনুসৰণ কৰিব যাৰ(আহ্বানত)একো

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَأَعِوَجَ لَهُ ۖ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا

কুটিলতানাই, আৰু পৰম কৰুণাময় আল্লাহৰ ভয়তে মাতবোৰ এনেদৰে ক্ষীণ হৈ পৰিব যে মৃদু গুণগুণনিৰ বাহিৰে তুমি একোকে শুনানাপাবা।

تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۝١٩

১১০) যিজনক পৰম কৰুণাময় আল্লাই অনুমতি প্ৰদান কৰিছে আৰু যিজনৰ অনুরূপ তেওঁ ভাল পায় সেইজনৰ ভিন্ন আইনৰ মধ্যস্থতা সেইদিনা সাৰ্থক নহ'ব।

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ

الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ۝٢٠

১১১) সিহঁতৰ সম্মুখত (ভৱিষ্যত) যি ঘটিব, আৰু সিহঁতৰ পিছত (অতীতত) যি ঘটিছে সকলো আল্লাই জানে, কিন্তু সিহঁতে নিজ (সীমাবদ্ধ) জ্ঞানেৰে তাকে আগুৰিব নোৱাৰে।

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا

يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ۝٢١

১১২) আৰু সেই আল্লাহৰ সম্মুখত যিজন চিৰজীৱন্ত, সকলোকে ধাৰণ কৰোঁতা, সিহঁতৰ শিৰবোৰ অৱনত হ'ব; আৰু যি ন্যায় কাৰ্য্যৰ ভাৰ বহন কৰিছিল স্বৰূপতে সি নিৰাশ হ'ব লাগিব।

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ۝٢٢ وَقَدْ

خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۝٢٣

১১৩) আৰু যিজনে সজ কাম কৰে আৰু বিশ্বাসী, সেইজনৰ একো ভয় নাথাকিব, কোনো অন্যায়ৰ নাইবা তেওঁৰ প্ৰাপ্যৰ অস্বীকৃতিৰ।

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ

فَلَا يَخَفُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۝٢٤

১১৪) আৰু এইদৰে আমি এই কোৰ-আন অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ আৰবী ভাষাত আৰু তাৰ মাজত শাস্তিৰ নানা প্ৰতিশ্ৰুতি এই অৰ্থে ঘূৰাই ঘূৰাই উল্লেখ কৰিছোঁ যাতে সিহঁতে পাপৰ পৰা বিৰত থাকে অথবা এই কোৰ-আন সিহঁতৰ কাৰণে সোঁৱৰণী স্বৰূপ হ'ব পাৰে।

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا

فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ

يُحَدِّثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۝٢٥

১১৫) গতিকে সকলো মাহাত্ম্য সেই আল্লাহৰ যোগ্য যিজন বিশ্ব-ৰাজত্বৰ গৰাকী, পৰম সত্য; আৰু কোৰ-আনৰ প্ৰত্যাদেশ সামৰণ নোহোৱা পৰ্য্যন্ত তাৰ শিক্ষা সম্বন্ধে কোনো প্ৰকাৰ উদ্বেগ প্ৰদৰ্শন নকৰিবা; বৰং এইৰূপে প্ৰাৰ্থনা কৰিবা – হে মোৰ প্ৰভু, মোৰ জ্ঞান তুমি বৃদ্ধি কৰা।

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ
بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ
وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٥﴾

১১৬) আৰু স্বৰূপতে পূৰ্বেই আমি আদমক অপীকাৰ আবদ্ধ কৰিছিলোঁ পিছত তেওঁ বিস্মৰণ কৰিলে, কিন্তু তেওঁৰ (অবাপ্যতাৰ) কোনো সঙ্কল্প আমি পোৱা নাই।

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَسَىٰ وَلَمْ
نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٦﴾

১১৭) আৰু যেতিয়া আমি ফিৰিস্তাসকলক আদেশ দিছিলোঁ, তোমালোক আদমৰ বাধ্য হোৱা, তেতিয়া ইব্লিচৰ বাহিৰে সকলোৰে বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰিলে; (কিন্তু) সি অমান্তি হৈছিল।

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ أَبَىٰ ﴿١١٧﴾

১১৮) যেতিয়া আমি কলো, হে আদম, সি প্ৰকৃততে তোমাৰ আৰু তোমাৰ সহচাৰীৰ শত্ৰু; গতিকে (সাৱধান) এই উদ্যানৰ পৰা সি যেন তোমালোক দুয়োকে উলিয়াই দিবৰ উপায় নকৰে। যদি সি তেনে কৰিব পাৰে, তোমাক (অনেক) ক্লেশ-কষ্ট ভুগিব লাগিব।

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ
وَإِنَّ زَوْجَكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ
فَتَشْتَىٰ ﴿١١٨﴾

১১৯) প্ৰকৃততে, এই উদ্যানত তোমাক অনাহাৰে থাকিব নালাগিব আৰু আভৰণহীনো হ'ব নালাগিব;

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ﴿١١٩﴾

১২০) আৰু ইয়াত পিয়াহত আতুৰ হ'ব নালাগিব, আৰু ৰ'দৰ(প্ৰচণ্ড) তাপো সহিব নালাগিব।

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ﴿١٢٠﴾

১২১) কিন্তু চয়তানে তেওঁক কু-মন্ত্ৰণা দি কলে, হে আদম, মই তোমাক এনে এজোপা গছৰ সম্ভেদ দিম নে যাৰ পৰা অমৰত্ব লভিব পাৰি, আৰু এনে এখন ৰাজ্যৰো যি অক্ষয় ?

১২২) প্ৰলোভনত পৰি উভয়ে সেই জোপা গছৰ ফল খালে। তেতিয়া তেওঁলোকৰ লাজৰ গোপনীয় অঙ্গ পৰস্পৰৰ সন্মুখত প্ৰকাশিত হ'ল আৰু উভয়ে উদ্যানৰ পাত-লতাৰে নিজৰ লজ্জা আবৃত কৰিবলৈ ধৰিলে; আৰু আদমে নিজ প্ৰভুৰ আদেশ পালন নকৰিলে; তাৰ ফলত তেওঁ পথহাৰা হৈছিল।

১২৩) তেওঁৰ অনুশোচনাৰ পাছত তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক (অনুগ্ৰহ কৰিবলৈ) বাছি ললে, আৰু তেওঁৰ প্ৰতি কুপাদৃষ্টি কৰিলে, আৰু পুনৰায় সজ বাটলৈ আনিলে।

১২৪) তেওঁ আদেশ দিলে, তোমালোক দুয়ো একেলগে এই উদ্যানৰ পৰা (অইন ঠাইলৈ) নামি যোৱা, তোমালোক ইজন সিজনৰ শত্ৰু; পিছত যেতিয়া মোৰ ফালৰ পৰা তোমালোকলৈ পথৰ নিৰ্দেশ আহিব, তেতিয়া যি মোৰ নিৰ্দেশ মানি চলিব সি কেতিয়াও বিভ্ৰান্ত নহ'ব আৰু দুখ কষ্টতো নপৰিব।

১২৫) কিন্তু যিয়ে মোক স্মৰণ নকৰি আঁতৰি যায় তাৰ জীৱন যাপনৰ পথ হ'ব সঙ্কীৰ্ণ, আৰু পুনৰুত্থানৰ দিনা আমি তাক দৃষ্টিহীন কৰি তুলিম।

১২৬) সি ক'ব, হে মোৰ প্ৰভু, মোক (আজি) কিয় দৃষ্টিহীন কৰি তুলিলা, অথচ মই (পাৰ্থিৱ জীৱনত) দৃষ্টিশালী আছিলোঁ ?

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةٍ الْخُلْدِ وَمَلِكٍ لَّا يَبْلَى ۝١٢١

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفُنِ عَلَيْهِمَا مِنْ رَقِّ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ۝١٢٢

ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ۝١٢٣

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ فَمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ۝١٢٤

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا ۖ وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ۝١٢٥

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۝١٢٦

১২৭) তেওঁ ক'ব, এয়ে(আগৰে পৰা) স্থিৰ কৰা আছিল, আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ তোমালৈ আহিছিল কিন্তু তুমি সেই বোৰক অগ্রাহ্য কৰিছিলো, আৰু আজি সেই অনুৰূপ তোমাকো অগ্রাহ্য কৰা হ'ব।

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيْتَهَا
وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسى ﴿١٢٧﴾

১২৮) আৰু যিয়ে সীমালঙ্ঘন কৰে আৰু নিজ প্ৰভুৰ নিদৰ্শনসমূহত বিশ্বাস নকৰে তাক আমি (ইহলোকত) এইদৰে প্ৰতিফল দিম, আৰু পৰলোকৰ শাস্তি নিশ্চয় তাতোকৈ উগ্ৰতৰ আৰু অধিক স্থায়ী।

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ
بِآيَاتِ رَبِّهِ ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ
وَأَبْقَى ﴿١٢٨﴾

১২৯) সিহঁতে এই কথাৰ পৰা একো শিক্ষা গ্ৰহণ নকৰিলে নে, সিহঁতৰ পূৰ্ববৰ্ত্তী কিমান জাতিকে আমি সংহাৰ কৰিলোঁ, অথচ সেইসকলৰ বাসস্থানবোৰৰ কামেদি সিহঁত (আজিও) অহা যোৱা কৰিব লাগিছে? নিশ্চয় যিসকল জ্ঞানী সেইসকলৰ নিমিত্তে ইয়াত আছে বহু নিদৰ্শন।

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ
الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ ۗ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي التَّوْحَىٰ ﴿١٢٩﴾

১৩০) আৰু (শাস্তিৰ সম্পৰ্কে) পূৰ্বেই তোমাৰ প্ৰভুৰ বীতি-নীতি স্থিৰ নোহোৱা হলে আৰু তেওঁ তাৰ সময় নিৰূপিত নকৰা হলে, সেই শাস্তি (এতিয়া) নিশ্চয় আহি পালেহেঁতেন।

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ
لِرِزَامًا وَآجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٣٠﴾

১৩১) গতিকে সিহঁতে যিহকে কয় তাকে শুনি তুমি সহ্য কৰি থাকিবা; আৰু সূৰ্য্য উদয় হোৱাৰ আগতে আৰু সি অস্ত যোৱাৰ আগতে তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰিত্ৰতাৰ কীৰ্ত্তন কৰিবা প্ৰশংসাৰ সৈতে; আৰু নিশাৰ এভাগত আৰু দিনৰ প্ৰান্ততো (তেওঁৰ) পৰিত্ৰতাৰ স্তৰ কৰিবা;

فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا
وَمِنْ أَنَايِ الْيَلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ

সম্ভৱতঃ (ইয়াৰ ফলত) তুমি তৃপ্তি
লাভ কৰিব পাৰা।

لَعَلَّكَ تَرْضَى ﴿١٣١﴾

১৩২) আৰু এই পাৰ্থিৱ জীৱনৰ যি
জাকজমক সিহঁতৰ বিভিন্ন শ্ৰেণীৰ
মানুহক আমি এই অৰ্থে উপভোগ
কৰিবলৈ দিছোঁ যাতে সেই বিষয়ে
সিহঁতৰ পৰীক্ষা লব পাৰো, তুমি
তাৰ পিনে নিজৰ দুই চকু মেলি
(তথা লাগি) চাই নাথাকিবা; আৰু
তোমাৰ প্ৰভুয়ে দিয়া জীৱিকায়ে
অতি উত্তম আৰু অধিক স্থায়ী।

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ
أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۗ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ
وَّابْقَىٰ ﴿١٣٢﴾

১৩৩) আৰু তুমি নিজ পৰিয়ালক
নমাজ সম্পন্ন কৰিবলৈ আদেশ দিয়া,
আৰু তুমিও ধৈৰ্য্য ধৰি তাকে কৰা;
জীৱিকা আমি তোমাৰ পৰা
নিবিচাৰো; আমিহে তোমাক
জীৱিকা দান কৰো; আৰু
ধৰ্মপৰায়ণতাৰ শেষ ফল উত্তম।

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا
لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ ۗ
وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ﴿١٣٣﴾

১৩৪) আৰু সিহঁতে কয়, কোনো
নিদৰ্শন তেওঁ নিজ প্ৰভুৰ পৰা
আমাৰ ওচৰলৈ লৈ অহা নাই কিয় ?
(কোৱা) আগৰ ধৰ্মপুথিসমূহত
(লিপিবদ্ধ) থকা প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ
সিহঁতলৈ অহা নাছিল নে ?

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِّن رَّبِّهِ ۗ
أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٣٤﴾

১৩৫) আৰু ইতিপূৰ্বে আমি শাস্তি
নমাই সিহঁতক সংহাৰ কৰা হলে
সিহঁতে নিশ্চয় কলেহেঁতেন, হে
আমাৰ প্ৰভু, আমি এইদৰে লাঞ্চিত
আৰু অপমানিত হোৱাৰ পূৰ্বেই তুমি
আমাৰ ওচৰলৈ ৰচুল এজন কিয়
প্ৰেৰণ নকৰিলা ? তেতিয়া আমি
তোমাৰ নিদৰ্শনসমূহৰ অনুসৰণ
কৰিলোহেঁতেন।

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ
لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا
فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِن قَبْلِ أَنْ نُنزَّلَ
وَنُحْزَىٰ ﴿١٣٥﴾

১৩৬) তুমি উত্তৰ দিয়া, আমাৰ
প্ৰত্যেক জনেই (ভৱিষ্যতত কি ঘটে

قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا ۗ

তাৰ) অপেক্ষা কৰি আছে; গতিকে
তোমালোকেও অপেক্ষা কৰি থাকা;
অদূৰ ভৱিষ্যতে তোমালোকে জানিব
পাৰিবা, সজ বাটেদি চলিব লাগিছে
সেইসকল কোন, আৰু (সফল
জীৱনৰ) পথ লাভ কৰিছে
সেইসকল নো কোন।

فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ
السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ﴿١٣﴾

চুৰা-২১

AL-AMBIYA

আল-আমবিয়াঃনবীসকল
(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

.সোতৰ পাৰা

— ইক্‌তাৰাবা লিন-নাছে—

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) মানুহৰ কাৰণে সিহঁতৰ হিচাপ-
নিকাচৰ (সময়) ওচৰ চাপিছেহি
অথচ সিহঁত (এতিয়াও) আও-
কণীয়া অৱস্থাতেই পৰি আছে ।

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ②

৩) সিহঁতৰ প্ৰভুৰ পৰা সিহঁতলৈ
নতুনকৈ এনে কোনো উপদেশ অহা
নাই যি সিহঁতে উপহাস নকৰাকৈ
শুনিছে ।مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ
إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ③৪) সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ কেৱল ৰং-
ধেমালিতে মজি আছে; আৰু
যিসকল অন্যায়কাৰী সিহঁতে
গোপনে কু-মন্ত্ৰণা কৰে, (আৰু কয়)
এওঁ তোমালোকৰে নিচিনা এজন
মানুহ নহৈ আৰু কি হ'ব পাৰে ?
তোমা-লোকে দেখিও (নেদেখাই)
য'ত যাদু আছে তালৈ আহিব ধৰিছে
নে ?لَا هِيَ قُلُوبُهُمْ ۗ وَأَسْرُوا النَّجْوَى
الَّذِينَ ظَلَمُوا ۗ هَلْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ
مِثْلُكُمْ ۗ أَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَأَنْتُمْ
تُبْصِرُونَ ④৫) তেওঁ (ৰচুলে) কলে, আকাশ
আৰু পৃথিৱীৰ মাজত যি কথা-বতৰা
হয় সকলো প্ৰভুৰে জানে; আৰু
তেওঁৰেই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা ।قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑤

৬) নহয়, সিহঁতে কয়, (এই কোৰ-আন) সপোনৰ আউলীয়া কথা মাত্ৰ; নহয়, তেওঁ তাকে নিজে সাজি লৈ (আল্লাহৰ বুলি) প্ৰচাৰ কৰিছে; সিও যদি নহয় তেওঁ এজন কবি; (যদি তেওঁ সঁচাকৈয়ে আল্লাহৰ ৰচুল) তেন্তে পূৰ্ববৰ্তী ৰচুলসকল যি ধৰণৰ নিদৰ্শনৰ সৈতে প্ৰেৰণ কৰা হৈছিল, তেনে নিদৰ্শন তেওঁ আমাৰ ওচৰলৈ লৈ আহক ।

بَلْ قَالُوا أَضْغَاتٌ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ
بَلْ هُوَ شَاعِرٌ ۖ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا
أُرْسِلَ الْأَوْثُونَ ①

৭) সিহঁতৰ পূৰ্বে আমি যি নগৰকে ধ্বংস কৰিছিলোঁ, তাৰ অধিবাসী সকলে (নিদৰ্শন দেখিও) বিশ্বাস স্থাপন কৰা নাছিল, তেন্তে সিহঁতে যে বিশ্বাস স্থাপন কৰিব তাৰ সম্ভাৰনা আছে নে ?

مَا أَمْنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا
أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ⑦

৮) আৰু তোমাৰ পূৰ্বে যিসকল ৰচুলক আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ সেইসকল মানৱে আছিল; সেইসকলৰ প্ৰতি আমি প্ৰত্যাশে নমাইছিলোঁ; গতিকে (সিহঁতক কোৱা) যদি তোমালোকে এই কথা নাজনা পুথি পোৱাসকলক সুখি চোৱা ।

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رَجَالًا تُوحِي
إِلَيْهِمْ فَسَأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ⑧

৯) আৰু তেওঁলোকক আমি এনে দেহবিশিষ্ট কৰা নাছিলোঁ যে তেওঁলোকে আহাৰ খাবলৈ একো প্ৰয়োজন নাছিল; আৰু তেওঁলোক অমৰ, চিৰজীৱন্ত নাছিল ।

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا آلِيًا كُلُّونَ الظَّعَامِ
وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ⑨

১০) পিছত যি প্ৰতিশ্ৰুতি আমি তেওঁলোকক দিছিলোঁ তাকে সত্যত পৰিণত কৰিলোঁ; আৰু আমি তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰিলোঁ; আৰু নিজ ইচ্ছামতে, আৰু সীমা লঙ্ঘনকাৰীক ধ্বংস কৰিলোঁ ।

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ
نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ⑩

১১) স্বৰূপতে, আমি তোমালোকৰ
প্ৰতি এনে গ্ৰন্থ অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ যাৰ
মাজত আছে তোমালোকৰ নিমিত্তে
সোঁৱৰণী, এতিয়াও তোমালোকে
নুবুজানে ?

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ ۖ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١﴾

১২) আৰু যি অন্যাযকাৰী আছিল
এনে অনেক নগৰকে আমি ধ্বংস
কৰিলোঁ, আৰু সেইবোৰৰ
(অধিবাসী সকলৰ) ঠাইত ভিন্ন
জাতিক উত্থাপন কৰিলোঁ ।

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً
وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١٢﴾

১৩) কিন্তু আমাৰ শাস্তি অহাৰ গম
পোৱাৰ লগে লগে সিহঁত সেই
নগৰবোৰৰ পৰা পলাব ধৰিল ।

فَلَمَّا أَحْسَبُوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا
يَرْكُضُونَ ﴿١٣﴾

১৪) (আমি সিহঁতক কৈছিলোঁ,)
তোমালোক পলাই নাযাবা; বৰং যি
সুখ-স্বচ্ছন্দতা অৱস্থাত আছিল
সেই অৱস্থালৈ আৰু নিজৰ বাসস্থান
সমূহলৈ উভতি যোৱা; সম্ভৱতঃ
তোমালোকক সোধ পোছ কৰা হ'ব ।

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أَتَرْتُمْ
فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْتَلُونَ ﴿١٤﴾

১৫) সিহঁত কৈছিল, হয়: আমাৰ কি
দুৰ্ভাগ্য, সঁচাকৈয়ে আমি অন্যাযকাৰী
আছিলোঁ ।

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٥﴾

১৬) আৰু আমি সিহঁতক (সংহাৰ
কৰি) কাটি পেলোৱা শস্য অথবা
ছাই ভস্মিত পৰিণত নকৰা পৰ্য্যন্ত
সিহঁতে সেইদৰেই অবিৰাম বিলাপ
কৰি আছিল ।

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوُهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ
حَصِيدًا خَمِيدِينَ ﴿١٦﴾

১৭) আৰু আকাশ আৰু পৃথিৱীক,
আৰু উভয়ৰ মাজত থকা সকলোকে
আমি ৰং-ধেমালি কৰি সৃজন কৰা
নাই ।

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
لِعَيْنٍ ﴿١٧﴾

১৮) ধেমালিৰ ইচ্ছা থকা হলে আমি
নিজৰ ফালৰ পৰাই তাৰ ব্যৱস্থা
কৰিলোঁহেঁতেন; কিন্তু এনে কাৰ্য্য
কৰা আমাৰ (মহিমাৰ) যোগ্য
নাছিল ।

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ آيَةً
مِنْ لَدُنَّا ۖ إِنَّ كُنَّا لَفَاعِلِينَ ﴿١٨﴾

১৯) নহয়, বৰং অসত্যৰ বিৰুদ্ধে (সংগ্ৰাম চলাবলৈ) সত্যক প্ৰবৃত্ত কৰো, সি যেন তাৰ মূৰত প্ৰচণ্ড আঘাত কৰে, তাৰ ফলত হঠাতে অসত্য বিলুপ্ত হয়; আৰু যি অসার্থক কথাবোৰ তোমালোকে ক'ব ধৰিছা তাৰ বাবে তোমালোকৰ প্ৰতি শিক্ ।

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ
فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ ۖ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا
تَصِفُونَ ﴿١٩﴾

২০) আৰু আকাশ মণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো প্ৰাণীৰ ওপৰত তেওঁৰেই অধিকাৰ; আৰু যিসকল ফিৰিস্তা তেওঁৰ সন্নিধানত বিৰাজমান সেই সকলে অহঙ্কাৰ কৰি তেওঁৰ আৰাধনা ত্যাগ নকৰে, আৰু (সততে অৰ্চনা কৰি) তেওঁলোক ক্লান্ত নহয় ।

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَمَنْ
عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿٢٠﴾

২১) ৰাতিয়ে আৰু দিনে তেওঁলোকে আল্লাহৰ পৰিত্ৰতাৰ কীৰ্ত্তন (আনন্দৰে) কৰি থাকে, আৰু কেতিয়াও তেওঁলোক সৰপা নহয় ।

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢١﴾

২২) কি :সিহঁতে পৃথিৱীৰ (সৃষ্ট বস্তুৰ) পৰা এনে কিছূমান উপস্যা গ্ৰহণ কৰিছে নে যিবিলাকে মৃতকক জীৱিত কৰিব পাৰে ?

أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ
يُنشِرُونَ ﴿٢٢﴾

২৩) (আকাশ আৰু পৃথিৱী) উভয়ৰ মাজতে আল্লাহত ভিন্ন আৰু কেতবোৰ উপাস্য থকা হলে নিশ্চয় তাৰ নিয়ন্ত্ৰণত বিশৃঙ্খলা ঘটিল-হেঁতেন; আল্লাহ (এক অদ্বিতীয়), মহা-সিংহাসনৰ অধিপতি; (তেওঁৰ সন্মুখে) সিহঁতে যি আৰোপ কৰে সেই বিষয়ে তেওঁ অতি পৰিত্ৰ ।

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا
فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿٢٣﴾

২৪) তেওঁ যিহকে কৰে সেই বিষয়ে কোনো প্ৰশ্ন হ'ব নোৱাৰে, কিন্তু (সিহঁতে কৰা কাৰ্য্যৰ বিষয়ে) সিহঁতক অৱশ্যেই প্ৰশ্ন কৰা হ'ব ।

لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ ﴿٢٤﴾

২৫) কি! সিহঁতে তেওঁক ভিন্ন আন কিছুমান উপাস্য গ্ৰহণ কৰিছে নে? তুমি কোৱা, তোমালোকে প্ৰমাণ উপস্থিত কৰা। যিসকল মোৰ সঙ্গী সেইসকলৰ নিমিত্তে এই কোৰ-আন উপদেশ, আৰু মোৰ পূৰ্ববৰ্ত্তী সকলৰো নিমিত্তেও এই কোৰ-আন উপদেশ; কিন্তু সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই সত্য কি নাজানে; সেই হেতু সিহঁতে (সত্যৰ পৰা) মুখ ঘূৰাই লয়।

২৬) আৰু (হে মহম্মদ,) তোমাৰ পূৰ্বে আমি এনে কোনো ৰচুল প্ৰেৰণ কৰা নাই যিজনৰ প্ৰতি এই সত্য প্ৰকাশ কৰা নাছিলোঁ, মোৰ বাহিৰে আন কোনো উপাস্য নাই, গতিকে মোৰেই উপাসনা কৰা।

২৭) আৰু সিহঁতে কয়, পৰম কৰুণাময় আল্লাই এজন পুত্ৰ গ্ৰহণ কৰিছে; (ই অসম্ভৱ কথা) তেওঁ পৰম পৱিত্ৰ; যথার্থতে, নবীসকল (আল্লাহৰ) সন্মানিত ভৃত্য;

২৮) তেওঁলোকে তেওঁৰ সন্মুখত আগবাঢ়ি মাত নামাতে, বৰং তেওঁৰ যি আদেশ সেই অনুযায়ী কাৰ্য কৰি থাকে।

২৯) তেওঁলোকৰ সন্মুখত (ভৱিষ্যতে) যি ঘটিব, আৰু তেওঁলোকৰ (অতীতত) যি ঘটি গৈছে সকলো তেওঁৰ জনা আছে; আৰু তেওঁলোকে (আল্লাহৰ আগত) কেৱল এনে জনৰ হৈ খাটিব পাৰে যিজনক (ক্ষমা কৰিবলৈ) তেওঁ সন্মতি দিছে, আৰু তেওঁলোক নিজেই তেওঁৰ ভয়ত বিহ্বল।

৩০) আৰু সিহঁতৰ মাজৰ কোনো এজনে যদি কয়, আল্লাহত ভিন্ন মই

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٥﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٦﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَ اللَّهِ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾

لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشِيَّتِهِ مُسْفِقُونَ ﴿٢٩﴾

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ

হে উপাস্য, ইয়াৰ প্ৰতিফলৰূপে আমি তাক লৈ যাম নৰকলৈ; অন্যায়কাৰী সকলক আমি এইদৰেই প্ৰতিফল দিও।

فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ ۚ كَذَلِكَ نَجْزِي
الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

৩১) অবিশ্বাসীসকলে ভাবি চোৱা নাই নে, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী (আদিত) পৰস্পৰ সংলগ্ন আছিল, পিছত আমি দুইকে পৃথক কৰিলোঁ আৰু সকলো প্ৰাণীকে আমি পানীৰ দ্বাৰা জীৱিত কৰিলোঁ? এতিয়াও সিহঁতে বিশ্বাস স্থাপন নকৰে নে?

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا
مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيًّا ۖ أَفَلَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٢١﴾

৩২) আৰু পৃথিৱীত আমি পৰ্বতসমূহ সংস্থাপন কৰিছোঁ যাতে পৃথিৱী সেইবোৰৰ সৈতে ঘূৰে; আৰু সেই পৰ্বতসমূহৰ মাজেদি আমি যাতায়তৰ বহু গিৰিপথ উলিয়াইছোঁ, যাতে সিহঁত গন্তব্য স্থানলৈ যাব পাৰে।

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ
تَمِيدَ بِهِمْ ۖ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا
لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

৩৩) আৰু আমি আকাশক সৃষ্টি কৰিছোঁ অভেদ্য চালৰূপে, তথাপি সিহঁতে ইয়াত যিবোৰ নিদৰ্শন আছে তাৰ পৰা পৰামুখ হৈছে।

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا ۚ وَهُمْ
عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

৩৪) আৰু নিশা আৰু দিন সৃজন কৰিছে আল্লাই, আৰু সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰ; প্ৰত্যেক নিজৰ নিৰ্দিষ্ট কক্ষপথত পৰিভ্ৰমণ কৰে।

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ ۗ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٢٤﴾

৩৫) আৰু তোমাৰ পূৰ্বেও আমি কোনো মানুহকে চিৰকালীয় জীৱন দিয়া নাই; কি! তোমাৰ যদি মৃত্যুয়ে হয় (যি সিহঁতে কামনা কৰে) সিহঁতে চিৰকাল জীৱিত থাকিব নে?

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۗ
أَفَأَنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿٢٥﴾

৩৬) প্ৰত্যেক আত্মা মৃত্যুৰ সোৱাদ লবলৈ বিধিবদ্ধ; আৰু আমি তোমালোকক অমঙ্গল আৰু মঙ্গল

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ۗ
وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۗ

দুয়োকে ভোগ কৰিবলৈ দি তোমালোকৰ পৰীক্ষাহে লওঁ; আৰু (শেহত) তোমালোকক আমাৰ কাষলৈ ওভতাই নিয়া হ'ব।

وَإِنَّا تَرَجَعُونَ ﴿٣٦﴾

৩৭) আৰু অবিশ্বাসীসকলে তোমাক দেখা পালেই তোমাক লৈ বিদ্ৰূপহে কৰে, (আৰু আপোন সঙ্গীসকলক কয়) তোমালোকৰ দেৱতাসকলৰ সম্বন্ধে যি ব্যক্তিয়ে নানা কথা কয় তেওঁ এইজনেই নে? অথচ সিহঁতেই অস্বীকাৰ কৰে পৰম কৰুণাময় আল্লাহক স্মৰণ কৰিবলৈ।

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ
إِلَّا هُزُوعًا ۗ هَذَا الَّذِي يَذْكُرُ إِلَيْكُمْ ۗ
وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

৩৮) মানৱক সৃষ্টি কৰা হৈছে শীঘ্ৰতা প্ৰিয় কৰি; অনতি বিলম্বে তোমালোকক আমি নিজৰ নিদৰ্শনসমূহ অৱলোকন কৰিবলৈ দিম; গতিকে তোমালোক অধীৰ নহ'বা।

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۗ سَأُورِيكُمْ آيَاتِي
فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٨﴾

৩৯) আৰু সিহঁতে সোধে, যদি তোমালোক সত্যবাদী, (তেন্তে কোৱা) সেই প্ৰতিশ্ৰুতি পূৰ্ণ হ'বৰ সময় আহিব কেতিয়া?

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾

৪০) যি সময়ত অবিশ্বাসীসকলৰ নিজৰ সন্মুখৰ পৰা নাইবা নিজৰ পিঠিফালৰ পৰা অগ্নি নিবাৰণ কৰিব নোৱাৰিব, আৰু যি সময়ত সিহঁতক একো সহায়ো কৰা নহ'ব সেই সময় অহাৰ জ্ঞান সিহঁতৰ থকা হলে, (সিহঁত ইমানকৈ অস্থিৰ নহ'ল হেঁতেন।

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ
عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ
ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٠﴾

৪১) (সেই শাস্তিৰ) সময় সিহঁতৰ ওচৰলৈ আকস্মাৎ পাবহি, সিহঁতক বিবুদ্ধি কৰি তুলিব; গতিকে সেই শাস্তি দূৰীকৃত কৰিবলৈ সিহঁত অপৰাগ হ'ব; তদুপৰি সিহঁতক অলপো অৱকাশ দিয়া নহ'ব।

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤١﴾

৪২) আৰু স্বৰূপতে তোমাৰ পূৰ্বেও ৰচুলসকলক লৈ পৰিহাস কৰা হৈছিল; কিন্তু তাৰ ফলত যি শাস্তি সম্পৰ্কে সিহঁতৰ মাজৰ বিদ্ৰূপ কৰোঁতা সকলে পৰিহাস কৰিছিল সেই শাস্তিয়ে সিহঁতকেই আগুৰি ধৰিলে।

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ
فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٢﴾

৪৩) তুমি কোৱা, পৰম কৰুণাময় আল্লাহৰ(শাস্তিৰ) পৰা, নিশাতেই হওক বা দিনতেই হওক কোনে তোমালোকক বক্ষা কৰিব পাৰে ? কিন্তু প্রকৃত কথা এই, সিহঁতে নিজেই নিজ প্ৰতিপালকক স্মৰণ নকৰি আঁতৰি গৈছে।

قُلْ مَنْ يَكْفُلُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ
الرَّحْمَنِ ۗ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ
مُعْرِضُونَ ﴿٤٣﴾

৪৪) নতুবা, সিহঁতক আমাৰ (শাস্তিৰ) পৰা বক্ষা কৰিব পাৰে এনেবিলাক উপাস্য সিহঁতৰ আছে নে ? সিহঁতে যে নিজৰ সহায় নিজেই কৰিব এনে ক্ষমতাও সিহঁতৰ নাই; আৰু সিহঁতক সহায় কৰিবলৈ আমাৰ ফালৰপৰা কোনো সঙ্গী দিয়া নহ'ব,

أَمْ لَهُمُ الْإِلَهَاءُ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا
لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُمْ
مِنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٤﴾

৪৫) প্রকৃত পক্ষে সিহঁতক আৰু সিহঁতৰ পিতৃ-পুৰুষসকলক আমি (যথেষ্ট) সুখ সম্পদ দান কৰিছিলোঁ; তেনে অৱস্থাতেই সিহঁতে দীৰ্ঘকাল জীৱন নিৰ্বাহ কৰিছিল। সিহঁতে দেখিবলৈ পোৱা নাইনে, তাৰ কেইবা প্ৰান্তৰ পৰা আমি পৃথিৱীক ক্ৰমান্বয়ে হ্ৰাস কৰি আনিছোঁ ? (এই ক্ষেত্ৰত) সিহঁত জয়ী হ'ব পাৰিছে নে ?

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ
عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۗ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي
الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۗ أَفَهُمُ
الْغَالِبُونَ ﴿٤٥﴾

৪৬) তুমি কোৱা, মোৰ কাম মাথোন এই (আল্লাহৰ পৰা) প্ৰত্যাদেশ পাই তোমালোকক যেন সতৰ্ক কৰো; কিন্তু শ্ৰৱণহীন সকলক যিমানৈই সতৰ্ক কৰা হয় সিহঁতে (মোৰ) আহ্বানলৈ কাণ নিদিয়ে।

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ ۗ وَلَا يَسْمَعُ
الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٦﴾

৪৭) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ শাস্তিৰ ছাঁট অকলেও যদি সিহঁতক স্পৰ্শ কৰে, সিহঁতে নিশ্চয় স্বীকাৰ কৰিব এই বুলি, দুৰ্ভাগ্য আমাৰ; সঁচাকৈয়ে আমি অন্যায়কাৰী আছিলোঁ।

وَلَيْسَ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَوْمَئِذٍ إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٧﴾

৪৮) আৰু পুনৰুত্থানৰ দিনা আমি ন্যায় বিচাৰৰ তজ্জুবিলাক দাঙি ধৰিম; গতিকে কোনো আত্মাৰ প্ৰতি অলপো অন্যায় কৰা নহ'ব। যদি কোনোবা সৰিয়হ-কণাৰ সমানো কাৰ্য্য কৰিছে সিও আমাৰ লেখত পৰিব; আৰু লেখ লোৱাত আমি যথেষ্ট।

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٨﴾

৪৯) আৰু আমি স্বৰূপতে মুচা আৰু হাৰনক দান কৰিছিলোঁ স্বতন্ত্ৰ নিদৰ্শন আৰু জ্যোতি, আৰু উপদেশ ধাৰ্মিকসকলৰ নিমিত্তে।

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

৫০) যিসকলে নিজ প্ৰভুক (চকুৰে নেদেখাকৈয়ে ভয় কৰি থাকে, আৰু নিৰ্দিষ্ট সময় পাবহি বুলি ভয়তে কঁপি থাকে।

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٥٠﴾

৫১) আৰু এই কোৰ-আন হৈছে মঙ্গলেৰে পৰিপূৰ্ণ উপদেশ; আমি তাক অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ; তৰাচ তাকে তোমালোকে অস্বীকাৰ কৰিছা নে?

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبْرَكٌ أَنْزَلْنَاهُ وَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥١﴾

৫২) আৰু স্বৰূপতে পূৰ্বেই আমি ইব্ৰাহিমক সুপথৰ এনে জ্ঞান দান কৰিছিলোঁ যি (সৰ্ব প্ৰকাৰে) তেওঁৰ যোগ্য আছিল; আৰু তেওঁৰ গুণ আমি উত্তম ৰূপে জানিছিলোঁ।

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَلِيمِينَ ﴿٥٢﴾

৫৩) যেতিয়া তেওঁ নিজৰ দদায়েকক আৰু নিজৰ লোকসকলক সুধিলে, যি মূৰ্ত্তিবোৰৰ পূজা কৰাত তোমালোক লাগি আছা সেইবোৰ কি?

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٣﴾

৫৪) সিহঁতে উত্তৰ দিলে, তোমাৰ পিতৃ-পুৰুষ সকলক এই মূৰ্ত্তিবোৰৰ পূজা কৰা আমি আগৰে পৰা দেখি আহিছোঁ।

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عِبِدِينَ ﴿٥٤﴾

৫৫) তেওঁ কলে, স্বৰূপতে তোমালোক আৰু তোমালোকৰ পিতৃ-পুৰুষ সকলো প্ৰত্যক্ষ ভ্ৰান্তিত পৰি আছিল।

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٥﴾

৫৬) সিহঁতে কলে, তুমি আমাৰ নিমিত্তে সত্য লৈ আহিছা নে?(আমাৰ সৈতে) খেমালি কৰিব ধৰিছা ?

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّعِينِينَ ﴿٥٦﴾

৫৭) তেওঁ কলে, নহয়, (শুনা) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ যিজন প্ৰতিপালক, আৰু সেইবিলাক যিজনে সৃষ্টি কৰিছে সেইজনা তোমালোকৰো প্ৰতিপালক, আৰু মই নিজেই তোমালোকৰ আগত ইয়াৰ সাক্ষী দিছোঁ।

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذِكْمِهِ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٧﴾

৫৮) আৰু আল্লাহৰ শপত, তোমালোকে পিঠি দি উভতি যোৱাৰ পিছত তোমালোকৰ প্ৰতিমাবোৰৰ বিষয়ে মই কিবা এটা উপায় উলিয়াবলৈ মন কৰিছোঁ।

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿٥٨﴾

৫৯) (সিহঁত যোৱাৰ) পিছত, সিহঁতৰ প্ৰধান প্ৰতিমাক এৰি তেওঁ বাকী আটাইবোৰ ভাঙি টুকুৰা-টুকুৰ কৰিলে; অতি সম্ভৱ সিহঁত (শীঘ্ৰে) প্ৰতিমাৰ ওচৰলৈ উভতি আহিব।

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٩﴾

৬০) সিহঁতে(আহি এই কাণ্ড দেখি খঙত) সুধিলে, এনে (গৰ্হিত) কাৰ্য্য আমাৰ দেৱতাসকলৰ সৈতে কোনে কৰিলে ? নিশ্চয় সি অন্যায়াকাৰী-সকলৰ মাজৰ।

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾

৬১) সিহঁতৰ মাজৰ কেইবাজনে কলে, এজন ডেকাই প্ৰতিমা-বিলাকৰ সম্বন্ধে নানা কথা (যতে ততে) কৈ ফুৰা আমি শুনা পাইছোঁ; সেইজন ইব্ৰাহিম নামেৰে জনাজাত।

قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذُكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ
إِبْرَاهِيمُ ۝١١

৬২) সিহঁতে কলে, তেন্তে তোমালোকে সেই ডেকাজনক মাতি আনি বাইজৰ সম্মুখত উপস্থিত কৰা, যাতে তেওঁলোকে সাক্ষী থাকে।

قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَشْهَدُونَ ۝١٢

৬৩) (তেওঁ অহাত) সিহঁতে প্ৰশ্ন কৰিলে, হে ইব্ৰাহিম, আমাৰ দেৱতাসকলৰ সৈতে এনে কৰ্ম তুমিয়ে কৰিলা নে কি ?

قَالُوا يَا إِبْرَاهِيمُ
أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْتَانَا

৬৪) তেওঁ কলে, কোনো এজনে নিশ্চয় এই কৰ্ম কৰিছেই; বাৰু ইহঁতৰ মাজৰ সবাতকৈ ডাঙৰ হৈছে এই প্ৰতিমা; গতিকে ইহঁতকেই জিজ্ঞাসা কৰা চোন, যদিহে ইহঁত মাত মাতিব পাৰে।

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا
فَسَأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ۝١٣

৬৫) তেতিয়া সিহঁতে আপোনাৰ মাজতেই মেল পাতিলে, আৰু (ইজনে সিজনক) কলে, ভাবি চালে তোমালোকে নিজেই অন্যায়কাৰী।

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ
الظَّالِمُونَ ۝١٤

৬৬) পিছত সিহঁতে (লাজত) নিজৰ মূৰ তল কৰিলে আৰু ইব্ৰাহিমক কলে, এই মূৰ্ত্তিবিলাকে যে কথা ক'ব নোৱাৰে তুমি নিশ্চয় জানা।

ثُمَّ نَكَسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ
مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ۝١٥

৬৭) তেওঁ কলে, তেন্তে আল্লাহক এৰি তোমালোকে এনে উপাস্যৰ উপাসনা কৰা নে যি তোমালোকৰ উপকাৰ কৰিব নোৱাৰে, আৰু একো অপকাৰো কৰিব নোৱাৰে ?

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا
لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ۝١٦

৬৮) ধিক্ তোমালোকৰ প্ৰতি, আৰু তোমালোকে আল্লাহক এৰি যাৰ পূজা কৰিছা তাৰ প্ৰতি, এতিয়াও তোমালোকে নুবুজা নে ?

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝٦٨
 أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝٦٨

৬৯) সিহঁতে (নিজৰ মাজতে) কলে, যদি তোমালোক (আচল) কাম কৰিবলৈ সাজু আছা, তেওঁক অগ্নিত পেলাই দাহ কৰা, আৰু নিজৰ উপাস্যবিলাক এইৰূপে সহায় কৰা।

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَعَالِينَ ۝٦٩

৭০) আমি আদেশ দিলোঁ, হে অগ্নি, তুমি শীতল হোৱা, আৰু (ইব্ৰাহিমক) দিয়া শান্তি।

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝٧٠

৭১) আৰু (চোৰা) তেওঁৰ বিৰুদ্ধে সিহঁতে চক্ৰান্ত কৰিবলৈ সঙ্কল্প কৰিছিল, কিন্তু আমি সিহঁতকেই বেছিকৈ ক্ষতিগ্ৰস্ত কৰিলোঁ।

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ۝٧١

৭২) আৰু তেওঁক আৰু লুতক উদ্ধাৰ কৰি এনেখন দেশলৈ আনিবলৈ যাক আমি মঙ্গলময় কৰিছোঁ সমগ্ৰ জাতিৰ নিমিত্তে।

وَدَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ۝٧٢

৭৩) আৰু আমি তেওঁক (পুত্ৰ) ইচহাক দান কৰিলোঁ, আৰু তেওঁৰ উপৰি (নাতি) ইয়াকুব; আৰু প্ৰত্যেকজনকে আমি ধৰ্মনিষ্ঠ কৰিলোঁ।

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۝٧٣
 وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ۝٧٣

৭৪) আৰু সেইসকলক আমি (ধৰ্মৰ) নেতৃত্ব দান কৰিছিলোঁ; সেই সকলে আমাৰ আদেশ অনুসাৰে (লোকক) সজ বাট দেখুৱাইছিল; আৰু সেইসকলক আমি প্ৰত্যাদেশ কৰিছিলোঁ সৎ কৰ্ম কৰিবলৈ, আৰু নমাজ প্ৰতিষ্ঠিত কৰিবলৈ, আৰু জাকাত দান কৰিবলৈ আৰু সেইসকলে আমাৰেই মাথোন আৰাধনা কৰিছিল।

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا
 وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ
 الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا
 لَنَا عِبْدِينَ ۝٧٤

৭৫) আমি লুতক দান কৰিছিলোঁ
বিচাৰ শক্তি আৰু জ্ঞান; আৰু যিখন
নগৰৰ (অধিবাসীসকলে) ঘূৰ্ণনীয়
কাৰ্য্য কৰিছিল তাৰ পৰা তেওঁক
আমি (ৰক্ষা কৰি) মুক্তি দিলোঁ;
নিশ্চয় সিহঁত আছিল দুষ্টকৰ্মী,
বিৰুদ্ধাচৰণকাৰী লোক।

وَلَوْ طَأَّتَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ
مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَ ط
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَسَقِينَ ﴿٧٥﴾

৭৬) আৰু আমি লুতক নিজ
কৰুণাৰ ভিতৰলৈ প্ৰবেশ কৰিবলৈ
যাবলৈ দিলোঁ; নিশ্চয় তেওঁ আছিল
ধৰ্মপৰায়ণ সকলৰ অন্তৰ্গত।

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٧٦﴾

৭৭) আৰু (মনত পেলোৱা) ইয়াৰ
আগৰ কথা নুহ সম্বন্ধে; যেতিয়া
তেওঁ (আমাক) আহ্বান কৰিলে,
আমি তেওঁক প্ৰত্যুত্তৰ দিলোঁ;
পিছত তেওঁক আৰু তেওঁৰ
পৰিয়ালক আমি দাৰুণ ক্লেশ কষ্টৰ
পৰা ৰক্ষা কৰিলোঁ।

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا
لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٧﴾

৭৮) আৰু যিসকল লোকে আমাৰ
নিদৰ্শনসমূহ মিছা বুলি অমান্য
কৰিছিল সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে আমি
তেওঁক সহায় কৰিছিলোঁ;
প্ৰকৃততে, সিহঁত আছিল দুষ্টকৰ্মী
লোক, সেই কাৰণে সিহঁতৰ
আটাইবিলাকক আমি ডুবাই
মাৰিলোঁ।

وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٧٨﴾

৭৯) আৰু দাউদ আৰু চুলাইমানৰ
কথাও (সোৱৰণ কৰা) যেতিয়া
উভয়ে কোনো এটা শস্যক্ষেত্ৰ
সম্বন্ধে বিচাৰ কৰিছিল যাৰ ভিতৰত
অইনৰ ভেৰা-ছাগলী সোমাই
(শস্যৰ) অনেক ক্ষতি কৰিছিল;
আৰু তেওঁলোকে যি বিচাৰ
কৰিছিল তাৰ সাক্ষী আমি দিছিলোঁ

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ
إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا
إِحْكَمَهُمْ شَهِدِينَ ﴿٧٩﴾

৮০) পিছত আমি চুলাইমানক সেই
বিষয়ে বুজনি দিছিলোঁ; আৰু
তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেক জনকে আমি

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا

বিচাৰ-বুদ্ধি আৰু জ্ঞান প্ৰদান কৰিছিলোঁ; আৰু যি পৰ্বতসমূহে (আমাৰ) পৰিত্ৰতা ঘোষণা কৰিছিল সেইবিলাকক, আৰু (তাৰ উপৰি) পক্ষীবোৰকো আমি দাউদৰ অধীন কৰিছিলোঁ; আৰু এই সমস্ত কাৰ্য্য আমি সম্পন্ন কৰিছিলোঁ।

وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ
يُسَبِّحُنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٨٥﴾

৮১) আৰু আমি তোমালোকৰ (ব্যবহাৰৰ) নিমিত্তে লোহৰ জাখৰ নিৰ্মাণ কৰিবৰ শিল্প বিদ্যা দাউদক শিকালোঁ; যাতে ই বগক্ষেত্ৰত তোমালোকক (শত্ৰুৰ আঘাতৰ পৰা) ৰক্ষা কৰে; তাৰ বাবে তোমালোকে আমাৰ শলাগ লৈছা নে ?

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ
لِتَحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ
شَاكِرُونَ ﴿٨٦﴾

৮২) আৰু (সাগৰৰ) প্ৰচণ্ড বতাহকো চুলেইমানৰ (অনুগত কৰিছিলোঁ); তেওঁৰ নিৰ্দেশ মতে বতাহ সেই দেশৰ অভিমুখে প্ৰবাহিত হৈছিল যি দেশক আমি মঙ্গল আশীৰ্বাদৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিছিলোঁ; আৰু সকলো বিষয়ে আমাৰ জ্ঞান পূৰ্ণ।

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي
بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا
وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨٧﴾

৮৩) আৰু (আমি চুলাইমানৰ অধীন কৰিছিলোঁ) অনেক চয়তান সদৃশ (বলবন্ত) মানুহক; সেইবিলাকৰ বাহিৰেও কাম কৰি আছিল আৰু আমি তাক ৰক্ষা কৰোঁতা আছিলোঁ।

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يُغْوِصُونَ لَهُ
وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ
حَافِظِينَ ﴿٨٨﴾

৮৪) আৰু আইয়ুবৰো কথা (সোঁৱৰণ কৰা)যেতিয়া তেওঁ নিজ প্ৰভুক আহ্বান কৰিছিল এই বুলি বাস্তৱতে মোক দুৰ্গতিয়ে স্পৰ্শ কৰিছে; কিন্তু দয়ালু সকলৰ শ্ৰেষ্ঠ দয়ালু তুমিয়েই।

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ
وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٨٩﴾

৮৫) তেতিয়া তেওঁৰ এই প্ৰাৰ্থনা আমি গ্ৰহণ কৰিলোঁ আৰু যি দুখ-দুৰ্গতিত তেওঁ পৰিছিল তাক আমি দূৰীভূত কৰিলোঁ, আৰু আমি তেওঁৰ পৰিয়াল তেওঁক সমৰ্পন কৰিলোঁ, আৰু তেওঁলোকৰ লগতে তেওঁলোকৰ জ্ঞাতিৰ (সংখ্যা বৃদ্ধি কৰিলোঁ) ; ই আছিল আমাৰ সন্নিধানৰ পৰা কৰুণা স্বৰূপ, আৰু আমাৰ আৰাধনা কৰোঁতা সকলৰ নিমিত্তে সোঁৱৰণী ।

৮৬) আৰু ইছমাইল আৰু ইদ্রীচ আৰু জুলকিফলৰ কথা (স্মৰণ কৰা) ; সকলোৱে আছিল ধৈৰ্য্যশীল সকলৰ অন্তৰ্গত ।

৮৭) আৰু সেইসকলক আমি নিজ কৰুণাৰ ভিতৰত প্ৰবেশ কৰিবলৈ দিছিলোঁ; প্ৰকৃততে, সেইসকল আছিল ধৰ্মপৰায়ণ সকলৰ সন্নিবিষ্ট ।

৮৮) আৰু জুনুনৰো কথা (মনত পেলোৱা) যেতিয়া তেওঁ (নিজ জাতিৰ প্ৰতি) ক্ৰোধান্বিত হৈ ওলাই গ'ল, তেওঁ আগতে ভাবিছিল আমি তেওঁক কেতিয়াও জীৱিকাৰ অভাৱত নেপেলাওঁ; পিছত (অভাৱৰ) ঘোৰ অন্ধকাৰত তেওঁ আমাক আহ্বান কৰিলে এই বুলি, তোমাৰ ভিন্ন অইন কোনো উপাস্য নাই; তুমিয়ে পৰম পৰিত্ৰ; সঁচাকৈয়ে মই (নিজৰ প্ৰতি) নিজেই অন্যায্যকাৰী আছিলোঁ ।

৮৯) অৱশেষত তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনা আমি গ্ৰহণ কৰিলোঁ, আৰু শোক-সন্তাপৰ পৰা তেওঁক মুক্তি দান কৰিছিলোঁ; আৰু বিশ্বাস স্থাপনকাৰী সকলক এইদৰেই আমি মুক্তি দান কৰোঁ ।

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ
وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً
مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَبِيدِينَ ﴿٨٥﴾

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلًّا
مِّنَ الصَّابِرِينَ ﴿٨٦﴾

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٨٧﴾

وَذَاتِ التُّورِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ
أَنْ لَّنْ نُّقَدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ
لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ
مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٨﴾

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الغَمِّ
وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٩﴾

৯০) আৰু জাকাৰিয়াৰো কথা (সোঁৱৰণ কৰা), যেতিয়া তেওঁ নিজ প্রভুক আহ্বান কৰিছিল এই বুলি, হে মোৰ প্রভু, (এই পৃথিৱীত) তুমি মোক অকলশৰীয়া কৰি এৰি নিদিবা; আৰু (মোৰ দৃঢ় বিশ্বাস এই), সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ উত্তৰাধিকাৰী তুমিয়ে।

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي
فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٩٠﴾

৯১) তেওঁৰ এই প্ৰাৰ্থনা আমি শুনিলোঁ, আৰু তেওঁক ইয়াহিয়া (যেন পুত্ৰ) দান কৰিছিলোঁ আৰু তেওঁৰ পত্নীক (সকলো প্ৰকাৰে) তেওঁৰ উপযোগী কৰিছিলোঁ। নিশ্চয় সৎ কাৰ্য্য কৰাত এই সকল আগুৱাই আছিল, আৰু সেইসকলে আমাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল আশা আৰু ভয়-সংশয়ৰ ভাৱ লৈ; আৰু সেইসকল আমাৰ ওচৰত সদায় বিনীত হৈ থাকিছিল।

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ
وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا
يُسرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا
وَرَهَبًا ۗ وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿٩١﴾

৯২) আৰু সেই মহিলাৰো কথা ভাবি চোৱাঁ যি নিজৰ সতীত্ব সংৰক্ষণ কৰিছিল আৰু যাৰ অন্তৰত আমি নিজ আত্মাৰ নিশ্বাস পেলাইছিলোঁ; আৰু আমি তাইক আৰু তাইৰ পুতেকক বিশ্ব জগতৰ নিমিত্তে নিদৰ্শন স্থিৰ কৰিছোঁ।

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا
مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً
لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٢﴾

৯৩) নিশ্চয় এয়ে তোমালোকৰ সম্প্ৰদায়, একেটা সম্প্ৰদায়; আৰু মইয়ে তোমালোকৰ অকল পালন কৰ্তা; গতিকে তোমালোকে মোৰেই আৰাধনা কৰা।

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ وَأَنَا
رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٣﴾

৯৪) আৰু সিহঁতে নিজৰ বিষয়লৈ নিজৰ মাজতে বিচ্ছেদৰ সৃষ্টি কৰিছে; (সিহঁতে জনা উচিত) সিহঁতক সকলোকে (এদিন) আমাৰ ওচৰলৈ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন কৰিব লাগিব।

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ۗ كُلُّ إِلَهِنَا
رُجُومًا ﴿٩٤﴾

৯৫) প্রকৃততে যিজনে বিশ্বাস স্থাপনকাৰী হৈ সৎকাৰ্য্য কৰে সেইজনৰ তেনে প্ৰচেষ্টা কেতিয়াও অস্বীকৃত নহ'ব; আৰু সেইজনৰ পক্ষে নিশ্চয় আমি (সকলো সৎকৰ্ম) লিপিবদ্ধ কৰো।

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ﴿٩٥﴾

৯৬) আৰু যিখন নগৰ আমি (এবাৰ) ধ্বংস কৰো, তাৰ অধিবাসী সকলক যে কেতিয়াও উভতি নাহিব ই বিধি-সিদ্ধ।

وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ
لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٦﴾

৯৭) কালক্ৰমে এনে সময় এটা আহিব যেতিয়া ইয়াজুজ আৰু মাজুজক মুক্ত কৰি দিয়া হ'ব, (যাতে সিহঁতে সিহঁতৰ অভিযান চলায়) আৰু বহু ওখ ঠাইৰ পৰা লৰি-টাপৰি নামি আহে।

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ
وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٧﴾

৯৮) আৰু সত্যৰ প্ৰতিশ্ৰুতি (পূৰ্ণ হোৱাৰ) সময় ওচৰ চাপিব; তেতিয়া হঠাতে অবিশ্বাসীসকলৰ চকুবোৰ (বিস্ময় আৰু আতঙ্কৰ হেতু) মেল খাই থাকিব; সিহঁত আক্ষেপ কৰি এই বুলি কয়) হয়: আমাৰ প্ৰতি শিক্, স্বৰূপতে এই প্ৰতিশ্ৰুতিক আমি আওহেলা কৰি আহিলোঁ; নহয়, প্রকৃততে আমি (নিজৰে প্ৰতি) অন্যায় কৰিছিলোঁ।

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَذَاهَىٰ شَاخِصَةً
أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ يَوِيلًا قَدْ كُنَّا فِي
غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٨﴾

৯৯) নিশ্চয় তোমালোক নিজে আল্লাহক এৰি যিবিলাকৰ পূজা কৰি আছা সেইবিলাকো নৰকৰ ইন্ধন; তাতেই তোমালোক উপনীত হ'ব লাগিব।

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
حَصَبُ جَهَنَّمَ ۗ أَنْتُمْ لَهَا وَرِدُونَ ﴿٩٩﴾

১০০) সিহঁত (সঁচাকৈয়ে) উপাস্য হোৱা হলে সিহঁত সেই নৰকত উপনীত নহ'লহেঁতেন, অথচ সিহঁত সকলোৱে তাত দীৰ্ঘ কাল অৱস্থান কৰিব।

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ إِلَهًا مَا وَرَدُّوَهَا وَكُلٌّ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٠﴾

১০১) তাত সিহঁতৰ ভাগত পৰিব আৰ্ত্তনাদ, আৰু সিহঁতে তাত আৰু একোকে শুনিবলৈ নাপাব।

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١١﴾

১০২) কিন্তু যিসকলৰ কাৰণে আমাৰ পূৰ্বেই কল্যাণ স্থিৰ কৰি থোৱা হৈছে সেইসকলক নিশ্চয় নৰকৰ পৰা বহু আঁতৰত স্থান দিয়া হ'ব।

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٢﴾

১০৩) সেইসকলে (নৰকৰ) সৰসৰনি অকণো শুনিবলৈ নাপাব; আৰু সেইসকলৰ অন্তৰসমূহে যি বাঞ্ছা কৰিছিল তাকে সেইসকলে চিৰকাল উপভোগ কৰি থাকিব।

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٣﴾

১০৪) (শেষ দিনৰ) বিষম আতঙ্কই সেইসকলক শোকাতুৰ নকৰিব; বৰং ফিৰিস্তাসকলে আগ বাঢ়ি সেইসকলৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিব, আৰু (এইদৰে ক'ব) যিদিনাৰ প্রতিশ্ৰুতি তোমালোকক প্রদান কৰা হৈছিল সেয়ে হৈছে আজিৰ দিন।

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ۖ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٤﴾

১০৫) সেই দিনা লিখা কাকত ভাঁজ কৰা দৰে আমি আকাশ ভাঁজ কৰিম; আদিতো আমি যিদৰে জগৎ সৃষ্টি কৰিছিলোঁ সেইদৰে পুনৰায় সৃষ্টি কৰিম; এই অঙ্গীকাৰ পালন কৰাৰ ভাৰ আমাৰ ওপৰত; নিশ্চয় এই কাৰ্য্য সম্পাদন কৰিম আমি।

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكِتَابِ ۖ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ يُعِيدُهُ ۖ وَعُدَا عَلَيْنَا ۖ إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٥﴾

১০৬) আৰু স্বৰূপতে ইয়াৰ পূৰ্বে উপদেশদান কৰাৰ পাছত জবুৰতো আমি ইয়াকে লিপিবদ্ধ কৰিছিলোঁ; এই পৃথিৱীৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব মোৰ ধৰ্মপৰায়ণ ভৃত্যসকল।

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٦﴾

১০৭) যিসকল লোকে (আল্লাহৰ) আৰাধনা কৰে সেইসকলৰ নিমিত্তে ইয়াত আছে এটা মহান সংবাদ।

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَابِدِينَ ﴿١٧﴾

১০৮) আৰু (হে মহম্মদ) আমি তোমাক মাথোন প্ৰেৰণ কৰিছোঁ বিশ্ব জগতৰ নিমিত্তে কৰুণা স্বৰূপ।

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

১০৯) তুমিকোৱা, মোৰ প্ৰতি ইয়াকে মাথোন প্ৰত্যাদেশ কৰা হৈছে; তোমালোকৰ উপাস্য অকল একমাত্ৰ উপাস্য আল্লাহ; গতিকে তোমালোকে (আল্লাহৰ প্ৰতি) আত্মসমৰ্পন কৰিবানে ?

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَوَاحِدٌ ۚ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٩﴾

১১০) তথাপি সিহঁত যদি ঘূৰি যায় তেন্তে তুমি কোৱা, মই তোমালোকক সমানে আৰু উচিত ৰূপে সাবধান কৰিলোঁ; (কিন্তু) তোমালোকক যি ঘটনাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া হৈছে সি ওচৰ পাইছেহি নে এতিয়াও দূৰত আছে মই নাজানো।

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعَلَّ اللَّهُ لِيَمُوذِقَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَلِيَذَبَ الْأَشْقِيَاتِ ۚ وَإِنْ أَدْرِي أَقْرَبٌ أَمْ بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ ﴿١١٠﴾

১১১) প্ৰকৃততে তোমালোকে যি কথা উচ্চ স্বৰে কোৱা, তেওঁ জানে, আৰু যি গোপনে ৰাখা তাকো তেওঁ জানে।

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١١﴾

১১২) আৰু মই নাজানো, অতি সম্ভৱ ই তোমালোকৰ নিমিত্তে এটা পৰীক্ষা স্বৰূপ আৰু (তোমালোকক দিয়া হৈছে) কিছুকালৰ নিমিত্তে (পাৰ্থিৱ) জীৱনৰ সুখ-সম্পদ।

وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّاهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١٢﴾

১১৩) ৰচুলে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল, হে মোৰ প্ৰভু, তুমিয়ে বিচাৰ কৰা সত্যৰ সৈতে; (আৰু তেওঁ কৈছিল) আমাৰ প্ৰভু পৰম কৰুণাময় আল্লাহ; (তেওঁৰ সম্বন্ধে) তোমালোকে যি অসঙ্গত কথা কোৱা তাৰ প্ৰতি বিধানৰ অৰ্থে তেওঁৰেই সাহায্য প্ৰাৰ্থনীয়।

قُلْ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ ۗ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٣﴾

سُورَةُ الْحَجِّ مَدِينَةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ تِسْعٌ وَ سَبْعُونَ آيَةً وَ عَشْرَةٌ رُكُوعَاتٍ

চুৰা-২২

AL-HAJJ

আল-হয : হয যাত্ৰা
(মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) হে মানৱজাতি, তোমালোকে
নিজ প্ৰতিপালকৰ ভয় ৰাখিবা ।
নিৰ্দ্দিষ্ট সময়ৰ কম্পন নিশ্চয় এটা
ভীষণ ঘটনা ।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ ۚ إِنَّ زَلْزَلَةَ
السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ①

৩) সেই ঘটনা যিদিনা তুমি
অৱলোকন কৰিবা সেইদিনা প্ৰত্যেক
স্তন্য দিয়া তিৰোতাই আপোন
স্তন্যপায়ী কেঁচুৰাক (গাখীৰ
খুৰাবলৈ) পাহৰি যাব; আৰু প্ৰত্যেক
গৰ্ভৱতীয়ে নিজ গৰ্ভৰ সন্তান প্ৰসৱ
কৰিব; আৰু তেতিয়া তুমি মানুহক
মতলীয়া যেন দেখিবা, অথচ সিহঁত
(প্ৰকৃততে) মতলীয়া নহয়; কিন্তু
আল্লাহৰ শাস্তি কঠোৰ ।

يَوْمَ تَرُؤْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا
أَرْضَعَتْ وَ تَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا
وَ تَرَى النَّاسَ سُكَرَى وَ مَا هُمْ
بِسُكَرَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ①

৪) আৰু মনৱজাতিৰ মাজত এনে
মানুহও আছে যাৰ জ্ঞান নাই, অথচ
সি আল্লাহৰ বিষয়ে বাদানুবাদ কৰে
আৰু যেই সেই বিৰুদ্ধাচাৰী
চয়তানৰ অনুসৰণ কৰে ।

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ
بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّارِيٍّ ①

৫) এনে চয়তানৰ সম্বন্ধে এই কথা
লিখি থোৱা হৈছে, যিয়ে তাৰ সৈতে
বন্ধুত্ব কৰিব তাক সি নিশ্চয় পথভ্ৰষ্ট
কৰিব, আৰু তাক নৰকৰ দাহ কৰা
শাস্তিৰ পিনে লৈ যাব ।

كَتَبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُ
وَ يَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ①

৬) হে মানৱজাতি, পুনৰুত্থান সম্পৰ্কে যদি তোমালোকৰ কোনো সন্দেহ থাকে, তেন্তে (ইয়াকে চিন্তা কৰা,) কেনেকৈ আমি মাটিৰ পৰা তোমালোকক সৃজন কৰিলোঁ; পিছত শুক্ৰৰ পৰা; তাৰ পিছত খলমা বন্ধা বক্তৰ পৰা; তাৰ পিছত এডোখৰ মণ্ডহৰ পৰা, আকৃতি পূৰ্ণ হোৱা নাইবা পূৰ নোহোৱা, আমি যেন তোমালোকৰ আগত (আমাৰ সৃষ্টিৰ ক্ষমতা) ভালকৈ প্ৰকাশ কৰোঁ; আৰু নিৰূপিত সময় নহালৈকে আমি নিজ ইচ্ছা মতে তাক গৰ্ভসমূহৰ ভিতৰতো ৰাখোঁ; তাৰ পিছত আমি তোমালোকক কেঁচুৱা অৱস্থাত (গৰ্ভৰ পৰা) উলিয়াও, যাতে উত্তৰোত্তৰে তোমালোক যৌৱনৰ অৱস্থা পোৱাগৈ; আৰু তোমালোকৰ মাজৰ একোজনৰ মৃত্যু ঘটোৱা হয়, আৰু তোমালোকৰ মাজৰ একোজনক বুঢ়া বয়সৰ জৰা-জীৰ্ণ অৱস্থালৈ নিয়া হয় যি অৱস্থাত সি জ্ঞান লাভ কৰিও জ্ঞানহীন হৈ পৰে। আৰু (এই কথাও ভাবি চোৱাঁ) তুমি মাটিক (প্ৰথমতে) শুকান অনুৰ্বৰ দেখা; পিছত তাৰ ওপৰত আমি বৰষুণ পেলাও, তেতিয়া সেই মাটি (অলপতে) ৰসালি হৈ ফুলি উঠে, আৰু (তাৰে পৰা) নানাবিধ বিতাপন তৰুলতা উৎপন্ন হয়।

৭) (এই সৃষ্টিৰ ক্ৰম বিকাশে) ইয়াকে প্ৰতিপন্ন কৰে, এজন (সৃষ্টিকৰ্তা) আল্লাহ আছে; তেওঁ পৰম সত্য; আৰু মৃতকক তেওঁৰেই নিশ্চয় সজীৱ কৰে; আৰু বাস্তৱিকতে সকলো বস্তুৰ ওপৰতে আছে তেওঁৰেই মহান ক্ষমতা।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ
الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُرَابٍ ثُمَّ
مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عُلُقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ
مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ
وَ نَقُرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ
مُّسَيَّئٍ ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ
لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ۚ وَمِنْكُمْ مَّن يُّتَوَفَّىٰ
وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا
يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا ۗ وَ تَرَىٰ الْأَرْضَ
هَامِدَةً فَاذًا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ
وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ①

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهُ يُحْيِ الْمَوْتٰى
وَاَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۙ

৮) আৰু সেই নিৰূপিত সময়ৰ আগমন সুনিশ্চিত; আৰু ইয়াত অকণো সন্দেহ নাই, সমাধিসমূহৰ মৃতবিলাকক আল্লাই নিশ্চয় পুনৰায় উত্থাপন কৰিব।

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ①

৯) আৰু মানৱ জাতিৰ মাজত এনে মানুহও আছে যি অজ্ঞানতা সত্ত্বেও আল্লাহক লৈ বাদানুবাদ কৰে, অথচ সি লাভ কৰা নাই সুপথ নাই বা জ্যোতিৰ্ময় গ্ৰন্থ।

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ①

১০) এনে মানুহ নিজৰ কান্ধ জোকৰি (লোকক) আল্লাহৰ পথৰ পৰা বিভ্রান্ত কৰে; এনে (অহঙ্কাৰী) মানুহৰ নিমিত্তে পৃথিৱীত আছে লাঞ্ছনা, আৰু পুনৰুত্থানৰ দিনা আমি তাক দাহ কৰা শাস্তিৰ সোৱাদ ল'বলৈ দিম।

ثَانِي عَظِيمٍ يُضِلُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ①

১১) (আমি তেতিয়া কম) তোমাৰ দুইখন হাতে আগতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল তাৰেই প্ৰতিফল এই শাস্তি; আৰু নিশ্চয় আল্লাই নিজ ভৃত্যসকলৰ ওপৰত কেতিয়াও অন্যায় নকৰে।

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ①

১২) আৰু মানৱজাতিৰ মাজত এনে মানুহো আছে যি আল্লাহৰ আৰাধনা কৰে দাঁতি কাষত থাকি; গতিকে যদি তাৰ ওচৰলৈ মঙ্গল আহে, তাৰ বাবে যি আশ্বস্ত হয় আৰু যদি বিপদ আহে সি নিজৰ মুখ ঘূৰাই (আগৰ অবিশ্বাসৰ অৱস্থালৈ) উভতি যায়; সি ইহলোক আৰু পৰলোক দুয়োকে হেৰুৱালে; এয়ে হৈছে প্ৰত্যক্ষ স্ক্ৰতি।

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ ۖ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ ۖ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ ۗ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ۗ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ①

১৩) যি তাৰ একো অপকাৰ কৰিব নোৱাৰে, আৰু তাৰ অকণো উপকাৰ কৰিব নোৱাৰে তাকে সি আল্লাহক এৰি আহ্বান কৰে; এয়ে হৈছে দূৰণিৰ বিপথে যোৱা।

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ۗ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبُعِيدُ ①

১৪) সি যাক আহ্বান কৰে তাৰ অপকাৰহে তাৰ উপকাৰতকৈ নিশ্চয় বেছি ওচৰ; বাস্তৱিকতে এনে সাহায্যকাৰী কি নিকৃষ্ট আৰু এনে সাৰথি কি জঘন্য!

يَدْعُوا لِمَنْ ضَرَّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ ط
لِبَيْسِ الْمَوْلَىٰ وَلِبَيْسِ الْعَشِيرِ ١٤

১৫) যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰে আৰু সজ কাম কৰে সেইসকলক নিশ্চয় আল্লাই এনে উদ্যানসমূহত প্ৰবেশ কৰিবলৈ দিব যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ যায়; প্ৰকৃততে আল্লাই যি ইচ্ছা কৰে তাকে কাৰ্য্যত পৰিণত কৰে।

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ط إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ١٥

১৬) আল্লাই তেওঁক (মহম্মদক) ইহলোক আৰু পৰলোকত কেতিয়াও সহায় নকৰিব বুলি কেও যদি ভাবি লৈছে, সি উৰ্দ্ধলোকৰ ফালে যাবলৈ জৰী এডাল দীঘলকৈ বান্ধি লওক, পিছত (তাকে) কাটি পেলাওক; তাৰ পিছত সি গমি চাওক, এনে উপায় অৱলম্বন কৰাত তাৰ ক্ৰোধৰ কাৰণে দূৰীভূত হ'ল নে?

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَضُرَّهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِظُ ١٦

১৭) আৰু এইদৰে আমি এই কোৰ-আন অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ প্ৰত্যক্ষ নিদৰ্শনসমূহৰ সমষ্টিৰূপে, আৰু নিশ্চয় আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকে পথ-প্ৰদৰ্শন কৰে।

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۗ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ١٧

১৮) বাস্তৱতে যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে, আৰু যিসকল ইহুদী হৈছে, আৰু চাবিয়ানসকল, আৰু খ্ৰীষ্টানসকল, আৰু মেগিয়ান সকল, আৰু যিসকলে বহু ঈশ্বৰৰ পূজা কৰে, সকলোৰে মাজত নিশ্চয় আল্লাই বিচাৰ কৰিব পুনৰুত্থানৰ দিনা; এই কথা নি:সন্দেহ, আল্লাই সকলো বস্তুৰেই সাক্ষ্য দিওঁতা।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَىٰ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ط إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ١٨

১৯) তুমি লক্ষ্য কৰা নাই নে, আকাশমণ্ডলীত যি আছে আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলোৰে আৰু সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰই আৰু গছ-গছনিয়ে আৰু জীৱ-জন্তুবোৰে (প্ৰাণিপাত কৰি) আল্লাহৰ বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰে; আৰু বহু সংখ্যক মানুহেও। কিন্তু বহুলোক আছে যাৰ কাৰণে শাস্তি নিৰূপিত কৰি থোৱা হৈছে; আৰু আল্লাই যাক লাঞ্চিত কৰে তাক সন্মান কৰোঁতা কেও নাই; আল্লাই যি ইচ্ছা কৰে তাকে তেওঁ নিশ্চয় কাৰ্য্যত পৰিণত কৰে।

২০) এই দুটা দল পৰস্পৰ বিৰোধী; সিহঁতে নিজ প্ৰভুৰ সম্বন্ধে অযথা বিবাদ কৰে; গতিকে যিসকলে আল্লাহক বিশ্বাস নকৰে সিহঁতৰ পৰিধান অগ্নিৰ কাপোৰ কাটি প্ৰস্তুত কৰা হ'ব; সিহঁতৰ মূৰবোৰৰ ওপৰত ঢালি দিয়া হ'ব উতলা পানী।

২১) তাৰ (উগ্রতাপত) সিহঁতৰ পেটৰ ভিতৰত যি আছে সেইবোৰ আৰু গাৰ গোটেই ছাল দক্ষ হৈ জুলীয়া হ'ব।

২২) আৰু লোৰ গদাবোৰ থাকিব সিহঁতৰ (শাসনৰ) নিমিত্তে।

২৩) যন্ত্ৰণা সহ্য কৰিব নোৱাৰি যেতিয়াই সিহঁতে নৰকৰ পৰা ওলাই আহিবলৈ ইচ্ছা কৰিব, তেতিয়াই সিহঁতক তাৰ ভিতৰত ওলটাই নিয়া হ'ব; আৰু (সিহঁতক কোৱা হ'ব,) তোমালোকে এতিয়া পোৰণৰ শাস্তিৰ সোৱাদ লোৱা।

২৪) যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰে আৰু সজ কাম কৰে সেইসকলক

الْمُتَرَّانَ الَّذِي يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ
وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ ط وَكَثِيرٌ
حَقٌّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ط وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ
مِنْ مُّكْرِمٍ ط إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۝١٩

هَذَيْنِ خَصْمَيْنِ اِخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ
فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ شِيَابٌ مِّنْ
نَّارٍ ط يَصَّبُ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمْ
الْحَمِيمُ ۝٢٠

يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ۝٢١

وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِّنْ حَدِيدٍ ۝٢٢

كَلَّمَآ أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ
غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا ۝ وَذُوقُوا عَذَابَ
الْحَرِيقِ ۝٢٣

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

আল্লাই নিশ্চয় এনে উদ্যান সমূহৰ ভিতৰত প্ৰবেশ কৰিবলৈ দিব যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ গৈছে। তাত তেওঁলোকক সোণৰ কঙ্কণ আৰু মুক্তাৰ অলঙ্কাৰেৰে ভূষিত কৰা হ'ব, আৰু তাত তেওঁলোকৰ সাজ হ'ব বেছমৰ।

২৫) আৰু তেওঁলোকক এনে বাক্যৰ পিনে পৰিচালিত কৰা হৈছে যি অতি পৱিত্ৰ, আৰু যি আল্লাই সকলো প্ৰশংসাৰ যোগ্য তেওঁৰে পথ তেওঁলোকক প্ৰদৰ্শন কৰা হৈছে।

২৬) যিসকলে (আল্লাইক) অবিশ্বাস কৰিছে, আৰু তেওঁৰ পথৰ পৰা, আৰু যি পৱিত্ৰ মছজিদ আমি স্থাপন কৰিছোঁ সমগ্ৰ মানৱৰ নিমিত্তে কোনো প্ৰভেদ নকৰি— যিসকল তাতে উপাসনা কৰাত লাগি থাকে সেইসকলৰ আৰু (দৰ্শন কৰিবলৈ অহা) মৰুবাসীসকলৰ (তাত সমান অধিকাৰ) — সেই মছজিদৰ পৰা লোকক প্ৰতিৰোধ কৰে সেই সকলক, আৰু যি তাৰ ভিতৰত অন্যায়ৰূপে ধৰ্মবিৰোধী কাৰ্য্য কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে তাক, আমি যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তিৰ সোৱাদ ল'বলৈ দিম।

২৭) আৰু (মনত পেলোৱা) যেতিয়া আমি ইব্ৰাহিমৰ নিমিত্তে (আমাৰ পৱিত্ৰ) আলয়ৰ স্থান নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰিলোঁ এই আদেশ দি, — কোনো বস্তুকেই তুমি মোৰ সমানে উপাস্য নাপাতিবা, আৰু মোৰ আলয় পৱিত্ৰ কৰি ৰাখিবা সেইসকলৰ নিমিত্তে যিসকলে তাৰ প্ৰদক্ষিণ (তুৱাফ) কৰে, আৰু থিয় দি উপাসনা কৰে, আৰু যিসকলে ভাঁঠুলয় (আৰু) সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰে;

الصَّلِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ يُجَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ
ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا وَّلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٥﴾

وَهُدُّوْا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ
وَهُدُّوْا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ ﴿٢٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ
لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ
وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُدَقُهُ
مِنْ عَذَابِ آيٍ ﴿٢٦﴾

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا
تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ
وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু মানৱ জাতিৰ মাজত হজ
প্ৰতিষ্ঠিত হোৱাৰ ঘোষণা কৰা;
তোমাৰ ওচৰলৈ সিহঁত আহিব খোজ
কাঢ়ি আৰু বহু লেৰেলা-চেৰেলা
উটবোৰৰ পিঠিত উঠি; সিহঁত
আহিব বহু দূৰণিয়া গভীৰ বাট
অতিক্ৰম কৰি।

২৯) যাতে সিহঁত নানাধৰণৰ মঙ্গল
লাভ কৰিবলৈ উপস্থিত হয়, আৰু
নিদ্ৰিষ্ট কেইবা দিনৰ ভিতৰত, যি
ঘৰচীয়া চতুৰ্পদ জন্তু আল্লাই
সিহঁতক জীৱিকা ৰূপে দিছে তাৰে
কিছুমানৰ ওপৰত (কুৰবাণী দিয়াৰ
সময়ত) আল্লাহৰ নাম লয়।
(কুৰবাণীৰ) পিছত সিবিলাকৰ মাংস
তোমালোকে নিজেও খোৱা, আৰু
(অনশনৰ) কষ্টত পৰা অভাৱগ্ৰস্ত-
সকলকো খাবলৈ দিয়া।

৩০) তাৰ পিছত সিহঁতে নিজৰ
অশুচিত দূৰ কৰে(এহৰাম ভাঙে),
আৰু নিজৰ ব্ৰতসমূহ পালন কৰে,
আৰু এই প্ৰাচীন আলয়ৰ
চাৰিওফালে সিহঁতে যেন প্ৰদক্ষিণ
কৰে।

৩১) এই কথা গ'ল; আৰু যিয়ে
আল্লাহৰ পৱিত্ৰ ৰীতিবিলাকৰ সন্মান
ৰক্ষা কৰে, সেই কৰ্ম তাৰ নিমিত্তে
নিজ প্ৰভুৰ ওচৰত মঙ্গলজনক হ'ব
আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে সকলো
ঘৰচীয়া জন্তু বৈধ কৰা হৈছে,
সেইবোৰৰ বাহিৰে যিবিলাকৰ বিষয়ে
তোমালোকৰ আগত(কোৰ-
আনতে) পূৰ্বে উল্লেখ কৰা হৈছে।
গতিকে প্ৰতিমাবোৰৰ অশুচিতাৰ
পৰা তোমালোকে আঁতৰি থাকিবা
আৰু অসত্য বাক্য পৰিহাৰ কৰিবা।

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا
وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ
فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٨﴾

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَةٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمُ
مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۚ فَكُلُوا مِنْهَا
وَأَطِيعُوا أَمْرَ الْفَقِيرِ ﴿٢٩﴾

ثُمَّ لِيُقْضَىٰ أَفْئَتُهُمْ وَلِيُؤْفُوا نَذْوَهُمْ
وَلِيُطَوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٠﴾

ذَٰلِكَ ۗ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ
خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۗ وَأَحَلَّتْ لَكُمْ
الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا
قَوْلَ الزُّوْرِ ﴿٣١﴾

৩২) আল্লাহৰ একনিষ্ঠ সেৱক হৈ, তেওঁৰ সমানে অইনক উপাস্য নাপাতি; আৰু যিয়ে অইনক আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পাতে তাৰ আকাশৰ পৰা পতন হ'ল, আৰু তাক পক্ষীয়ে থাপ মাৰি ধৰিব নাইবা ধুমুহা বতাহে উৰুৱাই দূৰৈৰ কোনো ঠাইত পেলাই দিব।

حَقَّاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۗ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٢٢﴾

৩৩) তাৰ এই অৱস্থা; আৰু যিজনে আল্লাহৰ পৱিত্ৰ চিনবোৰৰ সন্মান কৰি চলে, ই অন্তৰসমূহৰ সাধুতাৰ পৰিচয়।

ذَلِكَ ۗ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٢٣﴾

৩৪) সেইবোৰ জন্তুৰ পৰা নিৰ্দিষ্ট সময় পৰ্য্যন্ত তোমালোকৰ লাভ হ'ব পাৰে; কিন্তু অৱশেষত সেই প্ৰাচীন আলয়ৰ (কাবাৰ) পিনে সেইবোৰক কুৰবানীৰ কাৰণে লৈ যাব লাগিব।

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَدَّدٍ ۗ ثُمَّ مَحَلُّهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٤﴾

৩৫) আৰু প্ৰত্যেক সম্প্ৰদায়ৰ নিমিত্তে আমি ধৰ্ম-ক্ৰিয়াৰ বিশেষ পদ্ধতি নিৰ্ধাৰিত কৰিছোঁ; আল্লাই যি চতুষ্পদ ঘৰটীয়া জন্তুক সিহঁতক জীৱিকাৰূপে দান কৰিছে তাৰে কিছুমানক কুৰবানী দিয়াৰ সময়ত সিহঁতে যেন আল্লাহৰ নাম লয়; আৰু (মনত ৰাখিবা) তোমালোকৰ উপাস্য একমাত্ৰ উপাস্য আল্লাহ; গতিকে তেওঁৰ প্ৰতি আত্ম-সমৰ্পন কৰিবা; আৰু (হে মহম্মদ) তুমি শুভ-সংবাদ দিয়া সেই বিনয়ী সকলক।

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيُذَكَّرُوا ۗ اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۗ فَالْهُكْمُ لِلَّهِ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا ۗ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٢٥﴾

৩৬) সেইসকলৰ অন্তৰসমূহ কঁপিব ধৰে যেতিয়া (তেওঁলোকৰ আগত) আল্লাহৰ নাম লোৱা হয়; আৰু যেতিয়া তেওঁলোক আপদ-বিপদত পৰে তেতিয়া ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰে, আৰু নমাজ সঠিক ভাবে প্ৰতিষ্ঠিত কৰে, আৰু আমি তেওঁলোকক যি সম্বল

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ ۗ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمُ وَالْمُتَّقِينَ

দান কৰিছোঁ তাৰে পৰা (সজ কামত) ব্যয় কৰি থাকে। الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٦﴾

৩৭) আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে (কুৰবানীৰ) উটবোৰক আমি স্থিৰ কৰিছোঁ আল্লাহৰ পৰিত্ৰ চিন-স্বৰূপ; ইয়াৰ মাজত আছে তোমালোকৰ নিমিত্তে মঙ্গল; গতিকে সেইবোৰ শাৰী শাৰীকৈ থিয় হোৱাৰ লগে লগে (কুৰবানী কৰাৰ আগতে) আল্লাহৰ নাম লবা; উটবোৰ ইকাষে সিকাষে মাটিত পৰি মৰাৰ পাছত সেইবোৰৰ মাংস নিজেও খাবা আৰু যি নিজৰ অভাৱ প্ৰকাশ নকৰে আৰু যি প্ৰকাশ্যে মগনীয়া (দুয়ো শ্ৰেণীৰ মানুহকে) খাবলৈ দিবা; এইদৰেই এনেবিলাক জন্তু আমি তোমালোকৰ বশবৰ্ত্তী কৰিছোঁ, যাতে তোমালোকে (আমাৰ) শলাগ লোৱা।

৩৮) (কুৰবানী) দিয়া জন্তুবোৰৰ মাংসবোৰ আৰু তেজখিনি আল্লাহৰ ওচৰলৈ নাপায়, কিন্তু তেওঁৰ ওচৰলৈ পাব তোমালোকৰ অন্তৰৰ ধাৰ্মিকতা (আল্লাহৰ প্ৰতি ভয়); এনেবিলাক জন্তু এইদৰে আল্লাই তোমালোকৰ আয়ত্তৰ অধীন কৰিছে আল্লাই তোমালোকৰ সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰাৰ কাৰণে যাতে তোমালোকে তেওঁৰ মহাস্বাৰ ঘোষণা কৰা; আৰু (হে মহম্মদ) সৎ কৰ্মী সকলক তুমি শুভ-সংবাদ দিয়া।

৩৯) বিশ্বাসী সকলক আল্লাই নিশ্চয় (শত্ৰুৰ হাতৰ পৰা) ৰক্ষা কৰিব; প্ৰকৃততে, যি (ধৰ্মৰ) বিশ্বাসঘাতক, (আল্লাহৰ) অশলাগী, তাক তেওঁ بَلِّغُوا ভাল নাপায়।

وَأَبْدُنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا حَيَرٌ ۖ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ ۚ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ۗ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَآؤَهَا وَلَكِنَّ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ ۗ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْكُمْ ۗ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٨﴾

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٩﴾

৪০) যিসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ চলোৱা হৈছে, সেইসকলক (আত্মৰক্ষা কৰিবলৈ) অনুমতি দিয়া হৈছে, কিয়নো তেওঁলোকৰ প্ৰতি (অবাঞ্ছিত) অত্যাচাৰ কৰা হৈছে; আৰু নিশ্চয় তেওঁলোকৰ সহায় কৰিবলৈ আল্লাহৰ মহান ক্ষমতা আছে।

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا ۖ
وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

৪১) আমাৰ প্ৰতিপালক আল্লাহ এই আমাৰ কথা মাথোন কোৱাৰ বাবে, একো ন্যায়সঙ্গত কাৰণ নোহোৱাকৈ তেওঁলোকক নিজৰ ঘৰ-বাৰীৰ পৰা উলিয়াই দিয়া হৈছিল; আৰু আল্লাই মানৱ জাতিৰ কিছুমানক (অন্যায় আচৰণৰ কাৰণে) আন কিছুমানৰ দ্বাৰা দমন কৰাৰ ব্যৱস্থা নকৰা হলে সন্নাসীসকলৰ আশ্ৰমসমূহ আৰু গিৰ্জাবিলাক আৰু (ইহুদীসকলৰ) উপাসনালয় আৰু মছজিদসমূহ য'ত আল্লাহৰ নাম অধিককৈ লোৱা হয় সকলো ভূমিষ্ঠ হ'লহেতেন; আৰু যিজনে আল্লাহৰ কাৰ্য্যত সহায় কৰে সেইজনক যে আল্লাই সহায় কৰিব ই সুনিশ্চিত কথা; নিশ্চয়, আল্লাহ শক্তিশালী, পৰাক্ৰমী।

الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بغيرِ حَقٍّ
إِلَّا أَن يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ
النَّاسَ بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ لَّهَدَمَتِ
صَوَامِعَ وَبِيْعَ وَصَلَوَاتٍ وَمَسْجِدَ
يُذَكِّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا ۗ وَيُنصِرَنَّ
اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

৪২) যিসকল আজি উৎপীড়িত) সেইসকলক ক্ষমতা দান কৰি যদি আমি পৃথিৱীত প্ৰতিষ্ঠিত কৰো, তেওঁলোকে নমাজ প্ৰতিষ্ঠিত কৰিব, আৰু জাকাত দানৰ সমুচিত নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব, আৰু সৎকাৰ্য্য কৰিবলৈ আদেশ দিব আৰু অসৎ কাৰ্য্য কৰিবলৈ নিষেধ কৰিব; আৰু আল্লাহৰেই হাতত সকলো কাৰ্য্যৰ সামৰণি।

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ
أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ
وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤٢﴾

৪৩) আৰু অবিশ্বাসীসকলে যদি তোমাক মিছলীয়া বুলি অমান্য

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ

কৰিছে, (ই নতুন কথা নহয়) স্বৰূপতে সিহঁতৰ পূৰ্বেও (নবীসকলক) মিছলীয়া বুলি অমান্য কৰিছিল নুহৰ লোকসকলে, আৰু আদ জাতিয়ে, আৰু ছামুদ জাতিয়ে।

৪৪) আৰু ইব্ৰাহিমৰ লোক-সকলে, আৰু লুতৰ লোকসকলে।

৪৫) আৰু মদয়নৰ অধিবাসী সকলেও, আৰু মুচাকো (এইদৰে) মিছলীয়া বুলি অমান্য কৰা হৈছিল। সেই কাৰণে মই অবিশ্বাসী সকলক কিছুকাল অৱসৰ দিছিলোঁ; কিন্তু (সিহঁতৰ আচৰণৰ পৰিৱৰ্তন নোহোৱাত) মই সিহঁতক আগচি ধৰিলোঁ; গতিকে (চোৱাঁ) মোৰ অসন্তুষ্টিৰ পৰিণাম কেনে বিষম।

৪৬) আৰু কিমান নগৰৰ অধিবাসীসকলক অন্যায়ে কৰি থাকোতেই আমি সংহাৰ কৰিলোঁ; তেতিয়া ঘৰবোৰ চালবোৰৰ সৈতে হেৰেপা খাই পৰি থাকিল; আৰু কিমান নাদ আৰু কিমান ওখ, দৃঢ় অট্টালিকা (আজি) ধ্বংসাৱশেষত পৰিণত হৈছিল।

৪৭) সিহঁতে পৃথিৱীত ভ্ৰমণ নকৰে কয়, যাতে সিহঁতৰ অন্তৰসমূহে এইবোৰ কথা উপলব্ধি কৰিব পাৰে, আৰু কাণবোৰে এইবোৰ শুনিব পাৰে? প্ৰকৃততে বাহ্যিক নয়নসমূহ দৃষ্টিহীন হোৱা নাই কিন্তু দৃষ্টিহীন হৈছে অন্তৰসমূহ, যি আছে হিয়াৰ ভিতৰত।

৪৮) আৰু শাস্তি সিহঁতে তোমাৰ পৰা শীঘ্ৰে বিচাৰিছে; কিন্তু (সিহঁতে জানিব লাগে) আল্লাই নিজৰ

قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ﴿٤٦﴾

وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمِ لُوطٍ ﴿٤٧﴾

وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ

فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ

فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٨﴾

فَكَأَيُّنَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ

ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبُيُوتُ

مُعْظَلَةٌ وَقَصْرِ مَشِيدٍ ﴿٤٩﴾

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونُ لَهُمْ

قُلُوبٌ يَّعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَّسْمَعُونَ

بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ

تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٥٠﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ

প্ৰতিশ্ৰুতি কদাপি ভঙ্গ নকৰে। কথা এই, তোমাৰ প্ৰভুৰ ওচৰত তোমালোকৰ গণনা অনুসাৰে এদিনো হ'ব পাৰে এহেজাৰ বছৰৰ সমান।

اللَّهُ وَعَدَهُ^ط وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَنفِ
سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ^{٤٨}

৪৯) আৰু কিমান নগৰৰ অধিবাসীসকলে অন্যায়ে কৰি থাকোতে আমি (প্ৰথমে) যথেষ্ট সময় দিলোঁ; অন্যায়েৰ পৰা বিৰত নোহোৱাৰ বাবে) মই সিহঁতক আগুৰি ধৰিলোঁ; আৰু অৱশেষত মোৰ পিনেই সকলোৰে প্ৰত্যাবৰ্ত্তন হ'ব।

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ
ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ^{٤٩}

৫০) (হে মহম্মদ) তুমি কোৱা, হে মানৱজাতি, মই তোমালোকৰ নিমিত্তে এজন প্ৰকাশ্য সতৰ্ক কৰোঁতা মাথোন।

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ
نَذِيرٌ مُّبِينٌ^{٥٠}

৫১) তেত্তে যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰে আৰু সজ কাম কৰে তেওঁলোকে লাভ কৰিব (আল্লাহৰ) মাৰ্জনা, আৰু সন্মানজনক উপ-জীৱিকা।

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ^{٥١}

৫২) আৰু যিসকলে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক অসার্থক কৰিবলৈ প্ৰচেষ্টা কৰে সিহঁত হ'ব নৰকৰ অধিবাসী।

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِرِينَ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ^{٥٢}

৫৩) আৰু তোমাৰ পূৰ্বে আমি এনে কোনো ৰচুল আৰু নবী প্ৰেৰণ কৰা নাই, যিজনে (সত্য প্ৰতিষ্ঠাৰ) যি কামনা কৰিছিল তেওঁৰ সেইৰূপ কামনা সম্বন্ধে চয়তানে (লোকক) কু-প্ৰেৰণা দিয়া নাছিল; কিন্তু আল্লাই চয়তানৰ কু-প্ৰেৰণা ব্যৰ্থ কৰে; তাৰ পিছত নিজৰ নিদৰ্শনসমূহ আল্লাই সুস্থাপিত কৰে, কিয়নো আল্লাহ সৰ্বজ্ঞাতা, মহাজ্ঞানী

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا
نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَمَّتْ أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي
أَمْنِيَّتِهِ^ج فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَتَهُ^ط وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ^{٥٣}

৫৪) যাতে চয়তানে যি কু-প্ৰেৰণা দিয়ে তাকে তেওঁ সেই সকলৰ নিমিত্তে পৰীক্ষা স্বৰূপ কৰে যিসকলৰ অন্তৰসমূহত ব্যাপ্তি আছে, আৰু যিসকলৰ অন্তৰসমূহ কঠোৰ; আৰু প্ৰকৃততে অন্যায়কাৰীসকল বহুত বিমোৰত পৰি আছে।

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً
لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
وَٱلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝٥٤

৫৫) আৰু যিসকলক বিশেষ জ্ঞান দান কৰা হৈছে তেওঁলোকে যেন জানিব পাৰে, তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা এই কোৰানখন পৰম সত্য; গতিকে তাত তেওঁলোকে বিশ্বাস স্থাপন কৰে আৰু সেই সত্যৰ আগত তেওঁলোকৰ অন্তৰসমূহ থাকে বিনয়েৰে পৰিপূৰ্ণ; আৰু যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰে সেই সকলৰ নিমিত্তে অৱশ্যে আল্লাই সজ পথ প্ৰদৰ্শন কৰে।

وَلِيَعْلَمَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا ٱلْعِلْمَ أَنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن
رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ ۗ
وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهَادِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَىٰ
صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝٥٥

৫৬) কিন্তু অবিশ্বাসী সকলে সেই কোৰান সম্বন্ধে সততে সন্দেহত পৰি থাকিব যেতিয়ালৈকে (মীমাংসাৰ) নিৰূপিত সময় সিহঁতৰ আগত আকস্মিক ৰূপে উপনীত নহয়, নতুবা এটা বিমৰ্ষ দিনৰ শাস্তি সিহঁতৰ ওপৰত নপৰে।

وَلَا يَزَالُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ
حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغْتَةً ءَوْيَٰتِيهِمْ
عَذَابٌ يُّومٍ عَقِيمٍ ۝٥٦

৫৭) সেইদিনা সম্পূৰ্ণৰূপে ৰাজ্যৰ ক্ষমতা থাকিব আল্লাহৰ। তেওঁৰেই সিহঁতৰ মাজত বিচাৰ কৰিব; গতিকে যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰে সেই সকল বাস কৰিব চিৰদিনীয়া উদ্যানসমূহত।

ٱلْمَلِكُ يَوْمَ يَمِيزُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
فَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ فِي
جَنَّتِ ٱلتَّعِيمِ ۝٥٧

৫৮) কিন্তু যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰে আৰু আমাক মিছা বুলি অগ্ৰাহ্য কৰে সিহঁতৰ নিমিত্তে থাকিব অপমানজনক শাস্তি।

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيٰتِنَا فَاُولَٰئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝٥٨

৫৯) আৰু যিসকল আল্লাহৰ পথত দেশ ত্যাগ কৰিছে, পিছত (শত্ৰুৰ দ্বাৰা) নিহত হৈছে নাইবা নিজৰ প্ৰাণ হেৰুৱাইছে, তেওঁলোকক নিশ্চয় আল্লাই দান কৰিব উত্তম সম্বল; আৰু নিশ্চয় আল্লাই উৎকৃষ্ট সম্বল দান কৰোঁতা।

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قَاتَلُوا
أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا ۗ
وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ﴿٥٩﴾

৬০) তেওঁ নিশ্চয় তেওঁলোকক এনে ঠাইত প্ৰবেশ কৰিবলৈ দিব যি ঠাইত প্ৰবেশ কৰি তেওঁলোকে তৃপ্তি লাভ কৰিব; আৰু নিশ্চয় আল্লাহ সৰ্বজ্ঞাতা, পৰম সহনশীল।

لَيُدْخِلَنَّهُم مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ
لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٦٠﴾

৬১) এইদৰেই ঘটিব; আৰু যিজনে তাক যিমান কষ্ট দিয়া হৈছিল তাৰে তুল্য শোধ কৰে, কিন্তু তাৰ উপৰিও সেইজনৰ প্ৰতি যদি কঠোৰ ব্যৱহাৰ কৰা হয়, তেন্তে সেইজনক নিশ্চয় আল্লাহ সহায় কৰিব, আল্লাহ নিশ্চয় ক্ষমাশীল, শ্ৰেষ্ঠ দোষ মার্জনা কৰোঁতা।

ذَلِكَ ۗ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوِّقَ بِهِ
ثُمَّ بَغَىٰ عَلَيْهِ لَيَنْصُرْهُ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ
لَحَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿٦١﴾

৬২) ইয়াৰ কাৰণ হৈছে, আল্লাই নিশাক দিনৰ ভাগলৈ আনে, আৰু তেওঁৰেই দিনক নিশাৰ ভিতৰলৈ নিয়ে, আৰু (কাৰণ হৈছে) আল্লাহ সকলো শুনোতা, সকলো দেখোতা।

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُوْجِعُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْجِعُ
النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦٢﴾

৬৩) ইয়াৰ (আৰু) কাৰণ এই, আল্লাহ পৰম সত্য; আৰু সিহতে তেওঁৰ বাহিৰে যাক আহ্বান কৰে সি অসত্য; আৰু (কাৰণ হৈছে) আল্লাই সমুন্নত, মহান।

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيرُ ﴿٦٣﴾

৬৪) তুমি দেখা পোৱা নাই নে আল্লাই মেঘৰ পৰা বৰষুণ নমায়, তাৰ ফলত পৃথিৱী সেউজ বৰণীয়া হয় ? নিশ্চয় আল্লাহ সূক্ষ্মদৰ্শী পৰিজ্ঞাত।

الْمُتَرَّانَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۗ
فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً ۗ إِنَّ اللَّهَ
لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٤﴾

৬৫) আকাশমণ্ডলীত যি আছে আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলোৰে তেওঁৰেই গৰাকী; আৰু নিশ্চয় আল্লাহ অভাৱহীন, প্ৰশংসনীয়।

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ
اللَّهَ لَهُ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾

৬৬) তুমি ভাৱি চোৱা নাই নে আল্লাই তোমালোকৰ বশবৰ্ত্তী কৰিছে পৃথিৱীত থকা সকলো বস্তুকেই, আৰু জাহাজকো যি তেওঁৰ আদেশত সাগৰৰ পথেদি চলাচল কৰে? আৰু তেওঁৰেই আকাশ (গ্ৰহনক্ষত্ৰ আদি) ধাৰণ কৰি ৰাখিছে, যাতে ই তেওঁৰ আদেশ বিনে পৃথিৱীৰ ওপৰত নপৰে; মানৱৰ প্ৰতি আল্লাহ অতিশয় স্নেহময়, পৰম দানশীল।

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ
وَأَنفَلَكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ
وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ
إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٦﴾

৬৭) আৰু আল্লাহ তোমালোকক প্ৰাণ দান কৰিছে; পিছত তেওঁৰেই তোমালোকৰ মৃত্যু ঘটাব; তাৰ পিছত তোমালোকক দ্বিতীয়বাৰ জীৱিত কৰিব। অৱশ্যে মানৱ অত্যন্ত অশলাগী।

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿١٧﴾

৬৮) প্ৰত্যেক সম্প্ৰদায়ৰ নিমিত্তে আমি নিৰ্ধাৰিত কৰি দিছোঁ উপাসনাৰ বিশেষ পদ্ধতি; তাকেই সিহঁতে পালন কৰে। সেই হেতু তোমাৰ সৈতে এই বিষয়ে সিহঁতে বাদানুবাদ কৰা সিহঁতৰ পক্ষে অনুচিত; আৰু (তাকে অৱজ্ঞা কৰি) তুমি নিজ প্ৰভুৰ ফালে (মানৱক) আহ্বান কৰি গৈ থাকা; নিশ্চয় তুমি থিয় দি আছা সজ বাটত।

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لَّهُمْ نَاسِكُوهُ
فَلَا يُنَازِعَنَّكَ فِي الْأَمْرِ وَاذْعُ إِلَى
رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ ﴿١٨﴾

৬৯) আৰু (তদুপৰি) যদি সিহঁতে তোমাৰ সৈতে কাজিয়া কৰি থাকে, তেন্তে সিহঁতক কোৱা, তোমালোকে যি কাৰ্য্যকে কৰা তাৰ বিষয়ে আল্লাহৰ সম্পূৰ্ণ জ্ঞান আছে।

وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

৭০) যি বিষয়ে তোমালোক পৰস্পৰ বিৰোধ কৰি আছা সেই বিষয়ে তোমালোকৰ মাজত আল্লাই বিচাৰ কৰিব পুনৰুত্থানৰ দিনা ।

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٧٠﴾

৭১) তুমি নাজানা নে আকাশ আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলো সম্বন্ধে আল্লাহ পৰিজ্ঞাত ? প্রকৃততে সমগ্র ঘটনা আল্লাহৰ পুথিত লিপিবদ্ধ; এনে কাৰ্য্য সম্পন্ন কৰা আল্লাহৰ পক্ষে নিশ্চয় সহজ ।

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧١﴾

৭২) আৰু সিহঁতে আল্লাহৰ বাহিৰে এনেবিলাক পূজা কৰে যিবিলাকক সমর্থন কৰি তেওঁ কোনো প্রমাণ অৱতীৰ্ণ কৰা নাই; আৰু সিহঁতৰো সেইবোৰৰ বিষয়ে (সঠিক) জ্ঞান নাই; আৰু অন্যান্যকাৰীসকলৰ সহায় কৰোঁতা কেও নাই ।

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧٢﴾

৭৩) আৰু যেতিয়া আমাৰ সুস্পষ্ট আয়াতসমূহ সিহঁতৰ সন্মুখত পাঠ কৰা হয়, তেতিয়া যিসকলে সত্য প্রত্যখ্যান কৰে সিহঁতৰ চেহেৰা বোৰত অসন্তোষৰ চিন তুমি লক্ষ্য কৰিবা; যিসকলে সিহঁতৰ সন্মুখত আমাৰ আয়াতসমূহ পাঠ কৰে সেইসকলক সিহঁতে (খঙত) আক্রমণ কৰে যেন লাগে; তুমি (সিহঁতক) কোৱা, মই তোমালোকক এনে দুৰ্দশাৰ কথা জানিবলৈ দিম নে যি তাতোকৈ অধিক অপকৃষ্ট ? ই হৈছে (নৰকৰ) অগ্নিৰ পোষণ; যিবিলাকে সত্য প্রত্যখ্যান কৰিছে সিহঁতৰ কাৰণে আল্লাই তাৰে অঙ্গীকাৰ কৰিছে, আৰু নৰক প্রত্যাবৰ্ত্তনৰ কেনে নিকৃষ্ট স্থান ।

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَبْتُكُمْ بِشِرِّ مَنْ ذِكُمْ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾

৭৪) হে মানৱ জাতি ইয়াত এটি উপমা দিয়া হৈছে তাকে তোমালোকে কাণ দি শুনা; বাস্তৱতে আল্লাহক এৰি তোমালোকে যিবিলাকক আহ্বান কৰা সিহঁতে মাখি এটিকো কেতিয়াও সৃজন কৰিব নোৱাৰে, যদিও সিহঁত জুটীয়া চেপ্টা কৰিবলৈ একেলগ হয়; আৰু যদি মাখি এটিয়ে অকণমান বস্তুকে সিহঁতৰ আগৰ পৰালৈ যায়, সেই বস্তু তাৰ পৰা ঘূৰাই আনিবলৈ সিহঁত অসমৰ্থ। (চোৱাঁ) প্ৰাৰ্থী আৰু প্ৰাৰ্থনাগ্ৰাহী দুয়ো কেনে নিৰ্বলী।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ^ط
 إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ
 يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ^ط وَإِنْ
 يَسْلُبُهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ
 مِنْهُ^ط ضَعْفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ^{٧٤}

৭৫) আল্লাহ যি গুণসমূহৰ যোগ্য সেই গুণসমূহ সিহঁতে তেওঁৰ প্ৰতি আৰোপনকৰে; নিশ্চয় আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ শক্তিশালী পৰম ক্ষমতাপন্ন।

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ^ط إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
 عَزِيزٌ^{٧٥}

৭৬) আল্লাই নিজ বাৰ্তা বাহকৰূপে কিছুমান ফিৰিস্তা বাছি লয়, আৰু মানুহৰ মাজৰ পৰাও কিছুমানক (বাছি লয়) নিশ্চয় আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, পৰম দৃষ্টিশালী।

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمَنْ
 النَّاسِ^ط إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ^{٧٦}

৭৭) সিহঁতৰ সন্মুখত (ভৱিষ্যতে) যি ঘটিব আৰু সিহঁতৰ পিছত (অতীতত) যি ঘটি গৈছে সকলো তেওঁৰ বিদিত; আৰু আল্লাহৰ পিনে সকলো বিষয়ৰেই প্ৰত্যাবৰ্তন।

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ^ط
 وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ^{٧٧}

৭৮) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকে নিজ প্ৰতিপালকৰ আৰাধনা কৰা, আঠু লৈ, আৰু সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰি; আৰু সকলোৰে হিতসাধন কৰা; হ'ব পাৰে এই উপায়ে তোমালোক সফলমনোৰথ হ'ব।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا
 وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ
 تُفْلِحُونَ^{٧٨}

৭৯) আৰু আল্লাহৰ কাৰণে তোমালোকে প্ৰাণপনে চেষ্টা কৰা, এনে চেষ্টা যি তেওঁৰ উপযোগী; তেওঁৰেই তোমালোকক নিজ অনুগ্ৰহৰ নিমিত্তে বাছি লৈছে আৰু ধৰ্মৰ বিষয়ে তোমালোকৰ নিমিত্তে তেওঁ কোনো প্ৰকাৰ সক্ষীৰ্ণতাৰ সৃষ্টি কৰা নাই; এয়ে হৈছে তোমালোকৰ পিতৃ ইব্ৰাহিমৰ ধৰ্ম; পূৰ্বৰ (ধৰ্মগ্ৰন্থ সমূহত) আৰু এই গ্ৰন্থতো (কোৰ-আনতো) আল্লাই মুছলিম নামেৰে তোমালোকক অভিহিত কৰিছে; ইয়াৰ উদ্দেশ্য এই ৰচুল (মহম্মদ) যেন তোমালোকৰ নিমিত্তে সাক্ষী হ'ব পাৰে, আৰু তোমালোক যেন সাক্ষী হ'ব পাৰা সমগ্ৰ মানৱ জাতিৰ নিমিত্তে। গতিকে তোমা-লোকে নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰিবা আৰু জাকাত দানৰ ব্যৱস্থা কৰিবা, আৰু আল্লাহকেই দৃঢ় ৰূপে ধৰি থাকিবা; তেওঁৰেই তোমালোকৰ কাৰ্য্য সম্পাদন কৰোঁতা; চোৱাঁ, সেই কাৰ্য্য সম্পাদন কৰোঁতা কেনে শ্ৰেষ্ঠ; আৰু সেই সাহায্য কৰোঁতা কেনে উৎকৃষ্ট।

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۗ هُوَ
 اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ
 مِنْ حَرَجٍ ۗ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۗ هُوَ
 سَمُّكُمْ الْمُسْلِمِينَ ۗ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا
 لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
 وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۚ فَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا
 بِاللَّهِ ۗ هُوَ مَوْلَاكُمْ ۖ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ
 وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٩﴾

ع
 ১৭

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ مِائَةٌ وَتِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً وَسِتَّةَ رُكُوعَاتٍ

চুৰা- ২৩ AL MUMINUN

ওঠৰ পাৰা

আল-মুমিনুনঃ বিশ্বাসীসকল

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) স্বৰূপতে বিশ্বাসীসকল
সফলমনোৰথ হৈছে ।

﴿٢﴾

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ②

৩) যিসকলে বিনয়ৰ ভাৱ লৈ নমাজ
সম্পন্ন কৰে ।

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خُشِعُونَ ③

৪) আৰু যিসকলে অসাৰ্থক কাৰ্য্যৰ
পৰা আঁতৰি থাকে ।

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ④

৫) আৰু যিসকলে (নিয়ম
মতে)জাকাত আদায় কৰে ।

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ⑤

৬) আৰু যি সকলে নিজৰ গুপ্ত
অঙ্গসমূহ সংৰক্ষণ কৰে ।

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْيُنِهِمْ هَحْفُظُونَ ⑥

৭) তেওঁলোকৰ পত্নীসকল নাইবা যি
তিৰোতাসকল তেওঁলোকৰ সোঁ
হাতৰ অধীন সিহঁতক এৰি, কিয়নো
নিশ্চয় তেওঁলোক নিন্দনীয় নহয় ।

إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ⑦

৮) কিন্তু যিসকলে ইয়াৰ বাহিৰে
যাবলৈ বিচাৰে সিহঁতে হৈছে সীমা
লঙ্ঘনকাৰী ।

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْعَادُونَ ⑧

৯) আৰু যিসকলে তেওঁলোকৰ
প্ৰতি যি দায়িত্ব ন্যস্ত কৰা হয় তাক
আৰু নিজৰ অঙ্গীকাৰ পালন কৰে ।

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ
رَاعُونَ ⑨

১০) আৰু যিসকলে নিজৰ নমাজ
সমূহ সম্পূৰ্ণৰূপে ৰক্ষা কৰে ।

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ⑩

১১) সেই সকলেই হৈছে এনে উত্তৰাধিকাৰী।

أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١١﴾

১২) যি সকলে স্বৰ্গৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব; তাতেই তেওঁলোক চিৰকাল বাস কৰিব।

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٢﴾

১৩) আৰু স্বৰূপতে আমি মানৱক সৃষ্টি কৰিলোঁ মাটিৰ বিশুদ্ধ সাৰ ভাগৰ পৰা।

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٣﴾

১৪) পিছত তাক বীৰ্য্য বিন্দুৰূপে সুৰক্ষিত বিশ্রামৰ ঠাইত স্থাপিত কৰিলোঁ।

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٤﴾

১৫) পিছত সেই বীৰ্য্যবিন্দুক খলমা-বন্ধা বক্তত পৰিণত কৰিলোঁ; তাৰ পিছত সেই খলমা-বন্ধা বক্তক এটুকুৰা মণ্ডহৰ আকাৰ দিলোঁ; আৰু সেই মণ্ডহ টুকুৰাৰে অস্থিপুঞ্জ সৃষ্টি কৰিলোঁ; তাৰ পিছত সেই অস্থি পুঞ্জক মণ্ডহৰে আবৰিত কৰিলোঁ; শেহত আমি তাকে পূৰ্ণ সৃষ্টিৰ ৰূপ দিলোঁ বেলেগ ধৰণৰ; গতিকে সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ সৃজন কৰ্তা মঙ্গলময় আল্লাহৰ ধন্য।

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ ۖ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٥﴾

১৬) নিশ্চয়, সৃষ্টিৰ ক্ৰমবিকাশৰ পাছত তোমালোকৰ প্ৰাণৰ প্ৰয়াণ হ'ব।

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٦﴾

১৭) তাৰ পাছত পুনৰুত্থানৰ দিনা নিশ্চয় তোমালোকক পুনৰায় জীৱিত কৰি তোলা হ'ব।

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٧﴾

১৮) আৰু স্বৰূপতে তোমালোকৰ ওপৰত (উদ্ভূতলোকত) গ্ৰহ-পৰিভ্ৰমণৰ সাতোটা পথ নিৰ্দিষ্ট কৰিছোঁ; আৰু সৃষ্টি সম্বন্ধে আমি কেতিয়াও অমনোযোগী নহওঁ।

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ ۗ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٨﴾

১৯) আৰু মেঘৰ পৰা আমি আৰশ্যক অনুসাৰে বৰষুণ নমাওঁ, আৰু তাৰে পানী আনি মাটিৰ তলত সংগ্ৰহ কৰো; আৰু প্ৰকৃততে, সেই পানী আমি সিঁচি নিবলৈয়ো সম্পূৰ্ণৰূপে সক্ষম।

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ
فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ
لَقَدِيرُونَ ﴿١٩﴾

২০) পিছত সেই পানী বোৱাই আমি তোমালোকৰ নিমিত্তে কৰো খেজুৰ আৰু আপুৰৰ উদ্যানসমূহ; তোমালোকৰ নিমিত্তে সেইবোৰৰ ভিতৰত উৎপন্ন হয় প্ৰচুৰ ফল, আৰু তাৰে পৰা এভাগ তোমালোক খোৱা।

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ
وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا فَاوَاكِهِ كَثِيرَةٌ ۗ
وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু (উৎপাদন কৰো) সেই জৈতুন (জলফাই) গছ যি চাইনা পৰ্বতত উদ্ভৱ হয়; তাৰ পৰা উৎপন্ন হয় তেল যি আহাৰ কৰোঁতা সকলৰ আঞ্জাত সোৱাদ দিয়ে।

وَشَجَرَةٍ تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ
تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبْغٍ لِلَّالِكِينَ ﴿٢١﴾

২২) আৰু ঘৰচীয়া জন্তুবিলাকততো অৱশ্যে তোমালোকৰ নিমিত্তে শিকনি আছে; (চোৱাঁ) সিহঁতৰ উদৰসমূহত যি থাকে তাৰে পৰা তোমালোকক আমি (গাখীৰ) পান কৰিবলৈ দিওঁ; তদুপৰি সিহঁতৰ পৰা তোমালোকৰ বহুতো উপকাৰ হয়, আৰু তাৰে কিছুমানৰ মঙহ তোমা-লোকে খোৱা।

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۗ نُسْقِيكُمْ
مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ
كَثِيرَةٌ ۗ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٢﴾

২৩) আৰু (মাটিত) সেই জন্তুবোৰ আৰু (পানীৰ) নাও-জাহাজ তোমালোকৰ বাহনৰূপে ব্যৱহাৰ হয়।

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

২৪) আৰু স্বৰূপতে নূহক আমি তেওঁৰ জাতিৰ প্ৰতি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; তেওঁ গৈ সিহঁতক কলে, হে মোৰ জাতি, তোমালোকে আল্লাহৰ উপাসনা কৰা; তেওঁৰ বাহিৰে তোমালোকৰ আন কোনো

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ
يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّي غَيْرُهُ ۗ

উপাস্যনাই; তোমালোকে আল্লাহক
ভয় নকৰা নে?

২৫) তেতিয়া তেওঁৰ জাতিৰ যি
মুখিয়ালসকলে তেওঁক বিশ্বাস কৰা
নাছিল সিহঁতে কলে, তেওঁ
তোমালোকৰেই নিচিনা এজন মানুহ
মাত্ৰ; তেওঁ যে তোমালোকতকৈ
শ্ৰেষ্ঠতৰ তাকে দেখুৱাবলৈ তেওঁ
ইচ্ছা কৰিছে; আৰু আল্লাই (ৰচুল
প্ৰেৰণ কৰিবৰ) ইচ্ছা কৰা হলে
তেওঁ নিশ্চয় ফিৰিস্তাসকলক নমাই
পঠালেহেঁতেন; এনে (আচৰিত)
কথা আমাৰ পূৰ্বৰ পিতৃ-পুৰুষ
সকলৰ মুখে আমি কেতিয়াও শুনা
নাই।

২৬) তেওঁ এজন বলিয়া মানুহ মাত্ৰ;
সেই দেখি কিছুকাল তেওঁৰ সৈতে
অপেক্ষা কৰি থাকা।

২৭) তেওঁ (আল্লাহৰ ওচৰত)
প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, হে মোৰ প্ৰভু, তুমি
মোক সহায় কৰা, কিয়নো সিহঁতে
মোক মিছলীয়া বুলি অস্বীকাৰ
কৰিছে।

২৮) এনেতে আমি তেওঁৰ প্ৰতি
এইদৰে প্ৰত্যাদেশ কৰিলোঁ, আমাৰ
চকুৰ আগতে আৰু আমাৰ আদেশ
অনুসাৰে তুমি নাও এখন সাজিবলৈ
লাগি যোৱা; পিছত যেতিয়া আমি
স্থিৰ কৰা (প্লাৱনৰ) সময় আহে আৰু
সেই উপত্যকাৰ জৰণাসমূহৰ পানী
ওপচি পৰে, তেতিয়া নাওখনত
(লাগতিয়াল) জন্তুবোৰৰ দম্পতি
একোযোৰ একোযোৰকৈ তুলি
লোৱা, আৰু নিজৰ গোটেই
পৰিয়ালকো (তুলি লোৱা),
তেওঁলোকৰ মাজৰ কেৱল
সেইজনাক এৰি, যাৰ সম্বন্ধে
ইতিপূৰ্বে (আমাৰ) মীমাংসা হৈ

أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤﴾

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ لَا يُرِيدُ أَنْ
يَنْقُضَ عَلَيْكُمْ وَّلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ
مَلَكًا ۗ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا
الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَاْتَرَ بَصُورًا
حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٦﴾

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿١٧﴾

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلَ بِأَعْيُنِنَا
وَوَحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ
فَأَسْلُكُ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ

গৈছে; আৰু যিসকলে অন্যায় কৰিছে সিহঁতৰ হৈ মোৰ আগত খাটনি নধৰিবা; সিহঁতক নিশ্চয় (প্ৰাৰনত) বুৰাই মৰা হ'ব।

مِنْهُمْ وَلَا تَخَاطِبُنِي الَّذِينَ ظَلَمُوا
إِنَّهُمْ مُعْرِقُونَ ﴿٢٨﴾

২৯) পিছত যেতিয়া নাওৰ ওপৰত উঠি স্থিৰ হৈ বহিবা, তুমি আৰু তোমাৰ সঙ্গীসকলো, তেতিয়া (আল্লাহৰ) শলাগ লবা এই বুলি, সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী আল্লাহ; তেওঁৰেই অন্যায়কাৰী জাতিৰ পৰা আমাক ৰক্ষা কৰিলে।

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى
الْفَلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

৩০) আৰু (নামিবৰ সময়ত) এইদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিবা, হে মোৰ প্ৰভু, মোৰ অৱতৰণ মঙ্গলময় কৰি মোক নামিবলৈ দিয়া; আৰু তুমিয়ে সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ নমাওঁতা।

وَقُلِ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُّبْرَكًا وَأَنْتَ
خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٣٠﴾

৩১) এই ঘটনাত যে বহুতো নিদৰ্শন আছে তাত কোনো সন্দেহ নাই; আৰু (এইদৰে) আমি (মানৱৰ) পৰীক্ষা লৈ থাকো।

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣١﴾

৩২) আকৌ সিহঁতৰ পিছত আমি আন এটা জাতি উত্থাপন কৰিলোঁ।

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣٢﴾

৩৩) আৰু আমি সিহঁতৰে মাজৰ পৰা সিহঁতলৈ ৰচুল প্ৰেৰণ কৰিলোঁ একে উপদেশ দিবলৈ, তোমালোকে আল্লাহৰেই উপাসনা কৰা; তোমালোকৰ নিমিত্তে তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো উপাস্য নাই; তোমালোকে (আল্লাহক) ভয় নকৰা নে?

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ أَفَلَا
تَتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

৩৪) আৰু তেওঁৰ জাতিৰ যি মুখিয়ালসকলে অবিশ্বাস কৰিছিল আৰু শেষ দিনত সাক্ষাৎ হোৱাটো মিছা বুলি ভাবিছিল, আৰু যিসকলৰ এই পাৰ্থিৰ জীৱনত আমি

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِإِيقَاءِ الْآخِرَةِ وَاتَّرفُهُمْ

সুখ-সম্পদ উপভোগ কৰিবলৈ দিছিলোঁ সিহঁতে (নিজৰ লোকক) কলে, তেওঁ তোমালোকৰ নিচিনা এজন মানুহ মাথোন; তোমালোকে যি খোৱা তাকে তেওঁৰো খায়, আৰু তোমালোকে যি পান কৰা তাকে তেওঁৰো পান কৰে।

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ لَا يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ
وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٤﴾

৩৫) আৰু যদি তোমালোকে তোমালোকৰে নিচিনা এনেজন মানুহৰ বাধ্য হোৱা, চোৱা নিশ্চয় তোমালোক ক্ষতিগ্ৰস্ত হ'ব।

وَلَيْنَ اطَّعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا
لَا خَيْرُ لَكُمْ ﴿٣٥﴾

৩৬) তোমালোকক তেওঁ ভয় দেখুৱাইছে এনে এনে কথা কৈ, তোমালোকৰ যেতিয়া মৃত্যু হ'ব আৰু তোমালোক মাটিত আৰু অস্থিত পৰিণত হ'ব, তোমালোকক পুনৰায় উত্থাপন কৰা হ'ব।

أَيَعِدُّكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا
وَعِظَامًا أَنْكُمْ مُخْرَجُونَ ﴿٣٦﴾

৩৭) যি কথালৈ তোমালোকক ভয় দেখুওৱা হৈছে সি দূৰৰ কথা, বহু দূৰৰ কথা।

هِيَ هَاتِ هَاتِ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٧﴾

৩৮) আমাৰ কাৰণে আছে এই পৃথিৱীৰ জীৱনেই মাথোন; (ইয়াতে) আমাৰ মৃত্যু হ'ব, আৰু (ইয়াতে) আমি জীয়াই থাকোঁ, আৰু পুনৰায় কেতিয়াও আমাৰ উত্থাপন নহয়।

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٨﴾

৩৯) আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে যি মিছা সাজি লৈছে তেওঁ তেনে এজন মানুহ মাথোন; আৰু তেওঁক আমি কেতিয়াও বিশ্বাস স্থাপন নকৰোঁ।

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾

৪০) তেওঁ (আল্লাহৰ ওচৰত) প্ৰাৰ্থনা জনালে, হে মোৰ প্ৰভু, তুমি মোক সহায় কৰা, কিয়নো সিহঁতে মোক মিছলীয়া বুলি অস্বীকাৰ কৰিছে।

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَبُونَ ﴿٤٠﴾

৪১) (প্ৰাৰ্থনাৰ) আল্লাই প্ৰত্যুত্তৰ দিলে, (চাই থাকা) অনতি বিলম্বে সিহঁতে নিশ্চয় সন্তাপ কৰিব লাগিব।

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّيُصْبِحَنَّ نَدِمِينَ ﴿٤١﴾

৪২) পিছত যথার্থ কাৰণে এটা মহা শাস্তিয়ে সিহঁতক ধৰিলে; তেতিয়া আমি সিহঁতক পেলনীয়া জাবৰ-জোঁথৰৰ দৰে পেলালোঁ; গতিকে অন্যায়াকাৰী লোকৰ প্ৰতি (আল্লাহৰ) অভিসম্পাত।

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً ۖ فَبَعَدَ اللَّقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

৪৩) কালক্ৰমে সিহঁতৰ পাছত বহু জাতিক (পৃথিৱীত) উত্থাপন কৰিলোঁ।

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٣﴾

৪৪) কোনো সম্প্ৰদায়ে নিৰ্ধাৰিত সময়ক আগ বাঢ়িব নোৱাৰে আৰু পিছো পৰিব নোৱাৰে।

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٤٤﴾

৪৫) পিছত আমাৰ ৰচুলসকলক পাৰস্পৰিক ৰূপে প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; একোটা সম্প্ৰদায়ৰ ওচৰলৈ যেতিয়া সিহঁতৰ ৰচুল আহিছিল, সিহঁতে তেওঁক মিছলীয়া বুলি অমান্য কৰিছিল; সেই কাৰণে আমি (শাস্তিৰ পিনে) সিহঁতৰ কিছুমানক কিছুমানৰ অনুবৰ্তী কৰিলোঁ, আৰু সিহঁতৰ কথা (জনসাধাৰণৰ কাৰণে) আখ্যান স্বৰূপ কৰিলোঁ; অবিশ্বাস কৰা জাতিৰ প্ৰতি (আল্লাহৰ) অভিসম্পাত।

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا ۖ كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةٌ رَّسُولَهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ ۖ فَبَعَدَ الْقَوْمِ ۗ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٥﴾

৪৬) সময় অহাত মুচা আৰু তেওঁৰ ভ্ৰাতৃ হাৰুনক আমি নিজ নিদৰ্শন সমূহ আৰু প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণৰ সৈতে প্ৰেৰণ কৰিলোঁ।

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا ۖ وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٤٦﴾

৪৭) ফিৰাউন আৰু তেওঁৰ মুখিয়ালসকলৰ ওচৰলৈ; কিন্তু সিহঁতে দাস্তিকতা দেখুৱালে, আৰু সিহঁত এটা উদ্ধত দল হৈ পৰিল।

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَوَمَلَأِيهِ فَاسْتَكْبَرُوا ۖ وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٧﴾

৪৮) আৰু সিহঁতে ক'ব লাগিলে কি; আমাৰেই নিচিনা দুই গৰাকী মানুহক আমি বিশ্বাস স্থাপন কৰিম নে? অথচ সেই দুয়োৰে জ্ঞাতিসকল (আগৰে পৰা) আমাৰ দাসত্ব কৰি আহিছে।

فَقَالُوا أَنْتُمْ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا
وَقَوْمَهُمَا لَنَا عِبْدُونَ ﴿٤٨﴾

৪৯) সেই দেখি দুয়োকে সিহঁতে মিছলীয়া বুলি অমান্য কৰিছিল; গতিকে যিসকলক বিনাশ কৰা হৈছিল সিহঁতো হ'ল সেই সকলৰ অন্তৰ্গত।

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٩﴾

৫০) আৰু স্বৰূপতে মুচাক আমি দান কৰিছিলোঁ ধৰ্মপুথি যাতে সিহঁত সকলোৰে সুপথত চলিব পাৰে।

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ
يَهْتَدُونَ ﴿٥٠﴾

৫১) আৰু মৰিয়মৰ পুত্ৰ (ঈছাক) আৰু তেওঁৰ মাতৃক আমি নিদৰ্শন স্বৰূপ কৰিছিলোঁ, আৰু দুয়োকো এনে সেউজীয়া ওখ ঠাইত আশ্ৰয় দিলোঁ যি আছিল শান্তিৰে অৱস্থান কৰিবৰ উপযোগী আৰু জৰণা-সমূহৰে পৰিপূৰ্ণ।

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً
وَآوَيْنَهُمَا إِلَى رِبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ
وَمَعِينٍ ﴿٥١﴾

৫২) হে বচুলসকল, যিবিলাক বস্তু বিশুদ্ধ তাৰে পৰা তোমালোকে আহাৰ কৰা, আৰু সজ কাম কৰা; তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা সেই বিষয়ে মই নিশ্চয় পৰিজ্ঞাত।

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوَا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا
صَالِحًا ۗ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥٢﴾

৫৩) আৰু তোমালোকে এয়ে সম্প্ৰদায়, নিশ্চয় একেটা সম্প্ৰদায়; আৰু মইয়ে তোমালোকৰ সকলোৰে একেজন প্ৰতিপালক; গতিকে তোমালোকে মোলৈ ভয় ৰাখিবা।

وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا
رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٣﴾

৫৪) কিন্তু মানুহসকলে ধৰ্মৰ বিষয়ে ভিন ভিন মতৰ উদ্ভৱ কৰি নিজৰ মাজতে বিচ্ছেদৰ সৃষ্টি কৰিলে; একোটা দল নিজৰ মত লৈয়ে পৰিতুষ্ট।

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۗ كُلُّ
حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٤﴾

৫৫) গতিকে (হে মহম্মদ) সিহঁতক কি ছুকালৰ নিমিত্তে বিবুদ্ধি অৱস্থাতেই পৰি থাকিবলৈ দিয়া।

فَدَّرَهُمْ فِي غَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٥﴾

৫৬) আমি যে সিহঁতক ধন-সম্পত্তি আৰু সন্তান-সন্ততি দান কৰি এইৰূপে সহায় কৰিছোঁ সিহঁতে এনে ভাবিছে নে ?

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٦﴾

৫৭) (এনেবোৰ দান দি) আমি সিহঁতক মঙ্গলসমূহৰ পিনে লৈ যাবলৈ ততাতৈয়া কৰিম ? এনে নহয়, সিহঁতে (প্ৰকৃত) কথা বুজি পোৱা নাই।

نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ ۗ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٧﴾

৫৮) প্ৰকৃততে, যিসকল নিজ প্ৰভুৰ ভয়ত বিহ্বল।

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٨﴾

৫৯) আৰু যিসকলে নিজ প্ৰভুৰ নিদৰ্শনসমূহত বিশ্বাস স্থাপন কৰে।

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

৬০) আৰু যিসকলে নিজ প্ৰভুৰ সমানে অইন কাকো উপাস্য নাপাতে।

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾

৬১) আৰু যিসকলে (লোকক) দান দিওঁতে এনে ভাবে দিয়ে যে তেওঁলোকে নিজ প্ৰভুৰ ফালে (এদিন) উভতি যাব লাগিব সেই ভয়তে তেওঁলোকৰ অন্তৰসমূহ ভৰপূৰ থাকে।

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦١﴾

৬২) সেইসকলেই সকলো প্ৰকাৰ সৎকাৰ্য সাধনত খৰ-খেদা কৰে, আৰু তেওঁলোক তাকে কৰিবলৈ সততে আগুৱান।

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سِٰٔقُونَ ﴿٦٢﴾

৬৩) আৰু আমি মানৱ আত্মাৰ প্ৰতি সিমানখিনিয়ে দায়িত্ব অপৰ্ন কৰো যিমানখিনি তাৰ সাধ্যৰ সীমাৰ ভিতৰত; আৰু আমাৰ ওচৰত থাকে এনেখন লিপি যি (মানৱৰ কাৰ্য্যৱলী

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا

সম্বন্ধে) সত্য কথাহে প্ৰকাশ কৰে; কিয়নো সেই আত্মাসমূহৰ প্ৰতি একো অন্যায় কৰা নহ'ব।

كُتِبَ يُنطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

৬৪) অৰ্থাৎ সেই (সত্য) সম্বন্ধে সিহঁতৰ (অবিশ্বাসীসকলৰ) অন্তৰ সমূহ বিবুদ্ধি অৱস্থাত পৰি আছে, আৰু তদুপৰি বহুতো কু-কৰ্ম আছে যি সিহঁতে কৰি থাকে।

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَمَلُونَ ﴿٦٤﴾

৬৫) কালক্ৰমে যেতিয়া সময় আহি পাবহি সিহঁতৰ মাজৰ যিসকলে সুখ-সম্পদ উপভোগ কৰিছিল সেইসকলক আমি শাস্তি দিবৰ কাৰণে ধৰিম; চোৱাঁ, তেতিয়া সিহঁতে চিঞৰ-বাখৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিব।

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَاهُمْ يَجْرُونَ ﴿٦٥﴾

৬৬) (আমি কম) আজিৰ দিনা তোমালোকে চিঞৰ-বাখৰ নকৰিবা, কিয়নো তোমালোকক আমাৰ ফালৰ পৰা নিশ্চয় কোনো প্ৰকাৰ সহায় কৰা নহ'ব।

لَا تَجْرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِّنَّا لَا تَنْصُرُونَ ﴿٦٦﴾

৬৭) স্বৰূপতে ইতিপূৰ্বে মোৰ আয়াতসমূহ তোমালোকৰ আগত পাঠ কৰা হৈছিল, কিন্তু তোমালোকে পিছ হোঁহঁকি ঘূৰি গলা।

قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتلىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنْصُرُونَ ﴿٦٧﴾

৬৮) তাকে লৈ অহঙ্কাৰ কৰি, সেই সম্বন্ধে নিশা ৰংধেমালীৰ মেলত ফুচুৰি গল্প পাতিবলৈ মন কৰি।

مُسْتَكْبِرِينَ ۖ بِهِ سِمْرًا تَهَجَّرُونَ ﴿٦٨﴾

৬৯) কি : এই (কোৰ-আনৰ) বাণী সম্বন্ধে সিহঁত (দৃঢ় হৈ) চিন্তা নকৰে নে? নাইবা সিহঁতলৈ এনে (আচৰিত) কথা আহিছে নে যি সিহঁতৰ পূৰ্বপুৰুষসকললৈ অহা নাছিল?

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٩﴾

৭০) নাইবা নিজ ৰচুলক সিহঁতে চিনি পোৱা নাই নে যে (আজি)

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ

তেওঁক সিহঁতে অস্বীকাৰ কৰিব
লাগিছে ?

مُنْكَرُونَ ﴿٧٠﴾

৭১) নাইবা, সিহঁতে তেখেতক
বলিয়া হৈছে বুলি কয় নে ?
কেতিয়াও নহয়, বৰং তেওঁ সত্যৰ
সৈতে সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিছে;
কিন্তু সিহঁতৰ সৰহ ভাগৰ ওচৰত
সত্য অপ্ৰীতিকৰ।

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ ۚ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ
وَأَكْثَرُهُمُ لِلْحَقِّ كِرْهُونَ ﴿٧١﴾

৭২) আৰু সিহঁতৰ বৃথা বাঞ্ছাবোৰৰ
অনুসৰণ সত্যই কৰা হলে নিশ্চয়
আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী আৰু
উভয়ৰ মাজত যি আছে সকলো
বিশৃঙ্খল হৈ পৰিলেহেঁতেন। নহয়,
(প্ৰকৃত কথা এই) আমি সিহঁতৰেই
(মঙ্গলৰ) নিমিত্তে সৎ উপদেশ
আনিছোঁ, কিন্তু সিহঁত সিহঁতলৈ
অহা সৎ উপদেশৰ পৰা মুখ ঘূৰাই
উলটি যায়।

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ بَلْ
آتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ
مُعْرِضُونَ ﴿٧٢﴾

৭৩) তুমি কি সিহঁতৰ পৰা (নিজ
কাৰ্য্যৰ) প্ৰতিদান বিচাৰিছা ? অথচ
যি প্ৰতিদান তোমাৰ প্ৰভুৱে দিব সি
অতি উত্তম; আৰু শ্ৰেষ্ঠ জীৱিকা দান
কৰোঁতা তেওঁৰেই।

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَقَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۗ
وَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ﴿٧٣﴾

৭৪) আৰু প্ৰকৃততে তুমি সিহঁতক
আহ্বান কৰিছা পোন বাটৰ ফালে।

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٤﴾

৭৫) আৰু বাস্তৱতে যিসকলে
পৰলোকৰ জীৱনত বিশ্বাস নকৰে,
সিহঁত নিশ্চয় সজ বাটৰ পৰা বহুদূৰ
আঁতৰি গৈছে।

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ
الصِّرَاطِ لَنُكَيِّبُونَ ﴿٧٥﴾

৭৬) আৰু যদিও আমি সিহঁতৰ প্ৰতি
(অধিক) কৰুণা বৰ্ষণ কৰো, আৰু
যি ক্লেশ-কষ্টত সিহঁতে পৰি আছে
তাৰ পৰা সিহঁতক উদ্ধাৰো কৰো,
সিহঁতে নিজ অবাধ্যতাত নেৰা-
নেপেৰাকৈ লাগি থাকি অন্ধৰ দৰে
খেপিয়াই ফুৰিব।

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ
ضُرٍّ لَّلْجُوفِ فِي طُعْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٦﴾

৭৭) আৰু স্বৰূপতে আমি সিহঁতক শাস্তিৰ কাৰণে ধৰিলোঁ; তথাপি সিহঁত নিজ প্ৰভুৰ সন্মুখত হীন হোৱা নাছিল, আৰু সবিনয়ে প্ৰাৰ্থনাও কৰা নাছিল।

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكْبَرُوا
لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٧﴾

৭৮) সৰ্বশেষত এনে সময় পাবহি যেতিয়া আমি সিহঁতৰ প্ৰতি কঠোৰ শাস্তিৰ দুৱাৰ মুকলি কৰিম; চোৱাঁ, তাতে সিহঁত হতাশ হৈ পৰি থাকিব।

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ
شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٨﴾

৭৯) আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে তেওঁৱেই সৃজন কৰিছে কাণ (শুনিবলৈ) আৰু চকু (দেখিবলৈ) আৰু হৃদয় (চিন্তা কৰিবলৈ); তোমালোকে নিচেই অলপহে (তেওঁৰ) শলাগ লোৱা।

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٩﴾

৮০) আৰু তেওঁৱেই (সংখ্যা বৃদ্ধি কৰি) তোমালোকক সমগ্ৰ পৃথিৱীত ব্যাপ্ত কৰিছে; তেওঁৱেই সন্মুখত তোমালোকক একেলগ কৰি নিয়া হ'ব।

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٨٠﴾

৮১) আৰু তেওঁৱেই জীৱন দান কৰে, আৰু সংহাৰো তেওঁৱেই কৰে; আৰু নিশা আৰু দিনৰ আৱৰ্তন তেওঁৰ ক্ষমতাৰ অধীন; কি তোমালোকৰ বোধ শক্তি নাই নে?

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨١﴾

৮২) নহয়, কথা এই, পূৰ্বগামী সকলে যি কৈছিল সিহঁতেও সেইদৰেই কয়।

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨٢﴾

৮৩) সিহঁতে কয়, আমাৰ মৃত্যু হোৱাত আৰু আমি মাটি আৰু অস্তিত্বত পৰিণত হোৱাৰ পাছত সঁচাকৈয়ে আমাক পুনৰায় উত্থাপন কৰা হ'বনে?

قَالُوا إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٣﴾

৮৪) স্বৰূপতে আমাক এনে অস্বীকাৰ দিয়া হৈছে, আৰু পূৰ্বে

لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِن قَبْلُ

আমাৰ পিতৃ-পুৰুষসকলকো দিয়া হৈছিল; এনে কথা প্ৰাচীনসকলৰ উপাখ্যানমাথোন।

إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٤﴾

৮৫) (হে ৰচুল সিহঁতক) সোখা, পৃথিৱীৰ ওপৰত আৰু তাত থকা সকলোৰে ওপৰত কাৰ ক্ষমতা চলে? যদি তোমালোকে জানা (কোৱা)।

قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٥﴾

৮৬) সিহঁতে ততালিকে উত্তৰ দিব, আল্লাহৰেই ক্ষমতা চলে; তুমি কোৱা, তথাপি তোমালোকে উপদেশ গ্ৰহণ নকৰিবানে?

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۗ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٦﴾

৮৭) তুমি (আকৌ) প্ৰশ্ন কৰা, সাতোখন আকাশৰ গৰাকী কোন? আৰু মহান সিংহাসনৰ অধীশ্বৰ কোন?

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٧﴾

৮৮) সিহঁতে থিতাতে উত্তৰ দিব, সকলোৰে আধিপত্য আল্লাহৰ। তুমি কোৱা, সেয়ে যদি হয়, তোমালোকে আল্লাহৰ ভয়নাৰাখিবানে?

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۗ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٨﴾

৮৯) তুমি কোৱা, যদি তোমালোকে জানা, এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিয়া, সকলো বিষয়ৰ শাসন আছে কাৰ হাতত? আৰু (এই কথা আমাৰ সঁচা নহয়) তেওঁৰেই সকলোকে আশ্ৰয় দিয়ে, কিন্তু তেওঁক কেতিয়াও আশ্ৰয় দিয়া নহয়?

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيزُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

৯০) সিহঁতে ততালিকে উত্তৰ দিব, (ৰাজ্য শাসন) আল্লাহৰ হাতত; তুমি কোৱা, সেয়ে যদি সত্য, তোমালোকক কিহে বুদ্ধিহাৰা কৰিছে।

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۗ قُلْ فَأَلَيْ سِحْرُونَ ﴿٩٠﴾

৯১) প্ৰকৃত কথা এই, সিহঁতৰ আগত আমি নিজেই সত্য উপস্থিত কৰিছোঁ; নিশ্চয় সিহঁতে মিছা কথা কয়।

بَلْ آتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ كَذِبُونَ ﴿٩١﴾

৯২) আল্লাই কোনো এজনকে নিজৰ সন্তান ৰূপে গ্ৰহণ কৰা নাই; আৰু তেওঁৰ সঙ্গীৰূপে আন কোনো উপাস্য নাই। তেনে উপাস্য থকা হলে, উপাস্য একোজনে যি সৃজন কৰিছে তাকে নিজৰ বুলি পৃথক কৰিলেহেঁতেন; আৰু নিশ্চয় ইজনে সিজনেৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব লাভ কৰিবলৈ যত্ন কৰিলেহেঁতেন। (চোৱাঁ) সিহঁতে (আল্লাহৰ সন্মুখে) যি বৰ্ণনা কৰে সেই বিষয়ে আল্লাহ পৰম পৰিত্ৰ।

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذْ أَذَّكَ اللَّهُ كُلَّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩٢﴾

৯৩) তেওঁ অদৃশ্য আৰু দৃশ্যৰ জ্ঞাতা; গতিকে যিহকে সিহঁতে আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পাতে তাতোকৈ তেওঁ অনেক ওখত।

عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٣﴾

৯৪) (হে মহম্মদ) তুমি কোৱা, হে মোৰ প্ৰভু, সিহঁতক যি (শাস্তিৰ) অঙ্গীকাৰ কৰা হৈছে তাকে তুমি যদি মোক (মই জীয়াই থাকোতে) দেখিবলৈ দিয়া।

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيئِي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٤﴾

৯৫) হে মোৰ প্ৰভু! তুমি যেন মোক অন্যায়কাৰী সকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত নকৰা।

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾

৯৬) যদিও সিহঁতক যি (শাস্তি) দিবলৈ আমি অঙ্গীকাৰ কৰিছিলোঁ তাকে তোমাক (তোমাৰ জীৱনতেই) দেখুৱাবলৈ আমি নিশ্চয় সক্ষম।

وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُثَرِّكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ﴿٩٦﴾

৯৭) যি কাৰ্য্য অতি নিকৃষ্ট তাকে নিবাৰণ কৰা এনে কাৰ্য্যৰ দ্বাৰা যি অতি উৎকৃষ্ট; (তোমাৰ প্ৰতি) সিহঁতে যিবোৰ কথা আৰোপ কৰে আমি সেই সন্মুখে পৰিজ্ঞাত।

إِذْفَعُ بِأَلَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٧﴾

৯৮) আৰু তুমি প্ৰাৰ্থনা কৰা, হে মোৰ প্ৰভু, চয়তানবিলাকৰ কু-মন্ত্ৰণাসমূহৰ পৰা মই তোমাৰেই আশ্ৰয় বিচাৰো।

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٨﴾

৯৯) আৰু ইয়াৰ কাৰণেও মই তোমাৰ আশ্ৰয় বিচাৰিছোঁ, চয়তানবিলাকে যেন মোৰ ওচৰ নাচাপেহি।

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ①

১০০) কালক্ৰমে এনে সময় আহিব যেতিয়া সিহঁতৰ কোনো এজনৰ সন্মুখত মৃত্যু উপস্থিত হলে সেইজনে ক'ব হে মোৰ প্ৰভু, মোক (পাৰ্থিৱ জীৱলৈ) উভতাই পঠোৱা।

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ②

১০১) সম্ভৱত: যি সুযোগ পৃথিৱীত এৰি আহিছোঁ আকৌ যেন তাকে ধৰি মই সজ কাম কৰিব পাৰো। (তেওঁ ক'ব) এনে হ'ব নোৱাৰে; সি যি কৈছে ই তাৰ (মুখৰ) কথা মাত্ৰ, কিয়নো সিহঁতৰ (মৃত্যুৰ পিছত) যিদিনা সিহঁতৰ পুনৰুত্থান হ'ব সেই দিনালৈকে মাজতে থাকিব এখন আঁৰ-বেৰ।

لَعَلِّيَ أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا ③
إِنَّهَا كَلِمَةٌ مُّوَقَّاتٌ لِّهَا وَمِنْ وَرَائِهِمُ
بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ④

১০২) অৱশেষত যি দিনা শিঙাত ফু দিয়া হ'ব সেইদিনা সিহঁতৰ মাজত আত্মীয়তাৰ একো সম্বন্ধ নাথাকিব, আৰু ইজনে সিজনৰ বিষয়ে সোধ-পোছ নকৰিব।

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ
يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ⑤

১০৩) তেতিয়া যিসকলৰ সজ কামৰ ওজন গধুৰ হ'ব সেইসকল হ'ব সফল-মনোৰথ।

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ⑥

১০৪) কিন্তু যিসকলৰ সজ কামৰ ওজন লঘু হ'ব সিহঁতে নিজৰ আত্মাৰেই অনিষ্ট সাধন কৰিব, নৰকতে দীৰ্ঘ কাল বাস কৰিব।

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ⑦

১০৫) অগ্নিয়ে সিহঁতৰ মুখবোৰ পুৰি ক্ষত-বিক্ষত কৰিব, আৰু নৰকতে সিহঁতৰ মুখ ভেঙুৱাই পৰিব।

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا
كَالْحُوتِ ⑧

১০৬) (সিহঁতক কোৱা হ'ব) মোৰ আয়াতসমূহ তোমালোকৰ আগত পাঠ কৰা হোৱা নাছিল নে? আৰু সেইবোৰক তোমালোকে মিছা বুলি অগ্ৰাহ্য কৰিছিল।

أَلَمْ تَكُنْ أَلَيْبِي تَتْلَىٰ عَلَيَّكُمْ فَاكُنْتُمْ بِهَا
تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٦﴾

১০৭) সিহঁতে ক'ব, হে আমাৰ প্ৰভু, আমাক নিজৰে দুৰ্ভাগ্যই পৰাভূত কৰিলে, আৰু (ফলত) আমি এটা বিভ্ৰান্ত জাতি হৈ পৰিলোঁ।

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا
ضَالِّينَ ﴿١٠٧﴾

১০৮) হে আমাৰ প্ৰভু, এই নৰকৰ পৰা তুমি আমাক বাহিৰলৈ উলিয়াই নিয়া; তাৰ পিছতো যদি আমি পাপৰ পিনে উভতি যাওঁ তেন্তে নিঃসন্দেহ আমি অন্যাযকাৰী হম।

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنَّا
ظَالِمُونَ ﴿١٠٨﴾

১০৯) আল্লাই আদেশ দিব, তোমালোক নৰকতে সোমাই থাকা, আৰু মোৰ সৈতে কোনো কথাকে নাপাতিবা।

قَالَ اخْسَؤْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٩﴾

১১০) প্ৰকৃততে মোৰ ভৃত্য সকলৰ মাজত এনে এক শ্ৰেণী লোক আছিল যিসকলে অনবৰত এই প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল, হে আমাৰ প্ৰভু, আমি বিশ্বাস স্থাপন কৰিলোঁ; এতেকে তুমি আমাক ক্ষমা দান কৰা, আৰু আমাৰ প্ৰতি কৰুণা প্ৰদৰ্শন কৰা, কিয়নো কৰুণা প্ৰদৰ্শন কৰোঁতা সকলৰ মাজত তুমিয়ে সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ।

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ
رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ
خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١٠﴾

১১১) কিন্তু এনে (পুণ্যবান) লোকসকলৰ সৈতে তোমালোকে পৰিহাস কৰিব ধৰিলা; (আৰু) সেই কামতে মগ্ন থাকি মোক স্মৰণ কৰিবলৈ পাহৰিলা আৰু তেওঁ-লোকক ধেমালিতে তাচ্ছিল্য কৰি আছিল।

فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُمْ
ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١١﴾

১১২) তেওঁলোক ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰিছিল দেখি আজিৰ দিনা আমি

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا ۗ وَاللَّهُمُّ

তেওঁলোকক (যথেষ্ট) প্ৰতিদান দিম,
তেওঁলোক যেন সফল কাম হয়।

هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١١٣﴾

১১৩) তেওঁ প্ৰশ্ন কৰিব, তোমালোক
সংখ্যাত কেই বছৰমান পৃথিৱীত
অৱস্থান কৰিছিলো (জানা নে) ?

قُلْ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٣﴾

১১৪) সিহঁতে উত্তৰ দিব, (বোধ হয়)
আমি এদিনহে অৱস্থান কৰিছিলোঁ,
নাইবা এদিনৰো এভাগ মাত্ৰ; কিন্তু
যিসকলৰ লেখ ৰখাৰ কাম সিহঁতকো
সুধি চোৱা।

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْئَلُ

الْعَادِينَ ﴿١١٤﴾

১১৫) তেওঁ ক'ব তোমালোকে
অলপ সময়হে (পৃথিৱীত) অৱস্থান
কৰিছিলো; হয়: যদি তোমালোকে
তাকে বুজি পোৱাহেঁতেন।

قُلْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ

تَعْلَمُونَ ﴿١١٥﴾

১১৬) তোমালোকে ইয়াকে
ভাবিছিলো নে, আমি তোমালোকক
বিনা উদ্দেশ্যে সৃষ্টি কৰিছিলোঁ,
আৰু আমাৰ ওচৰলৈ তোমালোকৰ
কেতিয়াও প্ৰত্যাবৰ্ত্তন নহ'ব ?

أَفَحَسِبْتُمْ أَنْمَّا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ

إِنَّمَا لَا تَرْجِعُونَ ﴿١١٦﴾

১১৭) গতিকে আল্লাহ অতি মহান,
ৰাজত্বৰ গৰাকী, পৰম সত্য, তেওঁ
ভিন্ন আন উপাস্য নাই; তেওঁৰেই
সন্মানিত সিংহাসনৰ অধীশ্বৰ।

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٧﴾

১১৮) আৰু যিয়ে আল্লাহৰ সঙ্গী
পাতি আন উপাস্যক আহ্বান কৰে,
যাৰ বিষয়ে কোনো প্ৰমাণ অৱতীৰ্ণ
হোৱা নাই, তাৰ হিচাপ-নিকাচ তাৰ
প্ৰভুৰ ওচৰত মাথোন; অবিশ্বাসী
সকল কেতিয়াও সার্থক হ'ব নোৱাৰে
ই সুনিশ্চিত কথা।

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ

لَهُ بِهِ فَأِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ

لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٨﴾

১১৯) আৰু (হে মহম্মদ) তুমি প্ৰাৰ্থনা
কৰাঃ হে মোৰ প্ৰভু, তুমি (মোক)
ক্ষমা দান কৰা, আৰু (মোৰ প্ৰতি)
কৰুণা প্ৰদৰ্শন কৰা; আৰু দয়ালু
সকলৰ মাজত তুমিয়ে সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ।

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ

الرَّحِيمِينَ ﴿١١٩﴾

سُورَةُ النُّورِ مَدِينَةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ خَمْسٌ وَسِتُّونَ آيَةً وَتِسْعَةٌ رُكُوعَاتٍ

চূৰা- ২৪

AN-NUR

আন-নুৰঃ জ্যোতি

(মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) ই এটা চূৰা যি (হে মহম্মদ)
তোমাৰ প্ৰতি আমি অৱতীৰ্ণ
কৰিছোঁ, আৰু যাৰ(আদেশসমূহ)
কৰ্তব্য- বিধায়ক কৰিছোঁ; আৰু
তাৰে মাজত আমি অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ
সুস্পষ্ট নিদৰ্শনসমূহ, যাতে
তোমালোকে উপদেশ গ্ৰহণ কৰিব
পাৰা ।

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا
آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ②

৩) ব্যভিচাৰিণী আৰু ব্যভিচাৰী
উভয়ৰ প্ৰত্যেককে বেতৰ এশকোব
মাৰিবা, আল্লাহৰ ধৰ্ম-বিধান পালন
কৰাৰ পৰা সিহঁতৰ মৰমে যেন
তোমালোকক বিৰত নকৰে, যদিহে
তোমালোকে আল্লাহক আৰু
পৰকালত বিশ্বাস স্থাপন কৰিছা,
আৰু বিশ্বাসী সকলৰ এদলে যেন
সিহঁতৰ সেই শাস্তিত উপস্থিত থাকি
লক্ষ্য কৰে ।

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ
مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا
رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ③ وَلَيَشْهَدُ عَذَابُهُمَا
طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ④

৪) (এই বিধান কৰা হ'ল,)
ব্যভিচাৰীয়ে ব্যভিচাৰিণী নাইবা
অংশীবাদিনীত ভিন্ন (সতী
তিৰোতাক) বিয়া কৰাৰ নোৱাৰে;
আৰু ব্যভিচাৰিণীকো ব্যভিচাৰী
নাইবা অংশীবাদীত ভিন্ন আন পুৰুষে
বিয়া কৰাৰ নোৱাৰে; এনে বিবাহ -
সম্বন্ধ বিশ্বাসীসকলৰ কাৰণে অবৈধ
কৰা হ'ল ।

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً
وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ
أَوْ مُشْرِكٌ ⑤ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ ⑥

৫) আৰু যিসকলে সতী তিৰোতা সকলৰ (চৰিত্ৰ) সম্বন্ধে মিছা অপবাদ ৰটায়, আৰু (সেই সম্বন্ধে) চাৰিজন সাক্ষীও উপস্থিত কৰিব নোৱাৰে, সিহঁতৰ প্ৰতিজনকে আশি কোব মাৰিবা; তদুপৰি আগলৈ কেতিয়াও সিহঁতৰ সাক্ষী গ্ৰহণ নকৰিবা; এনেসকলেই হৈছে সীমা লঙ্ঘনকাৰী ।

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَا يَأْتُوا
بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ
جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا
وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥﴾

৬) সেইসকলক এৰি যিসকলে এনে কাম কৰাৰ পাছত অনুশোচনা কৰে আৰু আত্ম-সংশোধন কৰে; তেনে অৱস্থাত আল্লাহ নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দয়াবান ।

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦﴾

৭) আৰু যিসকলে নিজ পত্নীসকলৰ (চৰিত্ৰ) সম্বন্ধে মিছা অপবাদ ৰটায়, আৰু নিজৰ বাহিৰে সিহঁতৰ আন কোনো সাক্ষী নোলায়, সিহঁতৰ এজনৰ সাক্ষ্যদান এইৰূপঃ সি চাৰিবাৰ আল্লাহৰ শপত খাই এই বুলি ক'ব, সি নিশ্চয় অপবাদ দিয়াত সত্যবাদী ।

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ
لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ
أَحَدِهِمْ أَرْبَعٌ شَهَدَتِ بِاللَّهِ إِنَّهُ
لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧﴾

৮) আৰু পঞ্চমবাৰ (শপত খাই) এইদৰে ক'ব, যদি সি মিছা অপবাদ দিছে তেন্তে তাৰ ওপৰত পৰিব আল্লাহৰ অভিসম্পাত ।

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ
مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٨﴾

৯) আৰু সেই পত্নীয়ে চাৰিবাৰ আল্লাহৰ শপত খাই যদি এই বুলি কয়, তাইৰ পতি (অপবাদ দিয়াত) নিশ্চয়, একেবাৰে মিছলীয়া, ই তাইৰ পৰা শাস্তি আঁতৰাই নিব ।

وَيَذَرُوهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعٌ
شَهَدَتِ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٩﴾

১০) আৰু পঞ্চমবাৰ (শপত খাই) এইদৰে ক'ব, যদি তাইৰ পতি (অপবাদ দিয়াত) সত্যবাদী তেন্তে তাইৰ ওপৰত পৰিব আল্লাহৰ ক্ৰোধ ।

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠﴾

১১) আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাহৰ কৃপা আৰু তেওঁৰ কৰুণা নোহোৱা হলে (তোমালোকৰ সৰ্বনাশ ঘটিলহেঁতেন) আৰু নিশ্চয় আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ কৃপাদৃষ্টি কৰোঁতা, মহাজ্ঞানী।

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ
اللَّهُ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١١﴾

১২) বাস্তৱতে যিসকলে মিছা অপবাদ সাজি (বিবি আয়েশ্বাক) দুৰ্নাম কৰিছিল সিহঁত তোমালোকৰ মাজৰেই এদল; এই ধৰণৰ অপবাদ প্ৰচাৰ তোমালোকৰ নিমিত্তে অপকাৰী বুলি বোধ নকৰিবা; বৰং ই তোমালোকৰ নিমিত্তে উপকাৰী হে। সিহঁতৰ মাজৰ একোজনে যি পাপ অৰ্জন কৰিছে সি তাৰ প্ৰতিফল পাব; আৰু সিহঁতৰ মাজৰ যিজনে এনে কু-কাৰ্য্যত প্ৰধান অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল সেইজনে ভোগ কৰিব গুৰুতৰ শাস্তি।

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ
مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ
خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا
اَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى
كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٢﴾

১৩) সেই মিছা অপবাদ যেতিয়া তোমালোকৰ কাণত পৰিল, বিশ্বাসী আৰু বিশ্বাসিনীসকলে নিজ দলৰে মানুহৰ সম্বন্ধে কিয় ভাল ধাৰণা নকৰিলে, আৰু (শুনা মাত্ৰ) এইদৰে কলে, ই স্পষ্ট মিছা অপবাদ।

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ
وَالْمُؤْمِنَاتُ بِنَفْسِهِمْ خَيْرًا لَّوَقَالُوا هَذَا
إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾

১৪) সিহঁতে এই অভিযোগ (সঁচা বুলি) প্ৰমাণ কৰিবলৈ কিয় চাৰিজন সাক্ষী উপস্থিত নকৰিলে? গতিকে যিহেতু সিহঁতে সাক্ষী উপস্থিত কৰা নাই আল্লাহৰ ওচৰত সিহঁত স্বয়ং মিথ্যাবাদী।

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ
فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ
هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿١٤﴾

১৫) আৰু ইহকালত আৰু পৰকালত তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাহৰ কৃপা আৰু তেওঁৰ কৰুণা নোহোৱা হলে তোমালোক যি অযথা

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ

আলোচনাত পৰিছিল তাৰ বাবে তোমালোকক নিশ্চয় ডাঙৰ শাস্তিয়ে স্পৰ্শ কৰিলেহেঁতেন।

فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

১৬) চোঁৱা, এনে কথাকে তোমালোকে নিজৰ জিভাৰে উচ্চাৰণ কৰিছিল। আৰু নিজ মুখেৰে সেই কথাৰ প্ৰচাৰ কৰিছিল। যি বিষয়ে (সত্য) জ্ঞান তোমালোকৰ সমূলি নাছিল; আৰু অলীক অপবাদ বটোৱা তোমালোকে সামান্য দোষ বুলি জ্ঞান কৰিছিল। অথচ আল্লাহৰ ওচৰত সি আছিল অত্যন্ত গুৰুতৰ বিষয়।

إِذْ تَلَقُّونَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾

১৭) আৰু যেতিয়া তেনে অসৎ কথা তোমালোকৰ কাণত পৰিছিল তেতিয়াই এইদৰে নকলা কয়, আমাৰ কাৰণেই যুগুত নহয় যে এই কথা ইফালে সিফালে কৈ ফুৰো? হে আল্লাহ, তুমিয়ে পৰম পৱিত্ৰ, এনে মিছা অপবাদ কি গুৰুতৰ।

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٧﴾

১৮) তোমালোকক আল্লাই এই উপদেশ দিছে, তোমালোকে এনে (গৰ্হিত) কাৰ্য্যৰ পিনে আকৌ কেতিয়াও যেন ঘূৰি নাহা, যদিহে তোমালোক(যথার্থতে) বিশ্বাসী।

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٨﴾

১৯) আৰু আল্লাই তোমালোকৰ আগত নিদৰ্শনসমূহ ফটফটীয়াকৈ বৰ্ণনা কৰে; আৰু আল্লাহ সৰ্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٩﴾

২০) বাস্তৱিকতে যিসকলে ইয়াকে ভাল পায় যে বিশ্বাসীসকলৰ মাজত নিৰ্গত কথাৰ প্ৰচাৰ হওঁক সিহঁতে ভোগ কৰিব যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি, ইহলোকত আৰু পৰলোকত; আৰু (স্মৰণ থাকে যেন) আল্লাই সকলো জানে কিন্তু তোমালোকে নাজানা।

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাহৰ কৃপা আৰু তেওঁৰ কৰুণা নোহোৱা হলে(তোমালোকৰ সৰ্বনাশ হলেহেঁতেন); আৰু নিশ্চয় আল্লাহ স্নেহময়, পৰম দানশীল।

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ
اللَّهِ رءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١﴾

২২) হে বিশ্বাসীসকল, চয়তানৰ পদসমূহৰ অনুসৰণ নকৰিবা; আৰু যিয়ে চয়তানৰ পদসমূহৰ অনুসৰণ কৰে(সি জানিব লাগে) যিবোৰ কাৰ্য্য নিৰ্গত আৰু নিকৃষ্ট কেৱল সেইবোৰকেহে কৰিবলৈ নিশ্চয় চয়তানে আদেশ দিয়ে আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাহৰ কৃপা আৰু তেওঁৰ কৰুণা নোহোৱা হলে, তোমালোকৰ মাজৰ কোনেও কেতিয়াও পৰিত্ৰতা লাভ কৰিব নোৱাৰিলেহেঁতেন; কিন্তু আল্লাইহে যাকে ইচ্ছা তাকে পৰিত্ৰ কৰে; আৰু আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাত।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوتِ
الشَّيْطَانِ ۖ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوتِ الشَّيْطَانِ
فَاتَهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ۖ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا
مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا ۚ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي
مَنْ يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

২৩) আৰু তোমালোকৰ মাজত যিসকল সম্পদশালী আৰু সম্পতি সম্পন্ন তেওঁলোকে যেন নিজ আত্মীয়-স্বজন আৰু দীন-দুখীয়া সকলক আৰু আল্লাহৰ পথত দেশত্যাগ কৰোঁতা সকলক ধন ব্যয় কৰি সহায় নকৰিবলৈ শপত নাখায়; বৰং তেওঁলোকৰ পক্ষে এয়ে উচিত, তেওঁলোকে যেন (অপৰাধীৰ) অপৰাধ মার্জনা কৰে আৰু (লোকৰ) দোষ নধৰে। তোমালোকৰ দোষ আল্লাই যদি মার্জনা কৰে তোমালোকে ভাল নোপোৱা নে? কিয়নো আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দয়াময়।

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ
أَنْ يُؤْتُوا أَوْلِيَ الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ
وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ وَلْيَعْفُوا
وَلْيَصْفَحُوا ۗ أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ
لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٣﴾

২৪) যিসকলে সতী-সাপ্তী বিশ্বাসিনী-সকলক অন্যায়ভাৱে দুৰ্নামি কৰি ফুৰে, অথচ তেওঁলোক সেই বিষয়ে

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ

অজ্ঞাত, সিহঁতৰ ওপৰত পৰিব (আল্লাহৰ) অভিসম্পাত, ইহ-কালত আৰু পৰলোকতো; আৰু সিহঁতে ভোগ কৰিব লাগিব বিষম শাস্তি।

الْمُؤْمِنَاتِ لَعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٢٤

২৫) (পাৰ্থিৱ জীৱনত) সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল সেই সম্বন্ধে সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে সেই দিনা সাক্ষী দিব সিহঁতৰ হাতবোৰে, আৰু সিহঁতৰ ভৰি-বোৰে।

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٢٥

২৬) আৰু সিহঁতৰ প্ৰতিদান আল্লাই সেইদিনা সিহঁতক পূৰ্ণমাত্ৰাই দিব, আৰু (তেতিয়া) সিহঁতে জানিব পাৰিব, নিশ্চয় আল্লাই জাজ্বল্যমান, পৰম সত্য।

يَوْمَ يَؤْمِرُ يَوْمَئِذٍ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ
وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ٢٦

২৭) অপৰিত্ৰ তিৰোতাসকল অপৰিত্ৰ পুৰুষসকল যোগ্য আৰু অপৰিত্ৰ পুৰুষসকল অপৰিত্ৰ তিৰোতাসকল যোগ্য; আৰু পৰিত্ৰ তিৰোতাসকল পৰিত্ৰ পুৰুষসকল যোগ্য আৰু পৰিত্ৰ পুৰুষসকল পৰিত্ৰ তিৰোতাসকল যোগ্য। সিহঁতে যি অসঙ্গত কথা প্ৰচাৰ কৰি ফুৰিছে সেই সম্বন্ধে তেওঁলোক (সমূহ) নিদ্দোষ; তেওঁলোকৰ নিমিত্তে থাকিব (আল্লাহৰ) মাজৰ্ণা আৰু সন্মানজনক জীৱিকা।

الْخَيْثُ لِلْخَيْثِينَ وَالْخَيْثُونَ
لِلْخَيْثَاتِ ۖ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ
وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ ۗ أُولَٰئِكَ
مُبرَّرُونَ مِمَّا يَقُولُونَ ۗ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ ۖ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٢٧

২৮) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোক নিজ গৃহবোৰৰ ভিন্ন পৰৰ গৃহবোৰৰ ভিতৰলৈ সোমাই নেযেবা, যেতিয়ালৈকে (সোমাবলৈ) অনুমতি নোলোৱা; আৰু (সোমাবৰ আগতে) ঘৰৰ গৰাকীহঁতক ছালাম জ্ঞাপন কৰিবা; এই ধৰণৰ আচাৰ তোমা-লোকৰ নিমিত্তে মঙ্গলজনক, যদিহে তোমালোকে উপদেশ গ্ৰহণ কৰা।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا
عَلَىٰ أَهْلِهَا ۗ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ٢٨

২৯) আৰু যদি সেই ঘৰবোৰত তোমালোকে এজনকো দেখা নোপোৱা তেন্তে তাৰ ভিতৰলৈ সোমাই নাযাবা, যেতিয়ালৈকে (সোমাবৰ) অনুমতি তোমালোকক দিয়া নহয়; আৰু যদি তোমালোকক কোৱা হয়, (এতিয়া) উভতি যোৱাগৈ, তেন্তে উভতি যাবা; সেয়ে তোমালোকৰ পক্ষে অধিকতৰ পৰিত্ৰ; আৰু তোমালোকে যি কামকে কৰা সেই সম্বন্ধে আল্লাহ পৰিজ্ঞাত।

৩০) মানুহ নথকা এনে ঘৰবোৰৰ ভিতৰলৈ য'ত তোমালোকৰ কিছু বস্তু-বাহিনি আছে, সোমাই যোৱাত তোমালোকৰ একো দোষ নাই; আৰু তোমালোকে যিহকে প্ৰকাশ কৰা, আৰু যিহকে গোপন ৰাখা সকলো আল্লাই জানে।

৩১) (হে মহম্মদ) বিশ্বাসী পুৰুষ সকলক কোৱা, (নবীৰ সন্মুখত) তেওঁলোক যেন নিজৰ নয়নসমূহ অৱনত কৰি ৰাখে, আৰু নিজৰ গুপ্ত অঙ্গবিলাকৰ সংৰক্ষণ কৰে; সেয়ে তেওঁলোকৰ পক্ষে অধিকতৰ পৰিত্ৰ; তেওঁলোকে যি কাৰ্য্য সমাধা কৰে সেই সম্বন্ধে আল্লাহ নিশ্চয় অৱগত।

৩২) আৰু বিশ্বাসিনীসকলক কোৱা, তেওঁলোকেও যেন (পুৰুষৰ সন্মুখত) নিজৰ দৃষ্টি অৱনত কৰে, আৰু নিজৰ গুপ্ত অঙ্গসমূহৰ সংৰক্ষণ কৰে, আৰু (কাম কৰোঁতে) শৰীৰৰ যিখিনি অংশ আপোনা আপুনি ওলাই পৰে তাৰ বাহিৰে যেন নিজৰ সুন্দৰতা প্ৰকাশ নকৰে; আৰু তেওঁলোকে নিজৰ ওৰণিৰে নিজৰ বুকু ঢাকি ৰাখে; আৰু আনৰ সন্মুখত যেন নিজৰ সুন্দৰতা প্ৰকাশ নকৰে,

فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا
حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ ۗ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ
ارْجِعُوا فَارْجِعُوا ۗ هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ ۗ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ مِّنْ

قُلٍّ لِّلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ
وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۗ ذَلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۗ
إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾

وَقُلٍّ لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَعْضُنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ
وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ ۗ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۗ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُوتِهِنَّ ۗ أَوْ آبَائِهِنَّ

এইবিলাকক এৰি নিজৰ স্বামীসকল বা নিজৰ স্বামীসকলৰ অইন পুতেকসকল বা নিজৰ ভাই-ককাইসকল বা নিজৰ ভতিজা বা ভাগিনসকল বা নিজৰেই তিৰোতা-সকল বা তেওঁলোকৰ সোঁ-হাতৰ অধীনত থকা দাস সকল বা কাম প্ৰবৃত্তিবিহীন পুৰুষ ভৃত্যসকল বা এনে শিশুসকল যি সকলৰ তিৰোতাৰ গোপনীয় অঙ্গৰ বিষয়ে কোনো জ্ঞান নাই; আৰু তেওঁলোকে যেন এনে ভাবে খোজ নাকাঢ়ে যাতে তেওঁলোকৰ যি অলঙ্কাৰ আৱৰণীয় সি ওলাই পৰে; আৰু হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোক সকলোৱে আল্লাহৰ ফালে ঘূৰি আহা, যাতে তোমালোক কৃতার্থ হ'ব পাৰা।

৩৩) আৰু তোমালোকৰ মাজৰ যি বিধৱা, সেইসকলৰ আৰু নিজৰ চৰিত্ৰবান দাস আৰু দাসীসকলৰো বিয়া কৰাবৰ ব্যৱস্থা কৰিবা; যদি সিহঁত অভাৱগ্ৰস্ত, আল্লাহ নিজ কৃপা গুণে সিহঁতক অভাৱহীন কৰিব; আৰু আল্লাহ সঙ্গতি সম্পন্ন, সৰ্বজ্ঞাতা।

৩৪) আৰু যিসকলৰ বিয়া কৰাবৰ একেবাৰে সঙ্গতি নাই সেইসকলে যেন, সিহঁতক আল্লাই নিজ কৃপা গুণে অভাৱহীন কৰালৈকে আত্ম-সংযম কৰে; আৰু যিসকল তোমালোকৰ সোঁ-হাতৰ অধীন সেইসকলে যদি মুক্তি-পত্ৰ বিচাৰে তেনে পত্ৰ সিহঁতক লিখি দিবা; যদি এনে কাৰ্য্য সিহঁতৰ পক্ষে মঙ্গলজনক বুলি তোমালোকে জানিব পাৰা; আৰু (তদুপৰি) যি আল্লাহৰ ধন-সম্পদ তোমালোকক আল্লাই দান

أَوْ آبَاءَ بُعُولَتِهِمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَ بُعُولَتِهِمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِمْ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِمْ أَوْ نِسَائِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ أَوْ الثَّبَعِينَ غَيْرِ أَوْلِيِ الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ ۗ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا ۖ إِنَّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٣﴾

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۗ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُعْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

وَلَيْسَتَعْفَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُعْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۗ وَأَتَوْهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ ۗ

কৰিছে তাৰে পৰা সিহঁতকো (প্ৰয়োজনমতে) কিছু দিবা; আৰু যদি তোমালোকৰ কুমাৰী দাসীসকলে (বিবাহ সম্বন্ধত আবদ্ধ হৈ) নিজৰ সতিত্ব বক্ষা কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তোমালোকে পাৰ্থিৱ জীৱনৰ অলপীয়া সুখ-সম্পদ লাভ কৰিবৰ অৰ্থে সিহঁতক ব্যভিচাৰ বৃত্তি গ্ৰহণ কৰিবলৈ বাধ্য নকৰিবা; আৰু যদি কোনোবায় সিহঁতক এনে কু-কৰ্ম কৰিবলৈ বাধ্য কৰে, তেন্তে সেই কুমাৰী দাসীসকলৰ প্ৰতি নিশ্চয় আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দয়াময়।

৩৫) আৰু স্বৰূপতে আমি তোমালোকৰ প্ৰতি অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ বহু স্পষ্টকাৰী নিদৰ্শন আৰু তোমালোকৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীসকলৰ বৃত্তান্ত আৰু ধৰ্মপৰায়ণ সকলৰ নিমিত্তে উপদেশ।

৩৬) আল্লাহ আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ জেউতি; তেওঁৰ জেউতিৰ উপমা এনে, ওখ ঠাই বস্তি থোৱাৰ খোঁকত এটি প্ৰদীপ যেন জ্বলি আছে; সেই প্ৰদীপ আছে কাঁচৰ এটা খাপৰ ভিতৰত, যি উজ্জ্বল তৰাৰ দৰে তিৰবিৰাই আছে; সেই প্ৰদীপ জ্বলোৱা হৈছে মঙ্গলময় এজোপা জইতুন (জলফাই) গছৰ তেল দি যি পূৰ্ব দিশৰো নহয় আৰু পশ্চিম দিশৰো নহয়; সেই জোপা গছৰ তেল অগ্নিয়ে স্পৰ্শ নকৰোঁতেই জ্বলি উঠে জেউতিৰ ওপৰত জেউতি; আল্লাহ যাকে ইচ্ছা তাকে নিজ জেউতিৰ ফালে পথ-প্ৰদৰ্শন কৰে, আৰু মানৱ জাতিৰ নিমিত্তে আল্লাই উপমাসমূহ ব্যক্ত কৰে; আৰু আল্লাহ সকলো বিষয়ে পৰিজ্ঞাত।

وَلَا تُكْرَهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ
إِنْ أَرَدْتُمْ تَحْصِنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ
اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٤٤

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا
مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً
لِّلْمُتَّقِينَ ٤٥

اللَّهُ نُورٌ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ
نُورِهِ كَمِشْكُوتٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ
فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ
لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ لَّا يَكَادُ زَيْتُهَا
يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى
نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ
وَيُضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٤٦

৩৭) (এনে প্ৰদীপ জ্বলোৱা হয়) সেই আলয়সমূহত যাৰ সম্বন্ধে আল্লাই আদেশ দি থৈছে যে সেইবিলাকক সন্মানিত কৰা হ'ব আৰু তাতে তেওঁৰ নাম স্মৰণ কৰা হ'ব ; আৰু সেই আলয়সমূহৰ ভিতৰত লোকে তেওঁৰ পৰিত্ৰতাৰ (পুৱা আৰু সন্ধিয়া) কীৰ্ত্তন কৰিব।

৩৮) এনে (ধৰ্মপৰায়ণ) মানুহে যিসকলৰ মন বেহা-বেপাৰে আৰু বেচা-কিনাই আল্লাহৰ স্মৰণ আৰু নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰাত আৰু জাকাত দানৰ পৰা বিচলিত নকৰে; তেওঁলোকে সেইদিন লৈ ভয় ৰাখে যিদিনা অন্তৰসমূহ আৰু নয়নসমূহ উলটি যাব।

৩৯) অৱশেষত যিবোৰ উৎকৃষ্ট কাৰ্য্য তেওঁলোকে কৰিছিল সেইবোৰৰ উচিত প্ৰতিদান আল্লাই তেওঁলোকক দিব, আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি নিজ কৃপাৰ ভাগ বৃদ্ধি কৰিব, আৰু আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকে অপৰিমিত জীৱিকা প্ৰদান কৰে।

৪০) আৰু যিসকল অবিশ্বাসী, সিহঁতৰ কাৰ্য্যসমূহ মৰুভূমিৰ মৰীচিকাৰ সদৃশ; তাকে তৃষ্ণাতুৰ এজনে পানী বুলি অনুমান কৰে; পিছত যেতিয়া সি তাৰ ওচৰ চাপেহি সি দেখে তাত একোকে নাই, বৰং সেই স্থলত নিজৰ সম্মুখত সি আল্লাকহে পায়; তেতিয়া আল্লাই তাক তাৰ যি প্ৰাপ্য পূৰ্ণমাত্ৰাই প্ৰদান কৰে; আৰু লেখ লোৱাত আল্লাই বেগৱন্ত।

৪১) অথবা (তাৰ অৱস্থা) সেই ঘোৰ অন্ধকাৰৰ অনুৰূপ যি গভীৰ সাগৰক আবৃত কৰে, তৰঙ্গৰ ওপৰত তৰঙ্গ

فِي يُيُوتِ آذِنَ اللَّهِ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا
اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝

رَجَالٌ لَا تُلَّهُهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ
ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ
يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ
وَالْأَبْصَارُ ۝

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا
وَيَزِيدَهُم مِّنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ
مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ
بِقِيَعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً ۗ حَتَّىٰ إِذَا
جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ
فَوَقَّهٖ حِسَابَهُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

أَوْ كَظُلُمٍ فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَّغْشَاهُ مَوْجٌ
مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ۗ

তাৰে ওপৰত মেঘমেলা; কি ঘোৰ
অন্ধকাৰ, এটা স্তৰৰ ওপৰত আৰু
এটা স্তৰ; সি যদি নিজৰ হাত এখন
উলিয়ায় তাকো সি প্ৰায় সি দেখা
নাপায়; আৰু যাক আল্লাই নিজে
পোহৰলৈ নানে সি কেতিয়াও
পোহৰৰ ভাগ লভিব নোৱাৰে।

৪২) তুমি চিন্তা কৰা নাই নে,
আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত থকা
সকলো প্ৰাণীয়ে আৰু পক্ষী-
বিলাকেও নিজৰ পাখি মেলি জাক
পাতি উৰি আল্লাহৰেই পৱিত্ৰতাৰ
কীৰ্তন কৰে; স্বৰূপতে সিহঁতৰ
প্ৰত্যেকৰে নিজ নিজ উপাসনা আৰু
স্তুতিৰ জ্ঞান আছে; সিহঁতৰ কাৰ্য্য
সম্বন্ধে আল্লাহ পৰিজ্ঞাত।

৪৩) আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু
পৃথিৱীৰ ৰাজত্ব একমাত্ৰ
আল্লাহৰেই আৰু আল্লাহৰেই
ফাললৈ হ'ব (সকলোৰে) প্ৰত্যাবৰ্তন

৪৪) তুমি লক্ষ্য কৰা নাই নে,
আল্লাই মেঘ মালাক কেনেকৈ
পৰিচালনা কৰে, আৰু সেইবোৰক
কেনেকৈ সংযোজিত কৰে; পিছত
কেনেকৈ সেইবোৰক দম বান্ধি গোট
খুৱায়; তাৰ পিছত সেইবোৰৰ মাজৰ
পৰা তেওঁ কেনেকৈ বৰষুণ পেলায়
তুমি দেখা পাবা; আৰু তেওঁ
আকাশৰ পৰা এনে পৰ্বত তুল্য
মেঘৰাশি নমাই আনে যি শিলৰে
পৰিপূৰ্ণ; তাৰ দ্বাৰা তেওঁ যাকে
ইচ্ছা তাকে আঘাত কৰে, আৰু
যাৰ পৰা ইচ্ছা তাৰ পৰা সেই শিলা-
বৃষ্টি আঁতৰাই নিয়ে; তেওঁৰ
বিজুলিৰ চকমকনিয়ে নয়নসমূহৰ
দৃষ্টি প্ৰায় কাটি নিয়ে।

৪৫) নিশা আৰু দিনক আল্লাই
পৰস্পৰৰ পৰিবৰ্তন ঘটায়;

ظَلَمْتُ بَعْضَهَا فَوْقَ بَعْضٍ ۖ إِذَا
أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكْدِرْهَا ۖ وَمَنْ لَّمْ
يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُّورٍ ۝

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْبِغُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ أَصْفَتْ ۖ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ
صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
يَفْعَلُونَ ۝

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَإِلَى
اللَّهِ الْمَصِيرُ ۝

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ
بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ
يَخْرُجُ مِنْ خِلْفِهِ ۚ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ
جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ
وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ ۖ يَكَادُ سُنْبُرُ قَهٍ
يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ۝

يَقْلِبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ

প্ৰকৃততে তাৰে মাজত আছে
দৃষ্টিশালীসকলৰ নিমিত্তে (বহু)
উপদেশ।

৪৬) আৰু আল্লাই সকলো প্ৰাণীকে
পানীৰ পৰা সৃজন কৰিছে; তাৰে
মাজৰ কিছুমানে পেটত ভৰ দি
বগাই চলে; আৰু সেইবিলাকৰ
কিছুমানে ভৰিৰে চলে; আৰু আন
কিছুমান আছে যিবিলাকে চাৰিখন
ভৰিৰে চলে; আল্লাই যি ইচ্ছা
তাকেই সৃষ্টি কৰে; নিশ্চয় সকলো
বস্তুৰ ওপৰত আছে আল্লাহৰ মহান
ক্ষমতা।

৪৭) স্বৰূপতে আমি অৱতীৰ্ণ
কৰিছোঁ সুস্পষ্টকাৰী নিদৰ্শনসমূহ;
আৰু যাকে ইচ্ছা তাকে আল্লাই সজ
বাটেদি লৈ যায়।

৪৮) আৰু সিহঁতে (ডাঠি) কয়,
আমি আল্লাহ আৰু ৰচুলজনাত
বিশ্বাস কৰিছোঁ আৰু আমি দুয়োৰে
বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰিছোঁ; অথচ
সিহঁতৰেই এদল এনে কথা কোৱাৰ
পাছতো ঘূৰি যায়; আৰু সিহঁত
প্ৰকৃততে বিশ্বাসী নহয়।

৪৯) আৰু যেতিয়া সিহঁতক
আল্লাহৰ আৰু ৰচুলৰ ফাললৈ
আহ্বান কৰা হয়, যাতে তেওঁ
(ৰচুলে) সিহঁতৰ মাজত বিচাৰ
কৰে, চোৱাঁ, সিহঁতৰ মাজৰ এদল
(বিমুখ হৈ) উলটি যায়।

৫০) কিন্তু কোনো স্বত্ব সিহঁতৰ
পক্ষে বুলি যদি সিহঁতে ভাবে,
সিহঁতে তেওঁৰ ওচৰলৈ লৰি আহে
নিজকে সমৰ্পন কৰিবলৈ।

৫১) কিয়; সিহঁতৰ অন্তৰসমূহত
ব্যাপি আছে নে, নাই বা সিহঁত

لَعِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٦﴾

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ
يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ ۗ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي
عَلَى رِجْلَيْنِ ۗ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى
أَرْبَعٍ ۗ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٧﴾

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ ۗ وَاللَّهُ يَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٨﴾

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا
ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِمَّنْ بَعْدَ ذَلِكَ
وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٥٠﴾

وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ
مُدْعِينَ ﴿٥١﴾

أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا

সংশয়ত পৰিছে নে নাইবা সিহঁত ইয়াকে আশঙ্কা কৰিছে নে যে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুলে সিহঁতৰ প্ৰতি অন্যায়ে বিচাৰ কৰিব? নহয়, অন্যায়েকাৰী সিহঁত নিজেই।

৫২) যেতিয়া বিশ্বাসীসকলক আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ ফাললৈ আহ্বান জনোৱা হয়, যাতে তেওঁলোকৰ মাজত তেওঁ বিচাৰ কৰে, উত্তৰত তেওঁলোকে একেৰাৰ কথা কয়, আমি মন দি শুনিছোঁ আৰু বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰিছোঁ; আৰু এই সকলেই সফলমনোৰথ।

৫৩) আৰু যিসকলে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ বাধ্য হয় আৰু আল্লাহ লৈ ভয় ৰাখে, আৰু তেওঁৰ কাৰণে পাপৰ পৰা নিবৃত্ত থাকে সেই সকলেইহে কৃতার্থ।

৫৪) আৰু (যিসকল কপটাচাৰী) সিহঁতে বুকু ডাঠি আল্লাহৰ নাম লৈ শপত খায়, যদি তুমি সিহঁতক আদেশ দিয়া, সিহঁতে নিশ্চয় দেশ ত্যাগ কৰি ওলাই পৰিব। তুমি কোৱা, তোমালোকে শপত নাখাৰা; বৰং সঙ্গত ভাৱে বাধ্য হৈ থকাটোৱে শ্ৰেয়: তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা সেই বিষয়ে আল্লাহ নিশ্চয় পৰিষ্কাৰত।

৫৫) (হে মহম্মদ) তুমি আদেশ দিয়া, আল্লাহৰ বাধ্য হৈ থাকা আৰু ৰচুলৰো বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰা; কিন্তু যদি তোমালোকে ঘূৰি যোৱা, তেন্তে যি ভাৰ ৰচুলৰ ওপৰত ন্যস্ত কৰা হৈছে তেওঁ তাকে বহন কৰিব, আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি যি ভাৰ অৰ্পন কৰা হৈছে তাকে বহন কৰা তোমালোকৰ কৰ্তব্য; কিন্তু যদি তেওঁৰ বাধ্য হোৱা তোমালোকে

أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَرَسُولُهُ ۗ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٢﴾

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا
إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۗ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥٣﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ
وَيَتَّقْهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٤﴾

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ
أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجْنَ ۗ قُلْ لَا تَقْسِمُوا
طَاعَةَ مَعْرُوفَةٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ
تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا
حُمِّلْتُمْ ۗ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا ۗ وَمَا

সুপথ লাভ কৰিবা; আৰু (জানি
ৰাখা) মানুহক স্পষ্টকৈ (আল্লাহৰ)
বাণী জ্ঞাপন কৰাত ভিন্ন ৰচুলৰ
ওপৰত একো দায়িত্ব নাই।

৫৬) তোমালোকৰ মাজৰ যিসকলে
(আল্লাহক) বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে
আৰু সজ কাম কৰে তেওঁলোকক
আল্লাই প্ৰদান কৰিছে এই প্ৰতিশ্ৰুতি
নিশ্চয় তেওঁ তেওঁলোকক পৃথিৱীত
আধিপত্য দান কৰিব যেনেকৈ
তেওঁলোকৰ পূৰ্ববৰ্তীসকলক তেওঁ
আধিপত্য দান কৰিছিল; আৰু
তেওঁলোকৰ নিমিত্তে তেওঁ যি ধৰ্ম
বাছি দিছে তাকে তেওঁ নিশ্চয়
তেওঁলোকৰ কাৰণে সুপ্ৰতিষ্ঠিত
কৰিব; আৰু তেওঁলোকৰ ভীতিৰ
পিছত তেওঁ তাৰ সলনি নিশ্চয়
তেওঁলোকক অভয় আৰু শান্তি
প্ৰদান কৰিব। তেওঁলোকে একমাত্ৰ
মোৰেই উপাসনা কৰিব, মোৰ সৈতে
কোনো বস্তুকে অংশী নাপাতি।
কিন্তু এনে সুখ-শান্তি লাভ কৰাৰ
পাছতো যিসকলে সত্য প্ৰত্যাখান
কৰিব সেইসকল (অবাধ) বিদ্রোহী।

৫৭) এতেকে তোমালোকে নমাজ
প্ৰতিষ্ঠিত কৰা আৰু জাকাত দান
কৰা আৰু ৰচুলৰ বাধ্য হৈ থাকিবা,
অতি সম্ভৱ তোমালোকৰ প্ৰতি
(আল্লাহৰ) কৰুণা বৰ্ষণ হ'ব।

৫৮) অবিশ্বাসীসকলে যে পৃথিৱীত
(সদায়) পৰাক্ৰমী হৈ থাকিব এনে
অনুমানকে নকৰিবা, কিয়নো
সিহঁতৰ আশ্ৰয়-স্থল অগ্নিপূৰ্ণ নৰক,
আৰু নৰকেই নিশ্চয় প্ৰত্যাৱৰ্ত্তনৰ
নিকৃষ্ট স্থান।

৫৯) হে বিশ্বাসীসকল, যিসকল
তোমালোকৰ সোঁ-হাতৰ অধীন
আৰু তোমালোকৰ এনে সন্তান-

عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴿٥٦﴾

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا
اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ
لَهُمْ دِيْنَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ
كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٧﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا
الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٧﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ
فِي الْأَرْضِ وَمَاؤُهُمُ النَّارُ وَلَيْسَ
الْمَصِيرُ ﴿٥٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا

সন্ততি যি সাবালক হোৱা নাই সিহঁত তোমালোকৰ সন্মুখত এই তিনি সময়ত আহিবলৈ হলে অনুমতি লোৱা উচিত; ৰাতিপুৱাৰ নমাজৰ পূৰ্বে আৰু দুপৰীয়া (বিশ্ৰাম লওঁতে) যেতিয়া তোমালোকে গাৰ কাপোৰ সোলোকাই থোৱা, আৰু নিশাৰ নমাজৰ পাছত; এই তিনিটা হৈছে তোমালোকৰ পৰ্দাৰ সময়; তাকে এৰি অইন সময়ত তোমালোকৰ আৰু সিহঁতৰ মাজৰ ইজনে সিজনৰ ওচৰলৈ অহা-যোৱা কৰাত কোনো দোষ নাই; তোমালোকৰ কাৰণে আল্লাই নিদৰ্শনসমূহ এইদৰেই সুস্পষ্ট কৰে; আৰু আল্লাহ সৰ্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠজ্ঞানী।

৬০) কিন্তু যেতিয়া তোমালোকৰ সন্তান-সন্ততি সাবালক অৱস্থা পায়হি, সিহঁতে (কোঠালীৰ ভিতৰত সোমাবৰ আগতে) অনুমতি পোৱা উচিত যেনেকৈ সিহঁততকৈ বয়সে ডাঙৰসকলে অনুমতি লয়। তোমালোকৰ কাৰণে আল্লাই নিদৰ্শনসমূহ এইদৰেই সুস্পষ্ট কৰে; আৰু আল্লাহ সৰ্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠজ্ঞানী।

৬১) আৰু যিসকল বৃদ্ধা তিৰোতা যাৰ বিয়া কৰাৰ আৰু আশা নাই সেইসকলে যদি নিজৰ আভৰণ প্ৰদৰ্শন নকৰি গাৰ সাজপাৰ সোলোকাই থয় তাত কোনো দোষ নাই; কিন্তু যদি এনে কাৰ্য্যৰ পৰাও নিবৃত্ত থাকে সিহঁতৰ নিমিত্তে শ্ৰেয়: আৰু আল্লাহ পৰম শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা।

৬২) অন্ধৰ একো দোষ নাই আৰু খোঁৰাৰ একো দোষ নাই আৰু নৰিয়াৰো একো দোষ নাই আৰু

الْحَلْمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهْرِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ۗ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَّفُوهُنَّ عَلَيْكُمْ بِعُصْبِكُمْ عَلَى بَعْضٍ ط كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحَلْمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ ۗ وَأَنْ يَسْتَخْفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦١﴾

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ

তোমালোকৰ নিজৰো একো দোষ নাই যদি তোমালোকে খোৰাবোৱা কৰা নিজৰ ঘৰত নাইবা নিজৰ পিতৃসকলৰ ঘৰত নাইবা নিজ মাতৃসকলৰ ঘৰত, নাইবা নিজ ভাইককাইহঁতৰ ঘৰত, নাইবা নিজ ভাই ভনীহঁতৰ ঘৰত, নাইবা নিজ দদাইসকলৰ ঘৰত, নাইবা নিজ পেহীসকলৰ ঘৰত, নাইবা নিজ মোমাইসকলৰ ঘৰত, নাইবা নিজ মাহীসকলৰ ঘৰত, নাইবা (এনে ঘৰত) যাৰ চাবীবোৰ আছে তোমালোকৰ হাতত, নাইবা তোমালোকৰ বিশ্বস্ত বন্ধুৰ ঘৰত, একেলগে খোৰাবোৱা কৰা নাইবা পৃথক ভাৱে তাত তোমালোকৰ একো দোষ নাই। কিন্তু ঘৰবোৰৰ ভিতৰলৈ সোমাবৰ লগে লগে পৰস্পৰৰ প্ৰতি আল্লাহৰ সন্নিধানৰ পৰা ছালাম জনাবা, ই আল্লাহৰ ওচৰত মঙ্গলময় আৰু পৱিত্ৰ অভিবাদন। তোমালোকৰ কাৰণে আল্লাই নিদৰ্শনসমূহ ফট্‌ফটীয়াকৈ বৰ্ণনা কৰে, তোমালোকে যাতে (সকলো কথা) বুজিব পাৰা।

৬৩) প্ৰকৃততে সেইসকলেইহে বিশ্বাসী যিসকলে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ প্ৰতি বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে, আৰু সমাজ সম্পৰ্কীয় কোনো গুৰুতৰ কথাত ৰচুলৰ লগত ব্যস্ত থাকিলে তেওঁৰ অনুমতি নোলোৱাকৈ গুচি নাহে; যিসকলে (ওলাই যাবলৈ) তোমাৰ অনুমতি প্ৰাৰ্থনা কৰে সেইসকলেহে প্ৰকৃততে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ প্ৰতি বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে। গতিকে তেওঁলোকে যদি নিজৰ কোনো সকামৰ কাৰণে যাবলৈ তোমাৰ অনুমতি বিচাৰে, তেওঁলোকৰ মাজৰ যাকে ইচ্ছা

حَرَجٌ وَلَا عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِمَّنْ
 بِيوتِكُمْ أَوْ بِيوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بِيوتِ
 أمهاتِكُمْ أَوْ بِيوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بِيوتِ
 أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بِيوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بِيوتِ
 عَمَّتِكُمْ أَوْ بِيوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بِيوتِ
 خَلَتِكُمْ أَوْ مِمَّا مَلَكَتُمْ مَفَاحِجَهُ أَوْ
 صَدِيقِكُمْ ۗ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
 تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا ۚ فَإِذَا دَخَلْتُمْ
 بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ
 عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةً طَيِّبَةً ۗ كَذَلِكَ يَبَيِّنُ
 اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ
 وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ
 جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ ۗ
 إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ
 الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ
 فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأُذِنْ
 لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ ۗ

তাকে তুমি অনুমতি দান কৰিবা;
আল্লাহ নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ মাজৰ্নাকাৰী,
পৰম দানশীল।

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣﴾

৬৪) তোমালোকৰ মাজৰ কিছুমান
লোকক ৰচুলে আহ্বান কৰিলে তাক
তোমালোকে ইজনে সিজনক
আহ্বান কৰাৰ দৰে নাভাবিবা;
যিসকলে তোমালোকৰ সঙ্গৰ পৰা
সুৰুকা মাৰি পলাই যায় স্বৰূপতে
আল্লাই সিহঁতক জানে। গতিকে
যিসকলে তেওঁৰ আদেশৰ
বিৰুদ্ধাচৰণ কৰে সিহঁতে যেন
সারণ্যৰ থাকে, হ'ব পাৰে সিহঁত
পৰীক্ষাত পৰিবলগীয়া হয়, নাইবা
(তাৰ ফলত) সিহঁতক যন্ত্ৰণাদায়ক
শাস্তিয়ে স্পৰ্শ কৰে।

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ
كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ۖ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ
الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا ۗ
فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ
أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤﴾

৬৫) সারণ্যৰ আকাশমণ্ডলী আৰু
পৃথিৱীত থকা সকলোৰে গৰাকী যে
আল্লাই ইয়াত একো সন্দেহ নাই;
তোমালোকে যি কামতেই লাগিবলৈ
সঙ্কল্প কৰিছা স্বৰূপতে তাক আল্লাই
জানে; আৰু যিদিনা সিহঁতক তেওঁৰ
ওচৰলৈ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন কৰোৱা হ'ব
সেই দিনা সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল
সিহঁতক তেওঁ জানিবলৈ দিব,
কিয়নো আল্লাই সকলো বিষয়
ভালকৈ জানে।

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ
قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ ۗ وَيَوْمَ
يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۗ
وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٥﴾

سُورَةُ الْفُرْقَانِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ ثَمَانٍ وَسَبْعُونَ آيَةً وَسِتَّةٌ رُكُوعَاتٍ

চুৰা- ২৫ AL-FURQAN আল-ফুৰকানঃ স্বতন্ত্র নিদৰ্শন
(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আল্লাহ অতি মঙ্গলময়, যিজনে
নিজ ভৃত্যৰ প্ৰতি স্বতন্ত্র নিদৰ্শন
অৱতীৰ্ণ কৰিছে, যাতে তেওঁ
সকলো জাতিৰ কাৰণে সতৰ্ককাৰী
হ'ব পাৰে ।

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ
لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ①

৩) যিজন আকাশমণ্ডলী আৰু
পৃথিৱীৰ ৰাজত্বৰ অধিপতি; তেওঁ
কোনো পুত্ৰ গ্ৰহণ কৰা নাই; আৰু
ৰাজ্য শাসনত তেওঁৰ এজনো অংশী
নাই; আৰু তেওঁৰেই সকলো
বস্তুকেই সৃজন কৰিছে; আৰু লগে
লগে তেওঁ প্ৰতিটোৰে সীমা আৰু
পৰিমাণৰ নিয়ন্ত্ৰণ কৰিছে ।

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ
يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي
الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ
تَقْدِيرًا ①

৪) আৰু সিহঁতে তেওঁক এৰিএনে
উপাস্যবিলাকক গ্ৰহণ কৰিছে
যিবিলাকে একোকে সৃজন কৰা নাই,
বৰং সিহঁতকেই সৃজন কৰা হৈছে;
আৰু নিজৰে অমঙ্গল আৰু মঙ্গল
সাধন কৰিবলৈ সিহঁতৰ সাধ্য নাই;
আৰু মৃত্যু ঘটোৱা আৰু জীৱন দিয়া
আৰু পুনৰায় উত্থাপন কৰাৰো
সিহঁতৰ কোনো ক্ষমতা নাই ।

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ
شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ
لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ
مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ①

৫) আৰু (এই কোৰ-আন সম্বন্ধে)
অবিশ্বাসীসকলে কয়, ই এটা কৃত্ৰিম
বস্তু মাত্ৰ যাক তেওঁ সাজি লৈছে,
আৰু এই কাৰ্য্যত আন কেইবাজনো
মানুহেও তেওঁক সহায় কৰিছে ।

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا آفَكٌ
مُّتَّبَعٌ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ ①

স্বৰূপতে এইদৰে সিহঁতে অন্যায় আচৰণ আৰু মিছা আৰোপ কৰিছে।

৬) তদুপৰি সিহঁতে কয়, এইবিলাক হৈছে পূৰ্বগামীসকলৰ সাধু কথা যি তেওঁ অইনৰ দ্বাৰা লিখুৱাই লৈছে; আৰু তাকেই পুৰা আৰু সন্ধিয়া তেওঁৰ সন্মুখত পাঠ কৰা হয়।

৭) (হে মহম্মদ) তুমি কোৱা সেইজনেই এই কোৰ-আন অৱতীৰ্ণ কৰিছে যিজনে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ বিষয়ে সকলো সম্ভেদ জানে; নিশ্চয় তেওঁৰেই শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

৮) আৰু সিহঁতে কয়, এওঁনো কেনেকুৱা ৰচুল; এওঁ দেখোন খাদ্য আহাৰ কৰে আৰু হাতে-বজাৰে ফুৰা-চকা কৰে; তেওঁৰ প্ৰতি ফিৰিস্তা এজন নমাই পঠোৱা নহ'ল কিয়, যাতে তেওঁৰ লগতে সেইজনো (লোকৰ কাৰণে) সতৰ্ককাৰী হ'ল- হেঁতনে?

৯) নাইবা তেওঁক ধনৰ ভৰাল দান কৰা নহ'ল কিয়? অথবা তেওঁক এনে এখন উদ্যানৰ গৰাকী কিয় কৰা নহ'ল যাৰ পৰা তেওঁ নানা প্ৰকাৰ ফল ভোগ কৰিলেহেঁতেন? আৰু অন্যায়কাৰীসকলে (লোকক) কৈ ফুৰে, তোমালোকে কেৱল এনেজন মানুহৰ অনুসৰণ কৰিব লাগিছা যিজন যাদুগ্ৰস্ত।

১০) চোৱাঁ, তোমাৰ সম্বন্ধে কেনেধৰণৰ উপমা সিহঁতে সাজিব ধৰিছে; গতিকে সিহঁত বিপথগামী, আৰু সুপথ পাবলৈ সিহঁত সমূলি অসমৰ্থ।

فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ۝

وَقَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا
فَهِىَ تَمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝

وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ
وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ ۗ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ
مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ۝

أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ
يَأْكُلُ مِنْهَا ۗ وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ
إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ۝

أَنْظُرْ كَيْفَ صَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ
فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۝

১১) আল্লাহ অতি মঙ্গলময়, যি জনে নিজ ইচ্ছাৰে তোমাক দান কৰিব যি তাতোকৈ উত্তম এনে উদ্যানসমূহ যাৰ তলেদি জুবিসমূহ বৈ যায়, আৰু তেওঁ তোমাৰ নিমিত্তে স্থিৰ কৰিব ওখ প্ৰাসাদসমূহ।

تَبْرَكَ الَّذِي أَن شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا ۝۱۱

১২) নহয়, সিহঁত নিৰূপিত সময়ৰ আগমন অস্বীকাৰ কৰে; আৰু যিয়ে নিৰূপিত সময়ৰ আগমন অস্বীকাৰ কৰে তাৰ নিমিত্তে আমি প্ৰস্তুত কৰি থৈছোঁ নৰকৰ প্ৰজ্বলিত অগ্নি।

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ۝۱২

১৩) যেতিয়া দূৰৰ ঠাইৰ পৰা নৰক সিহঁতৰ চকুত পৰিব সিহঁতে তাৰ ভিতৰৰ গৰ্জনি আৰু গৰ্গৰনি শুনিবলৈ পাব।

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيظًا وَزَفِيرًا ۝۱৩

১৪) আৰু যেতিয়া নৰকৰ সঙ্কীৰ্ণ ঠাই এডোখৰত সিহঁতক শিকলিৰে বান্ধি নিষ্ক্ষেপ কৰা হ'ব, তেতিয়া সিহঁতে তাত (উপায় নাপাই) মৃত্যুক আহ্বান কৰিব।

وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّبِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ۝۱৪

১৫) (সিহঁতক কোৱা হ'ব) আজি তোমালোকে মাথোন একেটা মৃত্যুক আহ্বান নকৰিবা, বৰং বাৰে বাৰে অহা বহু মৃত্যুক আহ্বান কৰি থাকা।

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ۝۱৫

১৬) তুমি কোৱা, এনে (দুখোৰ নৰক উত্তম নে) সেই চিৰকলীয়া স্বৰ্গৰ উদ্যান যি ধৰ্মপৰায়ণ সকলৰ নিমিত্তে অস্বীকাৰ কৰা হৈছে; সেয়ে সেই সকলৰ প্ৰতিদান আৰু প্ৰত্যাবৰ্ত্তনৰ ঠাই।

قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۗ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ۝۱৬

১৭) তেওঁলোকে তাত যি অভিলাষ কৰিব তাকেই পাব স্থায়ীৰূপে ভোগ কৰিবলৈ; তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা যি দৃঢ় প্ৰতিশ্ৰুতিৰ তুমি বাঞ্ছা কৰিছিলি এয়ে সেই প্ৰতিশ্ৰুতি।

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ ۗ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ۝۱৭

১৮) আৰু সেইদিনা তেওঁ সিহঁতক একেলগ কৰিব, আৰু সেই বিলাককো যিবিলাকৰ সিহঁতে পূজা কৰিছিল আল্লাহক এৰি। তেতিয়া তেওঁ সিহঁতক সুধিব, মোৰ ভৃত্যসকলক তোমালোকে বিপথলৈ নিছিল নে সিহঁতে নিজেই বিপথে গৈছিল ?

১৯) সিহঁতে উত্তৰ দিব, তুমিয়ে পৰম পৱিত্ৰ, তোমাক এৰি অইনক বন্ধক ৰূপে গ্ৰহণ কৰা আমাৰ পক্ষে কোনো ৰূপে যুগুত নাছিল; কিন্তু তুমিয়ে সিহঁতক আৰু সিহঁতৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক প্ৰচুৰ সম্বল দান কৰিছিলে, ফলত সিহঁতে (তোমাক) স্মৰণ কৰিবলৈ পাহৰিলে; আৰু সিহঁত এনে এটা জাতি আছিল যাৰ সংহাৰ স্থিৰীকৃত আছিল।

২০) (আল্লাই ক'ব) তোমালোকে যি কথা কোৱা স্বৰূপতে তাকে সিহঁতে মিছা বুলি প্ৰকাশ কৰিছে; পিছত তোমালোকে (প্ৰতিশ্ৰুতি) শাস্তি ঘূৰাই দূৰ কৰিব নোৱাৰিবা, আৰু নিজেই নিজকে সহায়ো কৰিবলৈ অক্ষম হ'বা; আৰু তোমালোকৰ মাজৰ যিয়ে অন্যায় কৰিব তাক আমি ডাঙৰ শাস্তিৰ সোৱাদ ল'বলৈ দিম।

২১) আৰু তোমাৰ পূৰ্বে যি সকল ৰচুলকেই আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ সেই সকলে নিশ্চয় আহাৰ কৰিছিল, আৰু হাট বজাৰলৈকো অহা-যোৱা কৰিছিল; আৰু আমি পৰীক্ষা স্বৰূপ কৰিছোঁ তোমালোকৰে কিছুমানক কিছুমানৰ কাৰণে। তোমালোকে ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰি থাকিবা নে? আৰু তোমাৰ প্ৰভু প্ৰকৃততে সকলো নিৰীক্ষণ কৰোঁতা।

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي
هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ۝۱۸

قَالُوا سُبْحٰنَكَ مَا كَانَ يُدْبِغِي لَنَا اَنْ
تَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ اَوْلِيَاءَ وَلٰكِنْ
مَتَّعْتَهُمْ وَاٰبَاءَهُمْ حَتّٰى نَسُوا الذِّكْرَ
وَكَانُوْا قَوْمًا بُورًا ۝۱۹

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُوْلُوْنَ فَمَا
تَسْتَطِيعُوْنَ صَرْفًا وَّلَا نَصْرًا ۚ وَمَنْ
يُظْلِمُ مِنْكُمْ نُدْفَهُ عَذَابًا كَبِيْرًا ۝۲০

وَمَا اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا
اِنَّهُمْ لِيَآكُلُوْنَ الطَّعَامَ وَيَمْشُوْنَ فِي
الْاَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ
فِتْنَةً ۗ اَتَصْبِرُوْنَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ
بَصِيْرًا ۝۲১

উনৈশ পাৰা ওৱা কালাল্লাজিনা

২২) আৰু যিসকলৰ (মনত) আমাৰ সম্মুখীন হোৱাৰ ভয় নাই সিহঁতে কয়, আমাৰ প্ৰতি ফিৰিস্তাসকলক কিয় নমাই পঠোৱা হোৱা নাই? নাইবা, আমাৰ প্ৰভুক আমি (নিজ চকুৰে) দেখা নোপোৱাৰ কাৰণ কি? স্বৰূপতে সিহঁতে আপোন অন্তৰসমূহত অহঙ্কাৰ পোষণ কৰিছে, আৰু গুৰুতৰ ভাবে সীমালঙ্ঘন কৰিব লাগিছে।

২৩) যিদিনা সিহঁতে ফিৰিস্তাসকলক দেখিবলৈ পাব, সেইদিনা অপৰাধী-সকলৰ নিমিত্তে কোনো শুভ-সংবাদ নাথাকিব। আৰু তেতিয়া ফিৰিস্তা সকলে ক'ব, চোঁৱা, অভেদ্য প্ৰতিবন্ধক অৱস্থিত (তোমালোকৰ সম্মুখত)।

২৪) আৰু (ৰচুলৰ বিৰুদ্ধে) সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছে তাৰ পিনে আমি মন কৰিম, আৰু আমি সেইবোৰ কাৰ্য্য সমূলি উৰুৱাই নিম, যেনেকৈ (বতাহে) ধূলিকণা উৰুৱাই নিয়ে।

২৫) সেইদিনা স্বৰ্গৰ লোকসকলে লাভ কৰিব বাস-বসতি কৰিবলৈ উত্তম স্থান, আৰু বিশ্ৰাম ল'বলৈ উৎকৃষ্ট ঠাই।

২৬) আৰু সেইদিনা আকাশ মেঘ ৰাশিৰে সৈতে ফাটি পৰিব, আৰু (তাৰ মাজেদি) ফিৰিস্তাসকলক শাৰী শাৰীকৈ নমাই পঠোৱা হ'ব।

২৭) সেইদিনা যথার্থতে ৰাজত্বৰ অধিপতি হ'ব আল্লাহ; আৰু অবিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে হ'ব সেই দিন নিতান্ত কঠিন।

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمَلَائِكَةَ
أَوْ نَزَّلْنَا رَبَّنَا
لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ
وَعَتَوْا
عُنُوقًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ
لَا بُشْرَى
لِيَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ
وَيَقُولُونَ
حِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٣﴾

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ
عَمَلٍ
فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً
مَّنثُورًا ﴿٢٤﴾

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ
مُّسْتَقَرًّا
وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٥﴾

وَيَوْمَ تَشْقُقُ السَّمَاءُ
بِالْعَمَامِ وَنُزِّلُ
الْمَلَائِكَةَ تَنْزِيلًا ﴿٢٦﴾

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ
لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ
يَوْمًا عَلَى الْكٰفِرِينَ
عَسِيرًا ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু সেইদিনা যি অন্যাযকাৰী, সি নিজৰ দুইখন হাত কামুৰি এইদৰে আক্ষেপ কৰিব, হয়, মই বচুলৰ সঙ্গত থাকি সুপথ অনুসৰণ নকৰিলোঁ কিয়।

২৯) খিক মোৰ প্ৰতি, হয়: (মোক বিপথে নিয়া) ব্যক্তিজনক মই বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ কৰিলোঁ কিয়।

৩০) স্বৰূপতে মোৰ ওচৰলৈ সোঁৱৰণী অহাৰ পাছত সেইজনে মোক বিপথে নিছিল; আৰু চয়তানৰ কামেই হৈছে মানুহক প্ৰতাৰণা কৰা।

৩১) আৰু বচুলে ক'ব, হে মোৰ প্ৰভু, নিশ্চয় মোৰ জাতিয়ে এই কোৰ-আনখন এটা পৰিত্যক্ত বস্তু বুলি ধাৰণা কৰিছে।

৩২) আৰু এইদৰে আমি অপৰাধীসকলৰ মাজৰ পৰা কিছুমানক প্ৰতিজন বচুলৰ শত্ৰু স্থিৰ কৰিছোঁ। কিন্তু পথ-প্ৰদৰ্শক আৰু সাহায্যকাৰীৰূপে তোমাৰ প্ৰভুৱেই যথেষ্ট।

৩৩) আৰু অবিশ্বাসীসকলে কয়, তেওঁৰ প্ৰতি সম্পূৰ্ণ কোৰ-আনখন এবেলিতেই কিয় অৱতীৰ্ণ কৰা নহ'ল? এইদৰে (ক্ৰমান্বয়ে) কোৰ-আন অৱতীৰ্ণ কৰা হৈছে। আমি যেন এই উপায়ে তোমাৰ হৃদয় সুদৃঢ় কৰিব পাৰো; আৰু তাকে আমি বৈ বৈ লাহে লাহে আবৃত্তি কৰিবলৈ দিও।

৩৪) আৰু তোমাৰ আগলৈ সিহঁতে এনে কোনো উপমা আনিব নোৱাৰে যাৰ গূঢ় তত্ত্ব আৰু উৎকৃষ্ট ব্যাখ্যা আমি তোমাক পূৰ্বেই বুজাই দিয়া নাই।

وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ

يَلِيَّتِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٨﴾

يُؤَيِّلَتِي لِيَّتِي لَمَّا اتَّخَذْتُ فَلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٩﴾

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۗ

وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٣٠﴾

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا

هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣١﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ

الْمُجْرِمِينَ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣٢﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ

الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَّاحِدَةً ۗ كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ

بِهِ فُؤَادَكَ ۖ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٣﴾

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ

وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٤﴾

৩৫) সিহঁতক নৰকত একেলগ কৰি উবুৰিয়াই পেলোৱা হ'ব; সিহঁতক থাকিবলৈ দিয়া হ'ব অতি নিকৃষ্ট ঠাই; আৰু সিহঁত সুপথৰ পৰা আঁতৰি যাব বহুত দূৰলৈ।

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۗ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٥﴾

৩৬) আৰু স্বৰূপতে আমি ধৰ্মগ্ৰন্থ দান কৰিছিলোঁ মুচাক, আৰু তেওঁৰ লগতে তেওঁৰ ভ্ৰাতা হাৰুনক তেওঁৰ সহকাৰীৰূপে নিযুক্ত কৰিছিলোঁ।

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٦﴾

৩৭) তাৰ পাছত আমি এই আদেশ দিলোঁ, যি জাতিয়ে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা ভাবি অমান্য কৰিছে সিহঁতৰ ওচৰলৈ তোমা-লোকে দুয়ো যোৱা; অৱশেষত সিহঁতক আমি সমূলি বিধ্বংস কৰিলোঁ।

فَقُلْنَا أَذْهَبًا إِلَىٰ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٧﴾

৩৮) আৰু নুহৰ জাতিকো; যেতিয়া সিহঁতে ৰচুলসকলক মিছলীয়া ভাবি অগ্ৰাহ্য কৰিছিল আমি সিহঁতক বুৰাই মাৰিলোঁ; আৰু মানৱ জাতিৰ নিমিত্তে আমি সিহঁতক নিদৰ্শন স্বৰূপ কৰিলোঁ, আৰু অন্যাযকাৰীহঁতৰ নিমিত্তে আমি বেদনা-দায়ক শাস্তি সাজু কৰি থৈছোঁ।

وَقَوْمِ نُوحٍ ۖ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ سُلُوكًا لِّلنَّاسِ آيَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٨﴾

৩৯) আৰু আদ জাতি আৰু ছামুদ জাতিক আৰু ৰচচৰ অধিবাসী-সকলক আৰু এইসকলৰ মাজৰ সময়তে আৰু বহু জাতিকে (আমি ধ্বংস কৰি আনৰ নিমিত্তে নিদৰ্শন স্থিৰ কৰিছিলোঁ)।

وَ عَادًا وَ ثَمُودًا وَ أَصْحَابَ الرَّسِّ وَ قُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٩﴾

৪০) আৰু প্ৰতিটো জাতিৰ আগত সিহঁতৰ কাৰণে বহু উপমা উপনীত কৰিছিলোঁ; কিন্তু (সিহঁতে বিৰুদ্ধাচৰণ কৰাত) প্ৰত্যেকটোকে বিধ্বংস কৰিলোঁ।

وَ كَلَّا صِرْبًا لِّهٖ ٱلْأَمْثَالُ ۖ وَ كَلَّا تَبَرْنَا نَبِيرًا ﴿٤٠﴾

৪১) আৰু যিখন নগৰত দুঘোঁৰ বৰষুণ পেলোৱা হৈছিল তাৰ কামেদি সিহঁতে নিশ্চয় অহা-যোৱা কৰিছিল, অথচ সেই নগৰী সিহঁতে লক্ষ্য কৰা নাছিল নে? নহয়, (সিহঁতে নিশ্চয় লক্ষ্য কৰিছিল, কিন্তু) পুনৰুত্থানৰ আশা সিহঁতে কৰা নাছিল।

وَلَقَدْ آتَوْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي آمَطْرَتْ
مَطَرَ السَّوْءِ ۖ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرُوءْنَهَا
بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُصُورًا ۝۴۱

৪২) আৰু সিহঁতে তোমাক দেখা পালে তোমাক লৈ উপহাস কৰে মাথোন, (এই বুলি) কি : এয়েই সেই জননে যাক আল্লাহই ৰচুল নিযুক্ত কৰি প্ৰেৰণ কৰিছে?

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوعًا
أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ۝۴۲

৪৩) আমি নিজা উপাস্যসকলক দৃঢ়ৰূপে ধৰি নথকা হলে তেওঁ নিশ্চয় আমাক সেইসকলৰ (পূজাৰ) পৰা আঁতৰাই প্ৰায় বিপথে লৈ গ'লহেঁতেন; কিন্তু আগলৈ যেতিয়া সিহঁতে অহা শাস্তি লক্ষ্য কৰিব, তেতিয়া সিহঁতে জানিব পাৰিব কোন সুপথৰ পৰা অধিকতৰ বিভ্ৰান্ত।

إِن كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ الْهَيْتَالِ وَلَا أَنْ صَبَرْنَا
عَلَيْهَا ۖ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِين يَرُونِ
الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۝۴۳

৪৪) যি নিজৰ বৃথা অভিলাষক নিজৰ (প্ৰকৃত) উপাস্য স্বৰূপ গ্ৰহণ কৰিছে তেনে মানুহক তুমি দেখা পাইছা নে? এনেজনৰ কাৰ্য্য - সম্পাদক তুমি হ'ব খুজিছা নে?

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ ۖ أَفَأَنْتَ
تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا ۝۴৪

৪৫) তুমি ইয়াকে অনুমান কৰিছা নে, সিহঁতৰ সৰহ ভাগ মানুহে তোমাৰ (উপদেশ) কাণ দি শুনে, অথবা উপলব্ধি কৰিব পাৰে? নিশ্চয়, সিহঁত হৈছে পশুৰ নিচিনা, বৰং সেইবোৰতকৈয়ো অধিকতৰ বিভ্ৰান্ত।

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ
يَعْقِلُونَ ۖ إِن هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ
هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۝۴৫

৪৬) তোমাৰ প্ৰভুৰ প্ৰতি তুমি লক্ষ্য কৰা নাই নে, তেওঁ কেনেকৈ ছাঁ (ক্ৰমেই) দীঘল কৰে? আৰু তেওঁ

الْمُتَرِّ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ ۖ وَلَوْ

ইচ্ছা কৰা হলে সেই ছাঁকে নিশ্চয় (একে ভাগে) স্থিৰ কৰি ৰাখিলেহেঁতেন; আৰু আমি তাৰ গতি নিৰ্দেশ কৰিবলৈ সূৰ্য্যক প্ৰমাণ স্বৰূপ কৰিছোঁ।

شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٢٦﴾

৪৭) পিছত সেই ছাঁ আমি নিজৰ ফাললৈ আকৰ্ষিত কৰো আনুক্ৰমিক আকৰ্ষণেৰে।

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٢٧﴾

৪৮) আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে তেওঁৰেই নিশা সৃষ্টি কৰিছে আবৰণ স্বৰূপ, আৰু টোপনি জিৰণি স্বৰূপ; আৰু তেওঁ দিন সৃষ্টি কৰিছে তোমালোকে উঠি-ফুৰি কাম-কাজ কৰিবৰ নিমিত্তে।

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٢٨﴾

৪৯) আৰু তেওঁৰেই শীতল বতাহ প্ৰেৰণ কৰে নিজ কৰুণাৰ অগ্ৰগামী কৰি, আনন্দ-বাত্ৰা বাহকৰূপে, আৰু আমি আকাশৰ পৰা নমাই আনো অতি নিৰ্মল পানী।

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٢٩﴾

৫০) যাতে তাৰ দ্বাৰা যি নগৰ মৃত তাক সজীৱ কৰো, আৰু আমি সৃজন কৰা বহু পশু আৰু মানৱক সেই পানী পান কৰিবলৈ দিও।

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ﴿٣٠﴾

৫১) আৰু স্বৰূপতে এনে উপমা আমি সিহঁতৰ আগত ঘূৰাই ঘূৰাই বৰ্ণনা কৰো, সিহঁতে যেন উপদেশ গ্ৰহণ কৰিব পাৰে; কিন্তু মানৱৰ সৰহভাগেই অকৃতজ্ঞতা ত্যাগ নকৰি (সত্যক) অস্বীকাৰ হে কৰে।

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيهِمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٣١﴾

৫২) আৰু আমি ইচ্ছা কৰা হলে প্ৰত্যেক (বিৰোধী) নগৰতে নিশ্চয় একোজন সাৱধান কৰোঁতা উত্থাপন কৰিলোঁহেঁতেন।

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ تَذِيرًا ﴿٣٢﴾

৫৩) গতিকে (হে মহম্মদ) তুমি অবিশ্বাসীসকলৰ বাধ্যতা স্বীকাৰ নকৰিবা, আৰু ইয়াকে(এই কোৰ-আনকে) হাতত লৈ সিহঁতৰ সৈতে মহান সংগ্ৰামত প্ৰবৃত্ত হোৱা।

فَلَا تَطِيعُ الْكٰفِرِيْنَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ
جِهَادًا كَبِيْرًا ﴿٥٣﴾

৫৪) আৰু তেওঁৱেই দুখন সাগৰ প্ৰবাহিত কৰিছে; এখনৰ পানী মধুৰ, তৃষ্ণা নিবাৰণ কৰিব পৰা; আৰু সিখনৰ পানী লোণীয়া, বেজবেজীয়া; আৰু দুয়োৰ মাজতে তেওঁ স্থাপন কৰিছে অন্তৰায় আৰু অভেদ্য অৱবোধ।

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هٰذَا عَذْبٌ
فُرَاتٌ وَهٰذَا مِلْحٌ اُجْحٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا
بَرَزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُوْرًا ﴿٥٤﴾

৫৫) আৰু পানীৰ পৰা তেওঁ মানৱক সৃজন কৰিছে; তাৰ পিছত তাৰ কাৰণে আত্মীয় স্থিৰ কৰিছে, বন্ধ সম্পৰ্কীয় আৰু বিবাহ সম্বন্ধীয়; আৰু তোমাৰ প্ৰভু সৰ্বশক্তিমান।

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَآءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ
نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيْرًا ﴿٥٥﴾

৫৬) আৰু সিহঁতে আল্লাহ ভিন্ন এনেবিলাকৰ পূজা কৰে যিবিলাক সিহঁতৰ উপকাৰো কৰিব নোৱাৰে, আৰু সিহঁতৰ অপকাৰো কৰিব নোৱাৰে; আৰু যি অবিশ্বাসী সি নিজ প্ৰভুৰ বিৰুদ্ধে (অসত্যক হে) প্ৰশ্ৰয় দিয়ে।

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ
وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ
ظٰهِرًا ﴿٥٦﴾

৫৭) আৰু (হে মহম্মদ) আমি তোমাক প্ৰেৰণ কৰিছোঁ মাথোন শুভ-সংবাদ ৰূপে আৰু সতৰ্ককাৰী ৰূপে।

وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَنٰذِيْرًا ﴿٥٧﴾

৫৮) তুমি কোৱা, তোমালোকক বুজনি দিয়াৰ বাবে মই তোমালোকৰ পৰা একো প্ৰতিদান নিবিচাৰো, ইয়াকে মাথোন বিচাৰো, যাৰ ইচ্ছা সি যেন নিজৰ প্ৰভুৰ ফাললৈ অগ্ৰগতি হোৱাৰ পথ অৱলম্বন কৰে।

قُلْ مَا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ
شَاءَ اَنْ يَّتَّخِذَ اِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيْلًا ﴿٥٨﴾

৫৯) আৰু সেই চিৰ-জীৱন্ত আল্লাহৰ ওপৰত তুমি ভৰসা ৰখা যি অমৰ, আৰু তেওঁৰ পৰিত্ৰতাৰ কীৰ্ত্তন কৰা প্ৰশংসাৰ সৈতে; আৰু তেওঁৰ ভৃত্যসকলে যি পাপ কাৰ্য্য কৰে সেই সম্বন্ধে তেওঁ যথেষ্ট ৰূপে অবগত।

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَيْرًا ۝٥٩

৬০) তেওঁৱেই আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱী আৰু দুয়োৰে মাজত অৱস্থিত সকলোকে ছয় দিনত সৃষ্টি কৰিলে, তেতিয়া তেওঁ মহা-সিংহাসনত বিৰাজমান হ'ল; তেওঁ পৰম কৰুণাময়; গতিকে তেওঁৰ সম্বন্ধে সেইজনক প্ৰশ্ন কৰা যিজন উত্তমৰূপে অভিজ্ঞ।

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۗ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهِ خَيْرًا ۝٦٠

৬১) আৰু যেতিয়া সিহঁতক কোৱা হয়, তোমালোকে পৰম কৰুণাময় আল্লাহক সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰা, সিহঁতে কয়, কিন্তু ৰহমান (পৰম কৰুণাময়) কি বস্তু? তুমি আমাক আদেশ দিছা বুলিহে আমি তেওঁক সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰিম নে? আৰু (এনে উপদেশ দিয়াত) সিহঁতৰ ঘৃণাহে বৃদ্ধি হয়।

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَّا سَجُدٌ لِّمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۝٦١

৬২) আল্লাহ মঙ্গলময়, যিজনে আকাশত (নক্ষত্ৰৰ) ৰাশিচক্ৰসমূহ সৃষ্টি কৰিছে, আৰু তাৰ মাজত সৃষ্টি কৰিছে প্ৰদীপস্বৰূপ সূৰ্য্য আৰু উজ্জ্বল চন্দ্ৰ।

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ۝٦٢

৬৩) আৰু যিয়ে উপদেশ গ্ৰহণ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে অথবা (আল্লাহৰ) শলাগ লবলৈ কামনা কৰে তাৰ নিমিত্তে তেওঁৱেই নিশা আৰু দিনক পৰস্পৰৰ অনুবৰ্ত্তনশীল কৰিছে।

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَن أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ۝٦٣

৬৪) আৰু সেইসকলেই কৰুণাময় আল্লাহৰ প্ৰকৃত সেৱক যিসকলে

وَعِبَادَ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَىٰ

পৃথিৱীত বিনীত ভাবে ভ্ৰমণ কৰে, আৰু যেতিয়া অজ্ঞানসকলে তেওঁলোকক সম্বোধন কৰে তেওঁলোকে প্ৰত্যুত্তৰত ইয়াকে মাথোন কয়, (তোমালোকৰ প্ৰতি) শাস্তি হওক।

الْأَرْضِ هُونَأ وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَمًا ۝١٤

৬৫) আৰু সেইসকলে নিজ প্ৰভুক সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰি, আৰু থিয় দি আৰাধনা কৰি নিশা অতিবাহিত কৰে।

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ۝١٥

৬৬) আৰু সেইসকলে প্ৰাৰ্থনা কৰে এই বুলি, হে আমাৰ প্ৰভু, নৰকৰ শাস্তি আমাৰ পৰা আঁতৰাই নিয়া; নিশ্চয় তাৰ শাস্তি বিষম বেদনা-দায়ক।

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۝١٦

৬৭) নিশ্চয় নৰক সদায় থাকিবৰ নিকুণ্ঠ স্থান, আৰু জিৰণিৰ জঘন্য ঠাই।

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝١٧

৬৮) আৰু ধন ব্যয় কৰোঁতে সেইসকলে অপব্যয় নকৰে আৰু কৃপনতাও নকৰে, বৰং দুয়োৰে মাজত মধ্যবৰ্তী পথ অনুসৰণ কৰে।

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۝١٨

৬৯) আৰু সেইসকলে অইনক আল্লাহৰ সঙ্গী পাতি উপাস্য ৰূপে আহ্বান নকৰে; আৰু আল্লাই যি জীৱ হত্যা কৰিবলৈ নিষেধ কৰিছে সেইসকলে তাক হত্যা নকৰে ন্যায্য কাৰণ বিনে; আৰু সেইসকলে ব্যভিচাৰ নকৰে; আৰু যিয়ে এনে গৰ্হিত কাৰ্য্য কৰে সেই অসৎ কৰ্মৰ উচিত প্ৰতিফল ভোগ কৰিব।

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۗ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۝١٩

৭০) পুনৰুত্থানৰ দিনা সেই শাস্তি তাৰ নিমিত্তে দুগুণ কৰা হ'ব, আৰু সি লাঞ্ছিত অৱস্থাত নৰকতে দীৰ্ঘকাল পৰি থাকিব।

يُضْعَفُ لَهَا الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخُذُ فِيهِ مَهَانًا ۝٢٠

৭১) এনেজনৰ বাহিৰে যিজনে অনুতাপ কৰে আৰু বিশ্বাস স্থাপন কৰে, আৰু সজ কাম কৰে, কিয়নো এনেসকলৰ অমঙ্গল আল্লাই মঙ্গলত পৰিণত কৰিব; আৰু আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ মাজৰ্নাকাৰী, পৰম দানশীল।

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
فَأُولَئِكَ يَبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧١﴾

৭২) আৰু যিজনে তৌবা কৰে আৰু সজ কাম কৰে, সেইজনে আল্লাহৰ ফাললৈ ঘূৰি আহে যিদৰে ঘূৰি অহা শ্ৰেয়।

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ
إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿٧٢﴾

৭৩) আৰু সেইসকলে মিছা সাক্ষী নিদিয়; আৰু যেতিয়া বৃথা তৰ্ক-বিতৰ্ক (মেলৰ) কাষেদি যাব লগীয়া হয়, তেওঁলোকে নিজ মৰ্য্যদা বক্ষা কৰি আঁতৰি যায়।

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا
بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٣﴾

৭৪) আৰু সেইসকলৰ আগত যেতিয়া নিজ প্ৰভুৰ নিদৰ্শনসমূহ উল্লেখ কৰা হয়, তাকে লৈ তেওঁলোকে কলা আৰু অন্ধৰ দৰে আচৰণ নকৰে।

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا
عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٤﴾

৭৫) আৰু সেইসকলে প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকে এই দৰে, হে আমাৰ প্ৰভু, আমাৰ পত্নীসকলৰ আৰু আমাৰ সন্তান-সন্ততিৰ দ্বাৰা তুমি আমাৰ নয়নসমূহ শীতল কৰা, আৰু আমাক ধৰ্মনিষ্ঠসকলৰ কাৰণে নেতৃত্ব দান কৰা।

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
وَذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ
إِمَامًا ﴿٧٥﴾

৭৬) তেওঁলোকে যে ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰিছিল তাৰ বাবে তেওঁলোকক প্ৰতিদান স্বৰূপ (স্বৰ্গত বাস কৰিবলৈ) উচ্চ প্ৰাসাদ দিয়া হ'ব, আৰু তাত তেওঁলোকক সম্বৰ্দ্ধনা জনোৱা হ'ব, সম্ভাষণ আৰু শান্তিৰ (ছালামৰ) সৈতে।

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا
وَيُلْقَوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٦﴾

৭৭) তাতে সেইসকলে বাস কৰিব চিৰকাল; অৱস্থান কৰিবলৈ সেয়ে উত্তম ঠাই আৰু বিশ্ৰামৰো উৎকৃষ্ট স্থান।

خُلْدِينَ فِيهَا حَسَنَتْ مُسْتَقَرًّا
وَمُقَامًا ﴿٧٧﴾

৭৮) তুমি (অবিশ্বাসীসকলক) কোৱা, তোমালোকে যদি মোৰ প্ৰভুৰ উপাসনা নকৰা, তাৰ বাবে তেওঁ তোমালোকক গ্ৰাহকে নকৰে; যিহেতু তোমালোকে স্বৰূপতে (সত্য) অস্বীকাৰ কৰিছিলো তাৰ ফলত অদূৰ ভৱিষ্যতে অনিবাৰ্য্য শাস্তি তোমালোকৰ ওপৰত পৰিব।

قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ
فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ مِائَتَانِ وَتَمَانٍ وَعِشْرُونَ آيَةً وَاحِدَةً عَشَرَ رُكُوعًا

চুৰা-২৬

ASH- SHURA

আশ্ব-শুৰাঃকবিসকল

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) ত্বা, ছীন, মীম। طَيْبٌ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ②

طَسْمًا ②

৩) এইবোৰ সুস্পষ্টকাৰী ধৰ্মগ্ৰন্থৰ
আয়াতসমূহ ।

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ③

৪) যিহেতু সিহঁতে বিশ্বাস স্থাপন
নকৰে তাৰ কাৰণে সম্ভৱত: তুমি
তোমাৰ প্ৰাণ হেৰুৱাবলৈ উদ্যত
হৈছা ।

لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا
مُؤْمِنِينَ ④

৫) আমি ইচ্ছা কৰা হলে আকাশৰ
পৰা সিহঁতৰ প্ৰতি এনে নিদৰ্শন
নমাই পঠালোঁহেঁতেন যাৰ বাবে
সিহঁতৰ ডিঙিবোৰ অৱনত হৈ
পৰিলেহেঁতেন ।

إِنْ نَشَاءُ نُنزِّلُ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً
فَطَلَّتْ أَعْنَاقَهُمْ لَهَا خُضَعِينَ ⑤

৬) আৰু কৰুণাময় আল্লাহৰ কাষৰ
পৰা সিহঁতলৈ এনে কোনো নতুন
উপদেশ অহা নাই যাৰ পৰা সিহঁত
বিমুখ হোৱা নাই ।

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ
إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ⑥

৭) স্বৰূপতে সত্যক সিহঁতে মিছা
বুলি প্ৰত্যাখ্যান কৰিছে; গতিকে যি
কথালৈ সিহঁতে বিদ্ৰূপ কৰিছিল
সেয়ে সিহঁতৰ সম্মুখত উপনীত
হ'ব ।

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑦

৮) সিহঁতে পৃথিৱীৰ ফালে লক্ষ্য
নকৰে নে? য'ত আমি নানা বিধ
উৎকৃষ্ট উদ্ভিদ উৎপাদন কৰিছোঁ ।

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَتْنَا فِيهَا
مِنْ كُلِّ رَوْحٍ كَرِيمٍ ⑧

৯) যথার্থতে তাৰ মাজত নিশ্চয় আছে নিদৰ্শন; কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগেই বিশ্বাস স্থাপন নকৰে।

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩﴾

১০) আৰু প্ৰকৃততে, তোমাৰ প্ৰভু সৰ্বশক্তিমান, পৰম দানশীল।

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠﴾

১১) আৰু (মনত পেলোৱা) যেতিয়া তোমাৰ প্ৰভুৱে মুচাক আহ্বান কৰি কলে, (হে মুচা) তুমি যোৱা অন্যাযকাৰী লোকসকলৰ ওচৰলৈ।

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَنْتِ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾

১২) ফিৰাউনৰ জাতিলৈ, সিহঁত ধৰ্মপৰায়ণ নহ'ব নে ?

قَوْمٍ فِرْعَوْنَ ۖ أَلَا يَتَّقُونَ ﴿١٢﴾

১৩) তেওঁ কলে, হে মোৰ প্ৰভু, সঁচাকৈয়ে মই ভয় কৰো, জানোচা সিহঁতে মোক মিছলীয়া ভাবি অগ্ৰাহ্য কৰে।

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٣﴾

১৪) আৰু (মই আশঙ্কা কৰো) মোৰ হিয়া সঙ্কীৰ্ণ হৈ পৰিব, আৰু মোৰ জিভা (কথা কওঁতে) খকজা লাগিব; গতিকে হাৰুনৰ প্ৰতিও (মোৰ লগতে যাবলৈ) আদেশ প্ৰেৰণ কৰা।

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ ﴿١٤﴾

১৫) তদুপৰি মোৰ বিৰুদ্ধে সিহঁতৰ এটা (গুৰুতৰ) অভিযোগ আছে; তাৰ কাৰণে মই ভয় কৰো সিহঁতে সুযোগ পাই মোক বধ কৰিব।

وَلَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٥﴾

১৬) আল্লাই কলে, এনে হ'ব নোৱাৰে; এতিয়া তোমালোকে দুয়ো যাত্ৰা কৰা আমাৰ নিদৰ্শনসমূহৰ সৈতে; আমি নিশ্চয় তোমাৰ লগতে থাকি (সকলো কথা) শুনি থাকিম।

قَالَ كَلَّا ۖ فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٦﴾

১৭) গতিকে তোমালোকে উভয়ে ফিৰাউনৰ ওচৰলৈ গৈ ইয়াকে কোৱা, নিশ্চয় আমি সেই জনৰ প্ৰেৰিত ৰচুল যিজন বিশ্বজগতৰ প্ৰতিপালক।

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

১৮) (আল্লাহৰ এই আদেশ) বনি-ইস্ৰাইলক তুমি আমাৰ লগতে ওলাই যাবলৈ দিয়া।

أَنْ أُرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ۖ

১৯) (মুচাই গৈ এই বার্তা দিয়াত) ফিৰাউনে কলে, আমি তোমাক আমাৰ মাজতে ৰাখি ল'ৰা কালৰ ডাঙৰ দীঘল কৰা নাই নে? আৰু তোমাৰ জীৱনৰ ভালেমান বছৰ আমাৰ মাজতে তুমি অতিবাহিত কৰা নাই নে?

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ۖ

২০) আৰু যি দোষ কৰিলা তুমি কৰিলায়ে, আৰু তুমি সেইসকলৰ অন্তৰ্গত হ'লা যিসকলে কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ নকৰে।

وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۖ

২১) তেওঁ কলে, অৱশ্যে মই সেই দোষ কৰিছিলোঁ, কিন্তু জানি শুনি কৰা নাই।

قَالَ فَعَلْتَهَا إِذَا مَا مِنَ الصَّالِينَ ۖ

২২) সেই কাৰণে তোমালোকৰ ভয়তে তোমালোকৰ কাষৰ পৰা মই পলাই গৈছিলোঁ। অৱশেষত মোৰ প্ৰভুৱে মোক তত্ত্বজ্ঞান দান কৰিলে, আৰু মোক ৰচুল সকলৰ দলভুক্ত কৰিলে।

وَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۖ

২৩) আৰু মোৰ প্ৰতি যি অনুগ্রহ কৰিলা বুলি এতিয়া মোক সোঁৱৰাইছা তাৰ বাবে তুমি ইস্ৰাইল সন্ততিক দাসত্বৰ বান্ধোনেৰে বান্ধি ৰাখিছা নে কি?

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۖ

২৪) ফিৰাউনে কলে, যি বিশ্বজগতৰ প্ৰতিপালকৰ কথা তুমি কলা তেওঁ নোকোন?

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ۖ

২৫) মুচাই উত্তৰ দিলে, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ আৰু উভয়ৰ মাজত যি অৱস্থিত সকলোৰে তেওঁৰেই প্ৰতিপালক, যদিহে তোমালোকে নিশ্চিত ৰূপে বিশ্বাস কৰা।

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ إِنَّكُمْ مُوقِنِينَ ۖ

২৬) ফিৰাউনে তেওঁৰ কাষৰ মানুহবিলাকক কলে,(মুচাৰ কথা) তোমালোকে শুনি পোৱা নাই নে ?

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾

২৭) মুচাই কলে, তেওঁ তোমালোকৰ প্ৰভু, আৰু তোমালোকৰ পূৰ্বগামী পিতৃপুৰুষ সকলৰো প্ৰভু।

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ﴿٢٧﴾

২৮) ফিৰাউনে (বিষয়া সকলক) কলে, চোঁৱা, তোমালোকৰ প্ৰতি যিজন ৰচুলক প্ৰেৰণ কৰা হৈছে নিশ্চয় সেইজন উন্মাদ।

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٨﴾

২৯) মুচাই কলে, পূব আৰু পশ্চিমৰ আৰু উভয়ৰ মাজত যি অৱস্থিত সকলোৰে তেওঁৰেই প্ৰভু, যদিহে তোমালোকৰ বোধশক্তি থাকে।

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٩﴾

৩০) ফিৰাউনে কলে, যদি তুমি মোৰ ভিন্ন আন উপাস্যক গ্ৰহণ কৰা, তেন্তে ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই মই তোমাক বন্দীসকলৰ অন্তৰ্গত কৰিম।

قَالَ لَنْ أَخَذَتِ الْهَآغِيرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٣٠﴾

৩১) মুচাই কলে, মই তোমাৰ আগত সুস্পষ্ট প্ৰমাণ উপস্থিত কৰিলেও (মোক বন্দী কৰিবা নে ?)

قَالَ أَوْلَوْ جِئْتِكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣١﴾

৩২) ফিৰাউনে কলে, ভাল, তুমি তেনে প্ৰমাণ উপস্থিত কৰা, যদিহে তুমি সত্যবাদীসকলৰ মাজৰ হোৱা।

قَالَ فَآتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٣٢﴾

৩৩) তেতিয়া তেওঁ নিজৰ লাখুটিডাল নিষ্কেপ কৰিলে; নিষ্কেপ কৰা মাত্ৰ সেইডাল দেখাদেখিকৈ সাপত পৰিণত হ'ল।

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾

৩৪) তাৰ উপৰি তেওঁ নিজৰ হাত এখন মেলিলে; চোৱাঁ, হাতখন দৰ্শন কৰোঁতা সকলৰ চকুত সমুজ্জল হৈ পৰিল।

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنّٰظِرِينَ ﴿٣٤﴾

৩৫) ফিৰাউনে তেওঁৰ আশে-পাশে থকা প্ৰধান পাৰিষদসকলক কলে, কোনো সন্দেহ নাই, এওঁ এজন নিপুণ যাদুকৰ;

قَالَ لِلْمَلَاحِزَةِ إِنَّ هَذَا السَّحْرُ عَلَيَّ ۗ ﴿٣٥﴾

৩৬) তেওঁ তোমালোকক নিজ দেশৰ পৰা উলিয়াই দিবলৈ সঙ্কল্প কৰিছে নিজ যাদুৰ বলেৰে; এতিয়া তোমালোকে কি পৰামৰ্শ দিয়া ?

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ ۗ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۗ ﴿٣٦﴾

৩৭) সিহঁতে কলে, তেওঁক আৰু তেওঁৰ ভ্ৰাতাক(কিছুকাল) অপেক্ষা কৰিবলৈ দিয়া, আৰু (ইয়াৰ মাজতে) নগৰসমূহলৈ মানুহ-গোটাই আনোতা কিছুমানক পঠিয়াই দিয়া।

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۗ ﴿٣٧﴾

৩৮) যাতে সিহঁতে প্ৰত্যেক অভিজ্ঞ নিপুণ যাদুকৰক তোমাৰ ওচৰলৈ আহে।

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحَّارٍ عَلِيمٍ ۗ ﴿٣٨﴾

৩৯) অৱশেষত এটা স্থিৰীকৃত দিনৰ নিৰ্দিষ্ট সময়ত যাদুকৰসকলক সমবেত কৰা হ'ল।

فَجَمَعَ السَّحْرَةَ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۗ ﴿٣٩﴾

৪০) আৰু জনসাধাৰণকো জাননী দিয়া হ'ল তোমালোকেও সমবেত হবানে ?

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ۗ ﴿٤٠﴾

৪১) (তেন্তে তোমালোকো উপস্থিত থাকিবা) যাতে আমি যাদুকৰ-সকলকৰ অনুগামী হ'ব পাৰো, যদিহে সিহঁতে জয়লাভ কৰে।

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحْرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ ۗ ﴿٤١﴾

৪২) যাদুকৰসকল আহিয়ে ফিৰাউনক সুধিলে, আমি যদি জয়ী হ'ব পাৰো, সঁচাকৈয়ে আমি পুৰস্কাৰ লাভ কৰিম নে ?

فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةَ قَالُوا الْفِرْعَوْنَ أَيْنَ لَنَا لِأَجْرٍ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۗ ﴿٤٢﴾

৪৩) তেওঁ কলে, নিশ্চয়; তদুপৰি ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, তোমালোকে(তেতিয়া) মোৰ সন্নিধানৰ ভাজনসকলৰ মাজৰ হবা।

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۗ ﴿٤٣﴾

৪৪) মুচাই সিহঁতক কলে, তোমালোকৰ যিহকে পেলাবৰ ইচ্ছা তাকে পেলোৱা।

قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا أَأَنْتُمْ مُلْتَقُونَ ﴿٤٤﴾

৪৫) তেতিয়া সিহঁতে নিজৰ জৰিবোৰ আৰু নিজৰ লাখুটিবোৰ পেলাই এটা চিঞৰ মাৰিলে, ফিৰাউনৰ ক্ষমতাৰ গুণে নিশ্চয় আমি়ে জয় লাভ কৰিম।

فَأْتَقُوا جِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ
فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٥﴾

৪৬) তাৰ পিছত মুচাই নিজ লাখুটিডাল নিষ্কেপ কৰিলে; চোঁৱা, সিহঁতে যি মিছা কৌশল দেখুৱাইছিল গোটেইবোৰকে ই (সাপ হৈ) গ্ৰাস কৰিব লাগিলে।

فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ
مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٦﴾

৪৭) তাকে দেখি যাদুকৰসকল সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰিবলৈ বাধ্য হ'ল।

فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَجْدِينَ ﴿٤٧﴾

৪৮) সিহঁতে স্বীকাৰ কৰিলে, আমি বিশ্বাস স্থাপন কৰিলোঁ বিশ্বজগতৰ প্ৰতিপালকৰ প্ৰতি।

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٨﴾

৪৯) যিজন মুচা আৰু হাৰুণৰ প্ৰভু।

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٩﴾

৫০) ফিৰাউনে কলে, কি: মই তোমালোকক অনুমতি নিদিওঁতেই তোমালোকে তেওঁত বিশ্বাস স্থাপন কৰিলা নে? এই জনেই তোমালোকক যাদুবিদ্যা শিকাইছে; তেওঁৰেই নিশ্চয় তোমালোকৰ দলপতি; আগলৈ নিশ্চয় তোমালোকে জানিব পাৰিবা। নিশ্চয় মই তোমালোকৰ হাতবোৰ আৰু তোমালোকৰ ভৰিবোৰ বিপৰীত ফালৰ পৰা কাটি পেলাম, আৰু তোমালোক সকলোকে মই নিশ্চয় পেৰেঙনিত বান্ধি মাৰিম।

قَالَ امْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنِ لَكُمْ إِنَّهُ
لَكَبِيرُكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ
فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلِيَّتَكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٥٠﴾

৫১) সিহঁতে কলে, একো ভয় নাই; (এনেও এদিন) নিজ প্ৰভুৰ ফাললৈ আমি উভতি যাব লাগিবই।

قَالُوا لِأَضْيُرُ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥١﴾

৫২) আমাৰ এয়ে আকাঙ্ক্ষা, আমাৰ প্ৰভুৰে যেন আমাৰ অপৰাধসমূহ মার্জ্জনা কৰে; বাস্তৱিকতে বিশ্বাসীসকলৰ মাজত আমি়ে হৈছোঁ আগুৱান।

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا ﴿٥٢﴾
كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٢﴾

৫৩) আৰু আমি মুচাৰ প্ৰতি প্ৰত্যাশ কৰিলোঁ, নিশা থাকোঁতেই তুমি মোৰ ভৃত্যসকলক লগত লৈ (মিচৰৰ পৰা) ওলাই যোৱা, কিয়নো নিশ্চয় তোমালোকৰ অনুসৰণ কৰা হ'ব।

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي
إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ﴿٥٣﴾

৫৪) পিছত ফিৰাউনে নগৰসমূহলৈ দূত কিছুমানক পঠালে, (এই কথা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ) —

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٤﴾

৫৫) ইহঁত (বনি-ইস্ৰাইল) এটা তাকৰীয়া সামান্য দল মাত্ৰ।

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٥﴾

৫৬) আৰু নিশ্চয় সিহঁতে (বিৰোধী হৈ) আমাৰ ক্ৰোধ উদ্ৰেক কৰিছে।

وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٥٦﴾

৫৭) কিন্তু আমি সকলো নিশ্চয় সতৰ্ক হৈ আছোঁ।

وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَذِرُونَ ﴿٥٧﴾

৫৮) সেই দেখি আমি সিহঁতক উলিয়াই দিছোঁ উদ্যানসমূহ আৰু জুৰিবিলাকৰ পৰা।

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٨﴾

৫৯) আৰু ধনৰ বহু ভঁৰাল আৰু সন্মানজনক বাসস্থানৰ পৰা।

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٩﴾

৬০) ঘটনা এইদৰে ঘটিছিল; আৰু (কালক্ৰমে) আমি ইস্ৰাইলৰ সন্তান-সন্ততিক সেই অনুৰূপ দেশৰ উত্তৰাধিকাৰী কৰিলোঁ।

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٦٠﴾

৬১) পিছত বেলি ওলোৱাৰ সময়ত সিহঁতে (ফিৰাউনৰ দলে) সিহঁতক (মুচাৰ অনুগামীসকলক) খেদি গৈছিল।

فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿١١﴾

৬২) ইদলে সিদলক দেখা পোৱাত মুচাৰ লগৰীয়াসকলে কলে, সঁচাকৈয়ে এতিয়া আমি ধৰা পৰিলোঁ।

فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعُ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى
إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿١٢﴾

৬৩) তেওঁ কলে, কেতিয়াও এনে হ'ব নোৱাৰে; নিশ্চয় মোৰ প্ৰভু মোৰ লগতে আছে; তেওঁৰেই মোক অনতি বিলম্বে সঠিক বাটেদি লৈ যাব।

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿١٣﴾

৬৪) সেই সময়তে আমি মুচাৰ প্ৰতি প্ৰত্যাদেশ কৰিলোঁ, তুমি নিজৰ লাখুটিডালেৰে সাগৰত আঘাত কৰা। মুচাই তেনে কৰাত সাগৰ ফাটি পৰিল, আৰু প্ৰতিটো অংশই প্ৰকাণ্ড টিপৰ আকাৰ ধাৰণ কৰিলে।

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ
الْبَحْرَ ۖ فَانفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ
الْعَظِيمِ ﴿١٤﴾

৬৫) আৰু এই ঠাইত বেলেগক (প্ৰাথমিক সকলৰ) কাষতীয়া কৰি দিলোঁ।

وَأَرْزَقْنَاهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٥﴾

৬৬) আৰু মুচাক আৰু তেওঁৰ লগৰীয়াসকলক আমি উদ্ধাৰ কৰিলোঁ।

وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٦﴾

৬৭) আৰু আন সকলক আমি সাগৰত বুৰাই মাৰিলোঁ।

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿١٧﴾

৬৮) এই ঘটনাত যে আল্লাহৰ নিদৰ্শন আছে ই নিঃসন্দেহ, কিন্তু সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই বিশ্বাস স্থাপন কৰা নাছিল।

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٨﴾

৬৯) আৰু নিশ্চয়, তোমাৰ প্ৰভু যথার্থতে শক্তিসম্পন্ন, পৰম দানশীল।

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩﴾

- ৭০) আৰু তুমি সিহঁতৰ আগত ইব্ৰাহিমৰ আখ্যান ব্যক্ত কৰা। وَآتَلَّ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ۝٧٠
- ৭১) যেতিয়া তেওঁ আপোনদদায়েক আৰু নিজ জাতিক প্ৰশ্ন কৰিছিল, তোমালোকে কাৰ উপাসনা কৰা? إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ۝٧١
- ৭২) সিহঁতে উত্তৰ দিলে, আমি উপাসনা কৰোঁ প্ৰতিমাবিলাকৰ; আৰু আমি সততে সেইবিলাকৰেই শৰণীয়া হৈ আছোঁ। قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُّ لَهَا عِافِينَ ۝٧٢
- ৭৩) তেওঁ কলে, তোমালোকে যেতিয়া সিহঁতক আহ্বান কৰা, সিহঁতে তোমালোকৰ কথা শুনা পায় নে? قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ۝٧٣
- ৭৪) নাইবা সিহঁতে তোমালোকৰ উপকাৰ অথবা অপকাৰ সাধন কৰে নে? أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ۝٧٤
- ৭৫) সিহঁতে কলে, নহয়; আমি নিজ পিতৃ-পুৰুষসকলক এনে ভাৱে উপাসনা কৰা দেখা পাইছোঁ। قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۝٧٥
- ৭৬) তেওঁ কলে, তোমালোকে চিন্তা কৰি চাইছা নে, কাৰ পূজা কৰিছা। قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۝٧٦
- ৭৭) তোমালোকে নিজে, আৰু তোমালোকৰ পূৰ্বগামী পিতৃ-পুৰুষসকলে? أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ۝٧٧
- ৭৮) আৰু নিশ্চয় সেইবিলাকে মোৰ শত্ৰু, বিশ্বজগতৰ প্ৰতিপালকত ভিন্ন; فَأِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝٧٨
- ৭৯) তেওঁৰেই মোক সৃজন কৰিছে; তাৰ পিছত তেওঁৰেই মোক সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰিছে। الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ۝٧٩
- ৮০) আৰু তেওঁৰেই মোক খুৰায় আৰু পান কৰায়। وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ۝٨٠

৮১) আৰু যেতিয়া মই নৰিয়াত পৰো, তেওঁৰেই মোক সুস্থ কৰে।

وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِي ۝

৮২) আৰু তেওঁৰেই মোক মৃত্যুৰ বিধান কৰিব; তাৰ পিছত তেওঁৰেই মোক (পুনৰায়) জীৱন দান কৰিব।

وَالَّذِي يُمَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِي ۝

৮৩) আৰু মই ইয়াকে অভিলাষ কৰো, শেষ বিচাৰৰ দিনা তেওঁৰেই যেন মোৰ অপৰাধসমূহ মার্জনা কৰে।

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ۝

৮৪) হে মোৰ প্ৰভু, মোক পৰমাৰ্থিক জ্ঞান দান কৰা; আৰু ধৰ্মপৰায়ণ সকলৰ সৈতে মোক সন্মিলিত কৰা।

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَارْحَمْنِي بِالصَّالِحِينَ ۝

৮৫) আৰু পৰবৰ্ত্তীসকলৰ মাজত সত্যৰ সৈতে মোৰ সুনাম বিস্তৃত কৰা।

وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ۝

৮৬) আৰু বিনন্দীয়া উদ্যানৰ যিসকল উত্তৰাধিকাৰী, মোক সেইসকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰা।

وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ۝

৮৭) আৰু মোৰ দেউতাক ক্ষমা দান কৰা, কিয়নো তেওঁ সঁচাকৈয়ে ভ্ৰান্তিত পৰি আছিল।

وَاعْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝

৮৮) আৰু পুনৰুত্থানৰ দিনা সকলো মানৱৰ আগত মোক লাঞ্চিত নকৰিবা।

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ۝

৮৯) যিদিনা ধন-সম্পত্তি আৰু সন্তান-সন্ততি কোনো কামতেই নালাগিব।

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ۝

৯০) সেইজনক এৰি যিজন নিৰ্মল, প্ৰশান্ত অন্ত:কৰণ লৈ আল্লাহৰ সন্মুখত উপস্থিত হ'ব।

إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝

৯১) আৰু ধৰ্মপৰায়ণসকলৰ কাৰণে স্বৰ্গোদ্যান ওচৰ চপাই নিয়া হ'ব।

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝

৯২) আৰু নৰক বিপথগামীসকলৰ সন্মুখলৈ অনা হ'ব।

وَبَرَزَتِ الْجَحِيمِ لِلْغَوِيْنَ ۙ ﴿٩٢﴾

৯৩) আৰু সিহঁতক প্ৰশ্ন কৰা হ'ব, সেইবিলাক ((আজি) ক'ত যিবিলাকৰ তোমালোকে পূজা কৰিছিল।

وَقِيلَ لَهُمْ أَيَّمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۙ ﴿٩٣﴾

৯৪) আল্লাহক এৰি? সিহঁতে তোমালোকক সহায় কৰিব নে, নাইবা সিহঁতে নিজকেই সহায় কৰিব পাৰিব নে?

مَنْ دُونِ اللَّهِ ۗ هَلْ يَنْصُرُونَكُم
أَوْ يَنْتَصِرُونَ ۙ ﴿٩٤﴾

৯৫) তেতিয়া সেই নৰকতে সিহঁতক নিষ্ক্ষেপ কৰা হ'ব তললৈ মূৰ কৰি, আৰু বিদ্রোহী সকলকো।

فَكَبِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْعَاوَنَ ۙ ﴿٩٥﴾

৯৬) আৰু চয়তানৰ সমগ্ৰ সৈন্যদলক।

وَجُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ۙ ﴿٩٦﴾

৯৭) সিহঁতে তাতে পৰস্পৰ তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰি ইয়াকে ক'ব।

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ۙ ﴿٩٧﴾

৯৮) আল্লাহৰ শপত, ইয়াত অলপো সন্দেহ নাই, আমি প্ৰকাশ্য ভ্ৰান্তিত পৰি আছিলোঁ।

تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۙ ﴿٩٨﴾

৯৯) যেতিয়া আমি বিশ্বজগতৰ প্ৰতিপালকৰ সমানে তোমালোকক উপাস্য পাতিছিলোঁ।

إِذْ نَسَوَيْكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۙ ﴿٩٩﴾

১০০) আৰু এই অপৰাধীসকলক এৰি আমাক কোনেও বিপথে নিয়া নাছিল।

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ۙ ﴿١٠٠﴾

১০১) গতিকে (আজি) আমাৰ হৈ মধ্যস্থতা কৰিবলৈ কেও নাই।

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ۙ ﴿١٠١﴾

১০২) আৰু সৰল, অকপট বন্ধু এজনো নাই।

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ۙ ﴿١٠٢﴾

১০৩) হায়:(পৃথিৱীলৈ) আমি এবাৰ উভতি যাব পৰা হলে, আমি বিশ্বাসীসকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত হ'লোঁহেঁতেন।

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۙ ﴿١٠٣﴾

১০৪) প্রকৃততে ইয়াৰ মাজতে নিশ্চয় আছে এটা নিদৰ্শন, কিন্তু সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই বিশ্বাস স্থাপন নকৰে।

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

১০৫) আৰু প্রকৃততে তোমাৰ প্ৰভু যথার্থতে শক্তি সম্পন্ন, পৰম দানশীল।

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٥﴾

১০৬) নুহৰ জাতিয়ে বচুলসকলক মিছলীয়া বুলি গণ্য কৰিছিল।

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٦﴾

১০৭) সিহঁতৰে ভ্ৰাতৃ নুহে যেতিয়া সিহঁতক কলে, তোমালোকে আল্লাহক ভয় নকৰা নে?

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٧﴾

১০৮) তোমালোকৰ নিমিত্তে মই নিশ্চয় এজন (আল্লাহৰ) বিশ্বস্ত বচুল।

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٨﴾

১০৯) গতিকে আল্লাহলৈ ভয় ৰাখিবা, আৰু মোৰ বাধ্য হৈ থাকিবা।

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

১১০) আৰু ইয়াৰ কাৰণে মই তোমালোকৰ পৰা কোনো প্ৰকাৰ প্ৰতিদান নিবিচাৰো; মোৰ প্ৰতিদান আছে একমাত্ৰ বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালকৰ ওচৰত।

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١٠﴾

১১১) অৰ্থাৎ আল্লাহলৈ ভয় ৰাখি চলিবা, আৰু মোৰ বাধ্য হৈ থাকিবা।

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

১১২) সিহঁতে কলে, আমি তোমাক কিয় বিশ্বাস কৰিম, যিহেতু (আমি দেখা পাইছোঁ) যিসকল তোমাৰ অনুগামী হৈছে সিহঁত অতি সামান্য নিম্ন শ্ৰেণীৰ মানুহ।

قَالُوا أَنْتُمْ مِنْ لَدُنْكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَالُونَ ﴿١١١﴾

১১৩) তেওঁ কলে, সেইসকলে কৰা কাৰ্য্যসম্বন্ধে মোৰ একো জ্ঞান নাই।

قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾

১১৪) সেইসকলৰ হিচাপ কেৱল মোৰ প্ৰতিপালকৰ ওচৰত, যদিহে তোমালোকে ভাবি চোৱা।

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَو تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾

১১৫) আৰু বিশ্বাসীসকলক (হেয় ভাবি) মই কেতিয়াও উলিয়াই দিব নোৱাৰো।

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٥﴾

১১৬) কিয়নো) মই এজন প্ৰত্যক্ষ সাৱধান কৰোঁতা মাথোন।

إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٦﴾

১১৭) সিহঁতে উত্তৰ দিলে, হে নুহ, (এই কাৰ্যৰে পৰা) যদি তুমি বিৰত নাথাকা, নিশ্চয় শিল দলিয়াই তোমাক সংহাৰ কৰা হ'ব।

قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَأْتِ بِكُفْرًا لَّتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٧﴾

১১৮) তেতিয়া তেওঁ (আল্লাহৰ আগত) প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, হে মোৰ প্ৰভু, বাস্তৱতে মোৰ জাতিয়ে মোক মিছলীয়া বুলি গণ্য কৰিছে।

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٨﴾

১১৯) গতিকে মোৰ আৰু সিহঁতৰ মাজত তুমিয়ে ন্যায় বিচাৰ কৰা আৰু মোৰ সঙ্গী বিশ্বাসীসকলক ৰক্ষা কৰা।

فَأَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾

১২০) পিছত তেওঁক আৰু তেওঁৰ সঙ্গীসকলক আমি ভাৰে পৰিপূৰ্ণ নাওখনত তুলি (মহা প্লাৱনৰ পৰা) ৰক্ষা কৰিলোঁ।

فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمُسْحُونِ ﴿١٢٠﴾

১২১) তাৰ পিছত অৱশিষ্টসকলক বুৰাই মাৰিলোঁ।

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴿١٢١﴾

১২২) প্ৰকৃততে, ইয়াৰ মাজত আছে নিদৰ্শন, কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগৰেই তাত বিশ্বাস নাই।

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾

১২৩) আৰু নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভু শক্তিসম্পন্ন, পৰম দানশীল।

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُو الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٣﴾

১২৪) আদ জাতিয়েও ৰচুলসকলক মিছলীয়া বুলি অমান্য কৰিছিল।

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾

১২৫) চোৱাঁ, যেতিয়া সিহঁতৰ ভাতৃ হুদে সিহঁতক কলে, তোমালোকে আল্লাহলৈ ভয় নাৰাখা নে?

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٥﴾

১২৬) তোমালোকৰ নিমিত্তে মই নিশ্চয় আল্লাই প্ৰেৰণ কৰা এজন বিশ্বস্ত ৰচুল।

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٦﴾

১২৭) এতেকে আল্লাইলৈ ভয় ৰাখি চলিবা আৰু মোৰ বাধ্য হৈ থাকিবা।

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

১২৮) আৰু এই উপদেশ দিয়াৰ কাৰণে মই তোমালোকৰ পৰা একো প্ৰতিদান বিচৰা নাই; বিশ্বজগতৰ প্ৰতিপালকৰ ওচৰতহে আছে মোৰ প্ৰতিদান।

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٨﴾

১২৯) তোমালোকে বহু ওখ ঠাইত এনেবোৰ স্মৃতি-চিহ্ন নিৰ্মাণ কৰিছা যি সমূলি অসাৰ।

أَتَّبِعُونَ كُلَّ رِيعٍ أَيْةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٩﴾

১৩০) আৰু এনেবোৰ দুৰ্গা সাজি লৈছা, যেন সেইবোৰৰ মাজত তোমালোকে বহুকাল অৱস্থান কৰিবা।

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٣٠﴾

১৩১) আৰু যেতিয়া তোমালোকে (মানুহৰ প্ৰতি) উপদ্ৰৱ কৰা, নিতান্ত অত্যাচাৰী হৈ উপদ্ৰৱ কৰা।

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣١﴾

১৩২) অৰ্থাৎ (মোৰ এয়ে উপদেশ), তোমালোকে আল্লাইলৈ ভয় ৰাখিবা, আৰু মোৰ বাধ্য হৈ থাকিবা।

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

১৩৩) আৰু সেইজনলৈ ভয় ৰাখিবা যি জনে তোমালোকক সকলো বিষয়ে প্ৰচুৰ জ্ঞান দান কৰিছে।

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٣﴾

১৩৪) আৰু অনেক ঘৰচীয়া জন্তু আৰু বহু সন্তান-সন্ততি দান কৰি তোমালোকক সহায় কৰিছে।

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٤﴾

১৩৫) আৰু (তাৰ উপৰি) উদ্যানসমূহ আৰু জৰণাসমূহ (প্ৰদান কৰিছে)।

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٥﴾

১৩৬) বাস্তৱতে মই ইয়াকে আশঙ্কা কৰিছোঁ, তোমালোকৰ প্ৰতি মহাদিনৰ শাস্তি পৰিবহি।

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٦﴾

১৩৭) সিহঁতে কলে, তুমি (আমাক) উপদেশ দিয়া, অথবা উপদেশ নিদিয়া, দুয়ো আমাৰ কাৰণে সমান।

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿٣٧﴾

১৩৮) এইদৰে উপদেশ দিয়া কাৰ্য্য পূৰ্ববৰ্ত্তীসকলৰ আছিল এটা স্বভাৱ মাত্ৰ।

إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾

১৩৯) (আমাৰ বিশ্বাস) আমাক কদাপি শাস্তি দিয়া নহ'ব।

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٩﴾

১৪০) পিছত সিহঁতে তেওঁক মিছলীয়া বুলি গণ্য কৰি অমান্য কৰিলে; গতিকে আমি সিহঁতক সংহাৰ কৰিলোঁ; নিশ্চয় ইয়াত আছে এটা নিদৰ্শন; কিন্তু সবহভাগেই বিশ্বাস স্থাপন নকৰে।

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ط
وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٤٠﴾

১৪১) আৰু নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভু সৰ্বশক্তিমান, পৰম দানশীল।

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤١﴾

১৪২) ছামুদ জাতিয়েও বচুল সকলক মিছলীয়া বুলি অস্বীকাৰ কৰিছিল।

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٢﴾

১৪৩) চোৱাঁ, সিহঁতৰ ভ্ৰাতৃ ছালেহ সিহঁতক কলে, তোমালোকে আল্লাহলৈ ভয়নাৰাখানে?

إِذْقَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿٤٣﴾

১৪৪) তোমালোকৰ নিমিত্তে মই নিশ্চয় আল্লাই প্ৰেৰণ কৰা বিশ্বস্ত বচুল।

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿٤٤﴾

১৪৫) এতেকে আল্লাহলৈ ভয় ৰাখিবা, আৰু মোৰ বাধ্য হৈ চলিবা।

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٤٥﴾

১৪৬) আৰু এই উপদেশ দিয়াৰ বাবে মই তোমালোকৰ পৰা একো প্ৰতিদান বিচৰা নাই। কেৱল বিশ্ব-জগতৰ প্ৰতিপালকৰ ওচৰতহে আছে মোৰ প্ৰতিদান।

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾

১৪৭) কি:তোমালোকক এৰি দিয়া হ'ব নে, ইয়াত যি সম্পদ আছে নিৰাপদে ভোগ কৰিবলৈ।

أَتْتَرَكُونَ فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ ﴿١٤٧﴾

১৪৮) উদ্যানসমূহৰ মাজত, আৰু জৰণাসমূহৰ মাজত।

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٨﴾

১৪৯) আৰু শস্যক্ষেত্ৰৰ মাজত, আৰু সুন্দৰ খেজুৰ গছবোৰৰ মাজত, যাৰ থোপাবোৰ ওলমি পৰিছে।

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعَتْ هَاهُنَا ﴿١٤٩﴾

১৫০) আৰু তোমালোকে পৰ্বতসমূহৰ শিল ভাঙি ঘৰ সাজি লৈছা, সুখ-শান্তিৰে বাস কৰিবলৈ।

وَتَنَحْتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا أَفْرِهِينَ ﴿١٥٠﴾

১৫১) গতিকে আল্লাহলৈ ভয় ৰাখি চলিবা, আৰু মোৰ বাধ্য হৈ থাকিবা।

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٥١﴾

১৫২) আৰু সীমা লঙ্ঘনকাৰী হ'বৰ আদেশ কেতিয়াও পালন নকৰিবা।

وَلَا تَطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥٢﴾

১৫৩) কিয়নো সিহঁতে পৃথিৱীত অশান্তি সৃষ্টি কৰে, আৰু (নিজৰ আৰু পৰৰ) সংস্কাৰ নকৰে।

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٣﴾

১৫৪) সিহঁতে (ছালেহক) কলে, যথার্থতে তুমি যাদুগ্ৰন্থ লোকৰ এজন।

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمَسْحُورِينَ ﴿١٥٤﴾

১৫৫) তুমি আমাৰে নিচিনা এজন মানৱ মাথোন, বাৰু, কোনো এটা নিদৰ্শন লৈ আহা, যদিহে তুমি সত্যবাদী হোৱা।

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ
كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٥﴾

১৫৬) তেওঁ কলে, এই উটজনীয়ে (নিদৰ্শন) নিৰূপিত দিনত তাইৰ পানী পান কৰিবৰ অধিকাৰ আছে যেনেকৈ তোমালোকৰো সেই পানী পান কৰিবৰ অধিকাৰ আছে।

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ
يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿١٥٦﴾

১৫৭) আৰু কষ্ট দিবলৈ তাইক স্পৰ্শনকৰিবা; তাকে যদি কৰা এটা ভীষণ দিনৰ শাস্তিয়ে তোমালোকক আহি ধৰিব।

وَلَا تَمْسُوْهَا بِسُوْءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ
يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٥٧﴾

১৫৮) কিন্তু সিহঁতে তাইৰ সিৰ কাটি তাইক খোঁৰা কৰিলে; পিছত তাৰ বাবে সিহঁত অনুতপ্ত হৈছিল।

فَعَقَرُوْهَا فَاصْبَحُوْا نَدِيْمِيْنَ ﴿١٥٨﴾

১৫৯) তাৰ ফলত সিহঁতক (প্ৰতিশ্ৰুত) শাস্তিয়ে আহি ধৰিল। নিশ্চয়, এই ঘটনাত আছে নিদৰ্শন; কিন্তু সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই বিশ্বাস স্থাপন নকৰে।

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۗ إِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيَةً ۗ
وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٥٩﴾

১৬০) আৰু নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভু সৰ্বশক্তিমান, পৰম দানশীল।

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٦٠﴾

১৬১) লুতৰ জাতিয়েও বচুল সকলক মিছলীয়া বুলি অস্বীকাৰ কৰিছিল।

كَذَّبَتْ قَوْمٌ لُّوطَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٦١﴾

১৬২) চোৱাঁ, সিহঁতৰ ভ্ৰাতৃ লুতে সিহঁতক কলে, তোমালোকে আল্লাহলৈ ভয়নাৰাখা নে?

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٦٢﴾

১৬৩) তোমালোকৰ কাৰণে মই নিশ্চয় আল্লাই প্ৰেৰণ কৰা এজন বিশ্বস্ত বচুল।

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِيْنٌ ﴿١٦٣﴾

১৬৪) এতেকে আল্লাহলৈ ভয় ৰাখি চলিবা, আৰু মোৰ বাধ্য হৈ থাকিবা।

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوْنَ ﴿١٦٤﴾

১৬৫) আৰু এই উপদেশ দিয়াৰ বাবে মই তোমালোকৰ পৰা একো প্ৰতিদান বিচৰা নাই; কেৱল বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালকৰ ওচৰত হে আছে মোৰ প্ৰতিদান।

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ
إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦٥﴾

১৬৬) কি: তোমালোকে কামভাৰ লৈ মানৱজাতিৰ পুৰুষসকলৰ ওচৰ চাপা নে?

أَتَأْتُوْنَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦٦﴾

১৬৭) আৰু তোমালোকৰ প্ৰভুৱে তোমালোকৰ নিমিত্তে যি পল্লীসকল সৃষ্টি কৰিছে সেইসকলক পৰিহাৰ কৰিছা; প্ৰকৃততে, তোমালোকে এনে এটা জাতি যি সততে সীমা অতিক্ৰম কৰি থাকে।

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ
أَزْوَاجِكُمْ ۗ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٧﴾

১৬৮) সিহঁতে কলে, হে লুত, যদি তুমি (এই কাৰ্য্যৰ পৰা) বিৰত নাথাকা, নিশ্চয় তুমি সেইসকলৰ মাজৰ এজন হ'ব। যিসকলক (দেশৰ পৰা) উলিয়াই দিয়া হ'ব।

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَ
مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٨﴾

১৬৯) তেওঁ কলে, তোমালোকৰ এনে(গৰ্হিত) কাৰ্য্য দেখি মই নিশ্চয় অতিশয় অসন্তুষ্ট।

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٩﴾

১৭০) (তেওঁ তেতিয়া প্ৰাৰ্থনা কৰিলে) হে মোৰ প্ৰভু, সিহঁতে যি গৰ্হিত কাৰ্য্য কৰিছে তাৰ পৰা মোক আৰু মোৰ পৰিয়ালক ৰক্ষা কৰা।

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٧٠﴾

১৭১) ইয়াৰ ফলত তেওঁক আৰু তেওঁৰ গোটেই পৰিয়ালক আমি ৰক্ষা কৰিলোঁ।

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧١﴾

১৭২) মাত্ৰ তেওঁৰ বৃদ্ধা পত্নীক এৰি; যি পিছ পৰি বৈ থকাসকলৰ মাজৰ আছিল।

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ﴿١٧٢﴾

১৭৩) কিন্তু অৱশিষ্টসকলক আমি বিশ্বংস কৰিলোঁ।

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٧٣﴾

১৭৪) আৰু আমি সিহঁতৰ ওপৰত ভীষণ বৰষুণ নমালোঁ আৰু সতৰ্ক কৰি দিয়া লোকৰ নিমিত্তে সেই বৰষুণ আছিল কি ভয়ানক।

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ
الْمُنذَرِينَ ﴿١٧٤﴾

১৭৫) নিশ্চয় এই ঘটনাত অৱশ্যে আছিল নিদৰ্শন, কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগেই বিশ্বাস স্থাপন কৰা নাছিল।

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً ۗ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

- ১৭৬) আৰু নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভুৱেই ^{১৭৬} وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۞
সৰ্বশক্তিমান, পৰম দানশীল।
- ১৭৭) বনবাসী জাতিয়েও ^{১৭৭} كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ۞
ৰচুলসকলক মিছলীয়া বুলি
অস্বীকাৰ কৰিছিল।
- ১৭৮) চোৱাঁ, সিহঁতক শ্বোআইবে ^{১৭৮} إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۞
কলে, তোমালোকে আল্লাহলৈ ভয়
নাৰাখা নে ?
- ১৭৯) তোমালোকৰ নিমিত্তে মই ^{১৭৯} إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۞
নিশ্চয় আল্লাই প্ৰেৰণ কৰা এজন
বিশ্বস্ত ৰচুল।
- ১৮০) এতেকে আল্লাহলৈ ভয় ৰাখি ^{১৮০} فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۞
চলিবা, আৰু মোৰ বাধ্য হৈ থাকিবা।
- ১৮১) আৰু এই উপদেশ দিয়াৰ ^{১৮১} وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ
বাবে মই তোমালোকৰ পৰা একো
প্ৰতিদান বিচৰা নাই, কেৱল বিশ্ব-
ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালকৰ ওচৰতহে
আছে মোৰ প্ৰতিদান। ^{১৮১} إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞
- ১৮২) তোমালোকে জোখ পূৰাই বস্ত ^{১৮২} أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ
বেচিবা, আৰু বেলেগৰ ক্ষতি
কৰোঁতাহঁতৰ মাজৰ নহ'বা। ^{১৮২} الْمُخْسِرِينَ ۞
- ১৮৩) আৰু সঠিক পোন তজ্জুৰে ^{১৮৩} وَزِنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ ۞
বস্তৰ জোখ-মাপ কৰিবা।
- ১৮৪) আৰু লোকক (বেচোতে) ^{১৮৪} وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا
সিহঁতৰ প্ৰাপ্য বস্তৰ জোখ কম
নকৰিবা, আৰু দেশত অশান্তিৰ সৃষ্টি
কৰি নুফুৰিবা। ^{১৮৪} فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۞
- ১৮৫) আৰু সেইজনলৈ ভয় ৰাখিবা ^{১৮৫} وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبَّةَ الْأُولَى ۞
যি জনে সৃজন কৰিছে তোমালোকক
আৰু পূৰ্বগামী জাতিসকলকো।
- ১৮৬) আৰু সিহঁতে(শ্বোআইবক) ^{১৮৬} قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمَسْحُورِينَ ۞
কলে, যথার্থতে তুমি যাদু-গ্ৰস্ত
লোকৰ এজন।

১৮৭) আৰু তুমি আমাৰে নিচিনা এজন মানুহ মাথোন; আৰু অৱশ্যে আমি তোমাক মিছলীয়া লোকৰ এজন বুলি গণ্য কৰো।

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نُنْظِرُكَ
لِمِنَ الْكَذِبِينَ ﴿١٨٧﴾

১৮৮) যদি তুমি সত্যবাদীসকলৰ এজন হোৱা, তেন্তে আমাৰ ওপৰত আকাশৰ এটা অংশ পেলাই চোৱাঁ।

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٨﴾

১৮৯) তেওঁ কলে, তোমালোকে যি অন্যায়ে কাৰ্য্য কৰিব লাগিছা মোৰ প্ৰভুৱে ভালকৈ জানে।

قَالَ رَبِّيَّ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٩﴾

১৯০) কিন্তু সিহঁতে তেওঁক মিছলীয়া বুলি অমান্য কৰিছিল। সেই কাৰণে এদিন আচ্ছাদন ৰূপে আমাৰ শাস্তি সিহঁতৰ ওপৰত পৰিল, প্ৰকৃততে সি আছিল এটা ভীষণ দিনৰ শাস্তি।

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ
الظُّلَّةِ ۗ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٩٠﴾

১৯১) নিশ্চয়, এই ঘটনাত অৱশ্যে আছিল নিদৰ্শন; কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগেই বিশ্বাস স্থাপন কৰা নাছিল।

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۗ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٩١﴾

১৯২) আৰু নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভুৱেই সৰ্বশক্তিমান, পৰম দানশীল।

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُو الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩٢﴾

১৯৩) আৰু এইখন কোৰ-আন ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালকৰ পৰা অবতীৰ্ণ হোৱা প্ৰত্যাদেশ।

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٣﴾

১৯৪) তাকে বিশ্বস্ত আত্মাই নমাই আনিছে।

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٤﴾

১৯৫) তোমাৰ অন্তৰলৈ, তুমি যেন (মানুহৰ প্ৰতি) সতৰ্ককাৰী সকলৰ মাজৰ হ'ব পাৰা (এই কোৰ-আন লৈ)।

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٥﴾

১৯৬) সুস্পষ্ট আৰবী ভাষাত।

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٦﴾

১৯৭) আৰু নিশ্চয়, পূৰ্ববৰ্ত্তীসকলৰ ধৰ্মগ্ৰন্থসমূহত এই কোৰ-আনৰ (আগমনৰ) উল্লেখ আছে।

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٧﴾

১৯৮) বনি ইস্ৰাইলৰ আলিমসকলে যে এই সত্য জানিব পাৰিছে, ই সিহঁতৰ কাৰণে এটি নিদৰ্শন নহয় নে ?

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۖ

১৯৯) আৰু এই কোৰ-আন (আৰববাসী মহম্মদৰ প্ৰতি অৱতীৰ্ণ নকৰি) কোনো এজন অনা-আৰবৰ প্ৰতি আমি অৱতীৰ্ণ কৰা হলে ।

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ۙ

২০০) আৰু এনেজনে তাকে (নিজ ভাষাত) পাঠ কৰা হলেও, সিহঁতে তাত বিশ্বাস স্থাপন নকৰিলে-হেঁতেন ।

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ۖ

২০১) অপৰাধীসকলৰ অন্তৰসমূহত আমি এইদৰে অস্বীকাৰ কৰিবৰ উদগনি জন্মাওঁ ।

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۖ

২০২) সিহঁতে যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি চকুৰে নেদেখালৈকে (কোৰ-আনৰ) প্ৰত্যাদেশত বিশ্বাস স্থাপন নকৰে ।

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۗ

২০৩) পিছত সেই শাস্তি সিহঁতৰ সন্মুখত আকস্মাৎ এনেভাৱে উপস্থিত হ'ব যে সিহঁতে তাৰ গমকে নাপাব ।

فِيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۗ

২০৪) তেতিয়া সিহঁতে এইদৰে সুধিব, আমাক (কিছুকালৰ নিমিত্তে) অৱকাশ দিয়া হ'ব নে ?

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ۗ

২০৫) কি, তথাপি সিহঁতে ইয়াকে বিচাৰে নে যে আমাৰ শাস্তি সিহঁতৰ ওপৰত শীঘ্ৰে আহি পৰে ?

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۗ

২০৬) তুমি চিন্তা কৰি চাইছা নে ? আমি যদি সিহঁতক (জীৱনৰ) সম্বল আৰু কেইবা বছৰলৈ ভোগ কৰিবলৈ দিওঁ ।

أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ۙ

২০৭) তাৰ পিছত সেই প্ৰতিশ্ৰুত শাস্তি সিহঁতৰ ওচৰ পায়হি,

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ۗ

২০৮) তেতিয়া সিহঁতক যি সম্বল দান কৰা হৈছিল তাৰ বাবে সিহঁতৰ একো লাভ নহ'ব ?

مَا آغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَنِعُونَ ﴿٢٠٨﴾

২০৯) আৰু আমি কেতিয়াও কোনো এখন নগৰকে ধ্বংস কৰা নাই যাৰ অধিবাসীসকলৰ প্ৰতি আগতে এজন সতৰ্ক কৰোঁতা প্ৰেৰণ কৰা নাই।

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٩﴾

২১০) (সিহঁতক) উপদেশ দিবৰ কাৰণে; কিয়নো আমি কদাপি অন্যায় নকৰো।

ذِكْرِي وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢١٠﴾

২১১) আৰু এই কোৰ-আন চয়তান বিলাকে অৱতীৰ্ণ কৰা নাই।

وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيْطِينُ ﴿٢١١﴾

২১২) আৰু এনে (পৰিত্ৰ) কাৰ্য্য সাধনৰ কাৰণে সিহঁত উপযোগী নহয় আৰু সক্ষমো নহয়।

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتِطِيعُونَ ﴿٢١٢﴾

২১৩) নিশ্চয় এই কোৰ-আনৰ শ্ৰৱণ-পৰিসৰৰ পৰা সিহঁত বহু আঁতৰত।

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْرُؤُونَ ﴿٢١٣﴾

২১৪) গতিকে তুমি আল্লাহৰ সঙ্গী কৰি অইন উপাস্যক আহ্বান নকৰবি, তেনে যদি কৰা, যিসকলক শাস্তি দিয়া হ'ব সিহঁতৰ মাজত তুমিও এজন হৈ পৰিবা।

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٤﴾

২১৫) আৰু তুমি নিজৰ ওচৰ সম্পৰ্কীয় আত্মীয়-স্বজনক উপদেশ দি সাৱধান কৰিবা।

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٥﴾

২১৬) আৰু বিশ্বাসীসকলৰ মাজৰ যিজনে তোমাৰ অনুসৰণ কৰে সেই জনাৰ প্ৰতি তোমাৰ পাখি অৱনত কৰিবা।

وَإِخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٦﴾

২১৭) কিন্তু সিহঁত যদি তোমাৰ অবাধ্য হয়, তেন্তে (সিহঁতক) কোৱা, তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা তাৰ বাবে মই দায়ী নহওঁ।

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٧﴾

২১৮) আৰু যিজন শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমতাশালী, পৰম দানশীল, সেইজনৰেই ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিবা।

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٣٨﴾

২১৯) যিজনে তোমাক নিৰীক্ষণ কৰে যেতিয়া তুমি থিয় দি প্ৰাৰ্থনা কৰা।

الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٣٩﴾

২২০) আৰু যেতিয়া তুমি আল্লাহক সান্ত্বাসে প্ৰণিপাত কৰোঁতা সকলৰ (শাৰীৰ) মাজত উঠা-বহা কৰা।

وَتَقَلَّبَكَ فِي السَّجْدَيْنِ ﴿٤٠﴾

২২১) তেওঁৰেই নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা।

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤١﴾

২২২) চয়তানবিলাক অৱতীৰ্ণ হয় কেনে মানুহৰ প্ৰতি মই তোমা-লোকক জানিবলৈ দিম নে ?

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٤٢﴾

২২৩) যি মিছলীয়া পাপীষ্ঠ তেনে মানুহৰ প্ৰতি সিহঁত অৱতীৰ্ণ হয়।

تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٤٣﴾

২২৪) আৰু সিহঁতে ইফাল সিফালৰ পৰা শুনা অসাৰ কথা কাগত পেলায়; আৰু সিহঁতৰ বেছি ভাগেই মিছলীয়া।

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَذِبُونَ ﴿٤٤﴾

২২৫) আৰু কবিসকল; পথহাৰা-সকলহে সিহঁতৰ বেছিকৈ অনুসৰণ কৰে।

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٤٥﴾

২২৬) তুমি লক্ষ্য কৰা নাই নে (কল্পনাৰ) নানা উপত্যকাত সিহঁত বিবুদ্ধি হৈ ঘূৰি ফুৰে ?

الْمُتَرَاتِنُهُمْ فِي كُلِّ وادٍ يَهيمُونَ ﴿٤٦﴾

২২৭) আৰু সিহঁতে যি উক্তি কাৰ্য্যত পৰিণত নকৰে তাকে (মুখেৰে) কয়।

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٧﴾

২২৮) সেইসকলক এৰি যিসকলে বিশ্বাস কৰে, আৰু সৎকাৰ্য্য কৰে, আৰু আল্লাহক বেছিকৈ স্মৰণ কৰে; আৰু উৎপীড়িত হোৱাৰ পাছতহে

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ

আত্মৰক্ষা কৰে; আৰু অত্যাচাৰী
 সকলে আগলৈ জানিব পাৰিব,
 প্রত্যাবৰ্ত্তনৰ কেনে (নিকৃষ্ট) ঠাইলৈ ^{১০} ۞
 সিহঁতে প্রত্যাবৰ্ত্তন কৰিব।

أَيُّ مَنقَلَبٍ يَتَّقِلُونَ ۞

سُورَةُ النَّملِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ أَرْبَعٌ وَتِسْعُونَ آيَةً وَ سَبْعَةٌ رُكُوعَاتٍ

চূৰা- ২৭ AN-NAML

আন-নমল (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) ত্বা, ছীন
(পৰিত্ৰতা, শুনোতা)
এইবোৰ কোৰ-আনৰ আয়াতসমূহ;
সেই সুস্পষ্ট গ্ৰন্থৰ ।

طَسَّ تِلْكَ آيَاتِ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ
مُّبِينٍ ①

৩) যি পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু শুভ-
সংবাদ বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে ।

هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ②

৪) যিসকলে নমাজ প্ৰতিষ্ঠিত কৰে
আৰু জাকাত দান কৰে; আৰু
সেইসকলেই পৰলোকত
নিশ্চিতকৈ বিশ্বাস কৰে ।

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ③

৫) যিসকল পৰলোকত বিশ্বাস
নকৰে, আমি সিহঁতে কৰা কু-
কাৰ্যসমূহ সিহঁতৰ চকুত নিশ্চয়
শোভনীয় কৰিছোঁ; আৰু সিহঁতে
অন্ধৰ দৰে খেপিয়াই ফুৰে ।

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ
أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ④

৬) সিহঁতৰ নিমিত্তে আছে কঠোৰ
শাস্তি, আৰু পৰকালতো সিহঁত হ'ব
অধিক ক্ষতিগ্ৰস্ত ।

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ⑤

৭) আৰু বাস্তৱিকতে তোমাক
কোৰ-আনৰ শিক্ষা দিয়া হৈছে
সৰ্বজ্ঞানী, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞাতা আল্লাহৰ
সন্নিধানৰ পৰা ।

وَإِنَّكَ نَتَلَقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنِّ
حَكِيمٍ عَلِيمٍ ⑥

৮) চোৱাঁ, মুচাই নিজ পৰিয়ালক
কলে, মই নিশ্চয় অগ্নি দেখিবলৈ
পাইছোঁ, তাৰ বিষয়ে (সঠিক)

إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا ⑦

সংবাদ মই অনতিবিলম্বে লৈ আহোঁগৈ নাইবা তোমালোকৰ কাৰণে জ্বলন্ত এঙাৰ এডোখৰ আনিম, যাতে তাৰ দ্বাৰা অগ্নিৰ তাপ ল'ব পাৰা।

৯) পিছত যেতিয়া তেওঁ সেই অগ্নিৰ ওচৰ পালেগৈ, ঐশ্বৰিক বাক্য এফাকি শুনা গ'ল; অতি মঙ্গলময়, যিজন অগ্নিৰ সন্ধানত, আৰু অগ্নিৰ চাৰিওফালে যিসকলে; প্রকৃততে বিশ্বজগতৰ প্ৰতিপালক পৰম পৰিত্ৰ।

১০) হে মুচা, নিশ্চয় মইয়ে আল্লাহ, সৰ্বশক্তিমান, সৰ্বজ্ঞানী।

১১) এতিয়া তুমি তোমাৰ লাখুটিডাল নিশ্কেপ কৰা চোন। তেওঁ তেনে কৰাৰ পাছত সেই লাখুটিডাল বগাই যাব লাগিলে যেন ই এডাল সাপ; তেওঁ পিছ হোঁহঁকি আঁতৰি গ'ল আৰু ঘূৰিও নাচালে। (আমি মাত দিলোঁ) হে মুচা, ভয় নকৰিবা; বাস্তৱতে মোৰ সন্নিধানত ৰচুলসকলৰ একো ভয় নাই।

১২) আন কি, এনেজনৰো একো ভয় নাই যিজনে অন্যায় কৰাৰ পাছত অমঙ্গলৰ পৰিবৰ্ত্তে মঙ্গল কৰিব লাগি যায়, কিয়নো মই নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰমদানশীল।

১৩) আৰু তুমি তোমাৰ হাত এখন সোমোৱাই নিজ বুকুত ৰাখা; হাতখন উজ্জ্বল হৈ ওলাব, কোনো প্ৰকাৰ ব্যাধিৰ চিন নোহোৱাকৈ। ফিৰাউন আৰু তেওঁৰ সম্প্ৰদায়ৰ কাৰণে যি ন-টি নিদৰ্শন নিৰ্ণয় কৰা হৈছে, এই দুইটি তাৰে অন্তৰ্ভুক্ত; বাস্তৱিকতে সিহঁত অবাধ্য লোক।

سَاتِيكُمْ مِنْهَا جَبْرًا أَوْ آتِيكُمْ بِسَهَابٍ
قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٩﴾

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ
فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا ۗ وَسُبْحَانَ اللَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

يُمُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١﴾

وَأَلْقِ عَصَاكَ ۗ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ
كَأَنَّهُهَا جَانٌّ وَلِي مُدَبِّرًا ۗ وَلَمْ يَعْقِبْ
يُمُوسَىٰ لَّا تَخَفْ ۗ إِنِّي لَا يَخَافُ
لَدَى الْمُرْسَلُونَ ﴿١٢﴾

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلْ حَسُنًا بَعْدَ سَوْءٍ
فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٣﴾

وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ
بَيضًا مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ ۗ فِي تِسْعِ آيَاتٍ
إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا فَسِقِينَ ﴿١٤﴾

১৪) পিছত সিহঁতৰ ওচৰলৈ আমাৰ জলজলীয়া নিদৰ্শনসমূহ অহাত সিহঁতে এই আশাৰ কথা মাথোন কলে, (এইবোৰৰ) প্ৰত্যেকটো প্ৰকাশ্য কুহক ভিন্ন একো নহয়।

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا
هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٤﴾

১৫) আৰু অন্যায় আৰু অহঙ্কাৰ কৰি সিহঁতে সেইবোৰ নিদৰ্শন অস্বীকাৰ কৰিলে, অথচ এইবোৰৰ সত্যতা সিহঁতৰ অন্তৰসমূহে ভালকৈ অনুভৱ কৰিছিল; সেই দেখি তুমি চিন্তা কৰি চোৱাঁ, যিসকলে অশান্তি সৃষ্টি কৰিছিল শেহত সিহঁতৰ কি দশা হ'ল।

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ
ظُلْمًا وَعُلُوًّا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٥﴾

১৬) আৰু (মন কৰা) স্বৰূপতে দাউদ আৰু চুলেইমানক আমি জ্ঞান দান কৰিছিলোঁ; আৰু উভয়ে (তাৰ বাবে শলাগ লৈ) কৈছিল, সকলো প্ৰশংসা সেই আল্লাহৰ নিমিত্তে যিজনে বিশ্বাস স্থাপনকাৰী সেৱকসকলৰ বহুতৰে ওপৰত আমাক শ্ৰেষ্ঠ কৰিছে।

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا
وَقَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى
كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾

১৭) আৰু দাউদৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ল চুলেইমান; আৰু তেওঁ কৈছিল, হে লোকসকল, আমাক পক্ষীৰ বাক্যৰ অৰ্থ শিকোৱা হৈছে আৰু সমগ্ৰ (লাগতিয়াল) বস্তু আমাক (প্ৰচুৰ পৰিমাণে) দিয়া হৈছে; বাস্তৱিকতে, এনে দান আল্লাহৰ প্ৰকাশ্য অনুগ্ৰহ।

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
عُلِّمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ ۗ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾

১৮) আৰু চুলেইমানৰ অধীনত জিন আৰু মানৱ আৰু পক্ষী দ্বাৰা (বিৰাট) সেনাবাহিনী গঠন কৰা হৈছিল; পিছত সেই সমগ্ৰ সৈন্যদলক শ্ৰেণীমতে বিভক্ত কৰা হৈছিল।

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِبِّ
وَإِلَاسٍ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٨﴾

১৯) যেতিয়া সিহঁত নমল জাতি বাস কৰা উপত্যকা পালেহি এজনী নমলে (চিঞৰ মাৰি) কলে, হে নমল জাতি,

حَتَّىٰ إِذَا اتَّوَا عَلَىٰ وَادِ الثَّمَلِ ۗ قَالَتْ
نَمْلَةٌ ۚ يَا أَيُّهَا الثَّمَلُ ادْخُلُوا مَسْكِنَكُمْ ۚ

তোমালোক নিজ ঘৰবোৰৰ ভিতৰলৈ ততালিকে সোমাই যোৱা, চুলেইমান আৰু তেওঁৰ সেনাদল তোমালোকক যেন নজনাকৈ গচকি আহি-নিহত নকৰে।

لَا يَحِطْمَنَّكُمْ سَلِيمٌ وَجُودُهُ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٩﴾

২০) তাইৰ মাত কাণত পৰিলত, চুলেইমানে মিচিকিয়ালে আৰু তেওঁ এইদৰে (আল্লাহৰ ওচৰত) প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, হে মোৰ প্ৰভু, তুমি মোৰ প্ৰতি আৰু মোৰ পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি যি অনুগ্ৰহ বৰ্ষণ কৰিছা সেই অনুগ্ৰহৰ বাবে মই যেন তোমাৰ ওচৰত কৃতজ্ঞ হৈ থাকিব পাৰো, আৰু তুমি যি ন্যায় কাৰ্য্যত সন্তুষ্ট মই যেন তাকে কৰিব পাৰো, এনে শক্তি মোক দান কৰা। আৰু তোমাৰ কৰুণা গুণে মোক তোমাৰ ধৰ্মপৰায়ণ সেৱকসকলৰ অন্তৰ্গত কৰি লোৱা।

فَتَبَسَّ صَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ
أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي
أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ
صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ
فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু তেওঁ পক্ষী (সদৃশ) দলক (আশ্বাৰোহী সেনাক) পৰিদৰ্শন কৰাত কলে, হৃদহৃদক মই দেখা নাই। ইয়াৰ কাৰণ কি? সি (আজি) অনুপস্থিতি সকলৰ মাজৰ নে?

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى
الْهُدُودَ ۗ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢١﴾

২২) তাক মই কঠোৰ শাস্তি দিম, নাইবা মৃত্যুদণ্ড দিম। যদিহে সি (অনুপস্থিতিৰ) সন্তোষজনক প্ৰমাণ দিব নোৱাৰে।

لَأَعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَذْبَحَنَّهُ
أَوْ لِيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَنِ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾

২৩) আৰু বেছি সময় নাযাওঁতে সি (উপস্থিত হ'লহি আৰু চুলেইমানক) কলে, যি তোমাৰ অবিদিত তাৰ সকলোখিনি মই জানি আহিছোঁ, আৰু চাবা নগৰৰ পৰা মই তোমাৰ নিমিত্তে সুনিশ্চিত সংবাদ আনিছোঁ।

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطَّتْ
بِمَالِمْ تُحِطُّ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ
بِنَبَأٍ يَقِينٍ ﴿٢٣﴾

২৪) স্বৰূপতে মই গৈ দেখিলোঁ সিহঁতৰ (চাৰা বাসীলোকৰ) ওপৰত এজনী তিৰোতাই ৰাজত্ব কৰি আছে, আৰু তাইক (আল্লাহৰ ফালৰ পৰা) প্ৰচুৰ সম্বল প্ৰদান কৰা হৈছে, আৰু তাই এখন মহান সিংহাসনৰ গৰাকী।

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٤﴾

২৫) মই দেখিলোঁ সেই ৰাণীয়ে আৰু তাইৰ লোকসকলে সূৰ্য্যক প্ৰণিপাত কৰে, আৰু সিহঁতৰ এনে কাৰ্য্যসমূহ চয়তানে সিহঁতৰ চকুত সুসজ্জিত কৰি তুলিছে, আৰু (সৰল) বাটৰ পৰা সিহঁতক প্ৰতিৰোধ কৰিছে; গতিকে সিহঁতে সুপথে চলিব পৰা নাই।

وَجَدْتُهُمْ وَاقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ
فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٥﴾

২৬) তাৰ ফলত সিহঁতে আল্লাহক সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত নকৰে, যিজনে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত যি অদৃশ্য সকলো উলিয়াই আনে, আৰু যিজনে তোমালোকে যি গোপন কৰা আৰু যি প্ৰকাশ্যে কৰা আটাইবিলাক জানে।

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ
وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٦﴾

২৭) তেওঁৱেই আল্লাহ; তেওঁ ভিন্ন আন উপাস্য নাই; তেওঁৱেই মহান সিংহাসনৰ গৰাকী।

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ﴿٢٧﴾

২৮) চুলেইমানে কলে, তুমি সঁচা বাতৰি দিছা নে তুমি মিছলীয়া সকলৰ এজন, আমি অলপতেই জানিব পাৰিম।

قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ
مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٨﴾

২৯) মোৰ এই পত্ৰ লৈ যোৱা, আৰু তেওঁলোকৰ হাতত দিয়া, পিছত তেওঁলোকৰ পৰা নিলগ হৈ অপেক্ষা কৰিবা। জানোচা তেওঁলোক পত্ৰৰ উত্তৰ দিয়ে।

إِذْهَبْ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ
تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾

৩০) (পত্ৰ পাই) বাণীয়ে (দৰবাৰী সকলক) কলে, হে মোৰ মুখিয়াল বিষয়াসকল, মোৰ প্ৰতি এখন সন্মানজনক পত্ৰ প্ৰেৰণ কৰা হৈছে।

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُو الْإِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ
كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿٣٠﴾

৩১) সঁচাকৈয়ে পত্ৰখন আনিছে চুলেইমানৰ দৰবাৰৰ পৰা, আৰু ই এইদৰে আৰম্ভ হৈছেঃ পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাহৰ নামত।

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣١﴾

৩২) মোৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকে আক্ৰমণ নচলাবা, বৰং মোৰ ওচৰলৈ আহি আত্মসমৰ্পণ কৰা।

أَلَا تَعْلَمُونَ أَنَّكُمْ تُكْفَرُونَ ﴿٣٢﴾

৩৩) বাণীয়ে কলে, হে দৰবাৰী বিষয়াসকল, মোৰ এই কাৰ্য্য সম্বন্ধে তোমালোকৰ অভিমত মোক জানিবলৈ দিয়া; তোমালোকে উপস্থিত থাকি (পৰামৰ্শ নিদিয়া-লৈকে) মই কোনো (গুৰুত্বপূৰ্ণ) বিষয়ে শেষ মীমাংসা নকৰো।

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُو أَفْتُونِي فِي أَمْرِي
مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ﴿٣٣﴾

৩৪) তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, আমি বলী আৰু বীৰ বণুৱা, কিন্তু আদেশ দিয়াৰ গৰাকী তুমি; গতিকে তুমি ভাবি চোৱা (এই অৱস্থাত) কি আদেশ দিয়া যুগুত।

قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا الْقُوَّةِ وَأَوْلُوا بِأَسِ
شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانظُرِي
مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٤﴾

৩৫) বাণীয়ে কলে যেতিয়া ৰজাসকল (বিজয়ী হৈ) কোনো এখন নগৰত প্ৰবেশ কৰে, সেই নগৰক উচ্ছন্ন কৰি পেলায়, আৰু তাৰ গণ্য-মান্যসকলক অৱনমিত কৰে; আৰু এনে কাৰ্য্য কৰা সিহঁতৰ অভ্যাস।

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً
أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَةَ أَهْلِهَا
أَذَلَّةً ۗ وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٥﴾

৩৬) আৰু (প্ৰথমে) মই তেওঁলোকলৈ উপঢৌকন পঠাবলৈহে স্থিৰ কৰিছোঁ, পিছত দূতসকল কি সংবাদ লৈ উভতি আহে তাৰে অপেক্ষা কৰিম।

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنْظُرُهُ
بِمَا يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٦﴾

৩৭) পিছত চুলেইমানৰ ওচৰলৈ দূত এজন অহাত তেওঁ তাক কলে, তোমালোকে মোক সহায় কৰিবলৈ ধন- বস্তু আনিছা নে কি? কিন্তু যি সম্বল আল্লাই মোক প্ৰধান কৰিছে সি তোমালোকক দিয়া সম্বলতকৈ অনেক গুণে শ্ৰেষ্ঠ; অথচ যি উপটোকন তোমালোকে আনিছা সেইখিনিতেই তোমালোক উল্লাসিত।

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ اْتِمِدُّوْا نِي بِمَالٍ
فَمَا آتَىٰ اللّٰهُ خَيْرًا مِّمَّا آتٰكُمْ بَلْ اَنْتُمْ
بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُوْنَ ۝۳۷

৩৮) তুমি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ উভতি যোৱা, তোমাৰ পাছে পাছে আমিও নিশ্চয় এনে সেনাদল লৈ সিহঁতৰ সন্মুখীন হম যাৰ প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ সিহঁতৰ মুঠেই শক্তি নাই, আৰু সেই ঠাইৰ পৰা সিহঁতক অপমানৰ সৈতে উলিয়াই দিম; আৰু অৱশেষত সিহঁত অৱমানিত হৈ পৰিব।

اَرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَاْتِيَنَّهُمْ بِجُنُوْدٍ لَّا قِبَلَ
لَهُمْ بِهَا وَاَلْنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا اَذِلَّةً وَّهُمْ
صٰغِرُوْنَ ۝۳ۮ

৩৯) চুলেইমানে কলে, হে মোৰ মুখিয়াল বিষয়াসকল, তেওঁলোক মোৰ প্ৰতি আত্মসমৰ্পণ কৰিবলৈ অহাৰ আগতে তেওঁলোকৰ কোনো এজনে ৰাণীৰ নিমিত্তে এখন সিংহাসন মোৰ ওচৰলৈ লৈ আহিব পাৰিব নে?

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا ائِيْكُمْ يٰٓأَيُّهَا بَعْرِشَهَا
قَبْلَ اَنْ يَّاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ۝۳۹

৪০) জিনৰ সদৃশ ওখ বলৱান মানুহ এজনে কলে, তুমি এই ঠাই এৰি অইন ঠাইলৈ যোৱাৰ পূৰ্বেই মই সিংহাসন এখন লৈ আহিম; আৰু বাস্তৱিকতে, এই কাৰ্য্য সম্পন্ন কৰিবৰ ক্ষমতা মোৰ আছে, আৰু মই বিশ্বাসযোগ্য।

قَالَ عَفْرِيْتُ مِّنَ الْجِنِّ اَنَا اْتَيْتُكَ بِهٖ قَبْلَ
اَنْ تَقُوْمَ مِنْ مَّقَامِكَ ۚ وَاِنِّيْ عَلَيْهِ
لَقَوِيٌّ اٰمِيْنٌ ۝۴০

৪১) ধৰ্মগ্ৰন্থবিজ্ঞ এজন মানুহে কলে, তোমাৰ চকু টিপ মৰাতে (অতি শীঘ্ৰে) মই সিংহাসন এখন লৈ আহিম। অৱশেষত যেতিয়া

قَالَ الَّذِيْ عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتٰبِ اَنَا
اْتَيْتُكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ يَّرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ ۝۴۱

চুলেইমানে সিংহাসন এখন নিজৰ কাষত পাতি থোৱা দেখিবলৈ পালে, তেওঁ কলে, ই মোৰ প্ৰভুৰেই অনুগ্রহ; ইয়াৰ দ্বাৰা তেওঁ মোৰ পৰীক্ষা লৈছে, মই (তেওঁলোকৰ অনুগ্রহৰ বাবে) তেওঁৰ শলাগ লওঁ নে নলওঁ; আৰু যি তেওঁৰ শলাগ লয় সি (প্ৰকৃততে) নিজ আত্মাৰ (কল্যাণৰ) নিমিত্তেহে শলাগ লয়; আৰু যি শলাগ নলয় (সি যেন জানি ৰাখে) মোৰ প্ৰভু অভাৱহীন, সন্মানৰ গৰাকী।

৪২) তেওঁ কলে, যিখন সিংহাসন ৰাণীৰ নিমিত্তে আনিছা তাৰ ৰূপ পৰিৱৰ্তন কৰা যাতে আমি বুজিব পাৰো তাই সত্য কথা জানিব পাৰে নে সত্য ঢুকি নাপায়।

৪৩) পিছত ৰাণী অহাত তাইক প্ৰশ্ন কৰা হ'ল, তোমাৰ সিংহাসন এই প্ৰকাৰৰ নে? তেওঁ উত্তৰ দিলে, মোৰ সিংহাসনখন প্ৰায় এইখনৰেই নিচিনা। বাস্তৱতে ইতিপূৰ্বে আমাক (সত্যৰ) জ্ঞান দিয়া হৈছিল, আৰু আমি আত্মসমৰ্পণকাৰী হৈছিলোঁ।

৪৪) আৰু ৰাণীয়ে যে আল্লাহক এৰি অইনৰ উপাসনা কৰিছিল তাৰ পৰা চুলেইমানে তাইক নিবৃত্ত কৰিছিল; প্ৰকৃততে তাই (আগতে) আছিল অ বিশ্বাসী দলৰ অন্তৰ্ভুক্ত।

৪৫) তেওঁক কোৱা হ'ল, এই প্ৰাসাদৰ ভিতৰলৈ সোমাই যোৱা। তেতিয়া (সোমাই যাওঁতে, মজিয়াৰে তিৰ্বিৰণি) দেখি তাই তাত পানীৰ খাৰা বৈছে বুলি অনুমান কৰিলে, আৰু অতিশয় ব্যাকুল হৈ পৰিল। চুলেইমানে কলে কাঁচৰে নিমাৰ্গ কৰা প্ৰাসাদৰ মজিয়াহে

فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ
فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ؕ أَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ
وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ
كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ۝

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرُ أَتَهْتَدِي
أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ۝

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ
قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ ۗ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ
قَبْلُهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ۝

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ۝

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ ۗ فَلَمَّا رَأَتْهُ
حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا ۗ قَالَ
إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ ۗ قَالَتْ

জিলিকিছে; (ই পানী নহয়) ।
(সকলো কথা বুজি) বাণীয়ে কলে,
হে মোৰ প্ৰভু আল্লাহ, বাস্তৱতে মই
নিজ আত্মাৰ প্ৰতি অন্যায়
কৰিছিলোঁ আৰু এতিয়া
চুলেই মানক লগ লাগি বিশ্ব
ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালক আল্লাহৰ প্ৰতি
আত্মসমৰ্পণ কৰিলোঁ ।

৪৬) আৰু স্বৰূপতে ছামুদ জাতিৰ
ওচৰলৈ সিহঁতৰ নিজৰ ভ্ৰাতৃ
ছালেহক আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ,
এই আদেশ দি, তোমালোকে এক
আল্লাহৰ উপাসনা কৰা । কিন্তু চোৱাঁ,
সিহঁতে দুই দলত বিভক্ত হৈ
পৰস্পৰ বিবাদ কৰিব লাগিল ।

৪৭) তেওঁ কলে, হে মোৰ জাতি,
তোমালোকে মঙ্গলৰ আগতে
অমঙ্গল আনিবলৈ কিয় খৰ-খেদা
কৰিছা ? আল্লাহৰ পৰা কিয় ক্ষমা
ভিক্ষা নকৰা, যাতে তোমালোকৰ
প্ৰতি কৰুণা বৰ্ষণ কৰা হয় ।

৪৮) সিহঁতে উত্তৰ দিলে, আমাৰ যে
এতিয়া দুৰ্ভাগ্য ঘটিলে সি তোমাৰ
আৰু তোমাৰ সঙ্গীসকলৰ কাৰণে
হে । তেওঁ কলে, (নহয়) তোমা-
লোকৰ দুৰ্ভাগ্য আল্লাহৰ কাৰণ পৰা
সূচিত হৈছে, বৰং তোমালোক এনে
এটা জাতি যাৰ এতিয়া পৰীক্ষা লোৱা
হৈছে ।

৪৯) আৰু সেই নগৰত ন-জন
(অন্যায়কাৰী) মানুহ আছিল;
সেইকেইজনে দেশত অশান্তি সৃষ্টি
কৰি আছিল, আৰু (নিজৰ আৰু
সমাজৰ) সংশোধন কৰা নাছিল ।

৫০) সিহঁতে কলে, তোমালোকে
আল্লাহৰ নাম লৈ ইজনে সিজনৰ
সন্মুখত শপত খোৱা,— নিশ্চয় আমি

رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ

سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ آخَاهُمْ صَالِحًا

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَأِذَا هُمُ فَرِيقَانِ
يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٧﴾

قَالَ يَوْمَ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ

الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿٤٨﴾

قَالُوا الظُّمَيْرُ نَابِكُ وَبِمَنْ مَعَكَ ۗ قَالَ

ظَهَرَ كُفْرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
تُفْتَنُونَ ﴿٤٩﴾

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ

فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٥٠﴾

قَالُوا اتَّقِ اللَّهَ يَا اللَّهُ لِنَبِيِّنَاهُ وَأَهْلِهِ ثُمَّ

নিশা থাকোতেই ছালেহ আৰু তেওঁৰ গোটেই পৰিয়ালক হঠাতে আক্ৰমণ কৰিম; তাৰ পিছত (সোধ-পোছ হলে) তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰীক আমি ইয়াকে কম, তেওঁৰ পৰিয়াল কেনেকৈ নিহত হ'ল আমি চকুৰে দেখা নাই; আৰু বাস্তৱিকতে আমি সঁচা কথাহে কৈছোঁ।

لَنَقُولَنَّ لَوْلِيَّيْهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ
وَإِنَّا لَصٰدِقُونَ ﴿٥١﴾

৫১) প্রকৃততে সিহঁতে এটা অভিসন্ধি পাতিছিল, আৰু আমিও (সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে) কৌশল সাজিলোঁ; আৰু সিহঁতে (তাৰ) গমকে নাপালে।

وَمَكْرُومًا مَّكْرًا وَمَكْرًا نَّمَكْرًا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥١﴾

৫২) গতিকে (এতিয়া) ভাবি চোৱা, সিহঁতৰ অভিসন্ধিৰ পৰিণাম কেনে হ'ল; সিহঁতক আৰু সিহঁতৰ সমস্ত জাতিটোকে আমি বিনাশ কৰিলোঁ।

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ ۗ إِنَّا
دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٢﴾

৫৩) পিছত সিহঁতে যি অন্যায় কৰিছিল তাৰ বাবে সিহঁতৰ আটাইবোৰ ঘৰবাৰী হেৰেপা খাই পৰি থাকিল; বাস্তৱতে এই ঘটনাত জ্ঞানবান লোকৰ নিমিত্তে নিশ্চয় নিদৰ্শন আছে।

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا ۗ إِن
فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٣﴾

৫৪) আৰু যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছিল আৰু আল্লাহক ভয় কৰিছিল সেইসকলক আমি ৰক্ষা কৰিলোঁ।

وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٤﴾

৫৫) আৰু (আমিয়ে প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ) লুতক; চোৱা, নিজৰ জাতিক তেওঁ কৈছিল, কি: তোমালোকে দেখাদেখিকৈ এনে কাৰ্য্য কৰিব লাগিছা নে যি নিতান্ত নিৰ্গত ?

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ
وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ ﴿٥٥﴾

৫৬) কি! তোমালোকে কাম প্ৰবৃত্তি চৰিতাৰ্থ কৰিবৰ অভিপ্ৰায়ে নাৰীসকলক এৰি পুৰুষসকলৰ ওচৰ

أَبْنَكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ

চাপাগৈ; নহয়, তোমালোকে এটা
(অতি) অজ্ঞ জাতি।

النِّسَاءُ ۖ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٦﴾

৫৭) কিন্তু তেওঁৰ জাতিৰ একেমাৰ
কথাৰ বাদে আন উত্তৰ নাছিল;
লুতৰ সন্তান-সন্ততিক তোমালোকে
নিজৰ নগৰৰ পৰা নিবাসিত কৰা;
বাস্তৱতে সিহঁতে (লোকক)
ইয়াকেহে দেখুৱাব ইচ্ছা কৰে
সিহঁত যেন অতি পৱিত্ৰ।

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَخْرِجُوا آلَ نُوحٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ
أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٥٧﴾

৫৮) পিছত আমি তেওঁক আৰু
তেওঁৰ গোটেই পৰিয়ালক বক্ষা
কৰিলোঁ, তেওঁৰ পত্নী ভিন্ন; আমি
আগতে স্থিৰ কৰিছিলোঁ, তেওঁ যেন
পিছ পৰি থকা সকলৰ লগতে বৈ
যায়।

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۖ قَدَّرْنَا
مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٨﴾

৫৯) আৰু সিহঁতৰ ওপৰত আমি
ভীষণ বৰষুণ নমালোঁ। ভাৰি চোৱা,
যিসকলক সতৰ্ক কৰি দিয়া হৈছিল (৫৪)
অথচ অন্যায় আচৰণ সিহঁতে এৰি
দিয়া নাছিল) সিহঁতৰ ওপৰত এই
শিলাবৃষ্টি আছিল কেনে নিকৃষ্ট।

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ
الْمُنذِرِينَ ﴿٥٩﴾

৬০) তুমি কোৱা, সকলো প্ৰশংসা
আল্লাহৰ নিমিত্তে; আৰু তেওঁৰ যি
সেৱকসকলক তেওঁ বাছি লৈছে
সেইসকলৰ শান্তি; ভাবি চোৱা,
আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠতৰ নে সেইবিলাক
উপাস্য যিবিলাকক সিহঁতে আল্লাহৰ
সমানে পাতি লৈছে।

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ
اصْطَفَىٰ ۗ اللَّهُ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾

বিশ পাৰা

-আম্মান খালাকাছ ছামাওৱাতে-

৬১) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী
কোনে সৃজন কৰিছে, আৰু
আকাশৰ পৰা তোমালোকৰ নিমিত্তে
বৰষুণ কোনে নমাইছে? আৰু তাৰ

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ
لَكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً ۖ فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ

দ্বাৰা সুন্দৰ মনোৰম উদ্যানসমূহ
আমিয়ে উৎপাদন কৰিছোঁ;
সেইবিলাকৰ গছ-গছনিও উৎপন্ন
কৰা তোমালোকৰ সাধ্য নাই; কি,
আল্লাহৰ সঙ্গী স্বৰূপ আন উপাস্য
থাকিব পাৰে নে? কেতিয়াও নহয়,
প্রকৃততে সিহঁত সীমালঙ্ঘনকাৰী
লোক।

৬২) কোনে পৃথিৱীক সংস্থাপিত
কৰিছে, আৰু তাৰ মাজেদি
জুৰিবিলাক প্রবাহিত কৰিছে, আৰু
তাৰ ওপৰত স্থাপিত কৰিছে
পৰ্বতমালা? আৰু দুখন সাগৰৰ
মাজত কোনে অববোধ সৃষ্টি
কৰিছে; কি! আল্লাহৰ সঙ্গী স্বৰূপ
আন উপাস্য থাকিব পাৰেনে?
কেতিয়াও নোৱাৰে; প্রকৃততে
সিহঁতৰ সবহ ভাগেই অজ্ঞান।

৬৩) যিজনে নিৰুপায় হৈ তেওঁৰ
ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰে সেইজনক
প্ৰাৰ্থনাৰ প্ৰত্যুত্তৰ কোনে দিয়ে আৰু
কোনে অমঙ্গল দূৰীভূত কৰে, আৰু
পৃথিৱীৰ উত্তৰাধিকাৰী তোমা-
লোকক কোনে কৰে? কি! আল্লাহৰ
সঙ্গী স্বৰূপ আন উপাস্য থাকিব
পাৰে নে? অতি তাকৰহে উপদেশ
তোমালোকে গ্ৰহণ কৰা।

৬৪) স্থল আৰু জলৰ গভীৰ
অন্ধকাৰৰ মাজেদি তোমালোকক
কোনে পথ-প্ৰদৰ্শন কৰে, আৰু
নিজস্ব কৰুণাৰ আগতে শুভ-
সংবাদৰ সূচনাক্ৰমে মলয়া বতাহ
কোনে বলায়? কি! আল্লাহৰ সঙ্গী
ৰূপে আন উপাস্য হ'ব পাৰে নে?
সিহঁতে যাক আল্লাহৰ সমানে উপাস্য
পাতিছে তাতোকৈ আল্লাহ বহুত
উর্দ্ধত।

ذَاتَ بَهْجَةٍ ۙ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُبْشِرُوا
شَجَرَهَا ۗ ؕ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ
يَعْدِلُونَ ۗ ۝۱۱

أَمْ مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلْفَهَا
أَنْهْرًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ
الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ ؕ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ
بَلَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۗ ۝۱۲

أَمْ مَنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ
وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ
الْأَرْضِ ۗ ؕ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ
قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ۗ ۝۱۳

أَمْ مَنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيْحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ ۗ ؕ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ
يُشْرِكُونَ ۗ ۝۱۴

৬৫) এই জগত কোনে সৃষ্টি কৰিছে; পিছত তাকে কোনে পুনৰায় উদ্ভৱ কৰে; আৰু আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ পৰা তোমালোকক কোনে উপজীৱিকা প্ৰদান কৰে? কি! আল্লাহৰ সসী স্বৰূপ আন উপাস্য হ'ব পাৰে নে? তুমি কোৱা, তোমালোকে (ইয়াৰ) প্ৰমাণ উপস্থিত কৰা, যদিহে তোমালোকে সত্যবাদী হোৱা।

৬৬) তুমি কোৱা, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ অদৃশ্যৰ বিষয়ে আল্লাহৰ বাহিৰে আন কাৰো জ্ঞান নাই; আৰু সিহঁতৰ কেতিয়া পুনৰুত্থান হ'ব তাকো সিহঁতে নাজানে।

৬৭) প্ৰকৃত কথা এই, পৰকালৰ বিষয়লৈকে সিহঁতৰ জ্ঞানে ঢুকি নাপায়; বৰং সেই বিষয়ে সিহঁত সংশয়ত পৰি আছে; বৰং, সেই বিষয়ে সিহঁত সমূলি অন্ধ।

৬৮) আৰু অবিশ্বাসী সকলে কয়, কি! আমি আৰু আমাৰ পিতৃ-পুৰুষসকলে মাটিত বিলীন হৈ যোৱাৰ পিছতো সঁচাকৈয়ে আমাৰ পুনৰুত্থান হ'বনে?

৬৯) স্বৰূপতে পূৰ্বেও আমাৰ প্ৰতি আৰু আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ প্ৰতি এই ধৰণৰ অস্বীকাৰ কৰা হৈছিল; ই প্ৰাচীন লোকৰ কাহিনী মাথোন।

৭০) তুমি কোৱা, তোমালোকে পৃথিৱীত পৰিভ্ৰমণ কৰা গৈ, পিছত চিন্তা কৰি চোৱা, দোষীসকলৰ শেষ পৰিণাম কেনে হৈছিল।

৭১) আৰু সিহঁতৰ কাৰণে তুমি বেজাৰ নকৰিবা; আৰু সিহঁতে যে (তোমাৰ বিৰুদ্ধে) কুমন্ত্ৰণা কৰে,

أَمْ مَنْ يَبْدُوُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ قُلُّ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥﴾

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ
يُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾

بَلِ ادْرِكْ عِلْمَهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ
فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿١٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا كُنَّا تُرَابًا
وَأَبَاؤُنَا إِنَّا لَمُخْرَجُونَ ﴿١٨﴾

لَقَدْ وُعِدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ
إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠﴾

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ

তাৰ বাবে মন সঙ্কুচিত নকৰিবা।

مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧١﴾

৭২) আৰু সিহঁতে সোধে, এই অঙ্গীকাৰ পূৰ্ণ হ'বৰ সময় কেতিয়া, যদিহে তোমালোকে সত্যবাদী হোৱা।

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧٢﴾

৭৩) তুমি কোৱা, যি শাস্তিলৈ তোমালোকে খৰখেদা কৰিছা, হ'ব পাৰে তাৰ কিছুভাগ তোমালোকৰ ওচৰ চাপেহি লাগে।

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٣﴾

৭৪) আৰু বাস্তৱিকতে, মানৱৰ প্ৰতি তোমাৰ প্ৰভু কৃপালু; কিন্তু সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ নকৰে।

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٤﴾

৭৫) আৰু সিহঁতৰ অন্তৰসমূহে যি গোপন কৰি ৰাখে আৰু যি প্ৰকাশ কৰে সকলো তোমাৰ প্ৰভুৱে নিশ্চয়কৈ জানে।

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٥﴾

৭৬) আৰু আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ মাজত এনে কোনো গুপ্ত বিষয় নাই যি (আল্লাহৰ) সুস্পষ্ট গ্ৰন্থত আদিত লিপিবদ্ধ হোৱা নাই।

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٦﴾

৭৭) বাস্তৱতে ইস্ৰাইল বংশৰ লোকে যি কথাত পৰস্পৰ বিৰোধ কৰিছিল তাৰ সৰহভাগকে এই কোৰ-আন খনে তেওঁলোকৰ আগত স্পষ্ট ভাৱে বৰ্ণনা কৰিছে।

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَتْلُوعَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٧﴾

৭৮) আৰু নিশ্চয় এই কোৰ-আন বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু (আল্লাহৰ) কৰুণা।

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

৭৯) তোমাৰ প্ৰভুৱে সিহঁতৰ মাজত মীমাংসা কৰিব নিজস্ব অভ্ৰান্ত বিচাৰ শক্তিৰ দ্বাৰা; তেওঁৱেই শ্ৰেষ্ঠ শক্তিশালী, সৰ্বজ্ঞাত।

إِنَّ رَبَّكَ يَفْضِلُ بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٩﴾

৮০) গতিকে তুমি আল্লাহৰ প্ৰতি নিৰ্ভৰশীল হোৱা; নিশ্চয় তুমি প্ৰকাশ্য সত্যৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত।

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٨٠﴾

৮১) বাস্তৱিকতে যি নিজীৱ তাক তুমি কোনো কথাৰে শুনাৰ নোৱাৰা, আৰু যিসকল বধিৰ সিহঁতৰ কাণতো (আল্লাহৰ) সংবাদ পেলোৱা ব্যৰ্থ চেষ্টা, কিয়নো সিহঁত পিঠি দেখুৱাই ঘূৰি যায়।

إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلُوا مَدْبِرِينَ ﴿٨١﴾

৮২) আৰু যিসকল দৃষ্টিহীন সিহঁতক বিপথৰ পৰা তুমি পোন বাটলৈ আনিব নোৱাৰা; কেৱল সেই সকলৰহে (আমাৰ বাণী) কৰ্ণগোচৰ কৰিব পাৰা যিসকলে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহত বিশ্বাস স্থাপন কৰে, কিয়নো সেই সকল আত্মসমৰ্পণকাৰী।

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيٰ عَنْ صُلَّتِهِمْ ۗ إِنَّ تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٢﴾

৮৩) আৰু যেতিয়া সিহঁতৰ সন্মুখে (আমাৰ) বাণী পূৰ্ণ হ'বৰ সময় পাবহি, আমি মাটিৰ পৰা এনে এটা জীৱ উলিয়াম যি সিহঁতক আহত কৰিব; ইয়াৰ কাৰণ এই সেই মানুহবোৰে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহত নিশ্চিতকৈ বিশ্বাস নকৰে।

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٣﴾

৮৪) আৰু সেই দিনা প্ৰত্যেক সম্প্ৰদায়ৰ পৰা এনেসকল লোকক আমি সমবেত কৰিম যিসকলে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা বুলি ভাবিছিল; পিছত সেই সকলক শ্ৰেণীবদ্ধ কৰি (আমাৰ সন্মুখত) থিয় কৰোৱা হ'ব।

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكْذِبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٤﴾

৮৫) যেতিয়া সিহঁত (আল্লাহৰ সন্মুখত) উপস্থিত হ'ব, তেওঁ প্ৰশ্ন কৰিব, তোমালোকে মোৰ নিদৰ্শন সমূহক মিছা ভাবি অগ্ৰাহ্য কৰিছিল।

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أُمَّةٌ وَقَالَ أَسْمَاءُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ كُذِّبْتُمْ بِآيَاتِنَا وَلَمْ

নে ? অথচ তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰিছিল তাৰ নিজ জ্ঞানেৰে উপলব্ধি কৰা নাছিল।

تَحِيظُوا بِهَا عِلْمًا أَمَا ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

৮৬) আৰু সিহঁতে যে অন্যায় কৰিছিল তাৰ বাবে (আল্লাহৰ) বাণী সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিপন্ন হ'ল; তাৰ ফলত সিহঁত নিমাত হৈ পৰি থাকিল।

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَبْطِئُونَ ﴿٨٦﴾

৮৭) সিহঁতে ভাবি নাচায় নে, আমি নিশা কৰিছোঁ যাতে সিহঁতে সেই সময়ত বিশ্ৰাম কৰিব পাৰে, আৰু দিন (সৃষ্টি কৰিছোঁ) পোহৰ দিবৰ কাৰণে ? নিশ্চয় যি লোকসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে সেইসকলৰ নিমিত্তে ইয়াত অৱশ্যে আছে বহু নিদৰ্শন।

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوفِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٧﴾

৮৮) আৰু সেই দিনা ফু মাৰি শিঙা বজোৱা হ'ব; ফলত আকাশমণ্ডলীত যি আছে আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলো ভয়ত বিহ্বল হৈ পৰিব সেইসকলৰ বাহিৰে যিসকলক আল্লাই ইচ্ছা কৰে; আৰু সকলো তেওঁৰ সন্মুখত উপস্থিত হ'ব বিনীত ভাৱে।

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ۗ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دُخْرِينَ ﴿٨٨﴾

৮৯) আৰু যি পৰ্বতসমূহ দৃঢ়ৰূপে স্থিৰ হৈ আছে বুলি জ্ঞান কৰিছা তুমি দেখিবলৈ পাবা সেইবোৰ মেঘ চলা দৰে উৰি যাব লাগিছে; ই সেই আল্লাহৰ নিপুণ কাৰ্য্য যিজনে সকলো বস্তুৰে পূৰ্ণ বিকাশ কৰিছে, তোমালোকে যিহকে কৰা সেই সম্বন্ধে নিশ্চয় তেওঁ পৰিজ্ঞাত।

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرٌّ مَرَّ السَّحَابِ ۗ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْقَضَ كُلَّ شَيْءٍ ۗ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٩﴾

৯০) (শেষ বিচাৰৰ দিনা) যিজনে সৎকাৰ্য্য (পুণ্য) লৈ আহিব সেইজনৰ নিমিত্তে থাকিব তাতোকৈ উত্তম প্ৰতিদান; আৰু সেই দিনা আতুৰনিৰ পৰা তেওঁলোকে ৰক্ষা পাব ?

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ أَمْنُونَ ﴿٩٠﴾

৯১) কিন্তু যিসকলে অসৎ কাৰ্য্য লৈ আহিব, সিহঁতক উবুৰিয়াই অগ্নিত নিক্ষেপ কৰা হ'ব; (আৰু সিহঁতক কোৱা হ'ব) তোমালোকে যি কু-কৰ্ম কৰিছিলো তাৰ প্ৰতিফল তোমালোকক ইয়াৰ বাহিৰে আৰু কি দিয়া হ'ব।

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ
فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٩١﴾

৯২) মোক ইয়াকে মাথোন আদেশ দিয়া হৈছে যে মই আৰাধনা কৰো এই পৰিত্ৰ নগৰৰ গৰাকী আল্লাহৰ, যিজনে ইয়াক সন্মানিত কৰিছে; আৰু সকলো বিষয়ৰ তেওঁৰেই অধিকাৰী; আৰু মোক এই আদেশ দিয়া হৈছে, মই যেন আত্মসমৰ্পণকাৰী সকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত হওঁ।

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ
الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ
أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٢﴾

৯৩) আৰু মই যেন এই কোৰ-আন পাঠ কৰো; গতিকে যিজনে সুপথে চলে সেইজনে নিজ আত্মাৰ (মঙ্গলৰ) নিমিত্তেই সুপথে চলে; কিন্তু যিয়ে বিপথে যায় (তাক) তুমি কৈ দিয়া মই কেৱল সাৱধান কৰোঁতা হওঁ।

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا
يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا
أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٣﴾

৯৪) আৰু তুমি ইয়াকো কোৱা, সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী এক অদ্বিতীয় আল্লাহ; তেওঁৰেই নিজ নিদৰ্শনসমূহ তোমালোকক শীঘ্ৰেই দেখিবলৈ দিব; তেতিয়াহে সেইবোৰৰ চিন ধৰিব পাৰিবা আৰু তোমালোকে কৰা কাৰ্য্যৰ বিষয়ে তোমাৰ প্ৰভু কেতিয়াও আওকণীয়া নহয়।

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ
فَتَعْرِفُونَهَا ۗ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

سُورَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ تِسْعٌ وَثَمَانُونَ آيَةً وَتِسْعَةٌ رُكُوعَاتٌ

চূৰা-২৮

AL-QASAS

আল-কাছাছঃ বিৱৰণ
(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) ত্বা, ছীন, মীম ।

طسّم ②

পৰিত্ৰ, শ্ৰেষ্ঠ
শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা ।

৩) এইবোৰ সুস্পষ্ট
গ্ৰন্থৰ
আয়াতসমূহ ।

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ③

৪) যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে,
সেইসকলৰ নিমিত্তে মুচা আৰু
ফিৰাউনৰ ইতিবৃত্তৰ কিছুভাগ আমি
তোমাৰ আগত বৰ্ণনা কৰিছোঁ সত্যৰ
সৈতে ।

تَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ④

৫) বাস্তৱিকতে ফিৰাউন দেশত
নিজৰ আধিপত্য বিস্তাৰ কৰিছিল,
আৰু তাৰ অধিবাসী জনসাধাৰণক
ভিন্ ভিন্ দলত বিভক্ত কৰি সিহঁতৰ
এদলক নিৰুপায় শক্তিহীন কৰিছিল;
সিহঁতৰ ল'ৰা সকলক বধ কৰিছিল;
আৰু ছোৱালীসকলক জীয়াই
ৰাখিছিল; নিশ্চয় সি আছিল অশান্তি
সৃষ্টি কৰোঁতাসকলৰ এজন ।

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا
شِيَعًا يَسْتَضِعُّنَّ طَائِفَةً مِنْهُمْ
يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ
إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ⑤

৬) আৰু আমি ইচ্ছা কৰিছিলোঁ,
দেশত যিসকলক নিঃসহায় শক্তিহীন
কৰা হৈছিল সিহঁতৰ প্ৰতি অনুগ্ৰহ
প্ৰদৰ্শন কৰিম, আৰু সিহঁতকে
নেতৃত্ব দান কৰিম, আৰু সিহঁতক
(সেই দেশৰ) উত্তৰাধিকাৰী কৰিম ।

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُّوا فِي
الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أُمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ
الْوَارِثِينَ ⑥

৭) আৰু দেশত আমি সেইসকলক ক্ষমতা সম্পন্ন কৰিম; আৰু ফিৰাউন আৰু হামান আৰু সিহঁতৰ দুয়োৰে সৈন্যদলে সেইসকলৰ পক্ষৰ পৰা যি আপদ অহাৰ ভয় কৰিছিল তাকে সিহঁতক দেখিবলৈ দিম।

وَنُمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ
وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمَا مَا كَانُوا
يَحْذَرُونَ ﴿٧﴾

৮) আৰু মুচাৰ মাতৃক আমি প্ৰত্যাদেশ কৰিছিলোঁ, এই সন্তানটিক (পোনতে) তোমাৰ স্তন পান কৰিবলৈ দিয়া; পিছত তোমাৰ মনত যদি তাৰ প্ৰাণ হানিৰ আশঙ্কাৰ ভাব উদয় হয় তেন্তে কেঁচুৰাটিক নৈত পেলাই দিয়া আৰু তুমি কোনো ভয় নকৰিবা আৰু বেজাৰো নকৰিবা; আমি সেই সন্তানটিক (সময়ত) তোমাৰ কাষলৈ ওভতাই আনিম, আৰু আগলৈ তেওঁক বচুলসকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰিম।

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ
فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا
تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۚ إِنَّا رَأَيْنَاهُ إِلَيْكَ
وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨﴾

৯) পিছত ফিৰাউনৰ জ্ঞাতিৰ এগৰাকীয়ে কেঁচুৰাটিক (নৈৰ পৰা) তুলি আনিলে; তাৰ ফল এই হ'ল যে (কালচক্ৰত) মুচা সিহঁতৰ শত্ৰু আৰু শোকৰ কাৰণ হৈ পৰিল। নিশ্চয় ফিৰাউন আৰু হামানে আৰু দুয়োৰে সৈন্যদলে ডাঙৰ দোষ কৰিছিল।

فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا
وَحَرْنًا ۗ إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
كَانُوا خٰطِئِينَ ﴿٩﴾

১০) আৰু ফিৰাউনৰ পত্নীয়ে তেওঁক কৈছিল, আহা! কেঁচুৰাটিয়ে মোৰ আৰু তোমাৰ নয়ন শীতল কৰিব। ইয়াক কেতিয়াও বধ নকৰিবা; জানোচাইয়াৰ দ্বাৰা আমাৰ মঙ্গল সাধন হ'ব; নাইবা এইটিক আমি সন্তানৰূপে গ্ৰহণ কৰিম। এনে কাৰ্য্যৰ যে শেষ ফল কি হ'ব তাৰ অনুমানে সিহঁতে কৰিব পৰা নাছিল।

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتْ عَيْنِي
وَلَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ
نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠﴾

১১) কিন্তু মুচাৰ মাকৰ মন নিশ্চিত আছিল। তাইক বিশ্বাসীসকলৰ অন্তৰ্গত কৰিবৰ অৰ্থে আমি তাইৰ বুকু ডাঠ নকৰা হলে তাই মুচাৰ বিষয়ে গোপনীয় কথা প্ৰকাশ কৰি পেলালেহেঁতেন।

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِحًا ۖ إِنَّ
كَادَتْ لِتُبَدِّيَ بِهِ لَوْلَا أَنَّ رَبَّنَا
عَلَىٰ قُلُوبِنَا لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾

১২) আৰু মুচাৰ মাকে তেওঁৰ ভনীক কৈছিল, তুমি কেঁচুৰাটিৰ পিছে পিছে গৈ থাকা। গতিকে তেওঁ আঁতৰৰ পৰা এনেভাৱে তাৰ লক্ষ্য ৰাখি গৈ আছিল যে সিহঁতে অকণো গম নাপালে।

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ ۖ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ
جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾

১৩) আৰু তাৰ নিমিত্তে ধাইৰ দ্বাৰা স্তনপান আগৰে পৰা আমি নিষিদ্ধ কৰিছিলোঁ। অৱশেষত মুচাৰ ভনীয়ে কলে, মই তোমালোকক এনে এটা পৰিয়ালৰ নিৰ্দেশ দিম নে যি তোমালোকৰ হৈ কেঁচুৰাটিৰ পোহপালৰ ভাৰ ল'ব, আৰু তাৰ কাৰণে যথোচিত যত্নবান হ'ব।

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ
هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ
لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِحُونَ ﴿١٣﴾

১৪) পিছত (এই কৌশলেৰে) শিশুটিক তাৰ মাতৃৰ কাষলৈ আমি ওভতাই আনিলাঁ, যাতে তাইৰ নয়ন শীতল হয় আৰু যাতে তাই শোক অনুভৱ নকৰে, আৰু যাতে তাই জানিব পাৰে, আল্লাহৰ প্ৰতিশ্ৰুতি সত্য। কিন্তু সিহঁতৰ বেছি ভাগৰেই প্ৰকৃত জ্ঞান নাই।

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَىٰ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا
تَحْزَنَ ۚ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

১৫) আৰু যেতিয়া তেওঁ (মুচা) যৌৱন প্ৰাপ্ত হ'ল আৰু পূৰ্ণ বয়সত উপনিত হ'ল, আমি তেওঁক দান কৰিলোঁ বিচাৰ-শক্তি আৰু জ্ঞান; আৰু এই দৰেই আমি প্ৰতিদান দিও সৎকৰ্মীসকলক।

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا
وَإِلْمًا ۖ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٥﴾

১৬) আৰু সেই নগৰৰ অধিবাসীসকল অসাৱধান থাকোতে তেওঁ তাৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিলে,

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ
أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هٰذَا

আৰু তাত দুজন মানুহে পৰস্পৰ যুঁজ কৰি থকা দেখিবলৈ পালে ; ইজন নিজৰে দলৰ; আৰু সিজন তেওঁৰ তেতিয়া তেওঁৰ দলৰ মানুহ জনে তেওঁৰ শত্ৰুদলৰ মানুহ জনৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ সহায় বিচাৰিলে । এনেতে মুচাই সেই জনক ভুকু এটা মাৰিলে; তাৰ ফলত সি মৃত্যুৰ মুখত পৰিল । তেওঁ কলে, চয়তানৰ (উদগনিত) কৰা কাৰ্য্যৰ প্ৰতিফল এইৰূপ; নিশ্চয় চয়তান মানুহৰ প্ৰকাশ্য শত্ৰু, (কিয়নো) সি মানুহক বিপথে পৰিচালিত কৰে ।

১৭) তেওঁ এইদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, হে মোৰ প্ৰভু, বাস্তৱতে মই নিজ আত্মাৰ প্ৰতি অন্যায়ে কৰিলোঁ ; এতিয়া তুমি মোক ক্ষমা দান কৰা । প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰি তেওঁক আল্লাই ক্ষমা দান কৰিলে; নিশ্চয় তেওঁৰেই শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল ।

১৮) (ইয়াৰ উপৰিও) তেওঁ কলে, হে মোৰ প্ৰভু, তুমি যে মোৰ প্ৰতি অনুগ্ৰহ কৰিছা, তাৰ বাবে(মই এই অঙ্গীকাৰ কৰিছোঁ) মই আগলৈ অপৰাধীলোকক সমৰ্থন নকৰো ।

১৯) তাৰ পিছত সেই নগৰত তেওঁ অৱস্থান কৰিছিল (বিপদৰ) আশঙ্কা কৰি, নিতান্ত সতৰ্ক হৈ । আগৰ দিনা যিজন মানুহে তেওঁৰ সহায় বিছাৰিছিল সেইজন আকস্মাৎ তেওঁক চিঞৰি মাতিবলৈ ধৰিলে । তাক মুচাই কলে, দেখাতে তুমি নিশ্চয় এজন বিভ্ৰান্ত পুৰুষ ।

২০) তেতিয়া যিজন দুয়োৰে শত্ৰু সেইজনক তেওঁ ধৰিবলৈ আগ বঢ়াত সি কলে হে মুচা, কালি তুমি এজনক হত্যা কৰিছিল; (আজিও)

مِنْ شَيْعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعَاثَهُ
الَّذِي مِنْ شَيْعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ
فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ هَذَا
مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ
مُبِينٌ ﴿١٧﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي
فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٧﴾

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ
ظَاهِرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا
الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ
قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٩﴾

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ
لَّهُمَا قَالَ يَمْوسَى أَتْرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا

তেনেকৈ মোক হত্যা কৰিবলৈ মনস্থ কৰিছা নে? তুমি কেৱল অত্যাচাৰীৰূপে দেশত ঘূৰিবলৈ মন মেলিছা; আৰু যি সকলে শান্তি স্থাপন কৰে সেইসকলৰ অন্তৰ্গত হ'বলৈ সমূলি ইচ্ছা নকৰা।

২১) আৰু সেই নগৰৰ সুদূৰ প্ৰান্তৰ পৰা মানুহ এগৰাকী লৰি আহি কলে, হে মুচা, সভাসদসকল তোমাৰ সম্বন্ধে পৰামৰ্শ কৰি ইয়াকে থিৰাং কৰিছে যে তোমাক সিহঁতে নিহত কৰিব; গতিকে তুমি এই নগৰৰ পৰা (ততালিকে) ওলাই যোৱা; মই নিশ্চয় তোমাৰ হিতাকাঙ্ক্ষীসকলৰ এজন।

২২) সেই কথা শুনি তেওঁ নগৰ খনৰ পৰা ওলাই গ'ল, বিপদৰ আশঙ্কা কৰি, ইফালে সিফালে লক্ষ্য ৰাখি। তেওঁ (আল্লাহৰ ওচৰত) প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, হে মোৰ প্ৰভু, এই অত্যাচাৰী জাতিৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা।

২৩) আৰু যেতিয়া মুচাই মদয়নলৈ যাবলৈ মন মেলিলে তেওঁ কলে, অতি সম্ভৱ মোৰ প্ৰভুৱে মোক সঠিক বাটেদি লৈ যাব।

২৪) আৰু যেতিয়া মদয়নৰ কূপ এটাৰ ওচৰ পালেগৈ, সেই ঠাইত তেওঁ এদল মানুহ দেখিবলৈ পালে; সিহঁতে নিজৰ ভেড়া ছাগলিক পানী খুৱাই আছিল আৰু সিহঁতৰ কাষতে দুই গৰাকী তিৰোতাক দেখিবলৈ পালে, সিহঁতে নিজৰ ভেড়া ছাগলী অঁতৰত ৰাখিবলৈ বাধ্য হৈছিল। তেওঁ সুধিলে, তোমালোকক কি লাগে কোৱা? তেতিয়া উভয়ে উত্তৰ

قَتَلْتَ نَفْسًا يَا لَأَمْسٍ ۗ إِنَّ تَرْيِدًا إِلَّا أَنْ
تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تَرْيِدُ أَنْ
تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿٢١﴾

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى
قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَائِكَةَ آمُرُونَ بِكَ
لِيُقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِلَىٰ لَكَ مِنَ
النَّصِيحِينَ ﴿٢٢﴾

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۗ قَالَ رَبِّ
نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٣﴾

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ
رَبِّيَ أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٤﴾

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ
النَّاسِ يَسْقُونَ ۗ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِم
أُمَّرَاتَيْنِ تَذُودَانِ ۗ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۗ

দিলে; এই ভেড়া বখীয়াসকলে নিজৰ ভেড়াপালক (পানী খুৰাই) আঁতৰাই নিনিয়ালৈকে আমি নিজৰ ভেড়া ছাগলীক পানী খুৰাব নোৱাৰিছোঁ, আৰু আমাৰ পিতা নিতান্ত বুঢ়া।

২৫) তেতিয়া তেওঁ সিহঁতৰ ভেড়া ছাগলীক পানী খুৰালে; তাৰ পিছত তেওঁ গছ এজোপাৰ ছাঁৰ পিনে পিছ হোঁহঁকি গল আৰু এইদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলেঃ হে মোৰ প্ৰভু, যি মঙ্গলৰ ভাগ তুমি মোক দান কৰিবা তাৰেই মই ভিখাৰী।

২৬) অৱশেষত দুয়োৰে এজনী (ঘৰৰ পৰা) তেওঁৰ ওচৰলৈ উভতি আহি লাজকুৰীয়া হৈ কলে, তুমি আমাৰ হৈ ভেড়া ছাগলীক যে পানী পান কৰোৱালা তাৰ উচিত প্ৰতিদান তোমাক নিশ্চয়কৈ দিবৰ অৰ্থে মোৰ পিতৃয়ে তোমাক আহ্বান কৰিছে। মুচা তেওঁৰ কাষলৈ আহি পূৰ্বে ঘটী সমগ্ৰ ঘটনা তেওঁৰ আগত বৰ্ণনা কৰিলে। (সকলো কথা শুনি) তেওঁ কলে, তুমি একো ভয় নকৰিবা; অন্যায়কাৰী লোকৰ পৰা তুমি ৰক্ষা পাল।

২৭) দুয়ো ভনীৰ মাজৰ এজনীয়ে কলে, হে মোৰ পিতা, নিশ্চয় (ঘৰৰ) কাম- কাজ কৰিবলৈ এজনক যদি নিযুক্তি কৰিব লগীয়া হয় এইজনৰ নিচিনা বলিষ্ঠ বিশ্বস্ত মানুহ হোৱায়ে উত্তম।

২৮) তেওঁ মুচাক কলে, স্বৰূপতে মই মোৰ এই দুইটি কন্যাৰ এজনীক তোমাক বিয়া দিবলৈ মন কৰিছোঁ; চৰ্ত এই থাকিব, তুমি আঠ বছৰ জুৰি মোৰ বন কৰিবা; কিন্তু যদি দহ বছৰ

قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ ۖ
وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ۙ

فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ۙ

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ
قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ
مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ
عَلَيْهِ الْقِصَصَ ۗ قَالَ لَا تَخَفْ ۙ
نَجَّوْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۙ

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ
خَيْرَ مَنْ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ۙ

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِكَ
بِابْنَتِي هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حِجَابٍ
فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا

পূৰ্ণ কৰি দিয়া তেন্তে ই তোমাৰ ইচ্ছা; আৰু তোমাক কষ্ট দিবলৈ মোৰ মুঠেই ইচ্ছা নাই; আল্লাহৰ ইচ্ছাত আগলৈ তুমি দেখিবলৈ পাবা মই এজন সদয় ব্যৱহাৰ কৰোঁতা মানুহ।

২৯) মুচাই কলে, মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত এই চুক্তি স্থিৰ হ'ল, এই দুটা নিৰ্দিষ্ট কালৰ যেই সেই এটা মই পূৰ্ণ কৰিম; মোৰ প্ৰতি যেন একো অন্যায় কৰা নহয়; বাস্তৱতে আমি দুয়ো যে (আজি) অস্বীকাৰবদ্ধ হ'লোঁ তাৰ সম্পাদন কৰোঁতা আল্লাহ।

৩০) পিছত যেতিয়া মুচাই অস্বীকৃত সময় সম্পূৰ্ণ কৰিলে, আৰু নিজৰ পৰিয়ালক লগত লৈ ভ্ৰমণৰ্থে যাত্ৰা কৰিলে, তেওঁ অগ্নি দেখিবলৈ পালে তুৰ পৰ্বতৰ নামনিত। তেওঁ নিজ পৰিয়ালক কলে, তোমালোকে ইয়াত অপেক্ষা কৰা; সঁচাকৈয়ে মই অগ্নি দেখিবলৈ পাইছোঁ; অতি সম্ভৱ মই তাৰ সম্ভেদ লৈ আহিব পাৰিম, নাইবা এঙাৰ এটুকুৰাকে আনিব পাৰিম যাতে তোমালোকে জুই ধৰি তাপ ল'ব পাৰা।

৩১) যেতিয়া তেওঁ অগ্নিৰ ওচৰ পালেগৈ, সেই উপত্যকাৰ সোঁ পাৰ্শ্বৰ মঙ্গলেৰে পৰিপূৰ্ণ এঠাইত গছ এজোপাৰ ফালৰ পৰা তেওঁক এইদৰে আহ্বান কৰা হ'ল, হে মুচা নিশ্চয় মইয়ে আল্লাহ, বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালক।

৩২) আৰু আদেশ হ'ল, তুমি নিজৰ লাখুটিডাল (মাটিত) দলিয়াই পেলোৱা। তেনে কৰাত তেওঁ সেই লাখুটিডাল সাপৰ দৰে লৰি যোৱা

أَرِيدُ أَنْ أَسُقِيَكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ
اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٨﴾

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ
قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا
نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٩﴾

فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ
آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ
لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي
آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذُوعٍ مِّنَ النَّارِ
لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٣٠﴾

فَلَمَّا آتَتْهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ
فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ
يُمُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣١﴾

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ
كَأَنَّهُ جَائِنٌ وَّلِيٌّ مُّذْبِرٌ أَوْلَمُ يُعَقِّبُ

দেখিবলৈ পালে; তেওঁপিছ হোঁহঁকি
আঁতৰ হ'ল, আৰু ভয়ত পিছলৈ
ঘূৰিও নাচালে। (মই মাত দিলোঁ) হে
মুচা, আগ বাঢ়ি আহাঁ আৰু ভয়
নকৰিবা; নিশ্চয় তুমি নিৰাপদে থকা
সকলৰ মাজৰ।

৩৩) তোমাৰ হাত এখন নিজৰ বুকুত
ঘঁহা; হাতখন উজ্জ্বল হৈ ওলাব,
কোনো প্ৰকাৰ ব্যাধিৰ চিন নথকাকৈ;
আৰু ভয় দূৰ কৰিবৰ অৰ্থে তোমাৰ
বাহু নিজ কাষত (ভালকৈ) ঘঁহি
লোৱা। বাস্তৱতে ফিৰাউন আৰু
তেওঁৰ মুখিয়াল বিষয়াসকলৰ প্ৰতি
এই দুইটি জ্বলন্ত প্ৰমাণ; সিহঁত
নিশ্চয় এটা ভ্ৰষ্টাচাৰী জাতি।

৩৪) তেওঁ কলে, হে মোৰ প্ৰভু,
বাস্তৱিকতে সিহঁতৰ এজন মানুহৰ
মই মৃত্যু ঘটাইছিলোঁ; জানোচা
সিহঁতেও মোক বধ কৰে সেয়ে মই
ভয় কৰিছোঁ।

৩৫) আৰু মোৰ ভ্ৰাতা হাৰুন কথা
কোৱাত মোতকৈ বহু গুণে বাগ্মী,
এতেকে সহকাৰী ৰূপে মোৰ লগতে
তেওঁকো প্ৰেৰণ কৰা; তেওঁ মোৰ
সত্যতা সমৰ্থন কৰিব; সিহঁতে মোক
মিছলীয়া বুলি অগ্ৰাহ্য কৰিব,
সঁচাকৈয়ে তাৰে মই আশঙ্কা
কৰিছোঁ।

৩৬) আল্লাই উত্তৰ দিলে, আমি
তোমাৰ ভ্ৰাতাক তোমাৰ সঙ্গী কৰি
তোমাৰ বাহুত বল দিম, আৰু
তোমালোক দুয়ো জনকে বীৰ্য্য দান
কৰিম আমাৰ নিদৰ্শনসমূহৰ দ্বাৰা;
তাৰ ফলত (তোমালোকৰ ক্ষতি
কৰিবলৈ) সিহঁতে তোমালোকৰ কাষ
চাপিব নোৱাৰিব; তোমালোক দুয়ো
আৰু যিসকল তোমালোকৰ
অনুগামী পৰাক্ৰমশালী হ'বা।

يُمُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ
الْآمِنِينَ ﴿٣٣﴾

أَسْلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ
بَيضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ۗ وَأَضْمُمُ إِلَيْكَ
جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذُنُوبُكَ بِرَهَانٍ مِنْ
رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٤﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا
فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِي ﴿٣٥﴾

وَإِخِي هَارُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا
فَأَرْسَلَهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ۗ إِنِّي
أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٦﴾

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِإِخِيكَ وَنَجْعَلُ
لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ۚ
بِآيٰتِنَا ۗ أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغٰلِبُونَ ﴿٣٧﴾

৩৭) অৱশেষত যেতিয়া মুচা আমাৰ প্ৰত্যক্ষ নিদৰ্শনসমূহৰ সৈতে সিহঁতৰ সম্মুখত উপস্থিত হ'ল, সিহঁতে (নিদৰ্শন দেখি) কলে, ইয়াৰ প্ৰত্যেকটো সাজি লোৱা কুহক মাথোন; আৰু এনে কুহকৰ কথা আমি পূৰ্ববৰ্ত্তী পিতৃ-পুৰুষসকলৰ জীৱনত কেতিয়াও শুনা পোৱা নাই।

৩৮) তেতিয়া মুচাই কলে, মোৰ প্ৰভুৱে ভালকৈ জানে, তেওঁৰ সন্নিধানৰ পৰা কোনে পথ-প্ৰদৰ্শন আনিছে, আৰু গৰাকী কোন হ'ব বিনন্দীয়া নিকেতনৰ, নিশ্চয় অন্যায়াকাৰীসকল কদাপি সফল-কাম হ'ব নোৱাৰে।

৩৯) তেতিয়া ফিৰাউনে (বিষয়াসকলক) কলে, হে সভাসদ-সকল, মোক এৰি আন উপাস্য তোমালোকৰ নিমিত্তে আছে বুলি মই জনা নাছিলোঁ; (যদি আছে) তেন্তে হে হামান, তুমি মোৰ কাৰণে বোকা মাটি জুইত পুৰি (ইটাৰে) মোৰ নিমিত্তে এটা ওখ প্ৰাসাদ নিৰ্মাণ কৰা, যাতে (তাৰ চালত উঠি) মুচাৰ উপাস্য জনৰ সম্বন্ধ ল'ব পাৰো, কিন্তু প্ৰকৃততে মই নিশ্চয় তেওঁক মিছলীয়া লোকৰ এজন বুলি জ্ঞান কৰো।

৪০) আৰু ফিৰাউন আৰু তাৰ সৈন্যদলে পৃথিৱীত অযথা গৰ্ব কৰি ফুৰিছিল, আৰু সিহঁতে ভাবিছিল, সিহঁতক আমাৰ পিনে কদাপি ওভতাই অনা নহ'ব।

৪১) গতিকে আমি তাক আৰু তাৰ সৈন্যবাহিনীক ধৰিলোঁ; শেহত সিহঁতক সাগৰত নিক্ষেপ কৰিলোঁ; এতিয়া ভাবি চোৱাঁ, অত্যাচাৰী সকলৰ শেষ পৰিণাম কেনে হৈছিল।

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا
مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَىٰ وَمَا سَمِعْنَا
بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَىٰ ﴿٣٧﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ
بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ
عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٨﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ
لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا مَلِكُ
عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي
أَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ
مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾

وَأَسْتَكْبِرُ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

৪২) আৰু আমি সিহঁতক নেতৃত্ব দান কৰিছিলোঁ; (তাৰে অপব্যয় কৰি) সিহঁতে লোকক অগ্নিৰ ফালে আহ্বান কৰিছিল; বাস্তৱতে পুনৰুত্থানৰ দিনা সিহঁতক অলপো সহায় দিয়া নহ'ব।

৪৩) আৰু এই পৃথিৱীত আমি সিহঁতক এনে অৱস্থাত পেলালোঁ অভিসম্পাতে যেন (পদে পদে) সিহঁতৰ অনুসৰণ কৰে; আৰু পুনৰুত্থানৰ দিনা সিহঁত হ'ব ঘণনীয় সকলৰ মাজৰ।

৪৪) আৰু স্বৰূপতে বহু পূৰ্ববৰ্তী (অন্যায়কাৰী) জাতিক ধ্বংস কৰাৰ পিছত আমি মুচাক দান কৰিছিলোঁ ধৰ্মগ্ৰন্থ যি মানৱ জাতিৰ নিমিত্তে আছিল জ্বলন্ত প্ৰমাণসমূহৰ সমষ্টি আৰু পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু কৰুণা; সম্ভৱত: (তাৰ পৰা) সিহঁতে উপদেশ গ্ৰহণ কৰে।

৪৫) আৰু (হে মহম্মদ) যিসময়ত আমি মুচাৰ প্ৰতি আদেশ লিপি অৰ্পন কৰিছিলোঁ সেই সময়ত (চিনাই পৰ্বতৰ) পশ্চিম পাৰ্শ্বত তুমি উপস্থিত নাছিলো, আৰু (এই ঘটনা) নিজ চকুৰ দৰ্শন কৰাও নাছিলো।

৪৬) কিন্তু (মুচাৰ পাছতো) আমি বহু জাতিক উত্থাপন কৰিছিলোঁ, আৰু দীৰ্ঘকাল ধৰি সিহঁতে জীৱন কটাইছিল; আৰু তুমি (হে মহম্মদ) মদয়নবাসী সকলৰ মাজতো আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ ব্যক্ত কৰিবলৈ অৱস্থান কৰা নাছিলো; কিন্তু (তাৰ পাছতো) সদায় আমি ৰচুল প্ৰেৰণ কৰি আহিছোঁ।

৪৭) আৰু যি সময়ত আমি (তেওঁৰ প্ৰতি ধৰ্ম প্ৰচাৰৰ কৰ্তব্য ন্যস্ত কৰিবলৈ মুচাক আহ্বান কৰিছিলোঁ

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ لَا يُنصُرُونَ ﴿٤٢﴾

وَأَتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٣﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا
أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى بَصَائِرَ لِلنَّاسِ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَى
مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٥﴾

وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ
الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًّا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ
تَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا
مُرْسَلِينَ ﴿٤٦﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ

সেই সময়ত তুমি তুৰ পৰ্বতৰ পাৰ্শ্বত উপস্থিত নাছিল; কিন্তু ই কেৱল তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা কৰুণা যে তোমাক এনে এটা জাতিক সতৰ্ক কৰিবলৈ ভাৰ দিছে যিসকলৰ ওচৰলৈ তোমাৰ পূৰ্বে কোনো সতৰ্ককাৰী অহা নাই, এই উদ্দেশ্যে সিহঁতে যেন উপদেশ গ্ৰহণ কৰে।

رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٧﴾

৪৮) আৰু সিহঁতে নিজ হাতে যি দুষ্টকাৰ্য্য আগতে কৰিছিল তাৰ বাবে সিহঁতৰ ওপৰত বিপদ পৰিলে সিহঁতে যেন এইদৰে নকয়, হে আমাৰ প্ৰভু, কিয় তুমি আমাৰ প্ৰতি ৰচুল প্ৰেৰণ নকৰিলা তেতিয়া আমি তোমাৰ নিদৰ্শনসমূহৰ অনুসৰণ কৰিলোঁহেঁতনে আৰু বিশ্বাসী সকলৰ অন্তৰ্গত হ'লোঁহেঁতেন।

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

৪৯) কিন্তু এতিয়া আমাৰ কাষৰ পৰা সিহঁতৰ ওচৰলৈ সত্য অহাত সিহঁতে কয়, মুচাক যেনে পুথি দান কৰা হৈছিল তাৰে সদৃশ তেওঁক (মহম্মদক) দান কৰা নহ'ল কিয়? কি! মুচাক যি পুথি পূৰ্বে দান কৰা হৈছিল তাতো সিহঁতে অবিশ্বাস কৰা নাছিল নে? সিহঁতে ইয়াকে কয়, দুখনেই পুথি কুহক স্বৰূপ; ইটোৱে সিটোক সমৰ্থন কৰে; আৰু সিহঁতে ইয়াকে কৈ থাকে, আমি প্ৰকৃততে দুয়োৰে কোনোটোতেই বিশ্বাস স্থাপন নকৰো।

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرُ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَفْرٍ وَن ﴿٤٩﴾

৫০) (সিহঁতক) কোৱা, যদি তোমালোকে সত্যবাদী তেন্তে তোমালোকে আল্লাহৰ কাষৰ পৰা এখন ধৰ্মগ্ৰন্থ লৈ আহা; যি এই দুয়োখনতকৈ অধিক সুপথ প্ৰদৰ্শক; মই তেনেখনৰেই অনুসৰণ কৰিবলৈ সাজু।

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٠﴾

৫১) কিন্তু সিহঁতে যদি তোমাৰ কথাৰ উত্তৰ নিদিয়, তেন্তে জানিবা, সিহঁতে নিজৰ বৃথা বাঞ্ছাসমূহৰে অনুসৰণ কৰিছে; আৰু যিয়ে আল্লাই প্ৰদৰ্শন কৰা সুপথ এৰি নিজৰ বৃথা বাঞ্ছাৰ অনুসৰণ কৰে তাতোকৈ কোন বেছি পথভ্ৰষ্ট হ'ব পাৰে? নিশ্চয় আল্লাহ অন্যায়কাৰী জাতিক সুপথ-প্ৰদৰ্শন নকৰে।

فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا
يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ
اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٥١

৫২) আৰু স্বৰূপতে আমি (নিজৰ এই) বাণী ক্ৰমে অবিচ্ছেদ্য সিহঁতলৈ প্ৰেৰণ কৰিছোঁ, সিহঁতে যেন উপদেশ গ্ৰহণ কৰিব পাৰে।

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ٥٢

৫৩) ইয়াৰ পূৰ্বে যিসকলক আমি ধৰ্মগ্ৰন্থ দান কৰিছিলোঁ তেওঁ লোকেও কোৰ-আনৰ (মূল শিক্ষাত) বিশ্বাস কৰিছে।

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ
بِهِ يُؤْمِنُونَ ٥٣

৫৪) আৰু যেতিয়া তেওঁলোকৰ আগত কোৰ-আন পাঠ কৰা হয়, তেওঁলোকে কয়, আমি ইয়াত বিশ্বাস কৰিছোঁ; নিশ্চয় ই আমাৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা সত্য; প্ৰকৃততে ইয়াৰ পূৰ্বেও আমি আল্লাহৰ আজ্ঞাৰ বাধ্য আছিলোঁ।

وَإِذْ آتَيْنَاهُمْ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ٥٤

৫৫) এই সকলক দ্বিগুণ প্ৰতিদান দিয়া হ'ব, কিয়নো তেওঁলোকে ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰে, আৰু মঙ্গলৰ সৈতে অমঙ্গলৰ প্ৰতিকাৰ কৰে, আৰু আমি তেওঁলোকক যি সম্বল দান কৰিছোঁ তাৰে পৰা (সজ কামত) ব্যয় কৰে।

أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا
صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ
وَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ٥٥

৫৬) আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে অনাৱশ্যক বাল্য কথা শুনা পাই তাত কাণ নিদি ইয়াকে কৈ আঁতৰি যায়, আমাৰ কাৰ্য্যসমূহৰ বাবে আমি দায়ী, আৰু তোমালোকৰ কাৰ্য্য

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا
أَعْمَالُنَا وَأَلَيْكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ

সমূহৰ বাবে তোমালোকে দায়ী; তোমালোকৰ প্ৰতি শান্তি, আমি অজ্ঞানসকলৰ সঙ্গ নিবিচাৰো।

لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٦﴾

৫৭) প্ৰকৃত কথা এই, যাকে তুমি ভালপোৱা তাকে (নিজ ইচ্ছামতে) সঠিক বাটেদি আনিব নোৱাৰা, কিন্তু আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকে পথ প্ৰদৰ্শন কৰে; যিসকল সুপথে পৰিচালিত সেইসকলক তেওঁ ভালকৈ জানে।

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

৫৮) আৰু সিহঁতে (তোমাক কয়) যদি আমি তোমাৰ সঙ্গী হৈ সুপথ অনুসৰণ কৰো আমাক নিজ দেশৰ পৰা থাপ মাৰি উলিয়াই দি উচ্ছন্ন কৰা হ'ব; কি! আমি সিহঁতক এনে এখন পবিত্ৰ শান্তিময় ঠাইত স্থাপিত কৰা নাই নে? যি ঠাইলৈ সকলো প্ৰকাৰ ফল (প্ৰচুৰ পৰিমাণে) অনা হয়, আমাৰ কাষৰ পৰা উপজীৱিকা স্বৰূপে; কিন্তু সিহঁতৰ সৰহ ভাগৰেই জ্ঞান নাই।

وَقَالُوا إِنْ نَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نَتَّخِظُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجَبَىٰ إِلَيْهِ تَمْرٌ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

৫৯) আৰু আমি কিমান নগৰবিলাক ধ্বংস কৰিছোঁ যাৰ অধিবাসীসকলে জীৱনৰ সুখ-স্বচ্ছন্দতাৰ গৰ্ব কৰিছিল; কিন্তু চোৱাঁ, সিহঁতৰ বাসস্থানসমূহৰ কি অৱস্থা হ'ল। সিহঁতৰ পিছত সেই ঘৰবোৰৰ (ভগ্নাৱশেষত) থাকিবলৈ অলপ কিছমানক এৰি মানুহেই নাছিল; অৱশেষত অকল আমিয়ে সেইসকলৰ উত্তৰাধিকাৰী হলোঁ।

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسْكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٩﴾

৬০) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ এই নিয়ম, তেওঁ কদাপি নগৰসমূহ ধ্বংস নকৰে, যেতিয়ালৈকে সেইসমূহৰ কেন্দ্ৰ নগৰলৈ আগতে নগৰবাসী সকলৰ সম্মুখত আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ ব্যক্ত কৰিবৰ অৰ্থে এজন ৰচুল উত্থাপন নকৰে; ইয়াৰ

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ

উপৰি আমি কেৱল সেই নগৰ সমূহকে বিধ্বংস কৰো যাৰ অধিবাসীসকল অতিৰিক্ত অন্যায্য-কাৰী।

৬১) আৰু তোমালোকক যিখিনি ধন সম্পত্তিৰ ভাগ দান কৰা হৈছে সি কেৱল পাৰ্থিৱ জীৱনৰ সম্বল, আৰু তাৰে শোভা স্বৰূপ; কিন্তু যি সম্বল আল্লাহৰ কামত আছে সি অতি উত্তম আৰু চিৰকলীয়া; তোমালোকে বুজি নোপোৱানে ?

৬২) কি! যিজনক আমি (স্বৰ্গ সুখৰ) প্ৰতিশ্ৰুতি দান কৰিছোঁ, যিয়ে সেই প্ৰতিশ্ৰুতি নিশ্চয়কৈ পূৰ্ণ হ'ব বুলি আশা কৰে, এনেজনৰ সদৃশ নে, যাক আমি পাৰ্থিৱ জীৱনৰ সুখ-সম্পদ প্ৰদান কৰিছোঁ, কিন্তু পুনৰুত্থানৰ দিনা যাক (অপৰাধীৰূপে) আমাৰ সম্মুখত উপস্থিত কৰা হ'ব।

৬৩) আৰু সেই দিনা তেওঁ সিহঁতক আহ্বান কৰি ক'ব, যিবিলাকক তোমালোকে মোৰ অংশী বুলি ভাবি লৈছিলো, (আজি) সিহঁত ক'ত ?

৬৪) যিসকলৰ বিৰুদ্ধে আমাৰ বিচাৰ বাণী প্ৰতিপন্ন হ'ল সিহঁতে ক'ব, হে আমাৰ প্ৰভু, সিহঁতক আমি যি বিপথে নিছিলোঁ; যিদৰে আমি নিজে বিপথে গৈছিলোঁ; সিহঁতৰ সম্বন্ধে তোমাৰ ওচৰত আমি প্ৰমুক্ত; সিহঁতে কেতিয়াও আমাৰ পূজা কৰা নাছিল।

৬৫) আৰু সিহঁতক কোৱা হ'ব, যিবিলাকক তোমালোকে আমাৰ সমানে উপাস্য পাতিছিলো সিহঁতক (সহায় কৰিবলৈ) আহ্বান কৰা; তেতিয়া সিহঁতে সিহঁতক আহ্বান

أَيُّنَا وَمَا كُنَّا مَهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا
وَأَهْلَهَا ظَالِمُونَ ﴿٦١﴾

وَمَا أُوْتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ
وَأَبْقَىٰ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾

أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدًّا حَسًّا فَهُوَ لَا يَأْتِيهِ
كَمَنْ مَّتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِّينَ ﴿٦٣﴾

وَيَوْمَ يَأْتِيهِمْ فَيَقُولُ أَيُّنَ شُرَكَآئِي
الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٤﴾

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
الَّذِينَ آَغْوَيْنَا آَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا آَغْوَيْنَا
تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِلَّا نَاعِبِدُونَ ﴿٦٥﴾

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَآءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ
يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ

কৰিব; কিন্তু সিহঁতে এওঁলোকক কোনো উত্তৰেই নিদিব; ফলত সিহঁতে নিজৰ সন্মুখতে (আল্লাহৰ) শাস্তি দেখিবলৈ পাব, আৰু শোক কৰিব, সিহঁতে যদি সুপথ অনুসৰণ কৰিলেহেঁতেন।

كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾

৬৬) আৰু সেই দিনা সিহঁতক আল্লাই আহ্বান কৰি ক'ব, তোমা-লোকে বচুলসকলৰ কথাৰ উত্তৰ দিছিলো ?

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ

الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦﴾

৬৭) আৰু সেই দিনা (ভয়ত) ক'ব লগীয়া কথাবোৰ (মনৰ পৰা) বিস্মৃত হৈ যাব; ফলত সিহঁতৰ ইজনে সিজনক সোধ-পোছো কৰিব নোৱাৰিব।

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ

لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٧﴾

৬৮) কিন্তু যিজনে অনুতাপ কৰে, আৰু (আল্লাহত) বিশ্বাস স্থাপন কৰে, আৰু সৎ কাৰ্য্য কৰে, অতি সম্ভৱ সেইজন সফলমনোৰথ সকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত হ'ব।

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ

أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿١٨﴾

৬৯) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৱে যি ইচ্ছা তাকে সৃষ্টি কৰে, আৰু যাকে ইচ্ছা (নিজৰ কামৰ নিমিত্তে) বাছি লয়; নিৰ্বাচনৰ সিহঁতৰ কোনো অধিকাৰ নাই; আল্লাহ পৰম পৰিত্ৰ, আৰু সিহঁতে তেওঁৰ সমানে যি উপাস্য পাতে তাতোকৈ তেওঁ বহু ওখত।

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۗ مَا كَانَ

لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۗ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا

يُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾

৭০) আৰু সিহঁতৰ অন্তৰসমূহে যি গোপন কৰে, আৰু যি প্ৰকাশ কৰে সকলো তোমাৰ প্ৰভুৱে জানে।

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا

يُعْلِنُونَ ﴿٢٠﴾

৭১) আৰু তেওঁৰেই আল্লাহ; তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো উপাস্য নাই; সকলো প্ৰশংসাৰ যোগ্য তেওঁৰেই আদিত আৰু অন্ততো; আৰু বিচাৰৰ গৰাকী তেওঁৰেই; তেওঁৰেই ওচৰলৈ তোমালোকক ওভতাই নিয়া হ'ব।

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ لَهُ الْحَمْدُ فِي

الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ ۗ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ

تَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾

৭২) (হে মহম্মদ) তুমি কোৱা, তোমালোকে ভাবি চাইছা নে, যদি আল্লাই তোমালোকৰ কাৰণে নিশা পুনৰুত্থানৰ দিনলৈকে অবিচ্ছেদ অৱস্থিত ৰাখে, আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো উপাস্য আছেনে যি তোমালোকলৈ (দিনৰ) পোহৰ আনিব পাৰে? তত্ৰাচ তোমালোকে কাণ দিনুশুনা নে?

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اتِّيلَ
سُرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ إلهٍ غَيْرِ اللَّهِ
يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ ۗ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧٢﴾

৭৩) কোৱা, তোমালোকে চিন্তা কৰি চাইছা নে, যদি আল্লাই তোমালোকৰ কাৰণে দিনক পুনৰুত্থানৰ দিনলৈকে অবিচ্ছেদে স্থায়ী ৰাখে, আল্লাই ভিন্ন আন কোনো উপাস্য আছে যি তোমালোকলৈ নিশা আকৌ আনিব পাৰে, যাতে সেই সময়ত তোমালোকে বিশ্রাম কৰিব পাৰা? তত্ৰাচ তোমালোকে লক্ষ্য নকৰা নে?

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ
سُرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ إلهٍ غَيْرِ اللَّهِ
يَأْتِيكُمْ بَلِيلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ ۗ أَفَلَا
تُبْصِرُونَ ﴿٧٣﴾

৭৪) আৰু তেওঁ নিজ কৰুণা দ্বাৰা তোমালোকৰ নিমিত্তে নিশা আৰু দিন সৃজন কৰিছে, তোমালোকে যেন সেই সময়ত বিশ্রাম কৰা আৰু (কামত লাগি) তেওঁৰ কৃপা বিচৰা, আৰু তোমালোকে যেন আল্লাহৰ শলাগ লোৱা।

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اتِّيلَ وَالنَّهَارَ
لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٤﴾

৭৫) আৰু সেই দিনা তেওঁ সিহঁতক আহ্বান কৰিব আৰু সুখিব, যিবিলাকক তোমালোকে মোৰ সমানে উপাস্য পাতিছিল। সেইবিলাক (আজি) ক'ত?

وَيَوْمَ يُأْتِيهِمْ فَيَقُولُ أَيُّنَ شُرَكَاءِي
الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٥﴾

৭৬) আৰু প্ৰত্যেক সম্প্ৰদায়ৰ পৰা একোজন সাক্ষী উলিয়াই আনি আমি কম, তোমালোকৰ যি প্ৰমাণ আছে (এতিয়া) উপস্থিত কৰা; তেতিয়া সিহঁতে জানিব পাৰিব, সত্যৰ গৰাকী কেৱল আল্লাই; আৰু সিহঁতে যি অসত্য সাজি লৈছিল সি সিহঁতৰ পৰা আঁতৰ হ'ল।

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَصَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٦﴾

৭৭) নিশ্চয় কাৰুন আছিল মুচাৰ জাতিৰে এজন; পিছত সি তেওঁলোকৰ বিৰোধী হৈছিল; আৰু তাক আমি ধনৰ ইমান আধিক্য দান কৰিছিলোঁ যে সেই ধনৰ ভাৰ বহন কৰোঁতে জনচেৰেক শকত মানুহো ক্লান্ত হৈ পৰিছিল; তাৰ নিজৰে জাতিৰ লোকে তাক কৈছিল, (ধনৰ প্ৰাচুৰ্য্যত) উল্লাসিত নহ'বা; নিশ্চয় এনেবোৰ উল্লাসিত লোকক আল্লাই ভাল নাপায়।

৭৮) আৰু আল্লাই যি ঐশ্বৰ্য্য তোমাক দান কৰিছে তাৰ পৰা সদ্ব্যৱহাৰ কৰি পৰলোকত (সুখৰ) বাসস্থান লাভ কৰিবলৈ বাঞ্ছা কৰা, আৰু ইহলোকত তোমাৰ যি অংশ তাকো তুমি ভোগ কৰাত বাধা নাই; আৰু যিদৰে আল্লাই তোমাৰ উপকাৰ কৰিছে সেইদৰে তুমিও বেলেগৰ উপকাৰ কৰা; আৰু দেশত অশান্তি সৃষ্টি কৰিবলৈ মনস্থ নকৰিবা; অশান্তি সৃষ্টি কৰোঁতা সকলক নিশ্চয় আল্লাই ভাল নাপায়।

৭৯) কাৰুনে কলে, নিশ্চয় মোৰ জ্ঞান, অভিজ্ঞতা আছে দেখিহে মোক এই ঐশ্বৰ্য্য দিয়া হৈছে; সি কি জানিব পৰা নাই নে স্বৰূপতে ইয়াৰ পূৰ্বে আল্লাই এনেবোৰ জাতিক বিনাশ কৰিছে যি তাতোকৈ অধিক শক্তিশালী আছিল? আৰু সিহঁতৰ দলৰ সংখ্যাও বহুত বেছি আছিল? আৰু (মোৰ) অপৰাধীসকলক সিহঁতৰ দোষবোৰৰ বাবে প্ৰশ্ন কৰিবৰ প্ৰয়োজন নহ'ব।

৮০) পিছত সি তাৰ সাজ-পাৰ পিন্ধি অলঙ্কাৰৰে সুসজ্জিত হৈ নিজ জাতিৰ আগত ওলাওতেই পাৰ্থিৰ

إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ ۖ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءَ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٧﴾

وَاتَّبَعِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٨﴾

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۗ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَآكَرُ جَمْعًا ۗ وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٩﴾

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ۗ قَالَ الَّذِينَ

জীৱনৰ অভিলাষীসকলে (দেখি) ক'ব ধৰিলে, হায়! কাৰুনক যি ধন-সম্পদ দিয়া হৈছে তেনে ধন-সম্পদ আমাৰ থকাহেঁতেন; নিশ্চয় সি মহৎ সৌভাগ্যৰ গৰাকী।

৮১) কিন্তু যিসকলক (সত্যৰ) জ্ঞান দান কৰা হৈছে, সেই সকলে সিহঁতক কলে, শিক তোমালোকৰ প্ৰতি; যিজনে বিশ্বাস স্থাপন কৰে আৰু সজ কাম কৰে সেইজনক আল্লাই যি প্ৰতিদান দিয়ে সি অতিশয় শ্ৰেষ্ঠ; আৰু ধৈৰ্য্যশীল সকলৰ বাহিৰে অইনক তেনে প্ৰতিদান উপভোগ কৰিবলৈ দিয়া নহয়।

৮২) গতিকে আমি কাৰুনক তাৰ ঘৰ-বাৰীৰ সৈতে মাটিত বিলীন কৰিলোঁ; সেই অৱস্থাত আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে তাক সহায় কৰিবৰ কাৰণে এটা দলো নাপালে; আৰু নিজকো ৰক্ষা কৰিবলৈ তাৰ নিজৰো সামৰ্থ নাছিল।

৮৩) আৰু যিসকলে মাত্ৰ এদিন আগতে কাৰুনক (ধন-সম্পদৰ) অৱস্থাৰ হেপাহ কৰিছিল পিছদিনা পুৱা সিহঁতে ক'ব ধৰিলে, হায় (এতিয়াহে উপলব্ধি কৰিছোঁ আল্লাইহে নিজ সেৱক সকলৰ মাজত যাৰে ইচ্ছা তাৰে নিমিত্তে জীৱিকা প্ৰশস্ত কৰে, আৰু প্ৰয়োজন মতে) সঙ্কীৰ্ণ কৰে; আমাৰ প্ৰতি আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ নোহোৱা হলে তেওঁ নিশ্চয় আমাকো (মাটিত) বিলীন কৰিলেহেঁতেন; হায়! এতিয়াহে বুজি পালোঁ; বাস্তৱতে অবিশ্বাসী সকল কেতিয়াও সফল হ'ব নোৱাৰে।

يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا لَيْلِيَّتْ لَنَا مِثْلَ مَا
أُوتِيَ قَارُونَ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٨١﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ
ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ أَمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
وَلَا يُلْقُهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٢﴾

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ ۗ فَمَا كَانَ
لَهُ مِنْ فَتَّةٍ يُنصِرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۗ وَمَا
كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨٣﴾

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ
يَقُولُونَ وَيَ كَانَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ ۗ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ
عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا ۗ وَيُكَافَّةُ لَأَيُّفُلِحُ
الْكَافِرُونَ ﴿٨٤﴾

৮৪) সেই পৰলোকৰ বাসস্থান আমি সেইসকলৰ নিমিত্তে আমি নিৰ্ধাৰণ কৰি থৈছোঁ যিসকলে দেশত গৰ্ব কৰিবলৈ আৰু অশান্তি সৃষ্টি কৰিবলৈ মুঠেই ইচ্ছা নকৰে; আৰু ধৰ্মনিষ্ঠ সকলৰ নিমিত্তে থাকিব শুভ পৰিণাম।

৮৫) যিজনে সৎ কাৰ্য্য লৈ আহিব সেইজনে তাৰ বাবে শ্ৰেষ্ঠতৰ প্ৰতিদান লাভ কৰিব; কিন্তু যিসকলে অসৎ কাৰ্য্য লৈ আহিব সিহঁতক সিহঁতে যিবোৰ অসৎ কাৰ্য্য কৰিছিল তাৰে প্ৰতিফল দিয়া হ'ব।

৮৬) (হে মহম্মদ) বাস্তৱতে যিজনে তোমাৰ প্ৰতি কোৰ-আনখন অলঙ্ঘনীয় বিধান ৰূপে নমাইছে সেইজনেই নিশ্চয় তোমাক ওভতাই আনিব সেই পূৰ্বৰ ঠাইলৈ। তুমি সিহঁতক কোৱা, যিজনে সুপথ লাভ কৰিছে তেওঁক আৰু যিয়ে প্ৰত্যক্ষ বিপথে যাব ধৰিছে তাক মোৰ প্ৰভুৱে ভালকৈ জানে।

৮৭) এই কোৰ-আন গ্ৰন্থ যে তোমাৰ প্ৰতি অৱতীৰ্ণ কৰা হ'ব এনে আশা তুমি আগতে কৰা নাছিল; ইমাখন তোমাৰ প্ৰভুৰ ফালৰ পৰা অহা কৰুণা; গতিকে অবিশ্বাসী সকলক তুমি কেতিয়াও সমৰ্থন নকৰিবা।

৮৮) আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহ তোমাৰ প্ৰতি অৱতীৰ্ণ হোৱাৰ পাছত (চোৱাঁ) সিহঁতে যেন তোমাক তাৰ পৰা নিবৃত্ত নকৰে; আৰু তুমি নিজ প্ৰভুৰ আগত প্ৰাৰ্থনাত লাগি থাকা আৰু সেইসকলৰ অন্তৰ্গত নহ'বা যিসকলে আনক আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পাতে।

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا
يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا
وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٤﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ
عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأَىٰ ذَكَ
إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ
بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٦﴾

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ
إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا
لِّلْكَافِرِينَ ﴿٨٧﴾

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ
إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٨﴾

৮৯) আৰু আল্লাহৰ সৈতে অন্যান্য
 উপাস্যক আহ্বান নকৰিবা; তেওঁ
 ভিন্ন আন কোনো উপাস্যনাই; তেওঁ
 অমৰ অনন্ত প্ৰকৃতিৰ, তেওঁ বিনে
 সমগ্ৰ বস্তুৰেই মৰণশীল; মহাবিচাৰৰ
 গৰাকী তেওঁৰেই, আৰু তেওঁৰে
 কাষলৈ তোমালোকক ওভতাই নিয়া
 হ'ব।

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 هُوَ قَدْ كَلَّمَ شَيْءًا هَالِكًا إِلَّا وَجْهَهُ ط
 لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٩﴾

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعُونَ آيَةً وَ سَبْعَةٌ رُكُوعَاتٍ

চুৰা- ২৯

AL-ANKABUT

আল- আনকবুতঃ মকৰা
(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আলিফ, লাম, মিম اِنَّا اللّٰهُ اَعْلَمُ
মইয়ে আল্লাহ সকলোতকৈ বেছি
জ্ঞানী ।

الْمَعْرِجِ ②

৩) (অজ্ঞান) মানুহবিলাকে কেৱল
এনে অনুমান কৰিছে নে যে এই
কথাষাৰ কলেই আমি বিশ্বাস
কৰিছোঁ সিহঁতক এৰি দিয়া হ'ব আৰু
পৰীক্ষা লোৱা নহ'ব ?

أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا
وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ③

৪) আৰু স্বৰূপতে সিহঁতৰ
পূৰ্বগামীসকলৰো আমি পৰীক্ষা
লৈছিলোঁ; গতিকে আল্লাই
সত্যপৰায়ণ সকলক নিশ্চয়কৈ জানি
বেলেগ কৰিব; আৰু নিশ্চয়কৈ
জানি পৃথক কৰিব অসত্যবাদী
সকলকো ।

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ
اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ④

৫) কি! যিসকলে কু-কাৰ্য্য কৰে
সিহঁতে আমাৰ হাত সাৰিব বুলি
ধাৰণা কৰিছে নে ? এনে বিচাৰ কৰা
সিহঁতৰ পক্ষে অন্যায় ।

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ
يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ⑤

৬) যিজনে আল্লাহৰ সাক্ষাত লাভৰ
আশা কৰে, (তেওঁ যেন জানি ৰাখে)
নিশ্চয় আল্লাই নিৰ্ধাৰিত কৰা সময়
আহিবই, আৰু তেওঁৰেই শ্ৰেষ্ঠ
শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা ।

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ
لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑥

৭) আৰু যিজনে (আল্লাহৰ কাৰণে) কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰে, যথার্থতে তেওঁ নিজ আত্মাৰ মঙ্গলৰ নিমিত্তেহে তেনে পৰিশ্ৰম কৰে; নিশ্চয় বিশ্ব জগতৰ সমগ্ৰ বিষয়ে আল্লাহ অভাৱহীন।

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ۗ
إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ۝

৮) আৰু যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰে আৰু সৎকাৰ্য্য কৰে, আমি তেওঁলোকৰ পৰা তেওঁলোকৰ অমঙ্গলসমূহ নিশ্চয়কৈ দূৰীভূত কৰিম; আৰু তেওঁলোকে যি সৎকাৰ্য্য কৰিছিল তাৰ বাবে আমি তেওঁলোকক অতি উৎকৃষ্ট প্ৰতিদান দিম।

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

৯) আৰু আমি মানৱক নিজ পিতৃ-মাতৃৰ সৈতে সদয় ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ উপদেশ দিছোঁ; কিন্তু যদি দুয়ো তোমাক এনে অংশী পাতিবলৈ বৰকৈ টানি ধৰে যাৰ সম্বন্ধে তোমাৰ কোনো জ্ঞান নাই, তেন্তে সিহঁতৰ কথা নুশুনিবা; মোৰ ওচৰলৈ হে হ'ব তোমালোকৰ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন; তেতিয়া যি কাৰ্য্যকে কৰিছিল সেই বিষয়ে মই তোমালোকক জানিবলৈ দিম।

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا ۗ وَإِنْ
جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ
عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۗ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ
فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

১০) আৰু যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু সৎকাৰ্য্য কৰিছে তেওঁলোকক আমি নিশ্চয় ধৰ্মপৰায়ণ সকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰিম।

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝

১১) আৰু মানুহৰ মাজত এনে লোক সকলো আছে যিসকলে কয়, আমি আল্লাহক বিশ্বাস স্থাপন কৰিছোঁ; কিন্তু যেতিয়া আল্লাহৰ পথত উৎপীড়িত হয়, মানুহে দিয়া ক্লেশ-কষ্টক সিহঁতে আল্লাহৰ শাস্তি ৰূপে জ্ঞান কৰে; আৰু যদি তোমাৰ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا
أُودِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ
اللَّهِ ۗ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّنْ رَبِّكَ لَيَقُولَنَّ

প্ৰভুৰ ফালৰ পৰা সাহায্য আহে, সিহঁতে অৱশ্যে কয়, সঁচাকৈয়ে আমি তোমালোকৰ লগতেই আছিলোঁ; সমগ্ৰ জগতৰ মানৱ জাতিৰ অন্তৰসমূহত যি আছে সকলো আল্লাই ভালকৈ নেজানে নে ?

إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ۖ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ۝۱۱

১২) আৰু যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে সেইসকলক আল্লাই নিশ্চয়কৈ জানি লৈ বেলেগ কৰিব, আৰু তেওঁ নিশ্চয়কৈ জানি লৈ পৃথক কৰিব কপটীয়াসকলকো ।

وَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَعْلَمَنَّ الْمُنْفِقِينَ ۝۱۲

১৩) আৰু (তেতিয়া) অবিশ্বাসী সকলে বিশ্বাসীসকলক ক'ব আমাৰ পথ অনুসৰণ কৰা; তেনেহলে তোমালোকৰ অপৰাধসমূহৰ ভাৰ আমি নিজেই বহন কৰিম; কিন্তু (জানি ৰাখা) সিহঁতে সেইসকলৰ অকণমানো ভাৰ বহন নকৰিব, নিশ্চয় সিহঁত প্ৰকৃততে মিছলীয়া ।

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطِيئَتَكُمْ وَمَاهُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ ۖ إِنَّهُمْ مُكذِبُونَ ۝۱۳

১৪) আৰু অৱশ্যে সিহঁতে নিজৰ ভাৰ আৰু নিজৰ ভাৰৰ লগতে আন বহু লোকৰ ভাৰো বহন কৰিব লাগিব; আৰু সিহঁতে যি মিছা সাজিছিল সেই সম্বন্ধে পুনৰুত্থানৰ দিনা সিহঁতক নিশ্চয় প্ৰশ্ন কৰাহ'ব ।

وَلِيَحْمِلَنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ ۖ وَلَيَسْئَلَنَّهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝۱۴

১৫) আৰু স্বৰূপতে আমি নুহক তেওঁৰ জাতিৰ ওচৰলৈ প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; আৰু তেওঁ সিহঁতৰ মাজত পঞ্চাশ বছৰ কম এহেজাৰ বছৰ জুৰি অৱস্থান কৰিছিল; আৰু সিহঁতক মহা প্লাবনে আগুৰি ধৰিছিল, কিয়নো সিহঁত আছিল অন্যায্যকাৰী ।

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا ۖ فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ۝۱۵

১৬) তেতিয়া আমি তেওঁক আৰু নাওত উঠা মানুহবিলাকক ৰক্ষা কৰিছিলোঁ, আৰু এই ঘটনাক সমগ্ৰ

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ

জগতৰ কাৰণে নিদৰ্শন স্বৰূপ
কৰিছিলোঁ।

১৭) আৰু (আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ)
ইব্ৰাহিমকো; তেওঁ নিজ জাতিক
(উপদেশ দি) কৈছিল, তোমালোকে
আল্লাহৰেই আৰাধনা কৰিবা, আৰু
তেওঁলৈ ভয় ৰাখি চলিবা; সেয়া
তোমালোকৰ কাৰণে মঙ্গলজনক,
যদিহে তোমালোকৰ জ্ঞান থাকে।

১৮) তোমালোকে আল্লাহক এৰি
প্ৰতিমাসমূহৰ পূজা কৰিছা মাথোন;
আৰু অসত্যৰ সৃষ্টি কৰিছা;
বাস্তৱিকতে যিবিলাকৰ পূজা কৰিছা
সেইবিলাক তোমালোকৰ জীৱিকা
দিবলৈ অক্ষম; গতিকে তোমালোকে
আল্লাহৰ কাষৰ পৰাহে জীৱিকা
বিচৰা, আৰু তেওঁৰেই আৰাধনা
কৰা, আৰু তেওঁৰেই শলাগ লৈ
থাকা; তেওঁৰ পিনে তোমালোকক
ওভতাই নিয়া হ'ব।

১৯) কিন্তু যদি তোমালোকে
(আল্লাহৰ প্ৰেৰিতসকলক) মিছলীয়া
বুলি অগ্ৰাহ্য কৰা, (তেস্তে জানিবা)
তোমালোকৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীসকলৰ
বহুতেই (সেইদৰে) তেওঁলোকক
মিছলীয়া বুলি অগ্ৰাহ্য কৰিছিল;
বাস্তৱিকতে লোকক(সত্যৰ) আহ্বান
মুকলিকৈ জনাবৰ বাহিৰে ৰচুলৰ
ওপৰত আৰু দায়িত্ব নাই।

২০) সিহঁতে ভাবি চোৱা নাই নে
আল্লাই কেনেকৈ (মানৱক) আদিত্তে
সৃষ্টি কৰে, তাৰ পিছত তেওঁ পুনৰায়
জীৱিত কৰে? এনে কাৰ্য্য নিশ্চয়
আল্লাহৰ পক্ষে অতি সহজ।

২১) (হে মহম্মদ) তুমি কোৱা,
তোমালোকে পৃথিৱীত পৰিভ্ৰমণ

وَ جَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

وَ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَ اتَّقُوهُ ۚ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا
وَ تَخْلُقُونَ أَفْكَالًا ۚ إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا
عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ
إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٩﴾

وَ إِن تَكْذِبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّنْ
قَبْلِكُمْ ۚ وَ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ
الْمُبِينُ ﴿٢٠﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ ۚ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢١﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ

কৰি চোৱাঁ, তেওঁ কেনেকৈ জগতৰ সৃষ্টি আৰম্ভ কৰিলে; পিছত তেওঁ ক্ৰমান্বয়ে শেহৰ সৃষ্টি বিকাশ কৰে; নিশ্চয় সকলো প্ৰকাৰ সৃষ্টিৰ পূৰ্ণ ক্ষমতা আছে আল্লাহৰ।

بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ ۗ
إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

২২) তেওঁ যাকে ইচ্ছা তাকে শাস্তি দিয়ে আৰু যাকে ইচ্ছা তাকে কৰুণা দান কৰে; আৰু তেওঁৰে কাষলৈ তোমালোকক ওভতাই নিয়া হ'ব।

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ ۗ
وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢٢﴾

২৩) আৰু তোমালোকে (বিধিৰ বিধান) প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ সমূলি অপৰাগ, পৃথিৱীত নাইবা আকাশত; আৰু আল্লাহ বিনে তোমালোকৰ কোনো বন্ধু নাই, আৰু কোনো সহায় কৰোঁতাও নাই।

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ ۗ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مِنْ وَّلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٣﴾

২৪) আৰু যিসকলে আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহত আৰু তেওঁৰ দৰ্শন লাভত বিশ্বাস নকৰে, সিহঁতে মোৰ কৰুণাৰ আশা পৰিহাৰ কৰিছে; আৰু সিহঁতৰ কাৰণেই থাকিব যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَآيَاتِ
أَوْلِيَّكَ يَبْسُوْنَ مِنْ رَحْمَتِي وَأَوْلِيَّكَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾

২৫) আৰু ইব্ৰাহিমৰ জাতিৰ (তেওঁৰ আহ্বানৰ) উত্তৰ একেমাৰ কথাৰ বাহিৰে আন একো নাছিল; (সিহঁতে নিজ দলক কৈছিল) ইব্ৰাহিমক নিহত কৰা, নাইবা তেওঁক জুইত পুৰি মাৰা; কিন্তু আল্লাই তেওঁক অগ্নিৰ পৰা ৰক্ষা কৰিলে; বিশ্বাস স্থাপনকাৰী সকলৰ নিমিত্তে নিশ্চয় ইয়াত আছে বহু নিদৰ্শন।

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ
قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ
مِنَ النَّارِ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٥﴾

২৬) আৰু ইব্ৰাহিমে কলে, পাৰ্থিৱ জীৱনত তোমালোকে পৰস্পৰৰ বন্ধুত্ব অক্ষুণ্ণ ৰাখিবৰ অৰ্থে আল্লাহক এৰি কেৱল প্ৰতিমাসমূহৰে (পূজা কৰিবলৈ) লৈছা; কিন্তু শেহত

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَوْثَانًا ۗ مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ثُمَّ تُوَمَّ

পুনৰুত্থানৰ দিনা তোমালোকৰ ইজনে সিজনক অস্বীকাৰ কৰিব, আৰু তোমালোকৰ ইজনে সিজনক অভিশাপ দিব; আৰু তোমালোকৰ আশ্রয়স্থল হ'ব নৰকৰ অগ্নি, আৰু তোমালোকৰ সহায়কাৰী কোনেও নোলাব।

الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمُ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ
بَعْضُكُمُ بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا
لَكُمْ مِّنْ نَّصِيرِينَ ﴿٢٩﴾

২৭) পিছত লুতে তেওঁক বিশ্বাস কৰাত ইব্রাহিমে কলে, অৱশ্যে মই আল্লাহৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি দেশ ত্যাগ কৰিবলৈ ওলাইছোঁ; নিশ্চয় তেওঁৰেই শক্তি সম্পন্ন, শ্রেষ্ঠ জ্ঞানী।

فَأَمِنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ
إِلَىٰ رَبِّي ۖ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু আমি ইব্রাহিমক, ইচহাক আৰু ইয়াকুব দান কৰিছিলোঁ আৰু তেওঁৰ বংশধৰ সকলৰ প্ৰতি (বিশেষ দান স্বৰূপ) নিৰ্ণয় কৰিছিলোঁ নবী প্ৰেৰণ আৰু ধৰ্মগ্ৰন্থ; আৰু ইহলোকত তেওঁক তেওঁৰ প্ৰাপ্য প্ৰতিদান দিছিলোঁ; আৰু নিশ্চয় পৰকালতো তেওঁ ধৰ্মপৰায়ণ সকলৰ অন্তৰ্গত হ'ব।

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي
ذُرِّيَّتِهِ التُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي
الدُّنْيَا ۗ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٨﴾

২৯) আৰু (আমিয়ে প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ) লুতকো; তেতিয়া তেওঁ নিজৰ জাতিক কৈছিল, তোমালোকে নিশ্চয় এনে কাৰ্য্য কৰিছা যি দেখাতেই অতি নিৰ্গত, যি সমগ্ৰ জগতত তোমালোকৰ পূৰ্বে কোনেও কৰা নাছিল।

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ
الْفَاحِشَةَ ۗ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ
الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

৩০) তোমালোকে (কাম প্ৰবৃত্তি চৰিতাৰ্থ কৰিবলৈ) পুৰুষসকলৰ ওচৰ চাপাগৈ, আৰু দস্যুতা কৰিবৰ অৰ্থে পথ অবৰোধ কৰা; আৰু তোমালোকে নিজৰ সভা-সমিতিত অসৎ কাৰ্য্য সম্বন্ধে পৰামৰ্শ কৰা; কিন্তু তেওঁৰ জাতিৰ একেমাৰ কথাৰ বাজে আন উত্তৰ নাছিল, ভাল

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ
السَّبِيلَ ۗ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ ۗ
فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا

তুমি আমাৰ প্ৰতি আল্লাহৰ শাস্তি
নমাই আনা যদিহে তুমি সত্যবাদী
সকলৰ মাজৰ এজন হোৱা।

بِعَذَابِ اللَّهِ إِنَّ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥٠﴾

৩১) তেওঁ (আল্লাহৰ ওচৰত)
প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, হে মোৰ প্ৰভু
অনিষ্টকাৰী সকলৰ বিৰুদ্ধে মোক
তুমি সহায় কৰা।

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٥١﴾

৩২) আৰু তেতিয়া আমাৰ প্ৰেৰিত
দূত সকল শুভ-সংবাদ লৈ ইব্ৰাহিমৰ
ওচৰলৈ আহিল; তেওঁলোকে
কলে, এই নগৰৰ অধিবাসীসকলক
আমি নিশ্চয় ধ্বংস কৰিবৰ অৰ্থে
আহিছোঁ; ইয়াৰ অধিবাসীসকল
প্ৰকৃততে অন্যায়েকাৰী।

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى
قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ
إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٢﴾

৩৩) তেওঁ কলে, ইয়াৰ ভিতৰত
(কিন্তু) নিশ্চয় লুতো আছে;
তেওঁলোকে কলে, এইখন নগৰত
কোন আছে আমি ভালকৈ জানো;
আমি তেওঁক আৰু তেওঁৰ গোটেই
পৰিয়ালক নিশ্চয় বক্ষা কৰিম,
তেওঁৰ পত্নীক এৰি; তেওঁৰ পত্নী
আছিল পিছ পৰি থকাসকলৰ
অন্তৰ্গত।

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ
بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ
كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٣﴾

৩৪) আৰু যেতিয়া আমাৰ দূত সকল
লুতৰ ওচৰ পালেহি, তেওঁলোকৰ
বাবে তেওঁ দুখ কৰিলে, আৰু
তেওঁলোকক বক্ষা কৰিবৰ ক্ষমতা
তেওঁৰ নাই ভাবি উদ্ভিগ্ন হ'ল।
তাকে দেখি তেওঁলোকে কলে, তুমি
ভয় নকৰিবা আৰু বেজাৰো
নকৰিবা; আমি তোমাৰ পত্নী ভিন্ন
তোমাক আৰু তোমাৰ গোটেই
পৰিয়ালক নিশ্চয় বক্ষা কৰিম; তাই
পিছ পৰি থকা সকলৰ অন্তৰ্গত।

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا
سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا
لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنَجِّوُكَ
وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ
الْغَابِرِينَ ﴿٥٤﴾

৩৫) এইখন নগৰৰ অধিবাসীসকলৰ
প্ৰতি আকাশৰ পৰা নিশ্চয় আমি
(আল্লাহৰ স্থিৰীকৃত) শাস্তি নমাই

إِنَّا مُنَزِّلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ

আনিম, কিয়নো সিহঁতে বিৰুদ্ধাচৰণ কৰিছিল।

رَجُزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٥﴾

৩৬) আৰু স্বৰূপতে ইয়াৰ মাজতে বোধশক্তি থকা লোকৰ কাৰণে আমি নিশ্চয় সুস্পষ্ট নিদৰ্শন ৰাখি থৈছোঁ।

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٦﴾

৩৭) আৰু মদয়ন জাতিলৈ সিহঁতৰ ভাই-ককাইৰ মাজৰ শ্বোআইব নামে এজনক আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; আৰু তেওঁ এনেদৰে উপদেশ দিছিল, হে মোৰ জাতি, কেৱল আল্লাহৰেই আৰাধনা কৰিবা, আৰু অন্যায় আচৰণৰ দ্বাৰা দেশত অশান্তি বিস্তাৰ নকৰিবা।

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْبُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٧﴾

৩৮) কিন্তু সিহঁতে তেওঁক মিছলীয়া গণ্য কৰি তেওঁৰ কথাত কাণ নিদিলে; ফলত সিহঁতক ভূমিকম্পই ধৰিলে; সিহঁত নিজৰ ঘৰতে উবুৰি খাই পৰি থাকিল।

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثَمِينَ ﴿٣٨﴾

৩৯) আৰু আদ আৰু ছামুদৰ দুয়ো জাतिकে(আমি ধ্বংস কৰিছিলোঁ), আৰু সিহঁতৰ বাসস্থানসমূহৰ (ভগ্নাৱশেষৰ) পৰা সিহঁতৰ কি অৱস্থা হৈছিল তোমালোকৰ আগত প্ৰকাশ হৈ পৰিছে। বাস্তৱতে চয়তানে সিহঁতৰ কাৰ্য্যৱলী সিহঁতক শোভনীয় কৰি দেখুৱাইছিল, আৰু সুপথৰ পৰা সিহঁতক প্ৰতিৰোধ কৰিছিল, অথচ সিহঁত আছিল দৃষ্টিশালী।

وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسْكِنِهِمْ^{٣٩} وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٩﴾

৪০) আৰু কাৰুন আৰু ফিৰাউন আৰু হামানকো (আমি বিধ্বংস কৰিছিলোঁ); স্বৰূপতে প্ৰত্যেক প্ৰমাণসমূহ লৈ মুচা সিহঁতৰ ওচৰলৈ অহাত সিহঁতে দেশত অতিকৈ অহঙ্কাৰ কৰি ফুৰিছিল; কিন্তু সিহঁতে শাস্তিৰ পৰা হাত সাৰিব নোৱাৰিলে।

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ^{٤٠} وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿٤٠﴾

৪১) কথা এই, আমি প্ৰত্যেককে তাৰ পাপৰ বাবে ধৰিলোঁ। সিহঁতৰ কিছুমানৰ প্ৰতি প্ৰবল ধুমুহা বতাহ প্ৰবাহিত কৰিলোঁ; আৰু সিহঁতৰ কিছুমানক ভীষণ ভূমিকম্পৰ গুমগুমনিয়ে ধৰিলে,; আৰু সিহঁতৰ কিছুমানক আমি মাটিত পোত খোৱাই বিলীন কৰিলোঁ; আৰু সিহঁতৰ আন কিছুমানক পানীত বুৰাই মাৰিলোঁ। কিন্তু কাৰো প্ৰতি অন্যায় কৰা আল্লাহৰ নিয়ম নহয়; বৰং সিহঁতে নিজেই নিজৰ প্ৰতি অন্যায় কৰিছিল।

فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِمْ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤١﴾

৪২) যিসকলে আল্লাহ ভিন্ন আন বন্ধু বিলাক গ্ৰহণ কৰে সিহঁতৰ তুলনা হৈছে মকৰাৰ সৈতে; মকৰাই (অতি পৰিশ্ৰমেৰে) নিজৰ ঘৰ (জাল) সাজে; কিন্তু নিশ্চয় ঘৰবোৰৰ মাজত মকৰাৰ ঘৰেই হৈছে সৰ্বাপেক্ষা আশকতীয়া; যদিহে সিহঁতে তাকে জনাহেঁতেন।

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ إِتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

৪৩) সিহঁতে আল্লাহক এৰি যিহকেই উপাস্যৰূপে আহ্বান কৰে তেওঁ জানে; আৰু তেওঁৰেই সৰ্ব-শক্তিমান, শ্ৰেষ্ঠ গুণী।

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٣﴾

৪৪) আৰু মানৱ জাতিৰ কাৰণে আমি এনেবোৰ উপমাৰ অৱতাৰণা কৰো, কিন্তু জ্ঞানীসকলৰ বাহিৰে কোনেও সেইবোৰ উপলক্ষিনকৰে।

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٤﴾

৪৫) আল্লাই আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱী সত্যৰ সৈতে সৃজন কৰিছে; নিশ্চয় বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে ইয়াৰ মাজত অৱশ্যে আছে নিদৰ্শন।

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٥﴾

একৈশ পাৰা

— উতলু-মা-উহিয়া—

৪৬) (হে মহম্মদ), যি ধৰ্মগ্ৰন্থ তোমাৰ
প্ৰতি প্ৰত্যাদেশ কৰা হৈছে তাৰে
পৰা পাঠ কৰা; আৰু নমাজ প্ৰতিষ্ঠা
কৰা; বাস্তৱতে নমাজে প্ৰকাশ্য
অশ্লীলতা আৰু অসৎ আচৰণৰ পৰা
(মানুহক) বিৰত ৰাখে; আৰু
অৱশ্যে আল্লাহৰ স্মৰণ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ;
আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্যকে কৰা
আল্লাই তাক ভালকৈ জানে।

أَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ
الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْتَهِي عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٦﴾

৪৭) আৰু গ্ৰন্থপোৱাসকলৰ সৈতে
তোমালোকে এনেভাৱেহে (ধৰ্মৰ
বিষয়ে) তৰ্ক কৰিবা যি অতি উত্তম;
অৱশ্যে তেওঁলোকৰ মাজত
এনেবিলাকো আছে যি অন্যায়কাৰী;
আৰু তেওঁলোকক কোৱা, আমাৰ
প্ৰতি যি অৱতীৰ্ণ কৰা হৈছে, আৰু
তোমালোকৰ প্ৰতিও যি অৱতীৰ্ণ
কৰা হৈছে তাত আমি বিশ্বাস
কৰিছোঁ, আৰু আমাৰ উপাস্য আৰু
তোমালোকৰ উপাস্য একেজনেই;
আৰু তেওঁৰেই প্ৰতি আমি
আত্মসমৰ্পণ কৰিছোঁ।

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا
آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ
وَالهُنَا وَالْهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ
مُسْلِمُونَ ﴿٤٧﴾

৪৮) আৰু এইদৰেই তোমাৰ প্ৰতি
আমি ধৰ্মগ্ৰন্থ (কোৰ-আন) অৱতীৰ্ণ
কৰিছোঁ। অৰ্থাৎ যিসকলক আমি
(পূৰ্বে) ধৰ্মগ্ৰন্থ দান কৰিছিলোঁ
সেইসকলে তাত (আচলতে) বিশ্বাস
কৰে; আৰু (মক্কাবাসীসকলৰো)
কিছুমানে তাত বিশ্বাস কৰে। কিন্তু
আমঠ অবিশ্বাসীসকলক এৰি আমাৰ
নিদৰ্শনসমূহ কোনেও অবিশ্বাস
নকৰে।

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ
آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُوْمِنُونَ بِهِ ۖ وَ مِنْ هَؤُلَاءِ
مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۖ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
إِلَّا الْكٰفِرُونَ ﴿٤٨﴾

৪৯) আৰু (হে মহম্মদ), ইতিপূৰ্বে
তুমি কোনো পুথি পাঠ কৰা নাছিলো,
আৰু নিজৰ সোঁ হাতেৰে এনে পুথি
লিখাও নাছিলো; তেনে কৰা হলে

وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا

সেই বিলাকে নিশ্চয় সন্দেহ কৰিলেহেঁতেন যিসকলে অসত্য কথা ক'ব লৈ দ্বিধা নকৰে।

تَخْطُءُ يَمِينِكَ إِذَا لَأَزْتَابِ الْمُبْطِلُونَ ﴿٥١﴾

৫০) যথার্থ কথা এই, যিসকলক (সত্যৰ) জ্ঞান দিয়া হৈছে সেইসকলৰ অন্তৰসমূহত এই কোৰ-আন সুস্পষ্ট নিদৰ্শন ৰূপে বিৰাজমান; আৰু যিসকল অন্যায়াকাৰী সিহঁতৰ বাহিৰে কোনেও আমাৰ নিদৰ্শসমূহ অস্বীকাৰ নকৰে।

بَلْ هُوَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فِي صُدُورِ الَّذِينَ
أُوتُوا الْعِلْمَ ۗ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا
الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾

৫১) আৰু সিহঁতে সোধে, তেওঁৰ প্ৰতি তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা নিদৰ্শনসমূহ কিয় অৱতীৰ্ণ হোৱা নাই? তুমি উত্তৰ দিয়া, নিদৰ্শনসমূহ আছে আল্লাহৰ সন্নিধানত; বাস্তৱতে মই এজন প্ৰকাশ্য সতৰ্ককাৰী মাথোন।

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ
قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ ۗ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ﴿٥١﴾

৫২) আমি যে তোমাৰ প্ৰতি গ্ৰন্থখন (কোৰ-আন) অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ, যি সিহঁতৰ আগত পাঠ কৰা হয়, ই সিহঁতৰ নিমিত্তে যথেষ্ট নহয় নে? নিশ্চয় বিশ্বাসী লোকসকলৰ নিমিত্তে ইয়াৰ মাজত আছে কৰুণা আৰু সোৱৰণী।

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
يَتْلَى عَلَيْهِمْ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لِرَحْمَةٍ وَذِكْرٍ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

৫৩) (হে মহম্মদ,) তুমি কোৱা, মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত সাক্ষীৰূপে আল্লাই যথেষ্ট; আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত যি আছে সমস্ত তেওঁ জানে; আৰু যিসকলে অসত্যত বিশ্বাস কৰে, কিন্তু আল্লাহত বিশ্বাস নকৰে, সেই সকলেই হ'ব ক্ষতিগ্ৰস্ত।

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيِّنًا وَبَيِّنَاتٍ شَٰهِدًا
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ
آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ ۗ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٥٣﴾

৫৪) আৰু সিহঁতে তোমাৰ ওচৰত (প্ৰতিশ্ৰুত) শাস্তি অহা বিষয়ে খৰ-খেদা কৰিছে; কিন্তু তাৰ সময় নিৰূপিত নথকা হলে, অৱশ্যে সেই

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ۗ وَلَوْلَا أَجَلٌ

শাস্তি (এতিয়ালৈকে) সিহঁতৰ ওচৰ পালেহিহেঁতেন; আৰু শাস্তি নিশ্চয়কৈ সিহঁতৰ ওপৰত আকস্মিক ভাৱে পৰিব, আৰু সিহঁতে তাৰ গমকে নাপাব।

৫৫) সিহঁতে (প্ৰতিশ্ৰুত) শাস্তি অহা সম্বন্ধে তোমাৰ ওচৰত খৰ-খেদা কৰিব ধৰিছে; নিশ্চয় অবিশ্বাসী-সকলক নৰকে অৱশ্যেই আগুৰি ধৰিব।

৫৬) সেইদিনা আহিব ধৰিছে যেতিয়া সিহঁতক শাস্তিয়ে সিহঁতৰ ওপৰৰ পৰা আৰু সিহঁতৰ ভৰিৰ তলৰ পৰা আবৰিত কৰিব, আৰু (তেতিয়া) আল্লাই ক'ব, যেনে কাৰ্য্য তোমা-লোকে কৰিছিলো, আজি তাৰ (প্ৰতিফলৰ) সোৱাদ লোৱা।

৫৭) হে মোৰ ভৃত্যসকল, যিসকলে মোক বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে (জানিবা) মোৰ পৃথিৱী নিশ্চয় প্ৰশস্ত, গতিকে অকল মোৰেই আৰাধনা কৰা।

৫৮) প্ৰত্যেক প্ৰাণীকেই মৃত্যুৰ সোৱাদলোৱা অনিবাৰ্য্য; তাৰ পাছত তোমালোকক আমাৰ ফাললৈ ওভতাই নিয়া হ'ব।

৫৯) আৰু যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু সৎকাৰ্য্য কৰিছে সেইসকলক যাৰ তলেদি জুৰিসমূহ বৈগৈছে এনে (স্বৰ্গৰ) উদ্যানসমূহত অৱস্থিত ওখ প্ৰাসাদবোৰত আমি নিশ্চয় থাকিবলৈ দিম; তাতে তেওঁলোকে স্থায়ীৰূপে অৱস্থান কৰিব; সৎকৰ্মীসকলৰ কাৰণে ই কেনে উৎকৃষ্ট প্ৰতিদান।

৬০) যিসকলে ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰে আৰু নিজ প্ৰভুৰ ওপৰত ভৰসা ৰাখে।

مَسَىٰ لَجَاءَ هُمُ الْعَذَابِ ۖ وَلِيَأْتِيَهُمْ
بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ۖ وَإِنَّ جَهَنَّمَ
لَمَحِيظَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٦﴾

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ
تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٥٧﴾

لِعِبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ
فَأَيُّهَا فَاعْبُدُونِ ﴿٥٨﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ۖ ثُمَّ إِلَيْنَا
تُرْجَعُونَ ﴿٥٩﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ
نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٦٠﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٦١﴾

৬১) আৰু কিমানবোৰ জীৱ-জন্তু আছে যি নিজ জীৱিকাৰ ভাৰ লৈ বিচৰণ নকৰে; আল্লাইহে জীৱিকা দান কৰে সেইবিলাকক আৰু তোমালোককো; আৰু তেওঁৱেই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা।

وَكَأَيُّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا ۗ
اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿١١﴾

৬২) আৰু যদি তুমি সিহঁতক প্ৰশ্ন কৰা, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী কোনে সৃজন কৰিছে, আৰু সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰক কোনে নিজ বিধানৰ অধীনে ৰাখিছে? অৱশ্যে সিহঁতে উত্তৰ দিব, আল্লাই; তেন্তে (ভাবি চোৱাঁ) সিহঁতকনো কেনেকৈ বিপথে নিয়া হৈছে?

وَلَيْسَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۗ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿١٢﴾

৬৩) আল্লাই নিজ ভৃত্যসকলৰ মাজৰ যাৰে ইচ্ছা তাৰেই কাৰণে জীৱিকা প্ৰশস্ত কৰে, আৰু কাৰো কাৰণে (প্ৰয়োজন মতে) সঙ্কীৰ্ণ কৰে; নিশ্চয় আল্লাই সকলো বিষয়ে পৰিজ্ঞাত।

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَيَقْدِرُ لَهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٣﴾

৬৪) আকৌ যদি তুমি সিহঁতক প্ৰশ্ন কৰা, মেঘৰ পৰা কোনে বৰষুণনমাই পৃথিৱীক তাৰ মৃত্যুৰ পিছত সঞ্জীৱিত কৰে? অৱশ্যে সিহঁতে উত্তৰ দিব, আল্লাই। তুমি কোৱা, সকলো প্ৰশংসাৰ যোগ্য আল্লাই; কিন্তু সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই নুবুজে।

وَلَيْسَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ
اللَّهُ ۗ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾

৬৫) আৰু এই পাৰ্থিৱ জীৱন আমোদ-প্ৰমোদ আৰু ৰং-ধেমালিৰ বাহিৰে একো নহয়; আৰু নিশ্চয় পৰলোকৰ আলয়ৰ জীৱনহে অনন্ত জীৱন, যদিহে সিহঁতে তাকে জনাইতেন।

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ ۗ
وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ ۗ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾

৬৬) আৰু যেতিয়া সিহঁতে (ভ্ৰমণৰ অৰ্থে) জাহাজত উঠে, তেতিয়া আল্লাইৰ ওচৰত ধৰ্মনিষ্ঠ হৈ সৰল

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَا اللَّهُ مُخْلِصِينَ

একাগ্ৰ মনেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰে; কিন্তু যেতিয়া আমি সিহঁতক নিৰাপদে পাৰ লগাও সিহঁতে আল্লাহৰ সমানে আন উপাস্য পাতিব ধৰে।

لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿١٦﴾

৬৭) তাৰ ফলত আমি যি সম্পদ সিহঁতক দান কৰিছোঁ তাৰ বাবে সিহঁত অশলাগী হয়; আৰু তাৰ ফলত (পৃথিৱীৰ) খন্তেকীয়া সুখ-সন্তোষ উপভোগ কৰে; কিন্তু আগলৈ সিহঁতে সকলো জানিব পাৰিব।

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

৬৮) সিহঁতে ভাবি নাচায় নে, আমি (মক্কাৰ) এখন সন্মানিত, শান্তিপূৰ্ণ নগৰ কৰিছোঁ; অথচ সিহঁতৰ আশে-পাশে অৱস্থিত ঠাইৰ পৰা লোকক হঠাতে থাপ মাৰি উলিয়াই নিয়া হয়? কি! এনে স্থলতো সিহঁতে অসত্যত বিশ্বাস কৰিব নে, আৰু আল্লাহৰ অনুগ্ৰহৰ বাবে শলাগ নল'ব নে?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مِّنَّا وَيَتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿١٨﴾

৬৯) আৰু যিয়ে আল্লাহৰ সম্বন্ধে মিছা সাজে, আৰু তাৰ ওচৰলৈ সত্য অহাত তাকে অসত্য ভাবি অস্বীকাৰ কৰে, তাতোকৈ অধিক অন্যাযকাৰী কোন? কি! অবিশ্বাসী-সকলৰ নিমিত্তে নৰকৰ ভিতৰত থাকিবৰ ঠাই নাই নে?

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

৭০) আৰু যিসকলে আমাৰ কাৰণে সাধ্যমতে চেষ্টা কৰে, নিশ্চয় আমি তেওঁলোকক অৱশ্যে পৰিচালিত কৰিম আমাৰ সুপথসমূহেদি; আৰু আল্লাহ নিশ্চয়কৈ সৎকৰ্মীসকলৰ সঙ্গী।

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الرَّوْمِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ إِحْدَى وَسِتُّونَ آيَةً وَسِتَّةٌ رُكُوعَاتٌ

চূৰা- ৩০

AR-RUM

আৰ-ৰুম : ৰোমীসকল

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আলিফ, লাম, মীম; اَنَا اللَّهُ أَعْلَمُ
মই আল্লাহ, সকলোতকৈ বেছি
জ্ঞানী ।

الْمَع ②

৩) ৰোমীসকল পৰাভূত হৈছে ।

غَلَبَتِ الرُّومُ ③

৪) ওচৰৰ দেশত; কিন্তু সিহঁতে
নিজ পৰাজয়ৰ পাছত অদূৰ
ভৱিষ্যতে জয়লাভ কৰিব ।

فِي آدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ ④

৫) বছৰ চেৰেকৰ ভিতৰতেই;
মীমাংসা আল্লাহৰেই অতীতত আৰু
ভৱিষ্যততো; আৰু সেই দিনা
বিশ্বাসীসকল উল্লাসিত হ'ব ।

فِي بَضْعِ سِنِينَ ⑤ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ ⑥ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ⑦

৬) আল্লাহৰ সাহায্যৰ দ্বাৰা; যাকে
ইচ্ছা তাকে তেওঁ সাহায্য দান কৰে;
আৰু তেওঁৰেই পৰাক্ৰমশালী, পৰম
দানশীল ।

يَنْصُرِ اللَّهُ ⑧ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ ⑨ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑩

৭) এয়ে আল্লাই দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতি,
আৰু নিজৰ প্ৰতিশ্ৰুতি আল্লাই
কদাপি ভঙ্গ নকৰে; কিন্তু মানৱৰ
সৰহ ভাগেই নেজানে ।

وَعَدَ اللَّهُ ⑪ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ⑫

৮) সিহঁতে পাৰ্থিৱ জীৱনৰ বাহ্যিক
শোভাহে জানে; কিন্তু পৰলোক
সম্বন্ধে সিহঁত আওকণীয়া ।

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ⑬ وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ⑭

৯) কিয় সিহঁতে নিজৰ মনতে চিন্তা নকৰে, কেৱল সত্যৰ সৈতে আৰু নিৰূপিত কালৰ কাৰণেহে আল্লাই আকাশ মণ্ডলী আৰু পৃথিৱীক আৰু উভয়ৰ মাজত যি আছে সকলোকে সৃজন কৰিছে? কিন্তু মানুহৰ সৰহভাগেই নিজ প্ৰভুৰ সন্তুষ্টি লাভৰ অস্বীকাৰ কৰে।

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَإَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ
بِلِقَائِي رَبِّهِمْ لَكٰفِرُونَ ﴿٩﴾

১০) কি সিহঁত পৃথিৱীত পৰিভ্ৰমণ কৰি দেখিবলৈ পোৱা নাই নে, সিহঁতৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীসকলৰ কি পৰিণাম হ'ল? ইহঁতকৈ সিহঁত বেছি শক্তিশালী আছিল আৰু সিহঁতে মাটি খান্দিছিল, আৰু তাৰ ওপৰত ইহঁতে যি পৰিমাণে ওখ অট্টালিকা সমূহ নিৰ্মাণ কৰিছিল পূৰ্ববৰ্ত্তী সকলে তাতোকৈ বহুগুণে বেছি নিৰ্মাণ কৰিছিল; আৰু সিহঁতৰ ওচৰলৈ ৰচুলসকল আহিছিল প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহ লৈ; গতিকে সিহঁতৰ প্ৰতি আল্লাই অন্যায় কৰা নাছিল, বৰং সিহঁতে নিজেই নিজৰ আত্মাৰ প্ৰতি অন্যায় কৰিছিল।

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۗ
كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ
وَاعْمَرُواهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا
وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۗ فَمَا كَانَ
اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١٠﴾

১১) অৱশেষত যিসকলে অমঙ্গল সাধন কৰিছিল সিহঁতৰ পৰিণামো হ'ল অমঙ্গল, কিয়নো সিহঁতে আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা ভাবি অমান্য কৰিছিল আৰু সেই বোৰকে লৈ সিহঁতে উপহাস কৰিব লাগিছিল।

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ آسَاءُ وَالسُّوْءَىٰ أَنْ
كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾

১২) আল্লাই সৃষ্টিৰ আৰম্ভ কৰিছে, পিছত তেওঁ তাকে আকৌ নতুনকৈ সৃজন কৰিব; তাৰ পিছত তোমালোকক তেওঁৰ ফালে ওভতাই নিয়া হ'ব।

اللَّهُ يَبْدُوُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ
إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾

১৩) আৰু যিদিনা (পুনৰুত্থানৰ) নিৰ্ধাৰিত সময় পাবহি, অপৰাধী সকল নিৰাশ হৈ পৰিব।

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ
الْمُجْرِمُونَ ﴿١٣﴾

১৪) আৰু যিবিলাকক সিহঁতে আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পাতিছিল সিহঁতৰ কোনেও (আল্লাহৰ ওচৰত) সিহঁতৰ হৈ মধ্যস্থতা নকৰিব; আৰু তেতিয়া সিহঁতে আল্লাহৰ সমানে পাতি লোৱা উপাস্যবিলাকক নিজেই অস্বীকাৰ কৰিব।

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ
وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٤﴾

১৫) আৰু যিদিনা (পুনৰুত্থানৰ) নিৰ্দিষ্ট সময় পাবহি সেইদিনা সিহঁত পৃথক পৃথক হৈ পৰিব।

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومَدُونَ بِتَفَرُّؤُنَ

১৬) কিন্তু যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু সৎ কাৰ্য্য কৰিছে, তাৰ ফলত (স্বৰ্গৰ) ফুলনিত সেইসকলক অবিৰাম সুখ-শান্তি উপভোগ কৰিবলৈ দিয়া হ'ব।

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ
فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٦﴾

১৭) আন পিনে যিসকলে অ বিশ্বাস কৰিছে, আৰু আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ আৰু পৰলোকৰ সাক্ষাৎ মিছা বুলি বিবেচনা কৰিছে, সিহঁতক (আমাৰ) শাস্তিৰ সন্মুখীন কৰা হ'ব।

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَفُتِنُوا
الْآخِرَةَ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿١٧﴾

১৮) গতিকে আল্লাহৰেই পৰিত্ৰতাৰ কীৰ্ত্তন কৰা, যেতিয়া তোমালোকে সন্মাবেলা পোৱা আৰু যেতিয়া ৰাতিপুৱা উঠা।

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ
تُصْبِحُونَ ﴿١٨﴾

১৯) আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত সকলো প্ৰশংসা তেওঁৰেই, আবেলি আৰু যেতিয়া তোমালোকৰ মধ্যাহ্ন সময় পোৱা।

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا
وَحِينَ تَضَعُونَ أَرْسُلَكُمْ ﴿١٩﴾

২০) আল্লাই মৃতকৰ পৰা জীৱিতক উদ্ধৰ কৰে, আৰু জীৱিতক মৃত্যুৰ বিধান কৰে, তেওঁৰেই

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ

পৃথিৱীক তাৰ মৃত্যুৰ পিছত সঞ্জীৱিত কৰে; আৰু এইদৰেই তোমালোক সকলোকে (মৃত্যুৰ পাছত) পুনৰ উত্থিত কৰা হ'ব।

مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ
وَكَذَلِكَ تَخْرُجُونَ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহৰ মাজৰ এটা এয়া যে, তেওঁ তোমালোকক মাটিৰ পৰা সৃষ্টি কৰিছে; ফলত তোমালোকে মানৱ স্বৰূপ (পৃথিৱীত) বিয়পি পৰিছা।

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا
أَنْتُمْ بَشَرٌ تَتَشَرُّونَ ﴿٢١﴾

২২) আৰু তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহৰ আৰু এটা এয়া যে, তেওঁ তোমালোকৰ নিজৰে মাজৰ পৰা তোমালোকৰ কাৰণে সপ্তানিসকলক সৃজন কৰিছে, যাতে সেইসকলৰ সঙ্গত তোমালোকে সুখ-শান্তি লভিব পাৰা; আৰু তেওঁ তোমালোকৰ পৰস্পৰৰ হৃদয়ত প্ৰীতি আৰু কৰুণা জাগ্ৰত কৰিছে; নিশ্চয় যিসকলে চিন্তা কৰে সেইসকলৰ নিমিত্তে ইয়াত আছে বহু নিদৰ্শন।

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا لِيَتَسَكَّنُوا إِلَيْهَا وَيَجْعَلَ
بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَتَّقُونَ ﴿٢٢﴾

২৩) আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ সৃষ্টি, আৰু তোমালোকৰ ভাষাবোৰৰ আৰু তোমালোকৰ বৰ্ণনাসমূহৰ বিভিন্নতা তেওঁৰ নিদৰ্শনাৱলীৰ অংশ; নিশ্চয় জ্ঞানী সকলৰ নিমিত্তে ইয়াত আছে অৱশ্যে বহু নিদৰ্শন।

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَإِخْتِلَافِ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ ۗ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾

২৪) আৰু নিশা আৰু দিনত তোমালোকে টোপনি যোৱা, আৰু তেওঁৰ কৃপাৰ ভাগ বিচৰা; এয়াও তেওঁৰ নিদৰ্শনাৱলীৰ ভিতৰতেই; নিশ্চয় যিসকলে (উপদেশ) শ্ৰৱণ কৰে সেই সকলৰ কাৰণে ইয়াত অৱশ্যে বহু নিদৰ্শন আছে।

وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَإِبْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُسْمَعُونَ ﴿٢٤﴾

২৫) আৰু তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহৰ মাজৰ আৰু এটা এয়া যে, তেওঁ তোমালোকৰ মনত ভয় আৰু আশা

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا

দুয়ো উদ্ৰেক কৰিবৰ অৰ্থে বিজুলী
প্ৰদৰ্শন কৰে, আৰু মেঘৰ পৰা বৰষুণ
নমায়; তাৰ পিছত পৃথিৱীক তাৰ
মৃত্যুৰ পিছত পুনৰায় জীৱিত কৰে;
নিশ্চয় বুদ্ধিমন্ত লোকসকলৰ নিমিত্তে
অৱশ্যে ইয়াত আছে বহু নিদৰ্শন।

وَيُنزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿٢٥﴾

২৬) আৰু আকাশ আৰু পৃথিৱী যে
তেওঁৰ আদেশত সংস্থাপিত, তেওঁৰ
নিদৰ্শনসমূহৰ এয়াও এটা।
অৱশেষত তেওঁ যি মুহূৰ্ততে
তোমালোকক একেটা আহ্বানেৰে
আহ্বান কৰিব, সেই মুহূৰ্ততে মাটিৰ
পৰা তোমালোক বাহিৰলৈ ওলাই
পৰিবা।

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ
بِأَمْرِهِ ۗ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ
الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٦﴾

২৭) আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু
পৃথিৱীত যি আছে সকলোৰে গৰাকী
তেওঁৰেই; তেওঁৰেই বাধ্য সকলো।

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ
كُلُّ لَّهُ قَانُونٌ ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু তেওঁৰেই সৃষ্টি আৰম্ভ
কৰিছে, পিছত তাকে তেওঁ আকৌ
নতুনকৈ সৃজন কৰিব; আৰু ই
তেওঁৰ পক্ষে অতি সহজ; আৰু
আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত
তেওঁৰেই উপমা হৈছে সৰ্বোচ্চ;
আৰু তেওঁৰেই সৰ্বশক্তিমান,
মহাজ্ঞানী।

وَهُوَ الَّذِي بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ۗ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٢٨﴾

২৯) আল্লাই তোমালোকৰ
নিজৰেই অৱস্থা অনুযায়ী এটি
উপমা তোমালোকৰ কাৰণে বৰ্ণনা
কৰিছে; তোমালোকক আমি যি
উপজীৱিকা দান কৰিছোঁ তাকে
তোমালোকৰ সমানে অংশীৰূপে
ভোগ কৰিবলৈ সেই বিলাকৰ
অধিকাৰ আছে নে যিবিলাক তোমাৰ
সৌহাতৰ অধীন? সেয়ে যদি হয় এই
বিষয়ে তোমালোক সিহঁতৰ সমতুল্য
হৈ পৰিবা, যাৰ ফলত নিজৰ

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ ۗ هَلْ
لَكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ
فِي مَا رَزَقْنَكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ

আত্মীয়-স্বজনক যেনেকৈ ভয় কৰা তেনেকৈ সিহঁতকো ভয় কৰিব লগা হ'ব; এইদৰে আমি নিদৰ্শনসমূহ বহলাই বৰ্ণনা কৰো বোধ শক্তি থকা লোকৰ কাৰণে।

৩০) নহয়, যিসকল অন্যাযকাৰী সিহঁত অজ্ঞানতাৰ বাবে নিজ বৃথা বাঞ্ছাসমূহৰ অনুসৰণ কৰে; গতিকে যাক আল্লাই পথভ্ৰান্ত কৰিছে তাক কোনে সুপথত লৈ যাব পাৰে? আৰু সহায় কৰোঁতাসকলৰ এজনো সিহঁতৰ পক্ষে নাথাকিব।

৩১) গতিকে (হে মহম্মদ) আল্লাহৰ একনিষ্ঠ সেৱক হৈ সত্যৰ ফালে মন সুস্থিৰ কৰি ৰাখা; যি প্ৰকৃতিত মানুহক আল্লাই সৃষ্টি কৰিছে (এই ধৰ্মও) সেই প্ৰকৃতিৰ ধৰ্ম; আল্লাহৰ সৃষ্টিৰ নিয়মৰ কোনো পৰিবৰ্তন নাই; সেয়ে হৈছে সঠিক সুপ্ৰতিষ্ঠিত ধৰ্ম; কিন্তু মানুহৰ সৰহ ভাগেই নেজানে।

৩২) আল্লাহৰ ওচৰলৈ বিনীত ভাবে বাৰে বাৰে ঘূৰি আহি (সেই ধৰ্ম পালন কৰিবা) আৰু তেওঁলৈ ভয় ৰাখিবা; আৰু নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰিবা; আৰু যিসকলে অইনক আল্লাহৰ সমানে উপাস্য পাতে সিহঁতৰ দলৰ নহ'ব।

৩৩) সেইসকলৰ মাজৰ যিসকলে নিজ ধৰ্মত বিচ্ছেদ সৃষ্টি কৰিছে আৰু বিভিন্ন দলত বিভক্ত হৈ পৰিছে; প্ৰত্যেকটো দল সিহঁতৰ কাষত যি আছে তাকে লৈ উল্লাসিত।

৩৪) আৰু যেতিয়া লোকক ক্লেশ-কষ্টই স্পৰ্শ কৰে সিহঁত নিজ প্ৰভুৰ ফালে বিনীত ভাবে তেওঁক আহ্বান কৰিব ধৰে; পিছত যেতিয়া তেওঁ

تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ ۗ كَذَلِكَ
نُفِصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٠﴾

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ
بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ ۗ
وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣١﴾

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۗ فِطْرَتَ
اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ۗ لَا تَبْدِيلَ
لِخَلْقِ اللَّهِ ۗ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ ۗ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٣﴾

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَابًا
كُلِّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٤﴾

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ
مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَاهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً

সিহঁতক নিজ কৰুণাৰ সোৱাদ লবলৈ দিয়ে, চোৱাঁ, সিহঁতৰ একোটা দলে নিজ প্ৰভুৰ সমানে আন উপাস্য পাতি লয়।

إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَرَّ بِهُمْ يُشْرِكُونَ ٣٤

৩৫) ফলত আমি সিহঁতক যি দান কৰিছোঁ তাৰ বাবে সিহঁতে শলাগ নলয়; তেন্তে তোমালোকে পাৰ্থিৱ সুখ-সম্পদ (অলপ দিনলৈ) ভোগ কৰি লোৱা, কিন্তু আগলৈ (তথ্য) জানিব পাৰিবা।

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْتَهُمْ ۖ فَتَمَتَّعُوا ۙ وَفَقَّهٖ ۙ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ٣٥

৩৬) যি সিহঁতক আল্লাহৰ সমানে অইন উপাস্য পাতিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়ে এনে প্ৰমাণ আমি সিহঁতৰ প্ৰতি অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ নে ?

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا فَهَوْ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ٣٦

৩৭) আৰু যেতিয়া মানৱক আমি (নিজ) কৰুণাৰ সোৱাদ ল'বলৈ দিওঁ তাৰ বাবে সিহঁত উল্লাসিত হয়; কিন্তু সিহঁতে আগতে যি নিজ হাতেৰে অৰ্জন কৰিছিল তাৰ ফলত সিহঁতৰ কোনো অমঙ্গল ঘটিলে সিহঁত নিৰাশ হৈ পৰে।

وَإِذَا آذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا ۗ وَإِن تُصِبَّهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ٣٧

৩৮) সিহঁতে ভাবি নাচায় নে, আল্লাই যাৰে ইচ্ছা তাৰেই কাৰণে জীৱিকা প্ৰশস্ত কৰে, আৰু (প্ৰয়োজন মতে) সঙ্কীৰ্ণ কৰে; নিশ্চয় বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে ইয়াত আছে বহু নিদৰ্শন।

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٣٨

৩৯) গতিকে আত্মীয়-স্বজন আৰু দৰিদ্ৰ আৰু বাটৰুৱাসকলৰ যি প্ৰাপ্য সেয়া সিহঁতক দিবা। যিসকলে আল্লাহৰ সন্তুষ্টি লাভ কৰিবলৈ আকাঙ্ক্ষা কৰে সেইসকলৰ নিমিত্তে ই মঙ্গলময়, আৰু তেওঁলোকেই প্ৰকৃতপক্ষে সফলমনোৰথ।

فَأَبِئْتَهُم مَّا يَشَاءُونَ ۚ وَآتَاهُم مَّا لَمْ يَأْتُوا بِشَيْءٍ ۚ وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا ۙ إِنَّهُمْ لَمِنَ السَّاجِدِينَ ۗ وَجَاهِ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٣٩

৪০) আৰু মানুহৰ ধন-সম্পত্তিৰ বৃদ্ধিৰ অৰ্থে যি ধন অপৰিমিত সূত স্বৰূপে তোমালোকে পৰিশোধ কৰা,

وَمَا آتَيْتُم مِّن رَّبِّ لَيْرَبْوًا ۙ فِىٓ أَمْوَالٍ

আল্লাহৰ কাষত তাৰ অলপো বৃদ্ধি নহয়, কিন্তু আল্লাহৰ সন্তুষ্টি লাভ কৰিবৰ অভিপ্ৰায়ে যদি ধন জাকাত স্বৰূপে ব্যয় কৰা (তেন্তে জানিবা) এনেসকলৰ ধন বহুগুণে বৃদ্ধি পাব।

النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ ۚ وَمَا آتَيْتُمْ
مِّنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٥١﴾

৪১) আল্লাহ তেওঁৰেই যিজনে তোমালোকক সৃজন কৰিছে, আৰু তোমালোকক জীৱিকা দান কৰিছে; পিছত সেইজনেই তোমালোকৰ মৃত্যুৰ বিধান কৰিব, আৰু তাৰ পিছত তোমালোকক পুনৰ্জীৱিত কৰিব। তোমালোকে আল্লাহৰ সমানে যিবিলাকক উপাস্য পাতি লৈছা সেইবিলাকৰ মাজৰ কোনে এনেবোৰ কাৰ্য সাধন কৰিব পাৰে? তেওঁৰেই পৰম পৰিত্ৰ, আৰু সিহঁত যে আল্লাহৰ অংশী পাতিছে তাতোকৈ তেওঁ বহুত ওখত।

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ
يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۗ هَلْ مِنْ
شُرَكَائِكُمْ مَّنْ يَفْعَلُ مِنْ ذِكْرِكُمْ مِّنْ
شَيْءٍ ۗ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٢﴾

৪২) মানুহে নিজ হাতেৰে যি অৰ্জন কৰিছে তাৰ বাবে স্থল আৰু জল (সমস্ত পৃথিৱীত) অশান্তিৰ সৃষ্টি হৈছে; ইয়াৰ কাৰণে সিহঁতে যি কাৰ্য কৰিছিল তেওঁ তাৰ প্ৰতিফলৰ কিছু অংশৰ সোৱাদ সিহঁতক ল'বলৈ দিব; সম্ভৱতঃ সিহঁত (সত্যৰ পিনে) উভতি আহে।

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي
عَمِلُوا الْعَالَمُ يَرْجِعُونَ ﴿٥٣﴾

৪৩) (হে মহম্মদ), তুমি কোৱা, পৃথিৱীত তোমালোকে পৰিত্ৰমণ কৰি চোৱাঁ, পূৰ্ববৰ্ত্তীসকলৰ কি পৰিণাম হ'ল; কিয়নো সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই আল্লাহৰ সমানে আন উপাস্যবোৰ পাতি লৈছিল।

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلُ ۗ
كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِينَ ﴿٥٤﴾

৪৪) গতিকে যি দিন অনিবাৰ্য্য তেনে এটা দিন আল্লাহৰ ফালৰ পৰা অহাৰ আগতে তুমি সঠিক সুপ্ৰতি-স্থিত ধৰ্মৰ পিনে নিজৰ মন সুস্থিৰ কৰি ৰাখা; সেইদিনা পৰস্পৰৰ মাজত

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ مِن قَبْلِ أَن
يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ

যি পাৰ্থক্য আছে ওলাই পৰিব।

يُصَدِّعُونَ ﴿٤٤﴾

৪৫) যিয়ে অবিশ্বাস কৰিছে তাৰ অবিশ্বাসৰ দায়িত্ব তাৰেই ওপৰত; যিসকলে সজ কাম কৰে সেইসকলে প্রকৃতপক্ষে আগতেই নিজৰ (সুখ-শান্তিৰ) আয়োজন কৰি থয়।

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَهُمْ يَمْهَدُونَ ﴿٤٥﴾

৪৬) শেষত যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু ন্যায় কাৰ্য্য কৰিছে তেওঁলোকক আল্লাই নিজ কৃপা গুণে উচিত প্ৰতিদান প্ৰদান কৰিব; বাস্তৱতে অবিশ্বাসীসকলক তেওঁ ভাল নাপায়।

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٦﴾

৪৭) আৰু ই তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহৰ মাজৰেই, তেওঁ বতাহক শুভ-সংবাদ দিবলৈ প্ৰেৰণ কৰে, যাতে তেওঁ নিজ কৰুণাৰ কিছু অংশৰ সোৱাদ তোমালোকক লবলৈ দিয়ে; আৰু (এইটোও এটা নিদৰ্শন সাগৰত) জাহাজ চলাচল কৰে তেওঁৰ আদেশ অনুসৰি, যাতে তোমালোকে তেওঁৰ কৃপা বিচাৰি ফুৰিব পাৰা, আৰু সম্ভৱত: তোমালোকে (আল্লাহৰ) শলাগ লোৱা।

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٧﴾

৪৮) আৰু স্বৰূপতে তোমাৰ পূৰ্বেও বচুলসকলক তেওঁলোকৰ নিজ নিজ জাতিৰ ওচৰলৈ আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; সেইমতে তেওঁলোক আহিছিল সিহঁতৰ ওচৰলৈ বহু প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ লৈ; পিছত যিসকলে দোষ কৰিছিল সিহঁতক আমি প্ৰাপ্য শাস্তি দিছিলোঁ; আৰু বিশ্বাসী সকলক সহায় কৰা আমাৰ কৰ্তব্য।

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمْ ۗ وَ كَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

৪৯) তেওঁৰেই আল্লাহ যিজনে বতাহ প্ৰেৰণ কৰে, অৰু সেই বতাহ মেঘমালা ধাৰণ কৰে; পিছত তেওঁ

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا

নিজ ইচ্ছা অনুৰূপ তাকে বায়ুমণ্ডলত বিস্তৃত কৰে, আৰু তাৰ পিছত তাকে বিচ্ছিন্ন কৰে; তেতিয়া তাৰ ভিতৰৰ পৰা বৰষুণ ওলাই পৰা তুমি দেখিবলৈ পোৱা; পিছত যেতিয়া তেওঁ নিজৰ ভৃত্যসকলৰ যাৰে ওপৰত ইচ্ছা সেই বৰষুণ নমায়, তেতিয়া চোৱাঁ, তেওঁলোক আনন্দিত হৈ পৰে।

৫০) অথচ তাৰ আগতে সেই বৰষুণ সিহঁতৰ ওপৰত নমোৱাৰ আগতে সিহঁত একেবাৰে হতাশ হৈ পৰিছিল।

৫১) গতিকে তুমি আল্লাহৰ কৰুণাৰ চিনবোৰলৈ লক্ষ্য কৰা, তেওঁ কেনেকৈ পৃথিৱীক তাৰ মৃত্যুৰ পাছত সঞ্জীৱিত কৰে; নিশ্চয় তেওঁৰেই মৃতকক নতুনকৈ জীৱিত কৰোঁতা; আৰু সকলো বস্তুৰেই ওপৰত তেওঁ মহান ক্ষমতাসালী।

৫২) আৰু আমি যদি এনে বতাহ প্ৰেৰণ কৰো যাৰ ফলত সিহঁতে নিজৰ শস্যক হালধীয়া বৰণৰ দেখা পায় নিশ্চয় তাৰ পাছতো আল্লাহৰ অকৃতজ্ঞতা সিহঁতে প্ৰকাশ কৰি থাকে।

৫৩) গতিকে যি মৃত তাক নিশ্চয় তুমি ঐশিক বাণী শুনাব নোৱাৰা; আৰু যিবিলাক বধিৰ সিহঁতকো তুমি নিজৰ উপদেশ শুনাব নোৱাৰা; চোৱাঁ, সিহঁতে কেনেকৈ পিঠি দেখুৱাই ঘূৰি যায়।

৫৪) আৰু যিবিলাক দৃষ্টিহীন সিহঁতক তুমি বিপথৰ পৰা সুপথলৈ আনিব নোৱাৰা; যিসকলে আমাৰ

فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ
كَسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ
فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٥٠﴾

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ
قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ﴿٥١﴾

فَانظُرْ إِلَىٰ آثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِي
الْمَوْتِ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٢﴾

وَلَيْسَ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا
لَّظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿٥٣﴾

فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ
الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٤﴾

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ ۗ إِنَّ

নিদৰ্শনসমূহত বিশ্বাস স্থাপন কৰে
আৰু তাৰ পিছত আত্মসমৰ্পণ কৰে
কেৱল সেই সকলকহে তুমি (সত্যৰ
বাণী) শুনাব পাৰিবা।

تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ
مُسْلِمُونَ ﴿٥٤﴾

৫৫) তেওঁৰেই আল্লাহ যিজনে
তোমালোকক (প্ৰথমে) দুৰ্বল
অৱস্থাত সৃজন কৰিলে, আৰু সেই
দুৰ্বল অৱস্থাৰ পিছত শক্তি দান
কৰিলে; আৰু শক্তি দিয়াৰ পিছত
তেওঁ পুনৰায় (তোমালোকক) দুৰ্বল
আৰু বৃদ্ধ অৱস্থালৈ নিলে; তেওঁৰ
যেনে ইচ্ছা তেনেকৈ তেওঁ সকলো
সৃষ্টি কৰে; আৰু তেওঁ সৰ্বজ্ঞাতা,
শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমতাশালী।

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ
مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ
الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٥﴾

৫৬) আৰু যিদিনা নিৰ্ধাৰিত সময়
পাবহি, অবিশ্বাসীসকলে শপত খাই
ইয়াকে ক'ব, পৃথিৱীত সিহঁতে
খন্তেকহে অৱস্থান কৰিছিল।
এইদৰেই সিহঁতক (সত্যৰ পৰা)
সদায় ঘূৰাই নিয়া হয়।

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ
مَا لِئْشَاءِ غَيْرِ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا
يُؤْفَكُونَ ﴿٥٦﴾

৫৭) আৰু যিসকলক পূৰ্ণ জ্ঞান
আৰু সুদৃঢ় বিশ্বাস দান কৰা হৈছিল
তেওঁলোকে (স্বীকাৰ কৰে)ক'ব, স্বৰূপতে
তোমালোকে পুনৰুত্থানৰ
দিনালৈকে পৃথিৱীত অৱস্থান
কৰিছিলো আল্লাহৰ লিখিত বিধান
অনুসাৰে; চোৱাঁ, সেই পুনৰুত্থানৰ
দিন আজি, কিন্তু তোমালোকে
জনাহে নাছিলো।

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ
لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ
فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

৫৮) গতিকে সেই দিনা অন্যাযকাৰী
সকলৰ ওজৰ-আপত্তি সিহঁতৰ
কাৰণে লাভজনক নহ'ব, আৰু
সিহঁতৰ অনুশোচনও গ্ৰহণীয়
নহ'ব।

فِيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٨﴾

৫৯) আৰু স্বৰূপতে মানৱৰ নিমিত্তে
আমি এই কোৰ-আনত নানা ধৰণৰ

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ

উৎকৃষ্ট উপমা বৰ্ণনা কৰিছোঁ; কিন্তু (হে মহম্মদ) যেতিয়া তুমি সিহঁতৰ সন্মুখত যি কোনো নিদৰ্শন উপনীত কৰা, অবিশ্বাসীসকলে নিশ্চয় ইয়াকে ক'ব, তোমালোকে মাথোন অসত্যৰ দাবী কৰা।

৬০) অজ্ঞানসকলৰ হৃদয়ত আল্লাই এইদৰেই ছাপ মাৰে।

৬১) অৰ্থাৎ তুমি ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰা; নিশ্চয় আল্লাহৰ প্ৰতিশ্ৰুতি সত্য; আৰু যিসকলৰ বিশ্বাস সুদৃঢ় নহয় সিহঁতে যেন তোমাৰ দৃঢ়তা স্ফুৰ্ত্ত নকৰে।

كُلِّ مَثَلٍ طُولَيْنِ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ يُقُولُونَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٠﴾

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥١﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ

الَّذِينَ لَا يُؤْقِنُونَ ﴿٥٢﴾

سُورَةُ لُقْمَانَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً وَأَرْبَعَةٌ رُكُوعَاتٍ

চূৰা-৩১

LUQMAN

লুকমান (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আলিফ, লাম, মিম।

الْم ②

أَنَا اللَّهُ أَعْلَمُ مই আল্লাহ,
সকলোতকৈ বেছি জ্ঞানী।

৩) জ্ঞানময়, ধৰ্মগ্ৰন্থৰ এই
আয়াতসমূহ।

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ③

৪) সজ কাম কৰোঁতাসকলৰ
নিমিত্তে পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু কৰুণা
স্বৰূপ।

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ④

৫) যিসকলে নমাজ প্ৰতিষ্ঠিত কৰে,
আৰু নিয়মিত জাকাত দান কৰে;
আৰু যিসকলে পৰকালত
নিশ্চিতকৈ বিশ্বাস কৰে।

الَّذِينَ يُتِمُّونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ⑤

৬) আৰু তেওঁলোকৰ স্থিতি নিজ
প্ৰভুৰে প্ৰদৰ্শন কৰা সুপথত; আৰু
তেওঁলোকেই সফলমনোৰথ।

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑥

৭) আৰু মানুহৰ মাজত এনে
ব্যক্তিও আছে যি সামান্য নিৰর্থক
বাক্য কিনি লয়, যাতে তাৰ দ্বাৰা
জ্ঞান নোহোৱালৈকে লোকক
আল্লাহৰ পথৰ পৰা বিভ্ৰান্ত কৰিব
পাৰে; আৰু তাকে যি উপহাসৰ
বয়-বস্ত্ৰ বুলি জ্ঞান কৰে; এনেসকলৰ
কাৰণে আছে অপমানজনক শাস্তি।

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ
لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَيتَّخِذَهَا هُزُوًا ⑦ أُولَئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ⑦

৮) আৰু যেতিয়া এনে মানুহৰ
আগত আমাৰ আয়াতসমূহ পাঠ
কৰা হয়, সি অহঙ্কাৰ কৰি উলটি যায়

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَوَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا

সি শুনিও নুশুনা যেন হয়, তাৰ কাণ দুখন যেন গধুৰ; গতিকে তাক যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তিৰ সংবাদ জানিবলৈ দিয়া।

كَأَنَّ لَّمْ يَسْمَعُهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا^ع
فَبَشَّرَهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ^٨

৯) যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু সজ কাম কৰে, সেইসকলৰ নিমিত্তে নিশ্চয় থাকিব বিনন্দীয় উদ্যানসমূহ।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
جَنَّاتُ النَّعِيمِ^٩

১০) তাতে তেওঁলোকে স্থায়ীৰূপে বাস কৰিব, ই আল্লাহৰ সত্য প্রতিশ্ৰুতি; আৰু তেওঁৰেই সৰ্বশক্তিমান, মহা জ্ঞানী।

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا^ط وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ^{١٠}

১১) তেওঁ যে বিনা স্তম্ভৰে আকাশমণ্ডলীক সৃজন কৰিছে তাক তুমি দেখা পাইছা; আৰু তেওঁৰেই পৰ্বতসমূহ পৃথিৱীত সংস্থাপিত কৰিছে যাতে পৃথিৱী তোমালোকক লৈ ঘূৰে, আৰু সকলো প্ৰকাৰ জীৱ-জন্তু তেওঁ সৃষ্টি কৰি পৃথিৱীত বিস্তৃত কৰিছে; আৰু (চোৱাঁ), আমি মেঘৰ পৰা বৰষুণ নমাইছোঁ, আৰু তাৰ দ্বাৰা পৃথিৱীত সকলো প্ৰকাৰ উৎকৃষ্ট উদ্ভিদ উৎপন্ন কৰিছোঁ।

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْأَرْضِ
فِي الْأَرْضِ رَوَايَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ
فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ^ط وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ^{١١}

১২) আল্লাহৰ সৃষ্টি এইৰূপ, এতিয়া আল্লাহক এৰি (তোমালোকৰ) আন উপাস্যবিলাকে কি সৃষ্টি কৰিছে মোক দেখিবলৈ দিয়া; নহয়, কথা এই অন্যায়ায়কাৰীসকল প্ৰত্যক্ষ ভ্ৰান্তিত পৰি আছে।

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ
الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ^ط بَلِ الظَّالِمُونَ
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ^{١٢}

১৩) আৰু স্বৰূপতে লুকমানক আমি প্ৰকৃত জ্ঞান দান কৰিছিলোঁ, (আৰু আদেশ দিছিলোঁ) তুমি আল্লাহৰ কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ কৰা, কিয়নো যি কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ কৰে সি নিজ আত্মাৰ (মঙ্গলৰ) নিমিত্তেহে কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ কৰে; আৰু যি (আল্লাহৰ কামত) অকৃতজ্ঞ তেস্তে

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ^ط
وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ^ع

(সি যেন জানে), নিশ্চয় আল্লাহ
অভাৱহীন, প্ৰশংসাৰ ভাজন।

وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٦﴾

১৪) আৰু (মনত পেলোৱা) যেতিয়া
লুক্‌মানে নিজ পুতেকক উপদেশ দি
এইদৰে কৈছিল, হে মোৰ মৰমৰ
পুত্ৰ, অইনক আল্লাহৰ সমানে
কেতিয়াও উপাস্য নাপাতিবা;
নিশ্চয় আল্লাহৰ সমানে অইনক
উপাস্য পতা গুৰুতৰ অন্যায়।

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ
يَبْنَىٰ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّ الشِّرْكَ
لُظْلَمٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾

১৫) আৰু আমি মানুহক নিজৰ পিতৃ-
মাতৃ সম্বন্ধে এই উপদেশ দান
কৰিছোঁ, — তাৰ মাতৃয়ে ক্ষীণতাৰ
উপৰি ক্ষীণতাৰ সৈতে তাক (নিজ
গৰ্ভত) ধাৰণ কৰিছিল, আৰু দুবছৰ
জুৰি তাক পিয়াহ খুওৱাইছিল—
মোৰ প্ৰতি আৰু তোমাৰ পিতৃ-
মাতৃৰ প্ৰতি কৃতজ্ঞ হৈ থাকিবা;
(মনত ৰাখিবা) মোৰ ফাললৈ
তোমালোকৰ শেষ প্ৰত্যৰ্ত্তন।

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ
وَهُنَّ عَلَىٰ وَهْنٍ وَفُصِّلَتْ فِي عَامَيْنِ
أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ ۖ إِلَى الْمَصِيرِ ﴿١٥﴾

১৬) আৰু যদি উভয়ে তোমাক বাধ্য
কৰে তুমি যেন এনেবোৰ উপাস্য
মোৰ সমানে পাতি লোৱা যাৰ সম্বন্ধে
তোমাৰ একো জ্ঞান নাই, তেন্তে
দুয়োৰে কথা নুশুনিবা; কিন্তু
ইহজীৱনত তেওঁলোকৰ সঙ্গী হৈ
উভয়ৰ সৈতে সদ্ব্যৱহাৰ কৰিবা,
আৰু সেই জনৰ পথ অনুসৰণ
কৰিবা যি জনে মোৰ পিনে একান্ত
মনে বাৰে বাৰে ঘূৰি আহে;
(জানিবা) অৱশেষত মোৰ ফাললৈ
তোমালোক উভতি আহিবা;
তেতিয়া তোমালোকে যি কাৰ্য্য
কৰিছিলো সেই সকলোবোৰ মই
তোমালোকক জানিবলৈ দিম।

وَإِنْ جَاهَدَكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ
لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۖ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا
فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۚ وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ
أَنَابَ إِلَيَّ ۚ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

১৭) হে মোৰ মৰমৰ পুত্ৰ, তেনে কাৰ্য্য
যদি সৰিয়হৰ গুটিৰ দৰে সামান্য হয়,
আৰু যদি ই পৰ্বতৰ শিলৰ মাজত

يَبْنَىٰ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ

অদৃশ্য হৈ থাকে, অথবা আকাশমণ্ডলৰ মাজত নাইবা পৃথিৱীৰ কোনো অজান ঠাইত নিহিত থাকে, তথাপি তাক আল্লাই উলিয়াই প্ৰকাশ কৰিব; নিশ্চয় আল্লাই সূক্ষ্মদৰ্শী, সৰ্বজ্ঞ।

১৮) হে মোৰ মৰমৰ পুত্ৰ, নমাজ প্ৰতিষ্ঠিত কৰিবা, আৰু লোকক সৎ কাৰ্য্য কৰিবলৈ উদগনি দিবা আৰু অসৎ কাৰ্য্য কৰিবলৈ নিষেধ কৰিবা, আৰু তোমাৰ ওপৰত আপদ-বিপদ পৰিলে ধৈৰ্য্য ধৰি থাকিবা; নিশ্চয় সেয়ে হৈছে দৃঢ় সঙ্কল্পৰ সাধনা।

১৯) আৰু তুমি মানুহৰ পৰা মুখ ঘূৰাই বিৰক্তিবৰ ভাব প্ৰকাশ নকৰিবা, আৰু পৃথিৱীত ফিতাহি মাৰি নুফুৰিবা; আল্লাই ভেম মৰা অহঙ্কাৰী মানুহক নিশ্চয় ভাল নাপায়।

২০) আৰু চলা-ফুৰা কৰোঁতে নম্ৰভাৱে খোজ কাঢ়িবা, আৰু কথা কওঁতে মৃদুভাৱে কথা কবা; মাতৰ মাজত গাধৰ মাতেই যে অতিশয় ঘৃণাজনক ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই।

২১) তোমালোকে নেদেখা নে, আকাশমণ্ডলীত যি আছে আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলোবোৰকে আল্লাই তোমালোকৰ বশবৰ্ত্তী কৰি দিছে আৰু তেওঁ নিজ অনুগ্ৰহসমূহ বাহিৰৰেই হওক বা ভিতৰৰেই হওক তোমালোকৰ প্ৰতি সম্পূৰ্ণ কৰিছে অথচ মানৱ জাতিৰ কেতবোৰে জ্ঞান আৰু পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু জ্যোতিৰ্ময় ধৰ্মপুথিৰ অবিহনে আল্লাহৰ সম্বন্ধে বাদ-বিসম্বাদ কৰে।

২২) আৰু যেতিয়া সিহঁতক কোৱা হয়, আল্লাই যি অৱতীৰ্ণ কৰিছে

مَنْ خَرَدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٨﴾

يُنَبِّئُ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَإِنَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٩﴾

وَلَا تَصْعِرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٠﴾

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿٢١﴾

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٢٢﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَل

তাৰে অনুসৰণ কৰা, সিহঁতে উত্তৰ দিয়ে, নহয়, আমাৰ পিতৃ-পুৰুষসকলক যি কাৰ্য্য কৰা দেখা পাই আহিছোঁ আমি তাৰেহে অনুসৰণ কৰিম; যদি চয়তান জ্বলন্ত অগ্নিৰ শাস্তিৰ ফালে সিহঁতক আহ্বান কৰে।

২৩) আৰু যিজনে আল্লাহৰ প্ৰতি আত্মসমৰ্পন কৰে, আৰু পৰোপকাৰ কৰে, স্বৰূপতে সেইজনে শকত হাতমাৰিত খামোচ মাৰি ধৰিছে; আৰু আল্লাহৰ ফালেই সকলো কাৰ্য্যৰ পৰিণতি।

২৪) আৰুকোনোবাই যদি অবিশ্বাস কৰে তাৰ অবিশ্বাস যেন তোমাক (হে মহম্মদ) একো বেজাৰ নিদিয়ে; আমাৰ ফালেই সিহঁতৰ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন; তেতিয়া সিহঁতে যি কু-কাৰ্য্য কৰিছিল সমস্ত আমি সিহঁতক জানিবলৈ দিম; বাস্তৱতে যি অন্তৰসমূহত নিহিত সকলো আল্লাই ভালকৈ জানে।

২৫) আমি সিহঁতক অলপ সময়লৈহে (পৃথিৱীত) সুখ-সন্তোষ উপভোগ কৰিবলৈ দিম; তাৰপিছত সিহঁতক কঠোৰ শাস্তি ভুঞ্জিবলৈ বাধ্য কৰিম।

২৬) আৰু তুমি যদি সিহঁতক প্ৰশ্ন কৰা, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী কোনে সৃজন কৰিছে? সিহঁতে নিশ্চয় উত্তৰ দিব, আল্লাই (সৃজন কৰিছে); (তেতিয়া) তুমি কৰা, সকলো প্ৰশংসাৰ যোগ্য আল্লাহ; কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগৰে এই জ্ঞান নাই।

نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَٰئِكَ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢٣﴾

وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٤﴾

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۗ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٥﴾

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٦﴾

وَلَيْسَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لِيَقُوْلَنَّ اللّٰهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ۗ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٧﴾

২৭) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলোৰে গৰাকী আল্লাহ; নিশ্চয় আল্লাহ অভাৱহীন, প্ৰশংসাৰ ভাজন।

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু যদি সমস্ত পৃথিৱীৰ বৃক্ষ কলম হয় আৰু (বিশাল) সাগৰ কালি হয় তাৰ লগতে আৰু সাত সমুদ্ৰ যোগ দিয়া হয়, আল্লাহৰ বাক্যসমূহৰ (লিপি) কদাপি অন্ত নহয়; নিশ্চয় আল্লাহ সৰ্বশক্তিমান, মহাজ্ঞানী।

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

২৯) তোমালোকৰ সৃষ্টি আৰু তোমালোকৰ পুনৰুত্থান (আল্লাহৰ পক্ষ) এটি মাত্ৰ আত্মাৰ সৃষ্টিতকৈ অধিক নহয় নিশ্চয় আল্লাহ সকলো শুনোতা, সকলো দেখোতা।

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةً ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٩﴾

৩০) তুমি দেখা নাই নে, আল্লাই নিশাক দিনত পৰিণত কৰে আৰু তেওঁৰেই দিনক নিশাত পৰিণত কৰে, আৰু তেওঁৰেই সূৰ্য্য চন্দ্ৰক নিয়মাত্মক কৰিছে, প্ৰত্যেকেই নিৰূপিত কাললৈ গতিশীল থাকে। আৰু তোমালোকে যিহকেই কৰা আল্লাই ভালকৈ জানে।

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُوْجِبُ الْاَيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْجِبُ النَّهَارَ فِي الْاَيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلَّ يَوْمٍ إِلَىٰ اَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ وَ أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣٠﴾

৩১) এনে নিয়ন্ত্ৰণৰ কাৰণ এই, আল্লাই পৰম সত্য আৰু সিহঁতে আল্লাহক এৰি যাক আহ্বান কৰে সি অসত্য; আৰু আল্লাই সমুন্নত, অতি মহান।

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الْبَاطِلُ ۗ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿٣١﴾

৩২) তুমি দেখা নাই নে, সাগৰত জাহাজ চলাচল আল্লাহৰ অনুগ্ৰহত, যাতে তেওঁ নিজ নিদৰ্শনসমূহৰ কিছুভাগ তোমালোকক দেখুৱায়, নিশ্চয় ইয়াৰ মাজত আছে প্ৰত্যেক প্ৰিয়তম, শলাগী মানুহৰ কাৰণে বহু নিদৰ্শন।

اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ اٰيٰتِهِ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿٣٢﴾

৩৩) আৰু যেতিয়া গভীৰ ছাঁৰ অনুৰূপ টোৱে সিহঁতক আবৰি ধৰে সিহঁতে (নিৰুপায় হৈ) আল্লাহৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰে নিভাজ আন্তৰিকতাৰে ধৰ্মপৰায়ণ হৈ; কিন্তু যেতিয়া সিহঁতক উদ্ধাৰ কৰি উপকূললৈ আনে, আৰু যি অসঞ্জাতী, অশলাগী তাৰ বাহিৰে আন কোনেও আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ অস্বীকাৰ নকৰে।

৩৪) হে মানৱ জাতি, তোমালোকে নিজ প্ৰতিপালকৰ ভয় ৰাখি চলিবা, আৰু সেই মহাদিনলৈ ভয় ৰাখিবা যিদিনা বাপেকে নিজৰ পুতেকৰ হৈ মোচন-মূল্য দিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিব, আৰু পুতেকেও নিজৰ বাপেকৰ হৈ মোচন-মূল্য দিব নোৱাৰিব। আল্লাহৰ প্ৰতিশ্ৰুতি নিশ্চয় সত্য; গতিকে সাৱধান! পাৰ্থিৱ জীৱনে যেন তোমালোকক প্ৰবঞ্চনা নিদিয়ে; আৰু সেই ভীষণ প্ৰবঞ্চকেও যেন আল্লাহৰ বিষয়ে তোমালোকক প্ৰবঞ্চনাত নেপেলায়।

৩৫) নিশ্চয় আল্লাহৰ কাষতেই আছে নিৰ্দিষ্ট সময় অহাৰ জ্ঞান; আৰু তেওঁৱেই (আকাশৰ পৰা) বৰষুণ নমায়, আৰু মাতৃগৰ্ভসমূহত যি আছে তেওঁৱেই জানে; আৰু কোনো আত্মাই নেজানে কাইলৈ সি (ভাল-বেয়া) কি অৰ্জন কৰিব; আৰু কোন ঠাইত তাৰ মৃত্যু ঘটিব তাকো কোনো আত্মাই নেজানে; নিশ্চয় আল্লাহ সৰ্বজ্ঞাতা, পৰিজ্ঞাত।

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٣﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٣٤﴾

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٥﴾

سُورَةُ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ إِحْدَى وَثَلَاثُونَ آيَةً وَثَلَاثَةٌ رُكُوعَاتٍ

চূৰা- ৩২

AL-SAJDA

আছ-ছাজদাঃ প্ৰণিপাত)

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আলিফ, লাম, মিম, : اَللّٰهُ اَعْلَمُ :
মইয়ে আল্লাহ, সকলোতকৈ বেছি
জ্ঞানী ।

اَلَمْ ②

৩) ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, বিশ্ব
ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালকৰ পৰা এই
গ্ৰন্থৰ (কোৰ-আনৰ) অৱতাৰণা ।

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ
رَّبِّ الْعَالَمِينَ ③

৪) সিহঁতে ইয়াকে কয় নে, মহম্মদে
এই গ্ৰন্থ নিজে সাজি লৈছে; বৰং ই
তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা সত্য; যাতে
ইয়াৰ দ্বাৰা সেই জাতিক তুমি সতৰ্ক
কৰিব পাৰা যাৰ প্ৰতি তোমাৰ পূৰ্বে
কোনো সতৰ্ক কাৰী অহা নাই,
সম্ভৱত: সিহঁতে সুপথ অৱলম্বন
কৰে ।

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَهُمْ مِنْ نَّذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ
لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ④

৫) তেওঁৰেই আল্লাহ যিজনে ছয়টা
নিৰ্দিষ্ট যুগত আকাশমণ্ডল আৰু
পৃথিৱী আৰু উভয়ৰ মাজত যি
অৱস্থিত সকলো সৃজন কৰিলে,
আৰু মহা সিংহাসনত তেওঁ
বিৰাজমান হ'ল; তোমালোকৰ
নিমিত্তে তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো
বন্ধু নাই, আৰু (তোমালোকৰ হৈ)
মধ্যস্থতা কৰোঁতাও কেও নাই;
তৰাচ তোমালোকে উপদেশ গ্ৰহণ
নকৰিবানে ?

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى
الْعَرْشِ ۗ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَّلِيٍّ
وَلَا شَفِيعٍ ۗ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ⑤

৬) আকাশৰ পৰা পৃথিৱীলৈকে সকলো কাৰ্য্যৰ তেওঁৱেই নিয়ন্ত্ৰণ কৰে; পিছত প্ৰত্যেকটো কাৰ্য্য তেওঁৰ ফাললৈ আৰোহণ কৰিব এদিনৰ ভিতৰত, যি দিনৰ পৰিসৰ তোমালোকৰ গণনা অনুসাৰে এহেজাৰ বছৰ।

يُدْبِرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ
ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ
أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٦﴾

৭) তেওঁৱেই অদৃশ্য আৰু প্ৰকাশ্য সকলোৰেই পৰিষ্কাৰতা, সৰ্বশক্তি-মান, পৰমদানশীল।

ذَلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ
الرَّحِيمِ ﴿٧﴾

৮) সেইজনেই সকলো বস্তুক সৃজন কৰি সুন্দৰ ৰূপ দিছে আৰু তেওঁৱেই মানৱৰ সৃষ্টিৰ আৰম্ভ কৰিছে আলতীয়া বোকা মাটিৰে।

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ
الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿٨﴾

৯) পিছত তেওঁ মানৱৰ বংশক সামান্য বীৰ্য্যৰ জুলীয়া সাৰ পদাৰ্থৰ দ্বাৰা সৃষ্টি কৰিলে।

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ﴿٩﴾

১০) তাৰ পিছত তেওঁ মানৱক অঙ্গ-প্ৰতঙ্গৰ পূৰ্ণ ৰূপ দান কৰিলে, আৰু নিজৰ নিশ্বাসেৰে নিজৰেই আত্মা প্ৰবিষ্ট কৰিলে তাৰ শৰীৰৰ আভ্যন্তৰত; আৰু তেওঁৱেই তোমালোকৰ নিমিত্তে (শুনিবলৈ) কাণ, (দেখিবলৈ) চকুবোৰ, আৰু (বোধ কৰিবলৈ) অন্তৰসমূহ দান কৰিলে; (অথচ) তোমালোকে তেওঁৰ নিচেই অলপহে শলাগ লোৱা।

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ
لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا
مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

১১) আৰু সিহঁতে কয়, মাটিত আমি বিলীন হৈ যোৱাৰ পাছত সঁচাকৈয়ে আমাৰ নতুন সৃষ্টি হ'ব পাৰে নে? অৰ্থাৎ সিহঁতে নিজ প্ৰভুৰ সাক্ষাত সম্বন্ধে অবিশ্বাসী।

وَقَالُوا إِذَا أَضَلَّنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا فِي
خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ
كُفْرُونَ ﴿١١﴾

১২) (হেমহম্মদ) তুমিকোৱা, যিজন ফিৰিস্তাক তোমালোকৰ প্ৰাণ প্ৰয়াণৰ কাৰণে নিয়োজিত কৰা হৈছে তেওঁ তোমালোকৰ মৃত্যু ঘটাব; শেষত তোমালোকক নিজ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ ওভতাই নিয়া হ'ব।

قُلْ يَتَوَفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾

১৩) আৰু তুমি যদি দেখা পালাহেঁতেন, যেতিয়া অপৰাধী সকল সিহঁতৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত নিজ মূৰবোৰ দোঁৱাই (ক'ব খৰিব) হে আমাৰ প্ৰভু, আমি এতিয়া (সত্য) দেখিবলৈ আৰু শুনিবলৈ পাইছোঁ, গতিকে আমাক (পুথিৱীলৈ) উভতি যাবলৈ দিয়া; আমি সজ কাম কৰিম; (এইবাৰ) আমি নিশ্চতকৈ বিশ্বাস স্থাপনকাৰী হৈছোঁ।

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٣﴾

১৪) আৰু আমি ইচ্ছা কৰা হলে, প্ৰত্যেক আত্মাকেই তাৰ সফলতাৰ পথ নিশ্চয় প্ৰদৰ্শন কৰিলোহেঁতেন; কিন্তু মোৰ মীমাংসা-বাক্য সত্য প্ৰমাণিত হ'ল; অৱশ্যে মই জিন আৰু মানুহক একেলগ কৰি নৰক পৰিপূৰ্ণ কৰিম।

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٤﴾

১৫) গতিকে যিহেতু তোমালোকে আজিৰ দিনৰ সাক্ষাত হোৱাৰ কথা পাহৰি আছিলো (এতিয়া শাস্তিৰ) সোৱাদ লোৱা; আমিও নিশ্চয় তোমালোকক অৱজ্ঞা কৰিছোঁ; আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰিছিলো তাৰ বাবে দীৰ্ঘ কালৰ শাস্তিৰ সোৱাদ লোৱা।

فَذُوقُوا بِهَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

১৬) আমাৰ নিদৰ্শনসমূহত কেৱল সেইসকলেহে বিশ্বাস স্থাপন কৰে যিসকলে যেতিয়া তেওঁলোকক সেই নিদৰ্শনসমূহ সোৱাৰাই দিয়া হয়, মাটিত পৰি (আল্লাহক) সান্ত্বনাই প্ৰাৰ্থনা কৰে আৰু প্ৰশংসাৰ সৈতে

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ

নিজ প্ৰভুৰ পৰিত্ৰতাৰ কীৰ্ত্তন কৰে;
আৰু সেইসকলে কদাপি অহঙ্কাৰ
নকৰে।

﴿١٦﴾

لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٦﴾

১৭) শয়্যাবোৰৰ পৰা তেওঁলোকৰ
পাৰ্শ্বসমূহ নিলগে থাকে;
তেওঁলোকে আতঙ্ক আৰু আশাৰ
মনোভাৱ লৈ নিজ প্ৰভুৰ প্ৰাৰ্থনাত
মগ্ন থাকে আৰু যি সম্বল আমি
তেওঁলোকক দান কৰিছোঁ তাৰে পৰা
(পুণ্য কামত) ব্যয় কৰে।

تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿١٧﴾

১৮) আৰু তেওঁলোকে যি সজ কাম
কৰিছিল তাৰ প্ৰতিদান স্বৰূপ
নয়নসমূহৰ (প্ৰতিশ্ৰুতি) শীতলতা
যে তেওঁলোকৰ পৰা এতিয়া অদৃশ্য,
তাৰ জ্ঞান কোনো আত্মাৰেই নাই।

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّنْ
قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

১৯) যিজন বিশ্বাস স্থাপনকাৰী তেওঁ
সেইজনৰ সদৃশ নে যি (আল্লাহৰ)
বিৰুদ্ধাচাৰী? দুয়ো কেতিয়াও
সমতুল্য হ'ব নোৱাৰে।

أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا
لَّا يَسْتَوُونَ ﴿١٩﴾

২০) যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে আৰু
সজ কাম কৰিছে সেইসকলৰ
আশ্ৰয়স্থল হ'ব স্বৰ্গৰ উদ্যানসমূহ;
তেওঁলোকে যি (সজ কাম) কৰিছিল
তাৰ বাবে এয়া আল্লাহৰ আতিথ্য
স্বৰূপ।

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

২১) কিন্তু যিসকলে বিৰোধিতা
কৰিছিল সিহঁতৰ আশ্ৰয়স্থল হ'ব
নৰকৰ অগ্নি; যেতিয়াই তাৰ পৰা
সিহঁত ওলাই আহিবলৈ উদ্যত হ'ব,
সিহঁতক পুনৰায় তাৰ ভিতৰলৈ
ওলটাই নিয়া হ'ব, আৰু সিহঁতক
কোৱা হ'ব; যি নৰকৰ অগ্নিৰ শাস্তিক
তোমালোকে আগতে মিছা বুলি
ভাবিছিল তাৰেই (আজি) সোৱাদ
লোৱা।

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ
كَلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا
فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي
كُنْتُمْ بِهَا تَكذَّبُونَ ﴿٢١﴾

২২) আৰু (পৰলোকৰ) ডাঙৰ
শাস্তিৰ উপৰিও সিহঁতক আমি

وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ

নিশ্চয় ওচৰৰ (ইহলোকৰ) শাস্তিৰো সোৱাদ লবলৈ দিম, হ'ব পাৰে সিহঁত (সুপথলৈ) ঘূৰি আহে।

الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣٧﴾

২৩) আৰু সেইজনতকৈ কোন অধিক অন্যাযকাৰী যি তাৰ প্ৰভুৰ নিদৰ্শনসমূহ সোঁৱৰাই দিয়াতো সেইসমূহৰ পৰা বিমুখ হয়; আমি (নিশ্চয় আমাৰ) অপৰাধীসকলক সিহঁতৰ প্ৰাপ্য শাস্তি দিম।

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا ۗ إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٣٨﴾

২৪) আৰু স্বৰূপতে আমি মুচাক ধৰ্মপুথি দান কৰিছিলোঁ; এতেকে (হে মহম্মদ) সেই পুথি পোৱা সম্বন্ধে কোনো সন্দেহত নপৰিবা; আৰু আমি সেই ধৰ্মপুথিখন ইস্ৰাইলৰ সন্তান-সন্ততিৰ নিমিত্তে পথ-প্ৰদৰ্শন ৰূপে স্থিৰ কৰিছিলোঁ।

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَابِهِ ۗ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٣٩﴾

২৫) আৰু তেওঁলোকে যে ঐখ্যা ধাৰণ কৰিছিল তাৰ বাবে তেওঁলোকক আমাৰ আদেশ মতে পথ-প্ৰদৰ্শন কৰিবৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ (বনি- ইস্ৰাইলৰ) মাজৰে পৰা জনচেৰেক ধৰ্মীয় নেতা নিয়োজিত কৰিছিলোঁ; আৰু তেওঁলোকে আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহ নিশ্চিতকৈ বিশ্বাস স্থাপন কৰিছিল।

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ إِمَّةً يَّهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا ۗ وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٤٠﴾

২৬) যি বিষয় লৈ সিহঁতে পৰস্পৰ বিৰোধ কৰিছিল সেই সম্বন্ধে পুনৰুত্থানৰ দিনা সিহঁতৰ মাজত তোমাৰ প্ৰভুৱে বিচাৰ কৰিব।

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤١﴾

২৭) আমি যে সিহঁতৰ পূৰ্বে কিমান জাতিক ধ্বংস কৰিছিলোঁ, যিসকলৰ বাসস্থানসমূহত সিহঁতে (এতিয়া) ফুৰা-চকা কৰে, এনে অৱস্থাই সুপথে চলিবলৈ সিহঁতক সহায় নকৰে নে? নিশ্চয় ইয়াৰ মাজত অৱশ্যে আছে বহু নিদৰ্শন, তথাপি সিহঁতে (উপদেশত) কাণ নিদিয়েনে

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ ۗ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٤٢﴾

২৮) সিহঁতে দেখা পোৱা নাই নে, আমি কেনেকৈ শুকান অনুৰ্বৰ মাটিত পানী প্ৰবাহিত কৰো; আৰু তাৰ দ্বাৰা নানা বিধ শস্য উৎপাদন কৰো সিহঁতৰ ঘৰচীয়া জন্তুবোৰে আৰু সিহঁতে নিজেও তাৰে পৰা আহাৰ কৰে; তথাপি সিহঁতে এইবোৰ লক্ষ্য নকৰে নে ?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ
الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ
أَنْعَامُهُمْ وَانْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾

২৯) আৰু সিহঁতে ইয়াকে কয়, সেই মীমাংসাৰ সময় কেতিয়া আহিব কোৱা, যদিহে তোমালোক সত্যবাদী হোৱা।

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾

৩০) তুমি কোৱা, সেই (প্ৰতিশ্ৰুতি) মীমাংসাৰ দিনালৈকে অবিশ্বাসী সকলে সিহঁতৰ বিশ্বাসস্থাপন স্থগিত ৰখাটো সিহঁতৰ পক্ষে লাভজনক নহ'ব; আৰু সিহঁতক অৱসৰো দিয়া নহ'ব।

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾

৩১) গতিকে সিহঁতৰ পৰা (হে মহম্মদ) তুমি আঁতৰি থাকিবা, আৰু (শেষ পৰ্য্যায়লৈ) অপেক্ষা কৰি থাকা; অৱশ্যে সিহঁতেও অপেক্ষা কৰি থাকিব।

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ
مُتَنظَرُونَ ﴿٤١﴾

চূৰা-৩৩

AL-AHZAB

আল-আহজাবঃ মিত্ৰজাতি
(মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) হে নবী(মহম্মদ) আল্লাহ লৈ ভয়
ৰাখিবা, আৰু অবিশ্বাসীসকলৰ
আৰু কপটাচাৰীসকলৰ কথা
নুশুনিবা; নিশ্চয় আল্লাহ সৰ্বজ্ঞাতা,
শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী ।

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
وَالْمُنَافِقِينَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ①

৩) আৰু তোমাৰ প্ৰতি তোমাৰ
প্ৰভুৰ পৰা যি প্ৰত্যাদেশ হৈছে তাৰে
অনুসৰণ কৰা; তোমালোকে যি
কাৰ্য্যকে কৰা সেই বিষয়ে আল্লাহ
নিশ্চয় পৰিজ্ঞাত ।

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۗ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ①

৪) আৰু তুমি আল্লাহৰেই ওপৰত
নিৰ্ভৰ কৰি থাকিবা, কিয়নো কাৰ্য্য
নিৰ্বাহক স্বৰূপে আল্লাই যথেষ্ট ।

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ①

৫) কোনো পুৰুষৰ নিমিত্তে তাৰ
বুকুৰ ভিতৰত আল্লাই দুটা হৃদয় সৃষ্টি
কৰি দিয়া নাই; আৰু তোমালোকৰ
নিজৰ যি পত্নীসকলক মাতৃ বুলি
সন্মান কৰি (কিছু কালৰ নিমিত্তে)
বৰ্জন কৰা, আল্লাই সিহঁতক
তোমালোকৰ প্ৰকৃততে মাতৃ কৰা
নাই; আৰু (সেই দৰে) তোমালোকে
তুলি লোৱা পুত্ৰসকলকো তেওঁ
প্ৰকৃতপক্ষে তোমালোকৰ পুত্ৰ কৰা
নাই; ই তোমালোকৰ মুখবোৰৰ পৰা
ওলোৱা কথা মাথোন; কিন্তু আল্লাই
যি সত্য তাকে ব্যক্ত কৰে আৰু
তেওঁৰেই সঠিক পথ প্ৰদৰ্শন কৰে ।

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۗ
وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ أَلِيًّا تَضَاهِرُونَ
مِنْهُمْ ۗ أُمَّهَاتِكُمْ ۗ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ
أَبْنَاءَكُمْ ۗ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۗ
وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ①

৬) সিহঁতৰ পিতৃসকলৰ নাম লৈ সিহঁতক আহ্বান কৰিবা; এয়ে আল্লাহৰ ওচৰত অধিক ন্যায়সঙ্গত; কিন্তু যদি সিহঁতৰ পিতৃসকলক তোমালোকে নাজানা, তেন্তে ধৰ্মত সিহঁত তোমালোকৰ ভাই-ককাই আৰু তোমালোকৰ বন্ধু; আৰু এই বিষয়ে তোমালোকৰ যি ভুল-ভ্ৰান্তি আগতে হৈ গৈছে তাৰ বাবে তোমালোকৰ দোষ ধৰা নহ'ব; কিন্তু যদিহে তোমালোকৰ অন্তৰসমূহে জানি শুনি এনে কাৰ্য্য কৰিবলৈ উদগনি দিয়ে (তেন্তে তোমালোক নিশ্চয় দোষী); বাস্তৱিকতে আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

৭) বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে এই নবীজন (মহম্মদ) নিজতকৈয়ো অধিক প্ৰিয়, আৰু তেওঁৰ সহধৰ্মিণীসকল তেওঁলোকৰ মাতৃসকলৰ তুল্য; আৰু যিসকলৰ লগত বংশৰ সম্পৰ্ক থাকে, আল্লাহৰ বিধান-লিপি মতে, বিশ্বাসীসকল আৰু দেশত্যাগী সকলতকৈয়ো সিহঁত ইজন সিজনৰ (বেছি ওচৰ) কিন্তু যদি তোমালোকে বন্ধু ৰূপে কাৰো প্ৰতি বিশেষ অনুগ্রহ কৰা তাত দোষ নাই এই বিধান ধৰ্মগ্ৰন্থত লিপিবদ্ধ।

৮) আৰু (স্মৰণ কৰা) আমি চুক্তি গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ নবীসকলৰ পৰা আৰু স্বয়ং তোমাৰ পৰা আৰু নুহ আৰু ইব্ৰাহিম আৰু মুচা আৰু মৰিয়মৰ পুত্ৰ ঈছাৰ পৰা; আৰু সেইসকলোৰে পৰা আমি গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ দৃঢ় চুক্তি।

৯) যাতে সত্যপৰায়ণসকলক তেওঁলোকৰ সত্যপৰায়ণতা সম্বন্ধে আল্লাই (এদিন) প্ৰশ্ন কৰিব

أَدْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ
فَإِنْ لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاخْوَانُكُمْ فِي
الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ ۖ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ ۚ وَلَكِنْ مَّا تَعَدَّتْ
قُلُوبُكُمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ①

الَّتِي أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ
وَأَزْوَاجَهُ أُمَّهَاتُهُمْ ۖ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا
إِلَىٰ أَوْلِيَّيْكُمْ مَّعْرُوفًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ
فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ②

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ
وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ
ابْنِ مَرْيَمَ ۖ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ③

لَيَسْئَلَنَّ الصِّدِّيقِينَ عَن صِدْقِهِمْ ۚ وَأَعَدَّ

আৰু অবিশ্বাসী সকলৰ নিমিত্তে তেওঁ প্ৰস্তুত কৰি ৰাখিছে যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি।

১০) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ স্মৰণ কৰা, যেতিয়া সৈন্যদল (আক্ৰমণ কৰিবৰ অৰ্থে) তোমালোকৰ ওচৰ পাইছিল, তেতিয়া আমি সিহঁতৰ বিপক্ষে ধুমুহা বতাহ প্ৰেৰণ কৰিলোঁ আৰু লগতে এনেবোৰ সৈন্যদলকো যিসকল তোমাৰ অগোচৰ আছিল; বাস্তৱতে তোমালোকে যিহকে কৰা আল্লাই তাক নিৰীক্ষণ কৰে।

১১) (সেই সঙ্কটৰ সময় স্মৰণ কৰা) যেতিয়া সিহঁতে তোমালোকৰ ওপৰেদি আৰু তোমালোকৰ তলেদি তোমালোকৰ ওচৰ পাইছিল; আৰু যেতিয়া (তোমালোকৰ) চকুবোৰ ওলটি গৈছিল আৰু অন্তৰসমূহ ডিঙিৰ ওচৰ পাইছিলহি আৰু আল্লাহৰ সন্মুখে তোমালোকে নানা প্ৰকাৰ অযথা অনুমান কৰিব লাগিছিল।

১২) এনে বিপদৰ অৱস্থাত বিশ্বাসীসকলক পৰীক্ষাত পেলোৱা হৈছিল, আৰু তেওঁলোকক ভীষণ কঁপনিৰে কঁপোৱা হৈছিল।

১৩) আৰু (স্মৰণ কৰা) যেতিয়া কপটাচাৰীসকলে আৰু যিসকলৰ অন্তৰসমূহত ব্যাধি আছিল সিহঁতে ক'ব ধৰিলে, আল্লাহ আৰু তেওঁৰ বচুলে আমাৰ প্ৰতি এনে অসীকাৰহে কৰিছিল যি প্ৰতাৰণামূলক।

১৪) আৰু যেতিয়া সিহঁতৰ আৰু এটা দলে (চিঞৰি) কৈছিল, হে মদিনাবাসীসকল, তোমালোকৰ নিমিত্তে ইয়াত থিয় দিবলৈ কোনো

لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۙ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝

إِذْ جَاءَ وَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ۝

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ۝

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ۝

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا ۗ وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ

ঠাই নাই; গতিকে (মদিনালৈ) উভতি যোৱা; আৰু সিহঁতৰ অইন এদলে নবীৰ অনুমতি বিচাৰিছিল এই বুলি, সঁচাকৈয়ে আমাৰ ঘৰবোৰ শূন্য হৈ পৰি আছে, অথচ প্রকৃততে সেইবোৰ শূন্য পৰা নাছিল; (ৰণক্ষেত্ৰৰ পৰা) সিহঁতে পলাবলৈহে উপায় বিচাৰিছিল।

১৫) আৰু যদি মদিনাৰ প্ৰান্তসমূহৰ পৰা শত্ৰুৰ এদল সৈন্য (নগৰত) প্ৰবেশ কৰা হলে আৰু কপটাচাৰী সকলৰ সৈতে লগ লাগি সিহঁতক (বিশ্বাসী সকলৰ বিৰুদ্ধে) যুদ্ধ কৰিবলৈ উত্তেজিত কৰা হলে, সিহঁতে নিশ্চয় অবিকল তাকেই কৰিলেহেঁতেন, আৰু নগৰত অলপ সময়হে অৱস্থান কৰিলেহেঁতেন।

১৬) অথচ স্বৰূপতে ইতিপূৰ্বে আল্লাহৰ আগত সিহঁতে প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সিহঁতে (ৰণক্ষেত্ৰৰ পৰা) কেতিয়াও পিঠি দেখুৱাই প্ৰস্থান নকৰিব; বাস্তৱতে আল্লাহৰ প্ৰতি যি প্ৰতিজ্ঞা সিহঁতে কৰিছিল সেই সম্বন্ধে সোধ-পোছ কৰা হ'ব।

১৭) তুমি কোৱা, যদি তোমালোক মৃত্যু অথবা প্ৰাণবধৰ ভয়ত পলাই যোৱা, সেই পলায়ন তোমালোকৰ পক্ষে কেতিয়াও লাভজনক নহ'ব; বৰং তেনে যদি হয় তোমালোকক খন্তেকলৈহে সুখ-সন্তোষ উপভোগ কৰিবলৈ দিয়া হ'ব।

১৮) আৰু কোৱা, আল্লাই যদি তোমালোকৰ প্ৰতি অমঙ্গল ঘটাবলৈ ইচ্ছা কৰে, এনে কোন হ'ব পাৰে যি আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকক বক্ষা কৰিব পাৰে অথবা তেওঁ যদি তোমালোকৰ প্ৰতি কৰুণা প্ৰদৰ্শন

مِنْهُمْ النَّبِيُّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ ۗ
وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنَّ يُرِيدُونَ الْإِفْرَارَ ۗ

وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ
سِيلُوا الْفِتْنَةَ لَأَتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا
إِلَّا يَسِيرًا ۗ

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ
لَا يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ ۗ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ
مَسْئُولًا ۗ

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْإِفْرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ
مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا لَا تُمَتَّعُونَ
إِلَّا قَلِيلًا ۗ

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ
إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۗ

কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে (তেন্তে কোনে তাৰ প্ৰতিৰোধ কৰিব পাৰে?) বাস্তৱতে সিহঁতে নিজৰ নিমিত্তে আল্লাহৰ বাহিৰে এজনো পৃষ্ঠপোষক আৰু সাহায্যকাৰী নাপায়।

১৯) তোমালোকৰ মাজৰ সেইসকলক আল্লাই জানে যিসকলে (লোকক যুদ্ধৰ পৰা) প্ৰতিৰোধ কৰে, আৰু নিজৰ ভাই-ককাইহঁতক এই বুলি আহ্বান কৰে, আমাৰ ফালে তোমালোকে গুচি আহা; বাস্তৱতে খন্তেকলৈহে সিহঁত যুদ্ধত নামে।

২০) তোমালোকৰ প্ৰতি মন সঙ্কীৰ্ণ কৰি; কিন্তু যেতিয়া আতঙ্ক উপস্থিত হয়, সিহঁতক দেখিবলৈ পাবা, সিহঁতে তোমাৰ ফালে (তথা লাগি) চাই আছে; মৃত্যুৰ মুখত পৰা মানুহৰ দৰে সিহঁতৰ চকুবোৰ ঘূৰিব ধৰে; পিছত যেতিয়া আতঙ্কৰ অৱসান হয় সিহঁতে ৰণ অৰ্জনৰ লোভত চোকা জিভাবোৰেৰে কৰ্কশ কথা কৈ তোমালোকৰ মনত কষ্ট দিয়ে; সেইসকলে কেতিয়াও বিশ্বাস স্থাপন কৰা নাই; গতিকে সিহঁতৰ (অসৎ) কাৰ্য্যৱলী আল্লাই ব্যৰ্থ কৰিছে; আৰু এনে কৰা আল্লাহৰ পক্ষে অতি সহজ।

২১) মিত্ৰজাতিৰ সৈন্যদল এতিয়াও (ৰণক্ষেত্ৰৰ পৰা) যোৱা নাই বুলি সিহঁতে অনুমান কৰিছে; কিন্তু যদি সেই সৈন্যদল (আক্ৰমণৰ অভিপ্ৰায়ে) দ্বিতীয়বাৰ আগবাঢ়ি আহে সিহঁতে ইয়াকে ভাল পালেহেঁতেন, সিহঁতে যেন মৰুবাসী আৰব সকলৰ লগতে যোগদি তোমালোকৰ যুদ্ধ পৰাক্ৰমৰ খবৰাদি লৈ থাকে; আৰু যদি সিহঁত তোমালোকৰ মাজত (নগৰত) থকা

وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا
وَلَا نَصِيرًا ﴿١٨﴾

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ
لِإِحْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا ۚ وَلَا يَأْتُونَ
الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٩﴾

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ۚ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ
رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورًا أَعْيُنُهُمْ
كَالَّذِي يُغْتَشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَإِذَا
ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِالْأَسِنَّةِ حِدَادٍ
أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ ۗ أُولَٰئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا
فَأَخِطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ۗ وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٢٠﴾

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا ۗ وَإِنْ
يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ
فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ ۗ

হলে, সিহঁতে কিঞ্চিৎ মাত্ৰ $\text{وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا} \text{ ٢٢}$ (তোমালোকৰ হৈ) বণ কৰিবলৈ নোলালহেঁতেন।

২২) স্বৰূপতে আল্লাহৰ ৰচুলৰ (পৰিত্ৰ জীৱনত) তোমালোকৰ নিমিত্তে আছে সুন্দৰ আদৰ্শ, আৰু শেষ দিনৰ (মুক্তি লাভৰ) আশা পোষণ কৰে, আৰু আল্লাহক বেছিকৈ স্মৰণ কৰি থাকে।

$\text{لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ} \text{ ٢٢}$
 $\text{حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ}$
 $\text{وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا} \text{ ٢٢}$

২৩) আৰু যেতিয়া বিশ্বাসীসকলে মিত্ৰ জাতিৰ সৈন্যদলক দেখা পালে তেওঁলোকে ক'ব ধৰিলে আল্লাই আৰু তেওঁৰ ৰচুলে আমাক যি প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল সি এয়ে; আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুলে সত্য কথাহে কৈছিল; আৰু এই ঘটনাই তেওঁলোকৰ বিশ্বাস আৰু আত্মসমৰ্পণৰ অনুৰাগ বৃদ্ধি হে কৰিছিল।

$\text{وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا} \text{ ٢٣}$
 $\text{هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ}$
 $\text{اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا}$
 $\text{وَتَسْلِيمًا} \text{ ٢٣}$

২৪) বিশ্বাসীসকলৰ মাজত এনে মানুহ আছিল যিসকলে আল্লাহৰ সৈতে কৰা অঙ্গীকাৰ পূৰ্ণ কৰিছিল; আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে তেওঁলোকৰ পৰা ব্ৰত সম্পূৰ্ণৰূপে পালন কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকৰ (কাৰ্য্য সম্পন্ন কৰিবলৈ) এতিয়াও অপেক্ষা কৰি আছে; আৰু তেওঁলোকৰ (সঙ্কল্পৰ) অকণো পৰিৱৰ্ত্তন হোৱা নাই।

$\text{مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا}$
 $\text{اللَّهِ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ}$
 $\text{وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا}$
 $\text{تَبْدِيلًا} \text{ ٢٤}$

২৫) তাৰেই ফলত সত্যপৰায়ণ সকলক আল্লাই তেওঁলোকৰ সত্যতাৰ প্ৰতিদান দিব; আৰু কপটাচাৰীসকলক নিজ ইচ্ছা মতে উচিত শাস্তি দিব, নাইবা সিহঁতৰ প্ৰতি তেওঁ কৃপাদৃষ্টি কৰিব, কিয়নো আল্লাহ নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

$\text{لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ}$
 $\text{الْمُنْفِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ} \text{ ٢٥}$
 $\text{إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا} \text{ ٢٥}$

২৬) আৰু আল্লাই অবিশ্বাসীসকলৰ ক্ৰোধাশ্বিত আক্ৰমণ নিবৃত্ত কৰিলে; সিহঁতে কোনো প্ৰকাৰ ৰণ সুযোগ লভিবলৈ অক্ষম হ'ল আৰু সংগ্ৰামত বিশ্বাসীসকলৰ পক্ষে আল্লাই যথেষ্ট আছিল; আৰু আল্লাই শক্তি সম্পন্ন, পৰাক্ৰমশালী।

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغِيظِهِمْ لَمْ يَأْلُوا
حَيْرًا ۖ وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ ۖ
وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۝

২৭) আৰু পুথি পোৱাসকলৰ যিসকলে মিত্ৰসৈন্যদলক সিহঁতৰ দুৰ্গসমূহৰ পৰা সহায় কৰিছিল সেইসকলক তাৰ পৰা আল্লাই নমাই আনিলে, আৰু সিহঁতৰ অন্তৰসমূহত তেওঁ ভীতি সঞ্চারিত কৰিলে; (তাৰ ফলত) এদলক তোমালোকে বধ কৰিছিল, আৰু অইন এদলক বন্দী কৰিছিল।

وَ أَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوا مِنْهُمْ مِنْ
أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ
فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ
وَأَسْرُونَ فَرِيقًا ۝

২৮) আৰু আল্লাই তোমালোকক সিহঁতৰ দেশৰ আৰু সিহঁতৰ ঘৰ-বাৰীবোৰৰ, আৰু সিহঁতৰ ধন-সম্পত্তিৰ উত্তৰাধিকাৰী কৰিলে, আৰু সেই দেশখনৰো যত এতিয়াও তোমালোকে ভৰি পেলোৱা নাই; আৰু সকলো বস্তুৰেই ওপৰত আছে আল্লাইৰ মহান ক্ষমতা।

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ
وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطَّوُّهَا ۖ
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝

২৯) হে নবী (মহম্মদ) তুমি নিজ সহধৰ্মিণীসকলক কৈ দিয়া, তোমালোকে যদি পাৰ্থিৰ জীৱনৰ আৰু তাৰ শোভা-সৌন্দৰ্য্যৰ কামনা কৰা, তেন্তে আহা, মই তোমালোকক উপভোগ কৰিবলৈ আৱশ্যকীয় সম্বল দান কৰিম, আৰু তোমালোকক উদাৰ মনোভাৱেৰে বিদায় দিম।

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكِ إِن كُنْتُنَّ
تُرِيدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ
أُمْتِعْكُمْ وَأَسْرِحْكُمْ سَرَّاحًا جَمِيلًا ۝

৩০) কিন্তু যদিহে তোমালোকে আল্লাই আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ (সন্তুষ্টিৰ) আৰু পৰলোকৰ (শান্তিময়) নিকেতনৰ কামনা কৰা তেন্তে (জানি ৰাখা) তোমালোকৰ

وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ
الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ

মাজৰ যিসকলে সৎকৰ্ম কৰে সেইসকলৰ নিমিত্তে আল্লাই সাজু কৰি থৈছে মহান প্ৰতিদান।

أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣١﴾

৩১) হে নবীৰ পত্নীসকল, তোমালোকৰ মাজৰ কোনোৱে যদি এনে কাম কৰে যি দেখাতে নিৰ্গত, তেওঁৰ কাৰণে (আল্লাহৰ) শাস্তি দুগুণকৈ বৃদ্ধি কৰা হ'ব; আৰু এনে কৰা আল্লাহৰ পক্ষে অতি সহজ।

يُنْسَاءُ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَّفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۖ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣١﴾

বাইশ পাৰা

- ওৱা মাই ইয়াকনুত মিনকুনা-

৩২) আৰু তোমালোকৰ মাজৰ কেও যদি আল্লাহ আৰু তেওঁৰ বচুলৰ বাধ্য হৈ থাকে, আৰু সজ কাম কৰে, তেওঁক আমি দিম তেওঁৰ প্ৰতিদান বৃদ্ধি কৰি দুগুণকৈ; আৰু তেওঁৰ নিমিত্তে আমি প্ৰস্তুত ৰাখিছোঁ সন্মানজনক জীৱিকা।

وَمَنْ يُؤْتِكُنَّ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَتَعْمَلُ صَالِحًا نُؤْتِيهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ ۗ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣٢﴾

৩৩) হে নবীৰ পত্নীসকল, তোমালোকে অইন তিৰোতাসকলৰ কোনো এজনীৰ সদৃশ নোহোৱা; যিহেতু তোমালোকে আল্লাহলৈ ভয় ৰাখি চলা, কথা পাতোতে অতিপাতকৈ কাৰুণ্য নেদেখুৱাবা, হ'ব পাৰে যাৰ মনত ব্যাধি আছে সি (অন্যায়) লাভ কৰে; আৰু তোমালোকে ন্যায় (আৰু নিয়ম) মতে কথা পাতিবা।

يُنْسَاءُ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ ۗ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَحْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٣﴾

৩৪) আৰু নিজৰ ঘৰবোৰতে অৱস্থান কৰিবা; আৰু আগৰ অজ্ঞানতা যুগৰ দৰে নিজৰ শোভা - সৌন্দৰ্য্য দেখুৱাই নুফুৰিবা; আৰু নমাজ প্ৰতিষ্ঠিত কৰিবা আৰু

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ ۚ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ

জাকাত দান কৰিবা; আৰু আল্লাহ আৰু তেওঁৰ বচুলৰ বাধ্য হৈ থাকিবা। হে (নবীৰ) ঘৰৰ গৃহিণীসকল, আল্লাই ইয়াকেহে ইচ্ছা কৰে তেওঁ যেন তোমালোকৰ পৰা অশুচিতা দূৰ কৰে আৰু তোমালোকক সম্পূৰ্ণৰূপে পৱিত্ৰ কৰে।

الزَّكَاةَ وَأَطَعَنَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ
وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٤٤﴾

৩৫) আৰু নিজৰ ঘৰবোৰত আল্লাহৰ যি আয়াতসমূহ আৰু জ্ঞানৰ কথা পাঠ কৰা হয় তাকে স্মৰণ কৰিবা; নিশ্চয় আল্লাহ সূক্ষ্মদৰ্শী, সৰ্বজ্ঞ।

وَأذْكُرَنَّ مَا يَتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ
وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٤٥﴾

৩৬) বাস্তৱতে আত্মসমৰ্পণকাৰী আৰু আত্মসমৰ্পণকাৰিণীসকল, আৰু বিশ্বাসী আৰু বিশ্বাসিনীসকল, আৰু (আল্লাহৰ) বাধ্য পুৰুষ আৰু বাধ্য নাৰীসকল, আৰু সত্যবাদী আৰু সত্যবাদিনীসকল, আৰু ধৈৰ্য্যধাৰী আৰু ধৈৰ্য্যধাৰিণীসকল, আৰু বিনীত পুৰুষ আৰু বিনীতা নাৰীসকল, আৰু দানশীল পুৰুষ আৰু দানশীল নাৰীসকল, আৰু ৰোজা পালন কৰোঁতা পুৰুষ আৰু নাৰীসকল, আৰু নিজৰ গুপ্ত অঙ্গৰ সংৰক্ষণকাৰী আৰু সংৰক্ষণকাৰিণীসকল, আৰু আল্লাহক বেছিকৈ স্মৰণ কৰোঁতা পুৰুষ আৰু নাৰীসকল, এই সকলোৰেই নিমিত্তে আল্লাই (দান স্বৰূপ) প্ৰস্তুত ৰাখিছে মাজৰ্জনা আৰু মহান প্ৰতিদান।

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنَاتِينَ وَالْقَنَاتِ
وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَشِيعِينَ وَالْخَشِيعَاتِ
وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّالِمِينَ
وَالصَّالِمَاتِ وَالْحَفِظِينَ وَالْحَفِظَاتِ فُرُوجَهُمْ
وَالْحَفِظَاتِ وَالذَّكِرِينَ اللَّهُ كَثِيرًا
وَالذَّكِرَاتِ ۗ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً
وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٦﴾

৩৭) আৰু যেতিয়া আল্লাই আৰু তেওঁৰ বচুলে কোনো বিষয়ে মীমাংসা কৰি দিয়ে, বিশ্বাসী পুৰুষ আৰু বিশ্বাসিনী নাৰীৰ পক্ষে ই অসঙ্গত যে নিজৰ কাৰ্য্য-পদ্ধতি ইচ্ছামতে তেওঁ বাছি লয়; আৰু যিয়ে আল্লাহ আৰু

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى
اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ
الْخَيْرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ

তেওঁৰ বচুলৰ অবাধ্য হয় স্বৰূপতে
প্রকাশ্য বিপথে সি যাব লাগিছে।

৩৮) আৰু চোৱা যাব প্রতি আল্লাই
অনুগ্রহ কৰিছিল আৰু যাব প্রতি
তুমিও অনুগ্রহ কৰিছিল। তেওঁক
তুমি এই আদেশ দিছিল।, তুমি নিজ
পত্নীক (বৰ্জন নকৰি) নিজৰ লগত
ৰাখিবা, আৰু আল্লাহ লৈ ভয়
ৰাখিবা; আৰু (হে নবী) তুমি নিজ
অন্তৰত যি বিষয় গোপন কৰিছিল।
তাকে পিছত আল্লাই প্রকাশ
কৰিছিল; আৰু তুমি লোকৰ কথা
লৈ ভয় কৰিছিল।, অথচ
আল্লাহকহে ভয় কৰিবৰ অধিক
যোগ্য; পিছত যেতিয়া জায়দে
সকলো ৰীতি পালন কৰি নিজ পত্নী
বৰ্জন সম্পন্ন কৰিছিল, তেতিয়া
আমি তোমাক তেওঁৰ পত্নীক বিয়া
কৰিবলৈ আদেশ দিছিলোঁ, পোষ্য-
পুত্ৰসকলৰ পত্নীসকলৰ সৈতে বিবাহ
সম্বন্ধ স্থিৰ কৰিবলৈ আগলৈ কোনো
বাধা নজন্মে, যেতিয়া সিহঁতে নিজ
পত্নীসকলৰ বৰ্জনৰ সকলো ৰীতি
সম্পন্ন কৰি লয়, বাস্তৱতে আল্লাহৰ
আদেশ কাৰ্য্যকৰী হোৱা সুনিশ্চিত।

৩৯) নবীৰ কাৰণে আল্লাই যি
মীমাংসা কৰিছে তাকে সম্পন্ন
কৰিবলৈ সঙ্কোচ অনুভৱ কৰাৰ
কোনো কাৰণ নাই; পূৰ্ববৰ্ত্তীসকলৰ
নিমিত্তেও আল্লাহৰ এনে ৰীতি-
নীতি প্রচলিত আছিল; বাস্তৱতে
আল্লাহৰ আদেশ যথা সময়ত পূৰ্ণ
হোৱা আল্লাহৰ সুনিশ্চিত বিধান।

৪০) সেইসকলে আল্লাহৰ
সংবাদসমূহ প্রচাৰ কৰে, আৰু
তেওঁলৈ ভয় ৰাখে, আৰু আল্লাহ

وَرَسُولُهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا ۝

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ
وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ
مُبْدِيهِ وَتُخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ
تُخْشَاهُ فَلَمَّا قُضِيَ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا
زَوَّجْنَاكَ يَكْفَىٰ لِآيَاتِنَا عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
حَرَجٌ فِي آرَاجٍ أَدْعِيَابِهِمْ إِذَا قَضَوْا
مِنْهُنَّ وَطَرًا ۝ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۝

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ
اللَّهُ لَهُ ۝ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ
وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا ۝

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ

ভিন্ন আইন কোনো ব্যক্তিক ভয় নকৰে, বাস্তৱতে লেখ লোৱাত আল্লাহ যথেষ্ট।

وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ۝

৪১) তোমালোকৰ মানুহসকলৰ মাজৰ কোনো এজনৰো মহম্মদ পিতৃ নহয়, কিন্তু তেওঁ হৈছে আল্লাহৰ প্ৰেৰিত ৰচুল আৰু নবীসকলৰ মোহৰ; বাস্তৱতে আল্লাহ সকলো বিষয় সম্বন্ধে পৰিভ্ৰাত।

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝

৪২) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকে আল্লাহক যিমানে বেছিকৈ স্মৰণ কৰিব পাৰা স্মৰণ কৰিবা।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ۝

৪৩) আৰু পুৱা আৰু গধূলি তেওঁৰ পৱিত্ৰতা কীৰ্ত্তন কৰিবা।

وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝

৪৪) আৰু আল্লাই আৰু তেওঁৰ ফিৰিস্তাসকলেও তোমালোকৰ প্ৰতি আশীৰ্বাদ বৰ্ষণ কৰে; তাৰ ফলত তেওঁ তোমালোকক ঘোৰ অন্ধকাৰৰ পৰা পোহৰলৈ আনে; আৰু তেওঁ বিশ্বাসীসকলক প্ৰচুৰ প্ৰতিদান দিওঁতা।

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيٰ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّوْرِ ۗ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ۝

৪৫) যিদিনা তেওঁলোকে আল্লাহৰ সাক্ষাৎ লাভ কৰিব সেইদিনা তেওঁলোকৰ (মুখৰ পৰা) সন্তাষণৰ শব্দ ওলাব, শান্তি আৰু তেওঁলোকৰ নিমিত্তে তেওঁ সাজু ৰাখিছে সন্মানজনক প্ৰতিদান।

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ۗ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ۝

৪৬) হেনবী, নিশ্চয় আমি তোমাক প্ৰেৰণ কৰিছোঁ সাক্ষীৰূপে, আৰু শুভ-সংবাদৰ বাহকৰূপে, আৰু সতৰ্ককাৰী ৰূপে।

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝

৪৭) আৰু আল্লাহৰ আদেশ মতে (মানৱক) তেওঁৰ ফালে আহ্বান কৰোঁতা ৰূপে, আৰু (জগতৰ নিমিত্তে) জ্যোতিৰ্ময় প্ৰদীপৰূপে।

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ۝

৪৮) আৰু বিশ্বাসীসকলক তুমি এই শুভ-সংবাদ দিয়া, তেওঁলোক হ'ব আল্লাহৰ মহান কৃপাৰ গৰাকী।

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ
فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٨﴾

৪৯) আৰু তুমি অশ্বাসীসকলৰ আৰু কপটাচাৰীসকলৰ কেতিয়াও অনুগত নহ'বা; আৰু সিহঁতে (তোমাক) যি যন্ত্ৰণা দিয়ে তাৰ বাবে কোনো চিন্তা নকৰিবা, বৰং আল্লাহৰ প্ৰতি নিৰ্ভৰশীল হ'বা, কিয়নো কাৰ্য্য-সম্পাদকৰূপে আল্লাই যথেষ্ট।

وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ
أَذَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ وَكَفَى بِاللَّهِ
وَكِيلًا ﴿٤٩﴾

৫০) হে বিশ্বাসীসকল, যদি তোমালোকে বিশ্বাসিনী তিৰোতা সকলক বিয়া কৰাৰ পাছত আৰু স্পৰ্শ কৰাৰ আগতে তেওঁলোকক তালোক দিব লগা হয়; তেন্তে তোমালোকৰ গণনা অনুসাৰে অপেক্ষা কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ কাৰণে নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ (ইদতৰ) প্ৰয়োজন নাই; গতিকে তেওঁলোকক উচিত সম্বল দান কৰিবা আৰু তেওঁলোকক ন্যায়মতে প্ৰসন্ন মনেৰে বিদায় দিবা।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ
ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا
لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا
فَمَتَّعُوهُنَّ وَسِرَّوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٥٠﴾

৫১) হে নবী, যিসকল পত্নীৰ মোহৰানা তুমি সমৰ্পন কৰিছা সেইসকলক আমি নিশ্চয় আমি তোমাৰ কাৰণে বৈধ কৰিছোঁ আৰু সেইসকলোকো যিসকলক যুদ্ধত বন্দিনী হোৱাৰ পাছত তোমাৰ সোঁহাতৰ অধীন কৰি আল্লাই তোমাক দান কৰিছে; আৰু তোমাৰ দদায়েৰৰ জীয়েকহঁতৰ আৰু তোমাৰ মোমায়েৰৰ জীয়েকহঁতৰ আৰু তোমাৰ লগতে দেশ-ত্যাগ (হিজৰত) কৰিছে সেইসকলোকো (বিবাহৰ কাৰণে আমি বৈধ কৰিছোঁ); আৰু এনে বিশ্বাসিনী তিৰোতাকো যি নিজকে নবীৰ প্ৰতি উৎসৰ্গ কৰিছে, যদিহে তেওঁ বিবাহ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ
الَّتِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ ۖ وَ مَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ
عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ
وَ بَنَاتِ خَلَّتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ
وَ امْرَأَةَ مُؤْمِنَةٍ إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ
إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ

সম্বন্ধ স্থাপন কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে; এনে বিধি হৈছে সুকীয়াই তোমাৰ নিমিত্তে, আন বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে নহয়; তেওঁলোকৰ পত্নীসকলৰ সম্বন্ধে, আৰু যিসকল ৰণবন্দি হৈ তেওঁলোকৰ সোঁহাতৰ অধীন হৈছে সেইসকলৰ সম্বন্ধে আগতে যি বিধি-বিধান কৰিছিলোঁ স্বৰূপতে আমি জানো যাতে তোমাৰ মনত কোনো সন্দেহৰ ভাব নাথাকে; আৰু আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

(৫২) (হে নবী) পত্নীসকলৰ মাজৰ যাকে ইচ্ছা তেওঁক তুমি পৃথক কৰিব পাৰা, আৰু যাকে ইচ্ছা তেওঁক আশ্ৰয় দি নিজৰ লগতে ৰাখিব পাৰা; আৰু পৃথক কৰা সকলৰ মাজৰ কোনো এগৰাকীক দ্বিতীয়বাৰ গ্ৰহণ কৰিবলৈ তুমি ইচ্ছা কৰা তাতো তোমাৰ কোনো দোষ নাই; ইয়াৰ দ্বাৰা তেওঁলোকৰ নয়নসমূহ শীতল হোৱা অধিক সম্ভৱ; তেওঁলোকে যেন (কোনো কথাত) বেজাৰ নকৰে, আৰু যি সম্বল তুমি তেওঁলোকক দান কৰিছা তাতো যেন তেওঁলোক সন্তুষ্ট থাকে; আৰু তোমালোকৰ অন্তৰসমূহত যি নিহিত সকলো আল্লাই জানে, কিয়নো আল্লাহ সৰ্বজ্ঞাতা, অতি সহিষ্ণু।

(৫৩) ইয়াৰ পাছত আৰু কোনো তিৰোতাক বিয়া কৰা তোমাৰ কাৰণে বৈধ নহয়; আৰু ইয়ো বৈধ নহয় যে এই সকলৰ সলনি তুমি অইন পত্নী গ্ৰহণ কৰা যদিও সেইসকলৰ সৌন্দৰ্য্যই তোমাক আকৃষ্ট কৰে, তোমাৰ সোঁহাতৰ অধীন তিৰোতাক এৰি; আৰু আল্লাহ সকলো বিষয়ৰ দৃষ্টি ৰাখোতা।

مِنْ دُونَ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ط
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ٥١

تُرْجَى مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤَى إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ ط وَ مَنْ ابْتِغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكِ أَدْنَى أَنْ تَقْرَ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلَّهُنَّ ط وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ ط وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ٥٢

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ط وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ٥٣

৫৪) হে বিশ্বাসীসকল, ভোজনৰ নিমিত্তে যেতিয়ালৈকে তোমালোকক নিমন্ত্ৰণ কৰা নহয় তোমালোক নবীৰ ঘৰবোৰৰ ভিতৰলৈ সোমাই নেযোবা; বন্ধন শেষ নোহোৱালৈকে অপেক্ষা কৰিও নাথাকিবা; কিন্তু যি সময়ত তোমালোকক মতা হয় সেই সময়ত হে সোমাব পাৰা; পিছত ভোজন সমাপ্ত হোৱাৰ লগে লগে (ঘৰৰ পৰা) ওলাই আহিবা আৰু পৰস্পৰ নানা প্ৰকাৰ অযথা কথাত লাগি সময় নষ্ট নকৰিবা; বাস্তৱতে এনেবোৰ আচাৰে নবীক কষ্ট দিয়ে, আৰু তেওঁ তোমালোকৰ আগত (নিজৰ মনোভাব ব্যক্ত কৰিবলৈ) সঙ্কোচ বোধ কৰে, কিন্তু আল্লাই যি সত্য তাকে প্ৰকাশ কৰিবলৈ একো সঙ্কোচ বোধ নকৰে। আৰু যদি তেওঁৰ পত্নীসকলৰ পৰা কিবা লাগতিয়াল বস্তু খুজিব লগা হয়, তেন্তে তোমালোকে তেওঁলোকৰ পৰা খুজিব পাৰা, কিন্তু পৰ্দাৰ অন্তৰালৰ পৰা; এনে (শিষ্ট) আচৰণ তোমালোকৰ হৃদয়সমূহৰ আৰু তেওঁলোকৰো হৃদয়সমূহৰ কাৰণে অধিক পৰিত্ৰ; আৰু আল্লাহৰ বচুলক এনেদৰে কষ্ট দিয়া তোমালোকৰ পক্ষে অনুচিত; আৰু ইও আগলৈ কেতিয়াও উচিত নহয় যে তেওঁৰ পত্নীসকলক তোমালোকে বিয়া কৰা; নিশ্চয় এনে কাৰ্য্য আল্লাহৰ ওচৰত গুৰুতৰ পাপ।

৫৫) যদি তোমালোকে কোনো বিষয় প্ৰকাশ কৰা, নাইবা তাকে গোপনে ৰাখা, তেন্তে (জানি ৰাখা) নিশ্চয় আল্লাহ সকলো বিষয়ে সম্পূৰ্ণৰূপে অবগত।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرٍ نَظِيرِينَ إِنَّهُ لَوْلَا إِذَا دُعِيتُمْ فَأَدْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِرُوا أَرْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ۝

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝

৫৬) তেওঁলোকৰ কোনো দোষ নাই যদি তেওঁলোকৰ নিজৰ পিতৃসকল আৰু নিজৰ পুত্ৰসকলক আৰু নিজৰ ভাই-ককাইহঁতক আৰু নিজৰ ভতিজাসকলক আৰু নিজৰ ভাগিনসকলক আৰু নিজৰে সম্পৰ্কীয় তিৰোতাসকলক আৰু যিসকল তেওঁলোকৰ সোঁহাতৰ অধীন সেইসকলৰ আগত অবাঞ্ছিত ওলায়। আৰু (হে নবীৰ পত্নীসকল), তোমালোক একমাত্ৰ আল্লাহলৈ ভয়ৰাখি চলিবা, কিয়নো অৱশ্যে আল্লাহ সকলো বস্তুৰেই ওপৰত দৃষ্টি ৰাখোতা।

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا مَلَائِكَةَ إِيْمَانِهِنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٦﴾

৫৭) বাস্তৱতে আল্লাই নিজে আৰু তেওঁৰ ফিৰিস্তাসকলে এই নবী জনাৰ প্ৰতি (আল্লাহৰ) কৰুণাৰ কামনা কৰে; হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকেও তেওঁৰ প্ৰতি (আল্লাহৰ) কৰুণাৰ কামনা কৰা। আৰু সম্ভাষণৰে সৈতে ছালাম জনাই থাকিবা।

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٧﴾

৫৮) আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুলক যিসকলে অসন্তুষ্ট কৰে সিহঁতক আল্লাই নিশ্চয় অভিসম্পাত দিয়ে, ইহলোকত আৰু পৰলোকতো, আৰু (তদুপৰি) তেওঁ সিহঁতৰ নিমিত্তে সাজু কৰি থৈছে অপমানজনক শাস্তি।

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٥٨﴾

৫৯) আৰু যিসকলে বিশ্বাসী আৰু বিশ্বাসিনীকোনো দোষ নকৰা সত্ত্বেও তেওঁলোকক কষ্ট দিয়ে, স্বৰূপতে সিহঁতে নিজে বহন কৰে মিছা অপবাদৰ কুফল আৰু প্ৰত্যক্ষ পাপৰ বোজা।

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا كُتِبُوا فَقَدْ أَحْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٩﴾

৬০ হে নবী, তুমি নিজৰ পত্নী সকলক আৰু নিজৰ কন্যা সকলক

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ

আৰু বিশ্বাসীসকলৰ তিৰোতা সকলক আদেশ দিয়া, তেওঁলোকে (বাহিৰলৈ ওলাওঁতে) যেন নিজৰ উৰণি পিন্ধি গাৰ ওপৰত ওলোমাই লয়; অতি সম্ভৱ ইয়াৰ দ্বাৰা তেওঁলোক (লোকৰ মাজত) পৰিচিত হয়; তাৰ ফলত তেওঁলোকক যেন বিৰক্তি দিয়া নহয়; আৰু আল্লাহ পৰম ক্ষমাশীল শ্ৰেষ্ঠ দানশীল।

৬১) যদি কপটাচাৰীসকলক, আৰু যিসকলৰ অন্তৰসমূহত ব্যাধি আছে সেইসকলক, আৰু মদিনাত গুৰুতৰ আলোড়নৰ সৃষ্টি কৰোঁতাসকল ক্ষান্ত নহয়, তেন্তে নিশ্চয় আমি সিহঁতৰ ওপৰত তোমাক ক্ষমতা দান কৰিম; তাৰ পিছত মাত্ৰ অলপ দিনলৈকে সিহঁত এই নগৰত তোমাৰ ওচৰ-চুবুৰীয়া ৰূপে থাকিবলৈ পাব।

৬২) সিহঁত অভিশপ্ত! য'ত সিহঁতক দেখা পোৱা হ'ব, তাৰ পৰাই সিহঁতক ধৰি অনা হ'ব আৰু সিহঁতক সমূলি বধ কৰা হ'ব।

৬৩) পূৰ্ববৰ্ত্তীসকলৰ মাজতো আল্লাহৰ এনে নিয়ম প্ৰচলিত আছিল, আৰু আল্লাহৰ নিয়মৰ পৰিবৰ্তন তুমি কদাপি দেখিবলৈ নাপাব।

৬৪) নিৰ্দিষ্ট সময় সম্বন্ধে মানুহে তোমাক প্ৰশ্ন কৰে; তুমি উত্তৰ দিয়া, সেই সময়ৰ জ্ঞান মাথোন আল্লাহৰ ওচৰত; আৰু তুমি কেনেকৈ জানিব পাৰিবা, হ'ব পাৰে সেই নিৰ্দিষ্ট সময় কাষতেই।

৬৫) নিশ্চয় আল্লাই অবিশ্বাসীসকলৰ অভিশপ্ত কৰিছে, আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে সাজু থৈছে জ্বলন্ত অগ্নি।

وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ۗ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦١﴾

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ ۗ سَأَلْتَهُ خَلْقَ الْبَشَرِ الْأَوَّلَىٰ ۗ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾

مَلْعُونِينَ ۗ أَيَّمَا تَقْفُوا أَخَذُوا وَقَتْلُوا ۗ تَقْتِيلًا ﴿٦٣﴾

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۗ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٤﴾

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۗ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ ۗ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٥﴾

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكُفْرِينَ ۗ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٥﴾

৬৬) তাৰ মাজতে সিহঁত থাকিব দীৰ্ঘ কাল; সিহঁতে কেতিয়াও নাপাব কোনো বন্ধু নাইবা কোনো সহায় কৰোঁতা।

خُلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا
نَصِيرًا ﴿٦٦﴾

৬৭) সেই দিনা সিহঁতৰ মুখমণ্ডল জ্বলন্ত অগ্নিত ওলটাই দিয়া হ'ব; সিহঁতে ক'ব, হায়, আমি যদি আল্লাহৰ বাধ্য হলোঁহেঁতেন আৰু বচুলৰ কথা শুনিলোঁহেঁতেন

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ
يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٧﴾

৬৮) আৰু সিহঁতে স্বীকাৰ কৰিব এই বুলি, হে আমাৰ প্ৰভু, কোনো ভুল নাই, আমি আমাৰ নেতৃ বৃন্দৰ আৰু আমাৰ মুখিয়ালসকলৰ বাধ্য আছিলোঁ; কিন্তু হায়, সেইসকলেই আমাক সুপথৰ পৰা আঁতৰাই বিপথে নিছিল।

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا
فَأَصَلُّنَا السَّبِيلَا ﴿٦٨﴾

৬৯) হে মোৰ প্ৰভু, সিহঁতক দুগুণ শাস্তি প্ৰদান কৰা, আৰু সিহঁতক ভীষণৰূপে অভিশপ্ত কৰা।

رَبَّنَا أَتَيْهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ
وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٩﴾

৭০) হে বিশ্বাসীসকল, যিসকলে মুচাক (তেওঁৰ বিৰুদ্ধে) মিছা অপবাদ ৰটাই কষ্ট দিছিল সিহঁতৰ অনুরূপ তোমালোকে নহ'বা; সিহঁতে যি অভিযোগ আনিছিল তাৰ পৰা আল্লাই তেওঁক অব্যাহতি দিছিল; আৰু আল্লাহৰ ওচৰত তেওঁ আছিল সন্মানজনক।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
أَذُوا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ
عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٧٠﴾

৭১) হে বিশ্বাসীসকল, আল্লাহলৈ ভয় ৰাখি চলিবা আৰু তোমালোকে অকৃত্ৰিম সঠিক কথা কৰা;

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا
سَدِيدًا ﴿٧١﴾

৭২) (তাৰ ফলত) তেওঁ তোমালোকৰ কাৰ্যসমূহ তোমালোকৰ কাৰণে শুধৰাই দিব, আৰু তোমালোকৰ অপৰাধসমূহ তোমালোকৰ নিমিত্তে মার্জনা কৰিব;

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

আৰু যিজনে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ
ৰচুলৰ আজ্ঞা পালন কৰে
সেইজনেই লাভ কৰিব মহান
সফলতা।

فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٢﴾

৭৩) আমি নিশ্চয় আকাশমণ্ডলী
আৰু পৃথিৱী আৰু পৰ্বতসমূহৰ প্ৰতি
দায়িত্ব ভাৰ অপৰ্ণ কৰিছিলোঁ, কিন্তু
সেই সকলে তাকে বহন কৰিবলৈ
অস্বীকাৰ কৰিলে, আৰু সেই দায়িত্ব
গ্ৰহণ কৰিবলৈ সংশয় বোধ কৰিলে;
কিন্তু মানৱে তাকে বহন কৰিলে;
বাস্তৱিকতে সি আছিল (নিজৰ
প্ৰতি) অতিশয় অন্যাযকাৰী,
অমনোযোগী।

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا
وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ ۗ إِنَّهُ
كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٣﴾

৭৪) তাৰ ফলত কপটাচাৰী পুৰুষ
আৰু কপটাচাৰিণী তিবোতাসকলক
আৰু অংশীবাদী পুৰুষ আৰু
অংশীবাদিনী তিবোতাসকলক
আল্লাই শাস্তি প্ৰদান কৰিব, আৰু
তেওঁ কৃপা-দৃষ্টি কৰিব বিশ্বাসী আৰু
বিশ্বাসিনী সকলৰ প্ৰতি; আৰু
আল্লাহ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম
দানশীল।

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ
عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٤﴾

سُورَةُ سَبَاٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسٌ وَخَمْسُونَ آيَةً وَ سِتَّةٌ رُكُوعَاتٍ

চূৰা- ৩৪

SABA

ছাৰা (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) সকলো প্ৰশংসা সেই আল্লাহৰ
নিমিত্তে যিজনৰ অধিকাৰ
আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত
অৱস্থিত সকলো বস্তুৰেই ওপৰত;
আৰু পৰকালতো সকলো প্ৰশংসাৰ
গৰাকী তেওঁৰেই; আৰু তেওঁৰেই
শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী, সৰ্বজ্ঞাতা ।

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ ①

وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَبِيرُ ①

৩) যি মাটিৰ তললৈ সোমাই যায়
আৰু যি তাৰ পৰা ওলায়, আৰু যি
আকাশৰ পৰা নামি আহে আৰু যি
তালৈ উঠি যায়, সকলো আল্লাই
জানে, আৰু তেওঁৰেই পৰম
দানশীল, শ্ৰেষ্ঠ মাজনাশীল ।

يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا
وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ①

وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ②

৪) আৰু যি সকল অবিশ্বাসী সিহঁতে
কয়, সেই প্ৰতিশ্ৰুত সময় আমাৰ
ওচৰলৈ কেতিয়াও নাহে । (হে
মহম্মদ), তুমি কোৱা, নহয়, মোৰ
প্ৰভুৰ শপত নিশ্চয়, তোমালোকৰ
ওচৰলৈ (সেই সময়) আহিবই
আহিব । আকাশমণ্ডলী আৰু
পৃথিৱীৰ মাজত অনুপৰমাণুৰ তুল্য
বস্তু নাই যি অদৃশ্য জানোতা
আল্লাহৰ অগোচৰ, আৰু তাতোকৈ
সৰু নাইবা তাতোকৈ ডাঙৰ এনে
বস্তু নাই যি (আল্লাহৰ) সুস্পষ্ট
গ্ৰন্থত লিপিবদ্ধ হোৱা নাই ।

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ ①

قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَأَتَاتِيَنَّكُمْ ② عِلْمِ الْغَيْبِ ③

لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ

وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ

وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ④

৫) এই জ্ঞানৰ ফলত তেওঁ প্ৰতিদান
দিব সেই সকলক যিসকলে বিশ্বাস

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ⑤

স্থাপন কৰিছে আৰু সজ কাম কৰিছে; সেইসকলে লাভ কৰিব মাজনা আৰু সন্মানজনক জীৱিকা।

৬) আৰু যিসকলে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক ব্যৰ্থ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে সিহঁতৰ নিমিত্তে থাকিব কঠোৰ যত্নগাদায়ক শাস্তি।

৭) আৰু যিসকলক জ্ঞান দান কৰা হৈছে তেওঁলোকে দেখিবলৈ পাইছে, যি (কোৰ-আন) তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমাৰ প্ৰতি অৱতীৰ্ণ হৈছে সি সমূলি সত্য, আৰু যিয়ে(মানুহক) পথ-প্ৰদৰ্শন কৰে সৰ্বশক্তিমান, প্ৰশংসনীয় আল্লাহৰ পিনে।

৮) আৰু অবিশ্বাসীসকলে (ইজনে সিজনক) কয়, আমি তোমালোকক এনে এজন মানুহৰ নিৰ্দেশ দিম নে যি তোমালোকক এনে (আচৰিত) কথা কৈ ফুৰে তোমালোকক হেনো (মৃত্যুৰ পিছত) সম্পূৰ্ণৰূপে চূৰ্ণ-বিচূৰ্ণ হৈ যোৱাৰ পিছতো নতুনকৈ সৃষ্টি কৰা হ'ব।

৯) আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ এইয়াৰ কথা মিছা সাজি লৈছে, নহলে তেওঁ এজন যাদুগ্ৰস্ত। এনে হ'ব নোৱাৰে বৰং যিসকলে পৰকালত বিশ্বাস নকৰে সেইসকলেহে পৰি আছে শাস্তিৰ মাজত আৰু দূৰণিৰ ভ্ৰান্তিত।

১০) কি! আকাশ আৰু পৃথিৱীত সিহঁতৰ সন্মুখত আৰু সিহঁতৰ পাছত যি আছে তাক সিহঁতে দেখিবলৈ পোৱা নাই নে? যদি আমাৰ ইচ্ছা হয় আমি সিহঁতক পৃথিৱীত লাঞ্ছিত কৰিম; নাইবা আকাশৰ পৰা কোনো আপদ নমাই সিহঁতৰ ওপৰত নিক্ষেপ কৰিম;

أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥﴾

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رَجْزِ آيَةٍ ﴿٦﴾

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ ۖ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ يُتَّبَعُكُمْ إِذَا مَرَّكُمْ كُلُّ مَمْرٍ ۗ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٨﴾

أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالصَّلَىٰ الْبَعِيدِ ﴿٩﴾

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّ نَاشِئَانُخْشِفُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطُ

নিশ্চয় ইয়াৰ মাজত আছে নিদৰ্শন, যি আল্লাহৰ পিনে বাৰে বাৰে ঘূৰি আহে এনে (তেওঁৰ) প্ৰত্যেক ভূতৰ কাৰণে।

১১) আৰু স্বৰূপতে দাউদক (আঃ) আমি নিজ সন্নিধানৰ পৰা বিশেষ কৃপাদান কৰিছিলোঁ; (আমি আদেশ দিছিলোঁ) হে পৰ্বতসমূহ, আৰু হে পক্ষীবিলাক, তোমালোকে তেওঁৰ সৈতে আমাৰ প্ৰশংসাৰ কীৰ্ত্তন কৰা; আৰু আমি তেওঁৰ কাৰণে লো কোমল কৰিছিলোঁ।

১২) (আৰু আদেশ দিছিলোঁ) যে তুমি বহলকৈ জাখৰ সাজা আৰু বেৰিবোৰ উপযুক্ত পৰিমাণ জাখৰত জোৰা দিবা, আৰু তোমালোক সকলোৱে সজ কাম কৰাত লাগি যাবা; তোমালোকে যি কামকে কৰা মই নিশ্চয় তাকে নিৰীক্ষণ কৰো।

১৩) আৰু আমি চুলেইমানৰ অধীন কৰিছিলোঁ বতাহক; সেই বতাহৰ গতি আছিল পুৱা এমাহৰ বাট, আৰু গধূলিৰ এমাহৰ বাট; আৰু তেওঁৰ কামৰ নিমিত্তে আমি গলোৱা পিতলৰ জৰণি প্ৰবাহিত কৰিছিলোঁ; আৰু তেওঁৰ প্ৰভুৰ আদেশত জিনবিলাকৰ এদলে তেওঁৰ তত্ত্বাৱধানত শ্ৰমিকৰূপে খাটিছিল; আৰু সিহঁতৰ মাজৰ কেও যদি আমাৰ আদেশৰ অবাধ্য হয় তাকে আমি জ্বলন্ত অগ্নিৰ শাস্তিৰ সোৱাদ লবলৈ দিম।

১৪) সিহঁতে তেওঁৰ ইচ্ছামতে তেওঁৰ কাৰণে সাজিছিল বহু উপাসনালয় আৰু প্ৰতিমূৰ্ত্তিসমূহ আৰু হোজ সদৃশ বহু জলাধাৰ আৰু সহজে কঢ়িয়া নোৱাৰা বহু (গধুৰ)

عَلَيْهِمْ كَسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ۝١١

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا ۗ يُجِبَالٌ أَوْبِي مَعَهُ وَالطَّيْرِ ۗ وَالثَّالِثَةَ الْحَدِيدَ ۝١٢

أَنْ أَعْمَلَ سُبُغًا وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ ۗ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا ۗ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝١٣

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عُذُوهَا شَهْرٌ ۗ وَرَوَّاحَهَا شَهْرٌ ۗ وَأَسْلَنَّا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ ۗ وَمِنَ الْجِنَّ مَنْ يَّعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۗ وَمَنْ يَّزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝١٤

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحَارِبٍ ۗ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ

ৰন্ধনপাত্ৰ। হে দাউদৰ সন্তান-সন্ততি, আল্লাহৰ শলাগ লৈ তোমালোকে কামত লাগি যোৱা; আৰু মোৰ ভৃত্যসকলৰ মাজত শলাগী মানুহ তাকৰ।

১৫) কালক্ৰমে যেতিয়া আমি চুলেইমানৰ মৃত্যুৰ বিধান কৰিলোঁ পৃথিৱীৰ এটি তুচ্ছ প্ৰাণীৰ বিনে কোনেওতেওঁৰ মৃত্যুৰ বাতৰি সিহঁতক দিয়া নাছিল; তেওঁৰ ৰাজ্য সি নিজে (গ্ৰাস কৰি) শক্তিশীন কৰিছিল; ৰাজ্যৰ পতন হোৱাত (প্ৰকৃত কথা) জিনবিলাকে স্পষ্টকৈ বুজিব পাৰিলে আৰু ক'ব ধৰিলে, সিহঁতৰ ভৱিষ্যতৰ জ্ঞান থকা হলে সিহঁতে (ইমান দিন জুৰি) অপমানজনক শাস্তিত পৰি নাথাকিলেহেঁতেন।

১৬) স্বৰূপতে ছাৰা নিবাসী জাতিৰ নিমিত্তে এটা নিদৰ্শন আছিল সিহঁতৰ বাসস্থানসমূহৰ মাজত; (ছাৰা নগৰত) সোঁহাতে আৰু বাওঁহাতে দুখন সুন্দৰ বাগিছা আছিল; (আমি আদেশ দিছিলোঁ) তোমালোকৰ প্ৰভুৱে দিয়া জীৱিকা উপভোগ কৰিবা, আৰু তেওঁৰ শলাগ লবা; (তেওঁ দিয়া) কেনে বিতাপন নগৰী; আৰু তেওঁৱেই মাজৰ্নাশীল প্ৰতিপালক।

১৭) পিছত সিহঁত মুখ ঘূৰাই আমাৰ অবাধ্য হ'ল; তাৰ বাবে আমি সিহঁতৰ প্ৰতি বান্ধু ভাঙিব পৰা বানপানীৰ ভীষণ স্ৰোত প্ৰবাহিত কৰিলোঁ, আৰু সিহঁতৰ দুখন বাগিছাৰ সলনি এনে দুখন উদ্যান প্ৰদান কৰিলোঁ য'ত অৰু চিকাৰ তিতা ফলহে উৎপন্ন হৈছিল,

رُسَيْلٍ ۙ اِعْمَلُوا اِلٰى دَاوُدَ شُكْرًا ۙ
وَقَلِيلٍ مِّنْ عِبَادِيَ الشُّكُوْرُ ﴿١٥﴾

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ
مَوْتِهِ اِلَّا اَدَابَةُ الْاَرْضِ تَاْكُلُ مِنْسَاَتَهُ
فَلَمَّا خَرَّتْ تَبَيَّنَتْ الْجِنُّ اَنْ لَّوْ كَانُوْا
يَعْلَمُوْنَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوْا فِي الْعَذَابِ
الْمُهِيْنِ ﴿١٥﴾

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ اٰيَةٌ ۚ جَنَّتِ
عَنْ يَّمِيْنٍ وَّ شِمَالٍ ۙ كُلُوْا مِنْ
رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوْا لَهٗ ۙ بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ
وَرَبُّ غَفُوْرٌ ﴿١٦﴾

فَاَعْرَضُوْا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرْمِ
وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ اُكْلٍ

আৰু যত ঝাউ গছ কিছুমান আৰু ইফালে সিফালে কেইবা জোপা বগৰি গছ।

حَمَطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٧﴾

১৮) সিহঁতক সেয়ে প্ৰতিফল দিছিলোঁ, কিয়নো সিহঁতে (আমাৰ) কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ কৰা নাছিল; আৰু আমি নিতান্ত অকুণ্ঠ মানুহৰ বাহিৰে অইনক এনে প্ৰতিফল নিদিওঁ।

ذَلِكَ جَزَائِهِمْ بِمَا كَفَرُوا ۗ وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا الْكَفُورَ ﴿١٨﴾

১৯) আৰু সিহঁতৰ আৰু সেই নগৰসমূহৰ মাজতে যিসকলক আমি মঙ্গলৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিছিলোঁ আশে-পাশে চকুত লগা আৰু কিছুমান নগৰ আমি সংস্থাপিত কৰিছিলোঁ, আৰু সেইবোৰৰ মাজেদি পৰিভ্ৰমণ সুবিধাৰ বাবে (ঠায়ে ঠায়ে) খপুৰা নিৰূপিত কৰি (আদেশ দিছিলোঁ) সেইবোৰৰ মাজেদি ৰাতি হওক বা দিন হওক তোমালোকে নিৰাপদে যাতায়ত কৰিব পাৰা।

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرَى ظَاهِرَةً ۗ وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ ۗ سَيْرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٩﴾

২০) কিন্তু সিহঁতে কলে, হে আমাৰ প্ৰভু, আমি যেন সুদূৰ ঠাই পৰ্য্যন্ত ভ্ৰমণ কৰিব পাৰো তাৰে ব্যৱস্থা কৰি দিয়া; ইয়াৰ দ্বাৰা সিহঁতে নিজ আত্মাসমূহৰ প্ৰতি নিজেই অন্যায় কৰিছিল; তাৰ ফলত আমি সিহঁতক (পৰবৰ্ত্তী সকলৰ কাৰণে) কাহিনী স্বৰূপ কৰিলোঁ, আৰু সিহঁতক (দেশত) সমূলি ছেদেলি-ভেদেলি কৰিলোঁ; নিশ্চয় ইয়াৰ মাজত সকলো ধৈৰ্য্যশীল, শলাগী মানুহৰ নিমিত্তে আছে বহু নিদৰ্শন।

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِنَا أَهْلَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا أَنفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَرَّقْنَاهُمْ كَلِّ مُمَرَّقٍ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু স্বৰূপতে ইব্লিচে সিহঁতৰ সম্বন্ধে নিজৰ কল্পনা সত্যত পৰিণত কৰিছিল; কিয়নো বিশ্বাসীসকলৰ এদলক এৰি সিহঁতৰ সকলোৰে তাৰেই অনুসৰণ কৰিব লাগিছিল।

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١﴾

২২) আৰু সেই বিশ্বাসীসকলৰ ওপৰত ইল্লিচৰ কোনো ক্ষমতা নাছিল; আমাৰ এই ইচ্ছা যিজনে পৰকালত বিশ্বাস কৰিছে তেওঁক সেইজনৰ পৰা পৃথক কৰো যি এই বিষয়ে সন্দেহত পৰি আছে; বাস্তৱতে তোমাৰ প্ৰভু সকলো বস্তুৰেই সংৰক্ষক।

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ
مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي
شَكٍّ ۗ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢٢﴾

২৩) (হে মহম্মদ) তুমি কোৱা, আল্লাহ ভিন্ন যিবিলাকক তোমালোকে (উপাস্য) জ্ঞান কৰিছা সিহঁতক আহ্বান কৰি চোৱা আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিবীৰ নিয়ন্ত্ৰণত অণুকণা পৰিমাণে সিহঁতৰ অধিকাৰ নাই, আৰু উভয়ৰ মাজত সিহঁতৰ এফেৰি অংশও থাকিব নোৱাৰে, আৰু সিহঁতৰ এজনো তেওঁৰ সহকাৰী হোৱা অসম্ভৱ।

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ
لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا
فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمَا فِيهَا مِنْ شَرْكٍ
وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٣﴾

২৪) আৰু যিজনক অনুমতি দান কৰা হৈছে তেওঁৰ বাহিৰে তেওঁৰ ওচৰত অইন কাৰো খাটিবলৈ যোৱা লাভজনক নহ'ল অৱশেষত যেতিয়া সিহঁতৰ অন্তৰসমূহৰ পৰা আতঙ্ক দূৰ কৰা হ'ব সিহঁতৰ ইজনে সিজনক সুধিব, তোমালোকৰ প্ৰভুৱে কি বিষয়ে নো কৈছিল? সেইসকলে ক'ব যি সত্য সেই বিষয়েহে আল্লাই কৈছিল; বাস্তৱতে তেওঁৰেই সমুন্নত মহান।

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ ۗ
حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا
قَالَ رَبُّكُمْ ۗ قَالُوا الْحَقُّ ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيرُ ﴿٢٤﴾

২৫) তুমি সিহঁতক প্ৰশ্ন কৰা, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিবীৰ মাজৰ পৰা তোমালোকক কোনে জীৱিকা দান কৰে; তুমিয়ে তাৰ উত্তৰ দিয়া আল্লাই; আৰু নিশ্চয় সুপথত আছে আমাৰ স্থিতি আৰু তোমালোক পৰি আছা প্ৰত্যক্ষ ভ্ৰান্তিত।

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۗ قُلِ اللَّهُ ۗ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ
لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٥﴾

২৬) কোৱা, আমি যদি কিবা দোষ কৰিছোঁ তাৰ বাবে তোমালোকক প্ৰশ্ন কৰা নহ'ব ; আৰু সেইদৰে তোমালোকে যি কাৰ্য কৰিছা তাৰ বাবে আমাকো কোনো প্ৰশ্ন কৰা নহ'ব ।

قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٦﴾

২৭) (আৰু) কোৱা, আমাৰ প্ৰভুৱে আমাক একেলগ কৰি পৰস্পৰ সন্মুখীন কৰিব, আৰু আমাৰ মাজত সত্যৰ সৈতে মীমাংসা কৰি দিব; বাস্তৱিকতে তেওঁৰেই শ্ৰেষ্ঠ মীমাংসাকাৰী, সৰ্বজ্ঞাতা ।

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَاتِحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٧﴾

২৮) তুমি কোৱা, যিবিলাকক তোমালোকে তেওঁৰ সৈতে অংশীৰূপে সন্মিলিত কৰিছা সিহঁতক যেন মই দেখিবলৈ পাওঁ; নহয়, এনে হ'ব নোৱাৰে, বৰং (সত্য কথা এয়ে) তেওঁৰেই আল্লাহ, সৰ্বশক্তিমান, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী ।

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٨﴾

২৯) আৰু (হে মহম্মদ) আমি তোমাক সমগ্ৰ মানৱ জাতিৰ প্ৰতি প্ৰেৰণ কৰিছোঁ শুভ-সংবাদ বহন কৰোঁতা আৰু সতৰ্ক কৰোঁতা ৰূপে মাথোন; কিন্তু মানৱৰ সৰহ ভাগৰেই জ্ঞান নাই ।

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

৩০) আৰু সিহঁতে ইয়াকে প্ৰশ্ন কৰিব লাগিছে, এই প্ৰতিশ্ৰুতি পূৰ্ণ হ'ব কেতিয়া, যদিহে তোমালোকে সত্য কথা কৈছা ?

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٠﴾

৩১) তুমি (প্ৰত্যুত্তৰত) কোৱা, তোমালোকক এটা নিৰ্ধাৰিত দিনৰ সময় দিয়া হৈছে; সেই নিৰ্ণয় কৰা সময়ক তোমালোকৰ ক্ষমতা নাই যে এঘণ্টা পিছলৈ নিয়া আৰু (এঘণ্টা) আগলৈ নিয়া ।

قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣١﴾

৩২) আৰু অবিশ্বাসীসকলে কয়, এই কোৰ-আনত অথবা ইয়াৰ আগতে যি গ্ৰন্থ আহিছে তাত আমি কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰো; আৰু যেতিয়া অন্যায়কাৰীসকলক নিজ প্ৰভুৰ সন্মুখত থিয় কৰোৱা হ'ব তুমি (সিহঁতৰ অৱস্থা) দেখা হেঁতেন; সিহঁতৰ ইজনে সিজনৰ প্ৰতি কথা কাটি দোষ পেলাব; যিসকল দুৰ্বল সিহঁতে অহঙ্কাৰী সকলক ক'ব, তোমালোকে নথকা হলে আমি নিশ্চয় বিশ্বাসী হ'লোহেঁতেন।

৩৩) যিসকল অহঙ্কাৰী সিহঁতে দুৰ্বলসকলক ক'ব, তোমালোকৰ ওচৰলৈ পথ-প্ৰদৰ্শন অহাৰ পাছত, তাৰ পৰা আমি তোমালোকক প্ৰতিৰোধ কৰিছিলোঁ নে? নহয়, তাৰ বাবে তোমালোক নিজেই দোষী।

৩৪) আৰু যিসকল দুৰ্বল সিহঁতে অহঙ্কাৰী সকলকহে (দোষ দি) ক'ব, তোমালোকে যে আমাক আল্লাহত অবিশ্বাস কৰিবলৈ, আৰু তেওঁৰ সমানে অইনবিলাক উপাস্য পাতিবলৈ উদগনি দিছিলো, ই বৰং তোমালোকে ৰাতিয়ে দিনে কৰা কুমন্ত্ৰণাৰ ফল। আৰু সিহঁতে শাস্তি উপনীত হোৱা দেখি নিজৰ অন্তৰতে সন্তাপ অনুভৱ কৰিব; আৰু যিসকলে অবিশ্বাস কৰিছিল সিহঁতৰ কন্ঠসমূহত আমি বান্ধোন দিম শিকলিবোৰেৰে; সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল তাৰ বাবে যি উচিত প্ৰতিফল তাৰ বাহিৰে আন কি দিয়া হ'ব?

৩৫) বাস্তৱতে আমি কোনো এখন নগৰতে এনে সতৰ্ক কৰোঁতা

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٦﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوْا أَنْحَنْ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَى بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الْيَلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَلَ فِي آعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٨﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا

উত্থাপন কৰা নাই যাৰ বিষয়ে সুখ-শান্তিত থকা অধিবাসীসকলে এনে কথা কোৱা নাছিল, যি প্ৰত্যাদেশ তোমালোকক প্ৰেৰণ কৰা হৈছে তাত আমি নিশ্চয় বিশ্বাস নকৰো।

৩৬) আৰু সিহঁতে কয়, আমাৰ ধন-সম্পত্তি আৰু সন্তান-সন্ততি বহুগুণে অধিক, আৰু আমাক কেতিয়াও শাস্তি দিয়া নহ'ব।

৩৭) তুমি কোৱা, মোৰ প্ৰভুয়ে যাৰে ইচ্ছা তাৰ নিমিত্তে জীৱিকা প্ৰশস্ত কৰে, আৰু (প্ৰয়োজন মতে) সঙ্কীৰ্ণ কৰে; কিন্তু মানৱ জাতিৰ সৰহ ভগৰেই জ্ঞান নাই।

৩৮) আৰু তোমালোকৰ ধন-সম্পত্তি আৰু তোমালোকৰ সন্তান-সন্ততি এনে বস্তু নহয় যে আমাৰ সন্নিধান লভিবলৈ তোমালোকক আমাৰ ওচৰলৈ লৈ আহে, — সেইসকলক এৰি যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু সজ কাম কৰিছে। গতিকে নিজ সৎকাৰ্য্যৰ বাবে সেইসকলৰ নিমিত্তে থাকিব অধিকতৰ প্ৰতিদান, আৰু সেইসকলে নিৰাপদে বাস কৰিব ওখ বাসস্থানসমূহত।

৩৯) আৰু যিসকলে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ ব্যৰ্থ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে সিহঁতক (আমাৰ) শাস্তিৰ সন্মুখীন কৰা হ'ব।

৪০) তুমি কোৱা, নিশ্চয় মোৰ প্ৰভুৱে তেওঁৰ ভৃত্যসকলৰ মাজৰ যাৰে ইচ্ছা তাৰে নিমিত্তে জীৱিকা প্ৰশস্ত কৰে; আৰু তাৰে নিমিত্তে (প্ৰয়োজন মতে) সঙ্কীৰ্ণ কৰে; আৰু যদি তোমালোকে নিজ অৰ্জনৰ কিছুভাগ

قَالَ مُتَرَفُوهُمْ إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ
كُفِرُونَ ﴿٣٦﴾

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا
نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٧﴾

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي
تُقَرَّبُ بِكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ
بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ
فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿٤٠﴾

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۖ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ

(আল্লাহৰ পথত) ব্যয় কৰা তেন্তে তেওঁ তাৰ সলনি তোমালোকক সমূচিত বিনিময় প্ৰদান কৰিব; বাস্তৱতে তেওঁ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ জীৱিকা দান কৰোঁতা।

فَهُوَ يُخْلِفُهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ۝

৪১) আৰু এদিন তোমালোকৰ সকলোকে তেওঁ একেলগ কৰিব; তেতিয়া তেওঁ ফিৰিস্তাসকলক সুধিব, এইবোৰেই তোমালোকৰ পূজা কৰিছিল নে ?

وَيَوْمَ يُحْشِرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ
لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ ۝

৪২) তেওঁলোকে উত্তৰ দিব, তুমি পৰম পৰিত্ৰ; তুমিয়ে আমাৰ বক্ষক, সিহঁত কেতিয়াও নহয়; সিহঁতে বৰং জিনবিলাকৰহে পূজা কৰিছিল সিহঁতৰ বেছিভাগেই সেইবিলাকত বিশ্বাস কৰিছিল।

قَالُوا سُبْحٰنَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مَنْ دُونَهُمْ
بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرَهُمْ
بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ۝

৪৩) গতিকে আজি তোমালোকৰ ইজনে সিজনৰ উপকাৰ বা অপকাৰ সাধন কৰিবলৈ অক্ষম; আৰু যি সকলে অন্যায কৰিছিল সিহঁতক কম, যি অগ্নিৰ শাস্তিক তোমালোকে মিছা বুলি ভাবিছিল তাৰেই (আজি) সোৱাদলোৱা।

فَأَيُّوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا
وَلَا ضَرًّا ۗ وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا
عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝

৪৪) আৰু যেতিয়া সিহঁতৰ আগত আমাৰ সুস্পষ্ট আয়াতসমূহ পাঠ কৰা হয়, সিহঁতে কয়; এইজন (আমাৰে নিচিনা) মানুহ; তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে যাৰ পূজা কৰিছিল তাৰ পৰা তেওঁ তোমালোকক আঁতৰাই আনিবলৈ ইচ্ছা কৰে। তদুপৰি সিহঁতে কয়, এই কোৰ- আনখন সাজি লোৱা এখন মিথ্যা কিতাপ ভিন্ন একো নহয়; আৰু সত্য যেতিয়া সিহঁতৰ সন্মুখত

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمُ آيَاتُنَا بِبَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هٰذَا
إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يُصَدِّكُمْ عَمَّا كَانُ
يَعْبُدُ آبَاؤَكُمْ ۚ وَقَالُوا مَا هٰذَا إِلَّا
أَفْكٌ مُّفْتَرَىٰ ۖ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

উপনীত হয়, অবিশ্বাসীসকলে তাৰ বিষয়ে ইয়াকে কয় ই প্রকাশ্য কুহক মাত্ৰ।

لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ ۗ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
مُّبِينٌ ﴿٤٦﴾

৪৫) আৰু (ইতিপূৰ্বে) আমি সিহঁতক পাঠ কৰিবলৈ কোনো ধৰ্মগ্ৰন্থ দান কৰা নাই, আৰু তোমাৰ পূৰ্বে সিহঁতৰ প্ৰতি কাকো সতৰ্ককাৰী ৰূপেও প্ৰেৰণ কৰা নাই।

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا
أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٥﴾

৪৬) আৰু সিহঁতৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীসকলেও (সত্যৰ আহ্বান) অগ্ৰাহ্য কৰিছিল আৰু সেইসকলক আমি যি দান কৰিছিলোঁ তাৰ দশম ভাগো সিহঁতে নিজে লাভ কৰা নাছিল। পিছত মোৰ প্ৰেৰিত ৰচুলসকলক মিছা বুলি অমান্য কৰিছিল; গতিকে চোৱাঁ, আমাৰ শাস্তি আছিল কেনে জঘন্য!

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَمَا بَلَّغُوا
مَعْشَارًا مَّا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي ۗ
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٦﴾

৪৭) (হে মহম্মদ), তুমি কোৱা, মই তোমালোকক মাত্ৰ এটা বিষয়ে উপদেশ দিওঁহক, তোমালোক আল্লাহৰ কামৰ কাৰণে দুজন দুজনকৈ নাইবা এজন এজনকৈ অলৰ হৈ থিয় দিয়া, তাৰপিছত চিন্তা কৰি চোৱাঁ; (তেতিয়া জানিব পাৰিবা) তোমালোকৰ এই সঙ্গীজনৰ (মহম্মদৰ) অকণো উন্মত্ততা হ'ব নোৱাৰে; কঠোৰ শাস্তি অহাৰ আগতে তোমালোকৰ কাৰণে তেওঁ এজন সাৱধান কৰোঁতা মাথোন।

قُلْ إِنَّمَا آعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۚ أَنْ تَقُومُوا
لِلَّهِ مَثَلِي ۚ وَفُرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُونَ ۗ
مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ ۗ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ
لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٧﴾

৪৮) (আৰু) তুমি কোৱা, যদি মই তোমালোকৰ পৰা কোনো প্ৰতিদান বিচাৰিছোঁ সি তোমালোকৰেই মঙ্গলৰ কাৰণে, কিয়নো প্ৰতিদান দিয়াৰ গৰাকী হৈছে কেৱলমাত্ৰ আল্লাহ; বাস্তৱতে তেওঁৰেই সকলো কাৰ্য্যৰ নিৰীক্ষণ কৰোঁতা।

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۗ إِنْ
أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدٌ ﴿٤٨﴾

৪৯) (আৰু) কোৱা, নিশ্চয় মোৰ
প্ৰভুৱে সত্য (পৃথিৱীলৈ) নমাই
বিস্তাৰ কৰে; সকলো অদৃশ্য বিষয়ে
তেওঁৱেই শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞাতা।

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَفْذِفُ بِالْحَقِّ عَلامُ
الْغُيُوبِ ٤٩

৫০) (আৰু) কোৱা, সত্য সমাগত
হ'ল; গতিকে অসত্য এতিয়া
প্ৰতিষ্ঠিত হোৱা অসম্ভৱ, আৰু
আগলৈয়ো প্ৰতিষ্ঠিত হ'ব নোৱাৰে।

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبَدِئُ الْبَاطِلُ
وَمَا يُعِيدُ ٥٠

৫১) (আৰু) কোৱা, যদি মই বিপথে
যাব ধৰো তেন্তে মই বিপথে গৈ
নিজৰে অনিষ্ট সাধন কৰিম; আৰু
যদি মই সুপথ অৱলম্বন কৰো ই
মোৰ প্ৰভুৱে মোৰ প্ৰতি যি প্ৰত্যাদেশ
কৰিছে তাৰেই ফলত; নিশ্চয় তেওঁ
শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, আমাৰ ওচৰতেই
বিৰাজমান।

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى
نَفْسِي ٥١ وَإِنْ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحَىٰ
إِلَىٰ رَبِّي ٥٢ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ٥٣

৫২) আৰু সিহঁতক যেতিয়া আতঙ্কৰ
অৱস্থাত পেলোৱা হ'ব তেতিয়া তুমি
সিহঁতক দেখিবলৈ পোৱা হেঁতেন!
সেই অৱস্থাত সিহঁতৰ পলাবৰ বাট
নাথাকিব, আৰু অদূৰ ঠাইৰে পৰা
সিহঁতক ধৰি অনা হ'ব।

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَاقُوا وَأَخَذُوا
مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ٥٤

৫৩) আৰু সিহঁতে ক'ব, ভাল, এই
কোৰ-আনত আমি বিশ্বাস স্থাপন
কৰিলোঁ, (কিন্তু ইমান) দূৰৈৰ ঠাইৰ
পৰা বিশ্বাসক ঢুকি পোৱা সিহঁতৰ
পক্ষে কেনেকৈ সম্ভৱপৰ হ'ব পাৰে?

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ ٥٥ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاقُشُ
مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ٥٦

৫৪) অথচ স্বৰূপতে ইতিপূৰ্বে এই
কোৰ-আনত সিহঁত বিশ্বাস কৰা
নাছিল, আৰু দূৰৈৰ ঠাইৰ পৰা
নেদেখাকৈ নিজৰ নানা অনুমান সৃষ্টি
কৰি দলিয়াইছিল।

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ
بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ٥٧

৫৫) আৰু, সিহঁতৰ আৰু সিহঁতে
পোষণ কৰা অভিলাষ সমূহৰ মাজত
অন্তৰায় স্থাপন কৰা হ'ব, যিদৰে পূৰ্বে
সিহঁতৰ অনুৰূপ দলবোৰৰ কাৰণে
সিহঁত এনে কৰা হৈছিল: নিশ্চয় এনে
সংসয়ত পৰি আছে যি (শেহত)
সিহঁতক বিনাশ কৰিব।

وَجِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا
فَعَلِ بِأَشْيَاعِهِمْ مِمَّنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا
فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ۝

ع
١٢

سُورَةُ فَاطِرٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سِتُّ وَأَرْبَعُونَ آيَةً وَخَمْسَةٌ رُكُوعَاتٌ

চুৰা-৩৫

FATIR

ফাতিৰ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী সেই
আল্লাহ যিজন আকাশমণ্ডলী আৰু
পৃথিৱীৰ আদি স্ৰষ্টা, ফিৰিস্তা-
সকলকো সৃজন কৰোঁতা, (তেওঁৰ)
সংবাদ বহন কৰিবৰ কাৰণে, - দুখন
আৰু তিনিখন আৰু চাৰিখনকৈ
পাখি প্ৰদত্ত; তেওঁ সৃজন কাৰ্য্যত যি
ইচ্ছা তাকেই বৃদ্ধি কৰে; নিশ্চয়
আল্লাহ সকলো বস্তুৰ ওপৰত মহান
ক্ষমতাশালী ।

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ
مَّثْنَى وَثُلثَ وَرُبْعٍ يُزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا
يَشَاءُ ① إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ①

৩) মানুহৰ নিমিত্তে আল্লাই যি
কৰুণা মুকলি কৰে তাৰ প্ৰতিৰোধ
কোনেও কৰিব নোৱাৰে, আৰু তেওঁ
যদি অনুগ্ৰহ আবদ্ধ কৰি ৰাখে ইয়াৰ
পিছত তাকে মুকলি কৰোঁতাও
কেও নাই; বাস্তৱতে তেওঁৰেই
সৰ্বশক্তিমান, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী ।

مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا
مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ
مِنْ بَعْدِهِ ① وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ①

৪) হে মানৱজাতি, তোমালোকৰ
প্ৰতি আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ স্মৰণ কৰা;
আল্লাহ ভিন্ন এনে কোনো সৃজন
কৰোঁতা আছে নে, যিজনে আকাশ
আৰু পৃথিৱীৰ পৰা তোমালোকক
জীৱিকা দান কৰিব পাৰে; তেওঁ বিনে
আন কোনো উপাস্য নাই; তেত্তে
তোমালোকক কোন ভুল বাটে ঘূৰাই
নিয়া হৈছে ।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ①
هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنْ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ① لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ① قَالُوا
تَوْفُكُونَ ①

৫) আৰু (হে মহম্মদ), যদি সিহঁতে তোমাক মিছলীয়া বুলি ভাবি অমান্য কৰিছে, স্বৰূপতে তোমাৰ পূৰ্বে আন বচুলসকলকো মিছলীয়া বুলি গণ্য কৰা হৈছিল; বাস্তৱিকতে আল্লাহৰ কামলৈকে সকলো বিষয়ৰ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন।

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ ۖ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝

৬) হে মানৱজাতি, আল্লাহৰ অস্বীকাৰ নিশ্চয় সঁচা; গতিকে (সাবধান!) পাৰ্থিৱ জীৱনৰ (শোভাই) যেন তোমালোকক প্ৰতাৰণা নকৰে, আৰু ঘাই প্ৰবঞ্চকজনে যেন তোমালোকক আল্লাহৰ বিষয়ে প্ৰবঞ্চনা নিদিয়ে।

يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۖ وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۝

৭) নিশ্চয় চয়তান তোমালোকৰ কাৰণে এজন (ডাঙৰ) শত্ৰু; গতিকে তোমালোকে তাক শত্ৰু বুলিয়ে গণ্য কৰিবা; সি কেৱল নিজৰ অনুচৰবৰ্গকহে আহ্বান কৰে; তাৰ ফলত সিহঁত জ্বলন্ত অগ্নিৰ অধিবাসীসকলৰ সঙ্গী হয়।

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا ۗ إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝

৮) যিসকল বিশ্বাস কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছে সিহঁতৰ নিমিত্তে থাকিব কঠোৰ শাস্তি; কিন্তু যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু সৎ কাৰ্য্য কৰিছে সেই সকলে লাভ কৰিব (আল্লাহৰ) মাজৰ্জনা, আৰু মহান প্ৰতিদান।

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝

৯) কি! যাৰ নিমিত্তে তাৰ কু-কাৰ্য্য শোভনীয় কৰা হৈছে (সি সেইজনৰ সমান হ'ব পাৰে নে যি জনে সৎ কাৰ্য্য কৰে ?) বাস্তৱিকতে আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকে ভ্ৰান্তিত পৰিবলৈ দিয়ে, আৰু যাকে ইচ্ছা তাকে পথ-প্ৰদৰ্শন কৰে; গতিকে তোমাৰ আত্মাই যেন

أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَاهُ حَسَنًا ۗ فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۗ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ

সিহঁতৰ বাবে শোক কৰি নিজকে বিনাশ নকৰে, সিহঁতে কু-কাৰ্য্য কৰে আল্লাহ নিশ্চয় ভালকৈ জানে।

حَسْرَتٍ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿١٠﴾

১০) তেওঁৰেই আল্লাহ যিজনে নানা দিশলৈ বতাহ বোৰায় আৰু সেই বতাহে মেঘক (বায়ুমণ্ডলত) উত্তোলন কৰে, পিছত সেই মেঘকে মৃত নগৰলৈ আমি গতিশীল কৰো; পিছত তাৰে দ্বাৰা পৃথিবীক তাৰ মৃত্যুৰ পাছত পুনৰ্জীৱিত কৰো; (মানৱৰ) পুনৰুত্থানো ইয়াৰেই অনুরূপ।

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا
فَسُقْنَاهُ إِلَى بَدَلٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ كَذَلِكَ النُّشُورُ ﴿١٠﴾

১১) যিয়ে সন্মানৰ আকাঙ্ক্ষা কৰে (সি যেন জানি ৰাখে), সমস্ত সন্মানৰ গৰাকী আল্লাহ; তেওঁৰ ফালে আৰোহণ কৰে পৱিত্ৰ বাক্যসমূহ, আৰু সৎকাৰ্য্য; তাকো তেওঁ আৰু উন্নত কৰে; আৰু যিসকলে কু-কাৰ্য্যসমূহ লৈ অভিসন্ধি কৰে সিহঁতে ভোগ কৰিব কঠোৰ শাস্তি, আৰু সিহঁতে কৰা অভিসন্ধি সমূলি নিষ্ফল হ'ব।

مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا
إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ
الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ۗ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ
السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ
أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ ﴿١١﴾

১২) আৰু আল্লাই তোমালোকক সৃষ্টি কৰিছে মাটিৰে, আকৌ বীৰ্য্যৰ পৰা, তাৰ পিছত তেওঁ তোমালোকক (পুৰুষ আৰু নাৰীৰূপে) যোৰা যোৰা কৰিলে, তিবোতাই যি গৰ্ভত ধাৰণ কৰে আৰু সন্তান প্ৰসৱ কৰে সি আল্লাহৰ জ্ঞানৰ অধীন; আৰু কোনো বয়সীয়া মানুহৰ আয়ু বৃদ্ধি কৰা নহয়, আৰু তাৰ আয়ু হ্রাসো কৰা নহয়, (আল্লাই) যি লিপিবদ্ধ কৰি থৈছে তাৰ বাহিৰে; অৱশ্যে এনে কৰা আল্লাহৰ পক্ষে অতি সহজ।

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ
جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا ۗ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى
وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۗ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ
مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا
فِي كِتَابٍ ۗ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٢﴾

১৩) আৰু এনে দুখন সাগৰ সমান হ'ব নোৱাৰে, ইখনৰ পানী মিঠা সুমধুৰ, পিবলৈ সুস্বাদ; আৰু সিখনৰ

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ ۗ هَذَا عَذَبٌ فُرَاتٍ

লৌণীয়া তিতা আৰু প্ৰতিখন সাগৰৰ পৰা (মাছ মাৰি) তাজা মাংস খোৱা; আৰু পিন্ধিবৰ কাৰণে অলঙ্কাৰত খটাবলৈ (মণি-মুকুতা) উলিয়াই আনা; আৰু তোমালোকে সাগৰৰ মাজত পানী ফালি জাহাজ চলি থকা দেখিবলৈ পোৱা; তাৰ দ্বাৰা তোমালোকে আল্লাহৰ কিছুভাগ কৃপা বিচৰা, আৰু সম্ভৱত: তেওঁৰ শলাগ লোৱা

سَابِغُ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَازِرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٧﴾

১৪) আৰু তেওঁৰেই নিশাক দিনৰ ওচৰলৈ আনে আৰু দিনক ৰাতিৰ ওচৰ চপায়; আৰু তেওঁৰেই বেলি আৰু জোনক (নিজ বিধানৰ) অধীন কৰে; প্ৰত্যেক নিয়মিত সময় ধৰি আৱৰ্তন কৰে; সেইজনেই তোমালোকৰ আল্লাহ, তোমালোকৰ প্ৰভু; ৰাজত্বৰ আধিপত্য তেওঁৰেই। বাস্তৱতে তেওঁ ভিন্ন যিবিলাকক তোমালোকে আহ্বান কৰা সিহঁতৰ ক্ষুদ্ৰ খেজুৰগুটিৰ সমানো ক্ষমতা নাই।

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلًّا يَجْرِئُ لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٤﴾

১৫) যদি সিহঁতক তোমালোকে আহ্বান কৰা সিহঁতে তোমালোকৰ আহ্বান শুনা নাপায়, আৰু যদি শুনাও পায়, সিহঁত তোমালোকৰ (আহ্বানৰ) প্ৰত্যুত্তৰ দিবলৈ অক্ষম; আৰু তোমালোকে যে (আল্লাহৰ) অংশী পাতিছা পুনৰুত্থানৰ দিনা সিহঁতে তাক অস্বীকাৰ কৰিব। বাস্তৱতে সৰ্বজ্ঞাতা আল্লাহৰ দৰে কোনেও তোমাক এনে বিষয় অৱগত কৰিব নোৱাৰে।

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَيْرٍ ﴿١٥﴾

১৬) হে মানৱজাতি, আল্লাহৰ কাষত তোমালোক (সৰ্বদা) অভাৱগ্ৰস্ত, কিন্তু আল্লাহ, তেওঁ অভাৱহীন, প্ৰশংসনীয়।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٦﴾

১৭) তেওঁ ইচ্ছা কৰিলে তোমালোকক বিলুপ্ত কৰিব পাৰে আৰু তোমালোকৰ ঠাইত এটা নতুন জাতিক সৃষ্টি কৰি প্ৰতিষ্ঠিত কৰিব পাৰে।

إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٧﴾

১৮) আৰু এনে কাৰ্য্য আল্লাহৰ পক্ষে কঠিন নহয়।

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٨﴾

১৯) আৰু এজন ভাৰ বহন কৰোঁতাই আন এজনৰ ভাৰ বহন কৰিবলৈ অপৰাধ; আৰু যদি এজন ভাৰাক্ৰান্ত মানুহে আন এজনক মাত দিয়ে যাতে সি তাৰ বোজা পাতল কৰে, সেই বোজাৰ অলপ খিনিও বহন কৰা নহ'ব, যদিও সেইজন সম্পৰ্কত তাৰ আপোন হয়; (হে মহম্মদ) যিসকলে নিজ প্ৰভুক নেদেখাকৈ ভয় কৰে আৰু নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰে সেই সকলকহে তুমি সতৰ্ক কৰিব পাৰা; বাস্তৱতে যিজনে নিজকে পৰিত্ৰ কৰে, সেইজনে পৰিত্ৰ কৰে নিজ আত্মাৰ মঙ্গলৰ কাৰণেহে আৰু আল্লাহৰ ফালেই সকলো উভতি যাব।

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ ۚ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۗ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۗ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٩﴾

২০) আৰু যি অন্ধ আৰু যি দৃষ্টিশালী দুয়ো সমান হ'ব নোৱাৰে।

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾

২১) নাইবা গভীৰ আন্ধাৰ আৰু পোহৰ।

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢١﴾

২২) নাইবা (শীতল) ছাঁ আৰু প্ৰখৰ ৰ'দ।

وَلَا الظُّلُّ وَلَا الْحَرُّ ﴿٢٢﴾

২৩) আৰু যিসকল জীৱিত আৰু যিসকল মৃত সমতুল্য হ'ব নোৱাৰে; আৰু আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকে (উপদেশ) শুনিবলৈ দিয়ে; কিন্তু যিসকল কবৰসমূহত পৰি আছে সিহঁতক তুমি (উপদেশ) শুনাব নোৱাৰা।

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يُشَاءُ ۗ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿٢٣﴾

২৪) (হে মহম্মদ), তুমি মানৱক সাৱধান কৰোঁতা এজন মাথোন।

إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾

২৫) নিশ্চয় আমি তোমাক আনন্দ-বাৰ্তা বহন কৰোঁতা আৰু সতৰ্ক কৰোঁতা ৰূপে সত্যৰ সৈতে প্ৰেৰণ কৰিছোঁ; বাস্তৱতে এনে এটি সম্প্ৰদায় নাই যাৰ মাজত সতৰ্ককাৰী এজনৰ আবিৰ্ভাৱ হোৱা নাই।

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۗ وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٥﴾

২৬) আৰু সিহঁতে যদি তোমাক মিছলীয়া ভাবি অমান্য কৰে, তেন্তে (জানিবা) স্বৰূপতে সিহঁতৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীসকলেও (ৰচুলসকলক) মিছলীয়া বুলি গণ্য কৰিছিল, (অথচ) সিহঁতৰ ওচৰলৈ ৰচুলসকল আহিছিল প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহ আৰু ধৰ্মলিপিসমূহ আৰু জ্যোতিৰ্ময় গ্ৰন্থৰ সৈতে।

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٦﴾

২৭) এনে অৱস্থাতো যিসকলে বিশ্বাস কৰা নাছিল সিহঁতক আমি অপৰাধীৰূপে ধৰিছিলোঁ; গতিকে (চোৱাঁ) সিহঁতৰ প্ৰতি আমাৰ শাস্তি পৰিল কেনে জঘন্য।

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٧﴾

২৮) তুমি লক্ষ্য কৰা নাই নে, আল্লাই আকাশৰ পৰা বৰষুণ নমায়? পিছত তাৰ দ্বাৰা আমি উৎপাদন কৰো ফলাদি যাৰ বৰণ বিভিন্ন, আৰু পৰ্বতসমূহৰ আঁচবোৰ নানা বৰণৰ, বগা, ৰঙা আৰু গভীৰ ক'লা।

الْمُتَرَّانَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۖ فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا ۗ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٨﴾

২৯) আৰু (আমি সৃষ্টি কৰিছোঁ) মানৱক আৰু জীৱ-জন্তুক আৰু ঘৰচীয়া জন্তুবিলাক নানা বৰণৰ। আল্লাহৰ দাস সকলৰ মাজৰ কেৱল সেইসকলেই তেওঁক ভয় কৰি থাকে যিসকল জ্ঞানী; নিশ্চয় আল্লাহ শক্তি সম্পন্ন, পৰম মাজনাশীল।

وَمِنَ النَّاسِ وَالْذَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ ۗ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٩﴾

৩০) যিসকলে আল্লাহৰ গ্ৰন্থ (কোৰ-আন) অধ্যয়ন কৰে, আৰু নমাজ প্ৰতিষ্ঠিত কৰে, আৰু যি সম্বল আমি তেওঁলোকক দান কৰিছোঁ তাৰে পৰা (সৎকাৰ্য্যত) ব্যয় কৰে, গোপনে আৰু প্ৰকাশ্যে, সেইসকলে নিশ্চয় এনে বেপাৰৰ কামনা কৰে যি কেতিয়াও নিষ্ফল নহয়।

৩১) যাতে তেওঁলোকক আল্লাই পূৰ্ণমাত্ৰাই প্ৰচুৰ প্ৰতিদান দিয়ে; আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে নিজ কৃপাৰ অংশ বৃদ্ধি কৰে; নিশ্চয় তেওঁ পৰম মাজনািকাৰী শ্ৰেষ্ঠ গুণগ্ৰাহী।

৩২) আৰু হে মহম্মদ, তোমাৰ প্ৰতি আমি যি ধৰ্মগ্ৰন্থ প্ৰত্যাদেশ কৰিছোঁ সি সত্য; ইয়াৰ পূৰ্বে অহা প্ৰত্যাদেশসমূহৰ সমৰ্থনকাৰীৰূপে। নিশ্চয় নিজ দাসসকলৰ বিষয়ে আল্লাহ সৰ্বজ্ঞ, দৃষ্টিশালী।

৩৩) পিছত আমাৰ সেৱকসকলৰ মাজৰ পৰা যিসকলক আমি বাছি লৈছিলোঁ সেইসকলক পাতিছিলোঁ সেই ধৰ্মগ্ৰন্থৰ উত্তৰাধিকাৰী; ফলত সেইসকলৰ অন্তৰ্গত এনেজন আছে যিনি নিজ আত্মাক দমন কৰাত কঠোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ মাজত মধ্যপন্থীও আছে, তেওঁলোকৰ অন্তৰ্গত এনেজনো আছে যিজনে আল্লাহৰ আদেশ অনুযায়ী সৎকাৰ্য্য সম্পন্ন কৰাত অগ্ৰগামী। সেয়ে হৈছে (আল্লাহৰ) মহান কৃপা।

৩৪) চিৰকলীয়া স্বৰ্গৰ উদ্যানসমূহ যাৰ ভিতৰত (অৱস্থান কৰিবলৈ) তেওঁলোক প্ৰৱেশ কৰিব; তাত তেওঁলোকক সোণৰ আৰু মুকুতাৰ খাৰুবোৰ পিন্ধিবলৈ দিয়া হ'ব, আৰু তাত তেওঁলোকৰ পৰিধান হ'ব ৰেচমৰ।

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا
وَعَلَانِيَةً يَرِجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورًا ﴿٣٠﴾

لِيُؤْفِقَهُمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ
فَضْلِهِ ۗ إِنَّهُ عَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣١﴾

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ
الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ
بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣٢﴾

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ
عِبَادِنَا ۗ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۗ وَمِنْهُمْ
مُقْتَصِدٌ ۗ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ ۗ يُأْذِنُ
اللَّهُ ۗ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٣﴾

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ
أَسَاوِرٍ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا ۗ وَلبَاسُهُمْ
فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٤﴾

৩৫) আৰু তেওঁলোকে (উলাহ মনেৰে) ক'ব, সকলো প্ৰশংসা সেই আল্লাহৰ যোগ্য যিজনে আমাৰ পৰা শোক দূৰীভূত কৰিছে; নিশ্চয় আমাৰ প্ৰভু পৰম মার্জনাশালী, শ্ৰেষ্ঠ গুণগ্ৰাহী।

৩৬) তেওঁৰেই আপোন কৃপাৰে আমাক (থাকিবলৈ) এনে আলায় দিছে যি চিৰস্থায়ী; এই ঠাইত আমাক ক্লেৰ-কষ্টই স্পৰ্শ নকৰে, আৰু ইয়াত আমাক শান্তিয়েও ঢুকি নাপায়।

৩৭) কিন্তু যিসকলে অবিশ্বাস কৰিছে সিহঁতৰ কাৰণে থাকিব নৰকৰ অগ্নি; সিহঁতৰ নিমিত্তে (আল্লাহৰ) এনে মীমাংসা নহয় যাৰ ফলত (সেই অৱস্থাত) সিহঁতৰ মৃত্যু ঘটে, আৰু তাৰ শাস্তি সিহঁতৰ পৰা লাঘৱ কৰাও নহ'ব; এইদৰেই আমি প্ৰতিফল দিওঁ এনে মানুহক যি আমাৰ নিতান্ত অশলাগী।

৩৮) আৰু নৰকত সিহঁতে আৰ্ত্তনাদ কৰিব এইদৰে, হে আমাৰ প্ৰভু (ইয়াৰ পৰা) আমাক উলিয়াই নিয়া, আমি (পাৰ্থিৱ জীৱনত) যি কাৰ্য্য কৰিছিলোঁ তাৰে বিপৰীত কাৰ্য্য কৰিবলৈ এতিয়া আমি সাজু; (আল্লাই ক'ব), কি! আমি তোমালোকক যথেষ্ট আয়ু দিয়া নাছিলোঁনে যাতে তাৰে মাজত যাৰ উপদেশ গ্ৰহণ কৰিবলৈ ইচ্ছা সি উপদেশ গ্ৰহণ কৰিবৰ সুযোগ পাইছিল; তদুপৰি তোমালোকৰ ওচৰলৈ সাৱধান কৰোঁতা (নবীও) আহিছিল; গতিকে এতিয়া (শাস্তিৰ) সোৱাদ লোৱা, কিয়নো অন্যায্যকাৰী সকলৰ কাৰণে (আজি) কোনো সহায় কৰোঁতা নাই।

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا
الْحَزْنَ ۖ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٥﴾

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِن فَضْلِهِ ۗ
لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا
لُغُوبٌ ﴿٣٦﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَى
عَلَيْهِمْ فِيمَوْتُوهُمْ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِّنْ
عَذَابِهَا ۖ كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿٣٧﴾

وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا
نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۖ
أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ
وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ ۖ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِن نَّصِيرٍ ﴿٣٨﴾

৩৯) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ নিগূঢ় বহস্যসমূহ নিশ্চয় আল্লাই জানে, আৰু অন্তৰসমূহত নিহিত থকা সকলো বিষয়ে তেওঁ নিশ্চয় পৰিভ্ৰাত।

৪০) তেওঁৰেই তোমালোকক উত্তৰাধিকাৰীৰূপে প্ৰতিষ্ঠিত কৰিছে; গতিকে যিয়ে অস্বীকাৰ কৰে, অস্বীকাৰ কৰাৰ দায় তাৰেই ওপৰত; আৰু অবিশ্বাসীসকলৰ অবিশ্বাসে সিহঁতৰ প্ৰভুৰ আগত তেওঁৰ অসন্তুষ্টি বৃদ্ধি কৰে মাথোন; আৰু অবিশ্বাসীসকলৰ অবিশ্বাসী কেৱল সিহঁতৰ ক্ষতিৰ পৰিমাণ হে বৃদ্ধি কৰে।

৪১) (সিহঁতক) তুমি সোধা, আল্লাহক এৰি তেওঁৰ যি অংশীবিলাকক আহ্বান কৰা সেইবিলাকৰ সম্বন্ধে ভাবি চাইছা নে? সিহঁতে যদি পৃথিৱীৰ কোনো এভাগ সৃষ্টি কৰিছে, মোক তাকে দেখিবলৈ দিয়া; নাইবা আকাশ মণ্ডলীৰ (সৃজন কাৰ্য্যত) সিহঁতৰ কোনো অংশ আছে (যদি মোক জানিবলৈ দিয়া); অথবা সিহঁতক আমি এনেখন গ্ৰন্থ দান কৰিছোঁ নে যাৰ প্ৰতিটো প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণৰ ওপৰত সিহঁতৰ স্থিতি? নহয়, অন্যায়-কাৰীসকলে পৰস্পৰ যি অস্বীকাৰ কৰিছে সি ছলনা মাথোন।

৪২) বাস্তৱতে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীক আল্লাই ধাৰণ কৰি ৰাখে, সেইবোৰ যেন (নিজ ঠাইৰ পৰা) স্থলিত হয়, তেন্তে তেওঁ ভিন্ন কোনো এজনেও উভয়কে ধাৰণ কৰি ৰাখিব নোৱাৰে; যথার্থতে তেওঁ শ্ৰেষ্ঠ সহিষ্ণু, পৰম মাজনাশালী।

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٩﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ
فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ
الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا
وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ إِلَّا
خَسَارًا ﴿٤٠﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ
الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ
أَتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ إِنَّ
يَعِدُّ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤١﴾

إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ
تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ
أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٢﴾

৪৩) আৰু সিহঁতে আল্লাহৰ নাম লৈ অতি টান শপত খাইছিল, যদি সিহঁতৰ ওচৰলৈ সতৰ্ক কৰোঁতা আহে, অকণো সন্দেহ নাই আন আন সম্প্ৰদায়ৰ কোনো এটাৰ তুলনাত সিহঁত বেছিকৈ সুপথগামী হ'ব; কিন্তু যেতিয়া সিহঁতৰ ওচৰলৈ সতৰ্ক কৰোঁতা (সঁচাকৈয়ে) আহিল, সিহঁতৰ কেৱল অসন্তোষহে বৃদ্ধি পালে।

৪৪) পৃথিৱীত গৰ্ব কৰি ফুৰা আৰু কু-অভিসন্ধিৰ কাৰণে, কিয়নো কু-অভিসন্ধিয়ে তাৰ সূচনা কৰোঁতা সকলৰ বাহিৰে অইন কাকো বেৰি নধৰে; তেন্তে সিহঁতে কেৱল পূৰ্ববৰ্ত্তী জাতিসকলৰ সৈতে আল্লাহৰ যি নিয়ম প্ৰচলিত আছিল তাৰে অপেক্ষা কৰি আছে নে? সেই দেখি (জানি ৰাখা) তুমি আল্লাহৰ নিয়মৰ পৰিৱৰ্তন কেতিয়াও দেখিবলৈ নোপোৱা; সেইদৰে তুমি কেতিয়াও দেখিবলৈ নোপোৱা যে আল্লাহৰ নিৰ্দিষ্ট নিয়মক আওচলীয়া কৰা হৈছে।

৪৫) সিহঁতে পৃথিৱীত পৰিলমগ কৰি লক্ষ্য কৰা নাই নে, সিহঁতৰ পূৰ্বগামীসকলৰ পৰিণাম কেনে হৈছিল? অথচ সিহঁতৰ ইহঁততকৈ প্ৰকৃততে অধিকতৰ শক্তি আছিল; বাস্তৱতে আকাশমণ্ডলীত নাইবা পৃথিৱীত এনে বস্তু নাই যি আল্লাহৰ ইচ্ছাৰ প্ৰতিবন্ধক হ'ব পাৰে; আল্লাহ নিশ্চয়কৈ সৰ্বজ্ঞাতা, সৰ্বশক্তিমান।

৪৬) আৰু সিহঁতে যি অৰ্জন কৰিছে তাৰ বাবে মানৱ জাতিক আল্লাই (অপৰাধীৰূপে) ধৰা হলে পৃথিৱীৰ উপৰিভাগত কোনো

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ
جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ
إِحْدَى الْأُمَمِ ۗ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٣﴾

اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ ۗ
وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ ۗ
فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ ۗ
فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۗ
وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٤﴾

أُولَٰئِكَ يَسِيرُونَ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُونَ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۗ وَمَا كَانَ لِلَّهِ
لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا
فِي الْأَرْضِ ۗ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٥﴾

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا
تَرَكَ عَلَىٰ ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ

প্ৰাণীকেই জীৱিত নাৰাখিলেহেঁতেন
 ; কিন্তু তেওঁ এটা নিৰূপিত সময়
 পৰ্য্যন্ত অৱসৰ দিছে ; কালক্ৰমে
 যেতিয়া সেই নিৰূপিত সময় পাবহি
 তেতিয়া নিশ্চয় আল্লাহ নিজ দাস
 সকলৰ প্ৰতি দৃষ্টিপাত কৰিব ।

يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ
 أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ۝

سُورَةُ يَسٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ أَرْبَعٌ وَثَمَانُونَ آيَةً وَخَمْسَةٌ رُكُوعَاتٍ

চুৰা- ৩৬

YASIN

ইয়াছিন (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا سَيِّدُ:

يَس ②

২) ইয়াছিন (উৎকৃষ্ট পথ-প্ৰদৰ্শক)

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ③

৩) জ্ঞানেৰে ভৰপূৰ কোৰ-আনক
সাম্বন্ধী মানি ।

৪) তুমি সঁচাকৈয়ে পয়গাম্বৰ সকলৰ
ভিতৰৰ এজন ।

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ④

৫) সৎ পথগামী ।

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ⑤

৬) এয়া হ'ল সৰ্বশক্তিমান আৰু
পৰম দয়ালু জনাৰ পৰা অহা বাণী ।

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ⑥

৭) যাতে তুমি সতৰ্ক কৰি দিব পাৰা
এটা জাতিক, যাৰ পূৰ্বপুৰুষক
সতৰ্ক কৰা নাছিল যাৰ ফলত
তেওঁলোক অজ্ঞ হৈ আছে ।

لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ
غٰفِلُونَ ⑦

৮) নিশ্চয় আমাৰ উক্তিৰ সত্যতা
সিহঁতৰ প্ৰায়বোৰৰ ক্ষেত্ৰতে
প্ৰমাণিত হৈছে, কিয়নো সিহঁতে
বিশ্বাস কৰা নাই ।

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ⑧

৯) আমি সিহঁতৰ ডিঙিত
থুঁতৰিলৈকে লাগি থকা গলবন্ধা
পিন্ধাই দিছোঁ যাতে সিহঁতৰ মূৰ দাং
খাই থাকে ।

إِنَّا جَعَلْنَا فِيٓ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى
الْأُنْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ⑨

১০) আমি সিহঁতৰ সন্মুখত আৰু
পাছত হেঙাৰ লগাই দিছোঁ, আৰু
সিহঁতক ঢাকি পেলাইছোঁ, যাতে
সিহঁতে দেখিব নোৱাৰা হয় ।

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ
خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ⑩

১১) তুমি সিহঁতক সতৰ্ক কৰিলেও বানকৰিলেও একেই কথা; সিহঁতে কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰে।

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

১২) তুমি মাথোন সেইজনকে সতৰ্ক কৰিব পাৰিবা যি জনে উপদেশৰ আনুগত্য কৰে, আৰু আল্লাহক গোপনে ভয় কৰে; গতিকে সেইজনক ক্ষমা আৰু এক মহৎ পুৰস্কাৰৰ সুসংবাদ দিয়াহঁক।

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١٢﴾

১৩) নিশ্চয় আমিহে মৃতকক জীৱন দান কৰো আৰু আমি তেওঁলোকৰ আগতে পঠিয়াই দিয়া আৰু পাছত থৈ অহা সকলো কাৰ্য্য-কলাপৰ বৰ্ণনা লিখি থওঁ; আৰু আমি সকলো কথা এখন পৰিষ্কাৰ কিতাপত লিখি থৈছোঁ।

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٣﴾

১৪) আৰু সিহঁতৰ ওচৰত এখন নগৰৰ বাসিন্দা সকলৰ দৃষ্টান্ত প্ৰকাশ কৰা, যেতিয়া ইয়ালৈ পয়গম্বৰ সকল আহে।

وَأَضْرِبُ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقُرْيَةِ ۗ وَإِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٤﴾

১৫) আৰু আমি যেতিয়া তেওঁলোকলৈ দুজন পয়গম্বৰ পঠিয়াই দিলোঁ তেওঁলোকে দুয়োকে প্ৰত্যাখান কৰিলে, তেতিয়া আমি সেই দুয়ো পয়গম্বৰক তৃতীয় এজনেৰে শক্তিশালী কৰি পঠালোঁ; আৰু তেওঁলোকে কলে, প্ৰকৃততে আমাক পয়গম্বৰ ৰূপে পঠিওৱা হৈছে।

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ ﴿١٥﴾

১৬) তেওঁলোকে সমিধান দিলে, তোমালোকে আমাৰ দৰে মানুহ মাত্ৰ আৰু সুপ্ৰসন্ন আল্লাহে বাণী পঠিওৱা নাই; তোমালোকে মিছা কথা কৈছা।

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِن شَيْءٍ إِلَّا إِن أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٦﴾

১৭) পয়গম্বৰ কেইজনে কলে, আমাৰ প্ৰভুৱে জানে আমি বাস্তৱতে তোমালোকলৈ পঠিওৱা তেওঁৰ বাণী বাহক।

قَالُوا رَبَّنَا يُعَلِّمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٧﴾

১৮) আমাৰ কৰ্তব্য হৈছে বাণীটো সৰল ভাৱে জ্ঞাপন কৰা।

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلُغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾

১৯) অবিশ্বাসী সকলে কলে, নিশ্চয়েই তোমালোকৰ দ্বাৰা আমাৰ দুৰ্ভাগ্য ঘটিব; তোমালোকে যদি বিৰত নোহোৱা, আমি নিশ্চয়েই তোমালোকলৈ শিলগুটি মাৰিম আৰু আমাৰ হাতেৰে তোমালোকক কঠোৰ শাস্তি বিহিম।

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٩﴾

২০) পয়গম্বৰসকলে সমিধান দিলে, তোমালোকৰ দুৰ্ভাগ্য তোমালোকে নিজে কৰি লোৱা দুৰ্ভাগ্য; তোমালোকে এনে উক্তি আমাৰ সুপৰামৰ্শৰ উত্তৰত কৰিছা নেকি? নহয়, তোমালোক এটা জাতি যি সকলো সীমা লঙ্ঘন কৰিছা।

قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَإِن ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু নগৰৰ সবাধিক দূৰবৰ্তী কোণৰ পৰা এজন মানুহ দৌৰি আহিল; তেওঁ কলে হে মোৰ নগৰবাসী, পয়গম্বৰসকলক অনুসৰণ কৰা।

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾

২২) যিসকলে সত্যৰ বাণী পাইছে আৰু তোমালোকৰ পৰা বানচ নিবিচাৰে তেওঁলোকক অনুসৰণ কৰাহঁক।

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

তেইশ পাৰা

২৩) যি জনাই মোক সৃষ্টি কৰিছে আৰু যাৰ ওচৰলৈ তোমালোকক ঘূৰাই অনা হ'ব, সেই জনাৰ মই কিয় উপাসনা নকৰিম?

وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٣﴾

২৪) মই সেই প্ৰভুৰ বাহিৰে আন কিছুমানক প্ৰভু মানিম নেকি ? যদি সুপ্ৰসন্ন আল্লাহে মোক শাস্তি বিহিবলৈ মনস্থ কৰে, সেই সকলৰ হস্তক্ষেপ একো লাভ নিদিব বা তেওঁলোকে মোক বচাবও নোৱাৰিব।

ءَاتَّخِذْ مِنْ دُونِ إِلَهٍ إِنْ يُرِدْ
الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنْهُمْ
شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونَ ﴿٢٤﴾

২৫) তেনেসুলত মই স্পষ্ট ভাৱে ভুল পথগামী হম।

إِنِّي إِذَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٥﴾

২৬) মই তোমালোকৰ প্ৰভুক বিশ্বাস কৰো; গতিকে মোৰ কথা শুনা।

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴿٢٦﴾

২৭) তেওঁক কোৱা হৈছিল, তুমি বেহেস্তত প্ৰবেশ কৰা; তেওঁ কলে, অ, সেই কথা মোৰ লোকসকলে জনা হলে।

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي
يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

২৮) মোক প্ৰভুৱে কিমান মৰমৰে ক্ষমা প্ৰদান কৰিছে আৰু সন্মানিত সকলৰ শাৰীত অন্তৰ্ভুক্ত কৰিছে।

بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ
الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٨﴾

২৯) আৰু আমি তেওঁৰ পাছত তেওঁৰ অনুচৰ সকলৰ বিৰুদ্ধে আকাশৰ পৰা সৈন্যদল পঠিওৱা নাই আৰু এনে কোনো শাস্তি আমি নপঠিয়াও।

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ
مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾

৩০) একেটা বিস্ফোৰণেই মাত্ৰ হৈছিল আৰু তেওঁলোক সকলো উচ্ছন্ন হ'ল।

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ
خُمِدُونَ ﴿٣٠﴾

৩১) মোৰ ভৃত্যসকলৰ কাৰণে অতি আক্ষেপৰ কথা যে যেতিয়াই এজন পয়গম্বৰ তেওঁলোকলৈ পঠিওৱা হয় সেই পয়গম্বৰক তেওঁলোক বিদ্ৰূপ কৰে।

يَحْسِرَةٌ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ
رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣١﴾

৩২) তেওঁলোকে নেদেখে নে আমি তেওঁলোকৰ আগতে কিমান পুৰুষ ধ্বংস কৰিছোঁ আৰু সেই বিলাক মানুহ কেতিয়াও আকৌ তেওঁ-লোকলৈ ঘূৰি নাহে ?

أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ
الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝٣٢

৩৩) আৰু সেইসকলোকে একত্ৰিত কৰি আমাৰ আগলৈ অনা হ'ব ।

وَإِن كُلٌّ لَّمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ۝٣٣

৩৪) আৰু পৃথিৱীৰ নিজীৱ ভূমিখণ্ড তেওঁলোকৰ বাবে এটা চিহ্ন; আমি ইয়াক আকৌ জীৱন দিওঁ আৰু তাৰ ফলত শস্য উৎপাদন হয় আৰু সেই শস্য তেওঁলোকে খায় ।

وَأَيُّ نَجْمٍ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ ۚ أَحْيَيْلُهَا
وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ۝٣٤

৩৫) আৰু আমি ইয়াত খেজুৰ আৰু আঙ্গুৰৰ গছ স্থাপন কৰিছোঁ আৰু পানীৰ নিজৰা প্ৰবাহ হ'বলৈ দিছোঁ ।

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ
وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ۝٣٥

৩৬) যাতে তেওঁলোকে তাৰ পৰা ফল খাব পাৰে আৰু এইবোৰ তেওঁলোকৰ হাতেৰে গজোৱা হোৱা নাছিল; তেনেহলে তেওঁলোক কৃতজ্ঞ হ'ব নেলাগে নে ?

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ ۚ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ
أَفَلَا يَشْكُرُونَ ۝٣٦

৩৭) সেইজনা ই পৱিত্ৰ আল্লাহ যিয়ে সকলো বস্তু যোৰ পাতি সৃষ্টি কৰিছে, পৃথিৱীত গজা বস্তু আৰু তেওঁলোকক নিজকে, আৰু আন বস্তু যাৰ বিষয়ে তেওঁলোক অজ্ঞ ।

سُبْحٰنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا
مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ
وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ۝٣٧

৩৮) আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে চিহ্ন হৈছে নিশাটো যাৰ পৰা আমি দিনটো আঁতৰাই দিওঁ, আৰু চোৱা তেওঁলোক আন্ধাৰত নিমগ্ন হয় ।

وَأَيُّ نَجْمٍ لَهُمُ الْيَلُّ ۚ نَسَلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاذًا
هُمْ مَّظْلَمُونَ ۝٣٨

৩৯) আৰু সূৰ্য্য তাৰ নিৰ্দিষ্ট গন্তব্য স্থানলৈ গৈ আছে সৰ্বশক্তিমান আৰু সৰ্বজ্ঞাপন সম্পন্ন আল্লাহৰ আদেশ ।

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۚ ذَلِكَ
تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝٣٩

৪০) আৰু চন্দ্ৰৰ কাৰণে আমি বেলেগ বেলেগ স্তৰ নিৰ্ধাৰণ কৰিছোঁ, ই পুনৰ খেজুৰ গছৰ বুঢ়া শুকাই যোৱা এডাল মিহি ঠেঙুলিৰ দৰে নোহোৱা লৈকে।

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ
كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٤٠﴾

৪১) এইটো সমীচীন নহয় যে সূৰ্যই চন্দ্ৰক চেৰাই যাব, একে দৰেই নিশায়ো দিনক পাৰ হৈ যাব নোৱাৰে; তেওঁলোক সকলোৰে নিজৰ নিজৰ কক্ষত অবাধে ভাহি থাকে।

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ
الْقَمَرَ وَلَا الْيَلُّ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ
فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤١﴾

৪২) আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে চিহ্ন হৈছে যে আমি তেওঁলোকৰ সতি-সন্ততিক বোজাই কৰা জাহাজত কঢ়িয়াও।

وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ
الْمَشْحُونِ ﴿٤٢﴾

৪৩) আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে সেই একে ধৰণৰ আন বাহন সৃষ্টি কৰিম যাৰ ওপৰত তেওঁলোক আৰোহী হ'ব পাৰিব।

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٣﴾

৪৪) আৰু আমি যদি সেইৰূপে ইচ্ছা কৰো, আমি তেওঁলোকক জলমগ্ন কৰিব পাৰো; তেনে অৱস্থাত তেওঁলোকক সহায় কৰিব পৰা কোনো নাথাকিব, আৰু তেওঁলোকৰ ত্ৰাণো নহ'ব।

وَإِنْ نَشَاءُ نَغْرِقْهُمْ فَلَا يَصْرِخُ لَهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٤﴾

৪৫) আমাৰ কৰুণাৰ বাহিৰে আৰু এটা সাময়িক সংস্থান ৰূপে।

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٥﴾

৪৬) আৰু তেওঁলোকক যেতিয়া কোৱা হয়, তোমালোকে নিজকে ৰক্ষা কৰা, সন্মুখত থকা পৰিস্থিতিৰ বিৰুদ্ধে প্ৰাৰ্থনাৰ যোগেদি আৰু পশ্চাতত থৈ অহা দুষ্কৰ্মকাৰ্যৰ বিৰুদ্ধে অনুতাপৰ যোগেদি, যাতে তোমালোকে দয়া লাভ কৰিব পাৰা, তেতিয়া তেওঁলোক অঁতৰি যায়।

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا
خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾

৪৭) আৰু আল্লাহৰ বিভিন্ন নিদৰ্শনৰ ভিতৰৰ এনে এটা নিদৰ্শন নাই যিটো তেওঁলোকৰ আগত বিদ্যমান হোৱাৰ লগে লগে তেওঁলোক আঁতৰি নেযায়।

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٧﴾

৪৮) আৰু তেওঁলোকক যেতিয়া কোৱা হয়, আল্লাহে দিয়া সম্পদৰ পৰা খৰচ কৰাহঁক, অবিশ্বাসী সকলে বিশ্বাস কৰা সকলক কয়, আল্লাহে মাত্ৰ ইচ্ছা কৰিলেই যাক খুৰাব পাৰে, আমি নো তেওঁক খুৰাম নে? তোমালোকে সম্পূৰ্ণ ভুল বুজিছা।

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا انْطَعِمُوا مِنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطَعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٨﴾

৪৯) আৰু তেওঁলোকে সোধে, তোমালোকে যদি সঁচা কথা কৈছা, এই শাস্তি বিহাৰ প্ৰতিশ্ৰুতিনো কেতিয়া কাৰ্য্যত ৰূপান্তৰ হ'ব?

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾

৫০) সিহঁতে মাথোন এটা বিস্ফোৰণৰ বাবে অপেক্ষা কৰিছে, যি সিহঁতক বাক-বিতণ্ডা কৰি থকা অৱস্থাতেই আকস্মিক ভাৱে দেখা দিব।

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٥٠﴾

৫১) সিহঁতে নিজৰ ধন-সম্পদৰ উত্তৰাধিকাৰী নিয়োগ কৰিবলৈও সময় নেপাব আৰু নিজৰ পৰিয়ালৰ ওচৰলৈ ঘূৰি অহাৰ সুবিধা নেপাব।

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥١﴾

৫২) আৰু শিঙা বজোৱা হ'ব আৰু তেতিয়া দেখিবা সিহঁতে কবৰৰ পৰা উঠি প্ৰভুৰ ফালে অগ্ৰসৰ হৈছে।

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥٢﴾

৫৩) আৰু সিহঁতে ইজনে সিজনক ক'ব, হায়! আমাৰ ওপৰত কি অভিশাপ পৰিল, আমাক আমাৰ নিদ্ৰাস্থানৰ পৰা কোনে উঠালে? এইটোৱেই সুপ্ৰসন্ন আল্লাহে হ'ব বুলি প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল, আৰু পয়গম্বৰ সকলে, বাস্তৱতে, সঁচা কথা কৈছিল।

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٣﴾

৫৪) এইবাৰে মাত্ৰ বিস্ফাৰণ হ'ব আৰু দেখিবা যে তেওঁলোক সকলোকে আমাৰ সন্মুখলৈ অনা হ'ব।

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ
جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٤﴾

৫৫) আৰু সেই দিনাখন কোনো আত্মাৰ প্ৰতি কোনো প্ৰকাৰ অন্যায় কৰা নহ'ব; আৰু তোমালোকৰ কাকো পৃথিৱীত তোমালোকে কৰি অহা কাৰ্য্য- কলাপৰ বাহিৰে আন কোনো কথাৰ বাবে দায়ী কৰা নহ'ব।

فَالْيَوْمَ لَا تُلْطَمُ نَفْسٌ سَيِّئًا وَلَا تَجْرُونَ
إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

৫৬) প্ৰকৃততে, বেহেস্তৰ বাসিন্দাসকলে সেইদিনা নিজৰ অৱস্থাত সন্তোষ পাব।

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ
فُكِهِونَ ﴿٥٦﴾

৫৭) তেওঁলোক নিজৰ নিজৰ পত্নীৰ সৈতে শীতল ছাঁ থকা ঠাইত ওখ শয্যাতে বিশ্রাম কৰিবলৈ পাব।

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى
الْأَرَآئِكِ مُتَكئونَ ﴿٥٧﴾

৫৮) তেওঁলোকে তাত ফলমূল পাব, আৰু যিহকে বিচাৰে পাব।

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مِمَّا يُدْعُونَ ﴿٥٨﴾

৫৯) তেওঁলোকক শান্তিৰে সন্তোষজনোৱা হ'ব, পৰম কৰুণাময় আল্লাহৰ পৰা অহা এটা সন্তোষৰ বাণী।

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٩﴾

৬০) আৰু আল্লাহে ক'ব, তোমালোক দোষী সকল সৎপথগামী সকলৰ পৰা পৃথক হোৱা।

وَأَمَّا زُورَ الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٦٠﴾

৬১) হে আদমৰ সতি- সন্ততি সকল, মই তোমালোকক কোৱা নাছিলোনে যে তোমালোকে চয়তানৰ উপাসনা নকৰিবা, কিয়নো সি তোমালোকৰ প্ৰকাশ্য শত্ৰু।

أَلَمْ أَعْهَدْ لَكُمْ يَبْنَى آدَمَ أَنْ لَا
تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبِينٌ ﴿٦١﴾

৬২) আৰু মোৰ উপাসনা কৰা, এইটোয়েই সঠিক পথ।

وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٢﴾

৬৩) আৰু সি অৱশ্যেই তোমালোকৰ বহুতক আওবাটে লৈগ'ল।

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ

তেনেহলে তোমালোকে কিয়নো
বুজি নেপালা ?

تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٣٧﴾

৬৪) এইখনেই হ'ল তোমালোকক
প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া নৰক।

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٨﴾

৬৫) ইয়াত আজি প্ৰবেশ কৰা,
কাৰণ তোমালোকে অবিশ্বাস
কৰিছিল।

إِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٩﴾

৬৬) এইদিনা আমি তেওঁলোকৰ মুখ
বন্ধ কৰি দিম, আৰু তেওঁলোকৰ দুই
হাতে আমাৰ লগত কথা পাতিব
আৰু তেওঁলোকৰ দুই ভৰিয়ে সাক্ষী
দিব, তেওঁলোকে আজি অহা
সকলো কৰ্ম ফলৰ বিষয়ে।

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا
أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٤٠﴾

৬৭) আৰু আমি ইচ্ছা কৰা হলে
তেওঁলোকৰ দুয়োটা চকু গুচাই দিব
পাৰিলোঁহেঁতেন, তেতিয়া
তেওঁলোকে দৃষ্টি বিহীন হৈ বাট
বিচাৰি চপলিয়াই ফুৰিলেহেঁতেন।
কিন্তু তেওঁলোকে দেখিবই বা
কেনেকৈ ?

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ
فَأَسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿٤١﴾

৬৮) আৰু আমি ইচ্ছা কৰা হলে
তেওঁলোকক নিজৰ নিজৰ স্থানতে
ৰূপান্তৰিত কৰিব পাৰিলোঁহেঁতেন,
তেতিয়া তেওঁলোক আগলৈ অগ্ৰসৰ
হ'ব বা পাছলৈ উভতি যাব
নোৱাৰিলেহেঁতেন।

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا
اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٤٢﴾

৬৯) আৰু সেইজন যাক আমি
দীৰ্ঘজীৱী কৰোঁ— আমি তেওঁক পুনৰ
আমাৰ সৃষ্টিত দুৰ্বল অৱস্থালৈ ঘূৰাই
আনো। তেনেহলে তেওঁলোকৰ
বোধগম্য নহয় নে ?

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا
يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾

৭০) আৰু আমি তেওঁক কবিতা
শিকোৱা নাই, কবি হোৱাটোও
শোভনীয় নহয়। এইখন মাত্ৰ এখন
স্মাৰক আৰু এখন কোৰ-আন যি
বিশ্লেষণ কৰে আৰু সকলো সুগম
কৰে।

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ
إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ﴿٤٤﴾

৭১) যাতেই সকলো জীৱিত মানৱক সতৰ্ক কৰিব পাৰে আৰু যাতে অবিশ্বাসী সকলৰ ক্ষেত্ৰত আল্লাহৰ আদেশ কাৰ্য্যত পৰিণত হ'ব পাৰে।

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقُّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾

৭২) তেওঁলোকে দেখা নাই নে যে আমাৰ হাতেৰে সৃষ্টি হোৱা বস্তুৰ ভিতৰত আছে পোহনীয়া জন্তু যাৰ ওপৰত তেওঁলোক অধিকাৰী হৈছে ?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِيئُنَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَلَائِكُونَ ﴿٧٢﴾

৭৩) আৰু আমি সেই জন্তুবোৰক তেওঁলোকৰ তলতীয়া কৰিছোঁ যাতে সিহঁতৰ কিছুমানৰ ওপৰত আৰোহী হ'ব পাৰে, আৰু আন কিছুমানৰ মাংস খাব পাৰে।

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

৭৪) আৰু সিহঁতক আন কিছুমানৰ ব্যৱহাৰত তেওঁলোক লগাব পাৰে আৰু পানীয় খাদ্যও পায়। তেনেহলে, তেওঁলোক কৃতজ্ঞ নহ'বনে ?

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٤﴾

৭৫) আৰু তেওঁলোকে আল্লাহৰ বাহিৰে আন কিছুমান প্ৰভুলৈছে যাৰ পৰা তেওঁলোকে সহায় বিচাৰে।

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُبْصِرُونَ ﴿٧٥﴾

৭৬) কিন্তু সেই প্ৰভুসকলে তেওঁলোকক সহায় কৰিব নোৱাৰে। তাৰ বিপৰীতে, সেই সকলো প্ৰভুকে একত্ৰিত কৰি আল্লাহৰ সন্মুখলৈ অনা হ'ব তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষী দিবলৈ।

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ ﴿٧٦﴾

৭৭) গতিকে, তেওঁলোকৰ কথাত তুমি শোকাকুল নহবা। প্ৰকৃততে, আমি জানো তেওঁলোকে কি লুকুৱায় আৰু কি দেখুৱায়।

فَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يَسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾

৭৮) মানৱে নুবুজে নে যে আমি তেওঁক মাথোন এটোপা শুক্ৰৰ পৰা সৃষ্টিছোঁ ? তাৰ পিছত চোৱাঁ

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ

মানৰে আমাৰ লগত প্ৰকাশ্যে বাক-
বিতণ্ডা কৰে।

فَاِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٨﴾

৭৯) আৰু মানৰে নিজৰ সৃষ্টিৰ কথা
পাহৰি যায় আৰু আমাৰ তুলনীয়া
বস্তুৰ সৃষ্টি কৰে। মানৰে কয়,
হাড়বোৰ নষ্ট হৈ যোৱাৰ পাছত
আকৌ কোনে সেইবোৰ জীয়াই
তুলিব পাৰে ?

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ﴿٧٩﴾
مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٩﴾

৮০) কোৱা, সেইজনাই, যি
সেইবোৰ প্ৰথমে সৃষ্টি কৰিছিল,
আকৌ জীয়াই তুলিব; আৰু
সেইজনাই প্ৰত্যেক সৃজন কৰা বস্তুৰ
অৱস্থাৰ বিষয়ে ভাল দৰে জানে।

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ ﴿٨٠﴾
وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٨٠﴾

৮১) সেইজনাই তেওঁ, যি
তোমালোকৰ কাৰণে সেউজীয়া
গছৰ পৰা অগ্নি উৎপাদন কৰে।
আৰু চোৱাঁ তোমালোকে তাৰে
সৈতে অগ্নি সংযোগ কৰা।

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ
نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِّنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨١﴾

৮২) সেইজনৰ, যি সকলো আকাশ
আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিছিল,
সেইবিলাকৰ সদৃশ অন্য বস্তু সৃষ্টি
কৰাৰ ক্ষমতা নাই নে? হয়,
বাস্তৱিকতে, সেইজনাই হৈছে
সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ আৰু সৰ্বজ্ঞানী সৃষ্টি-কৰ্তা।

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ ﴿٨٢﴾
وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٢﴾

৮৩) নিশ্চয় সেইজনাই যেতিয়া
কিবা এটা ঘটনাৰ ইচ্ছা কৰে তেওঁৰ
আদেশ মাথোন হৈছে সেই কথাৰ
সংক্ৰান্তত হোৱা বুলি কোৱা, আৰু
সেয়াই হ'ব ধৰে।

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٣﴾

৮৪) গতিকে সেইজন্য মহাপৱিত্ৰ
যাৰ হাতত আছে সকলো বস্তুৰ
ওপৰত আধিপত্য। আৰু
সেইজনালৈকে তোমালোক
সকলোকে ঘূৰাই অনা হ'ব।

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ
وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٤﴾

سُورَةُ الصَّفَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَثَلَاثٌ وَثَمَانُونَ آيَةً وَخَمْسَةٌ زُكُورَاتٍ

চুৰা-৩৭

AS-SAFFAT

আচ-চাফফাত

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম ম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) সেইসকলৰ নামত যি কান্ধত
কান্ধ মিলাই শাৰী পাতি থিয় হয় ।

وَالصَّفَاتِ صَفًّا ②

৩) আৰু সেইসকলৰ যি প্ৰবলভাৱে
অসততৰ প্ৰতিৰোধ কৰে ।

فَالزُّجُرَاتِ زُجْرًا ③

৪) আৰু সেইসকল যি আমি
পঠিওৱা স্মাৰক কোৰ-আনৰ
অধ্যয়ন কৰে ।

فَالثَّلَاثِ ذِكْرًا ④

৫) নিশ্চয়েই তোমালোকৰ আল্লাহ
এজন ।

إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ⑤

৬) আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ
পালনকৰ্তা আৰু তাৰ মাজত যি
আছে তাৰো পালনকৰ্তা আৰু
গোটেই পূৰ্বফালৰো পালনকৰ্তা
তেওঁ ।

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ⑥

৭) নিশ্চয় আমি নিম্নতম আকাশখন
গ্ৰহ, নক্ষত্ৰৰ জৰিয়তে অলঙ্কৃত
কৰিছোঁ ।

إِنَّا زَيْنًا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ

الْكَوَاكِبِ ⑦

৮) আৰু আমি ইয়াক বিদ্রোহী
চয়তানৰ বিৰুদ্ধে সতৰ্কভাৱে পহৰা
দিছোঁ ।

وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ⑧

৯) সিহঁতে সমবেত ফিৰিস্তাসকলৰ
সভাত হোৱা কথা-বাতৰি একো
ভাগ নেপায় আৰু সিহঁতক প্ৰত্যেক
দিশৰ পৰা আঘাত কৰা হয় ।

لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى

وَيُقَذَّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ⑨

১০) খেদি পঠিওৱা হয় (অপমা-নেৰে) আৰু সিহঁতৰ কাৰণে আছে এক দীৰ্ঘকলীয়া শাস্তি।

دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿١٠﴾

১১) কিন্তু সিহঁতৰ যদি এজনো কিবা বস্তু গোপনে গ্ৰাস কৰে সেইজনৰ পাচ ধৰে এডাল জ্বলন্ত দাগ দিয়া লোহাই।

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شَهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١١﴾

১২) গতিকে সিহঁতক সোধা, সৃষ্ট বস্তু হিচাপে তেওঁলোক আমি সৃষ্টি কৰা বেছি শক্তিশালী নেকি? সিহঁতক আমি আলতীয়া মাটিৰে সাজিছোঁ।

فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ ﴿١٢﴾

১৩) নহয়, তুমি সিহঁতৰ কথাত বিস্ময় মানা, আৰু সিহঁতে তুমি কোৱা কথাক ঠাট্টা-মস্কৰা কৰে।

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٣﴾

১৪) আৰু সিহঁতক যেতিয়া শুধৰোৱাৰ উদ্দেশ্যে উপদেশ দিয়া হয়, সিহঁতে কণ্ঠপাত নকৰে।

وَإِذَا دُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٤﴾

১৫) আৰু যেতিয়া সিহঁতে আমাৰ কোনো নিদৰ্শন দেখে তাক বিদ্রূপ কৰে।

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٥﴾

১৬) আৰু সিহঁতে কয়, এইটো দেখা দেখি যাদুৰ বাহিৰে একো নহয়।

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٦﴾

১৭) কি! আমি যেতিয়া মৃত্যুৰ পাছত ধূলি আৰু ভঙা হাড়ৰ ৰূপ লম, আমাক পুনৰ উঠাই অনা হ'ব নে?

ءِإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءِإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿١٧﴾

১৮) আমাৰ অতীত কালৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলোকো।

أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٨﴾

১৯) কোৱা, হয়; আৰু তোমালোক তেতিয়া অপদস্থ হবাহঁক।

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٩﴾

২০) ই হ'ব এক কঠোৰ আহ্বান আৰু দেখিবা, সিহঁত সকলো জাগি উঠিব আৰু দৃষ্টি শক্তি ঘূৰাই পাব।

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু সিহঁতে ক'ব, আমাৰ দশা বেয়া; এইটোৱেই পৰিশোধৰ দিন।

وَقَالُوا لَوْ يَلَنَّا هَذَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿٢١﴾

২২) (আল্লাহে ক'ব) এইটোৱেই সেই চূড়ান্ত সিদ্ধান্তৰ দিন যাক তুমি মিছলীয়া কৰিছিল।

هَذَا يَوْمَ الْفُضْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ
تُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾

২৩) (ফিৰিস্তাসকলক আদেশ দিয়া হ'ব) সকলো অন্যায়ে আচৰণকাৰী সকলক তেওঁলোকৰ সঙ্গী আৰু তেওঁলোকৰ উপাসনাৰ পাত্ৰসমূহৰ সৈতে সমবেত কৰা।

أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ
وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٣﴾

২৪) আল্লাহৰ ওচৰত; আৰু তেওঁলোকক নৰকলৈ বাট দেখুৱাই লৈ যোৱা।

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ
الْجَحِيمِ ﴿٢٤﴾

২৫) আৰু তেওঁলোকক অপেক্ষা কৰোৱা কিয়নো তেওঁলোকক প্ৰশ্ন কৰা হ'ব।

وَقِفُّوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ﴿٢٥﴾

২৬) তেওঁলোকক সোধা হ'ব, তোমালোকৰ নো কি হৈছে যে তোমালোকে ইজনে সিজনক সহায় নকৰা?

مَا لَكُمْ لَا تَنْصُرُونَ ﴿٢٦﴾

২৭) নহয়, সেই দিনা সিহঁতে নিজক সম্পূৰ্ণ ভাৱে আত্মসমৰ্পন কৰিব।

بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু তেওঁলোকৰ কিছুমানে আন কিছুমানক নানা ধৰণৰ প্ৰশ্ন কৰি সম্বোধন কৰিব।

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٨﴾

২৯) তেওঁলোকে ক'ব, বাস্তৱতে, তোমালোক আমাৰ ওচৰলৈ সততাৰ বেশত আহিছিল।

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٩﴾

৩০) সেইসকলে ক'ব, নহয়, তোমালোক অবিশ্বাসী আছিল।

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٠﴾

৩১) আমাৰ তোমালোকৰ ওপৰত কোনো শক্তিশালী প্ৰমাণ নাছিল;

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ

কিন্তু তোমালোকে নিজেই এটা আইন বিৰোধী জাতি আছিল।

بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِيْنَ ﴿٣٦﴾

৩২) এতিয়া আমাৰ প্ৰভুৱে দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতি আমাৰ বিৰুদ্ধে কাৰ্য্যকাৰী হৈছে যাতে শাস্তিৰ সোৱাদ পাব পাৰো।

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا ۗ اِنَّا لَذٰلِكَ اَيُّوْنَ ﴿٣٦﴾

৩৩) গতিকে আমি তোমালোকক পথ-ভ্ৰষ্ট কৰিছিলোঁ; নিশ্চয় আমি নিজেই আওবাটে আছিলোঁ।

فَاَعْوَيْكُمْ ۗ اِنَّا كُنَّا غٰوِيْنَ ﴿٣٦﴾

৩৪) সত্যতে, সেইদিনা তেওঁলোক সকলোৱেই প্ৰতিশ্ৰুত শাস্তিৰ অংশীদাৰ হ'ব।

فَاِنَّهُمْ يَوْمَ يَمِيْذٍ فِى الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ﴿٣٦﴾

৩৫) নিশ্চয়েই, এইদৰেই আমি দোষী সকলৰ মোকাবেলা কৰো।

اِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ﴿٣٦﴾

৩৬) কাৰণ, যেতিয়া তেওঁলোকক কোৱা হৈছিল, আল্লাহৰ বাহিৰে আৰু কোনো উপাস্য নাই, তেওঁলোকে অৱজ্ঞাৰে আঁতৰি গৈছিল।

اِنَّهُمْ كَانُوْۤا اِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ ۙ يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٣٦﴾

৩৭) আৰু কৈছিল যে এজন উন্মত্ত কবিৰ কাৰণে আমি আমাৰ প্ৰভু সকলক বিসৰ্জন দিম নে ?

وَيَقُوْلُوْنَ اِنَّا لَتٰرِكُوْا الْهَيْتٰنِ اِشٰعِرٍ مَّجْنُوْنٍ ﴿٣٧﴾

৩৮) নহয়, তেওঁ সত্য বাৰ্তা হে আনিছে আৰু আগতে অহা বাৰ্তাবাহক সকলৰ সত্যতাও প্ৰমাণিত কৰিছে।

بَلْ جَآءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٣٨﴾

৩৯) তেওঁলোকে অৱশ্যেই সেই কষ্টকৰ শাস্তি ভোগ কৰিব।

اِنَّكُمْ لَذٰلِكَ اَبْقٰوْا الْعَذَابِ الْاَلِيْمِ ﴿٣٩﴾

৪০) আৰু তোমালোকে মাত্ৰ যি কৰি থৈ আহিছা তাৰ বাবে পৰিশোধ পাব।

وَمَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٤٠﴾

৪১) আল্লাহৰ বাছি লোৱা ভৃত্য সকলৰ বাহিৰে।

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِيْنَ ﴿٤١﴾

৪২) তেওঁলোকে পাব এটা পূৰ্বেই
জনোৱা সংস্থান।

أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤٢﴾

৪৩) সুকৰ্মৰ সুফল; আৰু
তেওঁলোকক সন্মানিত কৰা হ'ব।

فَوَاكِهَ وَهُم مُّكْرَمُونَ ﴿٤٣﴾

৪৪) স্বৰ্গীয় সুখৰ উদ্যানত।

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٤﴾

৪৫) মুখামুখিকৈ সিংহাসনত
বহুৱাই।

عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿٤٥﴾

৪৬) তেওঁলোকক এখন বৈ থকা
নিজৰাৰ পানীৰে আপ্যায়িত কৰা
হ'ব।

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ ﴿٤٦﴾

৪৭) সেই পানী হ'ব জিক্মিকোৱা,
বগা পান কৰা সকলৰ বাবে
তৃপ্তিকৰ।

بِيضَاءٍ لَّدَّةٍ لِلشَّرِيبِينَ ﴿٤٧﴾

৪৮) য'ত কোনো উত্তেজকতা
নাথাকিব বা যাক পান কৰি চেতনা
নেহেৰুৱাব।

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٨﴾

৪৯) আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে
থাকিব মৃগ-নয়নী, সংযম চাৰনৰ
পৰিত্ৰনাৰী।

وَعِنْدَهُمْ قَصْرٌ الطَّرْفِ عِينٍ ﴿٤٩﴾

৫০) তেওঁলোক কিছুমান আলফুল
কৈ ঢাকি ৰখা কণীৰ সদৃশ।

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٥٠﴾

৫১) তেতিয়া তেওঁলোকৰ
কিছুমানে আন কিছুমানক সম্বোধন
কৰিব, ইজনে সিজনক প্ৰশ্ন কৰিব।

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥١﴾

৫২) তেওঁলোকৰ ভিতৰৰ এজন
বক্তা ক'ব, মোৰ এজন অন্তৰঙ্গ সঙ্গী
আছিল।

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥٢﴾

৫৩) যিয়ে কৈছিল, তুমি বাস্তৱতে,
সেই সকলৰ ভিতৰৰ এজন নেকি যি
মৃত্যুৰ পাছত পুনৰুত্থান হোৱাটো
সত্য বুলি লৈছিল ?

يَقُولُ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٣﴾

৫৪) আমি যেতিয়া মৃত আৰু ধূলি, ভঙা হাড়মূৰত পৰিণত হ'ম, আমাক সঁচাকৈয়ে পৰিশোধ কৰা হ'ব নে ?

ءِ اِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا
ءِ اِنَّا لَمَدِيُّنُونَ ﴿٥٤﴾

৫৫) বক্তাজনে তেতিয়া তেওঁৰ কামত থকা সকলক সুধিব, তোমালোকে দৃষ্টিপাত কৰি তেওঁৰ অৱস্থা কেনে গমলবানে ?

قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُّظْلِعُونَ ﴿٥٥﴾

৫৬) তেতিয়া তেওঁ নিজে চাব আৰু সেই জনক অগ্নিৰ সোঁ মাজতে দেখিব।

فَاظْلَعْ فَرَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾

৫৭) আৰু তেওঁ ক'ব, আল্লাহৰ নামত, তুমি প্ৰায় মোৰ ধ্বংস সাধিছিল।

قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ ﴿٥٧﴾

৫৮) মোৰ প্ৰভুৰ দয়াৰ অবিহনে, মই নিশ্চয়ই, দোজখৰ সন্মুখলৈ মাতি অনাসকলৰ ভিতৰৰ এজন হ'লোঁহেঁতেন।

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ
مِنَ الْمُحْضَرِّينَ ﴿٥٨﴾

৫৯), ৬০) মোক কোৱাচোন, এইটো নহয় নে বাৰু যে আমি প্ৰথমবাৰ মৃত্যু বৰণ কৰাৰ পাছত আকৌ মৃত্যু বৰণ কৰিব নেলাগে আৰু যে আমাক কোনো শাস্তিও দিয়া নহ'ব ?

اَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٩﴾
اِلَّا مَوْتَتَنَا الْاُولٰٓئِ وَ مَا نَحْنُ
بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿٦٠﴾

৬১) নিশ্চয়ই, এইটোৱেই হৈছে চৰম বিজয়।

اِنَّ هٰذَا لَهٗوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٦١﴾

৬২) গতিকে এই চৰম বিজয়ৰ কাৰণে কৰ্মী সকলক কৰ্মৰত হ'বলৈ দিয়া।

لِمِثْلِ هٰذَا فليَعْمَلِ الْعٰمِلُوْنَ ﴿٦٢﴾

৬৩) আমোদ-প্ৰমোদ হিচাপে সেইটো বেছি উত্তম হ'ব নে নৰকীয় জাকুম গছজোপা ?

اٰذٰلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا اَمْ شَجَرَةُ الزُّقُوْمِ ﴿٦٣﴾

৬৪) প্ৰকৃততে, আমি ইয়াক অসৎসকলৰ কাৰণে এটা পৰীক্ষা কৰিছোঁ।

اِنَّا جَعَلْنٰهَا فِتْنَةً لِّلظٰلِمِيْنَ ﴿٦٤﴾

৬৫) এইজোপা এজোপা গছ যি
নৰকৰ তলৰ পৰা গজি উঠে।

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ

الْجَحِيمِ ١٥

৬৬) তাৰ ফল হয় চয়তানৰ মূৰৰ
দৰে।

طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيْطَانِ ١٦

৬৭) আৰু তেওঁলোকে এই ফল
পেট ভৰাই খাব।

فَأِنَّهُمْ لَأَكَلُونَ مِنْهَا فَمَا لَكُمْ

مِنْهَا الْبُطُونُ ١٧

৬৮) তাৰ পিছত তেওঁলোকে তাৰ
উপৰিও খাবলৈ পাব মিহলোৱা
উতলা পানী।

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ١٨

৬৯) তাৰ পিছত নিশ্চয়েই,
তেওঁলোকৰ প্ৰত্যাগমন হ'ব নৰক
লৈ।

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ١٩

৭০) তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ
পিতৃসকলক পথভ্ৰষ্ট দেখিছিল।

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ٢٠

৭১) আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ
খোজত বেগাই অনুসৰণ কৰিছিল।

فَهُمْ عَلَىٰ أَثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ ٢١

৭২) আৰু তেওঁলোকৰ পূৰ্বে অহা
মানৱ জাতিৰ বেছি ভাগেই ভুল
কৰিছিল।

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ٢٢

৭৩) আৰু আমি তেওঁলোকৰ
মাজলৈ সতৰ্ককাৰী পঠিয়াইছিলোঁ।

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنذِرِينَ ٢٣

৭৪) চোৱাঁ, তেনেহলে, সেই সতৰ্ক
কৰি দিয়া জাতি সকলৰ শেষ দশা
কিমান বেয়া হ'ল।

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذِرِينَ ٢٤

৭৫) আল্লাহৰ বাছি লোৱা ভৃত্য
সকলৰ বাহিৰে।

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ٢٥

৭৬) আৰু নুহে, বাস্তৱতে, আমাৰ
ফালে আহ্বান কৰিছিল, আৰু আমি
প্ৰাৰ্থনাৰ উত্তৰ দিওঁতা হিচাপে অতি
মাত্ৰাই উত্তম।

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ٢٦

৭৭) আৰু আমি তেওঁক আৰু
তেওঁৰ পৰিয়ালক সেই মহা বিপদৰ
পৰা ৰক্ষা কৰিছিলোঁ।

وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ

الْعَظِيمِ ٢٧

৭৮) আৰু আমি তেওঁৰ সতি-সন্ততিকেই মাথোন ত্ৰাণ কৰিছিলোঁ।

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٨﴾

৭৯) আৰু আমি, তেওঁৰ কাৰণে পৰবৰ্তী জাতি সকলৰ মাজত সুনাম থৈ আহিছিলোঁ।

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٩﴾

৮০) জাতি সমূহৰ মাজত নুহৰ শান্তি হওক।

سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

৮১) এইদৰেই, বাস্তৱতে, আমি সুকৰ্মকাৰী সকলক পুৰস্কৃত কৰো।

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨١﴾

৮২) তেওঁ, নিশ্চয়েই, আমাৰ বিশ্বাসী ভৃত্য সকলৰ মাজৰ এজন আছিল।

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٢﴾

৮৩) তাৰ পিছত আমি বাকী সকলক নিমজ্জিত কৰিলোঁ।

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٨٣﴾

৮৪) আৰু, প্ৰকৃততে, তেওঁৰ দলতে আছিল ইব্ৰাহিম।

وَأَنَّ مِنْ شَيْعَتِهِ لَابْرَاهِيمَ ﴿٨٤﴾

৮৫) যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ বিনীত অন্তৰেৰে আহিল।

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٥﴾

৮৬) যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ পিতৃ আৰু নিজৰ সম্প্ৰদায়ৰ মানুহক সুধিলে, তোমালোকে কি উপাসনা কৰা ?

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٦﴾

৮৭) এক আল্লাহৰ ঠাইত অসত্য কিছুমান কাল্পনিক প্ৰভু তোমালোকে বিচৰা নেকি ?

أَفُكَّا إِلَهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٧﴾

৮৮) সকলো পৃথিৱীৰ সৰ্বাধিকাৰীজনক তোমালোকে কি বুলি ভাবা ?

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾

৮৯) তেতিয়া তেওঁ তৰাবিলাকৰ ফালে চকু দিলে।

فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٩﴾

৯০) আৰু কলে, মই অসুস্থবোধ কৰিছোঁ।

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٩٠﴾

৯১) তেতিয়া তেওঁলোক তেওঁৰ ফালে পিঠি ঘূৰাই আঁতৰি গ'ল।

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩١﴾

৯২) তেতিয়া তেওঁ নীৰৱে সেই সকলৰ প্ৰভু কেইগৰাকীৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকক সম্বোধন কৰি সুধিলে, তোমালোকে একো নোখোৱানে ?

فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩٢﴾

৯৩) তোমালোকৰ কোনো হৈছে যে কোনো উক্তি নকৰা ?

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٣﴾

৯৪) তেতিয়া তেওঁ সোঁহাতেৰে আঘাত কৰি সিহঁতক আক্ৰমণ কৰিলে।

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٤﴾

৯৫) তেনেকৰাত মানুহবোৰ তেওঁৰ ফালে লৰালৰিকৈ আহিবলৈ ধৰিলে।

فَأَقْبَلُوهُ إِلَيْهِ يَزْفُونَ ﴿٩٥﴾

৯৬) তেওঁ কলে, নিজৰ হাতেৰে কাটি উলিওৱা বস্তুকে তোমালোকে উপাসনা কৰা নেকি ?

قَالَ اتَّعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٦﴾

৯৭) যি স্থলত আল্লাহে তোমালোকক আৰু তোমালোকৰ হাতেৰে গঢ়া বস্তু দুয়োকে স্ৰজন কৰিছে।

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

৯৮) সিহঁতে কলে, তেওঁৰ কাৰণে এটা মে-জি সাজা আৰু তেওঁক অগ্নিলৈ নিক্ষেপ কৰা।

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُيُوتًا فَأَنْفِقُوا فِي

الْجَنَّةِ ﴿٩٨﴾

৯৯) সেইদৰে সিহঁতে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে এক অন্যায়ে অভিসন্ধি কৰিবলৈ ধৰিলে, কিন্তু আমি সিহঁতক অতি বেয়াকৈ অপদস্থ কৰিলোঁ।

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٩﴾

১০০) আৰু তেওঁ কলে, মই মোৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ গৈছোঁ। তেওঁ নিশ্চয়েই, মোক বাট দেখুৱাব।

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿١٠٠﴾

১০১) আৰু তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, হে মোৰ প্ৰভু মোক এজন সুপুত্ৰ দান কৰা।

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾

১০২) গতিকে আমি তেওঁক এজন ধৈৰ্যশীল পুত্ৰৰ সুসংবাদ দিলোঁ।

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠٢﴾

১০৩) আৰু যেতিয়া সেই ল'ৰা তেওঁৰ সমানে সমানে বেগ দিব পৰা বয়সলৈ ডাঙৰ হ'ল, তেওঁ কলে, হে মোৰ চেনেহৰ পুত্ৰ, মই এটা সপোন দেখিছোঁ যে মই তোমাক উছৰ্গাৰূপে আগবঢ়াইছোঁ। গতিকে ইয়াৰ বিষয়ে তোমাৰ অভিমত কি গমি চোৱাচোন! তেওঁ সমিধান দিলে, হে মোৰ পিতৃ, তুমি আদেশ অনুযায়ী কৰা; আল্লাহ সন্তোষ থাকিলে তুমি মোক মোৰ বিশ্বাসত অবিচল পাবা।

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يٰئُمِّي اِنِّىٓ اَرَىۤ فِى الْمَنَامِ اَنِّىٓ اَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرٰى ۗ قَالَ يٰاَبَتِ اَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ۗ سَتَجِدُنِيْٓ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٠٣﴾

১০৪) আৰু যেতিয়া তেওঁলোক দুয়ো আল্লাহৰ ইচ্ছালৈ নিজকে সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু ইব্ৰাহিমে তেওঁক কপালৰ ওপৰত লাহেকৈ ঠেলি পেলাই ধৰিলে।

فَلَمَّا اَسْلَمَا وَتَلَّ لِلْجَبِيْنَ ﴿١٠٤﴾

১০৫) আমি তেওঁলৈ মাত দিলোঁ, হে ইব্ৰাহিম।

وَنَادَيْنَاهُ اَنْ يُّاْبِرْهُمُ ﴿١٠٥﴾

১০৬) তুমি, বাস্তৱতে, সপোনটো কাৰ্যতে পৰিণত কৰিলা। সেইদৰেই, প্ৰকৃততে, আমি সৎকৰ্মী সকলক পুৰস্কাৰ দিওঁ।

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا ۗ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٠٦﴾

১০৭) সেইটো অৱশ্যেই, এটা প্ৰত্যক্ষ পৰীক্ষা আছিল।

اِنَّ هٰذَا هُوَ الْبَلٰۤءُ الْمُبِيْنُ ﴿١٠٧﴾

১০৮) আৰু আমি তেওঁক এটা মহান উছৰ্গাৰ দ্বাৰা উদ্ধাৰ কৰিলোঁ।

وَقَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيْمٍ ﴿١٠٨﴾

১০৯) আৰু পৰৱৰ্তী পুৰুষৰ মাজত তেওঁৰ সুখ্যাতি আমি যুগমীয়া কৰিলোঁ।

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٠٩﴾

১১০) ইব্ৰাহিমৰ ওপৰত শান্তি হওক।

سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝

১১১) এইদৰে আমি ভাল কাম কৰা সকলক পুৰস্কাৰ দিওঁ।

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝

১১২) নিশ্চয়েই, তেওঁ আমাৰ বিশ্বাসী ভৃত্য সকলৰ ভিতৰত এজন আছিল।

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝

১১৩) আৰু আমি়েই সু-সংবাদ দিছিলোঁ ইছহাকৰ এজন নবী হিচাপে, যিয়ে সত্যবাদী সকলৰ এজন আছিল।

وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝

১১৪) আৰু আমি তেওঁৰ আৰু ইছহাকৰ ওপৰত আমাৰ আশীৰ্বাদ বৰমাইছিলোঁ। আৰু তেওঁলোকৰ সতি-সন্ততি সকলৰ ভিতৰত আছে কিছূমান যি সৎকামত লিপ্ত থাকে আৰু আন কিছূমান যি দেখাদেখাকৈ নিজৰ অনিষ্ট সাধে।

وَبَرَكَانَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَقَ ۖ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ^ع مُبِينٌ ۝

১১৫) আৰু, বাস্তৱতে, আমি নানা অনুগ্রহ বৰমাইছিলোঁ মুচা আৰু হাৰুণৰ ওপৰত।

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝

১১৬) আৰু তেওঁলোক দুয়োকে আৰু তেওঁলোকৰ সম্প্ৰদায়ৰ মানুহ সকলক বিৰাট বিপৰ্য্যায়টোৰ পৰা ৰক্ষা কৰিছিলোঁ।

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝

১১৭) আৰু আমি তেওঁলোকক সহায় কৰিছিলোঁ, আৰু তেওঁ-লোকেই হৈছিল বিজয়ী।

وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۝

১১৮) আৰু তেওঁলোকক আমি দিছিলোঁ সেই বৈশিষ্ট্যমূলক গ্রন্থ য'ত সকলো কথা পৰিষ্কাৰ ভাবে বুজাই দিছিলোঁ।

وَأَتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ۝

১১৯) আৰু আমি তেওঁলোকক সৎ পথলৈ বাট দেখুৱাই লৈ গৈছিলোঁ।

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝

১২০) আৰু আমি তেওঁলোকৰ কাৰণে পৰবৰ্ত্তী পুৰুষৰ মাজত সুখ্যাতি থৈ আহিছিলোঁ।

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ۝

১২১) মুচা আৰু হাৰুনৰ ওপৰত শান্তি বৰ্ষক।

سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝

১২২) এইদৰে বাস্তৱতে, আমি সুকৰ্মী সকলক পুৰস্কাৰ দিও।

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝

১২৩) নিশ্চয়েই, তেওঁলোক দুয়ো আমাৰ বিশ্বাসী ভৃত্যসকলৰ ভিতৰৰ আছিল।

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝

১২৪) আৰু নিশ্চয়েই, এলিয়াছও আমাৰ পয়গম্বৰসকলৰ ভিতৰৰ এজন আছিল।

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝

১২৫) যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ সম্প্ৰদায়ৰ মানুহক কলে, তোমা-লোকে আল্লাহ-ভীৰু নহঁবা নে ?

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَأَتَقُونَنِي ۝

১২৬) তোমালোকে বাআলক মাতা নেকি, আৰু সৰোৎকৃষ্ট স্ৰষ্টাক পৰিত্যাগ কৰা নেকি।

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ۝

১২৭) আল্লাহক, যি তোমালোকৰ প্ৰভু আৰু তোমালোকৰ অতীতৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰো প্ৰভু।

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ۝

১২৮) কিন্তু সিহঁতে তেওঁক প্ৰত্যাখ্যান কৰিলে, আৰু সিহঁতক, নিশ্চয়েই, নিজৰ কাৰ্য্য-কলাপৰ হিচাপ দিবলৈ আল্লাহৰ সন্মুখলৈ অনাহঁব।

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ۝

১২৯) আল্লাহৰ বাছি লোৱা ভৃত্যসকলৰ বাহিৰে।

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ۝

১৩০) আমি তেওঁৰ কাৰণে পৰবৰ্ত্তী পুৰুষসকলৰ মাজত সুখ্যাতি থৈ আহিছোঁ।

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝

১৩১) এলিয়াছ আৰু তেওঁৰ অনুচৰ
বৰ্গৰ ওপৰত শান্তি বৰ্ষক।

سَلَّمَ عَلَىٰ آلِ يَاسِينَ ﴿١٣١﴾

১৩২) এইদৰে, বাস্তৱতে, আমি
সুকৰ্মীসকলক পুৰস্কাৰ দিও।

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٢﴾

১৩৩) নিশ্চয়েই তেওঁ আমাৰ
বিশ্বাসী ভৃত্যসকলৰ ভিতৰত এজন
আছিল।

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

১৩৪) আৰু নিশ্চয়েই, লুতও
আমাৰ পয়গম্বৰসকলৰ ভিতৰত
এজন আছিল।

وَإِنَّ لُوطًا لِّمَنِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٤﴾

১৩৫) যেতিয়া আমি তেওঁক আৰু
তেওঁৰ পৰিয়ালৰ সকলোকে উদ্ধাৰ
কৰিছিলোঁ।

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٥﴾

১৩৬) এজনী বৃদ্ধানাবীৰ বাহিৰে, যি
আছিল থাকি যোৱা সকলৰ ভিতৰত
এজনী।

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٦﴾

১৩৭) তাৰ পিছত আমি আন
সকলোকে সম্পূৰ্ণ ৰূপে ধ্বংস
কৰিলোঁ।

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٧﴾

১৩৮) আৰু নিশ্চয়েই, তুমি সিহঁতৰ
কাষেৰে যোৱা পুৱাৰ সময়ত।

وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ ﴿١٣٨﴾

১৩৯) আৰু নিশাত। তুমি বুজিছা
নে?

وَبِالْبَيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٩﴾

১৪০) আৰু, নিশ্চয়েই, ইউনুছও
আমাৰ পয়গম্বৰসকলৰ ভিতৰত
এজন আছিল।

وَإِنَّ يُونُسَ لِمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٠﴾

১৪১) যেতিয়া তেওঁ বোজাই কৰা
জাহাজৰ ফালে পলাই গৈছিল।

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿١٤١﴾

১৪২) আকৌ তেওঁলোক টচ
কৰিছিল, তেতিয়া সিদলিয়াই দিয়াৰ
ভাগত পৰিছিল।

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤٢﴾

১৪৩) আৰু তেওঁ নিজকে নিজে
ধিক্কাৰ দি থাকোতে মাছটোৰে
তেওঁক গিলি পেলালে।

فَأَلْتَقَمَهُ الْحَوْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٣﴾

১৪৪) আৰু তেওঁ যদি আল্লাহৰ
গৰিমা গোৱাসকলৰ ভিতৰৰ এজন
নহ'লহেঁতেন।

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٤﴾

১৪৫) তেওঁ, নিশ্চয়েই, মাছৰ গৰ্ভত
কিয়ামতৰ দিনলৈকে থাকিলে-
হেঁতেন।

لَلَيْثِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٥﴾

১৪৬) তাৰ পাছত আমি তেওঁক
এডোখৰ শুকান ঠাইত থলোঁ, আৰু
তেওঁ অসুস্থ আছিল।

فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٦﴾

১৪৭) আৰু আমি তেওঁৰ ওপৰত
এজোপা লাও গছ গজিবলৈ
দিলোঁ।

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٧﴾

১৪৮) আৰু আমি তেওঁক প্ৰায়
একলাখ মানুহলৈ পয়গম্বৰ ৰূপে
পঠিয়ালোঁ।

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٨﴾

১৪৯) আৰু তেওঁলোক সকলোৰে
বিশ্বাস আনিছিল; সেই কাৰণে আমি
তেওঁলোকক বহু দিন ব্যাপি সুখৰ
জীৱন ভোগ কৰিবলৈ দিছিলোঁ।

فَأَمَّنُوا فَتَرَعْنَا لَهُمْ إِلَى حِينٍ ﴿١٤٩﴾

১৫০) এতিয়া তেওঁলোকক
সোধাচোন যি হেতুকে তেওঁলোকৰ
পুত্ৰ থকাৰ দৰে তোমাৰ প্ৰভুৰ পুত্ৰী
আছে নেকি ?

فَأَسْتَفْتِيهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ
الْبَنُونَ ﴿١٥٠﴾

১৫১) আমি তেওঁলোকক সাক্ষী ৰাখি
ফিৰিস্তাসকলক তিৰোতাৰ
আকাৰেৰে সৃষ্টি কৰিছিলোঁ নে ?

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥١﴾

১৫২) এতিয়া, এইটো নিশ্চয়েই
তেওঁলোক নিজে পাতি লোৱা কথাৰ
ভিতৰৰ এটা যে, তেওঁলোকে কয়,

أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْكَهْمُ يَقُولُونَ ﴿١٥٢﴾

১৫৩) আল্লাহৰ নিজৰ পুত্ৰ- পুত্ৰী
আছে; আৰু তেওঁলোক অৱশ্যেই
মিছলীয়া।

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٣﴾

১৫৪) আল্লাহে পুত্ৰতকৈ পুত্ৰীক বেছি পছন্দ কৰিছে নে ?

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ۝١٥٤

১৫৫) তোমালোকৰ কি হৈছে ? তোমালোকে কি দৰে বিচাৰ কৰা ?

مَا لَكُمْ فَدَّ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۝١٥٥

১৫৬) তোমালোকে মনোযোগ নিদিবানে ?

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝١٥٦

১৫৭) নাইবা, তোমালোকৰ এক পৰিষ্কাৰ কৰ্তৃত্ব আছে নেকি ?

أَمْ لَكُمْ سُلْطَنٌ مُّبِينٌ ۝١٥٧

১৫৮) তেনেহলে, তোমালোকে যদি সঁচা কথা কৈছা, তোমালোকৰ গ্ৰন্থ সমূহ দেখুওৱা।

فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝١٥٨

১৫৯) আৰু তেওঁলোকে আল্লাহ আৰু জিনৰ মাজত জ্ঞাতি -কুটুমৰ সম্বন্ধ আছে বুলি ডাঠি কয়, যিস্থলত জিনে নিজেই জানে যে তেওঁলোকক বিচাৰৰ বাবে আল্লাহৰ সমুখলৈ অনা হ'ব।

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا ۖ وَلَقَدْ

عَلِمَتِ الْجِنَّةُ أَنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ۝١٥٩

১৬০) আল্লাহ মহাপৰিত্ৰ আৰু সেইজনা তেওঁলোকে আগ বঢ়োৱা নানা প্ৰবাদৰ পৰা মুক্ত।

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ۝١٦٠

১৬১) কিন্তু আল্লাহৰ বাছি লোৱা ভৃত্যসকলে সেইজনাৰ নামত কোনো অপপ্ৰচাৰ নকৰে।

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ۝١٦١

১৬২) প্ৰকৃততে, তোমালোক আৰু তোমালোকৰ উপাসনাৰ পাত্ৰ বিলাক।

فَأِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ۝١٦٢

১৬৩) তোমালোকে কোনেও আনক আওবাটে নিব নোৱাৰা আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে।

مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ ۝١٦٣

১৬৪) মাত্ৰ সেইজনৰ বাহিৰে যি নৰকৰ অগ্নিত দগ্ধ হ'ব।

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ۝١٦٤

১৬৫) তেওঁলোকে কয়, আমাৰ ভিতৰত এনে এজন নাই যাৰ এটা নিৰ্দিষ্ট স্থান নাই।

وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ۝١٦٥

১৬৬) আৰু, প্রকৃততে, আমি সেই সকল যি সকল শাৰী পাতি থিয় হওঁ ।

وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿١٦٦﴾

১৬৭) আৰু আমি, বাস্তৱতে, সেই সকল যি আল্লাহৰ গৰিমা গাও ।

وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٧﴾

১৬৮) আৰু নিশ্চয়েই, মক্কাবাসী অবিশ্বাসী সকলে প্ৰায়েই কৈছিল ।

وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٨﴾

১৬৯) আমাৰ যদি আগৰ দিনৰ মানুহৰ অৱস্থাৰ এক বিশদ বৰ্ণনা থাকিলেহেঁতেন ।

لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦٩﴾

১৭০) আমি নিশ্চয়েই আল্লাহৰ মনোনীত ভৃত্য হ'লোঁহেঁতেন ।

لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٧٠﴾

১৭১) তথাপি যেতিয়া তেওঁলোকলৈ এজন স্মৰণ কৰাওঁতা আহিছে তেওঁলোকে সেইজনত বিশ্বাসনানে, কিন্তু তেওঁলোকে সোনকালেই জানিব পাৰিব ।

فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧١﴾

১৭২) আৰু নিশ্চয়েই, আমাৰ বাৰ্ত্তা আমাৰ ভৃত্যসকললৈ অর্থাৎ পয়গম্বৰ সকললৈ গৈছে ।

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا
الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٢﴾

১৭৩) নিশ্চয় তেওঁলোকেইহে হ'ব আমাৰ সহায়প্ৰাপ্ত ।

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٣﴾

১৭৪) আৰু নিশ্চয় আমাৰ সৈন্য দলেইহে হ'ব বিজয়ী ।

وَإِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٤﴾

১৭৫) সেই কাৰণে তুমি কিছু কালৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰি যোৱা ।

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٥﴾

১৭৬) আৰু সিহঁতলৈ লক্ষ্য কৰা, কিয়নো সিহঁতে অনতি পলমে নিজৰ শেষ দেখিবলৈ পাব ।

وَأَبْصَرَهُمْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿١٧٦﴾

১৭৭) গতিকে সিহঁতে আমাৰ শাস্তি সোনকালে আগ বঢ়াই অনোৱাটো ইচ্ছা কৰে নেকি ?

أَفَبِعَدَابِنَا يُسْتَعْجَلُونَ ﴿١٧٧﴾

১৭৮) কিন্তু যেতিয়া এই শাস্তি
সিহঁতৰ চোতাললৈ নামি আহিব,
সতৰ্ক কৰি দিয়া সকলৰ কাৰণে ই
হ'ব এক দুৰ্ভাগ্যৰ দিন।

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ
الْمُنذِرِينَ ﴿٧٨﴾

১৭৯) গতিকে কিছুক্ষণৰ বাবে
সিহঁতৰ পৰা আঁতৰি যোৱা।

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٧٩﴾

১৮০) আৰু লক্ষ্য কৰা, কিয়নো
সিহঁতে অনতিপলমে নিজৰ শেষ
দেখিবলৈ পাব।

وَأَبْصُرُ فَسَوْفَ يَبْصُرُونَ ﴿٨٠﴾

১৮১) তোমাৰ প্ৰভু অতি পৱিত্ৰ,
সকলো শক্তিৰ অধিকাৰী, আৰু
তেওঁলোকে সাব্যস্ত কৰা স্থানৰ বহু
ওপৰত।

سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨١﴾

১৮২) আৰু পয়গম্বৰসকলৰ
ওপৰত শাস্তি বৰ্ষিত হওঁক।

وَسَلَّمَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٢﴾

১৮৩) আৰু সকলো প্ৰশংসাৰ
গৰাকী হৈছে আল্লাহ, সকলো বিশ্বৰ
অধিকাৰী।

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٣﴾

سُورَةُ صَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ تِسْعٌ وَثَمَانُونَ آيَةً وَخَمْسَةٌ رُكُوعَاتٍ

চুৰা- ৩৮

SAD

ছাদ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) ছাদ, صَادِقُ الْقَوْلِ -আমি প্ৰমাণ
স্বৰূপে দৰ্শাইছোঁ এই কোৰ-আন যি
উপদেশেৰে ভৰপূৰ, এই গ্ৰন্থ হৈছে
আমাৰ প্ৰকাশিত বাৰ্তা ।

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ①

৩) কিন্তু যিসকলে অবিশ্বাস কৰে
তেওঁলোক মিছা অহঙ্কাৰ আৰু
শত্ৰুতাত নিমজ্জিত হৈ আছে ।

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ①

৪) আমি তেওঁলোকৰ আগতে
কিমান পুৰুষৰ ধ্বংস সাধন কৰিলোঁ;
তেওঁলোকে সহায় বিচাৰি আৰ্ত্তনাদ
কৰিছিল, কিন্তু তেতিয়া আৰু
সাৰিবৰ সময় নাছিল ।

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا

وَأَلَاتٍ حِينَ مَنَاصٍ ①

৫) আৰু তেওঁলোক আচৰিত হয় যে
তেওঁলোকৰ নিজৰ মাজৰ পৰাই
এজন সতৰ্ক কাৰীৰ আৰিৰ্ভাব
হৈছে; আৰু অবিশ্বাসী সকলে কয়,
এইজন এজন যাদুকৰ, এক মহা
মিছলীয়া ।

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ ①

وَقَالَ الْكُفْرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ①

৬) কি! তেওঁ সকলো ঈশ্বৰক
গোটাই এজন প্ৰভুৰ সৃষ্টি কৰিছে
নেকি? এইটো বাস্তৱিকতে এটা
অদ্ভুত কথা ।

أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا

لَشَيْءٌ عَجَابٌ ①

৭) তেওঁলোকৰ মূখিয়ালসকলে কৈ
ফুৰিছিল, যোৱা, তোমালোকে নিজৰ
ঈশ্বৰসকলৰ সৈতে থাকাগৈ; এনে
কৰাটোৱেই বাঞ্ছনীয় হ'ব ।

وَانْطَلَقِ الْمَلَائِكَةُ مِنْهُمْ أَنْ أَمْشُوا

وَاصْبِرُوا عَلَى الْهَيْتِكُمْ إِنَّ هَذَا

لَشَيْءٌ يُرَادُ ①

৮) আমি কোনো আগতে অহা ধৰ্মত এনে ধৰণৰ কথা শুনা নাই; ই এক প্ৰবঞ্চনাৰ বাহিৰে একো নহয়।

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا خِتْلَاقٌ ۗ

৯) আমাৰ সকলোৰে ভিতৰৰ পৰা তেওঁলৈহে মাত্ৰ ধৰ্ম উপদেশ পঠোওৱা হ'ল নেকি? নহয় তেওঁলোক মোৰ ধৰ্মোপদেশৰ বিষয়ে অনিশ্চিত; নহয়, তেওঁলোকে মোৰ শাস্তিৰ এতিয়াও সোৱাদ পোৱা নাই।

ءَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۗ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي ۗ بَلْ لَمَّا يَدُوُّوْا عَذَابٍ ۙ

১০) তেওঁলোক তোমাৰ সৰ্বশক্তিমান, মহাদানী প্ৰভুৰ কৰুণাৰ ভাঙাৰৰ অধিকাৰি নেকি?

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۙ

১১) নতুবা, তেওঁলোকৰেই নেকি সকলো আকাশ আৰু পৃথিৱী আৰু তাৰ মাজত থকা সকলো বস্তুৰ সাম্ৰাজ্য খন? তেনেহলে তেওঁলোকক আপ্ৰাণ চেষ্টা কৰিবলৈ কোৱা তেওঁলোকৰ সকলো উপায় প্ৰয়োগ কৰি।

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ فَلْيُرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ۙ

১২) তেওঁলোক হৈছে এক সঙ্ঘবদ্ধ বিৰোধীৰ দল, যাৰ পৰাজয় সুনিশ্চিত।

جُنُودٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ ۙ

১৩) তেওঁলোকৰ আগতেও নুহৰ সম্প্ৰদায় আৰু আদৰ জাতি আৰু বহু সৈন্যৰ অধিকাৰী ফিৰাউনে পয়গম্বৰসকলক মিছলীয়া বুলি প্ৰত্যাখ্যান কৰিছিল।

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَ عَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ ۙ

১৪) আৰু ছামুদৰ জাতি আৰু লুতৰ সম্প্ৰদায় আৰু অৰণ্যবাসী সকল এওঁলোক সকলোৰেই সঙ্ঘবদ্ধ দল আছিল।

وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ ۗ وَ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ ۙ

১৫) সেই জাতি কেইটাৰ ভিতৰত এনে এটা জাতি নাছিল যি তেওঁলোকৰ পয়গম্বৰসকলক মিছলীয়া ৰূপে ব্যৱহাৰ কৰা নাছিল, সেই কাৰণে মোৰ শাস্তি তেওঁলোকৰ ওপৰত অপৰিহাৰ্য্য হৈছিল।

إِنْ كُنَّ إِلَّا كَذَّبَ الرَّسُلَ فَحَقَّ
عِقَابُ ۝

১৬) আৰু সম্প্ৰতি এওঁলোকে অপেক্ষা কৰিছে মাত্ৰ এটা বিস্ফোৰণলৈ আৰু এই বিস্ফোৰণৰ আগমনত কোনো বিলম্ব হ'বলৈ দিয়া নহ'ব।

وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
مَّا هَا مِنْ فَوَاقٍ ۝

১৭) তেওঁলোকে কয়, হে আমাৰ প্ৰভু, আমালৈ আমাৰ শাস্তিৰ অংশ কিয়ামতৰ দিনৰ আগতেই শীঘ্ৰে আহিবলৈ দিয়া।

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْنَا قَبْلَ يَوْمِ
الْحِسَابِ ۝

১৮) তেওঁলোকে কোৱা কথা, ধৈৰ্য্যৰে সহ্য কৰা আৰু আমাৰ ভৃত্য, শক্তিশালী মানৱ, দাউদক স্মৰণ কৰাইক, নিশ্চয়েই, তেওঁ সদায় আল্লাহৰ প্ৰতি মন দিছিল।

إصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا
دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝

১৯) আমি পৰ্বতশাৰীক তেওঁৰ বশবৰ্ত্তী কৰি দিছিলোঁ সেই বিলাকে তেওঁৰ সৈতে নিশাৰ আৰম্ভণিত আৰু পুৰাৰ দোকমোকালিত আল্লাহৰ প্ৰশংসা গাইছিল।

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحُنَ بِالْعَشِيِّ
وَالْإشْرَاقِ ۝

২০) আৰু আমি চৰাই বিলাকক সমবেত কৰি তেওঁৰ বশবৰ্ত্তী কৰি দিছিলোঁ; সিহঁত সদায় তেওঁৰ প্ৰতি আসক্ত আছিল।

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ۝

২১) আৰু আমি তেওঁৰ ৰাজ্যক শক্তি সম্পন্ন কৰিছিলোঁ আৰু তেওঁক দিছিলোঁ চৰম সিদ্ধান্তসূচক বাকশক্তি।

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَهُ الْحِكْمَةَ
وَفَصَّلَ الْخِطَابِ ۝

২২) আৰু বিবাদী সকলৰ খবৰ তোমাৰ কাণ পাইছেগৈ নে, যেতিয়া সিহঁতে তেওঁৰ নিজস্ব বাসস্থানৰ বেৰাৰ ওপৰেদি বগাই গৈছিল ?

وَهَلْ أَتَتْكَ نَبُؤُا الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿٢٢﴾

২৩) যেতিয়া সিহঁতে গৈ দাউদৰ সন্মুখত ওলালগৈ আৰু তেওঁ সিহঁতলৈ ভয় কৰিছিল, সিহঁতে কলে, ভয় নকৰিবা, আমি দুজন বিবাদী; আমাৰ এজনে সিজনৰ বিৰুদ্ধে অন্যায় কৰিছে; গতিকে ন্যায়ৰ সৈতে আমাৰ ভিতৰত বিচাৰ কৰা, আৰু পোন পথৰ পৰা আঁতৰি নেযাবা আৰু আমাক সৎ পথলৈ বাট দেখুৱাই লৈ যোৱা।

إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٣﴾

২৪) এতিয়া এই মোৰ ভাইজনৰ নিৰানব্বৈ জনী মাহীকী ভেড়া আছে আৰু মোৰ মাথোন এজনীহে আছে; তথাপিও তেওঁ কয়, এইজনী মোক দিয়া, আৰু তেওঁ মোক কথাবে জয় কৰিলে।

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةً وَاحِدَةً فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٤﴾

২৫) দাউদে কলে, নিশ্চয়েই তেওঁ তোমাৰ একেজনী ভেড়া লৈ নিজৰ ভেড়া কেইজনীৰ লগত যোগ দিবলৈ বিচৰাটো তোমাৰ প্ৰতি অন্যায় কৰা হৈছে; আৰু অৱশ্যেই বহুতো যৌথ কাৰবাৰৰ অংশীদাৰে ইজনে সিজনৰ অন্যায় কৰে, মাত্ৰ সেই সকলৰ বাহিৰে যি আল্লাহক বিশ্বাস ৰাখে আৰু সৎ কামত লিপ্ত থাকে; আৰু তেনেকুৱাৰ সংখ্যা বৰ কম; আৰু দাউদে ভাৱিছিল আমি তেওঁক পৰীক্ষা কৰিছিলোঁ; সেই কাৰণে তেওঁৰ প্ৰভুৰ ওচৰত ক্ষমা ভিক্ষা কৰিছিল আৰু তেওঁৰ উপাসনাত সাষ্টাঙ্গে পৰি আছিল।

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجَتِكَ إِلَى تِعَاجِهِ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لِيَبْغَىٰ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ ۗ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَتُهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٥﴾

السورة ١٠

(বিজাদা)

২৬) গতিকে আমি তেওঁক তেওঁৰ দোষ মার্জনা কৰিলোঁ; বাস্তৱতে তেওঁ আমাৰ সান্নিধ্যত এক স্থান পাইছিল যিটো হৈছে এক উৎকৃষ্ট আবাস।

২৭) তেতিয়া তেওঁক আমি কলোঁ, হে দাউদ, আমি তোমাক পৃথিৱীত এজন আমাৰ প্ৰতিনিধি ৰূপে স্থাপন কৰিছোঁ; গতিকে মানুহৰ মাজত ন্যায় বিচাৰ কৰা, আৰু বৃথা অভিলাষৰ অনুসৰণ নকৰিবা জানোছা, ই তোমাক আল্লাহৰ পথৰ পৰা আঁতৰাই লৈ যায়; নিশ্চয়েই সেই সকলে যি আল্লাহৰ পথৰ পৰা আঁতৰি যায়, এক কঠোৰ শাস্তি পাব, কিয়নো তেওঁলোকে কিয়ামতৰ দিনৰ কথা পাহৰি গৈছিল।

২৮) আৰু আমি আকাশসমূহ আৰু পৃথিৱীখন আৰু দুয়োৰে মাজত থকা সকলো বস্তু বৃথায়ে গঢ়া নাই; সেইটো মত হৈছে সেই সকলৰ, যি সকলে অবিশ্বাস কৰে, গতিকে অবিশ্বাসী সকললৈ আহিব অভিশাপ, অগ্নিৰ দ্বাৰা দিয়া শাস্তিয়ে তেওঁলোকক আগুৰি ধৰাৰ ফলত।

২৯) আমি, যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সৎকাম কৰে তেওঁলোকক পৃথিৱীত ভ্ৰষ্টাচাৰত লিপ্ত থকা সকলৰ দৰে একে ধৰণৰ ব্যৱহাৰ কৰিমনে? আমি সৎকৰ্মী জনক পাপী জনৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰিমনে?

৩০) এই খন হৈছে এখন গ্ৰন্থ যাক আমি তোমালৈ অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ, বহু উৎকৰ্ষতাৰে ভৰপূৰ, যাতে ইয়াৰ শ্লোক সমূহৰ ওপৰত তেওঁলোকে অনুসৰণ কৰিব পাৰে।

فَعَفَرْنَا لَهُ ذُلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ
وَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿٢٦﴾

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ
فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ
الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۗ إِنَّ
الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
بَاطِلًا ۗ ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ فَوَيْلٌ
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٨﴾

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ ۗ أَمْ نَجْعَلُ
الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٩﴾

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا
آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٣٠﴾

৩১) আৰু আমি দাউদৰ ওপৰত দান কৰিছিলোঁ চূলেইমানক যি আছিল আমাৰ এজন উৎকৃষ্ট ভৃত্য; তেওঁ সদায় আমাৰ মুখাপেক্ষী আছিল।

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ ۗ نِعْمَ الْعَبْدُ ۗ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝۳۱

৩২) আৰু তেতিয়া তেওঁৰ সন্মুখলৈ সন্ধ্যাকালত অতি উৎকৃষ্ট জাতৰ বেগী ঘোঁৰাবোৰ অনা হ'ল।

إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصُّفُنَاتُ الْجِيَادِ ۝۳۲

৩৩) তেওঁ কলে, নিশ্চয় মই ভাল বস্ত্ৰৰ ভোগৰ প্ৰতি অনুৰক্ত, কাৰণ সেইবিলাকে মোক মোৰ প্ৰভুৰ বিষয়ে সোৰঁৰায়; আৰু যেতিয়া সেই বিলাক পৰ্দাৰ আৰত লুকুৰাই থোৱা হৈছিল।

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي ۗ حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۝۳۳

৩৪) তেওঁ কলে, সেই বিলাকক মোৰ ওচৰলৈ ঘূৰাই আনা; তাৰ পাছত তেওঁ সিহঁতৰ ভৰি আৰু ডিঙিত হাত ফুৰাবলৈ ধৰিলে।

رُدُّوهَا عَلَيَّ ۗ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ۝۳۴

৩৫) নিশ্চয়েই আমি চূলেইমানক পৰীক্ষা কৰিছিলোঁ আৰু তেওঁৰ সিংহাসনত এক সামান্য ব্যক্তিক স্থাপন কৰিছিলোঁ; তেতিয়া তেওঁ আল্লাহৰ ওচৰ চাপিল, তেওঁৰ কৃপা ভিক্ষা কৰি।

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ۝۳۵

৩৬) তেওঁ কলে, হে মোৰ প্ৰভু, মোক ক্ষমা দান কৰা আৰু মোক এনে এখন ৰাজ্য দান কৰা যাক মোৰ অবিহনে বেলেগে পাব নোৱাৰে, নিশ্চয়ে তুমি মহান দানী।

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَّا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي ۗ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝۳۶

৩৭) সেই কাৰণে আমি বতাহক তেওঁৰ বশবত্তী কৰি দিলোঁ, যি তেওঁ যতে নাথাকক তেওঁৰ আদেশত মৃদু গতিৰে বৈছিল।

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ۝۳۷

৩৮) আৰু তেওঁৰ বশবৰ্তী কৰি দিছিলোঁ দৈত্যবোৰক, নানা বিশ্বৰ স্থাপত্য বিদ্যাবিদ আৰু নিৰ্মাণকাৰী, আৰু নিমজ্জিত হৈ কাম কৰা মানুহক।

وَالشَّيْطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَعَوَّاصٍ ۝٣٨

৩৯) আৰু কিছুমান ভৰিত শিকলি লগোৱা মানুহক।

وَأَخْرَيْنَ مَقْرَنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝٣٩

৪০) এই হ'ল আমাৰ দান গতিকে মুক্তহস্তে দিয়া অথবা জব্দ কৰা হিচাপ নকৰাকৈ।

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝٤٠

৪১) আৰু নিশ্চয়েই তেওঁৰ স্থান আছিল আমাৰ সান্নিধ্যত আৰু ইএটা উৎকৃষ্ট আবাস।

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ۝٤١

৪২) আৰু স্মৰণ কৰা আমাৰ ভৃত্য আয়ুবক, যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ প্ৰভুলৈ অনুনয় কৰিছিল; চয়তানে মোক দৈহিক আৰু মানসিক কষ্ট ভোগাইছে।

وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ۝٤٢
وَإِذْ كُرِعْنَا لِلْأَيْتِ ঢ়৪২

৪৩) আমি তেওঁক আদেশ দিলোঁ, তোমাৰ আৰোহনৰ জন্তুক তোমাৰ ভৰিৰে উচটাই ক্ষিপ্ৰ গতিৰে আঁতৰি যোৱা; সৌ ওচৰতে ধোৱা-পখলা কৰা আৰু পি-খোৱা শীতল পানী আছে।

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ ۝٤٣
هَذَا مَغْتَسِلٌ بَارِدٌ ۝٤٣
وَشَرَابٌ ۝٤٣

৪৪) আৰু আমি তেওঁক দান কৰিছিলোঁ তেওঁৰ পৰিয়াল আৰু একে সংখ্যক আন ব্যক্তি আমাৰ কৃপা ৰূপে, আৰু জ্ঞানসম্পন্ন সকলৰ প্ৰতি স্মাৰক হিচাপে।

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ ۝٤٤
رَحْمَةً مِّنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۝٤٤

৪৫) আৰু আমি তেওঁক আদেশ দিলোঁ, তোমাৰ হাতত কেই ডালমান শুকান ঠাল (খেজুৰৰ) সংগ্ৰহ কৰি লৈ যোৱা আৰু তাৰে কোবোৱা (তোমাৰ ঘোঁৰা বেগেৰে দৌৰোৱা)

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِعْفًا فَاصْرِبْ بِهِ وَلَا

আৰু অসত্যৰ ফালে অনুৰাগ নেদেখুৱাবা; বাস্তৱতে আমি তেওঁক একনিষ্ঠ পাইছিলোঁ। তেওঁ আছিল এক উৎকৃষ্ট ভৃত্য; নিশ্চয়েই তেওঁ সঘনাই আল্লাহৰ মুখাপেক্ষী হৈছিল।

৪৬) আৰু স্মৰণ কৰা আমাৰ ভৃত্য ইব্ৰাহিম আৰু ইছহাক আৰু ইয়াকুবক; তেওঁলোক দূৰদৰ্শী আৰু শক্তিসম্পন্ন মানৱ।

৪৭) আমি তেওঁলোকক এটা বিশেষ উদ্দেশ্যেৰে বাছি লৈছিলোঁ; মানুহক পৰকালৰ আবাসৰ বিষয়ে সোঁৱৰাবলৈ।

৪৮) আৰু প্ৰকৃততে আমাৰ চকুত তেওঁলোক আছিল সৰ্বোৎকৃষ্ট আৰু উত্তম।

৪৯) আৰু স্মৰণ কৰা ইছমাইল, আলইয়াছাআ আৰু জুলকিফলক, তেওঁলোক সকলোৰেই সৰ্বোৎকৃষ্ট আছিল।

৫০) এইটো হ'ল এটা সতৰ্ক বাণী; আৰু সৎ পথগামী সকলে নিশ্চয়েই, এক উৎকৃষ্ট বাসস্থান লাভ কৰিব।

৫১) চিৰকলীয়া উদ্যানসমূহ, যাৰ দুৱাৰ তেওঁলোকলৈ খুলি দিয়া হ'ব।

৫২) আৰু তাত দলিছাৰ ওপৰত বিশ্রাম কৰি তেওঁলোকে ইচ্ছামতে অপৰ্য্যাপ্ত ফল-মূল আৰু পানীয়ো বিচাৰিব পাৰিব।

৫৩) আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে থাকিব অতিশয় নিজু প্ৰকৃতিৰ পৰিত্ৰ নাৰী সমবয়সীয়া লগৰীয়া স্বৰূপে।

تَحَنُّتٌ ۙ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا ۙ نِعْمَ الْعَبْدُ ۙ
إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٦﴾

وَأَذْكُرُ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ ۙ وَأِسْحٰقَ ۙ
وَيَعْقُوبَ ۙ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿٤٧﴾

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿٤٨﴾

وَأَنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ
الْأَخْيَارِ ﴿٤٩﴾

وَأَذْكُرُ إِسْمَاعِيلَ ۙ وَالْيَسَعَ ۙ وَذَا الْكِفْلِ ۙ
وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ ﴿٥٠﴾

هَذَا ذِكْرٌ ۙ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿٥١﴾

جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَّفْتَحَةٌ لَّهُمْ ۙ الْأَبْوَابُ ﴿٥٢﴾

مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ
كَثِيرَةٍ ۙ وَشَرَابٍ ﴿٥٣﴾

وَعِنْدَهُمْ قُصْرَاتٌ ۙ الظَّرْفِ ۙ أَتْرَابٍ ﴿٥٤﴾

৫৪) এয়ে হ'ল আমি তোমালোকক কিয়ামতৰ দিনৰ বাবে দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতি।

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ٥٤

৫৫) প্ৰকৃততে, এয়ে হ'ল আমি দিয়া অফুৰন্ত সংস্থান।

إِنَّ هَذَا لِرِزْقِنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ٥٥

৫৬) এইটো হ'ল বিশ্বাসীসকলৰ কাৰণে, কিন্তু বিদ্রোহীসকলৰ কাৰণে প্ৰত্যাগমনৰ স্থান হ'ব অতিশয় কষ্টৰ।

هَذَا وَإِنَّ لِلظَّالِمِينَ لَشَرَّ مَا بَلَ ٥٦

৫৭) দোজখ য'ত তেওঁলোক অগ্নিত দগ্ধ হ'ব; কি যে কুৎচিত বিশামৰ স্থান।

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ ٥٧

৫৮) এয়ে হ'ব তেওঁলোকৰ প্ৰাপ্য, গতিকে তেওঁলোকক এই বিলাকৰ সোৱাদ ল'বলৈ দিয়া এক উত্তম জুলীয়া দ্ৰব্য আৰু অতি চোঁচা দুষিত পানী।

هَذَا أَفْلَيْدٌ وَقُوَّةٌ حَمِيمٌ وَعَسَاقٌ ٥٨

৫৯) আৰু একে ধৰণৰ আন বিভিন্ন বস্তু।

وَأَخْرُ مِنْ شَكْلَةٍ أَرْوَاحٌ ٥٩

৬০) অবিশ্বাসী গুৰি ধৰোঁতা সকলক কোৱা হ'ব; এইটো হৈছে তোমালোকৰ সৈতে একেলগে হামখুৰি খাই আগ বঢ়া সৈন্যৰ দল; তেওঁলোকৰ কোনো সাদৰ সন্তাষণ নহ'ব; তেওঁলোক অগ্নিত দগ্ধ হ'ব।

هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا ٦٠

بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ٦٠

৬১) অনুসৰণকাৰীসকলে ক'ব, নহয়, তোমালোকহে; তোমালোকৰ কাৰণেও কোনো সাদৰ সন্তাষণ নাই; তোমালোকেই হে আমাক ভুল বাট দেখুৱাই আমাৰ কাৰণে এই দুৰৱস্থা প্ৰস্তুত কৰিছিল; ই কি যে এক কুৎচিত বিশামৰ স্থান।

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَأَمْرَجِبًا بِكُمْ أَنْتُمْ ٦١

قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ ٦١

৬২) তেওঁলোকে এইটোও ক'ব, আমাৰ প্ৰভু, যিয়েই আমাৰ দুৰৱস্থা প্ৰস্তুত কৰিছিল তেওঁলোকক অগ্নিৰ দ্বাৰা হোৱা শাস্তি বহু গুণে বঢ়াই দিয়া

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ٦٢

ضِعْفًا فِي النَّارِ ٦٢

৬৩) আৰু দোজখৰ বাসিন্দাসকলে ক'ব, আমাৰ নো কি হৈছে, আমি দেখোন যি সকলক অসৎ বুলি গণ্য কৰিছিলোঁ সেই সকলক ইয়াত দেখিবলৈ নাপাওঁ।

وَقَالُوا مَا لَنَا لَنَزِينَا رَجَا لَّا كُنَّا
نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ ١٦

৬৪) তাৰ কাৰণ এয়ে নেকি যে, আমি তেওঁলোকক অন্যায় ভাৱে হাঁহিয়াতৰ পাত্ৰ বুলি ধৰিছিলোঁ নে আমাৰ চকু ৰেহে তেওঁলোকক বিচাৰি পোৱা নাই ?

أَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ
الْأَبْصَارُ ١٧

৬৫) নিশ্চয়েই এইটো হ'ল সত্য অগ্নিৰ বাসিন্দা সকলৰ সমূহীয়া বাক-বিতণ্ডা।

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُّمُ أَهْلِ النَّارِ ١٨

৬৬) কোৱা, মই এজন সতৰ্ক কৰোঁতা মাথোন; আৰু আল্লাহৰ বাহিৰে কোনো উপাস্য নাই, একেইজনা সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ আল্লাহ।

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنِّي إِلَّا اللَّهُ
الْوَّاحِدُ الْقَهَّارُ ١٩

৬৭) আকাশ আৰু পৃথিৱী আৰু দুয়োৰে মাজত থকা সকলো বস্তুৰ অধিকাৰী, মহা শক্তিশালী, মহা ক্ষমাশীল আল্লাহ।

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ٢٠

৬৮) কোৱা, ই এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ সংবাদ।

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ٢١

৬৯) যাৰ পৰা তোমালোক আঁতৰি গৈছা।

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ٢٢

৭০) সেই সৰ্বোচ্চ সন্মানিত সমাবেশ য'ত এই বিষয়ে তেওঁলোকে আলোচনা কৰিছিল; সেই সমাবেশৰ বিষয়ে মই অৱগত নাছিলোঁ।

مَا كَانَ لِي مِنِّ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ
إِذْ يَخْتَصِمُونَ ٢٣

৭১) কিন্তু এইটো মই জানো যে মোক মোৰ প্ৰভুৱে এজন সাধাৰণ সতৰ্ককাৰীৰূপে নিযুক্ত কৰি বাণী পঠিয়াইছে।

إِنِّي أُوحَىٰ إِلَىٰ آلِيَ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ٢٤

৭২) সেই সময়টো সোৱঁৰা যেতিয়া তোমাৰ প্ৰভুৱে ফিৰিস্তাসকলক কৈছিল, মই আলতীয়া মাটিৰ পৰা মানুহ সাজিবলৈ প্ৰস্তুত হৈছোঁ।

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّىْ خَالِقٌ بَشَرًا
مِّنْ طِيْنٍ ﴿٧٢﴾

৭৩) আৰু যেতিয়া মই তেওঁক নিখুঁত ভাৱে ৰূপ দি উঠিম আৰু মোৰ অনুপ্ৰেৰণাৰে সজীৱ কৰি তুলিম, তোমালোকে তেওঁৰ প্ৰতি আনুগত্য দেখুৱাই সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰিবা।

فَاِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِىْ
فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِيْنَ ﴿٧٣﴾

৭৪) গতিকে ফিৰিস্তাসকলে সেইমতে আনুগত্য দেখুৱালে, সকলোৱে একেলগে।

فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اٰجْمَعُوْنَ ﴿٧٤﴾

৭৫) কিন্তু ইবলিছে নকৰিলে; তেওঁ অহঙ্কাৰ কৰিলে, আৰু অবিশ্বাসী সকলৰ ভিতৰৰ এজন আছিল।

اِلَّا اِبْلِيسَ ۙ اِسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ
الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٥﴾

৭৬) আল্লাই কলে, হে ইবলিছ, মোৰ দুহাতেৰে সৃষ্টি কৰা বস্তুটোলৈ আনুগত্য দেখুৱাৰ পথত তোমাক কিহে বাধা দিলে? তাৰ কাৰণ এয়ে নেকি যে তুমি অতি অভিমানী নে তুমি নিজকে মোৰ আদেশ মনাৰ ওপৰত বুলি ভাবা?

قَالَ يَا اِبْلِيسَ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا
خَلَقْتُ بِیَدِیْ ۙ اَسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ
الْعٰلِيْنَ ﴿٧٦﴾

৭৭) তেওঁ কলে, মই তেওঁতকৈ উত্তম; তুমি মোক অগ্নিৰ পৰা সৃষ্টি কৰিছা আৰু তেওঁক সৃষ্টি কৰিছা আলতীয়া মাটিৰ দ্বাৰা।

قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ۙ خَلَقْتَنِیْ مِنْ نَّارٍ
وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِيْنٍ ﴿٧٧﴾

৭৮) আল্লাই কলে, তেনেহলে ইয়াৰ পৰা ওলাই যোৱা, কিয়নো নিশ্চয়েই তোমাক বহিষ্কাৰ কৰা হ'ল।

قَالَ فَاخْرِجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رٰجِيْمٌ ﴿٧٨﴾

৭৯) আৰু নিশ্চয় তোমাৰ ওপৰত কিয়ামতৰ দিনলৈকে মোৰ অভিশাপ থাকিব।

وَ اِنَّ عَلَیْكَ لَعْنَتِیْ اِلٰى یَوْمِ الدِّیْنِ ﴿٧٩﴾

৮০) তেওঁ কলে, হে মোৰ প্ৰভু, তেনেহলে মোক তেওঁলোকক পুনৰ উঠাই অনা দিনলৈকে বিৰতি দিয়া।

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ
يُبْعَثُونَ ﴿٨٠﴾

৮১) আল্লাই কলে, নিশ্চয় তুমি সকাহ পোৱা সকলৰ ভিতৰৰ এজন।

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨١﴾

৮২) নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ দিনটো আহি নোপোৱালৈকে।

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨٢﴾

৮৩) তেওঁ কলে, তেনেহলে মই অস্বীকাৰ কৰিলোঁ, মই তেওঁলোক সকলোকে নিশ্চয় আওবাটে লৈ যাম।

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٣﴾

৮৪) কেৱল তোমাৰ বাছি লোৱা ভৃত্যৰ বাহিৰে।

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿٨٤﴾

৮৫) আল্লাই কলে, সত্য আছে, আৰু সত্য কথাহে মাথোন মই কওঁ।

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقْوَلُ ﴿٨٥﴾

৮৬) মই নিশ্চয় তোমাৰ আৰু তোমাৰ অনুগামী সকলৰ দ্বাৰা একেলগে দোজখ পূৰ্ণ কৰিম।

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَتَّبَعُ
مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٦﴾

৮৭) কোৱা, মই তোমালোকৰ পৰা এই বাবে কোনো পুৰস্কাৰ বিচৰা নাই, আনহাতে মই সেই সকলৰ ভিতৰৰো এজন নহয় যি ভাও ধৰি ভাল পায়।

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا
مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٧﴾

৮৮) কোৱা-আনখন সকলো জাতিৰ কাৰণে এক সতৰ্ক বাণীৰ বাহিৰে একো নহয়।

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾

৮৯) আৰু তোমালোকে নিশ্চয় ইয়াৰ সত্যতাৰ প্ৰমাণ কিছু সময়ৰ বিলম্বতে পাবা।

وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٩﴾

سُورَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سِتُّ وَ سَبْعُونَ آيَةً وَ ثَمَانِيَةٌ رُكُوعَاتٍ

চুৰা-৩৯ AZ-ZUMAR আয-যুমৰ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) এই গ্ৰন্থৰ অৱতীৰ্ণ সৰ্বশক্তিমান
সৰ্বজ্ঞানী আল্লাহৰ পৰা হৈছে ।

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ

الْحَكِيمِ ②

৩) নিশ্চয় আমি যি মাত্ৰ তোমালৈ
অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ এই গ্ৰন্থ য'ত
আছে সম্পূৰ্ণ সত্য, গতিকে
আন্তৰিকতাৰে বিশ্বাস কৰি
আল্লাহৰ উপাসনা কৰা ।

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاْعْبُدِ

اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ③

৪) সাৱধান: আল্লাহে মাত্ৰ আন্তৰিক
বিশ্বাসহে ভাল পায়; আৰু যিসকলে
সেই জনাৰ বাহিৰে আনক
ৰক্ষাকাৰী ৰূপে লয়, কয়, আমি
তেওঁলোকক সেৱা কৰো মাত্ৰ
তেওঁলোকে আমাক আল্লাহৰ
সান্নিধ্যলৈ আনিব বুলি; নিশ্চয়
আল্লাই তেওঁলোকৰ মাজত বিচাৰ
কৰিব তেওঁলোকৰ বাদানুবাদৰ
বিষয়ে । নিশ্চয় আল্লাহ সেই জনক
বাট নেদেখুৱায় যি এজন অকৃতজ্ঞ
মিছলীয়া ।

إِلَّا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ④ وَالَّذِينَ

اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ

إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى ⑤ إِنَّ اللَّهَ

يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ⑥

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ ⑦

৫) আল্লাই যদি তেওঁৰ নিজৰ প্ৰতি
এজন পুত্ৰ লবলৈ ইচ্ছা কৰিলে-
হেঁতেন, তেওঁৰ সৃষ্টিৰ পৰা যাকে
ইচ্ছা বাছি ল'ব পাৰিলেহেঁতেন;
সেই জনা মহা পৱিত্ৰ; তেওঁৰেই
আল্লাহ, এক আল্লাহ সৰোৎকৃষ্ট ।

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَى

مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ لَسُبْحَنَهُ ⑧ هُوَ اللَّهُ

الْوَّاحِدُ الْقَهَّارُ ⑨

৬) তেওঁ আকাশসমূহ আৰু পৃথিৱীখন সাজিছিল জ্ঞানৰ প্ৰয়োজন অনুযায়ী; তেওঁ নিশাক দিনটোৰে আবৰিবলৈ দিয়ে, আৰু তেওঁ দিনক ৰাতিটোৰে আবৰিবলৈ দিয়ে; আৰু তেওঁ সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰক কাৰ্য্যত নিয়োগ কৰিছে; প্ৰত্যেক-টোৰে নিৰ্ধাৰিত সময়লৈকে নিজৰ নিজৰ গতি পথত আৱৰ্তন কৰে; মনত ৰাখিবা সেইজনাই হৈছে তেওঁ যি মহা শক্তিশালী, মহা ক্ষমাকাৰী।

৭) তেওঁ তোমালোকক সৃষ্টি কৰিছিল এটা জীৱৰ পৰা; আৰু তাৰ পৰা সাজিলে ইয়াৰ সহচৰ; আৰু তেওঁ তোমালোকৰ কাৰণে পঠিয়ালে আঠমোৰ পোহনীয়া জন্তু; তেওঁ তোমালোকক মাতৃ গৰ্ভত সৃষ্টি কৰে এটা সৃষ্টি স্তৰৰ পৰা আন এটা স্তৰলৈ, তিনিটা আন্ধাৰ স্তৰৰ মাজেদি; ৰাজ্যখন তেওঁৰেই; এইজনাই হৈছে আল্লাহ তোমা-লোকৰ প্ৰভু; তেনেহলে তোমা-লোকক নো কোন পিনে ঘূৰাই নিছে?

৮) তোমালোকে যদি অকৃতজ্ঞতা হোৱা, নিশ্চয় আল্লাহ স্বাৱলম্বী, তোমালোকৰ পৰা স্বাধীন; আৰু তেওঁ তেওঁৰ ভৃত্যৰ অকৃতজ্ঞতা মঞ্জুৰ নকৰে; কিন্তু তোমালোকে যদি কৃতজ্ঞ হোৱা, তেওঁ তোমালোকক ভাল পায়; আৰু কোনেও অন্য কাৰোবাৰ বোজা বহন নকৰে; তাৰ পাছত তোমালোকৰ প্ৰভুলৈকে তোমালোকৰ প্ৰত্যাগমন হ'ব; আৰু তেওঁ তোমালোকক জনাব তোমালোক কি কাৰ্য্য-কলাপত লিপ্ত আছিল। নিশ্চয় অন্তৰত লুকায়িত সকলো কথা তেওঁ বৰ ভালদৰে জানে।

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يَكْوَرُ
أَيَّلَ عَلَى النَّهَارِ وَيَكْوَرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ
الْغَفَّارُ ①

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَانزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمِينَةَ
أَزْوَاجٍ ۗ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ۗ
ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ ۗ فَآلَىٰ تُصْرَفُونَ ②

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا
يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ ۗ وَإِنْ تَشْكُرُوا
يَرْضَاهُ لَكُمْ ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَىٰ ۗ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ
بِدَاتِ الصُّدُورِ ③

৯) আৰু যেতিয়া মানৱৰ ওপৰত এক বিপদ আহি পৰে, তেওঁ অনুতপ্ত হৈ তেওঁৰ প্ৰভুৰ ওচৰত দোৱা কৰে; তাৰ পাছত সেইজনাই যেতিয়া তেওঁৰ নিজৰ অনুগ্ৰহ সেই অনুতপ্ত মানৱক দান কৰে, তেতিয়া মানৱে আগতে কি কাৰণে নো প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল সেয়া পাহৰি যায়, আৰু আল্লাহৰ সমকক্ষ সৃষ্টি কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে, মানুহক আল্লাহৰ পথৰ পৰা ওচাই আওবাটে লৈ যোৱাৰ উদ্দেশ্যে; কোৱা, তোমালোকৰ অবিশ্বাসৰ পৰা কিছু লাভ ভোগ কৰাহঁক; অন্তত তোমালোক নিশ্চয় অগ্নিৰ বাসিন্দা হবাহঁক।

১০) সেইজন যি মাজনিশা অতি আন্তৰিকতাৰে থিয় দি, সাষ্টাঙ্গে পৰি, আল্লাহৰ উপাসনা কৰে আৰু পৰকালৰ জীৱনৰ বিষয়ে আশঙ্কা কৰে, আৰু আল্লাহৰ কৃপা লভিবলৈ আশা কৰে, অবাধ্যজনৰ সৈতে একে হ'ব পাৰেনে? কোৱা, যিসকল জ্ঞানপ্ৰাপ্ত, তেওঁলোক অজ্ঞানৰ সৈতে একে হ'ব পাৰেনে? প্ৰকৃততে মাত্ৰ বোধ শক্তি সম্পন্ন সকলেহে মনোযোগ দিব পাৰিব।

১১) কোৱা, হে আল্লাহৰ বিশ্বাসী ভৃত্যসকল তোমালোকৰ প্ৰভুক ভয় কৰা; যিসকলে এই জীৱনত সংকাম কৰে তেওঁলোকৰ মঙ্গল হয়, আৰু আল্লাহৰ পৃথিৱীখন আহল-বহল; প্ৰকৃততে একনিষ্ঠসকল অপৰিমিত ভাৱে পুৰস্কৃত হ'ব।

১২) কোৱা, বাস্তৱতে আন্তৰিক বিশ্বাসেৰে উপাসনা কৰিবলৈ মই আদেশ পাইছোঁ,

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا
إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نِسِيَ مَا كَانَ
يَدْعُوًا إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا
يُضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ ۗ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ
قَلِيلًا ۗ إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۝

أَمِنْ هُوَ قَانِتٌ أَنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا
يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَ يُرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ ۗ
قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ ۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو
الْأَبْصَارِ ۝

قُلْ لِعِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ ۗ إِنَّمَا يُوَفَّى
الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا
لَهُ الدِّينَ ۝

১৩) আৰু মোক এই আদেশ দিয়া হৈছে যে আত্মসমৰ্পনকাৰীৰ মাজত মইয়ে প্ৰথম হওঁ।

وَأْمُرْتُ لِأَنَّ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٣﴾

১৪) কোৱা, বাস্তৱতে মই যদি মোৰ প্ৰভুক অমান্য কৰো, মই এক কঠোৰ দিনৰ শাস্তিক ভয় কৰিব লাগিব।

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٤﴾

১৫) কোৱা, মই আল্লাহকহে কেৱল উপাসনা কৰো, তেওঁৰ প্ৰতি পৰম আন্তৰিক বাধ্যতাৰ সৈতে।

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٥﴾

১৬) তোমালোকৰ ক্ষেত্ৰত তোমালোকে আল্লাহৰ বাহিৰে যাকে ইচ্ছা হয় উপাসনা কৰা। কোৱা, নিশ্চয় প্ৰকৃত পৰাজয় হয় সেই সকলেই যিয়ে কিয়ামতৰ দিনা তেওঁলোকৰ নিজৰ আত্মাক আৰু পৰিয়াল বৰ্গক ধ্বংস কৰে; সতৰ্ক হোৱা, সেইটো নিশ্চয়, সম্পূৰ্ণ অনিষ্ট।

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۗ قُلْ إِنَّ الْخَيْرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

১৭) তেওঁলোকে মূৰৰ ওপৰত পাব অগ্নিৰ আবৰণ আৰু ভৰিৰ তলতো পাব একে ধৰণৰ আবৰণ; এই অবস্থাৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈহে আল্লাই তেওঁৰ ভৃত্যসকলক সতৰ্ক কৰে। হে মোৰ ভৃত্যসকল, গতিকে কেৱল মোক তোমালোকে ভয় কৰাহঁক।

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۗ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ ۗ لِيَعْبَادُوا فَاتَّقُونِ ﴿١٧﴾

১৮) আৰু যিসকলে মিছা উপাসনা বৰ্জন কৰে আৰু আল্লাহৰ ফাললৈ মুখ কৰে তেওঁলোকৰ কাৰণে আছে সু-সংবাদ; গতিকে মোৰ ভৃত্য সকলক সু-সংবাদ দিয়াহঁক।

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ ۗ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٨﴾

১৯) যিসকলে আমাৰ বক্তব্যলৈ কৰ্ণপাত কৰে আৰু তাৰ উত্তম অংশবোৰ অনুসৰণ কৰে, তেওঁলোককহে আল্লাহ পথ-প্ৰদৰ্শন

الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ

কৰিছে, আৰু তেওঁলোকহে
প্ৰকৃততে বোধ শক্তি সম্পন্ন।

২০) তেনেহলে সেইজনক, যাৰ
ওপৰত শাস্তিৰ দণ্ড বিহা প্ৰয়োজন
হৈ পৰিছে, বচাব পাৰিনে? তুমি
অগ্নিত দগ্ধ হোৱা জনক ত্ৰাণ কৰিব
পাৰিবা নে?

২১) কিন্তু যিসকলে তেওঁলোকৰ
প্ৰভুক ভয় কৰে তেওঁলোকৰ কাৰণে
আছে ওখ অট্টালিকাৰ ওপৰত সজা
আৰু ওখ অট্টালিকা, যাৰ তলেদি বৈ
যায় পানীৰ নিজৰা। আল্লাই তেওঁৰ
প্ৰতিশ্ৰুতি ভঙ্গ নকৰে।

২২) তুমি দেখা নাই নে যে আল্লাই
আকাশৰ পৰা পানী পঠিয়ায় দিয়ে
আৰু সেই পানী নিজৰা ৰূপে
পৃথিৱীৰ গৰ্ভত ববলৈ দিয়ে আৰু
তাৰে সৈতে বিভিন্ন ৰঙৰ উদ্ভিদ
গজিবলৈ দিয়ে? তাৰ পাছত ই
শুকাই যায় আৰু তুমি ইয়াক
হালধীয়া ৰূপ লোৱা দেখিবলৈ
পোৱা; তাৰ পাছত সেইজনাই
ইয়াক ভাগি যোৱা খেৰত পৰিণত
কৰে। নিশ্চয় জ্ঞানৱন্ত লোকৰ বাবে
ইয়াত উপদেশ আছে।

২৩) তেনেহলে সেইজন যাৰ অন্তৰ
আল্লাই ইচ্ছাম গ্ৰহণৰ বাবে মুকলি
কৰি দিছে, যাতে সেইজনে তেওঁৰ
প্ৰভুৰ পৰা পথ-প্ৰদৰ্শন পাব পাৰে,
অবিশ্বাসৰ আন্ধাৰত খেপিয়াই ফুৰা
জনৰ দৰে হ'ব পাৰে নে? গতিকে
দুৰ্ভাগ্য হ'ল সেই সকলৰ, যাৰ অন্তৰ
ইমানেই কঠোৰ যে তেওঁলোক
স্পষ্ট ভ্ৰান্তিত আছে।

২৪) আল্লাই সৰ্বতোম অধ্যয়নৰ
বিষয়টো পঠিয়াই দিছে এখন গ্ৰন্থ
যাৰ শ্লোকবোৰ পৰস্পৰৰ

وَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْأُولَٰئِ ۝۱۹

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ ۖ أَفَأَنْتَ
تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ۝۲০

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ عُرفٌ مِّنْ
فَوْقَهَا عُرفٌ مَّبِينَةٌ ۖ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ وَعَدَّ اللَّهُ ۖ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ
الْمِيعَادَ ۝۲১

الْمُتَرَانَ اللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ
زُرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهَيِّجُ فَتْرَهُ
مُضْفَرًا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا ۖ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَذِكْرٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝۲২

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ
عَلَىٰ نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ ۖ فَوَيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ
قُلُوبِهِمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۖ أُولَٰئِكَ فِي
ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝۲৩

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا

সমৰ্থক আৰু বিভিন্ন আকাৰত পুনৰ উল্লেখ হৈছে। যিসকলে তেওঁলোকৰ প্ৰভুক ভয় কৰে, এই গ্ৰন্থৰ আবৃত্তিত তেওঁলোকৰ গাত শিহৰণ জাগে; তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ চৰ্ম আৰু অন্তৰ আল্লাহৰ স্মৰণৰ উদ্দেশ্যে কুমলি পৰে; এয়েই হ'ল পথ-প্ৰদৰ্শন; ইয়াৰে সৈতে তেওঁ বাট দেখুৱায় সেইজনক যাৰ ওপৰত তেওঁ সুপ্ৰসন্ন; আৰু সেইজন, যাক আল্লাহে আওবাট যোৱা বুলি নিৰ্ধাৰণ কৰিছে, তেওঁ কোনো পথ-প্ৰদৰ্শক নেপায়।

২৫) তেনেহলে সেইজন, যি কিয়ামতৰ দিনাৰ কঠোৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ নিজৰ মুখ-মণ্ডলৰ বাহিৰে অন্য কোনো ঢাল বিচাৰি নেপাব, সম্পূৰ্ণ নিৰাপদ জনৰ দৰে হ'ব পাৰে নে? আৰু দোষীসকলক এইদৰে কোৱা হ'ব, তোমালোকে যি অৰ্জিছিলো তাৰ বানচ লোৱা হ'ক।

২৬) সেই সকলে, যি তেওঁলোকৰ পূৰ্বতে আহিছিল, আমাৰ পয়গম্বৰ সকলক অগ্ৰাহ্য কৰিছিল, গতিকে তেওঁলোকৰ ওপৰত আমাৰ শাস্তি কোন ফালৰ পৰা আহিল তেওঁলোকে গম নেপালে।

২৭) সেইদৰে তেওঁলোকক আল্লাই এই জীৱনত অবমাননাৰ সোৱাদ লবলৈ দিছিল আৰু তেওঁলোকে যদিহে জানিলেহেঁতেন, পৰকালৰ শাস্তি, নিশ্চয় আৰু কঠোৰ হ'ব।

২৮) আৰু বাস্তৱতে, আমি এই কোৰ-আনাত মানৱ জাতিৰ উদ্দেশ্যে নানা ধৰণৰ উপমা

مَّثَانِي تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۗ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝٢٥

أَفَمَنْ يَتَّبِعِي بَوَّجِهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ۝٢٥

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۝٢٦

فَأَذَقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۗ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝٢٧

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ

সন্নিবেশ কৰিছোঁ যাতে তেওঁলোকে উপদেশ গ্ৰহণ কৰিব পাৰে।

كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٨﴾

২৯) আমি কোৰ-আন এক পৰিষ্কাৰ ভাষাত প্ৰকাশ কৰিছোঁ য'ত বিশুদ্ধতাৰ পৰা অলপো হেৰুৱেৰ হোৱা নাই, যাতে তেওঁলোক সৎপথৰলক্ষী হ'ব পাৰে।

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٩﴾

৩০) আল্লাই এটা উপমা আগ বঢ়াইছে, এজন মানুহ যাৰ গৰাকী কেইবাজনো নিজৰ ভিতৰত মত নিমিলা অংশীদাৰ, আৰু এজন মানুহ যাৰ ওপৰত একছত্ৰী অধিকাৰ এজনেৰেই। এই দুয়োজন অৱস্থাত সমতুল্য নে? সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী আল্লাহ; কিন্তু তেওঁলোকৰ বেছি ভাগেই নেজানে।

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَاءٌ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا ۚ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

৩১) নিশ্চয় তোমাৰ মৃত্যু হ'ব, আৰু নিশ্চয়েই তেওঁ লোকৰো মৃত্যু হ'ব।

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٢١﴾

৩২) তাৰ পাছত, কিয়ামতৰ দিনা তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত বাদানুবাদ কৰিবা।

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٢٢﴾

চৌবিশ পাৰা

৩৩) তেতিয়া হলে, যি জনে আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মিছা কথা কয় আৰু সত্য তেওঁলৈ আহোতে অগ্ৰাহ কৰে, তেওঁতকৈ আৰু বেছি অন্যায়কাৰী কোন হ'ব পাৰে? অবিশ্বাসীসকলৰ কাৰণে দোজখত এক আবাস নাই নে?

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ ۚ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٢٣﴾

৩৪) কিন্তু যি জনে সত্য আনিছে, আৰু যি জনে সত্যক সত্যায়ন কৰে

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۗ

এই সকলেই হৈছে সৎ পথারলস্বী।

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٤٤﴾

৩৫) তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ পৰা যিহকে বাসনা কৰে পাব; সেইটোৱে হৈছে ভাল কাম কৰাৰ পুৰস্কাৰ।

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٥﴾

৩৬) যাতে আল্লাহে তেওঁলোকৰ পৰা কৰি অহা কামৰ বেয়া পৰিণতিৰ কষ্ট মোচন কৰে, আৰু তেওঁলোকক পুৰস্কৃত কৰে তেওঁলোকৰ সবোত্তম কাৰ্য্য অনুযায়ী।

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٦﴾

৩৭) আল্লাহ তেওঁৰ ভৃত্যৰ কাৰণে যথেষ্ট নহয় নে? আৰু তথাপিও তেওঁলোকে আল্লাহৰ পৰিবৰ্ত্তে আন কিছুমানৰ দ্বাৰাই ভয় খুৱাব খোজে। আৰু সেইজন যাক আল্লাহে পাপত থাকিবলৈ দিছে – সেইজনৰ কাৰণে কোনো পথ-প্ৰদৰ্শক নাই।

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ۗ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۗ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٤٧﴾

৩৮) আৰু সেইজন যাক আল্লাহে পথ-প্ৰদৰ্শন কৰে তেওঁক কোনেও আওবাটে নিব নোৱাৰে। আল্লাহ মহাশক্তিশালী, শাস্তি আৰু পুৰস্কাৰৰ অধিকাৰী নহয় নে?

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٤٨﴾

৩৯) আৰু তুমি যদি তেওঁলোকক সোধা, আকাশসমূহ আৰু পৃথিৱীখন কোনে সৃজিলে? তেওঁলোকে, নিশ্চয়েই ক'ব, আল্লাহে। কোৱা, তোমালোকে কি ভাবা, আল্লাহে যদি মোৰ অনিষ্ট কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, যি সকলক তোমালোকে আল্লাহৰ পৰিবৰ্ত্তে মানা তেওঁলোকে সেই আল্লাহে কৰিব খোজা অনিষ্ট গুচাব পাৰিব নে? অথবা আল্লাহে যদি মোক তেওঁৰ কৃপা দেখুৱাব খোজে, তেওঁ-

وَلَيْسَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لِيَقُولَنَّ اللهُ قُلْ اَفَرءَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللهِ اِنْ اَرَادَنِيَ اللهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفٰتُ ضُرِّهِ اَوْ اَرَادَنِيْ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ ۗ قُلْ

লোকে আল্লাহৰ কৃপা ৰুদ্ধ কৰিব পাৰিব নে? কোৱা, আল্লাহ মোৰ কাৰণে যথেষ্ট। যি সকলে বিশ্বাস কৰে তেওঁলোকে আল্লাহকহে বিশ্বাস কৰে।

৪০) কোৱা, হে মোৰ সম্প্ৰদায়, যিমান ভাল দৰে পাৰা নিজৰ কাম কৰি যোৱাহঁক; মইয়ো কৰি থাকো; সোনকালেই তোমালোকে জানিব পাৰিবা।

৪১) কোন সেইজন যাৰ ওপৰত অপদস্ত কৰা শাস্তি আহি পৰে, আৰু কাৰ ওপৰত স্থায়ী শাস্তি নামি আহে?

৪২) প্রকৃততে, আমি তোমালৈ গ্ৰন্থখন অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ সকলো সত্যৰ সন্নিবেশ কৰি মানৱ জাতিৰ মঙ্গলার্থে। গতিকে যিয়েই পথ-প্ৰদৰ্শন অনুসৰণ কৰে, তেওঁ নিজৰ আত্মাৰ কল্যাণৰ কাৰণেই কৰে; আৰু যিয়েই বিপথে যায়, নিজৰ অনিষ্টৰ কাৰণেই যায়। আৰু তুমি সেই সকলৰ ওপৰত অভিভাৱক নহয়।

৪৩) আল্লাহে মানৱৰ মৃত্যুৰ সময়ত তেওঁলোকৰ আত্মাবোৰ লৈ যায়; আৰু সেই সকলোৰে, যাৰ এতিয়াও মৃত্যু হোৱা নাই, তেওঁলোকৰ নিদ্ৰাত; আৰু তাৰ পাছত, যি সকলৰ ওপৰত মৃত্যুৰ আদেশ তেওঁ দিছে সেই আত্মাবোৰ ৰাখি থয়, আৰু বাকীবোৰ আত্মা এটা নিৰ্দিষ্ট সময়লৈকে ঘূৰাই পঠিয়ায়। নিশ্চয়েই, গভীৰ ভাবে বিবেচনা কৰা সকলৰ প্ৰতি ইয়াত কিছুমান নিদৰ্শন নিহিত হৈ আছে।

حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٩﴾

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤١﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ ۚ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٤٢﴾

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا ۖ فِيمِصْرُكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

৪৪) তেওঁলোকে আল্লাহৰ বাহিৰে মধ্যস্থকাৰী কেইজনমান লৈছে নেকি? কোৱা, যদিওবা তেওঁ-লোকৰ কোনো বস্তৰ ওপৰত ক্ষমতা নাই আৰু কোনো জ্ঞান নাই?

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ ۗ قُلْ أَوْ لَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾

৪৫) কোৱা, সকলো মধ্যস্থতা আল্লাহতেই ন্যস্ত আছে। সেই জনৰ অধিকাৰতে আছে আকাশ সমূহ আৰু এই পৃথিৱীৰ ৰাজ্যখন; আৰু সেই জনালৈকে আকৌ তোমা-লোকক পুনৰ ঘূৰাই অনা হ'ব।

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا ۗ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٥﴾

৪৬) আৰু যেতিয়া কেৱল এক আল্লাহৰ উল্লেখ কৰা হয়, পৰকালত বিশ্বাস নকৰাসকলৰ অন্তৰ বিৰক্তিত কোঁচ খাই উঠে; কিন্তু যেতিয়া সেই জনাৰ পৰিৱৰ্তে আনবোৰক উল্লেখ কৰা হয়, চোৱা! তেওঁলোকে স্ফুৰ্ত্তি কৰিবলৈ ধৰে।

وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۗ وَإِذَا ذَكَرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذْ هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٦﴾

৪৭) কোৱা, হে আল্লাহ! আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ উদ্ভাৱনকাৰী; সকলো দৃশ্যমান আৰু অদৃশ্য কথাৰ বিষয়ে সৰ্বজ্ঞ; তুমিয়েই কেৱল তোমাৰ ভৃত্য সকলক বাদানুবাদৰ বিষয়ৰ ওপৰত বিচাৰ কৰিবা।

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٧﴾

৪৮) আৰু যদিওবা দোষীসকল পৃথিৱীত থকা সকলো বস্তৰ গৰাকী হয়, আৰু তাৰ উপৰিও একে সমান আৰু সম্পদ পায়, তেওঁলোকে, নিশ্চয়েই, কিয়ামতৰ দিনৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ সেই গোটেইখিনি সম্পদ মুক্তিৰ মূল্য ৰূপে দিবলৈ ইচ্ছা কৰিব, কিন্তু আল্লাহৰ পৰা তেওঁলোকৰ সম্মুখত থিয় দিব এনে এটা পৰিস্থিতি, যিটো তেওঁলোকৰ ভাবৰ অতীত আছিল।

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَبَدَّ اللَّهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٨﴾

৪৯) আৰু তেওঁলোকে আৰ্জি অহাৰ দোষৰ কু-পৰিণতি তেওঁলোকৰ আগত স্পষ্ট হৈ পৰিব আৰু যাক তেওঁলোকে ইতিকিং কৰিছিল সেয়েই তেওঁলোকক আগুৰি ধৰিব।

وَبَدَّ لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٩﴾

৫০) আৰু যেতিয়া অনিষ্টই মানৱক স্পৰ্শ কৰে, তেওঁলোকে আমাক বিচাৰি চিঞৰে। কিন্তু আমি যেতিয়া আমাৰ পৰা এক অনুগ্রহ তেওঁলৈ দান কৰো, তেওঁ কয়, এইটো মোক দিয়া হৈছে মোৰ নিজৰ জ্ঞানৰ কাৰণে। নহয়, এইটো কেৱল পৰীক্ষাহে; কিন্তু তেওঁলোকৰ বেছি ভাগেই নেজানে।

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا
خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّمَّا أَتَيْنَاهُ
عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٠﴾

৫১) তেওঁলোকৰ আগতে অহা সকলোও একেদৰে কৈছিল, তথাপিও তেওঁলোকে যি আৰ্জি থৈ আহিছিল সকলো বৃথাই গ'ল।

قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا آغْنَىٰ
عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥١﴾

৫২) গতিকে তেওঁলোকৰ আৰ্জি অহা দোষৰ কু-পৰিণতিয়ে তেওঁলোকক হেঁচা মাৰি ধৰিলে; আৰু এইসকল অবিশ্বাসীৰ মাজৰ পৰা যিয়ে দোষ কৰিব- তেওঁলোকৰ অৰ্জা দোষৰ বেয়া পৰিণামে তেওঁলোককো আগুৰি ধৰিব আৰু তেওঁলোক সাৰিব নোৱাৰে।

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ
مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٢﴾

৫৩) তেওঁলোকে নেজানে নেকি যে আল্লাহেই চ্ছামতে কাৰোবাৰ কাৰণে সংস্থান সম্প্ৰসাৰণ কৰিব পাৰে আৰু আন কাৰোবাৰ কাৰণে সংস্থান সঙ্কীৰ্ণ কৰিব পাৰে? প্ৰকৃততে, তাতেই আছে বিশ্বাসীসকলৰ কাৰণে কিছুমান নিদৰ্শন।

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

৫৪) কোৱা, হে মোৰ ভৃত্যসকল, যি নিজৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিছা, আল্লাহৰ কৰুণাৰ বিষয়ে হতাশ ভাব

قُلْ يُعْبَدُونَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ
لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ

নেৰাখিবা, নিশ্চয়েই, আল্লাহে সকলো পাপক্ষমা কৰে। প্রকৃততে, সেইজনো অতিশয় ক্ষমাশীল, সৰ্বদা কৰুণাময়;

يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

৫৫) আৰু তোমালোকলৈ শাস্তিটো অহাৰ পূৰ্বেই তোমালোকৰ প্ৰভুলৈ মুখ ঘূৰোৱা আৰু নিজকে তেওঁৰ বশবৰ্ত্তী কৰা; কিয়নো তেতিয়া তোমালোকক কোনো সহায় দিয়া নহ'ব।

وَأَنبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِن قَبْلِ
أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٥﴾

৫৬) আৰু তোমালোকে অনুমান নকৰা অৱস্থাত হঠাতে শাস্তিটো আহি পোৱাৰ পূৰ্বেই তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমালোকলৈ প্ৰকাশ হোৱা সৰ্বোত্তম শিক্ষা অনুসৰণ কৰা হ'ক।

وَأْتِيعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ
رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَعَثَةً
وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾

৫৭) যদিহে আত্মাই কেনেকৈ কয়, অ মোৰেই দুৰ্ভাগ্য যে আল্লাহৰ প্ৰতি মোৰ কৰ্তব্য অৱহেলা কৰিছিলোঁ; নিশ্চয়েই, মই উপহাস কৰা সকলৰ এজন আছিলো।

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يُحَسِّرُنِي عَلَىٰ مَا
فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِن كُنْتُ لَمِنَ
السَّخِرِينَ ﴿٥٧﴾

৫৮) অথবা, যদিহে ই কেনেকৈ কয়, আল্লাহে যদি মোক বাট দেখুৱালেহেঁতেন; মই নিশ্চয়েই অতি কৰ্তব্যপৰায়ণ সকলৰ এজন হ'লোঁহেঁতেন।

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ
الْمُتَّقِينَ ﴿٥٨﴾

৫৯) অথবা, যদিহে ই কেনেকৈ কয়, যেতিয়া শাস্তিটো দেখিবলৈ পায়, মোৰ কাৰণে যদি পৃথিৱীলৈ এবাৰ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন থাকিলেহেঁতেন, মই তেতিয়া সৎ কাম কৰাসকলৰ এজন হ'ব পাৰিলোঁহেঁতেন।

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي
كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٩﴾

৬০) তেওঁক কোৱা হ'বঃ হয়, তোমালৈ মোৰ নিদৰ্শনসমূহ আহিছিল, কিন্তু তুমি সেইবোৰ মিছা জ্ঞান

بَلَىٰ قَدْ جَاءَ ثُكَالِي فَاكْذَبْتُ بِهَا

কৰিছিলো, আৰু তুমি দাস্তিক আছিলো, আৰু তুমি অবিশ্বাসী সকলৰ এজন আছিলো।

৬১) আৰু কিয়ামতৰ দিনাখন, তুমি আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মিছা কোৱা সকলৰ মুখ মণ্ডলত বিষাদৰ চাপ দেখিবা। দোজখত অহঙ্কাৰীসকলৰ কাৰণে এক আবাস নাই জানো ?

৬২) আৰু আল্লাহে সৎ কৰ্মীসকলক সকলো বিপদ- আপদৰ পৰা ত্ৰাণ কৰিব আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত কৃতকাৰ্য্যতা দান কৰিব; অসততাই তেওঁলোকক স্পৰ্শ নকৰিব, নাইবা তেওঁলোক শোকাতুৰো নহ'ব।

৬৩) আল্লাহেই হৈছে সকলো বস্তুৰ সৃষ্টিকৰ্তা, আৰু সেইজনা হৈছে সকলো বস্তুৰ ওপৰত অভিভাৱক।

৬৪) আকাশসমূহৰ আৰু পৃথিৱীৰ চাৰি কাঠিৰ অধিকাৰী সেইজনাই; আৰু আল্লাহৰ চিহ্নত অবিশ্বাস কৰা সকলৰ ক্ষেত্ৰত, এওঁলোকেই হ'ল পৰাজয়ী।

৬৫) কোৱা, তোমালোকে মোক আল্লাহৰ বাহিৰে অন্য প্ৰভু কিছুমানক উপাসনা কৰিবলৈ কোৱা নেকি, হে মূৰ্খসকল ?

৬৬) আৰু প্ৰকৃততে, তোমালোকলৈ পূৰ্বে অহা সকললৈ প্ৰকাশ কৰাৰ দৰে, তোমালোকে যদি আল্লাহৰ সৈতে সমতুল্য অন্য কোনোবাক স্থাপন কৰা, তোমালোকৰ সকলো কাৰ্য্য নিশ্চয়েই নষ্ট হ'ব আৰু তোমালোকে অৱশ্যেই পৰাজয়ীসকলৰ মাজত পৰিবা।

وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ۝۱۱

وَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرٰى الَّذِيْنَ كَذَبُوْا
عَلٰى اللّٰهِ وُجُوْهُهُمْ مُّسْوَدَّةٌ ۗ اَلَيْسَ
فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوٰى لِّلْمُتَكَبِّرِيْنَ ۝۱۱

وَ يَجِيْٓءُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا بِمَفٰازَتِهِمْ
لَا يَمْسُهُمُ السُّوْءُ وَ لَاهُمْ يَحْزٰنُوْنَ ۝۱২

اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
وَ كِيْلٌ ۝۱৩

لَهُ مَقٰلِيْدُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ۗ
وَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ اُوْلٰٓئِكَ هُمُ
الْخٰسِرُوْنَ ۝۱৪

قُلْ اَفَغَيَّرَ اللّٰهُ تَاْمُرُوْنِيْٓ اَعْبُدُ اِيَّهَا
الْجٰهِلُوْنَ ۝۱৫

وَ لَقَدْ اَوْحٰى اِلَيْكَ وَ اِلَى الَّذِيْنَ مِنْ
قَبْلِكَ ۚ لِيْنِ اَسْرٰتَكَ لِيَجْبَطَنَّ عَمٰلَكَ
وَ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝۱৬

وَ لَقَدْ اَوْحٰى اِلَيْكَ وَ اِلَى الَّذِيْنَ مِنْ
قَبْلِكَ ۚ لِيْنِ اَسْرٰتَكَ لِيَجْبَطَنَّ عَمٰلَكَ
وَ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝۱৬

৬৭) হয়, আল্লাহক উপাসনা কৰা আৰু কৃতজ্ঞ সকলৰ লগত সন্নিবিষ্ট হোৱাইক।

৬৮) আৰু তেওঁলোকে আল্লাহৰ নিহিত গুণাৱলীৰ বিষয়ে সঠিক ধাৰণা কৰা নাই। কিয়ামতৰ দিনা গোটেই পৃথিৱীখন সেই জনাৰ সম্পূৰ্ণ আয়ত্তত থাকিব, আৰু আকাশসমূহ সেই জনাৰ সোঁহাতত মেৰিয়াই থোৱা হ'ব। সেই জনা পৱিত্ৰ আৰু তেওঁলোকে সমতুল্য কৰিব খোজা সকলৰ বহু ওপৰত থাকে সেই জনা।

৬৯) আৰু শিঙাটো বজোৱা হ'ব, আৰু আকাশ সমূহত থকা সকলো আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো মূৰ্ছা গৈ বাগৰি পৰিব, সেই সকলৰ বাহিৰে যাক আল্লাই প্ৰসন্ন হৈ সকাহ দিব; তাৰ পাছত শিঙাটো দ্বিতীয় বাৰ বজোৱা হ'ব, আৰু দেখিবা তেওঁলোক থিয় দি উঠিব বিচাৰৰ অপেক্ষাত।

৭০) আৰু গোটেই পৃথিৱীখন প্ৰভুৰ জ্যোতিত উজ্জ্বল হৈ উঠিব, আৰু গ্ৰন্থখন তেওঁলোকৰ আগত খুলি থোৱা হ'ব, আৰু পয়গম্বৰসকল আৰু সাক্ষী সকলক অনা হ'ব, আৰু ন্যায় বিচাৰ কৰি ৰায় দিয়া হ'ব, আৰু তেওঁলোকক অন্যায় কৰা নহ'ব।

৭১) আৰু প্ৰত্যেক আত্মাক ইয়াৰ কাৰ্য্য অনুযায়ী পূৰ্ণ পুৰস্কাৰ দিয়া হ'ব; আৰু তেওঁলোকে কি কৰে সেই জনাই ভালদৰে জানে।

৭২) আৰু যিসকলে অবিশ্বাস কৰিছে তেওঁলোকক দোজখলৈ দলে দলে খেদি নিয়া হ'ব; যেতিয়া গৈ দোজখ

بَلِ اللّٰهِ فَاَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿٦٧﴾

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِۦ وَالْاَرْضُ جَمِيْعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيٰتٍ بِّيَمِيْنِهِۦ ۗ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٨﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَاءَ اللّٰهُ ۗ ثُمَّ نُفِخَ فِيْهِ اٰخَرٰى فَاِذَا هُمْ قِيٰمًا يَنْظُرُوْنَ ﴿٦٩﴾

وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُوْرِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتٰبُ وَجِئَتْ بِالنَّبِيّٰنِ وَالشّٰهَدَآءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٧٠﴾

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧١﴾

وَسَيُقَٰدِرُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۗ

পাব, তাৰ দৰ্জাবোৰ মুকলি কৰা হ'ব, আৰু দোজখৰ বখীয়াসকলে তেওঁলোকক ক'ব, তোমালোকৰ মাজৰ পৰা ওলোৱা পয়গম্বৰসকল তোমালোকলৈ অহা নাছিল নে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ আয়াতবোৰ আবৃত্তি কৰি আৰু তোমালোকৰ এই দিনটোৰ সন্মুখীন হ'ব লাগিব বুলি সতৰ্ক কৰি? তেওঁলোকে ক'ব, হয়, কিন্তু শাস্তিৰ বাৰ্তাটো অবিশ্বাসী সকলৰ ক্ষেত্ৰত নিশ্চয়েই কাৰ্য্যত পৰিণত হ'ব।

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَبَحَّتْ أَبْوَابُهَا
وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ
مِّنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ
وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا
بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى
الْكَافِرِينَ ﴿٧٧﴾

৭৩) এইটো কোৱা হ'ব, তোমা-
লোক দোজখৰ দ্বাৰেদি প্ৰবেশ কৰা,
আৰু তাতেই থাকিবা; আৰু
দাস্তিকৰ বাসস্থান অতি কষ্টকৰ।

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
فَبُئْسَ مَثْوَىٰ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٣﴾

৭৪) আৰু সেইসকল যি
তেওঁলোকৰ প্ৰভুলৈ ভয় কৰিছিল,
তেওঁলোকক স্বৰ্গলৈ দলে দলে বাট
দেখুৱাই নিয়া হ'ব গৈ নোপোৱা-
লৈকে, যেতিয়া স্বৰ্গৰ দুৱাৰসমূহ
মুকলি কৰি দিয়া হ'ব আৰু ইয়াৰ
বখীয়াসকলে তেওঁলোকক ক'ব,
তোমালোকৰ ওপৰত শাস্তি বৰ্ষক;
তোমালোকে সুখী হোৱাহঁক, আৰু
ইয়াতে থাকাহঁক।

وَسَيُقَىٰ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ
زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ
أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلِّمٌ
عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٤﴾

৭৫) আৰু তেওঁলোকে ক'ব,
সকলো প্ৰশংসা আল্লাহৰ যি জনাই
আমাক দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতি কাৰ্য্যত
পৰিণত কৰিছে, আৰু আমাক
পৃথিৱীখনৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'বলৈ
দিছে আমি এই উদ্যানৰ যতেই
ইচ্ছা হয় আমাৰ বাসস্থান সাজিম,
সৎকৰ্মীসকলৰ পুৰস্কাৰ কিমান যে
উৎকৃষ্ট।

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ
وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ
نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ ﴿٧٥﴾

৭৬) আৰু তোমালোকে ফিৰিস্তা সকলক, তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ প্ৰশংসাৰ গৰিমা গাই সিংহাসনৰ চাৰিওফালে থিয় দি চাই থকা দেখিবা, আৰু মানৱৰ মাজত ন্যায়ৰ সৈতে বিচাৰৰ ৰায় দিয়া হ'ব; আৰু এইটো কোৱা হ'ব, সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী আল্লাহ যি সকলো পৃথিৱীৰ অধিকাৰী।

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ
الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ
بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٧٦﴾

سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سِتُّ وَثَمَانُونَ آيَةً وَتِسْعَةُ رُكُوعَاتٍ

চূৰা-৪০

AL-MUMIN

আল-মোমিন (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) হা, মীম, (حَمِيدٌ مَجِيدٌ: প্রশংসনীয়
মহিমাস্বিত প্ৰভু) ।

حَمِّ ②

৩) এই গ্ৰন্থখন অৱতীৰ্ণ হৈছে
সৰ্বশক্তিমান, সৰ্বজ্ঞ আল্লাহৰ পৰা ।

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ③

৪) পাপৰ ক্ষমা কৰোঁতা, অনুতাপ
গ্ৰহণ কৰোঁতা, শাস্তিত কঠোৰ,
সকলো বদান্যতাৰ অধিকাৰী ।
সেইজনাৰ বাহিৰে অন্য কোনো প্ৰভু
নাই । সেইজনালৈকে হ'ব শেষ
প্ৰত্যাগমন ।

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ

الْعِقَابِ ذِي الطُّوْلِ ④ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ⑤

إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ⑥

৫) কেৱল অবিশ্বাসী সকলৰ বাহিৰে
অন্য কোনেও আল্লাহৰ নিদৰ্শন
সমূহৰ বিষয়ে তৰ্ক-বিতৰ্ক নকৰে ।
গতিকে পৃথিৱীত সেই সকলৰ চাল-
চলনৰ দ্বাৰা তোমালোক প্ৰৰঞ্চিত
নহ'ব ।

مَا يَجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا

فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ⑦

৬) তেওঁলোকৰ আগতে নুহৰ সময়
মানুহে আৰু তেওঁলোকৰ পাছৰ
অন্য বহু মানুহে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ
প্ৰত্যাখ্যান কৰিছিল আৰু প্ৰত্যেক
জাতিয়ে তেওঁলোকৰ পয়গম্বৰক
আক্ৰমণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল,
মিছা যুক্তিৰ সৈতে তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰি
সত্যক ওফৰাবলৈ চেষ্টা কৰিছিল ।
তেতিয়া মই তেওঁলোকক আক্ৰমণ
কৰিলোঁ, আৰু মোৰ প্ৰতিশোধ
কিমান যে ভয়ানক আছিল ।

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ

مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ

بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدُوا بِالْبَاطِلِ

لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ ⑧

فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ⑨

৭) আৰু এই দৰেই প্ৰভুৰ অবিশ্বাসীসকল অগ্নিৰ বাসিন্দা হয় বুলি দিয়া তোমাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি, কাৰ্য্যত পৰিণত হৈছিল।

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ

৮) যিসকলে সিংহাসনখন কঢ়িয়ায় আৰু যিসকল ইয়াৰ চাৰিওফালে থাকে, সকলোৰেই তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ প্ৰশংসা ঘোষণা কৰে আৰু সেই জনাত বিশ্বাস কৰে, আৰু বিশ্বাসীসকলৰ কাৰণে ক্ষমা ভিক্ষা কৰে, এইদৰে কৈ, হে আমাৰ প্ৰভু, তোমাৰ মহা-কৰুণাত আৰু জ্ঞানত সকলো কথা বুজি পোৱা। গতিকে যিসকলে অনুতাপ কৰে আৰু তোমাৰ পথ অনুসৰণ কৰে তেওঁলোকক ক্ষমা কৰা, আৰু তেওঁলোকক দোজখৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা কৰা।

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝

৯) হে আমাৰ প্ৰভু, তেওঁলোকক তুমি প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়ামতে চিৰস্থায়ী উদ্যানত প্ৰবেশ কৰিবলৈ দিয়া আৰু লগতে প্ৰবেশ কৰিবলৈ দিয়া তেওঁলোকৰ সেইসকল পিতৃবৰ্গক আৰু তেওঁলোকৰ পত্নীবৰ্গক আৰু ল'ৰা-ছোৱালীক যিসকল ধাৰ্মিক। নিশ্চয় - তুমিয়েই হোৱা মহা-শক্তিমান, জ্ঞানী।

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

১০) আৰু তেওঁলোকক সকলো অসততাৰ পৰা ৰক্ষা কৰা; আৰু সেইজন যাক তুমি সেইদিনা অসততাৰ পৰা ৰক্ষা কৰিছা সেইজনক তুমি নিশ্চয়েই কৃপা দেখুৱাইছা। আৰু সেইটোৱেই, বাস্তৱতে, হ'ল পৰম বিজয়।

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ ۖ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

১১) যিসকলে অবিশ্বাস কৰে তেওঁলোকলৈ ঘোষণা হ'বঃ তোমালোকক যেতিয়া বিশ্বাসলৈ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقَّتْ اللَّهُ

আহ্বান কৰা হৈছিল আৰু তোমালোকে অবিশ্বাস কৰিছিলো, তোমালোকৰ আল্লাহৰ প্ৰতি ঘৃণা আজিৰ দিনত তোমালোকৰ নিজৰ প্ৰতি হোৱা ঘণাতকৈ বেছি আছিল।

أَكْبَرُ مِنْ مَّقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعُونَ
إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١١﴾

১২) তেওঁলোকে ক'ব, হে আমাৰ প্ৰভু তুমি আমাক দুবাৰ মৃত্যু বৰণ কৰাইছা, আৰু তুমি আমাক দুবাৰ জীৱন দান কৰিছা আৰু এতিয়া আমি আমাৰ পাপ স্বীকাৰ কৰিছোঁ। গতিকে, সাৰিবৰ কোনো উপায় আছে নে?

قَالُوا رَبَّنَا أَمَتْنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا
اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى
خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١٢﴾

১৩) এই বুলি তেওঁলোকক কোৱা হ'ব, ইয়াৰ কাৰণ হ'ল যেতিয়া কেৱল আল্লাহক সম্বোধন কৰা হৈছিল, তোমালোকে অবিশ্বাস কৰিছিলো, আৰু যেতিয়া আল্লাহৰ সৈতে আন কিছুমানক সমতুল্য কৰা হৈছিল, তোমালোকে বিশ্বাস আনিছিলো। এতিয়া সিদ্ধান্ত ন্যস্ত আছে মাত্ৰ আল্লাহতহে, যি অতি পৱিত্ৰ আৰু অতি মহান।

ذَلِكُمْ بِأَنَّ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ
كَفَرْتُمْ ۚ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُونَ ۗ
فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٣﴾

১৪) সেইজনাই হৈছে তেওঁ যি তোমালোকক তেওঁৰ নিদৰ্শনবোৰ দেখুৱায় আৰু আকাশৰ পৰা তোমালোকলৈ সংস্থান নমাই পঠিয়ায়; কিন্তু আল্লাহৰ মুখাপেক্ষী সকলৰ বাহিৰে আন কোনোৱে মনোযোগ নিদিয়ে।

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ
مِّنَ السَّمَاءِ رِزْقًا ۗ وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا
مَنْ يُنِيبُ ﴿١٤﴾

১৫) গতিকে তোমালোকে সেইজনৰ প্ৰতি সম্পূৰ্ণ বাধ্যতা আৰু আন্তৰিকতা জ্ঞাপন কৰি আল্লাহক সম্বোধন কৰা, যদিও অবিশ্বাসীসকলে তেনে কৰিবলৈ অপছন্দ কৰে।

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿١٥﴾

১৬) সেইজনা হৈছে উৎকৃষ্ট গুণাৱলী সম্পন্ন, সিংহাসনৰ অধিকাৰী; সেইজনাই তেখেতৰ ভৃত্য সকলৰ মাজত যাৰ প্ৰতি ইচ্ছা নিজ আদেশসহ ওহী (প্ৰত্যাদেশ) প্ৰেৰণ কৰে, যাতে সেইজনাই সাক্ষাতৰ দিনটোৰ বিষয়ে সতৰ্ক কৰি দিব পাৰে।

১৭) সেই দিনটোত যেতিয়া তেওঁলোক সকলোৱে ওলাই আহিব; তেওঁলোকৰ সংক্ৰান্তত কোনো কথা আল্লাহৰ পৰা লুকাই নাথাকিব; আজিৰ দিনত ৰাজ্যখন কাৰ; ই হ'ল এক আৰু সৰ্বোৎকৃষ্ট আল্লাহৰ।

১৮) আজিৰ দিনটোত প্ৰত্যেক আত্মাকেই তাৰ অৰ্জামতে প্ৰতিফল দিয়া হ'ব; আজিৰ দিনা কোনো অন্যায় কৰা নহ'ব; নিশ্চয় আল্লাহ গণনা কৰাত অতি প্ৰখৰ।

১৯) আৰু তেওঁলোকক বেগাই ওচৰ চাপি অহা দিনটোৰ বিষয়ে সতৰ্ক কৰি দিয়া, যেতিয়া সকলোৰে হৃদপিণ্ড দমাই খোৱা শোকৰ আবেগত কণ্ঠলৈকে উঠি অহা যেন লাগিব; দোষীসকলৰ কোনো সান্তনা দিওঁতা নোলাব যাৰ মধ্যস্থতা গ্ৰহণ যোগ্য হ'ব।

২০) সেইজনাই চকুৰ বিশ্বাস ঘাতকতা বুজি পায় আৰু অন্তৰে কি লুকুৱায় সেইটোও জানে।

২১) আৰু আল্লাহে সত্যৰ মাধ্যমেৰে বিচাৰ কৰে, কিন্তু তেওঁলোকে আল্লাহৰ বাহিৰে আন যিসকলত মাতে সেইসকলে মুঠেই বিচাৰ কৰিব নোৱাৰে; নিশ্চয় আল্লাই এক মাত্ৰ সকলো দেখোতা, সকলো শুনোতা।

رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي
الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٦﴾

يَوْمَ هُمْ بَرْزُورٌ ۗ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ
مِنْهُمْ شَيْءٌ ۗ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۗ
لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٧﴾

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۗ
لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٨﴾

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ
لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِئٍ مَّا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ حَمِيمٍ ۗ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ﴿١٩﴾

يَعْلَمُ خَائِبَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفَى
الصُّدُورُ ﴿٢٠﴾

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ ۗ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ هُوَ
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢١﴾

২২) তেওঁলোকে পৃথিৱীত ভ্ৰমণ কৰা নাই নে যাৰ দ্বাৰা তেওঁলোকৰ পূৰ্বে অহা সকলৰ শেষ অৱস্থা কি হৈছিল দেখিবলৈ পালেহেঁতেন? সেইসকল এওঁলোকতকৈ বেছি শক্তিশালী আছিল আৰু পৃথিৱীত বেছি নিগাজী চিন থৈ গৈছিল; কিন্তু আল্লাহে তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰিলে তেওঁলোকৰ পাপৰ কাৰণে, আৰু আল্লাহৰ পৰা তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰিবলৈ কোনো নাছিল।

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ
قَبْلِهِمْ ۗ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً
وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
بِذُنُوبِهِمْ ۗ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ وَّاقٍ ﴿٢٢﴾

২৩) তাৰ কাৰণ হ'ল তেওঁলোকলৈ স্পষ্ট নিদৰ্শনসমূহ লৈ পয়গম্বৰ সকল আহিছিল কিন্তু তেওঁলোকে অবিশ্বাস কৰিছিল; সেই কাৰণে আল্লাই তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰিলে; নিশ্চয় সেই জনা শক্তিশালী, শাস্তি বিহাত কঠোৰ।

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ ۗ إِنَّهُ
قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٣﴾

২৪) আৰু নিশ্চয় আমি মুচাক আমাৰ নিদৰ্শনবোৰৰ সৈতে স্পষ্ট কৰ্তৃত্ব দি পঠিয়াইছিলোঁ।

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ
مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

২৫) ফিৰাউন আৰু হামান আৰু কাৰুনলৈ; কিন্তু তেওঁলোকে কলে, তেওঁ এজন যাদুকৰ আৰু এজন মহা প্ৰবঞ্চক।

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَتَقَاءُوا
سِحْرَ كَذٰبٍ ﴿٢٥﴾

২৬) আৰু তেওঁ যেতিয়া আমাৰ পৰা সত্যৰ বাণী লৈ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহিল, তেওঁলোকে কলে, যিসকলে তেওঁৰ সৈতে বিশ্বাস কৰিছে সিহঁতৰ পুত্ৰসকলক বধ কৰা আৰু সিহঁতৰ মাইকী মানুহসকলক জীয়াই থাকিবলৈ দিয়া; কিন্তু অবিশ্বাসীসকলৰ চক্ৰান্ত সদায়ে বিফল হোৱাটো অনিবাৰ্য্য।

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ ۗ وَمَا كَيْدُ
الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ ﴿٢٦﴾

২৭) ফিৰাউনে কলে, মোক অকলে এৰি দিয়া যাতে মই মুচাক বধ কৰিব পাৰো, আৰু তেওঁক তেওঁৰ প্ৰভুক মাতিবলৈ দিয়া। মই চিন্তা কৰো জানোচা তেওঁ তোমালোকৰ ধৰ্মত পৰিৱৰ্তন আনে বা দেশত অশান্তিৰ আৰিভাৰ কৰায়।

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু মুচাই কলে, মই মোৰ প্ৰভু আৰু তোমালোকৰ প্ৰভুত আশ্ৰয় লওঁ প্ৰত্যেক বিচাৰৰ দিনত বিশ্বাস নকৰা দাস্তিক জনৰ পৰা।

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٨﴾

২৯) আৰু ফিৰাউনৰ মানুহৰ ভিতৰৰ এজন বিশ্বাসী ব্যক্তিয়ে যি নিজৰ বিশ্বাস লুকুৱাই ৰাখিছিল কলে, তুমি নো এজন মানুহক আল্লাহ মোৰ প্ৰভু বুলি কোৱাৰ কাৰণে বধ কৰিব নে, যি স্থলত তেওঁ তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা স্পষ্ট প্ৰমাণসমূহ আনিছে? আৰু তেওঁ যদি এজন মিছলীয়া হয়, তেওঁৰ ওপৰত মিছা কোৱাৰ পাপ আহিব; কিন্তু তেওঁ যদি সত্যবাদী হয়, তেনেহলে তেওঁ যিবিলাক পৰিণামৰ ভয় তোমাক দেখুৱাইছে তাৰ অন্তত কিছুমান নিশ্চয় তোমাৰ ক্ষেত্ৰত ঘটিব; ই নিশ্চিত যে আল্লাহ সীমা লঙ্ঘনকাৰী আৰু মিছলীয়া জনক পথ-প্ৰদৰ্শন নকৰে।

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٩﴾

৩০) হে মোৰ সম্প্ৰদায়, আজিৰ দিনত তোমালোকৰেই আধিপত্য, যিহেতু পৃথিৱীত তোমালোকৰেই প্ৰভুত্ব বিৰাজ কৰিছে; কিন্তু আল্লাহৰ শাস্তি যদি আমাৰ ওপৰত পৰে আমাক কোনে সহায় কৰিব আৰু কোনে ৰক্ষা কৰিব? ফিৰাউনে কলে, মই তোমালোকলৈ আঙুলি-য়াইছোঁ যিটো মই দেখিছোঁ

يَقُومِ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَهْرَيْنِ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا

আৰু মই মাথোন তোমালোকক শুদ্ধ পথলৈ বাট দেখুৱাওঁ।

مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ

الرَّشَادِ ﴿٣٠﴾

৩১) আৰু যিজনে বিশ্বাস কৰিছিল কলে, হে মোৰ সম্প্ৰদায়, মই তোমালোকৰ কাৰণে আশঙ্কা কৰো জানোচা অতীত কালৰ ক্ষমতাপন্ন জাতি বিলাক ধ্বংস হোৱাৰ দৰে তোমালোকৰও হয়।

وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا يَوْمَئِذٍ أَخَافُ
عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣١﴾

৩২) নুহৰ সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলৰ ক্ষেত্ৰত ঘটাৰ দৰে আৰু আদ আৰু ছামুদৰ জাতিদ্বয় আৰু তেওঁলোকৰ পাছত থকা মানুহৰ হোৱাৰ দৰে। আৰু আল্লাহে তেওঁৰ ভৃত্য সকলৰ প্ৰতি অন্যায় বাঞ্ছা নকৰে।

مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ
وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ
ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿٣٢﴾

৩৩) আৰু হে মোৰ সম্প্ৰদায়, মই তোমালোকৰ কাৰণে সেই দিনটোৰ আশঙ্কা কৰো যেতিয়া মানুহে পৰস্পৰক সহায় ভিক্ষা কৰিব আৰু বিনাব।

وَيَقُومُ إِلَىٰ أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ
التَّنَادِ ﴿٣٣﴾

৩৪) সেই দিনটো যেতিয়া তোমালোক ঘূৰি পলাবা; আৰু আল্লাহৰ কোপৰ পৰা তোমালোকক বচাবলৈ কোনো নেথাকিব; আৰু সেইজন যাক আল্লাহে আওবাটে যাবলৈ এৰি দিয়ে, তেওঁৰ কোনো পথ প্ৰদৰ্শক নেথাকিব।

يَوْمَ تَوُوتُونَ مُدْبِرِينَ مَّا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ عَاصِمٍ ﴿٣٤﴾ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
هَادٍ ﴿٣٥﴾

৩৫) আৰু ইউছুফে, বাস্তৱতে, তোমালোকলৈ পৰিষ্কাৰ প্ৰমাণ সমূহ লৈ আহিছিল, কিন্তু তেওঁৰ মৃত্যুৰ সময়লৈকে যেতিয়া তোমালোকে কৈছিলো, আল্লাহে তেওঁৰ পাছত আৰু কোনো পয়গম্বৰ নপঠিয়ায়, তেওঁৰ বাৰ্তাৰ সত্যতাৰ সম্পৰ্কে তোমালোকে সন্দেহ কৰিবলৈ এৰা নাছিলো। এই দৰেই আল্লাহে

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ الْبَيِّنَاتِ
فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ
إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن نَّبْعَثَ اللَّهَ مِنْ بَعْدِهِ

প্ৰত্যেক সীমা লঙ্ঘনকাৰী, সন্দেহকাৰীকে আওবাটে যোৱা বুলি গণ্য কৰে।

৩৬) যি সকলে আল্লাহৰ পৰা কোনো ক্ষমতা নোপোৱাকৈ আল্লাহৰ নিদৰ্শন সম্পৰ্কে তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰে, আল্লাহৰ চকুত আৰু বিশ্বাসীসকলৰ চকুত ই অতিশয় ঘৃণনীয়। এইদৰে আল্লাহে প্ৰত্যেক দাস্তিক আৰু অহঙ্কাৰী মানুহৰ অন্তৰত এটা চাপ মাৰি দিয়ে।

৩৭) আৰু ফিৰাউনে কলে, হে হামান, তুমি মোৰ কাৰণে এটা ওখ স্তম্ভ সাজি দিয়া যাতে মই এটা প্ৰৱেশৰ উপায় পাব পাৰো।

৩৮) আকাশলৈ প্ৰৱেশৰ উপায়, যাতে মই মুচাৰ আল্লাহক এবাৰ চাব পাৰো, আৰু মই নিশ্চয় তেওঁক এজন মিছলীয়া বুলি ভাবো। আৰু এইভাৱেই ফিৰাউনৰ আচৰণৰ অসততা ফিৰাউনৰ নিজৰ চকুত সততা যেন দেখা পাবলৈ দিয়া হৈছিল, আৰু তেওঁক সত পথৰ পৰা বাহিৰত ৰখা হৈছিল; আৰু ফিৰাউনৰ চক্ৰান্ত ধ্বংসস্তুপত শেষ হোৱাটো অনিবাৰ্য্য আছিল।

৩৯) আৰু যিজনে বিশ্বাস কৰিছিল, কলে, হে মোৰ সম্প্ৰদায়, মোক অনুসৰণ কৰাহঁক। মই তোমালোকক শুদ্ধ পথলৈ বাট দেখুৱাই লৈ যাম।

৪০) হে মোৰ সম্প্ৰদায়, এই পৃথিৱীৰ জীৱনটো কেৱল এটা ক্ষণস্থায়ী সংস্থান; আৰু পৰকাল নিশ্চয়েই স্থায়ী বাসস্থান।

رَسُولًا ۚ كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ
مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ﴿٣٦﴾

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ
سُلْطَنِ أَتْهُمْ ۖ كِبْرٌ مَّقْتًا عِنْدَ اللَّهِ
وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا ۚ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ
عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٧﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمُنُ ابْنُ بِلْعِزْرَةَ
لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٨﴾

أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَاتَّطَلَعَ إِلَى إِلَهِ
مُوسَىٰ وَابْنِي لِأُظَنَّهُ كَاذِبًا ۖ وَكَذَلِكَ
زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ
السَّبِيلِ ۗ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا
فِي تَبَابٍ ﴿٣٩﴾

وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا يَتَّبِعُونَ الْهْدْيَ
سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٤٠﴾

يَتَّبِعُونَ الْهَدْيَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ
الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٤٠﴾

৪১) যিয়েই অসৎ কাম কৰে তেওঁ তাৰ প্ৰতিফল পাব সেই অসৎ কৰ্ম অনুযায়ী; কিন্তু যিয়ে সৎ কাম কৰে, পুৰুষেই হওক বা তিৰোতাই হওক, আৰু এজনী বিশ্বাসী- এই সকল জন্মাতত প্ৰবেশ কৰিব; তাত তেওঁলোকক অপৰিসীম ভাৱে সম্ভাৰ যোগোৱা হ'ব।

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ
فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ٤١

৪২) আৰু হে মোৰ সম্প্ৰদায়, কিমান আশ্চৰ্য্য হোৱা কথা যে মই তোমালোকক উদ্ধাৰলৈ আহ্বান কৰো, আৰু তোমালোকে মোক অগ্নিলৈ আহ্বান কৰা।

وَيَقُومُ مَالٍ أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَىٰ
وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ٤٢

৪৩) তোমালোকে মোক আল্লাহত অবিশ্বাস কৰিবলৈ আৰু যাৰ বিষয়ে মোৰ কোনো জ্ঞান নাই এনে কি ছুমানক সেই জনাৰ সমতুল্য কৰিবলৈ আমন্ত্ৰণ কৰা, যিস্থলত মই তোমালোকক আমন্ত্ৰণ কৰো সৰ্বশক্তিমান, মহা ক্ষমাদায়ক জনলৈ।

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا
لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى
الْعَزِيمِ الْغَفَّارِ ٤٣

৪৪) নিশ্চয়, তোমালোকে মোক যি বস্তুলৈ আহ্বান কৰা তাৰ ইহকালত বা পৰকালত সম্বোধন পাবৰ কোনো স্বত্ব নাই; আৰু আমাৰ প্ৰত্যাবৰ্তন হ'ব নিশ্চয় আল্লাহলৈ আৰু আইন লঙ্ঘনকাৰী সকল হ'ব অগ্নিকুণ্ডৰ নিবাসী।

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ
دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنَّ
مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ
أَصْحَابُ النَّارِ ٤٤

৪৫) গতিকে তোমালোকে সোনকালেই মই কোৱা কথা সোঁৱৰিবা; আৰু মোৰ বিষয়টোৰ তাৰ মই আল্লাহৰ হাততে অৰ্পন কৰিছোঁ। প্ৰকৃততে, আল্লাহে তেওঁৰ ভৃত্য সকলৰ প্ৰতি দৃষ্টি ৰাখে।

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفْوُضُ
أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ٤٥

৪৬) গতিকে আল্লাহে তেওঁক সিহঁতে কৰা সকলো ষড়যন্ত্ৰৰ কষ্টৰ পৰা বচাই দিলে, আৰু ফিৰাউনৰ মানুহক এটা কঠোৰ শাস্তিয়ে আগুৰি ধৰিলে।

৪৭) অগ্নিকুণ্ড। সিহঁতক দিনে আৰু ৰাতিয়ে ইয়াৰ সম্মুখত থোৱা হ'ব। আৰু সেইদিনা যেতিয়া নিৰ্দ্ধাৰিত সময় আহি পাব, ফিৰিস্তাসকলক কোৱা হ'ব, ফিৰাউনৰ মানুহ বিলাকক কঠোৰতম শাস্তিলৈ নিষ্ক্ষেপ কৰা।

৪৮) আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে অগ্নিকুণ্ডত থাকি নিজৰ ভিতৰত তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰিব, দুৰ্বল সকলে যিসকল অহঙ্কাৰী আছিল তেওঁ-লোকক ক'ব, প্রকৃততে, আমি তোমালোকৰ অনুসৰণকাৰী আছিলো; সেই কাৰণে তোমা-লোকে আমাক এই শাস্তিৰ কিছু অংশ লাঘৱ কৰি দিবা নে?

৪৯) সেইসকলে, যিসকল অহঙ্কাৰী আছিল, ক'ব, এতিয়া আমি সকলো একে অৱস্থাত। আল্লাহে তেওঁৰ ভৃত্য সকলৰ মাজত ইতিমধ্যে বিচাৰ কৰি উঠিল।

৫০) আৰু অগ্নিত থকা সকলে দোজখৰ ৰখীয়া সকলক ক'ব, তোমালোকে প্রভুলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰা যাতে তেওঁ আমাৰ শাস্তি এদিনৰ বাবে লাঘৱ কৰি দিয়ে।

৫১) ৰখীয়া সকলে প্রত্যুত্তৰত ক'ব, তোমালোকৰ পয়গম্বৰসকলে তোমালোকলৈ স্পষ্ট নিদৰ্শন সমূহ লৈ অহা নাছিলেনে? তেওঁলোকে ক'ব, হয়। ৰখীয়া সকলে ক'ব,

فَوْقَهُ اللَّهُ سَيِّآتٍ مَّا مَكْرُوا وَحَاقَ بِآلِ
فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ
فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٧﴾

وَإِذْ يَتَحَاوُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعْفُ
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا
فَهَلْ أَنْتُمْ مُّعْتَدُونَ عَنَّا نَصِيًّا مِّنَ
النَّارِ ﴿٤٨﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ
اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٩﴾

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ
ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ
الْعَذَابِ ﴿٥٠﴾

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا

তেনেহলে প্ৰাৰ্থনা কৰি থাক। কিন্তু
অবিশ্বাসীসকলৰ প্ৰাৰ্থনাৰ কোনো
সাৰ্থকতা নাই।

وَمَا دَعْوُ الْكُفْرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝٤٢

৫২) অতি নিশ্চয়, আমি আমাৰ
পয়গম্বৰ সকলক আৰু যি সকলে,
এই জীৱনত আৰু সাক্ষী সকল আহি
থিয় দিয়াৰ দিনটোত বিশ্বাস কৰে
সেই সকলক সহায় কৰো।

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ۝٤٣

৫৩) সেই দিনটো যেতিয়া দোষী
সকলৰ অনুৰূপে তেওঁলোকক
কোনো লাভ নিদিব, আৰু
তেওঁলোকৰ কাৰণে হ'ব কষ্টকৰ
বাসস্থান।

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ
اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۝٤٤

৫৪) আৰু বাস্তৱতে, আমি মুচাক
বাট দেখুৱাই দিছিলোঁ, আৰু
ইসাইলৰ সতি-সন্ততিক গ্ৰন্থখনৰ
উত্তৰাধিকাৰী কৰিছিলোঁ।

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا
بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ ۝٤٥

৫৫) বোধশক্তি-সম্পন্ন সকলৰ
কাৰণে এক পথ-প্ৰদৰ্শক আৰু
উপদেশস্বৰূপ।

هُدًى وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۝٤٦

৫৬) গতিকে ধৈৰ্য্য ধৰাহঁক।
নিশ্চয়েই আল্লাহৰ প্ৰতিশ্ৰুতি সত্য।
আৰু যিসকলে অন্যায় কৰিছে
তেওঁলোকৰ কাৰণে ক্ষমা ভিক্ষা কৰা
আৰু পুৰা আৰু গধূলি সেই জনাৰ
প্ৰশংসাবে তোমাৰ প্ৰভুৰ গৰিমা
গোৱা।

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ
لِذُنُوبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ
وَالْإِبْكَارِ ۝٤٧

৫৭) যিসকলে আল্লাহৰ পৰা কোনো
ক্ষমতা নোপোৱাকৈ আল্লাহৰ
নিদৰ্শনসমূহৰ বিষয়ে তৰ্ক-বিতৰ্ক
কৰে। তেওঁলোকৰ অন্তৰত গৌৰৱ
লাভ কৰাৰ আকাঙ্ক্ষাৰ বাহিৰে আন
একো নাই আৰু সেই গৌৰৱ লাভে
তেওঁলোকে কেতিয়াও নকৰে।
গতিকে আল্লাহৰ আশ্ৰয় বিচৰাহঁক।

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ
سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِن فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا
كِبْرٌ مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ

নিশ্চয়, সেইজনাই হ'ল সকলো
শুনোতা, সকলো দেখোতা।

هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٧﴾

৫৮) অৱশ্যেই, আকাশ আৰু
পৃথিৱীৰ স্ৰজন মানৱৰ স্ৰজনতকৈ
বেছি বিশাল; কিন্তু বেছি ভাগ মানুহে
সেইটো নেজানে।

لَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرَ مِنْ
خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

৫৯) অন্ধ আৰু দেখা সমান নহয়;
অসং কাম কৰা সকল আৰু সং কাম
কৰা সকল সমান নহয়। উপদেশ
গ্ৰহণ কৰোঁতা নিচেই অলপ।

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا
الْمُسِيءَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٩﴾

৬০) শাস্তিৰ সময় অৱশ্যেই আহিব;
এই বিষয়ে কোনো সন্দেহ নাই;
তথাপিও বেছিভাগ মানুহে বিশ্বাস
নকৰে।

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٠﴾

৬১) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৱে কয়, মোৰ
প্ৰাৰ্থনা কৰা; মই তোমালোকৰ
প্ৰাৰ্থনাৰ উত্তৰ দিম। কিন্তু যিসকল
ইমানেই অভিমানী যে মোক
উপাসনা কৰিব নোৱাৰে, তেওঁলোক
অৱশ্যেই ঘৃণাৰ পাত্ৰ হৈ দোজখত
প্ৰৱেশ কৰিব।

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي
سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دُخْرِينَ ﴿٦١﴾

৬২) আল্লাহ হৈছে সেইজন যিনি
সৃষ্টি কৰিছে যাতে তোমালোকে
তাৎ বিশ্ৰাম কৰিব পাৰা, আৰু দিন
সৃষ্টি কৰিছে তোমালোকক
দেখিবলৈ সমৰ্থ কৰাৰ উদ্দেশ্যে।
প্ৰকৃততে, আল্লাহ মানৱ জাতিৰ
প্ৰতি বদান্যতাৰ ভাণ্ডাৰ, কিন্তু বেছি
ভাগ মানুহ অকৃতজ্ঞ।

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ لَيْلًا لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى
النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٢﴾

৬৩) এনেকুৱাই হ'ল আল্লাহ
তোমালোকৰ প্ৰভু, সকলো বস্তুৰ
সৃষ্টিকৰ্তা। সেইজনৰ বাহিৰে আৰু

ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۗ

কোনো প্ৰভু নাই। তেনেহলে, তোমালোক নো কোন ফালে আঁতৰি যোৱা ?

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَآئِي تُوْفُكُونَ ﴿٣٧﴾

৬৪) বাস্তৱতে এই দৰেই, যি সকলে আল্লাহৰ নিদৰ্শন সমূহ অগ্ৰাহ্য কৰে, তেওঁলোকক আঁতৰাই পঠিওৱা হয়।

كَذَلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٨﴾

৬৫) আল্লাহ হৈছে সেই জন যি পৃথিৱীখন তোমালোকৰ কাৰণে এক বিশ্ৰামৰ ঠাই ৰূপে সাজিছে, আৰু আকাশখন সাজিছে তোমালোকৰ ৰক্ষণৰ কাৰণে সৌধ ৰূপে, আৰু তোমালোকক বিভিন্ন গঢ় দিছে আৰু তোমালোকৰ গঢ়বোৰ ধুনীয়া কৰিছে, আৰু তোমালোকৰ বাবে বিশুদ্ধ বস্তু যোগাইছে। এনেকুৱাই হ'ল আল্লাহ তোমালোকৰ প্ৰভু। গতিকে আল্লাহ মহা-পৱিত্ৰ, সকলো বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ডৰ অধিকাৰী।

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً ۚ وَصَوَّرَكُمُ فَأَحْسَنَ صُورَكُمُ ۚ وَرَزَقَكُمُ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۚ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ ۚ فَتَبَرَّكُ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٩﴾

৬৬) সেই জনা হৈছে জীৱন্ত আল্লাহ। তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো প্ৰভু নাই। গতিকে তেওঁলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰা, তোমালোকৰ উপাসনা সম্পূৰ্ণ ভাৱে আৰু আন্তৰিকতাৰে তেওঁলৈকে কেৱল যাচি। সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী হৈছে আল্লাহ, তেওঁ সকলো বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ডৰ অধিকাৰী।

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٠﴾

৬৭) কোৱা, মোক উপাসনা কৰিবলৈ নিষেধ কৰা হৈছে সেই সকলক, যাক তোমালোকে আল্লাহৰ বাহিৰে আহ্বান কৰা, কিয়নো মোলৈ মোৰ প্ৰভুৰ পৰা স্পষ্ট প্ৰমাণ সমূহ আহিছে; আৰু মোক আদেশ দিয়া হৈছে কেৱল বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ডৰ অধিকাৰী জনাৰ অধীন হ'বলৈহে।

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي ۚ وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤١﴾

৬৮) তেওঁৰেই সেইজনা যিয়ে তোমালোকক মাটিৰ পৰা সৃষ্টি কৰিছে আৰু তাৰ পিছত এটোপা শুকুৰ পৰা, তাৰ পিছত এটা চেকুৰৰ পৰা; তাৰ পিছত তেওঁ তোমালোকক এটা কেঁচুৰাৰ ৰূপত উলিয়াই আনে; তাৰ পিছত তেওঁ তোমালোকক বাঢ়িবলৈ দিয়ে, যাতে তোমালোক পূৰা শক্তিলৈকে ঢুকি পাব পাৰা; আৰু পাছত বৃদ্ধ হোৱা যদিও তোমালোকৰ কি ছুমানক আগতে মৃত্যু হ'বলৈ দিয়া হয়, আৰু যাতে তোমালোকে এটা নিৰ্ধাৰিত সময় পাব পাৰা আৰু যাতে তোমালোক জ্ঞানসম্পন্ন হ'বপাৰা।

৬৯) তেওঁৰেই হৈছে সেইজনা যি জীৱন দিয়ে আৰু মৃত্যু হ'বলৈ দিয়ে; আৰু তেওঁ যেতিয়া কিবা এটা হোৱাটো ইচ্ছা কৰে তেতিয়া সেই সম্পৰ্কে কয়, হৈ যোৱা, অৰ্থাৎ সেয়াই হ'ব ধৰে।

৭০) যিসকলে আল্লাহৰ নিদৰ্শন লৈ বাক-বিতণ্ডা কৰে তুমি তেওঁলোকক দেখানাই নে, কেনেকৈ তেওঁলোকক সত্যৰ পৰা আঁতৰাই পঠিওৱা হৈছে।

৭১) যিসকলে গ্ৰন্থখন আৰু আমি আমাৰ পয়গম্বৰ সকলৰ দ্বাৰা পঠিওৱা সকলো কথা অগ্ৰাহ্য কৰিছে, কিন্তু অনতি পলমে জানিবলৈ পাব।

৭২) যেতিয়া লোহাৰ গলবন্ধা তেওঁলোকৰ ডিঙিত পিন্ধোৱা হ'ব, আৰু লগতে শিকলিও, আৰু তেওঁলোকক টানি নিয়া হ'ব।

৭৩) উত্তপ্ত পানিলৈ তাৰ পিছত তেওঁলোকক অগ্নিকুণ্ডত দগ্ধ কৰা হ'ব।

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ
نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً
ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا
شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلٍ
وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَيَّئًا وَلَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ ۚ فَإِذَا قُضِيَ
أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٩﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ
أَنِّي يُصْرَفُونَ ﴿٧٠﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ
رُسُلَنَا ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

إِذَا الْأَعْلَىٰ فِي أَغْناقِهِمْ وَالسَّلْسُلُ
يُسْحَبُونَ ﴿٧٢﴾

فِي الْحَمِيمِ ۖ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٣﴾

৭৪) তাৰ পিছত এই বুলি তেওঁলোকক কোৱা হ'ব, সেই সকলকত আছে যাক তুমি লগৰীয়া প্ৰভু বুলি মাতিছিল।

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٤﴾

৭৫) আল্লাহপৰিবৰ্তে ? তেওঁলোকে ক'ব, সেইবিলাক আমাৰ ওচৰৰ পৰা অন্তৰ্ধান হ'ল। নহয়, আমি আল্লাহৰ পৰিবৰ্তে আন কালৈকো আগতে আল্লাহৰ প্ৰাৰ্থনা কৰা নাছিলোঁ। এই দৰে আল্লাহ অবিশ্বাসী সকলক পথভ্ৰষ্ট কৰিব।

مَنْ دُونِ اللَّهِ ۖ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَل لَّئِنْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٥﴾

৭৬) তাৰ কাৰণে, তোমালোকে পৃথিৱীত কোনো যুক্তি নোহোৱালৈকে অতিমাত্ৰা আহ্বাদ কৰিছিল। আৰু কাৰণ হ'ল তোমালোকে উদ্ধত আচৰণত আছিল।

ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٦﴾

৭৭) তোমালোকে দোজখলৈ প্ৰবেশ কৰাহঁক আৰু তাতেই দীৰ্ঘকাল থাকাহঁক; আৰু দাস্তিক জনৰ অৱস্থা হয় দুৰ্ভগীয়া।

أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٧﴾

৭৮) গতিকে তুমি ধৈৰ্য্য ধৰা, আল্লাহৰ প্ৰতিশ্ৰুতি নিশ্চয় পূৰ্ণ হ'ব; আৰু আমি তোমাক এই জীৱনতে তেওঁলোকক দিয়া অস্বীকাৰৰ এক অংশ দেখুৱাও যে আমি তোমাক আমাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি পূৰ্ণ কৰাৰ আগতে মৃত্যু হ'বলৈ দিওঁ, তেওঁলোকক আমালৈ ঘূৰাই অনা হ'বই।

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ فَأَمَّا نَرِيَّتِكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَفِّيَّتِكَ فَايُنَا يَرْجِعُونَ ﴿٧٨﴾

৭৯) আৰু আমি বাস্তৱতে তোমাৰ পূৰ্বে পয়গম্বৰসকলক পঠিয়াইছিলোঁ; তেওঁলোকৰ ভিতৰত আছে কিছুমান যাক আমি তোমালৈ উল্লেখ কৰা নাই আৰু কোনো পয়গম্বৰৰ কাৰণে আল্লাহৰ বিনা অনুমতিত এটা নিদৰ্শন অনা সম্ভৱ নহয়;

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ۗ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ فَاذْجَأْ أَمْرُ

কিন্তু আল্লাহৰ হুকুম যেতিয়া আহে, বিষয়টো ন্যায়ৰ সৈতে মীমাংসা কৰা হয় আৰু সেই সময়ত মিছলীয়া সকলে পৰাজয় মানে।

اللَّهُ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ
الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٩﴾

৮০) আল্লাই হৈছে সেই জনা, যি তোমালোকৰ কাৰণে পোহনীয়া জন্তু সৃষ্টি কৰিছে যাতে তোমালোক সিহঁতৰ কিছুমানৰ আৰোহী হ'ব পাৰা আৰু কিছুমানৰ মাংস খাব পাৰা।

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا
مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٨٠﴾

৮১) আৰু তোমালোকে সিহঁতৰ পৰা আন উপকাৰো পোৱা আৰু যাতে সিহঁতৰ দ্বাৰা তোমালোকে তোমালোকৰ অন্তৰত থকা যি কোনো আশা-আকাঙ্ক্ষা পূৰ্ণ কৰিব পাৰা; আৰু সিহঁতৰ ওপৰত আৰু জাহাজৰ ওপৰত তোমালোকক কঢ়িয়াই নিয়া হয়।

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَتُبَلِّغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً
فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ
تَحْمَلُونَ ﴿٨١﴾

৮২) আৰু সেই জনাই তোমালোকক তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহ দেখুৱায়; তেনেহলে আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহ কোনটোক নো তোমালোকে অস্বীকাৰ কৰিবা ?

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ ۖ فَآيَىٰ آيَاتِ اللَّهِ
تُكْفَرُونَ ﴿٨٢﴾

৮৩) তেওঁলোকে পৃথিৱীত ভ্ৰমণ কৰা নাই নে যাতে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পূৰ্বে অহা সকলৰ অন্ত কি দৰে হ'ল দেখিব পাৰে? তেওঁলোক এই সকলতকৈ বেছি সংখ্যাৰ আছিল, শক্তিতো বেছি প্ৰবল আৰু পৃথিৱীতো বেছি দৃঢ় চিহ্ন থৈ গৈছিল; কিন্তু তেওঁলোকে যিবিলাক আজিছিল তেওঁলোকৰ কোনো কামত নাছিল।

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَأَثَارًا
فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَىٰ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٣﴾

৮৪) আৰু যেতিয়া তেওঁলোকৰ পয়গম্বৰ সকলে তেওঁলোকলৈ প্ৰত্যক্ষ নিদৰ্শনৰ সৈতে আহিছিল, তেওঁলোকে যি কিঞ্চিৎ জ্ঞান তেওঁলোকৰ আছিল তাকে লৈ মহা

فَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا
بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا

গৌৰৱ কৰাত ব্যস্ত আছিল আৰু যিটোক তেওঁলোকে ব্যপ্স কৰিছিল, সেইটোৱেই আগুৰি ধৰিলে।

كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٤﴾

৮৫) আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে আমাৰ শাস্তি দেখিলে তেওঁলোকে কলে, আমি কেৱল আল্লাহক বিশ্বাস কৰো, আৰু সেইজনাৰ সৈতে আন যি বিলাকক অংশী কৰিছিলো সেই সকলোকে অগ্ৰাহ্য কৰো।

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَّهُ
وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٥﴾

৮৬) কিন্তু তেওঁলোকে যেতিয়া আমাৰ শাস্তি দেখিলে তেওঁলোকৰ বিশ্বাসে কোনো লাভ নিদিলে ; এইটোৱেই হ'ল আল্লাহৰ আইন, যিটো সৰ্বদা তেওঁৰ ভৃত্য সকলৰ ক্ষেত্ৰত কাৰ্য্যকৰী হৈ আহিছে; আৰু এইদৰেই অবিশ্বাসী সকল ধ্বংস হ'ল।

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا
بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي
عِبَادِهِ ۗ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٦﴾

سُورَةُ حَمِّ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ خَمْسٌ وَخَمْسُونَ آيَةً وَسِتَّةٌ رُكُوعَاتٌ

চুৰা-৪১ HA MIM SAJDA

হা মীম আছ-ছাজদা
(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) হা মীম: حَمِيدٌ مَّجِيدٌ
(প্ৰশংসনীয়, মহিমাশ্ৰিত প্ৰভু)

ح ١

৩) এই কোৰ-আন খন পৰম
কৰুণাময় পৰম দানশীল, আল্লাহৰ
পৰা অৱতীৰ্ণ হৈছে ।

تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

৪) এইখন এখন গ্ৰন্থ, যাৰ
শ্লোকসমূহ বিতং ভাৱে ব্যাখ্যা কৰা
হৈছে আৰু যিবোৰ বাৰম্বাৰ পঢ়া
হ'ব, পৰিষ্কাৰ ধুনীয়া ভাষাত
লিপিবদ্ধ, জ্ঞান সম্পন্ন মানুহৰ
কাৰণে ।

كُتِبَ فَصَلَّتْ آيَتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا يُعَلِّمُونَ ①

৫) এইখন সু-সংবাদৰ বাহক, এক
সতৰ্ককাৰী; কিন্তু তেওঁলোকৰ বেছি
ভাগ আঁতৰি যায় আৰু তেওঁলোকে
নুশনে ।

بَشِيرًا وَنَذِيرًا ① فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ
فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ①

৬) আৰু তেওঁলোকে কয়, তুমি
আমাক য'লৈ মাতিছা তাৰ বিৰুদ্ধে
আমাৰ অন্তৰ কেইবাখনো আবৰণৰ
দ্বাৰা সংৰক্ষিত হৈ আছে আৰু
আমাৰ কাণে গধুৰ, আৰু আমাৰ
আৰু তোমাৰ মাজত এখন পৰ্দা
আছে; গতিকে তুমি তোমাৰ কাম
কৰি যোৱা, আমিও কৰি আছো ।

وَقَالُوا أَأَلْقَوْا بِنَافِثٍ أَوْ كُنَّا مِمَّا تَدْعُونَا
إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ
حِجَابٌ فَأَعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونَ ①

৭) কোৱা, মই তোমালোকৰ দৰেই মানুহ। মোৰ আগত ব্যক্ত কৰা হৈছে যে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ হৈছে এক ঈশ্বৰ; গতিকে তোমালোকে পথভ্ৰষ্ট নহৈ পোনে পোনে সেইজনাৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু সেইজনাৰ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰা; আৰু বিগ্ৰহ পূজাৰীসকল দুৰ্ভাগ্য গ্ৰস্ত হওক।

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ
إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ
وَاسْتَغْفِرُوا لَهُ ۖ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ ۗ

৮) যিয়ে জাকাত নিদিয়ে তেওঁলোক হৈছে পৰকালত অবিশ্বাস কৰা মানুহ।

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
هُمْ كَفَرُونَ ۝۸

৯) যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সজ কাম কৰে, তেওঁলোকৰ ক্ষেত্ৰত নিশ্চয় থাকিব এক অনন্ত পুৰস্কাৰ।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
أَجْرٌ غَيْرٌ مَّمْنُونٍ ۝ۯ

১০) কোৱা তোমালোকে সঁচাকৈয়ে অবিশ্বাস কৰা নেকি সেইজনাত যিজনে পৃথিৱীখন দুদিনত গঢ়িছিল ? আৰু তোমালোকে সেইজনাৰ সমতুল্য স্থাপন কৰা নেকি ? সেইজনাই হৈছে সকলো বিশ্ব ব্ৰহ্মাণ্ডৰ অধিকাৰী।

قُلْ أَبْيَنُكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ
الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ
أندَادًا ۗ ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝

১১) সেইজনাই তাত সমতলৰ ওপৰত থিয় দিয়া দৃঢ় পৰ্বতশাৰী পাতিলে, আৰু ইয়াক অপৰ্য্যা-প্ততাৰে শোভিত কৰিলে, আৰু তাত যুগুত পৰিমাণৰ খাদ্যদ্রব্যৰ সংস্থান কৰিলে চাৰি দিনত সকলো সন্ধানকাৰীৰ কাৰণে সমভাৱে।

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ
فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَمْوَاطَهَا فِي أَرْبَعَةِ
أَيَّامٍ ۗ سَوَاءٌ لِّلسَّالِفِينَ ۝

১২) তাৰ পাছত সেইজনাই আকাশলৈ চালে, সেই সময়ত ই আছিল একপ্ৰকাৰ ধোঁৱাৰ কুণ্ডলিৰ দৰে আৰু আকাশ আৰু পৃথিৱীখন ক কলে, তোমালোকে দুয়ো বাধ্যতাৰ

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ
فَقَالَ لَهَا وَاللَّأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا

সৈতে আহাইক স্ব-ইচ্ছাৰে বা অনিচ্ছাৰে; তেওঁলোকে কলে, আমি স্ব-ইচ্ছাৰে আহিছোঁক।

أَوْكُرَهَا ۖ قَالَتْ أَتَيْنَا طَائِعِينَ ۝۱۱

১৩) সেইদৰে সেইজনাই তেওঁলোকক সাতখন আকাশৰ আকাৰেৰে দুদিনত সাজিলে, আৰু প্ৰত্যেকখন আকাশলৈকে ইয়াৰ কৰ্তব্য প্ৰকাশ কৰিলে, আৰু আমি নিম্নতম আকাশখনক পোহৰ পাবৰ কাৰণে বস্তিৰে সজালোঁ আৰু ইয়াক সংৰক্ষণৰ উপায়ৰে সজ্জিত কৰিলোঁ: সেইটোৱেই হৈছে পৰম শক্তিশালী সৰ্বজ্ঞ জনাৰ আদেশ।

فَقَضَيْنَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ
وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا ۗ وَزَيَّنَّا
السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ ۗ وَحِفْظًا ۗ ذَٰلِكَ
تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝۱۳

১৪) কিন্তু তেওঁলোক যদি আঁতৰি যায়, তেনেহলে কোৱা, আদ আৰু ছামুদৰ সম্প্ৰদায়ক আগুৰি ধৰা শাস্তিৰ দৰে তোমালোকক ও এক ধ্বংসকাৰী শাস্তিৰ বিষয়ে সতৰ্ক কৰি দিওঁ।

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً
مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ۝۱۴

১৫) তেওঁলোকৰ পয়গম্বৰসকলে যেতিয়া সন্মুখৰ পৰা আৰু পশ্চাতৰ পৰা তেওঁলোকলৈ আহিল, এই বুলি উপদেশ দি, আল্লাহৰ বাহিৰে কাকো উপাসনা নকৰিবা, তেওঁলোকে কলে, আমাৰ যদি প্ৰভুৱে সেইদৰে ইচ্ছা কৰিলে-হেঁতেন তেওঁ নিশ্চয়, ফিৰিস্তা সকলক নমাই পঠিয়ালেহেঁতেন। গতিকে তোমাক যাৰে সৈতে পঠি ওৱা হৈছে তাত আমি অৱশ্যেই অবিশ্বাস কৰো।

إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ
وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۗ
قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا
بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كٰفِرُونَ ۝۱۵

১৬) আদ সম্প্ৰদায়ৰ বিষয়ে, তেওঁলোকে বিনা যুক্তিৰে পৃথিৱীত অহঙ্কাৰ আচৰণ কৰিছিল আৰু কৈছিল, কৰ্তৃত্ব আমাতকৈ শক্তিশালী আৰু কোন আছে? সিহঁতে নেদেখে নেকি যে আল্লাহ যি

فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مَنَاقِبَةً ۗ أَوْلَمْ

তেওঁলোকক সৃষ্টিছিল, কৰ্তৃত্বত
তেওঁলোকতকৈ বেছি শক্তিশালী ?
তথাপি সিহঁতে আমাৰ নিদৰ্শন সমূহ
অস্বীকাৰ কৰা অব্যাহত ৰাখিছিল।

১৭) গতিকে, আমি কেইটামান
কালান্তক দিনজুৰি তেওঁলোকলৈ
সাংঘাতিক ধুমুহা পঠিয়ালোঁ, যাতে
আমি তেওঁলোকক এই জীৱনতে
অপদস্থ হোৱাৰ শাস্তিৰ সোৱাদ দিব
পাৰো। আৰু পৰকালৰ শাস্তি
নিশ্চয় আৰু বেছি অপদস্থকাৰী হ'ব,
আৰু তেওঁলোকক কোনো সহায়
দিয়া নহ'ব।

১৮) আৰু ছামুদ সম্প্ৰদায়ৰ
সম্পৰ্কে, আমি তেওঁলোকক পথ-
প্ৰদৰ্শন কৰিছিলোঁ, কিন্তু তেওঁ-
লোকে পথ-প্ৰদৰ্শনতকৈ অন্ধক
বেছি পছন্দ কৰিলে, গতিকে এক
অপদস্থকাৰী শাস্তিৰ বিপৰ্যয়ে
তেওঁলোকক হেঁচা মাৰি ধৰিলে,
তেওঁলোকে যি আজিছিল তাৰ ফল
স্বৰূপে।

১৯) আৰু আমি যিসকলে বিশ্বাস
আৰু সৎ কাম কৰিছে তেওঁলোকক
ৰক্ষা কৰিলোঁ।

২০) আৰু তেওঁলোকক সতৰ্ক কৰি
দিয়া সেইদিনটোৰ বিষয়ে, যি দিনা
আল্লাহৰ শত্ৰু সকলক সমবেত কৰি
অগ্নিকুণ্ডলৈ খেদি নিয়া হ'ব, আৰু
তেওঁলোকক বিভিন্ন সমষ্টিত
বিভক্ত কৰা হ'ব।

২১) তেতিয়ালৈকে, যেতিয়া
তেওঁলোক গৈ পাবগৈ, তেওঁলোকৰ
কাণ, চকু, আৰু গাৰ ছালে
তেওঁলোকৰ কাৰ্য্য-কলাপৰ বিষয়ে
সাক্ষী দিব।

يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ
مِنْهُمْ قُوَّةً ۖ وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٧﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي
أَيَّامٍ نَّحْسَاتٍ لِّنُنذِرَ قَوْمَهُمْ عَذَابَ
الْآخِرَةِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ
الْآخِرَةِ أَكْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصُرُونَ ﴿١٨﴾

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعُلَىٰ
عَلَى الْهَدَىٰ فَاخَذْنَاهُمْ صِغِقَةً الْعَذَابِ
الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٩﴾

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٢٠﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ
يُوزَعُونَ ﴿٢١﴾

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ
سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

২২) আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ চৰ্মক ক'ব, তোমালোক কিয় আমাৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষী দিছা? সিহঁতে ক'ব, আল্লাহে আমাক ক'বলৈ দিছে, তেওঁ আন সকলো বস্তুক ক'বলৈ দিয়াৰ দৰে আৰু এওঁৰেই হৈছে সেইজন যি তোমালোকক প্ৰথমে সৃষ্টিছিল, আৰু তেওঁলৈকে তোমালোকক ঘূৰাই অনা হৈছে।

وَقَالُوا الْجُلُودُ دِهِمُ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا
قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ
وَ هُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَ إِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾

২৩) আৰু পাপ কৰি থকা সময়ত তোমালোকে আশঙ্কা কৰা নাছিল যে তোমালোকৰ কাণ, চকু আৰু ছালে তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষী দিব; নহয়, তোমালোকে ভাবিছিল যে আল্লাহেও তোমালোকৰ কাৰ্য্য-কলাপৰ বেছি ভাগ নেজানিছিল।

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ
سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ
وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا
مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

২৪) আৰু তোমালোকৰ প্ৰভুৰ বিষয়ে তোমালোকে পোষণ কৰা সেই ধাৰণাই তোমালোকক ধ্বংস কৰিছে। গতিকে এতিয়া তোমালোকে সৰ্বহাৰা বিলাকৰ ভিতৰৰ হ'লা।

وَذِكْرُكُمْ ظَنُّكُمْ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ
أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٤﴾

২৫) এতিয়া তেওঁলোকে যদি সহ্য কৰিব পাৰে, অগ্নিকুণ্ডোৱেই হ'ব তেওঁলোকৰ আবাস; তেওঁলোকে যদি অনুগ্রহ বিচাৰে, যিসকলক অনুগ্রহ দেখুৱা হ'ব তাৰ ভিতৰত তেওঁলোক নপৰে।

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ۗ وَإِنْ
يَسْتَعْتَبُوا فَمَا لَهُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٥﴾

২৬) আৰু আমি তেওঁলোকৰ বাবে কিছুমান সহচৰ নিয়োগ কৰিছিলোঁ, যিসকলে তেওঁলোকৰ আগত যি আছিল আৰু পাছত যি আছিল সেই সকলক আকৰ্ষণীয় কৰি তুলিছিল; আৰু তেওঁলোকৰ পূৰ্ববৰ্ত্তী মানৱ জাতি আৰু জিনৰ সম্প্ৰদায়ৰ সৈতে নিশ্চয় তেওঁলোকেই হৈছিল ক্ষতিগ্ৰস্ত।

وَقِيضْنَا لَهُمْ قُرْنَاءَ فَرَيْنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ
الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ
الْجِنِّ وَالْإِنْسِ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٦﴾

২৭) আৰু যি সকলে অবিশ্বাস কৰে, সিহঁতে কয়, এই কোৰ-আন খনলৈ কৰ্ণপাত নকৰিবা, বৰং ইয়াৰ আবৃত্তিৰ সময়ত চিঞৰ-বাখৰ কৰিবা যাতে তোমালোকৰ প্ৰভুত্ব অটুট থাকে।

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَبُونَ ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু অতি নিশ্চয় আমি অবিশ্বাস কৰা সকলক এক কঠোৰ শাস্তিৰ সোৱাদ লবলৈ বাধ্য কৰিম, আৰু অতি নিশ্চয় সিহঁতৰ অতিকৈ গৰ্হিত কৃতি অনুযায়ী আমি প্ৰতিফল দিম।

فَلَنذِيقْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا ۗ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

২৯) আল্লাহৰ শত্ৰু সকলৰ কাৰণে সেইটোৱেই হ'ল পুৰস্কাৰ অগ্নি কুণ্ডটো; তেওঁলোকৰ কাৰণে তাতেই হ'ব এক নিগাজী বাসস্থান প্ৰতিফল হিচাপে, কাৰণ তেওঁলোকে নিদৰ্শনসমূহ অগ্রাহ কৰাত একাগ্ৰ আছিল।

ذَلِكَ جَزَاءُ آعْدَاءِ اللَّهِ النَّارِ ۗ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ ۗ جَزَاءُ ۙ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٩﴾

৩০) আৰু যিসকলে অবিশ্বাসী ক'ব, আমাৰ প্ৰভু জিন আৰু মানৱৰ মাজত যি সকলে আমাক পথভ্ৰষ্ট কৰিছিল সিহঁতক আমাক দেখুওৱা, যাতে আমি সিহঁতক আমি ভৰিৰে গচকি অপদস্থ কৰিব পাৰো।

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أَضَلْنَا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونُوا مِنَ الْآسْفَلِينَ ﴿٣٠﴾

৩১) আৰু যিসকলে কয়, আমাৰ প্ৰভু আল্লাহ; আৰু তাৰ পাছত এক নিষ্ঠ হৈ থাকে, তেওঁলোকৰ ক্ষেত্ৰত, ফিৰিস্তা সকল তেওঁলোকলৈ নামি আহে, এই বুলি আশ্বাস দি : ভয় নকৰিবা, দুঃখও নকৰিবা; আৰু তোমালোকৰ পূৰ্বে প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া মতে সুন্দৰ উদ্যানৰ সংবাদ।

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣١﴾

৩২) আৰু তোমালোকৰ বন্ধু এই জীৱনত আৰু পৰকালত; তাত

نَحْنُ أَوْلِيُّكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي

তোমালোকে তোমালোকৰ আত্মাই
বাঞ্ছা কৰা সকলো বস্তু পাবা, আৰু
তাত তোমালোকে পাবা যিহকে
খোজা সকলো।

الْآخِرَةَ ۚ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُ
أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ۝

৩৩) ক্ষমাশীল, কৰুণাময় আল্লাহৰ
পৰা অহা এক আমোদ-প্ৰমোদ।

نَزَلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ ۝

৩৪) আৰু কোন বক্তব্যত উৎকৃষ্ট
হ'ব পাৰে সেইজনতকৈ, যি মানুহক
আল্লাহলৈ আহ্বান কৰে আৰু সৎ
কাম কৰে আৰু কয়, মই অৱশ্যেই
আল্লাহলৈ আত্মসমৰ্পন কৰাৰ
ভিতৰত এজন ?

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ
وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ
الْمُسْلِمِينَ ۝

৩৫) সৎ আৰু অসৎ একে ধৰণৰ
নহয়। অসতৰ প্ৰতিৰোধ কৰা হ'ক
তাৰে সৈতে যি আটাইতকৈ উৎকৃষ্ট,
আৰু চোৱা, সেইজন, তাৰ আৰু
তেওঁৰ মাজত শত্ৰুতা আছিল, এনে
হৈ পৰিব যেন এজন অন্তৰঙ্গ বন্ধু হৈ।

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ ادْفَعْ
بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ
عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ۝

৩৬) কিন্তু এইটো কাকো দিয়া নহয়
এক নিষ্ঠ সকলৰ বাহিৰে; আৰু
কাকো দিয়া নহয় সেই সকলৰ
বাহিৰে যি সততাৰ এক বিৰাট
অংশৰ অধিকাৰী হৈছে।

وَمَا يُكَلِّمُهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا ۚ وَمَا
يُكَلِّمُهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ۝

৩৭) চয়তানৰ উচটনিয়ো যদি
তোমাক উচটায়, আল্লাহৰ আশ্ৰয়
লোৱা; অৱশ্যেই আল্লাহ সৰ্ব-
শ্ৰুতিকৰ সৰ্বজ্ঞ।

وَأَمَّا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ۝

৩৮) আৰু সেইজনাৰ নিদৰ্শন
বোৰৰ ভিতৰত হৈছে নিশাটো,
দিনটো, সূৰ্য বা চন্দ্ৰৰ আগত
সাপ্টাস্পে অৱনত নহবা কিন্তু সাপ্টাস্পে
অৱনত হবা মাথোন আল্লাহৰ
আগত, যিজনাই সেইবিলাকক সৃষ্টি

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ ۚ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا
لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ

কৰিছে, যদিহে সেইজনাকে তুমি
প্রকৃতেত উপাসনা কৰা।

৩৯) তেওঁলোকে যদি অৱজ্ঞা কৰি
আঁতৰি যায়, তেওঁলোকে তেনে
কৰিব নিজৰ অনিষ্ট সাধিবলৈ, যি
স্থলত সেই সকল যি তোমাৰ প্ৰভুৰ
সৈতে আছে, তেওঁলোকে সেই-
জনৰ গৰিমা ৰাতিয়ে দিনে গায়,
আৰু তেওঁলোকৰ কেতিয়াও ভাগৰ
নেলাগে।

৪০) আৰু সেইজনৰ নিদৰ্শনবোৰৰ
ভিতৰত হৈছে তোমালোকে
ভূমিমণ্ডল শুকাই যোৱা অৱস্থাত
দেখা পোৱাটো, কিন্তু আমি যেতিয়া
তাৰ ওপৰত পানী পৰিবলৈ দিও
সেই ভূমি কম্পিত হয় আৰু
সেউজীয়া উদ্ভিদেৰে সজীৱ হৈ উঠে;
নিশ্চয় সেইজনাই যিয়ে এই ভূমি
মণ্ডল জীয়াই তুলিলে, মৃতকো
জীয়াই তুলিব পাৰে; প্রকৃতেত
সেইজনৰ সকলো বস্তৰ ওপৰত
মহান ক্ষমতা আছে।

৪১) নিশ্চয়, যিয়ে আমাৰ নিদৰ্শন
সমূহৰ ভ্ৰান্তি বিচাৰি সেইবোৰক
বিকৃত কৰে, তেওঁলোক আমাৰ
পৰা লুকাই থাকিব নোৱাৰে;
তেতিয়া হলে সেইজন যাক
অগ্নিকুণ্ডত নিক্ষেপ কৰা হৈছে বেছি
উত্তম নে আনজন, যি আমাৰ
ওচৰলৈ আহে সম্পূৰ্ণ নিৰাপত্তাত ?
তোমালোকে যি ইচ্ছা কৰা, নিশ্চয়
সেইজনাই তোমালোকে কি কৰা
সকলো দেখি থাকে।

৪২) নিশ্চয় সেই সকলে যি অবিশ্বাস
কৰে সতৰ্ক বাণী কোৱা-আনত,
যেতিয়া এই গ্ৰন্থ তেওঁলোকলৈ
আহিছে, তেওঁলোক ক্ষতিগ্ৰস্ত হয়,
আৰু নিশ্চয়, এইখন মহান গ্ৰন্থ।

إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٨﴾

فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
يَسْتَحْسِنُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا
يَسْمُونَ ﴿٣٩﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً
فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ
وَرَبَّتْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَذِي فَحْشٍ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿٤٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفُونَ
عَلَيْنَا ۗ أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرًا مِمَّنْ
يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ ۗ
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤١﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ
وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبٌ عَازِلُونَ ﴿٤٢﴾

৪৩) মিছা ইয়াৰ ওচৰ চাপিব নোৱাৰে, সন্মুখৰ পৰা হওক অথবা পশ্চাতৰ পৰা। ই হ'ল এক প্ৰকাশিত বাণী, অতি জ্ঞানী, অতি প্ৰশংসনীয় আল্লাহৰ পৰা।

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ ۖ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٣﴾

৪৪) তোমাৰ বিৰুদ্ধে এনে কথা কোৱা হোৱা নাই যিটো তোমাৰ পূৰ্বে অহা পয়গম্বৰ সকলৰ বিৰুদ্ধে কোৱা হোৱা নাছিল; তোমাৰ প্ৰভু বাস্তৱতে অতি মাত্ৰ ক্ষমাৰ গৰাকী; আৰু কষ্টকৰ শাস্তিৰ গৰাকী।

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ۖ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٤﴾

৪৫) আৰু যদি আমি কোৰ-আন খন এটা বিদেশী ভাষাত গঢ়িলোঁহেঁতেন, তেওঁলোকে নিশ্চয় কলেহেঁতেন, শ্লোক বিলাক কিয়নো স্পষ্ট কৰি দিয়া হোৱা নাই? এটা বিদেশী ভাষা আৰু এজন আৰব পয়গম্বৰ? কোৱা, ই হৈছে বিশ্বাস কৰা সকলৰ কাৰণে এক পথ-প্ৰদৰ্শক আৰু এটা উপশম। কিন্তু যিসকলে বিশ্বাস নকৰে তেওঁলোকৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁলোকৰ কাণত এক বধিৰতা আছে আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে ই হ'ল অন্ধত্ব; তেওঁলোকক যেন কোনোবাই বহুত দূৰৰ পৰা মাতিছে।

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَبًا لَقَالُوا الْوَلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ۖ أَءَعْجَبِيَّ وَعَرَبِيٌّ ۗ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشَفَاءٌ ۗ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۗ أُولَٰئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٥﴾

৪৬) আৰু বাস্তৱতে আমি মুচাক গ্ৰন্থখন দিছিলোঁ; কিন্তু ইয়াৰ বিষয়ে ভেদা-ভেদৰ সৃষ্টি কৰা হ'ল; আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা যোৱা এটা বাৰ্তা নোহোৱা হলে, এই বিষয়টো তেওঁলোকৰ মাজত মীমাংসা হ'ল-হেঁতেন, আৰু নিশ্চয় তেওঁলোক ইয়াৰ বাহিৰে দু:চিন্তা মূলক সন্দেহত আছে।

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ ۗ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٦﴾

৪৭) যিয়ে সৎ কাম কৰে, এইটো তেওঁৰ নিজৰ আত্মাৰ উপকাৰৰ

مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ

কাৰণে; আৰু যিয়েই অসৎ কাম কৰে, তাৰ বোজা আত্মাৰ ওপৰতে থাকিব; আৰু তোমাৰ প্ৰভুয়ে তেওঁৰ ভৃত্য সকলৰ প্ৰতি লেশ মাত্ৰও অবিচাৰ নকৰে।

فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٥٧﴾

পাঁচিশ পাৰা

৪৮) সেই জনালৈকে মাত্ৰ সময়টোৰ জ্ঞান সুধি পঠোৱা হয়; আৰু কোনো ফল তাৰ ঠাৰিৰ পৰা এৰাই নাহে বা কোনো নাৰীয়ে সন্তান গৰ্ভধাৰণ নকৰে, বা সেই সন্তানক জন্ম নিদিয়ে, সেই জনাৰ জ্ঞানৰ অবিহনে; আৰু সেই দিনাখন যেতিয়া আল্লাই তেওঁলোকক সুধিব এই বুলি মোৰ সমতুল্য লগৰীয়া ক'ত আছে? সিহঁতে ক'ব আমি তোমালৈ ঘোষণা কৰিছোঁ, আমাৰ এজনো সেই বিষয়ৰ সাক্ষী নহয়।

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ قَالُوا اذْنُبْنَا مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٥٨﴾

৪৯) আৰু পূৰ্বে যাক তেওঁলোকে সম্বোধন কৰিছিল সেইবোৰ সিহঁতৰ পৰা অন্তৰ্ধান হ'ব, আৰু সিহঁতে সঠিক জানিব পাৰিব যে সিহঁতৰ সাৰি যাবলৈ কোনো ঠাই নাই।

وَصَلَّ عَنْهُمْ مِمَّا كَانُوا يُدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٥٩﴾

৫০) মানুহৰ নিজৰ হিতৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰি ভাগৰ নেলাগে; কিন্তু যদি বিপৰ্য্যয়ে আঘাত কৰে, তেওঁ সকলো আশা এৰি দি হতাশ হৈ পৰে।

لَا يَسْتَعْمِدُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيُؤَسِّسْ قَنُوطًا ﴿٦٠﴾

৫১) আৰু যদি আমি তেওঁক কোনো বিপৰ্য্যয়ে আঘাত কৰাৰ পাছত আমাৰ কৰুণাৰ সোৱাদ লবলৈ দিওঁ, তেওঁ এই বুলি কোৱাটো নিশ্চিত, এইটো মোৰ প্ৰাপ্য আৰু সময়টো কেতিয়াও আহিব বুলি মই নেভাবো। কিন্তু যদিওবা মোক মোৰ

وَلَيْنِ أَذَقْتُهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي

প্ৰভুলৈ ঘূৰাই নিয়া হয়, নিশ্চয় সেইজনাৰ পৰা সৰ্বোত্তম ব্যৱহাৰ পাম; তেতিয়া আমি নিশ্চয় অবিশ্বাসী সকলক তেওঁলোকৰ সকলো কাৰ্য্য-কলাপৰ বিষয়ে জনাম, আৰু আমি নিশ্চয় এক কঠোৰ শাস্তিৰ সোৱাদ তেওঁলোকক লবলৈ দিম।

إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْبَىٰ ۚ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا ۖ وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِّنْ
عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝۵

৫২) আৰু যেতিয়া আমি মানৱৰ ওপৰত এক অনুগ্রহ কৰো তেওঁ গুচি যায় আন ফালে মুখ কৰিব; কিন্তু যেতিয়া তেওঁক বিপদে আঘাত কৰে, চোৱাঁ, তেওঁ দীঘলীয়া প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে।

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ
وَنَابِجَانِبِهِ ۚ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو
دُعَاءٍ عَرِيضٍ ۝۶

৫৩) কোৱা, মোক কোৱাচোন, এইখন যদি আল্লাহৰ পৰা হয়, কিন্তু তোমালোকে ইয়াত অবিশ্বাস কৰা সত্যৰ পৰা আঁতৰি যোৱা জনতকৈ আৰু কোন বেছি পথ-ভ্ৰষ্ট হ'ব পাৰে ?

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي
شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝۷

৫৪) অনতি পলমে আমি তেওঁলোকক পৃথিৱীৰ সমতলত আৰু তেওঁলোকৰ নিজৰ সম্প্ৰদায়ৰ মাজত আমাৰ নিদৰ্শসমূহ দেখুৱাম, ইয়াৰ সত্যতা তেওঁলোকৰ প্ৰতি সম্পূৰ্ণ পৰিষ্কাৰ নোহোৱালৈকে; তোমাৰ প্ৰভুৱে সকলো বস্তুৰ ওপৰত সাক্ষী হৈ আছে, এয়েই যথেষ্ট নহয় নে ?

سَتْرِيهِمْ أَيُّهَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ
حَتَّىٰ يَتَّبِعِنَا لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۖ أَوَلَمْ يَكُنْ
بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝۸

৫৫) হয়, তেওঁলোক, নিশ্চয় তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ সৈতে হ'ব-লগীয়া সাক্ষাতৰ বিষয়ে সন্দেহ পোষণ কৰে; হয়, সাৱধান নিশ্চয় তেওঁ সকলো বস্তু আগুৰি আছে।

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِيَّةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ ۖ
أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ۝۹

سُورَةُ الشُّورَى مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ أَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ آيَةً وَخَمْسَةٌ رُكُوعَاتٌ

চুৰা-৪২ ASH-SHURA আশ্ব-শুৰা (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) হামীম । হামিঁদু মজীদু :
মহিমাম্বিত প্ৰভু ।

حَمِّ ②

৩) আইন, চীন, কাআফ ।

عَسَق ③

: عَلِيمٌ سَمِيعٌ قَدِيرٌ :
সৰ্বজ্ঞ, সৰ্বশ্ৰোতা,
সৰ্বশক্তিৰ অধিকাৰী ।

৪) এইদৰে পৰম শক্তিশালী জ্ঞানী
আল্লাই তোমালৈ বাণী পঠিয়ায়,
তোমাৰ আগতে অহা সেই সকললৈ
তেওঁ প্ৰকাশ কৰাৰ দৰেই ।

كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ④

৫) আকাশত যি আছে আৰু
পৃথিৱীত যি আছে সকলোবোৰ
সেইজনাৰেই, আৰু সেইজনা হ'ল
অতি উচ্চ, মহান ।

لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ⑤

৬) আকাশ কেইখন ওপৰৰ পৰা
দুফাল হোৱাৰ উপক্ৰম হয়; আৰু
ফিৰিস্তাসকলে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ
প্ৰশংসাৰ সৈতে তেওঁৰ গৌৰৱ
ঘোষণা কৰে আৰু পৃথিৱীত থকা
সকলৰ হৈ ক্ষমা ভিক্ষা কৰে; চোৱাঁ,
নিশ্চয় আল্লাই হৈছে আটাইতকৈ
বেছি ক্ষমাশীল, কৰুণাময় ।

تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَّقَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَیَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ ۗ إِلَّا
إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑥

৭) সেই সকলৰ ক্ষেত্ৰত, যি আল্লাহৰ
পৰিবৰ্ত্তে আনক তেওঁলোকৰ
সংৰক্ষক ৰূপে লয়, আল্লাহ

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ

তেওঁলোকৰ ওপৰত চকু ৰাখে; আৰু তুমি তেওঁলোকৰ অভিভাৱক নহয়।

৮) এইদৰেই আমি তোমালৈ কোৰ-আন খন আৰবী ভাষাত প্ৰকাশ কৰিছোঁ যাতে তুমি সকলো নগৰীৰ মাতৃ গৰাকীক সতৰ্ক কৰি দিব পাৰা, আৰু তাৰ চাৰিওফালে থকা সকলোকো; আৰু যাতে তুমি তেওঁলোকক সমবেত কৰা দিনটোৰ বিষয়ে সতৰ্ক কৰি দিব পাৰা, যাৰ বিষয়ে অকণো সন্দেহ নাই; যি সময়ত এদল থাকিব উদ্যানত আৰু এদল থাকিব অগ্নিকুণ্ডত।

৯) আৰু আল্লাই যদি সেইদৰে ইচ্ছা কৰিলেহেঁতেন, তেওঁ সকলোকে একে জাতি কৰিব পাৰিলেহেঁতেন, তেওঁ যাৰ ওপৰতে সন্তুষ্ট হয় সেইজনকে তেওঁৰ কৃপালৈ প্ৰবেশ কৰিবলৈ দিয়ে; দোষীসকলৰ কোনো সংৰক্ষক আৰু কোনো সহায়কাৰী নাথাকিব।

১০) তেওঁলোকে আল্লাহৰ বাহিৰে আনক সংৰক্ষক ৰূপে লৈছে নেকি? কিন্তু আল্লাহে মাত্ৰ প্ৰকৃত সংৰক্ষক; আৰু সেইজনাই মৃতক সজীৱ কৰি তোলে, আৰু সেইজনাৰ সকলো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতা আছে।

১১) আৰু যিবিলাক কথাত তোমালোকৰ মতভেদ হয়, সেইবিলাকৰ শেষ বিচাৰ আল্লাহত ন্যস্ত থাকে; কোৱা, এনেকুৱাই হ'ল আল্লাহ, মোৰ প্ৰভু; সেইজনতেই মই মোৰ বিশ্বাস ৰাখো, আৰু তেওঁলৈ মই সদায় মুখাপেক্ষী।

حَفِظْتُ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ٧

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ
يَوْمَ الْجُمُعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ
وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ٨

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ
وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ٩

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَاللَّهُ
هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٠

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ
إِلَى اللَّهِ ذُلُّكُمْ لِلَّهِ رَبِّكُمْ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ١١

১২) সেইজনাই হৈছে আকাশ কেইখনৰ আৰু পৃথিৱীৰ উৎপত্তি কাৰক; সেইজনাই তোমালোকৰ কাৰণে নিজৰ মাজত স্বামী-স্ত্ৰী সৃষ্টিছে, আৰু পোহনীয়া জন্তুকো তেওঁ যোৰ পাতি বনাইছে; সেইজনাই তোমালোকক তাত সংখ্যাত বাঢ়িবলৈ দিয়ে; সেইজনৰ অনুরূপ আৰু কোনো বস্তু নাই, আৰু তেওঁ হৈছে সকলো শুনোতা, সকলো দেখোতা।

১৩) সেইজনাই হৈছে আকাশসমূহ আৰু পৃথিৱীৰ চাৰি-কাঠিৰ গৰাকী; সেইজনৰ ইচ্ছামতে সংস্থান সম্প্ৰসাৰণ কৰে আৰু কাৰোবাৰ কাৰণে সঙ্কীৰ্ণ কৰে; নিশ্চয় সেইজনাই সকলো কথা ভাল দৰে জানে।

১৪) সেইজনাই তোমাৰ কাৰণে নিৰ্ধাৰণ কৰিছে সেই ধৰ্মটো যিটো তেওঁ নুহৰ ওপৰত আদেশ দিছিল, আৰু যিটো আমি ইব্ৰাহিম আৰু মুচা আৰু ঈছাৰ ওপৰত আদেশ দিছিলোঁ, অৰ্থাৎ পৃথিৱীত আল্লাহৰ প্ৰতি অনুগত্য স্থাপন কৰা, আৰু তাত দলে দলে বিভক্ত নহবা; তুমি তেওঁলোকক সেইফালে আহ্বান কৰিছা সেইটো মূৰ্তি-পূজাৰী সকলৰ কাৰণে কষ্ট কৰ; আল্লাই যাকে ইচ্ছা কৰে তেওঁৰ কাৰণে বাছি লয় আৰু যি তেওঁৰ প্ৰতি অনুৰাগ দেখুৱায় আল্লাই তেওঁক নিজৰ ফালে পথ-প্ৰদৰ্শন কৰে।

১৫) আৰু তেওঁলোক, তেওঁলোকলৈ জ্ঞান অহাৰ পাছত পৰস্পৰৰ প্ৰতি প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা থকা হেতুকে বিভিন্ন দলত বিভক্ত হ'ল; আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা এক

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ جَعَلْ لَكُمْ
مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ
أَزْوَاجًا يَذُرُّوكُمْ فِيهِ ۗ لَيْسَ كَمِثْلِهِ
شَيْءٌ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۗ إِنَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا
وَآلِدِيَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ
إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا
الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ۗ كَبُرَ عَلَى
الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۗ اللَّهُ
يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ
مَنْ يُنِيبُ ﴿١٤﴾

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ
الْعِلْمُ بِعَيَايِهِمْ ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ

নিৰ্ধাৰিত সময়ৰ বাবে যদি এটা বাৰ্তা আগতে ওলাই নোযোৱা হলে বিষয়টো নিশ্চয় তেওঁলোকৰ মাজতে মীমাংসা হ'লহেঁতেন; নিশ্চয় তেওঁলোকৰ পাছত গ্ৰন্থখনৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'বলৈ দিয়া সকল ইয়াৰ বিষয়ে দুঃচিত্তাসূচক সন্দেহ পোষণ কৰে।

১৬) এই ধৰ্মলৈকে, তেনেহলে তুমি মানৱ জাতিক আহ্বান কৰা; আৰু তোমাক আদেশ দিয়া মতে তুমি এই ধৰ্মত একনিষ্ঠ হৈ থাকা, আৰু তেওঁলোকৰ অসৎ ইচ্ছাবোৰ অনুসৰণ নকৰিবা, কিন্তু কোৱা, আল্লাই যি গ্ৰন্থ পঠিয়াইছে মই তাত বিশ্বাস কৰিছোঁ, আৰু মোক তোমালোকৰ ভিতৰত ন্যায় বিচাৰ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে; আল্লাহ আমাৰ প্ৰভু আৰু তোমালোকৰ প্ৰভু; আমাৰ কাৰণে আছে আমাৰ কীৰ্তিৰ পুৰস্কাৰ আৰু তোমালোকৰ কাৰণে তোমালোকৰ পুৰস্কাৰ। আমাৰ আৰু তোমালোকৰ ভিতৰত কোনো বিবাদ নাই। আল্লাহ আমাক সকলোকে গোটাই লব আৰু তেওঁৰ ফালে হ'ব প্ৰত্যগমন।

১৭) আৰু যিসকলে আল্লাহৰ মাতলৈ সহাৰি দিয়াৰ পাছত আল্লাহৰ বিষয়ে তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰে, তেওঁলোকৰ বক্তব্য তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ দৃষ্টিত সম্পূৰ্ণ ভিত্তিহীন; আৰু সেইসকলৰ ওপৰত আল্লাহৰ উদ্বেগ জাগিব আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে হ'ব এক কঠোৰ শাস্তি।

১৮) আল্লাহ হৈছে সেই জনা যি গ্ৰন্থখন সত্যৰে নমাই পঠিয়াইছে আৰু তাৰে সৈতে পঠিয়াইছে

مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى لِّقُضِيَ
بَيْنَهُمْ ۖ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ
بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ۝

فَلِذَلِكَ فَادُعُ ۖ وَاسْتَقِمُّ كَمَا أُمِرْتَ ۖ
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ ۖ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ ۖ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ
بَيْنَكُمْ ۖ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۖ لَنَا أَعْمَالُنَا
وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ ۖ لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ ۖ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۖ وَإِلَيْهِ
الْمَصِيرُ ۝

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ
مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ ۝

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

তজুখন; কিহেনো তোমালোকক বুজাব পাৰিব যে সেই সময়টো ওচৰতেই থাকিব পাৰে ?

১৯) যিসকলে ইয়াত বিশ্বাস নকৰে ইয়াক বেগাই ওচৰ চপাই আনিবলৈ চেষ্টা কৰে; কিন্তু যিসকলে বিশ্বাস কৰে তেওঁলোকে ইয়ালৈ ভয় কৰে আৰু সেয়া অহাটো অনিবার্য বুলি জানে; সতৰ্ক হোৱাহঁক; যিসকলে এই সময়টোৰ বিষয়ে বাক-বিতণ্ডা কৰে, তেওঁলোক ভ্ৰান্ত হৈ বহু দূৰলৈ আঁতৰি গৈছে।

২০) আল্লাহ তেওঁৰ ভৃত্যসকলৰ প্ৰতি অতি দয়ালু; তেওঁ যালৈকে ইচ্ছা কৰে সংস্থান যোগায়; আৰু সেইজনাই হৈছে মহাপ্ৰভুত্বশীল, শক্তিশালী।

২১) যিয়েই পৰকালত নিজৰ সৎকৰ্মৰ ফল বাঞ্ছা কৰে, আমি তেওঁৰ সুফল আৰু বৃদ্ধি হ'বলৈ দিওঁ; আৰু যিয়েই এই পৃথিৱীৰ সম্ভাৰ বাঞ্ছা কৰে, আমি তেওঁক তাৰ পৰা তেওঁৰ অংশ দিওঁ, কিন্তু পৰকালত তেওঁৰ কোনো অংশ নাথাকিব।

২২) তেওঁলোকৰ আল্লাহৰ সমতুল্য এনে কোনো আছে নেকি, যি আল্লাই ধৰ্মত নিষেধ কৰা কথা তেওঁলোকৰ কাৰণে বৈধ কৰি দিছে ? আৰু শেষ বিচাৰৰ বিষয়ে আমাৰ বাতাৰ অবিহনে এই কথাটো তেওঁলোকৰ মাজত এতিয়া মানে মীমাংসা হৈ গ'লহেঁতেন; আৰু নিশ্চয়, দোষীসকলে এক কঠোৰ শাস্তি লাভ কৰিব।

২৩) তুমি দোষীসকলক তেওঁলোকে নিজে আজিৰ অহা কৰ্মফলৰ বিষয়ে

وَالْمِيزَانَ^ط وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ^{١٩}

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا^ع وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا^ل وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ^ط أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ^{٢٠}

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ^ع وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ^{٢١}

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ^ع وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُوتَتْ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَّصِيبٍ^{٢٢}

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ^ط وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِّى بَيْنَهُمْ^ط وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ^{٢٣}

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا

ভয়ত থকা দেখিবা আৰু ই নিশ্চয়, তেওঁলোকৰ ওপৰত পৰিবহি; কিন্তু যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সৎ কাম কৰে, তেওঁলোক উদ্যানসমূহৰ সুন্দৰ ঘাঁহনিৰ ওপৰত থাকিব; তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰত যিহকে বাঞ্ছা কৰে পাব, সেইটোৱেই হ'ল আল্লাহৰ মহান দান।

২৪) এইটোৱেই হ'ল সেই বস্তু যাৰ সু-সংবাদ আল্লাই তেওঁৰ বিশ্বাসী আৰু সৎকৰ্মৰত ভৃত্য সকলক দিছে; কোৱা, তোমালোকৰ পৰা মই তোমালোকলৈ দিয়া সেৱাৰ কোনো পাৰিশ্ৰমিক নিবিচাৰো, অৰ্থাৎ তুমি পৰস্পৰৰ মাজতে নিজৰ আত্মীয়সকলৰ নিচিনা মহব্বত কৰা, আৰু যিজনেই এটা সৎকামত সুফল আৰ্জ্জ, আমি তেওঁক সেই সুফলৰ মাত্ৰা আৰু বঢ়াই দিওঁ; নিশ্চয় আল্লাহ মহা ক্ষমাশীল, মহা সমাদৰ কৰোঁতা।

২৫) তেওঁলোকে কয় নেকি, সেইজনে আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মিছা কথা সাজি কৈছে? আল্লাহ যদি ইচ্ছা কৰিলেহেঁতেন, তেওঁ তোমাৰ অন্তৰত ছাপ মাৰি বন্ধ কৰিব পাৰিলেহেঁতেন; কিন্তু আল্লাহ তোমাৰ মাধ্যমেদি মিথ্যাৰ মোচন কৰে আৰু সেইজনাৰ বক্তব্যৰ দ্বাৰা সত্য স্থাপন কৰে; নিশ্চয় সেইজনাই তেওঁলোকৰ অন্তৰত কি আছে ভালদৰে জানে।

২৬) আৰু সেইজনাই হ'ল আল্লাহ যি তেওঁৰ ভৃত্যসকলৰ পৰিতাপ গ্ৰহণ কৰে আৰু তেওঁলোকৰ পাপ ক্ষমা কৰে; আৰু সেইজনাই জানে তোমালোকে কি কৰা।

وَهُوَ وَاقَعُ بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿١٦﴾

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿١٧﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَاءِ اللَّهُ يَخْتَمُ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٨﴾

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُوا عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٩﴾

২৭) আৰু সেইজনাই বিশ্বাসী আৰু সৎকৰ্ম কৰোঁতা সকলৰ প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰে আৰু সেইজনৰ নিজৰ অনুগ্ৰহৰ পৰা সেই সকলক প্ৰাপ্য পুৰস্কাৰতকৈ অধিক পৰিমাণে দিয়ে; আৰু অবিশ্বাসী সকলে এক কঠোৰ শাস্তি লাভ কৰিব।

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ^ط
وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ^{٢٧}

২৮) আৰু আল্লাই যদি তেওঁৰ ভৃত্য সকলৰ কাৰণে জীৱনোপকৰণ অতিমাত্ৰা বঢ়াই দিয়ে, তেওঁলোকে পৃথিৱীত বিদ্রোহ কৰি উঠিব; কিন্তু আল্লাহে তেওঁৰ ইচ্ছামতে উপযুক্ত মাত্ৰাত ইয়াক পঠিয়ায়; বাস্তৱতে তেওঁ তেওঁৰ ভৃত্য সকলৰ অৱস্থাৰ বিষয়ে সৰ্বজ্ঞ, আৰু সৰ্বদৃষ্টি সম্পন্ন।

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ^ط
إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ^{٢٨}

২৯) আৰু তেওঁৱেই হৈছে সেইজন যি মানুহে ইয়াকে বিচাৰি হতাশ হোৱাৰ পাছত বৰষুণ পঠিয়ায় দিয়ে আৰু তেওঁৰ কৰুণা বহলাই দিয়ে আৰু সেইজনাই হৈছে বক্ষা কৰোঁতা, প্ৰশংসাৰ অধিকাৰী।

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ أَعْدَمًا فَنَطُّوْا وَيَنْشُرْ رَحْمَتَهُ^ط وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ^{٢٩}

৩০) আৰু সেইজনৰ চিহ্ন সমূহৰ ভিতৰত পৰে আকাশ কেইখন আৰু পৃথিৱীৰ স্ৰজন; আৰু উভয়তে সেইজনাই বিস্তাৰ কৰি থোৱা আটাইবোৰ জীৱিত বস্তুৰ স্ৰজন; আৰু যেতিয়া তেওঁৰ ইচ্ছা হয় সেইসকলোবোৰকে একত্ৰিত কৰাৰ শক্তি সেইজনৰ আছে।

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ^ط وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ^{٣٠}

৩১) আৰু যি দুৰ্ভাগ্যই তোমালোকৰ ওপৰত পৰেহি, ই তোমালোকৰ নিজৰ হাতেৰেই কৰা কামৰ পৰিণাম; আৰু সেইজনাই তোমালোকৰ বহুত পাপ ক্ষমা কৰে।

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ^ط

৩২) আৰু তোমালোকে পৃথিৱীত আল্লাহৰ উদ্দেশ্য বিনষ্ট কৰিব নোৱাৰা; নাইবা আল্লাহৰ বাহিৰে তোমালোকৰ কোনো বন্ধু বা সহায়কাৰী নাই।

৩৩) আৰু সেই জনাৰ নিদৰ্শন সমূহৰ ভিতৰত হ'ল সাগৰত পাল তৰি যোৱা পৰ্বতৰ দৰে ওখ জাহাজবোৰ।

৩৪) তেওঁ যদি ইচ্ছা কৰে বতাহক স্থিৰ কৰি দিব পাৰে, যাৰ ফলত সাগৰৰ ওপৰত সেই বিলাক অচল হৈ পৰিব; প্ৰত্যেক শৈৰ্ষ্যশীল আৰু মানৱৰ নিমিত্তে তাত চিহ্ন নিহিত হৈ আছে।

৩৫) নতুবা তেওঁ জাহাজত থকা সকলক তেওঁলোকৰ আজিৰ্জ অহা কৰ্মফলৰ হেতুকে ধ্বংস কৰি দিব পাৰে; কিন্তু সেই জনাই সিহঁতৰ বহু পাপ ক্ষমা কৰে।

৩৬) আৰু জানি লোৱা, যিসকলে আমাৰ নিদৰ্শন সমূহৰ বিষয়ে কাজিয়া-বিবাদ কৰে সিহঁতৰ কোনো আশ্ৰয় নাই।

৩৭) আৰু তোমালোকক যিহকে দিয়া হৈছে, ই হ'ল এই জীৱনৰ মাত্ৰ এটা সাময়িক সংস্থান, কিন্তু যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে, তেওঁলোকৰ কাৰণে আল্লাহৰ ওচৰত যি আছে সেইটো বেছি ভাল আৰু বেছি স্থায়ী।

৩৮) আৰু সেই সকলৰ কাৰণে যি সকলে বেছি গৰ্হিত পাপ আৰু অশোভনীয় কামৰ পৰা বিৰত থাকে, তেতিয়া তেওঁলোকৰ খং উঠে তেওঁলোকে ক্ষমা কৰে।

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۗ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَّالِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣٢﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٣﴾

إِنْ يَشَاءُ يُسَكِّنِ الرِّيحَ فَيُظَلِّلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٤﴾

أَوْ يُوبِقُهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٥﴾

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٣٦﴾

فَمَا أَوْتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٧﴾

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٨﴾

৩৯) আৰু সেইসকলৰ কাৰণে যি আল্লাহক সন্দেহন কৰে, আৰু নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰে, আৰু যাৰ ব্যৱসায় পাৰস্পৰিক আলোচনাৰ যোগেদি মীমাংসা হয়, আৰু যি আমি দিয়া সংস্থানৰ পৰা খৰচ কৰে।

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَاَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٩﴾

৪০) আৰু সেইসকলৰ কাৰণে যেতিয়া তেওঁলোকৰ প্ৰতি অন্যায় কৰা হয়, নিজকে বক্ষা কৰে।

وَالَّذِينَ إِذَا اَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٤٠﴾

৪১) মনত ৰাখিবা যে এটা আঘাতৰ প্ৰতিশোধ একেধৰণৰ এটা আঘাত; কিন্তু যিজনে ক্ষমা কৰে আৰু তাৰ সংশোধন কৰে, তেওঁৰ পুৰস্কাৰ থাকিব আল্লাহৰ ওচৰত; নিশ্চয় সেইজনাই দোষীসকলক ভাল নাপায়।

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۚ فَمَنْ عَفَا
وَاصْلَحَ فَاجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

৪২) যিসকলে অন্যায়ৰ পাত্ৰ হোৱাৰ পাছত নিজকেই বক্ষা কৰে তেওঁলোকৰ কোনো দোষ নাই।

وَلَمَنْ اتَّصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ
مَاعَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٢﴾

৪৩) দোষ হয় মাত্ৰ সেইসকলৰ যি কোনো যুক্তি নোহোৱাকৈ মানুহক অন্যায় কৰে আৰু পৃথিৱীত আইনৰ সীমা অতিক্ৰম কৰে; এইসকলে পাব এটা কঠোৰ শাস্তি।

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ
وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٣﴾

৪৪) আৰু যিয়ে ধৈৰ্য্য ধৰে আৰু ক্ষমা কৰে সেইটো নিশ্চয় এটা উচ্চ মনোবলৰ চিন।

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ
الْأُمُورِ ﴿٤٤﴾

৪৫) আৰু সেইজন যাক আল্লাই পথভ্ৰষ্ট বুলি নিৰ্ধাৰণ কৰে আৰু তাৰ পাছত তেওঁৰ কোনো বক্ষা নাই; আৰু দোষীসকল যেতিয়া তেওঁলোকে শাস্তি দেখিবলৈ পাব, এইদৰে ক'ব, উভতি যোৱাৰ কোনো বাট আছে নে?

وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَّلِيٍّ مِنْ
بَعْدِهِ ۗ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ
يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٥﴾

৪৬) আৰু তুমি সিহঁতক অগ্নি কুণ্ডটোৰ আগলৈ অনা দেখিবা অপদস্থ হৈ চকু তললৈ কৰা আৰু ইয়ালৈ কেৰাহিকৈ চাবলৈ চেষ্টা কৰা। আৰু যি সকলে বিশ্বাস কৰে, ক'ব, বাস্তৱতে, পৰাজয়ী সেই সকলেই, যি কিয়ামতৰ দিনা নিজকে আৰু নিজৰ পৰিয়ালক ক্ষতি সাধন কৰে। চোৱাঁ! দোষীসকল থাকিব এটা দীঘলীয়া শাস্তিত।

৪৭) আৰু সিহঁতৰ আল্লাহৰ বাহিৰে কোনো সহায়কাৰী নেথাকিব। আৰু যাক আল্লাহে ভ্ৰান্তিত থাকিবলৈ এৰি দিয়ে সেইজনৰ কাৰণে পথ-প্ৰদৰ্শনৰ কোনো উপায় নাই।

৪৮) তোমালোক সেই দিনটো আহি পোৱাৰ আগতেই যেতিয়া আল্লাহৰ হুকুমৰ বিৰুদ্ধে বাধা দিয়া নচলিব, তোমালোকৰ প্ৰভুৰ মুখাপেক্ষী হোৱা। আৰু সেইদিনা তোমালোকৰ কাৰণে কোনো আশ্ৰয়স্থান নেথাকিব, আৰু নেথাকিব তোমালোকৰ কাৰণে কোনো অস্বীকাৰ কৰাৰ সুযোগ।

৪৯) কিন্তু তেওঁলোক যদি আঁতৰি যায়, আমি তোমাক সিহঁতৰ ওপৰত অভিভাৱক কৰি পঠিওৱা নাই। তোমাৰ কৰ্তব্য হৈছে কেৱল বাৰ্তাটো কঢ়িয়াই নিয়াহে। আৰু সত্যতে আমি যেতিয়া মানৱক আমাৰ কৃপাৰ সোৱাদ লবলৈ দিওঁ, তেওঁলোকে তাত আহলাদ কৰে। কিন্তু যদি এটা দুভাগ্য আহি পৰে, তেওঁলোকৰ নিজৰ হাতেৰে সধা কৰ্মফল ৰূপে, তেতিয়া চোৱাঁ! মানৱ অকৃতজ্ঞ হৈ পৰে।

৫০) আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ গৰাকী আল্লাহ। সেইজনাই যি ইচ্ছা কৰে,

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ
الذَّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ ط
وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ط
أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ۝

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ ط وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ
مِنْ سَبِيلٍ ۝

اسْتَجِيبُوا لِلرَّبِّ كَمَا مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ
لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ ط مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ
يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ۝

فَأِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِيفًا ط إِنَّ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ ط وَإِنَّا إِذَا
أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مَتَارِحَةً فَرِحَ بِهَا ۚ وَإِنْ
تُصِبَّهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيَهُمْ فَإِنَّ
الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۝

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ط يَخْلُقُ

সৃষ্টি কৰে। তেওঁ যাকে ইচ্ছা, কন্যা দান কৰে আৰু যাকে ইচ্ছা পুত্ৰ দান কৰে।

مَا يَشَاءُ يُهَبِّ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَّا وَوَيْهَبُ
لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ۝

৫১) অথবা, তেওঁ মিলাই দিয়ে পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী; আৰু সেইজনাই যাক ইচ্ছা হয় বাঁজী বনাই দিয়ে। নিশ্চয়েই, সেইজন সৰ্বজ্ঞ, শক্তিশালী।

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَّا نَجْعَلُ
مَنْ يَشَاءُ عَاقِمًا ۝ إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۝

৫২) এইটো এজন মানুহৰ কাৰণে সমীচীন নহ'ব যে আল্লাহ তেওঁৰ সৈতে পোনপটীয়া প্ৰকাশন, বা এখন পৰ্দাৰ আঁৰৰ পৰা বা সেইজনৰ হুকুম মতে যি ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিবলৈ পঠোৱা এজন পয়গম্বৰৰ বাহিৰে আন কোনো ধৰণে কথা হ'ব। নিশ্চয়, সেইজন উচ্চ, জ্ঞানী।

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا
أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا
فَيُوحِي بِلَاذُنِهِ مَا يَشَاءُ ۝ إِنَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ۝

৫৩) আৰু এইদৰেই আমি তোমালৈ আমাৰ আদেশক্ৰমে বাৰ্তাটো পঠিয়াইছোঁ। তুমি গ্ৰন্থখননো কি আছিল নেজানিছিল। কিন্তু আমাৰ বাণী এক বশিৰ দৰে কৰিছোঁ যাৰ দ্বাৰা আমাৰ ইচ্ছামতে আমাৰ ভূতসকলৰ পৰা কিছুমানক পথ-প্ৰদৰ্শন কৰোঁ। আৰু সত্যতে তুমি মানৱ জাতিক ঠিক পথলৈ বাট দেখুৱাইছা।

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ
أَمْرِنَا ۝ مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا
الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نُّهْدِي بِهِ
مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا ۝ وَإِنَّكَ لَتَهْدِي
إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝

৫৪) আল্লাহৰ পথ, সেই আল্লাহ যি আকাশ সমূহ আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো বস্তুৰ অধিকাৰী। স্মৰণ কৰিবা; আল্লাহলৈকে সকলো বস্তু অৱশ্যেই ঘূৰি আহে।

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ ۝ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ
الْأُمُورُ ۝

سُورَةُ الزُّكْرِفِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ تِسْعُونَ آيَةً وَسَبْعَةُ رُكُوعَاتٍ

চুৰা-৪৩ AL-ZUKHRUF

আল-যুখৰুফ
(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) হা মীম । হামিঁদু মজীদ:।
মহিমাস্থিত প্ৰভু ।

حَمِّ ②

৩) আমি এই সুগম স্পষ্ট গ্ৰন্থখন
প্ৰমাণ ৰূপে আগবঢ়াও ।

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ③

৪) আমি এই কোৰ-আনখন
গঢ়িছোঁ সঘনে পৰিষ্কাৰ, বাগ্মীৰ
ভাষাত পাঠৰ অৰ্থে যাতে
তোমালোকৰ বোধগম্য হয় ।

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ④

৫) আৰু নিশ্চয়েই, ই আমাৰ হাতত
সকলো গ্ৰন্থৰ মাতৃ ৰূপে, জ্ঞানেৰে
ভৰপূৰ আৰু সন্মানিত হৈ সংৰক্ষিত
হৈ আছে ।

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلٍ
حَكِيمٍ ⑤

৬) তেতিয়া হলে তোমালোক এটা
অসংযমী জাতি বুলি স্মাৰক বাণীখন
তোমালোকক পথ- প্ৰদৰ্শনৰ পৰা
বঞ্চিত কৰি আঁতৰাই নিম নেকি ?

أَفَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ
كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ⑥

৭) আৰু কিমানেই যে পয়গম্বৰ
আমি আগতে অহা জাতিবোৰলৈ
পঠিয়াইছিলোঁ ।

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ⑦

৮) কিন্তু তেওঁলোকলৈ এনে এজন
পয়গম্বৰ অহা নাছিল যাক
তেওঁলোকে ইতিকিং কৰা নাছিল ।

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑧

৯) আৰু আমি এওঁলোকতকৈ বেছি শক্তিশালী সেই জাতিবোৰক ধ্বংস কৰিছিলোঁ আৰু সেই আগৰ জাতিবোৰৰ দৃষ্টান্ত আগতে পাব হৈ গৈছে।

১০) আৰু তুমি যদি তেওঁলোকক সোধা, আকাশ আৰু পৃথিৱীখন কোনে সৃষ্টি কৰিলে? তেওঁলোকে ক'ব, সৰ্বশক্তিমান, সৰ্বজ্ঞ, আল্লাহে সৃষ্টি কৰিছিল।

১১) সেইজনা, যি এই পৃথিৱীখন তোমালোকৰ কাৰণে কেঁচুৱাৰ দোলনৰ দৰে সাজিছে আৰু তাত তোমালোকৰ কাৰণে বাট পথ সাজি দিছে, যাতে তোমালোকে হিদায়ত পাব পাৰা।

১২) আৰু যিজনাই আকাশৰ পৰা উপযুক্ত পৰিমাণে পানী নমাই পঠিয়ায়, আৰু আমি তাৰে সৈতে এক মৃত ভূমি মণ্ডলক সজীৱ কৰি তোলা, তোমালোককো সেইদৰে সজীৱ কৰা হ'ব।

১৩) আৰু যিজনাই সকলো বস্তুকে যোৰ পাতি সাজিছে, আৰু তোমালোকৰ কাৰণে জাহাজ আৰু পোহনীয়া জন্তু গঢ়িছে, যাৰ ওপৰত তোমালোক আৰোহী হোৱা।

১৪) যাতে তোমালোক সেইবোৰৰ পিঠিত দৃঢ় ভাৱে বহিব পাৰা, আৰু তাৰ পাছত, যেতিয়া তোমালোক সিহঁতৰ ওপৰত দৃঢ় ভাৱে বহিলা, তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ অনুগ্ৰহ সুঁৱৰিব পাৰা, আৰু কোৱা, সেইজনা, পৱিত্ৰ যিয়ে এইবোৰ আমাৰ বশবৰ্তী কৰি দিছে, যাক আমি নিজে বশ কৰাত অসমৰ্থ আছিলোঁ।

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَ مَضَىٰ
مَثَلُ الْآوَلِينَ ﴿٩﴾

وَلَيْبَسَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ
الْعَلِيمُ ﴿١٠﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَ جَعَلَ
لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١١﴾

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ
فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا ۚ كَذَلِكَ
تُخْرِجُونَ ﴿١٢﴾

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَ جَعَلَ لَكُمْ
مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٣﴾

لِتَسْتَوُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ
رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَ تَقُولُوا
سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرْنَا هَذَا وَ مَا كُنَّا
لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٤﴾

১৫) আৰু আমাৰ প্ৰভুলৈকে,
নিশ্চয় আমি উভতি যাম।

وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٥﴾

১৬) আৰু তেওঁলোকে সেইজনাৰ
ভৃত্যসকলৰ কিছুমানক সেইজনালৈ
তেওঁৰ সন্তান বুলি আৰোপ কৰে
বাস্তৱিকতে মানৱ পৰিষ্কাৰ ভাৱে
অকৃতজ্ঞ।

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا ۗ إِنَّ
الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿١٦﴾

১৭) সেইজনাই তেওঁৰ নিজৰ সৃষ্টি
কৰা বস্ত্ৰৰ পৰা কন্যা বিচাৰি লৈছে
নেকি, আৰু তোমালোকক পুত্ৰ দান
কৰি অনুগ্ৰহ কৰিছে নেকি ?

أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بِنْتٍ وَأَصْفُكُمْ
بِالْبَيِّنِ ﴿١٧﴾

১৮) তথাপি যেতিয়া তেওঁলোকৰ
এজনক তেওঁ সুপ্ৰসন্ন আল্লাহৰ
সমতুল্য কৰা জনাৰ বিষয়ে সংবাদ
দিয়া হয়, তেওঁৰ মুখমণ্ডল অন্ধকাৰ
হৈ যায় আৰু তেওঁ দমাই থোৱা
শোকত বিহ্বল হৈ পৰে।

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ
مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٨﴾

১৯) তেওঁলোকে আল্লাহৰ সমতুল্য
এনে এজনক কৰে যি অলঙ্কাৰৰ
মাজত প্ৰতিপালিত, আৰু যিকোনো
তৰ্ক-বিতৰ্কত এটা যুক্তিক স্পষ্ট
ভাষা দিব নোৱাৰে ?

أَوْ مَنْ يُنشِئُوا فِي الْحَلِيِّةِ وَهُوَ
فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٩﴾

২০) আৰু তেওঁলোকে সুপ্ৰসন্ন
আল্লাহৰ ভৃত্য ফিৰিস্তাসকলক নাৰী
জ্ঞান কৰে; সিহঁতে তেওঁলোকৰ
সৃষ্টিত উপস্থিত আছিল নেকি ?
তেতিয়া তেওঁলোকৰ বক্তব্য
লিপিবদ্ধ কৰা হ'ব আৰু
তেওঁলোকক প্ৰশ্ন কৰা হ'ব।

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ
عِبَدُ الرَّحْمَنِ إِنثًا ۗ أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ ۗ
سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيَسْأَلُونَ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু তেওঁলোকে কয়, যদি
সুপ্ৰসন্ন আল্লাই সেইদৰে ইচ্ছা
কৰিলেহেঁতেন; আমি সেইবোৰক
উপাসনা নকৰিলোঁহেঁতেন; সিহঁতৰ
সেইবোৰ কথাৰ বিষয়ে কোনো জ্ঞান

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ ۗ
مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ

নাই; সিহঁতে ধাৰণাৰ বাহিৰে একো কৰা নাই।

إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝۱۱

২২) আমি সিহঁতক ইয়াৰ আগতে আৰু এখন গ্ৰন্থ দিছিলোঁ নেকি, যাৰ বাবে সিহঁতে সেইখনকে একনিষ্ঠ-তাৰে অনুসৰণ কৰি আছে ?

أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ
مُسْتَمْسِكُونَ ۝۱۲

২৩) নহয়, কিন্তু তেওঁলোকে কয়, আমি আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক এটা নিৰ্দিষ্ট পথেৰে যোৱা দেখিছিলোঁ, আৰু আমি তেওঁলোকৰ পদচিহ্ন অনুসৰণ কৰিছোঁ।

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا
عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُهْتَدُونَ ۝۱۳

২৪) এইদৰে আমি তোমাৰ পূৰ্বে কোনো নগৰীলৈ কোনো সতৰ্ককাৰী পঠিওৱা নাছিলোঁ তেওঁলোকৰ ভিতৰৰ ধনী ব্যক্তি কেইজনমানে কৈছিল আমি আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলক এটা নিৰ্দিষ্ট পথেৰে যোৱা পাইছোঁ; আৰু আমি তেওঁলোকৰ পদচিহ্ন অনুসৰণ কৰি আছোঁ।

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ
مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا
آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ
مُقْتَدُونَ ۝۱৪

২৫) তেওঁলোকৰ পয়গম্বৰে কৈছিল, কি! মই তোমালোকলৈ তোমালোকৰ পিতৃ-পুৰুষসকলে অনুসৰণ কৰা পথতকৈ উত্তম পথ-প্ৰদৰ্শন কৰো ? তেওঁলোকে কলে, নিশ্চয় যাৰে সৈতে তোমাক পঠিওৱা হৈছে আমি তাত অবিশ্বাস কৰো।

قُلْ أَوْلَوْجِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ
عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ ۝ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ
بِهِ كَافِرُونَ ۝۱৫

২৬) গতিকে আমি তেওঁলোকৰ পৰা পৰিশোধাত্মক শাস্তি আদায় কৰিলোঁ। গতিকে চোৱাঁ, পয়গম্বৰ সকলৰ অগ্ৰাহ্য কৰা সকলৰ শেষ দশা কি হৈছিল।

فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۝۱۬

২৭) আৰু স্মৰণ কৰা, যেতিয়া ইব্ৰাহিমে তেওঁৰ পিতৃ আৰু সম্প্ৰদায়ৰ লোকক কৈছিল, মই

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي

সঁচাকৈয়ে তোমালোকে উপাসনা
কৰা পাত্ৰক অগ্ৰাহ্য কৰো।

بَرَآءٍ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٧﴾

২৮) সেইজনাৰ বাহিৰে, যি মোক
সৃষ্টি কৰিছিল আৰু সেইজনাই
নিশ্চয়, মোক বাট দেখুৱাব।

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٨﴾

২৯) আৰু আল্লাহে ইব্ৰাহিমৰ
বংশধৰৰ মাজত ইয়াক এটা স্থায়ী
দান কৰা সম্পত্তি ৰূপে থৈ দিছে,
যাতে তেওঁলোক আল্লাহৰ প্ৰতি
অনুৰক্ত হ'ব পাৰে।

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾

৩০) নহয়, কিন্তু মই অবিশ্বাসীসকল
আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃ বৰ্গৰ
ওপৰত পাৰ্থিৱ সংস্থান দান
কৰিছিলোঁ তেতিয়ালৈ যেতিয়ালৈ
তেওঁলোকলৈ আহিল সত্য আৰু
এজন বাৰ্তাবাহক যি তেওঁৰ বাৰ্তা
স্পষ্ট কৰি দিয়ে।

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى
جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٣٠﴾

৩১) কিন্তু সত্যটো যেতিয়া
তেওঁলোকলৈ আহিল তেওঁলোকে
কৈছিল, এইটো যাদুকৰ কাম আৰু
আমি ইয়াক প্ৰত্যখ্যান কৰো।

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ
وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣١﴾

৩২) আৰু তেওঁলোকে কলে, এই
কোৰ-আন খন দুখন নগৰীৰ এজন
সম্ভ্ৰান্ত ব্যক্তিলৈ কিয় পঠিওৱা হোৱা
নাই ?

وَقَالُوا الْوَالُوْلَا نَزَّلَ هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى رَجُلٍ
مِّنَ الْقُرَيْتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣٢﴾

৩৩) তেনেহলে তেওঁলোকেই হলে
নেকি তোমাৰ প্ৰভুৰ কৰুণাৰ
বিতৰণকাৰী ? আমিহে তেওঁলোকৰ
মাজত তেওঁলোকৰ এই জীৱনৰ
জীৱিকা বিতৰণ কৰো, আৰু
তেওঁলোকৰ কিছুমানক আনতকৈ
মৰ্যাদাত উন্নত কৰো যাতে
তেওঁলোকৰ কিছুমানে আনবোৰক
নিজৰ তলতীয়া কৰিব পাৰে। আৰু
তোমাৰ প্ৰভুৰ কৰুণা সিহঁতে
গোটোৱা সম্পত্তিতকৈ উত্তম।

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ
قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سَخِرِيًّا
وَرَحِمَتْ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٣﴾

৩৪) আৰু গোটেই মানৱ জাতি একেধৰণৰ উস্মত হৈ পৰাৰ কথাটো যদি নেথাকিলেহেঁতেন, আমি পৰম কৰুণাময় আল্লাহক অবিশ্বাস কৰা সকলোকে তেওঁলোকৰ ঘৰৰ চাল ৰূপেৰে সাজিবলৈ দিলোঁহেঁতেন, আৰু ৰূপৰ চিৰিৰে তেওঁলোকক উঠিবলৈ দিলোঁহেঁতেন।

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً
لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ
سُقْفًا مِّنْ فَضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا
يُظْهَرُونَ ﴿٣٤﴾

৩৫) আৰু ঘৰৰ প্ৰবেশদ্বাৰ ৰূপৰ হ'লহেঁতেন, আৰু ৰূপৰ চকী হ'ল-হেঁতেন, যাৰ ওপৰত তেওঁলোকে বিশ্রাম কৰিলেহেঁতেন।

وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُررًا عَلَيْهَا
يَتَّكِفُونَ ﴿٣٥﴾

৩৬) আৰু আনকি সোণেৰেও। কিন্তু সেই সকলোবোৰ এই জীৱনৰ এক অস্থায়ী সংস্থানৰ বাহিৰে একো নহয়। আৰু পৰকালত তোমাৰ প্ৰভুৰে সৈতে থকা আৰাম হৈছে সৎ পথগামীৰ কাৰণে।

وَرُحُرْفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

৩৭) আৰু যিজন কৰুণাময় আল্লাহৰ স্মৰণৰ পৰা আঁতৰি যায়, আমি তেওঁৰ কাৰণে এজন চয়তান নিযুক্ত কৰো, যি তেওঁৰ অন্তৰঙ্গ লগৰীয়া হৈ পৰে।

وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقَيِّضْ لَهُ
شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٧﴾

৩৮) আৰু নিশ্চয়, এই লগৰীয়া-সকলে তেওঁলোকক আল্লাহৰ পথৰ পৰা আঁতৰাই নিয়ে, কিন্তু তেওঁলোকে ভাবে যে তেওঁলোকক সুপথেৰে হে বাট দেখুৱাইছে।

وَأَنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣٨﴾

৩৯) সেই সময়লৈকে যেতিয়া, এই ধৰণৰ এজন আমাৰ ওচৰলৈ আহে, আৰু তেওঁৰ লগৰীয়াক কয়, মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত পৃথিৱীৰ দুফালৰ ভিতৰত থকা দূৰত্বৰ সমান ব্যৱধান থাকিব লাগিছিল।

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ
بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبُئْسَ الْقَرِينٌ ﴿٣٩﴾

৪০) আৰু তেওঁলোকক এনে বুলি কোৱা হ'ব, তোমালোকে শাস্তিত

وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذ ظَلَمْتُمْ أَنكُم فِي

ইজনে সিজনৰ অংশীদাৰ হৈ আজিৰ দিনত কোনো লাভ নহ'ব, কিয়নো তোমালোকে অসৎভাৱে আচৰণ কৰিছিল।

العَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٤٠﴾

৪১) তেতিয়াহলে, তুমিনো বধিবক শূনিব পৰা কৰিব পাৰিবা নে, বা অন্ধজনক আৰু যি স্পষ্ট ভাৱে ভ্ৰান্তিত আছে সেইজনক বাট দেখুৱাব পাৰিব নে ?

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْىَ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤١﴾

৪২) আৰু আমি যদি তোমাক এই পৃথিৱীৰ পৰা লৈ যাওঁ, আমি তথাপিও তোমালোকৰ ওপৰত প্ৰতিশোধ লম।

فَأَمَّا نَذَهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٤٢﴾

৪৩) বা সিহঁতক আমি যি প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিলোঁ সেইটো কাৰ্য্যকৰী কৰি তোমাক দেখুৱাম; কিয়নো নিশ্চয়, আমাৰ সিহঁতৰ ওপৰত সম্পূৰ্ণ প্ৰভুত্ব আছে।

أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٣﴾

৪৪) গতিকে তুমি তোমালৈ প্ৰকাশ কৰা সকলো বাণী দৃঢ় ভাৱে অনুসৰণ কৰি থাকা; কিয়নো তুমি ঠিক পথত আছা।

فَأَسْتَمِسْكَ بِالَّذِي أَوْحَىٰ إِلَيْكَ ۚ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٤﴾

৪৫) আৰু সত্যতে, এই কোৰ-আন খন তোমাৰ আৰু অনুচৰ বৰ্গৰ কাৰণে এটা সন্মানৰ নিজৰাৰ দৰে; আৰু তোমালোকক, নিশ্চয় প্ৰশ্ন কৰা হ'ব।

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۚ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٥﴾

৪৬) আৰু সোধা আমাৰ সেই সকল পয়গম্বৰক, যাক আমি তোমাৰ আগতে পঠিয়াইছিলোঁ, আমি কৰুণাময় আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো উপাসনাৰ উপযুক্ত দেৱ-দেৱতা নিযুক্ত কৰিছিলোঁ নেকি ?

وَسَأَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ۗ ﴿٤٦﴾

৪৭) আৰু বাস্তৱতে, আমি মুচাকহে আমাৰ নিদৰ্শন সমূহ দি ফিৰাউন আৰু তেওঁৰ মুখ্যসকললৈ পঠিয়াই-ছিলোঁ আৰু তেওঁ কৈছিল,

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولٌ

মই সত্যতে বিশ্ব-ব্রহ্মাণ্ডৰ গৰাকী
জনৰ পৰা অহা বাৰ্তাবাহক হওঁ।

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

৪৮) কিন্তু তেওঁ যেতিয়া আমাৰ
নিদৰ্শনসমূহ লৈ তেওঁলোক লৈ
আহিলে, তেতিয়া সিহঁতে আমাৰ
নিদৰ্শন সমূহক বিদ্ৰূপ কৰিব
ধৰিলে।

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا
يُضْحَكُونَ ﴿٤٨﴾

৪৯) আৰু আমি তেওঁলোকক এনে
কোনো চিহ্ন দেখুৱা নাছিলোঁ যিটো
তাৰ আগত ভগ্ন স্বৰূপ চিহ্নতকৈ
ডাঙৰ নাছিল, আৰু আমি
তেওঁলোকক শাস্তিৰে সৈতে খামোচ
মাৰি ধৰিলোঁ যাতে সিহঁতে আমাৰ
ফালে মুখ কৰিব পাৰে।

وَمَا نُزِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ
أَخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٤٩﴾

৫০) আৰু প্ৰত্যেক বাৰেই
তেওঁলোকে কৈছিল, হে, যাদুকৰ,
তোমাৰ প্ৰভুলৈ আমাৰ কাৰণে
প্ৰাৰ্থনা কৰা, তেওঁ তোমাক দিয়া
প্ৰতিশ্ৰুতি অনুযায়ী যদি তেওঁ
আমাৰ পৰা শাস্তি আঁতৰাই নিয়ে,
তেতিয়াহলে আমি নিশ্চয়, তোমাৰ
পথ-প্ৰদৰ্শন লম।

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا
عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٥٠﴾

৫১) কিন্তু আমি যেতিয়া তেওঁলোকৰ
পৰা শাস্তি আঁতৰাই দিলোঁ, চোৱাঁ,
তেওঁলোকে প্ৰতিজ্ঞা ভঙ্গ কৰিলে।

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ
يَنْكُثُونَ ﴿٥١﴾

৫২) আৰু ফিৰাউনে তেওঁৰ প্ৰজাৰ
মাজত এটা ঘোষণা কৰিলেঃ হে মোৰ
প্ৰজাসকল! এই মিচৰ ৰাজ্যখন মোৰ
নহয় নে আৰু মোৰ তলেদি বৈ যোৱা
নদ-নদীবোৰ মোৰ নহয় নে?
তোমালোকে তেতিয়া হলে দেখা
নোপোৱা নে?

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ
أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥٢﴾

৫৩) নহয়, মই উত্তম এই নীচ
প্ৰাণীটোতকৈ যি নিজৰ ভাবখিনিকে
স্পষ্টকৈ প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰে।

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا
يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٣﴾

৫৪) আৰু এওক সোণৰ বালাৰ উপহাৰ কয় দিয়া হোৱা নাই, বা শাৰীয়ে শাৰীয়ে ফিৰিস্তাসকল এওঁৰ সৈতে কয় অহা নাই ?

فَلَوْلَا أَلْقَىٰ عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ
أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلِكَةُ مُقْتَرَيْنِ ۝٥٤

৫৫) এইদৰে তেওঁ তেওঁৰ প্ৰজাক উপলুঙা কৰলে, আৰু সিহঁত তেওঁৰ বাধ্য আছিল। বাস্তৱতে, সিহঁত এটা পাপী জাতি আছিল।

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا فَسِقِينَ ۝٥٥

৫৬) গতিকে সিহঁতে যেতিয়া আমাৰ কোপ জগাই তুলিলে, আমি সিহঁতৰ ওপৰত প্ৰতিশোধ ললোঁ, আৰু সকলোকে জনমগ্ন কৰিলোঁ।

فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
أَجْمَعِينَ ۝٥٦

৫৭) আৰু সিহঁতক আমি এটা পূৰ্ব-দৃষ্টান্ত কৰিলোঁ, আৰু পৰবৰ্তী পুৰুষৰ কাৰণে এটা উদাহৰণ।

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ۝٥٧

৫৮) আৰু যেতিয়া মৰিয়মৰ পুত্ৰক এক উপমা স্বৰূপে উল্লেখ কৰা হয়, চোৱাঁ, তোমাৰ মানুহে এক কোলাহলৰ সৃষ্টি কৰে।

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ
مِنْهُ يُصَدُّونَ ۝٥٨

৫৯) আৰু তেওঁলোকে কলে, আমাৰ দেৱতা সকল বেছি ভাল নে তেওঁ বেছি ভাল ? এইটো সিহঁতে তোমালৈ উল্লেখ কৰাৰ অন্য কোনো কাৰণ নাই মাত্ৰ মত ভেদৰ উত্থাপন কৰাৰ বাহিৰে। নিশ্চয়, তেওঁলোক হৈছে এটা বাক-বিতণ্ডা কৰা জাতি।

وَقَالُوا إِنَّا إِلَهُتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ ۖ مَا ضَرَبُوهُ
لَكَ إِلَّا جَدَلًا ۖ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ۝٥٩

৬০) তেওঁ আছিল কেৱল আমাৰ ভৃত্য, যাৰ ওপৰত আমি আমাৰ অনুগ্ৰহ কৰিছিলোঁ আৰু আমি তেওঁক ইস্ৰাইলৰ সন্ততিৰ কাৰণে এটা আদৰ্শ ৰূপে দাঙি ধৰিছিলোঁ।

إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ
مَثَلًا لِّلْبَنِيِّ إِسْرَائِيلَ ۖ ۝٦٠

৬১) আৰু আমি সেইদৰে ইচ্ছা কৰা হলে আমি তোমালোকৰ মাজৰ পৰাই পৃথিৱীত তোমালোকৰ

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَّلَكَةً فِي

সৃষ্টি কৰিব পাৰিলোঁহেঁতেন।

الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ۝۱۱

৬২) কিন্তু প্রকৃততে, সেই সময়টো হৈছে জয় হোৱাৰ এটা চিহ্ন; গতিকে এই বিষয়ে কোনো সন্দেহ পোষণ নকৰিবা, কিন্তু মোক অনুসৰণ কৰা। এইটোৱেই হৈছে পোন বাট।

وَإِنَّهُ لَجَلَمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا
وَاتَّبِعُونِ ۖ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ۝۱১

৬৩) আৰু চয়তান তোমাক কেতিয়াও বাধা দিব নোৱাৰে। নিশ্চয়, তোমাৰ প্ৰতি সি এটা প্ৰত্যক্ষ শত্ৰু।

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ
عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝۱১

৬৪) আৰু ঈছা যেতিয়া স্পষ্ট প্ৰমাণ সমূহ লৈ আহিছিল, তেওঁ কৈছিল, সত্যতে মই তোমালোকলৈ জ্ঞানেৰে সৈতে আহিছোঁ, আৰু তোমালোকৰ ভিতৰত মতভেদ হোৱা কথা কিছুমান তোমালোকলৈ পৰিষ্কাৰ কৰি দিবৰ কাৰণে। গতিকে আল্লাহলৈ ভয় কৰা আৰু মোৰ প্ৰতি বাধ্য হোৱাহঁক।

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ
جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ
الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝۱১

৬৫) প্রকৃততে, আল্লাহ – সেইজনা মোৰ প্ৰভু আৰু তোমালোকৰ প্ৰভু। গতিকে সেইজনাৰ উপাসনা কৰা। এইটোৱেই হৈছে পোন বাট।

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۖ هَذَا
صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ۝۱১

৬৬) কিন্তু দলবোৰৰ নিজৰ ভিতৰতে মতভেদ হ'ল। গতিকে দোষী সকলৰ এটা কষ্টকৰ দিনৰ শাস্তি পোৱাৰ দুৰ্ভাগ্য হ'ল।

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ
لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْيَوْمِ ۝۱১

৬৭) তেওঁলোকে নিজে অনুভৱ নকৰাকৈ মাত্ৰ অপেক্ষা কৰিছে সেই নিৰ্ধাৰিত সময়টো তেওঁলোকৰ ওপৰত হঠাতে আহি পায় যি তেওঁলোকে গমকে নাপায়।

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ
بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝۱১

৬৮) সেইদিনা, বন্ধুসকল পৰস্পৰৰ শত্ৰু হৈ পৰিব, কেৱল সৎকৰ্মী সকলৰ বাহিৰে।

الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٨﴾

৬৯) সেই সকললৈ আল্লাহে ক'ব, হে মোৰ ভৃত্য সকল, আজিৰ দিনা তোমালোকৰ কোনো ভয় নাই, তোমালোকে শোকগ্ৰস্ত হ'ব নেলাগে।

إِعْبَادٍ لَّا خَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ
تَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾

৭০) যিসকলে আমাৰ আয়াতসমূহত বিশ্বাস আনিছিল, সিহঁত আত্ম-সমৰ্পনকাৰী আছিল।

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٧٠﴾

৭১) তোমালোকে উদ্যানত প্ৰবেশ কৰাহঁক — তোমালোক আৰু তোমালোকৰ পত্নী সকল, আনন্দ মনেৰে।

ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
تُحْبَرُونَ ﴿٧١﴾

৭২) তোমালোকলৈ তাত আগ বঢ়াই দিয়া হ'ব সোণৰ থালি আৰু সোণৰ পিয়লা, আৰু সেইবোৰত থাকিব এনে সকলো বস্তু যাক আত্মাই বাঞ্ছা কৰে আৰু চকু জুৰ পৰি যায়। আৰু তাতেই তোমালোক চিৰকাল থাকিব।

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ
وَأَكْوَابٍ ۖ وَفِيهَا مَا تُشْتَهَى الْأَنْفُسُ
وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ ۗ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧٢﴾

৭৩) এইখনেই হৈছে উদ্যান যাৰ উত্তৰাধিকাৰী তোমালোকক কৰা হৈছে তোমালোকৰ কৰ্মৰ ফল স্বৰূপে।

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٣﴾

৭৪) তাত তোমালোকৰ কাৰণে আছে অপৰ্য্যাপ্ত ফল মূল, যাৰ পৰা তোমালোকে খাব।

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا
تَأْكُلُونَ ﴿٧٤﴾

৭৫) দোষী সকল, নিশ্চয়, দোজখৰ শাস্তিত দীৰ্ঘ কাল বাস কৰিব।

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ
خَالِدُونَ ﴿٧٥﴾

৭৬) এইটো তেওঁলোকৰ কাৰণে
লাঘৱ কৰা নহ'ব, আৰু তাত
তেওঁলোকক নৈৰাশ্যই আগুৰি
ধৰিব।

لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٦﴾

৭৭) আৰু আমি তেওঁলোকক
কোনো অন্যায়ে কৰা নাছিলোঁ, কিন্তু
তেওঁলোকে নিজেহে দোষী
আছিল।

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمْ
الظَّالِمِينَ ﴿٧٧﴾

৭৮) আৰু তেওঁলোকে কান্দি
উঠিব, অ মালিক ! তোমাৰ প্ৰভুক
আমাক শেষ কৰি দিবলৈ দিয়া। তেওঁ
ক'ব, তোমালোক ইয়াত থাকিবই
লাগিব।

وَنَادُوا يَمْلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۗ قَالَ
إِنَّكُمْ مُكْتَبُونَ ﴿٧٨﴾

৭৯) আল্লাহে ক'ব, আমি নিশ্চয়
সত্যটো আনিছিলোঁ; কিন্তু
তোমালোকৰ বেছি ভাগেই সত্যটোৰ
প্ৰতি আওকাণ কৰিলা।

لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ
لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿٧٩﴾

৮০) তেওঁলোকে তোমাৰ অন্ত
পেলোৱাৰ উপায় নিৰ্ধাৰণ কৰিছে
নেকি? তেনেহলে আমিও
তেওঁলোকৰ ধ্বংসৰ সিদ্ধান্ত লৈছোঁ।

أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٨٠﴾

৮১) তেওঁলোকে ভাবে নেকি যে
আমি তেওঁলোকৰ গুপ্ত কথা আৰু
অভিসন্ধিবোৰ নুশুনো? হয়! আৰু
আমাৰ দূতসকল তেওঁলোকৰ
সৈতেই থাকে সকলো কথা লিপিবদ্ধ
কৰি।

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ
وَنَجْوَاهُمْ ۗ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ
يَكْتُبُونَ ﴿٨١﴾

৮২) কোৱা, কৰুণাময় আল্লাহৰ যদি
এজন পুত্ৰ থাকিলেহেঁতেন, মই
তেওঁৰ পূজাৰীসকলৰ ভিতৰত
প্ৰথম হ'লোঁহেঁতেন।

قُلْ إِن كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ ۖ فَأَنَا أَوَّلُ
الْعَبِيدِ ﴿٨٢﴾

৮৩) মহাপৱিত্ৰ আল্লাহ, আকাশ
আৰু পৃথিৱীৰ প্ৰভু, সিংহাসনৰ

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

অধিকাৰী, তেওঁলোকে সেইজনাত
আৰোপ কৰা ৰূপৰ বহু ওপৰত।

رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٣﴾

৮৪) গতিকে তেওঁলোকক অমূলক
কথা -বাতাত নিমগ্ন হৈ নিজকে
আমোদ কৰিবলৈ এৰি দিয়াইক,
তেওঁলোকৰ আমি অঙ্গীকাৰ কৰা
দিনটোৰ লগত সাক্ষাত হোৱা
পৰ্য্যন্ত।

فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا

يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٤﴾

৮৫) আৰু তেওঁৰেই সেইজনা, যি
জনা আকাশৰ আল্লাহ আৰু
পৃথিৱীৰ আল্লাহ; আৰু তেওঁ জ্ঞানী,
সৰ্বজ্ঞ।

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ

إِلَهٌ ۗ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٥﴾

৮৬) আৰু সেইজনা হৈছে
কল্যাণেৰে ভৰপূৰ, যি হৈছে আকাশ
আৰু পৃথিৱী ব্যাপী সমগ্ৰ ৰাজ্য
আৰু তাৰ মাজত থকা সকলো বস্তুৰ
অধিকাৰী আৰু সেইজনাৰেই আছে
সেই নিৰ্ধাৰিত সময়ৰ জ্ঞান আৰু
সেইজনালৈকে তোমালোক
সকলোকে ঘূৰাই অনা হ'ব।

وَتَبَرَكَ الَّذِي لَهُ مَلَكُوتُ السَّمٰوٰتِ

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ وَعِنْدَهُ عِلْمُ

السَّاعَةِ ۗ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٦﴾

৮৭) আৰু সেইসকলক যাক
তেওঁলোকে আল্লাহৰ পৰিবৰ্তে
মাতে, সিহঁতৰ মধ্যস্থা কৰাৰ কোনো
শক্তি নাই, কিন্তু কেৱল সেইজনে
মধ্যস্থা কৰিব পাৰে, যি সত্যৰ সপক্ষে
সাক্ষী দিয়ে, আৰু সিহঁতে এইটো
ভালদৰে জানে।

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ

الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ

يَعْلَمُونَ ﴿٨٧﴾

৮৮) আৰু তুমি যদি তেওঁলোকক
সোধা, সিহঁতক কোনে সৃষ্টিছিল ?
সিহঁতে নিশ্চয় ক'ব, আল্লাহ।
তেনেহলে সিহঁতক নো কেনেকৈ
আঁতৰাই পঠোৱা হৈছে ?

وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ

فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٨﴾

৮৯) আমি সাক্ষী দিবলৈ আহ্বান
কৰো, পয়গম্বৰ গৰাকীয়ে বাৰম্বাৰ

وَقِيلِهِ يَرْبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا

এই বুলি ক'ব আবেগ পূৰ্ণ উক্তি;
হে, মোৰ প্ৰভু! এওঁলোক হৈছে এটা
জাতি যি কেতিয়াও বিশ্বাস নানে।

يُؤْمِنُونَ ﴿١٩﴾

৯০) গতিকে তুমি সিহঁতলৈ দয়া
প্ৰৰণ হোৱা আৰু কোৱা, ছালাম,
গতিকে অনতিপলমেই সিহঁতে গম
পাব।

فَاَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ ﴿٢٠﴾

﴿٢٠﴾

يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾

سُورَةُ الدُّخَانِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّونَ آيَةً وَثَلَاثَةُ رُكُوعَاتٍ

চূৰা-৪৪ AD-DUKHAN আদ-দুখান (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত । بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

২) হা মীম । حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ :
প্ৰশংসনীয়, মহিমাযিত প্ৰভু । ②

৩) এই স্পষ্ট, সুগম গ্ৰন্থৰ শপত । وَالْكِتَابِ الْمُبِیْنِ ③

৪) নিশ্চয়, আমি ইয়াক এটা
আশীৰ্বাদেৰে ভৰপূৰ নিশাত
অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ । নিশ্চয়, আমি
সদায় সতৰ্ক কৰিয়েই আছোঁ । اِنَّا اَنْزَلْنٰهُ فِیْ لَیْلَةٍ مُّبٰرَكَةٍ اِنَّا كُنَّا
مُنذِرِیْنَ ④

৫) তাতেই সকলো জ্ঞানৰ বিষয়ৰ
সিদ্ধান্ত হয় । فِیْهَا یُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكِیْمٍ ⑤

৬) আমাৰ নিজৰ আদেশক্ৰমে ।
প্ৰকৃততে, আমি সদায় পয়গম্বৰ
পঠিয়াই আছোঁ । اَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا اِنَّا كُنَّا مُرْسِلِیْنَ ⑥

৭) তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা
কৰুণাৰূপে । প্ৰকৃততে, সেই জনাই
হৈছে সকলো - শুনোতা, সৰ্বজ্ঞ । رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ اِنَّهُ هُوَ السَّمِیْعُ
الْعَلِیْمُ ⑦

৮) আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ আৰু
দুয়োৰে মাজত থকা সকলো বস্তুৰ
অধিকাৰী তেওঁ, তোমালোকে যদি
কেৱল বিশ্বাস কৰিবলৈ ইচ্ছা
কৰিলাহেঁতেন । رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ⑧
اِنْ كُنْتُمْ مُّوقِنِیْنَ ⑧

৯) সেইজনাৰ বাহিৰে আন কোনো
প্রভু নাই। সেইজনাই জীৱন দিয়ে
আৰু মৃত্যু হ'বলৈ দিয়ে। সেইজনা
তোমালোকৰ প্রভু আৰু তোমা-
লোকৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰো প্রভু।

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ
وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ⑩

১০) তথাপিও তেওঁলোকে
সন্দেহত ধেমালি কৰি থাকে।

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ⑪

১১) গতিকে তোমালোকে সেই-
দিনটোলৈ অপেক্ষা কৰা যেতিয়া
আকাশৰ পৰা দেখা পোৱাকৈ ধোঁৱা
ওলাব।

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ
مُّبِينٍ ⑫

১২) যিয়ে মানুহক আবৰি পেলাব।
এইটো এটা দুঃখৰ শাস্তি হ'ব।

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑬

১৩) ইয়াক দেখি মানুহে চিঞৰিব
এইবুলি, হে আমাৰ প্রভু, আমাৰ
পৰা এই শাস্তি আঁতৰাই দিয়া;
নিশ্চয়, আমি বিশ্বাসী।

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ⑭

১৪) তেওঁলোকে সদোপদেশৰ দ্বাৰা
কেনেকৈ উপকৃত হ'ব পাৰে, যি
স্থলত তেওঁলোকলৈ আগতেই
সকলো কথা স্পষ্ট কৈ ব্যাখ্যা কৰি
পয়গম্বৰ আহিছে।

أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ
رَسُولٌ مُّبِينٌ ⑮

১৫) আৰু তথাপিও তেওঁলোক
পয়গম্বৰৰ পৰা আঁতৰি গৈছিল আৰু
কৈছিল, তেওঁক কোনোবাই শিকাই
পঠিয়াইছে; তেওঁ এজন পাগল।

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ⑯

১৬) আমি শাস্তিটো কিছু সময়ৰ
কাৰণে গুচাম, কিন্তু তোমালোকে
নিশ্চয়েই আকৌ দুষ্ট প্রকৃতিলৈ ঘূৰি
যাবা।

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ
عَائِدُونَ ⑰

১৭) সেইদিনা যেতিয়া আমি তোমালোকক সেই মহা খামোচেৰে খামোচ মাৰি ধৰিম, তোমালোকে বুজিবা যে আমি নিশ্চয়েই সঠিক পৰিমাণৰ প্ৰতিশোধ লম।

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ ؕ
إِنَّا مُتَّقِمُونَ ﴿١٧﴾

১৮) আৰু আমি তেওঁলোকৰ পূৰ্বে ফিৰাউনৰ মানুহক পৰীক্ষা কৰি চাইছিলোঁ আৰু তেওঁলোকলৈ এজন মহৎ পয়গম্বৰ আহিছিল।

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ
وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

১৯) যি তেওঁলোকক এইবুলি কৈছিল, আল্লাহৰ ভৃত্যসকল মোৰ হাতলৈ মুকলি কৰি দিয়া। সত্যতে, মই তোমালোকলৈ অহা এজন পয়গম্বৰ, মোৰ জিন্মাৰ প্ৰতি বিশ্বস্ত।

أَنْ أَدِّوْا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ ۖ إِنِّي لَكُمْ
رَسُولٌ آمِينٌ ﴿١٩﴾

২০) আৰু তোমালোকে নিজকে আল্লাহক অৱজ্ঞা কৰি গৌৰৱা-স্বিতবোধ নকৰিবা। নিশ্চয় মই তোমালোকলৈ স্পষ্ট ক্ষমতা লৈ আহিছোঁ।

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَيَّ اللَّهُ ۖ إِنِّي آتِيكُمْ
بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু মোৰ প্ৰভুত আৰু তোমালোকৰ প্ৰভুত আশ্ৰয় বিচাৰো, জানোচা তোমালোকে মোক শিলগুটিৰে দলিয়াই মাৰা।

وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ
تَرْجُمُونِ ﴿٢١﴾

২২) আৰু তোমালোকে যদি মোক বিশ্বাস নকৰা, তেনেহলে মোক মোৰ ভাগে থাকিবলৈ দিয়া।

وَإِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوا لِي فَاَعْتَرُونِ ﴿٢٢﴾

২৩) তেতিয়া মুচাই তেওঁৰ প্ৰভুলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, এওঁলোক, বাস্তৱতে এটা পাপী জাতি।

فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ
مُّجْرِمُونَ ﴿٢٣﴾

২৪) আল্লাহে কলে, মোৰ ভৃত্যক লগতে লৈ ৰাতিতেই ওলোৱা; কিয়নো তোমালোকক নিশ্চয় পাচ লৈ খেদিব।

فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ ﴿٢٤﴾

২৫) আৰু তুমি সাগৰখন স্থিৰ হৈ থকা অৱস্থাত পাছ পেলাই যাবা, বালিৰ স্তূপৰ ওপৰেদি পাৰ হৈ। নিশ্চয় সিহঁত হৈছে এটা দল, যাৰ অদৃষ্টত ডুবি মৰিবলৈ আছে।

وَأْتْرِكِ الْبَحْرَ رَهْوًا ۖ إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٥﴾

২৬) কিমান যে উদ্যান আৰু নিজৰা তেওঁলোকে এৰি থৈ গৈছিল।

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٦﴾

২৭) আৰু শস্যৰ পথাৰ আৰু সুন্দৰ বাসস্থান।

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু সেই বিশ্রাম আৰু বিলাসিতা, য'ত তেওঁলোকে ইমান আনন্দ পাইছিল।

وَنَعْمَ كَانُوا فِيهَا فِكِهَيْنٍ ﴿٢٨﴾

২৯) এইদৰে ই ঘটিছিল আৰু আমি আন এটা জাতিক ইয়াৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'বলৈ দিলোঁ।

كَذَلِكَ ۖ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٩﴾

৩০) আৰু আকাশ আৰু পৃথিৱীয়ে তেওঁলোকৰ কাৰণে নেকান্দিলে, আৰু তেওঁলোকক কোনো সকাহো দিয়া নহ'ল।

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ ۚ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٣٠﴾

৩১) আৰু আমি ইজৰাইলৰ সন্ততিক মুক্তি দিলোঁ অপদস্থ কৰা শাস্তিটোৰ পৰা।

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣١﴾

৩২) যিটো ফিৰাউনে প্ৰয়োগ কৰিছিল। তেওঁ, নিশ্চয়, অসংযমী-সকলৰ ভিতৰতো দাস্তিক আছিল।

مِنْ فِرْعَوْنَ ۖ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾

৩৩) আৰু আমি জানি-শুনি তেওঁলোকৰ সময়ৰ জাতিসকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকক বাছি লৈছিলোঁ।

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

৩৪) আৰু আমি তেওঁলোকক দিছিলোঁ নিদৰ্শনসমূহ য'ত আছিল এটা পৰিষ্কাৰ পৰীক্ষা।

وَأَتَيْنَاهُم مِّنَ آيَاتِنَا مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ ﴿٣٤﴾

৩৫) এই মানুহ সকলে অৱশ্যেই কয়।

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٥﴾

৩৬) আমাৰ কাৰণে কেৱল এটামৃত্যু আছে, আৰু আমাক আকৌ উঠাই অনানহঁব।

إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ﴿٣٦﴾

৩৭) গতিকে তুমি যদি সত্যই কৈছা, তেনেহলে আমাৰ পিতৃ সকলক ঘূৰাই আনা।

فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٧﴾

৩৮) তেওঁলোক বেছি ভাল নে তুৰাৰ মানুহ সকল আৰু তেওঁলোকৰ পূৰ্বে অহা সকল বেছি ভাল? আমি তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিছিলোঁ কাৰণ তেওঁলোক পাপী আছিল।

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ ۗ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٨﴾

৩৯) আৰু আমি অকাশ আৰু পৃথিৱী আৰু দুয়োৰে মাজত থকা সকলো বস্তু ধেমালি কৰিবলৈ সৃষ্টি কৰা নাছিলোঁ।

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ ﴿٣٩﴾

৪০) আমি সেইবোৰ সৃষ্টি কৰিছিলোঁ এটা চিৰকলীয়া উদ্দেশ্যেৰে, কিন্তু তেওঁলোকৰ বেছি ভাগেই বুজি নেপায়।

مَا خَلَقْنَاهُمْ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

৪১) প্রকৃততে, তেওঁলোক সকলোৰে কাৰণে সিদ্ধান্তৰ দিনটোৱে হৈছে নিৰ্ধাৰিত সময়।

إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ مِيقَاتَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤١﴾

৪২) সেইদিনটো, যেতিয়া এজন বন্ধুৰে আন এজনক একো সহায় কৰিব নোৱাৰিব, তেওঁলোকে আন কোনো সহায় নেপাব।

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٢﴾

৪৩) কেৱল সেইসকলৰ বাহিৰে, যাক আল্লাহে কৰুণা দেখুৱায়। নিশ্চয়, সেইজনা হৈছে সৰ্ব শক্তিমান, কৰুণাময়।

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ ۗ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٣﴾

৪৪) প্রকৃততে, জাক্কুম গছ জোপাই হ'ব।

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ۝٤٤

৪৫) পাপীসকলৰ খাদ্য।

طَعَامُ الْأَثِيمِ ۝٤٥

৪৬) গলিত তামৰ দৰে ই তেওঁলোকৰ পেটত উতলি থাকিব।

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ۝٤٦

৪৭) গৰমপানী উতলাৰ দৰে।

كَغَلِي الْحَمِيمِ ۝٤٧

৪৮) (আমি ফিৰিস্তাসকলক আদেশ দিম,) তেওঁক ধৰা আৰু জ্বলি থকা জুইৰ মাজলৈ তেওঁক টানি আনা।

خَذُوهُ فَاَعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۝٤٨

৪৯) তাৰ পাছত তাৰ মূৰৰ ওপৰত উতলা পানীৰ শাস্তিটো ঢালা।

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ

الْحَمِيمِ ۝٤٩

৫০) আৰু তেওঁক কোৱা হ'ব, ইয়াৰ সোৱাদ লোৱা। তুমি নিজকে বৰ শক্তিশালী, সন্মানৰ যোগ্য বুলি ধৰিছিল।

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۝٥٠

৫১) এইটোৱেই বাস্তৱতে হ'ল, যিটোক তুমি সন্দেহ কৰিছিল।

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ۝٥١

৫২) প্রকৃততে, সৎ পথগামীসকল এক নিৰাপত্তাৰ ঠাইত থাকিব।

إِنَّ الْمَتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ۝٥٢

৫৩) বাগিছা আৰু নিজৰাৰ মাজত।

فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ۝٥٣

৫৪) মিহি পাট আৰু গধুৰ ৰেশমী চোলা পিন্ধি, ইজনে সিজনৰ মুখামুখিকৈ।

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ

مُقْبِلِينَ ۝٥٤

৫৫) এইদৰে হ'ব। আৰু আমি তেওঁলোকক লগৰীয়া ৰূপে দিম ডাঙৰ ক'লা চকুৰ ধুনীয়া যুৱতী সকল।

كَذَلِكَ تَرَوُهُمْ بِخُورٍ عَيْنٍ ۝٥٥

৫৬) তাত তেওঁলোকে শাস্তিত আৰু নিৰাপত্তাত প্ৰত্যেক ধৰণৰ ফল মূল বিচাৰিব।

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ۝٥٦

৫৭) তাত তেওঁলোকে মৃত্যু বৰণ
নকৰিব, কেৱল প্ৰথম মৃত্যুৰ বাহিৰে;
আৰু আল্লাহ তেওঁলোকক জ্বলা
জুইৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব।

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ
الْأُولَىٰ وَوَقَّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٧﴾

৫৮) তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা এটা কৃপাৰ
কাৰ্য্য স্বৰূপে। সেইটোৱেই হ'ল
সৰ্বোৎকৃষ্ট কাৰ্য্য সাধন।

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿٥٨﴾

৫৯) আৰু আমি কোৰ-আনখন
তোমাৰ জিভাত সহজ কৰি দিছোঁ
যাতে তেওঁলোকে মনোযোগ দিয়ে।

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٩﴾

৬০) গতিকে তুমি অপেক্ষা কৰা;
তেওঁলোকেও অপেক্ষা কৰি আছে।

فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿٦٠﴾

চুৰা-৪৫

AL-JASIA

আল-জাহিয়া (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) হা মীম। ۱: حَمِيدٌ مَّجِيدٌ:
প্ৰশংসনীয়, মহিমাশ্ৰিত প্ৰভু ।

حَمِ ②

৩) এই গ্ৰন্থখনৰ অৱতীৰ্ণ শক্তিমান,
জ্ঞানী আল্লাহৰ পৰা হৈছে ।

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ

৪) প্ৰকৃততে, যি সকলে বিশ্বাস কৰে
তেওঁলোকৰ কাৰণে আকাশসমূহত
আৰু পৃথিৱীত বহু নিদৰ্শন নিহিত
হৈ আছে ।

الْحَكِيمِ ③

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ
لِّلْمُؤْمِنِينَ ④

৫) আৰু এটা দৃঢ় বিশ্বাস সম্পন্ন
জাতিৰ কাৰণে তোমালোকৰ নিজৰ
স্ৰজনত আৰু আল্লাহে গোটেই
পৃথিৱীত বিয়পাই থোৱা জীৱ-জন্তুৰ
স্ৰজনত বহু নিদৰ্শন নিহিত হৈ
আছে ।

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ

لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ⑤

৬) আৰু নিশা আৰু দিনৰ সাল-
সলনিত, আৰু আল্লাহে আকাশৰ
পৰা নমাই পঠোৱা সংস্থানত, যাৰ
দ্বাৰা সেইজনাই মৃত ভূমি মণ্ডলক
সজীৱ কৰি তোলে, আৰু বায়ু
মণ্ডলৰ সাল-সলনিত নিহিত আছে
চিহ্নসমূহ এটা জাতিৰ কাৰণে যি
তেওঁলোকৰ বোধশক্তি ব্যৱহাৰ
কৰিবলৈ প্ৰস্তুত ।

وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ

بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ

يَعْقِلُونَ ⑥

৭) এইবোৰেই হৈছে আল্লাহৰ চিহ্ন
যাক আমি তোমালৈ সত্যতাৰ সৈতে
আবৃত্তি কৰিছোঁ । তেনেহলে

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبَأْسَى

তেওঁলোকে, আল্লাহৰ বাৰ্তা আৰু
তেওঁৰ চিহ্নবোৰ অগ্রাহ্য কৰাৰ
পাছত, বেলেগ কি নো বাৰ্তাত
তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিব ?

৮) দুৰ্ভাগ্য হওক প্ৰত্যেক পাপী
মিথ্যাবাদীৰ ওপৰত ।

৯) যি আল্লাহৰ আয়াতসমূহ
তেওঁলৈ পঢ়ি দিয়া শুনে, আৰু তাৰ
পাছত অহঙ্কাৰেৰে নিজৰ
অবিশ্বাসত লিপ্ত থাকে, যেন তেওঁ
কেতিয়াও সেইবোৰ শুনাই নাছিল ।
সেয়ে তেওঁক এক যন্ত্ৰণাদায়ক
শাস্তিৰ সংবাদ দিয়া ।

১০) আৰু তেওঁ যেতিয়া আমাৰ চিহ্ন
সমূহৰ বিষয়ে কিছূ শিকে, তেওঁ
সেইবিলাকৰ বিষয়ে ব্যঙ্গ কৰে ।
এনেকুৱা সকলৰ কাৰণে এটা
অপদস্থকাৰী শাস্তি ৰখা হৈছে ।

১১) তেওঁলোকৰ সন্মুখত আছে
দোজখ; আৰু তেওঁলোকে যি
আজিজছে বা যি সকলক তেওঁ-
লোকে আল্লাহৰ বাহিৰে ৰক্ষক বুলি
লৈছে সেই কোনোটোৱেই
তেওঁলোকক একো লাভ নিদিব ।
আৰু তেওঁলোকে এক কঠোৰ শাস্তি
ভোগ কৰিব ।

১২) এইটোৱেই হৈছে প্ৰকৃত পথ-
প্ৰদৰ্শন আৰু যি সকলে তেওঁলোকৰ
প্ৰভুৰ চিহ্নবোৰত অবিশ্বাস কৰে
তেওঁলোকৰ কাৰণে আছে এটা
অতি কষ্টকৰ শাস্তিৰ যন্ত্ৰণা ।

১৩) আল্লাহ হৈছে সেইজনা, যি
সাগৰখন তোমালোকৰ বশৱৰ্তী কৰি
দিছে যাতে সেইজনাৰ আদেশত
তাত জাহাজ চলিব পাৰে, আৰু

حَدِيثٌ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾

وَيَلِّ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٨﴾

يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ
مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٩﴾

وَإِذَا عَلِمَ مِنَ الْبَيِّنَاتِ أَخَذَهَا هُرُوءًا
أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٠﴾

مَنْ وَّرَّآبِهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يَغْنَى عَنْهُمْ مَا
كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَوْلِيَاءَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾

هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٍ ﴿١٢﴾

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ
الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ

যাতে তোমালোকে সেইজনাই দিয়া
ঐশ্বৰ্য্যৰ সন্ধানত যাব পাৰা, আৰু
যাতে তোমালোক কৃতজ্ঞ হ'ব পাৰা।

وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾

১৪) আৰু সেইজনাই আকাশ
সমূহত যি আছে আৰু পৃথিৱীত যি
আছে সকলো তোমালোকৰ বশবস্তী
কৰি দিছে; এই সকলোবোৰ
সেইজনৰ পৰা আহিছে। তাতেই
নিশ্চয় গমি চোৱা জাতিৰ কাৰণে
আছে বহু নিদৰ্শন,।

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لٰاٰيٰتٍ
لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿١٤﴾

১৫) যি সকলে বিশ্বাস কৰে
তেওঁলোকক ক্ষমা কৰিবলৈ কোৱা
সেইসকলক, যি তেওঁলোকক
উৎপীড়ন কৰে আৰু আল্লাহৰ
দিনবোৰলৈ ভয় নকৰে, যাতে
আল্লাহে এটা জাতিক সিহঁতে
আজ্জৰ্গামতে পৰিশোধ কৰিব পাৰে।

قُلْ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَغْفِرُوْا لِلَّذِيْنَ
لَا يَرْجُوْنَ اَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا
كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٥﴾

১৬) যিয়েই সৎ কাম কৰে, নিজৰ
আত্মাৰ কাৰণেই কৰে; আৰু যিয়েই
অসৎ কাম কৰে, নিজৰ অনিষ্টৰ
কাৰণে কৰে। তাৰ পাছত
তোমালোকৰ প্ৰভুলৈ তোমালোক
সকলোকে ঘূৰাই অনা হ'ব।

مَنْ عَمِلْ صٰلِحًا فَلِنَفْسِهٖ ۗ وَمَنْ اَسٰءَ
فَعَلِيْهَا ثُمَّ اِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُوْنَ ﴿١٦﴾

১৭) আৰু প্ৰকৃততে, আমি
ইজৰাইলৰ সতি-সন্ততিক গ্ৰন্থখন
আৰু সাৰ্বভৌমত্ব আৰু পয়গম্বৰৰ
স্থান দিছিলোঁ আৰু বিশুদ্ধ বস্তুবোৰ
দিছিলোঁ আৰু তেওঁলোকৰ
সমসাময়িক জাতিবোৰতকৈ
উচ্চতৰ স্থানত থৈছিলোঁ।

وَلَقَدْ اَتَيْنَا بَنِيۤ اِسْرٰٓءِيْلَ الْكِتٰبَ
وَالْحِكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنْ
الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلٰى الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٧﴾

১৮) আৰু আমি তেওঁলোকক এই
কথাটোৰ বিষয়ে স্পষ্ট আদেশ
দিছিলোঁ। আৰু তেওঁলোক সত্য
জ্ঞান প্ৰাপ্তৰ পাছত পাৰস্পৰিক
হিংসাৰ হেতুকে মতানৈক্য
কৰিলে।

وَآتَيْنٰهُمْ بَيِّنٰتٍ مِّنَ الْاَمْرِ ۗ فَمَا اٰخْتَلَفُوْا
اِلَّا مِّنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ ۗ لَبْعٰٓيًا

সত্যতে, তোমালোকৰ প্ৰভুৱে
কিয়ামতৰ দিনা তেওঁলোকৰ মাজত
সেই মতানৈক্য হোৱা বিষয়ৰ
ওপৰত বিচাৰ কৰিব।

১৯) তাৰ পিছত আমি তোমালোকক
এই বিষয়টোৰ সম্পৰ্কে এটা স্পষ্ট
পথ স্থাপন কৰিলোঁ; গতিকে ইয়াক
অনুসৰণ কৰা, আৰু যিসকলে
নেজানে সিহঁতৰ অমূলক আকাঙা
অনুসৰণ নকৰিবা।

২০) বাস্তৱতে, আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে,
সিহঁতে তোমালোকক একো সহায়
দিব নোৱাৰিব। নিশ্চয় দোষীসকল
ই জন সি জনৰ বন্ধু; কিন্তু আল্লাহ
হৈছে সৎ পথগামী সকলৰ বন্ধু।

২১) এই গ্ৰন্থখনত আছে মানৱ
জাতিৰ কাৰণে বহু সাক্ষী আৰু দৃঢ়
বিশ্বাস থকা এটা জাতিৰ কাৰণে এই
গ্ৰন্থ এটা পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু কৰুণা
লাভৰ উপায়।

২২) যি সকলে অসৎ কাৰ্য্যত লিপ্ত
থাকে, ভাবে নেকি যে, জীৱনত
আৰু মৰণত আমি তেওঁলোকক
বিশ্বাসী আৰু সৎ কামত লিপ্ত থকা
সকলৰ সৈতে অনুৰূপ ব্যৱহাৰ কৰিম
বুলি? বাস্তৱতে, তেওঁলোকৰ
বিচাৰ বৰ বেয়া।

২৩) আৰু আল্লাহে আকাশ আৰু
পৃথিৱীখন সৃষ্টি কৰিছে এটা
চিৰকলীয়া আইন অনুসৰি; যাতে
প্ৰত্যেক আত্মাটোৱে অজ্ঞা অনুযায়ী
প্ৰতিফল পাব পাৰে; আৰু
তেওঁলোকক অন্যায়ে কৰা নহ'ব।

بَيْنَهُمْ ۗ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ
فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

إِنَّهُمْ لَنُغْنُواكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۗ وَإِنَّ
الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۗ وَاللَّهُ
وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٢١﴾

هَذَا بَصَائِرٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٢﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ
أَنْ نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتِهِمْ ۗ
سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢٣﴾

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٤﴾

২৪) তুমি সেই জনাৰ কথাটো বিবেচনা কৰিছানে যি নিজৰ নীচ অভিলাষ বোৰক তেওঁৰ প্ৰভু বুলি লয়, যাক আল্লাহে সেই জনাৰ নিখুত জ্ঞানৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি আওবাটে যোৱা বুলি নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে, আৰু যাৰ কৰ্ণদ্বয় আৰু অন্তৰ সেই জনাই বন্ধ কৰি দিছে আৰু যাৰ চকুৰ ওপৰত সেই জনাই এক আবৰণ পেলাইছে ? আল্লাহে তেওঁক দোষী কৰাৰ পাছত কোনে তেওঁক পথনিৰ্দেশ দিব ? তেন্তে তুমি সাৱধান নহবা নে ?

২৫) আৰু তেওঁলোকে কয়, আমাৰ কাৰণে আমাৰ এই বৰ্তমান জীৱনৰ বাহিৰে আৰু একো নাই; আমি মৃত্যু হওঁ আৰু আমি জন্ম হওঁ; আৰু সময়ৰ বাহিৰে আন একোৰে আমাক ধুংসন কৰে। কিন্তু তেওঁলোকৰ এই বিষয়ে কোনো প্ৰকৃত জ্ঞান নাই; তেওঁলোকে ধাৰণাৰ বাহিৰে একো কৰা নাই।

২৬) আৰু যেতিয়া আমাৰ স্পষ্ট আয়াতবোৰ তেওঁলোকলৈ স্পষ্ট ভাৱে আবৃত্তি কৰা হয়, তেওঁলোকৰ একমাত্ৰ বক্তব্য হৈছে যে তেওঁলোকে কয়, তোমালোকে যদি সত্য কৈছা, আমাৰ পিতৃ সকলক ঘূৰাই আনা।

২৭) কোৱা, সেই জন হ'ল আল্লাহ যি তোমালোকক জীৱন দিয়ে, আৰু তাৰ পাছত মৃত্যু হ'বলৈ দিয়ে; তাৰ পাছত সেই জনাই তোমালোকক একেলগে সমবেত কৰিব কিয়ামতৰ দিনৰ বাবে, যাৰ বিষয়ে কোনো সন্দেহ নাই। কিন্তু বেছি ভাগ মানুহ নেজানে।

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَصْلَهُ
اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَّخْتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ
وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ
مِن بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ
وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا
لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا
يَظُنُّونَ ﴿٢٥﴾

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمُ آيَاتُنَا بِآيَاتٍ مَا كَانُوا
يَحْتَجِبُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتُّوَابًا بَابِنَا
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٦﴾

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

২৮) আকাশ আৰু পৃথিৱীখন বিয়পি থকা ৰাজ্যৰ গৰাকী হ'ল আল্লাহ; আৰু সেইদিনা যেতিয়া সময়টো আহি পাবহি, সেইদিনা যি সকলে সত্যটো প্ৰত্যাখ্যান কৰিব তেওঁলোকেই হ'ব পৰাজয়ী।

২৯) আৰু তুমি প্ৰত্যেকটো জাতিৰ মানৱক আঁঠু কাঢ়ি থকা দেখিবা। প্ৰত্যেক জাতিকে ইয়াৰ গ্ৰন্থলৈ মাতি অনা হ'ব, আৰু তেওঁলোকক এই বুলি কোৱা হ'ব, আজিৰ দিনা তোমালোকক পৰিশোধ কৰা হ'ব তোমালোকে কৰি অহা কামৰ কাৰণে।

৩০) এইখন আমাৰ গ্ৰন্থ; ই তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে সত্য কথা কয়। তোমালোকৰ সকলো কাৰ্য্য কলাপ সম্পূৰ্ণ ৰূপে লিপিবদ্ধ হোৱাটোৰ আমি ব্যৱস্থা কৰিছিলোঁ।

৩১) এতিয়া, সেইসকলৰ ক্ষেত্ৰত যিসকলে বিশ্বাস কৰিছিল আৰু কাৰ্য্যত লিপ্ত আছিল, তেওঁলোকৰ প্ৰভুৱে সেইসকলক সেইজনাৰ কৰুণালৈ প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিব। সেইটোৱেই হ'ল প্ৰত্যক্ষ কাৰ্য্য-সাধন।

৩২) কিন্তু সেইসকলৰ ক্ষেত্ৰত যিসকলে অবিশ্বাস কৰিছিল, তেওঁলোকক এইবুলি কোৱা হ'ব, মোৰ আয়াতসমূহ তোমালোকলৈ আবৃত্তি কৰা হোৱা নাছিল জানো? কিন্তু তোমালোক আছিল দাস্তিক আৰু এটা দোষী জাতি।

৩৩) আৰু যেতিয়া তোমালোকক এইটো কোৱা হৈছিল, আল্লাহৰ প্ৰতিশ্ৰুতি নিশ্চয় সঁচা, আৰু

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُحْسِرُ الْمُبْطِلُوْنَ ۝۲۸

وَتَرَى كُلَّ اُمَّةٍ جٰثِيَةً كُلَّ اُمَّةٍ تُدْعٰى اِلٰى كِتٰبِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝۲۹

هٰذَا كِتٰبُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ ۗ اِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝۳۰

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيَدْخُلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهٖ ۗ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ۝۳۱

وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَفَلَمْ تَكُنْ اِيْتٰى تَتْلٰى عَلَيْهِمْ فَاَسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ۝۳۲

وَ اِذَا قِيْلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّ السَّاعَةُ لَا

সময়টোৰ ক্ষেত্ৰত, ইয়াৰ অহাৰ বিষয়ে কোনো সন্দেহ নাই, তোমালোকে কৈছিলো, সময়টোনো কি বস্তু আমি নেজানো; আমি ইয়াক এটা ধাৰণাৰ বাহিৰে আন একো বুলি নাভাবো, আৰু ইয়াৰ সম্পৰ্কে আমাৰ কোনো নিশ্চয়তাই নাই।

৩৪) আৰু তেওঁলোকৰ কাৰ্য্যৰ কু-পৰিণাম সমূহ তেওঁলোকলৈ স্পষ্ট হৈ পৰিব, আৰু যাক তেওঁলোকৰ ব্যঙ্গ কৰা অভ্যাস আছিল, সেইবোৰেই তেওঁলোকক আগুৰি ধৰিব।

৩৫) আৰু এই বুলি তেওঁলোকক কোৱা হ'ব, এইদিনা আমি তোমালোকক বিনা সহায়ে পৰিত্যাগ কৰিলোঁ, কিয়নো তোমালোকৰ আজিৰ দিনৰ সাক্ষাতৰ কথা পাহৰি গৈছিল। আৰু তোমালোকৰ আবাস হ'ব অগ্নিকুণ্ডটো, আৰু তোমালোকে কোনো সহায়কাৰী নেপাবা।

৩৬) এইটো এনেদৰে হ'বলৈ পালে, কাৰণ তোমালোকে আল্লাহৰ নিদৰ্শন সমূহৰ বিষয়ে ব্যঙ্গ কৰিছিলো আৰু পাৰ্থিৱ জীৱনৰ প্ৰবঞ্চনাত ভোল গৈ আছিলো। সেইকাৰণে সেই দিনাখন তেওঁলোকক তাৰ পৰা উলিয়াই অনানহ'ব।

৩৭) গতিকে, সকলো প্ৰশংসা আল্লাহৰ; আকাশৰ প্ৰভু আৰু পৃথিৱীখনৰ প্ৰভু, সকলো বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰভু।

৩৮) আৰু সেইজনাৰেই হৈছে সকলো গৰিমা আকাশত আৰু পৃথিৱীত, আৰু সেইজনাই হৈছে শক্তিশালী জন, জ্ঞানী জন।

رَيْبٍ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ ۗ
إِن نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ
بِمُسْتَقِينٍ ۝۳۳

وَبَدَّ لَهُمْ سَيِّئَاتِ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝۳۴

وَقِيلَ الْيَوْمَ نُنَسِّكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوِكُمُ النَّارُ وَمَا
لَكُمْ مِّنْ بَصِيرَةٍ ۝۳۵

ذَلِكُمْ بِأَنكُمْ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا
وَغَرَّتْكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۗ فَالْيَوْمَ لَا
يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۝۳۶

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ
الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۳۷

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۳۸

سُورَةُ الْاِحْقَافِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ وَثَلَاثُونَ آيَةً وَارْبَعَةٌ رُكُوعَاتٌ

চূৰা- ৪৬ AL-AHQAF আল-আহকাফ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

(ছাব্বিশ পাৰা)

২) হা,মীম (প্রশংসনীয়,
মহিমাস্বিত প্রভু ।

ح ۛ

ح ۛ

৩) এইখন গ্ৰন্থৰ অৱতীৰ্ণ
শক্তিশালী, জ্ঞানী আল্লাহৰ পৰা
হৈছে ।

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ

الْحَكِيمِ ②

৪) আমি আকাশখন আৰু পৃথিৱী
খন আৰু দুয়োৰে মাজত থকা
সকলো বস্তু সৃষ্টি কৰিছোঁ এটা
চিৰকলীয়া উদ্দেশ্যেৰে আৰু এটা
নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ কাৰণে, কিন্তু যিসকলে
অবিশ্বাস কৰে তেওঁলোক সতৰ্ক
কৰি দিয়া বিষয়ৰ পৰা আঁতৰি যায় ।

مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا

اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَّي ۙ وَالَّذِينَ

كَفَرُوْا عَمَّاۗٓ اَنْذَرُوْا مُّعْرِضُوْنَ ③

৫) তেওঁলোকক কোৱা,
তোমালোকে আল্লাহৰ বাহিৰে কাক
মাতা জানা নে? তেওঁলোকে
পৃথিৱীত কি সৃষ্টি কৰিছে মোক
দেখুওৱা । অথবা, পৃথিৱীৰ স্ৰজনত
তেওঁলোকৰ কোনো বৰঙনি আছে
নেকি? তোমালোকে যদি বাস্তৱতে,
সঁচা কথা কৈছা, মোলৈ ইয়াৰ
আগতে প্ৰকাশ পোৱা কোনো
ঐশ্বৰিক গ্ৰন্থ বা কোনো জ্ঞানৰ
অৱশিষ্ট পৰিমাণ দেখুওৱা তোমা-
লোকৰ নিজৰ সমৰ্থনত যদি
তোমালোকে সত্যবাদী হোৱা ।

قُلْ اَرَايْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

اَرُوْنِيْ مَآذًا خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ

شِرْكٌ فِى السَّمٰوٰتِ ۙ اِيْتُوْنِيْ بِكِتٰبٍ

مِّنْ قَبْلِ هٰذَاۗ اَوْ اَثَرٍ ۙ مِّنْ عِلْمٍ

اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ④

৬) সেইজনতকৈ আৰু বেছি ভ্ৰান্ত
কোন হ'ব পাৰে যি আল্লাহৰ বাহিৰে
এনে কাৰোবালৈ প্ৰাৰ্থনা কৰে যি

وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَّدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

কিয়ামতৰ দিনলৈকে সেই প্ৰাৰ্থনাৰ উত্তৰ নিদিয়ৈ আৰু তেওঁলোকে প্ৰাৰ্থনা কৰা বুলি ক'বই নোৱাৰে ?

مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفْلُونَ ﴿١﴾

৭) আৰু যেতিয়া মানৱ জাতিক মৃত্যুৰ পাছত জগাই অনা হ'ব, মিছা উপাসনাৰ পাত্ৰবোৰ সিহঁতৰ উপাস্যকৰ শত্ৰু হৈ পৰিব আৰু তেওঁলোকৰ উপাসনা পোৱাটো অস্বীকাৰ কৰিব।

وَإِذَا حِشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً
وَكَانُوا إِعْبَادَهُمْ كُفْرِينَ ﴿٧﴾

৮) আমাৰ স্পষ্ট আয়াত সমূহ যেতিয়া তেওঁলোকলৈ আবৃত্তি কৰা হয়, যি সকলে সত্যটো তেওঁলোকলৈ আহিলে অবিশ্বাস কৰে, কয়, এইটো দেখাদেখিকৈ যাদুকৰ কাম।

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمُ آيَاتُنَا بِآيَاتِنَا قَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ
مُّبِينٌ ﴿٨﴾

৯) তেওঁলোকে কয় নেকি, তেওঁ এইবোৰ জাল কৰিছে ? কোৱা, মই যদি এইটো জাল কৰিছোঁ, তোমালোকে মোক আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে একো সহায় দিব নোৱাৰা। সেই জনাই ভালদৰে জানে তোমালোকে কেনেকুৱা অবাস্তৱ কথাত লিপ্ত হোৱা। মোৰ আৰু তোমালোকৰ ভিতৰত সাক্ষী স্বৰূপে সেই জনাই যথেষ্ট। আৰু সেই জনাই হৈছে আটাইতকৈ বেছি ক্ষমাদায়ক, কৰুণাময়।

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۗ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ
فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۗ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَاتِ فَيُضَوِّنُ فِيهِ ۗ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي
وَبَيْنَكُمْ ۗ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

১০) কোৱা, মই পয়গম্বৰ সকলৰ ভিতৰত কোনো নতুন পৰিবৰ্তন নহওঁ, আৰু মই এইটোও নেজানো মোক কি কৰা হ'ব বা তোমালোকক নো কি কৰা হ'ব। মই মাত্ৰ মোলৈ প্ৰকাশ কৰা কথা অনুসৰণ কৰো; আৰু মইও এজন সাধাৰণ সতৰ্ককাৰী।

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِّنَ الرُّسُلِ
وَمَا أَدْرِىٰ مَا يُفَعَّلُ بِي وَلَا بِيَكُمُ
إِنِ اتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا
إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٠﴾

১১) কোৱা, মোক কোৱাচোন, যদি এই কোৰ-আনখন আল্লাহৰ পৰা আহিছে আৰু তোমালোকে ইয়াত

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ

অবিশ্বাস কৰা, আৰু ইজৰাইলৰ সতি-সন্ততিৰ এজনে তেওঁলোকৰ ভিতৰৰ আবিৰ্ভাৱ সমৰ্থনত সাক্ষী দিয়ে, আৰু সেইজনাত বিশ্বাস কৰে, কিন্তু তোমালোক ইমানেই দাস্তিক যে বিশ্বাস আনিব নোৱাৰা, তেনেহলে তোমালোকৰ কি অৱস্থা হ'ব? প্ৰকৃততে, আল্লাহে অসৎ আচৰণ কৰা জাতিক বাট নেদেখুৱায়।

১২) আৰু যিসকলে অবিশ্বাস কৰে বিশ্বাসীসকলৰ বিষয়ে কয়, যদি কোৰ-আনখন ঠিক হ'লহেঁতেন, তেওঁলোক বিশ্বাস কৰাত আমাতকৈ আগত হ'ব নোৱাৰিলেহেঁতেন। আৰু যিহেতু তেওঁলোক কোৰ-আনৰ দ্বাৰা পথ-প্ৰদৰ্শিত হোৱা নাই, তেওঁলোকে ক'ব, ই এটা পুৰণি মিছা কথা।

১৩) আৰু ইয়াৰ পূৰ্বে আছিল মুচাৰ গ্ৰন্থ, এক পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু কৰুণা স্বৰূপ; আৰু আগৰ ভৱিষ্যতবাণীৰ পৰিপূৰ্ণত এইখন গ্ৰন্থ আহিছে আৰবী ভাষাত যাতে ই অসৎ কামত যোগ দিয়া সকলক সতৰ্ক কৰিব পাৰে, আৰু সৎ কামত যোগ দিয়া সকলক সু-সংবাদ দিব পাৰে।

১৪) প্ৰকৃততে, যি সকলে কয়, আমাৰ প্ৰভু হৈছে আল্লাহ, আৰু তাৰ পাছত একনিষ্ঠ হয়, তেওঁলোকৰ ওপৰত কোনো সংশয় নাই, নাইবা তেওঁলোক শোকাকুল হ'ব লগীয়াও নহয়।

১৫) এওঁলোক হৈছে উদ্যানখনৰ বাসিন্দা; তেওঁলোক তাতেই থাকিব, তেওঁলোকৰ কীৰ্তিৰ ফল স্বৰূপে।

وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ
بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمَّا
وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ
خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ ۗ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ
فَسَيَقُولُونَ هَذَا آفِكٌ قَدِيمٌ ﴿١٢﴾

وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۗ
وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانِ عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا ۗ وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٤﴾

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

১৬) আৰু আমি মানৱক পিতৃ-মাতৃৰ
প্ৰতি সুহৃদ হ'বলৈ আদেশ দিছোঁ।
তেওঁৰ মাতৃয়ে কষ্টেৰে গৰ্ভধাৰণ
কৰে, আৰু কষ্টেৰে প্ৰসৱ কৰে,
আৰু তেওঁৰ গৰ্ভধাৰণ আৰু পিয়ন
একুৱাত ত্ৰিশ মাহ লাগে আৰু
যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ পূৰ্ণ অৱস্থা
আৰু চল্লিশ বছৰ বয়স লাভ কৰে,
তেওঁ কয়, হে মোৰ প্ৰভু, তুমি মোৰ
ওপৰত আৰু মোৰ পিতৃ-মাতৃৰ
ওপৰত বৰষা অনুগ্ৰহৰ কাৰণে মোক
তোমাৰ প্ৰতি কৃতজ্ঞ হ'বলৈ সামৰ্থ
দিয়া আৰু তোমাক সন্তোষ দিয়া সৎ
কাম কৰাৰ সামৰ্থ দিয়া। আৰু মোক
আৰু মোৰ সতি-সন্ততিক সংশোধন
কৰা আৰু সততে, মই তোমাৰ প্ৰতি
বাধ্য হৈছোঁ আৰু মই আত্মসমৰ্পন
কাৰীৰ সকলৰ ভিতৰত এজন।

১৭) এই সকলেই মানুহ যাৰ পৰা
আমি তেওঁলোকৰ কীৰ্তিৰ
অত্যন্তম অংশ গ্ৰহণ কৰো আৰু
তেওঁলোকৰ অসৎ কাৰ্য্যসমূহ
মাৰ্জনা কৰো। তেওঁলোক উদ্যান
খনৰ নিবাসী সকলৰ মাজত থাকিব,
তেওঁলোকলৈ দিয়া সত্য প্ৰতি-
শ্ৰুতিৰ পৰিপূৰ্ণতাত।

১৮) কিন্তু সেইজন যি তেওঁৰ পিতৃ-
মাতৃক কয়, তোমালোকৰ দুয়োৰে
কাৰণে লাজৰ বিষয়; যি স্থলত মোৰ
পূৰ্বে বহু পুৰুষ মানৱ পাৰ হৈ গৈছে,
তোমালোকে মোক ভয় দেখুৱাইছা
নেকি যে মোক মৃত্যুৰ পাছত আকৌ
ঘূৰাই অনা হ'ব? আৰু তেওঁলোক
দুয়ো আল্লাহলৈ সহায় বিচাৰি কান্দি
উঠে আৰু পুত্ৰক কয়, তোমাৰেই
দুৰ্ভাগ্য! বিশ্বাস কৰা, কিয়নো
আল্লাহৰ প্ৰতিশ্ৰুতি অৱশ্যেই সত্য।
কিয়নো পুত্ৰই কয়, ই সিহঁতৰ কালৰ
মানুহৰ সাধু-কথাৰ বাহিৰে আন
একো নহয়।

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا
حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا
وَحَمْلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا
بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ
رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي
أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ
صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي
إِنِّي تَبَّتْ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا
عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي
أَصْحَابِ الْجَنَّةِ ۖ وَعَدَ الصَّدَقِ الَّذِي
كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٧﴾

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا
أَتَعَدِنِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَّتِ
الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي ۖ وَهُمَا يَسْتَعِينَنِ اللَّهَ
وَيَلْكَ أَمِنْ ۗ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ فَيَقُولُ
مَا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨﴾

১৯) এওঁলোকেই হৈছে সেইসকল যাৰ বিৰুদ্ধে শাস্তিৰ দণ্ড পৰিপূৰ্ণ কৰা হৈছিল তেওঁলোকৰ পূৰ্বে পাৰ হৈ যোৱা জিন আৰু মানৱৰ দল বোৰৰ সৈতে। বাস্তৱতে, তেওঁলোকেই হৈছিল পৰাজয়ী।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي
أَمْرِ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ
وَإِلْنِسِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿١٩﴾

২০) আৰু সকলোৰে কাৰণে থাকিব নিজৰ নিজৰ কীৰ্ত্তি অনুযায়ী স্থানৰ মাত্ৰা, আৰু এইটো হোৱাৰ কাৰণ হ'ল আল্লাহে যাতে সকলোকে তেওঁলোকৰ কীৰ্ত্তিৰ অনুসৰি পূৰা মাত্ৰাই প্ৰতিদান দিব পাৰে; আৰু তেওঁলোকক অন্যায় কৰা নহ'ব।

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا ۚ
وَ لِيُؤْفِقَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَ هُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু সেইদিনা যেতিয়া অবিশ্বাসী সকলক অগ্নিকুণ্ডটোৰ সম্মুখলৈ অনা হ'ব, তেওঁলোকক এই বুলি কোৱা হ'ব, তোমালোকে নিজৰ সকলো ভাল বস্তু পাৰ্থিৱ জীৱনতে শেষ কৰিলা, আৰু তোমালোকে সেইবোৰ সম্পূৰ্ণৰূপে উপভোগ কৰিলা। গতিকে আজি তোমালোকক লাঞ্ছনা মূলক শাস্তিৰে পৰিশোধ কৰা হ'ব কাৰণ তোমালোক পৃথিৱীত অন্যায় ভাৱে দাস্তিক আছিল, আৰু তোমালোকে বিদ্রোহীৰ আচৰণ কৰিছিল।

وَ يَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ ۗ
أَذْهَبْتُمْ طَيْبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا
وَ اسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْرَوْنَ عَذَابَ
الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ بِمَا كُنْتُمْ
تَفْسُقُونَ ﴿٢١﴾

২২) আৰু আদৰ ভ্ৰাতৃক স্মৰণ কৰা, যেতিয়া তেওঁ বালিৰ স্তূপবিলাকৰ মাজত নিজৰ সম্প্ৰদায়ক সতৰ্ক কৰি দিছিল আৰু তেওঁৰ পূৰ্বে আৰু পাছতো সতৰ্ককাৰী সকল আছিল, এই বুলি কৈ, আল্লাহৰ বাহিৰে কাকো উপাসনা নকৰিবা। মই তোমালোকৰ কাৰণে এটা ডাঙৰ দিনৰ শাস্তি আহিব পাৰে বুলি ভয় কৰো।

وَ اذْكُرْ أَخَا عَادٍ ۖ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ
بِالْأَحْقَافِ وَ قَدْ خَلَّتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ ۖ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۗ
إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ﴿٢٢﴾

২৩) তেওঁলোকে কৈছিল, তুমি আমাক আমাৰ প্ৰভুবিলাকৰ পৰা আঁতৰাই নিবলৈ আহিছা নেকি? তেনেহলে তুমি, যথার্থতে, যদি সঁচা কথা কৈছা, যিহৰে সৈতে আমাক ভয় দেখুৱাইছা আমালৈ আনা।

২৪) তেওঁ কলে, সেই বিষয়টোৰ জ্ঞান আল্লাহৰ হাততে আছে। আৰু মই তোমালোকলৈ কঢ়িয়াই ছোঁ সেইটো যাৰে সৈতে মোক পঠিওৱা হৈছে, কিন্তু মই দেখিবলৈ পাইছোঁ যে তোমালোক এটা বৰ মূৰ্খ জাতি।

২৫) তাৰ পিছত, সিহঁতে যেতিয়া শাস্তিটো সিহঁতৰ ভৈয়ামৰ ফালে এটা মেঘ সমষ্টিৰ দৰে অহা দেখিলে, সিহঁতে কলে, এই মেঘ সমষ্টিয়ে আমাক বৰষুণ দিব। আমি কলোঁ, নহয়, এইটো কিন্তু সেইটোহে যাৰ আগমন তোমালোকে খৰতকীয়া কৰিব খুজিছিলো, এজাক বতাহ য'ত এটা কঠোৰ শাস্তি সোমাই আছে।

২৬) ই ইয়াৰ প্ৰভুৰ আদেশ মতে সকলো ধ্বংস কৰিব। ৰাতিপুৱা সময়লৈকে, তেওঁলোকৰ থকা ঘৰ কেইটাৰ বাহিৰে, একো দেখিবলৈ পোৱা নগৈছিল। এইদৰে আমি দোষী মানুহক প্ৰতিফল দিওঁ।

২৭) আৰু আমি তেওঁলোকক এনে ঠাইত প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিলোঁ য'ত আমি তোমালোকক প্ৰতিষ্ঠা কৰা নাই; আৰু আমি তেওঁলোকক কাণ-চকু আৰু অন্তঃকৰণ দিছিলোঁ। কিন্তু তেওঁলোকৰ কাণ তেওঁলোকৰ চকু আৰু তেওঁলোকৰ অন্তঃকৰণে তেওঁলোকক কোনো উপকাৰ নিদিলে। যিহেতু তেওঁলোক

قَالُوا أَجِئْنَا لِنُؤْفِكَ نَا عَنْ الْهَيْتَا فَاتِنَا
بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٣﴾

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا
أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرِكُمْ قَوْمًا
تَجْهَلُونَ ﴿٢٤﴾

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أُوْدِيَّتِهِمْ
قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا ۗ بَلْ هُوَ مَا
اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ ۗ رِيْحٌ فِيْهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا
لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ ۗ كَذٰلِكَ
نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٢٦﴾

وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيْهِ
وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَآبْصَارًا وَآفِئِدَةً
فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا
آبْصَارُهُمْ وَلَا آفِئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ

আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহ অস্বীকাৰ কৰিছিল; আৰু যাক তেওঁলোকে ব্যঙ্গ কৰিছিল সেইবোৰেই আগুৰি ধৰিলে।

২৮) আৰু, নিশ্চয়, আমি তোমালোকৰ আশে-পাশে থকা নগৰ-নগৰী ধ্বংস কৰিছোঁ, তেওঁলোকে যাতে আমাৰ মুখা-পেক্ষী হয় তাৰ উদ্দেশ্যে আমি আমাৰ আয়াত সমূহ নানাধৰণে ব্যাখ্যা কৰিছোঁ।

২৯) তেনেহলে, যিবিলাকক তেওঁলোকে আল্লাহৰ বাহিৰে প্ৰভু বুলি মানিছিল সেইবিলাকে সিহঁতক আল্লাহৰ সান্নিধ্যলৈ আনিব বুলি আশা কৰি সেই সকলেনো সিহঁতক কিয় সহায় নকৰে? নিশ্চয়, সেইবিলাক প্ৰভুক তেওঁলোকে হেৰুৱালে। সেইটোৱেই হ'ল তেওঁলোকৰ মিছা কথা আৰু নিজে সাজি লোৱা ধাৰণাৰ ফল।

৩০) আৰু সাঁৱৰা, যেতিয়া আমি তোমাৰ অভিমুখে এদল জিন পঠিয়াইছিলোঁ যি কোৰ-আন খনৰ পাঠ শুনিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল আৰু যি ইয়াৰ আবৃত্তিত উপস্থিত থকা অৱস্থাত, ইজনে সিজনক কৈছিল, নিৰবে থাক। আৰু শূনা, আৰু যেতিয়া পাঠ কৰা শেষ হ'ল তেওঁলোক নিজৰ জাতিলৈ সতৰ্ক কৰি ঘূৰি গৈছিল।

৩১) তেওঁলোকে কৈছিল, হে আমাৰ ৰাইজ সকল, আমি এখন গ্ৰন্থৰ পাঠ শুনিছোঁ যি খন মুচাৰ পাছত পঠোৱা হৈছে, পূৰ্বে অহা গ্ৰন্থক পৰিপূৰ্ণ কৰি; ই সত্যলৈ আৰু শুদ্ধ পথলৈ বাট দেখুৱায়;

إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٢٧﴾

وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً ۗ بَلْ صَلَّوْا عَنْهُمْ ۗ وَذَلِكَ أَفْكَهُمُ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٩﴾

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِبِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ ۖ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصَبُوا ۖ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٣٠﴾

قَالُوا يَقَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣١﴾

৩২) হে আমাৰ জাতি, আল্লাহৰ নামত আহ্বান কৰা জনক স্বীকৃতিৰে সমিধান দিয়া আৰু আল্লাহত বিশ্বাস আনা। সেইজনাই তোমালোকৰ পাপ ক্ষমা কৰিব, আৰু তোমালোকক এটা যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব।

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَعَى اللَّهِ وَأَمْتُوا بِهِ
يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ
عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٢﴾

৩৩) আৰু যিজনে আল্লাহৰে হৈ আহ্বান কৰা জনক স্বীকৃতিৰে সহাৰি নিদিয়, তেওঁ আল্লাহৰ পৰা পৃথিৱীত সাৰিব নোৱাৰে, নতুবা সেইজনাৰ বাহিৰে কোনো ৰক্ষক নেপাব। এনেবোৰেই হৈছে সম্পূৰ্ণ ভ্ৰান্ত পথত যোৱা মানুহ।

وَمَنْ لَا يَجِبْ دَعَى اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ
فِي الْأَرْضِ وَلَا يَسْ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ
أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾

৩৪) তেওঁলোকে বুজিব নোৱাৰে নে যে যি আল্লাহে আকাশ আৰু পৃথিৱী খন সৃষ্টি কৰিছে, আৰু সেই সৃজন কাৰ্যৰে দ্বাৰা পৰিশ্ৰান্ত হোৱা নাছিল, সেইজনাৰ মৃতকক জীৱন দান কৰাৰ শক্তিও আছে? হয়, প্রকৃততে, সেইজনাৰ সকলো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতা আছে।

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَعْزِ بِخَلْقِهِنَّ بِقَدِيرٍ
عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ۗ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٤﴾

৩৫) আৰু সেইদিনা যেতিয়া অবিশ্বাসী সকলক অগ্নিকুণ্ডটোৰ সম্মুখলৈ অনা হ'ব, তেওঁলোকক এই বুলি কোৱা হ'ব, এয়েই সত্য নহয় নে? তেওঁলোকে ক'ব, হয়, আমাৰ প্ৰভুৰ নামত, এয়ে হৈছে সত্য; সেইজনাই ক'ব, তেনেহলে শাস্তিটোৰ সোৱাদ লোৱা, কাৰণ তোমালোকে অবিশ্বাস কৰিছিল।

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ
أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ ۗ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا
قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٢٥﴾

৩৬) গতিকে, ধৈৰ্য্য ধৰা, উচ্চ মনোবল সম্পন্ন পয়গম্বৰসকলে ধৈৰ্য্য ধৰাৰ দৰে; তেওঁলোকৰ বিষয়টো লৈ খৰা-খেদা নকৰিবা।

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعُرْمِ مِنَ
الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ ۗ كَانَتْهُمْ
يَوْمَ

সেই দিনাখন যেতিয়া তেওঁলোকে
সম্মুখীন হোৱা শাস্তি দেখিবলৈ পাব,
সিহঁতৰ মনত এনে ধাৰণা হ'ব যেন
পৃথিৱীত এটা দিনৰ সামান্য
সময়তকৈ বেছি পৃথিৱীত থকা
নাছিল। এই সতৰ্ক জনোৱা হৈছে;
আৰু অবাধ্য মানুহৰ বাহিৰে আন
কাকো ধ্বংস কৰা নহ'ব।

يَرُونَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا
سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلَّغٌ فَمَلَّ يُهْلِكُ
إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٦﴾

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

২) যি সকলে অ বিশ্বাস কৰে আৰু
মানুহক আল্লাহৰ পথৰ পৰা বিচ্যুত
কৰিবলৈ বিচাৰে, সেই জনাই
তেওঁলোকৰ সকলো কাৰ্য্য বিফল
কৰে।

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
أَضَلُّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٢﴾

৩) কিন্তু সেই সকলৰ ক্ষেত্ৰত,
যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সৎ কাম
কৰে আৰু বিশ্বাস আনে মহম্মদলৈ
অৱতীৰ্ণ কৰা কথাত, আৰু ই হৈছে
তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা
সত্যবাণী, সেই জনাই তেনে মানুহৰ
পৰা তেওঁলোকৰ পৰা তেওঁলোকৰ
পাপ আঁতৰাই দিয়ে আৰু
তেওঁলোকৰ সকলো কাৰ্য্য-কলাপ
সুগম কৰি দিয়ে।

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا
بِمَا نَزَّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ
بَالَهُمْ ﴿٣﴾

৪) তাৰ কাৰণ হ'ল যিসকলে অবিশ্বাস কৰে তেওঁলোকে মিথ্যাৰ অনুসৰণ কৰে আৰু আনহাতে বিশ্বাসীসকলে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ পৰা সত্যটোৰ অনুসৰণ কৰে। এইদৰেই আল্লাহে মানৱৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ শিক্ষা উপমাৰ মাধ্যমেৰে দিয়ে।

৫) আৰু তোমালোকে যেতিয়া অবিশ্বাসী সকলক বীতিমতে যুদ্ধত লগ পোৱা, তেওঁলোকৰ ডিঙিত আঘাত কৰা; আৰু যেতিয়া সিহঁতক, সিহঁতৰ মাজত মহা প্ৰাণনাশৰ অন্তত, পৰাস্ত কৰিলা, শিকলিবোৰ কটকটীয়াকৈ বান্ধা যুদ্ধৰ অন্ত নোহোৱালৈকে, তাৰ পাছত তেওঁলোকক মুক্ত কৰি দিয়া, অনুগ্রহ স্বৰূপে অথবা মূল্যৰ বিনিময়ত। সেইটোৱেই হৈছে আদেশ। আৰু আল্লাহে যদি সেইদৰে ইচ্ছা কৰিলেহেঁতেন, সেইজনাই তেওঁলোকৰ ব্যৱস্থা নিজেই কৰিব পাৰিলেহেঁতেন, কিন্তু আল্লাহে ঠিক কৰিলে যে তেওঁ তোমালোকৰ কিছুমানক আন কিছুমানৰ দ্বাৰাই পৰীক্ষা কৰিব। আৰু যিসকল আল্লাহৰ পথত থাকোতে বধ হয়, আল্লাহে তেওঁলোকৰ কাৰ্য্য কেতিয়াও নষ্ট হ'বলৈ নিদিয়ে।

৬) সেইজনাই তেওঁলোকক কৃতকাৰ্য্যতালৈ বাট দেখুৱাই লৈ যাব আৰু তেওঁলোকৰ অৱস্থাৰ উন্নতি কৰিব।

৭) আৰু তেওঁলোকক প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিব উদ্যানত যাৰ বিষয়ে সেইজনাই তেওঁলোকক জনাই দিছে।

ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ
وَ اَنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَّبِّهِمْ
كَذٰلِكَ يُصْرِبُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ۝۱

فَاِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَصْرِبْ
الرِّقَابَ ۗ حَتّٰى اَتُخْسِتُمْهُمْ
فَشُدُّوْا الْوَتَاقَ ۗ فَاَمَّا مَنۢ بَعْدُ وَاِمَّا
فِدَآءٌ حَتّٰى تَصْعَ الْحَرْبِ اَوْ زَارَهَا
ذٰلِكَ ۗ وَلَوْ يَشَاءُ اللّٰهُ لَآتَتْصِرَ مِنْهُمْ
وَلٰكِنْ لِّيَبْلُوْا بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ۗ وَالَّذِيْنَ
قَتَلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُّضِلَّ
اَعْمَالَهُمْ ۝۲

سَيَهْدِيْهُمْ وَيُصْلِحْ بِالْحَقِّ ۝۱

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ۝۲

৮) হে বিশ্বাসীসকল ! তোমালোকে যদি আল্লাহৰ অভিপ্ৰায়ত সহায় কৰা, সেইজনাই তোমালোকক সহায় কৰিব। আৰু তোমালোকৰ পদক্ষেপ দৃঢ় কৰি তুলিব।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَصَرَّوْا لِلَّهِ
يَصْرُكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ⑧

৯) যি সকলে অবিশ্বাস কৰে; তেওঁলোকৰ ভাগ্য হ'ব ধ্বংস; সেইজনাই তেওঁলোকৰ সকলো কাৰ্য্য বিফল কৰিব।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَصْلٌ
أَعْمَالُهُمْ ⑨

১০) তাৰ কাৰণ হ'ল তেওঁলোকে আল্লাই প্ৰকাশ কৰা কথা ঘৃণা কৰে; সেই কাৰণে সেইজনাই তেওঁলোকৰ সকলো কাম বিফল কৰিছে।

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطُ
أَعْمَالَهُمْ ⑩

১১) তেওঁলোকে পৃথিৱীত ভ্ৰমণ কৰা নাইনে আৰু দেখা নাই নে তেওঁলোকৰ পূৰ্বে অহা মানুহৰ কি ধৰণৰ পৰিণাম হৈছিল? আল্লাহে তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণ ভাৱে ধ্বংস কৰিছিল, আৰু অবিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে এই উপমা।

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ⑪

১২) তাৰ কাৰণ হ'ল আল্লাহ হৈছে বিশ্বাসীসকলৰ বক্ষক আৰু অবিশ্বাসী সকলৰ কোনো বক্ষক নাই।

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ
الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ⑫

১৩) বাস্তৱতে, আল্লাহ বিশ্বাসী সৎকৰ্মী সকলক নিজৰা প্ৰবাহিত হোৱা উদ্যানত প্ৰবেশ কৰিবলৈ দিব; আনহাতে যি সকলে অবিশ্বাস কৰে তেওঁলোকে অন্য জন্তুৰ দৰে খাই-বহি নিজকে ভোগ-বিলাসত ব্যস্ত ৰাখে, আৰু অগ্নিকুণ্ডটোৱে হ'ব তেওঁলোকৰ শেষ বাসস্থান।

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ
وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ
مَثْوًى لَهُمْ ⑬

১৪) তোমাক বহিষ্কাৰ কৰা নগৰ খনতকৈও বহু বেছি শক্তিশালী কিমান যে নগৰ- নগৰী আমি ধ্বংস কৰিলোঁ, আৰু তেওঁলোকৰ কোনো সহায় কৰোঁতা নাছিল।

وَكَأَيُّنَ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً
مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتِكَ ۚ أَهْلَكَهُمْ
فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ۝۱۴

১৫) তেনেহলে, সেইজন যি তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা স্পষ্ট প্ৰমাণৰ ওপৰত থিয় দিয়ে, আন এজন যি তেওঁৰ নীচ প্ৰবৃত্তিবোৰৰ সন্তুষ্টিত লিপ্ত থাকে আৰু যাৰ চকুত তেওঁৰ অসৎ কামবোৰ শোভনীয় কৰা হৈছে, তেনেজনৰ সৈতে একে হ'ব পাৰে নে ?

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ
لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۝۱۫

১৬) সৎপথগামীসকলক প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া উদ্যান খনৰ এক বৰ্ণনাঃ তাত আছে পানীৰ নিজৰা যি অপৰিত্ৰ নকৰে; আৰু নিজৰা বৈ যোৱা গাখীৰ যাৰ স্বাদ পৰিবৰ্ত্তন নহয়; আৰু সুৰাৰ জুৰি বব; পান কৰা সকলৰ কাৰণে এক আমোদ; আৰু ফটফটীয়া মৌৰ নিজৰা। আৰু ইয়াত পাব সকলো প্ৰকাৰৰ ফল-মূল আৰু তেওঁ-লোকৰ প্ৰভুৰ পৰা ক্ষমা। সেইসকল যিয়ে এনেধৰণৰ পৰম আনন্দ উপভোগ কৰিবলৈ পায় সেইসকল আন সকলৰ সৈতে একে হ'ব পাৰে নে যাৰ বাসস্থান হৈছে অগ্নিকুণ্ডটো আৰু যাক পেটৰ নাড়ী ছিগিব লগীয়া হোৱা উতলা পানী খাবলৈ দিয়া হ'ব ?

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۖ فِيهَا
أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ ۖ وَأَنْهَارٌ مِّن
لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ ۖ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ
لَّذَّةٌ لِلشَّرِيبِينَ ۖ وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ
مُّصَفًّى ۖ وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ ۖ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ
فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ
أَمْعَاءَهُمْ ۝۱۶

১৭) আৰু তেওঁলোকৰ ভিতৰত কিছুমান আছে যিয়ে তোমালৈ মনোযোগ দি শুনা যেন দেখা যায়, কিন্তু তোমাৰ ওচৰৰ পৰা আঁতৰি যোৱাৰ লগে লগে আন যিসকলে তোমাৰ পৰা জ্ঞান লাভ কৰিছে, তেওঁলোকক গৈ সোধেগৈ,

وَمِنْهُمْ مَّن يَّسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۚ حَتَّىٰ إِذَا
خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا
الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنفَا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

তেওঁ নো এই অলপ আগতে কি কৈ আছিল ? এই সকলে হৈছে মানুহ যাৰ অন্তৰবোৰ আল্লাহে মোহৰ মাৰি বন্ধ কৰি দিছে আৰু যি তেওঁলোকৰ নিজৰ নীচ প্ৰবৃত্তিবোৰ অনুসৰণ কৰে ।

طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا
أَهْوَاءَهُمْ ۝۱۷

১৮) কিন্তু সেই সকলৰ ক্ষেত্ৰত যি আমাৰ পথ-প্ৰদৰ্শন অনুসৰণ কৰে, আৰু সেইজনাই তেওঁলোকৰ প্ৰতি পথ-প্ৰদৰ্শন বৃদ্ধি কৰে, আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ অৱস্থা অনুযায়ী সততা দান কৰে ।

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ
تَقْوَاهُمْ ۝۱۸

১৯) অবিশ্বাসী সকলে সেই নিদ্বাৰিত সময় হঠাৎ আহি উপস্থিত হোৱালৈ মাথোন অপেক্ষা কৰে। সেই সময়টোৰ চিহ্নবোৰ ইতিমধ্যে আহিছে। কিন্তু চিহ্ন সমূহৰ উপদেশে তেওঁলোকক কি লাভ দিব সময়টো প্ৰকৃততে তেওঁলোকৰ ওপৰত আহিব পৰা অৱস্থাত ।

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ
بَغْتَةً فَفُجَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَلَى لَهُمْ إِذَا
جَاءَهُمْ ذِكْرُهُمْ ۝۱۹

২০) গতিকে, এইটো জানি লোৱা যে আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো প্ৰভু নাই, তোমালোকৰ নিজৰ মানৱিক দুৰ্বলতাৰ কাৰণে নিৰাপত্তা বিচৰা, আৰু বিচৰা বিশ্বাসী পুৰুষৰ কাৰণে আৰু বিশ্বাসী তিৰোতাৰ কাৰণে। আৰু আল্লাহে তুমি কত বসবাস কৰা সেই সকলো ঠাই চিনি পায় ।

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ
لذَنبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۝
وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثُوكُمْ ۝۲০

২১) আৰু যি সকলে বিশ্বাস কৰে, এটা চুৰা কয় অৱতীৰ্ণ কৰা হোৱা নাই ? কিন্তু যেতিয়া এটা সিদ্ধান্ত-সূচক চুৰা অৱতীৰ্ণ কৰা হয় আৰু ইয়াত যুদ্ধ কৰাৰ প্ৰয়োজনীয়তা উল্লেখ কৰা হয়, তুমি দেখিবলৈ পোৱা যে যি সকলৰ অন্তৰত ব্যাধি আছে, সিহঁতে তোমালৈ চায় এনে

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ
فَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا
الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ

এজনৰ দৰে যি আগলুক মৃত্যুৰ
ভয়ত মুচ্ছা যায়। গতিকে সিহঁতৰ
দুৰ্ভাগ্য হওক !

عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَىٰ لَهُمْ ١٦

২২) তেওঁলোকৰ মনোভাব হ'ব
লাগিছিল বাধ্যতাসূচক আৰু আনক
সৎ পথলৈ আহ্বান কৰাৰ, আৰু
যেতিয়া বিষয়টোৰ ওপৰত সিদ্ধান্ত
কৰা হয়, তেওঁলোক আল্লাহৰ প্ৰতি
যদি বিশ্বাসী হ'লহেঁতেন তেওঁ-
লোকৰ উপকাৰ হ'লহেঁতেন।

طَاعَةً وَقَوْلٍ مَّعْرُوفٍ ۖ فَإِذَا عَزَمَ
الْأَمْرُ ۖ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا
لَّهُمْ ١٧

২৩) তোমালোকক কৰ্তৃত্বৰ স্থানত
যদি স্থাপিত কৰা হয়, তোমালোকে
তেতিয়া সকলো সম্বন্ধৰ বান্ধ ছিন্ন-
বিচ্ছিন্ন কৰি দেশত অশান্তিৰ সৃষ্টি
নকৰিবানে ?

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي
الْأَرْضِ وَتَقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ ١٨

২৪) এই সকলেই হৈছে সেই লোক
, যাৰ ওপৰত আল্লাহে অভিশাপ
দিছে, যাৰ ফলত সেই জনাই
তেওঁলোকক বধি কৰিছে আৰু
অন্ধ কৰিছে।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ
وَأَعَىٰ أَبْصَارَهُمْ ١٩

২৫) তেওঁলোকে, তেনেহলে, কোৰ-
আন খনৰ ওপৰত গৱেষণা
নকৰিবনে, তেওঁলোকৰ অন্তৰত
ভিতৰৰ পৰা সঁচাৰ মাৰি থোৱা
আছে।

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ
أَقْفَالُهَا ٢٠

২৬) নিশ্চয়, যিসকলে পথ-প্ৰদৰ্শন
গ্ৰহণ কৰি পুনৰ পিঠি ওভতায়,
তেওঁলোকক চয়তানে মিছা আশা
দেখুৱাই ফুচুলাইছে।

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِن بَعْدِ
مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ ۗ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ
لَهُمْ ۖ وَأَمْ لِي لَهُمْ ٢١

২৭) তাৰ কাৰণ হ'ল তেওঁলোকে
আল্লাহে প্ৰকাশ কৰা সত্যক ঘৃণা কৰা
সকলক কৈছিল, আমি কিছুমান
তোমালোকৰ বাধ্য হম, আৰু
আল্লাহে তেওঁলোকৰ গোপনীয়
কথাবোৰ জানে।

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ
اللَّهُ سَطِيعَكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ ۗ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ٢٢

২৮) কিন্তু ফিৰিস্তাসকলে যেতিয়া তেওঁলোকৰ মুখত আৰু পিঠিত আঘাত কৰি মৃত্যু হ'বলৈ দিব, তেতিয়া তেওঁলোকৰ দশা কেনে হ'ব।

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهُهُمْ وَأَذْبَارَهُمْ ۝٢٨

২৯) তাৰ কাৰণ হ'ল তেওঁলোকে আল্লাহক অসন্তুষ্ট কৰা প্ৰবৃত্তিৰ অনুসৰণ কৰিছিল, আৰু আল্লাহৰ সন্তুষ্টি বিচৰা পছন্দ নকৰিছিল। সেই কাৰণে তেওঁলোকৰ কাৰ্য্যবোৰ সেইজনাই বিফলে যাবলৈ দিলে।

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ
وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ۝٢٩

৩০) যিসকলৰ অন্তৰত এটা ব্যাধি আছে তেওঁলোকে ভাবে নেকি যে আল্লাহে তেওঁলোকৰ কপট ভাৱ উন্মুক্ত নকৰিব ?

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ
لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ۝٣٠

৩১) আৰু আমি ইচ্ছা কৰা হলে, আমি সিহঁতক তোমালোকলৈ দেখুৱাব পৰিলোঁহেঁতেন যাতে তোমালোকে সিহঁতক সিহঁতৰ লক্ষণৰ দ্বাৰা চিনি পাব পাৰা। আৰু তোমালোকে নিশ্চয়, সিহঁতক সিহঁতৰ কথাৰ সুৰৰ পৰা চিনি পাব পাৰা। আৰু আল্লাহে তোমালোকৰ সকলো কাৰ্য্য- কলাপৰ বিষয়ে জানে।

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ
بِسِيمَتِهِمْ ۝٣١ وَتَعَرَّفْتَهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ۝٣٢

৩২) আৰু আমি তোমালোকক, নিশ্চয়, পৰীক্ষা কৰি থাকিম সেই সময়লৈকে যেতিয়া আমি তোমালোকৰ মাজৰ পৰা স্পষ্ট ভাৱে চিনাক্ত কৰিব পাৰিম সেই সকলক যি আল্লাহৰ অভিপ্ৰায়ৰ সমৰ্থনত কাম কৰে আৰু আল্লাহৰ পথত একনিষ্ট হৈ থাকে। আৰু আমি তোমালোকৰ খ্যাতিৰ সত্যতা পৰীক্ষা কৰিম।

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْهِدِينَ
مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ ۝٣٣ وَنَبْلُوَنَّكُمْ ۝٣٤

৩৩) যি সকলে, আল্লাহৰ পথ-
প্ৰদৰ্শন স্পষ্ট ভাবে দেখাৰ পাছত,
অবিশ্বাস কৰে আৰু আনক আল্লাহৰ
পথৰ পৰা আঁতৰাই অনাৰ চেষ্টাত
থাকে আৰু পয়গম্বৰৰ বিৰোধিতা
কৰে, তেওঁলোকে আল্লাহৰ লেশ
মাত্ৰও অনিষ্ট কৰিব নোৱাৰে; আৰু
সেই জনাই সিহঁতৰ সকলো কাৰ্য্য
বিফল কৰিব।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ
الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ
أَعْمَالَهُمْ ﴿٣٣﴾

৩৪) হে বিশ্বাসীসকল ! আল্লাহৰ
প্ৰতি বাধ্য হোৱা আৰু পয়গম্বৰ জনৰ
প্ৰতি বাধ্য হোৱা আৰু নিজৰ
কাৰ্য্যবোৰ বিফলে যাবলৈ নিদিবা।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
الرَّسُولَ وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٤﴾

৩৫) বাস্তৱতে, যি সকলে অবিশ্বাস
কৰে আৰু মানৱক আল্লাহৰ পথত
থকাত বিধি-পথালি কৰে, আৰু তাৰ
পাছত অবিশ্বাসী অৱস্থাত মৃত্যু বৰণ
কৰে; আল্লাহে নিশ্চয় তেওঁলোকক
ক্ষমা নকৰিব।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ
لَهُمْ ﴿٣٥﴾

৩৬) গতিকে শিথিল নহবা আৰু
শান্তিৰ সন্ধানত ধাৰিত নহবা, কাৰণ
তোমালোক নিশ্চয়, বিজয়ী হবা-
হঁক। আৰু আল্লাহ তোমালোকৰ
সৈতে আছে আৰু সেই জনাই
তোমালোকক সুকাৰ্য্যৰ পুৰস্কাৰৰ
পৰা বঞ্চিত নকৰে।

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ ۗ وَأَنْتُمْ
الْأَعْلَوْنَ ۗ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتَرَكُكُمْ
أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٦﴾

৩৭) এই পৃথিৱীৰ জীৱন হৈছে এক
আমোদ - প্ৰমোদ মাথোন, আৰু
তোমালোকে যদি বিশ্বাস কৰা
সৎপথগামী হোৱা, সেই জনাই
তোমালোকক তোমালোকৰ পুৰস্কাৰ
দিব, আৰু তোমালোকৰ পৰা
তোমালোকৰ ধন-সম্পত্তি নিবি-
চাৰিব।

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ ٱلْعَظِيمُ ۗ وَإِنْ
تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ
وَلَا يَسْئَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٧﴾

৩৮) সেইজনাই যদি তোমালোকৰ পৰা তোমালোকৰ সম্পত্তি বিচাৰিলেহেঁতেন আৰু তাৰ বাবে তোমালোকক জোৰ কৰিলেহেঁতেন, তোমালোকে কৃপণালি কৰিলা-হেঁতেন, আৰু সেইজনাই তোমালোকৰ কপটতা উন্মুক্ত কৰিলেহেঁতেন।

إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا فَيُخْفِكُمْ تَبَخُلُوا
وَيُخْرِجُ أَضْغَانَكُمْ ۝٣٨

৩৯) চোৱাঁ, তোমালোক হৈছা সেইসকল যাক আল্লাহৰ বাটত অৰ্থ ব্যয় কৰিবলৈ আহ্বান কৰা হৈছে; আৰু তোমালোকৰ ভিতৰত কিছুমান আছে যি কৃপণ। আৰু যিয়েই কৃপণালি কৰে, নিজৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধেহে কৃপণালি কৰে। আৰু আল্লাহ হৈছে আত্মনিৰ্ভৰশীল, আৰু তোমালোকহে অভাৱগ্ৰস্ত আৰু তোমালোকে যদি পিঠি-ওভতাই দিয়া, সেইজনাই তোমালোকৰ ঠাইত আন এটা জাতি আনিব; তেতিয়া তেওঁলোক তোমালোকৰ দৰে নহ'ব।

هَآأَنْتُمْ هُوَآءِ تَدْعُونَ لِتُنْفِقُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَمِنْكُمْ مَّنْ يَبْخُلُ ۚ وَمَنْ
يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَن نَّفْسِهِ ۗ وَاللَّهُ
الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ ۚ وَإِنْ تَوَلَّوْا
يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ لَئِي لَا يَكُونُوا
أَمْثَالَكُمْ ۝٣٩

سُورَةُ الْفَتْحِ مَدِينَةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلَاثُونَ آيَةً وَأَرْبَعَةٌ رُكُوعَاتٍ

চূৰা-৪৮

AL-FATAH

আল-ফাতাহ (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) বাস্তৱতে, আমি এক স্পষ্ট
সাফল্য দান কৰিম ।

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ②

৩) যাতে আল্লাহে তোমাৰ কাৰণে
তোমাৰ অতীতৰ আৰু ভৱিষ্যতৰ
ক্ৰটি চাকিব পাৰে, আৰু যাতে
সেইজনাৰ অনুগ্রহ তোমাৰ ওপৰত
সম্পূৰ্ণ ভাৱে দান কৰিব পাৰে, আৰু
যাতে তোমাক সৎ পথ দেখুৱাই লৈ
যাব পাৰে ।

لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا
تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ
صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ③

৪) আৰু আল্লাহে তোমাক এক
মহান উপায়েৰে সহায় কৰিব পাৰে ।

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا ④

৫) এওঁৱেই সেইজনা, যি বিশ্বাসী-
সকলৰ অন্তৰলৈ শান্তি নমাই
পঠিয়াইছিল যাতে তেওঁলোকৰ
বিশ্বাস আৰু প্ৰবল কৰিব পাৰে;
আকাশ আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো
সৈন্য দলৰ কৰ্তৃত্ব আল্লাহতেই ন্যস্ত
আছে, আল্লাহ হৈছে সৰ্বজ্ঞ, জ্ঞানী ।

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي
قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا
مَعَ إِيمَانِهِمْ ⑤ وَ لِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ⑥ وَ كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ⑦

৬) যাতে সেই জনাই বিশ্বাসী পুৰুষ
আৰু বিশ্বাসী নাৰীক নিজৰা প্ৰবাহ
কৰা উদ্যান সমূহত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ
দিব য'ত তেওঁলোকে চিৰকাল
বসবাস কৰিব, আৰু যাতে
সেই জনাই তেওঁলোকৰ পৰা
তেওঁলোকৰ

لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَيُكْفَرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ⑧ وَ كَانَ ذَلِكَ

অসততা গুচাব পাৰে; সেইটোৱেই হৈছে, আল্লাহৰ দৃষ্টিত চূড়ান্ত সাফল্য সাধন।

৭) আৰু যাতে সেইজনাই শাস্তি দিব পাৰে ভণ্ড পুৰুষ আৰু ভণ্ড নাৰীক, মূৰ্ত্তি পূজাৰী পুৰুষ আৰু মূৰ্ত্তি পূজাৰী নাৰীক, যি আল্লাহৰ বিষয়ে কুট ভাব পোষণ কৰে। তেওঁলোকৰ ওপৰত অতিশয় বেয়া দুৰ্যোগ নামি আহিব, আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি আল্লাহ ক্ৰোধান্বিত। আৰু সেইজনাই তেওঁলোকক অভিশাপ দিছে, তেওঁলোকৰ কাৰণে দোজখ প্ৰস্তুত কৰিছে। আৰু সেইটো বাস্তৱকতে হৈছে এটা অতিশয় বেয়া গন্তব্যস্থান।

৮) আৰু আল্লাহতেই ন্যস্ত আছে আকাশ আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো সৈন্যদলৰ অধিকাৰ আৰু আল্লাহ হৈছে শক্তিশালী, জ্ঞানী।

৯) আমি তোমাক পঠাইছোঁ এজন সাক্ষী আৰু এজন সুসংবাদ বাহক আৰু এজন সতৰ্ককাৰী স্বৰূপে।

১০) যাতে তুমি আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰত বিশ্বাস আনা আৰু যাতে পয়গম্বৰক সন্মান আৰু সহায় কৰা, আৰু যাতে তুমি পুৰা আৰু সন্ধ্যাত আল্লাহৰ গৰিমা গাব পাৰা।

১১) বাস্তৱতে, যি তোমাৰ ওচৰত আনুগত্যৰ শপত খাইছে, প্ৰকৃততে, তেওঁলোকে আল্লাহৰ প্ৰতিহে আনুগত্যৰ শপত লৈছে। আল্লাহৰ হাত তেওঁলোকৰ হাতৰ ওপৰত থোৱা হৈছে। গতিকে যিয়েই তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞা ভঙ্গ কৰে,

عِنْدَ اللَّهِ قَوْرًا عَظِيمًا ۝

وَيُعَذِّبُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ
بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءَ ۖ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ
وَعَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ
لَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝

وَاللَّهُ جُبُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَكَانَ
اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا
وَنَذِيرًا ۝

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ
وَتُوَقِّرُوهُ ۖ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً
وَأَصِيلًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ ۖ
يَدُلُّ اللَّهُ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ۗ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا

নিজৰ অনিষ্ট সাধিবলৈ ভঙ্গ কৰে; আৰু যিয়ে আল্লাহৰ লগত কৰা চুক্তি পৰিপূৰ্ণ কৰে, সেইজনাই তেওঁক, নিশ্চয়, এক মহান পুৰস্কাৰ দিব।

১২) মৰুভূমিৰ মাজৰ পৰা যি সকলে পশ্চাতত থাকি যোৱাৰ ফান্দি কৰিলে, তেওঁলোকে তোমাক ক'ব, আমাৰ পৰিয়াল আৰু বয়-বস্ত্ৰে আমাক ব্যস্ত ৰাখিছিল, গতিকে আমাৰ হৈক্ষমা খোজা। তেওঁলোকে মুখেৰে যিকয় অন্তৰত সেইটো নাই। কোৱা, আল্লাহে যদি তোমালোকক কিবা অনিষ্ট সাধিব খোজে অথবা তোমালোকক কোনো ধৰণে উপকৃত কৰিব খোজে, কোনেনো তাৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকক সহায় কৰিব পাৰে? নহয়, তোমালোকৰ কাৰ্য্য - কলাপৰ বিষয়ে আল্লাহ সম্পূৰ্ণ অবগত।

১৩) নহয়, তোমালোকে ভাবিছিল যে পয়গম্বৰ জনা আৰু বিশ্বাসীসকল কেতিয়াও তেওঁলোকৰ পৰিয়াল সকললৈ ঘূৰি নাহিব, আৰু সেইটো তোমালোকৰ অন্তৰৰ প্ৰতি আকৰ্ষণীয় হোৱা যেন কৰা হৈছিল, তোমালোকে এটা অসৎ ভাব ভাবিছিল, আৰু তোমালোকে এটা ধ্বংসিত জাতিত পৰিণত হৈছিল।

১৪) আৰু সেইসকলৰ ক্ষেত্ৰত, যি আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰত বিশ্বাস নানে; আমি নিশ্চয়, অবিশ্বাসীসকলৰ কাৰণে এক জ্বলন্ত শিখাৰ আয়োজন কৰিছোঁ।

১৫) আৰু আকাশ আৰু পৃথিৱী সমূহত থকা গোটেই ৰাজ্যৰ অধিকাৰী হৈছে আল্লাহ। সেইজনাই

يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ ۚ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ
عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٢﴾

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ
شَغَلْتَنَا مَوَالِنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْنَا
يَقُولُونَ بِلِسَانِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۗ
قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ۗ
بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣﴾

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ
وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا ۖ وَزَيْنَ ذَلِكَ
فِي قُلُوبِكُمْ ۖ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ ۗ
وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٤﴾

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا
أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٥﴾

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ يَعْرِضُ

যাকে ইচ্ছা ক্ষমা কৰে আৰু যাকে ইচ্ছা শাস্তি দিয়ে। আৰু আল্লাহ হৈছে অতি ক্ষমাশীল, সৰ্বদা কৰুণাময়।

১৬) সেই সকল, যি পশ্চাতত থাকি যোৱাৰ ফন্দি কৰিছিল, ক'ব, যেতিয়া তোমালোকে যুদ্ধৰ পৰা লাভ সংগ্ৰহ কৰিবলৈ যাবা, আমাক তোমালোকৰ পাছে পাছে যাবলৈ দিয়া। সিহঁতে আল্লাহৰ হুকুম সলনি হোৱাৰ ইচ্ছা কৰে। কোৱা, তোমালোকে পাছত আহিব নোৱাৰা। এইদৰে আল্লাহে পূৰ্বতে কৈ থৈছে। তেতিয়া তেওঁলোকে ক'ব, নহয়, তোমালোকে আমাক হিংসা কৰা। সেইটো তেনে নহয়; সিহঁতে সামান্য কথাৰ বাহিৰে একো বুজি নেপায়।

১৭) মৰুভূমিত আৰবৰ ভিতৰত ফন্দি কৰি পশ্চাতত থাকি যোৱা সকলক কোৱা, তোমালোকক এটা বৰ সাহসী জাতিৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ আহ্বান কৰা হ'ব; তোমালোকে সিহঁতে আত্মসমৰ্পন নকৰালৈকে যুদ্ধ কৰিব লাগিব। তেতিয়া হলে তোমালোকে যদি কথা শুনা, আল্লাহে তোমালোকক এটা ভাল পুৰস্কাৰ দিব, কিন্তু তোমালোকে যদি পিঠি ওভতাই দিয়া, পূৰ্বে পিঠি ওভতাই দিয়া সকলৰ দৰে, আল্লাহে তোমালোকক কষ্টকৰ শাস্তি দিব।

১৮) অন্ধৰ ওপৰত কোনো দোষাৰোপ কৰা নহ'ব, খোৰাৰ ওপৰত কৰা নহ'ব, বেমাৰীৰ ওপৰত কৰা নহ'ব, যদি তেওঁলোকে যুদ্ধ কৰিবলৈ আগ বাঢ়ি নাই। আৰু

لَمَنْ يَّشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَاءُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٥﴾

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَائِمٍ لِتَأْخُذُواهَا ذُرُونَا نَتَّبِعْكُمْ ۚ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ ۗ قُلْ لَنْ نَتَّبِعُونَكَ كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ ۚ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۗ بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدْعُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ آوَىٰ بِأَيْسٍ شَدِيدٍ تَقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ ۚ فَإِنْ تَطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۗ وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ

যিয়েই আল্লাহ আৰু পয়গম্বৰৰ বাধ্য হয়, সেইজনাই তেওঁক সুন্দৰ নিজৰা প্ৰবাহিত উদ্যান সমূহত প্ৰবেশ কৰিবলৈ দিব; কিন্তু যিয়ে পিঠি ঘূৰাই দিয়ে, তেওঁক সেইজনাই এক কঠোৰ শাস্তি বিহিব।

حَرَجٌ طَّ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ
يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾

১৯) নিশ্চয়, আল্লাহ বিশ্বাসীসকলৰ ওপৰত সুপ্ৰসন্ন হৈছিল, যেতিয়া তেওঁলোকে গছ জোপাৰ তলত তোমাৰ আনুগত্য স্বীকাৰ কৰি শপত লৈছিল, আৰু সেইজনাই তেওঁলোকৰ অন্তৰত কি আছিল জানিছিল, আৰু সেইজনাই তেওঁলোকলৈ শাস্তি নমাই পঠিয়ালে, আৰু সেইজনাই তেওঁলোকক পুৰস্কৃত কৰিলে এটা সদ্যহতে হ'বলগীয়া বিজয়েৰে।

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ
يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي
قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ
وَآثَابَهُمْ فَتَحَاقَرُوا بَنِي إِسْرَائِيلَ

২০) আৰু বহু বণ-সম্পদেৰে, যিটো তেওঁলোকে লব। আল্লাহ হৈছে শক্তিশালী, জ্ঞানী।

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا ط وَكَانَ اللَّهُ
عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٢٠﴾

২১) আল্লাহে তোমালোকক বহুতো বণ-সম্পদ লাভ কৰাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে আৰু সেইজনাই এইটো তোমালোকক আগতীয়াকৈ দি থৈছে, আৰু অন্য মানুহক তোমালোকক আক্ৰমণ কৰাৰ পৰা বাধা দিছে, যাতে ই এটা বিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে নিদৰ্শন হ'ব পাৰে, আৰু যাতে সেইজনাই তোমালোকক এটা শুদ্ধ পথেৰে লৈ যাব পাৰে।

وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا
فَعَجَلْ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ
عَنكُمْ ط وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ
وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢١﴾

২২) আৰু সেইজনাই তোমালোকক প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে আৰু এটা বিজয়ৰ, যিটো তোমালোকে এতিয়াও সফল কৰিব পৰা নাই, কিন্তু আল্লাহে নিশ্চয়, ইয়াক সাধন কৰি থৈছে। আৰু আল্লাহৰ সকলো বস্তৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব আছে।

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ
اللَّهُ بِهَا ط وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٢﴾

২৩) আৰু যিসকলে অবিশ্বাস কৰে, আৰু তেওঁলোকে যদি তোমালোকৰ ওপৰত সংগ্ৰাম কৰে, সিহঁতে নিশ্চয়, সিহঁতৰ পিঠি ঘূৰাব; তেতিয়া সিহঁতে বক্ষকও নেপাব, নতুবা সহায়কাৰীও নেপাব।

وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا
الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا
وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٣﴾

২৪) এইটো আল্লাহৰ চুল্লত হয় যি পূৰ্বতে অতিবাহিত হৈছে; আৰু তোমালোকে আল্লাহৰ আচৰণৰ কোনো পৰিবৰ্তন দেখিবলৈ নেপাব।

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۗ وَلَنْ
تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٤﴾

২৫) আৰু সেইজনাই আছিল তেওঁ, যি মক্কাৰ উপত্যকাত সিহঁতক তোমালোকক আক্ৰমণ কৰাৰ পৰা বিৰত ৰাখিছিল আৰু তোমালোকক বিৰত কৰিছিল সিহঁতক আক্ৰমণ কৰাৰ পৰা, তোমালোকক সিহঁতৰ ওপৰত বিজয়ী হ'বলৈ দিয়াৰ পাছত। আৰু আল্লাহে তোমালোকে কি কৰা সকলো দেখি থাকে।

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ
وَأَيْدِيكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ
أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٥﴾

২৬) সিহঁতে আছিল অবিশ্বাসী সকল, যি তোমালোকৰ পৰিত্ৰ মছজিদত প্ৰবেশ কৰা নিষেধ কৰিছিল আৰু আল্লাহলৈ উচৰ্গা কৰা বস্তুবোৰ উচৰ্গা স্থান গৈ পোৱাত বাধা দিছিল। আৰু যদিহে কিছুমান বিশ্বাসী পুৰুষ আৰু কিছুমান বিশ্বাসী নাৰী সেই সময়ত মক্কাত নেথাকিলে-হেঁতেন, আৰু তেওঁলোকক তোমালোকে চিনি নেপাই উচ্ছন্ন কৰাৰ আশঙ্কা নেথাকিলেহেঁতেন, আৰু যাৰ ফলত, তেওঁলোকৰ কাৰণে তোমালোক অনিচ্ছাকৃত পাপৰ ভাগী নহলাহেঁতেন, সেইজনাই তোমালোকক সংগ্ৰাম কৰাৰ অনুমতি দিলেহেঁতেন, কিন্তু সেইজনাই তোমালোকক বিৰত

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاصَدُّوكُمْ عَنِ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ
مَحَلَّهُ ۗ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ
مُؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوُّوهُمْ
فَتَضَيَّبِكُمْ مِنْهُمْ مَعْرَةٌ بَغَيْرِ عِلْمٍ ۚ

কৰিলে, যাতে সেইজনাই নিজৰ ইচ্ছা অনুযায়ী মানৱক তেওঁৰ কৃপাৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰিব পাৰে। যদি তেওঁলোকক অবিশ্বাসী সকলৰ পৰা স্পষ্ট ভাৱে পৃথক কৰা হ'লহেঁতেন, আমি নিশ্চয়, অবিশ্বাসীসকলক এটা কঠোৰ শাস্তি দিলোহেঁতেন।

২৭) যেতিয়া সেই অবিশ্বাসীসকলে তেওঁলোকৰ অন্তৰত অহঙ্কাৰপূৰ্ণ কোপভাব পোষণ কৰিছিল— অজ্ঞতাৰ যুগৰ কোপভাব, আল্লাহে সেইজনৰ শক্তি নমাই পঠিয়ালে সেইজনৰ পয়গম্বৰ আৰু বিশ্বাসী সকললৈ, আৰু তেওঁলোকক সততাৰ মূলমন্ত্ৰ দৃঢ়ভাৱে অবলম্বন কৰিবলৈ দিলে, আৰু তেওঁলোক ইয়াৰ বেছি যোগ্য আছিল আৰু ইয়াৰ কাৰণে বেছি উপযুক্ত আছিল। আৰু আল্লাহে সকলো কথা ভালদৰে জানে।

২৮) আল্লাহে বাস্তৱতে, তেওঁৰ পয়গম্বৰৰ কাৰণে কাল্পনিক বিষয়টো সত্যত পৰিণত কৰিলে। তোমালোকে নিশ্চয়, যদি আল্লাহে ইচ্ছা কৰে, নিৰাপত্তাৰে সৈতে পৱিত্ৰ মছজিদত প্ৰৱেশ কৰিবা, তোমালোকৰ কিছুমানে মূৰৰ চুলি সম্পূৰ্ণ খুৰোৱা অৱস্থাত আৰু আন কিছুমানে চুটিকৈ কটা অৱস্থাত, তোমালোকৰ কোনো ভয়ৰ কাৰণ নেথাকিব। কিন্তু সেইজনাই জানিছিল যিটো তোমালোকে নেজানিছিল। আল্লাহ সত্যতে, তোমালোকৰ কাৰণে নিৰ্দেশ দি থৈছে, তাৰ উপৰিও এটা সদ্যহতে হ'বলগীয়া বিজয়।

لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ
لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٦﴾

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ
الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ
سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ
وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ
بِهَا وَأَهْلَهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمًا ﴿٢٧﴾

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ ۚ
لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ
أَمِنِينَ ۗ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ
وَمُقَصِّرِينَ ۗ لَا تَخَافُونَ ۗ فَعَلِمَ مَا
لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ
فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٨﴾

২৯) তেওঁৰেই হৈছে সেইজনা যি তেওঁৰ পয়গম্বৰক সুপথ প্ৰদৰ্শন আৰু সত্য ধৰ্মৰ সৈতে পঠিয়াইছে, যাতে সেইজনাই এই ধৰ্মক আন প্ৰত্যেকটো ধৰ্মৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব দি প্ৰতিষ্ঠা কৰিব পাৰে। আৰু সাক্ষী স্বৰূপে আল্লাহেই যথেষ্ট।

৩০) মহম্মদ হৈছে আল্লাহৰ পয়গম্বৰ। আৰু যিসকল তেওঁৰ সৈতে আছে তেওঁলোক হৈছে অবিশ্বাসীসকলৰ প্ৰতি বিৰাট কঠোৰ আৰু নিজৰ ভিতৰত মৰমিয়াল। তোমালোকে তেওঁলোকক দেখিবলৈ পোৱা আল্লাহৰ কৰুণা আৰু সন্তুষ্টি বিচাৰি, প্ৰাৰ্থনাত মূৰ দোওৱা আৰু সাষ্টাঙ্গে পৰি যোৱা। তেওঁলোকৰ গুণৰ চিনবোৰ দেখা যায় তেওঁলোকৰ কপালত, সাষ্টাঙ্গে পৰাৰ দাগ ৰূপে। এইটোৱে হৈছে তেওঁলোকৰ বৰ্ণনা তৌৰাতত আৰু ইঞ্জিলত তেওঁলোকৰ বৰ্ণনা হৈছে এটা শস্যৰ গুটিৰ দৰে যি গজালি উলিয়ায় আৰু তাৰ পাছত ইয়াক শক্তিশালী কৰে; তাৰ পাছত ই শকত হৈ পৰে, আৰু নিজৰ গুৰিৰ ওপৰত দৃঢ় ভাবে থিয় দি উঠে যাতে সেইজনাই অবিশ্বাসী সকলক তেওঁলোকক দেখা মাত্ৰকে খঙত জ্বলি উঠা কৰিব পাৰে। আল্লাহে প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে, যি বিশ্বাস কৰে আৰু সৎ কামত লিপ্ত থাকে, ক্ষমাৰ আৰু এটা মহান পুৰস্কাৰৰ।

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ
وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ۗ وَالَّذِينَ مَعَهُ
أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ
اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ
مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ۗ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي
التَّوْرَةِ ۗ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ ۗ
كَزَّرِعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ
فَأَسْتَخْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ
الزُّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ۗ وَعَدَّ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۝

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ مَدْيَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ تِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

চূৰা-৪৯ AL-HUJURAT আল-হুজুৰাত (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) হে বিশ্বাসী সকল, আল্লাহ আৰু
তেওঁৰ পয়গম্বৰৰ আগত উগ্ৰ
নহবাহঁক, কিন্তু আল্লাহলৈ ভয়
ৰাখিবাহঁক; প্রকৃততে আল্লাহ
সকলো শুনে সকলো দেখে ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ
يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ①

৩) হে বিশ্বাসী সকল ! তোমালোকৰ
কণ্ঠস্বৰ পয়গম্বৰ জনৰ কণ্ঠস্বৰতকৈ
উচ্চতম নকৰিবা, অথবা তোমা-
লোকৰ নিজৰ ভিতৰত উচ্চ স্বৰে
কথা পতাৰ দৰে তেখেতৰ লগত
কথা পাতোতে উচ্চস্বৰে নেপাতিবা,
যাতে তোমালোকৰ সুকৰ্মৰ সুফল
নিজে গম নোপোৱাত নষ্ট নহয় ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ
فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ
بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ
تَحْبِطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ①

৪) প্রকৃততে যিসকলে আল্লাহৰ
পয়গম্বৰৰ আগত নিজৰ কণ্ঠস্বৰ মৃদু
কৰে, তেওঁলোকেই হৈছে সেইসকল
, যাৰ অন্ত:কৰণ আল্লাই সততাৰ
কাৰণে পৱিত্ৰ কৰিছে; সেইসকলৰ
কাৰণে আছে ক্ষমা আৰু মহান
পুৰস্কাৰ ।

إِنَّ الَّذِينَ يُعْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ
رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ
قُلُوبَهُمْ لِتَتَّقُوا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ
عَظِيمٌ ①

৫) যিসকলে তোমাৰ নিজৰ
বাসস্থানৰ বাহিৰৰ পৰা চিঞৰি
সম্বোধন কৰে তেওঁলোকৰ বেছি
ভাগৰেই কাণ্ডজ্ঞান নাই ।

إِنَّ الَّذِينَ ينادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ②

৬) আৰু যদি তেওঁলোকে তুমি ঘৰৰ পৰা ওলাই তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ অহালৈকে ধৈৰ্য্যৰ সৈতে অপেক্ষা কৰিলেহেঁতেন, এইটো তেওঁলোকৰ কাৰণে বেছি উত্তম হ'লহেঁতেন; কিন্তু আল্লাহ অতিশয় ক্ষমাশীল, দয়ালু।

৭) হে বিশ্বাসীসকল, যদি এদল অসৎ প্ৰকৃতিৰ মানুহে তোমালোকলৈ কোনো সংবাদ আনে, ইয়াৰ সম্পূৰ্ণ ভাবে তদন্ত কৰিবাহঁক; জানোচা, তোমালোকে নজনাত এটা জাতিৰ অপকাৰ কৰি পেলোৱা, আৰু পাছত ভুল কামৰ কাৰণে অনুসূচনা কৰা।

৮) আৰু জানি থোৱা যে, তোমালোকৰ মাজত আছে পয়গম্বৰ; তেওঁ যদি বহু বিষয়ত তোমালোকৰ ইচ্ছাৰ অনুসৰণ কৰে, তোমালোকে অৱশ্যেই বিপদত পৰিবা; কিন্তু আল্লাই ধৰ্মটো তোমালোকৰ প্ৰতি প্ৰিয় কৰি তুলিছে আৰু ইয়াক তোমালোকৰ অন্তৰৰ প্ৰতি দেখিবলৈ ধুনীয়া কৰি তুলিছে আৰু সেইজনাই অবিশ্বাস, অসত্যত আৰু অবাধ্যতা তোমালোকৰ কাৰণে ঘৃণনীয় কৰিছে। এনেকুৱাই বাস্তৱতে হয় সেইসকল যি শুদ্ধ পথ অনুসৰণ কৰে।

৯) আল্লাহৰ প্ৰসন্নতা আৰু অনুগ্ৰহক্ৰমে, আৰু আল্লাহ সৰ্বজ্ঞ, জ্ঞানী।

১০) আৰু দুইদল বিশ্বাসীয়ে যদি নিজৰ ভিতৰত যুদ্ধ কৰে, তেওঁলোকৰ মাজত শান্তি স্থাপন কৰা, যদি তাৰ পাছত এটা দলে

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ
لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ①

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ
بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ
فَتُصِحُّوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ②

وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ
يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ
وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ
وَزَيَّنَّ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ
الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ
هُمُ الرُّشْدُونَ ③

فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ④

وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا
فَأَصْلِحْهُمَا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا

আনটোৰ বিৰুদ্ধে সীমা লঙ্ঘন কৰে, সেই লঙ্ঘনকাৰী দলটোৰ বিৰুদ্ধে সিহঁত আল্লাহৰ হুকুম মান্য নকৰালৈকে সংগ্ৰাম কৰাহঁক। যদি সিহঁত আল্লাহৰ হুকুমলৈ ঘূৰি আহে, তেওঁলোকৰ ভিতৰত সমতাৰ সৈতে শান্তি স্থাপন কৰা, আৰু সকলো কাম ন্যায়েৰে কৰাহঁক। সত্যতে আল্লাহ ন্যায় পৰায়ণজনক ভাল পায়।

১১) নিশ্চয় সকলো বিশ্বাসী ইজনে সিজনৰ ভ্ৰাতৃ। গতিকে নিজৰ ভ্ৰাতৃবৰ্গৰ মাজত শান্তি প্রতিষ্ঠা কৰাহঁক আৰু আল্লাহক ভয় কৰা যাতে তোমালোকৰ প্ৰতি কৰুণা দেখুওৱা যাব পাৰে।

১২) হে বিশ্বাসীসকল! এটা জাতিয়ে আন এটা জাতিক উপহাস কৰিব নেপায়, জানোচা তেওঁলোক উপহাস কৰোঁতা জাতিতকৈ বেছি উত্তম, অথবা এক সমষ্টি তিবোতাক আন এটা তিবোতৰ দলক উপহাস কৰিবলৈ নিদিবা, জানোচা, উপহাসত দলটো ইটো দলতকৈ বেছি উত্তম, আৰু তোমালোকৰ সম্প্ৰদায়ৰ অপবাদ নকৰিবা, বা ইজনে সিজনক উপলুঙা কৰি নেমাতিবা। এবাৰ বিশ্বাস অনাৰ পাছত অশুভ নামেৰে সম্বোধন হ'বলগীয়া হোৱাটো বৰ বেয়া কথা; আৰু যিয়ে অনুতাপ নকৰে, এওঁলোকেই হয় দোষীসকল।

১৩) হে বিশ্বাসী সকল, সন্দেহ কৰা অভ্যাসটোৰ পৰা দূৰত থাকা; কিয়নো সন্দেহ কৰাটো কিছুমান ক্ষেত্ৰত এটা পাপ; আৰু ইজনে

عَلَى الْآخِرَى فَمَا تَلُوا الَّتِي تَبَغَى حَتَّى
تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ
فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿١١﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا
بَيْنَ أَخَوِيكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿١٢﴾

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ
قَوْمٍ عَلَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ
وَلَا نِسَاءً مِنْ نِسَاءٍ عَلَى أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا
مِنْهُنَّ ۚ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ
وَلَا تَتَّبَرُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ
الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ ۚ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ
فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣﴾

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنْ
الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا

সিজনৰ ওপৰত চোৰাংচোৰাৰ কাম নকৰিবা, নতুবা পিঠিৰ পাছত বদনামো নকৰিবা। তোমালোকৰ কোনোবাই নিজৰ মৃত ভ্ৰাতৃৰ মাংস খাবলৈ ইচ্ছা কৰা নে? নিশ্চয় তোমালোকে এনে কথা ঘূণা কৰিবা; আৰু আল্লাহলৈ ভয় কৰাইক, নিশ্চয় আল্লাহ তৌবা গ্ৰহণ কৰোঁতা, পৰম দয়ালু।

১৪) হে মানৱজাতি, আমি তোমালোকক পুৰুষ আৰু নাৰীৰ পৰা সৃষ্টি কৰিছোঁ; আৰু আমি তোমালোকক জাতি আৰু উপজাতিত বিভক্ত কৰিছোঁ যাতে ইজাতিয়ে সিজাতিক চিনি পাব পাৰা। বাস্তৱতে তোমালোকৰ ভিতৰত সৰ্বোচ্চ সন্মানীয়, আল্লাহৰ দৃষ্টিত সেইজনেই যি তোমালোকৰ ভিতৰত আটাইতকৈ উত্তম সতপথাৰলক্ষী। নিশ্চয় আল্লাহ সৰ্বজ্ঞ আৰু সৰ্বচেতনা সম্পন্ন।

১৫) মৰুভূমিৰ আৰবসকলে কয়, আমি বিশ্বাস কৰো; কোৱা, তোমালোকে এতিয়াও সত্যত বিশ্বাস অনা নাই, বৰং তোমালোকে কোৱা উচিত, আমি বশ মানিছোঁ, কাৰণ আচল ধৰ্ম তোমালোকৰ অন্তৰত এতিয়াও প্ৰৱেশ কৰা নাই। কিন্তু তোমালোকে যদি আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰৰ প্ৰতি বাধ্য হোৱা, সেইজনেই তোমালোকৰ সুকৰ্মৰ সুফলৰ পৰা কিঞ্চিৎমানো বিয়োগ নকৰে; নিশ্চয় আল্লাহ অতি ক্ষমাশীল, দয়ালু।

১৬) বিশ্বাসী হৈছে মাত্ৰ সেই সকলেই যি সঁচাকৈয়ে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰত বিশ্বাস কৰে, আৰু তাৰ পাছত কোনো সন্দেহ

تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا
أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ
مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ
تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ
وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ
لِتَعَارَفُوا ۗ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ
أَتْقَىٰ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٤﴾

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا
وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ
الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ ۖ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا
ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا

পোষণ নকৰে আৰু তেওঁলোকৰ দেহা আৰু পাৰ্থিৱ সম্পত্তিৰ সৈতে আল্লাহৰ পথত পৰিশ্ৰম কৰে; এওঁলোকেই হৈছে সত্যবাদী।

بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٧﴾

১৭) কোৱা, তোমালোকে আল্লাহক তোমালোকৰ ধৰ্মৰ বিষয়ে জনাবলৈ ইচ্ছা কৰা নেকি, যি ক্ষেত্ৰত আল্লাহ আকাশসমূহত থকা আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো বস্তুৰ বিষয়ে অবগত, আৰু সকলো বস্তুৰ বিষয়ে আল্লাহ ভাল দৰে জানে।

قُلْ أَنْتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾

১৮) তেওঁলোকে ইছলাম ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰি তোমাক এটা অনুগ্ৰহ কৰিছে বুলি ভবাৰ লক্ষণ দেখুৱায়; কোৱা, ইছলাম গ্ৰহণ কৰি তোমালোকে মোক এটা অনুগ্ৰহ কৰিছা বুলি নেভাবিবা; পক্ষান্তৰে আল্লাহ তোমালোকৰ ওপৰত এটা অনুগ্ৰহ দান কৰিছে, তোমালোকক সেইজনাই সত্য ধৰ্মলৈ বাট দেখুৱাই, যদিহে তোমালোকে সত্যবাদী।

يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا
عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ
أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١٨﴾

১৯) বাস্তৱতে, আল্লাহ গোটেই আকাশসমূহৰ আৰু পৃথিৱীৰ সকলো গোপনীয় কথা জানে; আৰু আল্লাই তোমালোকৰ সকলো কাৰ্য্য-কলাপ দেখি থাকে।

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

سُورَةٌ قَافٌ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سِتُّ وَأَرْبَعُونَ آيَةً وَثَلَاثَةٌ رُكُوعَاتٌ

চুৰা-৫০

QAF

কাফ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আমি গৌৰৱপূৰ্ণ কোৰ-
আনখন আগ বঢ়াওঁ মৃত্যুৰ অন্তত
পুনৰুত্থানৰ অনিবাৰ্যতাৰ প্ৰমাণ
স্বৰূপ ।

قَدْ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ②

৩) তেওঁলোকে বিস্ময় মানে যে
তেওঁলোকৰ নিজৰ মাজৰ পৰাই
এজন সতৰ্ককাৰীৰ আৰিভাব হৈছে
আৰু অবিশ্বাসী সকলে ক'ব, ই এটা
আশ্চৰ্য্য হোৱা কথা ।

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ
فَقَالَ الْكُفْرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ③

৪) কি ! আমি যেতিয়া মৰি ধূলিত
পৰিণত হম আমাক পুনৰ উঠাই
অনা হ'ব নে ? সেইটো পুনৰাগমন
একেবাৰে অসম্ভৱ ।

إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ④ ذَلِكَ رَجْعٌ
بَعِيدٌ ⑤

৫) আমি জানো পৃথিৱীখনে
তেওঁলোকক কিমান পৰিমাণে টুটায়
বা বৃদ্ধি কৰে, আৰু আমাৰ লগত
আছে এখন গ্ৰন্থ যি সকলো কথা বক্ষা
কৰে ।

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ
وَإِنَّا لَكَنَّا بِحَفِيفٍ ⑥

৬) নহয়, তেওঁলোকে সত্যটো
তেওঁলোকলৈ অহাৰ পাছত অগ্ৰাহ
কৰিছিল, সেই কাৰণে তেওঁলোক
এটা বিবুদ্ধি অৱস্থাত আছে ।

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ
فِي أَمْرٍ مَرِيحٍ ⑦

৭) তেওঁলোকে ওপৰত থকা
আকাশখনলৈ নেচাই নেকি, আমি
ইয়াক কি ধৰণে সাজিছোঁ আৰু

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ

অলঙ্কৃত কৰিছোঁ আৰু ইয়াত কোনো খুঁত নাই।

৮) আৰু পৃথিৱীখন, আমি ইয়াক বিস্তাৰিত কৰিছোঁ আৰু ইয়াৰ ওপৰত সুদৃঢ় পৰ্বত শাৰী স্থাপন কৰিছোঁ; আৰু আমি ইয়াত প্ৰত্যেক প্ৰকাৰৰ ধুনীয়া জীৱ-জন্তু ও উদ্ভিদক গজিবলৈ দিছোঁ।

৯) আমালৈ মুখ কৰা প্ৰত্যেক ভূতৰ প্ৰতি এটা জ্ঞান লাভ কৰা আৰু স্মাৰকৰ উপায় স্বৰূপে।

১০) আৰু আমি মেঘমণ্ডলৰ পৰা নমাই পঠিয়াওঁ আশীৰ্বাদেৰে পৰিপূৰ্ণ পানী, আৰু আমি তাৰে সৈতে উৎপাদন কৰো নানা উদ্যান আৰু বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ শস্য।

১১) আৰু ওখ তাল গছ ইখনৰ ওপৰত সিখন জাপ খাই থকা পাতেৰে।

১২) আমাৰ ভূতসকলৰ কাৰণে এক সংস্থান স্বৰূপে; আৰু ইয়াৰ সৈতে আমি মৃত ভূমি মণ্ডলক সজীৱ কৰি তোলোঁ; তথাপিও ঘটিব মৃত্যুৰ অন্তত পুনৰুত্থান।

১৩) তেওঁলোকৰ পূৰ্বে নূহৰ সম্প্ৰদায়ে সত্যটো অগ্ৰাহ্য কৰিছিল আৰু একেদৰেই অগ্ৰাহ্য কৰিছিল কুঁৱাটোৰ জাতিটোৰে আৰু ছামুদৰ সম্প্ৰদায়ে।

১৪) আৰু আদৰ সম্প্ৰদায়ে আৰু ফিৰাউনে আৰু লুতৰ ভ্ৰাতৃবৰ্গই।

১৫) আৰু অৰণ্যৰ বাসিন্দা সকলে, আৰু তাব্বাৰ জাতিটোৰে; তেওঁলোকৰ সকলোৰে পয়গম্বৰ

بَيْنَهُمَا وَرَيبَتْهَا وَمَا لَهُمْ مِنْ فُرُوجٍ ۝٧

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۝٨

تَبَصَّرَةٌ وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ۝٩

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ
جِبْتًا وَحَبَّ الْحَصِيدِ ۝١٠

وَالنَّخْلَ لِيَسْقِيَ لَهَا طَعْمًا نَضِيدًا ۝١١

رِزْقًا لِلْعِبَادِ ۝١٢ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا
كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ۝١٣

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ
الرَّسِّ وَثَمُودُ ۝١٤

وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ۝١٥

وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ ۝١٦ كُلٌّ

সকলক প্রত্যাখ্যান কৰিছিল যাৰ ফলত মোৰ পূৰ্বে প্রতিশ্রুত শাস্তি সিহঁতৰ ওপৰত পৰিল।

كَذَّبَ الرَّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ۝۱۵

১৬) তেনেহলে আমি প্রথম সৃষ্টিৰ দ্বাৰা ক্লান্ত হৈছিলোনে? নহয়, কিন্তু তেওঁলোক নতুন সৃষ্টি খনৰ বিষয়ে বিবুদ্ধিত আছে।

أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ
مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝۱۬

১৭) আৰু নিশ্চয়, আমি মানৱক সৃষ্টি কৰিছোঁ আৰু তেওঁৰ মনে নো তেওঁলৈ ফুচফুচাই কি কয় আমি গম পাই থাকো; আৰু আমি তেওঁৰ ডিঙিৰ সিৰডালত কৈও বেছি ওচৰত থাকো।

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلَهُ مَا تَوَسَّوَسُ
بِهِ نَفْسُهُ ۗ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ
جَبَلِ الْوَرِيدِ ۝۱۷

১৮) যেতিয়া লিপিবদ্ধকাৰী দুজন ফিৰিস্তাই তেওঁৰ সোঁ আৰু বাওঁফালে বহি সকলো কথা লিখে।

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّينَ عَنِ الْيَمِينِ
وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ۝۱۸

১৯) তেওঁ এনে এটা শব্দ উচ্চাৰণ নকৰে যিটো লিখিবলৈ তেওঁৰ কাষত এজন অভিভাবক স্বৰূপে ফিৰিস্তা সাজু হৈ নাথাকে।

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ
عَتِيدٌ ۝۱۹

২০) আৰু মৃত্যুৰ অজ্ঞান অৱস্থা নিশ্চয় আহে; এইটোৰ পৰাই তোমালোকে আঁতৰি পলাবলৈ চেষ্টা কৰিছিল।

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ۗ
ذَلِكَ مَا كُنْتُمْ مِنْهُ تَحِيدُونَ ۝۲۰

২১) আৰু শিঙা বজোৱা হ'ব। সেইটোৱেই হ'ব আমি অঙ্গীকাৰ কৰা দিনটো।

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ۗ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ۝۲۱

২২) আৰু প্রত্যেকটো আত্মা ওলাই আহিব আৰু ইয়াৰে সৈতে থাকিব এজন ফিৰিস্তা ইয়াক খেদি নিবলৈ আৰু এজন ফিৰিস্তা থাকিব সাক্ষী দিবলৈ।

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ۝۲۲

২৩) তেতিয়া আমি কম, তুমি ইয়াৰ বিষয়ে অমনোযোগী আছিলি; এতিয়া আমি তোমাৰ পৰ্দা গুচাই দিছোঁ, আৰু তোমাৰ দৃষ্টি শক্তি প্ৰখৰ হৈ পৰিছে।

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا
فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ
الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٣﴾

২৪) আৰু তেওঁৰ সঙ্গীয়ে ক'ব; এইটোৱেই হ'ল মই এওঁৰ কাৰ্য্য-কলাপৰ সাজু কৰা তালিকা।

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٍ ﴿٢٤﴾

২৫) আমি তেওঁৰ দুয়োজন সঙ্গীকে কম তোমালোকে দুয়ো দোজখলৈ নিক্ষেপ কৰা প্ৰত্যেক অবিশ্বাসী সত্যৰ শত্ৰুক।

أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٢٥﴾

২৬) মঙ্গলৰ প্ৰতিবন্ধক হওঁতাক, আইন লঙ্ঘনকাৰীক, সন্দেহকাৰীক

مِّنَّا لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيْبٍ ﴿٢٦﴾

২৭) যি আল্লাহৰ বাহিৰে আৰু এজনক প্ৰভু পাতে, গতিকে তোমালোকে দুয়ো সেইজনক কঠোৰ শাস্তিলৈ নিক্ষেপ কৰা।

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيهِ
فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٧﴾

২৮) আল্লাহৰ সমতুল্য কৰি পতা প্ৰভুজনে ক'ব হে মোৰ প্ৰভু, মই কিন্তু তেওঁক বিদ্রোহ কৰিবলৈ শিকোৱা নাছিলোঁ; কিন্তু তেওঁ নিজেই পথভ্ৰষ্ট হৈ বহুদূৰ পাইছেগৈ।

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَّغَيْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ
فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٨﴾

২৯) আল্লাই ক'ব, মোৰ সন্মুখত কাজিয়া নকৰিবা; মই পূৰ্বেই তোমালোকক সতৰ্কবাণী কৰি দিছিলোঁ।

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ
إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ﴿٢٩﴾

৩০) মই বিহা দণ্ড সলাব নোৱাৰি, আৰু মই মোৰ ভৃত্য সকলৰ প্ৰতি লেশ মাত্ৰ অন্যাযী নহওঁ।

مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ
لِّلْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

৩১) সেই দিনাখন আমি দোজখক কম, তুমি পূৰ্ণ হলা নে? আৰু ই উত্তৰ দিব, আৰু কোনো আহিবলগা আছে নেকি?

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلأتِ وَتَقُولُ
هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ ﴿٣١﴾

৩২) আৰু স্বৰ্গৰ সৎপথালস্বী সকলক ওচৰলৈ অনা হ'ব, আগৰ দৰে দূৰৰ ঠাই নহয়।

وَأَزَلَفْتِ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣٢﴾

৩৩) আৰু এই বুলি কোৱা হ'ব, এইটোৱেই হ'ল সেই বস্তুটো যাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া হৈছিল তোমা-লোকক প্ৰত্যেককে, যি সঘনে আল্লাহৰ ফালে মুখ কৰিছিল আৰু নিজৰ কাৰ্য্য-কলাপৰ বিষয়ে সচেতন আছিল।

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ﴿٣٣﴾

৩৪) যি সুপ্ৰসন্ন আল্লাহক গোপনে ভয় কৰিছিল আৰু সেই জনাৰ সম্মুখলৈ অনুতপ্ত অন্তৰেৰে আহিছিল।

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ
بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ﴿٣٤﴾

৩৫) তোমালোকে ইয়াত শাস্তিৰে সৈতে প্ৰবেশ কৰা। এইটোৱেই হ'ল চিৰকলীয়া দিন।

ادْخُلُوهَا بِسَلْمٍ ۗ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٥﴾

৩৬) তেওঁলোকে তাত যিহক বাঞ্ছা কৰে পাব, আৰু আমাৰ সৈতে আছে তাতোকৈয়ো আৰু বেছি।

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٦﴾

৩৭) আৰু এওঁলোকৰ আগতে, এওঁলোকতকৈও বেছি শক্তিশালী, কিমান জাতিক যে আমি ধ্বংস কৰিলোঁ। কিন্তু যেতিয়া শাস্তিটো আহিল, সিহঁত নিজৰ দেশত ইফাল সিফাল কৰি ব্যস্ত হৈ পৰিছিল, ইয়াৰ পৰা সৰাৰ উপায় আয়োজন কৰি। কিন্তু সিহঁতৰ কাৰণে কোনো আশ্ৰয় স্থান ওলাল নে?

وَكَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ
مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ ۗ هَلْ مِنْ
مَّحِيصٍ ﴿٣٧﴾

৩৮) তাতেই, বাস্তৱতে, নিহিত আছে এটা স্মাৰক সেইজনাৰ কাৰণে যাৰ এখন জ্ঞান সম্পন্ন অন্তৰ আছে, অথবা যি কৰ্ণপাত কৰে আৰু মনোযোগ দিয়ে।

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ
أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٨﴾

৩৯) আৰু বাস্তৱতে, আমি আকাশ খন আৰু পৃথিৱীখন আৰু সিহঁতৰ মাজত থকা সকলো বস্তু ছয় দিনৰ সময় খণ্ডত সৃষ্টিছিলোঁ আৰু কোনো ক্ৰান্তিয়ে আমাক স্পৰ্শ কৰা নাছিল।

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ۚ وَمَا مَسَّنَا
مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٩﴾

৪০) গতিকে সিহঁতৰ বক্তব্য ধৈৰ্য্যৰে সহ্য কৰা, আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ প্ৰশংসাবোৰৰ গুণ-কীৰ্ত্তন কৰা, সূৰ্য্যৰ উত্থানৰ পূৰ্বে আৰু ইয়াৰ অন্ত হোৱাৰ পূৰ্বে।

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٤٠﴾

৪১) আৰু নিশাৰ কোনো কোনো ভাগতো তুমি সেইজনাৰ গৰিমা গাবাহক আৰু নিৰ্ধাৰিত সাষ্টাঙ্গে পৰি থকা সাধনাৰ পাছতো।

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤١﴾

৪২) শুনাহক ! সেইদিনাখন যেতিয়া আহ্বানকাৰী জনে এক ওচৰৰ ঠাইৰ পৰা আহ্বান কৰিব।

وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ
قَرِيبٍ ﴿٤٢﴾

৪৩) সেই দিনাখন যেতিয়া তেওঁলোকে সেই অনিবাৰ্য্য বিস্ফোৰণ শুনিবলৈ পাব, সেইটোৱেই হ'ব কবৰৰ পৰা ওলাই আহিবলগীয়া দিনটো।

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ۗ ذَلِكَ
يَوْمَ الْخُرُوجِ ﴿٤٣﴾

৪৪) বাস্তৱতে, আমি়েইহে জীৱন দান কৰো আৰু মৃত্যু ঘটোওঁ, আৰু আমালৈ হ'ব শেষ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন।

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا
الْمَصِيرُ ﴿٤٤﴾

৪৫) সেই দিনাখন যেতিয়া পৃথিৱীখন ফালি পৰিব আৰু তেওঁলোকৰ অপকৰ্মৰ ফল স্বৰূপে তেওঁলোক

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ۗ ذَلِكَ

দ্রুত গতিৰে ওলাই আহিব।
সেইটো হ'ব আমাৰ কাৰণে এটা
সহজ মৃতৰ পুনৰুত্থান।

حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٥٠﴾

৪৬) তেওঁলোকে কি কয় আমি
ভাল দৰে জানো; আৰু তুমি
তেওঁলোকক কোনো উপায়েৰে বাধ্য
নকৰিবা, গতিকে এই কোৰ-আনৰ
মাধ্যমেৰে, যি মোৰ সতৰ্কবাণীলৈ ভয়
কৰে, সেইজনক উপদেশ দিয়া হ'ক।

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ
عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ
يَخَافُ وَعَيْدٌ ﴿٥١﴾

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

২) সেই সকলৰ শপত যি প্রকৃত
সিটনেৰে সিটে।

وَالذَّرِيَّتِ ذُرُورًا ﴿٢﴾

৩) তাৰ পাছত বৈ লৈ যায়।

فَأَلْحَمْتُ وَقُرًّا ﴿٣﴾

৪) তাৰ পাছত মৃদু গতিৰে ধাবিত
হয়।

فَأَلْجَرِيَّتِ يُسْرًا ﴿٤﴾

৫) আৰু তাৰ পাছত আমাৰ
নির্দেশত বিতৰণ কৰে।

فَأَلْمَقَسَمَتِ أُمَّرًا ﴿٥﴾

৬) নিশ্চয়, তোমালোকক অসীকাৰ
কৰা বস্তুটো সত্য।

إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَصَادِقٍ ﴿٦﴾

৭) আৰু বিচাৰৰ দিন নিশ্চয়,
সংঘটিত হ'ব।

وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ۝٧

৮) আৰু নানা গতিপথেৰে ভৰপূৰ
আকাশ খনৰ শপত।

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْجُبكِ ۝٨

৯) সত্যতে, তোমালোকৰ বক্তব্যত
ভ্ৰান্তি আছে।

إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ۝٩

১০) সেইজনাকেই মাথোন সত্যটোৰ
পৰা আঁতৰাই পঠোৱা হয় যাক
আঁতৰাই পঠোৱাৰ নিৰ্দেশ দিয়া
হৈছে।

يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ۝١٠

১১) অভিশপ্ত হওক মিছলীয়া-
সকল।

قَتَلَ الْخَرْصُونَ ۝١١

১২) যি গভীৰ অজ্ঞতাৰ গৰ্ভত থাকি
সত্যৰ প্ৰতি অমনোযোগী হয়।

الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ۝١٢

১৩) তেওঁলোকে সুধিব, বিচাৰৰ
দিনটো কেতিয়া হ'ব ?

يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ ۝١٣

১৪) কোৱা, ই হ'ব সেইদিনা যেতিয়া
তেওঁলোকক অগ্নিকুণ্ডটোৰ শাস্তিৰে
শাস্তি দিয়া হ'ব।

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ۝١٤

১৫) আৰু তোমালোকক এই বুলি
কোৱা হ'ব, তোমালোকে তোমা-
লোকৰ শাস্তিৰ সোৱাদ লোৱাহঁক।
এইটোৱে তোমালোকে সোনকালে
আহি পোৱাটো বাঞ্ছা কৰিছিল।

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ ۝١٥ هَذَا الَّذِي

كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۝١٥

১৬) নিশ্চয়, সৎপথগামীসকল
থাকিব বিভিন্ন উদ্যান আৰু নিজৰাৰ
মাজত।

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝١٦

১৭) তেওঁলোকৰ প্ৰভুয়ে
তেওঁলোকক দিয়া দান গ্ৰহণ কৰি;
কিয়নো তেওঁলোক তাৰ পূৰ্বে
সৎকামত লিপ্ত আছিল।

أَخْذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ ۝١٧ إِنَّهُمْ كَانُوا

قَبْلَ ذَلِكَ مُّحْسِنِينَ ۝١٧

১৮) তেওঁলোকে নিশাৰ এটা কম অংশতেহে মাথোন শুইছিল।

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٨﴾

১৯) আৰু প্ৰভাতত তেওঁলোকে প্ৰভুৰ ক্ষমা বিচাৰি প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল।

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٩﴾

২০) আৰু তেওঁলোকৰ ধন-সম্পত্তি আছিল এটা অংশ সহায় ভিক্ষাকাৰী আৰু অভাৱগ্ৰস্ত সকলৰ কাৰণে।

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু পৃথিৱীত বিশ্বাস কৰা সকলৰ কাৰণে বহু নিদৰ্শন আছে।

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢١﴾

২২) আৰু আছে, তোমালোকৰ নিজৰ হৃদয়ত তেনেহলে তোমালোকে নেদেখা নে ?

وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢٢﴾

২৩) আৰু আকাশত আছে তোমালোকৰ সংস্থান আৰু আছে সেইটো যাৰ অঙ্গীকাৰ তোমালোকক দিয়া হৈছে।

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٣﴾

২৪) আৰু আকাশখন আৰু পৃথিৱীৰ প্ৰভু জনাৰ নামত এয়েই হ'ল প্ৰকৃত সত্য, ঠিক এনেদৰেই যে তোমাৰ বাক শক্তিটো সত্য।

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ

مَا أَنْتُمْ تَنْطِقُونَ ﴿٢٤﴾

২৫) ইব্ৰাহিমৰ সন্মানিত অতিথিৰ গল্পটো তোমাৰ কাণত পৰিব নে ?

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ

الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٥﴾

২৬) যেতিয়া তেওঁলোক তেওঁলৈ আহিছিল আৰু কৈছিল, শান্তি ! তেওঁ উত্তৰত কলে, তোমালোকৰ ওপৰত শান্তি বৰষক। তেওঁ ভাবিছিল যে তেওঁলোক কোনো অপৰিচিত ব্যক্তি আছিল বুলি।

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ؕ قَالَ

سَلَامٌ ؕ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿٢٦﴾

২৭) আৰু তেওঁ নিৰৱে ঘৰলৈ গ'ল, আৰু এটা বান্ধি থোৱা গৰু পোৱালি আনিলে।

فَرَاعَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَبَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু তেওঁ ইয়াক তেওঁলোকৰ আগত থৈ কলে, আপোনালোকে নেখায় নে ?

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٨﴾

২৯) আৰু তেওঁ সংশয়বোধ কৰিব ধৰিলে তেওঁলোকৰ বিষয়ে। তেওঁলোকে কলে, ভয় নকৰি বাহঁক। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক এজন জ্ঞান সম্পন্ন সুপুত্ৰ জন্মৰ সুসংবাদ দিলে।

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ ۖ وَبَشَّرُوهُ بِغُلْمٍ عَلِيمٍ ﴿٢٩﴾

৩০) তেতিয়া তেওঁৰ পত্নী অতিশয় অপ্ৰস্তুত হৈ ওলাই আহিল আৰু মুখখন বিদৰাই কলে, মই হালোঁ এগৰাকী বয়সস্থ বন্ধা তিৰোতা।

فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٣٠﴾

৩১) তেওঁলোকে কলে, তথাপিও তোমাৰ প্ৰভুয়ে সেইদৰে কৈছে। নিশ্চয়, সেই জনা হৈছে জ্ঞানী, সৰ্বজ্ঞ।

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ ۖ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣١﴾

সাতাইশ পাৰা

৩২) ইব্ৰাহিমে কলে, হে প্ৰেৰিত কেইজন, তোমালোকৰ অহাৰ উদ্দেশ্য কি ?

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٢﴾

৩৩) তেওঁলোকে কলে, আমাক এটা পাপী জাতিলৈ প্ৰেৰণ কৰা হৈছে।

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٣﴾

৩৪) যাতে আমি তেওঁলোকৰ ওপৰত আলতীয়া মাটিৰ চপৰা বৰষাৰ পাবো।

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ طِينٍ ﴿٣٤﴾

৩৫) তোমাৰ প্ৰভুৰ দ্বাৰা চিহ্নিত অত্যাচাৰৰ দোষত দোষী সকলৰ উদ্দেশ্যে।

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٥﴾

৩৬) আৰু আমি তাৰ পৰা বিশ্বাসী সকলৰ যি কেইজন তাত আছিল উলিয়াই আনিবোঁ।

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٦﴾

৩৭) আৰু আমি তাত মাত্ৰ এঘৰহে মানুহ পালোঁ যি আমাৰ প্ৰতি বাধ্য আছিল।

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٧﴾

৩৮) আৰু আমি তাত এটা নিদৰ্শন থৈ আহিলোঁ আমাৰ কষ্টকৰ শাস্তিলৈ ভয় কৰা সকলৰ কাৰণে।

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٨﴾

৩৯) আৰু আমি যেতিয়া মুচাক স্পষ্ট কৰ্তৃত্ব দি ফিৰাউনলৈ পঠিয়াইছিলোঁ তেওঁৰ গল্পটোত আমাৰ এটা নিদৰ্শন নিহিত আছিল।

وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَنٍ مُّبِينٍ ﴿٣٩﴾

৪০) কিন্তু তেওঁ অহঙ্কাৰত মুচাৰ পৰা মুখ ঘূৰাই ললে, আৰু কলে, এজন যাদুকৰ, অথবা এজন বলিয়া মানুহ।

فَتَوَلَّىٰ بُرْكُنَيْهِ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٤٠﴾

৪১) গতিকে আমি তেওঁক আৰু তেওঁৰ সৈন্য-সামন্তক খামোচ মাৰি ধৰিলোঁ আৰু তেওঁলোকক সাগৰলৈ নিক্ষেপ কৰিলোঁ; আৰু তেওঁৰেই দায়ী আছিল।

فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤١﴾

৪২) আৰু আদৰ জনজাতিৰ গল্পটোত এটা নিদৰ্শন নিহিত আছিল, যেতিয়া আমি তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে এটা ধ্বংসকাৰী ধুমুহা পঠিয়াইছিলোঁ।

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤٢﴾

৪৩) ই তাৰ সম্মুখৰ পৰা কোনো বস্তুকে সাৰিবলৈ নিদিলে আৰু প্ৰত্যেককে এডোখৰ পচা হাড়ৰ দৰে কৰিলে।

مَا تَذَرُ مِن شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٣﴾

৪৪) আৰু ছামুদৰ জনজাতিৰ গল্পটোত এটা নিদৰ্শন আছিল যেতিয়া তেওঁলোকক এইবুলি কোৱা হৈছিল, তোমালোকে নিজকে কিছু সময়ৰ বাবে উপভোগ কৰাহঁক।

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمُ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾

৪৫) কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ
প্ৰভুৰ নিৰ্দেশৰ বিৰুদ্ধে বিদ্রোহ
কৰিছিল। গতিকে তেওঁলোক খৰ
লাগি চাই থকা অৱস্থাতে বজ্ৰপাতৰ
দ্বাৰা আক্ৰান্ত হ'ল।

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ
الصَّعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾

৪৬) আৰু তেওঁলোক থিয় দি উঠিব
নোৱাৰিলে, নতুবা নিজকে ৰক্ষা
কৰিব নোৱাৰিলে।

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا
مُتَّصِرِينَ ﴿٥٦﴾

৪৭) আৰু আমি তেওঁলোকৰ পূৰ্বে
নুহৰ জাতিকো ধ্বংস কৰিছিলোঁ;
তেওঁলোক এটা অবাধ্য জাতি
আছিল।

وَقَوْمٌ نُّوحٌ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
فَاسِقِينَ ﴿٥٧﴾

৪৮) আৰু আমি আকাশখন আমাৰ
নিজ হাতেৰে গঢ়িছোঁ, আৰু
বাস্তৱতে আমাৰ বিশাল শক্তি
আছে।

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدِي وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٥٨﴾

৪৯) আৰু আমি পৃথিৱীখন বিস্তৃত
কৰিছোঁ, আৰু কিমান যে ধুনীয়াকৈ
আমি ইয়াক বিস্তৃত কৰো।

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمُهَيَّدُونَ ﴿٥٩﴾

৫০) আৰু প্ৰত্যেক বস্তুৰে আমি
যোৰা সৃষ্টি কৰিছোঁ যাতে
তোমালোকে চিন্তা কৰিব পাৰা।

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿٦٠﴾

৫১) গতিকে, তোমালোক আল্লাহৰ
অভিমুখে ধাবিত হোৱা। নিশ্চয়, মই
সেইজনৰ পৰা তোমালোকলৈ অহা
এজন সতৰ্ককাৰী।

فَفِرُّوْا إِلَى اللَّهِ إِنَّ لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ
مُبِينٌ ﴿٦١﴾

৫২) আৰু আল্লাহৰ সৈতে আন
এজন প্ৰভু স্থাপন নকৰিবা। নিশ্চয়,
মই সেইজনৰ পৰা তোমালোকলৈ
অহা এজন সতৰ্ককাৰী।

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنَّ لَكُمْ
مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٦٢﴾

৫৩) তথাপিও তেওঁলোকৰ
পূৰ্বপুৰুষলৈকো এনে কোনো

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

পয়গম্বৰ অহা নাছিল, যাক তেওঁলোকে আখ্যা দিয়া নাছিল, এজন যাদুকৰ অথবা বলিয়া মানুহ বুলি।

مِّنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْتَوٍ ۖ

৫৪) তেওঁলোকে এই ধৰণৰ আচৰণ ইজনে সিজনলৈ পুৰুষানুক্ৰমে দি থৈ গৈছে নেকি? নহয়, তেওঁলোক সকলো এটা বিদ্রোহী জাতি।

أَتَوَّاصُوا بِهِ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۖ

৫৫) গতিকে সেইসকলৰ পৰা আঁতৰি যোৱা; আৰু সিহঁতৰ কাৰ্য্য-কলাপৰ কাৰণে তুমি দায়ী নহোৱা।

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ۖ

৫৬) আৰু ধৰ্মোপদেশ দি থাকাহঁক; কিয়নো, বাস্তৱতে, যাৰ বিশ্বাস আছে তেওঁলোক ধৰ্মোপদেশৰ দ্বাৰা উপকৃত হয়।

وَذِكْرٌ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ۖ

৫৭) আৰু মই জিন আৰু মানুহ সৃষ্টি কৰিছোঁ এইটো অভিপ্ৰায়েৰে যাতে তেওঁলোকে মোৰ উপাসনা কৰে।

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۗ

৫৮) মই তেওঁলোকৰ পৰা কোনো সংস্থান আশা নকৰো। নতুবা মোক তেওঁলোকে খুৰাওক বুলিও আশা নকৰো।

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ ۖ

৫৯) নিশ্চয়, সেইজন হ'ল আল্লাহ যি হৈছে সেই মহান সংস্থান যোগাওঁতা, শক্তিৰ অধিকাৰী, শক্তি সম্পন্ন জনা।

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ۖ

৬০) গতিকে পথভ্ৰষ্ট সকলৰ ভাগ্য হ'ব, নিশ্চয়, অতীত কালৰ তেওঁলোকৰ সৈতে একে প্ৰকৃতিৰ আনবোৰৰ হোৱাৰ দৰে; গতিকে সিহঁতক জনাই দিয়া যাতে সিহঁতে মোক শাস্তিটো খৰখেদাকৈ আনিবলৈ আহ্বান নকৰে।

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ۖ

৬১) গতিকে, অবিশ্বাসীসকলৰ
কাৰণে তেওঁলোকক প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া
তেওঁলোকৰ সেই দিনটোৰ পৰা
দুৰ্ভাগ্য ঘটিব।

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿٥١﴾

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

২) তুৰ (পাহাৰৰ)শপত।

وَالطُّورِ ﴿٢﴾

৩) আৰু লিখিত গ্ৰন্থখনৰ শপত।

وَكِتَابٍ مُسْتُورٍ ﴿٣﴾

৪) উন্মুক্ত সাঁচিপাতত।

فِي رَقٍ مَّنشُورٍ ﴿٤﴾

৫) আৰু আমি সাক্ষীৰূপে আগ
বঢ়াইছোঁ সঘনে ব্যৱহাৰিত গৃহটো।

وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٥﴾

৬) আৰু সাক্ষী স্বৰূপে আগ
বঢ়াইছোঁ উত্তোলিত আবৰণখন।

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٦﴾

৭) আৰু সাক্ষীৰূপে আগ বঢ়াইছোঁ
ওফন্দি অহা সাগৰ খন।

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٧﴾

৮) তোমাৰ প্ৰভুৰ শাস্তিটো নিশ্চয়,
ঘটি উঠিব।

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٨﴾

৯) ইয়াক বাধা দিব পৰা কোনো
নাই।

مَّالَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٩﴾

১০) সেইদিনা যেতিয়া আকাশখন এক সাংঘাতিক আন্দোলনৰ অৱস্থাত থাকিব।

يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ۝۱۰

১১) আৰু পৰ্বতৰ শাৰীবোৰ দ্রুত গতিৰে লৰিব।

وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ۝۱১

১২) সেইটো এটা দুৰ্ভাগ্যৰ দিন হ'ব সত্যক অগ্রাহ্য কৰা সকলৰ কাৰণে।

فَوَيْلٌ لِلْيَوْمِيَّةِ لِلْمَكْذِبِينَ ۝۱২

১৩) যি তুচ্ছ জ্ঞান কৰি ভিত্তিহীন কথাত ব্যস্ত থাকে।

الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ يَلْعَبُونَ ۝۱৩

১৪) সেই দিনাখন যেতিয়া তেওঁলোকক দোজখৰ অগ্নি কুণ্ডটোলৈ নিক্ষেপ কৰা হ'ব এটা প্ৰবল নিক্ষেপণেৰে।

يَوْمَ يَدْعُونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً ۝۱৪

১৫) আৰু তেওঁলোকক কোৱা হ'বঃ এইটোৱেই হৈছে অগ্নিকুণ্ডটো যাৰ সত্যতা তোমালোকে এটা মিছা কথা বুলি অস্বীকাৰ কৰিছিল।

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تَكْذِبُونَ ۝۱৫

১৬) এইটো তেনেহঁলে যাদু নেকি ? নে তোমালোকে এতিয়াও নেদেখা ?

أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ۝۱৬

১৭) তোমালোক তাতেই দক্ষ হোৱা; আৰু তোমালোকে ধৈৰ্য্যশক্তি দেখুওৱা বা নেদেখেওৱা, তোমালোকৰ কাৰণে ফল একেই হ'ব। তোমালোক মাত্ৰ যি কৰি থৈ আহিছিল। তাৰ অনুযায়ী পৰিশোধ কৰা হৈছে।

إِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا ۚ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۱৭

১৮) প্ৰকৃততে, সৎ পথগামী সকল, নিশ্চয়, উদ্যান সমূহত থাকিব আৰু থাকিব স্বৰ্গীয় সুখত।

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ۝۱৮

১৯) তেওঁলোকৰ প্ৰভুৱে তেওঁলোকলৈ দিয়া দানৰ উপভোগত; আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰভুৱে তেওঁলোকক অগ্নিকুণ্ডটোৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব।

فَكَهَيْنَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ ۚ وَوَقَّاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝۱৯

২০) আৰু সেইজনাই তেওঁলোকক ক'ব, তোমালোকৰ কৰ্মফলৰ পুৰস্কাৰ স্বৰূপে আনন্দেৰে সৈতে খাই-বই উপভোগ কৰাহঁক।

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

২১) সেই দিনাখন তেওঁলোক শাৰী পাতি থোৱা শয্যাত আউজি বিশ্রাম কৰিব। আৰু আমি তেওঁলোকক লগৰীয়া ৰূপে দিম পৱিত্ৰ মৃগনয়নী কুমাৰী সকলক।

مُتَكِينِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ
وَزَوَّجْنَهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢١﴾

২২) আৰু সেই সকল, যি বিশ্বাস কৰে আৰু যাৰ ল'ৰা-ছোৱালীয়ে তেওঁলোকক বিশ্বাসত অনুসৰণ কৰে তেওঁলোকৰ সৈতে আমি তেওঁলোকৰ ল'ৰা-ছোৱালীক সংযোগ কৰিম। আৰু আমি তেওঁলোকৰ সুকৰ্মৰ পুৰস্কাৰৰ পৰা কিঞ্চিৎ মানো বিয়োগ নকৰো। প্ৰত্যেক ব্যক্তিয়ে নিজৰ আৰ্জি থকা কৰ্মফলৰ বাবে অঙ্গীকাৰবদ্ধ থাকিব।

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ
بِإِيمَانٍ الْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا
آلَتْهُمْ مِنْهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
كُلُّ أَمْرٍ يُبَيِّنُ لِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ ﴿٢٢﴾

২৩) আৰু আমি তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰত্যেক ধৰণৰ ফল আৰু মাংস তেওঁলোকৰ ইচ্ছা কৰা পৰিমাণে দান কৰিম।

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا
يَشْتَهُونَ ﴿٢٣﴾

২৪) তাত তেওঁলোকে ইজনে সিজনলৈ আগ বঢ়াব এটা পিয়লা য'ত কোনো লঘুতা অথবা পাপ নেথাকিব।

يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوَ فِيهَا
وَلَا تَأْتِيهِمْ ﴿٢٤﴾

২৫) আৰু তাত তেওঁলোকৰ শুশ্ৰূষা কৰিব তেওঁলোকৰ পুত্ৰবৰ্গই, ইমান পৱিত্ৰ যেন তেওঁলোক হ'ব সুৰক্ষিত মুক্তাৰ সদৃশ।

وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ غُلَمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ
لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿٢٥﴾

২৬) আৰু তেওঁলোকে ইজনে সিজনলৈ চাব প্ৰশ্ন কৰি।

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٦﴾

২৭) তেওঁলোকে ক'ব, ইতিপূৰ্বে, আমি যেতিয়া আমাৰ পৰিয়াল সমূহৰ মাজত আছিলোঁ, আমি আল্লাহৰ বিচাৰলৈ অতিশয় ভয় কৰিছিলোঁ।

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٧﴾

২৮) কিন্তু আল্লাহ আমাৰ প্ৰতি সুপ্ৰসন্ন হৈছে আৰু আমাক দণ্ড কৰা জুইকুৰাৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা কৰিছে।

فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَدَّابَ السُّمُومِ ﴿٢٨﴾

২৯) আমি সেইজনালৈ পূৰ্বে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিলোঁ। নিশ্চয়, সেইজনাই হয় মহান দাতা, অতি কৰুণাময়।

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٩﴾

৩০) গতিকে ধৰ্মোপদেশ বাৰম্বাৰ দি থাকাহঁক। তোমাৰ প্ৰভুৰ কৰুণাক্ৰমে তুমি কোনো মঙ্গল চোৱা মানুহো নহয়, অথবা বলিয়া মানুহো নহয়।

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٣٠﴾

৩১) তেওঁলোকে কয় নেকি, তেওঁ এজন কবি; আমি সময়ে তেওঁৰ ওপৰলৈ কিবা এটা বিপৰ্য্যয় অনালৈ অপেক্ষা কৰিছোঁ।

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَبِّبِ الْمُنُونِ ﴿٣١﴾

৩২) কোৱা, তেতিয়া হলে, তোমালোকে অপেক্ষা কৰাহঁক, মইও তোমালোকৰ ভিতৰত অপেক্ষা কৰা সকলৰ সৈতে আছোঁ।

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣٢﴾

৩৩) সিহঁতৰ যুক্তি বুদ্ধিয়ে এইটো তেওঁলোকক শিকাইছে নে তেওঁলোক এক বিদ্রোহী জাতি?

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٣﴾

৩৪) তেওঁলোকে কয় নেকি, তেওঁ ইয়াক জাল কৰিছে? নহয় তেওঁলোকৰ কোনো ধৰ্ম নাই।

أَمْ يَقُولُونَ تَقْوَلُهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٤﴾

৩৫) তেওঁলোকে যদি সঁচা কথাই কয় তেতিয়া হলে, তেওঁলোকক এই গ্ৰন্থখনৰ দৰে আন এখন উলিয়াবলৈ কোৱা।

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٥﴾

৩৬) তেওঁলোকক কোনো উদ্দেশ্য নোহোৱাকৈ স্ৰজন কৰা হৈছে নেকি ? নে তেওঁলোক নিজেই স্ৰজনকাৰক ?

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ
الْخَالِقُونَ ﴿٣٦﴾

৩৭) তেওঁলোকেই আকাশখন আৰু পৃথিৱীখন সৃষ্টি কৰিলে নেকি ? নহয়, কিন্তু তেওঁলোকৰ সৃষ্টিকৰ্তা জনাৰ ওপৰত বিশ্বাস নাই।

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۗ بَلْ
لَّا يُوقِنُونَ ﴿٣٧﴾

৩৮) তেওঁলোক, তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ঐশ্বৰ্য্য-বিভূতিৰ অধিকাৰী নেকি, নে তেওঁলোক সেই ঐশ্বৰ্য্য-বিভূতিৰ অভিভাবক ?

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ
الْمُضَيِّطُونَ ﴿٣٨﴾

৩৯) তেওঁলোকৰ এনে এখন জখলা আছে নেকি যাৰে সৈতে তেওঁলোক আকাশলৈ উঠি যাব পাৰে আৰু ঐশ্বৰিক বক্তব্য শুনিব পাৰে ? তেতিয়া হলে তেওঁলোকৰ ভিতৰৰ শ্ৰোতাজনক এটা স্পষ্ট প্ৰমাণ আনিবলৈ কোৱা।

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ ۗ فَلْيَأْتِ
مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَنِ مُّبِينٍ ﴿٣٩﴾

৪০) সেইজনাৰ মাথোন ছোৱালীহে আছে নেকি আৰু তোমালোকৰ ল'ৰা ?

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ﴿٤٠﴾

৪১) তুমি তেওঁলোকৰ পৰা এনে এটা পুৰস্কাৰ বিচৰা নেকি যাৰ ফলত তেওঁলোক ধাৰৰ ওজনত কষ্ট পায়।

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ
مُثْقَلُونَ ﴿٤١﴾

৪২) তেওঁলোকৰ অদৃশ্য বস্তুটোৰ বিষয়ে জ্ঞান লাভ হৈছে নেকি, যাতে তেওঁলোকে সেই জ্ঞান লিপিবদ্ধ কৰিব পাৰে ?

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٢﴾

৪৩) তেওঁলোকে এটা মড়যন্ত্ৰ কল্পনা কৰা ইচ্ছা কৰা নেকি ? কিন্তু অবিশ্বাসী সকল নিজেই নিজৰ মড়যন্ত্ৰত ভুক্তভোগী হ'ব।

أَمْ يَرِيدُونَ كَيْدًا ۗ فَالَّذِينَ كَفَرُوا
هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٣﴾

৪৪) তেওঁলোকৰ আল্লাহৰ বাহিৰে আন এজন প্ৰভু আছে নেকি ? আল্লাহ হৈছে তেওঁলোকে সেই জনাৰ সমকক্ষ কৰা সকলো বস্তুৰ বহু ওপৰত ।

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٤﴾

৪৫) আৰু তেওঁলোক যদি আকাশৰ এটা অংশ খহি পৰা দেখে, তেওঁলোকে ক'ব, এইবোৰ মাত্ৰ মেঘৰ স্তূপ ।

وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يُقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٥﴾

৪৬) গতিকে তেওঁলোকক সেই দিনটোৰ সম্মুখীন হ'বলৈ এৰি দিয়াইক যেতিয়া তেওঁলোক বজ্ৰৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হ'ব ।

فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٦﴾

৪৭) সেই দিনটো যেতিয়া তেওঁলোকৰ কৌশল শক্তিয়ে তেওঁলোকক কোনো লাভ নিদিব, নাইবা তেওঁলোকক কোনো সহায় কৰাও নহ'ব

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٧﴾

৪৮) আৰু প্ৰকৃততে, সেই সকলৰ কাৰণে যি সকলে দোষ কৰে, তাৰ বাহিৰে আন এটা শাস্তি আছে । কিন্তু তেওঁলোকৰ বেছি ভাগেই নেজানে ।

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٨﴾

৪৯) গতিকে তোমাৰ প্ৰভুৰ বিচাৰৰ প্ৰতীক্ষাত প্ৰৈৰ্য্য ধৰাইক; কিয়নো অৱশ্যেই, তুমি আমাৰ চকুৰ আগত আছা; আৰু যেতিয়া তুমি উপাসনাৰ অৰ্থে উঠা, তোমাৰ প্ৰভুৰ বহু প্ৰশংসাৰ গৰিমা গোৱাইক ।

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٩﴾

৫০) আৰু নিশাৰ এক অংশতো আৰু নক্ষত্ৰ সমূহ অস্ত যোৱাৰ সময়তো তুমি সেই জনাৰ গৰিমা গোৱাইক ।

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٥٠﴾

سُورَةُ النَّجْمِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلَاثٌ وَ سِتُونَ آيَةً وَ ثَلَاثَةٌ رُكُوعَاتٍ

চূৰা-৫৩

AN-NAJM

আন-নাজম (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আমি সাক্ষী স্বৰূপে আগব-
ঢ়াইছোঁ সপ্তৰ্ষিমণ্ডলটোক, যেতিয়া
ই ওচৰ চাপি আহিব ।

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ②

৩) তোমালোকৰ সঙ্গীজনে কোনো
ভ্ৰান্তি কৰা নাই, নাইবা তেওঁ
আওবাটেও যোৱা নাই ।

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ③

৪) নাইবা তেওঁ তেওঁৰ নিজৰ
ইচ্ছামতেও কথা নকয় ।

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ④

৫) ই আল্লাহে প্ৰকাশ কৰা পৱিত্ৰ
প্ৰকাশনৰ বাহিৰে আন একো নহয় ।

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ⑤

৬) মহান শক্তি সমূহৰ অধিকাৰী
জনাই তেওঁক শিকাইছে ।

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ⑥

৭) একেজনা অধিকাৰীৰ বিষয়ে, যাৰ
শক্তি সমূহ বাৰম্বাৰ পৰিস্ফুট হৈ
উঠে । গতিকে, সেইজনাই নিজকে
সিংহাসন খনত স্থাপন কৰিলে ।

ذُو مِرَّةٍ ⑦ فَاسْتَوَىٰ ⑧

৮) আৰু সেইজনাই তেখেতৰ
বক্তব্য প্ৰকাশ কৰিলে যেতিয়া তেওঁ
আছিল উচ্চতম দিগন্তত ।

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ⑧

৯) যেতিয়া পয়গম্বৰ জন আল্লাহৰ
সান্নিধ্যলৈ চাপি আহিল; তেতিয়া
আল্লাহ তেওঁৰ ফাললৈ হাউলি
পৰিল ।

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ⑨

১০) যাৰ ফলত তেওঁ দুখন ধনুৰ এডাল জ্যাৰ দৰে হৈ পৰিল, বা তাতোকৈও আৰু ওচৰ হৈ পৰিল।

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۗ

১১) তেতিয়া আল্লাহে তেওঁৰ ভৃত্য-লৈ প্ৰকাশ কৰিলে সেই বাৰ্তা যি সেইজনাই প্ৰকাশ কৰিছিল।

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۗ

১২) পয়গম্বৰ জনৰ অন্তঃকৰণে তেওঁ কি দেখিছিল তাৰ বিষয়ে মিছা কোৱা নাছিল।

مَا كَذَّبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۗ

১৩) তেনেহঁলে, তোমালোকে তেওঁ কি দেখিছিল সেই বিষয়ে বাক-বিতণ্ডা কৰিবানে ?

أَفْتُمِرُّونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۗ

১৪) আৰু, নিশ্চয়, তেওঁ সেইজনাক দ্বিতীয় বাৰ দেখিছিল।

وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةَ أُخْرَىٰ ۗ

১৫) আটাইতকৈ দূৰত থকা লোট গছজোপাৰ ওচৰত।

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۗ

১৬) যাৰ ওচৰত আছে চিৰকলীয়া বাসস্থানৰ উদ্যানখন।

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۗ

১৭) এইটো হৈছিল সেই সময়ত, যেতিয়া সেইজনাই সকলো বস্ত্ৰৰ আৱৰণ, লোট গছজোপাক ঢাকি থৈছিল।

إِذْ يَغْشَىٰ السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۗ

১৮) চকুটো বিচ্যুত হোৱা নাছিল, নাইবাই আন কোনো ফালেও চোৱা নাছিল।

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۗ

১৯) নিশ্চয়, তেওঁ দেখিলে তেওঁৰ প্ৰভুৰ নানা নিদৰ্শন সমূহৰ শ্ৰেষ্ঠতম নিদৰ্শনটো।

لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۗ

২০) এতিয়া মোক কোৱাহঁক লাত আৰু উজ্জাৰ বিষয়ে।

أَفْرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۗ

২১) আৰু মানাটৰ বিষয়ে, তৃতীয়জন, আৰু এগৰাকী দেৱী।

وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةِ الْآخْرَىٰ ۗ

২২) কি ! তোমালোকৰ কাৰণে
পুৰুষবোৰ আৰু আল্লাহৰ কাৰণে
তিৰোতাবোৰ ?

أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَى ۝۲۲

২৩) সেইটো, বাস্তৱতে, হ'ব এটা
অশুভ বিভাজন।

تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَى ۝۲۳

২৪) এইবোৰ হৈছে মাত্ৰ কিছুমান
তোমালোকে দিয়া নাম তোমালোক
আৰু তোমালোকৰ পিতৃ সকলে যাৰ
কাৰণে আল্লাহে তোমালোকক
কোনো কৰ্তৃত্ব দিয়া নাই। তেওঁ-
লোকে মাথোন নিজৰ অনুমান আৰু
অন্তৰে বাসনা কৰা বস্ত্ৰৰ বশ হৈ চলে,
যি স্থলত ইয়াৰ পূৰ্বে তেওঁলোকৰ
প্ৰভুৰ পৰা তেওঁলোকলৈ পথ-
প্ৰদৰ্শন কৰা হৈছে।

إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَّتُوهَا أَنْتُمْ
وَأَبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ
سُلْطَنِ ۖ إِنَّ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا
تَهْوَى الْأَنْفُسُ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ
رَبِّهِمُ الْهُدَى ۝۲৪

২৫) মানৱে যিহকে কামনা কৰে পাব
পাৰে নে ?

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ۝۲৫

২৬) নহয়, আল্লাহে পৰকালৰ আৰু
এই পৃথিৱীৰ গৰাকী।

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى ۝۲৬

২৭) আৰু আকাশসমূহত থকা
যিমানৈ ফেৰিস্তাই মধ্যস্থতা নকৰক
সেই মধ্যস্থতাই কোনো ফল নিদিব,
যেতিয়ালৈকে কোনো এজনক
আল্লাহে নিজৰ ইচ্ছা অনুযায়ী
অনুমতি নিদিয়ে।

وَكُمْ مِنْ مَلَائِكَةٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي
شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى ۝۲৭

২৮) সেই সকলে, যি পৰকালত
বিশ্বাস নকৰে, ফেৰিস্তা সকলক
স্ত্ৰীলিপ্ত নাম দিয়ে।

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
لَيَسْمَوْنَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَى ۝۲৮

২৯) কিন্তু তেওঁলোকৰ সেই বিষয়ে
কোনো জ্ঞান নাই। তেওঁলোকে মাত্ৰ
অনুমানহে কৰিছে; আৰু সত্যৰ
বিপক্ষে অনুমানে কোনো কাম
নিদিয়ে।

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِنَّ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ ۖ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ
شَيْئًا ۝۲৯

৩০) গতিকে আমাৰ স্মৰণলৈ যি সকলে পিঠি দিয়ে আৰু এই পৃথিৱীৰ জীৱনৰ বাহিৰে আন একো নিবিচাৰে, তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰি যোৱাহঁক।

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ
يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۗ

৩১) সেইটোৱেই তেওঁলোকৰ জ্ঞানৰ সীমা; প্রকৃততে তোমালোকৰ প্ৰভুয়ে ভালদৰে জানে সেইজনক যি আল্লাহৰ পথৰ পৰা আঁতৰি যায়, আৰু সেইজনকো ভালদৰে জানে যি আল্লাহৰ পথ-প্ৰদৰ্শন অনুসৰণ কৰে।

ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدَىٰ ۗ

৩২) আৰু আকাশসমূহত আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো বস্তুৰ অধিকাৰ আল্লাহৰ, যাতে সেইজনাই অসৎ আচৰণ কৰা সকলক তেওঁলোকৰ দোষ অনুযায়ী পৰিশোধ কৰিব পাৰে আৰু যি সকল সৎ কামত লিপ্ত থাকে তেওঁলোককো অতুল্যতম পুৰস্কাৰ দিব পাৰে।

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ
الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ ۗ

৩৩) যি সকল গভীৰ পাপ আৰু সকলো অশোভনীয় কামৰ পৰা, সৰুসুৰা দোষৰ বাহিৰে আঁতৰি থাকে। প্রকৃততে তোমালোকৰ প্ৰভু হৈছে অপাৰ ক্ষমাৰ গৰাকী; সেইজনাই তোমালোকক এই পৃথিৱীৰ পৰা সৃষ্টি কৰাৰ সময়ৰ পৰাই ভালদৰে চিনি পায়, আৰু যি সময়ত তোমালোক নিজৰ নিজৰ মাতৃৰ গৰ্ভত ভ্ৰূণ আছিল। গতিকে তোমালোকে নিজকে বৰ পৰিত্ৰ বুলি নেভাবিবা; সেইজনাই প্রকৃততে সৎ ব্যক্তিজনক ভালদৰে চিনি পায়।

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْأَثْمِ
وَالْفَوَاحِشِ إِلَّا اللَّمَمَ ۗ إِنَّ رَبَّكَ
وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ۗ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ
أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ
فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ ۗ فَلَا تُزَكُّوْا
أَنْفُسَكُمْ ۗ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ ۗ

৩৪) তুমি দেখিবলৈ পোৱা নে সেইজনক যি পথ-প্ৰদৰ্শনৰ পৰা আঁতৰি যায়।

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ ۗ

৩৫) আৰু সামান্য পৰিমাণে দান দিয়ে, আৰু দিয়ে আপত্তি কৰি।

وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ۝٣٥

৩৬) সেইজনাৰ অদৃশ্য কথাৰ বিষয়ে কোনো জ্ঞান আছেনে যাৰ দ্বাৰা তেওঁৰ নিজৰ শেষ অৱস্থা দেখিবলৈ পায় ?

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى ۝٣٦

৩৭) তেওঁক মুচাৰ গ্ৰন্থত কি আছে সেই বিষয়ে জনোৱা হোৱা নাই নে ?

أَمْ لَمْ يُدَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى ۝٣٧

৩৮) আৰু ইব্ৰাহিমৰ বিষয়ে যি আল্লাহৰ নিৰ্দেশ সমূহ কাৰ্য্যত পৰিণত কৰিছিল।

وَأِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ۝٣٨

৩৯) কোনো বোজা কঢ়িয়াওতাই আন এজনৰ বোজা নকঢ়িয়ায়।

أَلَا تَرَىٰ وَازِرَةً وَّرِزْرًا ۝٣٩

৪০) আৰু মানৱে নিজে যি বিচাৰি অধ্যৱসায় কৰে তাৰ বাহিৰে আন একো নেপায়।

وَأَنْ تَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ۝٤٠

৪১) আৰু যে সেইজনাৰ অধ্যৱসায়ৰ ফল সোনকালেই জনা যাব।

وَأَنْ سَعِيهِ سَوْفَ يَرَى ۝٤١

৪২) তেতিয়া তেওঁক পুৰস্কৃত কৰা হ'ব অত্যন্তম পুৰস্কাৰেৰে।

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى ۝٤٢

৪৩) আৰু যে তোমাৰ প্ৰভুৰ হাততেই আছে শেষ বিচাৰ।

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَى ۝٤٣

৪৪) আৰু যে সেইজনাই হৈছে তেওঁ যি মানৱক হ'লুৱায় আৰু কন্দুৱায়।

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى ۝٤٤

৪৫) আৰু সেইজনাই তেওঁৱেই, যি জনাই মৃত্যু ঘটায় আৰু জীৱন দিয়ে।

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ۝٤٥

৪৬) আৰু যে সেইজনাই সৃষ্টি কৰে যোৰ পতা বস্তবোৰ, পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী।

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ۝٤٦

৪৭) এটোপা শুক্ৰৰ পৰা যেতিয়াই নিৰ্গত হয়।

مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى ۝٤٧

৪৮) আৰু যে দ্বিতীয় সৃষ্টিৰ
আৰিভাৰবৰ গৰাকী সেইজনাই।

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْآخِرَىٰ ﴿٤٨﴾

৪৯) আৰু যে সেইজনাই হৈছে
তেওঁ যি ধনবান কৰে আৰু সুখ-
সন্তোষ দিয়ে।

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٤٩﴾

৫০) আৰু যিয়ে সেইজনাই হৈছে
তৰাবোৰৰ প্ৰতিপালক।

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَىٰ ﴿٥٠﴾

৫১) আৰু যে সেইজনাই ধ্বংস
কৰিছিল আদৰ প্ৰথম জনজাতিক।

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ﴿٥١﴾

৫২) আৰু ছামুদৰ জনজাতিক,
আৰু সেইজনাই একো নেৰিলে।

وَتَمُودًا فَمَا أَبْقَىٰ ﴿٥٢﴾

৫৩) আৰু সেইজনাই তেওঁলোকৰ
আগতে ধ্বংস কৰিছিল নুহৰ
জাতিক, প্ৰকৃততে সিহঁত আছিল
অতিশয় অন্যায়ী আৰু অতিমাত্ৰাই
বিদ্রোহী।

وَقَوْمٍ نُوحٍ مِّنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا
هُمَّ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ﴿٥٣﴾

৫৪) আৰু সেইজনাই লুটিয়াই
পেলাইছিল সম্পূৰ্ণ ভ্ৰষ্ট হৈ যোৱা
লুতৰ জাতিৰ নগৰ সমূহ।

وَالْمَوْثِقَةَ الْهُوٰى ﴿٥٤﴾

৫৫) যাৰ ফলত তেওঁলোকক
আৰবিলে সেই ব্যাধিয়ে, যি
তেওঁলোকক যতৰ্থতে আৰবিলে।

فَغَشَّهٖمَا مَا غَشَّىٰ ﴿٥٥﴾

৫৬) তেনেহলে হে মানৱ,
তোমালোকে কোৱাচোন তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ নানা দানৰ কোনটোৰ
বিষয়ে বাদানুবাদ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ﴿٥٦﴾

৫৭) আমাৰ এইজন বাৰ্তাবাহক
হৈছে অতীতৰ সতৰ্ককাৰীৰ দৰে
এজন সতৰ্ককাৰী।

هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأُولَىٰ ﴿٥٧﴾

৫৮) আহিবলগীয়া বিচাৰৰ সময়টো
ওচৰ চাপি আহিছে।

أَزِفَتِ الْأَزِفَةُ ﴿٥٨﴾

৫৯) আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনেও
ইয়াক আঁতৰাই পঠিয়াব নোৱাৰে।

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٩﴾

৪) তেওঁলোকে সত্যক প্ৰত্যাখ্যান কৰিছে আৰু নিজৰ কল্পনা অনুসৰণ কৰিছে। কিন্তু প্ৰত্যেক বস্তুৰ কাৰণে এটা নিৰ্দিষ্ট সময় বন্ধা আছে।

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أُمَّرٍ مُّسْتَقَرٌّ ④

৫) তেওঁলোকলৈ ইতিপূৰ্বেই সতৰ্কবাণী নিহিত থকা ঘটনাৰলীৰ বৰ্ণনা আহিছে।

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ⑤

৬) চূড়ান্ত জ্ঞান; কিন্তু সতৰ্কবাণীৰ দ্বাৰা তেওঁলোক উপকৃত হ'ব নোৱাৰে।

حِكْمَةً بِالْغَيْبِ فَمَا تَعْنِ التُّذُرُ ⑥

৭) গতিকে, তুমি তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰি যোৱা আৰু সেই দিনটোৰ অপেক্ষাত থাকা যেতিয়া মাতোতা জনাই তেওঁলোকক এটা অসন্তোষ জনক বস্তুলৈ মাতি আনিব।

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ ⑦

৮) যেতিয়া তেওঁলোকৰ দৃষ্টি নমিত থাকিব আৰু তেওঁলোক নিজৰ নিজৰ কবৰৰ পৰা ওলাই আহিব সিঁচৰিত কৰা কাকতি-ফৰিঙৰ দৰে।

خَشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ⑧

৯) ততাতৈয়াকৈ মাতোতা জনাৰ অভিমুখে অগ্ৰসৰ হৈ অবিশ্বাসী সকলে ক'ব, ই এটা কষ্টৰ দিন।

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكُفْرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ⑨

১০) নুহৰ জাতিয়ে তেওঁলোকৰ সন্মুখত থকা সত্যক অগ্ৰাহ্য কৰিছে; তেওঁলোকে আমাৰ ভূত্যক মিছলীয়া আখ্যা দিছিল আৰু কৈছিল, তেওঁ এজন বলীয়া মানুহ, আমাৰ মূৰ্ত্তি বিলাকৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হোৱা।

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ⑩

১১) গতিকে তেওঁ তেওঁৰ প্ৰভুলৈ এইবুলি প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, মই পৰাজিত হৈছোঁ, গতিকে মোৰ সহায়ার্থে তুমি আহ।

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ⑪

১২) সেই অৱস্থাত আমি আকাশৰ তোৰণ বোৰ খুলি দিলোঁ প্ৰবল বেগেৰে পানীৰে।

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ۝۱۲

১৩) আৰু আমি পৃথিৱীখনক বহু নিজৰাৰে ফুটি উঠিবলৈ বাধ্য কৰিলোঁ, সেইকাৰণে দুভাগ পানী এটা নিদ্দেশিত উদ্দেশ্য সাধনৰ কাৰণে যোগ হ'ল।

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ۝۱۳

১৪) আৰু আমি তেওঁক কাঠ আৰু গজালেৰে নিৰ্মিত বস্তুটোৰ ওপৰত বহন কৰি নিলোঁ।

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوَاجِ وَدُسْرٍ ۝۱৪

১৫) ই আমাৰ চকুৰ আগত ভাঁহি গ'ল; অগ্ৰাহিত হোৱাজনৰ কাৰণে এটা পুৰস্কাৰ।

تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَنْ كَانَ كُفِرَ ۝۱৫

১৬) আৰু আমি ইয়াক থৈ দিলোঁ আহিবলগীয়া বংশাৱলীৰ কাৰণে এটা নিদৰ্শন স্বৰূপ। কিন্তু এনে কোনো আছেনে যি ইয়াৰ প্ৰতি মনোযোগ দিব ?

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝۱৬

১৭) মোৰ শাস্তি, তেনেহ'লে, কিমান কঠোৰ আছিল আৰু মোৰ সতৰ্কবাণী কিমান সত্য আছিল।

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ۝۱৭

১৮) আৰু, বাস্তৱতে, আমি কোৰ-আনখন মনত ৰাখিবলৈ সহজ কৰি দিছোঁ। কিন্তু এনে কোনো আছেনে যি ইয়াৰ প্ৰতি মনোযোগ দিব ?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝۱৮

১৯) আদৰ জন জাতিয়ে সত্যটোক অগ্ৰাহ্য কৰিছিল। মোৰ শাস্তি তেতিয়া কিমান কঠোৰ আছিল আৰু মোৰ সতৰ্কবাণী কিমান সত্য আছিল।

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ۝۱৯

২০) আমি তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে পঠিয়ালোঁ এটা অন্ত নোহোৱা দুৰ্ভাগ্যৰ দিনত এক প্ৰবল ধুমুহা।

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ۝۲০

২১) যি মানুহক উঘালি পৰা তালগছৰ ফোপোলা গা-গছৰ দৰে এছাৰি পেলাইছিল।

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ
مُّتَقَعِرٍ ۝۲۱

২২) মোৰ শাস্তি, তেনেহঁলে, কিমান কঠোৰ আছিল, আৰু মোৰ সতৰ্কবাণী কিমান সত্য আছিল।

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ۝۲২

২৩) আৰু বাস্তৱতে, আমি কোৰ-আনখন সহজে মনত ৰাখিব পৰা কৰি দিছোঁ। কিন্তু এনে কোনো আছে নে যি ইয়ালৈ মনোযোগ দিব ?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝۲৩

২৪) ছামুদৰ জনজাতিয়েও সতৰ্ককাৰী সকলক অগ্রাহ্য কৰিছিল।

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذْرِ ۝۲৪

২৫) আৰু তেওঁলোকে কৈছিল, কি! আমি আমাৰ মাজৰ পৰা ওলোৱা এক বশ্বৰ জীৱক অনুসৰণ কৰিম নে ? তেনে কৰিলে আমি, বাস্তৱতে, এটা নিৰ্ঘাত ভুল কৰিম, আৰু উন্মাদৰ দৰে হম।

فَقَالُوا أَبَشْرًا مِمَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِدَا
لْفِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ ۝۲৫

২৬) আমাৰ সকলোৰে ভিতৰত মাত্ৰ তেওঁলৈকেহে সতৰ্কবাণী প্ৰকাশ হৈছে নে ? নহয়, তেওঁ এজন দাস্তিক মিছলীয়া।

ءَ أَلْقَى الذِّكْرَ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ
كَذَّابٌ أَشْرٌ ۝۲৬

২৭) কাইলৈ তেওঁলোকে গম পাব কোনেনো দাস্তিক মিছলীয়া।

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِنَ الْكَذَّابِ الْأَشْرُ ۝۲৭

২৮) আমি মাইকী উট জনী তেওঁলোকলৈ এটা পৰীক্ষা স্বৰূপে পঠিয়াম। গতিকে তেওঁলোকক চাই থাকা, হে চালেহ, আৰু ধৈৰ্য্য ধৰা।

إِنَّا مُرْسَلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ
فَارْتَبِعْهُمْ وَأَصْطَبِرْ ۝۲৮

২৯) আৰু তেওঁলোকক কোৱা যে পানীখিনিত তাইৰ আৰু তেওঁ-লোকৰ অংশ থাকিব, প্ৰত্যেক পানী খোৱা সময়লৈ চকু দিয়া হ'ব।

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ
شَرْبٍ مُّحْتَضَرٍ ۝۲৯

৩০) কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ লগৰীয়াক মাতি আনিলে আৰু তেওঁ এখন তৰোৱাল লৈ উট জনীৰ ভৰিৰ সিব কাটি তাইক খোৰা কৰিলে।

فَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ۝

৩১) মোৰ শাস্তি তেনেহঁলে কিমান কঠোৰ আছিল আৰু মোৰ সতৰ্কবাণী কিমান সত্য আছিল।

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ۝

৩২) আমি তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে পঠিয়ালোঁ মাত্ৰ এটা বিস্ফোৰণ, আৰু তেওঁলোক হৈ পৰিল লতাৰে বেৰা বনাওঁতাই খেতালি পেলোৱা শুকান ঠাৰিৰ দৰে।

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً

فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ۝

৩৩) আৰু, বাস্তৱতে, আমি কোৰ-আনখন মনত ৰাখিবলৈ সহজ কৰি দিছোঁ। কিন্তু এনে কোনো আছে নে যি ইয়ালৈ মনোযোগ দিব।

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ

مُدَّكِرٍ ۝

৩৪) লুতৰ জাতিয়েও সতৰ্ককাৰী সকলক প্ৰত্যাখ্যান কৰিছিল।

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذِي ۝

৩৫) আমি তেওঁলোকৰ ওপৰত পৰিবলৈ দিলোঁ এটা পাথৰৰ ধুমুহা, মাত্ৰ লুতৰ পৰিয়ালৰ বাহিৰে, যাক আমি পুৱাৰ দোকমোকালিত ত্ৰাণ কৰিলোঁ।

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ

لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ۝

৩৬) আমাৰ পৰা এটা অনুগ্ৰহ স্বৰূপে। এইদৰে আমি পুৰস্কাৰ দিওঁ কৃতজ্ঞ জনক।

نِعْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا ۖ كَذَلِكَ نَجْزِي

مَنْ شَكَرَ ۝

৩৭) আৰু তেওঁ বাস্তৱতে, তেওঁলোকক আমাৰ কঠোৰ শাস্তিৰ বিষয়ে সতৰ্ক কৰিছিল, কিন্তু তেওঁলোকে সেই সতৰ্কবাণীৰ সত্যতাৰ বিষয়ে সন্দেহ পোষণ কৰিছিল।

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا

بِالَّذِي ۝

৩৮) আৰু তেওঁলোকে ছলনা কৰি তেওঁক অতিথিৰ ওচৰৰ পৰা গুচাই পঠিয়াব খুজিছিল। গতিকে আমি

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنِ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا

তেওঁলোকৰ চকু অন্ধ কৰি দিলোঁ, আৰু কলোঁ, এতিয়া মোৰ শাস্তি আৰু সতৰ্ক বাণীৰ সোৱাদ লোৱাহঁক।

أَعْيَنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ۝۳۸

৩৯) আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত পুৰাৰ দোকমোকালিত আহি পৰিল এটা দীৰ্ঘকালীয়া শাস্তি।

وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ۝۳৯

৪০) এতিয়া তোমালোকে মোৰ শাস্তিৰ আৰু মোৰ সতৰ্ক বাণীৰ সোৱাদ লোৱাহঁক।

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ۝৪০

৪১) আৰু বাস্তৱতে, আমি কোৰ-আনখন মনত ৰাখিবলৈ সহজ কৰি দিছোঁ। কিন্তু এনে কোনো আছে নে যি ইয়ালৈ মনোযোগ দিব ?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ۝৪১

৪২) আৰু বাস্তৱতে, ফিৰাউনৰ জাতি লৈও আহিছিল সতৰ্ক-কাৰীসকল।

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرِ ۝৪২

৪৩) তেওঁলোকে আমাৰ সকলো নিদৰ্শন অগ্ৰাহ্য কৰিলে। গতিকে আমি তেওঁলোকক অতি শক্তিশালী প্ৰভুত্বশীল জনাই ধৰাৰ দৰে খামোচ মাৰি ধৰিলোঁ।

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ۝৪৩

৪৪) তোমালোকৰ অবিশ্বাসীসকল সেই বিলাকত কৈ উত্তম নে ? অথবা, গ্ৰন্থসমূহত তোমালোকক এটা মুক্তিৰ আশ্বাস দিয়া হৈছে নেকি ?

أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلِيِّكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ۝৪৪

৪৫) তেওঁলোকে কয় নেকি, আমি এক বিজয়ী সৈন্যদল ?

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرُونَ ۝৪৫

৪৬) সেই সৈন্যদল সোনকালেই পৰাস্ত হ'ব আৰু সিহঁতে পলায়ন কৰিবলৈ পিঠি ঘূৰাব।

سِيَهْرَمُهُمْ الْجَمْعُ وَيَوْتُونَ الدُّبُرَ ۝৪৬

৪৭) হয়, সেই মুহূৰ্তটোৱে হৈছে সিহঁতক অঙ্গীকাৰ কৰা সময়; আৰু সেই মুহূৰ্তটো হ'ব সিহঁতৰ কাৰণে অতি দুৰ্যোগৰ আৰু তিতালগা।

بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةِ أَذَىٰ
وَأَمْرٌ ۝٤٧

৪৮) নিশ্চয়, দোষী সকল আছে স্পষ্ট ভ্ৰান্তিত আৰু উন্মাদ অৱস্থাত।

إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ ۝٤٨

৪৯) সেইদিনা যেতিয়া তেওঁলোকক মুখৰ ওপৰত চোঁচোৰাই নিয়া হ'ব অগ্নিকুণ্ডটোলৈ, তেওঁলোকক এইবুলি কোৱা হ'ব, তোমালোকে দোজখৰ স্পৰ্শৰ সোৱাদ লোৱাহঁক।

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ
ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ۝٤٩

৫০) প্রকৃততে, আমি প্রত্যেক বস্তুকে উপযুক্ত মাত্ৰাত সৃষ্টি কৰিছোঁ।

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۝٥٠

৫১) আৰু আমাৰ নিৰ্দেশ মাত্ৰ এটা শব্দৰ দ্বাৰা কাৰ্য্যকৰী কৰা হয় চকুৰ পচাৰতে।

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝٥١

৫২) আৰু বাস্তৱতে, আমি তোমালোকৰ দৰে অন্য জাতিক ইয়াৰ আগতে ধ্বংস কৰিছোঁ। কিন্তু এনে কোনো আছে নে যি ইয়ালৈ মনোযোগ দিব ?

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ
مِنْ مُدَّاكِرٍ ۝٥٢

৫৩) আৰু তেওঁলোকে কৰা সকলো কাম কিতাপ সমূহত লিপিবদ্ধ কৰা আছে।

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۝٥٣

৫৪) আৰু প্রত্যেক বিষয়টো, সৰু আৰু ডাঙৰ, লিখি থোৱা আছে।

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَطَرٌّ ۝٥٤

৫৫) প্রকৃততে, সৎপথৰ লক্ষী সকল থাকিব উদ্যান আৰু নিজৰা বোৰৰ মাজত।

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ۝٥٥

৫৬) এটা চিৰকলীয়া আৰু সন্মানিত বাসস্থানত সৰ্বশক্তিমান আল্লাহৰ উপস্থিত।

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ
مُّقْتَدِرٍ ۝٥٦

سُورَةُ الرَّحْمَنِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ تِسْعٌ وَسَبْعُونَ آيَةً وَثَلَاثَةٌ رُكُوعَاتٍ

চূৰা-৫৫

AR-RAHMAN

আৰ-ৰহমান (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) পৰম কৰুণাময় আল্লাহ ।

الرَّحْمَنُ ②

৩) সেই জনাই কোৰ-আনখন
শিকাইছিল ।

عَلَّمَ الْقُرْآنَ ③

৪) সেজনাই মানৱক সৃষ্টি কৰিছিল ।

خَلَقَ الْإِنْسَانَ ④

৫) আৰু তেওঁক ব্যাখ্যা কৰা প্ৰণালী
শিকাইছিল ।

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ⑤

৬) সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰই এক নিৰ্দিষ্ট
গণনা অনুযায়ী নিজৰ নিজৰ গতি
পথত চলে ।

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ⑥

৭) আৰু তৰা আৰু গছ-গছনিয়ে
সেই জনাৰ ইচ্ছা শক্তিৰ প্ৰতি
নম্ৰতাৰ সৈতে নিজকে সমৰ্পণ কৰে ।

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ⑦

৮) আৰু আকাশখন সেই জনাই
ওখকৈ পাতিছে আৰু ইয়াৰ নিৰ্দিষ্ট
পৰিমাণ বান্ধি দিছে ।

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ⑧

৯) যাতে তোমালোকে সেই পৰিমাণ
অতিক্ৰম কৰিব নোৱাৰা ।

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ⑨

১০) গতিকে সকলো বস্তু ন্যায়
বিচাৰেৰে জুখিবা আৰু শুদ্ধ
পৰিমাণতকৈ কম নকৰিবা ?

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا

الْمِيزَانَ ⑩

১১) আৰু সেই জনাই পৃথিৱীখন
স্থাপন কৰিছে সেই জনাই সৃষ্টি বস্তুৰ
কাৰণে ।

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ⑪

১২) তাত আছে সকলো ধৰণৰ ফল-
মূল আৰু আবৰণৰ সৈতে খেজুৰ
গছ ।

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ⑫

১৩) আৰু আছে শস্য ইয়াৰ পতানৰ সৈতে আৰু সুগন্ধি গছ-গছনি।

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ۝۱۩

১৪) তেনেহঁলে তোমালোকে দুয়ো তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্রহ নো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝۱৪

১৫) সেইজনাই মানুহক সৃষ্টি কৰিছিল শুকান ঠুনঠুনীয়া আল-তীয়া মাটিৰ পৰা, যিটো হয় সেকি উলিওৱা মাটিৰ পাত্ৰৰ দৰে।

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۝۱৫

১৬) আৰু জিনক সেইজনাই সৃষ্টি কৰিছিল অগ্নি শিখাৰ পৰা।

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَّارٍ ۝۱৬

১৭) তেনেহঁলে তোমালোকে দুয়ো তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্রহ নো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝۱৭

১৮) দুখন প্ৰাচ্য আৰু দুখন পাশ্চাত্যৰ প্ৰভুজনা।

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۝۱৮

১৯) তেনেহঁলে তোমালোকে দুয়ো তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্রহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝۱৯

২০) সেইজনাই দুখন সমুদ্ৰ ওচৰাওচৰিকৈ সৃষ্টি কৰিছে আৰু এদিন এই দুয়ো সমুদ্ৰ যোগ হ'ব।

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيْنَ ۝۲০

২১) সেই দুভাগৰ মাজত সম্প্ৰতি এটা প্ৰতিবন্ধক আছে; ইভাগে সিভাগৰ ওপৰত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰে।

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيْنَ ۝۲১

২২) তেনেহঁলে তোমালোকে দুয়ো তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্রহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝২২

২৩) সেই দুই খণ্ড পানীৰ পৰা ওলাই আহে মুক্তা আৰু প্ৰবাল ?

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ۝۲৩

২৪) তেনেহঁলে তোমালোকে দুয়ো
তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো
অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾

২৫) আৰু সেই জনাৰ (বনোৱা)
নাওবোৰ যিবিলাকক সাগৰত
পাহাৰৰ নিচিনা ওখ কৰা হ'ব।

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ
كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٥﴾

২৬) তেনেহঁলে তোমালোকে দুয়ো
তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো
অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٢٦﴾

২৭) পৃথিৱীৰ বুকুত থকা সকলো বস্তু
ক্ষণস্থায়ী।

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٧﴾

২৮) কেৱল তোমালোকৰ প্ৰভু,
সকলো গৌৰৱ আৰু সন্মানৰ
অধিকাৰী জনাৰ কৃপাৰ বাহিৰে।

وَيَبْقَىٰ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ
وَإِلْكَرَامِ ﴿٢٨﴾

২৯) তেনেহঁলে তোমালোক দুয়ো
তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো
অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٢٩﴾

৩০) আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীত
থকা সকলো বস্তু সেই জনাৰ
অনুগ্ৰহৰ প্ৰাৰ্থী; প্ৰত্যেক মুহূৰ্ততে
সেই জনাই নিজকে এটা ভিন্ন
মহিমাত প্ৰকাশ কৰে।

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٣٠﴾

৩১) তেনেহঁলে তোমালোকে দুয়ো
তোমালোকৰ কোনটো প্ৰভুৰ
অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা।

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣١﴾

৩২) হে তোমালোক মহান শক্তিমান
দুজন আমি অনতি পলমে তোমা-
লোকলৈ মনোযোগ দিমহঁক।

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيَّهَ الثَّقَلَيْنِ ﴿٣٢﴾

৩৩) তেনেহঁলে তোমালোকে দুয়ো
তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো
অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣٣﴾

৩৪) হে জিন আৰু মানৱৰ সহচৰসকল; তোমালোকৰ যদি আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ সীমাৰেখাৰ ব্যুহ ভেদ কৰাৰ শক্তি আছে, তেনেহঁলে সীমা ভেদ কৰি যোৱাহঁক; কিন্তু তোমালোকে অনুমতি ব্যতিৰেকে ভেদ কৰি যাব নোৱাৰা।

يَمْعَشَرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ
أَنْ تَقْدُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ فَانْقُدُوا ۗ لَا تَقْدُونَ
إِلَّا بِسُلْطَنِ ۝٣٤

৩৫) তেনেহঁলে তোমালোকে দুয়ো তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝٣٥

৩৬) তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে পঠিওৱা হ'ব এক ধোঁৱাবিহীন অগ্নিবাণ আৰু এটা উজ্জ্বল জুইৰ শিখা আৰু তোমালোকে নিজকে বক্ষা কৰিবলৈ অসমৰ্থ হ'বা।

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ ۙ وَنَحَاسٌ
فَلَا تَنْتَصِرِينَ ۝٣٦

৩৭) তেনেহঁলে তোমালোকে দুয়ো তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝٣٧

৩৮) আৰু যেতিয়া আকাশখন ফালি পেলোৱা হয় আৰু ই ৰঙা চামৰাৰ দৰে ৰঙা হৈ পৰে।

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً
كَالدِّهَانِ ۝٣٨

৩৯) তেনেহঁলে তোমালোকে দুয়ো তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝٣٩

৪০) সেইদিনা মানৱ আৰু জিনক তেওঁলোকৰ পাপৰ বিষয়ে সোধা নহ'ব।

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ
وَلَا جَانٌّ ۝٤٠

৪১) তেনেহঁলে তোমালোকে দুয়ো তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝٤١

৪২) দোষীসকল পৰিচিত হ'ব তেওঁলোকৰ গাত থকা চিনেৰে,

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ

আৰু তেওঁলোকক আগচুলি আৰু
ভৰিত খামোচ মাৰি ধৰা হ'ব।

بِالتَّوَّاصِي وَالْأَقْدَامِ ۝٤٦

৪৩) তেনেহঁলে তোমালোকে দুয়ো
তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো
অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝٤٣

৪৪) আৰু তেওঁলোকক কোৱা হ'ব;
এইখনেই হৈছে দোজখ, যাৰ সত্যতা
দোষী সকলে অস্বীকাৰ কৰে।

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا
الْمُجْرِمُونَ ۝٤٤

৪৫) ইয়াত আৰু ভয়ঙ্কৰ উতলা
পানীৰ মাজত এওঁলোকে প্ৰদক্ষিণ
কৰিব।

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ۝٤٥

৪৬) তেনেহঁলে তোমালোক দুয়ো
তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো
অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা।

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝٤٦

৪৭) আৰু সেইজনৰ কাৰণে, যি
তেওঁৰ প্ৰভুৰ মহিমাৰ সন্মান সূচক
ভয়ত থাকে, বখা হৈছে দুখন
উদ্যান।

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَيْنِ ۝٤٧

৪৮) তেনেহঁলে তোমালোক দুয়ো
তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো
অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝٤٨

৪৯) বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ বিস্তৃত গছ-
গছনিৰ সৈতে।

ذَوَاتًا أَفْنَانٍ ۝٤٩

৫০) তেনেহঁলে তোমালোক দুয়ো
তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো
অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝٥٠

৫১) সেই দুখন উদ্যানত প্ৰত্যেক
খনতে দুটাকৈ অবাধে প্ৰবাহ কৰা
নিজৰা থাকিব।

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِينِ ۝٥١

৫২) তেনেহঁলে তোমালোক দুয়ো
তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো
অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝٥٢

৫৩) তাত থাকিব প্ৰত্যেক বিধৰ ফল যোৰ পাতি ।

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجٌ ۝٥٣

৫৪) তেনেহঁলে তোমালোক দুয়ো তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فِي آيِ الْآءِ رَبِّكُمْ تُكذِّبِينَ ۝٥٤

৫৫) তাৰ নিবাসীসকলে ফুলবছা পচমী কাপোৰেৰে সজ্জিত গালিছাৰ ওপৰত খোৱা শয্যাত বিশ্রাম কৰিব; আৰু দুয়োখন উদ্যানৰ ফল-মূলবোৰ তেওঁলোকে সহজে পাই থাকিব ।

مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۖ وَجَنَّاتٍ ذَاتِ

৫৬) তেনেহঁলে তোমালোক দুয়ো তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فِي آيِ الْآءِ رَبِّكُمْ تُكذِّبِينَ ۝٥٦

৫৭) তাত আৰু থাকিব চকুৰ চাৰনি সংযমত ৰখা পৱিত্ৰ কুমাৰীসকল, যাক তেওঁলোকৰ পূৰ্বে কোনো মানৱ বা জিনে স্পৰ্শ নকৰিব ।

فِيهِنَّ قَصْرَاتُ الظَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْنَهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ۝٥٧

৫৮) তেনেহঁলে তোমালোক দুয়ো তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فِي آيِ الْآءِ رَبِّكُمْ تُكذِّبِينَ ۝٥٨

৫৯) তেওঁলোক যেন পদ্মৰাগ মণি আৰু মুক্তাবোৰৰ দৰে হ'ব ।

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ۝٥٩

৬০) তেনেহঁলে তোমালোক দুয়ো তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فِي آيِ الْآءِ رَبِّكُمْ تُكذِّبِينَ ۝٦٠

৬১) অনুগ্ৰহৰ পুৰস্কাৰ অনুগ্ৰহৰ বাহিৰে অন্য কিবা হ'ব পাৰে নে ?

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ۝٦١

৬২) তেনেহঁলে তোমালোক দুয়ো তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فِي آيِ الْآءِ رَبِّكُمْ تُكذِّبِينَ ۝٦٢

৬৩) আৰু এই দুখনৰ বাহিৰে, আন দুখন উদ্যান আছে ।

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَيْنِ ۝٦٣

৬৪) তেনেহঁলে তোমালোক দুয়ো
তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো
অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٤﴾

৬৫) পাতৰ খোপাৰে গভীৰ
সেউজীয়া ৰঙৰ।

مُدَّهَا مِثْنًا ﴿٦٥﴾

৬৬) তেনেহঁলে তোমালোক দুয়ো
তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো
অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٦﴾

৬৭) তাতো থাকিব পানী প্ৰবাহিত
থকা দুটা নিজৰা।

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتِنِ ﴿٦٧﴾

৬৮) তেনেহঁলে তোমালোক দুয়ো
তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো
অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٨﴾

৬৯) দুয়োখনতে সকলো প্ৰকাৰৰ
ফল-মূল, খেজুৰ আৰু বেদানা
থাকিব।

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَانٌ ﴿٦٩﴾

৭০) তেনেহঁলে তোমালোক দুয়ো
তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো
অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٠﴾

৭১) তাত থাকিব কুমাৰীসকল, সাধু
আৰু সুন্দৰ।

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧١﴾

৭২) তেনেহঁলে তোমালোক দুয়ো
তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো
অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٢﴾

৭৩) ধুনীয়া ক'লা চকুৰে শোভিত
আৰু মগুপত সংৰক্ষিত সুন্দৰী
কুমাৰী সকল।

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٣﴾

৭৪) তেনেহঁলে তোমালোক দুয়ো
তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো
অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٤﴾

৭৫) যাক তেওঁলোকৰ পূৰ্বেমানৰ বা
জিনে স্পৰ্শ কৰা নাই।

لَمْ يَطْمِئْتَهُنَّ الْإِنْسُ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٧٥﴾

৭৬) তেনেহঁলে তোমালোক দুয়ো
তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো
অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٦﴾

৭৭) অতিশয় ধুনীয়া গালিছা আৰু
সেউজীয়া গাদীত বিশ্ৰাম কৰি
থাকা।

مُشْكِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ
حَسَانٍ ﴿٧٧﴾

৭৮) তেনেহঁলে তোমালোক দুয়ো
তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো
অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٨﴾

৭৯) তোমাৰ প্ৰভু সকলো গৌৰৱ
আৰু সন্মানৰ অধিকাৰী জনাৰ নাম
সৰ্বদা ধন্য।

تَبْرَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٩﴾

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سَبْعٌ وَتِسْعُونَ آيَةً وَثَلَاثَةٌ رُكُوعَاتٍ

চুৰা-৫৬

AL-WAQIAH

আল-ওৰাকিয়াহ

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) অনিবাৰ্য্য ঘটনাটো যেতিয়া
ঘটিব ।

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ②

৩) ই যে ঘটিব, কোনেও মিছলীয়া
কৰিব নোৱাৰে ।

لَيْسَ لَوْقَعَتِهَا كَاذِبَةٌ ③

৪) ই কিছুমানক অপদস্থ কৰিব,
আন কিছুমানক উন্নত কৰিব ।

خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ④

৫) পৃথিৱীখনক যেতিয়া এটা ভয়ঙ্কৰ
কম্পনেৰে কপোঁৱা হ'ব ।

إِذَا رَجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ⑤

৬) আৰু পৰ্বতৰ শাৰীবোৰ চূৰ্ণ-
বিচূৰ্ণ কৰা হ'ব—এটা সম্পূৰ্ণ
ধ্বংসকাৰ্য্য ।

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ⑥

৭) সেই আটাইবোৰ সিঁচৰিত কৰা
ধূলিকণাৰ দৰে হ'ব ।

فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ⑦

৮) আৰু তোমালোকক তিনিটা
সমষ্টিত বিভক্ত কৰা হ'ব ।

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ⑧

৯) যি সকল সোঁফালে থাকিব –
সোঁফালে থকা সকল কিমান যে
ভাগ্যবান

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ⑨ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ⑩

১০) আৰু যিসকল বাঁওপিনে
থাকিব— বাঁওফালে থকা সকল
কিমান যে দুৰ্ভাগীয়া ।

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ⑪ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ⑫

১১) আৰু শীৰ্ষস্থানীয় সকল;
তেওঁলোক সত্যতে শীৰ্ষস্থানীয় ।

وَالسَّابِقُونَ ⑬ السَّابِقُونَ ⑭

১২) তেওঁলোকেই হ'ব আল্লাহৰ
সান্নিধ্যত থকা সকল।

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١٢﴾

১৩) আৰু থাকিব পৰম সুখৰ
উদ্যানত।

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٣﴾

১৪) প্ৰথম বিশ্বাসীসকলৰ মাজৰ পৰা
অহা এটা ডাঙৰ দল।

ثُلَّةٌ مِّنَ الْأُولَىٰ ﴿١٤﴾

১৫) আৰু পৰবৰ্ত্তী বিশ্বাসী সকলৰ
মাজৰ পৰা কেইজনমান।

وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿١٥﴾

১৬) সোণ আৰু হীৰা-মুকুতাৰে
সজোৱা শয্যাত বহি থাকিব।

عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٦﴾

১৭) বিশ্রাম কৰি, ইজনে সিজনলৈ
মুখ কৰি।

مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مُتَّقِبِينَ ﴿١٧﴾

১৮) তাত তেওঁলোকক আল-
পৈচান ধৰিব সুকোমল চিৰ যৌৱন
বিশিষ্ট যুৱক সকলে।

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٨﴾

১৯) যি সকলে এটা বৈ থকা নিজৰাৰ
পৰা ভৰোৱা পানীৰ ডাঙৰ লোটা
আৰু পিয়লা কঢ়িয়াই ফুৰিব।

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَّكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿١٩﴾

২০) সেই পানীৰ পৰা তেওঁলোকৰ
কোনো মূৰৰ বিষ নহ'ব, নতুবা
তেওঁলোক মতলীয়াও নহ'ব।

لَا يَصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنزِفُونَ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু তেওঁলোকৰ নিজৰ পছন্দ
মতে ফল-মূল কঢ়িয়াই ফুৰিব।

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢١﴾

২২) আৰু তেওঁলোকে বাঞ্ছা কৰা
মতে বিভিন্ন চৰাইৰ মাংস পাব।

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾

২৩) আৰু তাত থাকিব মৃগনয়নী
সুন্দৰী কুমাৰী সকল।

وَحُورٍ عِينٍ ﴿٢٣﴾

২৪) মুক্তাৰ দৰে, আবৰণৰে ঢাকি
থোৱা।

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٤﴾

২৫) তেওঁলোকৰ কৰ্মফলৰ পুৰস্কাৰ
স্বৰূপে।

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

২৬) তাত তেওঁলোকে কোনো
অনৰ্থক পাপজনক কথা শুনিবলৈ
নেপাব।

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيَمًا ۝٢٦

২৭) কেৱল আশীৰ্বাদৰ উক্তিৰ
বাহিৰে— শান্তি, শান্তি।

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا ۝٢٧

২৮) যি সকল সোঁফালে থাকিব –
কিমান যে ভাগ্যবান সোঁফালে থকা
সকল।

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ۗ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝٢٨

২৯) তেওঁলোক থাকিব কাঁইট
নোহোৱা লোট গছৰ মাজত।

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۝٢٩

৩০) আৰু কলৰ থোকৰ মাজত।

وَوَطْحٍ مَّنْضُودٍ ۝٣٠

৩১) আৰু বিস্তৃত ছাঁত।

وَوَظِلٍّ مَّمْدُودٍ ۝٣١

৩২) আৰু বৈ থকা পানীৰ সান্নিধ্যত।

وَمَاءٍ مُّسْكُوبٍ ۝٣٢

৩৩) আৰু অপৰ্য্যাপ্ত ফল-মূলৰ
মাজত।

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۝٣٣

৩৪) কেতিয়াও শেষ-নোহোৱা,
নতুবা নিষিদ্ধ নোহোৱা।

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۝٣٤

৩৫) আৰু তেওঁলোকৰ থাকিবমহৎ
প্ৰকৃতিৰ স্বামী বা স্ত্ৰী।

وَقُرُشٍ مَّرْقُوعَةٍ ۝٣٥

৩৬) প্ৰকৃততে, আমি তেওঁলোকৰ
কাৰণে এটা সুন্দৰ সৃষ্টি সৃষ্টি কৰিছোঁ।

إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنشَاءً ۝٣٦

৩৭) আৰু তেওঁলোকক কুমাৰ-
কুমাৰী কৰিছোঁ।

فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا ۝٣٧

৩৮) ইজন সিজনৰ প্ৰিয়, সমবয়স্ক।

عُرُبًا أَتْرَابًا ۝٣٨

৩৯) সোঁফালে থকা সকলৰ
কাৰণে।

لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝٣٩

৪০) প্ৰথম বিশ্বাসী সকলৰ মাজৰ
পৰা অহা এটা ডাঙৰ দল।

ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأُولَىٰ ۝٤٠

৪১) আৰু পৰবৰ্ত্তী বিশ্বাসী সকলৰ
মাজৰ পৰা অহা এটা ডাঙৰ দল।

وَأُثْلَةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ۝٤١

৪২) আৰু বাঁওফালে থকাসকল-
কিমান যে দুৰ্ভগীয়া বাঁওফালে থকা
সকল।

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ۗ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۗ

৪৩) তেওঁলোক থাকিব গা-পোৰা
বতাহ আৰু গৰম পানীৰ মাজত।

فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ۗ

৪৪) আৰু আলকাতৰাৰ দৰে ক'লা
ধোৱাৰ ছাঁত।

وَضِلٍّ مِّنْ يَّحْمُومٍ ۗ

৪৫) শীতলো নহয় বা স্বাস্থ্যকৰো
নহয়।

لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ۗ

৪৬) ইয়াৰ আগতে তেওঁলোকে এটা
সুখ আৰু সমৃদ্ধিৰ জীৱন- যাপন
কৰিছিল।

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ۗ

৪৭) আৰু অতিমাত্রা পাপ কামত
সদায় লিপ্ত আছিল।

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ
الْعَظِيمِ ۗ

৪৮) আৰু তেওঁলোকৰ এইদৰে
কোৱা অভ্যাস আছিল, কি ! আমি
যেতিয়া মৰিম আৰু ধূলি আৰু
হাড়-মাটিত পৰিণত হ'ব, আমাক
সঁচাকৈয়ে উঠাই অনা হ'ব নে ?

وَكَانُوا يَقُولُونَ ۗ أَيُّدَامِنَّا وَكُنَّا ثَرَابًا
وَعِظَامًا ۗ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۗ

৪৯) আৰু আমাৰ পূৰ্বতে যোৱা পিতৃ
সকলকো ?

أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۗ

৫০) কোৱা, হয়, পূৰ্বতে যোৱা সকল
আৰু পাছত অহা সকল।

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۗ

৫১) সকলোকে একেলগে সেই
নিৰ্দিষ্ট দিনা বান্ধি থোৱা সময়ত
গোটোৱা হ'ব।

لَمَجْمُوعُونَ ۗ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ
مَّعْلُومٍ ۗ

৫২) তেতিয়া, হে তোমালোকে যি
আওবাটে গৈছা আৰু সত্যক অগ্রাহ
কৰিছা।

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَهِيَ الصَّائِرُونَ الْمَكْذِبُونَ ۗ

৫৩) তোমালোকে, নিশ্চয়, জাকুম
গছৰ ফল খাবা।

لَا كَلْبُونَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُقُومٍ ۗ

৫৪) আৰু তোমালোকৰ উদৰ তাৰে
সৈতে ভৰাবা।

فَمَا تُؤْنُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۗ

৫৫) আৰু তোমালোকে উত্তপ্ত পানী পি খাবা, তাৰ উপৰিও।

فَشْرَبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ۝٥٥

৫৬) তুমাতুৰ উটে পি খোৱাৰ দৰে খাবা।

فَشْرَبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ ۝٥٦

৫৭) এইটোৱেই হ'ব তোমালোকৰ বিচাৰৰ দিনটোৰ আপ্যায়ন।

هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ۝٥٧

৫৮) আমি তোমালোকক সৃষ্টি কৰিছোঁ। তেনেহলে কিয়নো সত্যটো স্বীকাৰ নকৰা।

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ۝٥٨

৫৯) তোমালোকে যে শুক্ৰৰ টোপাটো নিৰ্গত কৰা, তাৰ বিষয়ে কি ভাবা ?

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ۝٥٩

৬০) তোমালোকে ইয়াক সৃষ্টি কৰিছা নে আমি ইয়াৰ সৃষ্টিকৰ্তা ?

ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهَا أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ۝٦٠

৬১) আমি তোমালোক সকলোৰে কাৰণে মৃত্যুৰ ব্যৱস্থা কৰিছোঁ; আৰু আমাক একোৱে বাধা দিব নোৱাৰে।

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ

بِمَسْبُوقِينَ ۝٦١

৬২) তোমালোকৰ ঠাইত আন কিছুমানক স্থাপন কৰাৰ পৰা, আৰু তোমালোকক ৰূপান্তৰ কৰি এনেকুৱা এটা ৰূপলৈ উঠোৱাৰ পৰা যাৰ বিষয়ে তোমালোক এতিয়াও অজ্ঞ।

عَلَىٰ أَنْ تُبَدَّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشَأَكُمْ

فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝٦٢

৬৩) আৰু তোমালোকে নিশ্চয় প্ৰথম সৃষ্টিৰ বিষয়ে অৱগত; তেনেহ'লে তোমালোক কিয়নো গমি নোচোৱা।

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا

تَذَكَّرُونَ ۝٦٣

৬৪) তোমালোকে কি সিঁচিছা দেখিছানে ?

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ۝٦٤

৬৫) তোমালোকে ইয়াক গজাইছা নে, আমি গজাওঁতা ?

ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهَا أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ۝٦٥

৬৬) আমি যদি ইচ্ছা কৰিলোঁ হেঁতেন, এই আটাইবোৰকে শুকাই যোৱা নৰাত পৰিণত কৰিব পাৰিলোঁহেঁতেন, তেতিয়া তোমালোকে এইদৰে আক্ষেপ কৰি থাকিবা।

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٦﴾

৬৭) আমি ধাৰত পোত গৈছোঁ।

إِنَّا لَمُعْرِمُونَ ﴿٦٧﴾

৬৮) নহয়, আমাক সৰ্ব্বহাৰা কৰা হৈছে।

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٨﴾

৬৯) তোমালোকে পি খোৱা পানী খিনিৰ কথা ভাবানে?

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٩﴾

৭০) তোমালোকে মেঘৰ পৰাইয়াক নমাই পঠিওৱা নে, আমি হে পঠিওঁতা?

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٧٠﴾

৭১) আমি ইচ্ছা কৰা হলে ইয়াক তিতা কৰিব পাৰিলোঁহেঁতেন; তেনেহঁলে তোমালোকে কিয়নো ধন্যবাদ জ্ঞাপন নকৰা?

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧١﴾

৭২) তোমালোকে যে জুইকুৰা জ্বলোৱা তাৰ বিষয়ে ভাবানে?

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧٢﴾

৭৩) এই জুইৰ কাৰণে লগা গছজোপা তোমালোকে উৎপন্ন কৰিছা নে আমিহে ইয়াক উৎপন্ন কৰোঁতা?

ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ ﴿٧٣﴾

৭৪) আমি ইয়াক পৰ্যটক সকলৰ এটা স্মাৰক আৰু উপকাৰ ৰূপে গঢ়িছোঁ।

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَوَسَائِلًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٧٤﴾

৭৫) গতিকে তোমালোকৰ প্ৰভু সৰ্বশ্ৰেষ্ঠজনৰ গৰিমা গোৱাইক।

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٥﴾

৭৬) নহয় মই নক্ষত্ৰবোৰৰ বিভিন্ন স্থানবোৰ প্ৰমাণ স্বৰূপে আগবঢ়াওঁ।

فَلَا أُقْسِمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٦﴾

৭৭) আৰু বাস্তৱতে, সেইটো এটা মহান প্ৰমাণ তোমালোকে যদিহে জানিলাহেঁতেন।

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَتَّعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٧﴾

৭৮) এইখন বাস্তৱতে এখন মহৎ কোৰ-আন।

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٨﴾

৭৯) এখন সুৰক্ষিত গ্ৰন্থত।

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٩﴾

৮০) যাক পৱিত্ৰ সকলৰ বাহিৰে আন কোনেও ছুব নোৱাৰে।

لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٨٠﴾

৮১) ই সকলো বিশ্বৰ সৃষ্টিকৰ্তাৰ পৰা অৱতীৰ্ণ হোৱা বাণী।

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨١﴾

৮২) এনে ধৰণৰ এটা ঐশ্বৰিক অধ্যয়নৰ বিষয়ক তোমালোকে গুৰুত্ব নিদিবানে ?

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨٢﴾

৮৩) আৰু ইয়াৰ অস্বীকাৰকে তোমালোকৰ জীৱিকা নিৰ্বাহৰ আহিলাৰূপে লোৱানে ?

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٣﴾

৮৪) তেনেহঁলে কিয়নো যেতিয়া মৃত প্ৰায়মানুহজনৰ আত্মাটো কণ্ঠৰ ওচৰ পায়হি।

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٤﴾

৮৫) আৰু তোমালোকে সেই মুহূৰ্ত্তত চাই থাক।

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٥﴾

৮৬) আৰু আমি তেওঁৰ তোমালোকতকৈও বেছি কাষত থাকো, কিন্তু তোমালোকে নেদেখ।

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ

لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٦﴾

৮৭) তেনেহঁলে কিয়নো তোমালোকৰ পৰা যদি কৈফিয়ত দাবী কৰিব নালাগে।

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٧﴾

৮৮) তোমালোকে ইয়াক ঘূৰাই আনিব নোৱাৰা, যদিহে তোমালোক সত্যবাদী।

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٨﴾

৮৯) এতিয়া তেওঁ যদি আল্লাহৰ সান্নিধ্যত থকা সকলৰ ভিতৰৰ এজন হয়।

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٩﴾

৯০) তেনেহঁলে তেওঁৰ কাৰণে আছে আৰাম আৰু সুখৰ সুগন্ধ আৰু পৰম সুখৰ উদ্যান।

فَرُوحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّاتُ نَعِيمٍ ﴿٩٠﴾

৯১) আৰু তেওঁ যদি সোঁফালে থকা এজনৰ হয়।

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾

৯২) তেনেহঁলে তুমি সোঁফালে থকা সকলৰ মাজত; তোমাৰ ওপৰত যেন সদায় শান্তি বৰষে।

فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٢﴾

৯৩) কিন্তু তেওঁ যদি হয় সেই সকলৰ ভিতৰৰ যি সত্যক প্ৰত্যাখ্যান কৰে আৰু ভ্ৰান্ত হয়।

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الصَّالِينَ ﴿٩٣﴾

৯৪) তেনেহঁলে তেওঁৰ কাৰণে থাকিব এক আপ্যায়ন উত্তপ্ত পানী।

فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٤﴾

৯৫) আৰু দোজখৰ জ্বলন।

وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ ﴿٩٥﴾

৯৬) প্ৰকৃততে ই হৈছে এটা সঠিক নিশ্চয়তা।

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٦﴾

৯৭) গতিকে তোমালোকৰ প্ৰভু ^{১১} অতুলনীয় ভাবে মহান জনাৰ নাম গৌৰাৱান্বিত কৰা হ'ক।

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٧﴾

سُورَةُ الْحَدِيدِ مَدِينَةٌ وَ هِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلَاثُونَ آيَةً وَ أَرْبَعَةٌ رُكُوعَاتٍ

চুৰা-৫৭

AL-HADID

আল-হাদিদ (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আকাশমণ্ডলীত থকা আৰু
পৃথিৱীত থকা সকলো বস্তুৰে
আল্লাহক গৌৰৱান্বিত কৰে; আৰু
সেইজনাই হৈছে সৰ্বশক্তিমান আৰু
জ্ঞানী ।

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ①

৩) আকাশ আৰু পৃথিৱী ব্যপি সমগ্ৰ
ৰাজ্যৰ অধিকাৰ সেইজনাৰেই;
সেইজনাই প্ৰাণদান কৰে আৰু মৃত্যু
ঘটায়, আৰু সেইজনাৰ সকলো বস্তুৰ
ওপৰত আধিপত্য আছে ।

لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يُحْيِي وَيُمِيتُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ①

৪) সেইজনাই হৈছে প্ৰথম আৰু
অন্তিম, আৰু বিদ্যমান আৰু
লুক্কায়িত আৰু সেইজনাৰ সকলো
বস্তুৰ বিষয়ে সম্পূৰ্ণ জ্ঞান আছে ।

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ
وَالْبَاطِنُ وَ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ①

৫) সেইজনাই হৈছে আল্লাহ যি
আকাশসমূহ আৰু পৃথিৱী ছয়টা
সময় খণ্ডত সৃষ্টি কৰিছে, তাৰ
পাছত নিজকে সিংহাসনত স্থাপন
কৰিছে । সেইজনাই জানে
পৃথিৱীলৈ কি প্ৰবেশ কৰে আৰু
ইয়াৰ পৰা কি ওলাই আহে আৰু
আকাশৰ পৰা কি নামি আহে আৰু
ইয়ালৈ কি উঠি যায়; আৰু তুমি
যতেই নাথাকা লাগে সেইজনা
তোমাৰ সৈতে থাকে; আৰু আল্লাই
তুমি কৰা সকলো কাম দেখি থাকে ।

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ
مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ
فِيهَا وَ هُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ
وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ①

৬) সেইজনাৰেই হৈছে আকাশসমূহ
আৰু পৃথিৱীৰ সাম্ৰাজ্যখন; আৰু

لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ إِلَى اللَّهِ

আল্লাহলৈকে সকলো ঘটনাৰলী
শেষ বিচাৰৰ কাৰণে ঘূৰাই পঠোৱা
হয়।

تُرْجَعُ الْأُمُورُ ①

৭) সেইজনাই নিশাক দিনলৈ
পৰিণত কৰে আৰু দিনক নিশালৈ
পৰিণত কৰে; আৰু অন্তৰত থকা
সকলো কথা সেইজনাই ভালদৰে
জানে।

يُؤَيِّجُ آيِلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَيِّجُ النَّهَارَ فِي
الْأَيْلِ ⑦ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑦

৮) আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰত
বিশ্বাস আনা আৰু তোমালোকক
সেইজনাই যি সম্পদৰ উত্তৰাধিকাৰী
হ'বলৈ দিছে তাৰ পৰা আল্লাহৰ
পথত ব্যয় কৰা হ'ক; আৰু
তোমালোকৰ ভিতৰত যি সকলে
বিশ্বাস স্থাপন কৰে আৰু ব্যয় কৰে
এটা মহা পুৰস্কাৰ পাব।

أَمْوَالِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ ⑧ فَالَّذِينَ أَمْوَالُهُمْ
وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ⑧

৯) তোমালোকে যদি সঁচাকৈয়ে
বিশ্বাসী হোৱা, পয়গম্বৰে যেতিয়া
তোমালোকক আহ্বান কৰে
তোমালোকৰ প্ৰভুত বিশ্বাস
আনিবলৈ আৰু সেইজনাই
ইতিপূৰ্বে তোমালোকৰ পৰা
অস্বীকাৰ লৈছে, তোমালোকে
আল্লাহক বিশ্বাস নকৰাৰ কাৰণ কি ?

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ⑨ وَالرَّسُولِ
يَدْعُوكُمْ لَتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ
مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ⑨

১০) সেইজনাই হৈছে তেওঁ যি
সেইজনাৰ ভূত্বলৈ স্পষ্ট নিদৰ্শন
সমূহ নমাই পঠিয়ায়, যাতে
সেইজনাই তোমালোকক প্ৰত্যেক
ধৰণৰ অন্ধকাৰৰ পৰা পোহৰলৈ
উলিয়াই আনিব পাৰে; আৰু
প্ৰকৃততে, আল্লাহ তোমালোকৰ
প্ৰতি দয়ালু আৰু কৰুণাময়।

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
لِّيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ⑩
وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ⑩

১১) যিহেতু আকাশসমূহ আৰু
পৃথিৱীৰ সকলো সম্পদৰ গৰাকী
আল্লাহ, তোমালোকে আল্লাহৰ
পথত ব্যয় নকৰাৰ কাৰণ কি ?

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ⑪

তোমালোকৰ ভিতৰৰ যি সকলে সেই বিজয়ৰ পূৰ্বে ব্যয় কৰিছিল আৰু সংগ্ৰাম কৰিছিল তেওঁলোক বিজয়ৰ পাছত সেইদৰে কৰা সকলৰ সমান নহয়; তেওঁলোক পাছত ব্যয় আৰু সংগ্ৰাম কৰা সকলতকৈ উচ্চ স্থানৰ যোগ্য; আৰু আল্লাই সকলোকে ভালৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে; আৰু তোমালোকে কি কৰা তাৰ বিষয়ে আল্লাহ ভালদৰে অৱগত।

يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
وَقَتْلَ أَوْلِيكَ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِّنَ
الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتَلُوا وَكُلًّا
وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَيْرٌ ۝١١

১২) কোননো সেইজন যি আল্লাহক এটা ভাল পৰিমাণৰ ঋণ দিব পাৰে? যাতে সেইজনাই ইয়াক কেইবাগুণে বঢ়াব পাৰে, আৰু সেইজনে এটা মহা পুৰস্কাৰ পাব।

مَنْ ذَا الَّذِي يُقرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
فِيضِعْفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝١٢

১৩) আৰু সেইদিনটোৰ কথা ভাবাহঁক যেতিয়া তোমালোকে বিশ্বাসী পুৰুষ আৰু বিশ্বাসী তিৰোতাসকলক দেখিবলৈ পাবা, তেওঁলোকৰ বস্তি তেওঁলোকৰ সন্মুখত ধাৰিত হ'ব আৰু তেওঁলোকৰ সোঁহাতত থাকিব আৰু ফিৰিস্তাসকলে তেওঁলোকক ক'ব, আজিৰ দিনত তোমালোকৰ কাৰণে আছে সু-সংবাদ উদ্যানসমূহ যাৰ মাজেদি বে যাব নিজৰা য'ত তোমালোকে চিৰস্থায়ী থাকিবাহঁক; সেইটোৱেই হৈছে পৰম বিজয়।

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى
نُورَهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
بُشْرًا بِكُمْ الْيَوْمَ جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ۝١٣

১৪) সেইটোৱেই হ'ব দিনটো যেতিয়া ভণ্ড পুৰুষ আৰু ভণ্ড তিৰোতা সকলে বিশ্বাস কৰা সকলক ক'ব, আমাৰ কাৰণে অলপ অপেক্ষা কৰাহঁক, যাতে আমি তোমালোকৰ বস্তিৰ পৰা পোহৰ ল'ব পাৰো, তেওঁলোকক এই বুলি কোৱা হ'ব, ঘূৰি যোৱা যদি যাব পাৰা, আৰু পোহৰ বিচাৰি লোৱা। তাৰ পিছত

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ
لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ
نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ
فَأَنْتُمْ مُسَوُّونُورًا ۝١٤ فَضْرِبَ بَيْنَهُمْ

তেওঁলোকৰ মাজত এখন বেৰা পতা হ'ব য'ত থাকিব এখন দুৱাৰ, ইয়াৰ ভিতৰ ফালে হ'ব ভৰপূৰ কৰুণা আৰু ইয়াৰ বাহিৰ ফালে হ'ব, সন্মুখত মহাকষ্ট ।

১৫) ভক্তসকলে বিশ্বাসী সকলক সম্বোধন কৰিব এইদৰে কৈ, আমি তোমালোকৰ সৈতে নাছিলোঁ নে ? বিশ্বাসীসকলে সমিধান দিব, হয়, কিন্তু তোমালোকে নিজকে লোভৰ ফান্দত পৰিবলৈ দিলা আৰু তোমালোকে দ্বিধা কৰিছিল আৰু সন্দেহ কৰিছিল আৰু তোমালোকৰ মিছা অভিনামে আল্লাহৰ আদেশ কাৰ্য্যত পৰিণত হোৱালৈকে তোমালোকক ভ্ৰান্ত কৰি থৈছিল; আৰু প্ৰৰঞ্চনা কৰিছিল ।

১৬) গতিকে আজিৰ দিনা তোমালোকৰ পৰা কোনো উদ্ধাৰ মূল্য গ্ৰহণ কৰা নহ'ব নতুবা অশ্বাসী সকলৰ পৰাও লোৱা নহ'ব; তোমালোকৰ অন্তিম বাসস্থান হৈছে অগ্নিকুণ্ড; সেয়ে হৈছে তোমালোকৰ বন্ধু; আৰু ই হৈছে এটা বেয়া গন্তব্যস্থান ।

১৭) বিশ্বাসীসকলৰ কাৰণে এই সময়টো এতিয়াও আহিপোৱা নাই নে যে তেওঁলোকৰ অন্ত:কৰণ আল্লাহৰ স্মৰণত আৰু তেওঁলোকলৈ নামি অহা সত্যত কোমল হৈ পৰা উচিত, আৰু যে তেওঁলোক তেওঁলোকৰ পূৰ্বে গ্ৰন্থপোৱাসকলৰ দৰে হোৱাটো অনুচিত; কিন্তু যিহেতু তেওঁলোকৰ ওপৰত আল্লাহৰ কৰুণা বৰ্ষণ বহু সময় জুৰি অব্যাহত ৰখা হৈছিল, তেওঁলোকৰ

بِسُورَتِهِ بَابٌ ۙ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ
وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٥﴾

يَأْتُوا نَهُمُ الْمَنُكِنُ مَعَكُمْ ۙ قَالُوا بَلَىٰ
وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ
وَأَرْبَبْتُمْ وَعَرَّيْتُمْ الْأَمْثَالَ حَتَّىٰ جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ وَعَرَّيْتُمْ بِاللَّهِ الْعُرُورُ ﴿١٥﴾

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۙ مَا أُولَئِكَ النَّارُ
هِيَ مَوْلَاكُمْ ۙ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

الْمَيَّانِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ
قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ ۙ
وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ

অন্ত:কৰণ কঠোৰ হৈ পৰিল, আৰু তেওঁলোকৰ বহুতো আছিল অসৎ।

১৮) তেনেহঁলে জানি লোৱা যে, আল্লাই পৃথিৱীখনক ইয়াৰ মৃত্যুৰ পিছত সজীৱ কৰে; আমি নিদৰ্শন সমূহ তোমালোকলৈ স্পষ্ট কৰিছোঁ, যাতে তোমালোকে বুজিব পাৰা।

১৯) নিশ্চয় যি সকল পুৰুষে ভিক্ষা দিয়ে আৰু যি সকল নাৰীয়ে ভিক্ষা দিয়ে, আৰু যি সকলে আল্লাহক এটা ভাল পৰিমাণৰ ঋণ দিয়ে এইটো তেওঁলোকৰ কাৰণে বহু মত্ৰাত বঢ়াই দিয়া হ'ব আৰু তেওঁলোকক এটা সন্মান-সূচক পুৰস্কাৰো দিয়া হ'ব।

২০) যি সকল আল্লাহ আৰু সেইজনাৰ পয়গম্বৰ সকলৰ ওপৰত বিশ্বাস আনে, তেওঁলোকেই হৈছে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ দৃষ্টিত সত্যবাদী আৰু সাক্ষী; তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ সম্পূৰ্ণ পুৰস্কাৰ আৰু আধ্যাত্মিক জ্যোতি পাব; কিন্তু যি সকলে অশ্বাস কৰে আৰু নিদৰ্শনসমূহ অগ্রাহ্য কৰে এওঁলোকেই হ'ব দোজখৰ নিবাসী।

২১) জানি লোৱা যে এই পৃথিৱীৰ জীৱনটো হৈছে মাত্ৰ আমোদ-প্ৰমোদ আৰু ক্ৰীড়া-কৌতুক আৰু এটা অলঙ্কাৰ, আৰু তোমালোকৰ মাজত গৰ্ব কৰা আৰু ধন-সম্পত্তি আৰু ল'ৰা-ছোৱালী বৃদ্ধি কৰা প্ৰতিযোগীতাৰ মাধ্যম মাথোন; ই বৰষুণৰ দৰে যাৰ ফলত গছ-গছনি উৎপন্ন হয়, খেতিয়ক সকল আনন্দিত হয়। তাৰ পিছত

قُلُوبَهُمْ ط وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ١٧

إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ط قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ١٨

إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَعْفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ١٩

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ط وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ ط لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ط وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ٢٠

إِعْلَمُوا أَنَّ الْمَالِ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ ط كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهَيِّجُ

এই বিলাক শুকাই যায় আৰু তোমালোকে ইয়াক হালধীয়া বং লোৱা দেখিবলৈ পোৱা; তাৰ পাছত এই বিলাক অসাৰ নৰাত পৰিণত হয়; আৰু পৰকালত অসৎ সকলৰ কাৰণে আছে কঠোৰ শাস্তি; আৰু আল্লাহৰ ক্ষমা আৰু আছে সেই জনাৰ সন্তোষ সৎ কৰ্মী সকলৰ নিমিত্তে; আৰু এই পৃথিৱীৰ জীৱনটো কিছুমান প্ৰবঞ্চনামূলক বস্তুৰ ক্ষন্তেকীয়া উপভোগৰ বাহিৰে আন একো নহয়।

২২) তেনেহঁলে তোমালোকে ইজনে সিজনৰ সৈতে প্ৰতিযোগীতা কৰা তোমালোকৰ প্ৰভুৰ ভিক্ষা কৰি আৰু এখন উদ্যান বিচাৰি যাৰ মূল্য হ'ব আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ মুঠ মূল্যৰ সমান; ইয়াক প্ৰস্তুত কৰা হৈছে সেই সকলৰ কাৰণে যিয়ে আল্লাহ আৰু সেই জনাৰ পয়গম্বৰ সকলত বিশ্বাস আনে; সেইটো হৈছে আল্লাহৰ কৃপা; সেই জনাই ইয়াকে বৰষে, যাৰে ওপৰত সেই জনা সন্তুষ্ট হয়, আৰু আল্লাহ হৈছে অপাৰ কৃপাৰ প্ৰভু।

২৩) পৃথিৱীতেই হওক বা তোমাৰ নিজৰ দেহাতেই হওক, এনে কোনো বিপদ নঘটে যিটো আমি ঘটোৱাৰ আগতে কিতাপত লিপিবদ্ধ কৰা নাই, নিশ্চয় আল্লাহৰ কাৰণে সেইটো সহজ।

২৪) যাতে তোমালোকে তোমা-লোকৰ ক্ষতিত দুঃখিত নোহোৱা নতুবা সেই জনাই তোমালোকক দিয়া দান লাভ কৰি গৌৰৱো নকৰা; আৰু আল্লাহ কোনো দাস্তিক অহঙ্কাৰীক ভাল নাপায়।

فَتَرَهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا ۝
وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝ وَمَغْفِرَةٌ
مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ ۝ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ ۝

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ
عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۝
أَعَدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۝
وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝

مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلٍ
أَنْ نَّبْرَاهَا ۝ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝

لِّكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ
وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ ۝ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۝

২৫) আৰু এনেসকলক যি নিজে কৃপণ আৰু বেলেগ মানুহক কৃপণ হ'বলৈ পৰামৰ্শ দিয়ে আৰু যিজনেই তেওঁৰ পিঠি ঘূৰাই দিয়ে, তেনেহ'লে নিশ্চয় আল্লাহ স্ৱাৰলম্বী, সকলো প্ৰশংসাৰ যোগ্য।

২৬) প্ৰকৃততে আমি আমাৰ পয়গম্বৰ সকলক পঠিয়াইছিলোঁ স্পষ্ট নিদৰ্শনসমূহৰ সৈতে আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে নমাই পঠিয়াইছিলোঁ গ্ৰন্থখন আৰু তুলাচালনী যোৰ, যাতে মানৱে ন্যায্যৰ সৈতে কাম কৰিব পাৰে; আৰু আমি দান কৰিছিলোঁ লোহা, য'ত আছে মাৰাত্মক যুদ্ধ-বিগ্ৰহৰ আৰু মানৱৰ আন বিভিন্ন ব্যৱহাৰৰ আহিলা, আৰু যাতে আল্লাই জানিব পাৰে সেইসকলক, যি আল্লাহক নেদেখাকৈ সেইজনাক আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰক সহায় কৰে; নিশ্চয় আল্লাহ ক্ষমতাশালী শক্তিশালী।

২৭) আৰু বাস্তৱিকতে আমি নুহ আৰু ইব্ৰাহিমক পঠিয়াইছিলোঁ আৰু তেওঁলোকৰ সতি-সন্ততিৰ মাজত পয়গম্বৰ প্ৰথা আৰু গ্ৰন্থখন স্থাপন কৰিছিলোঁ; গতিকে তেওঁলোকৰ কিছুমানে পথ-প্ৰদৰ্শন অনুসৰণ কৰিছিল, কিন্তু তেওঁলোকৰ বহুতো বিদ্রোহী আছিল।

২৮) তাৰ পিছত আমি আমাৰ পয়গম্বৰ সকলক তেওঁলোকৰ পদক্ষেপ অনুসৰণ কৰিবলৈ দিলোঁ আৰু আমি মৰিয়মৰ পুত্ৰ ঈছাক তেওঁলোকৰ অনুসৰণ কৰি ইঞ্জিল খন দিলোঁ; আৰু যিসকলে তেওঁক অনুসৰণ কৰিছিল তেওঁলোকৰ অন্তৰত সমবেদনা আৰু কৰুণা

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ
بِالْبُخْلِ ۖ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٥﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا
مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ
بِالْقِسْطِ ۗ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ
شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ
مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ ۗ إِنَّ اللَّهَ
قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٦﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا
فِي ذُرِّيَّتِهِمَا التُّبُوءَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ
مُهْتَدٍ ۖ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٢٧﴾

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا
وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ
الْإِنْجِيلَ ۗ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ
اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً ۗ وَرَهْبَانِيَّةً

স্থাপন কৰিলোঁ, আৰু তেওঁলোকে সন্যাসীৰ জীৱন আৰিস্কাৰ কৰিলে, আমি তেওঁলোকৰ কাৰণে সেইটো নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা নাছিলোঁ আল্লাহৰ সন্তুষ্টি বিচাৰি; কিন্তু তেওঁলোকে ইয়াক যিদৰে পালন কৰিব লাগিছিল নকৰিলে; তথাপি আমি তেওঁলোকৰ ভিতৰত যি সকলে বিশ্বাস কৰিছিল তেওঁলোকৰ প্ৰাপ্য পুৰস্কাৰ দিলোঁ, কিন্তু তেওঁলোকৰ বহুতোই বিদ্রোহী আছিল।

২৯) হে বিশ্বাসী সকল, আল্লাহলৈ ভয় কৰা আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰত বিশ্বাস আনা; সেইজনাই তেওঁ-লোকক তেওঁৰ কৰুণাৰ দুগুণ অংশ দিব, আৰু তোমালোকক এটা জ্যোতি প্ৰদান কৰিব, যাৰ ভিতৰত তোমালোক থাকিবা, আৰু তোমালোকক ক্ষমা দান কৰিব, প্ৰকৃততে আল্লাহ অতি ক্ষমাশীল, কৰুণাময়।

৩০) এইদৰেই গ্ৰন্থপ্ৰাপ্ত জাতিসকলে জানিব পাৰিব যে তেওঁলোকৰ আল্লাহৰ কৃপাৰ কোনো অংশৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব নাই; আৰু যে কৃপা সম্পূৰ্ণভাৱে আল্লাহৰ হাতত থাকে, সেইজনাই ইয়াক দান কৰে, যাৰে প্ৰতি তেওঁ সন্তুষ্ট হয়; আৰু আল্লাহ হৈছে অপাৰ কৃপাৰ গৰাকী।

أَبْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَا عَلَيْهَا إِلَّا
ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ
رِعَايَتِهَا ۖ فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ
أَجْرَهُمْ ۗ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا
بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ
وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٠﴾

لَيْسَ يَعْزِمُ أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا يَتَّقِدُونَ
عَلَى شَيْءٍ ۗ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ
بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْمُجَادِلَةِ مَدِينَةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلَاثٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَثَلَاثَةٌ رُكُوعَاتٌ

চুৰা- ৫৮ AL-MUJADILAH

আল-মুজাদিলাহ (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আল্লাহে বাস্তৱতে তিৰোতা
গৰাকীৰ বক্তব্য শুনিছে যি তেওঁৰ
স্বামীৰ বিষয়ে তোমাৰ আগত যুক্তি
দিছে, আৰু আল্লাহলৈ আপত্তি
জনাইছে; আৰু আল্লাহে
তোমালোকে দুয়ো পতা কথা
শুনিছে; প্রকৃততে আল্লাহ হৈছে
সকলো শুনোতা, সকলো দেখোতা ।

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ①

৩) তোমালোকৰ ভিতৰত যি সকলে
তেওঁলোকৰ পত্নী সকলক মাতৃ
আখ্যা দি আঁতৰাই থয় তেওঁলোক
সেই বুলিয়েই মাতৃ হৈ নপৰে;
তেওঁলোকৰ মাতৃসকল সেই
সকলেই যি সকলে তেওঁলোকক
জন্ম দিছে; তেওঁলোকে নিশ্চয় এনে
শব্দ কিছুমান উচ্চাৰণ কৰে যিবোৰ
স্পষ্ট ভাৱে অসৎ আৰু অসত্য;
কিন্তু নিশ্চয় আল্লাহ হৈছে পাপ
মোচন কৰোঁতা, অতি ক্ষমাশীল ।

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ ۖ إِنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِلَّا الِئْتِ وَيَلَدْنَهُمْ ۖ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَحَفِيظٌ غَفُورٌ ①

৪) যি সকলে তেওঁলোকৰ পত্নীক
মাতৃ আখ্যা দি আঁতৰাই থয়, আৰু
তাৰ পিছত তেওঁলোকৰ কথা ঘূৰাই
লয়, পৰস্পৰক স্পৰ্শ কৰাৰ
আগতে এজন দাসক মুক্তি দিব
লাগিব । ইয়াৰ সৈতে তোমালোকক
উপদেশ দিয়া হৈছে; আৰু আল্লাহ
তোমালোকে কি কৰা ভালদৰে
জানে ।

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذِكْمًا تُوَعِّظُونَ بِهِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ①

৫) কিন্তু যি জনে এজন দাস বিচাৰি নাপায় তেওঁ ক্ৰমাগত দুমাহ ৰোজা ৰাখিব লাগিব ইজনে সিজনক স্পৰ্শ কৰাৰ আগতে; আৰু যিয়ে সেইদৰে কৰিব নোৱাৰে তেওঁ ষাঠিটা দুখীয়া মানুহক খুৱাব লাগিব; এইটো তোমালোকৰ ওপৰত বাধ্যতামূলক কৰা হৈছে যাতে তোমালোকে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰৰ ওপৰত বিশ্বাস আনিব পাৰা; আৰু এইবোৰেই হৈছে আল্লাহে বান্ধি দিয়া সীমা; আৰু অবিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে আছে এটা কষ্টকৰ শাস্তি।

৬) যি সকলে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰৰ বিৰোধীতা কৰে, নিশ্চয় তেওঁলোকৰ পূৰ্বে এনে কৰা সকল অপদস্থ হোৱাৰ দৰে অপদস্থ হ'ব; আৰু আমি পূৰ্বেই নিদৰ্শনসমূহ নামই পঠিয়াইছোঁ; আৰু অবিশ্বাসী সকলে এক অপমানজনক শাস্তি লাভ কৰিব।

৭) সেইদিনা যেতিয়া আল্লাই তেওঁলোকৰ সকলোকে একেলগে উঠাই আনিব; আৰু সেইজনাই তেওঁলোকক তেওঁলোকে কি কৰিছিল জনাব; আল্লাই ইয়াৰ হিচাপ ৰাখিছে যি স্থলত তেওঁলোকে ইয়াক পাহৰি গৈছিল; আৰু আল্লাহ হৈছে সকলো কথাৰ ওপৰত সাক্ষী।

৮) তোমালোকে নেদেখা নে যে আল্লাই আকাশসমূহত আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো বস্তুৰ বিষয়ে অৱগত? কোনো তিনিজনে গোটখাই গোপনে আলোচনা নকৰে য'ত সেইজন চতুৰ্থজন হিচাপে উপস্থিত নাথাকে, নতুবা পাঁচজন

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ۖ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ
فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مَسْكِينًا ۗ ذَلِكَ
لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ
اللَّهِ ۗ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كَبِتُوا
كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۗ وَلِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥١﴾

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا
عَمِلُوا ۗ أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ ۗ وَاللَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٢﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ ۗ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ
إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ ۗ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ

গোট নেখায় য'ত সেইজনা ষষ্ঠজন হিচাপে নেথাকে, নতুবা তাতোকৈ কম নতুবা তাতোকৈ বেছি গোট নেখায়; য'ত সেইজনা তেওঁলোকৰ সৈতে য'তেই নহওক উপস্থিত নেথাকে; তাৰ পিছত পুনৰুত্থানৰ দিনা সেইজনাই তেওঁলোকক তেওঁলোকে কি কৰিছিল জনাব; নিশ্চয় আল্লাহৰ সকলো বস্তৰ বিষয়ে পূৰ্ণ জ্ঞান আছে।

৯) তুমি নেদেখা নে যিসকলক গোপন আলোচনা কৰিবলৈ নিষেধ কৰা হৈছিল, তেওঁলোকে পাছত নিষেধ কৰা অভ্যাসলৈ পুনৰ ঘূৰি আহে, আৰু পাপ আৰু সীমা লঙ্ঘন আৰু পয়গম্বৰৰ প্ৰতি অবাধ্যতা কৰিবলৈ গোপন আলোচনাত লিপ্ত হয়? আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে তোমাৰ ওচৰলৈ আহে তেওঁলোকে তোমাক এনে এটা সম্ভাষণেৰে সম্ভাষণ কৰে, যাৰে সৈতে আল্লাই তোমাক সম্ভাষণ কৰা নাই; কিন্তু নিজৰ ভিতৰতে তেওঁলোকে কয়, আমি যি কওঁ তাৰ কাৰণে আল্লাই আমাক শাস্তি কিয় নিদিয়? তেওঁলোকৰ কাৰণে দোজখেই যথেষ্ট, য'ত তেওঁলোক দগ্ধ হ'ব; আৰু ই হৈছে এটা অতিশয় বেয়া গন্তব্যস্থান।

১০) হে বিশ্বাসী সকল, তোমালোকে যেতিয়া নিজৰ ভিতৰত আলোচনা কৰা, পাপ আৰু সীমা লঙ্ঘন আৰু পয়গম্বৰজনৰ প্ৰতি অবাধ্যতাৰ উৎকৰ্ষ সাধনৰ কাৰণে আলোচনা নকৰিবাহঁক। কিন্তু আলোচনা কৰিবা সদগুণ সাধনৰ অৰ্থে, আৰু আল্লাহক, যাৰ প্ৰতি তোমালোক সকলোকে গোটাই অনা হ'ব, ভয় কৰাহঁক।

سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ
إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ٥
ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ٦
إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٧

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى
ثُمَّ يَعْوَدُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ
بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ
الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا
لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي
أَنفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ ٦
حَسْبُ لَهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلُّونَهَا فَفَسَسَ
الْمَصِيرُ ٧

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا
تَتَنَاجَوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ
الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى ٦
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ٧

১১) অসৎ উদ্দেশ্যেৰে গোপনীয় আলোচনাৰ কাৰ্যকৰণ চয়তানৰ কাম, যাৰ দ্বাৰা চয়তানে বিশ্বাসী সকলৰ অনিষ্ট সাধন কৰিব পাৰে; কিন্তু ই তেওঁলোকৰ লেশ মাত্ৰও অপকাৰ কৰিব নোৱাৰে, আল্লাহৰ অনুমতি ব্যতিৰেকে; আৰু আল্লাহতেই বিশ্বাসী সকলে তেওঁলোকৰ আস্থা ৰখা উচিত।

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ
أَمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ
اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

১২) হে বিশ্বাসী সকল, তোমালোকক যেতিয়া এই বুলি কোৱা হয়, তোমালোকৰ মজলিছ বোৰত ঠাই দিয়া হ'ক, তেতিয়া ঠাই অৱশ্যেই দিবা; আল্লাই তোমালোকৰ কাৰণে অপৰ্যাপ্ত ঠাই যুগত কৰিব; আৰু যেতিয়া কোৱা হয়, দন্ডায়মান হোৱা তেতিয়া উঠিবা হ'ক; আল্লাহ তোমালোকৰ ভিতৰৰ যি সকলে বিশ্বাস কৰে আৰু যাক জ্ঞান দিয়া হয় সেইসকলক সন্মানৰ স্থানলৈ উঠাব; আৰু তোমালোকে কি কৰা তাৰ বিষয়ে আল্লাহ ভালদৰে অৱগত।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا
فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ
وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٢﴾

১৩) হে বিশ্বাসী সকল, তোমালোকে যেতিয়া পয়গম্বৰ জনৰ সৈতে পৰামৰ্শ কৰা, তাৰ আগতে ভিক্ষা দান কৰা হ'ক। সেইটো তোমালোকৰ কাৰণে উত্তম আৰু পৰিত্ৰকৰ; কিন্তু তোমালোকে যদি দিবলৈ একো নোপোৱা, তেনেহ'লে আল্লাহ অতি ক্ষমাশীল, কৰুণাময়।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ
فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ
ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَظْهَرٌ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣﴾

১৪) তোমালোকে তোমালোকৰ পৰামৰ্শৰ পূৰ্বে ভিক্ষা দান কৰিবলৈ ভয় কৰা নেকি? সেই কাৰণে, যেতিয়া তোমালোকে সেইদৰে নকৰা আৰু আল্লাহ তোমালোকৰ প্ৰতি ক্ষমাশীল হয়, তেতিয়া নামাজ পঢ়া আৰু জাকাত দিয়া আৰু

ءَ أَشْفَقْتُمْ أَن تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ
نَجْوَاكُمْ صَدَقْتِ ۖ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا
وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

আল্লাহ আৰু সেইজনা পয়গম্বৰৰ
বাখ্য হোৱাহঁক; আৰু তোমালোকে
কি কৰা তাৰ বিষয়ে আল্লাহ ভালদৰে
অৱগত।

১৫) তুমি সেইসকলক দেখা নাইনে
যি আল্লাহৰ কোপদৃষ্টিত থকা এটা
জাতিৰ সৈতে বন্ধুত্ব কৰে?
সেইসকল তোমাৰ পক্ষতো নহয়
নতুবা সিহঁতৰ পক্ষৰো নহয়, আৰু
সিহঁতে জানি - শুনি মিছা শপত
খায়।

১৬) আল্লাই সিহঁতৰ কাৰণে এটা
কঠোৰ শাস্তিৰ আয়োজন কৰিছে;
বাস্তৱতে সিহঁতৰ কাৰ্য্য-কলাপ
অসৎ আছিল।

১৭) সিহঁতে সিহঁতৰ শপতবোৰ
সিহঁতৰ মিথ্যাবাদীতাৰ ঢাল হিচাপে
ব্যৱহাৰ কৰে, আৰু তাৰ দ্বাৰাই
সিহঁতে মানৱক আল্লাহৰ পথৰ পৰা
আঁতৰাই নিবলৈ চেষ্টা কৰে;
সিহঁতৰ কাৰণে থাকিব এটা
অপমানজনক শাস্তি।

১৮) সিহঁতৰ ধন-সম্পত্তি অথবা
সতি-সন্ততিয়ে সিহঁতক আল্লাহৰ
বিপক্ষে কোনো লাভ নিদিব; সিহঁত
হৈছে অগ্নিকুণ্ডোৰ নিবাসী, য'ত
সিহঁত দীৰ্ঘ কাল থাকিব।

১৯) সেইদিনা যেতিয়া আল্লাহে
তেওঁলোক সকলোকে একেলগে
উঠাই আনিব, তেওঁলোক আল্লাহৰ
আগত শপত খাব, এতিয়া তোমাৰ
আগত শপত খোৱাৰ দৰে, আৰু
ভাবিব যে তেওঁলোক যুক্তিৰ
ওপৰত থিয় দিছে; এতিয়া নিশ্চয়
তেওঁলোকহে মিছলীয়া হৈছে।

وَأَتُوا الزُّكُوةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ^ط

وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ^{١٥}

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ

اللَّهُ عَلَيْهِمْ^ط مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ^ل

وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ

يَعْلَمُونَ^{١٦}

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا^ط إِنَّهُمْ سَاءَ

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ^{١٧}

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ

سَبِيلِ اللَّهِ فَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ^{١٨}

لَنْ نُنْفِئَهُمْ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا

أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا^ط أُولَئِكَ أَصْحَابُ

النَّارِ^ط هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ^{١٩}

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ

كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ

عَلَى شَيْءٍ^ط أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ^{٢٠}

২০) চয়তানে সিহঁতৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব লাভ কৰিছে, আৰু সিহঁতক আল্লাহৰ স্মৰণ পাহৰি যাবলৈ বাধ্য কৰিছে। সিহঁত হৈছে চয়তানৰ দল। নিশ্চয়, চয়তানৰ দল ক্ষতিগ্ৰস্ত হ'ব।

اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ
اللَّهِ ۗ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ ۗ أَلَا إِنَّ
حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٢٠﴾

২১) নিশ্চয়, যিসকলে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰৰ বিৰোধিতা কৰে তেওঁলোক হয় অতি নীচ।

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿٢١﴾

২২) আল্লাহে নিৰ্দেশ দিছেঃ অতি নিশ্চয়, মই বিজয়ী হম, আৰু মোৰ পয়গম্বৰ সকল। প্ৰকৃততে, আল্লাহ হৈছে প্ৰভুত্বশীল, শক্তিশালী।

كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي ۗ إِنَّ اللَّهَ
قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٢﴾

২৩) তুমি এনেধৰণৰ মানুহ নেপাবা যি আল্লাহ আৰু শেষ দিনত বিশ্বাস কৰে অথচ তেওঁলোকে আল্লাহ আৰু সেই জনাৰ পয়গম্বৰৰ বিৰোধিতা কৰা সকলকো ভাল পায়, যদিও বা সিহঁত তেওঁলোকৰ পিতৃ বা পুত্ৰ বা ভ্ৰাতৃ বা মিত্ৰ-কুটুম হ'ব পাৰে। এওঁলোক হৈছে সেই সকল যাৰ অন্তৰত আল্লাহে প্ৰকৃত বিশ্বাস খোদিত কৰি দিছে আৰু যাক সেই জনাই নিজৰ অনুপ্ৰেৰণাৰে শক্তিসম্পন্ন কৰিছে। আৰু সেই জনাই তেওঁলোকক নিজৰা প্ৰবাহিত উদ্যানত প্ৰবেশ কৰিবলৈ দিব। তাতেই তেওঁলোক চিৰস্থায়ী থাকিব; আল্লাহ তেওঁলোকৰ সৈতে সন্তুষ্ট আৰু তেওঁলোকো আল্লাহৰ সৈতে সন্তুষ্ট। তেওঁলোক আল্লাহৰ পক্ষৰ। শূনা আল্লাহৰ পক্ষই হয় কৃতকাৰ্য্য।

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ
إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ۗ أُولَٰئِكَ كَتَبَ
فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ
مِّنْهُ ۗ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ ۗ
أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٣﴾

سُورَةُ الْحَشْرِ مَدِينِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَثَلَاثَةٌ رُكُوعَاتٍ

চুৰা-৫৯

AL-HASHR

আল-হাশ্বৰ (মদিনাতঅবতীর্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আকাশত আৰু পৃথিবীত
বিৰাজমান সকলো বস্তুৰে আল্লাহক
গৌৰৱান্বিত কৰে; আৰু সেইজনাই
হৈছে শক্তিশালী, জ্ঞানী ।

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

৩) সেইজনাই হৈছে তেওঁ যি গ্ৰন্থৰ
জাতিৰ মাজত থকা অবিশ্বাসী
সকলক তেওঁলোকৰ প্ৰথম
নিৰ্বাসনৰ সময়ত বাসস্থানৰ পৰা
ওলাই যাবলৈ বাধ্য কৰিছিল । তুমি
নেভাবিছিলি যে তেওঁলোক ওলাই
যাব আৰু তেওঁলোকে ভাবিছিল যে
তেওঁলোকৰ দুৰ্গ বিলাকে
তেওঁলোকক আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে
ৰক্ষা কৰিব । কিন্তু আল্লাহ
তেওঁলোকৰ ওপৰত আকস্মিক
ভাৱে আহি পৰিল তেওঁলোকে
নভবা দিশৰ পৰা আৰু তেওঁলোকৰ
অন্তৰত এনে আতঙ্কৰ সৃষ্টি কৰিলে,
যে তেওঁলোকে নিজৰ হাতেৰে আৰু
বিশ্বাসী সকলৰ হাতেৰে নিজৰ
ঘৰবাৰী ভাঙি পেলালে । গতিকে,
হে, তোমালোকৰ যাৰ চকু আছে,
এটা শিক্ষা লোৱাহঁক ।

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ ۗ
مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا
أَنْهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ
فَأْتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا ۗ
وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ
بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ ۗ
فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ③

৪) আৰু আল্লাহে যদি তেওঁলোকৰ
কাৰণে নিৰ্বাসনৰ নিৰ্দেশ নিদিলে-
হেঁতেন, সেইজনাই নিশ্চয়, তেওঁ-

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ

লোকক পৃথিৱীত অন্য প্ৰকাৰে শাস্তি দিলেহেঁতেন। আৰু পৰকালত তেওঁলোকে নিশ্চয়, অগ্নিকুণ্ডটোৰ শাস্তি লাভ কৰিব।

৫) তাৰ কাৰণ হ'ল তেওঁলোকে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰৰ বিৰোধিতা কৰিছিল; আৰু যিয়ে আল্লাহৰ বিৰোধিতা কৰে — তেনে অৱস্থাত, অৱশ্যেই, আল্লাহ প্ৰতিশোধ লোৱাত কঠোৰ।

৬) যিবোৰ খেজুৰ গছ তোমালোকে কাটিলো, বা সিহঁতৰ শিপাৰ ওপৰত থিয় দি থাকিবলৈ দিলা, ই ঘটিছিল আল্লাহৰ ইচ্ছাক্ৰমে যাতে তেওঁ আইন লঙ্ঘনকাৰী সকলক অপমান কৰিব পাৰে।

৭) আৰু আল্লাহে তেওঁৰ পয়গম্বৰ সকলক যিহকেই তেওঁলোকৰ বণ-সম্পদ বুলি দিছে, ই আল্লাহৰ কুপাৰ পৰা দিয়া। তুমি ইয়াৰ বাবে কোনো ঘোঁৰা বা উটৰ চালক হোৱা নাছিলো; কিন্তু আল্লাহে সেইজনৰ পয়গম্বৰ সকলক যাৰ ওপৰতেই ইচ্ছা হয় কৰ্তৃত্ব কৰিবলৈ দিয়ে; আৰু আল্লাহৰ সকলো বস্তুৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব আছে।

৮) আল্লাহে তেওঁৰ পয়গম্বৰক নগৰ সমূহৰ বাসিন্দাৰ পৰা যিহকে বণ সম্পদ দিছে, ই হৈছে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰ জনৰ কাৰণে আৰু আত্মীয় কুটুম আৰু মাউৰা সকল আৰু অভাৱগ্ৰস্ত আৰু মোছাফিৰ সকলৰ কাৰণে, যাতে এই বণ সম্পদ কেৱল তোমালোকৰ ভিতৰৰ ধনী কেইজন মানৰ মাজতে

لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا ۖ وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ
عَذَابُ النَّارِ ۝

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ وَمَنْ
يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا
قَائِمَةً عَلَى أَصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ
وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ۝

وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا
أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ ۖ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى
فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۚ لَنْ لَا يَكُونَ
دَوْلَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ ۖ وَمَا آتَاكُمْ

চলাচল নকৰে। আৰু পয়গম্বৰ জনে তোমালোকক যিহকে দিয়ে লবা আৰু যিহকে লবলৈ মানা কৰে, ইয়াৰ পৰা বিৰত থাকাহুক। আৰু আল্লাহক ভয় কৰাহুক; নিশ্চয় আল্লাহ প্ৰতিশোধত কঠোৰ।

الرَّسُولَ فَخُذُوهُ ۖ وَمَا نَهَكُمُ عَنْهُ
فَأَنْتَهُوا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ۝

৯) আৰু ই দুখীয়া শৰণাৰ্থী সকলৰ কাৰণেও যাক তেওঁলোকৰ বাসস্থান আৰু সম্পত্তিৰ পৰা খেদি পঠিওৱা হৈছে; তেওঁলোক আল্লাহৰ কৃপাৰ প্ৰাৰ্থী আৰু প্ৰাৰ্থী সেই জনাৰ সন্তুষ্টিৰ; আৰু তেওঁলোকে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰক সহায় কৰে। এয়েই হৈছে সেই সকল যি সকল সত্যবাদী।

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا
مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۝

১০) আৰু সেই সকলৰ কাৰণে, যি সকলে এইখন নগৰীত নিজৰ বাসস্থান পাতিছিল আৰু ধৰ্মটো তেওঁলোকৰ আগতে গ্ৰহণ কৰিছিল, তেওঁলোক মৰম কৰে সেই সকলক, যি তেওঁলোকলৈ আশ্ৰয় বিচাৰি আহে, আৰু তেওঁলোকৰ অন্তৰত আশ্ৰয় প্ৰাৰ্থী সকলক দিয়া কোনো বস্তুৰ প্ৰতি কোনো হেপাহ নকৰে, কিন্তু আনহাতে তেওঁলোকৰ নিজতকৈও আশ্ৰয়প্ৰাৰ্থী সকলক আগ হ'বলৈ দিয়ে, যদিওবা তেওঁলোকৰ নিজৰ ভাগ্যতো দাৰিদ্ৰ্য ঘটিছে। যিয়েই তেওঁৰ নিজৰ আত্মাৰ আক্ৰোশৰ পৰা মুক্ত হ'ব পৰিছে— এয়েই হৈছে সেই সকল যি কৃতকাৰ্য্য হ'ব।

وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ
قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا
يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا
أَوْتُوا وَيُؤْتِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ
بِهِمْ خِصَاصَةٌ ۗ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

১১) আৰু তেওঁলোকৰ পাছত অহা সকলৰ কাৰণেও। তেওঁলোক কয়, আমাৰ প্ৰভু আমাক আৰু এই ধৰ্মত থকা আমাৰ পূৰ্বে অহা ভ্ৰাতৃ সকলক ক্ষমা কৰা, আৰু বিশ্বাসী সকলৰ বিৰুদ্ধে আমাৰ অন্তৰত কোনো

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا
بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا

কোপ ভাবৰ সঞ্চাৰ হ'বলৈ নিদিবা। ﴿لِّلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾^{১১}।
আমাৰ প্ৰভু ! তুমি প্ৰকৃততে হোৱা
দয়ালু, কৰুণাময়।

১২) তুমি ভগুসকলক দেখিবলৈ
নোপোৱানে? সিহঁতৰ ভ্ৰাতৃবৰ্গক
এই বুলি কয়, পুথি পোৱাসকলৰ
সেই সকল ভ্ৰাতৃক যিসকলে
অস্বীকাৰ কৰে; তোমালোকক যদি
মদিনাৰ পৰা বহিষ্কাৰ কৰা হয়, আমি
নিশ্চয়, তোমালোকৰ সৈতে ওলাই
যাম আৰু তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে
কেতিয়াও আনৰ কথা নুশুনো, আৰু
তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে যদি যুদ্ধ হয়,
আমি অৱশ্যেই, তোমালোকক
সহায় কৰিম। কিন্তু আল্লাহ সাক্ষী
আছে যে, নিশ্চয়, সিহঁত মিছলীয়া।

১৩) তেওঁলোকক যদি বহিষ্কাৰ কৰা
হয়, সিহঁতে তেওঁলোকৰ লগত
কেতিয়াও নেযায়; আৰু তোমা-
লোকৰ বিৰুদ্ধে যদি যুদ্ধ কৰা হয়,
সিহঁতে তেওঁলোকক কেতিয়াও
সহায় নকৰে। আৰু যদিওবা সিহঁতে
সহায় কৰে, তেওঁলোকে নিশ্চয়,
পিঠি ঘূৰাই দিব আৰু তেতিয়া
সিহঁতে নিজেও কোনো সহায়
নেপাব।

১৪) নিশ্চয়, সিহঁতৰ নিজৰ অন্তৰত
আল্লাহতকৈ তোমালৈকেহে ভয়
বেছি আছে। তাৰ কাৰণ হ'ল সিহঁত
এটা জাতি যি একো নুবুজে।

১৫) দৃঢ়ভাৱে সুৰক্ষিত নগৰ বা
প্ৰাচীৰৰ অন্তৰালৰ পৰা যুদ্ধ কৰাৰ
বাহিৰে সিহঁতে তোমাৰ বিৰুদ্ধে এক
গোট হৈ যুদ্ধ নকৰে। সিহঁতৰ নিজৰ
ভিতৰতে ভীষণ যুদ্ধ হয়। তুমি
সিহঁতক ঐক্যবদ্ধ বুলি ভাবা, কিন্তু

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ
لِأَخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
أَهْلِ الْكِتَابِ لَيْنٌ أَخْرَجْتُمُنَا
مَعَكُمْ وَلَا نَطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا
وَإِنْ قُوَّتُمْ لِنُصْرَتِكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ
أَنَّهُمْ كَاذِبُونَ ﴿١٢﴾

لَيْنٌ أَخْرَجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ
وَلَيْنٌ قُوَّتُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَيْنٌ
نَّصَرُوا هُمْ لِيَوْتُنَّ الْأَذْبَارَ ثُمَّ لَا
يُنصُرُونَ ﴿١٣﴾

لَا نَنْتُمْ أَشَدَّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنْ
اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٤﴾

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى
مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ
بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسِبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ

সিহঁতৰ অন্তৰবোৰ বিভক্ত হৈ আছে। তাৰ কাৰণ হ'ল সিহঁত এটা জাতি যাৰ কোনো চেতনা নাই।

شَتَّىٰ ۙ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٥﴾

১৬) সিহঁতৰ অৱস্থা হৈছে সেই জাতিটোৰ দৰে যি সিহঁতৰ অলপ দিনৰ আগতে পাৰ হৈ গৈছে। সিহঁতে নিজৰ অসৎ আচৰণৰ পৰা উদ্ধৰ হোৱা পৰিণামৰ সোৱাদ পাই গৈছে আৰু সিহঁতৰ কাৰণে আছে এটা শাস্তি।

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذٰقُوا وَبَالَ اَمْرِهِمْ ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٦﴾

১৭) অথবা ইহঁতৰ অৱস্থা হৈছে চয়তানৰ দৰে, যেতিয়া সি মানৱক কয়, অবিশ্বাস কৰা, কিন্তু যেতিয়া মানৱে সেইমতে বিশ্বাস কৰে, চয়তানে কয়, মোৰ তোমালোকৰ লগত কোনো কাম নাই, মই ভয় কৰো আল্লাহলৈ, সকলো বিশ্বৰ অধিকাৰী।

كَمَثَلِ الشَّيْطٰنِ اِذْ قَالَ لِلْاِنْسٰنِ اٰكْفُرْ ۗ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ اِنِّىْ بَرِيْءٌ مِّنْكَ اِنِّىْۤ اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٧﴾

১৮) দুয়োৰো অন্তিম অৱস্থা এনে হ'ল যেতেওঁলোক দুয়ো অগ্নিকুণ্ডত থাকে, তাতেই বসবাস কৰি। এনেধৰণৰেই পুৰস্কৃত কৰা হয় দোষী সকলক।

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا اَنَّهُمَا فِى النَّارِ خَالِدِيْنَ فِيْهَا ۗ وَذٰلِكَ جَزَاُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٨﴾

১৯) হে বিশ্বাসী সকল! তোমালোকৰ আল্লাহৰ প্ৰতি কৰ্তব্যৰ বিষয়ে সজাগ থাকিবাহঁক আৰু প্ৰত্যেক আত্মাকে ভৱিষ্যতৰ কাৰণে কি পঠিয়াইছে লক্ষ্য ৰাখিবলৈ দিয়া। আৰু আল্লাহলৈ ভয় কৰা, বাস্তৱতে, তোমালোকে কি কৰা আল্লাহে ভালদৰে জানে।

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَتَتَنظَّرُوْا نَفْسَ مَا قَدَّمْتُمْ لِغَدٍ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٩﴾

২০) আৰু সেই সকলৰ দৰে নহবা, যি আল্লাহক পাহৰি গৈছিল, সেইকাৰণে সেইজনাই সিহঁতক নিজৰ আত্মাক পাহৰি যোৱা

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسَهُمْ

কৰিলে। তেওঁলোকেই হৈছে আইন লঙ্ঘনকাৰী।

أَنْفُسَهُمْ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٥٩﴾

২১) অগ্নিকুণ্ডৰ নিবাসী সকল আৰু উদ্যানৰ নিবাসী সকল সমান নহয়। উদ্যানৰ নিবাসী সকলহে বিজয়ী।

لَا يَسْتَوِي ۖ أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۗ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفٰزُونَ ﴿٦٠﴾

২২) আমি যদি এই কোৰ-আনখন এটা পৰ্বতৰ ওপৰত নমাই পঠিয়া-লোহঁতেন, তুমি নিশ্চয় এই পৰ্বতক আল্লাহৰ ভয়ত নম্র হৈ ভাঙি চূৰ্চমৈ হোৱা দেখিলাহঁতেন। আৰু এই বিলাকেই হৈছে উপমা যাক আমি মানৱ জাতিৰ আগত দাঙি ধৰো যাতে তেওঁলোকে ভাবি চায়।

لَوْ أَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خٰشِعًا مُّصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۗ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنَضْرِبَهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦١﴾

২৩) সেই জনা হৈছে আল্লাহ, আৰু কোনো প্ৰভু নাই সেই জনাৰ বাহিৰে, যি অদৃশ্য আৰু বিদ্যমান দুয়োৰে বিষয়ে সম্পূৰ্ণ অবগত। সেই জনাই হৈছে সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়।

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۗ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ﴿٦٢﴾

২৪) সেই জনাই হৈছে আল্লাহ, আৰু আন কোনো প্ৰভু নাই সেই জনাৰ বাহিৰে, সাৰ্বভৌম জনা, পৰিত্ৰ জনা, শান্তিৰ মূল জনা, নিৰাপত্তা প্ৰদান কৰোঁতা জনা, বক্ষক জনা, গৌৰৱান্বিত জনা। পৰিত্ৰ হৈছে আল্লাহ, সেই জনাৰ সৈতে সমকক্ষ কৰা বিলাকৰ বহু ওপৰত।

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ السَّلْمُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ۗ سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾

২৫) সেই জনা হৈছে আল্লাহ, সৃষ্টিকৰ্তা জনা, গঢ়োঁতা জনা, ৰূপ দিওঁতা জনা সেই জনাৰেই হৈছে সৰ্বোৎকৃষ্ট নাম সমূহ। আকাশত আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো বস্তুৰে সেই জনাৰ গৰিমা গায়, আৰু সেই জনাই হৈছে শক্তিশালী, জ্ঞানী।

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى ۗ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٤﴾

سُورَةُ الْمُؤْتَمِنَةِ مَدِينَةٍ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ أَرْبَعٌ عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

চূৰা-৬০ AL-MUMTAHINAH

আল-মোমতাহিনাহ (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) হে বিশ্বাসী সকল! মোৰ শত্ৰুক
আৰু তোমালোকৰ শত্ৰুক বন্ধুৰূপে
নলবা । তোমালোকে সিহঁতক মৰম
চেনেহ যাছিবানে, যি স্থলত সিহঁতে
তোমালোকলৈ অহা সত্যক অবিশ্বাস
কৰিছে আৰু পয়গম্বৰ জনক আৰু
তোমালোকক তোমালোকৰ বাস-
স্থানৰ পৰা বহিষ্কাৰ কৰি দিছে,
কেৱল মাত্ৰ তোমালোকে তোমা-
লোকৰ প্ৰভু আল্লাহত বিশ্বাস অনাৰ
কাৰণে ? তোমালোকে যেতিয়া মোৰ
সন্তুষ্টি বিচাৰি আৰু মোৰ অভিপ্ৰায়ৰ
সপক্ষে পৰিশ্ৰম কৰিবলৈ আগ বাঢ়া,
তোমালোকৰ কিছুমানে সিহঁতলৈ
গোপনে স্নেহৰ বাৰ্তা পঠিওৱা, যি
স্থলত তোমালোকে কি লুকুওৱা
আৰু কি প্ৰকাশ কৰা মই
আটাইতকৈ ভালদৰে জানো । আৰু
তোমালোকক যিয়েই এইদৰে কৰে
তেওঁ সাঁচাকৈয়ে, সৎ পথৰ পৰা
অঁতৰি গৈছে ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي
وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِمْ
بِالْمُؤَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ
الْحَقِّ ۚ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ
تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ ۗ إِنَّ كُنتُمْ خَرَجْتُمْ
جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي ۚ
تَسْرُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُؤَدَّةِ ۗ وَأَنَا أَعْلَمُ
بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ ۗ وَمَنْ
يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ①

৩) সিহঁতে যদি তোমালোকৰ
ওপৰত প্ৰাধান্য লাভ কৰে, সিহঁত
তোমালোকৰ শত্ৰু হৈ পৰিব, আৰু
সিহঁতৰ বাহুদ্বয় আৰু বাকশক্তি
তোমালোকৰ ফালে আগ বাঢ়াব

إِنْ يَتَّقُواكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً
وَإِيسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَسْئَلُهُمْ

তোমালোকৰ অপকাৰ কৰিবলৈ; আৰু তেওঁলোকে বৰ আগ্ৰহেৰে বাঞ্ছা কৰে যাতে তোমালোক অবিশ্বাসী হৈ যোৱা।

بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ۝

৪) পুনৰুত্থানৰ দিনা তোমালোকক মিতিৰ-কুটুমৰ সম্বন্ধই বা তোমালোকৰ ল'ৰা-ছোৱালীয়ে কোনো কাম নিদিব। আল্লাহে তোমালোকৰ ভিতৰত মীমাংসা কৰিব। আৰু আল্লাহে তোমালোকে কৰা সকলো কাৰ্য্য - কলাপ দেখি থাকে।

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ ۚ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

৫) বাস্তৱতে ইব্ৰাহিম আৰু তেওঁৰ সৈতে থকা লোক সকলত তোমালোকৰ কাৰণে এটা ভাল আদৰ্শ আছে, যেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ জাতিক উদ্দেশ্য কৰি কৈছিল, আমাৰ তোমালোকৰ সৈতে আৰু তোমালোকে আল্লাহৰ ঠাইত যাক পূজা কৰা তাৰ সৈতে কোনো সম্বন্ধ নাই। তোমালোকে বিশ্বাস কৰা সকলো বস্তুতে আমি অবিশ্বাস কৰো। তোমালোকৰ আৰু আমাৰ ভিতৰত চিৰকালৰ বাবে শত্ৰুতা আৰু ঘৃণা জাগি উঠিছে, যেতিয়ালৈকে কেৱল মাত্ৰ আল্লাহত তোমালোকে বিশ্বাস নানা, মাথোন ইব্ৰাহিমে তেওঁৰ পিতৃক কলে, মই নিশ্চয়, তোমাৰ কাৰণে ক্ষমা ভিক্ষা কৰিম, যদিও তোমাৰ কাৰণে আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে একো কৰাৰ শক্তি নাই। তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনা আছিল হে আমাৰ প্ৰভু, তোমাতেই আমি আমাৰ বিশ্বাস অৰ্পন কৰিছোঁ আৰু তোমালৈকে আমি অনুতপ্ত হৈ চাপ্ত, আৰু তোমালৈকে হ'ব আমাৰ শেষ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন।

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ
وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا الْقَوْمِ هُمُ إِنَّا
بِرَاءٌ وَأَمْنُكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا
بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ
لَا اسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ
مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۗ رَبَّنَا عَلِّمْنَا
وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا الْقَوْمِ هُمُ إِنَّا

৬) আমাৰ প্ৰভু, আমাক বিশ্বাস নকৰা সকলৰ কাৰণে এটা পৰীক্ষাৰ মাধ্যম নকৰিবা, আৰু আমাক ক্ষমা কৰা, হে আমাৰ প্ৰভু; কিয়নো, তুমিয়েই মাত্ৰ সেই জনা যি শক্তিশালী, জ্ঞানী।

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا
وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا ۚ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ①

৭) নিশ্চয়, তোমালোকৰ কাৰণে এই বিলাকত এটা ভাল আদৰ্শ আছে সেই সকলোৰে কাৰণে, যি শেষ দিনটো আৰু আল্লাহক দেখিবলৈ আশা কৰে। আৰু যিয়ে পিঠি ঘূৰাই আঁতৰি যায়— সত্যতে, আল্লাহ হৈছে স্বনিৰ্ভৰশীল, সকলো প্ৰশংসাৰ যোগ্য।

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن
كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ ۖ وَمَن
يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ②

৮) এনে হ'ব পাৰে যে, আল্লাহে তোমালোকৰ ভিতৰৰ সেই সকল যাৰ সৈতে তোমালোকৰ এতিয়া শত্ৰুতা আছে, দুয়োৰে মাজত মৰম-প্ৰীতি আনিব, আৰু আল্লাহ হৈছে সৰ্বশক্তিমান; আৰু আল্লাহ হৈছে অতি ক্ষমাশীল, কৰুণাময়।

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ
عَادَيْتُمْ مِّنْهُمْ مَّوَدَّةً ۖ وَاللَّهُ قَدِيرٌ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ③

৯) যি সকলে তোমালোকৰ ধৰ্মৰ বাবে তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা নাই, আৰু যি সকলে তোমালোকক ঘৰবাৰীৰ পৰা খেদি পঠিওৱা নাই, তেওঁলোকৰ প্ৰতি সদয় হোৱা আৰু ন্যায় ব্যৱহাৰ কৰাটো আল্লাহে তোমালোকক নিষেধ কৰা নাই; নিশ্চয় যি সকলে ন্যায় ব্যৱহাৰ কৰে আল্লাহে তেওঁলোকক ভাল পায়।

لَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ
يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ
مِّنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا
إِلَيْهِمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ④

১০) আল্লাহে তোমালোকক নিষেধ কৰিছে মাত্ৰ সেই সকলৰ ক্ষেত্ৰত যি তোমালোকৰ ধৰ্মৰ বাবে তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিছে আৰু তোমালোকৰ ঘৰবাৰীৰ পৰা তোমালোকক বহিষ্কাৰ কৰাত আনক

إِنَّمَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ
فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ

সহায় কৰিছে, যাতে তোমালোকে তেওঁলোকৰ সৈতে বন্ধুত্ব নকৰা, আৰু যিয়েই তেওঁলোকৰ সৈতে বন্ধুত্বৰ সম্বন্ধ ৰাখে— এওঁলোকেই হ'ব আইন লঙ্ঘনকাৰী।

وٰظَهْرُ وَاَعْلَىٰ اٰخْرَاجِكُمْ اَنْ
تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَ مَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٠﴾

১১) হে, বিশ্বাসীসকল! যেতিয়া বিশ্বাসী নাৰীসকল তোমালোকৰ ওচৰলৈ আশ্রয় প্ৰাৰ্থী হৈ আহে; তেওঁলোকক পৰীক্ষা কৰাইক; আল্লাই তেওঁলোকৰ ধৰ্ম বিশ্বাসক আটাইতকৈ ভালদৰে জানে; তাৰ পাছত তোমালোকে যদি তেওঁ-লোকক সত্যতে বিশ্বাসী বুলি নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা, তেওঁলোকক অবিশ্বাসী সকললৈ ঘূৰাই নপঠাৰা; তেওঁলোকৰ কাৰণে এইসকলে নাৰী আইন সঙ্গত নহয়; কিন্তু তেওঁলোকৰ অবিশ্বাসী স্বামী সকলক তেওঁলোকে সেই তিৰোতা সকলৰ ওপৰত ব্যয় কৰা সম্পদ ঘূৰাই দিয়া; তাৰ পাছত তোমালোকে তেওঁ-লোকৰ প্ৰাপ্য মোহৰানা দিয়াৰ পাছত বিবাহ কৰা কোনো পাপ নাই; আৰু অবিশ্বাসী নাৰী সকলৰ সৈতে তোমালোকৰ বৈবাহিক সম্বন্ধ বহাল নেৰাখিবা, কিন্তু যদিহে তেওঁলোকে অবিশ্বাসী সকলৰ সৈতে যোগ দিয়ে, তেনেহ'লে তোমালোকে ব্যয় কৰা সম্পদ ঘূৰাই পাবলৈ দাবী কৰিবা; আৰু বিশ্বাসী নাৰীৰ অবিশ্বাসী স্বামী সকলকো তেওঁ-লোকে ব্যয় কৰা সম্পদ দাবী কৰিবলৈ দিয়া; সেইটোৱেই হৈছে আল্লাহৰ বিচাৰ; সেইজনাই তোমালোকৰ মাজত বিচাৰ কৰে, আৰু আল্লাহ হৈছে সৰ্বজ্ঞ, জ্ঞানী।

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنٰتُ
مُهٰجِرٰتٍ فَاَمْتَحِنُوْهُنَّ ۗ اَللّٰهُ اَعْلَمُ
بِاِيْمَانِهِنَّ ۗ فَاِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنٰتٍ
فَلَا تَرْجِعُوْهُنَّ اِلَى الْكُفٰرِ ۗ لَآ هُنَّ حِلٌّ
لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّوْنَ لَهُنَّ ۗ وَ اَتُوْهُم
مَّا اَنفَقُوْا ۗ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ
تَتَكْفُوْهُنَّ اِذَا اَتَيْتُمُوهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ ۗ
وَلَا تُمْسِكُوْا بِعَصَمِ الْكُوفِرِ ۗ وَسْئَلُوْا
مَّا اَنفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ اَمَّا اَنفَقُوْا ۗ ذٰلِكُمْ
حُكْمُ اللّٰهِ ۗ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ
عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١١﴾

১২) আৰু তোমালোকে যদি কোনো পত্নী তোমালোকে অবিশ্বাসী সকলৰ হাতত হেৰুওৱা আৰু পাছত তোমালোকে প্ৰতিশোধ লৈ অবিশ্বাসী সকলৰ পৰা কিছু বণ সম্পদ পোৱা, তেনেহঁলে সেই বিশ্বাসীসকলক, যাৰ পত্নী সকল গুচি গৈছে, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ওপৰত ব্যয় কৰা অনুযায়ী সেই বণ-সম্পদৰ কিছু অংশ দিয়া; আৰু ভয় কৰা আল্লাহলৈ যি জনাৰ ওপৰত তোমালোকে বিশ্বাস আনিছা।

১৩) হে পয়গম্বৰ: যেতিয়া নাৰী সকল তোমাৰ ওচৰলৈ আহে, তোমাৰ হাতত আনুগত্যৰ শপত লৈ এই বুলি যে তেওঁলোকে আল্লাহৰ সৈতে কাকো সমকক্ষ নকৰিব, চুৰি নকৰিব, ব্যাভিচাৰ নকৰিব, নিজৰ ল'ৰা-ছোৱালীক বধ নকৰিব, তেওঁলোকে নিজে জানি শুনি সজা অপমান সূচক অভিযোগ নানিব আৰু তোমাক কোনো সৎ কথাত অবাধ্যতা নকৰিব তেনেহঁলে তেওঁলোকৰ আনুগত্য গ্ৰহণ কৰিবা আৰু তেওঁলোকক ক্ষমা কৰিবলৈ আল্লাহক অনুৰোধ কৰিবা হুক; প্ৰকৃততে আল্লাহ অতিশয় ক্ষমাশীল কৰুণাময়।

১৪) হে বিশ্বাসী সকল: আল্লাহৰ কুপিত হোৱা এটা জাতিক বন্ধুৰূপে নলবা; তেওঁলোকে বাস্তৱতে, পৰকালৰ বিষয়ে নিৰাশ হৈছে ঠিক যিদৰে অবিশ্বাসী সকল নিৰাশ হৈছে কবৰত থকা সকলৰ বিষয়ে।

وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى
الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ
يُبَايِعَنَّكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا
وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ
أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِيَنَّهُ
بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ
فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ
اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣﴾

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا
غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسُؤُوا مِنَ
الْآخِرَةِ كَمَا يَبِئْسَ الْكُفَّارُ مِنْ
أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٤﴾

سُورَةُ الصَّفِّ مَدِينَةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ خَمْسَ عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

চুৰা-৬১

AS-SAFF

আছ-ছাফ (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আকাশসমূহত আৰু পৃথিৱীত যি
বস্তু আছে সকলোৱে আল্লাহক
গৌৰাৱিত কৰে; সেইজনাই হৈছে
শক্তিশালী, জ্ঞানী ।

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي

الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ①

৩) হে মানৱ সকল যিসকলে বিশ্বাস
স্থাপন কৰিছা: তোমালোকে কিয়
সেই কথা কোৱা যি তোমালোকে
নকৰা ?

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا

تَفْعَلُوْنَ ②

৪) যি কথা তোমালোকে কোৱা সেয়া
তোমালোকে নকৰা ই আল্লাহ
ওচৰতে মহা পাপ ।

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا

تَفْعَلُوْنَ ③

৫) প্ৰকৃততে আল্লাই সেইসকলক
ভাল পায় যি সেইজনৰ উদ্দেশ্য
সাধনৰ অৰ্থে দৃঢ় শৰীত সমবেত
হৈ যুদ্ধ কৰে, যেন তেওঁলোক
গলোৱা সীহেৰে বন্ধা এটা
শক্তিশালী সৈন্য ।

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِهِ

صَفًا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَّرْصُورٌ ④

৬) আৰু স্মৰণ কৰা যেতিয়া মুচাই
তেওঁৰ জাতিক এই বুলি কৈছিল, হে
মোৰ জাতি, তোমালোকে মোক
কিয়নো অপবাদ দিছা, আৰু
তোমালোকে জানা মই তোমা-
লোকলৈ আল্লাহৰ পৰা অহা
পয়গম্বৰ হওঁ । গতিকে তেওঁলোকে
যেতিয়া সঠিক বাটৰ পৰা আওবাটে
গল আল্লাহ তেওঁলোকৰ অন্তৰ

وَإِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ لِمَ

تُوذُوْنِيْ وَقَدْ تَعْلَمُوْنَ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ

اِيْكُمْ ۗ فَلَمَّا زَاغُوْا اَزَاغَ اللّٰهُ

সমূহকো আওবাটে যাবলৈ দিলে; কিয়নো আল্লাহ বিদ্রোহী জাতিক বাট নেদেখুৱায়।

قُلُوبَهُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفَاسِقِينَ ۝

৭) আৰু স্মৰণ কৰা যেতিয়া ঈছা মৰিয়মৰ পুত্ৰই কৈছিল, হে ইজৰাইলৰ সতি-সন্ততি নিশ্চয়মই তোমালোকলৈ অহা আল্লাহৰ পয়গম্বৰ হওঁ, মোৰ আগতে তৌৰাতত কৰা ভৱিষ্যতবাণীৰ পৰিপূৰ্ণতাত, আৰু মোৰ পাছত আহিবলগীয়া এজন পয়গম্বৰৰ যাৰ নাম হ'ব আহমদ, সুসংবাদ দিও, আৰু তেওঁ যেতিয়া সেই সকললৈ স্পষ্ট প্ৰমাণসমূহ লৈ আহিছিল, তেওঁলোকে কৈছিল, এইটো এটা দেখাদেখি যাদু।

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي
إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ
وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ
أَحْمَدٌ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا
هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝

৮) কিন্তু সেইজনতকৈ কোনে বেছি দোষ কৰে, আৰু তেওঁক আহ্বান কৰোঁতে আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মিছা অপবাদ ৰটে? আল্লাহ অন্যাযকাৰী মানুহক বাট নেদেখুৱায়।

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ
الْكُذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝

৯) তেওঁলোকে আল্লাহৰ জ্যোতিক তেওঁলোকৰ মুখেৰে ফু মাৰি নুমুৰাই দিবলৈ ইচ্ছা কৰে, কিন্তু আল্লাই নিজৰ জ্যোতি পূৰ্ণ কৰিবই অবিশ্বাসী সকলে ইয়াক যিমনেই অপছন্দ কৰক কিয়?

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ
وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝

১০) সেইজনাই হৈছে তেওঁ যি সেইজনাৰ পয়গম্বৰক পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু সত্য ধৰ্ম দি পঠিয়াইছে, যাতে সেইজনাই ইয়াক আন সকলো ধৰ্মৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব লাভ কৰিবলৈ দিব পাৰে, আল্লাহৰ সৈতে সমনীয়া যোগ কৰা সকলে ইয়াক যিমনেই বেয়া নেপাওক।

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ ۝

১১) হে বিশ্বাসী সকল: মই তোমালোকক এনে এটা ব্যৱসায় শিকাম যে যিটোৰে তোমালোকক এটা কষ্টকৰ শাস্তিৰ পৰা মুক্ত কৰিব।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ
تِجَارَةٍ تُنَجِّيْكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ۝۱۱

১২) তোমালোকে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰত বিশ্বাস আনা আৰু আল্লাহৰ উদ্দেশ্য সাধনৰ অৰ্থে নিজৰ দেহা ধন-সম্পত্তিৰে পৰিশ্রম কৰাহঁক; সেইটো তোমালোকৰ কাৰণে উত্তম, যদিহে তোমালোকে জানিলাহেঁতেন।

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝۱۲

১৩) সেইজনাই তোমালোকৰ পাপ ক্ষমা কৰিব, আৰু বহু নিজৰা প্ৰবাহ কৰা উদ্যান সমূহলৈ আৰু চিৰকলীয়া উদ্যানসমূহৰ পৰিত্ৰ আৰু আনন্দদায়ক বাসস্থানলৈ তোমালোকক প্ৰবেশ কৰিবলৈ দিব; সেইটোৱেই হৈছে সৰ্বোৎকৃষ্ট বিজয়।

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٍ
طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ۝۱۳
الْعَظِيمِ ۝۱৩

১৪) আৰু সেইজনাই তোমালোকক ভাল পোৱা আন এটা অনুগ্রহ তোমালোকক দান দিব: আল্লাহৰ পৰা সহায় আৰু এটা নিকটবৰ্তী বিজয়; গতিকে বিশ্বাসী সকলক সুসংবাদ দিয়াহঁক।

وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا ۝۱৪
قَرِيبٌ ۝۱৪
وَبَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝۱৪

১৫) হে বিশ্বাসী সকল: আল্লাহৰ উদ্দেশ্য সাধনৰ পথত সহায় কৰাহঁক, যেনেকৈ ঈছা, মৰিয়মৰ পুত্ৰ, তেওঁ তেওঁৰ শিষ্যসকলক কৈছিল, আল্লাহৰ উদ্দেশ্য সাধনৰ পথত মোৰ সহায়কাৰী কোন? শিষ্যসকলে কৈছিল, আমি আল্লাহৰ সহায়কাৰী; গতিকে ইজৰাইলৰ সতি-সন্ততিৰ এটা দল বিশ্বাস আনিলে, আন এটা দলে অশ্বাস কৰিলে; তেতিয়া আমি যি সকলে

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا
قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ
أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ ۝۱۵
نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنْتُ طَائِفَةٌ مِّنْ
بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرْتُ طَائِفَةٌ ۝۱৫

বিশ্বাস কৰিছিল তেওঁলোকৰ শত্ৰুৰ
বিৰুদ্ধে সহায় কৰিছিলোঁ আৰু
তেওঁলোক প্ৰভুত্বশীল হৈ পৰিছিল

فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ
فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٥﴾

سُورَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَا عَشَرَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

২) আকাশসমূহত আৰু পৃথিৱীত
থকা সকলো বস্তুৰে গৌৰৱান্বিত
কৰে আল্লাহক, সাৰ্বভৌম, পৱিত্ৰ
শক্তিশালী, জ্ঞানী জনাক ।

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾

৩) সেইজনাই হৈছে তেওঁ যি
অশিক্ষিত জাতিটোৰ মাজত এজন
তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা পয়গম্বৰ
প্ৰেৰণ কৰিছে যি তেওঁলোকলৈ
আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহ আবৃত্তিকৰে,
আৰু তেওঁলোকক পৱিত্ৰ কৰে,
আৰু তেওঁলোকক গ্ৰন্থখন আৰু
ইয়াৰ জ্ঞান শিকায় যদিওবা পূৰ্বে
তেওঁলোক স্পষ্ট ভাৱে ভ্ৰান্ত পথত
আছিল ।

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ

يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ

لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣﴾

৪) আৰু তেওঁক সেইজনাই সেইবিলাকৰ আন কিছুমানৰ মাজত উঠাব যি বৰ্তমান তেওঁলোকৰ লগত যোগ দিয়া নাই। সেইজনাই হৈছে শক্তিশালী, জ্ঞানী।

وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ④

৫) সেইটো হৈছে আল্লাহৰ কৃপা; সেইজনাই ইয়াক দান কৰে সেইজনৰ ইচ্ছামতে; আৰু আল্লাহ হৈছে অশেষ কৃপাৰ অধিকাৰী।

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ⑤

৬) যি সকলক তৌৰাতৰ আইনৰ ভাৰ দিয়া হৈছিল, কিন্তু ইয়াৰ নিৰ্দেশ সমূহ কাৰ্য্যকৰী নকৰিলে, তেওঁলোকৰ তুলনা হ'ল এটা গাখাই এবোজা কিতাপ কঢ়িওৱাৰ লগত। আল্লাহৰ নিদৰ্শন সমূহ প্ৰত্যাখ্যান কৰা জাতিটোৰ তুলনা হয় চয়তানৰ লগত। আৰু আল্লাহে অসৎ কাৰ্য্যত লিপ্ত থকা জাতিটোক বাট নেদেখুৱায়।

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا ۗ بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ⑥

৭) কোৱা হে, তোমালোক যি সকল ইহুদী হোৱা, তোমালোকে যদি দাবী কৰা যে আন সকলো জাতিক বাদ দি তোমালোক অকলেহে আল্লাহৰ বন্ধু হৈছা, তেতিয়া হলে যদিহে বাস্তৱতে, তোমালোকে সচাঁ কথা কৈছা, মৃত্যুৰ বাঞ্ছা কৰা হ'ক।

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنْكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَتُّوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑦

৮) কিন্তু তেওঁলোকে কেতিয়াও এই বাঞ্ছা নকৰে, কাৰণ হ'ল তেওঁলোকৰ বাস্তৱত তেওঁলোকৰ পূৰ্বে পঠাই দিছে। আৰু আল্লাহে ভালদৰে চিনি পায় যি সকলে দোষ কৰে।

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهَا أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ⑧

৯) কোৱা, যিটো মৃত্যুৰ পৰা তোমালোকে পলাইছা, ই নিশ্চয়, তোমালোকক লগ ধৰিবগৈ। তেতিয়া তোমালোকক ঘূৰাই

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ

পাঠিওৱা হ'ব সেইজনালৈ যি অদৃশ্য আৰু বিদ্যমান দুয়োটাকে জানে, আৰু সেইজনাই তোমালোকে কিনো কৰিছিল। সেই বিষয়ে তোমালোকক জনাব।

১০) হে, লোক সকল যিয়ে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছা! যেতিয়া শুক্ৰবাৰৰ প্ৰাৰ্থনাৰ আহ্বান দিয়া হয়, আল্লাহৰ স্মৰণলৈ, ততাতৈয়াকৈ যোৱাহঁক, আৰু সকলো ব্যৱসায় পেলাই যোৱা। সেইটোৱেই হৈছে তোমালোকৰ কাৰণে অত্যন্তম, যদিহে তোমালোকে জানিলা-হেঁতেন।

১১) আৰু যেতিয়া প্ৰাৰ্থনা সমাপ্ত হয়, তেতিয়া দেশৰ বিভিন্ন দিশত বিয়পি পৰা আৰু আল্লাহৰ কৃপা বিচৰাহঁক, আৰু আল্লাহক সঘনে স্মৰণ কৰা যাতে তোমালোক সমৃদ্ধিশালী হ'ব পাৰা।

১২) কিন্তু যেতিয়া তেওঁলোকে কিছূমান ব্যৱসায়ৰ বয়-বস্তু বা আমোদ-প্ৰমোদৰ সুযোগ দেখে, তেওঁলোকে সেইবোৰৰ সন্ধানত ঘূৰিবলৈ ধৰে, আৰু তোমাক থিয় দি থকা অৱস্থাত এৰি যায়। কোৱা, আল্লাহৰ সৈতে যিটো আছে সেইটো আমোদ-প্ৰমোদ আৰু বয়-বস্তুতকৈ বেছি উত্তম, আৰু আল্লাইহে হৈছে আটাইতকৈ ভাল সংস্থান যোগাওঁতা।

وَالشَّهَادَةَ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۗ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٢﴾

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا ۗ قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ ۗ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١٣﴾

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ مَدِينَةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ اثْنَا عَشَرَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

চূৰা-৬৩ AL-MUNAFIQUN

আল-মুনাফিকুন
(মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) যেতিয়া ভ্ৰষ্টসকল তোমাৰ কাষলৈ
আহে, সিহঁতে কয়, আমি সাক্ষী দিও
যে তুমি আল্লাহৰ পয়গম্বৰ হোৱা ।
আৰু জানে যে তুমি বাস্তৱতে
সেই জনাৰ পয়গম্বৰ হোৱা, কিন্তু
আল্লাহে সাক্ষী দিয়ে ভ্ৰষ্ট সকল
নিশ্চয় মিছলীয়া ।

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ
إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ
لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ
لَكَاذِبُونَ ②

৩) সিহঁতে সিহঁতৰ শপতবোৰ এটা
বেশ ৰূপে ব্যৱহাৰ কৰিছে, তাৰ দ্বাৰা
সিহঁতে মানুহক আল্লাহৰ পথত আগ
বঢ়াত বিধি-পথালি কৰে । নিশ্চয়,
সিহঁতৰ কাৰ্য্য-কলাপ অসৎ ।

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ③

৪) তাৰ কাৰণ হ'ল সিহঁতে প্ৰথমতে
বিশ্বাস কৰি তাৰ পাছত অবিশ্বাস
কৰিলে । সেই কাৰণে সিহঁতৰ অন্তৰৰ
ওপৰত এটা মোহৰ মাৰি দিয়া হ'ল
আৰু তাৰ ফল স্বৰূপে সিহঁতে একো
নুবুজে ।

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ
عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ④

৫) আৰু তুমি যেতিয়া সিহঁতক দেখা,
সিহঁতৰ অবয়বে তোমাক মুগ্ধ কৰে;
আৰু সিহঁতে কথা কয়, তুমি সিহঁতৰ
বক্তব্যলৈ কৰ্ণপাত কৰা । সিহঁত
হৈছে ঢোকা দি থিয় কৰি থোৱা
কাঠৰ মুঢ়াৰ দৰে । সিহঁতে ভাবে যে
প্ৰত্যেকটো চিঞৰ সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে ।

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ
وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّ
هُمُ حَشَبٌ مُسْتَنْدَةٌ ⑤ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ

সিহঁতেই হৈছে শত্ৰু, গতিকে সিহঁতৰ বিষয়ে সতৰ্ক হৈ থাকিবা, সিহঁতক কেনেকৈ যে সত্যৰ পৰা আঁতৰাই নিয়া হৈছে।

عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرُهُمْ ط
قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَنْ يَكُونُوا ٥

৬) সিহঁতক এতিয়া এইবুলি কোৱা হয়, আহা, আল্লাহৰ পয়গম্বৰে যাতে তোমালোকৰ হৈ ক্ষমা ভিক্ষা কৰিব পাৰে, সিহঁতে সিহঁতৰ মূৰ আনফালে ঘূৰাই দিয়ে, আৰু তুমি সিহঁতক দেখিবলৈ পোৱা অহঙ্কাৰত গঙ্গাটোপৰ দৰে হৈ ঘিণ কৰি আঁতৰি থকা।

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّوْا رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ٥

৭) সিহঁতৰ কাৰণে তুমি সিহঁতৰ হৈ ক্ষমা ভিক্ষা কৰা বা ক্ষমা ভিক্ষা নকৰা একেই কথা। আল্লাহে সিহঁতক কেতিয়াও ক্ষমা নকৰে। নিশ্চয়, আল্লাহে বিদ্রোহী মানুহক বাট নেদেখুৱায়।

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفِرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ط
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ٥

৮) সিহঁতেই হৈছে সেইলোক যিয়ে কয়, আল্লাহৰ পয়গম্বৰৰ সৈতে থকা সকললৈ অৰ্থব্যয় নকৰিবা, যাতে তেওঁলোকে তেওঁক এৰি থৈ ইফালে সিফালে গুচি যায়; যি স্থলত আকাশত আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো ঐশ্বৰ্য্য বিভূতিৰ অধিকাৰী হ'ল আল্লাহ; কিন্তু ভগুসকলে বুজি নেপায়।

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا ط وَاللَّهُ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ٥

৯) সিহঁতে কয়, আমি যদি মদিনালৈ ঘূৰি যাও; অতি সন্মানিত জনে নিশ্চয়, তাৰ পৰা অতি নীচ জনক খেদি উলিয়াই পঠাব, যি স্থলত প্রকৃত সন্মানৰ অধিকাৰী হ'ল আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰ আৰু বিশ্বাসী সকল; কিন্তু ভগুসকলে নেজানে।

يَقُولُونَ لَنْ يَرْجِعَنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعْرَابُ مِنْهَا الْأَذَلَّ ط وَاللَّهُ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ٥

১০) হে,লোক সকল যিসকলে বিশ্বাস কৰা; তোমালোকৰ ধন-সম্পত্তি আৰু ল'ৰা-ছোৱালীয়ে তোমা-লোকক আল্লাহৰ স্মৰণৰ পৰা বিচলিত কৰিব নিদিবা। আৰু যিয়ে তেনে হ'বলৈ দিয়ে তেওঁলোকেই হ'ব ক্ষতিবৰণকাৰী।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ
وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ
يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٠﴾

১১) আৰু আমি দিয়া অৰ্থৰ পৰা, মৃত্যু আহি পোৱাৰ আগতেই ব্যয় কৰাহঁক যাতে মৃত্যু আহি পৰাত এজনে এইবুলি ক'বলৈ নেপায়, মোৰ প্ৰভু! মোক যদি তুমি অলপ সময় দিলাহেঁতেন যাতে মই ভিক্ষা দান কৰি সৎ কৰ্মী সকলৰ এজন হ'ব পাৰিলোঁহেঁতেন।

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا
أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ فَأَصِدِّقْ
وَأَكُنْ مِنَ الصَّٰلِحِينَ ﴿١١﴾

১২) আৰু আল্লাহে, কোনো আত্মাক নিৰ্দ্ধাৰিত সময় আহি পোৱাৰ পাছত সময় নিদিব; আৰু আল্লাহ তোমা-লোকে কি কৰা সেই বিষয়ে ভালদৰে অৱগত।

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا ۗ
وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾

سُورَةُ التَّغَابُنِ مَدْيَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

চূৰা-৬৪ AT- TAGHABUN

আত-তাগাবুন
(মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আকাশত আৰু পৃথিৱীত থকা
সকলো বস্তুৰে আল্লাহক গৌৰৱান্বিত
কৰে । সেইজনাৰেই হৈছে ৰাজ্যখন
আৰু সেইজনাৰেই হৈছে সকলো
প্ৰশংসা, আৰু সেইজনাৰ সকলো
বস্তুৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব আছে ।

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ②

৩) সেইজনাই তোমালোকক সৃষ্টি
কৰিছে, তাৰ পাছত তোমালোকৰ
কিছুমান অবিশ্বাসী আৰু
তোমালোকৰ কিছুমান বিশ্বাসী ।
আৰু তোমালোকে কি কৰা আল্লাহে
দেখি থাকে ।

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ
مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ③

৪) সেইজনাই আকাশসমূহ আৰু
পৃথিৱীখন সৃষ্টিছিল এটা
অনন্তকালীয়া উদ্দেশ্যেৰে আৰু
সেইজনাই তোমালোকক গঢ় দিছিল
আৰু তোমালোকৰ গঢ়বোৰ ধুনীয়া
কৰিছিল, আৰু সেইজনালৈকে হয়
শেষ প্ৰত্যাবৰ্তন ।

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ
وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ
الْمَصِيرُ ④

৫) আকাশসমূহ আৰু পৃথিৱীত থকা
সকলো বস্তু সেইজনাই জানে, আৰু
তোমালোকে কোনো লুকুওৱা আৰু
কি প্ৰকাশ কৰা সকলো জানে; আৰু
আল্লাহে সম্পূৰ্ণভাৱে জানে অন্তৰত
লুকুৱাই থোৱা সকলো কথা ।

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ
مَا تُسْرَوْنَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِدَاتِ الصُّدُورِ ⑤

৬) তোমালোকৰ পূৰ্বে যি সকলে অবিশ্বাস কৰিছিল তেওঁলোকৰ বিবৰণ তোমালোকলৈ অহা নাইনে? সিহঁতে নিজৰ আচৰণৰ কুফল ভুগিবলৈ পাইছিল, আৰু সিহঁতৰ কাৰণে নিৰ্দেশ হৈছে এটা কঠোৰ শাস্তিৰ।

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ①

৭) তাৰ কাৰণ হৈছিল তেওঁলোকৰ পয়গম্বৰ সকল স্পষ্ট প্ৰমাণৰ সৈতে তেওঁলোকলৈ আহিছিল, কিন্তু তেওঁলোকে কৈছিল, এজন বশ্বৰ মানৱে নো আমাক বাট দেখুৱাবনে? গতিকে সিহঁতে অবিশ্বাস কৰিলে আৰু আঁতৰি গ'ল। কিন্তু আল্লাহৰ কাৰণে সিহঁত প্ৰয়োজনীয় নাছিল; আৰু আল্লাহ হৈছে আত্মনিৰ্ভৰশীল, সকলো প্ৰশংসাৰ যোগ্য।

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ②

৮) যি সকলে অবিশ্বাস কৰে, ভাবে যে তেওঁলোকৰ পুনৰুত্থান নহ'ব। কোৱা, হয়, মোৰ প্ৰভুৰ নামত, তোমালোকক নিশ্চয়, উঠাই অনা হ'ব; তেতিয়া তোমালোকক নিশ্চয় তোমালোকৰ কাৰ্য্য-কলাপৰ বিষয়ে জনোৱা হ'ব। আৰু সেইটো আল্লাহৰ কাৰণে সহজ।

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ③ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ④

৯) গতিকে, আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰত আৰু আমি নমাই পঠোৱা আধ্যাত্মিক দীপ্তিত বিশ্বাস আনাইক। আৰু আল্লাহ তোমালোকৰ সকলো কাৰ্য্যকলাপৰ বিষয়ে অৱগত।

فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ⑤

১০) সেইদিনা যেতিয়া সেইজনাই তোমালোকক সমবেত কৰাৰ দিনৰ কাৰণে গোটাৰ; সেইটোৱেই হ'ব খতি আৰু লাভৰ নিৰ্দ্ধাৰণৰ দিন। আৰু যিয়েই আল্লাহত বিশ্বাস আনে আৰু সৎ কাম কৰে—সেইজনাই

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ⑥ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ

তেওঁলোকৰ পৰা অসং কৰ্মৰ কুফল
আঁতৰাই নিব আৰু তেওঁলোকক
নিজৰা প্ৰবাহিত উদ্যান সমূহত
চিৰকাল বসবাস কৰিবৰ কাৰণে
প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিব। সেইটোৱেই
হ'ল সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ কৃতকাৰ্য্যতা।

جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿١١﴾

১১) কিন্তু যিসকলে অবিশ্বাস কৰে
আৰু আমাৰ নিদৰ্শন সমূহ অগ্ৰাহ্য
কৰে, এওঁলোকেই হ'ব অগ্নি কুণ্ডৰ
বাসিন্দা, য'ত তেওঁলোক দীৰ্ঘ কাল
থাকিব; আৰু ই এটা বেয়া
গন্তব্যস্থান।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١١﴾

১২) আল্লাহৰ অনুমতি ব্যতিৰেকে
কোনো বিপদ আপদ আহি নপৰে।
আৰু যিয়েই আল্লাহক বিশ্বাস কৰে—
সেইজনাই তেওঁৰ অন্তৰক শুদ্ধ পথ
প্ৰদৰ্শন কৰে। আৰু আল্লাহে সকলো
কথা ভালদৰে জানে।

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ
وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

১৩) আৰু আল্লাহৰ বাধ্য হোৱা আৰু
পয়গম্বৰ জনৰ বাধ্য হোৱা। কিন্তু
তোমালোকে যদি আঁতৰি যোৱা
তেনেহ'লে আমাৰ বাৰ্ত্তাবাহকৰ
দায়িত্ব হ'ল মাত্ৰ বাৰ্ত্তাটো সৰল ভাৱে
বহন কৰাটো।

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ
تَوَلَّيْتُمْ فَأِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلْغُ
الْمُبِينُ ﴿١٣﴾

১৪) আল্লাহ ! সেইজনাৰ বাহিৰে
আন কোনো প্ৰভু নাই; গতিকে
বিশ্বাসীসকলক আল্লাহত বিশ্বাস
ৰাখিবলৈ কোৱা।

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٤﴾

১৫) হে, লোকসকল যিয়ে বিশ্বাস
কৰা! নিশ্চয়, তোমালোকৰ পত্নী
আৰু ল'ৰা-ছোৱালী সকলৰ
ভিতৰত আছে কিছুমান যি
তোমালোকৰ শত্ৰু গতিকে
তেওঁলোকৰ পৰা সতৰ্ক হৈ
থকা হ'ক। আৰু তোমালোকে যদি
মাজ্জনা কৰা আৰু ক্ষমা কৰা,

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ
وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ
وَإِنْ تَعَفَوْا وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ

তেনেহঁলে, নিশ্চয় আল্লাহ অতি ক্ষমাশীল, সদায় কৰুণাময়।

اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥﴾

১৬) প্রকৃততে, তোমালোকৰ ধন সম্পত্তি আৰু তোমালোকৰ ল'ৰা-ছোৱালী এটা পৰীক্ষা মাথোন; কিন্তু আল্লাহৰ ওচৰত আছে এটা বিশাল পুৰস্কাৰ।

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾

১৭) গতিকে আল্লাহৰ প্ৰতি তোমালোকৰ কৰ্তব্যৰ বিষয়ে যথাসম্ভৱ সজাগ থাকাহঁক, আৰু সেইজনাৰ উদ্দেশ্য সাধনৰ অৰ্থে অৰ্থ ব্যয় কৰাহঁক, এইটো তোমালোকৰ কাৰণে উত্তম হ'ব। আৰু যিয়েই নিজৰ আত্মাৰ আক্ৰোশ ভাব বৰ্জন কৰিব তেওঁলোকেই হ'ব কৃতকাৰ্য্য।

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ ط
وَمَنْ يُؤَقِّ شَخَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمَفْلُحُونَ ﴿١٧﴾

১৮) তোমালোকে যদি আল্লাহক এটা ভালধৰণৰ ঋণ দিয়া, সেইজনাই তোমালোকৰ কাৰণে ইয়াক কেইবাগুণো বঢ়াই দিব, আৰু তোমালোকক ক্ষমা কৰিব; আৰু আল্লাহ হৈছে সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ শলাগ লওতা, ধৈৰ্য্যশীল।

إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ط وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٨﴾

১৯) অদৃশ্য আৰু বিদ্যমানৰ বিষয়ে সৰ্বজ্ঞ, শক্তিশালী, জ্ঞানী।

عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٩﴾

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

চুৰা-৬৫ AT-TALAQ আত-তালাক (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) হে, পয়গম্বৰ ! তোমালোকে
যেতিয়া তিৰোতাক তালাক দিয়া,
তেওঁলোকক নিৰ্দ্ধাৰিত সময় মতে
তালাক দিবা, আৰু তাৰ পাছত
সময়টো গণনা কৰিবা; আৰু
তোমালোকৰ প্ৰভু আল্লাহক ভয়
কৰিবা। আৰু তোমালোকে
তেওঁলোকৰ বাসস্থানৰ পৰা
উলিয়াই নিদিবা, নাইবা তেওঁলোক
নিজেও ওলাই যোৱা উচিত নহ'ব,
যদিহে তেওঁলোকে স্পষ্ট ভাৱে
অশোভনীয় কাম কৰা নাই। ইমান
খিনিহে হৈছে আল্লাহে বান্ধি দিয়া
সীমা; আৰু যিয়েই আল্লাহৰ সীমা
অতিক্ৰম কৰে, তেওঁ বাস্তৱতে,
নিজৰ আত্মাৰ অনিষ্ট কৰে।
তোমালোকে নেজানে; হয়তো তাৰ
পাছত আল্লাহে এটা নতুন
পৰিস্থিতিৰ আবিৰ্ভাৱ হ'বলৈ দিব।

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ
فَطَلَّقُوهُنَّ إِعْدَتِهِنَّ وَأَخْصُوا الْعِدَّةَ
وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ
بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ
نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ
بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ②

৩) তাৰ পিছত, তেওঁলোক যেতিয়া
তেওঁলোকৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সময়ৰ সীমা
ৰেখাৰ ওচৰ পাওঁ পাওঁ হয়গৈ,
তেওঁলোকক স্নেহেৰে ৰাখাইক;
অথবা তেওঁলোকৰ পৰা এটা
উপযুক্ত ধৰণে বিদায় লোৱা, আৰু
তোমালোকৰ মাজৰপৰা দুজন
ন্যায়পৰায়ণ ব্যক্তিক সাক্ষী দিবাঁক।
এইদৰে আল্লাহ আৰু শেষ দিনত
বিশ্বাস কৰা জনক উপদেশ দিয়া
হৈছে; আৰু যিজনে আল্লাহলৈ

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
وَأَشْهَدُوا ذَوَىٰ عَدْلٍ مِّنْكُمْ وَأَقِيمُوا
الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ۗ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ وَمَنْ يَتَّقِ

ভয় কৰে; আল্লাই সেই জনাৰ কাৰণে এটা উপায় উলিয়াই দিব।

৪) আৰু তেওঁ আশা নকৰা ঠাইৰ পৰা তেওঁৰ কাৰণে সংস্থান যোগাব; আৰু যি জনে আল্লাহৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে তেওঁৰ কাৰণে সেই জনাই যথেষ্ট; প্রকৃততে আল্লাহ তেওঁৰ উদ্দেশ্য সম্পন্ন কৰিবই; সকলো বস্তৰ কাৰণে আল্লাহ এটা মাপ নিদ্বাৰণ কৰিছে।

৫) আৰু তোমালোকে যদি নিদ্বাৰিত সময় কালৰ বিষয়ে সন্দেহ হয় তোমালোকৰ এনে তিৰোতা সকলৰ ক্ষেত্ৰত যাৰ মাহেকীয়া ঋতু বন্ধ হৈছে তেনেহলে জানি লোৱা যে তেওঁলোকৰ কাৰণে নিদ্বাৰিত সময় তিনি মাহ আৰু যাৰ তেতিয়ালৈকে মাহেকীয়া ঋতু হোৱা নাই আৰু সেই সকলৰ ক্ষেত্ৰত যি গৰ্ভধাৰণ কৰি আছে, তেওঁলোকৰ সময় কাল হ'ব তেওঁলোকৰ (সন্তান) প্ৰসৱ নোহোৱালৈকে; আৰু যিয়েই আল্লাহলৈ ভয় কৰে, সেই জনাই তেওঁৰ কাম-কাজত সুবিধা প্ৰদান কৰিব।

৬) সেইটোৱেই হৈছে আল্লাহৰ আদেশ, যিটো সেই জনাই তোমালোকলৈ নমাই পঠিয়াইছে; আৰু যিয়েই আল্লাহলৈ ভয় কৰে সেই জনাই তেওঁৰ অসং কাৰ্য্যৰ কুফল মোচন কৰিব আৰু তেওঁৰ পুৰস্কাৰ বঢ়াই দিব।

৭) তালাক দিয়া তিৰোতা সকলক নিদ্বাৰিত সময় কালৰ ভিতৰত তোমালোকে থকা বাসস্থানতে থাকিবলৈ দিবা, তোমালোকৰ আৰ্থিক অৱস্থা অনুযায়ী, আৰু

اللَّهُ يَجْعَلُ لَهُ مَخْرَجًا ۝

وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ ۗ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۝

وَأَلِيٌّ يَدِينَهُ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ ۚ إِنْ أَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ ۚ وَاللِّي لَمْ يَحِضْنَ ۚ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۝

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۚ

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا

তেওঁলোকক কোনো ধৰণে হাৰাশাস্তি নকৰিবা, যাৰ ফলত তোমালোকে তেওঁলোকৰ কাৰণে কষ্টৰ সৃষ্টি কৰা হ'ব আৰু সেইদৰে তেওঁলোকক ওলাই যাবলৈ বাধ্য কৰা হ'ব; আৰু তেওঁলোকৰ গৰ্ভত যদি সন্তান থাকে সন্তান প্ৰসৱ নোহোৱালৈকে তেওঁলোকৰ ওপৰত অৰ্থ ব্যয় কৰিবা; আৰু তেওঁলোকে যদি তোমালোকৰ কাৰণে সন্তানক গাখীৰ খুৱায় প্ৰচলিত প্ৰথা মতে দুয়োজনৰ ভিতৰত আলোচনা কৰি নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা প্ৰাপ্য বানচ তেওঁলোকক দিবাহঁক; কিন্তু তোমালোকে দুয়োৰে ভিতৰত যদি মনোমালিন্য হয়, তেনেহলে আন এগৰাকী তিৰোতাক বাপেকৰ হৈ সন্তানক গাখীৰ খুৱাবলৈ দিবা।

৮) যাৰ অপৰ্য্যাপ্ত সংস্থান আৰু সেই অপৰ্য্যাপ্ত সংস্থানৰ পৰা তেওঁক ব্যয় কৰিবলৈ দিয়া, আৰু যাৰ জীৱিকা নিৰ্বাহৰ উপায় সক্ষীৰ্ণ, তেওঁক আল্লাই যি দিছে তাৰ পৰা ব্যয় কৰিবলৈ দিয়া; আল্লাই কোনো আত্মাকে সেইজনাই ইয়াক দিয়া সামৰ্থ্যতকৈ অতিৰিক্ত বোজা ববলৈ নিদিয়ে; আল্লাই অনতিপলমে কষ্টত আৰাম আনিব।

৯) আৰু কিমান এনেকুৱানগৰবাসী আছিল যি সকলে আল্লাহ আৰু সেইজনাৰ পয়গম্বৰ সকলক অমান্য কৰিছিল আৰু আমি সিহঁতক কঠোৰ বিচাৰলৈ আনিবোঁ আৰু দাৰুণ শাস্তিৰে শাস্তি দিবোঁ।

১০) গতিকে ই ইয়াৰ আচৰণৰ কুফল ভুগিলে, আৰু ইয়াৰ অৱস্থাৰ শেষ ফল হ'ল ধ্বংস।

عَلَيْهِنَّ ۖ وَإِنْ كُنَّ أَوْلَاتٍ حَمْلٍ
فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ
فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۚ
وَاتِمِّرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ ۚ وَإِنْ
تَعَاَسَرْتُمْ فَسَتَرْضِعُ لَهُ أُخْرَىٰ ۗ

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ ۗ وَمَنْ قَدِرَ
عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ ۗ لَا
يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا ۗ سَيَجْعَلُ
اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۙ

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا
وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا
وَوَعَدْنَاهَا عَذَابًا تُكْرَهُ ۙ
فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ
أَمْرِهَا خُسْرًا ۙ

১১) আল্লাহ তেওঁলোকৰ কাৰণে এটা কঠোৰ শাস্তি প্ৰস্তুত কৰিছে; গতিকে আল্লাহলৈ ভয় কৰা, হে তোমালোকে জ্ঞান সম্পন্ন মানৱ যিয়ে বিশ্বাস আনিছা; আল্লাই বাস্তৱতে তোমালোকলৈ নমাই পঠিয়াইছে এজন স্মৰণ কৰোঁতা।

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ
يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا
قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۝

১২) এজন পয়গম্বৰ যিজনে তোমালোকলৈ আল্লাহৰ স্পষ্ট নিদৰ্শনসমূহ আবৃত্তি কৰে যাতে তেওঁ বিশ্বাস কৰা আৰু সৎ কাম কৰা সকলক প্ৰত্যেক ধৰণৰ অন্ধকাৰৰ পৰা উলিয়াই আনিব পাৰে; আৰু যিয়ে আল্লাহত বিশ্বাস স্থাপন কৰে আৰু সৎ কামত লিপ্ত থাকে সেইজনাই চিৰকালৰ বাবে বসবাস কৰিবৰ কাৰণে বহু নিজৰা প্ৰবাহিত উদ্যানসমূহত প্ৰৱেশ কৰোৱাব; আল্লাই বাস্তৱতে তেওঁৰ কাৰণে অতিশয় ভাল সংস্থান যোগাইছে।

رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ
لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا ۗ قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۝

১৩) আল্লাই হৈছে সেইজন্য যি সাতখন আকাশ সৃষ্টি কৰিছে আৰু পৃথিৱীৰো একে সংখ্যা; আল্লাহৰ আদেশ তেওঁলোকৰ মাজলৈ নামি আহে, যাতে তোমালোকে জানিব পাৰা যে আল্লাহৰ সকলো বস্তুৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব আছে, আৰু আল্লাই সেইজন্যৰ জ্ঞানত সকলো অন্তৰ্ভুক্ত কৰি থয়।

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ
الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ
لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝

سُورَةُ التَّحْرِيمِ مَدِينَةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

চুৰা-৬৬ AT-TAHRIM আত-তাহৰিম (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত । بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ২) হে পয়গম্বৰ: আল্লাই যিটো
তোমাৰ কাৰণে আইনসম্পত কৰিছে
তুমি নিজকে তাৰ পৰা বঞ্চিত
কৰিছা; তুমি তোমাৰ পত্নীবৰ্গৰ
সন্তুষ্টি বিচৰা নে? আৰু আল্লাহ
হৈছে অতি ক্ষমাশীল, কৰুণাময় । يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ ۚ
تَبَتَّحِي مَرْضَاتِ أَزْوَاجِكَ ۗ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ②
- ৩) আল্লাই বাস্তৱতে তোমাৰ
ওপৰত অশান্তি সৃষ্টি কৰা শপতৰ
কাৰণে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰাটো বৈধ
কৰিছে; আৰু আল্লাহ হৈছে তোমাৰ
বন্ধু; আৰু সেই জনা হৈছে সৰ্বজ্ঞ,
জ্ঞানী । قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ ۚ
وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ③
- ৪) আৰু যেতিয়া তেওঁৰ
পত্নীসকলৰ এগৰাকীক এটা বিষয়
গোপনে জনাইছিল আৰু তেখেতে
সেইটো প্ৰকাশ কৰি দিলে, আৰু
আল্লাই তেওঁক সেই বিষয়ে জনালে
তেওঁ তাৰ এক অংশহে সেই
পত্নীগৰাকীক জনালে, আৰু আন
এটা অংশ জনোৱাৰ পৰা বিৰত
থাকিল; আৰু তেওঁ যেতিয়া পত্নী
গৰাকীক সেইটো জনালে, তেখেতে
কলে, তেওঁ উত্তৰ দিলে, সৰ্বজ্ঞ
জনাই সকলো বিষয়ে অৱগত
আল্লাই মোক জনালে । وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ
حَدِيثًا ۚ فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ
عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْهُ
بَعْضٌ ۚ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ
هَذَا ۗ قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ④
- ৫) এতিয়া তোমালোকে দুয়ো যদি
অনুতপ্ত হৈ আল্লাহলৈ মুখ কৰা আৰু
তোমালোকৰ অন্তৰদ্বয় ইতিপূৰ্বে إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ۚ

সেইফালে ঢাল খাইছে ই তোমালোকৰ কাৰণে বেছি উত্তম হ'ব; কিন্তু তোমালোকে যদি ইগৰাকীয়ে সিগৰাকীক তেওঁৰ বিৰুদ্ধে সমৰ্থন কৰা, নিশ্চয় আল্লাহ তেওঁৰ সহায়কাৰী আৰু জিব্ৰাইল আৰু বিশ্বাসী সকলৰ মাজত সৎপথগামী সকল, আৰু তাৰ উপৰিও সকলো ফিৰিস্তা তেওঁৰ সহায়কাৰী।

৬) হয়তো তেওঁৰ প্ৰভুয়ে, তেওঁ যদি তোমালোকক তালুক দিয়ে তেওঁক তোমালোকতকৈও বেছি ভাল পল্লীবৰ্গ দিব যি হ'ব ত্যাগী, বিশ্বাসী বাধ্য, সদায় আল্লাহৰ মুখাপেক্ষী, প্ৰাৰ্থনাত একনিষ্ঠ, প্ৰায় ৰোজা ৰখা, বিধৱা আৰু কুমাৰী।

৭) হে লোকসকল যিয়ে বিশ্বাস কৰা, তোমালোকে নিজক আৰু তোমালোকৰ পৰিয়ালবৰ্গক বচোঁৱা এটা অগ্নি কুণ্ডৰ পৰা যাৰ ইন্ধন হ'ব মানৱ আৰু শিল গুটি যাৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰা হ'ব ফিৰিস্তা সকল যি হ'ব দাৰুণ আৰু কঠোৰ, যি আল্লাহৰ তেওঁলোকলৈ দিয়া নিৰ্দেশৰ অবাধ্যতা নকৰে আৰু যেনে আদেশ দিয়া হয় সেইদৰে কাম কৰে।

৮) হে বিশ্বাসী সকল : আজিৰ দিনা অজুহাত বোৰ নেদেখুৱাবা; তোমালোকে যি কৰিছিলো তাৰ বাবেহে প্ৰতিফল পাইছা।

৯) হে বিশ্বাসী সকল: আন্তৰিক অনুতাপ কৰি আল্লাহলৈ মুখ কৰাইক; এনে হ'ব যে তোমালোকৰ প্ৰভুয়ে তোমালোকৰ কৰ্মৰ কুফল

وَأَنَّ تَظْهَرَ عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ
وَجِبْرِيلَ وَصَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةَ
بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ⑥

عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ
أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ مُسْلِمٍ مُّؤْمِنَةٍ
قُنِيتِ تَبَيَّتْ عِبْدَتِ سَبَّحَتْ تَبَيَّتْ
وَأَبْكَارًا ⑦

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ
وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ
لَّا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ ⑧

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ
إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ⑨

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً
تُصَوِّحًا عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ

মার্জনা কৰিব আৰু তোমালোকক নিজৰা প্ৰবাহিত উদ্যান সমূহত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিব, সেই দিনাখন যেতিয়া আল্লাই পয়গম্বৰজনক আৰু তেখেতৰ সৈতে যি সকলে বিশ্বাস আনিছিল তেওঁলোকক অপমান নকৰিব; তেওঁলোকৰ সৌহাতত থকা বস্তু তেওঁলোকৰ সন্মুখত ধাৰিত হ'ব; তেওঁলোকে ক'ব, আমাৰ প্ৰভু, আমাৰ কাৰণে আমাৰ বস্তুগছ নিখুঁত কৰা আৰু আমাক ক্ষমা কৰা; নিশ্চয় তোমাৰ সকলো বস্তুৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব আছে।

سَيَاتِكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
آتِنَا نُورَنَا وَانفِرْنَا وَانفِرْنَا عَلَيْكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ①

১০) হে পয়গম্বৰ: অবিশ্বাসী আৰু ভ্ৰুতসকলৰ বিৰুদ্ধে পৰিশ্ৰম কৰাহঁক; আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি কঠোৰ হোৱাহঁক; সিহঁতৰ বাসস্থান হৈছে দোজখ, আৰু ই এক বেয়া গন্তব্যস্থান।

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَاعْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ②

১১) আল্লাই অবিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে এটা উদাহৰণ স্বৰূপে আগ বঢ়াইছে নুহৰ পত্নী আৰু নুতৰ পত্নীক; তেওঁলোক আছিল আমাৰ দুজন অতিশয় সৎ ভৃত্যৰ অধীনত, কিন্তু তেওঁলোকে সেই দুই গৰাকীৰ প্ৰতি বিশ্বাসঘাতকতা কৰিলে; গতিকে সেই দুগৰাকীয়ে তেওঁলোকক আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে বক্ষা কৰিব নোৱাৰিলে আৰু তেওঁলোকক কোৱা হ'ল, অগ্নিকুণ্ডটোত প্ৰৱেশ কৰা, তোমালোক দুয়ো, আন প্ৰৱেশকাৰী সকলৰ সৈতে।

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتٍ
نُّوحٍ وَامْرَأَتِ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ
عَبْدَيْنِ مِنْ عَبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتْهُمَا
فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ
ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ③

১২) আৰু আল্লাই যি সকলে বিশ্বাস কৰে তেওঁলোকৰ প্ৰতি উদাহৰণ স্বৰূপে আগ বঢ়াইছে ফিৰাউনৰ পত্নীক, যেতিয়া তাই কৈছিল, মোৰ

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتٍ
فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ

প্ৰভু; মোৰ কাৰণে উদ্যানখনত এটা গৃহ সাজি দিয়া যত তুমিও থাকিবা; আৰু মোক ফিৰাউন আৰু তেওঁৰ কীৰ্ত্তিৰ পৰা ৰক্ষা কৰা, আৰু মোক ৰক্ষা কৰা অসং কামত লিপ্ত থকা সকলৰ পৰা।

১৩) আৰু উদাহৰণ স্বৰূপে আগ বঢ়ায় মৰিয়মক, ইমৰানৰ পুত্ৰী, যি তেওঁৰ সত্বিত্ব ৰক্ষা কৰিছিল সেই কাৰণে আমি তেওঁৰ ভিতৰলৈ আমাৰ জীৱনী শক্তিৰ নিশ্বাস প্ৰবেশ কৰিবলৈ দিলোঁ, আৰু তেওঁ তেওঁৰ প্ৰভুৰ গ্ৰন্থ সমূহত থকা, সেইজনাৰ বাক্যত তেওঁলৈ পঠিওৱা ভৱিষ্যত-বাণী পৰিপূৰ্ণ কৰিলে আৰু তেওঁ আছিল বাধ্য সকলৰ ভিতৰৰ এগৰাকী।

بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ
وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ
فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا
وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا
مِنَ الْقِسْطِ ﴿١٣﴾

سُورَةُ الْمُلْكِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ إِحْدَى وَثَلَاثُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

চুৰা-৬৭

AL-MULK

আল-মুলক (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

উনত্রিশ পাৰা

২) সেই জনাই হৈছে সকলো
আশীৰ্বাদেৰে ভৰপূৰ, যাৰ হাতত
আছে ৰাজ্যখন, আৰু সেই জনাৰ
সকলো বস্তুৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব আছে ।

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②

৩) যি জনাই মৃত্যু আৰু জন্মৰ সৃষ্টি
কৰিছে, যাতে তেওঁ তোমালোকক
পৰীক্ষা কৰিব পাৰে; তোমালোকৰ
ভিতৰত কোননো কাৰ্যতে সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ;
আৰু সেই জনাই হৈছে শক্তিশালী
ক্ষমাশীল ।

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ③ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْعَفُورُ ④

৪) যি সাতখন আকাশ একত্ৰ সৃষ্টি
কৰিছে । সুপ্ৰসন্ন আল্লাহৰ সৃষ্টিত
তোমালোকে কোনো অসামঞ্জস্য
দেখিবলৈ নোপোৱা । তেনেহ'লে
আকৌ চোৱাঁ ! তোমালোকে কিবা
খুঁত দেখানে ?

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طَبَاقًا ⑤ مَا تَرَى
فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوُّتٍ ⑥ فَارْجِعِ
الْبَصَرَ ⑦ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ⑧

৫) হয়, আকৌ চোৱাঁ, আৰু আকৌ
এবাৰ, তোমালোকৰ দৃষ্টি মাথোন
আকৌ তোমালোকলৈকে বিবুদ্ধি
আৰু ক্লান্ত হৈ ঘূৰি আহিব, কোনো
অসামঞ্জস্য নেদেখি ।

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ
الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ⑨

৬) আৰু প্ৰকৃততে, আমি নিম্নতম
আকাশখন বহু বস্তুৰে সজ্জিত
কৰিছোঁ, আৰু আমি সেইবোৰক
চয়তান সমূহক খেদি পঠিওৱাৰ

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ
وَجَعَلْنَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ وَأَعْتَدْنَا

আহিলা কৰিছোঁ, আৰু আমি সিহঁতৰ কাৰণে প্ৰবল অগ্নিকুণ্ডৰ শাস্তি প্ৰস্তুত কৰিছোঁ।

لَهُمْ عَذَابُ السَّعِيرِ ①

৭) আৰু যি সকলে তেওঁলোকৰ প্ৰভুত অবিশ্বাস কৰে, তেওঁলোকৰ কাৰণে আছে দোজখৰ শাস্তি, আৰু ই হৈছে নিকৃষ্ট বিশ্ৰামৰ স্থান।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑦

৮) তেওঁলোকক যেতিয়া তালৈ নিক্ষেপ কৰা হয়, তেওঁলোকে ই উত্তপ্ত হৈ উঠাৰ লগে লগে গৰ্জ্জন কৰা শুনিবলৈ পাব।

إِذَا اتَّقُوا فِيهَا سَمِعُوا هَاهُنَا شَيْقًا وَهِيَ
تَفُورُ ⑧

৯) ই নিজৰ প্ৰচণ্ডতাত প্ৰায় ফুটি উঠিব। যেতিয়া এদল পাপীক ইয়ালৈ নিক্ষেপ কৰা হয় তাৰ প্ৰহৰী সকলে সিহঁতক সুধিব, তোমা-লোকলৈ কোনো সতৰ্ককাৰী অহা নাছিল নেকি ?

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ ⑥ كَلَّمَا الْقَى فِيهَا
فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ
نَذِيرٌ ⑨

১০) তেওঁলোকে ক'ব, হয়, বাস্তৱতে, এজন সতৰ্ককাৰী আমালৈ আহিছিল, কিন্তু আমি তেওঁক এজন মিছলীয়া বুলি ব্যৱহাৰ কৰিছিলোঁ আৰু আমি কৈছিলোঁ, আল্লাহে একো অৱতীৰ্ণ কৰা নাই; তুমি মাথোন স্পষ্ট ভাৱে ভ্ৰান্ত হৈছা।

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا
وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنَّا أَنْتُمْ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ⑩

১১) আৰু তেওঁলোকে ক'ব, আমি যদি কৰ্ণপাত কৰিলোঁহেঁতেন অথবা আমাৰ জ্ঞান থাকিলেহেঁতেন, আমি প্ৰবল অগ্নিকুণ্ডৰ বাসিন্দাসকলৰ মাজৰ নহলোঁহেঁতেন।

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا
فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ⑪

১২) এইদৰে তেওঁলোকে নিজৰ পাপ স্বীকাৰ কৰিব; কিন্তু উত্তপ্ত অগ্নিকুণ্ডৰ বাসিন্দা সকল আল্লাহৰ কৰুণাৰ পৰা বহু দূৰত।

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ ⑫ فَسُحِقًا لِأَصْحَابِ
السَّعِيرِ ⑬

১৩) প্রকৃততে, যি সকলে তেওঁলোকৰ প্ৰভুক অন্তৰত ভয় কৰে; তেওঁলোকৰ কাৰণে আছে ক্ষমা আৰু এটা মহান পুৰস্কাৰ।

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٣﴾

১৪) আৰু তোমালোকে লুকাই কোৱা বা প্ৰকাশ্যে কোৱা, সেইজনাই তোমালোকৰ অন্তৰত থকা সকলো কথা জানে।

وَأَسْرُؤُا قَوْلِكُمْ وَأَوْجَهْرُؤَابِهِ ۗ إِنَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٤﴾

১৫) তোমালোকক যি জনাই সৃষ্টি কৰিছে সেইজনাই এইটো নেজানে নে? সেইজনাই হৈছে সকলো সূক্ষ্ম কথাৰ জ্ঞানসম্পন্ন সৰ্বজ্ঞ।

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ ۗ وَهُوَ اللَّطِيفُ
الْخَبِيرُ ﴿١٥﴾

১৬) সেইজনাই হৈছে তেওঁ, যি পৃথিৱীখন তোমালোকৰ কাৰণে সমান আৰু সুগম কৰিছে; গতিকে তাত থকা আহল-বহল পথেৰে যাতায়ত কৰাহঁক আৰু সেইজনাই যোগোৱা সংস্থানৰ পৰা খোৱাহঁক। আৰু তেওঁলৈকে হ'ব পুনৰুত্থান।

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا
فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۗ
وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٦﴾

১৭) তোমালোকে আকাশত থকা সেইজনাৰ পৰা নিৰ্ভয়বোধ কৰা নে যে সেইজনাই তোমালোকৰ সৈতে পৃথিৱী খনকো ডুবিলে নিদিব? যেতিয়া চোৱাঁ! ই কঁপিবলৈ ধৰে।

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ
الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٧﴾

১৮) তোমালোকে আকাশত থকা সেইজনাৰ পৰা নিৰ্ভয়বোধ কৰা নে যে সেইজনাই তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে এটা বালিৰ ধুমুহা নপঠাব? তেতিয়া তোমালোকে জানিবা মোৰ সতৰ্কবাণী কিমান ভয়াবহ আছিল।

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۗ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ
نَذِيرٍ ﴿١٨﴾

১৯) আৰু বাস্তৱতে, তেওঁলোকৰ পূৰ্বে অহা সকলেও মোৰ পয়গম্বৰ সকলক অগ্রাহ্য কৰিছিল, তেতিয়া মোৰ শাস্তি কিমান যে কষ্ট দায়ক আছিল!

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيرٍ ﴿١٩﴾

২০) তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ মূৰৰ ওপৰত পাখি মেলি উৰা আৰু তাৰ পাছত পাখি চপাই তাহাঁতৰ চিকাৰক ধৰিবলৈ চোঁমাৰি নামি অহা চৰাইবোৰ নেদেখে নে? সুপ্রসন্ন আল্লাহৰ বাহিৰে কোনেও সিহঁতক বাধা নিদিয়ে। সেইজনাই সকলো বস্তু ভালদৰে দেখে।

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفْتٍ
وَأَقْبَضَ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا
الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ٢٠

২১) সেইসকলে, যাক তোমালোকৰ আশ্রয়দাতা বুলি গণ্য কৰা হয়, তোমালোকক সুপ্রসন্ন আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে সহায় কৰিব পাৰেনে? অবিশ্বাসী সকল কেৱল তেওঁলোকৰ নিজৰ ভুক্তভোগী।

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ
مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا
فِي عُرُورٍ ٢١

২২) অথবা, সেইজনাই যদি তেওঁৰ সংস্থান তোমালোকৰ পৰা উঠাই লয়, তোমালোকক কোনে সংস্থান দিব পাৰিব? নহয়, তেওঁলোক আকোঁৰ গোঁজা দি বিদ্রোহ আৰু ঘণাত নিবিষ্ট থাকে।

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرِزُّكُمْ إِنْ أَمْسَكَ
رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ٢٢

২৩) কি! সেইজন, যি তেওঁৰ মুখৰ ওপৰত হামখুৰি খাই পৰি খোজ দিয়ে, বেছি ভাল দৰে পথ-প্ৰদৰ্শিত, নে, সেইজন যি চিধা হৈ পোন বাটেৰে খোজ দিয়ে?

أَمَّنْ يَمْشِي مَكْبًا عَلَيَّ وَجْهَهُ أَهْدَى
أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَيَّ صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ٢٣

২৪) কোৱা, সেইজনাই হৈছে তেওঁ যিজনাই তোমালোকক জীৱন দিলে, আৰু তোমালোকৰ কাৰণে কাণ আৰু চকু আৰু অন্তৰ গঢ়িলে; কিন্তু তোমালোকে অতি সামান্য ভাৱেই ধন্যবাদ জনোৱা।

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا
تَشْكُرُونَ ٢٤

২৫) কোৱা, সেইজনাই হৈছে তেওঁ যি তোমালোকক পৃথিৱীত বহুগুণে বৃদ্ধি হ'বলৈ দিলে, আৰু সেই-জনালৈকে তোমালোক সকলোকে গোটাই অনা হ'ব।

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ٢٥

২৬) আৰু তেওঁলোকে কয়, তুমি যদি বাস্তৱতে, সাঁচা কথাই কৈছা, এই প্ৰতিশ্ৰুতি কেতিয়া কাৰ্য্যত পৰিণত হ'ব।

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٦﴾

২৭) কোৱা, ইয়াৰ জ্ঞান আছে আল্লাহত, আৰু মই হলো এজন সাধাৰণ সতৰ্ককাৰী।

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٧﴾

২৮) কিন্তু তেওঁলোকে যেতিয়া ইয়াক ওচৰত দেখিবলৈ পাব; অবিশ্বাসী সকলৰ মুখমণ্ডল দুঃখগ্ৰস্ত হ'ব। আৰু এই বুলি কোৱা হ'ব, এইটোৱেই হৈছে তোমালোকে বাৰম্বাৰ বিচৰা বস্তুটো।

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٢٨﴾

২৯) কোৱা, মোক কোৱাচোন, যদি আল্লাহে মোক আৰু মোৰ সৈতে থকা সকলক ধ্বংস কৰে, অথবা আমাৰ প্ৰতি কৃপা দেখুৱাব, অবিশ্বাসী-সকলক এটা কষ্টকৰ শাস্তিৰ পৰা কোনে ৰক্ষা কৰিব ?

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكِنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ إِلِيمٍ ﴿٢٩﴾

৩০) কোৱা, সেইজনাই হৈছে দয়ালু আল্লাহ, তেওঁতেই আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ আৰু তোমালোকে সোনকালেই জানিবলৈ পাবা কোন নো স্পষ্ট ভাৱে ভ্ৰান্ত হৈছে।

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أُمَّتًا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

৩১) কোৱা, মোক কোৱাচোন, তোমালোকৰ যদি আটাইবোৰ পানী পৃথিৱীৰ অতল গৰ্ভত নাইকিয়া হৈ যায়, কোনে নো, তেনেহলে, তোমালোকক শুদ্ধ প্ৰবাহিত পানী আনি দিব ?

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ ﴿٣١﴾

سُورَةُ الْقَلَمِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلَاثٌ وَخَمْسُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

চুৰা-৬৮ AL-QALAM আল-কালাম (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) শপত কলমৰ আৰু তেওঁলোকে
লিখিত কথাৰ ।

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ②

৩) তুমি তোমাৰ প্ৰভুৰ
অনুগ্ৰহক্ৰমে, এজন উন্মত্ত ব্যক্তি
নোহোৱা ।

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ③

৪) আৰু তোমাৰ কাৰণে, অতি
নিশ্চয় এক অফুৰন্ত পুৰস্কাৰ
আছে ।

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ④

৫) তুমি নিশ্চয়, মহান নৈতিক
উৎকৰ্ষ সমূহৰ অধিকাৰী ।

وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ⑤

৬) আৰু তুমি শীঘ্ৰেই দেখিবা আৰু
তেওঁলোকে দেখিব ।

فَسَبِّحْهُ وَابْصُرْ ⑥

৭) তোমালোকৰ ভিতৰত কোনজন
উন্মাদনাৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হৈছে ।

بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ ⑦

৮) নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভুৱে
আটাইতকৈ ভালদৰে জানে সেই
সকলক যি সেইজনৰ পথৰ পৰা
আঁতৰি যায়, আৰু সেই জনাই
আটাইতকৈ ভালদৰে জানে সেই
সকলক, যি পথ-প্ৰদৰ্শন অনুসৰণ
কৰে ।

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ

سَبِيلِهِ ⑧ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ⑨

৯) গতিকে যি সকলে সত্যটো অগ্ৰাহ
কৰিছে তেওঁলোকৰ বাদ্য নহবা ।

فَلَا تَطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ⑩

১০) তেওঁলোকে ইচ্ছা কৰে যে তুমি মোকাবিলা কৰা, যাতে তেওঁলোকেও মোকাবিলা কৰিব পাৰে।

وَدُّوا لَوْ كُنْتُمْ فِي دِينِهِمْ ۝

১১) তুমি কেতিয়াও বাৰে বাৰে শপত খোৱা দুষ্ট মানুহৰ বাধ্যনহবা।

وَلَا تَطْغَبْ كُلَّ حَلْفٍ مِّمَّيْنِ ۝

১২) টুটকীয়া মানুহ, পৰনিন্দাকাৰী।

هَمَّازٍ مَّشَاءٍ مِّنْ مِّمٍ ۝

১৩) সৎকামৰ নিষেধকাৰী, আইন লঙ্ঘনকাৰী, পাপী।

مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝

১৪) বেয়া আচৰণকাৰী আৰু তাৰ উপৰিও, সন্দেহজনক জন্মৰ।

عُتِلِّ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ۝

১৫) কেৱল তেওঁৰ ধন-সম্পদ আৰু ল'ৰা-ছোৱালী আছে বুলি।

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ۝

১৬) আমাৰ আয়াতসমূহ যেতিয়া তেওঁলৈ আবৃত্তি কৰা হয়, তেওঁ কয়, অতীত মানুহৰ সাধু কথা।

إِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

১৭) আমি তেওঁৰ নাকৰ ওপৰত দাগ দিম।

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ۝

১৮) আমি নিশ্চয়, তেওঁলোকক পৰীক্ষা কৰিম যি দৰে আমি পৰীক্ষা কৰিছিলোঁ বাগিচাখনৰ গৰাকী কেইজনক যেতিয়া তেওঁলোকে ইজনে সিজনলৈ অঙ্গীকাৰ কৰিছিল যে তেওঁলোকে নিশ্চয়, ইয়াত থকা সকলোবোৰ ফল পুৱাৰ সময়ত গোটাৰ।

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ۝

১৯) আৰু তেওঁলোকে কোনো ব্যতিৰেক হোৱাৰ কথা নাভাবিছিল আৰু কোৱা নাছিল, আল্লাই যদি ইচ্ছা কৰে।

وَلَا يَسْتَنْوُونَ ۝

২০) তাৰপিছত তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা আহিল এক ঐশ্বৰিক প্ৰকোপ তেওঁলোকৰ নিদ্ৰামগ্ন অৱস্থাত।

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু ৰাতিপুৱাৰ আগমনত বাগিচাখন হৈ পৰিল এখন কাচিৰে কাচি সমান কৰি থোৱা উদ্যানৰ দৰে।

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢١﴾

২২) গতিকে তেওঁলোকে পুৱাৰ দোখমোকালিতে ইজনে সিজনক মাতিলে।

فَتَنَادُوا مُصْحِحِينَ ﴿٢٢﴾

২৩) এই বুলি কৈ, তোমাৰ পথাৰলৈ পুৱাৰ আগভাগত যোৱাহঁক, যদিহে তোমাৰ ফলবোৰ গোটোৱাৰ ইচ্ছা আছে।

أَنْ اَعْدُوا عَلَيَّ حَرْثَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَرِيمِينَ ﴿٢٣﴾

২৪) আৰু তেওঁলোকে ইজনে সিজনৰ লগত মৃদু কণ্ঠস্বৰেৰে কথা পাতি ওলাই গ'ল।

فَأَنْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ﴿٢٤﴾

২৫) এই বুলি কৈ, আজি তুমি যেতিয়া তাত থাকিবা কোনো দুখীয়া মানুহক তাত সোমাবলৈ নিদিবা।

أَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٢٥﴾

২৬) এইদৰে তেওঁলোকে অতি পুৱাতে ওলাই গ'ল, কাৰ্পণ্য কৰাৰ দৃঢ়সঙ্কল্প লৈ।

وَعَدُوا عَلَيَّ حَرْدٍ قَدِيرِينَ ﴿٢٦﴾

২৭) কিন্তু তেওঁলোকে যেতিয়া বাগিচাখন দেখিলে তেওঁলোকে কলে, নিশ্চয় আমি বাট হেৰুৱাইছোঁ

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ﴿٢٧﴾

২৮) নহয়, আমাক আমাৰ সকলো ফালৰ পৰা বঞ্চিত কৰা হৈছে।

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٨﴾

২৯) তেওঁলোকৰ ভিতৰত সৰ্বোত্তম জনে কলে, মই তোমালোকক কোৱা নাছিলোনে, তোমালোকে আল্লাহক কিয় গৌৰৱাস্বিত নকৰা ?

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٩﴾

৩০) সেইদৰে কোৱাত, তেওঁলোকে কলে, আমাৰ প্ৰভুৰ গৌৰৱ হওক, নিশ্চয় আমি কুকৰ্মত লিপ্ত আছোঁ।

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٣٠﴾

৩১) তাৰ পিছত সিহঁতৰ কিছুমানে আন সকলক সম্বোধন কৰিলে, ইজনে সিজনক দোষাৰোপ কৰি।

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ ﴿٣١﴾

৩২) সিহঁতে কলে, আমাৰেই দুৰ্ভাগ্য; আমি বাস্তৱতে বিদ্রোহী আছিলোঁ।

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طُغْيَانًا ﴿٣٢﴾

৩৩) হ'ব পাৰে আমি যদি অনুতাপ কৰো, আমাৰ প্ৰভুৱে এইখনৰ পৰিবৰ্ত্তে আন এখন বেছি ভাল বাগিচা আমাক দিব; আমি অৱশ্যেই নশ্ৰতাৰে কাকুতি কৰো।

عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٣﴾

৩৪) এনেকুৱাই হয়, এই পৃথিৱীৰ শাস্তি; আৰু নিশ্চয় পৰকালৰ শাস্তি ইয়াতকৈও অধিক, তেওঁলোকে যদিহে জানিলেহেঁতেন।

كَذَلِكَ الْعَذَابُ ۖ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

৩৫) সৎকৰ্মী সকলৰ কাৰণে, বাস্তৱতে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৱে থৈছে চুড়ান্ত সুখৰ উদ্যান সমূহ।

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٣٥﴾

৩৬) তেনেহলে আমি অনুসৰণ কৰা সকলক দোষী সকলক ব্যৱহাৰ কৰাৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰিমনে ?

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٦﴾

৩৭) তোমালোকৰ কি হৈছে ? তোমালোকে কি ধৰণে বিচাৰ কৰা ?

مَا لَكُمْ وَقَفًا ۖ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٧﴾

৩৮) তোমালোকৰ এনে এখন গ্ৰন্থ আছে নেকি য'ত তোমালোকে পঢ়া।

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٨﴾

৩৯) তোমালোকে নিশ্চয় ইয়াত যিহকে পছন্দ কৰা তাকে পাবা।

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٩﴾

৪০) অথবা তোমালোকে এনে এটা চুক্তি কৰিছা নে কি যি পুনৰুত্থানৰ দিনলৈকে আমাৰ ওপৰত

أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بِاللَّغَةِ إِلَىٰ

বাধ্যতামূলক কৰি দিছে যে তোমালোকে নিশ্চয় যিহকে বিচাৰ কৰা পাবা ?

يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٦٧﴾

৪১) তেওঁলোকক সোধা, তেওঁলোকৰ কোনজনে ইয়াৰ প্ৰমাণ দিব পাৰে ?

سَلُّهُمْ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٦٨﴾
عند المتقدمين
مؤلفه

৪২) অথবা, তেওঁলোকৰ আল্লাহৰ লগৰীয়া আন কোনো প্ৰভু আছে নে কি ? তেনেহলে তেওঁলোকে যদি সঁচা কৈছে, তেওঁলোকৰ লগৰীয়া প্ৰভু সকলক উলিয়াই আনিবলৈ দিয়া।

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءٌ فَمَا يُؤْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ
إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٦٩﴾

৪৩) সেই দিনা যেতিয়া সত্যটোক মুক্ত কৰা হ'ব আৰু তেওঁলোকক প্ৰাৰ্থনাত সাষ্টাঙ্গে পৰিবলৈ কোৱা হ'ব, তেওঁলোক তেনে কৰিবলৈ অক্ষম হ'ব।

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٠﴾

৪৪) তেওঁলোকৰ চকুদ্বয় তললৈ কৰা থাকিব, আৰু অপমানে তেওঁলোকক ঢাকি থব; আৰু তেওঁলোকক, বাস্তৱতে যি সময়ত তেওঁলোকে নিৰাপদ আৰু সবল আছিল, প্ৰাৰ্থনাত সাষ্টাঙ্গে পৰিবলৈ আহ্বান কৰা হৈছিল, তেতিয়া সিহঁতে সঠিক আছিল।

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُهُمْ ذُلَّةٌ
وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ
وَهُمْ سَالِمُونَ ﴿٧١﴾

৪৫) অৰ্থাৎ তুমি মোক আৰু সিহঁতক যিসকলে এই বয়ান (বৰ্ণনা) মিছলীয়া কয়, সিহঁতক এৰি দিয়া; আমি সিহঁতক ক্ৰমান্বয়ে ধৰিম যে সিহঁতে তাৰ গমকে নাপাব।

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ
سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٢﴾

৪৬) আৰু মই তেওঁলোকক দীঘলিয়াকৈ সকাহ দিম; কিয়নো মোৰ কাৰ্য্যপ্ৰণালী নিৰ্ভুল।

وَأُمْلِي لَهُمْ ط إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٧٣﴾

৪৭) তুমি তেওঁলোকৰ পৰা এনে কোনো পুৰস্কাৰ বিচৰা নে যাৰ বোজাৰ ওজনে তেওঁলোকক কষ্ট দিয়ে ?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ
مُّثْقَلُونَ ﴿٤٧﴾

৪৮) তেওঁলোকৰ অদৃশ্য কথাৰ জ্ঞান আছে নে কি যাতে তেওঁলোক ইয়াত লিপিবদ্ধ কৰিব পাৰে ?

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٨﴾

৪৯) গতিকে তুমি তোমাৰ প্ৰভুৰ নিৰ্দেশ কাৰ্য্যত প্ৰতিফলিত কৰাত একনিষ্ঠ হৈ থাকা, আৰু সেই মাছ ওয়ালা মানুহৰ দৰে নহবা যি তেওঁৰ প্ৰভুক মাত দিছিল আৰু তেওঁ দু:খত নিমজ্জিত হৈছিল।

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ
الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٩﴾

৫০) তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা এক অনুগ্রহ তেওঁলৈ আহি নোপোৱা হলে তেওঁক নিশ্চয় কোনো অসাৰুৱা প্ৰান্তৰত নিষ্ক্ষেপ কৰা হ'লহেঁতেন যাৰ ফলত তেওঁৰ জাতিয়ে তেওঁক গৰিহনা দিলেহেঁতেন।

لَوْلَا أَنْ تَدْرَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ
بِالْعُرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٥٠﴾

৫১) কিন্তু তেওঁৰ প্ৰভুৰে বাছি ললে আৰু সৎ কৰ্মী সকলৰ মাজত তেওঁক স্থাপন কৰিলে।

فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥١﴾

৫২) আৰু যি সকলে অবিশ্বাস কৰে, যেতিয়া সতৰ্ক বাণী তেওঁলোকে শুনিছিল, ভাবিছিল যে পাৰিলে তেওঁলোকৰ ত্ৰুষ্ক দৃষ্টিৰে তোমাক আল্লাই দিয়া স্থানৰ পৰা বিচ্যুত কৰিব; আৰু তেওঁলোকে পুন:পুন: কয় সেইজন নিশ্চয় উন্মাদ।

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ
بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ
إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾

৫৩) আৰু সেয়ে, ই সকলো বিশ্বৰ কাৰণে এটা সতৰ্কবাণী।

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٣﴾

سُورَةُ الْحَاقَّةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ ثَلَاثٌ وَخَمْسُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

চুৰা-৬৯ AL-HAQQAH

আল-হাক্বাহ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

আল্লাহৰ নামত ।

২) অনিবাৰ্য্য ঘটনাটো ।

الْحَاقَّةُ ①

৩) অনিবাৰ্য্য ঘটনাটো কি ?

مَا الْحَاقَّةُ ②

৪) আৰু তোমাক কিহে নো জনাব
অনিবাৰ্য্য ঘটনাটো কি ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ③

৫) ছামুদ আৰু আদৰ জাতিয়ে
আকস্মিক দুৰ্যোগটো মিছা বুলি
জ্ঞান কৰিছিল ।

كَذَبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ④

৬) তেতিয়া ছামুদৰ ক্ষেত্ৰত,
তেওঁলোকক অতিমাত্ৰা প্ৰবল এক
বিস্ফোৰণৰ দ্বাৰা ধ্বংস কৰা হ'ল ।

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ⑤

৭) আৰু আদৰ ক্ষেত্ৰত,
তেওঁলোকক ধ্বংস কৰা হ'ল এজাক
ভয়ঙ্কৰ ভাৰে গজ্জৰ্ন কৰা
বতাহেৰে ।

وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ ⑥

عَاتِيَةٍ ⑦

৮) যাক আল্লাই সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে
সাত ৰাতি আৰু আঠদিন জুৰি
একেৰাহে ববলৈ দিছিল, যাৰ
ফলত মানুহসকলক খেজুৰ গছৰ
গা-গছ পৰি থকাৰ দৰে সেৰপেতা
খাই পৰি থকা দেখা গৈছিল ।

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةً ⑧

أَيَّامٍ ⑨ حُسُومًا ⑩ فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا ⑪

صُرْعَى ⑫ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ⑬

৯) তেওঁলোকৰ কোনো চিন-চাব
তুমি দেখিবলৈ পোৱা নে ?

فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ⑭

১০) আৰু ফিৰাউনে আৰু তেওঁৰ
পূৰ্বে অহা সকলেও আৰু আমি
ওলট-পালট কৰা নগৰীসকলেও
নেৰানেৰাকৈ পাপ কৰাত লিপ্ত
আছিল ।

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ ⑮

بِالْخَاطِئَةِ ⑯

১১) সিহঁতে সিহঁতৰ প্ৰভুৰ পয়গম্বৰৰ অবাধ্যতা কৰিছিল, সেই কাৰণে সেই জনাই সিহঁতক খমোচ মাৰি ধৰিলে এটা ক্ৰমবৰ্দ্ধমান শাস্তিৰে।

فَعَصَّوْا رَسُوْلَ رَبِّهِمْ فَاَخَذَهُمْ اَخْذَةً رَّايِيَةً ﴿١١﴾

১২) প্ৰকৃততে, যেতিয়া পানী বাঢ়ি আহিছিল আমি তোমালোকক জাহাজ খনত উঠাই লৈছিলোঁ।

اِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ﴿١٢﴾

১৩) যাতে আমি ইয়াক তোমালোকৰ প্ৰতি এটা স্মাৰক কৰিব পাৰো, আৰু যাতে শ্ৰৱণ শক্তি সম্পন্ন জনে ইয়াক মনত ৰাখিব পাৰে।

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا اُذُنٌ وَّاعِيَةٌ ﴿١٣﴾

১৪) অৰ্থাৎ যেতিয়া শিঙাটোত এটা মাত্ৰ প্ৰচন্ড ফু মাৰি দিয়া হ'ব।

فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّوْرِ نَفْخَةٌ وَّاحِدَةٌ ﴿١٤﴾

১৫) আৰু পৃথিৱীৰ ভূমিমন্ডল আৰু পৰ্বত বিলাকক ওপৰলৈ উঠাই নিয়া হ'ব আৰু তাৰ পাছত একেলগে ভাঙি চুৰমাৰ কৰা হ'ব।

وَ حُمِلَتِ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَّاحِدَةً ﴿١٥﴾

১৬) সেই দিনাই মহান ঘটনাটো ঘটিব।

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٦﴾

১৭) আৰু আকাশখন টুকুৰা-টুকুৰ হৈ ফাটিব, আৰু সেইদিনা ই বৰ দুৰ্বল হৈ পৰিব।

وَانشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَّاهِيَةٌ ﴿١٧﴾

১৮) যেতিয়া ফেৰিস্তা সকল ইয়াৰ সীমাই সীমাই থিয় দি থাকিব, আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ওপৰত সেইদিনা আঠজন ফেৰিস্তাই তোমালোকৰ প্ৰভুৰ সিংহাসন খন ধৰি থাকিব।

وَالْمَلِكُ عَلَى اَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ ﴿١٨﴾

১৯) সেইদিনাখন তোমালোকক আল্লাহৰ আগত উপস্থিত কৰা হ'ব; আৰু তোমালোকৰ গোপনীয় কথাৰ কোনোটোৱেই লুকাই নেথাকিব।

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٩﴾

২০) তাৰ পিছত সেইজনৰ ক্ষেত্ৰত যাৰ নথি তেওঁৰ সোঁহাতত দিয়া হ'ব, সেই জনে ক'ব, আহা, মোৰ নথি পঢ়াইক।

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ
هَذَا وَمُؤَاقِرَةٌ وَكِتَابِيهِ ۝٢٠

২১) নিশ্চয়, মই জানিছিলোঁ যে মই মোৰ পৰীক্ষাৰ সন্মুখীন হম।

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْقٍ حِسَابِيهِ ۝٢١

২২) গতিকে সেইজনে ভোগ কৰিব এটা সুখময় জীৱন।

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ۝٢٢

২৩) উচ্চ উদ্যানত।

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝٢٣

২৪) য'ত থোপাথোপ ফল হাতেৰে ঢুকি পোৱাকৈ থাকিব।

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۝٢٤

২৫) তেওঁক এই বুলি কোৱা হ'ব, অতীতৰ দিনত তুমি সুকৰ্ম কৰাৰ ফল স্বৰূপে আনন্দেৰে খোৱাইক।

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ
فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ۝٢٥

২৬) কিন্তু সেইজনাৰ ক্ষেত্ৰত যাৰ নথি তেওঁৰ বাওঁ হাতত দিয়া হ'ব, সেইজনে ক'ব অ, মোক এই নথি খন নিদিয়া হলেই ভাল আছিল।

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ
يَلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيهِ ۝٢٦

২৭) মোৰ পৰীক্ষা নো কি তাকো নজনা হলে ভাল আছিল।

وَلَمْ أَدْرِمَا حِسَابِيهِ ۝٢٧

২৮) অ, মৃত্যুতেই মোৰ অন্ত হোৱা হলে ভাল আছিল।

يَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ۝٢٨

২৯) মোৰ ধন সম্পত্তিয়ে মোক কোনো কাম নিদিলে।

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيهِ ۝٢٩

৩০) মোৰ কত্বত্ব মোৰ পৰা গুচি গ'ল।

هَلَكَّ عَنِّي سُلْطَانِيهِ ۝٣٠

৩১) ফেৰিস্তা সকলক আদেশ দিয়া হ'ব, সেইজনক ধৰা আৰু শিকলি লগোৱা।

حُدُّوهُ فَعَلُّوهُ ۝٣١

৩২) তাৰ পাছত তেওঁক দোজখৰ
ভিতৰলৈ নিক্ষেপ কৰা।

ثُمَّ الْجَحِيمِ صَلْوُهُ ۝۳۲

৩৩) তাৰ পিছত তেওঁক এডাল
সত্তৰ কিউবিত দীঘল শিকলিৰে
বান্ধি পেলোৱা।

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَّرَعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا
فَاسْلُكُوهُ ۝۳۳

৩৪) প্রকৃততে তেওঁ মহান
আল্লাহত বিশ্বাস নকৰিছিল।

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۝۳৪

৩৫) আৰু তেওঁ দৰিদ্ৰক
খুওৱাটোত উদ্গনি নিদিছিল।

وَلَا يَخْضُّ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ۝۳৫

৩৬) সেই কাৰণে আজিৰ দিনা
ইয়াত তেওঁৰ কোনো বন্ধু নাই।

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۝۳৬

৩৭) নাইবা কোনো আহাৰ, কেৱল
ঘাঁ ধোৱাৰ পানীৰ বাহিৰে।

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسِيلِينَ ۝۳৭

৩৮) যিটো পাপীৰ বাহিৰে আন
কোনেও নাখায়।

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ۝۳৮

৩৯) গতিকে সাৱধান: মই শপত
খাওঁ, তুমি যি দেখিছা তাৰ।

فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصَرُونَ ۝۳৯

৪০) আৰু তুমি যি দেখা নাই,

وَمَا لَا تُبْصَرُونَ ۝৪০

৪১) ই সত্যতে, এজন মহৎ
পয়গম্বৰে অনা উক্তি।

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝৪১

৪২) আৰু কোনো কবিৰ বক্তব্য
নহয়; তোমালোকে অতি সামান্যই
বিশ্বাস কৰা।

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا
تُؤْمِنُونَ ۝৪২

৪৩) নাইবা, এইটো কোনো গণকৰ
কথাও নহয়, তোমালোকে অতি
সামান্যই মনোযোগ দিয়া।

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝৪৩

৪৪) ই সকলো বিশ্বৰ প্ৰভুৰ পৰা
অহা এক প্ৰকাশন।

تَنْزِيلٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝৪৪

৪৫) আৰু তেওঁ যদি নিজে জাল কৰি
আমাৰ নামত কোনো বক্তব্যৰ
উদ্ধৃতি দিলেহেঁতেন।

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٥﴾

৪৬) আমি নিশ্চয়, তেওঁক নিজৰ
সোঁহাতেৰে খামোচ মাৰি
ধৰিলোঁহেঁতেন।

لَا خَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٦﴾

৪৭) তাৰ পিছত, নিশ্চয়, আমি
তেওঁৰ ডিঙিৰ প্ৰধান শিৰা ডাল
কাটি পেলালোঁহেঁতেন।

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٧﴾

৪৮) আৰু তোমালোকৰ কোনেও
আমাক তেওঁৰ শাস্তি দিয়াৰ পৰা
বিৰত ৰাখিব নোৱাৰিলেহেঁতেন।

فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٨﴾

৪৯) আৰু প্ৰকৃততে, ই হৈছে
সৎপথগামী সকলৰ কাৰণে এটা
স্মাৰক।

وَإِنَّهُ لَتَذِكْرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

৫০) আৰু সঁচাকৈয়ে, আমি জানো
যে তোমালোকৰ ভিতৰত কিছুমান
আছে যি আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ অগ্ৰাহ
কৰে।

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

৫১) আৰু বাস্তৱতে, ই হ'ব
অবিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে এটা
আক্ষেপৰ কাৰণ।

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكٰفِرِينَ ﴿٥١﴾

৫২) আৰু নিশ্চয়, এইটো হৈছে
একমাত্ৰ চৰম সত্য।

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥٢﴾

৫৩) গতিকে তোমালোকৰ মহান
প্ৰভুৰ নাম গৌৰৱান্বিত কৰাহঁক।

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٣﴾

سُورَةُ الْمَعَارِجِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ خَمْسٌ وَأَرْبَعُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

চুৰা- ৭০ AL-MAARIJ আল-মাআৰিজ (মক্কাতাবতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) এজন প্ৰশ্নকৰ্তাই প্ৰশ্ন কৰে
আগলুক শাস্তিৰ বিষয়ে ।

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ①

৩) যিটো অবিশ্বাসী সকলৰ ওপৰত
পৰিব, আৰু কোনেও প্ৰতিৰোধ
কৰিব নোৱাৰে ।

لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ②

৪) ই হৈছে নিৰন্তৰ বৰ্দ্ধমান স্থান
সমূহৰ প্ৰভু আল্লাহৰ পৰা ।

مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ③

৫) ফেৰিস্তা সকল আৰু আত্মাটো
সেইজনালৈকে উঠি যায় এদিনত,
যাৰ দৈৰ্ঘ্য হ'ল পঞ্চাছ হেজাৰ বছৰ ।

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ
كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ④

৬) গতিকে প্ৰশংসনীয় পৈৰ্য্যৰ সৈতে
পৈৰ্য্য ধৰাইক ।

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ⑤

৭) তেওঁলোকে ইয়াক বহুত
নিলগত থকা যেন দেখে ।

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ⑥

৮) কিন্তু আমি যেন ইয়াক ওচৰত
থকা দেখো ।

وَنُرَاهُ قَرِيبًا ⑦

৯) সেই দিনা, যেতিয়া আকাশখন
গলা তামৰ দৰে হ'ব ।

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ⑧

১০) আৰু পৰ্বতবোৰ জন্তৰ নোমৰ
থোপাৰ দৰে ।

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ⑨

১১) আৰু এজন বন্ধুৱে বন্ধুৰ খবৰ
নলব ।

وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ⑩

১২) যদিও তেওঁলোকক ইজনে
সিজনক দেখাকৈ ৰখা হ'ব;

يُبْصِرُ وَهُمْ يُؤَدُّ الْمَجْرِمَ لَوْ يَفْتَدِي
بِأَخِيهِ ⑪

দোষীজনে সেই দিনৰ শাস্তিৰ পৰা নিজকে মুক্ত কৰিবলৈ দোষৰ জৰিমনা ৰূপে আগ বঢ়োৱাৰ কথা ভাবিব তেওঁৰ ল'ৰা-ছোৱালীক ।

مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بَيْنِيهِ ۝۱۷

১৩) আৰু তেওঁৰ পত্নীক আৰু তেওঁৰ ভ্ৰাতৃক ।

وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ۝۱৩

১৪) আৰু তেওঁক আশ্ৰয় দিয়া আপোন পৰিয়ালক ।

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ۝۱৪

১৫) আৰু পৃথিৱীত থকা সকলোকে আগ বঢ়াব যদিহে মাত্ৰ তাৰ দ্বাৰা তেওঁ নিজকে বচাব পাৰিলে-হেঁতেন ।

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ۝۱৫

১৬) সাৱধান: নিশ্চয়, ই হৈছে এটা জুইৰ শিখা ।

كَلَّا إِنَّهَا لَنَظْيٍ ۝۱৬

১৭) যি গাৰ ছাল দেহাৰ অঙ্গ-প্ৰতঙ্গৰ মূৰলৈকে চেলাই দিয়ে ।

نَزَاعَةٌ لِّلشَّوْىِ ۝۱৭

১৮) ই মাতিব সেইজনক, যিয়ে পিঠি ঘূৰাইছিল, আৰু পিছ হুঁকিছিল ।

تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى ۝۱৮

১৯) আৰু ধন-সম্পদ গোপনে জমা কৰিছিল আৰু ব্যৱহাৰৰ পৰা আঁতৰাই থৈছিল ।

وَجَمَعَ فَأَوْعَى ۝۱৯

২০) প্ৰকৃততে, মানুহ অধৈৰ্য্য আৰু কুপণ হৈ জন্ম লয় ।

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۝۲০

২১) যেতিয়া কষ্টই তেওঁক স্পৰ্শ কৰে, তেওঁ দু:খত বিহ্বল হৈ পৰে ।

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۝۲১

২২) কিন্তু যেতিয়া তেওঁৰ ভাগ্যত ভাল ঘটে, তেওঁ কুপণ হৈ পৰে ।

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝۲২

২৩) যি সকলে প্ৰাৰ্থনা কৰে তেওঁলোকৰ বাহিৰে ।

إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۝۲৩

২৪) যি সকল উপাসনাত দৃঢ় ।

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝۲৪

২৫) আৰু সেইসকল যাৰ সম্পত্তিত এটা নিদ্ধাৰিত অংশ আছে।

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٥﴾

২৬) ভিক্ষাৰীৰ কাৰণে আৰু ভিক্ষা নকৰা নিঃকিনৰ বাহিৰে।

لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٦﴾

২৭) আৰু সেইসকলৰ যি বিচাৰৰ দিনটোৰ বাস্তৱতাত বিশ্বাস কৰে।

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু সেইসকল যি তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ শাস্তিলৈ ভয় কৰে।

وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ
مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾

২৯) প্ৰকৃততে, তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ শাস্তিৰ বিৰুদ্ধে বক্ষা পোৱাৰ কোনো উপায় নাই।

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا مُونٍ ﴿٢٩﴾

৩০) আৰু সেইসকল যি তেওঁলোকৰ গুপ্ত অঙ্গ আবৰি ৰাখে সকলোৰে পৰা।

وَالَّذِينَ هُمْ لِأُفْوَجِهِمْ حِفْظُونَ ﴿٣٠﴾

৩১) কেৱল তেওঁলোকৰ পত্নী আৰু দাসী সকলৰ বাহিৰে। অৰ্থাৎ সিহঁত বেয়া সকলৰ মাজৰ নহয়।

إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣١﴾

৩২) কিন্তু যি সকলে ইয়াৰ অতিক্ৰম কৰিবলৈ বিচাৰে, এওঁলোকেই হ'ল আইন লঙ্ঘনকাৰী।

فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣٢﴾

৩৩) আৰু সেই সকল যি তেওঁলোকৰ জিন্মা আৰু চুক্তি বিলাকৰ বিষয়ে সাৱধান।

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ
رُءُوفُونَ ﴿٣٣﴾

৩৪) আৰু সেইসকলে যি তেওঁলোকৰ সাক্ষীত অটল সত্যবাদী।

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٤﴾

৩৫) আৰু সেইসকলে যিয়ে উপাসনা পালনত নিয়মনিষ্ঠ।

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ
يَحَافِظُونَ ﴿٣٥﴾

৩৬) এওঁলোকেই থাকিব উদ্যান-সমূহত সন্মানেৰে।

أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٦﴾

৩৭) কিন্তু যি সকলে অবিশ্বাস কৰে তেওঁলোকৰ নো কি হৈছে যে তেওঁলোক উখাতু খাই তোমাৰ ফালে আহে।

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٧﴾

৩৮) সোঁফালৰ পৰা আৰু বাওঁফালৰ পৰা, বেলেগ বেলেগ দলত।

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٨﴾

৩৯) তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰত্যেকেই চৰম সুখৰ উদ্যানত প্ৰবেশ কৰিবলৈ আশা কৰে নেকি ?

أَيُطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٩﴾

৪০) কেতিয়াও নহয়: আমি তেওঁলোকক কিহেৰে সৃষ্টি কৰিছোঁ তেওঁলোকে জানে।

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

৪১) কিন্তু নহয়: মই সকলো পূব আৰু পশ্চিমৰ প্ৰভুজনৰ নামত শপত খাওঁ যে আমাৰ শক্তি আছে।

فَلَا أَقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَاقْدِرُونَ ﴿٤١﴾

৪২) তেওঁলোকৰ ঠাইত তেওঁলোকতকৈ উত্তম আন মানৱ আনিবৰ, আৰু কোনেও আমাক আমাৰ পৰিকল্পনা কাৰ্য্যকৰী কৰাত বিফল কৰিব নোৱাৰে।

عَلَىٰ أَنْ تُبَدَّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤٢﴾

৪৩) গতিকে তেওঁলোকক অবাস্তৱ কথাত আৰু আমোদ-প্ৰমোদত ব্যস্ত থাকিবলৈ এৰি দিয়া, তেওঁলোকক অঙ্গীকাৰ কৰি থোৱা দিনটোৰ লগত তেওঁলোকৰ সাক্ষাত নোহোৱা-লৈকে।

فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٤٣﴾

৪৪) সেই দিনটো, যেতিয়া তেওঁলোক লৰা-লৰিকৈ ওলাই আহিব তেওঁলোকৰ কবৰৰ পৰা যেন তেওঁলোকৰ পতাকাৰ তলত থিয় দিবলৈ।

يَوْمَ يُخْرَجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصَبٍ يُّوفُونَ ﴿٤٤﴾

৪৫) তেওঁলোকৰ চকু তললৈ কৰি; ^ط خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ
আৰু অপমানে তেওঁলোকক ঢাকি
থোৱা অৱস্থাত; এনেকুৱাই হ'ব ^ع ذَلِكِ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٥٠﴾
তেওঁলোকৰ অঙ্গীকাৰ কৰা দিনটো। ^{٥٠}

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

২) আমি নুহক তেওঁৰ জাতিলৈ
পঠিয়াই ছিলোঁ এই আদেশেৰে:
তোমাৰ জাতিক তেওঁলোকৰ
ওপৰত এটা দু:খৰ শাস্তি আহি
পৰাৰ আগতে সতৰ্ক কৰি দিয়া।

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ
قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٢﴾

৩) তেওঁ কলে, হে মোৰ জাতি,
নিশ্চয় মই তোমালোকলৈ এজন
সাধাৰণ সতৰ্ককাৰী।

قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٣﴾

৪) তোমালোকে আল্লাহৰ সেৱা কৰা
আৰু সেইজনাৰ প্ৰতি তোমালোকৰ
কৰ্তব্যৰ বিষয়ে সজাগ থাকা আৰু
মোৰ বাধ্য হোৱা।

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿٤﴾

৫) সেইজনাই তোমালোকৰ পাপ
ক্ষমা কৰিব আৰু তোমালোকক এটা
নিৰ্দিষ্ট সময়লৈকে অব্যাহতি দিব;

يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ

প্ৰকৃতেত আল্লাই নিদ্বাৰিত কৰা সময়টো এবাৰ আহি পালে, স্মৃগিত ৰাখিব নোৱাৰি, যদিহে তোমালোকে জানিলাহেঁতেন।

أَجَلٍ مُّسَيِّئٍ ۖ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ ۚ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

৬) তেওঁ কৈছিল, হে মোৰ প্ৰভু, মই মোৰ জাতিক ৰাতিয়ে দিনে মাতিছোঁ।

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٧٠﴾

৭) কিন্তু মোৰ মাতে তেওঁলোকক কেৱল মোৰ পৰা আৰু বেছিকৈ আতঁৰি যোৱা হে কৰিছে।

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٧١﴾

৮) আৰু প্ৰত্যেক বাৰ মই তেওঁলোকক তুমি ক্ষমা কৰিব পাৰা বুলি মাতোতে, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ কাণত আঙুলি ভৰাই দিলে, আৰু নিজকে তেওঁলোকৰ পোচাকেৰে ভালদৰে ঢাকি পেলালে, আৰু তেওঁলোক দুষ্ট ব্যৱহাৰত লাগি থাকিছিল আৰু ঘৃণাৰ সৈতে অহঙ্কাৰ কৰিছিল।

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا شِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا وَاسْتَكْبَرُوا ﴿٧٢﴾

৯) আকৌ তেওঁলোকক সততালৈ প্ৰকাশ্য আহ্বান কৰিলোঁ।

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا ﴿٧٣﴾

১০) তাৰ পিছৰ ৰাজহুৱা বাবে তেওঁলোকলৈ ধৰ্ম প্ৰচাৰ কৰিলোঁ আৰু গোপনে তেওঁলোকলৈ গোহাৰি জনালোঁ।

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٧٤﴾

১১) অৰ্থাৎ মই কলোঁ, তোমালোকৰ প্ৰভুৰ ক্ষমা বিচৰা; কাৰণ সেইজনাই হৈছে মহা ক্ষমাদায়ক।

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿٧٥﴾

১২) সেইজনাই তোমালোকলৈ প্ৰচুৰ পৰিমাণে বৰমুণ নমাই পঠাব।

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿٧٦﴾

১৩) আৰু সেইজনাই তোমালোকৰ সম্পদ বৃদ্ধি আৰু ল'ৰা-ছোৱালী দান কৰিব আৰু তোমালোকৰ কাৰণে বহু বাগিচা গজি উঠিবলৈ

وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَأَبْنٍ وَيَجْعَلُ

দিব আৰু তোমালোকৰ কাৰণে বহুত নদী ববলৈ দিব।

لَكُمْ جَنَّتٍ وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَرًا ۝۱۳

১৪) তোমালোকৰ কি হৈছে যে তোমালোকে আল্লাহৰ পৰা উচ্চস্থান আৰু জ্ঞান লাভ কৰিবলৈ আশা নকৰা ?

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۝۱৪

১৫) আৰু সেইজনাই তোমালোকক বিভিন্ন আকাৰত আৰু বিভিন্ন অবস্থাত সৃষ্টি কৰিছে।

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۝۱৫

১৬) তোমালোকে দেখা নাই নে আল্লাই কি দৰে সাতখন আকাশ নিখুঁত একত সৃষ্টি কৰিছে।

الْم تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طَبَاقًا ۝۱৬

১৭) আৰু চন্দ্ৰটোক স্থাপন কৰিছে, তাত এটা পোহৰ আৰু সূৰ্য্যটোক এটা প্ৰদীপ ৰূপে সাজিছে ?

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ۝۱৭

১৮) আৰু আল্লাই তোমালোকক পৃথিৱীৰ বুকুৰ পৰা গজি ওলাবলৈ দিছে এক শুভ গঠন ৰূপে।

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۝۱৮

১৯) তাৰ পিছত সেইজনাই তোমালোকৰ তালৈ ঘূৰি যাবলৈ সেইজনাই তোমালোকক উলিয়াই আনিব এক নতুন আৰিৰ্ভাব ৰূপে।

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۝۱৯

২০) আৰু আল্লাই এই পৃথিৱীখন তোমালোকৰ কাৰণে এখন বহল সমতল ৰূপে গঢ়িছে।

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝۲০

২১) যাতে তোমালোকে তাত আহল-বহল বাট পথেৰে যাতায়ত কৰিব পাৰা।

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَا جَا ۝۲১

২২) তাৰ পিছত নুহে কলে, হে মোৰ প্ৰভু, তেওঁলোকে মোৰ অবাধ্যতা কৰিছে, আৰু সম্পত্তি আৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ পৰা ক্ষতিগ্ৰস্ত হোৱা এজনক অনুসৰণ কৰিছে।

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ۝۲২

২৩) আৰু তেওঁলোকে এক
শক্তিশালী কৰ্মপন্থা পাঙিছে।

وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا كَبِيرًا ۝۲۳

২৪) আৰু তেওঁলোকে ইজনে
সিজনক কয়, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ
সমূহক পৰিত্যাগ নকৰিবা, আৰু
ৰাডডা, চুৰা, ইয়াগুছ আৰু ইয়ায়ুক
আৰু নাছৰাক পৰিত্যাগ নকৰিবা।

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ
وَدَّاءُوا وَلَا سِوَاعَا ۗ وَلَا يُعُوثَ وَيُعُوقَ
وَنَسْرًا ۝۲৪

২৫) আৰু সিহঁতে বহুতক
আওবাটে লৈ গৈছে; গতিকে তুমি
ভ্ৰান্ত পথগামী সকলক ভ্ৰান্তিৰ
বাহিৰে আন একোকে বাঢ়িবলৈ
নিদিবা।

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا ۗ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ
إِلَّا ضَلَالًا ۝۲৫

২৬) সিহঁতৰ পাপৰ কাৰণে সিহঁতক
জলমগ্ন কৰা হ'ল আৰু অগ্নিকুণ্ডত
সোমাবলৈ বাধ্য কৰা হ'ল; আৰু
সিহঁতে আল্লাহৰ বাহিৰে সিহঁতক
সহায় কৰা কাকো নেপালে।

مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا ۗ
فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۝۲৬

২৭) আৰু নূহে কলে, হে মোৰ প্ৰভু,
এই দেশত অবিশ্বাসী সকলৰ মাজৰ
পৰা এজনো বাসিন্দা থাকিবলৈ
নিদিবা।

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ
مِنَ الْكَافِرِينَ دِيَّارًا ۝۲৭

২৮) কিয়নো তুমি যদি সিহঁতক এৰি
দিয়া, সিহঁতে মাত্ৰ তোমাৰ ভৃত্য
সকলক আওবাটে নিব আৰু পাপী
আৰু অবিশ্বাসীৰ বাহিৰে আন
কোনো উৎপন্ন নহ'ব।

إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ
وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فِاجِرًا كَفَّارًا ۝۲৮

২৯) মোৰ প্ৰভু মোক আৰু মোৰ
পিতৃ-মাতৃক ক্ষমা কৰা আৰু
সেইজনক যি মোৰ গৃহত এজন
বিশ্বাসী ৰূপে প্ৰবেশ কৰে, আৰু
বিশ্বাসী নাৰী সকলক; আৰু তুমি
দোষী সকলক ধ্বংসৰ বাহিৰে আন
একোতে বাঢ়িবলৈ নিদিবা।

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ
بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ
وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ۝۲৯

سُورَةُ الْجِنِّ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

চুৰা-৭২

AL-JINN

আল- জিন্ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) কোৱা, মোলৈ এই বুলি প্ৰকাশ
কৰা হৈছে যে এদল জিন (কোৰ-আন
খন) মনোযোগেৰে শুনিছে আৰু
তেওঁ লোকে কৈছিল, সত্যতে আমি
এখন আশ্চৰ্য্যজনক কোৰ-আন
শুনিলোঁ ।

قُلْ أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ
الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ①

৩) ই সৎপথলৈ বাট দেখুৱায়, সেই
কাৰণে আমি ইয়াত বিশ্বাস
আনিছোঁ, আৰু আমি আমাৰ প্ৰভুৰ
সৈতে কাকো সমকক্ষ নকৰো ।

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۗ وَلَنْ نُشْرِكَ
بِرَبِّنَا أَحَدًا ①

৪) সত্য কথাটো হ'ল- আমাৰ প্ৰভুৰ
গৌৰৱ অতিশয় উচ্চ হওক
সেই জনাই নিজলৈ পত্নী লোৱা
নাইবা পুত্ৰও লোৱা নাই ।

وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدًّا رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً
وَلَا وَلَدًا ①

৫) আৰু আমাৰ ভিতৰৰ মুখ সকলে
আল্লাহৰ বিষয়ে দস্তালি মাৰি মিছা
কথা কৈছিল ।

وَأَنَّهُ كَانَ يَفُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ
شَطَطًا ①

৬) আৰু আমি ভাবিছিলোঁ যে মানৱ
আৰু জিন আল্লাহৰ বিষয়ে
কেতিয়াও এটা মিছা কথা নকব ।

وَأَنَا ظَنْنَا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ①

৭) আৰু বাস্তৱতে, সাধাৰণ মানুহৰ
কিছুমানে জিনৰ ভিতৰৰ কিছুমান
মানুহৰ পৰা সহায় বিচৰা অভ্যাস
কৰিছিল আৰু সেইদৰে তেওঁ-
লোকে জিনৰ দস্তৰ মাত্ৰা আৰু
বাঢ়িবলৈ দিছিল ।

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ
بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ①

৮) আৰু বাস্তৱতে তেওঁলোকে
ভাৰিছিল যিদৰে তোমালোকে ভাবা,
যে আল্লাই কেতিয়াও কোনো
পয়গম্বৰৰ আৰিভাব নকৰাব।

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنُ يَّبْعَثَ
اللَّهُ أَحَدًا ۝

৯) আৰু আমি আকাশটুকি পাবলৈ
চেষ্টা কৰিছিলোঁ, কিন্তু আমি ইয়াক
শক্তিশালী প্ৰহৰী সকল আৰু প্ৰবল
গতিৰে নিক্ষেপিত অগ্নিপিণ্ডৰে
ভৰপূৰ পাইছোঁ।

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَا مُلَأَتْ
حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا ۝

১০) আৰু আমি ইয়াৰ কিছুমান
আসনত বহি শুনা অভ্যাস
কৰিছিলোঁ, কিন্তু এতিয়া যিয়েই
এইদৰে শুনাৰ চেষ্টা কৰে তেওঁ এটা
দ্রুত গতিৰে ধাৰিত অগ্নিপিণ্ড
তেওঁৰ কাৰণে গোপনে বৈ থকা
পায়।

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ ۖ
فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ۝

১১) আৰু আমি নেজানো পৃথিৱীত
থকা সকলৰ কাৰণে দুৰ্ভাগ্য
ঘটাটোৱেই ইচ্ছা নে তেওঁলোকৰ
প্ৰভুৰে তেওঁলোকৰ ওপৰত সুপথ
প্ৰদৰ্শন দান কৰাৰ মনস্থ কৰিছে।

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي
الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝

১২) আৰু আমাৰ ভিতৰত কিছুমান
সৎপথৰলস্বী আৰু আমাৰ
ভিতৰৰে কিছুমান আন ধৰণৰ আমি
বিভিন্ন পথ অনুসৰণ কৰা কিছুমান
সম্প্ৰদায়।

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ ۖ
كُنَّا ظُرَاقًا قَدَدًا ۝

১৩) আৰু আমি জানো যে আমি
পৃথিৱীত আল্লাহৰ অভিপ্ৰায় বিফল
কৰিব নোৱাৰো, আনহাতে
সেইজনাৰ পৰা পলাই সাৰিব
নোৱাৰা।

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنُ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ
وَلَكِنُّ نُعْجِزُهُ هَرَبًا ۝

১৪) গতিকে যেতিয়া আমি সুপথ
প্ৰদৰ্শনলৈ কৰা আহ্বান শুনিলোঁ,
আমি ইয়াত বিশ্বাস আনিলোঁ; আৰু
সেইজনাৰ যি তেওঁৰ প্ৰভুত বিশ্বাস
আনে তাৰ কোনো ক্ষতি বা অন্যাৰ
ভয় নাই।

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ ۖ
فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا
وَلَا رَهَقًا ۝

১৫) আৰু আমাৰ কিছুমান আল্লাহৰ বশ হয় আৰু আমাৰ কিছুমান শুদ্ধ পথৰ পৰা আঁতৰি গৈছে; আৰু যিসকলে আল্লাহৰ বশ হয় তেওঁলোকহে মাত্ৰ শুদ্ধ পথৰ সন্ধানত থাকে।

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقٰسِطُونَ ٥
فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ٥

১৬) আৰু যিসকলে শুদ্ধ পথৰ পৰা আঁতৰি যায়, তেওঁলোকেই হয় দোজখৰ ইন্ধন।

وَأَمَّا الْقٰسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ٥

১৭) আৰু যদি মৰ্কাত অবিশ্বাসী সকল শুদ্ধ পথত থাকে, আমি নিশ্চয় তেওঁলোকৰ কাৰণে প্ৰচুৰ খোৱা পানীৰ যোগান ধৰিম।

وَأَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِينَهُمْ مَّاءً غَدَقًا ٧

১৮) যাতে আমি তাৰে সৈতে তেওঁলোকক পৰীক্ষা কৰিব পাৰো; আৰু যি জনেই তেওঁৰ প্ৰভুৰ স্মৰণৰ পৰা আঁতৰি যায়, সেই জনাই তেওঁক এটা অতিমাত্ৰা কঠোৰ শাস্তিলৈ খেদি পঠিয়াব।

لِنَقْتَبَهُمْ فِيهِ ٥ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ٨

১৯) আৰু সকলো উপাসনাৰ স্থল আল্লাহৰ অধিকাৰত থাকে; গতিকে আল্লাহৰ বাহিৰে আন কাকো সম্বোধন নকৰিবা।

وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ٩

২০) আৰু যেতিয়া আল্লাহৰ ভৃত্যজনে সেই জনালৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ থিয় দিয়ে, তেওঁলোকে তেওঁৰ চাৰিওফালে এনেভাৱে আগুৰি ধৰে যে তেওঁৰ উশাহ নেপাই মৃত্যু হবলগীয়া হয়।

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ١٠

২১) কোৱা, মই মোৰ প্ৰভুলৈ মাত্ৰ প্ৰাৰ্থনা কৰো, আৰু মই সেই জনাৰ সৈতে আন কাকো সমকক্ষ নকৰো।

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ١١

২২) কোৱা, মোৰ তোমালোকৰ অপকাৰ বা হিত কৰাৰ কোনো শক্তি নাই।

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ١٢

২৯) যাতে সেই জনাই জানিব পাৰে **لِيَعْلَمَ أَنَّ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَتِ رَبِّهِمْ**
 যে তেওঁৰ পয়গম্বৰসকলে
 তেওঁলোকক প্ৰভুৰ বাৰ্তাসমূহ **وَاحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ**
 জ্ঞাপন কৰিলে; আৰু সেই জনাই
 তেওঁলোকৰ সৈতে থকা সকলো **عَدَدًا**
 কথা বেস্তন কৰি থাকে আৰু
 সেই জনাই সকলো বস্তুৰ গণনা
 ৰাখে।

চুৰা-৭৩ AL-MUZZAMMIL আল-মুজ্জাম্বিল (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
 আল্লাহৰ নামত।
- ২) হে তুমি যি গধুৰ দায়িত্ব বহন **يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ**
 কৰিছা।
- ৩) নিশাত প্ৰাৰ্থনাত থিয় দিয়া, **قِمِ الْإِيلَ إِلَّا قَلِيلًا**
 কেবল তাৰ কিছু সময়ৰ বাহিৰে।
- ৪) ইয়াৰ আধা, অথবা তাৰে পৰা **نُصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا**
 কিঞ্চিৎ কমোৱা।
- ৫) অথবা কিঞ্চিৎ যোগ দিয়া আৰু **أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا**
 কোৰ-আন খন লাহে আৰু
 মনোযোগেৰে পাঠ কৰা।

৬) প্রকৃততে আমি তোমাক এক গুৰুত্বপূৰ্ণ কথাৰ ভাৰ দিছোঁ।

إِنَّا سُنُّنُكِي عَلِيَّكَ قَوْلًا ثَقِيلاً ①

৭) প্রকৃততে নিশাত প্ৰাৰ্থনাৰ উদ্দেশ্যে শয্যা ত্যাগ কৰা হৈছে স্বয়ংভাৰ দমন আৰু প্ৰাৰ্থনাৰ কথা বিলাক অতিমাত্রা ফলপ্ৰসূ কৰাৰ আটাইতকৈ শক্তিশালী উপায়।

إِنَّ نَاشِئَةَ الْيَلِّ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً
وَأَقْوَمُ قِيلاً ②

৮) তোমাৰ বাস্তৱতে, দিনৰ সময় খিনিত লেখাৰি নিছিগা ব্যস্ততা থাকে।

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ③

৯) গতিকে তোমাৰ প্ৰভুৰ নাম স্মৰণ কৰা আৰু তুমি নিজকে সেইজনালৈ শক্তিতে উচৰ্গা কৰা।

وَأذْكَرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبْتَئِلْ إِلَيْهِ
تَبْتِيلاً ④

১০) সেইজনাই হৈছে পূব আৰু পশ্চিমৰ প্ৰভু; সেইজনৰ বাহিৰে আন কোনো উপাস্য নাই; গতিকে সেইজনাক তোমাৰ অভিভাৱক ৰূপে লোৱা।

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ⑤

১১) আৰু তেওঁলোকে কোৱা সকলো কথা ধৈৰ্য্যৰে সহ্য কৰা; আৰু ভদ্ৰভাৱে তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰি যোৱা।

وَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ
هَجْرًا جَمِيلًا ⑥

১২) আৰু মোক অকলে এৰি দিয়া সেই সকলৰ সৈতে, যি সত্যটোক অগ্রাহ্য কৰে, আৰাম আৰু প্ৰাচুৰ্য্যৰ অধিকাৰী; আৰু তেওঁলোকক কিছু সকাহ দিয়া।

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ
وَمَهْلَهُمْ قَلِيلًا ⑦

১৩) নিশ্চয় আমাৰ লগত আছে গধুৰ শিকলি আৰু এক প্ৰচণ্ড অগ্নি।

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ⑧

১৪) আৰু খাদ্য যি খোৱাৰ সময়ত ডিঙিতে লাগি ধৰে আৰু এক কঠোৰ শাস্তি।

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ⑨

১৫) সেইদিনা যেতিয়া পৃথিৱীৰ ভূমণ্ডল আৰু পৰ্বতবিলাক কঁপিবলৈ ধৰিব আৰু পৰ্বত বিলাক ভাঙি পৰা বালিৰ স্তূপৰ দৰে হ'ব।

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ
الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ﴿١٥﴾

১৬) প্রকৃততে, আমি তোমালোকলৈ পঠিয়াইছোঁ এজন পয়গম্বৰ, যি তোমালোকৰ ওপৰত এজন সাক্ষী হ'ব, যি ধৰণে আমি ফিৰাউন লৈ এজন পয়গম্বৰ পঠিয়াইছিলোঁ।

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا
عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ
رَسُولًا ﴿١٦﴾

১৭) কিন্তু ফিৰাউনে পয়গম্বৰজনৰ অবাধ্যতা কৰিলে, সেইকাৰণে আমি তেওঁক অতি সাংঘাতিক ধৰণে খামুচি ধৰিলোঁ।

فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا
وَبِيْلًا ﴿١٧﴾

১৮) তোমালোকে যদি অবিশ্বাস কৰা, তোমালোকে নিজকে সেইদিনটোৰ পৰা কেনেকৈ বক্ষা পাব পাৰা, যিদিনা ল'ৰা-ছোৱালীও পকাচুলীয়া হ'ব।

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا
يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٨﴾

১৯) সেই দিনটো যেতিয়া আকাশখন ছিটাছিটি দি ফাটিব; আৰু সেইজনৰ অসীকাৰ পৰিপূৰ্ণ হোৱাটো অনিবাৰ্য্য।

السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ۗ كَانَ وَعْدُهُ
مَفْعُولًا ﴿١٩﴾

২০) এইটো নিশ্চয় হৈছে এটা সতৰ্কবাণী; গতিকে যি জনে ইচ্ছা কৰে তেওঁক তেওঁৰ প্ৰভুলৈ বাট ল'বলৈ দিয়া।

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۗ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ
إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٠﴾

২১) নিশ্চয় আমাৰ প্ৰভুৱে জানে তুমি নিশাৰ প্ৰায় প্ৰাৰ্থনাত তিনিভাগৰ দুভাগ থিয় দি থাকা আৰু কেতিয়াবা আধা বা এক তৃতীয়াংশ সময় জুৰি আৰু তোমাৰ সৈতে থকা সকলৰ এটা দলো; আৰু আল্লাই নিৰ্ধাৰণ কৰে ৰাতি আৰু দিনৰ পৰিমাণ। সেইজনাই যে তুমি নিৰ্ভুল

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثِي
الَّيْلِ وَنُصْفِهِ وَثُلُثَهُ وَطَآئِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ
مَعَكَ ۗ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۗ عَلِمَ أَنْ

ভাৰে সময়টো নিৰূপণ কৰিব নোৱাৰা, গতিকে সেইজনাই তোমালৈ কৰুণাৰ সৈতে চাইছে; সেইকাৰণে কোৰ-আনখনৰ যিমান খিনি আবৃত্তি কৰা তোমাৰ কাৰণে সহজ হয়; সেইজনাই জানে তোমালোকৰ ভিতৰত কিছূমান থাকিব যি ৰোগগ্ৰস্ত হ'ব আৰু আন কিছূমান যি ভূমি খন্দত, আল্লাহৰ দানৰ সন্ধানত ভ্ৰমণ কৰি ফুৰিব, আৰু আন কিছূমান যি আল্লাহৰ পথত যুদ্ধত থাকিব; গতিকে ইয়াৰ সিমানখিনিয়েই আবৃত্তি কৰা যিটো তোমাৰ কাৰণে সহজ হয়, আৰু উপাসনা পালন কৰা আৰু জাকাত প্ৰদান কৰা আৰু আল্লাহলৈ এটা ভাল ঋণ আগ বঢ়োৱা; আৰু যি ভাল কামেই তোমালোকে তোমালোকৰ পূৰ্বে তোমালোকৰ আত্মাৰ কাৰণে পঠিয়াই দিয়া, এই সকলোবোৰ আল্লাহৰ সৈতে পাৰা; আৰু আল্লাহৰ পৰা ক্ষমা বিচৰা; নিশ্চয় আল্লাহ হৈছে আটাইতকৈ ক্ষমাশীল, কৰুণাময়।

لَنْ تُحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ط عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَّرْضَىٰ ۚ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ۚ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۚ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرُضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ط وَمَا تَقَدَّمُوا لَأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمَ أَجْرًا ط وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ ط إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٣﴾

سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعٌ وَخَمْسُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

চূৰা-৭৪ AL-MUDDASSIR আল-মুদাচ্ছিৰ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) পৰম কৰুণাময় , পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত । بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ২) হে তুমি যি নিজকে তোমাৰ
পৰিচ্ছদেৰে আচ্ছাদিত কৰিছিল। يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ②
- ৩) জাগি উঠা আৰু সতৰ্ক হোৱা । قُمْ فَأَنْذِرْ ③
- ৪) আৰু তোমাৰ প্ৰভুক তুমি
অতিকৈ প্ৰশংসা কৰা । وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ④
- ৫) আৰু তোমাৰ পোচাক-পৰিচ্ছদ
পৰিত্ৰ কৰা । وَشِيَابَكَ فطَهِّرْ ⑤
- ৬) আৰু অপৰিচ্ছন্নতা বৰ্জ্জন
কৰা । وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ⑥
- ৭) আৰু বেছিকৈ ঘূৰাই পোৱাৰ
আশাত অনুগ্রহ দান নকৰিবা । وَلَا تَمُنْ تَسْتَكْثِرْ ⑦
- ৮) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ কাৰণে
তুমি দু:খ ক্লেশ ধৈৰ্য্যৰে সহ্য কৰা । وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ⑧
- ৯) আৰু যেতিয়া শিঙা বজোৱা হ'ব,
১০) সেইটো দিন হ'ব এটা কঠিন
দিন । فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ⑨
فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ⑩
- ১১) অবিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে ই
সহজ নহ'ব । عَلَى الْكٰفِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ⑪
- ১২) আৰু যাক মই সৃষ্টি কৰিছিলোঁ
তেওঁক আৰু মোক অকলে এৰি
দিয়া । ذُرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ⑫
- ১৩) আৰু মই তেওঁক প্ৰচুৰ সম্পদ
দিছিলোঁ । وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا ⑬

১৪) আৰু তেওঁৰ সন্মুখত কাম কৰা
ল'ৰা-ছোৱালী।

وَبَيْنَ شُهُودًا ۞

১৫) আৰু সকলো প্ৰয়োজনীয়
সামগ্ৰীৰে তেওঁক সজ্জিত
কৰিছিলোঁ।

وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ۞

১৬) তথাপিও তেওঁ ইচ্ছা কৰে যে
মই তেওঁক আৰু দিয়া উচিত।

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ۞

১৭) নিশ্চয় নহয়, কাৰণ তেওঁ
আমাৰ নিদৰ্শন সমূহৰ প্ৰতি
অনমনীয়া ভাৱে বিৰোধীতা
কৰিছিল।

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتَاءَعِينِدًا ۞

১৮) মই তেওঁৰ ওপৰত এটা
ক্রমান্বয়ে বাঢ়ি যোৱা কঠোৰ শাস্তি
প্ৰয়োগ কৰিম।

سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ۞

১৯) চোৱা, তেওঁ গমি চাইছিল
আৰু গণনা কৰিছিল।

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۞

২০) ধুংসই সেইজনক আগুৰি
ধৰক, তেওঁ কিমান যে গণনা
কৰিছিল।

فَقَتَلَ كَيْفَ كَانَ قَدَرَ ۞

২১) ধুংসই সেইজনক আকৌ
আগুৰি ধৰক; তেওঁ কিমান যে গণনা
কৰিছিল।

ثُمَّ قَتَلَ كَيْفَ كَانَ قَدَرَ ۞

২২) তাৰ পিছত সেইজনে তেওঁৰ
চাৰিওফালে দৃষ্টিপাত কৰিলে।

ثُمَّ نَظَرَ ۞

২৩) তাৰ পিছত তেওঁ কপাল
কোঁচাই উদ্ভিন্ন ভাব দেখুৱালে।

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۞

২৪) তাৰ পিছত তেওঁ পিঠি ঘূৰালে
আৰু তুচ্ছ জ্ঞান কৰিলে।

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۞

২৫) আৰু কলে, ই পুৰণি কালৰ
যাদুৰ বাহিৰে একো নহয়।

فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ۞

২৬) ই এটা মানুহৰ কথাৰ বাহিৰে
একো নহয়।

إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۞

২৭) সোনকালেই মই তেওঁক
দোজখৰ অগ্নিত নিক্ষেপ কৰিম।

سَأُصَلِّيهِ سَقَرَ ﴿٧٧﴾

২৮) আৰু দোজখৰ অগ্নি নো কি
বস্তু তোমাক কিহে বুজাব ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ﴿٧٨﴾

২৯) ই সৰ্বব্যাপী আৰু একোকে
নেৰে।

لَا يُبْقَى وَلَا تَذَرُ ﴿٧٩﴾

৩০) ই মুখমন্ডলৰ ওপৰৰ ছাল
পুৰি দিয়ে।

لَوَاحٍ لِّلْبَشَرِ ﴿٨٠﴾

৩১) ইয়াৰ ওপৰত থাকে উনৈছজন
ফিৰিস্তা।

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٨١﴾

৩২) আৰু ফিৰিস্তাৰ বাহিৰে আন
কাকো আমি এই অগ্নিকুণ্ডৰ প্ৰহৰী
নকৰো; আৰু আমি তেওঁলোকৰ
সংখ্যা বান্ধি দিছোঁ অবিশ্বাস কৰা
সকলৰ কাৰণে এটা পৰীক্ষা স্বৰূপে,
যাতে সেই সকলে যাক গ্ৰন্থখন দিয়া
হৈছে, নিশ্চয় লাভ কৰিব পাৰে,
আৰু যি সকলে বিশ্বাস কৰে, নিজৰ
বিশ্বাস বঢ়াব পাৰে আৰু সেই
সকলে, যাক গ্ৰন্থখন দিয়া হৈছে আৰু
বিশ্বাসী সকলেও যাকে সন্দেহ
নকৰে, আৰু যাকে সেই সকলে যাৰ
অন্তৰত এটা বিমাৰ আছে আৰু
অবিশ্বাসী সকলে ক'ব পাৰে, আল্লাহ
এনেকুৱা ধৰণৰ এটা উদাহৰণৰ দ্বাৰা
কি বুজাইছে ? এইদৰে আল্লাহে
যাক তেওঁ ইচ্ছা কৰে আওবাটে
যাবলৈ দিয়ে, যাক ইচ্ছা কৰে সজ
বাট দেখুৱায়; আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ
সৈন্যদলৰ বাহিৰে আন কোনেও
চিনি নেপায়; আৰু ই মানৱৰ কাৰণে
সতৰ্কবাণীৰ বাহিৰে আন একোৱে
নহয়।

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا
مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ وَيَرْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا
وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ
اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ
يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ
رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى
لِّلْبَشَرِ ﴿٨٢﴾

৩৩) সাৱধান: আৰু সেই চন্দৰ
শপত।

كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٨٣﴾

৩৪) আৰু বিদায় লোৱা নিশাৰ
শপত।

وَإِلَّيْلٍ إِذْ أَدْبَرَ ۙ

৩৫) আৰু উজ্জ্বল হৈ উঠা উষাৰ
শপত।

وَالصُّبْحِ إِذَا اسْفَرَ ۙ

৩৬) প্রকৃততে ই হ'ল আটাইতকৈ
ডাঙৰ দুৰ্যোগ সমূহৰ ভিতৰত এটা।

إِنَّهَا لِأَحْدَى الْكُبْرَى ۙ

৩৭) এটা সতৰ্কবাণী মানৱলৈ।

نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ۙ

৩৮) তোমালোকৰ মাজৰ
সেইজনৰ কাৰণে যি শূন্যত অগ্রগতি
বিচাৰে অথবা পিছ হোৱাকা মাৰে।

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۙ

৩৯) প্রত্যেকটো আত্মাই ইয়াৰ
আজিজত কৰ্মফলৰ কাৰণে
অস্বীকাৰ বন্ধ হৈ আছে।

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ۙ

৪০) কেৱল সোঁফালে থকা সকলৰ
বাহিৰে।

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۙ

৪১) তেওঁলোকে থাকিব উদ্যান
সমূহত এজনে আনজনক প্ৰশ্ন
কৰি।

سَأَلُوا
عَنِ الْمَقْتُولِينَ

فِي جَنَّتٍ يُتَسَاءَلُونَ ۙ

৪২) দোষী সকলৰ সম্পৰ্কে।

عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۙ

৪৩) তোমালোকক দোজখলৈ কিহে
আনিলে ?

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۙ

৪৪) তেওঁলোকে ক'ব আমি
উপাসনা আগ বঢ়োৱা সকলৰ
ভিতৰত নাছিলোঁ।

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۙ

৪৫) আৰু আমি দৰিদ্ৰকো
নুখুৱাইছিলোঁ।

وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ ۙ

৪৬) অবান্তৰ কথাত ব্যস্ত থকা
সকলৰ লগত আমি অবান্তৰ
কথাত যোগ দিছিলোঁ।

وَكُنَّا نَحْوُصُّ مَعَ الْخَائِضِينَ ۙ

৪৭) আৰু আমি বিচাৰৰ দিনটো
অস্বীকাৰ কৰা অব্যাহত
ৰাখিছিলোঁ।

وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ۙ

৪৮) মৃত্যুৰ কবলত আমি
নপৰালৈকে।

حَتَّىٰ آسِنَا الْيَقِينَ ۝٤٨

৪৯) গতিকে মধ্যস্থতাই
তেওঁলোকৰ কোনো কাম নিদিব।

فَمَا تَتَّعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّفِيعِينَ ۝٤٩

৫০) এতিয়া তেওঁলোকৰ নো কি
হৈছে যে তেওঁলোক ধৰ্ম উপদেশৰ
পৰা আঁতৰি যায়।

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ۝٥٠

৫১) তেওঁলোক যেন কিছুমান
আতঙ্কিত গাধহে।

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ۝٥١

৫২) এটা সিংহৰ পৰা পলোৱা।

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ۝٥٢

৫৩) নহয়, তেওঁলোকৰ ভিতৰত
প্ৰত্যেক জনাই ইচ্ছা কৰে যে
তেওঁলোকক এখন খোলা কিতাপ
দিয়া হওক।

بَلْ يَرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ
صُحُفًا مِّنْشَرَّةٍ ۝٥٣

৫৪) এইটো হ'ব নোৱাৰে; প্ৰকৃততে
তেওঁলোকে পৰকাললৈ ভয়
নকৰে।

كَلَّا ۚ بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۝٥٤

৫৫) কেতিয়াও নহয়, কিয়নো, এই
কোৰ-আন খনেই হৈছে যথেষ্ট
ধৰ্মোপদেশ।

كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ۝٥٥

৫৬) তেনেহলে যিজনে ইচ্ছা কৰে
তেওঁক এই গ্ৰন্থক মনত ৰাখিবলৈ
দিয়া।

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۝٥٦

৫৭) আৰু তেওঁলোকে মনত
ৰাখিবলৈ অক্ষম হ'ব, যদিহে সেইটো
আল্লাই ইচ্ছা নকৰে; সেইজনাই
হৈছে একমাত্ৰ ভয় কৰাৰ যোগ্য আৰু
সেইজনাই হৈছে একমাত্ৰ ক্ষমা
কৰাৰ যোগ্য।

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ
هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ۝٥٧

سُورَةُ الْقِيَامَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ إِحْدَى وَأَرْبَعُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

চুৰা-৭৫ AL-QIYAMAH আল-কিয়ামাহ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত । بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ২) সাৰধান: মই পুনৰুত্থানৰ দিনৰ
শপত খাওঁ । لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ②
- ৩) সাৰধান: মই অশিষ্ট আত্মাৰ
শপত খাওঁ । وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ③
- ৪) মানৰে ভাবে নে যে আমি তেওঁৰ
হাড়বোৰ একত্ৰিত নকৰিম ? أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَبْجَمَعَ
عِظَامَهُ ④
- ৫) নহয় জানো: আমাৰ শক্তি আছে
তেওঁৰ আঙুলিৰ আগলৈকে আকৌ
সজীৱ কৰি তোলা । بَلَىٰ قَدَرِينٌ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ⑤
- ৬) কিন্তু মানৰে, এই বিষয়ে সম্পূৰ্ণ
অৱগত থাকিও, অসৎ অনাচাৰৰ
অনুধৱন কৰে । بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ⑥
- ৭) তেওঁ সোধে, পুনৰুত্থানৰ দিনটো
কেতিয়া আহিব ? يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ⑦
- ৮) যেতিয়া চকু চাঁট মাৰি ধৰিব । فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ⑧
- ৯) আৰু চন্দ্ৰটো ঢাক খাই পৰে । وَخَسَفَ الْقَمَرُ ⑨
- ১০) আৰু সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰক একেলগ
কৰা হ'ব । وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ⑩

১১) সেইদিনাখন মানৱে ক'ব, ক'লে
নো পলাই যাব পাৰি ?

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُجُ ۝١١

১২) নাই, একেবাৰে নোৱাৰি;
কোনো আশ্ৰয়স্থল নাই।

كَلَّا لَا وَزَرَ ۝١٢

১৩) তোমাৰ প্ৰভুৰেই সৈতে মাত্ৰ
হ'ব সেইদিনা বিশ্ৰামৰ স্থান।

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۝١٣

১৪) সেইদিনাখন মানৱক জনোৱা
হ'ব তেওঁলোকে কি দি পঠাইছে
আৰু কি থৈ আহিছে।

يُنَبِّئُ الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ۝١٤

১৫) সত্যতে মানৱ তেওঁৰ নিজৰ
বিষয়ে সম্পূৰ্ণ অৱগত।

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بِصِيرَةٌ ۝١٥

১৬) যদিও তেওঁ নিজৰ
অজুহাতবোৰ আগ বঢ়ায়।

وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ۝١٦

১৭) হে, পয়গম্বৰ, কোৰ-আনৰ
প্ৰকাশনত তুমি তোমাৰ জিভা
এনেদৰে নচলাবা যাতে তুমি
খৰতকীয়াকৈ আগ বাঢ়িব পাৰা।

لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ۝١٧

১৮) নিশ্চয়, ইয়াৰ সংকলন আৰু
আবৃত্তিৰ দায়িত্ব আমাতহে ন্যস্ত।

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ۝١٨

১৯) গতিকে আমি যেতিয়া ইয়াক
আবৃত্তি কৰো, তেতিয়া তুমি এই
আবৃত্তিৰ অনুসৰণ কৰিবা।

فَإِذَا قَرَأَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ۝١٩

২০) তাৰ পিছত ইয়াৰ বিশ্লেষণৰ
দায়িত্ব আমাৰ গাত থাকিব।

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۝٢٠

২১) শুনা, তোমালোকে অস্থায়ী
জীৱনটো ভাল পোৱা।

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۝٢١

২২) আৰু তোমালোকে পৰকালটো
আওহেলা কৰা।

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۝٢٢

২৩) সেইদিনাখন কিছুমান মুখ উজ্জ্বল হৈ উঠিব।

وَجُوهٌ يُّومِئِدٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٣﴾

২৪) ব্যগ্ৰতাৰে তেওঁলোকৰ প্ৰভুলৈ দৃষ্টি কৰি।

إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٤﴾

২৫) আৰু সেইদিনা কিছুমান মুখ হৈ পৰিব বিষন্ন।

وَوُجُوهٌ يُّومِئِدٍ بَاْسِرَةٌ ﴿٢٥﴾

২৬) জানি, যে এটা পিঠিভগা বিপদ তেওঁলোকৰ কাৰণে আগলুক হৈছে।

تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٦﴾

২৭) শুনা, মৃত প্ৰায় মানুহ জনৰ আত্মাটো যেতিয়া তেওঁৰ কণ্ঠলৈ উঠি আহে।

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الشَّرَاقِيَ ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু এইবুলি কোৱা হয়, কোনোবাই তেওঁক মন্ত্ৰ মাতি বা অনুরূপ উপায়ে বচাব পাৰে নে?

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٨﴾

২৯) আৰু তেওঁ ভালদৰে জানে বিদায়ৰ সময় আহি পৰিছে।

وَوَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٩﴾

৩০) আৰু মৃত্যু যন্ত্ৰণাত ইখন ভৰি সিখনত ঘঁহা খায়।

وَالْتَقَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٣٠﴾

৩১) সেইদিনা তোমালোকৰ প্ৰভুলৈকে হ'ব আগমন।

﴿٣١﴾

إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣١﴾

৩২) কাৰণ তেওঁ সত্যটো লোৱা নাছিল নতুবা উপাসনাও পালন নকৰিছিল।

فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى ﴿٣٢﴾

৩৩) কিন্তু সত্যটোক অগ্ৰাহ্য কৰিছিল আৰু পিঠি পাছ দিছিল।

وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿٣٣﴾

৩৪) তাৰ পিছত তেওঁ নিজৰ আপোন পৰিয়াললৈ গৈছিল, বৰ অভিমানেৰে আগ বাঢ়ি।

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَى أَهْلِهِ يَتَمَطَّى ﴿٣٤﴾

৩৫) তোমাৰ কাৰণে আছে দুভাগ্য !
আৰু পুনৰ দুভাগ্য !

أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ۙ

৩৬) তাৰ পিছত আকৌ তোমাৰ
কাৰণে আছে দুভাগ্য ! আৰু পুনৰ
দুভাগ্য !

ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ۙ

৩৭) মানৱে ভাবে নেকি যে তেওঁক
কোনো উদ্দেশ্য নোহোৱাকৈ সৃষ্টি
কৰা হৈছিল আৰু তেওঁক অকলে
এৰি দিয়া হ'ব ?

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ۙ

৩৮) তেওঁ এটোপা নিৰ্গত হোৱা
জুলীয়া বস্তু নহয় নে ?

أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنَىٰ ۙ

৩৯) তাৰ পিছত তেওঁ এটা চেকুৰা
হ'ল, তাৰ পাছত আল্লাহে তেওঁক
গঢ় দিলে আৰু নিখুঁত কৰিলে ।

ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَىٰ ۙ

৪০) তাৰ পিছত সেইজনাই তেওঁৰ
পৰা এযোৰ গঢ়িলে পুৰুষ আৰু
তিৰোতা ।

فَجَعَلَ مِنْهُ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۙ

৪১) এনেকুৱা এজনৰ মৃতকক
আকৌ সজীৱ কৰিব পৰা শক্তি নাই
নে ?

أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدْرِ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ۙ

سُورَةُ الدَّهْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَانِ وَثَلَاثُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

চুৰা-৭৬

AD- DAHR

আদ-দাহৰ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল,
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) মানৱৰ ওপৰত, নিশ্চয়, এনে
এটা সময় অহা নাই নেকি, যেতিয়া
তেওঁ কোনো উল্লেখযোগ্য বস্তু
নাছিল ।

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ
لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ②

৩) আমি মানুহক সৃষ্টি কৰিছোঁ এটা
মিহলি হোৱা শুক্ৰটোপাৰ পৰা
বহুতো পৰীক্ষাৰ মাজেৰে অতিক্ৰম
কৰাই আৰু আমি তেওঁক এটা
শ্ৰৱণশক্তি আৰু দৃষ্টিশক্তি সম্পন্ন
জীৱনলৈ গঢ়িলোঁ ।

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ
نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ③

৪) আমি তেওঁক বাটটো
দেখুৱাইছোঁ, তেওঁ কৃতজ্ঞ বা
অকৃতজ্ঞ হওক ।

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا
كَفُورًا ④

৫) প্ৰকৃততে, আমি অবিশ্বাসী-
সকলৰ কাৰণে প্ৰস্তুত কৰিছোঁ বহু
শিকলি আৰু লোহাৰ গলবন্ধা আৰু
প্ৰচণ্ড অগ্নি ।

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا
وَسَعِيرًا ⑤

৬) কিন্তু পুণ্যবান সকলে এটা
পিয়লাৰ পৰা পি খাব, কফুৰ
মিহলোৱা ।

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ
مِزَاجُهَا كَافُورًا ⑥

৭) আল্লাহৰ সেৱক সকলে পিয়া এটি
নিজৰাৰ পৰা । তেওঁলোকে এই
জৰ্গাক প্ৰবাহ কৰায়, এটা প্ৰবল
গতিৰে ।

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا
تَفْجِيرًا ⑦

৮) তেওঁলোকে পৰিপূৰ্ণ কৰে তেওঁলোকৰ প্ৰতিজ্ঞা, আৰু ভয় কৰে এটা দিন যাৰ অমঙ্গল ব্যাপক ভাৱে দেখা দিয়ে।

يُوفُونَ بِالَّذِذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ
مُسْتَطِيرًا ⑧

৯) আৰু তেওঁলোকে খুৰায়, আল্লাহৰ প্ৰতি থকা প্ৰেমৰ কাৰণে, দৰিদ্ৰক, মাউৰাক আৰু বন্দীক।

وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا
وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ⑨

১০) এই বুলি আশ্বাস দি আমি তোমালোকক খুৰাওঁ কেৱল আল্লাহৰ সন্তুষ্টি লাভ কৰিবলৈ। আমি তোমালোকৰ পৰা কোনো পুৰস্কাৰ বা ধন্যবাদ বাঞ্ছা নকৰো।

إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لِرُؤْجِهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ
جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ⑩

১১) প্ৰকৃততে, আমি আমাৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা এটা উদ্বেগপূৰ্ণ, কষ্টকৰ দিনলৈ ভয় কৰো।

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا
قَمْطَرِيرًا ⑪

১২) সেই কাৰণে আল্লাহে তেওঁলোকক সেইদিনটোৰ বিপদৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব, আৰু তেওঁলোকক সুখ আৰু আনন্দ দান কৰিব।

فَوْقَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ
نَصْرَةً وَسُرُورًا ⑫

১৩) আৰু সেইজনাই তেওঁলোকক পুৰস্কাৰ দিব, তেওঁলোকৰ একনিষ্ঠতাৰ কাৰণে, এখন উদ্যান আৰু পাটৰ পোচাকেৰে।

وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ⑬

১৪) তাত শয্যাত বিশ্রাম কৰি, য'ত তেওঁলোকে বেছি উত্তাপ বা অসহ্য শীত অনুভৱ নকৰিব।

مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ ⑭
لَا يَرُونَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ⑮

১৫) আৰু ইয়াৰ ছাঁবোৰে তেওঁলোকক ওচৰৰ পৰা ছাঁ দি থাকিব, আৰু ইয়াৰ থোপ খাই থকা ফল-মূলবোৰ তেওঁলোকে সহজে ঢুকি পোৱাত থাকিব।

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا
تَذْلِيلًا ⑯

১৬) আৰু ৰূপৰ পাত্ৰ তেওঁলোকৰ মাজত বিতৰণ কৰা হ'ব, আৰু পি খোৱা বাটি।

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانِيَّةٍ مِنْ فِضَّةٍ ⑰
وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ⑱

قوله يَطْفِئُ عَلَيْهِمُ الظِّلُّ فِي الرَّحْمَةِ وَالْمَاءِ فِي الْأَرْضِ
عَلَى الْأَرْضِ وَالْمَاءِ فِي الْأَرْضِ وَالْمَاءِ فِي الْأَرْضِ

১৭) কাঁচৰ দৰে উজ্জ্বল কিন্তু ৰূপেৰে তৈয়াৰী, যিটো তেওঁলোক চূড়ান্ত নিপণুতাৰ সৈতে গঢ় দিছিল।

قَوَارِيرٍ أَمْ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٧﴾

১৮) আৰু তাত তেওঁলোকক এক ধৰণৰ আদা মিহলোৱা পানী খাবলৈ দিয়া হ'ব।

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَجْجِيلًا ﴿١٨﴾

১৯) এটা ছালছেবিল নামৰ জৰ্গাৰ পৰা।

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ﴿١٩﴾

২০) আৰু তাত তেওঁলোকৰ আল-পৈচান ধৰিব কিছূমান যুৱকে যাৰ কেতিয়াও বয়স নেবাঢ়ে। তুমি যেতিয়া তেওঁলোকক দেখা, তুমি তেওঁলোকক ছটিয়াই থোৱা মুক্তা যেন দেখিবা।

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿٢٠﴾
إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّثُورًا ﴿٢١﴾

২১) আৰু যেতিয়া তুমি চাবা, তুমি তাত পৰম আনন্দ আৰু এখন বিশাল ৰাজ্য দেখিবা।

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا
وَ مُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢١﴾

২২) তেওঁলোকৰ আচ্ছাদন হ'ব সেউজীয়া পাত আৰু ফুলবচা পচমী কাপোৰৰ পৰিচ্ছদ আৰু তেওঁলোকক ৰূপৰ খাৰু পিন্ধিবলৈ দিয়া হ'ব। আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰভুৱে তেওঁলোকক এটা বিশুদ্ধ বস্তু খাবলৈ দিব।

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ
وَ اسْتَبْرَقٌ وَ حُلُوعَا اسَاوِرٍ مِنْ
فِضَّةٍ وَ سَقَمَهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢٢﴾

২৩) তেওঁলোকক কোৱা হ'ব : এইটো হৈছে তোমালোকৰ পুৰস্কাৰ, আৰু তোমালোকৰ চেপ্তাৰ সাদৰ জনোৱা হৈছে।

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَ كَانَ سَعِيكُمْ
مَشْكُورًا ﴿٢٣﴾

২৪) নিশ্চয়, আমি তোমালৈ কোৰ-আনখন বহু খণ্ডত প্ৰকাশ কৰিছোঁ।

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٤﴾

২৫) গতিকে তোমাৰ প্ৰভুৰ বিচাৰলৈ ধৈৰ্য্যেৰে অপেক্ষা কৰা আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনো পাপী বা অকৃতজ্ঞৰ অনুগত নহবা।

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَ لَا تُطِعْ مِنْهُمْ
إِمًّا أَوْ كُفُورًا ﴿٢٥﴾

২৬) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ নাম পূৰা আৰু সন্ধ্যাত স্মৰণ কৰিবা।

وَأذْكَرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٦﴾

২৭) আৰু নিশাৰ মাজত সেইজনাৰ আগত সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰিবা, আৰু সেইজনাৰ গৌৰৱত, নিশাৰ এক দীঘল অংশ জুৰি, অতিকৈ প্ৰশংসা কৰিবা।

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٧﴾

২৮) প্ৰকৃততে, এই মানুহ সকলে বৰ্তমান জীৱনটো ভাল পায়, আৰু তেওঁলোকে সন্মুখত থকা কঠিন দিনক অৱহেলা কৰে।

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٨﴾

২৯) আমি তেওঁলোকক সৃষ্টি কৰিছোঁ আৰু তেওঁলোকক কঠিন মজবুত কৰিছোঁ; আৰু আমি যেতিয়া ইচ্ছা কৰো, আমি তেওঁলোকক আনৰ দৰে সলনি কৰিব পাৰো।

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ ۖ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٩﴾

৩০) প্ৰকৃততে, এইটো হৈছে এটা স্মাৰক। গতিকে যিয়েই ইচ্ছা কৰে, প্ৰভুৰ অভিমুখে বাট ল'ব পাৰে।

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٣٠﴾

৩১) কিন্তু তোমালোকে সেইদৰে ইচ্ছা কৰিব নোৱাৰা যদিহে আল্লাহেও সেইদৰে ইচ্ছা নকৰে। প্ৰকৃততে, আল্লাহ সৰ্বজান, জ্ঞানী।

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣١﴾

৩২) সেইজনাই যাকে ইচ্ছা হয় তাক তেওঁৰ কৰুণাৰ মণ্ডলৈ প্ৰবেশ কৰিবলৈ দিয়ে আৰু অসং কৰ্মী সকলৰ কাৰণে সেইজনাই প্ৰস্তুত কৰিব এটা কষ্টকৰ শাস্তি।

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۗ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٢﴾

চূৰা-৭৭ AL- MURSALAT আল-মুৰচালাত(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল,
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) সেইসকলৰ শপত, যাক সাধুতা
বিস্তাৰ কৰিবলৈ পঠিওৱা হৈছে ।

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ②

৩) তাৰ পাছত তেওঁলোকে দ্রুত
গতিৰে আগ বাঢ়ে ।

فَالْعَصْفِ عَصْفًا ③

৪) আৰু যি বিলাক শক্তিৰ দ্বাৰা সত্য
বিস্তাৰিত হয়, সেয়া এক উত্তম
বিস্তাৰ ।

وَالنُّشْرِتِ نَشْرًا ④

৫) তাৰ পাছত তেওঁলোকে সৎ
আৰু অসৎৰ মাজত সম্পূৰ্ণ ভাৱে
প্ৰভেদ কৰে ।

فَانْفِرْتِ فَرَقًا ⑤

৬) তাৰ পাছত তেওঁলোকে
ধৰ্মোপদেশটো মৃদু প্ৰান্তলৈ বহন
কৰে ।

فَالْمُلْقِيَتِ ذِكْرًا ⑥

৭) কিছূমানক অব্যাহিত দিবলৈ
আৰু আন কিছূমানক সতৰ্ক
কৰিবলৈ ।

عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ⑦

৮) প্ৰকৃততে, তোমালোকক যি
প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া হৈছে ফলিয়াবই
লাগিব ।

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ⑧

৯) গতিকে তেতিয়া তৰাবোৰক
সিহঁতৰ জ্যোতি হেৰুৱাবলৈ বাধ্য
কৰা হ'ব ।

فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ⑨

১০) আৰু আকাশখন ছিটাছিট দি ফালি পেলোৱা হ'ব।

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝١٠

১১) আৰু যেতিয়া পৰ্বতৰ শাৰীবোৰক ধূলিৰ দৰে উৰুৱাই দিয়া হ'ব।

وَإِذَا الْجِبَالُ سُفَّتْ ۝١١

১২) আৰু যেতিয়া পয়গম্বৰ সকলক নিৰ্দ্ধাৰিত সময়টোত উপস্থিত হ'বলৈ দিয়া হয়।

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِتَتْ ۝١٢

১৩) কোন দিনাখনলৈ নো এই কুলক্ষণৰ সূচনা সমূহ যুগতাই ৰখা হৈছে।

لَا يَوْمٍ أَجَلَ ۝١٣

১৪) সিদ্ধান্তৰ দিনটোলৈকে।

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝١٤

১৫) আৰু কিহেনো তোমালোকক জনাব এই সিদ্ধান্তৰ দিনটো কি।

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ۝١٥

১৬) সেইদিনা দুৰ্ভাগ্য হওক সেই সকলৰ যিয়ে সত্যক অগ্রাহ্য কৰে।

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝١٦

১৭) আমি পূৰ্বে অহা জাতিবিলাক ধ্বংস কৰা নাছিলোঁ নে ?

أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ۝١٧

১৮) এতিয়া আমি পাছৰ বিলাকক সিহঁতৰ অনুসৰণ কৰিবলৈ দিম।

ثُمَّ نُنَجِّيهِمُ الْآخِرِينَ ۝١٨

১৯) এই দৰেই আমি দোষী জনৰ লগত ব্যৱহাৰ কৰোঁ।

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝١٩

২০) সেইদিনা দুৰ্ভাগ্য হওক যিয়ে সত্যক অগ্রাহ্য কৰে।

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝٢٠

২১) আমি তোমালোকক এটা সামান্য জুলীয়া বস্ত্ৰৰ পৰা সৃষ্টি কৰা নাছিলোঁ নে।

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۝٢١

২২) আৰু এটা নিৰাপদ বিশ্রামস্থানত থৈছিলোঁ।

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ۝٢٢

২৩) এটা নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ কাৰণে ?

إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ۝٢٣

২৪) এইদৰেই আমি নিৰূপণ কৰিছিলোঁ।

فَقَدَرْنَا ۖ فَنِعْمَ الْقَدِرُونَ ﴿٢٤﴾

২৫) সেইদিনা দুৰ্ভাগ্য হ'ব সেইসকলৰ যিয়ে সত্যক অগ্রাহ্য কৰে।

وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾

২৬) আমি পৃথিৱীখন ধাৰক হিচাপে সৃষ্টি কৰা নাই নে ?

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ۗ ﴿٢٦﴾

২৭) জীৱন্ত আৰু মৃত দুয়োকো ?

أَحْيَاءَ ۖ وَأَمْوَاتًا ۗ ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু আমি তাত স্থাপন কৰিলোঁ ওখ পৰ্বতশাৰী, আৰু তোমালোকক দিলোঁ সুস্বাদ খোৱা পানী।

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ ۗ

وَأَسْقَيْنَكُم مَّاءً فُرَاتًا ۗ ﴿٢٨﴾

২৯) সেইদিনা দুৰ্ভাগ্য হওক সেই সকলৰ যিয়ে সত্যক অগ্রাহ্য কৰে।

وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٩﴾

৩০) তেওঁলোকক আদেশ দিয়া হ'ব: এতিয়া আগ বাঢ়ি যোৱা সেইটোৰ অভিমুখে যাক তোমালোকে এটা মিছা কথা বুলি আখ্যা দিছিল।

انطلقوا الى ما كنتم به تكذبون ﴿٣٠﴾

৩১) হয় আগ বাঢ়া এটা তিনিকুণীয়া ছাঁৰ অভিমুখে।

انطلقوا الى ظل ذي ثلث شعب ﴿٣١﴾

৩২) যি ছাঁও নিদিয়ে আৰু জুই শিখাৰ পৰাও ৰক্ষা নকৰে।

لا ظليل ولا يغني من اللهب ﴿٣٢﴾

৩৩) ই বৃহৎ অটালিকাৰ আকাৰৰ ফিৰিঙতি ছিটিকাই পঠায়।

إنها ترعى بشرر كأنقصر ﴿٣٣﴾

৩৪) যেন সেই বিলাক হালধীয়া উটহে।

كانه جملت صفر ﴿٣٤﴾

৩৫) সেইদিনাই দুৰ্ভাগ্য হওক সেইসকলৰ, যি সত্যক অগ্রাহ্য কৰে।

وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٥﴾

৩৬) ই হ'ব এটা দিন যেতিয়া তেওঁলোকে কথা ক'বলৈ সক্ষম নহ'ব।

هذا يوم لا ينطقون ﴿٣٦﴾

৩৭) নাইবা তেওঁলোকক অজুহাত
আগ বঢ়াবলৈকো অনুমতি দিয়া
নহ'ব।

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَدِرُونَ ﴿٣٧﴾

৩৮) সেইদিনা দুৰ্ভাগ্য হওক সেই
সকলৰ, যিয়ে সত্যক অগ্ৰাহ্য কৰে।

وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٨﴾

৩৯) এইটোৱেই হৈছে সিদ্ধান্তৰ
দিন। আমি তোমালোকক আৰু
পূৰ্বে অহা জাতি বিলাকক একেলগে
সমবেত কৰিছোঁ।

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ
وَالْأَوْلِينَ ﴿٣٩﴾

৪০) এতিয়া যদি তোমালোকৰ
কোনো কৌশল আছে, সেই কৌশল
মোৰ বিৰুদ্ধে প্ৰয়োগ কৰাইক।

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ﴿٤٠﴾

৪১) সেইদিনা দুৰ্ভাগ্য হওক সেই
সকলৰ, যিয়ে সত্যক অগ্ৰাহ্য কৰে।

وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤١﴾

৪২) সৎ কৰ্মীসকল থাকিব ছাঁ আৰু
নিজৰা বিলাকৰ মাজত।

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ﴿٤٢﴾

৪৩) আৰু ফল-মূলৰ মাজত,
তেওঁলোকৰ ইচ্ছা অনুযায়ী।

وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٣﴾

৪৪) তেওঁলোকক এই বুলি কোৱা
হ'ব, আমোদৰ সৈতে গোটা আৰু
জুলীয়া আহাৰ খোৱা তোমালোকে
কৰি থৈ অহা কাৰ্য্যৰ পুৰস্কাৰ ৰূপে।

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

৪৫) এইদৰে, নিশ্চয়, আমি ভাল
কাম কৰা সকলক পুৰস্কৃত কৰো।

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٥﴾

৪৬) সেইদিনা দুৰ্ভাগ্য হওক সেই
সকলৰ, যিয়ে সত্যক অগ্ৰাহ্য কৰে।

وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٦﴾

৪৭) খোৱা আৰু নিজকে খন্তেক এই
পৃথিৱীত উপভোগ কৰা, হে সত্যৰ
অগ্ৰাহ্যকাৰী সকল, নিশ্চয়,
তোমালোকেই হৈছা দোষী।

كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ ﴿٤٧﴾

৪৮) সেইদিনা দুৰ্ভাগ্য হওক সেই
সকলৰ, যিয়ে সত্যক অগ্ৰাহ্য কৰে।

وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٨﴾

৪৯) আৰু যেতিয়া তেওঁলোকক কোৱা হয়, মূৰ দোওৱা, তেওঁলোকে মূৰ নোদোৱায়।

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٩﴾

৫০) সেইদিনা দুৰ্ভাগ্য হওক সেইসকলৰ যিয়ে সত্যক অগ্রাহ্য কৰে।

وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

৫১) ইয়াৰ পাছত, তেনেহ'লে, তেওঁলোকে নো কি ধৰ্মোপদেশত বিশ্বাস আনিব ?

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল, আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

২) তেওঁলোকে ইজনে সিজনক কি বিষয়ে প্ৰশ্ন কৰে ?

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢﴾

৩) মহান ঘটনাটোৰ সংবাদৰ বিষয়ে।

عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ﴿٣﴾

৪) যাৰ সমন্ধে তেওঁলোকৰ মতানৈক্য আছে।

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٤﴾

৫) নহয়, সোনকালেই তেওঁলোকে জানিব পাৰিব।

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

৬) নহয়, আমি পুনৰ কওঁ, তেওঁলোকে সোনকালে জানিব পাৰিব।

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

৭) আমি পৃথিৱী এখন শয্যাৰ দৰে গঢ়া নাই নে ?

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ﴿٧﴾

৮) আৰু পৰ্বতৰ শাৰীবোৰ খুঠিৰ দৰে।

وَالْجِبَالِ أَوْتَادًا ﴿٨﴾

৯) আৰু আমি তোমালোকক যোৰ পাতি সৃষ্টি কৰিছোঁ।

وَوَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٩﴾

১০) আৰু তোমালোকৰ বিশ্রামৰ উপায় ৰূপে নিদ্ৰাৰ দিহা কৰিছোঁ।

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿١٠﴾

১১) আৰু নিশাটো এটা আবৰণৰ দৰে গঢ়িছোঁ।

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَاسًا ﴿١١﴾

১২) আৰু দিনটো জীৱনৰ বিভিন্ন ব্যৱসায়ৰ কাৰণে পাতিছোঁ।

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١٢﴾

১৩) আৰু আমি তোমালোকৰ ওপৰত সাতোটা শক্তিশালী বস্তু সাজিছোঁ।

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٣﴾

১৪) আৰু সূৰ্য্যটোক এটা উজ্জ্বল বস্তু ৰূপে সাজিছোঁ।

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٤﴾

১৫) আৰু আমি বৃষ্টিঘন মেঘৰ পৰা প্ৰচুৰ পৰিমাণে পানী নমাই পঠিয়াও।

وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٥﴾

১৬) যাতে তাৰে সৈতে আমি শস্য আৰু উদ্ভিদ উৎপন্ন কৰাব পাৰো।

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٦﴾

১৭) আৰু লহপহকৈ সজা বাগিচাবোৰ।

وَجَبَّتِ الْفُأَقَا ﴿١٧﴾

১৮) নিশ্চয়, সিদ্ধান্তৰ দিনটো হৈছে এটা নিৰ্ধাৰিত সময়।

إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٨﴾

১৯) সেই দিনটো, যেতিয়া শিঙাটো বজোৱা হ'ব, আৰু তোমালোকে দলে দলে আহিবা।

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ۝١٩

২০) আৰু আকাশখন খুলি পেলোৱা হ'ব আৰু ভালেমান দুৰাৰত পৰিণত হ'ব।

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۝٢٠

২১) আৰু পৰ্বতবোৰক গতিশীল কৰা হ'ব, যেন সেই বিলাক এটা মৰীচিকাহে।

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝٢١

২২) নিশ্চয়, দোজখ থাকে অন্তৰালত।

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝٢٢

২৩) এটা বাসস্থান বিদ্রোহী সকলৰ কাৰণে।

لِلظَّالِمِينَ مَا بَأْسًا ۝٢٣

২৪) যি তাত বহুদিন জুৰি থাকিব।

لِبِئْسَ مَا فِيهَا أَحْقَابًا ۝٢٤

২৫) তাত তেওঁলোকে কোনো শীতল বতাহ, নতুবা পানীয় খোৱা বস্তু নেপাব।

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝٢٥

২৬) কেৱল উত্তপ্ত গৰম বা বৰফৰ দৰে চোঁচা পানীৰ বাহিৰে।

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ۝٢٦

২৭) এক উপযুক্ত পৰিশোধ।

جَزَاءً وَفِاقًا ۝٢٧

২৮) প্রকৃততে, তেওঁলোকে এই বিচাৰলৈ ভয় নকৰিছিল।

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۝٢٨

২৯) আৰু আমাৰ আয়াত সমূহ সম্পূৰ্ণ অগ্রাহ্য কৰিছিল।

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذَّابًا ۝٢٩

৩০) আৰু আমি সকলো কথা এখন কিতাপত লিপিবদ্ধ কৰিছোঁ।

وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۝٣٠

৩১) সেই কাৰণে, তোমালোকে শাস্তিটোৰ সোৱাদ লোৱাহঁক; কষ্টৰ বাহিৰে আন একোতে আমি তোমালোকক বঢ়াই নিদিওঁ।

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۝٣١

৩২) প্রকৃততে, সৎকৰ্মী সকলৰ কাৰণে নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে এক বিজয়ৰ।

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝

৩৩) দেৱালেৰে ঘেৰা উদ্যান সমূহ আৰু আপুৰৰ লতা।

حَدَائِقٍ وَأَعْنَابًا ۝

৩৪) আৰু একে বয়সৰ সুকোমল কুমাৰীৰ দল।

وَكَوَاعِبَ أُنثَىٰ ۝

৩৫) আৰু উপচি পৰা পি খোৱা বাটি।

وَكَأْسًا دِهَاقًا ۝

৩৬) তাত তেওঁলোকে কোনো অবাস্তৱ আলোচনা নাই বা মিছা শুনিবলৈ নেপাব।

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذْبًا ۝

৩৭) তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা এক প্ৰতিদান – এটা উপহাৰ বিচাৰ অনুযায়ী।

جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۝

৩৮) আকাশ আৰু পৃথিৱী আৰু দুয়োৰে মাজত থকা সকলো বস্তুৰ প্ৰভু, কৰুণাময় আল্লাহ। তেওঁ - লোকৰ সেইজনাক সম্বোধন কৰাৰ শক্তি নেথাকিব।

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

الرَّحْمَنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۝

৩৯) সেই দিনাখন যেতিয়া পৱিত্ৰ আত্মাটো আৰু ফিৰিস্তা সকল শাৰী পাতি থিয় দিব, তেওঁলোকে কথা নক'ব, কেৱল কৰুণাময় আল্লাহে অনুমতি দিয়াজনৰ বাহিৰে, আৰু যি জনে তেতিয়া মাত্ৰ সৎ কথাটোহে ক'ব।

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا

لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ

وَقَالَ صَوَابًا ۝

৪০) সেই দিনটো হ'ব এটা সত্যৰ দিন। গতিকে সেইজনক, যি ইচ্ছা কৰে, তেওঁৰ প্ৰভুত সহায় বিচাৰিবলৈ দিয়া।

ذَلِكَ الْيَوْمِ الْحَقُّ ۚ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ

إِلَىٰ رَبِّهِ مَابًا ۝

৪১) প্রকৃততে, আমি তোমালোকক, এটা নিকটবর্তী শাস্তিৰ বিষয়ে সতৰ্ক কৰি দিছোঁ এটা দিন যেতিয়া মানবে দেখিবলৈ পাব তেওঁ নিজ হাতেৰে পূৰ্বে কি পঠাইছিল আৰু যেতিয়া অবিশ্বাসী জনে ক'ব, মই নগণ্য বালিকণা এটা হোৱাটোৱেই শ্ৰেয় হ'লহেঁতেন।

إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ
الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدُهُ وَيَقُولُ الْكُفِرُ
يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ۝

سُورَةُ النَّازِعَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سَبْعٌ وَأَرْبَعُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

২) সেই সকলৰ দ্বাৰা, যি মানুহক সত্য ধৰ্মলৈ উৎসাহেৰে আকৰ্ষণ কৰে।

وَالنُّزُعَاتِ عُرْقًا ۝

৩) আৰু সেই সকলৰ দ্বাৰা যি তেওঁলোকৰ বন্ধন দৃঢ় ভাবে বান্ধে।

وَالنُّشُطِ نَشَطًا ۝

৪) আৰু সেই সকলৰ দ্বাৰা, যি দ্রুত গতিৰে আগ বাঢ়ে।

وَالسَّيِّحَاتِ سَبْحًا ۝

৫) তেতিয়া তেওঁলোক অগ্ৰসৰ হয় আৰু আগতকৈ বহুত বেছি বিখ্যাত হৈ পৰে।

فَالسَّبِقَاتِ سَبْقًا ۝

- ৬) তাৰ পিছত, তেওঁলোকে সকলো ব্যৱসায় এক উৎকৃষ্ট ধৰণে পৰিচালনা কৰে। فَأَمْدَرَّتْ أَمْراً ①
- ৭) এইটো ঘটিব এদিন, যেতিয়া কম্পিত পৃথিৱীখন কঁপিব। يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ②
- ৮) আৰু এটা দ্বিতীয় কম্পন সোনকালেই আহিব। تَتَّبَعَهَا الرَّادِفَةُ ③
- ৯) সেই দিনাখন অন্তঃকৰণবোৰ কঁপিব। قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ④
- ১০) আৰু তেওঁলোকৰ চকু বিলাক নমিত হৈ থাকিব। أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ⑤
- ১১) তেওঁলোকে কয়, আমাক সঁচাকৈয়ে পূৰ্বৰ অৱস্থালৈ ঘূৰাই অনা হ'বনে ? يَقُولُونَ ءَأِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ⑥
- ১২) কি ! আমি পচা হাড় হোৱাৰ অৱস্থাতো ? ءِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ⑦
- ১৩) তেওঁলোকে কয়, তেনেহ'লে সেইটো বাস্তৱতে এটা ক্ষতিকৰ প্ৰত্যাবৰ্তন হ'ব। قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ⑧
- ১৪) ই মাত্ৰ এটা চিঞৰহে হ'ব। فَأِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ⑨
- ১৫) আৰু চোৱাঁ ! তেওঁলোক সকলো মুকলি ঠাইলৈ ওলাই আহিব। فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ⑩
- ১৬) মুচাৰ ঘটনাটো তোমালোকলৈ আহি পাইছে নে ? هَلْ أَتَتْكَ حَدِيثُ مُوسَى ⑪
- ১৭) যেতিয়া তেওঁৰ প্ৰভুৱে পৱিত্ৰ টুৱা উপত্যকাত তেওঁক সন্মোখন কৰিছিল। إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ⑫

১৮) আৰু নিৰ্দেশ দিছিল: তুমি ফিৰাউনৰ ওচৰলৈ যোৱা; তেওঁ বিদ্রোহ কৰিছে।

إِذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿١٨﴾

১৯) আৰু তেওঁক কোৱা, তুমি সংস্কাৰ হ'বলৈ ইচ্ছা কৰা নেকি ?

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزْكَىٰ ﴿١٩﴾

২০) আৰু মই তোমাক তোমাৰ প্ৰভুলৈ বাট দেখুৱাই নিম যাতে তুমি সেইজনাক ভয় কৰিব পাৰা।

وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿٢٠﴾

২১) গতিকে তেওঁক মহান চিহ্নটো দেখুৱালে।

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ﴿٢١﴾

২২) কিন্তু তেওঁ মুচাক অগ্রাহ্য কৰিলে আৰু অবাধ্যতা কৰিলে।

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿٢٢﴾

২৩) তাৰ পিছত তেওঁ সত্যটোৰ পৰা আঁতৰি গ'ল, নানাধৰণৰ ষড়যন্ত্ৰ পাণ্ডি।

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ﴿٢٣﴾

২৪) আৰু তেওঁ তেওঁৰ প্ৰজাক গোটালে আৰু ঘোষণা কৰিলে।

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿٢٤﴾

২৫) এই বুলি কৈ, মই তোমালোকৰ প্ৰভু, সৰ্বোচ্চ জনা।

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٥﴾

২৬) গতিকে আল্লাহে তেওঁক খামোচ মাৰি ধৰিলে পৰকালৰ আৰু ইহকালৰ শাস্তিৰ কাৰণে।

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٦﴾

২৭) তাতেই নিশ্চয়, আছে এটা শিক্ষা সেইজনাক কাৰণে, যি প্ৰভুলৈ ভয় কৰে।

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَخْشَىٰ ﴿٢٧﴾

২৮) তোমাক সৃষ্টি কৰা হৈছে কঠিন নে আকাশখন যাক আল্লাহে সৃষ্টি কৰিছে ?

ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بَنَاهَا ﴿٢٨﴾

২৯) সেইজনাই তাৰ উচ্চাৰণৰ মান নিৰূপণ কৰিছে আৰু ইয়াক নিখুঁত ভাবে সাজিছে।

رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّبَهَا ﴿٢٩﴾

৩০) আৰু সেইজনাই ইয়াৰ নিশাক আন্ধাৰ কৰিছে; আৰু তাৰ পৰাই পুৱাৰ আবিৰ্ভাৱ কৰাইছে।

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٣٠﴾

৩১) আৰু পৃথিৱীখন, ইয়াৰে সৈতে, বিস্তৃত কৰি পাতিছে।

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٣١﴾

৩২) তাৰ পৰা সেইজনাই ইয়াৰ পানী আৰু ইয়াৰ ঘাঁহনি উৎপন্ন কৰাইছে।

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٣٢﴾

৩৩) আৰু পৰ্বতৰ শাৰী বিলাক, সেইজনাই সেইবোৰ দৃঢ় কৰিছে।

وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣٣﴾

৩৪) এই সকলোবোৰ হৈছে তোমালোকৰ আৰু তোমালোকৰ জীৱ-জন্তুৰ কাৰণে এটা সংস্থান।

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٤﴾

৩৫) কিন্তু যেতিয়া মহা দুৰ্যোগটো আহিব।

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى ﴿٣٥﴾

৩৬) সেইদিনা যেতিয়া মানুহে তেওঁ সকলো পৰিশ্রম কৰা উদ্দেশ্যবোৰ স্মৰণ কৰিব।

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى ﴿٣٦﴾

৩৭) আৰু যিজনে দেখে তেওঁৰ কাৰণে দোজখ বিদ্যমান হৈ পৰিব।

وَبِرَزَّتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى ﴿٣٧﴾

৩৮) তেতিয়া, সেইজনাৰ ক্ষেত্ৰত যিয়ে বিদ্রোহ কৰে।

فَأَمَّا مَنْ طَغَى ﴿٣٨﴾

৩৯) এই পৃথিৱীৰ জীৱনৰ প্ৰতি বেছি অনুৰাগ দেখুৱায়।

وَأَثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴿٣٩﴾

৪০) দোজখৰ অগ্নিকুণ্ডটো, নিশ্চয় হ'ব তেওঁৰ বাসস্থান।

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٤٠﴾

৪১) কিন্তু সেইজনাৰ ক্ষেত্ৰত যি তেওঁৰ প্ৰভুৰ আগত ভয়ৰে থিয় হয়, তাৰ নিজৰ আত্মাক অসৎ অভিলাষ বোৰৰ পৰা বিৰত ৰাখে।

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ

عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤١﴾

৪২) উদ্যানখন নিশ্চয় হ'ব তেওঁৰ
বাসস্থান।

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۖ

৪৩) তেওঁলোকে তোমাক সোধে
সময়টোৰ বিষয়ে, ই কেতিয়া ঘটিব ?

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۖ

৪৪) ইয়াৰ আবিভাৱৰ আলোচনাৰ
সৈতে তোমাৰ কোন খিনিত নো
সম্বন্ধ আছে ?

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ۖ

৪৫) ইয়াৰ বিষয়ে চূড়ান্ত জ্ঞান
তোমাৰ প্ৰভুতহে ন্যস্ত থাকে।

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ۖ

৪৬) তুমি মাত্ৰ এজন সতৰ্ককাৰী
সেইজনৰ কাৰণে, যি ইয়াক ভয়
কৰে।

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّنْ يَخْشَاهَا ۖ

৪৭) যি দিনাখন তেওঁলোকে ইয়াক
দেখিব, তেওঁলোকৰ অনুভৱ হ'ব
যেন তেওঁলোকে পৃথিৱীত এটা
গধূলি বা এটা পুৰাতকৈ বেছি সময়
কটোৱা নাছিল।

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبِتُوا

إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ۖ

سُورَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ ثَلَاثٌ وَارْبَعُونَ آيَةً وَرُكُوعٌ

চূৰা-৮০

ABASA

আবাচা (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল,
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) তেওঁ বিৰক্তি দেখুৱালে আৰু
আনফালে মুখ কৰিলে ।

عَبَسَ وَتَوَلَّى ②

৩) কাৰণ তেওঁৰ ওচৰলৈ অন্ধ
মানুহজন আহিছিল ।

أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ③

৪) আৰু তুমি নো কেনেকৈ জানিবা
যে তেওঁ নিজকে সংস্কাৰ কৰিব
খুজিছে ।

وَمَا يَذُرِيكَ لَعَلَّهُ يَازُّكَ ④

৫) অথবা, তেওঁ যে মনোযোগ দিব
আৰু মনোযোগ দিয়াৰ পৰা তেওঁৰ
উপকাৰ হ'ব ?

أَوْ يَذُكُرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى ⑤

৬) ই কেনেকৈ হ'ব পাৰে যে সেইজন
যি সত্যটোৰ প্ৰতি দস্ত কৰি উদাসীন
হৈছে ।

أَمَّا مَنْ اسْتَعْنَى ⑥

৭) সেইজনাৰ প্ৰতি তুমি ভদ্ৰতা
দেখুৱাইছা ।

فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ⑦

৮) যদিও তোমাৰ কোনো দায়িত্ব
নাই, যদি তেওঁৰ সংস্কাৰ নহয় ।

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّى ⑧

৯) কিন্তু সেইজনাই যি তোমাৰ
ওচৰলৈ লৰি আহে ।

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ⑨

১০) আৰু তেওঁ আল্লাহক ভয়
কৰে ।

وَهُوَ يَخْشَى ⑩

১১) সেয়ে তেনে এজনক তুমি
অৱহেলা কৰিবা।

فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى ۝۱۱

১২) সেইটো হোৱা উচিত নহ'ব
নিশ্চয়, ই এটা হৈছে স্মাৰক।

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۝۱২

১৩) গতিকে যিজনে ইচ্ছা কৰে
মনোযোগ দিবলৈ দিয়া।

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۝۱৩

১৪) অৱস্থিত সন্মানিত গ্ৰন্থ সমূহত।

فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ ۝۱৪

১৫) প্ৰশংসিত, পৱিত্ৰ।

مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۝۱৫

১৬) লিখক সকলৰ হাতত।

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۝۱৬

১৭) যি মহৎ আৰু পুণ্যবান।

كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝۱৭

১৮) দুৰ্ভাগ্য হওক মানৱৰ ! কিমান
অকৃতজ্ঞ তেওঁ।

قَتَلَ الْإِنْسَانَ مَا أَكْفَرَهُ ۝۱৮

১৯) তেওঁ বিবেচনা নকৰে নে,
আল্লাহে তেওঁক কি বস্ত্ৰৰ পৰা সৃষ্টি
কৰিছিল ?

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۝۱৯

২০) এটা শুক্ৰৰ টোপাৰ পৰা !
সেইজনাই তেওঁক সৃষ্টি কৰি গঢ়
দিয়ে।

مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ۝۲০

২১) তাৰ পিছত সেইজনাই তেওঁৰ
কাৰণে পথটো সুগম কৰি দিয়ে।

ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۝۲১

২২) তাৰ পাছত সময়ত সেইজনাই
তেওঁক মৃত্যু হ'বলৈ দিয়ে আৰু
তেওঁৰ কাৰণে এটা কবৰ নিৰূপন
কৰে।

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۝۲২

২৩) তাৰ পিছত, আল্লাহৰ যেতিয়াই
ইচ্ছা হয়, সেইজনাই তেওঁক আকৌ
উঠাই আনিব।

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ۝۲৩

২৪) নহয়, এওঁ এতিয়াও আল্লাহে
তেওঁক কৰিবলৈ দিয়া কাম পূৰ্ণ
কৰিব পৰা নাই।

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ۝۲৪

২৫) এতিয়া মানৱক তেওঁৰ
আহাৰলৈ চকু দিবলৈ দিয়া।

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿٢٥﴾

২৬) আমি কেনেকৈ প্ৰচুৰ ভাৱে
পানী ঢালি দিওঁ।

أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٦﴾

২৭) তাৰ পিছত আমি পৃথিৱীৰ ভূমি
মণ্ডল ফালি দিওঁ— এক উপযুক্ত
পৰিমাণে।

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٧﴾

২৮) তাৰ পাছত আমি তাত শস্য
গজিবলৈ দিওঁ।

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٨﴾

২৯) আৰু আসুৰ, নানা শাক-
পাচলি।

وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿٢٩﴾

৩০) আৰু জলফাই আৰু খেজুৰ।

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٣٠﴾

৩১) আৰু ঘনাকৈ ৰোৱা গছ-গছনিৰ
দেৱালেৰে ঘেৰা বাগিচা সমূহ।

وَ حَدَائِقَ عُظْبًا ﴿٣١﴾

৩২) আৰু ফল- মূল আৰু বিভিন্ন
উদ্ভিদ।

وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ﴿٣٢﴾

৩৩) তোমালোক আৰু
তোমালোকৰ পোহনীয়া জন্তুৰ
কাৰণে এটা সংস্থান।

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾

৩৪) কিন্তু যেতিয়া কাণ ফাটি যোৱা
চিঞৰটো আহিব।

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَةُ ﴿٣٤﴾

৩৫) এটা দিনত যেতিয়া এজন
মানুহে দৌৰি পলাব তেওঁৰ ভ্ৰাতৃৰ
পৰা।

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٥﴾

৩৬) আৰু তেওঁৰ মাতৃৰ পৰা আৰু
তেওঁৰ পিতৃৰ পৰা।

وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٦﴾

৩৭) আৰু তেওঁৰ পত্নীৰ পৰা আৰু
তেওঁৰ পুত্ৰ সকলৰ পৰা।

وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٧﴾

৩৮) তেওঁলোকৰ মাজৰ প্ৰত্যেকৰে
সেইদিনাখন নিজৰ সমস্যাই ইমান
বেছি হ'ব যে তেওঁ আনৰ প্ৰতি
অন্যমনস্ক হৈ পৰিব।

لِكُلِّ امْرِيٍّ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٨﴾

৩৯) সেই দিনাখন, কি ছুমান
মুখমণ্ডল হৈ পৰিব উজ্জ্বল।

وَجْوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ۝٣٩

৪০) হাঁহি মুখীয়া, আনন্দেৰে
ভৰপূৰ।

ضاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ۝٤٠

৪১) আৰু কি ছুমান মুখমণ্ডলৰ
ওপৰত সেই দিনাখন থাকিব ধূলি।

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهِمْ غَبْرَةٌ ۝٤١

৪২) অন্ধকাৰে তেওঁলোকক আৰি
ৰাখিব।

تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ۝٤٢

৪৩) তেওঁলোকে হ'ব অবিশ্বাসী
সকল, অসৎ কাম কৰোঁতা সকল।

أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرَةُ الْفَجْرَةُ ۝٤٣

سُورَةُ التَّكْوِيْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلَاثُونَ آيَةً وَرُكُوعٌ

চুৰা-৮১ AT-TAKWIR আত-তকৱিৰ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল,
আল্লাহৰ নামত । بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ২) সূৰ্য্যটোক যেতিয়া জপাই দিয়া
হ'ব । وَإِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ②
- ৩) আৰু যেতিয়া তৰাবোৰ ঢাকি
পেলোৱা হ'ব । وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ③
- ৪) আৰু যেতিয়া পৰ্বতৰ শাৰীবোৰ
গতিশীল কৰা হ'ব । وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ④
- ৫) আৰু যেতিয়া দহ মহীয়া গৰ্ভৱতী
উট বিলাকক সম্পূৰ্ণ পৰিত্যাগ কৰা
হ'ব । وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ⑤
- ৬) আৰু যেতিয়া বনৰীয়া জন্তুবোৰক
একত্ৰিত কৰা হ'ব । وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ⑥
- ৭) আৰু যেতিয়া সাগৰ ফালি
পেলোৱা হ'ব । وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ⑦
- ৮) আৰু যেতিয়া বিভিন্ন জাতিবোৰ
একেলগে সমবেত কৰা হ'ব । وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ⑧
- ৯) আৰু যেতিয়া শিশুকন্যাৰ জীৱন্ত
সমাধিৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন কৰা হ'ব । وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ ⑨
- ১০) কি দোষত তাইক বধ কৰা
হ'ল ? بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ⑩
- ১১) আৰু যেতিয়া নানা কিতাপ-পত্ৰ
পৃথিৱীত ব্যাপক বিস্তাৰ হ'ব । وَإِذَا الصُّحُفُ نُسِرَتْ ⑪

১২) আৰু যেতিয়া আকাশ খন মুকলি কৰি দিয়া হ'ব।

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿١٢﴾

১৩) আৰু যেতিয়া দোজখৰ অগ্নিকুণ্ডটো জ্বলাই দিয়া হ'ব।

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ﴿١٣﴾

১৪) আৰু যেতিয়া বেহেস্তক ওচৰ চপাই অনা হ'ব।

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿١٤﴾

১৫) যেতিয়া প্ৰত্যেক আত্মাই জানিবলৈ পাব কি উৎপাদন কৰিছিল।

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٥﴾

১৬) গতিকে সাৱধান: মই শপত লৈছোঁ গোপনে কাৰ্য্য কৰি যিয়ে পিছুৱাই যায়।

فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُثَىٰ ﴿١٦﴾

১৭) দ্ৰুত বেগে আগ বাঢ়ি যায় আৰু তাৰ পিছত লুকায়।

الْجَوَارِ الْكُنُثَىٰ ﴿١٧﴾

১৮) আৰু মই সাক্ষী দিবলৈ মাতো পুৰতি নিশাটোক।

وَأَتَّيْلُ إِذَا عَسَعَسَ ﴿١٨﴾

১৯) আৰু উষাক ইয়াৰ উদীয়মান অৱস্থাত।

وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٩﴾

২০) যে এয়া, নিশ্চয় হয় এজন মহৎ পয়গম্বৰলৈ প্ৰকাশ কৰা বাণী।

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٢٠﴾

২১) শক্তিৰ অধিকাৰী, সিংহাসন খনৰ প্ৰভুৰ উপস্থিতত স্থাপিত।

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢١﴾

২২) বাধ্যতা পোৱাৰ যোগ্য আৰু নিজৰ দায়িত্বৰ প্ৰতি বিশ্বাসী।

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢٢﴾

২৩) আৰু তোমালোকৰ সহচৰজন উন্মাদ নহয়।

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٣﴾

২৪) আৰু তেওঁ অৱশ্যেই, তেওঁক এক পৰিষ্কাৰ দিগন্তত দেখিছিল।

وَلَقَدْ رَأَاهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ ﴿٢٤﴾

২৫) আৰু তেওঁ অদৃশ্য বস্তুৰ
বিষয়ে (জনোৱাত) কৃপণ নহয়।

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٌ ﴿٢٥﴾

২৬) নাইবা এইখন অভিশপ্ত
চয়তানৰ বক্তব্যও নহয়।

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿٢٦﴾

২৭) তেতিয়া হলে, তোমালোক কাৰ
অভিমুখে গৈছা ?

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٧﴾

২৮) ই আটাইবোৰ বিশ্বলৈকে এটা
স্মাৰকৰ বাহিৰে আন একো নহয়।

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

২৯) আৰু তোমালোকৰ মাজত
সেইসকলৰ কাৰণে যি পোন পথ
ল'বলৈ বাঞ্ছা কৰে।

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٩﴾

৩০) আৰু তোমালোকে এনে এটা
বস্তু বাঞ্ছা কৰিব নোৱাৰা, যিটো
সকলো বিশ্বৰ প্ৰভু, আল্লাহে বাঞ্ছা
নকৰে।

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ
رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ عِشْرُونَ آيَةً وَرُكُوعٌ

চূৰা-৮২ AL-INFITAR আল-ইনফিটাৰ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

২) আকাশখন যেতিয়া দুফাল কৰা
হ'ব ।

اِذَا السَّمَاءُ اَنْفَطَرَتْ ②

৩) আৰু তৰা বিলাকক সিঁচৰিত
কৰা হ'ব ।

وَاِذَا الْكَوْكَبِ اتَّشَرَتْ ③

৪) আৰু যেতিয়া মহাসাগৰ কেইখন
আগ বাঢ়ি গৈ যোগ হ'ব ।

وَاِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ④

৫) আৰু যেতিয়া কবৰবোৰ খুলি
পেলোৱা হ'ব ।

وَاِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ⑤

৬) প্ৰত্যেকটো আত্মাই তেতিয়া
জানিব পাৰিব এয়া কি আগতে দি
পঠিয়াইছিল আৰু কি থৈ
আহিছিল ।

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَاَخَّرَتْ ⑥

৭) হে মানৱ ! তোমালোকক
কিহেনো প্ৰবঞ্চনা কৰিলে
তোমালোকৰ প্ৰভুৰ বিষয়ে ।

يٰٓاَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَّا غَرَّكَ بِرَبِّكَ

الْكَرِيْمِ ⑦

৮) যি তোমালোকক সৃষ্টি কৰিছে,
তাৰ পিছত নিখুঁত ৰূপ দিছিল তাৰ
পিছত সমানুপাতে গঢ় দিছিল ।

الَّذِي خَلَقَكَ فَسُوِّبَكَ فَعَدَلَكَ ⑧

৯) সেইজনাৰ পছন্দমতে দিয়া গঢ় ।
সেইজনাই তোমালোকক সুৰূপ
দিছিল ।

فِيْ اَيِّ صُوْرَةٍ مَّا شَاءَ رَبُّكَ ⑨

১০) সাৱধান: তোমালোকে ধৰ্মক
অস্বীকাৰ কৰা ।

كَلَّا بَلْ تُكْذِبُوْنَ بِالْاٰدِيْنَ ⑩

১১) নিশ্চয় তোমালোকৰ ওপৰত
অভিভাৱক সকল আছে।

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝۱۱

১২) সন্মানিত লেখ লওঁতা সকল।

كِرَامًا كَاتِبِينَ ۝۱২

১৩) যি তোমালোকে কৰা সকলো
কথা জানে।

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝۱৩

১৪) প্রকৃততে, পুণ্যবান সকল চৰম
সুখত থাকিব।

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝۱৪

১৫) আৰু পাপী সকল দোজখত
থাকিব।

وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝۱৫

১৬) বিচাৰৰ দিনা তেওঁলোক তাত
দক্ষ হ'ব।

يَصْلُونَهَا يَوْمَ الدِّينِ ۝۱৬

১৭) আৰু তেওঁলোক তাৰ পৰা
সাৰিব নোৱাৰিব।

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۝۱৭

১৮) আৰু বিচাৰৰ দিনটোনো কি,
সেইটো তোমালোকক কিহে জনাব!

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ۝۱৮

১৯) আকৌ, বিচাৰৰ দিনটো কি
সেইটো তোমালোকক কিহে জনাব!

ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ۝۱৯

২০) সেই দিনটোত, যেতিয়া এটা
আত্মাই আন এটা আত্মাৰ প্রতি
একো কৰাৰ শক্তি নেথাকিব! আৰু
সেই দিনাখন নিৰ্দেশ আহিব
আল্লাহৰ পৰা।

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا ۝
وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝
۝۲০

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً وَرُكُوعٌ

চুৰা-৮৩ AL-MUTAFFAFIN

আল-মুতাফফাফীন

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল,
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) দুৰ্ভাগ্য হওক সেই সকলৰ, যি
জোখ-মাপত কম দিয়ে ।

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ②

৩) সেই সকল যি, যেতিয়া লোকৰ
পৰা বস্তু জুখি লয়, পূৰ জোখত লয় ।

الَّذِينَ إِذَا كَتَبُوا عَلَى النَّاسِ
يَسْتَوْفُونَ ③

৪) কিন্তু যেতিয়া তেওঁলোকে আনক
জুখি বা ওজন কৰি দিয়ে, তেওঁ-
লোকে কমাই দিয়ে ।

وَ إِذَا كَانُوا لَهُمْ أَوْ
يُخْسِرُونَ ④

৫) এনেকুৱা মানুহ সকলে নেজানে
নে যে তেওঁলোকক পুনৰ উঠাই অনা
হ'ব ।

أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ
مَبْعُوثُونَ ⑤

৬) এটা মহান দিনৰ বিচাৰ চাবলৈ ?

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ⑥

৭) সেই দিনা যেতিয়া মানৱ জাতি
সকলো বিশ্বৰ প্ৰভুৰ আগত থিয়
হ'ব ।

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ
الْعَالَمِينَ ⑦

৮) নহয় পাপী সকলৰ কামৰ তালিকা
থাকিব ছিজ্জিনত ।

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي
سِجِّينٍ ⑧

৯) আৰু কিহেনো তোমালোকক
জনাব ছিজ্জিন কি বস্তু ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ⑨

১০) ই এখন সময়ৰ আৰম্ভণিৰ পৰা
লিখিত কিতাপ ।

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ⑩

১১) দুৰ্ভাগ্য হওক সেই দিনা অগ্ৰাহ
কৰা সকলৰ ।

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ⑪

১২) যিয়ে বিচাৰৰ দিনটো অস্বীকাৰ কৰে।

الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝١٢

১৩) আৰু আন কোনেও ইয়াক অস্বীকাৰ নকৰে, কেৱল পাপী আইন লঙ্ঘনকাৰীৰ বাহিৰে।

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝١٣

১৪) যি, যেতিয়া আমাৰ আয়াতসমূহ তেওঁলৈ আবৃত্তি কৰা হয়, সিহঁতে কয় এয়া অতীত কালৰ সাধুকথা।

إِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝١٤

১৫) নহয়, কিন্তু তেওঁলোকে যি আৰ্জিছে ই তেওঁলোকৰ অন্তৰৰ ওপৰত মামৰৰ দৰে হয়।

كَذَّابٌ ۝١٥ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝١٥

১৬) নহয়, কিন্তু তেওঁলোকক নিশ্চয়, সেইদিনা তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ দৰ্শনৰ পৰা বঞ্চিত কৰা হ'ব।

كَذَّابٌ ۝١٦ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَّحُجُوبُونَ ۝١٦

১৭) তেতিয়া, প্ৰকৃততে, তেওঁলোক দোজখত দগ্ধ হ'ব।

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝١٧

১৮) তেতিয়া তেওঁলোকক এই বুলি কোৱা হ'ব এইটোৱে হৈছে সেইটো যিটো তোমালোকে অগ্ৰাহ্য কৰাৰ অভ্যাস কৰিছিল।

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝١٨

১৯) নহয়, কিন্তু সৎকৰ্মী সকলৰ কাৰ্য্যৰ তালিকা থাকিব নিশ্চয় ইল্লিইনত।

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ۝١٩

২০) আৰু ইল্লিইন নো কি তোমা-লোকক কি হে জনাব ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ۝٢٠

২১) ই লিখিত কিতাপ।

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝٢١

২২) আল্লাহৰ প্ৰিয় সকলে ইয়াক দেখিব।

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ۝٢٢

২৩) নিশ্চয়, পুণ্যবান সকল চৰম সুখত থাকিব।

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝٢٣

২৪) আসনত বহি, সকলো বস্তুলৈ চকু দি।

عَلَى الْأَرَابِكِ يُنظَرُونَ ۝٢٤

২৫) তোমালোকে তেওঁলোকৰ মুখমণ্ডলত দেখিবা চৰম সুখৰ প্ৰফুল্লতা।

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٥﴾

২৬) তেওঁলোকক পি খাবলৈ দিয়া হ'ব এটা বিশুদ্ধ পানীয়ৰ পৰা মোহৰ মৰা।

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ﴿٢٦﴾

২৭) ইয়াৰ মোহৰ মৰা হ'ব সুগন্ধি কস্তুরীৰে-ইয়াৰ কাৰণে বাঞ্ছাকাৰী সকলক বাঞ্ছা কৰিবলৈ দিয়া।

خِتْمُهُ مِسْكَ ۖ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ
الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু ইয়াক মিহলোৱা হ'ব তাছনিম পানীৰে সৈতে।

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٨﴾

২৯) এটা নিজৰা যৰ পৰা আল্লাহৰ প্ৰিয় সকলে পি খাব।

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٩﴾

৩০) যি সকল দোষী তেওঁলোকে প্ৰায়েই বিশ্বাসী সকলক হাঁহিছিল।

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ
أَمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٣٠﴾

৩১) আৰু সিহঁতে যেতিয়া তেওঁলোকৰ ওচৰেদি পাৰ হৈছিল নিজৰ ভিতৰত ইজনে সিজনলৈ চকু টিপ মাৰিছিল।

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣١﴾

৩২) আৰু যেতিয়া তেওঁলোক তেওঁলোকৰ পৰিয়াললৈ ঘূৰি আহিছিল অতি স্ফূৰ্তিত ঘূৰি আহিছিল।

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا
فَكِهِينَ ﴿٣٢﴾

৩৩) আৰু তেওঁলোকে যেতিয়া তেওঁলোকক দিখিছিল, কৈছিল, এই সকল সঁচাকৈয়ে আওৰাটে গৈছে।

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ
لَضَالُّونَ ﴿٣٣﴾

৩৪) কিন্তু তেওঁলোকক সেই সকলৰ ওপৰত বখীয়া হিচাপে পঠোৱা হোৱা নাছিল।

وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَٰفِظِينَ ﴿٣٤﴾

৩৫) গতিকে সেই দিনা, বিশ্বাসী সকলেহে অবিশ্বাসী সকলক হাঁহিব।

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ
يَضْحَكُونَ ﴿٣٥﴾

৩৬) আসনত বহি, চাৰিওফালে
দৃষ্টিপাত কৰি।

عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَنْظُرُونَ ۝

৩৭) তেওঁলোকে পৰস্পৰক
ক'ব, অবিশ্বাসী সকলক তেওঁলোকে
যি কৰি আহিছিল তাৰ বাবে সম্পূৰ্ণ
ভাবে পৰিশোধ কৰা হোৱা নাইনে ?

هَلْ تُؤَبِّبُ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

২) আকাশ যেতিয়া ফাটি ছিটাছিট
হ'ব।

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۝

৩) আৰু তেওঁৰ প্ৰভুলৈ বুলি
সম্বোধন কৰিব, আৰু এনে কৰাটো
তেওঁৰ কাৰণে বাধ্যতামূলক হ'ব।

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝

৪) আৰু যেতিয়া পৃথিৱীখন বিস্তৃত
কৰা হ'ব।

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝

৫) আৰু ইয়াৰ গৰ্ভত থকা সকলো
বস্তু উলিয়াই দিব, আৰু উদং হৈ
পৰা যেন দেখা যাব।

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۝

৬) আৰু ইয়ালৈ প্ৰভুলৈ বুলি
সম্বোধন কৰিব, আৰু এনে কৰাটো
ইয়াৰ প্ৰতি বিধেয় হ'ব।

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝٦

৭) প্ৰকৃততে, তুমি হে মানৱ তোমাৰ
প্ৰভুৰ অভিমুখে কষ্ট কৰি অগ্ৰসৰ
হৈছা, এটা কঠোৰ পৰিশ্ৰম; তুমি
সেইজনাৰ সম্মুখীন নোহোৱালৈকে।

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ
رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ۝٧

৮) তেতিয়া সেইজনাৰ ক্ষেত্ৰত যাৰ
কাৰ্য্য তালিকা তেওঁৰ সোঁহাতত
দিয়া হ'ব।

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۝٨

৯) সেইজনে নিশ্চয়, এটা সহজ
বিচাৰ পাব।

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۝٩

১০) আৰু তেওঁ তেওঁৰ পৰিয়াললৈ
স্বফুৰ্ত্তি কৰি ঘূৰি আহিব।

وَيُنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝١٠

১১) কিন্তু সেইজনাৰ ক্ষেত্ৰত যি
তেওঁৰ কাৰ্য্য তালিকা পিঠিৰ পাছৰ
ফালৰ পৰা পাব।

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۝١١

১২) তেওঁ সোনকালেই নিজৰ ধ্বংস
আহ্বান কৰিব।

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۝١٢

১৩) আৰু তেওঁ এটা প্ৰচণ্ড
অগ্নিকুণ্ডত জ্বলিব।

وَيُصَلَّىٰ سَعِيرًا ۝١٣

১৪) প্ৰকৃততে, ইয়াৰ পূৰ্বে
সেইজনাৰ অভ্যাস আছিল তেওঁৰ
সময় নিজৰ মানুহৰ মাজত
আনন্দেৰে কটোৱা।

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝١٤

১৫) তেওঁ বাস্তৱতে, ভাবিছিল যে
তেওঁ কেতিয়াও আল্লাহলৈ ঘূৰি
নেযাব।

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ۝١٥

১৬) হয় ! নিশ্চয়, তেওঁৰ প্ৰভু
তেওঁৰ প্ৰতি সতৰ্ক আছিল।

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝١٦

১৭) কিন্তু নহয় ! মই সাক্ষী দিবলৈ
আহ্বান কৰো সূৰ্য্যাস্তৰ জেউতিক ।

فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۝١٧

১৮) আৰু নিশাটোক আৰু ই আবৰি
থকা সকলোকে ।

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝١٨

১৯) আৰু চন্দ্রক ই যেতিয়া সম্পূৰ্ণ
হৈ পৰে ।

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۝١٩

২০) যে তোমালোক অৱশ্যেই এটা
অৱস্থাৰ পৰা আন এটা অৱস্থালৈ
যাবাহঁক ।

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ۝٢٠

২১) তেনেহঁলে তেওঁলোকৰ কোনো
হৈছে যে তেওঁলোকে বিশ্বাস নানে ।

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝٢١

২২) আৰু যেতিয়া কোৰ-আন
তেওঁলোকলৈ আবৃত্তি কৰা হয়,
তেওঁলোকে বশ হৈ মূৰ নোদোৱায় ।

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ
لَا يَسْجُدُونَ ۝٢٢

২৩) পক্ষান্তৰে অবিশ্বাসীসকলে,
যাক প্ৰত্যাখ্যান কৰে ।

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ۝٢٣

২৪) আৰু আল্লাহে ভালদৰে জানে
তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ অন্তৰত
কি লুকুৱাই থয় ।

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۝٢٤

২৫) গতিকে তেওঁলোকক এটা
কষ্টকৰ শাস্তিৰ সংবাদ দিয়াহঁক ।

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝٢٥

২৬) কিন্তু সেই সকলৰ ক্ষেত্ৰত যি
বিশ্বাস কৰে আৰু সৎ কাম কৰে,
তেওঁলোকৰ হ'ব এক অফুৰন্ত
পুৰস্কাৰ ।

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝٢٦

سُورَةُ الْبُرُوجِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلَاثٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَرُكُوعٌ

চূৰা-৮৫

AL-BURUJ

আল-বুৰুজ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) নক্ষত্ৰৰ অট্টালিকাৰে সজ্জিত
আকাশ খনৰ শপত ।

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ②

৩) আৰু অঙ্গীকাৰ কৰা দিনটো ।

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ③

৪) আৰু সাক্ষীজনৰ শপত আৰু
সেই জনাৰ শপত যাৰ সত্যতাৰ
প্ৰমাণত সাক্ষী দিয়া হৈছে ।

وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ④

৫) অভিশপ্ত হওক খালৰ গৰাকী
সকল ।

قَتِيلِ أَصْحَابِ الْأُخْدُودِ ⑤

৬) ইন্ধনেৰে জ্বলোৱা অগ্নিকুণ্ডটো ।

النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ⑥

৭) তেওঁলোক যেতিয়া ইয়াৰ
ওচৰত বহিছিল ।

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ⑦

৮) তেওঁলোকেই আছিল সাক্ষী
তেওঁলোকে বিশ্বাসীসকলৰ প্ৰতি
কৰা কাৰ্য্যৰ ।

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ ⑧
شُهُودٌ ⑧

৯) আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক
ঘৃণা কৰাৰ একমাত্ৰ কাৰণ আছিল যে
তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিছিল
আল্লাহত, সৰ্বশক্তিমান, প্ৰশংসনীয়
জনা ।

وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ⑨

১০) যি আকাশ সমূহ আৰু পৃথিৱীৰ
ৰাজ্যৰ অধিকাৰী; আৰু আল্লাহ
হৈছে সকলো বস্তুৰ ওপৰত সাক্ষী।

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

১১) যি সকলে বিশ্বাসী পুৰুষ আৰু
বিশ্বাসী নাৰী সকলৰ ওপৰত
অত্যাচাৰ কৰে আৰু তাৰ পাছত
অনুতাপ নকৰে, তেওঁলোকৰ
কাৰণে নিশ্চয় থাকিব দোজখৰ শাস্তি
আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে আছে
জ্বলন্ত শাস্তি।

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ
وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ۝

১২) কিন্তু যি সকলে বিশ্বাস কৰে
আৰু সৎকাম কৰে, তেওঁলোকৰ
কাৰণে আছে নিজৰা প্ৰবাহিত
উদ্যান সমূহ। সেইটোৱেই হৈছে,
বাস্তৱতে, চূড়ান্ত কৃতকাৰ্য্যতা।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۝

১৩) নিশ্চয়, তোমাৰ প্ৰভুৰ খামোচ
কঠোৰ হয়।

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۝

১৪) সেইজনাই হৈছে তেওঁ যি প্ৰথম
সৃষ্টি কৰে আৰু পুনৰাই সৃষ্টি কৰে।

إِنَّهُ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ ۝

১৫) আৰু সেইজনাই হৈছে অতি
ক্ষমাশীল দয়ালু জনা।

وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ۝

১৬) সিংহাসনৰ অধিকাৰী, সন্মানৰ
অধিকাৰী।

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝

১৭) সেইজনাই যি তেওঁৰ ইচ্ছা
কাৰ্য্যকাৰী কৰাব পাৰে।

فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ ۝

১৮) তোমালোকলৈ সৈন্যবোৰৰ
গল্পটো অহা নাই নে ?

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۝

১৯) ফিৰাউনৰ আৰু ছামুদৰ ?

فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۝

২০) নহয়, কিন্তু যি সকলে অবিশ্বাস
কৰে তেওঁলোক সত্যটোৰ
প্ৰত্যাখ্যান কৰাত অবিৰত থাকে।

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝

২১) আৰু আল্লাহে তেওঁলোকক সকলো ফালৰ পৰা বেষ্টিন কৰি যায়।

وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢١﴾

২২) নহয়, কিন্তু এইখন হৈছে এখন গৌৰৱপূৰ্ণ কোৰ-আন।

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ﴿٢٢﴾

২৩) এখন সুৰক্ষিত কাব্যত।

﴿٢٣﴾

فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿٢٣﴾

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল, আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

২) আকাশখন আৰু নিশাত ওলোৱা তৰাটোৰ শপত।

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿٢﴾

৩) আৰু কিহেনো তোমালোকক বুজাব নিশাত ওলোৱা তৰাটো কি বস্তু?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٣﴾

৪) ই হৈছে এটা তৰা, তীক্ষ্ণ উজ্জলতাৰ।

النَّجْمِ الثَّاقِبِ ﴿٤﴾

৫) এনে এটা আত্মা নাই যাৰ ওপৰত এজন অভিভাৱক নাই।

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٥﴾

৬) গতিকে মানৱক বিবেচনা কৰিবলৈ দিয়া তেওঁক কিহৰ পৰা সৃষ্টি কৰা হৈছে।

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝٦

৭) তেওঁক সৃষ্টি কৰা হৈছে নিৰ্গত হোৱা জুলীয়া পদাৰ্থৰ পৰা।

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۝٧

৮) যিটো কঁকাল আৰু বুকুৰ হাড়ৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহে।

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ

وَالثَّرَائِبِ ۝٨

৯) নিশ্চয়, আল্লাহৰ শক্তি আছে তেওঁক জীৱন্ত অৱস্থালৈ ঘূৰাই পঠোৱাৰ।

إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝٩

১০) সেই দিনাখন যেতিয়া সকলো গুপ্ত কথা মুক্ত হৈ পৰিব।

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝١٠

১১) আৰু তেওঁৰ কোনো শক্তি নেথাকিব নাই বা কোনো সহায়কাৰী।

فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۝١١

১২) বাৰম্বাৰ বৃষ্টিপাত প্ৰদান কৰা মেঘৰ দ্বাৰা।

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝١٢

১৩) আৰু বিভিন্ন উদ্ভিদেৰে মুকলি হৈ পৰা পৃথিৱীৰ দ্বাৰা।

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝١٣

১৪) নিশ্চয়, কোৰ-আন হৈছে এক চূড়ান্ত সিদ্ধান্তসূচক বক্তব্য।

إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ۝١٤

১৫) আৰু ই এক অবাস্তৱ কথা নহয়।

وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۝١٥

১৬) নিশ্চয়, তেওঁলোকে এক অভিসন্ধি পাণ্ডে।

إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝١٦

১৭) আৰু মইও এটা পৰিকল্পনা তৈয়াৰ কৰো।

وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝١٧

১৮) গতিকে অবিশ্বাসী সকলক সকাহ দিয়া। হয়, তেওঁলোকক অলপ সময়ৰ কাৰণে সকাহ দিয়াইক।

فَمَهْلِكُ الْكَافِرِينَ أَهْلَهُمْ رُؤْيَدًا ۝١٨

سُورَةُ الْأَعْلَى مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ عَشْرُونَ آيَةً وَرُكُوعٌ

চুৰা-৮৭

AL-ALA

আল-আলা (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল,
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) গৌৰৱান্বিত কৰাহঁক তোমাৰ
প্ৰভু, অতি উচ্চজনাৰ নাম ।

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ②

৩) যি জনাই মানৱক সৃষ্টি কৰে আৰু
তেওঁক নিখুত গঢ় দিয়ে ।

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ③

৪) আৰু যি জনাই তেওঁৰ ক্ষমতা
সমূহ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে আৰু তেওঁক
উপযুক্ত সদোপদেশেৰে সজ্জিত
কৰে ।

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ④

৫) আৰু যি জনাই চৰণীয়া ঠাই
উৎপন্ন কৰায় ।

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ⑤

৬) তাৰ পিছত ইয়াক ক'লা শুকান
ঠাৰিত পৰিণত কৰে ।

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ⑥

৭) আমি তোমালৈ কোৰ-আন খনৰ
প্ৰশিক্ষণ দিম, আৰু তুমি পাহৰিব
নোৱাৰিবা ।

سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنْسَى ⑦

৮) কেৱল আল্লাহে ইচ্ছা কৰা
পৰিমাণৰ বাহিৰে। নিশ্চয়,
সেই জনাই জানে কি প্ৰকাশ্য আৰু
কি লুকাইত ।

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ⑧ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ

وَمَا يَخْفَى ⑧

৯) আৰু আমি তোমাক প্ৰত্যেক
প্ৰকাৰৰ সুবিধা প্ৰদান কৰিম ।

وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى ⑨

১০) গতিকে মানুহক ধৰ্মোপদেশ দি থাকাহঁক। নিশ্চয় ধৰ্মোপদেশ দিয়াটো বাস্তৱতে লাভদায়ক।

فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ۝١٠

১১) যিজনে ভয় কৰে মনোযোগ দিব।

سَيَذَكِّرْ مَنْ يَخْشَىٰ ۝١١

১২) কিন্তু অতি নিকৃষ্ট জন ইয়াৰ পৰা আঁতৰি যাব।

وَيَتَجَبَّبُهَا الْأَشْقَىٰ ۝١٢

১৩) সেইজন যি মহা অগ্নিকুণ্ডটোত প্ৰৱেশ কৰিব।

الَّذِي يَصِلَى النَّارَ الْكُبْرَىٰ ۝١٣

১৪) তেতিয়া তেওঁৰ তাত মৃত্যুও নহ'ব জীৱনো নেথাকিব।

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۝١٤

১৫) প্ৰকৃততে, সেইজনেই যথার্থতে উন্নতি কৰিব যি নিজকে বিশুদ্ধ কৰে।

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ ۝١٥

১৬) আৰু তেওঁৰ প্ৰভুৰ নাম স্মৰণ কৰে আৰু প্ৰাৰ্থনা অৰ্পণ কৰে।

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ۝١٦

১৭) কিন্তু তোমালোকে এই পৃথিৱীৰ জীৱনটো বেছি ভাল পোৱা।

بَلْ تُؤْتِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝١٧

১৮) যি স্থলত পৰকাল হৈছে বেছি ভাল আৰু বেছি দীৰ্ঘস্থায়ী।

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝١٨

১৯) এইটোৱেই বাস্তৱতে হৈছে সেইটো যিটো পূৰ্বৰ গ্ৰন্থাৱলীত শিকোৱা হৈছিল।

إِنَّ هَذَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۝١٩

২০) ইব্ৰাহিম আৰু মুচাৰ ۝^১ ۝^{১১} গ্ৰন্থাৱলীত।

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ۝٢٠

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَرُكُوعٌ

চুৰা-৮৮ AL-GHASHIYA

আল-ঘাশ্বীয়া (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) তোমালোকলৈ সেই প্ৰচণ্ড
দুৰ্যোগৰ সংবাদটো আহিছে নে ?

هَلْ أَتَتْكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ①

৩) সেই দিনাখন কিছূমান মুখ
দু:খত বিহ্বল দেখা যাব ।

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ②

৪) পৰিশ্ৰমৰত ক্লান্ত ।

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ③

৫) তেওঁলোক প্ৰবেশ কৰিব এক
প্ৰচণ্ড অগ্নিলৈ ।

تَصْلِي نَارًا حَامِيَةً ④

৬) আৰু তেওঁলোকক এটা উত্তপ্ত
পানীৰ জৰ্গাৰ পৰা পি খাবলৈ দিয়া
হ'ব ।

تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ ⑤

৭) তেওঁলোকৰ শুকান, তিতা আৰু
কাঁইটীয়া উস্তিদ্ৰৰ বাহিৰে আন একো
আহাৰ নেথাকিব ।

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ ⑥

৮) যাৰ পৰা ক্ষুধাৰ তৃপ্তি নহ'ব
নাইবা কোনো উপকাৰো নহ'ব ।

لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ⑦

৯) কিছূমান মুখ সেই দিনাখন
আনন্দময় হ'ব ।

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ⑧

১০) তেওঁলোকৰ পূৰ্বকালৰ সুকৰ্মত
সন্তুষ্টিৰ ফলত ।

لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ ⑨

১১) এখন উচ্চ উদ্যানত ।

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ⑩

১২) য'ত তোমালোকে কোনো
অবাস্তৱ আলোচনা শুনিবলৈ
নেপাৰা।

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً ۝١٢

১৩) তাত আছে এটা প্ৰবাহ হৈ থকা
জৰ্গা।

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝١٣

১৪) তাত আছে ওখকৈ পতা
আসনবোৰ।

فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ۝١٤

১৫) আৰু ভালদৰে সজাই থোৱা পি
খোৱা বাটিবোৰ।

وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ۝١٥

১৬) আৰু সুন্দৰকৈ শাৰী পাতি
সজাই থোৱা গৰুবোৰ।

وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۝١٦

১৭) আৰু সুৰুচিৰে সজোৱা
গালিছাবোৰ।

وَزَرَائِبٍ مَّبْثُوثَةٌ ۝١٧

১৮) তেওঁলোকে তেনেহঁলে উট
বিলাকলৈ নেচাই নে, সিহঁতক
কেনেকৈ সজা হৈছে ?

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ

كَيْفَ خُلِقَتْ ۝١٨

১৯) আৰু আকাশলৈ, ইয়াক
কেনেকৈ উচ্চতালৈ উঠাই থোৱা
হৈছে ?

وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝١٩

২০) আৰু পৰ্বত শাৰী বোৰলৈ,
কেনেকৈ সেই বিলাকক স্থায়ী কৰি
থোৱা হৈছে ?

وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝٢٠

২১) আৰু পৃথিৱীখনলৈ, কেনেকৈ
ইয়াক বিস্তৃত কৰা হৈছে ?

وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝٢١

২২) গতিকে, ধৰ্মোপদেশ দিয়াইক,
কিয়নো তুমি মাথোন ধৰ্মোপদেশ
দিওঁতা।

فَذَكِّرْ ۗ إِنَّكَ أَنْتَ مَذَكِّرٌ ۝٢٢

২৩) তোমাক তেওঁলোকৰ ওপৰত
ৰখীয়া নিযুক্ত কৰা হোৱা নাই।

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۝٢٣

২৪) কিন্তু যিয়েই আঁতৰি যায় আৰু
অবিশ্বাস কৰে।

إِلَّا مَنْ تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ۝٢٤

২৫) আল্লাহে সেইজনক কঠোৰতম
শাস্তিৰে শাস্তি দিব।

فَيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝

২৬) আমাৰ ফালেই নিশ্চয়, তেওঁ-
লোকৰ প্ৰত্যাগমন।

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝

২৭) তেনেহ'লে নিশ্চয় তেওঁ-
লোকক কৈফিয়ত দিবলৈ মতাটো
আমাৰহে কাম।

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

২) সেই নৱ-প্ৰস্ফুটিত উষাৰ
শপত।

وَالْفَجْرِ ۝

৩) আৰু দহোটা নিশাৰ শপত।

وَلِيَالٍ عَشْرِ ۝

৪) আৰু যুগ্ম আৰু অযুগ্ম
সংখ্যাটোৰ শপত।

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝

৫) আৰু ইয়াৰ সমাপ্তিৰ মুখে গতি
কৰা নিশাটোৰ শপত।

وَأَنبِئِ إِذَايسَّرَ ۝

৬) এই বিলাকত জ্ঞানশক্তি সম্পন্ন জনৰ কাৰণে দৃঢ় প্ৰমাণ নাই নে ?

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ۝٦

৭) তোমালোকে দেখা নাই নে তোমালোকৰ প্ৰভুৱে কি ব্যৱহাৰ কৰিছিল আদৰ সৈতে।

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝٧

৮) ইৰামৰ সম্প্ৰদায়ৰ, উচ্চ অট্টালিকাৰ অধিকাৰী সকল।

إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝٨

৯) যাৰ সদৃশ কোনো জাতি এই অঞ্চলত হোৱা নাই।

الَّتِي لَمْ يَخْلُقْ مِثْلَهَا فِي الْبِلَادِ ۝٩

১০) আৰু ছামুদৰ সৈতে, যি উপত্যকাত শিল কাটি গঢ় দিছিল।

وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۝١٠

১১) আৰু বিশাল সৈন্যবাহিনীৰ গৰাকী ফিৰাউনৰ সৈতে।

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۝١١

১২) যি বহু নগৰত অত্যাচাৰ কৰিছিল।

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۝١٢

১৩) আৰু নানা ধৰণৰ ব্যভিচাৰ কৰিছিল।

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ۝١٣

১৪) তাৰ পাছত, তোমালোকৰ প্ৰভুৱে সিহঁতৰ ওপৰত শাস্তিৰ চাবুক প্ৰয়োগ কৰিলে।

فَصَبَّ عَلَيْهِمُ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۝١٤

১৫) নিশ্চয়, তোমালোকৰ প্ৰভু সদায় সতৰ্ক থাকে।

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝١٥

১৬) মানৱৰ ক্ষেত্ৰত, যেতিয়া তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক পৰীক্ষা কৰে আৰু তেওঁৰ ওপৰত সন্মান আৰু অনুগ্ৰহ জ্ঞাপন কৰে, তেওঁকয়, মোৰ প্ৰভুৱে সন্মান দিছে।

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ
وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۝١٦

১৭) কিন্তু যেতিয়া সেইজনাই তেওঁক পৰীক্ষা কৰে আৰু তেওঁৰ জীৱিকা

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ ۝١٧

নিৰ্বাহৰ উপায় সন্ধীৰ্ণ কৰি দিয়ে,
তেওঁ কয়, মোৰ প্ৰভুৱে অপদস্থ
কৰিছে।

فَيَقُولُ رَبِّيَ أَهَانَنِ ﴿٧﴾

১৮) নহয়, কিন্তু তোমালোকে মাউৰা
জনক সন্মান নকৰা।

كَلَّا بَلْ لَا تُكْرَمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٨﴾

১৯) আৰু ইজনে সিজনক দৰিদ্ৰক
খুওৱাবলৈ উদ্গনি নিদিয়া।

وَلَا تَحْضُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿١٩﴾

২০) আৰু আন মানুহৰ পৈতৃক
সম্পত্তি গ্ৰাস কৰা, লুভীয়াৰ দৰে
আৰু সম্পূৰ্ণ ভাৱে গ্ৰাস কৰি।

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿٢٠﴾

২১) আৰু তোমালোকে ধন-সম্পত্তি
ভাল পোৱা অতিশয় প্ৰেমেৰে।

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢١﴾

২২) শুনাহঁক ! যেতিয়া পৃথিৱীখন
সম্পূৰ্ণ ভাৱে টুকৰা টুকৰা কৈ ভাঙি
পেলোৱা হ'ব।

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢٢﴾

২৩) আৰু তোমালোকৰ প্ৰভু আহিব
আৰু আহিব শাৰী পাতি ই শাৰীৰ
পাছত সি শাৰী কৈ ফিৰিস্তা সকল।

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٣﴾

২৪) আৰু সেইদিনা মানৱে সুৰুৰিব,
কিন্তু সেই সোৱৰণীয়ে তেওঁক কি
ফল দিব ?

وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ

يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذُّكْرَى ﴿٢٤﴾

২৫) তেওঁ ক'ব, অ, মই যদি
কিছুমান সৎ কাম মোৰ ইয়াৰ জীৱনৰ
কাৰণে পঠিয়ালোঁহেঁতেন।

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٥﴾

২৬) গতিকে সেই দিনাখন
সেইজনাই দিয়া শাস্তিৰ দৰে শাস্তি
কোনেও দিব নোৱাৰিব।

فِيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾

২৭) আৰু কোনেও সেইজনাই
বন্ধাৰ দৰে বান্ধিব নোৱাৰিব।

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু হে, তুমি শাস্তিত থকা
আত্মা।

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٨﴾

- ২৯) তোমাৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ ঘূৰি যোৱা, তুমি সেইজনাৰ সৈতে সন্তুষ্ট আৰু সেইজনা তোমাৰ সৈতে সন্তুষ্ট ।
 اَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٩﴾
- ৩০) গতিকে তুমি মোৰ প্ৰিয় ভৃত্য সকলৰ সৈতে প্ৰবেশ কৰা ।
 فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٣٠﴾
- ৩১) আৰু তুমি মোৰ উদ্যানত প্ৰবেশ কৰা ।
 وَاَدْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣١﴾

- ১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল আল্লাহৰ নামত ।
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
- ২) নহয়, মই সাক্ষীৰূপে নগৰখন আগ বঢ়াও ।
 لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾
- ৩) আৰু অস্বীকাৰ কৰো যে তুমি নিশ্চয় এই নগৰত নামিবা ।
 وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿٣﴾
- ৪) আৰু সাক্ষীৰূপে আগ বঢ়াও সেই পিতৃ আৰু পুত্ৰ জনক ।
 وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ ﴿٤﴾

৫) আমি নিশ্চয় মানৱক সৃষ্টি কৰিছোঁ পৰিশ্ৰম আৰু প্ৰতিযোগিতা কৰিবলৈ।

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۝٥

৬) তেওঁ ভাবে নেকি যে তেওঁৰ ওপৰত কাৰো প্ৰভুত্ব নাই।

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَّقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۝٦

৭) তেওঁ কয়, মই ভালেমান সম্পত্তি মুক্তহস্তে ব্যয় কৰিছোঁ।

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأَ ۝٧

৮) তেওঁ ভাবে নেকি যে তেওঁক কোনেও নেদেখে।

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ۝٨

৯) আমি তেওঁক দুটা চকু দিয়া নাই জানো।

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۝٩

১০) আৰু এখন জিভা আৰু দুখন ওঁঠ।

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۝١٠

১১) আৰু আমি তেওঁক দুটা লক্ষ্যস্থানৰ ভিতৰত বাছি লোৱা সুযোগ দিছোঁ সৎ আৰু অসতৰ।

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۝١١

১২) কিন্তু তেওঁ উচ্চস্থানলৈ বগাই যোৱাৰ চেষ্টা নকৰিলে।

فَلَا اقْتَحَمَ الْعُقَبَةَ ۝١٢

১৩) আৰু থিয় আৰোহণটো নো কি তোমালোকক কিহে জনাব ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعُقَبَةُ ۝١٣

১৪) ই হৈছে এজন দাসক মুক্ত কৰা কামটো।

فَكَرْبَةً ۝١٤

১৫) অথবা, এটা ক্ষুধাৰ দিনত খুওৱাটো।

أَوْ اطْعَمَ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ۝١٥

১৬) এজন মাউৰা আপোন জনক।

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝١٦

১৭) অথবা, এজন অতিশয় দৰিদ্ৰ মানুহক।

أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۝١٧

১৮) তেতিয়া হলে, তেওঁ হ'ব সেইসকলৰ ভিতৰত, যি বিশ্বাস কৰে আৰু ইজনে সিজনক একনিষ্ঠ হ'বলৈ শিকায় আৰু পৰস্পৰক দয়াশীল হ'বলৈ শিকায়।

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا

بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۝١٨

১৯) এওঁলোক হৈছে সোঁফালে থকা মানুহ।

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝

২০) কিন্তু সেইসকল যি আমাৰ নিদৰ্শন সমূহ প্ৰত্যাখ্যান কৰে, তেওঁলোকেই হৈছে বাওঁফালে থকা মানুহ।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۝

২১) তেওঁলোকৰ ওপৰতে হ'ব $\frac{১}{১০}$ আগুৰি থকা অগ্নি।

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ۝

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

২) সূৰ্য্যটো আৰু ইয়াৰ উজ্জ্বলতাৰ শপত।

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ۝

৩) আৰু চন্দ্ৰটোৰ শপত যেতিয়া ই সূৰ্য্যক অনুসৰণ কৰে।

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ۝

৪) আৰু দিনটোৰ যেতিয়া ই সূৰ্য্যৰ গৌৰৱ প্ৰকাশ কৰে।

وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ۝

৫) আৰু নিশাটোৰ যেতিয়া ই সূৰ্য্যটোৰ দীপ্তিৰ ওপৰত এখন আৱৰণেৰে ঢাকি দিয়ে।

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ۝

৬) আৰু আকাশখন আৰু ইয়াৰ
আশ্চৰ্য্য জনক গঠনৰ ।

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ۝٦

৭) আৰু পৃথিৱীখন আৰু ইয়াৰ
বিস্তৃতিৰ ।

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ۝٧

৮) আৰু আত্মাটো আৰু ইয়াৰ চৰম
উৎকৰ্ষতাৰ ।

وَالنَّفْسِ وَمَا سَوَّاهَا ۝٨

৯) আৰু সেইজনাই ইয়ালৈ অসংখ্য
বহু পথ আৰু সততাৰ বহু পথ
প্ৰকাশ কৰিছিল ।

فَالهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝٩

১০) সেইজনাই বাস্তৱতে উন্নতি
হ'বলৈ দিয়ে সেইজনৰ যি ইয়াক
পৰিত্ৰ কৰে ।

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۝١٠

১১) আৰু যি জনে ইয়াক কলুষিত
কৰে তেওঁ ধ্বংস হয় ।

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۝١١

১২) ছামুদৰ জাতিয়ে আল্লাহৰ
পয়গম্বৰক অগ্ৰাহ্য কৰিছিল,
সিহঁতৰ বিদ্রোহী আচৰণৰ ফলত ।

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۝١٢

১৩) যেতিয়া সিহঁতৰ মাজৰ
আটাইতকৈ দুৰ্ভগীয়া কেইজন থিয়
দি উঠিছিল ।

إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا ۝١٣

১৪) তাৰ পিছত আল্লাহৰ পয়গম্বৰে
কৈছিল, আল্লাহৰ উটজনীক অকলে
এৰি দিয়া আৰু তাইক পানী খোৱাত
বাধা নিদিবা ।

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۝١٤

১৫) কিন্তু সিহঁতে তেওঁক এজন
মিছলীয়া বুলি কলে আৰু তাইক
উৰুৰ সিব কাটি খোৱা কৰিলে, তাৰ
ফলত সিহঁতৰ প্ৰভুৱে সিহঁতক
সম্পূৰ্ণ ভাৱে ধ্বংস কৰিলে সিহঁতৰ
পাপৰ কাৰণে, ধ্বংস কাৰ্য্যক সিহঁতৰ
সকলোকে একেধৰণে আবৰি লবলৈ
দিলে ।

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهُمَا ۚ فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ۝١٥

১৬) আৰু সেইজনাই তাৰ পৰিগামৰ
বিষয়ে স্ৰক্ষেপ নকৰিলে ।

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۝١٦

سُورَةُ اللَّيْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَانِ وَعِشْرُونَ آيَةً وَرُكُوعٌ

চূৰা-৯২

AL-LAIL

আল-লাইল (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) নিশাটোৰ শপতযেতিয়া ই
আবৰি পেলায়।

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ①

৩) আৰু দিনটোৰ শপত যেতিয়া ই
উজ্জ্বল হৈ পৰে।

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ②

৪) আৰু যিয়ে পুৰুষ আৰু স্ত্ৰীক
সৃষ্টি কৰিছে।

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ③

৫) নিশ্চয় তোমালোকৰ প্ৰাণপণে
কৰা চেষ্টা বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ হয়।

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ④

৬) তাৰ পিছত সেইজনাৰ ক্ষেত্ৰত
যি আল্লাহৰ অভিপ্ৰায়ৰ সমৰ্থনত
দান দিয়ে আৰু সৎ পথৰলক্ষী হয়।

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ⑤

৭) আৰু শুদ্ধ কথাৰ সত্যতাৰ
সপক্ষে কয়।

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ⑥

৮) আমি তেওঁৰ কাৰণে সততা
লাভৰ অৰ্থে প্ৰত্যেক সুবিধা যুগুত
কৰিম।

فَسَيَسِّرُهُ لِيُيسِّرَ ⑧

৯) কিন্তু সেইজনৰ ক্ষেত্ৰত যি
কৃপণালি কৰে আৰু দাম্ভিকতাৰে
অন্যমনস্ক হয়।

وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ⑨

১০) আৰু শুদ্ধ কথাক মিছা সজায়।

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ⑩

১১) আমি তেওঁৰ কাৰণে সুগম কৰি
দিম চৰম বিপদৰ পথ।

فَسَيَسِّرُهُ لِّلْعُسْرَى ⑪

১২) আৰু তেওঁৰ ধন-সম্পত্তিয়ে
তেওঁৰ ধ্বংসৰ সময়ত কোনো কাম
নিদিব।

وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ⑫

১৩) নিশ্চয় বাট দেখুওৱা কামটো
আমাৰ।

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ۝١٣

১৪) আমাৰ অধিকাৰত আছে
পৰকাল খন আৰু বৰ্তমান
পৃথিৱীখন।

وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ۝١٤

১৫) গতিকে মই তোমালোকক এক
প্রচণ্ড অগ্নিৰ বিষয়ে সতৰ্ক কৰি
দিওঁ।

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ۝١٥

১৬) আন কোনো ইয়াত নোসোমাব;
অতি দোষী জনৰ বাহিৰে।

لَا يَصِلُهَا إِلَّا الْأَشْقَىٰ ۝١٦

১৭) যি সত্যটোক অগ্রাহ্য কৰে আৰু
ইয়ালৈ পিঠি ঘূৰাই দিয়ে।

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝١٧

১৮) কিন্তু সৎ পথালম্বী জনক ইয়াৰ
পৰা আঁতৰাই ৰখা হ'ব।

وَسَيَجْزِيهَا الْآتِقَىٰ ۝١٨

১৯) যি তেওঁৰ সম্পত্তি নিজকে
পৰিত্ৰ কৰাৰ উদ্দেশ্যে দান দিয়ে।

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ۝١٩

২০) আৰু তেওঁ কাৰোবাৰ লগত
কোনো পৰিশোধ কৰিবলগীয়া ঋণৰ
বান্ধত আবদ্ধ আছে বুলি নহয়।

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ ۝٢٠

২১) কিন্তু একমাত্ৰ তেওঁৰ প্ৰভু অতি
উচ্চ জনাৰ সন্তুষ্টিৰ কাৰণেই।

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ۝٢١

২২) আৰু শীঘ্ৰেই সেই জনা তেওঁৰ
প্ৰতি সন্তুষ্ট হ'ব।

وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ۝٢٢

سُورَةُ الضُّحَىٰ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعٌ

চুৰা-৯৩

AZ-ZUHA

আয-যুহা (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আগবেলাৰ উজ্জ্বলতাৰ শপত ।

وَالضُّحَىٰ ①

৩) আৰু নিশাটোৰ, যেতিয়া ইয়াৰ
অন্ধকাৰ বিয়পি পৰে ।

وَإِلَّيْلٍ إِذَا سَجَىٰ ①

৪) তোমাৰ প্ৰভুয়ে তোমাক
পৰিত্যাগ কৰা নাই নাইবা সেইজনা
তোমাৰ সৈতে অসন্তুষ্ট নহয় ।

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ①

৫) নিশ্চয় তোমাৰ কাৰণে পাছৰ
অংশটো আগৰটোতকৈ বেছি
উত্তম ।

وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ①

৬) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৱে সোনকালে
তোমাক দিব আৰু তুমি সন্তুষ্ট হবা ।

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ①

৭) সেইজনাই তোমাক এজন মাউৰা
ৰূপে পোৱা নাছিল নে আৰু
তোমাক সেইজনাৰ নিজৰ
তত্ত্বাৱধানত লোৱা নাছিলনে ।

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ①

৮) আৰু তোমাক তোমাৰ জাতিৰ
প্ৰেমত নিমগ্ন পোৱা নাছিল নে আৰু
তোমাক তেওঁলোকৰ কাৰণে বাট
দেখুৱাবৰ উপায় প্ৰদান কৰা নাছিল
নে ।

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ①

৯) আৰু তোমাক অভাৱত পোৱা
নাছিল নে আৰু সন্মানিত কৰা
নাছিলনে ?

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ①

১০) গতিকে মাউৰা জনক
উৎপীড়ন নকৰিবা ।

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ①

১১) আৰু সেইজনক , যি তোমাৰ
সহায় বিচাৰে তাক তিৰস্কাৰ
নকৰিবা ।

১২) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ প্ৰচুৰ দানৰ
ঘোষণা কৰাহঁক ।

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝

سُورَةُ الْمَنْشُورِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

চূৰা-৯৪ ALAM-NASHRA আলাম-নাশ্ৰা(মক্কাতঅৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

২) আমি তোমাৰ কাৰণে তোমাৰ
অন্তৰখন উন্মুক্ত কৰি দিয়া নাই নে ?

৩) আৰু তোমাৰ বোজা গুচাই দিয়া
নাই নে ।

৪) যিটোৱে তোমাৰ পিঠি ভাঙিব
লগীয়া কৰিছিল ?

৫) আৰু আমি তোমাৰ নাম
শীৰ্ষস্থানলৈ উঠাইছোঁ ।

৬) নিশ্চয় কষ্টৰ শেষত আৰাম
আছে ।

৭) হয় নিশ্চয়, কষ্টৰ পিছত আৰাম
আছে ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

الْمَنْشُورِ لَكَ صَدْرَكَ ۝

وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۝

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝

৮) গতিকে যেতিয়া তুমি তোমাৰ
বৰ্তমানৰ কামৰ পৰা মুক্ত হোৱা,
প্ৰাণপণে চেষ্টা কৰা।

فَاذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝

৯) আৰু অতিশয় প্ৰেমেৰে তোমাৰ
প্ৰভুৰ অভিমুখে যোৱা।

وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

২) শপত ডিমৰু আৰু জলফাইটোৰ
।

والتين والزيتون ۝

৩) আৰু ছিনিৰ পাহাৰৰ।

وطور سينين ۝

৪) আৰু এই শান্তিৰ নগৰ খনৰ।

وهذا البلد الامين ۝

৫) নিশ্চয় আমি মানৱক সৃষ্টি
কৰিছোঁ আৰু তেওঁক অতি উৎকৃষ্ট
ধৰণে ডাঙৰ কৰিছোঁ।

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِيَّ

أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝

৬) তাৰ পিছত তেওঁ যদি অসৎ কাম কৰে, আমি তেওঁক নিম্নৰো নিম্নতম অৱস্থালৈ নমিত কৰো।

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٦﴾

৭) সেই সকলৰ বাহিৰে যি বিশ্বাস কৰে আৰু সজ কাম কৰে; গতিকে তেওঁলোকৰ কাৰণে আছে এটা অব্যৰ্থ পুৰস্কাৰ।

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٧﴾

৮) তেনেহলে ইয়াৰ পাছত নো তোমালৈ ইয়াৰ অসত্যতা প্ৰমাণ কৰিবলৈ আৰু কি আছে বিচাৰটোৰ বাহিৰে।

فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ الدِّينِ ﴿٨﴾

৯) বিচাৰক সকলৰ মাজত আল্লাহ আটাইতকৈ বেছি ন্যায় পৰায়ণ নহয় নে ?

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ﴿٩﴾

চূৰা-৯৬

AL-ALAQ

আল-আলাক (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) তুমি পঢ়া তোমাৰ প্ৰভুৰ নামত
যিয়ে সৃজিছে ।

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ②

৩) মানুহক সৃজিছে এটা থোপাৰ
পৰা ।

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ③

৪) পঢ়া ; আৰু তোমাৰ প্ৰভু হৈছে
অতি মাত্ৰা দানশীল ।

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ④

৫) যি কলমৰ দ্বাৰা শিক্ষা দিছিল ।

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ⑤

৬) মানৱক তেওঁলোকে নজনা কথা
শিকাইছিল ।

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ⑥

৭) সাৱধান: মানৱে বাস্তৱতে, সীমা
লঙ্ঘন কৰে ।

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ ⑦

৮) কাৰণ তেওঁ নিজকে
স্বনিৰ্ভৰশীল বুলি ভাবে ।

أَنْ رَأَاهُ اسْتَغْنَى ⑧

৯) নিশ্চয় তোমালোকৰ প্ৰভুলৈকে
হ'ব প্ৰত্যাগমন ।

إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ⑨

১০) তুমি সেইজনক দেখিছা নে
যিয়ে বাধা দিয়ে ।

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ⑩

১১) আমাৰ এজন ভৃত্য যেতিয়া
উপাসনাত থাকে ।

عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ⑪

১২) লক্ষ্য কৰা; আমাৰ ভৃত্যই
ধৰ্মোপদেশ অনুসৰণ কৰেনে নকৰে ।

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ⑫

১৩) অথবা ধৰ্মনিষ্ঠা স্থাপনৰ পক্ষে
কয় নে নকয় ?

أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ۖ ﴿١٣﴾

১৪) তুমি লক্ষ্য কৰিছা নে যদি বাধা
দিওঁতা জনে সত্যক মিছা সজায়
আৰু ইয়ালৈ পিঠি ঘূৰায় তেওঁৰ
দশা কেনে হ'ব।

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۖ ﴿١٤﴾

১৫) তেওঁ নেজানে নে যে আল্লাই
সকলো দেখি থাকে ?

أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ۖ ﴿١٥﴾

১৬) সাৰধান:, তেওঁ যদি বিৰত
নহয়, আমি অৱশ্যেই তেওঁক
খামোচ মাৰি ধৰিম আৰু চোচোৰাই
আনিম আগচুলিৰে।

كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۖ ﴿١٦﴾

১৭) মিছলীয়া,পাপীৰ আগচুলিৰে।

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۖ ﴿١٧﴾

১৮) তেনেহলে তেওঁক তেওঁৰ
সহচৰ সকলক মাতিবলৈ কোৱা।

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۖ ﴿١٨﴾

১৯) আমি আমাৰ দোজখৰ
ৰখীয়াসকলক মাতিম।

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ۖ ﴿١٩﴾

২০) নহয়, তুমি সেইজনলৈ সেও
নেনানিবা কিন্তু নিজকে সাষ্টাস্বে
পেলাই আল্লাহৰ সান্নিধ্যলৈ আহা।

كَلَّا ۖ لَا تَطِيعُهَا وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۖ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

চূৰা-৯৭

AL-KADAR

আল- কদৰ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) নিশ্চয় আমি ইয়াক নিৰ্দেশৰ
(কদৰ) নিশাত অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ ।

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ②

৩) আৰু নিৰ্দেশৰ নিশাটো কি
তোমালোকক কিহে জনাব ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ③

৪) নিৰ্দেশৰ নিশাটো এহেজাৰ
মাহতকৈ উত্তম ।

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ④

৫) সেই নিশাত নামি আহে ফেৰিস্তা
সকল আৰু অনুপ্ৰেৰণা, তোমাৰ
প্ৰভুৰ আদেশ ক্ৰমে সেই জনাৰ
প্ৰত্যেক কথাৰ বিষয়ে নিৰ্দেশাৱলী
বহন কৰি ।

تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحِ فِيهَا
بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ⑤

৬) উষাৰ উদয়ৰ আগ মুহূৰ্তলৈকে
সম্পূৰ্ণ শান্তি বিৰাজমান হয় ।

سَلَامٌ فَهِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ⑥

سُورَةُ الْبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

চুৰা-৯৮ AL-BAYYINAH

আল-বায়য়িনাহ
(মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) সেই সকলে যি গ্ৰন্থ পোৱা জাতি
আৰু মূৰ্তিপূজাৰী সকলৰ মাজৰ
পৰা অবিশ্বাস কৰে, তেওঁলোক
অপকৰ্মৰ পৰা বিৰত হোৱা নাছিল
তেওঁলোকলৈ স্পষ্ট প্ৰমাণটো অহা
সত্বেও ।

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ
الْبَيِّنَةُ ①

৩) আল্লাহৰ পৰা অহা এজন
পয়গম্বৰ, তেওঁলোকলৈ আবৃত্তি
কৰিছিল পৱিত্ৰ গ্ৰন্থৰলী ।

رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ①

৪) য'ত আছিল চিৰস্থায়ী
নিৰ্দেশাৱলী ।

فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ①

৫) আৰু সেই সকল, যাক গ্ৰন্থখন
দিয়া হৈছিল দলত বিভক্ত হোৱা
নাছিল তেওঁলোকলৈ স্পষ্ট প্ৰমাণ
নহালৈকে ।

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ①

৬) আৰু তেওঁলোকক কেৱল
আল্লাহৰ সেৱা কৰিবলৈ আদেশ দিয়া
হৈছিল, সেইজনালৈ আন্তৰিক ভাৱে
বাধ্য হৈ, আৰু সাধু হৈ, আৰু
আল্লাহৰ উপাসনা পালন কৰিবলৈ
আৰু জাকাতত ব্যয় কৰিবলৈ ।
আৰু সেইটোৱেই হৈছে শুদ্ধ ধৰ্ম ।

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيمَةِ ①

৭) প্ৰকৃততে, সেইসকল যি গ্ৰন্থ
পোৱা জাতি আৰু মূৰ্তিপূজাৰী
সকলৰ মাজৰ পৰা অবিশ্বাস কৰে,

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ①

থাকিব দোজখৰ অগ্নিকুণ্ডটোত,
তাৰেই নিবাসী হৈ। সকলো জীৱৰ
ভিতৰত তেওঁলোকেই অতি
নিকৃষ্ট।

৮) প্ৰকৃততে, যি সকলে বিশ্বাস
আনে আৰু সৎ কৰ্ম কৰে তেওঁলোক
হয় সকলো জীৱৰ ভিতৰত
উৎকৃষ্ট।

৯) তেওঁলোকৰ পুৰস্কাৰ আছে
তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰত থকা
চিৰস্থায়ী উদ্যান সমূহ, যাৰ মাজেৰে
বহু নিজৰা প্ৰবাহমান কৰে,
তেওঁলোক তাত চিৰকাল থাকিব।
আল্লাহ তেওঁলোকৰ সৈতে সন্তুষ্ট
আৰু তেওঁলোকো আল্লাহৰ সৈতে
সন্তুষ্ট। সেইটো হৈছে সেই জনাৰ
কাৰণে যি তেওঁৰ প্ৰভুলৈ ভয় কৰে।

أُولَئِكَ هُمُ الشَّرَّاءُ الْبَرِيَّةُ ۖ

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

أُولَئِكَ هُمُ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۖ

جَزَاءُ وَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۖ

ۖ

ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۗ

سُورَةُ الزَّلْزَالِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ تِسْعُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

চুৰা-৯৯

AL- ZILZAL

আল-জিলজাল (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) যেতিয়া, পৃথিৱীখন কঁপোৱা হ'ব
এক ভয়ঙ্কৰ কম্পনেৰে ।

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ②

৩) পৃথিৱীখনে ইয়াৰ সকলো বোজা
জোকাৰি পেলাব ।

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ③

৪) মানৱে ক'ব, পৃথিৱীখনৰ কি
হৈছে ?

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ④

৫) সেই দিনাখন এই পৃথিৱীয়ে
ইয়াৰ সংবাদ দিব ।

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ⑤

৬) কিয়নো, তোমাৰ প্ৰভুৱে
সেইদৰে ইয়াক আদেশ দিব ।

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا ⑥

৭) সেই দিনাখন মানুহ সিঁচৰিত
দলত ওলাই আহিব, যাতে
তেওঁলোকক দেখুৱাব পৰা যায়
তেওঁলোকৰ কৰ্মফল ।

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا ⑦

لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ⑦

৮) তেতিয়া যিয়েই এক বিন্দু মাত্ৰ
ভাল কাম কৰিব সেয়া দেখিবলৈ
পাব ।

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ⑧

৯) আৰু যিয়েই এক বিন্দু মাত্ৰ অসৎ
কাম কৰিব সেইটোও দেখিবলৈ
পাব ।

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ⑨

سُورَةُ الْعَادِيَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعٌ

চূৰা-১০০ AL-ADIYAT আল-আদিয়াত (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) ফোৰোহনি মৰা বেগী ঘোঁৰাৰ
শপত ।

وَالْعَدِيَّتِ صَبْحًا ②

৩) যি সিহঁতৰ খুৰাৰে জুইৰ
ফিৰিঙতি উলিয়ায় ।

فَأَمْوَرِيَّتٍ قَدْحًا ③

৪) পুৱাৰ দোকমোকালিত হঠাৎ
আক্রমণ কৰি ।

فَأَمْغِيْرَتِ صَبْحًا ④

৫) আৰু তাৰ দ্বাৰা ধূলিৰ মেঘ সৃষ্টি
কৰি ।

فَأَثْرُنَ بِهِ نَقْعًا ⑤

৬) আৰু সেই উপায়ে শত্ৰুৰ
শৰীবোৰ ভেদ কৰে ।

فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ⑥

৭) নিশ্চয়, মানৱ তেওঁৰ প্ৰভুৰ প্ৰতি
অকৃতজ্ঞ ।

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ⑦

৮) আৰু নিশ্চয়, তেওঁ নিজ
আচৰণেৰে ইয়াৰ সাক্ষী দিয়ে ।

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ⑧

৯) আৰু নিশ্চয়, তেওঁ ধন-
সম্পত্তিৰ প্ৰতি উন্মাদৰ দৰে
আকৃষ্ট ।

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ⑨

১০) এনেজনে নেজানে নে যে
যেতিয়া কবৰত থকা সকলক উঠাই
অনা হ'ব ।

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ⑩

১১) আৰু অন্তৰত লুকুৱাই থোৱা
সকলো কথা মুক্ত কৰা হ'ব ?

وَ حُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ⑪

১২) নিশ্চয়, তেওঁলোকৰ প্ৰভুৱে,
সেই দিনাখন সেই সকলো কথাৰ
বিষয়ে সম্পূৰ্ণ অৱগত হ'ব ।

⑫

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ⑫

سُورَةُ الْقَارِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ اثْنَا عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعٌ

চুৰা-১০১ AL-QARIAH আল-কাৰিয়া (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) সেই মহা দুৰ্যোগটো !

الْقَارِعَةُ ②

৩) সেই মহা দুৰ্যোগটোনো কি ?

مَا الْقَارِعَةُ ③

৪) আৰু মহা দুৰ্যোগটো কি সেইটো
তোমালোকক নো কিহে জনাব ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ④

৫) সেই দিনটো যেতিয়া মানৱজাতি
সিঁচৰিত হোৱা পতঙ্গৰ দৰে হ'ব ।

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ

الْمَبْتُوثِ ⑤

৬) আৰু পৰ্বতৰ শাৰীবোৰ
ফহিঁওৱা উলৰ দৰে হ'ব ।

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ⑥

৭) সেই সময়ত সেইজনাৰ ক্ষেত্ৰত
যাৰ তজ্জু গধুৰ হয় ।

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ⑦

৮) তেওঁৰ হ'ব এটা সুখৰ জীৱন ।

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ⑧

৯) কিন্তু সেইজনাৰ বেলিকা যাৰ
তজ্জু পাতল হ'ব ।

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ⑨

১০) দোজখ হ'ব তেওঁৰ মাতৃ ।

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ⑩

১১) আৰু সেয়া কি, তোমালোকক
কিহেনো জনাব ।

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ⑪

১২) ই হৈছে এটা জলন্ত অগ্নিকুণ্ড

ع

نَارٌ حَامِيَةٌ ⑫

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمِلَةِ تِسْعُ آيَاتٍ وَ رُكُوعٌ

চুৰা-১০২ AT-TAKASUR আত-তাকাছুৰ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত । بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
- ২) তোমালোকৰ পৰস্পৰৰ ভিতৰত
পাৰ্থিৱ ধন সম্পত্তিৰ কাৰণে কৰা
প্ৰতি দ্বন্দিতাই তোমালোকক
আল্লাহৰ পৰা আঁতৰাই নিয়ে । اَلْهٰكُمْ التَّكٰثُرُ ②
- ৩) তোমালোক কবৰ গৈ নোপোৱা-
লৈকে । حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ③
- ৪) সাৱধান : তোমালোকে অনতি
পলমে সত্যটো জানিবলৈ পাবা । كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ④
- ৫) আকৌ সাৱধান : তোমালোকে
সোনকালেই জানিবলৈ পাবা । ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ⑤
- ৬) সাৱধান: তোমালোকে যদিহে
ঠিক জ্ঞানেৰে জানিলাহেঁতেন । كَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ عِلْمَ الْيَقِيْنِ ⑥
- ৭) তোমালোকে নিশ্চয় এই
জীৱনতে দোজখ দেখিবা । لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ⑦
- ৮) হয়, তোমালোকে নিশ্চয় ইয়াক
নিশ্চয়তাৰ চকুৰে দেখিবা
পৰকালত । ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ ⑧
- ৯) তেতিয়া, সেইদিনাখন তোমা-
লোকক হিচাপ দিবলৈ আহ্বান কৰা
হ'ব তোমালোকলৈ দান দিয়া অনুগ্ৰহ
বিলাকৰ বিষয়ে । ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ ⑨

চূৰা-১০৩

AL-ASR

আল-আছৰ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) পতন হৈ থকা যুগৰ শপত ।

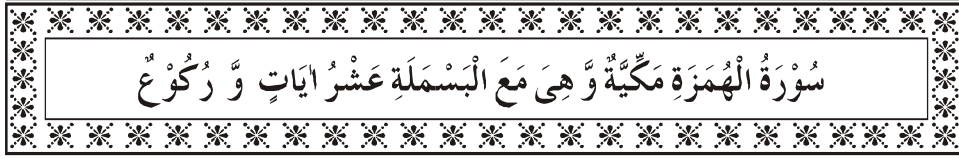
وَالْعَصْرِ ②

৩) নিশ্চয়, মানৱ সদায় এটা
ক্ষতিগ্রস্ত অৱস্থাত থাকে ।

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ③

৪) মাত্ৰ সেইসকলৰ বাহিৰে যিসকল
বিশ্বাস কৰে আৰু সৎ কামত লিপ্ত
থাকে, আৰু পৰস্পৰক সত্যৰ
ফালে অনুপ্রাণিত কৰে, আৰু
ইজনে সিজনক একনিষ্ঠ ভাৱে
সহিষ্ণুতাৰ উপদেশ দিয়ে ।

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَتَوَّاصُوا بِالْحَقِّ ④ وَتَوَّاصُوا بِالصَّبْرِ ⑤

চুৰা-১০৪

AL-HUMAZA

আল-হুমাযা (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) দুৰ্ভাগ্য হওক প্ৰত্যেক টুটকীয়া
ব্যক্তি, নিন্দাকাৰীৰ ।

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ②

৩) যি অগাধ সম্পত্তি গোটায় আৰু
ইয়াক বাৰম্বাৰ গণে ।

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ③

৪) তেওঁ ভাবে যে তেওঁৰ সেই
সম্পত্তিয়ে তেওঁক অমৰ কৰিব ।

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ④

৫) নহয় ! তেওঁক নিশ্চয় চেপি
পেলোৱা শাস্তিলৈ নিক্ষেপ কৰা হ'ব ।

كَأَلَيْدُنْ بَدَنٍ فِي الْحُطَمَةِ ⑤

৬) আৰু চেপি পেলোৱা শাস্তিটো নো
কি বস্তু তোমালোকক কিহে বুজাব ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ⑥

৭) ই হৈছে আল্লাহে অগ্নি সংযোগ
কৰোৱা এটা অগ্নিকুণ্ড ।

نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ⑦

৮) যিটো বক্ষৰ ওপৰলৈকে উঠি
আহে ।

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ⑧

৯) ইয়াক তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে
আগুৰি ধৰিবলৈ দিয়া হ'ব ।

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَدَةٌ ⑨

১০) টানি প্ৰসাৰিত কৰা শাৰীত ।

ع
١٩

فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ⑩

سُورَةُ الْفِيلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

চুৰা-১০৫

AL-FIL

আল-ফিল (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) তোমালোকে নেজানে নে
তোমালোকৰ প্ৰভুৱে হাতীৰ গৰাকী
সকলৰ (ইয়ামানত আবিছিনিয়াৰ
খ্ৰীষ্টান ৰাজ-প্ৰতিনিধি আৱাহাৰ)
সৈতে কি ব্যৱহাৰ কৰিছিল ?

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ
بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ①

৩) সেইজনাই সিহঁতৰ কৌশল
বুথাই যাবলৈ নিদিলে নে ?

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ②

৪) আৰু সেইজনাই সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে
জাকে জাকে চৰাই পঠিয়াইছিল ।

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ③

৫) সেইবোৰে সিহঁতৰ ওপৰত মাটি
মিশ্ৰিত শিলগুটি নিক্ষেপ কৰিছিল ।

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ④

৬) আৰু সেই দৰে সিহঁতক ۱
ভক্ষণকৃত ঠাৰিৰ ভুচিৰ নিচিনা
কৰিলে ।

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ⑤

سُورَةُ قُرَيْشٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ خَمْسُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

চূৰা-১০৬ QURAISH

কুৰাইশ্ব(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) কুৰাইশ্ব সকলক অন্তৰেৰে
সংলগ্ন কৰিবলৈ ।

لَا يَلْفُ قُرَيْشٍ ②

৩) তেওঁলোকৰ মাজত সম্পৰ্ক
গঢ়িবলৈ শীত আৰু গ্ৰীষ্মকালৰ
ভ্ৰমণৰ প্ৰতি আকৃষ্ট কৰিছে ।

الْفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ③

৪) যাতে তেওঁলোকে এই মহান
গৃহৰ প্ৰভুজনাক উপাসনা কৰে ।

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ④

৫) যি জনাই তেওঁলোকক ক্ষুধাৰ
বিৰুদ্ধে অন্ন দিছে, আৰু আতঙ্কৰ
বিৰুদ্ধে নিৰাপত্তা দিছে ।

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ ⑤
وَأَمَّنَّهُمْ مِنْ خَوْفٍ ⑥

①
②
③
④
⑤
⑥

سُورَةُ الْمَاعُونِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَمَانِي آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

চূৰা-১০৭

AL-MAUN

আল-মাউন (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) তোমালোকে সেইজনাক দেখা
নাই নে যিজনে দ্বীনক মিছা সাব্যস্ত
কৰে ?

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ ②

৩) সেইজনেই হৈছে এজন, যিয়ে
মাউৰাক খেদি পঠিয়ায় ।

فَذَلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ ③

৪) আৰু দৰিদ্ৰক খুওৱাটোত উদ্গনি
নিদিয়ে ।

وَلَا يَخُصُّ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ④

৫) গতিকে দুৰ্ভাগ্য হওক সেই
সকলৰে যি উপাসনা কৰে ।

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ⑤

৬) যিয়ে তেওঁলোকৰ উপাসনাৰ
প্ৰতি অমনোযোগী ।

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ⑥

৭) তেওঁলোকে কেৱল মানুহৰ
মাজত নিজকে দেখা যোৱাটো ইচ্ছা
কৰে ।

الَّذِينَ هُمْ يُرَآءُونَ ⑦

৮) আৰু নিত্য প্ৰয়োজনীয় সামগ্ৰী
জব্দ কৰি থয় ।

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ⑧

سُورَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ أَرْبَعُ آيَاتٍ وَ رُكُوعٌ

চূৰা-১০৮ AL-KAUCHAR আল-কাউছাৰ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) নিশ্চয় আমি তোমালোকৰ
ওপৰত ভালৰ প্ৰাচুৰ্য্য দান
কৰিছোঁ ।

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ②

৩) গতিকে তোমালোকৰ প্ৰভুলৈ
প্ৰাৰ্থনা কৰাহঁক আৰু উচৰ্গা আগ
বঢ়োৱাহঁক ।

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ③

৪) নিশ্চয় তোমালোকৰ শত্ৰু
সকলৰহে কোনো সতি-সন্ততি
নেথাকিব ।

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ④

سُورَةُ الْكَافِرُونَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سَبْعُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

চূৰা-১০৯ AL-KAFIRUN আল- কাফিৰুন (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) কোৱা, হে তোমালোক অবিশ্বাসী
সকল ।

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ②

৩) মই তোমালোকে উপাসনা
কৰাৰ দৰে উপাসনা নকৰো ।

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ③

৪) আৰু তোমালোকেও উপাসনা
নকৰা, যিদৰে মই উপাসনা কৰো ।

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ④

৫) আৰু মই উপাসনা নকৰো সেই
বিলাকৰ যাক তোমালোকে উপাসনা
কৰা ।

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ⑤

৬) আৰু তোমালোকেও সেইজনৰ
উপাসনা নকৰা, যাৰ মই উপাসনা
কৰো ।

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ⑥

৭) তোমালোকৰ কাৰণে ⑦
তোমালোকৰ ধৰ্ম, আৰু মোৰ কাৰণে
মোৰ ধৰ্ম ।

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ⑦

سُورَةُ النَّصْرِ مَدِينَةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ أَرْبَعُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

চুৰা-১১০ AN-NASAR আন- নাছৰ (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) যেতিয়া আল্লাহৰ সহায় আৰু
বিজয় আহে ।

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ②

৩) আৰু তোমালোকে মানুহক
আল্লাহৰ ধৰ্মত দলে দলে প্ৰবেশ কৰা
দেখিবলৈ পাবা ।

وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي

دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ③

৪) তোমালোকৰ প্ৰভুক সেই জনাৰ
প্ৰশংসাবে গৌৰাৱাস্থিত কৰা আৰু
সেই জনাৰ ক্ষমা বিচৰা; নিশ্চয়
সেই জনা কৰুণাৰ সৈতে তোবা গ্ৰহণ
কৰোঁতা ।

سورة
النصر
١
٢
٣

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ④

إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ⑤

سُورَةُ اللَّهَبِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

চুৰা- ১১১ AL-LAHAB আল-লাহাব (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত । بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ২) আবু লাহাবৰ দুয়োখন হাত ধ্বংস
হওক আৰু তেওঁ ধ্বংস হওক । تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ②
- ৩) তেওঁৰ ধন-সম্পত্তিয়ে আৰু
তেওঁ যি আৰ্জিছে সেইবোৰে
তেওঁৰ একো উপকাৰ নাসাধে । مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ③
- ৪) অনতি পলমেই তেওঁ জ্বলন্ত
অগ্নিত দগ্ধ হ'ব । سَيَصْلَىٰ نَارًا إِذَا تَلَهَبٌ ④
- ৫) আৰু তেওঁৰ পত্নীও, নিন্দনীয়
ইন্ধনৰ । وَأُمَّرَاتُهُ حَمَالَةَ الْحَطَبِ ⑤
- ৬) তেওঁৰ কণ্ঠত পিন্ধোৱা হ'ব
এডাল খেজুৰ ছালৰ বচী । فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ ⑥

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ خَمْسُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

চূৰা-১১২ AL-IKHLAS আল-ইখলাচ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝۱

২) সেইজনা হৈছে আল্লাহ, এক
আল্লাহ ।

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝ۨ

৩) আল্লাহ স্বনিৰ্ভৰশীল আৰু
সকলোৰ কাকুতি-মিনতিৰ পাত্ৰ ।

اللّٰهُ الصَّمَدُ ۝۩

৪) সেইজনাই জন্ম নিদিয়ে, নাইবা
সেইজনাকো কোনেও জন্ম দিয়া
নাই ।

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝۪

৫) আৰু সেইজনাৰ দৰে আন
কোনো নাই ।

۝۫

وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۝۫

سُورَةُ الْفَلَقِ مَدِينَةٌ وَ هِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ وَ رُكُوعٌ

চূৰা-১১৩ AL-FALAQ আল-ফলাক (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) কোৱা, মই আশ্ৰয় বিচাৰো সৃষ্টিৰ
প্ৰভুজনাত ।

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ②

৩) সেইজনাৰ সৃষ্টিৰ অসৎ
(অভিপ্ৰায়ৰ) পৰা ।

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ③

৪) আৰু অসজ অন্ধকাৰৰ পৰা
যেতিয়াই বিস্তৃত হৈ পৰে ।

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ④

৫) আৰু অসৎ (অভিপ্ৰায়ৰ) পৰা
সেইসকলক, যি পাৰস্পাৰিক ভাল
সম্বন্ধৰ বন্ধন ভাঙিবলৈ চেষ্টা কৰে ।

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ⑤

৬) আৰু অসৎ (অভিসন্ধিৰ) পৰা
হিংসাকুৰীয়া জনৰ, যি হিংসা কৰে ।

ع
١٨

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ⑥

চূৰা-১১৪

AN-NAS

আন-নাছ (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল
আল্লাহৰ নামত ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) কোৱা, মই আশ্ৰয় বিচাৰো মানৱ
জাতিৰ প্ৰভুত ।

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ②

৩) মানৱ জাতিৰ ৰজাত ।

مَلِكِ النَّاسِ ③

৪) মানৱ জাতিৰ আল্লাহত ।

إِلَهِ النَّاسِ ④

৫) লুকাই লুকাই কুমন্ত্ৰনা দি ফুৰা
সকলৰ অসৎ কুমন্ত্ৰৰ পৰা ।

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَفَائِسِ ⑤

৬) যি মানৱৰ অন্তৰলৈ কুমন্ত্ৰনা
দিয়ে ।

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ⑥

৭) জিন আৰু মানৱৰ মাজৰ পৰা ।

⑦

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ⑦

নিদেশিকা

অগ্নিশিকা, উজ্জ্বল

গোপনে শুনোতা সকলৰ পাছে পাছে
অগ্নিশিখাই খেদা লয়। ১৫: ১৯; ৩৭:১১;
৭২:১০; ।

অদৃষ্ট (তকদীৰ অৰ্থাৎ প্ৰত্যেক বস্তুৰে নিৰ্দিষ্ট সময় আৰু পৰিমাফ নিৰ্দ্ধাৰণ)

অদৃষ্টৰ অৰ্থ। ৭:৩৫; ৫৭:২৩,২৪।
আল্লাহে সকলো বস্তুৰে পৰিমাফ নিৰ্দ্ধাৰণ
কৰিছে। ২৫:৩; ৫৪:৫০; ৬৫:৪; ।
ঐশীবিধিৰ পৰিণাম স্বৰূপে ভাল বা বেয়া হয়।
৪:৭৯, ৮০।
মানুহে যি কৰিব খোজে তাকে কৰিব পাৰে,
কিন্তু তাৰ পৰিণাম সেইদৰে ভোগ কৰে।
৭৪:৩৯।
বিশ্বাসীকাৰী আৰু অবিশ্বাসী উভয়কে
সাহায্য কৰা হয়। ১৭:২১।

অনুতাপ (তৌবা)

অনুতাপৰ দ্বাৰা আল্লাহৰ ক্ষমা আৰু দয়া
লাভ কৰিব পাৰি। ২:১৬১।
অনুতাপ সকলো সময়তে সম্ভৱ। ৩:৯০।
অনুতাপৰ সৈতে আল্লাহৰ ক্ষমা
প্ৰাৰ্থনা। ১১:৪।
আল্লাহে সকলো পাপ ক্ষমা কৰে।
৩৯:৫৪।
অনুতাপ অকৃত্ৰিম হ'ব লাগিব। ৬৬:৯।
প্ৰকৃত অনুতাপ আল্লাহে গ্ৰহণ
কৰে। ৯:১০৪; ৪২:২৬।
অনুতাপে অসৎ আসক্তিক সৎ অনুৰাগলৈ
পৰিৱৰ্তন কৰে। ২৫:৭১।
অনুতাপৰ পিছত ভাল কাম কৰাই হৈছে
প্ৰকৃত অনুতাপ। ২৫:৭২।
কাৰ অনুতাপ গ্ৰহণ কৰা হয়। ৪:১৮;
১৬:১২০।
কাৰ অনুতাপ গ্ৰহণ কৰা নহয়। ৪:১৯।

অন্তঃকৰণ

অন্তঃকৰণৰ ওপৰত পৰ্দা। ১৮:৫৮।
অন্তঃকৰণৰ অন্ধতা। ২২:৪৭।
অন্তঃকৰণৰ মোহৰ মাৰি বন্ধ
কৰা। ৩০:৬০; ৪০:৩৬; ৪২:২৫; ৬৩:৪।

অপবাদ ৰটনা

অপবাদ ৰটনা নিষিদ্ধ। ২৪:৫; ২৪-২৭;
১০৪:২।

অবিশ্বাস

অবিশ্বাসী সকলে আল্লাহৰ অস্তিত্ব অস্বীকাৰ
কৰে। ২:২৯।
অবিশ্বাস কৰা মানে আল্লাহৰ অনুগ্ৰহৰ
অস্বীকাৰ কৰা। ১৬:১১৩।
অবিশ্বাস কৰা মানে সকলো বস্তুকেই
অস্বীকাৰ কৰা। ২:২৫৭।
লৌহ-শৃংখল (পুৰুষানুক্ৰমিক ৰীতি-নীতি
কু-সংস্কাৰৰ শিকলি) অবিশ্বাসী সকলৰ
ডিঙিত বন্ধা। ৩৬:৯।
মঙ্কাৰ অবিশ্বাসী সকলৰ অন্ধবিশ্বাস।
৫:১০৪।
অবিশ্বাসী সকলে সমৃদ্ধিলাভ কৰিব
নোৱাৰে। ১০:৭০, ৭১।
অবিশ্বাসী সকলৰ কাৰ্যসমূহে আখেৰাতত
একো সহায় নকৰে। ১১:১৭।
অবিশ্বাসৰ কাৰণ হ'ল, অবিশ্বাসী সকলে
পৰকালৰ জীৱনতকৈ এই জীৱনকহে আগ
ঠাই দিয়ে। ১৪:৪।
অবিশ্বাসীসকলৰ ওচৰলৈ ফিৰিস্তা নামি
নহাৰ কাৰণ। ১৭:৯৬।
অবিশ্বাসী সকলৰ পৰিণতি। ৬৮:১৮-৩৪।
অবিশ্বাসী সকললৈ কঠোৰ শাস্তি। ৮৩:৮।

অভাৱগ্ৰস্ত আৰু দৰিদ্ৰ (মিচকীন)

অভাৱগ্ৰস্ত আৰু দৰিদ্ৰক চোৱা-চিতা কৰা
কৰ্তব্য। ৫১:২০; ৯০:১৫-১৭।

অভাৱগ্ৰস্ত আৰু দৰিদ্ৰক উলাই কৰা
সকলৰ পৰিণতি । ১০৭:৪ ।

অভিভাবকত্ব

ৰক্ষণশীল বাবে অভিভাবকে কাম কৰা ।
২:২৮৩ ।
নাবালক বা বোধশক্তি কম থকা ব্যক্তিৰ
ক্ষেত্ৰত অভিভাবক । ৪:৬,৭ ।

অৰণ্যৰ অধিবাসী

আল্লাহৰ দূত সকলক উপেক্ষা কৰাৰ বাবে
অৰণ্যৰ অধিবাসী সকলৰ শাস্তিভোগ ।
৫০:১৫ ।

অশুভ কথা

আল্লাহে অশুভ কথা প্ৰকাশ্য কৰাটো ভাল
নাপায় । ৪:১৪৯ ।

অসৎ

মানৱক বিশুদ্ধ হিচাপে সৃষ্টি কৰা হৈছে
আৰু সৎ বা অসৎ পথ অনুসৰণ কৰাটো
বাছলি'ব পাৰে । ৭৬:৩, ৪০; ৯০:৯-১১;
৯১:৮, ৯ ।
পাপৰ বাহ্যিক আৰু গোপন দিক উভয়কে
বৰ্জন কৰা । ৬:১২১, ১৫২; ৭:৩৪ ।
অসতৰ শাস্তি পাপকৰ্ম অনুযায়ী হ'ব লাগে ।
৬:১৬১; ১:২৮; ২৮:৮৫; ৪০:৪১ ।
অবিশ্বাসী সকলৰ অসৎ কৰ্মত নেৰানেপেৰা
অনুৰক্তি । ৭:২৯ ।
মানুহৰ বিবেকে অসৎ কৰ্ম তিৰস্কাৰ কৰে ।
৭:২৩; ৭৫:৩ ।
অতিপাত অসৎ কৰ্মই নৰকলৈ লৈ
যায় । ২:৮২ ।
সৎ অসতৰ ওপৰত বিজয়ী হয় ।
১১:১১৫ ।
অনুশোচনাৰ যোগেদি অসৎ কৰ্মৰ ক্ষমা
লাভ কৰিব পাৰি । ৩:১৩৬, ১৩৭; ৪:১১১;
১৬:১২০; ৪২:২৬ ।

অসতৰ প্ৰতি ঘৃণা মানুহৰ মাজত নিহিত ।
৪০:১১; ৪৯:৯; ৯১:৮, ৯ ।
পৱিত্ৰ ৰছুলৰ পদানুসৰণে অসতৰ পৰা ক্ষমা
কৰে । ৩:৩২ ।
নমাজে অসতৰ পৰা ৰক্ষা কৰে । ২৯:৪৬ ।
ইচ্ছাকৃত অসৎ কাৰ্যৰ হিচাপ লোৱা হয় ।
২:২২৬; ৫:৯০; ২০:১১৬ ।

আইন (চৰিয়ত)

চৰিয়তৰ উদ্দেশ্য মানৱজাতিৰ বোজা লাঘৱ
কৰা । ৪:২৯ ।

আকাশ

উদ্দেশ্যৰে সৈতে সৃষ্টি কৰা হৈছে । ১৬:৪ ।
আল্লাহৰ হাতেৰে নিৰ্মিত হৈছে । ৫১:৪৮ ।
আকাশৰ প্ৰথম অৱস্থা বাস্পীয় ৰূপত
আছিল । ৪১:১২ ।
আকাশ আৰু পৃথিৱী উভয়েই সংবদ্ধ
(জড়পিণ্ড) আছিল । ২১:৩১ ।
দুটা বেলেগ যুগ বা কালত সাতখন আকাশ
সৃষ্টি কৰা হৈছিল । ৪১:১৩ ।
আৰু পৃথিৱী ছটা বেলেগ যুগত সৃষ্টি কৰা
হৈছিল । ১০:৪ ।
আকাশৰ চাল সুৰক্ষিত আৰু ই সুৰক্ষা
যোগায় । ২১:৩৩ ।
গ্ৰহবিলাকে সিহঁতৰ নিজৰ কক্ষত আকাশত
প্ৰদক্ষিণ কৰে । ৩৬:৪১ ।
আকাশৰ নক্ষত্ৰৰ পথ । ৫১:৮ ।
আকাশৰ ধৰণী নাই । ৩১:১১ ।
আকাশৰ সৈতে খাদ্যৰ সম্পৰ্ক । ১০:৩২ ।
আকাশ আল্লাহৰ সোঁহাতত মেৰিওৱা
আছে । অৰ্থাৎ সিবিলাকক আল্লাহে সম্পূৰ্ণ
নিয়ন্ত্ৰণ কৰি আছে । ৩৯:৬৮ ।
আকাশ উন্মুক্ত কৰা হ'ব, ফলত ই বহু
দুৱাৰত বিভক্ত হৈ পৰিব, অৰ্থাৎ সেই সময়ত
ধাৰ্মিকসকলৰ সমৰ্থনত বহু ঐশী নিদৰ্শন
প্ৰদৰ্শন কৰা হ'ব । আৰু অবিশ্বাসী সকলক
শাস্তি বিহা হ'ব । ৭৮:২০ ।
আকাশৰ আৱৰণ উঠাই দিয়া হ'ব । অৰ্থাৎ

পাছৰ কালত জ্যোতিৰ্বিজ্ঞান, মহাকাশ
বিজ্ঞান আৰু অজানা তথ্যৰ সন্ধান মানৱৰ
ওচৰত উপস্থাপন কৰা হ'ব। ৮১:১২।
যেতিয়া বিদীৰ্ণ হ'ব। ৭৭:১০; ৮২:২।
আকাশ গলিত তামৰ দৰে হ'ব (অত্যন্ত
তাপৰ বাবে)। ৭০:৯।
গ্ৰহবিলাকেৰে শোভিত। ৩৭:৭; ৪১:১৩;
৬৭:৬।
আকাশৰ অংশবোৰ বৰষুণ আৰু ধুমুহাৰ
ৰূপত শাস্তিস্বৰূপে তললৈ নামি আহিব।
১৭:৯৩; ২৬:১৮৮; ৩৪:১০।
সকলো বস্তুৱেই আকাশৰ পৰা পঠিওৱা
হয়। ১৫:২২; ৪০:১৪।

আজ্ঞাপালন আৰু বশ্যতা

আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰক মানি
চলিবলৈ তেওঁ নিৰ্দেশ দিছে।
৩:১৩৩, ১৭৩।
আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ আজ্ঞা পালনে
লোকক আধ্যাত্মিক উন্নতিৰ উচ্চতম
শিখৰলৈ লৈ যায়। ৪:৭০।
আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰৰ
আজ্ঞাপালনে কৃতকাৰ্য্যতাৰ বাটলৈ
আগবঢ়াই নিয়ে। ২৪:৫৩।
ৰচুলৰ বাধ্য হোৱা মানে আল্লাহৰ বাধ্য
হোৱা। ৪:৮১।
শাসনাধিস্থিত সকলৰ বাধ্য হবলৈ নিৰ্দেশ
দিয়া হৈছে। ৪:৬০।
ৰচুলক মানি চলিবৰ বাবে প্ৰেৰণ কৰা
হৈছে। ৪:৬৫।
আল্লাহক ভাল পোৱা সকলে পৱিত্ৰ ৰচুলক
অনুসৰণ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে।
৩:৩২।

আত্মা

আত্মাৰ অৰ্থ আল্লাহৰ কৰুণা। ৪:১৭২।
কহ মানে ফিৰিস্তা। ১৯:১৮।
বিশ্বাসী আত্মা। ২৬:১৯৪।

আত্মা বিশ্ৰামত। ৮৯:২৮-৩১।
নিজক দোষাৰোপ কৰা আত্মা। ৭৫:৩।
ঈশ্বৰে তেওঁৰ আত্মা মানুহক ফুঁৱাই দিয়ে,
অৰ্থাৎ মানুহে ওহী (আল্লাহৰ প্ৰত্যাদেশ)
লাভ কৰে। ১৫:৩০; ২১:৯২; ৩২:১০;
৩৮:৭৩।

আদম

আদম আছিল প্ৰথম নবী। ২:৩১।
আদমক খলিফা নিযুক্ত কৰাত ফিৰিস্তা
সকলৰ বিস্ময়। ২:৩১।
আদমক সৃষ্ট বস্তুবোৰ সম্পৰ্কে জ্ঞান দান,
আৰু ঐশ্বৰিক গুণ সমূহৰ বিষয়ে জ্ঞাত কৰা
হয়। ২:৩২।
আদমক সাহায্য কৰাৰ বাবে ফিৰিস্তাসকলক
আদেশ দিয়া হয়। ২:৩৫; ৭:১২; ১৫:৩০;
১৭:৬২; ২০:১১৭।
আদমক এজোপা গছৰ পৰা আঁতৰি
থাকিবলৈ আদেশ দিয়া হয়। ২:৩৬; ৭:২০।
আদমে বেহেস্তৰ বৃক্ষৰ পাতৰ দ্বাৰা নিজকে
আবৃত কৰে, (অৰ্থাৎ তেওঁৰ ভুল বোৰ সজ
কামৰ দ্বাৰা ঢাকি ৰাখে)। ৭:২৩।
আদমে অভিসন্ধিমূলকভাৱে অমান্য কৰা
নাছিল। ২০:১১৬।
আদমক আল্লাহৰ দুয়ো হাতেৰে স্ৰজন কৰা
হৈছিল (অৰ্থাৎ তেওঁক শাৰীৰিক, নৈতিক
আৰু আধ্যাত্মিক ক্ষমতা দিয়া হৈছিল)।
৩৮:৭৬।
আদমক প্ৰথমিক শিষ্টাচাৰমূলক মূল্যবোধৰ
নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল। ২০:১১৯, ১২০।
আদম উদ্যানত বাস কৰা কৰিছিল।
২:৩৬।
আদমক স্থান ত্যাগ কৰিবলৈ আদেশ দিয়া
হৈছিল। ২:৩৭, ৩৯।
আদমক বোকাৰ পৰা স্ৰজন কৰা হৈছিল।
৩:৬০।
আদমৰ দুজন পুত্ৰ আছিল। ৫:২৮।
আধ্যাত্মিক সমাজ
আশীৰ্বাদ পোৱা সকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত লোক।

৪:৭০,৭১।

আধ্যাত্মিক সৃষ্টি

মানুহৰ শৰীৰৰ দৰেই আধ্যাত্মিক সৃষ্টি এক ক্রম বিবৰ্ধন প্ৰক্ৰিয়া। ২২:৬,৭।
দৈহিক সৃষ্টিৰ প্ৰতিটো চাপতে আধ্যাত্মিক সৃষ্টিৰ একোটা চাপ থাকে। ২৩:১৩-১৮।

আনছাৰসকল (সহায়কাৰীসকল)

আনছাৰসকলৰ প্ৰতি আল্লাহ সন্তুষ্ট। ৯:১০০।
আল্লাই আনছাৰ সকলৰ প্ৰতি সদায় দৃষ্টিপাত কৰে। ৯:১১৭।

আবু লাহাব

আবু লাহাব আৰু তেওঁৰ পত্নী। ১১১:২-৬।

আব্ৰাহাম (নবী ইব্ৰাহীম)

ইব্ৰাহিম দ্ৰষ্টব্য

আৰন (নবী হাৰুন)

হাৰুন দ্ৰষ্টব্য

আৰব জাতি

পৰিত্ৰ ৰচুলৰ আবিৰ্ভাৱৰ আগতে আৰবসকলে মূৰ্তিৰ আগত নৰবলি দিছিল। ৬:১৩৮।
ছোৱালী জন্ম হোৱাটো দুৰ্ভাগ্য বুলি ভাবিছিল। ১৬:৫৯,৬০; ৪৩:১৮।
তেওঁলোকৰ ছোৱালী সন্তান বোৰ জীয়াই পুতি পেলাইছিল। ১৬:৬০।
আল্লাহৰ বদান্যতাৰ কথা আৰব সকলে অস্বিকাৰ কৰিছিল। ২১:৩৭।

আল-আৰাফ

আল-আৰাফৰ লোক বুলিলে প্ৰকৃত বিশ্বাসীসকলৰ কথা বুজায়। ৭:৪৭।

আল্লাহ

আল্লাহৰ অস্তিত্ব। ২:২২; ২:২৯; ৩:৩; ৩:১৯; ৬:৭৪; ১৩:৩, ৪; ২২:১৯; ৮৭:৩-৬।

আল্লাহৰ একত্ব। ২:১৬৪; ১১২:২।

আল্লাহৰ বিনে কোনো উপাসনা কৰিব নালাগে। ২:১১৭; ২:১৬৪; ২:২৫৬; ৩:৩; ৩:১৯।

আল্লাহ আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ জ্যোতি (নুৰ)। ২৪:৩৬।

আল্লাহৰ সদৃশ আৰু আন কোনো নাই। ৪২:১২; ১১২:৫।

মানৱ-চক্ষুৰে আল্লাহক প্ৰত্যক্ষ কৰিব নোৱাৰি। ৬:১০৪।

আল্লাই গুণবাশিৰ মাজেদি তেওঁক প্ৰকাশ কৰে। ৬:১০৪।

আল্লাই তেওঁৰ সেৱক সকলক তেওঁৰ কাম পাবলৈ বাট দেখুৱায়। ২৯:৭০।

আল্লাহৰ সাক্ষাৎ পাবলৈ প্ৰচেষ্টা কৰা আৱশ্যক। ৮৪:৭।

সকলো সৃষ্টিকে আল্লাহৰ আৱশ্যক। ১১২:৩।

আল্লাই সকলো বিষয়ে সম্পূৰ্ণভাৱে জানে। ২:২৫৬; ১০:৬২।

মানুহ তাৰ ডিঙিৰ সিৰডালতকৈও (নিজৰ জীৱনতকৈও) আল্লাহৰ ওচৰ। ৫০:১৭।

আল্লাহে কেৱল অজানাক জানে। ২৭:৬৬।
আল্লাই প্ৰকাশ্য আৰু গুপ্ত সকলো জানে। ৩:৩০।

আল্লাহৰ তেওঁৰ আদেশ আৰু ৰায় পূৰণ কৰাৰ সকলো শক্তি আছে। ২:২১।

মানৱজাতিক পথ-নিৰ্দেশ দিবৰ বাবে আল্লাই তেওঁৰ দূত নিৰ্বাচিত কৰে। ২২:৭৬।

বিৰোধী সকলক বশ কৰিবৰ বাবে আল্লাই তেওঁৰ দূত সকলক গঢ় দিছে। ৫৮:২২।

অবিচলিত সকলক সহায় কৰিবৰ বাবে আল্লাই ফিৰিস্তাসকলক প্ৰেৰণ কৰিছে। ৪১:৩১, ৩২।

আল্লাহৰ কোনো অংশীদাৰ নাই । ২:১১৭; ৬:১৬৪; ২৫:৩ । আল্লাহ সকলো খুঁত বা ফ্ৰটিৰ পৰা মুক্ত । ২:৩৩ । আল্লাহৰ কোনো সতি-সন্ততি নাই । ২:১১৭; ৪:১৭২; ৬:১০১; ১৮:৫,৬ । আল্লাই তেওঁৰ কাৰণে কোনো স্ত্ৰী বা পুত্ৰ লোৱা নাই । ৬:১০২; ৭২:৪ । আল্লাই কাকো জন্ম দিয়া নাই বা তেওঁকো কেৰে জন্ম দিয়া নাই । ১১২:৪ । আল্লাহৰ কোনো সঙ্গী নাই । ৯:৩১ । আল্লাহ পৰম-পবিত্ৰ আৰু সৰ্বোচ্চ আৰু মূৰ্ত্তি-উপাসকসকলে তেওঁলোকৰ দেৱতা- সকলত আৰোপ কৰা গুণবোৰতকৈ বহুত ওপৰত । ১৭:৪৪ । আল্লাহ নিদ্ৰা বা তন্দ্রামগ্ন নহয় । ২:২৫৬ । আল্লাহ স্বৰ্গ বা পৃথিৱীৰ চিন্তাৰ দ্বাৰা ভাৰাক্ৰান্ত নহয় । ২:২৫৬ । আল্লাহ স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰি ক্লান্ত নহয় । ৫০:৩৯ । আল্লাই কোনো কথা কেতিয়াও পাহৰি নাযায় । ১৯:৬৫; ২০:৫৩ । আল্লাই কাৰো একো অন্যায় নকৰে । ৩:১৮৩; ১০:৪৫ । আল্লাহ আদি আৰু অন্ত; ব্যক্ত আৰু গুপ্ত । ৫৭:৪ । আল্লাই কোনো অসৎ কৰ্মত কেতিয়াও লিপ্ত নহয় । ৭:২৯ । আল্লাহ প্ৰতিপালিত নহয় । ৬:১৫; ৫১:৫৮ । আল্লাই সতৰ্ক নকৰাকৈ কোনো নগৰী ধ্বংস নকৰে । ১৭:১৬; ২৬:২০৯; ২৮:৬০ । সকলো বস্তু আল্লাহৰ ইচ্ছাৰ ওপৰত সমৰ্পণ কৰা হয় আৰু অকল তেওঁৰেই কৰা বিধি সমূহৰ সকলো বস্তু বাধ্য । ১৩:১৬ । আল্লাহৰ বিধানৰ কেতিয়াও সলনি নহয় । ১৩:৭৮; ৩৫:৪৪ । ভূত-ভৱিষ্যৎ সম্পৰ্কে কেৱল আল্লাহৰ হে	জ্ঞান আছে । ২০:১১১ । আল্লাহৰ কৰুণাৰ প্ৰতি কেৰে নিৰাশ হ'ব নালাগে । ৬:১৩, ৫৫; ৭:১৫৭; ১০:৫৯; ১১:১২০; ১২:৮৮; ৩৯:৫৪; ৪০:৮ । আল্লাহৰ কেৱল জীৱন প্ৰদান কৰাৰ শক্তি আছে । ১৫:২৪ । আল্লাহৰ ইচ্ছা বৰ্তি থাকে । ২২:১৫; ২২:১৯; ৮৫:১৭ । আল্লাহৰ ৰায়ৰ ওপৰত তেওঁৰ সম্পূৰ্ণ ক্ষমতা আছে । ১২:২২ । প্ৰতিটো কাৰ্য, সি যিমানেই সৰু হওক নালাগে আল্লাই তাৰ হিচাপ লয় । ৩১:১৭ । আল্লাহৰ কাৰণত ব্যয় কৰা সকলৰ বাবে নানা প্ৰকাৰৰ পুৰস্কাৰ আছে । ২:২৬২ । বিশ্বাসীসকলক আল্লাই সহায় কৰে । ৩০:৪৮ । আল্লাহৰ সিংহাসন পানীৰ ওপৰত অৱস্থিত । ১১:৮ । আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মিছাৰ জাল তৰা সকলে কেতিয়াও উন্নতি কৰিব নোৱাৰে । ১০:১৮ । আল্লাই অবিশ্বাসীসকলৰ ইতিকিং আৰু বিদ্ৰূপৰ শাস্তি বিহিব । ২:১৬ । আল্লাহৰ অস্তিত্বৰ সাক্ষ্য । ৭:১৭৩, ১৭৪ । আল্লাহ আকাশসমূহ আৰু পৃথিৱীসমূহৰ স্ৰষ্টা । ২:১৬৫; ১৪:৩৩, ৩৪; ২৯:৬২; ৪৫:৫; ৫০:৭-১২; ৬৭:৪, ৫ । আল্লাই প্ৰৰ্থনাকাৰী সকলৰ প্ৰাৰ্থনাৰ সহাৰি দিয়ে । ২:১৮৭ । আল্লাহৰ ইচ্ছা আৰু তেওঁৰ দূতসকল সদা বিদ্যমান । ৫৮:২২ । আল্লাহৰ প্ৰত্যাদেশ অমান্য কৰাৰ পৰিণাম । ৩:১৩৮ । আল্লাই সকলোৰে বাবেই ভৰণপোষণৰ ব্যৱস্থা কৰে । ১১:৭; ২৯:৬১ । আল্লাহৰ সান্নিধ্য লাভেহে কেৱল মনক প্ৰকৃত শান্তি দিব পাৰে । ৮৯:২৮-৩০ । আল্লাহৰ অশেষ গুণ । ৭:১৮১; ৫৯:২৩- ২৫ ।
--	---

বিশুদ্ধ গুণ কেবল আল্লাহৰহে
আছে। ১৭:১৮১; ৫৯:২৫।

১) আল্লাহৰ সৈতে অংশীদাৰ সংযুক্ত কৰা

আল্লাহৰ সৈতে অংশীদাৰ যুক্ত কৰা
নিষিদ্ধ। ৪:৪৯; ২২:৩২।

সাংঘাতিক ভুল। ৪:৪৯; ৪:১১৭।

এনে কাৰ্য্য কৰা পিতৃ- মাতৃক মানিব
নালাগে। ২৯:৯।

এক আল্লাহৰ বাহিৰে আৰু
ঈশ্বৰ(মাবুদ) থাকিলে বিশ্বত খেলিমেলি
লাগিব। ২১:২৩; ২৩:৯২।

আল্লাহৰ সৈতে অংশীদাৰ সংযুক্ত কৰা
লোকসকল ভুল পথে পৰিচালিত হৈছে।
৩৯:৪।

এই কাৰ্য্য ঘোৰ অন্যায়। ১২:৪১;
১১২:২, ৩।

আল্লাহৰ গুণসমূহত অংশীদাৰ সংযুক্ত কৰা
মানা। ১১২:৫।

মূৰ্ত্তি-উপাসক সকলৰ বাবে ক্ষমা প্ৰৰ্থনা
কৰাটো নিষেধ। ৯:১১৩।

আল্লাহৰ বিনে আনৰ পৰা সহায় বিচৰা
লোকে সমৃদ্ধি লাভ কৰিব নোৱাৰে।
২৩:১১৮।

আল্লাহৰ সৈতে অংশীদাৰ সংযুক্ত কৰাৰ
বিকল্পে যুক্তি। ২৭: ৬০-৬৬।

আল্লাহৰ পৰিৱৰ্তে বহু ঈশ্বৰ(মাবুদ) গ্ৰহণ
কৰা বিলাকে ভাৱে যেন সেই সকল
সিহঁতৰ শক্তিৰ উৎস। ১৯:৮২।

আল্লাহৰ বাহিৰে অন্যান্য দেৱতা উপাসনা
কৰা লোকৰ দুৰ্বলতা। ২১:২৪, ২৫।

আল্লাহৰ সৈতে অংশীদাৰ সংযুক্ত কৰাৰ
বিকল্পে হেতু প্ৰদৰ্শন। ১০:৬৯; ১৩:৩৪;
১৬:৫৩; ১৭:৪৩, ৪৪।

ভুৱা ঈশ্বৰে নিজকে সৃষ্টি কৰাৰ বাহিৰে
আৰু একো সৃষ্টি নকৰে। ১৬:২১।

ভুৱা ঈশ্বৰ মৃত। ১৬:২২।

মানুহৰ স্বভাৱে আল্লাহৰ সৈতে অংশীদাৰ
সংযুক্ত কৰাটো নাকচ কৰে। ১৬:৫৪।

২) আল্লাহৰ গুণাৱলী

দাৰ্শনিক সকলৰ দস্ত চূৰ্ণকাৰী, (আল-মুখিল)।
৩:২৭।

সৰ্ব-বিদিত (আল-খাবিৰ)। ৪:৩৬;
২২:৬৪; ৬৪:৯; ৬৬:৪; ৬৭:১৫।

সৰ্বশ্ৰোতা, (আল-চামি)। ৪:৫৯; ২২:৬২;
২৪:৬১; ৪০:২১।

সৰ্বজ্ঞ (আল-আলিম) ৪:৩৬, ৭১; ২২:৬০;
৩৪:২৭; ৫৯:২৩; ৬৪:১২।

সৰ্বদৃষ্টা, (আল-বচিৰ)। ৪:৫৯; ২২:৭৬;
৪০:২১, ৫৭; ৬০:৪।

প্ৰাৰ্থনাৰ সমিধান দিয়ে, (আল-মুজিব)।
১১:৬২।

অত্যন্ত গুণজ্ঞ, (আশ্ব-শ্বকুৰ)। ৩৫:৩৫।

উচ্চতম গুণ সম্পন্ন, (ৰফী-উদ্ দৰাজাত)।
৪০:১৬।

যথোপযুক্ত শাস্তি প্ৰদান কৰে; প্ৰতিশোধ-
লওঁতা, (আল-মুনতাকিম)। ৩:৪;
৩৯:৩৮।

দয়ালু, পৰম হিতকাৰী, (আল-বাৰৰ)।
৫২:২৯।

সকলোৰে প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰোঁতা; স্বতন্ত্ৰ,
(আচ-চামাদ)। ১১২:৩।

দাতা, মহান, (আল-ৰাহাব)। ৩:৯;
৩৮:৩৬।

অনুগ্ৰহ দাতা, (আল-মুনইম), ১:৭।

সন্মান দাতা, (আল-মুইবা)। ৩:২৭।

নিৰাপত্তা দাতা, (আল-মুমিম)। ৫৯:২৪।

দানৰ গৰাকী। ৪০:৪।

দানশীল; সকলোকেই অন্তৰ্ভুক্ত কৰি লয়,
(আল-ৰাচি)। ৪:১৩১; ২৪:৩৩।

কৰুণাময়, (আৰ-ৰউফ)। ৩:৩১; ২৪:২১।

স্ৰষ্টা, (আল-খালিক)। ৩৬:৮২; ৫৯:২৫।

স্ৰষ্টা, সকলো স্ৰষ্টাৰ ভিতৰত সৰ্বোত্তম,
(আহচান-উল-খালেকিন)। ২৩:১৫।

বিনাশকাৰী, (আল-মুমিত) । ৪০:৬৯; ৫৭:৩ ।	১:৩ ।
সৎ পথৰ নিৰ্দেশক, (আৰ-ৰছিদ) । ৭২:৩ ।	মহৎ (আল-আদিম) । ৪২:৫; ৫৬:৯৭ ।
কাৰ্যসমূহৰ ব্যৱস্থাকাৰী তথা নিষ্পত্তিকাৰী; ৰখীয়া, (আল-ৰাকিল) । ৩:১৭৪; ৪:৮২; ১১:১৩; ১৭:৩; ৩৩:৪ ।	অতুলনীয় মহান (আল-কবিৰ) । ৪:৩৫; ২২:৬৩; ৩১:৩১; ৩৪:২৪ ।
পাপ মোচন কাৰী, (আল-আফুৰ) । ৪:১৫০; ২২:৬১; ৫৮:৩ ।	প্ৰতিপালক (আল-হাফিজ) । ৩৪:২২ ।
ভৰণ-পোষণৰ উপায় বৃদ্ধিকাৰক, (আল- বাচিত), ১৭:৩১; ৩০:৩৮; ৪২:১৩ ।	কাৰ্যনিৰ্বাহক, অভিভাবক (আল-ৰকিল) । ৪:১৭২ ।
সমদৰ্শী বা নিৰপেক্ষ, (আল-মুকাইত), ৬০:৯ ।	পথপ্ৰদৰ্শক (আল-হাদি) । ২২:৫৫ ।
মহিমাম্বিত, (আল-মুতাকাবিৰ) । ৫৯:২৪ ।	আৰোগ্যকাৰী (আশ্ব-শ্বাফি) । ১৭:৮৩; ৪১:৪৫ ।
মহিমাকাৰী (আল-ৰাফি) । ৪০:১৬ ।	সহায়কাৰী (আন-নাচীৰ) । ৪:৪৬ ।
সুনিপুণ স্ৰষ্টা, সৰ্বোত্তম আকৃতি দাতা (আল-মুচাৰিৰ) । ৫৯:২৫ ।	গুপ্ত; সকলো বস্তুৰ গোপন বাস্তৱ তেওঁৰ কাৰ্যৰ মাজদি সুপ্ৰকাশিত (আল-বাতিন) । ৫৭:৪ ।
আদি (আল- আৱৱাল) । ৫৭:৪ ।	অতী উচ্চ, মহা গৌৰৱাম্বিত (আল- আলিবু) । ৪:৩৫; ২২:৬৩; ৩১:৩১; ৪২:৫; ৪৩:৫২ ।
পৰম সহিষ্ণু (আল-হালিম) । ২:২২৬; ২২:৬০; ৩৩:৫২; ৬৪:১৮ ।	অতীৰ উচ্চ (আল-মুতাআলি) । ১৩:১০; ৪২:৫; ৮৭:২; ৯২:২১ ।
মহান ক্ষমাশীল (আল-গফৰ) । ২২:৬১; ৩৮:৬৭; ৬৪:১৫ ।	পৰম পৱিত্ৰ (আল-কুদ্দুচ) । ৫৯:২৪ ।
পাপক্ষমাকাৰী (গাফেৰ-ইব্বাহে) । ৪০:৪ ।	উপলব্ধিৰ অসাধ্য; সূক্ষ্মদৰ্শী, সৰ্বজ্ঞাত; দয়ালু (আল-লতিফ) । ৬:১০৪; ১২:১০১; ২২:৬৪; ৩১:১৭; ৪২:২০ ।
ক্ষমাকৰাত উদাৰ (ৰাছে-উল-মাগফেৰাট) । ৫৩:৩৩ ।	পৰম সহিষ্ণু, ক্ষমাশীল (আল-আফু) । ৪:৪৪ ।
পৰম মাজৰ্জনাকাৰী ক্ষমাশীল (আল-গফুৰ) । ৪:২৫, ৪৪, ৫৭; ২২:৬১; ৫৮:৩; ৬০:১৩; ৬৪:১৫ ।	উত্তৰাধিকাৰী, ওৱাৰিচ (আল-ৱাৰিচ) । ১৫:২৪; ২১:৯০; ২৮:৫৯ ।
বন্ধু (আল-ৱালিৱাই) । ৪:৪৬; ১২:১০২; ৪২:১০, ২৯ ।	বিচাৰক (আল-ফালাহ) । ২৪:২৭ ।
একত্ৰিত কৰোঁতা, বিচাৰৰ দিনা মানৱজাতিক একত্ৰিত কৰোঁতা (আল- জামি) । ৩:১০; ৩৪:২৭ ।	সৰ্বোত্তম বিচাৰক (খাইৰ-উল-হাকিমীন) । ১০:১১০; ৯৫:৯ ।
পৰম দয়ালু, পৰোপকাৰী, উদাৰ (আল- আকৰাম) । ৯৬:৪ ।	বিজ্ঞ বিচাৰক । ৩৫:৩ ।
মহিমাম্বিত, মৰ্যাদাবান (আল-মজিদ) । ৮৫:১৬ ।	মানৱ জাতিৰ অধিপতি (মালিক- ইননাচ) । ১১৪:৩ ।
কৃপালু, অসীমদয়াময় (আৰ-ৰহমান) ।	অদৃশ্য আৰু দৃশ্য সকলো বিষয়ে পৰিজ্ঞাত । ৫৯:২৩ ।
	অন্ত (আল-আখিৰ) । ৫৭:৪ ।
	জীৱন দাতা (আল- মুহি) । ২১:৫১; ৪০:৬৯ ।

জ্যোতি (আন-নুৰ) । ২৪:৩৬ ।	সৰ্বশক্তিমান (আল-মুকতাৰি) । ৫৪:৪৩, ৫৬ ।
জীৱন্ত (আল-হায়ী) । ২:২৫৬; ৩:৩ ।	অদ্বিতীয় (আল-রাহিদ) । ১৩:১৭; ৩৮:৬৬; ৩৯:৫ ।
প্ৰভু (আৰ-ৰাব্ব) । ১:২; ৫:২৮ ।	মানৱজাতিৰ সাফল্যৰ দুৱাৰ উন্মোচনকাৰী (আল-ফাতা) । ৩৪:২৭ ।
উন্নতিৰ সোপন সমূহৰ অধিপতি (খিল মুআৰিজ) । ৭০:৪ ।	জীৱৰ আদিষ্টি (আল-বডি) । ২:১১৮; ৩০:২৮; ৮৫:১৪ ।
সন্মানৰ অধিপতি (আল-মাজিদ) । ৮৫:১৬ ।	শান্তিৰ উৎস (আচ-চালাম) । ৫৯:২৪ ।
প্ৰতাপ আৰু সন্মানৰ অধিপতি (আল-জলিল) । ৫৫:২৮ ।	ক্ষমতা আৰু কৰ্তৃত্বৰ অধিকাৰী (আল-কাৰি) । ১৬:৭১; ৩০:৫৫; ৬৪:২ ।
প্ৰতিফল দাতা, দণ্ড বিধায়ক (-ইনটি-কাম) । ৩৯:৩৮ ।	সৰ্বশক্তিমান (আল-কাৰি) । ২২:৭৫; ৩৩:২৬; ৪০:২৩; ৫১:৫৯ ।
সৰ্বাধিপতি (মালিক-আল-মুলক) । ৬২:২ ।	প্ৰশংসনীয় (আল-হামিদ) । ২২:৬৫; ৩১:২৭; ৪১:৪৩; ৪২:২৯; ৬০:৭ ।
আৰশৰ (ৰাজ-পাটৰ) অধিপতি (খুল আৰাহ) । ২১:২১; ৪০:১৬; ৮৫:১৬ ।	ব্ৰাহ্মণ, প্ৰতিপালক; সকলো জীৱিত বস্ত্ৰ গুণসমূহৰ ৰক্ষাকৰ্তা; পূৰ্ণক্ষমতাবান (আল-মুকতি) । ৪:৮৬ ।
পৰম প্ৰেমময় (আল-ৰাদুদ) । ২:২৫৬; ৩:৩ ।	ৰক্ষাকৰ্তা (আল-মুহইমিন) । ৫৯:২৪ ।
ষ্টি (আল-বাৰি) । ৫৯:২৫ ।	সৰ্বোত্তম বিয়ুঁকদাতা (ভৰণ-পোষণদাতা) (খাইকল-ৰাজেকিন) । ২২:৫৯; ৩৪:৪০; ৬২:১২ ।
সত্য প্ৰকাশ কৰে (হকক-উল-মুবীন) । ২৪:২৬ ।	কঠোৰ শাস্তিদাতা (ছাদীদ-ইল-ইকাব) । ৪০:৪ ।
তেওঁৰ কামৰ মাজতেই তেওঁ সুপ্ৰকাশিত; তেওঁ সকলো কিছূৰ ওপৰত দেদীপ্যমান (আল-জাহিৰ) । ৫৭:৪ ।	হিচাপ গ্ৰহণত যথেষ্ট (আল-হাচিব) । ৪:৭, ৮৭ ।
বিচাৰৰ দিনৰ প্ৰভু (মালিকে-ইয়াউমিদ্দিন) । ১:৪ ।	হিচাপ গ্ৰহণত তৎপৰ (চাৰী-উল-হিচাব) । ১৩:৪২ ।
উত্তম অভিভাবক (নামুল-মউলা) । ২২:৭৯ ।	সৃষ্টিৰ প্ৰথম উদ্ভৱ কৰে আৰু পুনৰাৱৰ্তন কৰে (আল-মুইদ) । ৩০:২৮; ৮৫:১৪ ।
কৰুণাময় (আৰ-ৰাহিম) । ১:৩; ৪:২৪; ৫৭:৯৭ ।	অনুশোচনা গ্ৰহণকাৰী (কাবিল-এ-তউৰ) । ৪০:৪ ।
মহা পৰাক্ৰমশালী । পৰম ক্ষমতাবান (আল-আজিজ) । ৪:৫৭; ২২:৭৫; ৫৯:২৪; ৬৪:১৯ ।	প্ৰতিফল দিয়াত মহাপৰাক্ৰমশালী (খনু-তেকিউআম) । ৩:৫ ।
সন্নিকটবৰ্তী, সৰ্বশ্ৰোতা (আল-কাৰিব) । ৩৪:৫১ ।	শাসক (আল-ৰলি) । ৪২:৫ ।
সম্ভ্ৰান্ত (আল-কৰিম) । ২৭:৪১ ।	স্ব-প্ৰতিপালিত আৰু সকলোকে প্ৰতিপালন কৰোঁতা (আল-কাইয়ুম) । ৪০:৪ ।
সদয় দৃষ্টিপাতকাৰী; তৌবা গ্ৰহণকাৰী (আত-তৌৰাব) । ২:৫৫; ৪:১১; ৪৯:১৩; ১১০:৪ ।	স্বয়ংসম্পূৰ্ণ (আল-ঘানি) । ২:২৬৮; ১১৫৩

২২:৬৫; ২৭:৪১; ৩১:২৭; ৬০:৭; ৬৪:৭।
 সার্বভৌম (আল-মালিক)। ৫৯:২৪।
 শক্তিমান দৃঢ় (আল-মাটিন)। ৫১:৫৯।
 দমনকাৰক বা সংস্কাৰক (আল-জব্বৰ)। ৫৯:২৪।
 পৰ্যাপ্ত আৰু স্বচ্ছল (আল-কাফি)। ৩৯:৩৭।
 সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ (আল-কাহাৰ)। ১২:৪০; ৩৮:৬৬; ৩০:৫।
 মহান ভৰণ-পোষণ দাতা, ৰিজক দাতা (আব-ৰাজ্জাক)। ২২:৫৯; ৫১:৫৯; ৬২:১২
 হিচাপ লোৱাত তৎপৰ (চাৰি-উল-হিচাব)। ৩:২০০।
 সত্য (আল-হক্ক)। ১০:৩৩।
 অদ্বিতীয়, একাধিপতি (আল-আহাদ)। ১১২:২।
 পৰ্যবেক্ষণ (আব-ৰাকিব)। ৩৩:৫৩।
 জ্ঞানী, প্ৰজ্ঞাময় (আল-হাকিম)। ৪:৫৭; ৫৯:২৫; ৬৪:১৯।
 সাক্ষী, পৰ্যবেক্ষক, (আশ্ব-শ্বহিদ)। ৪:৮০; ৩৩:৫৬; ৩৪:৪৮।

আল্লাহৰ কৃপা
 আল্লাহৰ কৃপা অলেখ। ১৪:৩৫; ১৬:১৯।
 আল্লাহ মানৱ জাতিৰ প্ৰতি কৃপালু আৰু অনুগ্ৰহশীল। ২৭:৭৪।

আল্লাহৰ সৈতে বন্ধুত্ব
 কৰ্তব্যপৰায়ণ সকলৰ লগত আল্লাহৰ বন্ধুত্ব। ৪৫:২০।
 বিশ্বাসী সকলৰ লগত আল্লাহৰ বন্ধুত্ব। ২:২৫৮।
 আল্লাহৰ সৈতে বন্ধুত্বই যথেষ্ট। ৪:৪৬।
 আল্লাহ অভিভাৱক আৰু বন্ধু। ৪২:১০।

আল্লাহৰ প্ৰশস্তিৰে সৈতে তেওঁৰ মহিমা প্ৰকাশ আৰু গুণ-গান
 সকলো বস্ত্ৰেই আল্লাহৰ মহিমা প্ৰকাশ কৰে। ১৭:৪৫; ২৪:৪২; ৫৯:২; ৬২:২।
 আল্লাহই তেওঁৰ প্ৰশংসাৰ সৈতে তেওঁৰ মহিমা প্ৰকাশ কৰাৰ বাবে সকলোকে আদেশ কৰে। ৩৩:৪৩; ৪০:৫৬; ৮৭:২।
 সূৰ্যোদয়ৰ পূৰ্বে সূৰ্যাস্তৰ সময়ত আৰু নিশা

আল্লাহৰ স্তুতি কৰা। ৫০:৪০, ৪১।
 তৰাবিলাকৰ মাৰ যাবৰ সময়ত আল্লাহৰ গৌৰৱ গান কৰা। ৫২:৫০।
 নিশাৰ সৰহভাগৰ সময়ত আল্লাহৰ স্তুতি কৰা। ৭৬:২৭।
 ফিৰিস্তাসকলে আল্লাহৰ মহিমাৰ প্ৰশস্তি কৰে। ২:৩১; ৪০:৮।
 বজ্ৰই আল্লাহৰ প্ৰশংসাৰ সৈতে তেওঁৰ গুণ-গৰিমাৰ প্ৰশস্তি কৰে। ১৩:১৪।
 পক্ষীবিলাকে (অৰ্থাৎ আধ্যাত্মিক ভাৱে উন্নত লোকে) আৰু পৰ্বতসমূহে (অৰ্থাৎ মুখিয়ালসকলে) আল্লাহৰ গুণ গৰিমাৰ স্তুতি কৰে। ৩৮:১৯.২৩।
 পৰ্বতসমূহ আৰু পক্ষীবিলাকে (অৰ্থাৎ সৎপথত থকা পুণ্যবান লোকে) দাউদৰ সৈতে আল্লাহৰ মহিমা উদযাপন কৰে। ২১:৮০; ৩৪:১১।

আল্লাহৰ জ্ঞান
 আকাশসমূহ আৰু পৃথিৱী ব্যাপি সৰ্বত্ৰ আল্লাহৰ জ্ঞান বিস্তৃত। ২:২৫৬।
 যিবোৰ বস্ত্ৰে মানুহৰ মনক অশান্ত কৰে সেই সম্পৰ্কে ৫০:১৭।
 কিয়ামতৰ কাল আৰু নাৰীৰ গৰ্ভত থকা সকলৰ বিষয়ে। ৪১:৪৮।
 গুপ্ত আৰু লুক্কায়িত বিষয় সম্পৰ্কে। ২০:৮।
 গোপন চিন্তা আৰু খোলা কথা সম্পৰ্কে ৬:৪।
 প্ৰতি খিলা সৰা পাত সম্পৰ্কে। ৬:৬০।
 গোপন পৰামৰ্শ সম্পৰ্কে। ৫৮:৮।

আল্লাহৰ স্নেহ
 তেওঁক বিশ্বাস কৰা সকলৰ প্ৰতি। ৩:১৬০।
 তেওঁৰ আশীৰ্বাদ লাভ কৰা সকলৰ প্ৰতি। ২৭:৯।
 তেওঁৰ প্ৰতি উন্মুখ হোৱা সকললৈ। ২:২২৩।
 দৃঢ়মনা সকলৰ প্ৰতি। ৩:১৪৭।
 নিজৰ কৰ্তব্য পালন কৰা সকলৰ প্ৰতি। ৩:৭৭; ৯:৪, ৭।
 ন্যায্য আৰু নিৰপেক্ষভাৱে বিচাৰ কৰা সকলৰ প্ৰতি। ৫:৪৩।
 আনৰ হিত কৰা সকলৰ প্ৰতি। ২:১৯৬; ২:১৯৭।

আল্লাহৰ ক্ষমা ভিক্ষা
 সমৃদ্ধি আৰু শক্তি লাভৰ বাবে এক উপায়। ১১:৫৩; ৭১:১১, ১৩।

-ৰ দ্বাৰা তেওঁৰ কৃপা লাভ । ৪:৬৫-ৰ দ্বাৰা
লোকে তেওঁৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা পায় ।
৮:৩৪ ।

আল্লাহৰ চিহ্নসমূহ

এইবিলাকে তেওঁৰ প্ৰত্যাদেশবোৰ
বুজায় । ২:২৪৩ । আল্লাহৰ চিহ্নসমূহৰ
প্ৰতি বিদ্ৰূপকাৰী বিলাকৰ পৰা বিশ্বাসী
সকলক আঁতৰি থাকিবলৈ আদেশ দিয়া
হৈছে । ৪:১৪১ ।

আল্লাহৰ পথত (জীৱন আৰু ধন) ব্যয়

বাধ্যতামূলক । ২:১৯৬; ৫৭:৮, ১১;
৬৪:১৭ । আল্লাহৰ পথৰ পৰা ব্যয় কৰাৰ
পৰা বিৰত থকাৰ বিৰুদ্ধে সতৰ্কীকৰণ ।
২:১৯৬; ৪৭:৩৯ । আল্লাহৰ পথত ব্যয়
সৰ্বোত্তম হোৱা উচিত । ২:২৬৮; ৩:৯৩ ।
আল্লাহৰ পথত ব্যয়ৰ উপকাৰ ।
৬৪:১৭, ১৮ । বিজয়ৰ পিছত আল্লাহৰ
পথত কৰা ব্যয় বিজয়ৰ আগতে কৰাৰ সমান
নহয় । ৫৭:১১ । আল্লাহৰ পথত ব্যয় কৰাৰ
পাছত গ্লানি হোৱাটো অনুচিত ।
২:২৬৩, ২৬৫ ।

আল্লাহৰ পথত ব্যয় কৰা সকলৰ বাবে
আল্লাই বহুতো অনুগ্রহ প্ৰদান
কৰে । ২: ২৪৬, ২৬২ । লোকে কিমান খিনি
কৰা উচিত ২:২২০ । আল্লাহৰ কাৰণে
কোনবিলাকত ব্যয় কৰিব লাগে । ২:২১৬ ।
গোপনে আৰু মুকলিকৈ কৰিব লাগে ।
২:২৭৫ । আল্লাহৰ পথত ব্যয় কৰা সকল
সমৃদ্ধিবান হ'ব । ২:৪, ৬ । আনন্দ লাভ
কৰিব । ২২:৩৫, ৩৬ । কৰাসকলক
পুৰস্কাৰ দিয়া হ'ব । ২:২৭৩ ।

আয়ুব, হজৰত (যব)

হজৰত আয়ুবৰ উল্লেখ । ৪:১৬৪;
৬:৮৫; ২১:৮৪, ৮৫; ৩৮:৪২ ।
তেওঁ এক পাহাৰীয়া অঞ্চলত বাস
কৰিছিল । ৩৮:৪৫ ।

তেওঁক শত্ৰুয়ে (চয়তানে) কষ্ট দিছিল ।
৩৮:৪২ ।

তেওঁক দেশত্যাগ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া
হৈছিল । ৩৮:৪৩ ।

দেশত্যাগ কৰাৰ পাছত তেওঁ তেওঁৰ
পৰিয়ালক লগ পায় । ২১:৮৫; ৩৮:৪৪ ।

ইউচুফ, হজৰত (জোচেফ)

ইউচুফৰ জীৱনৰ ঘটনাৱলীত পৰিত্ৰ ৰচুল
সম্পৰ্কে ভৱিষ্যদ্বাণী । ১২:৮ ।

বাল্যকালত ইউচুফৰ আল্লাহৰ প্ৰতি ভক্তি
আৰু তেওঁৰ সত্য স্বপ্নদৰ্শন । ১২:৫ ।

তেওঁৰ সপোন তেওঁৰ ভ্ৰাতৃ সকলৰ লগত
সম্পৰ্কিত নকৰিবলৈ ইউচুফ ইয়াকুবৰ
উপদেশ । ১২:৬ ।

তেওঁৰ ভাই-ককাই সকল তেওঁৰ প্ৰতি
ঈৰ্ষান্বিত আছিল । ১২:৯ ।

ইউচুফৰ ভ্ৰাতৃসকল তেওঁক হত্যা কৰাৰ পাং
পাতে । ১২:১০ ।

তেওঁৰ ককায়েক সকলে তেওঁক হাবলৈ নি
এটা দকুঁৱাত পেলাই দিয়ে । ১২:১৬ ।

তেওঁৰ ককায়েক সকলে তেওঁক কুকুৰ
নেচীয়া বাঘে খালে বুলি ইয়াকুবক মিছাকৈ
কলেহি । ১২:১৮ ।

ইছমাঈলি মৰুযাত্ৰী এটা দলে ইউচুফক
কুঁৱাৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰি দাস হিচাপে বিক্ৰী
কৰে । ১২:২০, ২১ ।

ইজিপ্তৰ আজিজ তেওঁক কিনি লয় ।
১২:২২ ।

আজিজৰ স্ত্ৰীয়ে ইউচুফৰ ইচ্ছাৰ বিৰুদ্ধে
তেওঁক প্ৰলুপ্ত কৰি ভ্ৰষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে ।
১২:২৫ ।

আজিজৰ স্ত্ৰীয়ে নগৰৰ তিৰোতা সকলক
মাতি আনে আৰু তেওঁলোকে ইউচুফক
এজন ফিৰিস্তা বুলি প্ৰশংসা কৰে ।
১২:৩২, ৩৩ ।

ইউচুফক আটক কৰা হয় । ১২:৩৬ ।

ইউচুফক সপোনৰ অৰ্থ ক'ব পৰা জ্ঞান দিয়া

হয়। ১২:৩৮।
 ইউচুফে বাদশ্বাহৰ সপোনৰ অৰ্থ কয়।
 ১২:৪৮,৪৯।
 ইউচুফক বন্দীশালৰ পৰা মুকলি কৰি
 ইজিপ্তৰ মুখ্য কোষাধ্যক্ষ কৰা হয়।
 ১২:৫৫,৫৬।
 ইজিপ্তত দুৰ্ভিক্ষ আৰু তেওঁৰ ককায়েক
 সকলক শস্যৰ বাবে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহে।
 ১২:৫৯।
 তেওঁৰ ককায়েক সকল দুবাৰ ইজিপ্তলৈ
 আহে আৰু তেওঁলোকৰ ভায়েক বেন
 ইয়ামিনক (বেঞ্জামিনক) লগত লৈ আহে।
 ১২:৬৪-৭০।
 ইয়াকুবে সিহঁতক বিভিন্ন প্ৰৱেশ দ্বাৰেদি
 সোমাবলৈ নিৰ্দেশ দিয়ে। ১২:৬৮,৬৯।
 আল্লাহে বেন ইয়ামিনক ইজিপ্তত
 বখাৰ আলচ কৰে। ১২:৭৭।
 ইউচুফে তেওঁৰ পানীখোৱা কাপটো তেওঁ
 ভায়েকৰ বস্তাত থয়। ১২:৭১।
 ইউচুফে তেওঁৰ ককায়েকসকলক ক্ষমা
 কৰে। ১২:৯৩।
 তেওঁ তেওঁৰ চোলাটো বাপেকলৈ পঠাই
 দিয়ে। ১২:৯৪।
 ইয়াকুবে তেওঁৰ পৰিয়ালৰ সৈতে ইজিপ্তলৈ
 যায় আৰু ইউচুফে তেওঁ আদৰি আনে।
 ১২:১০০।
 ইউচুফৰ অনুসৰণকাৰীসকলে তেওঁৰ
 মৃত্যুৰ পাছত তেওঁৰ পৰৱৰ্তী আৰু কোনো
 ৰচুল আবিৰ্ভাৱ নহ'ব বুলি বিশ্বাস কৰিলে।
 ৪০:৩৫।

ইউনুচ, হজৰত (জুম্নুন)

ইউনুচৰ নাম আছিল জুম্নুন। ২১:৮৮।
 তেওঁ পয়গম্বৰ সকলৰ এজন আছিল।
 ৪:১৬৪; ৬:৮৭; ৩৭:১৪০।
 তেওঁৰ লোক-গোষ্ঠীৰ মাজত তেওঁক
 মহিমাম্বিত কৰা হৈছিল। ৬:৮৭।
 তেওঁৰ নাৰেৰে ভ্ৰমণ কৰাৰ প্ৰচেষ্টা।

৩৭:১৪১।
 নাওখন ধুমুহাত পৰে আৰু নাৱৰ পৰা
 বাগৰি পৰে। ৩৭:১৪২।
 এটা তিমি মাছে তেওঁক গিলি থয় আৰু
 পাছত উকলিয়াই উলিয়াই দিয়ে। ৩৭:
 ১৪৩-১৪৬।
 তেওঁৰ গাৰ ওপৰত লাউ গছ গজি উঠে।
 ৩৭:১৪৭।
 এশ হেজাৰ মানুহৰ ওচৰলৈ তেওঁক
 পয়গম্বৰ হিচাপে প্ৰেৰণ কৰা হয়।
 ৩৭:১৪৮।
 মানুহে তেওঁক বিশ্বাস কৰে আৰু
 তেওঁলোকৰ শাস্তি দূৰ কৰা হয়। ১০:৯৯।
 ইউনুচৰ লোক-গোষ্ঠীয়ে তেওঁক বিশ্বাস
 কৰাৰ কাৰণে এই পৃথিৱীত তেওঁলোকক
 সংস্থান দিয়া হয়। ৩৭:১৪৯।

ইছমাইল

কোৰ-আনত ইছমাইলৰ বিষয়ে সত্যতা।
 ১৯:৫৫।
 ইছমাইল ইব্ৰাহিমৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ। ৩৭:১০২।
 ইব্ৰাহিমে তেওঁৰ পুত্ৰ ইছমাইলক কুৰবাণী
 দিয়াৰ সপোন দেখে। ৩৭:১০৩।
 ইছাহাকতকৈ বৰং ইছমাইলকহে কুৰবাণী
 দিব লাগে। ৩৭:১০৩-১০৫, ১০৬।
 কুৰবাণীৰ মানে খাদ্য-পানী বিহীন মক্কা
 উপত্যকাত তেওঁক এৰি থৈ অহা।
 ৩৭:১০৮; ১৪:৩৮।
 ইছমাইল আছিল পয়গম্বৰ আৰু ৰচুল।
 ১৯:৫৫।
 ইছমাইলে আখৰে আখৰে তেওঁৰ প্ৰতিশ্ৰুতি
 পালন কৰিলে। ১৯:৫৫।
 তেওঁৰ লোক-গোষ্ঠীক নমাজ আৰু ভিক্ষা
 দানৰ আদেশ দিলে। ১৯:৫৬।

ইছলাম

ইছলামৰ অনুসৰণকাৰী সকল যাতে
 সম্পূৰ্ণৰূপে আল্লাহত নিমজ্জিত হ'ব পাৰে,
 সেয়ে ইছলাম নাম দিয়া হয়। ২:১১৩।

৬:১৫৪,১৬৩।
 এই ধৰ্মক ইছলাম নাম আলাহে দিয়ে।
 ২২:৭৯।
 ইছলামৰ মূল নীতি। ২:৪,৫।
 ইছলাম এক সম্পূৰ্ণ ধৰ্ম। ৫:৪।
 ইছলামেই একমাত্ৰ গ্ৰহণযোগ্য ধৰ্ম।
 ৩:৮৬।
 আলাহৰ সৈতে ইছলামেই প্ৰকৃত ধৰ্ম।
 ৩:২০।
 ইছলামত কোনো বাধ্য-বাধ্যকতা নাই।
 ২:২৫৭; ১৮:৩০; ২৫:৫৮; ২৮:৫৭।
 ইছলাম ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰি কোনেও কাৰো
 প্ৰতি অনুগ্ৰহ প্ৰদৰ্শন নকৰে। ৪৯:১৮।
 ইছলামতহে কেৱল পথ-নিৰ্দেশ
 (হেদায়েত)পোৱা যায়। ৩:২১; ৭২:১৫।
 ইছলামতকৈ আন কোনো ধৰ্ম শ্ৰেষ্ঠ নহয়।
 ৪:১২৬।
 ইছলামত কোনো কাঠিন্য নাই। ২:১৮৬;
 ৫:৭; ২২:৭৯।
 খামুচি ধৰিবৰ বাবে ইছলাম এক দৃঢ় মুঠি।
 ৩১:২৩।
 ইছলামক অনুসৰণ কৰি অনুগ্ৰহ লাভ
 কৰোঁতা সকলৰ দলভুক্ত হ'ব পাৰি।
 ১:৬,৭; ৪:৭০।
 ইছলাম এজোপা ভাল গছৰ দৰে।
 ১৪:২৫।
 ইছলামে কোনো বিশেষ অধিকাৰ,
 ক্ষমতা, স্বত্ব আদি গ্ৰাহ্য নকৰে। ৪৯:১৪।
 ইছলামে শত্ৰুৰ প্ৰতিও ন্যায়-বিচাৰ
 কৰিবলৈ আদেশ দিছে। ৫:৯।
 অবিশ্বাসীসকলৰ প্ৰতি ন্যায়-বিচাৰ আৰু
 দয়া প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ ইছলামে আদেশ
 কৰিছে। ৬০:৯।
 ইছলামে সকলোৰে প্ৰতি সজ ব্যৱহাৰৰ
 আদেশ দিছে। ৪:৩৭।
 নূহ, ইব্ৰাহিম, মুছা আৰু ইছাৰ ধৰ্মৰ দৰে
 ইছলাম একে। ৪২:১৪।
 ইছলামৰ বিজয়ৰ ভৱিষ্যদ্বাণী। ১৩:৪২।

প্ৰথম তিনি শতিকাত ইছলামৰ উত্থান আৰু
 তাৰ পাছৰ দহ শতিকা জুৰি অৱনতি।
 ৩২:৬।
 সকলো নবীৰে ওপৰত বিশ্বাসৰ প্ৰয়োজন।
 ২:১৩৭।
 ইছলামৰ প্ৰচাৰ মোমেন সকলৰ বাবে
 বাধ্যতামূলক। ৯:১২৩।

ইছহাক

ইব্ৰাহিমক ইছহাকৰ জন্মৰ সু-সংবাদ দিয়া হয়।
 ১১:৭২; ৩৭:১১৩; ৫১:২৯।
 খবৰ শুনি ইছহাকৰ মাতৃ ভীত-সন্তুষ্ট হয়।
 ১১:৭২।
 এই স-সংবাদত ইছহাকৰ মাতৃয়ে কপাল
 চপৰিয়ায় আৰু কান্দে। ৫১:৩০।
 ইছহাকৰ ওপৰত আলাহৰ আশীৰ্বাদ বৰ্ষণ।
 ৩৭:১১৪।
 ইব্ৰাহিম, ইছহাক আৰু ইয়াকুব আছিল
 শক্তিশালী আৰু দূৰদৰ্শী। ৩৮:৪৬।
 ইছহাক আৰু ইয়াকুব আছিল ইমাম আৰু
 তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ লোক-গোষ্ঠীক
 হেদায়েত দিছিল। তেওঁলোকে ওহী
 পাইছিল। ২১:৭৩,৭৪।

ইজৰাইলৰ সতি-সন্ততি (বনি ইস্ৰাইল)

ইজৰাইল ইয়াকুবৰ নাম আছিল। ৩:৯৪;
 ১৯:৫৯।
 ইজৰাইলকালত তেওঁলোক অন্য জাতিতকৈ
 শ্ৰেষ্ঠ আছিল। ২:৪৮; ২:১২৩।
 ইজৰাইলৰ ওপৰত অবিৰত দয়া। ১২:৪৮;
 ২:১২৩।
 ইজৰাইলৰ ওপৰত ফিৰাউনৰ নিষ্ঠুৰতা।
 ২:৫০; ৭:১৪২; ১৪:৭; ২৮:৫।
 ফিৰাউনৰ অত্যাচাৰৰ পৰা ইজৰাইলক
 উদ্ধাৰ কৰাৰ বাবে মুছাক প্ৰেৰণ। ২৮:৬।
 ইজৰাইলক পীড়ন নকৰিবৰ বাবে মুছাই
 ফিৰাউনক কয় আৰু তেওঁলোকৰ মুক্তি
 বিচাৰে। ৭:১০৬; ২০:৪৮।

ফিৰাউন আৰু তেওঁৰ চৰ্দাৰ সকলে
তেওঁলোকৰ দুখ-কষ্ট আঁতৰালে
ইজৰাইলক মুক্ত কৰাৰ অঙ্গীকাৰ
কৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ
অঙ্গীকাৰ ভঙ্গ কৰিলে। ৪৩:৫০, ৫১।
ইজৰাইল সকলক ইজিপ্তৰ বাহিৰলৈ লৈ
যাবলৈ আশ্বাহে মুছাক আদেশ কৰে।
২০:৭৮; ২৬:৫৩; ৪৪:২৪।
ইজৰাইল সকলৰ সাগৰ অতিক্রমণ আৰু
ফিৰাউন আৰু তেওঁৰ লোক-গোষ্ঠীৰ সলিল
সমাধি। ২:৫১; ৭:১৩৭; ১৭:১০৪।
মিছৰ ত্যাগৰ সময়ত ইজৰাইল সকলৰ
সংখ্যা। ২:২৪৪।
তেওঁলোকে চিনাই মৰুভূমিৰ মাজদি
যাওঁতে তেওঁলোকৰ ওপৰত ডাৰৰৰ ছাঁ।
২:৫৮; ৭:১৬১।
নিৰাপদে সাগৰ অতিক্রম কৰাৰ পাছত
ইজৰাইল সকলৰ মূৰ্ত্তিপূজা কৰাৰ ইচ্ছা।
৭:১৩৯।
মুছাৰ ওচৰত ইজৰাইল সকলে পানী বিচাৰে
আৰু মুছাই ঐশী নিৰ্দেশত এটা বিশেষ
পাহাৰত খুন্দিয়াই পানী বোৱাই দিয়ে।
২:৬১; ৭:১৬১।
মান্না (সহজে পোৱা মৌ বা নিয়ৰ) আৰু
চালৱা (আৰব দেশৰ এটি বগা পখী)
নায়েল। ২:৫৮।
মুছাৰ পৰ্বতলৈ প্ৰস্থান আৰু তেওঁৰ
অনুপস্থিতিত ইজৰাইল সকলে দামুৰিৰ
পূজা কৰে। ২:৫২, ৯৪।
মুছাই মূৰ্ত্তিপূজাৰী বিলাকক শাস্তি দিয়ে।
২:৫৫।
দামুৰি পোৱা হয়। ২০:৯৮।
এজনী গৰু বধ কৰাৰ বাবে আশ্বাহ আদেশ
কৰে। ২:৬৮-৭০।
মান্না আৰু চালৱৰ সলনি শাক-পাচলি আৰু
অন্যান্য উৎপাদিত বস্তু খাবলৈ ইজৰাইল
সকলৰ ইচ্ছা। ২:৬২।
ইজৰাইল সকলক এটা চুক্তিৰ বাবে

পৰ্বতৰ পাদদেশলৈ লৈ যোৱা
হয়। ২:৬৪, ৯৪; ৭:১৭২।
ইজৰাইল সকলৰ চৰ্দাৰ সকল এটা
ভূমিকম্পত বিমোৰ হয়। ৭:১৫৬।
তেওঁলোকে মুছাক আল্লাহক মুখামুখিকৈ
দেখা কৰাৰ বাবে অনুৰোধ কৰে। ২:৫৬।
মুছাই ইজৰাইল সকলক পেলেষ্টাইনত
প্ৰবেশ কৰিবলৈ আদেশ কৰে, কিন্তু
তেওঁলোক অমান্তি হয়। ৫:২২।
ইজৰাইল সকলে আল্লাহৰ চিনসমূহ অগ্ৰাহ্য
কৰে আৰু নবীসকলক হত্যা কৰে। ১২:৬২।
ইজৰাইল সকলে চাবাখাৰ বিষয়ে সীমা
লংঘন কৰে আৰু ঘৃণ্য বান্দৰৰ তুল্য হয়।
২:৬৬; ৭:১৬৭।
পুনৰুত্থানৰ দিন পৰ্যন্ত ইজৰাইল সকলে
কষ্টভোগ কৰাৰ ভৱিষ্যদ্বাণী। ৮:১৬৮।
এজন বাদচাহ নিযুক্ত কৰাৰ বাবে ইজৰাইলৰ
দাবী, জাদুনক নিযুক্ত কৰা হয় আৰু
তেওঁলোকক নদীৰ পানীৰ দ্বাৰা (অৰ্থাৎ
অত্যধিক সম্পদৰ দ্বাৰা) পৰীক্ষা কৰা হয়।
২:২৪৭, ২৫৬।
ইজৰাইল সকলৰ লগত দাউদৰ যোগেদি
আত্মীয়তা স্থাপন। ২:২৫২।
ইজৰাইল সকলৰ মাজত ১২ জন আধ্যাত্মিক
নেতা। ৫:১৩।
ইজৰাইল সকলৰ মাজত বচুলত্ব আৰু
বাদশ্বাহ প্ৰথা। ৫:২১।
ইজৰাইল সকলৰ ওপৰত ঈছা আৰু দাউদৰ
অভিশাপ। ৫:৭৯।
ইজৰাইল সকলৰ দ্বাৰা পুথিৰ বিকৃতি।
২:৮০।

ইজিপ্ত

ইজিপ্তৰ ৰজাৰ স্বপ্ন দৰ্শন। ১২:৪৪।
ইজিপ্তৰ লোক প্লেগত আক্ৰান্ত হয়।
৭:১৩৪-১৩৬।
হাতৰী অধিকাৰ লোকৰ অৱস্থা। ১০৫:২।

ইঞ্জিল গচপেল দ্ৰষ্টব্য

ইতে কাফ

— পালন । ২:১৮৮ ।

ইনোক (হজৰত ইদ্রিচ)

ইনোক আছিল দৃঢ় । ২১:৮৬ ।

— এজনা সত্যনিষ্ঠ লোক আৰু নবী ।
১৯:৫৭ ।

— এক উচ্চতম মৰ্যাদালৈ উন্নীত কৰা
হৈছিল । ১৯:৫৮ ।

ইবলিছ

ইবলিছে আদমক প্ৰণাম জনাবলৈ
অস্বীকাৰ কৰে । ২:৩৫; ৭:১২,১৩;
১৫:৩১,৩২; ১৭:৬২; ১৮:৫১; ২০:১১৭ ।
ইবলিছে আদমক প্ৰণাম জনাবলৈ
অস্বীকাৰ কৰাৰ কাৰণ তেওঁৰ ঐশ্বৰ্য্য ।
২:৩৫; ৩৮:৭৫ ।

ইবলিছ ফিৰিস্তা নাছিল, জিনহে আছিল ।
১৮:৫১ ।

ইব্রাহিম

ইব্রাহিম সম্পৰ্কে সত্যতা পৰিত্ৰ কোৰ-
আনত আছে । ১৯:৪২ ।

ইব্রাহিম নুহৰদলৰ আছিল । ৩৭:৮৪ ।

ইব্রাহিম তেওঁৰ পিতৃক মূৰ্ত্তি পূজাৰ বিৰুদ্ধে
সতৰ্ক কৰি দিছিল । ৬:৭৫ ।

ইব্রাহিমক মূৰ্ত্তি আৰু নক্ষত্ৰৰ উপাসনা কৰা
লোক সকলৰ ওচৰলৈ প্ৰেৰণ কৰা হৈছিল ।
৬:৭৭-৭৯; ২১:৫৩ ।

ইব্রাহিম তেওঁৰ জনগোষ্ঠীক যুক্তি প্ৰদৰ্শন
কৰে । ৬:৫; ৭৭:৭৯; ৩৮:৮৯-৯১ ।

ইব্রাহিমে মূৰ্ত্তি ভাঙে আৰু সেইবিলাকৰ
দুৰ্বলতা প্ৰকট কৰে । ২১:৫৮,৫৯;
৩৭:৯৪ ।

ইব্রাহিমক অগ্নিত নিক্ষেপ । ২১:৬৯,৭০;
৩৭:৯৮ ।

ইব্রাহিমৰ দেশত্যাগ । ২১:৭২; ৩৭:১০০ ।

ইব্রাহিমে তেওঁৰ পিতৃক ক্ষমা কৰিবৰ বাবে

প্ৰাৰ্থনা কৰে । ৯:১১৪; ১৯:৪৮; ২৬:৮৭;
৬০:৫ ।

ইব্রাহিম আল্লাহৰ প্ৰত্যাদেশ পায় আৰু
সেইবিলাক পূৰণ কৰে । ২:১২৫ ।

ইব্রাহিমে ইছমাইলৰ জন্মৰ আনন্দ-সংবাদ
পায় । ৩৭:১০১,১০২ ।

ইব্রাহিমক ইছহাকৰ জন্মৰ সু-সংবাদ দিয়া হয় ।
১১:৭২; ৩৭:১১৩ ।

ইব্রাহিমক ইয়াকুবৰ জন্মৰ বাতৰি দিয়া হয় ।
১১:৭২; ২১:৭৩ ।

ইব্রাহিমে তেওঁৰ পুত্ৰ ইছমাইলক উছৰ্গা কৰাৰ
সপোন দেখে । ৩৭:১০৩ ।

ইব্রাহিমে ইছমাইলক এক উখাৰ উপত্যকাত
এৰি থৈ আহে । ১৪:৩৮ ।

ইব্রাহিমে আল্লাহৰ মছজিদ নিৰ্মাণ কৰে ।
২:১২৬,১২৮ ।

ইব্রাহিমে ইছমাইলৰ সৈতে মক্কাৰ মানুহৰ
মাজত এজনা আল্লাহৰ বাৰ্তা উদ্ভূত কৰাৰ বাবে
প্ৰাৰ্থনা কৰে । ২:১২৮-১৩০ ।

ইব্রাহিমক হজ (তীৰ্থ) যাত্ৰা কৰাৰ কথা
মানৱজাতিৰ মাজত ঘোষণা কৰিবলৈ আদেশ
দিয়া হয় । ২২:২৮ ।

ইব্রাহিম আৰু তেওঁৰ অতিথিসকল, যি সকলে
লুতৰ জনগোষ্ঠীৰ শাস্তিৰ বাৰ্তা আনিছিল ।
১১:৭০,৭১; ৫১:৩৩ ।

ইব্রাহিমে অতিথিসকলৰ বাবে পোৰা দামুৰি
আনে । ১১:৭০ ।

ইব্রাহিমে লুতৰ জনগোষ্ঠীৰ বাবে আল্লাহৰ
ওচৰত আবেদন কৰে । ১১:৭৫ ।

ইব্রাহিমে বজাৰ লগত যুক্তি তৰ্ক কৰে ।
২:২৫৯ ।

ইব্রাহিমে তেওঁৰ জন গোষ্ঠীৰ নৱ-অভ্যুত্থান
সম্পৰ্কে খবৰ লয় । ২:২৬১ ।

ইব্রাহিম আছিল অতি সত্যবাদী । ১৯:৪২ ।

ইব্রাহিম আৰু ইছহাক আৰু ইয়াকুব শক্তি
আৰু দিব্যদৃষ্টিৰ লোক আছিল । ৩৮:৪৬ ।

ইযৰা

ইহুদীসকলে ইযৰাক ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি লয় ।

৯:৩০।

ইয়াকুব

ইব্রাহিমৰ ভাৰ্যাক ইয়াকুবৰ জন্মৰ সু-সংবাদ দিয়া হৈছিল। ১১:৭২।

ইজৰায়েল ইয়াকুবৰ নাম আছিল। ৩:৯৪।

ইয়াকুবে নিৰ্দিষ্ট কিছুমান খাদ্যবস্তু নাখাইছিল। ৩:৯৪।

ইয়াকুবে তেওঁৰ পুত্ৰ সকলক আল্লাহৰ একত্বৰ ওপৰত দৃঢ় বিশ্বাস ৰাখি সকলো সময়তে তেওঁক উপাসনা কৰিবলৈ উপদেশ দিয়ে। ২:১৩৩, ১৩৪।

ইয়াজুজ আৰু মাজুজ

ইয়াজুজ পূবফালৰ আৰু মাজুজ পশ্চিমফালৰ। ১৮:৯৫, ১০০।

ইয়াজুজ আৰু মাজুজৰ মাজত যুদ্ধ। ১৮:১০০।

— সমগ্ৰ বিশ্বতে বিস্তৃত হ'ব। ২১:৯৭।

বিশ্বাসকাৰী সকলে ইয়াজুজ আৰু মাজুজৰ শাস্তিৰ কঠনাপায়। ২১:১০১-১০৩।

ইয়াজুজ আৰু মাজুজৰ সৈব শাসনৰ উৎপত্তৰ পাছত ইছলামৰ আকৌ উত্থান হ'ব। ২১:৯৮।

ইয়াহিয়া, হজৰত (জন)

জাকাৰীয়াই প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ সময়ত ফিৰিস্তাই হজৰত ইয়াহিয়াৰ জন্মৰ কথা ঘোষণা কৰে। ৩:৪০; ১৯:৮।

হজৰত ইয়াহিয়াৰ নামটো আল্লাহে নিজে দিয়া। ১৯:৮।

তেওঁক বাল্যকালতে তৌৰাত আৰু প্ৰজ্ঞা দান কৰা হয়। ১৯:১৩।

ইয়াহিয়াৰ ভক্তি আৰু ধৰ্মপৰায়ণতা। ১৯:১৪।

ইয়াহিয়াই পুৰণা ভৱিষ্যদ্বাণীৰ কিছু পূৰণ কৰে। ৩:৪০।

তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি সদয় ব্যৱহাৰ। ১৯:১৫।

ইয়াহিয়াৰ জন্ম আৰু মৃত্যুৰ দিনা আৰু তেওঁক পুনৰুত্থান কৰাৰ দিনা শান্তি বৰ্ষিত হওক। ১৯:১৬।

ইলিয়াচ

ইলিয়াচ দূতসকলৰ এজনা আছিল। ৩৭:১২৪।

ইলিয়াচে মূৰ্ত্তি পূজাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ জনগোষ্ঠীক সাৱধান কৰি দিছিল। ৩৭:১২৬।

লোকে তেওঁক মিছলীয়া বুলি কয়। ৩৭:১২৭।

ইলিয়াচক অনুসৰণ কৰা পিছৰ পুৰুষসকলে তেওঁক সন্মান কৰিছিল। ৩৭:১৩০।

ইহুদী জাতি

আল্লাহৰ কোপগ্ৰস্ত জাতি ইহুদীসকল। ১:৭।

ধৰ্মৰ ক্ষেত্ৰত ইহুদীসকলক সীমালঙ্ঘন নকৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে। ৫:৭৮।

আহযাবৰ যুদ্ধত ইহুদীসকলৰ দ্বাৰা মুছলিমৰ প্ৰতি বিশ্বাসঘাতকতা আৰু তেওঁলোকৰ মৰ্যাদাহানি। ৩৩:২৭, ২৮।

বানু নাযীৰৰ বিৰুদ্ধে অভিযান আৰু তেওঁলোকক বহিষ্কাৰ। ৫৯:৩-৭।

ঈছা

ঈছাৰ জন্মৰ শুভ-বাৰ্তা মেৰীক দিয়া হয়। ৩:৪৬; ১৯:২১।

শুভ বাৰ্তাত মেৰীৰ বিস্ময়। ৩:৪৮; ১৯:২১।

ঈছাৰ জন্মৰ পাছত মেৰীক মৌনব্ৰত পালন কৰিবলৈ আদেশ দিয়া হয়। ১৯:২৭।

খেজুৰবোৰ পকাৰ সময়ত ঈছাৰ জন্ম হৈছিল। ১৯:২৭।

ঈছাই তেওঁৰ ল'ৰা কালত জ্ঞানীৰদৰে কথা কৈছিল। ৩:৪৭।

মেৰীয়ে ঈছাক তেওঁৰ জন-গোষ্ঠীৰ ওচৰলৈ লৈ যায়। ১৯:২৮।

ইজৰাইলত ঈছা নবী আছিল। ৩:৫০।

ঈছাৰ দ্বাৰা পখীৰ সৃষ্টি; (অৰ্থাৎ তেওঁ সাধাৰণ মানুহক আধ্যাত্মিক শিক্ষা দিছিল আৰু পাছলৈ সেইসকল মানুহে আধ্যাত্মিক শিক্ষা জগতত উচ্চ পৰ্যায়লৈ আৰোহণ কৰিছিল। ৩:৫০; ৫:৩। ঈছাই অন্ধ আৰু কুষ্ঠৰোগীক নিষ্কলুষ বুলি ঘোষণা কৰে। ৩:৫০; ৫:১১১। আধ্যাত্মিকভাবে মৃত সকলক ঈছাই জীৱন দান কৰে। ৫:১১১। ঈছাক তৌৰাতৰ জ্ঞান দিয়া হৈছিল। ৫:১১১; ৩:৪৯। ইহুদীসকলে ঈছাক অবিশ্বাস কৰিছিল, আনহাতে শিষ্যসকলে তেওঁক বিশ্বাস কৰিছিল। ৩:৫৩। ঈছাৰ শিষ্যসকলক ওহী প্ৰদান কৰিছিল। ৫:১১২। ঈছাক সুস্পষ্ট চিহ্ন সহ প্ৰেৰণ কৰা হৈছিল আৰু পৱিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰা শক্তিশালী কৰা হৈছিল। ২:২৫৪; ৫:১১১। ইহুদীসকলে ঈছাক ক্ৰুছত দিবলৈ পাঙিছিল। ৩:৫৫, ৫৬। ঈছাক ক্ৰুছবিদ্ধ কৰা হ'ল। ৪:১৫৮। ঈছাৰ ক্ৰুছত মৃত্যু হোৱা নাছিল, মাত্ৰ মূৰ্ছা গৈছিল। ৪:১৫৮। ইহুদী সকলে ঈছাক বধ কৰিব নোৱাৰিলে। ৫:১১১। ক্ৰুছত মৃত্যুৰ হাত সাৰি ঈছা বৈথকা জুৰিৰ এক দেশলৈ (কাশ্মীৰ) গ'ল। ২৩:৫১। ঈছাৰ স্বাভাৱিক মৃত্যু হৈছিল। ৫:১১৫। তেওঁৰ লোকগোষ্ঠীৰ বাবে এটি ভোজোৎসৱৰ (পাৰ্থিৱ খাদ্যসম্ভাৰ) বাবে ঈছাৰ প্ৰাৰ্থনা। ৫:১১৫। ঈশ্বৰৰ বাণী স্বৰূপে (দৈববাণী) ঈছাৰ জন্ম। ৩:৪৬; ৪:১৭২। কালেমাতুল ঈছাৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা হয় অৰ্থাৎ ঈছাক উচ্চ আধ্যাত্মিক মৰ্যাদা হৈছিল। ৩:৪৬। পূৰণা নিয়মৰ ভৱিষ্যদ্বাণী পূৰণৰ বাবে

ঈছাৰ আগমন। ৩:৫১; ৫:৪৭; ৬:১:৭। ঈছা আল্লাহৰ সেৱক আৰু (তেওঁৰ নবী)। ১৯:৩১। ঈছা কেৱল আল্লাহৰ পয়গম্বৰ হে। তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনা ব্যক্ত কৰিবৰ বাবে, ভিক্ষা দিবৰ বাবে নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল। ১৯:২২, ২৩। আল্লাহৰ একত্বৰ কথা তেওঁৰ লোক সমাজত প্ৰচাৰ কৰিছিল। ৩:৫২; ৫:১১৮; ১৯:৩৭; ৪৩:৬৫। ঈছাক ঈশ্বৰ হিচাপে লোৱা সকল অবিশ্বাসী। ৫:১৮, ৭৩, ৭৪। ঈছা আৰু তেওঁৰ মাতৃ যে ঈশ্বৰ নাছিল তাৰ প্ৰমাণ। ৫:৭৬। ঈছাক বুকুৰ পৰা সৃষ্টি কৰা হৈছিল। ৩:৬০। ইহুদী আৰু খ্ৰীষ্টান সকলে ঈছাৰ ক্ৰুছত মৃত্যুৰ কথা বিশ্বাস কৰি থাকিব। ৪:১৬০। ঈছা আল্লাহৰ পুত্ৰ নহয়। ৯:২০। কোনো পিতৃ নোহোৱাকৈয়ে ঈছাৰ জন্ম হৈছিল। ৩:৪৮। ঈছাৰ মৃত্যুৰ প্ৰমাণত পৱিত্ৰ কোৰ-আনৰ আয়াত। ৩:৫৬, ১৪৫; ৫:৭৬, ১১৮; ৭:২৬; ১৭:৯৪; ২১:৩৫।

ঈশ্বৰৰ পুত্ৰত্ব
ঈশ্বৰৰ পুত্ৰত্বৰ মতবাদ নিন্দনীয়। ২:১১৭; ৬:১০১, ১০২; ১০:৬৯; ১৮:৫, ৬; ১৯:৩৬; ১৯:৯১-৯৩; ২৩:৯২; ৩৭:১৫০-১৬০; ৩৯:৫; ১১২:২-৪।

উট
যান-বাহন ৰূপে উটৰ ব্যৱহাৰ পৰিত্যক্ত হোৱাৰ ভৱিষ্যদ্বাণী। ৮১:৫।

উত্তৰাধিকাৰী স্বত্ব
— আইন। ৪:৪, ৯, ১২, ১৩, ১৭৭। কাৰো সম্পত্তিৰ উইল (ৰচীয়তনামা) আৰু তাৰ বিতৰণ প্ৰস্তুতি। ২:১৮১। উইল পৰিৱৰ্তন কৰাটো এটা পাপ। ২:১৮২। উইল কৰোঁতাৰ ভুল বা পক্ষপাতিত্ব শুধৰাব পাৰি। ২:১৮৩।

এৰি থৈ যোৱা সম্পত্তিৰ ভাগ-বাটোৱাৰা আল্লাহৰ দ্বাৰা নিৰ্দ্ধাৰিত হয় । ৪:১২ ।
ভাগ-বণ্টনৰ সময়ত অন্যান্য নিকট আত্মীয়, এতীম (মাউৰা), দৰিদ্ৰ (মিচকীন) সকলৰ কথা পাহৰিব নালাগে । ৪:৯ ।
উত্তৰাধিকাৰী সকলৰ অংশ । ৪:১২ ।
পতি-পত্নীৰ উত্তৰাধিকাৰী । ৪:১৩ ।
পত্নী তেওঁৰ পতিৰ উত্তৰাধিকাৰী । ৪:১৩ ।
কোনো সন্তান নথকাকৈ মৃত্যু হোৱা জনৰ সম্পত্তিৰ ভাগ-বণ্টন । ৪:১৩, ১৭৭ ।

উপদেশ

সকলো গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰশাসনীয় কাৰ্যত উপদেশ আৱশ্যক । ৩:১৬০; ৪২:৩৯ ।

উপলুঙা নাম (নাম, উপলুঙা দ্ৰষ্টব্য)

উপাসনা

উপাসনাৰ লক্ষ্য । ১:৫; ২:২২ ।

১) চালাত; (নমাজ বা বাধ্যতামূলক প্ৰাৰ্থনা) চালাত বাধ্যতামূলক । ৪:১০৮; ২৪:৫৭ ।

চালাতৰ বাবে স্নান তথা শুচিকৰণ । ৫:৭ ।
মতলীয়া, সংজ্ঞাহীন আৰু অপৰিত্ৰ অৱস্থাত নমাজৰ ওচৰ চাপিব নালাগে । ৪:৪৪ ।

নামাজৰ ভঙ্গি । ২২:২৭ ।
নামাজৰ সময় । ২:২৩৯; ৪:১০৪; ১১:১১৫; ১৭:৭৯; ৩০:১৮, ১৯ ।

নামাজৰ ৰীতি পালন । ২:৪৪, ১১, ২৭৮; ৫:৫৬; ৮:৪; ৯:৭১; ২৭:৪; ৩১:৫ ।
নামাজৰ প্ৰতি লক্ষ্য । ২:২৩৯ ।

নমাজ কেতিয়া চমু কৰিব লাগে । ৪:১০২ ।
শক্ৰৰ সম্মুখত নমাজৰ ৰূপ । ৪:১০৩ ।
শুক্ৰবাৰৰ নমাজ । ৬২:১০-১২ ।

তাহাজ্জুদ (ৰাতিপুৱাৰ আগৰ প্ৰাৰ্থনা) । ৫:১৬-১৯; ১৭:৮০; ৩২:১৭; ৭৩:২-৯ ।
নামাজে বেয়া আচৰণৰ পৰা ৰক্ষা কৰে । ২৯:৪৬ ।

নমাজত স্থিৰতা । ৭০:২৪ ।
নমাজ অৱহেলা কৰা নিন্দনীয় । ১০৭:৫-৭ ।

নমাজৰ বাবে আনক উদগনি দিয়া । ২০:১৩৩ ।

সমাজত নমাজ পঢ়া । ২:৪৪ ।
পৰিত্ৰ আৰু শুচি হৈ নমাজ পঢ়া । ৪:৪৪; ৭:৩২ ।

নমাজত আবদ্ধ থকা সকলক আল্লাহে সন্তাৰ যোগায় । ২০:১৩৩ ।

২) ৰোজা (উপবাস)

ৰমজানৰ মাহত ৰোজা নিৰ্দিষ্ট কৰা হৈছে । ২:১৮৪-১৮৬ ।

ৰোজাৰ পৰা ৰেহাই । ২:১৮৬ ।
প্ৰায়শ্চিত্তমূলক ৰোজা । ২:১৮৫ ।

৩) হজ (তীৰ্থযাত্ৰা)

যাত্ৰা কৰাৰ সামৰ্থ্য থকা সকলো মুছলমানৰ কাৰণেই হজ বাধ্যতামূলক । ৩:৯৮ ।
হজৰ সম্পৰ্কত নিৰ্দেশ । ২:১৯৭-২০৪; ৫:২, ৩ ।

পৰিত্ৰ মছজিদৰ বাটত বাধা দিয়া সকলৰ বাবে শাস্তি । ২২:২৬ ।
মানৰ জাতিৰ মাজত হজৰ প্ৰচাৰ কৰাৰ বাবে ইব্ৰাহিমক প্ৰত্যাদেশ । ২২:২৮ ।
হজৰ লক্ষ্য । ২২:২৯-৩৪ ।

৪) জাকাত (নিৰ্দিষ্ট দান)

জাকাত নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা হৈছে । ২:১১১; ২২:৭৯; ২৪:৫৭; ৭৩:২১ ।
জাকাতৰ উদ্দেশ্য । ৯:৬০ ।
জাকাতৰ বিতৰণ । ৯:৬০ ।

উম্মুল কুৰা (নগৰবোৰৰ মাতৃ)

উম্মুল কুৰা ৰূপে মক্কা । ৬:৯৩ ।

উহুদ

উহুদৰ যুদ্ধ । ৩:১২২, ১২৩ ।
মক্কা লৈ ঘূৰি অহা শক্ৰ নিৰাশ হয় । ৩:১২৮ ।
উহুদৰ পৰা শিকিব লগীয়া । ৩:১৪০-১৪৪, ১৫৩-১৭২ ।

উহুদত ঘটা দুৰ্ভাগ্যৰ কাৰণ । ৩:১৫৩, ১৫৪

প্ৰথমে মুছলিম সকল ওপৰহতীয়া হৈছিল । ৩:১৫৩ ।
পশ্চাদপসাৰণ কৰাৰ পাছত শত্ৰুৱে আক্ৰমণ কৰে । ৩:১৫৪ ।
উল্লেখ্য মোনাফেক সকলৰ বু-বু-বা-বা । ৩:১৫৫ ।
অপৰাধীসকলক ক্ষমা কৰা হয় । ৩:১৫৬ ।
ৰচুলে সিহঁতক ভদ্ৰভাৱে ব্যৱহাৰ কৰে । ৩:১৬০ ।

ঋণ

ঋণৰ লেন-দেন লিখিতভাৱে হ'ব লাগে । ২:২৮৩ ।
ঋণৰ সময় নিৰ্দ্ধাৰিত হ'ব লাগিব । ২:২৮৩ ।
ঋণৰ সময়ত সাক্ষীৰ উপস্থিতি । ২:২৮৭ ।

ঋতুস্ৰাৱ

ঋতুস্ৰাৱৰ পৰা পৱিত্ৰতা । ২:২২৩ ।

একান্ত স্থান

ব্যক্তিগত একান্ত স্থান । ২৪:৫৯, ৬০ ।

এতীম (মাউৰা)

এতীম সকলক নিষ্ঠুৰ ব্যৱহাৰ কৰিব নালাগে । ৯৩:১০ ।
এতীমক খুওৱা । ৯০:১৬ ।
এতীমৰ তত্ত্বাৱধান । ২:২২১ ।
এতীমৰ সম্পত্তি সুৰক্ষা । ৪:৩; ৬:১৫৩; ১৭:৩৫ ।
এতীমৰ সম্পত্তি অবৈধভাৱে আত্মসাৎ কৰাৰ বাবে জৰিমনা । ৪:১১ ।
উচিত ভাৱে এতীমৰ লালন-পালন । ৪:৭ ।
এতীমৰ প্ৰতি সমব্যৱহাৰ । ৪:১২৮ ।

এলিষা

সৰ্বোত্তম সকলৰ এজনা । ৩৮:৪৯ ।

ওহী (ঐশী প্ৰত্যাদেশ)

ৰচুল সকলক আৰু আনকো ওহী প্ৰদান কৰি অনুগৃহীত কাৰ হৈছিল । ৪:১৬৪,

১৬৫; ৫:১১২; ২০:৩৯; ২৮:৮ ।
ওহী এক জাগতিক অভিজ্ঞতা । ৪:১৬৫; ১০:৪৮; ৩৫:২৫; ৪০:৭৯ ।
ওহী প্ৰাপকৰ ভাষাত প্ৰাপ্ত হৈছিল । ১৪:৫ ।
ওহীৰ উপায়বোৰ । ৪২:৫২ ।
ওহী অন্তৰত অৱতৰণ কৰে । ২:৯৮; ২৬:১৯৩-১৯৫; ৫৩:১১, ১২ ।
ওহীয়ে পথ-নিৰ্দেশ দিয়ে আৰু ধাৰ্মিকতাৰ উন্নতি কৰে । ২:৩৯; ৭:৩৬; ১৪:২; ১৭:৮৩; ৪১:৪৫; ৪৭:৩ ।
ওহী অবিহনে কোনো আধ্যাত্মিক জীৱন হ'ব নোৱাৰে । ২১:৩১ ।
আল্লাহৰ নিৰ্বাচিত বান্দা (সেৱক)ৰ প্ৰতি ওহী নাযেল কৰা হয় । ১৬:৩ ।
চিত্তা-শক্তি ওহীৰ দ্বাৰা উদ্দীপিত হয় । ১৬:৪৫ ।
ওহীয়ে অনুপ্ৰেৰণাৰ কথাও বুজায় । ১৬:৬৯ ।

কবৰ

সাধাৰণ কবৰৰ উপৰিও আধ্যাত্মিক কবৰ । ৮০:২২ ।
পাছলৈ পুৰণা কবৰবোৰ উন্মুক্ত কৰাৰ ভৱিষ্যদ্বানী । ৮২:৫ ।
কবৰৰ পৰা উত্তোলিত কৰাৰ অৰ্থ আধ্যাত্মিক উত্তোলন । ১০০:১০ ।

কবি

মহম্মদ কবি নাছিল । ৩৬:৭০; ৬৯:৪২ ।
কবিৰ বৈশিষ্ট্য । ২৬:২২৬-২২৮ ।

কৰ্ম

পৱিত্ৰ ৰচুল উৎকৃষ্ট নৈতিক গুণাৱলীৰে মহান চৰিত্ৰবান । ৬৮:৫ ।
পৱিত্ৰ ৰচুল উৎকৃষ্ট আদৰ্শ । ৩৩:২২ ।
অসৎ কৰ্ম হ'ল আখেৰাতৰ জীৱনত অবিশ্বাসৰ ফল । ২৭:৫, ৬ ।
অসৎ আৰু সৎ কৰ্মৰ পৰিমাণ (মান আৰু গুৰত্ব) নিৰ্দ্ধাৰণ । ৭:৯, ১০ ।

কৰ্ম কৰ্মৰ পৰিণাম । ১৭:১৪ ।	কৰিব । ১৮:৪৭ ।
কৰ্ম— সৎ আৰু অসৎ	সৎ কৰ্মৰ মূলনীতি । ২:২০৮; ৪:৭৫; ৫:১৭; ৬:১৬৩; ৬০:২; ৯২:১৯-২২ ।
কৰ্ম, অসৎ	ধৰ্ম - ৰক্ষণ প্ৰতিজ্ঞা পূৰণ । ২:১৭৮; ৫:২; ১৬:৯২; ১৭:৩৫; ২৩:৯; ৭০:৩৩ ।
ব্যভিচাৰ । ১৭:৩৩ ।	পৰিত্ৰতা । ১৭:৩৩; ২৩:৬-৮; ২৪:৩১, ৩৪, ৬১; ২৫:৬৯; ৩৩:৩৬; ৭০:৩০- ৩২ ।
ঔদ্ধত্য । ২:৩৫,৮৮; ৪:১৭৪; ৭:৩৭, ৪১, ৪৯, ৭৬, ৭৭, ৮৯, ১৩৪; ১০:৭৬; ১৪:২২; ২৩:৪৭; ২৫:২২; ২৮:৪০; ২৯:৪০; ৩৪:৩২-৩৪; ৩৮:৭৫, ৭৬; ৩৯:৬০; ৪০:৪৮, ৪৯; ৪১:১৬, ৩৯; ৪৫:৩২; ৪৬:১১,২১; ৭১:৮; ৭৪:২৪ ।	পৰিষ্কাৰ- পৰিচ্ছন্নতা । ২:২২৩; ৪:৪৪; ৫:৭; ২২:৩০; ৭৪:৫,৬ ।
নিন্দা, অসাক্ষাতে । ৪৯:১৩ ।	ক্ৰোধ দমন । ৩:১৩৫ ।
দস্ত । ৫৭:২৪ ।	সহযোগিতা । ৫:৩ ।
মানহানি । ৪৯:১২ ।	সাহস । ২:১৭৮; ৩:১৭৩-১৭৫; ৯:৪০; ২০:৭৩, ৭৪; ৩৩:৪০; ৪৬:১৪ ।
উপহাস । ৪৯:১২ ।	দাস-দাসী, অধীনস্থ কৰ্মচাৰীৰ প্ৰতি সদয় ব্যৱহাৰ । ৪:৩৭ ।
হতাশা । ৩৯:৫৪ ।	ন্যায়সঙ্গত কামৰ প্ৰতি আদেশ আৰু অসঙ্গত কাৰ্য বৰ্জন । ৩:১১১ ।
সুৰাপান । ২:২২০; ৫:৯১,৯২ ।	সত্য সাক্ষী প্ৰদান । ৪:১৩৬; ৫:৯; ২৫:৭৩ ।
ঈৰ্ষা । ১১৩:৬ ।	সজ কৰ্মত সকলোকে চেৰাই যোৱা । ২:১৪৯ ।
অমিতব্যয়িতা । ৭:৩২; ১৭:২৭,২৮ ।	ক্ষুধিতক আহাৰ প্ৰদান । ৭৬:৯; ৯০:১৫- ১৭ ।
চকুবোৰৰ প্ৰতাৰণা । ৪০:২০ ।	ক্ষমা । ২:১১০; ৩:১৩৫, ১৬০; ৪:১৫০; ৫:১৪; ৭:২০০; ১২:৯৩; ২৪:২৩; ৪১:৩৫; ৪২:৩৮-৪১ ।
জ্ঞান নথকা বিষয়ৰ অনুসৰণ । ১৭:৩৭ ।	সজ কৰ্ম সাধন । ২:১৯৬; ৩:১৩৫; ৫:৯৪; ৭:৫৭ ।
জুৰা খেলা । ২:২২০; ৫:৯১,৯২ ।	কৃতজ্ঞতা । ২:১৫৩, ১৭৩, ১৮৬, ২৪৪; ৩:১৪৫; ৫:৭, ৯০; ১৪:৮; ৩৯:৮, ৬৭:১৬ ।
উদ্ধতালি । ১৭:৩৮; ২৩:৪৭; ৩১:১৯ ।	নম্ৰতা । ৬:৬৪; ৭:১৪, ৫৬, ১৪৭; ১৬:২৪, ৩০; ১৭:৩৮; ২৮:৮৪; ৩১:১৯, ২০; ৪০:৩৬ ।
আপত্তিজনক কথাৰ চৰ্চা । ২৩:৪; ৭৪:৪৬ ।	ন্যায় পৰায়ণতা । ৫:৯; ৬:১৫৩; ১৬:৯১; ৪৯:১০ ।
জোখত কৰ্ম দিয়া । ৮৩:২-৪ ।	দৃষ্টি সংযত ৰাখিব লাগিব । ২৪:৩১, ৩২ ।
অৰজ্ঞাসূচক উপনাম বা উপাধি দিয়া । ৪৯:১২ ।	
কৃপণালি । ৪:৩৮; ৪৭:৩৯; ৫৭:২৫; ৫৯:১০; ৬৪:১৭ ।	
বিশ্বাসহীনতা । ৪:১০৬, ১০৮; ৮:২৮, ৫৯ ।	
সন্দেহ । ৪৯:১৩ ।	
মিছা কথা কোৱা । ২২:৩১; ২৫:৭৩ ।	
চুৰি । ৫:৩৯ ।	
কৰ্মসৎ	
সৎ কৰ্মৰ বাবে দহ গুণ পুৰস্কাৰ লাভ	

ওচৰ চুবুৰীয়া (প্ৰতিবেশীৰ) প্ৰতি সজ
ব্যৱহাৰ। ৪:৩৭।
পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি সজ ব্যৱহাৰ। ৪:৩৭;
১৭:২৪,২৫।
ঐশ্বৰ্য্যশীলতা। ২:৪৬,১৫৪,১৭৮; ১১:১২;
১৩:২৩; ১৬:১২৭,১২৮; ২৮:৮১;
২৯:৬১; ৩৯:১১; ৪২:৪৪; ১০৩:৪।
মানুহৰ মাজত শাস্তি প্ৰতিষ্ঠা। ৪:১১৫;
৪৯:১০। অখ্যৱসায়। ১৩:২৩; ৪১:৩১,
৪১:৩১,৩৩
দৰিদ্ৰৰ তত্বৰধান। ২:৮৪,১৭৮, ২১৬;
৪:৯,৩৭; ৮:৪২; ৯:৬১; ১৭:২৭;
২৪:২৩; ৩০:৩৯; ৫১:২০; ৫৯:৭; ৭৬:৯
৯০:১৭।
বিশুদ্ধতা বা শুচি অৱস্থা। ২:২২৩; ৫:৭;
৯:১০৩,১০৮; ১২৪:২২; ৩৩:৩৪;
৭৪:৫; ৮৭:১৫; ৯১:১০,১১।
আত্মীয় সকলৰ প্ৰতি সদয় ব্যৱহাৰ।
২:১৭৮; ১৬:৯১; ৩০:৩৯।
সৰলতা, নিষ্ঠা, অকপটতা। ৩৯:৩,৪;
৯৬:৬; ১০৭:৫,৭;।
আত্ম সংযম। ৪:১৩৬; ৭:২০২; ১৮:২৯;
৩০:৩০; ৩৮:২৭; ৭৯:৪১,৪২।
আল্লাহৰ ভাল পোৱাৰ বাবে ধন সম্পদ
ব্যয়। ২:১৭৮; ১৭:২৭।
সন্দেহ এৰাই চলা। ৪৯:১৩।
আমানত প্ৰাপকক প্ৰত্যাৰ্পন কৰিব লাগে;
কৰ্তব্য আৰু অঙ্গীকাৰ পালন কৰিব
লাগে। ২:২৮৪; ৪:৪৯; ২৩:৯; ৭০:৩৩।
সত্য। ৪: ১৩৬; ৫:১২০; ৯:১১৯;
১৭:৮২; ২২:৩১; ২৫:৭৩; ৩৩:২৫,৩৬,
৭১; ৩৯:৩৩।
নি:স্বার্থপৰতা। ২:২০৮, ২৬৩; ১১:৫২;
৫৯:১০; ৬৪:১৭; ৭৬:৯,১০; ৯২:২০,
২১।
কাউছাৰ (অৰ্থাৎ অপৰিসীম মঙ্গল) পৰিত্ৰ
ৰছুলক অপৰিসীম মঙ্গল দিয়া হৈছিল।
১০৮:২।

কাফিৰ (নাস্তিক) কাফিৰ সকলে হিদায়তৰ (পথপ্ৰাপ্তিৰ) বিনিময়ত পথভ্ৰষ্টতা কিনি এক
লোকচানৰ কাৰোবাৰ কৰে। ২:১৭।
সিহঁত অসৎ কৰ্মত লাগি থাকে আনে কলেও
নুশুনে; সিহঁতে সিহঁতৰ সন্দেহ দূৰ কৰিবৰ
কাৰণে একো ক'ব নোৱাৰে আৰু ইছলামৰ
অগ্ৰগতিক স্বচক্ষে দেখিও নেদেখাৰ ভাও
জুৰে। সেয়ে সিহঁতক কলা, বোবা আৰু অন্ধ
বুলি কয়। ২:১৯।
কাফিৰ সকলৰ অন্তৰ শিলৰ দৰে কঠিন।
২:২৫।
সিহঁতৰ সকলো কাৰ্যই মিছা হ'ব। ২:২১৮।
কাফিৰ সকলে পুৰস্কাৰ নপোৱাৰ কাৰণ।
৭৮:২৮।
সিহঁতে দৃশ্যমান আৰু আন্তৰিক জ্বলন্ত শাস্তি
ভোগ কৰিব। ৮৫:১১।
কাফিৰসকলক চাৰিও দিশৰ পৰা শাস্তিয়ে
বেৰি ধৰিব। ৮৫:২০, ২১।
কাফিৰ সকলক শাস্তি দিবলৈহে মাথোন
ফিৰিস্তা সকল অৱতৰণ কৰিব। ২৫:২৩,
২৪।

কাবা

(বয়আত-উল হাৰাম দৃষ্টব্য)

কাবান (কোৰা)

কোৰা আছিল বনি ইজৰাইল সকলৰ মাজৰে
এজন। ২৮:৭৭।
বনি ইজৰাইলৰ প্ৰতি কোৰাৰ ঔদ্ধত্য।
২৮:৭৭।
কোৰা আছিল কোমাগাৰৰ ভঁৰালী।
২৮:৭৭।
কোৰাৰ ঔদ্ধত্য আৰু তেওঁৰ শাস্তি।
২৮:৭৯,৮২।

কিতাপ

কিতাপৰ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ বিস্তৃতি। ১৮:১১।

কিতাপৰ মূল (উম্মুল-কিতাব) (মাতা)

পৰিত্ৰ কোৰ-আন হ'ল কিতাপৰ মূল। ৩:৮;

১৩:৪০; ৪৩:৫।

উন্মূল- কিতাব অতি মহিমাম্বিত আৰু
জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ। ৪৩:৫।

কিতাপৰ লোক (আহল-এ-কিতাব)

কিতাপৰ লোক সকলক পৱিত্ৰ নবীৰ
আবিৰ্ভাৱৰ অবিহনে সংস্কাৰ কৰিব নোৱাৰে।
৯৭:২-৪।

কিতাপৰ লোক কওঁতে ইহুদী আৰু খ্ৰীষ্টান
সকলৰ কথা কোৱা হৈছে। ৪:১৫৪, ১৭২।

কিতাপৰ লোক সকলক আল্লাহৰ একত্বৰ
প্ৰতি আহ্বান জনোৱা হৈছে। ৩:৬৫।

কিতাপৰ লোক সকলে ক্ৰুছবিদ্ধ হৈ ঈছাৰ
মৃত্যু হৈছিল বুলি বিশ্বাস কৰি আছিল।
৪:১৬০।

কিয়ামত (পুনৰুত্থানৰ দিন দ্ৰষ্টব্য)

কুৰ্ব্বাণী

কুৰ্ব্বাণীৰ নিয়ম-প্ৰণালী সকলো লোকৰ
বাবে নিৰ্দিষ্ট কৰা হৈছে। ২২:৩৫।

কুৰ্ব্বাণী কেৱল আল্লাহৰ বাবেহে উছৰ্গা
কৰিব লাগে। ২২:৩৫।

কুৰ্ব্বাণী দিয়া জন্তুৰ মাংস বা তেজ আল্লাহৰ
ওচৰ নাপায়গৈ, কিন্তু কুৰ্ব্বাণীৰ বাবে
অনুপ্ৰাণিত কৰা ভাবেহে আল্লাহৰ ওচৰ
পায়গৈ। ২২:৩৮।

কুৰ্ব্বাইছ

আব্ৰাহাৰ অভিসন্ধিৰ বিৰুদ্ধে কুৰ্ব্বাইছক
নিৰাপদে ৰক্ষা কৰা হয়। ১০৬:২-৫।

কৃপণালি

কৃপণালি নিষিদ্ধ। ৩:১৮১; ৪:৩৮।

কোৰ-আন, পৱিত্ৰ

পৱিত্ৰ কোৰ-আনৰ ক্ৰমান্বয়িক প্ৰকাশৰ
উদ্দেশ্য। ১৭:১০৭; ২৫:৩৩, ৩৪।

পৱিত্ৰ কোৰ-আন পাঠৰ আগতে আল্লাহৰ
সৈতে আশ্ৰয় প্ৰৰ্থনা। ১৬:৯৯।

পৱিত্ৰ কোৰ-আন পাঠ মনোযোগ দি শুনিব
লাগে। ৭:২০৫।

পূৰ্বৰ প্ৰত্যাদেশ বোৰ বাতিল কৰণ।
২:১০৭।

পৱিত্ৰ কোৰ-আনকে কিতাপ বুলিও কয়।
১৫:২।

পৱিত্ৰ কোৰ-আনক চিৰস্থায়ী প্ৰত্যাদেশ
থকা পৱিত্ৰ শাস্ত্ৰ বুলি কয়। ৯৮:৩, ৪।

পৱিত্ৰ কোৰ-আন ৰক্ষা কৰিবৰ বাবে ঐশী
অঙ্গীকাৰ। ১৫:১০; ৫৬:৭৮-৮১।

পৱিত্ৰ কোৰ-আনে শুভ-সংবাদ দিয়ে আৰু
সতৰ্ক কৰি দিয়ে। ১৯:৯৮।

আল্লাহক ভয় কৰা সকলৰ বাবে পৱিত্ৰ
কোৰ-আন এক উপদেশ। ২০:৩, ৪।

আকাশ আৰু পৃথিৱী সৃষ্টিৰ পৰা পৱিত্ৰ
কোৰ-আন এক প্ৰত্যাদেশ। ২০:৫।

পৱিত্ৰ কোৰ-আন এক সু-সংৰক্ষিত কিতাপ।
৫৬:৭৯।

পৱিত্ৰ কোৰ-আনে সত্য আৰু অসত্যৰ
মাজত প্ৰভেদ কৰে। ২৫:২।

পূৰ্বৰ ৰচুল সকলৰ ধৰ্ম শাস্ত্ৰত পৱিত্ৰ কোৰ-
আনৰ উল্লেখ কৰিছে। ২৬:১৯৭, ১৯৮।

বিশ্বাসকাৰী সকলৰ বাবে পৱিত্ৰ কোৰ-আন
ৰোগ নিৰাময়কাৰী আৰু দয়া। ১৭:৮৩।

পৱিত্ৰ কোৰ-আনে প্ৰতি পৰ্যায়তে কথা
কয়। ১৮:৫৫; ৩৯:২৮; ৫৯:২২।

পৱিত্ৰ কোৰ-আনে আল্লাহ তায়লাক মনত
পেলাবলৈ বাবে বাবে উপদেশ দিছে বিভিন্ন
উপায়ে:

১) পৰ্যবেক্ষণৰ যোগেদি, ৫:২২; ৪৩:৫২;

২) চিন্তাৰ যোগেদি, ২:২২০, ২৬৭; ৭:১৮৫;
৩৪:৪৭;

৩) ধ্যানৰ যোগেদি, ৪:৮৩; ৪৭:২৫;

৪) যুক্তি আৰু বোধশক্তি অনুশীলনৰ
যোগেদি, ৬:১৫২; ১৬:১৩; ২৩:৮১;

২৮:৬১;

৫) জ্ঞান বিচাৰি, ২০:১১৫; ২৯:৪৪;
৩৫:২৯;

৬) বুদ্ধিগত সমস্যাবোৰ বিবেচনা কৰি,
৯:১২২; ১৭:৪৫;
৭) আধ্যাত্মিক নিদৰ্শনবোৰ পোষণ কৰি,
৭:১৯৯; ১১:২১; ২৮:৭৩;
৮) আল্লাহ তায়লাৰ প্ৰতি কৃতজ্ঞতাৰ
যোগেদি, ১৪:৮; ১৬:১৫; ২৩:৭৯;
৫৬:৭১।
একেবাৰতে পৱিত্ৰ কোৰ-আন ব্যক্ত
নকৰাৰ বাবে আপত্তি। ২৫:৩৩।
এখন লিখিত কিতাপ পোনে পোনে
আকাশৰ পৰা প্ৰেৰণ নকৰাৰ বাবে আপত্তি।
১৭:৯৪।
এজনা মহান লোকৰ যোগেদি পৱিত্ৰ কোৰ-
আন কিয় ব্যক্ত কৰা নহ'ল বুলি প্ৰতিবাদ।
৪৩:৩২।
পৱিত্ৰ কোৰ-আনত নিশ্চিত অৰ্থৰ আয়াত
আছে আৰু আয়াত বোৰৰ বিভিন্ন ব্যাখ্যা
কৰিব পাৰি। ৩:৮; ৩৯:২৪।
পৱিত্ৰ কোৰ-আনে নতুন সত্য প্ৰদান
কৰিছে আৰু প্ৰত্যেক কাল আৰু সকলো
পৰ্যায়ত নতুন নিৰ্দেশ দিছে। ১৮:১১০।
পৱিত্ৰ ৰচুলৰ সঙ্গীসকল পৱিত্ৰ কোৰ-
আনৰ দ্বাৰা মহিমাম্বিত হৈছিল। ৮০:১৭।
পৱিত্ৰ কোৰ-আন এখন বহুলভাৱে পঠিত
কিতাপ। ২৭:২।
পৱিত্ৰ কোৰ-আন এক জ্যোতি আৰু
শান্তিৰ পথত বাট দেখুৱাৰ এক সুস্পষ্ট
কিতাপ। ৫:১৬, ১৭।
পৱিত্ৰ কোৰ-আনক মিছা কথাই কেতিয়াও
পৰশ নকৰে। ৪১:৪৩।
পোন বাটে যাবলৈ ইচ্ছা কৰা সকলোৱেই
পৱিত্ৰ কোৰ-আনৰ পৰা উপকৃত হ'ব
পাৰে। ৮১:২৯।
পৱিত্ৰ কোৰ-আন সন্মানিত আৰু সুৰক্ষিত
কিতাপ। ৮৫:২২, ২৩।
পৱিত্ৰ কোৰ-আন চূড়ান্ত আৰু সুস্পষ্ট।
৮৬:১৪, ১৫।
পৱিত্ৰ কোৰ-আনত সকলো মূল প্ৰত্যাদেশ

বোৰ আছে। ৯৮:৩, ৪।
পৱিত্ৰ কোৰ-আন ঐশ্বৰিক ভাৱে সুৰক্ষিত।
১৫:১০।
ই প্ৰত্যেক বস্তুকে ঐশী প্ৰত্যাদেশৰ দ্বাৰা
নিয়ন্ত্ৰিত কৰিবলৈ বিচৰাটো নিৰুৎসাহিত
কৰে। ৫:১০২।
ই সকলো সন্দেহৰ পৰা মুক্ত। ২:৩।
পুণ্যবান সকলৰ বাবে ই হ'ল পথ নিৰ্দেশক।
২:৩।
ই নিৰাময়কাৰী। ১০:৫৮; ১৭:৮৩;
৪১:৪৫।
পৱিত্ৰ কোৰ-আনে মানৱজীৱনৰ পূৰ্ণতাৰ
বাবে আৱশ্যকীয় সকলোবোৰ ব্যাখ্যা কৰিছে
আৰু পথ-নিৰ্দেশ দিছে আৰু যিসকলে
আত্মসমৰ্পণ কৰে তেওঁলোকৰ বাবে দয়াৰ
আকৰ। ১০:৫৮; ১৬:৯০।
পৱিত্ৰ কোৰ-আনে আল্লাহৰ উপাসনাৰ
নিৰ্দেশ দিছে। ২:২২।
পৱিত্ৰ কোৰ-আনত উপলব্ধি কৰা জ্ঞান
অক্ষয়। ১৮:১১০; ৩১:২৮।
পৱিত্ৰ কোৰ-আন সত্য প্ৰচাৰৰ বাবে
আটাইতকৈ কাৰ্যকাৰী আহিলা। ২৫:৫৩।
পৱিত্ৰ কোৰ-আনে অতুলনীয়, ইয়াৰ সমকক্ষ
নাই। ২:২৪; ১০:৩৯; ১১:১৪, ১৫; ১৭:৮৯;
৫২:৩৫।
এক মঙ্গলময় নিশা পৱিত্ৰ কোৰ-আন ব্যক্ত
কৰা হৈছিল। ৪৪:৪; ৯৭:২-৬।
পৱিত্ৰ কোৰ-আন অনৈক্যৰ পৰা মুক্ত।
৪:৮৩।
পৱিত্ৰ কোৰ-আন পাঠৰ আগতে অশুভ ভাব
উদয় হোৱাৰ বিৰুদ্ধে আল্লাহৰ শৰণে পশিব
লাগে। ১৬:৯৯।
**কোৰ-আন, পৱিত্ৰ ঃ ইয়াত থকা
ভৱিষ্যদ্বাণীবোৰ**
পৱিত্ৰ ৰচুলৰ মৰ্কা ত্যাগ আৰু প্ৰত্যাবৰ্তন।
১৭:৮১; ২৮:৮৬।
বদৰৰ যুদ্ধ আৰু মুছলিমৰ বিজয়। ৩০:৬;

৭৯:৭।
আহজাবৰ যুদ্ধ। ৩৮:১২; ৫৪:৪৬; ৭৯:৮।
আৰব জাতি সকলৰ ইছলামৰ ধৰ্ম গ্ৰহণ।
৫৬:৪।
পাৰস্যীয় সকলক বাইজেন্টাইনসকলে
পৰাজিত কৰে আৰু পিছত মুছলিমসকলে
তেওঁলোকক জয় কৰে। ৩০:৩,৪।
ইহুদীসকলে পেলেষ্টাইন দখল কৰে।
১৭:১০৫।
মুছলিমসকলে পেলেষ্টাইন পুনৰ দখল
কৰে। ২১:১০৬, ১০৭।
ইয়াজুজ মাজুজৰ উপস্থিতি আৰু তাৰ
পিছৰ ঘটনাবলী। ২১:৯৭, ১০৫।
চুৰেজ আৰু পানামাখাল মুকলি।
৫৫:২০, ২১; ৮২:৪। প্ৰকাণ্ড প্ৰকাণ্ড
জাহাজ সাগৰত ভাহিছে। ৫৫:২৫। ইহুদী
সকলৰ মৰ্যাদা হ্রাস। ৩:১১৩; ৭:১৬৮।
কিতাপৰ জাতিৰ ইছলাম গ্ৰহণ। ৩:২০০।
পৰিবহনৰ বিকাশৰ উপায়। ১৬:৯;
৩৬:৪৩; ৮১:৫। পৰ্বত বিদৰ্শীকৰণ অৰ্থাৎ
বিশাল ৰাজ্য। ৭৯:১০; ৭৭:১১।
মহাজাগতিক ৰশ্মি আৰু পাৰমানৱিক
বোমা। ৪৪:১১; ৫৫:৩৬।
পশু-শালাত পশু সংগ্ৰহ। ৮১:৬।
জাতি আৰু ৰাষ্ট্ৰ লগ খায়। ৮১:৮।
অপৰাধী বিচাৰৰ প্ৰশাসন। ৮১:৯।
কিতাপৰ প্ৰকাশন বৃদ্ধি ৮১:১১।
ভূবিদ্যা, খনিজ বিদ্যা আৰু জ্যোতিৰ্বিদ্যাৰ
অগ্ৰগতি। ৮১:১২; ৮৪:৫;
অন্যান্য গ্ৰহলৈ পৃথিৱীৰ পাৰি। ৮৪:৪।
কবৰবোৰ খান্দি উলিয়াব। ৮২:৫।
পাপ বেছি হ'ব। ৮১:১৩।
নাস্তিকতাৰ প্ৰসাৰণ হ'ব। ৮২:৭, ৯;
১১৪:৫, ৬।
অৱনতিৰ পাছত ইছলামৰ উত্থান।
৩২:৬; ৮১:১৯।
যুদ্ধ আৰু ভূমিকম্প। ৯৯:২।
পৃথিৱীয়ে তাৰ ভাঙাৰ উলিয়াই

দিব। ৯৯:৩ শেষৰ দিনৰ নিদৰ্শনবোৰ
। ৮১:৩, ১৭।
নতুন নতুন দেশ আৰু মহাদেশ আৱিষ্কাৰ।
৮৪:৪;
পৃথিৱীয়ে তাৰ লুকাই থকা ভাঙাৰ উলিয়াই
দিব। ৮৪:৫।
আল্লাহৰ দ্বাৰা পৱিত্ৰ কোৰ-আন
সুৰক্ষা। ১৫:১০।
দেশত্যাগৰ পাছত ইছলামৰ
সম্প্ৰসাৰণ। ১৭:৮১, ৮২। বিশ্বযুদ্ধ আৰু
ৰাষ্ট্ৰবোৰৰ সংগঠন। ১৮:১০০।
আণৱিক শক্তিসমূহৰ ধ্বংস। ৫৫:৩২;
১১১:২;।
ক্ৰম বিকাশ
আল্লাহে মানুহক বিভিন্ন ৰূপত আৰু
বিভিন্ন অৱস্থাত সৃষ্টি কৰিছে। ৭১:১৫, ১৮।
খাতামে নবুয়ত (নবীত্ব)
ৰছূলত্বৰ পথ বন্ধ হোৱা নাই। ২:৩৯;
৪০:৩৫; ৭২:৮।
হজৰত মহম্মদ খাতামে নবুয়ত ৰূপে (।
অৰ্থাৎ অতি মহিমাশিত পয়গম্বৰ।
৩৩:৪১।
খাদ্য
খাদ্যৰ বাবে নিদৰ্শন। ৫:৬।
আইন সঙ্গত খাদ্যৰ লগতে হালাল আৰু
পৱিত্ৰ বস্তু খোৱা আৰু আল্লাহৰ নিয়ামতৰ
কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ। ২:১৬৯; ১৬:১১৫।
খাদ্যই আচাৰ-আচৰণৰ ওপৰত প্ৰভাৱ
পেলায়। ২৩:৫২।
বিশ্বাসকাৰী সকলৰ বাবে সকলো ভাল
খাদ্যই আইনসঙ্গত। ৫:৯৪।
পৃথিৱী আৰু খাদ্য যোগানৰ সমস্যা।
২:২৬২; ৪১:১১।
খাদ্য, নিষিদ্ধ (হাৰাম)
স্বাভাৱিকভাৱে মৃত জীৱ জন্তু। ২:১৭৪;
৫:৪।
তেজ। ২:১৭৪; ৫:৪; ১৬:১১৬।
গাহৰিৰ মাংস। ২:১৭৪; ৫:৪; ৬:১৪৬;

১৬:১১৬। আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো নামত উৎসৰ্গিত খাদ্য।
 মৰিয়াই বা মুছৰি মৰা জন্তু, বা পৰিগৈ বা খুন্দিয়াই মৰা জন্তু। ৫:৪।
 বনৰীয়া জন্তুৰে বধ কৰা আৰু উচিত ভাবে বধ নকৰা জন্তু। ৫:৪।
 আল্লাহৰ নাম নোলোৱাকৈ খাদ্য। ৬: ১২২।

খিলাফত
 ইছলামত খিলাফত প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ অস্বীকাৰ। ২৪:৫৬।

খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম
 মৰণশীলত দেৱত্ব আৰোপ কৰি খ্ৰীষ্টান সকলে সীমা লঙ্গন কৰিছে। ১৪:১৭২।
 ঈশ্বৰৰ (আল্লাহৰ) পুত্ৰত্ব ভুল তত্ত্ব। ৯:৩০, ৩১।
 ত্ৰিত্বৰ তত্ত্ব গ্ৰহণ যোগ্য নহয়। ৫:৭৪, ৭৫।
 প্ৰতিনিধিৰ দ্বাৰা প্ৰায়শ্চিত্তৰ তত্ত্ব ভুল। ৬:১৬৫; ৫৩:৩৯।
 খ্ৰীষ্টানৰ উত্থানৰ ভৱিষ্যতবাণী। ১৮:১৯।
 খ্ৰীষ্টানৰ দ্বিতীয়বাৰৰ সাফল্যৰ পাছত ইয়াৰ অধ:পতন। ১৮:৩৩, ৪৫; ২০: ১০৩, ১০৫।
 খ্ৰীষ্টানৰ উত্থানৰ দহ শতিকা কাল। ২০:১০৪।
 খ্ৰীষ্টান সম্পদ তেওঁলোকৰ এটা পৰীক্ষা। ২০:১৩২।
 পাশ্চাত্য দৰ্শন আৰু ইয়াৰ খন্ডন। ১৮:২:৭, ১৩।

গগ আৰু মেগগ (ইয়াযুজ আৰু মাজুজ দ্ৰষ্টব্য)
 গচপেল (শুভবাতৰ্তা, ইঞ্জিল) ইঞ্জিলৰ প্ৰকাশ। ৩:৪; ৫:৪৭, ৪৮।
 ইঞ্জিলত পৱিত্ৰ ৰছুলৰ অনুসৰণকাৰী সকলৰ বৰ্ণনা। ১৪৮:৩০।

গলিয়েথ (জালুত দ্ৰষ্টব্য)

গাহৰিৰ মাংস
 খোৱা নিষেদ। ২:১৭৪; ৫:৪; ৬:১৪৬; ১৬:১১৬।

গৃহ, প্ৰাচীন
 প্ৰাচীন গৃহৰ তওৱাফ (প্ৰদক্ষিণ)। ২২:৩০
 গৃহবাসী, জীৱন
 গৃহবাসী জীৱনৰ আবুৰ। ২৪:২৮, ৩০
 পুৰুষ-মহিলাৰ মিলা-মিছা নিষিদ্ধ। ২৪:৩১, ৩২; ৩৩:৬০।

গৃহৰ অধিবাসী (আহলে-বয়াত অৰ্থাৎ নবী পৰিয়াল)
 গৃহৰ অধিবাসী অৰ্থাৎ ইব্ৰাহিমৰ সতি সন্ততি। ১১:৭৪।
 অৰ্থাৎ পৱিত্ৰ ৰছুল মহম্মদৰ সতি সন্ততি। ৩৩:৩৪; ৬৬:৫।
 গৃহৰ অধিবাসীৰ পৱিত্ৰতা। ৩৩:৩৪।

গোলাম
 গোলাম সকলৰ মুক্তি আদায় কৰা উৎকৃষ্ট কাম। ২:১৭৮; ৪:৯৩; ৫:৯০; ৯:৬১; ৯০:১৪।

গ্ৰহ-নক্ষত্ৰ
 গ্ৰহ নক্ষত্ৰৰ নিজ নিজ কক্ষপথত বিচৰণ। ২১:৩৪।

চন্দ্ৰ
 চন্দ্ৰ আৰু চন্দ্ৰ কলা। ৩৬:৪০, ৪১।
 ইছলামত চন্দ্ৰ মণ্ডল। ২:১৯০।
 চন্দ্ৰই সূৰ্য্যৰ পৰা পোহৰ পায়। ৭১:১৭।
 অৰ্দ্ধচন্দ্ৰ। ৩৬:৪০।
 চন্দ্ৰই পৱিত্ৰ ৰছুলক (অৰ্থাৎ সূৰ্য্যক) অনুসৰণ কৰাৰ কথাই সংস্কাৰক সকলৰ কথা বুজাইছে আৰু তেওঁৰ পৰা তেওঁলোকৰ পোহৰ পাব। ৯১:৩।
 চন্দ্ৰই আৰব শক্তিৰ কথা বুজাইছে। ৫৪:২
 চন্দ্ৰৰ দ্বাৰা সময়ৰ গণনা কৰা হয়। ২:১৯০।
 মেহদীৰ আবিভাৱৰ সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰ গ্ৰহণৰ ভৱিষ্যতবাণী। ৭৫:১০।

শ্বহীদ (আল্লাহৰ পথত নিহত)
 চিৰকাল জীয়াই থাকে। ৩:১৭০

চয়তান

বিশ্বাসকাৰী আৰু আল্লাহৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰোঁতাসকলৰ ওপৰত চয়তানৰ কোনো ক্ষমতা নাই। ১৬:১০১।

বিশ্ব সৃষ্টিৰ লগত চয়তানৰ কোনো সম্পৰ্ক নাই। ১৮:৫২।

চয়তানে মানুহক চাই থাকে, কিন্তু মানুহে তাক নেদেখে। ৭:২৮।

চয়তান মানুহৰ প্ৰকাশ্য শত্ৰু: ১৭:৫৪; ২৫:৩০; ৩৫:৭; ৩৬:৬১; ৪৩:৬৩।

চয়তানে আদমক স্থানচ্যুত কৰালে। ২:৩৭; ৭:২১; ২৩।

চয়তানৰ স্বভাৱ খুব উগ্ৰ। ৭:১৩।

চয়তান এক দুষ্ট সঙ্গী। ৪:৩৯।

চয়তানক অলপ উশাহ দিয়া হৈছিল। ৭:১৫, ১৬।

চয়তানক (বেহেস্তৰ পৰা) নমাই দিয়া হৈছিল। ৭:১৪।

ঐশ্বৰিক দানৰ অপব্যৱহাৰ কৰাত মানুহক প্ৰলুব্ধ কৰিবলৈ চয়তানে জোপ লৈ থাকে। ৭:১৭, ১৮।

বেয়া কাম কৰিবলৈ চয়তানে মানুহক উচটাই দিয়ে। ৪:১২০, ১২১।

চয়তানে ভুৱা প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়ে। ১৪:২৩।

ই অবিশ্বাসী সকলক অবাধ্য হ'বলৈ উচটায়। ১৯:৮৪।

চয়তানে ভয় খুৱাই বন্ধুসকলক অবাটে নিয়ে। ৩:১৭৬।

ৰছুলসকলৰ বাটত বিধি-পথালি দিয়ে। ২২:৫৩, ৫৪।

সকলো দুষ্টলোকৰ ই এক চানেকী। ২:১০৩; ৩৮:৪২; ৪৩:৩৭।

চয়তানক পৰিহাৰ কৰিব লাগে। ২:১৬৯।

চয়তানৰ কৌশল বৰ দুৰ্বল। ৪:৭৭।

চয়তানৰ বিৰুদ্ধে কেনেকৈ নিজকে সুৰক্ষা দিব পাৰি। ৭:২০১, ২০২।

চয়তানৰ নিজৰ শক্তি নাই, ই মানুহৰ দুৰ্বলতাৰ সুযোগ লয়। ১৪:২৩; ১৫:৪৩।

আল্লাই চয়তানক প্ৰত্যাখ্যান কৰি বাহিৰ কৰি দিছে। ১৫:৩৫; ৩৬

চয়তানৰ লগত বন্ধুত্ব কৰা জন অবাটে যাবলৈ বাধ্য। ২২:৫।

ছাফা আৰু মাৰবা

আল্লাহৰ নিদৰ্শন। ২:১৫৯।

চাবাৰ জাতি

চাবাৰ জাতিৰ বাবে নিদৰ্শন। ৩৪:১৬, ২২

চাবাৰ জাতি

চাবাৰ জাতিৰ বাবে নিদৰ্শন। ৩৪:১৬, ২২।

চাবাৰ ৰাণী

চাবাৰ ৰাণী আৰু ছুলেইমান। ২৭:২৩, ৪৫।

চাবাথ

ইহুদী সকলৰ চাবাথৰ পালন আৰু লপন। ২:৬৬, ৬৭; ৪:৪৮, ১৫৫; ৭:১৬৪; ১৬:১২৫।

চামিৰি

মুছা পৰ্বতলৈ যোৱাৰ পাছত চামিৰিয়ে এটি দামুৰি উপাসনাৰ বাবে আগবঢ়ায়। ২০:৮৯।

মুছাই চামেৰিক তেওঁৰ আচৰণৰ বাবে প্ৰশ্ন কৰে। ২০:৯৬। চামিৰি আজ্ঞাপালনৰ পৰা বিৰত হৈছিল। ২০:৯৭।

চামেৰিৰ শাস্তি। ২০:৯৮

ছালাত (উপাসনা দ্ৰষ্টব্য)

চালেহ, হজৰত

ছামুদ জাতিৰ মাজলৈ হজৰত চালেহক প্ৰৰণ কৰা হৈছিল। ৭:৭৪; ১১:৬২; ২৭:৪৬।

চালেহৰ জাতিৰ নাম আছিল আচাহাবুল হিজিৰ। ১৫:৮১।

চালেহ তেওঁৰ জাতিক আল্লাহৰ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনাৰ বাবে উপদেশ দিয়ে। ১১:৬২।

চালেহৰ নগৰৰ ন-জন দুৰ্বৃত্ত। ২৭:৪৯।

নিশা কালত চালেহক হত্যা কৰাৰ অভিসন্ধি। ২৭:৫০।

চালেহৰ জাতিৰ বাবে মাইকী-উটৰ

নিদৰ্শন । ৭:৭৪; ১১:৬৫; ২৬:১৫৬ ।
 চালেহৰ জাতিয়ে উটজনীৰ পাচ-চেউৰাৰ
 সিব কাটি দিয়ে । ৭:৭৮; ২৬:১৫৮ ।
 চালেহৰ জাতিক সীমা লপন কৰাৰ বাবে
 শাস্তি দিয়া হয় । ৭:৭৯, ৮০; ১১:৬৮ ।
 চালেহৰ জাতিয়ে তেওঁক যাদুগ্ৰন্থ আৰু
 আন কাৰোবাৰ দ্বাৰা পৰিচালিত বুলি
 দোষাৰোপ কৰে । ২৬:১৫৪ ।
 চালেহক অবিশ্বাস কৰা মানে সকলো
 নবীকেই অগ্ৰাহ্য কৰা ।
 ২৬:১৪২; ৫৪:২৪ ।

চিকাৰ

তুমি শিকোৱা চিকাৰী চৰাই আৰু জন্তুৰ
 দ্বাৰা তোমাৰ বাবে চিকাৰ কৰি ধৰি অনা
 জীৱ খোৱাটো আইনসম্পন্ন । ৫:৫
 চিনাই পৰ্বত
 চিনাই পৰ্বত, সান্ফী । ৫২:২; ৯৫:৩
 চিনাই পৰ্বত আৰু জলফাই গছ ।
 ২৩:২১ ।

চুক্তি (ধৰ্মৰক্ষণ প্ৰতিজ্ঞাও দ্ৰষ্টব্য)

চুক্তি

চুক্তি লিখিত হ'ব লাগে । ২:২৮৩ ।
 চুক্তিৰ বাবে দুজন সান্ফী লাগে । ২:২৮৩ ।

চুৰি

চুৰিৰ শাস্তি । ৫: ৩৯ ।
 চুইবক মিদিয়ানৰ উপজাতি বিলাকৰ
 মাজলৈ প্ৰেৰণ কৰা হৈছিল । ৭:৮৬;
 ১১:৮৫; ২৯:৩৭ ।
 সম্পূৰ্ণ জোখ আৰু সম্পূৰ্ণ মাপ দিবলৈ
 চুইৰেই তেওঁৰ জাতিক উপদেশ
 দিয়ে । ৭:৮৬; ১১:৮৫, ৮৬ ।
 চুইৰেইৰ জাতিয়ে তেওঁক নগৰৰ পৰা
 বহিষ্কাৰ কৰি দিয়াৰ ভাবুকি দিয়ে ।
 ৭:৮৯ ।
 চুইৰেইৰ জাতিক ভূমিকম্পই ধৰে ।
 ৭:৯২; ১১:৯৫, ৯৬ ।

ছুলেইমান নবী

ছুলেইমান দাউদৰ উত্তৰাধিকাৰী

আছিল । ২৭:১৭

ছুকেইমানক আল্লাই বিশেষ জ্ঞান দি অনুগ্ৰহ
 কৰিছিল । ২১:৮০; ২৭:১৬ ।

ছুলেইমানক আল্লাই সকলো বস্তু দিছিল ।
 ২৭:১৭ ।

ছুলেইমানৰ বিৰুদ্ধে বিদ্রোহী সকলৰ
 প্ৰচাৰ । ২:১০৩ ।

বতাহক ছুলেইমানৰ অধীন কৰি দিয়া
 হৈছিল, অৰ্থাৎ তেওঁৰ জাতিয়ে নাৰেবে
 বণিজ বেহাইছিল । ২১:৮২; ৩৪:১৩;
 ৩৮:৩৭ ।

ছুলেইমানৰ চাকৰিত গভীৰ পানীৰ
 ডুবুৰী । ২১:৮৩ ।

জিনবিলাকে (অনা ইহুদী কাৰিকৰ)
 ছুলেইমানৰ ৰাজপ্ৰাসাদ, মূৰ্তি ডাঙৰ ৰন্ধা
 পাত্ৰ, জলাধাৰ আদি নিৰ্মাণ কৰিছিল ।
 ৩৪:১৩, ১৪ ।

জিনবিলাকৰ (অৰ্থাৎ সুদক্ষ কাৰিকৰ,
 নিৰ্মাতা আৰু ডুবুৰী) ছুলেইমানৰ প্ৰতি
 অনুগত্য আছিল । ২৭:৪০; ৩৮:৩৮ ।

তেওঁৰ কাম কৰা চয়তান বিলাকক (অৰ্থাৎ
 দৈত্য আৰু দাস) শিকলিৰে বান্ধি থোৱা
 আছিল । ৩৮:৩৮, ৩৯ ।

ছুলেইমানৰ কাৰখানাবোৰত গলোৱাতামৰ
 পৰা বস্তু প্ৰস্তুত কৰা হৈছিল । ৩৪:১৩ ।

ছুলেইমানৰ সৈন্যবাহিনীৰ তিনিটা বিভাগ
 (ডিভিজন) অনা ইহুদী আৰু সন্ত
 লোক) ২৭:১৮

ছুলেইমানক পৰিত্ৰ ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ ভাষা শিকোৱা
 হৈছিল । ২৭:১৭

ছুলেইমানৰ সৈন্যবাহিনীক নমল
 উপত্যকালৈ লৈ যোৱা হয় । ২৭:১৯

ছুলেইমানে চাবাৰ ৰাণীক আল্লাহ তালাৰ
 ওচৰত আত্মসমৰ্পনকাৰী হৈ তেওঁৰ ওচৰত
 উপস্থিত হ'বলৈ আহ্বান জনালে ।
 ২৭:২৯, ৩২ ।

ছাবাৰ ৰাণীয়ে ছুলেইমানলৈ উপহাৰ
 পঠায় । ২৭:৩৬ ।

ছুলেইমানে ছাবাৰ ৰাণীৰ সিংহাসনতকৈ
ভাল এখন সিংহাসন প্ৰস্তুত কৰিবলৈ দিয়ে।
২৭:৩৯,৪২।

ছাবাৰ ৰাণীয়ে ছুলেইমানৰ ওচৰলৈ যায়
আৰু আল্লাহক বিশ্বাস কৰে। ২৭:
৪৩,৪৫।

ছুলেইমানৰ তেজী ঘোঁৰাৰ প্ৰতি প্ৰীতি।
৩৮:৩২,৩৪।

ছুলেইমানে এক দিব্যদৰ্শন যোগে তেওঁৰ
উত্তৰাধিকাৰী ৰূপে এজন অপদাৰ্থ পুত্ৰ
দেখিলে। ৩৮:৩৫।

তেওঁৰ মৃত্যু আৰু তেওঁৰ অসমৰ্থ
উত্তৰাধিকাৰী বিলাকৰ হাতত ক্ষমতাৰ
অৱনতি। ৩৪:১৫।

আল্লাহৰ প্ৰতি উন্মুখ হোৱাত ছুলেইমান
আছিল মনোযোগী। ৩৮:৩১।

আল্লাহৰ দৃষ্টিত ছুলেইমানক উচ্চ মৰ্যদা
প্ৰদান কৰা হৈছিল। ৩৮:৪১।

ছেউল (ৰজা তালুত) ছেউলক ৰজা
নিযুক্ত কৰা হয়। ১২:২৪৮।

ছেউলৰ সঙ্গীসকলক নৈখনৰ যোগেদি
পৰীক্ষা লোৱা হয়। ১২:২৫০।

**জন (ইয়াহিয়া, হজৰত দ্ৰষ্টব্য) জন্তু
(গৰু, ম'হ, ভেড়া, উট আদি)**

মানৱ উপকাৰৰ বাবে জন্তুক সৃষ্টি কৰা
হৈছে। ৬:১৪৩,১৪৫; ১৬:৬,৬৭,৮১;
২৩:২২; ৩০:৭; ৪০:৮০,৮১।

জাকাত (উপাসনা দ্ৰষ্টব্য)

জাকাৰিয়া

জাকাৰিয়াৰ ওপৰত আল্লাহৰ দয়া বৰ্ষিত
হৈছিল। ৩: ৩৯,৪২; ১৯:৩,১২।

জাতি

উত্থানৰ সময় সীমাৰ শেষত জাতিৰ পতন
হয়। ১৭:৩৫

সীমালঙ্গন কৰিলে জাতিক ধ্বংস কৰা
হয়। ১৭:১৭।

নিজকে সংশোধন নকৰিলে এটা জাতিয়ে
অধাৰ নোৱাৰে। ১৩:১২।

জালুত (গলিয়েথ)

জালুতৰ পৰিচয়। ২:২৫০, ২৫১।

জাহান্নাম (দোজখ, নৰক) নিকৃষ্টতম
বাসস্থান আৰু জিৰণিৰ বাবে অতি দুৰ্ভগীয়া
ঠাই। ১৩:১৯।

এই পৃথিৱীত জাহান্নামৰ সৃষ্টি হয় আৰু
আখেৰাতৰ জাহান্নামও আছে। ১৮:১০১;
১৯:৭২; ২৯:৫৫।

আধ্যাত্মিক পুনৰজন্মত জাহান্নামে সহায়
কৰে। ১০১:৯,১২।

জাহান্নাম চিৰস্থায়ী নহয়। ১১:১০৮।

জাহান্নামৰ খাদ্য। ৮৮:৭,৮।

জাহান্নামৰ বাসিন্দাৰ পিবৰ কাৰণে হিমচেঁচা
পানী আৰু উতলা গৰম পানী। ৭৮:২৬,২৭

এই পৃথিৱীত জাহান্নামৰ অধিবাসীয়ে
উতলা পানীৰ মাজত চলা-ফুৰা কৰিছে,
অৰ্থাৎ সকলো দিশৰ পৰাই অশান্তিৰ
সন্মুখীন হৈছে। ৫৫:৪৫।

জাহান্নামৰ অধিবাসীসকলৰ কাৰণে জাকুম
খাদ্য। ৫৬:৫৩। আধ্যাত্মিক অন্ধতাৰ
পৰিণাম জাহান্নাম। ১৭:৭৩।

জাহান্নাম মৃত্যুৰ মাজত থকা এক অৱস্থা,
কিন্তু মৃত্যু নহয়। ১৪:১৮।

আল্লাহৰ পৰা আৰাল কৰি ৰখা মানেই
জাহান্নামলৈ পতন। ৮৩:১৬,১৭।

জাহান্নামৰ জুই হৃদয়ৰ ভিতৰত জ্বলে।
১০৪:৭,৮।

জাহান্নামক দৃষ্টিৰ আৰত লুকুৱাই ৰখা
হয়। ২৬:৯২।

বিদ্ৰোহীসকলৰ বাবে জাহান্নামে জোখলৈ
থাকে। ৭৮:২২,৩১।

ইহজীৱনত জাহান্নামে প্ৰকাশ পায়।
৭৯:৩৭।

জাহান্নামৰ অগ্নিকুণ্ড ১৯ জনা ফিৰিস্তাই
সুৰক্ষা কৰে। ৭৪: ৩১,৩২।

জাহান্নামৰ জুইৰ লেলিহান শিখা (অতিমাত্ৰা তাপ) ২৫:১৩; ৬৭:৮।

জাহান্নামৰ সাতখন প্ৰৱেশদ্বাৰ আৰু

সেইবোৰৰ প্ৰত্যেকখনেদি নিৰ্দিষ্ট সংখ্যাৰ
অবিশ্বাসী সকলৰ বাট । ১৫:৪৫ ।

জাহান্নাম অগ্নিকুণ্ডৰ ইন্ধন শিল । ২:২৫;
৬৬:৭ ।

প্ৰত্যেকজন আমঠ অবুজন বিদ্রোহী এই
অগ্নিকুণ্ডত প্ৰবেশ কৰিব । ১৯:৭০,৭২ ।
পুণ্যবান লোকে জাহান্নামৰ একো গমেই
নাপাব । ২১:১০২,১০৩ ।

জাহান্নামৰ অগ্নিকুণ্ডক দপদপকৈ জলিবলৈ
দিয়া হয়; অৰ্থাৎ পাছলৈ পাপ এনেদৰে
বিয়পি পৰিব যে জাহান্নামৰ জুই
পাপীবোৰৰ কাষ পাবহি । ৮১:১৩ ।

জিন

আল্লাই জিন আৰু মানুহক তেওঁৰ
উপাসনাৰ বাবে সৃষ্টি কৰিছে । ৫১:৫৭ ।

জিনবিলাক প্ৰাধান্য বিস্তাৰ কৰা লোক ।
৬:১২৯ ।

ইবলিচ জিনবিলাকৰ মাজত আছিল ।
১৮:৫১ ।

জিনবিলাক প্ৰধান আৰু ইনচবিলাক
সাধাৰণ লোক । ৫৫:৩৪ ।

জিন(অৰ্থাৎ দাউদৰ অধীনত পৰ্বতৰ
বাসিন্দা) । ২৭:৪০ ।

পৰিত্ৰ বচুলক লগ ধৰিবলৈ অহা
জিনবিলাক নাচইনৰ ইহুদী আছিল ।
৪৬:৩০

পৰিত্ৰ কোৰানৰ পাঠ শুনা জিনবিলাক
আছিল মক্কাৰ বাহিৰৰ পৰা অহা । ৭২:২ ।

জিনৰ মানে হ'ল অগ্নিৰ পৰা সৃষ্টি কৰা,
আৰু সেয়ে সহজে জাগ্ৰত হয় । ১৫:২৮ ।

জিব্ৰাইল

জিব্ৰাইলক অবিশ্বাস । ২:৯৮,৯৯ ।

জিহাদ (আল্লাহৰ পথত যুদ্ধ)

মোমিনসকলক জিহাদৰ বাবে আদেশ ।
২২: ৭৯ ।

মহান জিহাদ (অৰ্থাৎ আল্লাহৰ বাণী
প্ৰচাৰ) । ২৫:৫৩ ।

ব্যক্তিৰ সম্পদৰ সৈতে জিহাদ । ৮:৭৩ ।

জিহাদত কোনেও সীমা লগ্নন কৰিব নাপায় ।
২:১৯১ ।

জিহাদ শ্বহীদেই হওক বা বিজয়ীয়েই হওক,
মোমিনৰ বাবে পুৰস্কাৰ । ৪:৭৫ ।

জিহাদৰ প্ৰত্যাদেশ কেৱল পৰিত্ৰ বচুলৰ
কাৰণেই নহয়, মোমিনসকলৰ কাৰণেও
। ৪:৮৫ ।

জীৱন

মানৰ জীৱন কঠোৰ সংগ্ৰাম আৰু কঠৰ
জীৱন । ৯০:৫ ।

পাৰ্থিৱ জীৱন ৰং-ধেমালিৰ আৰু পৰকাল বা
আখিৰতৰ জীৱনহে প্ৰকৃত জীৱন ।
২৯:৬৫ ।

এই জীৱন আৰু আখিৰতৰ জীৱনৰ
ৰিজনি । ৫৭:২১ ।

মানৱক উদ্দেশ্য লৈ সৃষ্টি কৰা হৈছে ।
২৩:১১৬ ।

জীৱনৰ উৎস পানী । ২১:৩১ ।

প্ৰত্যেক বস্তুকেই যোৰ পাতি সৃষ্টি কৰা
হৈছে । ৩৬:৩৭; ৫১:৫০ ।

মানৱৰ ক্ৰমবিকাশ । ১৮:৩৮; ২৩:১৩,১৫;
৪০:৬৮; ৫৩:৩৩; ৭১:১৫,১৯ ।

জীৱন আখিৰতৰ (পৰকালৰ)

পৰকালৰ জীৱন মানুহৰ এই জীৱনৰ কৰ্মৰ
দ্বাৰা নিৰ্দ্ধাৰিত হয় । ১৭:১৪,১৫; ২১:৯৫;
৪৩:৮১; ৪৫:৩০; ৫০:১৯; ৮২:১১,১৩;
৮৩:৮,১৯ ।

পৰকালৰ জীৱন এই জীৱনেতে প্ৰকাশ
পাবলৈ লয় । ৪১:৩১,৩৩; ৫৫:৪৭;
৮৯:২৮,৩১ ।

পৰকালৰ জীৱনত মানুহৰ ভাল বেয়া কামৰ
ফল প্ৰকাশ্যভাৱে দৃশ্যমান হ'ব । ৩৯:৭০;
৫০:২২,২৪; ৫৭:১৩; ৬৯:১৯; ৮৬:৯,১০;
৯৯:৭,৯; ।

পৰকালৰ জীৱনৰ উন্নতি অবিচ্ছিন্ন ।
৩৫:৩৫,৩৬; ৩৯:২১; ৬৬:৯ ।

জীৱন, পাৰ্থিৱ

অবিশ্বাসী সকলে, পাৰ্থিৱ জীৱন কামনা

কৰে। ২:২০১, ২১৩;
পৰকালৰ জীৱনতকৈ এই জীৱন নিকৃষ্ট।
৩:১৬; ৪:৭৮। ৯:৩৮।
পৰকালৰ জগতৰ তুলনাত পাৰ্থিৱ জীৱন
এক চমু যাত্ৰা। ২৩:১১৫।

জীৱনৰ লক্ষ্য

আল্লাহৰ সাক্ষাৎ জীৱনৰ লক্ষ্য। ৬:৩২;
১০:৪৬; ১৩:৩; ৩০:৯; ৮৪:৭।

জুই

জুইৰ অৰ্থ যুদ্ধ। ৫:৬৫।
মিদিআনৰ পৰা ঘূৰি আহোতে মুছাই জুই
দেখিলে। ২০:১১; ২৭:৮; ২৮:৩০।
তিতাকাঠত জুইৰ উপমা। ৩৬:৮১; ৫৬:
৭২, ৭৪। পাছৰ কালত খোঁৱাহীন
জুই। ৫৫:২৬।

জুন্নন (ইউনুচ, হজৰত দ্ৰষ্টব্য)

জুৱাখেল। অসৎকৰ্ম দ্ৰষ্টব্য)

জেকজালেম।

জেকজালেমৰ ধ্বংস আৰু পুনৰ
নিৰ্মাণ। ২:২৬০।

বেবিলিনিয়ান বিলাকৰ দ্বাৰা জেকজালেম
ধ্বংস। ১৭:৬।

ৰোমানসকলে জেকজালেম ধ্বংস কৰে।
১৭:৮।

জোচেফ (ইউচুফ, হজৰত দ্ৰষ্টব্য)

জ্ঞানী

জ্ঞানীৰ বৈশিষ্ট্য। ১৩:২০, ২৫।

ডকাইত আৰু লুণ্ঠনকাৰী

ৰশাস্তি। ৫:৩৪।

ডিমৰু

আদমৰ কথালৈ অনুকিউৰা হৈছে। মানৱৰ
মন আল্লাহৰ মন আল্লাহৰ মানসত স্ৰজন
কৰা হৈছে। ৯৫:২।

তয়মুম (নিদৰ্শন স্বৰূপ শুচি)

তয়মুম কেতিয়া অনুমতি দিয়া
হয়। ৪:৪৪; ৫:৭।

তাণ্ডত

তাণ্ডত বিলাক সীমালগ্নকাৰী, যিবিলাকে

সকলো সীমালগ্ন কৰিছে, সিহঁতক পৰিহাৰ
কৰিব লাগে। ২:২৫৭, ২৫৮; ৪:৫২, ৬১, ৭৭;
৫:৬১; ১৬:৩৭; ৩৯:১৮।

তাবুকলৈ অভিযান

মুছলিম সকলে তাবুকলৈ যাবলৈ নিৰ্দেশ
পায়। ৯:৪১।

তাবুকলৈ যাত্ৰাৰ দূৰত্ব। ৯:৪২।

তালাক। তিবোতাসকল দ্ৰষ্টব্য।

তিবোতা

১) সাধাৰণ

পুৰুষ আৰু মহিলাৰ মাজত আধ্যাত্মিক
সমতা। ৩:১৯৬; ৩৩:৩৬; ৫৭:১৩।

একে প্ৰজাতিৰ পৰা তোমালোকৰ মতা-
মাইকী যোৰৰ সৃষ্টি আল্লাহৰ উদৰ দান।
৭:১৯০; ১৬:৭৩; ৩০:২২; ৪২:১২।

পুৰুষ তিবোতাৰ অভিভাবক। ৪:৩৫।

তিবোতা

২) বিবাহঃ পতি আৰু পত্নী

পতি-পত্নীৰ সম্পৰ্ক স্থায়ী। ৪:২৫।

চাৰিজনীলৈকে পত্নী বিয়া কৰাবলৈ
অনুমতি। ৪:৪।

পত্নীসকলৰ প্ৰতি সম ব্যৱহাৰ। ৮:১৩০;
৩৩:৫।

অধিক পত্নীক ন্যায় ভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিব
নোৱৰাজনে এজনী তিবোতাহে বিয়া কৰিব
লাগে। ৪:৪, ১৩০; ৩৩:৫।

পাৰস্পৰিক অধিকাৰ আৰু বাধ্য-
বাধকতা। ২:২২৯; ৪:২০।

ব্যভিচাৰৰ বাবে দোষী সাব্যস্ত তিবোতাক
ঘৰত আবদ্ধ ৰখা। ৪:১৬।

পতি-পত্নীৰ সম্পৰ্ক পিন্ধা পোচাক আৰু
পিন্ধোতা জনৰ মাজত থকা সম্পৰ্কৰ দৰে।
২:১৮৮।

পতি-পত্নী উভয়ৰ বাবে বিয়া এক আৰামৰ
উৎস। ৭:১৯০।

উভয়ৰে হিত। ২:২৩৮।

বিবাহ এক বন্ধন চুক্তি। ৪:২২।

বিবাহ সামৰ্থ্য থাকিলে বাধ্যতামূলক।

২৪:৩৩-৩৪ ।
 মূর্তি পূজকৰ লগত বিবাহ নিষেদ ।
 ২:২২২; ৬০:১১,১২ ।
 বিবাহৰ উদ্দেশ্য । ২:২২৪ ।
 তিবোতাৰ বিৰত থকাৰ সময় চোৱাত
 বিয়াৰ প্ৰস্তাৱ নিষিদ্ধ । ২:২২৬ ।
 বাধ্যত পৰি তিবোতা বিয়াকৰোৱা নিষিদ্ধ ।
 ৪:২০ ।
 যি সকল তিবোতাৰ লগত বিবাহ নিষিদ্ধ ।
 ৮:২৩-২৫ ।
 তালাক দিয়া তিবোতা আৰু বিধবাই
 আকৌ বিয়া কৰাব পাৰে । ২:২৩৩,
 ২৩৫,২৩৬ ।
 তালাক দিয়া তিবোতা আৰু বিধবাৰ থকা
 ঠাই । ২:২৪১; ৬৫:২,৭ ।
তিবোতা
 ৩) যৌতুক
 বিয়াত যৌতুক নিৰ্দ্ধাৰিত কৰিছে । ৪:২৫ ।
 যৌতুকৰ বিকল্প । ২:২৩৭ ।
 পত্নীয়ে যৌতুক পঠিয়াব পাৰে । ৪:৫ ।
 ৪) সহবাস
 ঋতুকালত সহবাস নিষিদ্ধ । ২:২২৩ ।
 মছজিদত থকাৰ সময়ত সহবাস নিষিদ্ধ ।
 ২:১৮৮ ।
 ৰোজাৰ সময়ত সহবাস নিষিদ্ধ । ২:১৮৮ ।
 হজ যাত্ৰাৰ সময়ত সহবাস নিষিদ্ধ ।
 ২:১৮৯ ।
 সহবাহৰ উদ্দেশ্য । ২:২২৪ ।
 ৫) পুনৰ্বিবাহৰ আগতে বিৰতিৰ কাল
 (ইদত)
 ইদত পালন । ৬৫:২ ।
 বিধবাৰ বাবে ইদত । ২:২৩৫ ।
 তালাক দিয়াৰ তিবোতাৰ বাবে ইদত ।
 ২:২২৯ ।
 গৰ্ভৱতী তিবোতাৰ বাবে ইদত । ৬৫:৫ ।
 ঋতুশ্ৰাৱ নোহোৱা তিবোতাৰ বাবে
 ইদত । ৬৫:৫ ।
 ৬) তালাক

তালাকৰ নিয়ম । ২:২৩০,২৩১ ।
 তালাক ৰহিত কৰিব পাৰি । ২:২৩২ ।
 তালাক অখণ্ডনীয় । ২:২৩১ ।
 তালাকৰ পিছত ল'ৰা-ছোৱালীৰ ব্যৱস্থা ।
 ২:২৩৪ ।
 ৭) সন্তানক পিয়াহ খুওৱাৰ সময় ।
 সন্তানক পিয়াহ খুওৱাৰ সময় দুবছৰ ।
 ২:২৩৪ ।
 ৮) পত্নীসকলৰ পৰা বিৰত থকাৰ শপত
 (ইল্লা)
 পত্নীসকলৰ পৰা বিৰত থকাৰ দীৰ্ঘতম সময়
 চাৰি মাহৰ পাছত মিলন হ'ব অথবা তালাক
 দিব লাগিব । ২:২২৭,২২৮ ।

তীৰ্থযাত্ৰা

হজ দ্ৰষ্টব্য

তৌৰাত

বনি ইজৰাইলৰ বাবে পথ-নিৰ্দেশ, পোহৰ
 আৰু সকলো লাগতিয়াল নিৰ্দেশ থকা
 তৌৰাত মুছাক ব্যক্ত কৰা হৈছিল । ৩:৪;
 ৫:৪৫; ৬:১৫৫; ২৩:৫০; ২৮:৪৪;
 ৩৭:১১৮ ।
 মুছাৰ নবীসকলে তৌৰাতৰ মতে সিদ্ধান্ত
 লৈছিল । ৫:৪৫ ।
 ইছলামৰ পৱিত্ৰ ৰচুল সম্পৰ্কীয় ভৱিষ্যদ্বাণী
 তৌৰাতত আছে । ৭:১৫৮; ৪৮:৩০ ।
 তৌৰাতৰ বিশ্বাস কৰে বুলি কৈ ইয়াৰ
 প্ৰত্যাদেশবোৰ পালন নকৰা লোক । ৬২:৬ ।
 তৌৰাতত বিশ্বাসকাৰী সকলৰ কোৰ-আনত
 বিশ্বাস কৰিলে তেওঁলোকৰ বাবে সন্তাৰৰ
 প্ৰতিশ্ৰুতি । ৫:৬৭ ।
 পৱিত্ৰ ৰচুলক বিশ্বাস কৰিবলৈ তৌৰাতৰ
 লোকলৈ আহ্বান । ৫:১৬,১৭,২০ ।
 তৌৰাতৰ বিকৃতি । ২:৮০; ৩:৭৯;
 ৫:১৪,১৬ ।
ত্ৰিত্ববাদ
 ত্ৰিত্ববাদ দোষণীয় । ৪:১৭২; ৫:৭৪ ।
দৰিদ্ৰ (মিচকীন)
 দৰিদ্ৰৰ আদৰ-যত্ন । ৬৯:৩৫; ৯:১২-১৭;

১০৭:২-৪।

দাউদ (নবী)

দাউদে পেলেষ্টাইনৰ লোকৰ লগত যুদ্ধ
কৰে। ২:২৫২।

দাউদে তেওঁৰ শত্ৰুসকলক পৰাস্ত কৰি
তেওঁৰ ৰাজ্য প্ৰতিষ্ঠা কৰে। ২:২৫২।

দাউদৰ ৰাজ্য আল্লাহে শক্তিশালী কৰে।
৩৮:২১।

দাউদক পৃথিৱীত প্ৰতিনিধি নিযুক্ত কৰা
হয়। ৩৮:২৭।

দাউদক আল্লাহে মহান জ্ঞানেৰে সন্মানিত
কৰে। ২৭:১৬।

আল্লাহে দাউদৰ ওপৰত তেওঁৰ কৃপা বৰ্ষণ
কৰে। ৩৪:১১।

দাউদক যুদ্ধৰ পোছাক তৈয়াৰী কৰাৰ
কৌশল শিকোৱা হয়। ২১:৮১।

দাউদৰ যুদ্ধৰ পোছাক তৈয়াৰী।
৩৪:১১,১২।

দাউদৰ সৈতে পাহাৰ বোৰক (পাহাৰৰ
বাসিন্দা সকলক) আৰু চৰাই বোৰক
তছবিহ (অৰ্থাৎ গুণ-গৰিমা) পাঠ কৰিবলৈ
দাউদৰ অধীন কৰি দিয়া হৈছিল। ২১:৮০;
৩৪:১১; ৩৮:১৯,২০।

দাউদৰ শত্ৰুসকলৰ দ্বাৰা তেওঁক আক্ৰমণ
কৰাৰ বিফল প্ৰচেষ্টা। ৩৮:২২।

দাউদ আৰু মাইকী মেৰছাগ(ভেড়ী)ৰ
ৰিজনি। ৩৮:২৪।

দাউদৰ তেওঁৰ প্ৰভুৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা।
৩৮:২৫।

দাউদৰ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কোনো পাপ কাৰ্য্য
কৰাৰ বাবে নাছিল। ৩৮:২৬।

দাউদ আৰু ছুলেইমানে পথাৰৰ শস্যৰ বিষয়ে
ৰায় দিয়ে। ২১:৭৯,৮০।

দাউদৰ কিতাপ কোনো আইনৰ কিতাপ
নহয়। ১৭:৫৬।

দামুৰি, সোণৰ

সোণৰ দামুৰিৰ উপাসনা। ২:৫২; ৭:১৪৯;
২০:৯১।

দাম্পত্য সম্পৰ্ক

দাম্পত্য সম্পৰ্কৰ উদ্দেশ্য। ৩০:২২।

দিন

এটা দিন এহেজাৰ বছৰৰ সমান। ২২:৪৮।

এটা দিন পঞ্চাছ হেজাৰ বছৰৰ সমান।
৭০:৫।

দীক্ষা, ঐশী

আল্লাহ তায়লাৰ ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰিবলৈ আহ্বান।
২:১৩৯।

দৃষ্টান্ত, উপমা— উপদেশপূৰ্ণ ঘটনা

জুই জ্বলোৱা মানুহজনৰ দৃষ্টান্ত। ২:১৮।

প্ৰচণ্ড বৰমুণ-বজ্ৰ-বিজুলীৰ দৃষ্টান্ত।
২:২০,২১।

এটা সৰু মাখিৰ দৃষ্টান্ত। ২:২৭।

শিকনি লোৱা চৰাই মাতিলে ওচৰলৈ অহাৰ
দৃষ্টান্ত। ২:২৬১।

সাতটা ডাল ওলোৱা শস্যৰ তুলনা।
২:২৬৫।

ওখ ঠাইৰ বাগিচাৰ দৃষ্টান্ত। ২:২৬৬।

জুইৰ বা মাৰলীত ধ্বংস হোৱা বাগিচাৰ
দৃষ্টান্ত। ২:২৬৭।

বিচৃতি হোৱা লোকৰ দৃষ্টান্ত। ৬:৭২।

ঐশী নিৰ্দৰ্শন অগ্ৰাহ্য কৰোঁতা জনৰ দৃষ্টান্ত।
৭:১৭৬, ১৭৭।

বৰমুণৰ পানীৰ ফেনে-ফুটুকা বানপানীৰ
উপমা। ১৩:১৮।

ভাল গছৰ উপমা। ১৪:২৭।

বেয়া গছৰ উপমা। ১৪:২৭।

খাঁটি আৰু মধুৰ গাখীৰৰ উপমা। ১৬:৬৭।

সুৰা স্বাস্থ্যকৰ খাদ্যৰ দৃষ্টান্ত। ১৬:৬৮।

মৌ-মাখিৰ দৃষ্টান্ত। ১৬:৬৯,৭৬।

দাস আৰু স্বাধীন মানুহ। ১৬:৭৬।

বোবা মানুহ আৰু ন্যায়বিচাৰৰ নিৰ্দেশ দিয়া
লোক। ১৬:৭৭।

পকোৱা সূতা কাটি-ছিঙি পেলোৱা মহিলা।
১৬:৯৩।

আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ আওহেলা কৰা শাস্তিপূৰ্ণ
আৰু নিৰাপদ নগৰ। ১৬:১১৩।

উদ্ধৃত ধনী মানুহ আৰু বিনম্ৰ দুখীয়া মানুহ । ১৮:৪৬ ।
আল্লাহৰ সৈতে অন্য কোনো বস্তুক অংশীদাৰ কৰা ব্যক্তি । ২২:৩২ ।
আল্লাহৰ বাহিৰে অন্য উপাস্যবিলাকৰ অসহায়তা । ২২:৭৪ ।
আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ জ্যোতি । ২৪:৩৬ ।
মৰুভূমিৰ মৰীচিকাৰ দৃষ্টান্ত । ২৪:৪০ ।
বিশাল গভীৰ সাগৰত ঘোপমৰা অন্ধকাৰৰ দৃষ্টান্ত । ২৪:৪১ ।
ঘৰ সজা মকৰাৰ উপমা । ২৯:৪২ ।
গিৰিহঁত আৰু দাস অংশীদাৰ হ'ব নোৱাৰে । ৩০:২৯ ।
বহু লোকৰ দাস । ৩৯:৩০ ।
কিতাপৰ ৰোজা লৈ যোৱা গাধৰ উপমা । ৬২:৬ ।
বাগিচাৰ উদ্ধৃত মালিক । ৬৮:১৮-৩৪ ।
দেশত্যাগ আল্লাহৰ হকে
আল্লাহৰ হকে দেশত্যাগ কৰা জনে প্ৰাচুৰ্য লাভ কৰিব । ৪:১০১ ।
ধন-সম্পত্তি
ধন-সম্পত্তি বহনৰ এক উপায় । ৪:৬ ।
অন্যায় বাবে-আইনীভাৱে ধন-সম্পত্তি ল'ব নালাগে । ২:১৮৯; ৪:৩০ ।
ধৰ্ম-ৰক্ষণ প্ৰতিজ্ঞা
ধৰ্ম-ৰক্ষণ প্ৰতিজ্ঞা পূৰণ । ৫:২; ৬:৯২,৯৩ ।
ধৰ্ম-ৰক্ষণ প্ৰতিজ্ঞা অস্বীকাৰ । ৮:৫৯ ।
ধৈৰ্যশীলতা
বিশ্বাসকাৰী সকলক আল্লাহৰ সাহায্য বিচৰাত ধৈৰ্যশীল হ'বলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে । ২:১৫৪ ।
ধৈৰ্যশীল সকলৰ লগত আল্লাহ থাকে । ২:১৫৪ ।
ভয়, ক্ষুধা ধন-সম্পত্তি আৰু প্ৰাণ আৰু শস্যৰ হানিৰ পৰীক্ষা ধৈৰ্যশীল সকলৰ বাবে সু-সংবাদ । ২:১৫৬ ।
প্ৰকৃত ধৈৰ্যশীল ব্যক্তি । ২:১৫৭ ।

নৰহত্যা

নিষিদ্ধ । ৪:৯৩,৯৪ ।
নৰহত্যাৰ বাবে শাস্তি । ৪:৯৩ ।
হত্যাৰ বিভিন্ন ধৰণ । ৪:৯৩,৯৪ ।
নবীত্ব (খাতামে-নবুয়ত দ্ৰষ্টব্য)
নম্ৰতা
অহঙ্কাৰত আনৰ পৰা মুখ ঘূৰাই লোৱা বা উদ্ধৃতভাবে পৃথিৱীত ঘূৰি ফুৰা নিষিদ্ধ । ৩১:১৯ ।
বিশ্বাসকাৰী সকলক নম্ৰ হ'বলৈ আদেশ দিয়া হৈছে । ৩১:২০ ।

নাও

নুহক নাও সাজিবলৈ আদেশ দিয়া হ'ল । ১১:৩৮; ২৩:২৮ ।
মুছাক তেওঁৰ মাতৃয়ে সেই নাৱত থলে আৰু নৈত উটুৱাই দিলে । ২০:৪০ ।
বনি ইজৰাইলে নাওখন উদ্ধাৰ কৰে । ২:২৪৯ ।

নাম, উপলুঙা

উপলুঙা নাম দিয়া নিষিদ্ধ । ৩:১৮১; ৪:৩৮ ।

নিচা

—নিষিদ্ধ । ২:২২০; ৫:৯১,৯২ ।

নীতি-শিক্ষা (কৰ্ম দ্ৰষ্টব্য)

ন্যায় বিচাৰ

মোমেন সকলক ন্যায় বিচাৰ মতে কাম কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে । ৫:৯ ।

ন্যায়বিচাৰ, চৰকাৰৰ শাসন প্ৰণালীৰ
দণ্ডসমূহৰ ন্যায়বিচাৰৰ সিদ্ধান্তৰ বাধ্য-বাধকতা । ৪:৬৬ ।

বিচাৰকৰ ৰায় মানি লোৱাটো বাধ্যতামূলক । ৪:৬৬ ।

চৰকাৰী শাসনৰ ন্যায়বিচাৰৰ ওপৰত নিষেধ-আজ্ঞা । ৪:১৩৬; ৫:৯ ।

পণপ্ৰথা(যৌতুক) । তিৰোতা সকল দ্ৰষ্টব্য ।

পতি-পত্নীৰ সম্পৰ্ক (তিৰোতা দ্ৰষ্টব্য)

পথ নিৰ্দেশ (হেদায়ত)

আল্লাহে প্ৰত্যেক বস্তুকে তাৰ যথাযথ আকৃতি

দিয়াৰ পাছত সঠিক কামৰ বাবে পথ প্ৰদৰ্শন কৰিছে । ২০:৫১ ।

আল্লাহে যাকে ভাল পায় তাকেই সজ পথলৈ বাট দেখুৱায় । ২৪:৪৭; ২৮:৫৭ ।
পথ-নিৰ্দেশ অনুসৰণ কৰা সকলক আল্লাহে পথ নিৰ্দেশ কৰে । ৪৭:১৮ ।

আল্লাহৰ সহায় বিনে কোনেও পথ-নিৰ্দেশ পাব নোৱাৰে । ৭:৪৪ ।

পথ নিৰ্দেশ পাবলৈ হলে বিশ্বাস আৰু সাধু আচৰণৰ দৰকাৰ । ১০:১০ ।

মুখ ঘূৰাই লোৱা সকলক পথ-নিৰ্দেশে সহায় নকৰে । ২৭:৮১, ৮২ ।

প্ৰকৃত পথ-নিৰ্দেশ পাবলৈ উপাসনা । ১:৬ ।

আল্লাহৰ ওচৰত পূৰ্ণৰূপে আত্মসমৰ্পণ কৰা সকললৈ পথ-প্ৰদৰ্শনৰ প্ৰতিশ্ৰুতি । ৩:২১ ।

পথ-প্ৰদৰ্শনৰ অনুসৰণ সমৃদ্ধিৰ পথ । ২:৬ ।

পয়গম্বৰ (ৰচুলও দ্ৰষ্টব্য)

সকলো পয়গম্বৰকে যাদুকৰ আৰু পগলা আখ্যা দিয়া হৈছিল । ৫১:৫৩ ।

পয়গম্বৰ সকলক তুলনা কৰা ভুল । ২৩:৫৩ ।

এজনা পয়গম্বৰক অগ্ৰাহ্য কৰা মানে সকলো পয়গম্বৰকে অগ্ৰাহ্য কৰা । ২৬:১০৬, ১২৪, ১৪২, ১৬১, ১৭৭ ।

পয়গম্বৰ সকল সাক্ষী থাকিব । ৪:৪২; ১৬:৮৫, ৯০; ৩৩:৪৬ ।

পৰস্তুীগমন (ব্যভিচাৰ, জিনাগাৰী)

নিষিদ্ধ । ১৭:৩৩; ২৫:৬৯ ।

পৰস্তুীগমনৰ শাস্তি । ২৪:৩ ।

পৰোপকাৰ, দান - দক্ষিণা

বদান্যতাৰ পুৰস্কাৰ । ২:২৬২, ২৬৬ ।

তিৰস্কাৰ আৰু আঘাত কৰি দিয়া দানতকৈ মৰমিয়াল মাত আৰু ক্ষমা উত্তম । ২:২৬৪ ।

ভাল বস্ত্ৰে কেৱল দান দিব লাগে । ২:২৬৮ ।

গোপনে কৰা দান মুকলিতকৈ কৰা

দানতকৈ উত্তম । ২:২৭২ ।

পৰোপকাৰী সকলক আল্লাই পুৰস্কাৰ দিয়ে । ২:২৭৫ ।

পৰ্দা (আৱৰণ, নাৰীৰ বাবে)

পৰ্দা সম্পৰ্কে নিৰ্দেশ । ২৪:৩১, ৩২, ৬১; ৩৩:৬০ ।

বৃদ্ধা মহিলাক পৰ্দাৰ পৰা ৰেহাই । ২৪:৬১ ।

একান্ত বাসৰ সময় । ২৪:৫৯ ।

পৰ্বত ৰাজি

পৰ্বতৰ সৃষ্টি । ৪১:১১ ।

পৰ্বত সৃষ্টিৰ উদ্দেশ্য । ১৬:১৬; ৩১:১১ ।

ছামুদ জাতিয়ে তেওঁলোকৰ বাসস্থানৰ বাবে পৰ্বতত শিল কাটি ঘৰ সাজিছিল ।

৭:৭৫; ১৫:৮৩; ২৬:১৫০ ।

নুহৰ জাহাজ জুদিত চপোৱা হৈছিল । ১১:৪৫ ।

নুহে (অৰ্থাৎ নুহৰ বাসিন্দাসকলে) দাউদৰ সৈতে আল্লাহৰ প্ৰশংসাৰ পুন:পুন: আবৃত্তি কৰিছিল । ৩৪:১১ ।

নুহে পৰ্বতৰ বাসিন্দা সকলৰ কথা সূচায় । ২১:৮০; ৩৮:১৯ ।

শক্তিশালী লোকৰ বাবেও নুহ ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল । ২০:১০৬ ।

নুহৰ ধ্বংস । ৫২:১১; ৭০:১০; ১০১:৬ ।

পৱিত্ৰ আত্মা

পৱিত্ৰ আত্মাৰ সৈতে ঈছা শক্তিশালী হয় । ২:৮৮ ।

পৱিত্ৰ আত্মা আল্লাহৰ পৰা সত্যৰ সৈতে অৱতৰণ কৰে আৰু বিশ্বাসকাৰী সকলক শক্তিশালী কৰে । ১৬:১০৩ ।

পৱিত্ৰ ভূমি

পেলেষ্টাইন । ৫:২২ ।

বনি ইজৰাইলে মুছাক অমান্য কৰে, সেয়ে তেওঁলোকক পৱিত্ৰ ভূমিৰ পৰা ঘূৰাই পঠিওৱা হয় । ৫:২৭ ।

পাছলৈ ইহুদীসকলক পৱিত্ৰ ভূমিত একত্ৰিত কৰা হ'ব । ১৭:১০৫ ।

পৰিত্ৰ ভূমি অৱশেষত মুছলিমৰ অধিকাৰলৈ আহিব। ২১:১০৬, ১১৩।

পানী

পানী জীৱনৰ উৎস ৰূপে। ১১:৮; ২১:৩১।

পিতৃ-মাতৃ

পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি সদয় ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ। ১৭:২৪;

পিতৃ-মাতৃৰ বাবে প্ৰাৰ্থনাৰ নিৰ্দেশ। ১৭:২৫।

নজনা কথাৰ বাহিৰে অন্যথা কোনো কথাত পিতৃ-মাতৃক মানি চলিব লাগে। ২৯:৯।

পুনৰুত্থান, মৃতকৰ

দৈহিকভাৱে মৃতজনক এই পৃথিৱীত পুনৰ্জীৱন দিব নোৱাৰি। ২১:৯৬; ২৩:১০১; ৩৬:৩২; ৩৯:৪৩।

মৃতকৰ পুনৰুত্থান মানে এটা জাতিৰ পুনৰ্জাগৰণৰ কথাও সূচায়। ৭:৫৮।

আধ্যাত্মিক ভাৱে মৃত সকলকহে বহুল সকলে পুনৰ্জীৱন দিয়ে, দৈহিকভাৱে মৃত সকলক নহয়। ৬:৩৭; ৮:২৫।

আধ্যাত্মিকভাৱে মৃত জনক ঈছাই জীৱন দান কৰে। ৫:১১১।

পুনৰুত্থান, মৃত্যুৰ পিছত

মৃত্যুৰ পিছত পুনৰুত্থান নিশ্চিত। ২:৪৯; ২২:৮; ২৩:১১৬; ৫৮:১৯।

আধ্যাত্মিক পুনৰুত্থান। ২:৫৭, ৭৪, ২৬১; ৬:৩৭; ৮:২৫; ৩০:৫১; ৪১:৪০।

পুনৰুত্থানৰ দিন (কিয়ামত)

পুনৰুত্থানৰ দিন সম্পৰ্কে কোনো সন্দেহ নাই। ৪:৮৮।

পুনৰুত্থানৰ দিনৰ সময় ধাৰ্য কৰা আছে। ২০:১৬।

প্ৰত্যেক ব্যক্তিকে পুনৰুত্থানৰ দিন। ১৯:৯৬।

পুনৰুত্থানৰ দিনে অধ:পতন বা ধ্বংসৰ কথাও বুজায়। ১৭:৫২; ৪০:৬০; ৫৪:২; ৭০:৪৩, ৪৫।

পুৰস্কাৰ আৰু শাস্তি

ৰ ভিত্তি। ৪:৪১, ৭৯, ৮০; ৬:১৬১।

পৃথিৱী (আল্-আৰজ)

পৃথিৱীৰ খাদ্য যোগানৰ ক্ষমতা। ৪১:১০, ১১।

পৃথিৱীৰ সৃষ্টি আৰু ছয়টা যুগ বা পৰ্যায়। ১১:৮; ৩২:৫; ৪১:১০, ১১।

পৃথিৱীৰ স্ৰজনে আল্লাহৰ অস্তিত্বৰ প্ৰমাণ কৰে, কাৰণ মানৱ জাতিৰ বাবে আৱশ্যকীয় খাদ্য ই যোগান ধৰে। ৪১:১০, ১১।

সৌৰ মণ্ডলৰ বাকী অংশৰ সৈতে পৃথিৱীক স্ৰজন কৰা হৈছে। ৭৯:৩১।

পৃথিৱী তাৰ কক্ষ পথত ঘূৰিছে। ২৭:৮৯।

পৃথিৱীখন ঘূৰণীয়া। ৫৫:১৮।

পৃথিৱীখন বিস্তাৰিত হোৱাৰ ভৱিষ্যতবাণী। ৮৪:৪।

পোক, মাটিৰ (দাবাতুল আৰজ)

মাটিৰ পোকৰ অৰ্থ নীচ কামনাৰ বশৱৰ্তী হোৱা। ৩৪:১৫।

মাটিৰ পোক মানে প্লেগৰ বীজাণু। ২৭:৮৩।

পোন বাট

পোন বাটৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা। ১:৬;

হজৰত মহম্মদ(ছাঃ) য়ে পোন বাট অনুসৰণ কৰিছিল। ৬:১৬২; ৩৬:৫; ৪৩:৪৪।

হজৰত মহম্মদ(ছাঃ) য়ে পোন বাটে লৈ যায়। ১৪:২, ৩; ২৩:৭৪, ৭৫; ৪২:৫৩।

কোৰ-আনে পোন বাটৰ নিৰ্দেশ দিয়ে ৫:১৭।

প্ৰকৃতিত ঐক্য

বিশ্বত কোনো অসাজস্য নাই। ৬৭:৪, ৫।

প্ৰকৃতিৰ বৈচিত্ৰ

প্ৰকৃতিৰ বৈচিত্ৰ্যত নিদৰ্শন। ১৩:৪, ৫।

প্ৰজ্ঞা (জ্ঞান)

এজন জ্ঞানী ব্যক্তি জ্ঞানহীন জনতকৈ উত্তম। ৩৯:১০।

জ্ঞানীজনে শিক্ষা লাভ কৰে। ৩৯:১০।

জ্ঞানৰ অন্বেষণত ভ্ৰমণ। ১৮:৬৬, ৬৭।

প্ৰকৃত জ্ঞানী লোক আল্লাহক ভয় কৰে।

৩৫:২৯।

জ্ঞান সম্পন্ন লোকক আল্লাহে উচ্চ মৰ্যদা দিব । ৫৮:১২ ।

ধৰ্মীয় জ্ঞান পাবৰ বাবে বিশ্বাসকাৰী সকলক নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে । ৯:১২২ ।

জ্ঞান বৃদ্ধিৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ বহুলে নিৰ্দেশ দিছে । ২০:১১৫ ।

নবীসকলক আল্লাই জ্ঞান দিছে । ২১:৮০ ।

মানৱ জাতিৰ শিক্ষক হ'বৰ বাবে নবীসকলক প্ৰেৰণ কৰা হৈছে । ২:১৫২ ।

প্ৰকৃতিক অধ্যয়ন কৰিবলৈ কোৰ-আনে নিৰ্দেশ দিছে । ৩:১৯১, ১৯২; ১০:৬, ৭; ১৩:৪, ৫; ১৬:১১, ১৭; ১৭:১৩; ৩৫:২৮, ২৯ ।

বিভিন্ন দেশৰ অৱস্থা অধ্যয়নৰ বাবে কোৰ-আনে নিৰ্দেশ দিছে । ১৭:২২; ২২:৪৬, ৪৭; ২৯:২১ ।

বিভিন্ন জাতিৰ ইতিহাস অধ্যয়নৰ বাবে কোৰ-আনে নিৰ্দেশ দিছে । ১২:১১২; ৩০:১০; ৩৩:৬৩; ৩৫:৪৪, ৪৫; ৪০:২২ । জ্ঞানৰ দ্বাৰা মানুহে প্ৰকৃতিৰ শক্তিসমূহৰ ওপৰত কতৃত্ব চলাব পাৰে । ১৭:৭১; ২১:৮০, ৮৩; ৪৫:১৩, ১৪ ।

প্ৰতিমা পূজা

প্ৰতিমা পূজাৰ কাৰণ । ৩৯:৪ ।

প্ৰতিমা পূজাৰ পৰা বিৰত থকাৰ বাবে আল্লাহৰ আদেশ । ৩২:৩২ ।

নুহৰ লোক গোষ্ঠীৰ মাজত তেওঁলোকৰ বিভিন্ন দেৱতাৰ বিভিন্ন মূৰ্তি আছিল । ৭১:২৪ ।

নুহে তেওঁৰ লোকগোষ্ঠীৰ মাজত আল্লাহৰ একত্বৰ কথা প্ৰচাৰ কৰিছিল, কিন্তু তেওঁলোকে প্ৰতিমা পূজাতহে লাগি থাকে । ৭১:৮, ৯ ।

হুদৰ জন গোষ্ঠী প্ৰতিমা-পূজক আছিল । ১১:৫৪ ।

ইব্ৰাহিমৰ লোকগোষ্ঠী প্ৰতিমা-পূজক আছিল । ২৬:৭২ ।

লাত, উজ্জা আৰু মানাতক উপাসনা কৰাৰ

কাৰণ । ৫৩:২০, ২৪ ।

প্ৰতিমা অসহায়তা । ২২:৭৪ ।

মিছা দেৱতা পূজা নকৰাৰ কাৰণ । ২১:২৩ ।

প্ৰত্যেক বহুলে প্ৰতিমা উপাসনা নাইকিয়া কৰাৰ মিছন আছে । ১৬:৩৭ ।

প্ৰতিমা-উপাসনাৰ পৰা বিৰত থকাৰ নিৰাপত্তা বিচাৰি ইব্ৰাহিমৰ প্ৰাৰ্থনা । ১৪:৩৬ ।

প্ৰতিশোধৰ আইন(কুৱাচআচ)

ই মানৱ জীৱন ৰক্ষা কৰে । ২:১৭৯, ১৮০ ।

প্ৰশাসন কাৰ্য আৰু চৰকাৰ

চৰকাৰ আৰু প্ৰশাসন সৰ্বোত্তমৰে উপযুক্ত সকলৰ হাতত প্ৰশাসন কাৰ্যত পৰামৰ্শৰ বাবে জনসাধাৰণৰ নিৰ্বাচিত প্ৰতিনিধি । ৩:১৬০ ।

প্ৰশাসন পৰামৰ্শ আৰু পাৰস্পৰিক মত বিনিময় ৪২: ৩৯ ।

আল্লাই আৰু তেওঁৰ দূতসকলৰ আৰু প্ৰাধিকাৰী সকলৰ আজ্ঞা পালন কৰাটো বাধ্যতামূলক । ৪:৬০ ।

জনসাধাৰণৰ ওপৰত ন্যায্য আৰু নিৰপেক্ষভাৱে কতৃত্ব প্ৰয়োগ । ৪:৫৯ ।

ৰাজ্যৰ নিৰাপত্তা আৰু প্ৰতিৰক্ষা ৰক্ষণাবেক্ষণ । ৩:২০১ ।

পোষ্য-পুত্ৰ গ্ৰহণ

পোষ্য-পুত্ৰক স্বীকৃত দিয়া নহয় । ৩৩:৫ ।

প্ৰস্তুৰ-দেশৰ অধিবাসী (হিয়ৰ বাসী)

হিয়ৰ বাসীৰ শাস্তি । ১৫:৮১, ৮৫ ।

প্ৰাকৃতিক ধৰ্ম

প্ৰকৃত ধৰ্ম হ'ল প্ৰাকৃতিক ধৰ্ম । ৩০:৩১ ।

প্ৰাৰ্থনা (ছালাত, ৰোজা, হজ আৰু জাকাত, উপাসনা শিতানত দ্ৰষ্টব্য)

প্ৰাৰ্থনাৰ আৱশ্যকতা । ২৫:৭৮ ।

প্ৰাৰ্থনা কেৱল আল্লাইলৈ । ৭:১৯৫; ১৩:১৫; ৪৬:৬ ।

দুঃখিত জনৰ প্ৰাৰ্থনালৈ আল্লাই কাণ দিয়ে । ২৭:৬৩ ।

আল্লাই তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনাকাৰীৰ প্ৰাৰ্থনা
সহাৰি দিবলৈ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে। ২:১৮৭,
৪০:৬১।

কৰ্মসং হলেও ইয়াৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰি
যাব লাগে। ২:১২৪।

আল্লাই শিকোৱা প্ৰাৰ্থনাই তেওঁৰ কৰুণা
অধিক ফলপ্ৰসূভাৱে আত্মভূত কৰে।
২:৩৮।

দুয়োখন জগততে সনিবন্ধ আবেদনকাৰীয়ে
কল্যাণ বাঞ্ছা কৰিব লাগে। ২:২০১, ২০২;
৪:১৩৫।

ঈশ্বৰক প্ৰাৰ্থনা কৰা আৰু ইয়াত
অবিচলিত থাকা। ১৯:৬৬; ২০:১৫।

প্ৰাৰ্থনাৰ প্ৰতি অৱহেলা কৰিলে বিনাশ
কাল চমু চপায়। ১৯:৬০।

প্ৰাৰ্থনা, পৱিত্ৰ কোৰ-আনৰ

পোন বাটে লৈ যোৱাৰ বাবে। ১:২; ৭।

শান্তি আৰু ভৰণ-পোষণ (ৰিয়ক)ৰ
বাবে। ২:১২৭।

(ইব্ৰাহিমৰ প্ৰাৰ্থনা)।

প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণৰ বাবে আৰু উপাসনাৰ
প্ৰণালী শিকাৰ বাবে। ২:১২৮-১৩০।

(ইব্ৰাহিম আৰু ইছমাইলৰ প্ৰাৰ্থনা)

ইহকাল আৰু পৰকালত কল্যাণ কামনাৰ
অৰ্থে। ২:২০২। অবিশ্বাসী সকলক সহায়
কৰিবৰ বাবে। ২:২৫১।

(তালুতৰ প্ৰাৰ্থনা)

আল্লাহৰ ক্ষমাৰ বাবে মিনতি জনাবৰ
অৰ্থে। ২:২৮৬।

শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা পাবৰ কাৰণে আৰু
আল্লাহৰ সহায়ৰ বাবে। ২:২৮৭। (
বিশ্বাসকাৰী সকলৰ প্ৰাৰ্থনা)।

পথ নিৰ্দেশ পোৱাৰ পাছত আমাৰ অন্তৰ
কলুষিত নহ'বৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা। ৩:৯।
(বিশ্বাসী(সকলৰ প্ৰাৰ্থনা। ৩:১৭।

দয়া আৰু সাহায্যৰ বাবে। ৩:২৭, ২৮।

ঐশ্বৰিক অনুগ্ৰহৰ বাবে। ৩:৫৪। (ঈছাৰ
শিষ্য সকলৰ প্ৰাৰ্থনা)।

অবিচলিত থকাৰ বাবে। ৩:১৪৮; ৭:১২৭।

অগ্নিৰ পৰা ৰক্ষা কৰাৰ বাবে। ৩:১৯২।

পাপৰ ক্ষমা আৰু দোষ মোচনৰ কাৰণে।
৩:১৯৪, ১৯৫।

অত্যাচাৰীৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা কৰাৰ
কাৰণে। ৪:৭৬।

বিশ্বাসী আৰু অবাধ্যৰ মাজত প্ৰভেদৰ বাবে।
৫: ২৬। (মুছাৰ প্ৰাৰ্থনা)

ন্যায়পৰায়ণ সকলক লগ ধৰিবৰ বাবে।
৫:৮৪, ৮৫।

সমৃদ্ধিৰ বাবে। ৫:১১৫। (ঈছাৰ তেওঁৰ
লোকসকলৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা)

ভূল-ক্ৰটিৰ বাবে। ৭:২৪। আদম আৰু
তেওঁৰ পত্নীৰ প্ৰাৰ্থনা।

মিছাৰ ওপৰত সত্যৰ বিজয়ৰ বাবে। ৭:৯০।
আল্লাহৰ কৰুণাৰ বাবে। ৭:১৫০, ১৫২, ১৫৬।

ইহকাল আৰু পৰকালৰ হিতৰ বাবে। ৭:
১৫৭।

শত্ৰুৰ অত্যাচাৰৰ পৰা উদ্ধাৰৰ বাবে।
১০:৮৬, ৮৭।

অত্যাচাৰী সকলৰ বিনাশৰ বাবে। ১০:৮৯।
নাও বা জাহাজত নিৰাপত্তাৰ বাবে। ১১:৪২।

ঘোঁৰাত উঠোতে বা গাড়ী চলাওতে
নিৰাপত্তাৰ বাবে। ১৪৩:১৪, ১৫।

সত্যনিষ্ঠ সকলৰ লগ হ'বৰ কাৰণে।
১২:১০২। (ইউচুফৰ প্ৰাৰ্থনা)।

নিজৰ আৰু বংশধৰ সকলৰ কাৰণে।
১৪:৩৬, ৪২। (ইব্ৰাহিমৰ প্ৰাৰ্থনা)।

পিতৃ-মাতৃৰ কাৰণে। ১৭:২৫।

কোনো ঘৰ বা ঠাইৰ পৰা ওলাওতে বা তাত
প্ৰৱেশ কৰোঁতে। ১৭:৮১।

কৰুণা আৰু পথ-নিৰ্দেশ (হিদায়ত)ৰ বাবে।
১৮:১১।

সত্যনিষ্ঠ সন্তান-সন্ততিৰ বাবে। ১৯:৫, ৭;
২১:৯০।

(জাকাৰিয়া প্ৰাৰ্থনা)

সত্যৰ প্ৰচাৰত সফলতাৰ বাবে। ২০:২৬, ৩৬।
(মুছাৰ প্ৰাৰ্থনা)

জ্ঞানবৃদ্ধিৰ বাবে । ২০:১১৫ ।
 দু:খ কষ্টৰ পৰা উদ্ধাৰৰ বাবে । ২১:৮৪ । (আযুবৰ প্ৰাৰ্থনা) ।
 দোষ ত্ৰুটিৰ পৰিমাণৰ পৰা নিৰাপত্তাৰ বাবে । ২১:৮৮ । (ইউনুচৰ প্ৰাৰ্থনা) ।
 আল্লাহৰ সাহায্য আৰু তেওঁৰ বিচাৰ । ২১:১১৩ ।
 সত্যক অগ্ৰাহ্য কৰা সকলৰ ওপৰত বিজয়ৰ বাবে । ২৩:২৭ । (নুহৰ প্ৰাৰ্থনা) ।
 অন্যাযকাৰী সকলৰ লগত নধৰিবৰ বাবে । ২৩:৯৪,৯৫ ।
 দুষ্টলোকৰ উচটনিৰ পৰা আশ্ৰয় বিচাৰি । ২৩:৯৮,৯৯ ।
 পাপৰ পৰা ক্ষমা আৰু কৰুণা বিচাৰি । ২৩:১১৯ ।
 দোজখৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা কৰাৰ বাবে । ২৫:৬৬,৬৭ ।
 পৰিয়াল আৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ বাবে । ২৫:৭৫ ।
 জ্ঞানী আৰু সত্যনিষ্ঠ সকলৰ লগ ধৰিবৰ কাৰণে । ২৬:৮৪-৯০ । (ইব্ৰাহিমৰ প্ৰাৰ্থনা) ।
 সত্যৰ বিজয়ৰ বাবে । ২৬:১১৮,১১৯ ।
 শত্ৰুৰ নিপীড়ণৰ পৰা উদ্ধাৰৰ বাবে । ২৬:১৭০ ।
 কৃতজ্ঞ হোৱাৰ বাবে আৰু পুণ্যবান সকলৰ মাজত থাকিবৰ বাবে । ২৭:২০ । (ছুলেইমানৰ প্ৰাৰ্থনা)
 পুণ্যবানসকলৰ ওপৰত শান্তি বৰ্ষণ কৰাৰ বাবে । ২৭:৬০ ।
 ক্ষমাৰ বাবে । ২৮:১৭ । (মুছাৰ প্ৰাৰ্থনা)
 অন্যাযী লোকৰ পৰা উদ্ধাৰৰ কাৰণে । ২৮:২২ । (মুছাৰ প্ৰাৰ্থনা) ।
 আল্লাহৰ পৰা কল্যাণ বিচাৰি । ২৮:২৫ । (মুছাৰ প্ৰাৰ্থনা) ।
 দুষ্টলোকৰ বিৰুদ্ধে সাহায্য বিচাৰি । ২৯:৩১ । (লুতৰ প্ৰাৰ্থনা) ।
 এজন সত্যনিষ্ঠ পুত্ৰৰ বাবে । ৩৭:১০১ ।

(ইব্ৰাহিমৰ প্ৰাৰ্থনা) ক্ষমা আৰু এখন বিশাল সাম্ৰাজ্য দিবৰ বাবে । ৩৮: ৩৬ । (ছুলেইমানৰ প্ৰাৰ্থনা) ।
 দোজখ আৰু সকলো অনিষ্টৰ পৰা উদ্ধাৰৰ বাবে । ৪০:৮,১০ ।
 আল্লাহৰ কৰুণাৰ প্ৰশংসা । ৪৬:১৬ ।
 বিপদৰ সময়ত আল্লাহৰ সাহায্যৰ বাবে । ৫৪:১১ । (নুহৰ প্ৰাৰ্থনা) ।
 হিংসা-বিদ্বেষৰ পৰা পৰিত্ৰাণ কৰাৰ বাবে । ৫৯:১১ ।
 অবিশ্বাসী সকলৰ বিৰুদ্ধে সুৰক্ষা বিচাৰি । ৬০:৫,৬ । (ইব্ৰাহিমৰ লোকৰ প্ৰাৰ্থনা)
 আল্লাহৰ আৰ্শ্ববাদৰ পূণ্যতা । ৬৬:৯ ।
 ফিৰাউন আৰু অন্যাযকাৰী সকলৰ পৰা পৰিত্ৰাণ কৰাৰ বাবে । ৬৬:১২ । (ফিৰাউনৰ স্ত্ৰীৰ প্ৰাৰ্থনা) ।
 সকলো বিশ্বাসকাৰীৰ ক্ষমাৰ বাবে । ৭১:২৯ । (নুহৰ প্ৰাৰ্থনা) ।
 সকলো অমঙ্গলৰ বিৰুদ্ধে সুৰক্ষাৰ বাবে । ১১৩:২,৬; ১১৪:২,৫ ।
প্ৰাৰ্থনা, দৈনিক (ছালাত, উপাসনা দ্ৰষ্টব্য)
প্ৰায়চিত্ত
 অগ্ৰাহ্য কৰা হয় । ৬:১৬৫ ।
প্লেগ
 আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহত বিশ্বাস নকৰাৰ কাৰণে পাছৰ দিনবোৰত প্লেগৰ প্ৰাদুৰ্ভাৱ । ২৭:৮৩ ।
ফলি, মুছাৰ
 মুছাৰ ফলিত সকলো বিষয়ৰ ওপৰত নিৰ্দেশ আছে ৭:১৪৬ ।
 মুছাৰ ফলি তেওঁ খঙত দলিয়াই পেলায় আৰু খং শ্বাম কাটিলত আকৌ বুটলি লয় । ৭:১৫১,১৫৫ ।
 ফলি, সু-সংৰক্ষিত ফলিত আছে । ৮৫:২৩ ।
ফিৰাউন
 ফিৰাউনৰ দেহ সংৰক্ষিত কৰা আছে বুলি

কোৰ-আনে সমর্থন কৰে । ১০:৯৩ ।
ফিৰাউনৰ লোকৰ ওপৰত এই পৃথিৱীত
আৰু পৰকালত অভিশাপ । ১১:১০০;
২৮:৪৩ ।

ফিৰিস্তাসকল

আল্লাহৰ একত্বৰ সাক্ষ্য বহন কৰে ।
৩:১৯ ।

ধৰ্মনিষ্ঠ আৰু সত্যবাদী সকলে
ফিৰিস্তাসকলক বিশ্বাস কৰে । ২:১৭৮ ।

ফিৰিস্তাসকলৰ ওপৰত অবিশ্বাস কৰিলে
সৎ পথৰ পৰা বিচলিত হয় । ৪:৩৭ ।

ফিৰিস্তাসকলক আল্লাই যিমনে আদেশ
দিয়ে, সেই মতেই তেওঁলোকে কৰে ।
৩৭:১৫১ ।

তেওঁলোকৰ কোনো পুৰুষ বা স্ত্ৰী
নাই । ৩৭:১৫১ ।

ফিৰিস্তাসকলৰ আগমন । ৬:১১২, ১৫৯;
১৬:৩৪; ২৫:২২, ২৩ ।

ফিৰিস্তাসকল আৰু আত্মাসমূহে আল্লাহৰ
আদেশত অৱতৰণ কৰে । ৯৭:৫ ।

তেওঁলোকক যিমান খিনি জ্ঞান দিয়া হৈছে
সিমানখিনিহে তেওঁলোকৰ আছে ।
২:৩৩ ।

শক্তি আৰু সামৰ্থ্য তেওঁলোক ভিন্ন
হয় । ৩৫:২ ।

ফিৰিস্তাসকলে আৰশ্ব (ৰাজপাট) বহন
কৰে; (অৰ্থাৎ প্ৰভুৰ গুণসমূহ বহন
কৰে) । ৬৯:১৮ ।

অভিভাৱক ফিৰিস্তা । ১৩:১২ ।

তেওঁলোকে কাৰ্যৱলী সংৰক্ষণ কৰে ।
৮২:১১, ১৩ ।

ফিৰিস্তাসকলৰ কৰ্তব্য

আল্লাহৰ বাণী জ্ঞাপন কৰা । ২২:৭৬ ।

আত্মাসমূহৰ দায়িত্ব লোৱা । ৩২: ১২ ।

নবীসকলৰ শত্ৰুসকলক শাস্তি দান ।
৬:১৫৯; ৯৬:১৯ ।

বিশ্বাসী সকলক সহায় কৰা আৰু আনন্দৰ
সংবাদ দিয়া । ৪১: ৩১, ৩৩ ।

নবীসকলৰ শত্ৰুৰ মনত বিশ্বাস আৰু সন্তোষ
সৃষ্টি কৰা । ৩:১২৫ ।

আল্লাহৰ একত্বৰ সাক্ষ্য বহন কৰা । ৩:১৯ ।

নবীসকলৰ সত্যতা নাজিল কৰা । ৪:১৬৭ ।

আল্লাহৰ প্ৰশংসাৰে তেওঁক মহিমাম্বিত কৰা
৩৯:৭৬ ।

বিশ্বাসকাৰী সকলৰ হকে ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰা ।
৪০:৮; ৪২:৬ ।

পৱিত্ৰ ৰছুল আৰু বিশ্বাসীসকলৰ ওপৰত
আশীৰ্বাদৰ বাবে কৰা প্ৰাৰ্থনা প্ৰেৰণ ।
৩৩:৪৪, ৫৭ ।

মানুহৰ কাৰ্যৱলীৰ হিচাপ সংৰক্ষণ
কৰে । ৮২:১১, ১৩ ।

বিশ্বাসী সকলক দৃঢ়মনা কৰে । ৮:১৩ ।

বদৰৰ যুদ্ধ
বদৰৰ যুদ্ধ সম্পৰ্কে পৱিত্ৰ কোৰ-আনত
ভৱিষ্যতবাণী । ৩০:৫; ৫৪:৪৫-৪৯ ।

বদৰৰ যুদ্ধত শত্ৰুপক্ষৰ মীমাংসাৰ দাবী ।
৮:২০ ।

বদৰৰ যুদ্ধত নিদৰ্শন । ৩:১৪ ।

ঐশী সহায় । ৩:১২৪; ৮:১০; ৮:১৮ ।

মুছলিমসকল শক্তিশালী হয় । ৮:১২ ।

দলসকলৰ অৱস্থান ৮:৪৩ ।

বদৰৰ যুদ্ধলৈ মহোল্লাসে কাফিৰ সকলৰ (অবিশ্বাসী সকলৰ) অভিযান । ৮:৪৮, ৪৯ ।

বদৰৰ যুদ্ধত অবিশ্বাসী সকল পৰাজিত হয় ।
৮:৫১, ৫২ ।

বদৰৰ যুদ্ধত অধিকৃত যুদ্ধ বন্দী । ৮:৭১ ।

বন্ধক
দখল সহ কোনো বস্তু বন্ধক । ২:২৮৪ ।

বয়াত (আনুগত্যৰ শপত)
নবীৰ প্ৰতি আনুগত্যৰ শপত (বয়াত)
আল্লাহৰ প্ৰতি আনুগত্যৰ শপত । ৪৮:১১ ।

নবীয়ে তেওঁৰ সঙ্গীসকলৰ বয়াত
হৃদয়বিয়াত লয় । ৪৮:১৯ ।

নবীয়ে মহিলাসকলৰ বয়াত গ্ৰহণ কৰাৰ
আদেশ কৰে । ৬০:১৩ ।

বয়াতৰ কথা । ৬০:১৩ ।

বয়াত-উল-হাৰাম (কাবা)

কাবাত মানৱ জাতিৰ বাবে সৰ্বপ্ৰথম ঘৰ
প্ৰতিষ্ঠা কৰা হৈছিল। ৩:৯৭।

কাবা মানৱ জাতিৰ বাবে পুনঃপুনঃ মিলন
কেন্দ্ৰ আৰু নিৰাপদ স্থান। ২:১২৬।

ইব্ৰাহিমৰ আবাস স্থল আৰু ইয়ালৈ হজ
কৰিবলৈ যোৱাটো এক ফৰজ (কৰ্তব্য)।
৩:৯৮।

কাবাত প্ৰৱেশ কৰাসকল নিৰাপদ।
৩:৯৮।

কাবা মানৱৰ আশ্ৰয়স্থল আৰু পৱিত্ৰ
গৃহ। ৫:৯৮। কাবাক মছজিদ উল-হাৰাম (সন্মানিত
মছজিদ) বুলিও কোৱা হয়।
১৭:২।

কাবা আক্ৰমণৰ পৰা নিৰাপদ থকাৰ
ভৱিষ্যতবাণী। ৫২:৫,৬।

বৰজখ (পৰ্দা)

মৃত্যুৰ পিছত এই পৃথিৱীলৈ ঘূৰি অহাৰ
বাটত প্ৰতি বন্ধক আছে। ২৩:১০১।

বহু ঈশ্বৰবাদ

বহু ঈশ্বৰবাদ গুৰুতৰ পাপ। ৪:৪৯;
৪:১১৭।

বহু ঈশ্বৰবাদৰ কোনো ভিত্তি নাই।
৩০:৩৬।

বহু পত্নী গ্ৰহণ

বহু পত্নী গ্ৰহণৰ অনুমতি। ৪:৪।
পত্নী সকলৰ মাজত সমতা। ৪:৪।

এজনী পত্নীক অৱহেলা কৰি আন এজনীৰ
প্ৰতি অধিক মনোযোগ দিয়াটো অনুমোদন
নকৰে। ৪:১৩০।

বাইবেল

বাইবেল বিকৃতি। ২:৮০; ৫:১৪,১৬।

বান্দা, মহান আল্লাহৰ

আল্লাহৰ ভৃত্যসকলে পৃথিৱীত সন্মৰ্বে
বিচৰণ কৰে। ২৫:৬৪।

মুৰ্খসকলে তেওঁলোকৰ লগত তৰ্ক কৰিলে
ছালাম (শান্তি) বুলি কয়। ২৫: ৬৪।

আল্লাহৰ উপাসনাত তেওঁলোকে নিশা

পাৰ কৰে। ২৫:৬৫।

বান্দাসকলে শান্তি এৰাবৰ বাবে আল্লাহক
প্ৰাৰ্থনা কৰে। ২৫:৬৬।

বান্দাসকল কৰাইচও নহয়, নাইবা খুঁৱা-
খুলীয়া নহয়, কিন্তু খৰচ কৰাত মিতব্যয়ী।

২৫:৬৬। বান্দাসকলে আল্লাহৰ সৈতে
কোনো সঙ্গী যুক্ত নকৰে, নাইবা কোনো

লোককে অন্যায়াভাৱে হত্যা নকৰে, নাইবা
ব্যভিচাৰ বা জিনাগাৰী নকৰে। ২৫: ৬৯।

বান্দাসকলে মিছা সাক্ষী নিদিয়ে। ২৫:৭৩।

বান্দাসকলৰ পুৰস্কাৰ। ২৫:৭৬,৭৭।

বিনয়

বিশ্বাসকাৰী সকল বিনয়ী হ'ব লাগে। ২৫:
৬৪; ৩১:১৯,২০।

বিবাহ তিবোতা দৃষ্টব্য

বিভূষণ

কোনো ব্যক্তিয়ে নিজকে বিভূষিত কৰিব
পাৰে ২:১৩; ১:৫; ৭:৩২।

বিৰোধ

পৰস্পৰ বিৰোধৰ অপকাৰ। ৩:১০৪,
১০৬; ৮:৪৭।

বিৰোধ (বিতৰ্ক)

সঠিক বিতৰ্কৰ পন্থা। ১৬:১২৬; ৯:৪৭।

বিশ্বৰ সৃষ্টি

কোনো উদ্দেশ্য নোহোৱাকৈ বিশ্বৰ সৃষ্টি
কৰা হোৱা নাই। ২১:১৭,১৮।

জ্ঞানৰ আৱশ্যক অনুযায়ী হে বিশ্ব সৃষ্টি কৰা
হৈছে। ১৫:৮৬; ৩৯:৬; ৪৬:৪।

বিশ্বৰ সকলো বস্তুৰে সমন্বয় আছে আৰু
খাপ খোৱাই লোহা হৈছে; ইয়াত কোনো
বিশৃঙ্খলা, অমিল বা অসঙ্গতি নাই। ৬৭:
২,৫।

বিশ্বৰ বিভিন্ন বস্তু আকাশ, পানী, মেঘ, নদী
আদি মানৱৰ সেৱাত নিযুক্ত কৰা হৈছে।

১৪:৩৩-৩৫; ১৬: ১১,১৫; ৪৫:১৩,১৪।

বিশ্বাস (ঈমান)

ঈমানৰ ব্যাখ্যা। ৪৯:১৫,১৬।

কেৱল ঈমানেই যথেষ্ট নহয়। ৩:১৮০;

২৯:৩,৪।

মনৰ সন্তুষ্টি আৰু ঈমানৰ মাজত
পাৰ্থক্য। ২:২৬১।

আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰসকলক
বিশ্বাস কৰাৰ বাবে প্ৰত্যাশা। ৩:১৮০;
৪:১৭১; ৭:১৫৯; ৫৭:৮; ৬৪:৯।

সকলো নবী আৰু তেওঁলোকৰ পুথি
সমূহত বিশ্বাস। ২:১৩৭; ২৯:৪৭।

আল্লাহৰ ওপৰত বিশ্বাস আৰু তেওঁৰ
হকে ব্যক্তি আৰু ধন-সম্পত্তি ত্যাগৰ
পুৰস্কাৰ। ৬১:১১,১৩; ৬৪:১০।

আখিৰাতৰ (পৰকালৰ) জীৱনত বিশ্বাস।
২:৫।

বিশ্বাস আৰু সৎ কৰ্মৰ পুৰস্কাৰ। ২:২৬;
১৮:৮৯; ৪১:৯; ৯৫:৭।

আল্লাহৰ চিহ্ন দৰ্শনত বিশ্বাস দৃঢ় ও
শক্তিশালী হয়। ৯:১২৪; ৩৩:২২,২৩;
৪৭:১৮।

শাস্তি উপস্থিত কালত ঈমানো গ্ৰহণযোগ্য
নহয়। ১০:৫২,৫৩,৯১,৯৩; ৪০:৮৬।

বিশ্বাসকাৰী, প্ৰকৃত মোমিন

(মোমিন দৃষ্টব্য)

বিশ্বাসৰ জ্যোতি

আল্লাই বিশ্বাসকাৰী সকলক সকলো
প্ৰকাৰৰ একাৰৰ পৰা পোহলৈ আনে।
২:২৫৮; ৫৭:১৩।

বেহেস্ত

বেহেস্তৰ জীৱন; বেহেস্তৰ ফল। ২:২৬।

বেহেস্তৰ পৰিসৰ। ৩:১৩৪; ৫৭:২২।

বেহেস্তত আত্মাৰ সকলো ইচ্ছা পূৰণ
হয়। ৪১:৩২,৩৩।

মৃত্যুৰ পিছৰ বেহেস্ত আৰু এই পৃথিৱীৰ
বেহেস্ত। ১৯:৬২; ৫৫:৪৭।

পাৰ্থিৱ স্বৰ্গ। ২:৩৬।

বেহেস্তৰ বাসিন্দা সকলক খেদাই
পঠিওৱা নহয়। ১৫: ৪৯।

বেহেস্তৰ বৰ্ণনা নিদৰ্শন যুক্ত। ১৩:৩৬;
৪৭:১৬; ৫৭:১৩।

বেহেস্তৰ বাস্তৱ ৰূপ কোনেও অনুভৱ কৰিব
নোৱাৰে। ৩২:১৮।

বিশ্বাসকাৰী সকলক বেহেস্তৰ ফালে লৈ
যোৱা হ'ব। ৩৯:৭৪।

বেহেস্তৰ অধিবাসীৰ উচ্চ মৰ্যদা।
৮৩:১৯:২১।

বিশ্বাসকাৰীসকলে এই পৃথিৱীতো সুখভোগ
কৰিবলৈ পাব। ৫৫:৪৭।

বেহেস্ত (বৰ্ণনা)

বেহেস্তৰ বান্দা সকলে শীত-তাপত কষ্ট
নাপায়। ৭৬:১৪।

বেহেস্তত বেয়া কথা শুনিবলৈ নাপায়। ১৯:
৬৩।

বেহেস্তত মৃত্যু নাই, শাস্তিও নাই।
৩৭:৫৯,৬০; ৪৪:৫৭।

বেহেস্তৰ বাসিন্দাসকলে আল্লাহক সাক্ষাতে
দেখিবলৈ পাব। ৭৫:২৩,২৪।

আল্লাহৰ কৰুণা সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ পুৰস্কাৰ। ৯:৭২।

বেহেস্ত (বিশিষ্ট ৰূপ)

বেহেস্তৰ ফল আৰু ছাঁ চিৰস্থায়ী। ১৩:৩৬।

বেহেস্তৰ সৰ্বোত্তম দয়া আল্লাহৰ কৰুণা
প্ৰাপ্তি। ৩:১৬; ৯:৭২।

বেহেস্তত আনন্দময় বাসস্থান। ৯:৭২।

বেহেস্তত উচ্চ অট্টালিকা। ২৫:৭৬;
৩৯:২১।

বেহেস্তত প্ৰচুৰ পানী, গাখীৰ, সুৰা আৰু
মৌৰ সোৱাদ চিৰন্তন। ৪৭:১৬।

বেহেস্তৰ বাগিচা আৰু নৈ।
৩:১৬,১৯৬,১৯৯; ৪:১৪,৫৮,১২৩;

৫:১৩,৮৬; ৭:৪৪; ৯:৭২,৮৯, ১০০;
১০:১০; ১৩:৩৬; ২২:১৫,২৪; ২৫:১১;

৪৭:১৬; ৫৮:২৩; ৬১:১৩; ৬৪:১০।

বেহেস্তত আৰশ্ব (সিংহাসন)। ১৫:৪৮।

বেহেস্তৰ দলিচা পৰা মজিয়া। ৫৫:৫৫।

বেহেস্তত দলিচা আৰু কোমল তুলি পৰা
আসন। ৮৮:১৬,১৭।

বেহেস্তৰ বিশুদ্ধ পানী। ৮৩: ২৬,২৯।

বেহেস্তৰ সুৰাত কোনো চঞ্চলতা বা দোষণীয়

বস্তনাই । ৫২: ২৪ ।
বেহেস্তত নিজৰাবোৰত কফুৰ মিহলোৱা
থাকে । ৭৬:৬,৭ ।
বেহেস্তত নিজৰা বোৰত আদা দিয়া থাকে ।
৭৬:১৮ ।
বেহেস্তত চালাচাবিল নামৰ নিজৰা ।
৭৬:১৯ ।
বেহেস্তৰ নিজৰাত তচনীম মিহলোৱা
থাকে । ৮৩:২৮ । বেহেস্তত আহাৰ-
সামগ্ৰী । ১৯:৬৩ । বেহেস্তত খাদ্য আৰু
পানী । ৪৩:৪৪ ।
বেহেস্তত কল আৰু লট গছ । ৫৬:২৯ ।
বেহেস্তত খেজুৰ আৰু ডালিম । ৫৫:৬৯ ।
বেহেস্তত সকলো ধৰণৰ ফল । ৫৫:৫৩;
৭৭:৪৩ ।
বেহেস্তৰ ফল সজ কামৰ পুৰস্কাৰ
ৰূপে । ৩৭:৪২,৪৪ ।
বেহেস্তৰ জোটা কৰা ফল । ৭৬:১৫ ।
বেহেস্তত চৰাইৰ মাংস । ৫৬: ২২ ।
বেহেস্তৰ ছাঁ । ১৩:৩৬ । বেহেস্তত মিহি
পাটৰ সেইউজীয়া পোছাক । ১৮:৩২ ।
বেহেস্তত সোণৰ খাৰু । ১৮:৩২; ৩৫:৩৪ ।
বেহেস্তত সোণ আৰু ৰূপৰ পিয়লা ।
৪৩:৭২ ।
বেহেস্তত ৰূপৰ পানী চৰোৱা পাত্ৰ ।
৭৬:১৬,১৭ ।
বেহেস্তত নিষ্পাপ স্ত্ৰী । ৩:১৬; ৪:৫৮ ।
বেহেস্তত সংযোমী দৃষ্টি আৰু ডাঙৰ চকুৰে
নিষ্কুলুম তিৰোতা । ৩৭: ৪৯,৫০ ।
বেহেস্তৰ বাসিন্দাৰ বাবে যুৱক ৰৈ থাকে ।
৫২:২৫; ৫৬:১৮; ৭৬:২০ ।
বেহেস্তৰ বাসিন্দাক ফিৰিস্তা সকলে
অভিনন্দন জনাব । ১৩:২৪,২৫ ।
বেহেস্তলৈ প্ৰৱেশ কৰা লোক
ধৰ্মনিষ্ঠভাৱে কাম কৰা বিশ্বাসকাৰী ।
২:২৬ ।
সৰ্বোত্তমভাৱে আল্লাহৰ প্ৰতি তেওঁলোকৰ
কৰ্তব্যত মন দিয়া সকলেই ধৰ্মনিষ্ঠ ।

৩:১৩৪,১৩৭ ।
অবিচলিত লোক । ১৩:২৩ ।
আল্লাহক মানি চলাত আগৰণুৱা সকল ।
৫৬:১১ ।
সোঁহাতে থকা সকল । ৫৬:২৮ ।
ধৰ্মনিষ্ঠ সকলৰ কাষলৈ বেহেস্তক লৈ অহা
হ'ব । ৫০:৩২ ।

ৰোজা

নিজৰ ৰোজা নিজে বহন
কৰে । ২৯:১৩,১৪; ৩৫:১৯ ।

ব্যভিচাৰ, অগম্যাগমন

ব্যভিচাৰ নিষিদ্ধ । ১৭:৩৩; ২৫:৬৯ ।
ব্যভিচাৰৰ শাস্তি । ২৪:৪ ।
ব্যভিচাৰৰ অভিযোগ প্ৰমাণৰ বাবে সাক্ষীৰ
আৱশ্যক । ২৪:৫ ।

ব্যভিচাৰৰ অভিগমন বন্ধ কৰা হৈছে । ২৪:
২৮, ৩১, ৩২ ।

উচ্ছংখল আচৰণৰ বাবে শাস্তি । ৪:
১৬, ১৭ ।

স্ত্ৰীক ব্যভিচাৰৰ বাবে দোষাৰোপ কৰা
আৰু মিছা দোষাৰোপৰ বাবে শাস্তি ।
২৪:৭, ১১ ।

সতী তিৰোতাক ব্যভিচাৰৰ অভিযোগ ।
২৪:৫ ।

ব্যভিচাৰিণী বা প্ৰতিমা পূজকক বিবাহ ।
২৪:৩ ।

ব্যৱসায়

ব্যৱহায় আইন সঙ্গত । ২:২৭৬; ৪:৩০ ।
ব্যৱসায় প্ৰাৰ্থনাৰ পৰা বা আল্লাহক
স্মৰণৰ পৰা মনোযোগ আঁতৰাব নালাগে ।
৯:২৪; ২৪:৩৮; ৬২:১২ ।

ব্যৱসায় যিটো অতি লাভ জনক ।
৬১:১১, ১৪; ৩৫:৩০, ৩১ ।

সুপথৰ (হিদায়তৰ) সলনি বিপথ কিনি
লোৱা অপচয় । ২:১৭ ।

ভৱিষ্যতবাণী, সাধাৰণ

ভৱিষ্যতবাণীত শুভ-সংবাদ থাকে, অথবা
ই সতৰ্ক কৰি দিয়ে । ১৮:৫৭ ।

সতৰ্ক কৰি দিয়া ভৱিষ্যতবাণী পূৰণ
অনুশোচনাৰ দ্বাৰা নিৰসন কৰিব পাৰি।

১০:৯৯; ৪৩:৫০,৫১; ৪৪:১৬।

শুভ-সংবাদ থকা ভৱিষ্যতবাণী পূৰণ
চৰ্তবোৰ পালন কৰিব নোৱাৰিলে
পিছুৱাই যাব পাৰে। ৫:২৭। বহু লৰ
জীৱন কালতে যদি তেওঁৰ ভৱিষ্যতবাণী
সমূহ পূৰণ হয়, তেন্তে তেওঁৰ কথাৰ
যথার্থতা প্ৰতিপালিত হ'ব। ১৩:৪১;
৪০:২৯।

ভৱিষ্যতবাণী, পৱিত্ৰ কোৰ-আনৰ
(কোৰ-আনৰ দ্ৰষ্টব্য)

ভিক্ষা বৃত্তি

ভিক্ষা কাৰ্য সমৰ্থন নহয়। ২:২৭৪;
৪:৩৩।

ভোজোৎসৱ (মাইদা)

ঈছা ই তেওঁৰ লোকসকলৰ
ভোজোৎসৱৰ বাবে আল্লাহৰ ওচৰত
খাদ্য সস্তাৰ প্ৰাৰ্থনা কৰে। ৫:১১৫।

ভ্ৰাতৃত্ব

ইছলামে মানৱ ভ্ৰাতৃত্ব প্ৰতিষ্ঠা কৰে।
৩:১০৪; ৪৯:১১, ১৪।

মক্কা

মক্কাত বৰকত পূৰ্ণ আৰু হি্দায়তৰ
উৎসৱৰ বাবে মক্কা কোৱা হয়। ৩:৯৭।

মক্কাৰ বালাদে আমীন অৰ্থাৎ নিৰাপত্তা
নগৰী বুলিও কোৱা হয়। ৯৫:৪।

ইব্ৰাহিমৰ মক্কা আৰু তাৰ নিৰাপত্তাৰ বাবে
প্ৰাৰ্থনা। ২:১২৭; ১৪:৩৬।

মক্কাৰ পৱিত্ৰ কৰা হৈছে। ২৭:৯২।

মক্কাৰ দেশ ত্যাগৰ পিছত পৱিত্ৰ ৰচুল ঘূৰি
অহাৰ ভৱিষ্যতবাণী। ১৭:৮১; ২৮:৮৬;
৯০:৩।

মক্কাৰ ঘূৰি অহাৰ বাবে আৱশ্যকীয়
প্ৰচেষ্টা। ২:১৫১।

মক্কাৰ নিৰাপত্তাৰ ভৱিষ্যতবাণী। ২৮:৫৮।

মক্কাৰ ভৱিষ্যত সম্পৰ্কে ভৱিষ্যতবাণী।
৩:৯৭।

মক্কাবিজয়ৰ দ্বাৰা ইহুদী সকলৰ বাধা
আঁতৰোৱা হয়। ২:১৫১।

মক্কা বিজয়ৰ ভৱিষ্যতবাণী। ১৩:৩২।

মছজিদ

সকলো মানৱৰ কাৰণে মছজিদ উন্মুক্ত।
২২:২৬।

মছজিদত আল্লাহৰ উপাসনাত কোনেও বাধা
দিব নালাগে। ২:১১৫।

মছজিদ-এ-হাৰাম আৰু মছজিদ-এ-আকচা।
১৭:২।

ভগুসকলে আবু আম্বিৰক লুকুৱাই থবলৈ
সজা মছজিদ। ৯:১০৭।

মছীহ

মছীহ আল্লাহৰ বান্দা (সেৱক)। ৪:১৭৩।

মদ (সুৰা) (নিচা দ্ৰষ্টব্য)

মধ্যস্থতা

আল্লাহৰ হুকুমৰ অবিহনে কোনেও তেওঁৰ
মধ্যস্থতা কৰিব নোৱাৰে। ২:২৫৬।

আল্লাহৰ কাষত আছে বুলি কোৱা সকলৰো
মধ্যস্থতা কৰাৰ শক্তি নাই। ৪৩:৮৭।

পৱিত্ৰ ৰচুলে মধ্যস্থতা কৰিব পাৰে। কিয়নো
তেওঁ সত্যৰ সাক্ষ্য বহন কৰে। ২০:১১০;
৩৪:২৪; ৪৩:৮৭।

অবিশ্বাসীসকলৰ বাবে মধ্যস্থতাকাৰী,
আল্লাহৰ সৈতে। ৬:৫২।

আল্লাহৰ অনুমতি লৈ ফিৰিস্তা সকলে মধ্যস্থতা
কৰিব পাৰে। ৫৩:২৭।

সৎ আৰু অসৎ মধ্যস্থতা। ৪:৮৬।

মাউৰা (এতীম দ্ৰষ্টব্য)

মাদয়ান

মাদয়ান আৰু ইয়াৰ অধিবাসী সকল। ৭:৮৬;
৯:৭০; ১১:৮৫।

মানৱ আত্মা (কহ)

মানৱ-আত্মা আল্লাহৰ সৃষ্টি। ১৭:৮৬।

মানৱ-আত্মাৰ বিশুদ্ধীকৰণ হ'ল মুক্তি ।
৯১:১০ ।

মানৱৰ অধিকাৰ

— আৰু সেই অধিকাৰৰ দায়-দায়ত্ব ।
৪:৩৭-৪১; ১৭:২৪-৪০; ২৫:৬৪-৭৩ ।

মানৱৰ সৃষ্টি

মানৱক কোনো উদ্দেশ্য বিহীন ভাৱে সৃষ্টি
কৰা হোৱানাই । ২৩:১১৬; ৭৫:৩৭ ।
মানৱ সৃষ্টিৰ বিভিন্ন চাপ । ২২:৬; ২৩:১৩-
১৫; ৩৫:১২; ৩৯:৭; ৪০:৬৮; ৮৬:৬-৮ ।
মানৱক সৰ্বোৎকৃষ্ট উপাদানেৰে সৃষ্টি কৰা
হৈছে । ৯৫:৫ ।

মানৱ সৃষ্টিৰ উদ্দেশ্য । ৫১:৫৭ ।

মানৱক একেই আত্মাৰ পৰা সৃষ্টি কৰা
হৈছে । ৪:২; ১৬:৭৩; ৩০:২২ ।

মানুহ (ইনচ)

মানুহ স্বভাৱত চঞ্চল । ২১:৩৮ ।

মানুহ সৃষ্টিৰ উদ্দেশ্য । ৫১:৫৭ ।

মানুহক আল্লাহক উপাসনা কৰাৰ বাবে সৃষ্টি
কৰা হৈছে । ১:৫; ৫১:৫৭ ।

আল্লাহত বিশ্বাস কৰা মানুহৰ স্বভাৱ ।
৫৭:৯ ।

আল্লাহৰ স্ৰজন কৰা প্ৰকৃতিৰ সৈতে মানুহৰ
জন্ম হৈছে । ৩০:৩১; ৯১:৮, ৯ ।

উন্নতিৰ বাবে মানুহৰ সীমাহীন ক্ষমতা
আছে । ৮৭:৩ ।

মানুহক উত্তম স্ৰজন ৰূপে সৃষ্টি কৰা হৈছে ।
৯৫:৫ ।

ওহী বা ঐশীবাণী গ্ৰহণ কৰাৰ ক্ষমতা মানুহৰ
আছে । ১৫:২৯, ৩০ ।

আল্লাহে মানুহক সৎ আৰু অসৎ পথ
প্ৰদৰ্শন কৰিছে । ৭৬:১৪; ৯০:১১; ৯১:৯ ।

মানুহে তাৰ কাৰ্য বাচি লব পাৰে । ৪১:৪১ ।

মানুহক তাৰ কাৰ্য অনুসৰি সুবিধাসমূহ
আল্লাহে প্ৰদান কৰিছে । ৯২:৬-১১ ।

সকলো বস্তুকেই মানুহৰ অধীন কৰি দিয়া
হৈছে । ২:৩০; ২২:৬৬; ৩১:২১; ৪৫:১৪ ।

মানুহে কেৱল আল্লাহৰ পৰাহে সুৰক্ষা

বিচাৰিব লাগে । ২:৪২ ।

আল্লাহে মানুহৰ ক্ষমতাৰ বাহিৰৰ একো
তাৰ পৰা নিবিচাৰে । ২:২৩৪, ২৮৭;
২৩:৬৩; ৬৫:৮ ।

কেৱল এই পাৰ্থিৱ জগত বিচৰা মানুহে
পৰকালত একোনাপায় । ২:২০১; ৪:১৩৫;
৪২:২১ ।

মানুহক দুৰ্বল কৰি স্ৰজন কৰা হৈছে ।
৪:২৯ ।

এই জীৱনত সজ কামনা কৰা লোকে
পৰকালত ভাল পুৰস্কাৰ পায় । ২:২০২;
৪২:২১ ।

মানুহক তাৰ পিতৃ-মাতৃক সদয় ব্যৱহাৰ
কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে । ১৭:২৪;
২৯:৯; ৩১:১৫; ৪৬:১৬ ।

মানুহক শূন্যতাৰ পৰা সৃষ্টি কৰা হৈছে ।
৭৬:২ ।

আৰম্ভণিতে মানৱজাতি এটা সম্প্ৰদায়ৰ
আছিল । ২:২১৪ ।

মানুহক বোকাৰ পৰা সৃষ্টি কৰা হৈছিল ।
৩:৬০; ৭:১৩; ১৮:৩৮ ।

আল্লাহে গৰ্ভৰ ভিতৰত মানুহক ৰূপ দিয়ে ।
৩:৭ ।

মানুহে যিটো উত্তম তাৰেই অসতক
ওফোৰাই পেলাব লাগে । ২৩:৯৭ ।

মানুহত ঐশী আত্মাক ফুঁৰাই দিয়া হৈছে ।
৩২:১০ ।

মানুহৰ অকৃতজ্ঞতা । ১০:১৩; ১১:১০-১২;
৪১:৫২ ।

মানুহৰ তিনি তৰপীয়া কৰ্তব্য । ৫:৯৩-৯৪ ।
মানুহ পৃথিৱীত জীয়াই থাকিব আৰু মৰিব ।
৭:২৬ ।

মানুহৰ আটাইতকৈ উত্তম সাজ হৈছে
ন্যায়পৰায়ণতা । ৭:২৭ ।

মানুহৰ শাৰীৰিক বিকাশত বিভিন্ন চাপ ।
২২:৬; ২৩:১৩-১৫ ।

বিশ্বাস কৰাৰ পাছত অবিশ্বাস কৰাৰ বাবে
মানুহৰ শাস্তি । ৩:১০৭ ।

তিনি তৰপীয়া অন্ধকাৰৰ পৰা মানুহক
 স্ৰজন কৰা হৈছে। ৩৯:৭।
 মানুহক তাৰ সা-সম্পত্তি লৈ আৰু তাৰ
 ব্যক্তি লৈ বিচাৰ কৰা হ'ব। ২:১৫৬-১৫৮;
 ৩:১৮৭।
 মানুহৰ সম্পত্তি আৰু সন্তান এক পৰীক্ষা।
 ৮:২৯; ২৪:১৬।
 মানুহ আল্লাহৰ ওচৰত সম্পূৰ্ণ আত্মসমৰ্পণ
 আটাইতকৈ লাভজনক। ২:১৩২; ৪:১২৬।
 মানুহ অধৈৰ্য্য। ৭০:২০-২২।
 মানুহ অতি কাৰ্জিয়া প্ৰিয়। ১৮:৫৫।
 -হতাশাত ভোগে। ৩০:৩৭; ৪১:৫০।
 -সম্পত্তি প্ৰিয় আৰু কৃপণ। ১৭:১০১;
 ৮৯:২১।
 -সীমালগ্ন কৰাৰ প্ৰতি আগ্ৰহী। ৯৬:৭-
 ৮।
 ন্যায় আৰু বিশ্বাসৰ অবিহনে মানুহে
 লোকচান ভৰিব লাগে। ১০৩:৩-৪।
 অন্যান্য সৃষ্টিতকৈ মানুহ শ্ৰেষ্ঠ। ১৭:৭১।
মাহ, বাৰটা
 মাহৰ সংখ্যা। ৯:৩৬।
 পৰিত্ৰ মাহ। ২:১৯৫; ৯:৩৬।
মিচকীন (অভাৱগ্ৰস্ত আৰু দৰিদ্ৰ দ্ৰষ্টব্য)
মুক্তি
 ধাৰ্মিকসকলৰ বাবে মুক্তিৰ প্ৰতিশ্ৰুতি।
 ২:৬; ১৯:৭৩।
 মুক্তি পোৱাজনক আল্লাহে ভাল পায় আৰু
 তেওঁ শান্তি লাভ কৰে। ৩:৩২;
 ৮৯:৩০, ৩১।
 প্ৰাৰ্থনাৰ যোগেদি মুক্তি। ২:১৮৭।
 অসতৰ পৰা মুক্তি। ৮:৩০।
 আত্মাৰ শোধনৰ যোগেদি মুক্তি। ৯১:১০।
 ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা আৰু পথ-নিৰ্দেশন (হেদায়ত)
 অনুসৰণৰ যোগেদি মুক্তি। ৩:১৩৬;
 ৩৯:৫৪-৫৬।
 মুক্তি চিৰন্তন। ১১:১০৯; ১৮:১০৯;
 ৯৫:৭।

সকলো অৱতীৰ্ণ কিতাপতে বিশ্বাস মুক্তিৰ
 বাবে আৱশ্যক। ২:৫।

মুছলমান

সজ কাম কৰাত ইজনে সিজনক চেৰ
 পেলোৱাটোৱেই মুছলমানৰ লক্ষ্য। ২:১৪৯।
 মুছলমানসকল যুদ্ধৰ প্ৰতি বিৰূপ আছিল।
 ২:২১৭।
 মুছলমানসকলেই সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ লোক, কাৰণ
 তেওঁলোকক মানৱ কল্যাণৰ বাবে উত্থিত কৰা
 হৈছে। ৩:১১১।
 মুছলমানসকলে পৰিত্ৰ মাহত যুদ্ধ কৰাটো
 নিষিদ্ধ, কিন্তু তেওঁলোকে আক্ৰমণৰ বিৰুদ্ধে
 নিজকে ৰক্ষা কৰিব পাৰে। ২:২১৮।
 অবিশ্বাসীসকলৰ লগত মুছলমানৰ ভ্ৰাতৃত্ব
 সীমাবদ্ধ কৰি দিয়া হৈছে। ৩:২৯।

মুছা

কোৰ-আনে মুছাৰ জীৱনৰ প্ৰকৃত ঘটনাবোৰ
 উল্লেখ কৰিছে। ১৯:৫২।
 মুছাৰ আবিৰ্ভাৱৰ উদ্দেশ্য আছিল ইজৰাইলক
 ফিৰাউনৰ নিষ্ঠুৰতা আৰু দাসত্বৰ পৰা মুক্ত
 কৰা আৰু তেওঁলোকৰ উন্নতি কৰা।
 ২৮:৬, ৭।
 মুছাৰ জন্ম আৰু তেওঁক নৈত এখন নাৱত
 এটা বাকচত ভৰাই পেলাই দিয়াৰ কথা।
 ২০:৪০; ২৮:৮।
 ফিৰাউনৰ জীয়েকে মুছাক নৈৰ পৰা তুলি
 আনে। ২৮:৯, ১০।
 মুছা পাইৰ লগত নথকাত মাকৰ ওচৰলৈ
 প্ৰেৰণ। ২০:৪১; ২৮:১৩।
 মুছাক বিচাৰ বুদ্ধি আৰু জ্ঞান দিয়া হয়।
 ২৮:১৫।
 মুছাই কিৰতী এটাক ঘোঁচা মাৰি মৃত্যু
 ঘটাইছিল। ২০:৪১; ২৮:১৬।
 মুছা অনুতপ্ত হৈছিল। ২৮:১৬, ১৭।
 ফিৰাউনৰ চৰ্দাৰসকলে একেলগে গোট খাই
 মুছাক হত্যা কৰিবৰ বাবে পৰামৰ্শ কৰে আৰু
 তেওঁক সতৰ্ক কৰি দিয়া হয়। ২৮:২১।
 মুছাই মাদয়ানলৈ স্থানত্যাগ কৰে। ২০:৪১;

২৮:২৩ ।
 মাদয়ানৰ কুঁৱা এটাত দুজনী তিৰোতাক
 তেওঁলোকৰ ভেড়া বোৰক পানী খুওৱাত
 সহায় কৰে । ২৮:২৪,২৫ ।
 পৰিয়ালটোক আঠ বছৰ খাটি মাদয়ানত
 থকাৰ চৰ্তত বিয়াৰ প্ৰস্তাৱ পায় । ২৮:২৮ ।
 তেওঁৰ পৰিয়ালৰ সৈতে মাদয়ানৰ পৰা
 প্ৰত্যাহৰ্তন । ২৮:৩০ ।
 চিনাই পৰ্বতৰ ওচৰত জুই দেখে । ২০:১১;
 ২৭:৮; ২৮:৩০ ।
 তেওঁৰ লাখুটিডালক সাপৰূপে দেখি ভয়
 খায় । ৭:১০৮; ২০:২১,২২; ২৭:১১;
 ২৮:৩২ ।
 কোনো বেয়া প্ৰভাৱ নোহোৱাকৈ তেওঁৰ
 হাতখন বগা হৈ যোৱা দেখে । ৭:১০৯;
 ২০:২৩; ২৮:৩৩ ।
 ফিৰাউনক ন-টা চিহ্ন দেখুৱায় । ৭:১৩৪;
 ১৭:১০২; ২৭:১৩ ।
 তেওঁক সহায় কৰিবৰ বাবে হাৰনক নিযুক্ত
 কৰিবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰে । ২০:৩০-৩৬;
 ২৬:১৪; ২৮:৩৫ ।
 মুছা আৰু হাৰনে ফিৰাউনৰ ওচৰত ধৰ্ম
 প্ৰচাৰ কৰে । ৭:১০৫,১০৬; ১০:৭৬-৭৯;
 ১৭:১০২,১০৩ ।
 মুছাৰ ফিৰাউনৰ সৈতে বিতৰ্ক হয় ।
 ২০:৫০-৫৩; ২৬:১৯-৩৪ ।
 ফিৰাউনে মুছাৰ পৰা নিদৰ্শন চাবলৈ বিচাৰে ।
 ৭:১০৭; ২৬:৩২ ।
 মুছাই তেওঁৰ নিদৰ্শনবোৰ দেখুৱায় ।
 ৭:১০৮,১০৯; ৭৯:২১ ।
 ফিৰাউনে তেওঁৰ যাদুকৰ সকলক মাতে
 আৰু সিহঁতে প্ৰত্যাহ্বান জনায় । ৭:১১২-
 ১১৭; ২০:৬৬; ২৬:৩৭-৪১ ।
 যাদুকৰৰ কৌশলৰ সত্যতা । ৭:১১৭,১১৮ ।
 যাদুকৰ সকলে পৰাজয় স্বীকাৰ কৰি মুছাক
 আৰু তেওঁৰ ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰে । ৭:১২১-
 ১২৩; ২০:৭১; ২৬:৪৭-৪৯ ।
 ফিৰাউনে এই কথা জানিব পাৰি মুছাক

হত্যা কৰিবলৈ স্থিৰ কৰে । ৪০:২৭,২৮ ।
 ফিৰাউনৰ লোকসকলৰ শাস্তি । ৭:১৩১-
 ১৩৪ ।
 ফিৰাউনৰ লোকসকলে শাস্তি নিবাৰণ কৰাৰ
 বাবে মুছাৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰে । ৭:১৩৫;
 ৪৩:৪৯-৫১ ।
 ফিৰাউনৰ ভয়ত মুষ্টিমেয় কেইজনমানে
 ডেকাইহে মুছাত বিশ্বাস স্থাপন কৰে ।
 ১০:৮৪ ।
 মুছাই তেওঁৰ লোকসকলক তেওঁলোকৰ
 ঘৰবোৰ সমুখাসমুখিকৈ সাজিবলৈ কয় ।
 ১০:৮৮ ।
 মুছাই ফিৰাউন আৰু তেওঁৰ লোকসকলৰ
 শাস্তিৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰে । ১০:৮৯ ।
 বনি ইজৰাইলক ইজিপ্তৰ পৰা বাহিৰলৈ
 যাবলৈ আল্লাহৰ দ্বাৰা মুছাক আদেশ দিয়া
 হয় । ২৬:৫৩ ।
 ফিৰাউনে পাছে পাছে খেদি যায় আৰু
 পানীত বুৰে । ৪৪:২৪,৩০ ।
 মুছাই তেওঁৰ লোকসকলৰ সৈতে
 নিৰাপদে সাগৰ পাৰ হয় । ১০:৯১ ।
 তেওঁ তেওঁৰ লোকসকলৰ সৈতে ভাটাৰ
 সময়ত সাগৰ পাৰ হ'ল । ২:৫১; ৪৪:২৫ ।
 ফিৰাউনে পানীত বুৰাৰ সময়ত তেওঁ
 মুছাৰ ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰিছে বুলি কয় ।
 ১০:৯১ ।
 চল্লিছ দিনৰ কাৰণে মুছাক পৰ্বতলৈ মতা
 হয় । ২:৫২; ৭:১৪৩ ।
 পৰ্বত শৃঙ্গত তেওঁ আধ্যাত্মিক দৃশ্য দেখে ।
 ২০:১০,১১ ।
 আল্লাহক সমুখা সমুখিকৈ সাক্ষাৎ পাবলৈ
 মুছাই ইচ্ছা কৰে । ৭:১৪৪ ।
 আল্লাই মুছাৰ লগত কথা কয় আৰু
 পলিবোৰ দিয়ে । ৭:১৪৫,১৪৬ ।
 মুছা তেওঁৰ লোকসকলৰ মাজলৈ ঘূৰি
 আহে আৰু চামাৰিকা নিন্দা কৰে । ৭:১৫১;
 ২০:৯৬,৯৮ ।
 তেওঁৰ লোকসকলৰ চৰ্দাৰ সকলক পৰ্বতৰ

কামলৈ লৈ যায় । ৭:১৫৬, ১৭২ ।
 মুছাই বনি ইজৰাইলক পৰিত্ৰ ভূমিত
 প্ৰৱেশ কৰিবলৈ আদেশ কৰে;
 তেওঁলোকে অমান্য কৰে আৰু
 তেওঁলোকৰ শাস্তি । ৫:২২, ২৭ ।
 তেওঁ বনি ইজৰাইলক এজনী গৰু বধ
 কৰিবৰ বাবে আদেশ কৰে । ২:৬৮ ।
 মুছাৰ মিৰাজ আৰু তেওঁৰ পৰিত্ৰ হজৰত
 মহম্মদ (ছাঃ)ৰ সৈতে সাক্ষাৎ । ১৮:৬১-
 ৮৩ ।
 মুছাৰ বিৰুদ্ধে মিছা অভিযোগ ।
 ৩৩:৭০ ।
মৃত লোক
 মৃত লোক এই পৃথিৱীলৈ আৰু ঘূৰি নাহে
 । ২:২৯; ২১:৯৬; ২৩:১০০, ১০১;
 ৩৯:৫৯, ৬০ ।
 মৃত লোকক এই পৃথিৱীত আধ্যাত্মিক
 ভাৱে পুনৰুত্থান কৰাব পাৰি । ৮:২৫, ৪৩
মৃত্যু
 মৃত্যুৰ অৰ্থ জীৱনৰ পৰা আঁতৰি যোৱা ।
 ১৯:২৪ ।
 অৰ্থ যাতনা আৰু শাস্তি । ১৪:১৮ ।
 অৰ্থ চিৰ নিদ্ৰা । ৩৯: ৪৩ ।
 আল্লাহৰ আদেশ বিনে কাৰো মৃত্যু নহয় ।
 ৩:১৪৬ ।
 মৃত্যুৰ সোৱাদ প্ৰত্যেক ব্যক্তিয়েই লব
 লাগিব । ৩:১৮৬; ২১:৩৬; ২৯:৫৮ ।
 এই পৃথিৱীত চিৰস্থায়ী জীৱন নাই ।
 ২১:৩৫, ৩৬ ।
 মৃত্যুৰ পিছত এই পৃথিৱীলৈ প্ৰত্যাহ্বান
 সম্ভৱ নহয় । ২১:৯৬; ২৩:১০০, ১০১;
 ৩৯:৪৩ ।
 দুটা জীৱন (অৰ্থাৎ পাৰ্থিৱ জীৱন আৰু
 পৰকাল জীৱন) আৰু দুটা মৃত্যু (অৰ্থাৎ
 জন্মৰ আগৰ জীৱন আৰু জীৱনৰ পাছত
 মৃত্যু) । ৪০:১২ ।
 মৃত্যুৰ আৰু অৰ্থ হ'ল নিম্ন আধ্যাত্মিক
 অৱস্থা । ২:৫৭ ।

মৃত্যু আৰু জীৱনে লোক আৰু জাতিৰ
 উত্থান আৰু পতনৰ কথা সূচায় । ২৯:২১ ।
 মৃতকক জীৱিত অৱস্থালৈ পুনৰুত্থান ।
 ৬:১২৩; ৭৫:৩৮-৪১ ।
 আধ্যাত্মিক মৃত্যু । ৬:৩৭ ।
মৃত্যুৰ পাছৰ জীৱন
 মৃত্যুৰ পিছত দ্বিতীয় এক জীৱনৰ
 প্ৰতিশ্ৰুতি । ২:২৯; ৫৩:৪৮ ।
 পৰকালৰ জীৱনৰ আৱশ্যকতা । ১০:৫ ।
 পৰকালৰ (আখিৰতৰ) জীৱন চিৰস্থায়ী ।
 ২৯:৬৫; ৪০:৪০ ।
 পৰকালৰ জীৱন এই পৃথিৱীৰ জীৱনতকৈ
 উত্তম । ৪:৭৮; ১২:১১০; ১৭:২২ ।
 পৰকালৰ জীৱনত বিশ্বাসকাৰী (মোমিন)
 সকলৰ বাবে আছে কৃপা আৰু অবিশ্বাসী
 সকলৰ বাবে আছে শাস্তি । ৫৮:২১ ।
 পৰকালৰ জীৱনত কেৱল মোমিনসকলৰ হে
 লাভ হ'ব । ১৭:৭২, ৭৩ ।
 ইহকালৰ সকলো কৰ্মৰে পৰকালত হিচাপ
 লোৱা হ'ব । ১৮:৫০; ২০:১৬ ।
 পৰকালৰ জীৱনত মোমিনসকল পুৰস্কৃত
 হ'ব । ২:২৬ ।
 পৰকালৰ জীৱন লাভৰ বাবে চেষ্টা কৰা সকলে
 আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ লাভ কৰিব । ১৭:২০ ।
 পৰকালৰ জীৱনত মোমিন সকলে আল্লাহক
 প্ৰত্যক্ষ কৰিব । ৭৫:২৪ ।
 পৰকালৰ জীৱনত শাস্তি গুৰুতৰ হ'ব ।
 ৩৯:২৭ ।
 পৰকালৰ জীৱনত অবিশ্বাসী সকলৰ বাবে
 আছে সাংঘাতিক শাস্তি । ১৭:১১ ।
 দ্বিতীয় জীৱন সংক্ৰান্তত অবিশ্বাসী সকলে
 থিত লবলৈ দৃঢ় ভিত্তি নাপায় । ৬:৩০, ৩১;
 ১৬:৩৯; ১৭:৫০, ৫২; ৩৬:৭৯, ৮২ ।
মেঘ
 আল্লাই মেঘ সৃষ্টি কৰে । ১৩:১৩ ।
 পৃথিৱীত মেঘৰ দ্বাৰা পানীৰ ব্যৱস্থা কৰা হয় ।
 ১৫:২৩ ।
 আল্লাহ যলৈকে ভাল পায় মেঘ পঠায় ।

২৪:৪৪ ।

মেঘৰ পৰা শিল ধুমুহা-বৰমুণ হয় আৰু
বিস্তীৰ্ণঅঞ্চলতপানীৰযোগানহয় । ২৪:৪৪;
৩০:৪৯-৫১ ।

মেঘৰ পৰা হোৱা বৰমুণে আল্লাহৰ অস্তিত্ব
আৰু একত্বৰ কথা প্ৰমাণ কৰে । ২:১৬৫ ।

মিৰাজ (আধ্যাত্মিক স্বৰ্গাৰোহণ)

পৰিত্ৰ বহুলে দুবাৰ মিৰাজৰ দিব্য দৰ্শন
পাইছিল । ৫৩:১৪ ।

মিৰাজৰ দিব্য-দৰ্শন দেখাত কোনো ভুল
নাই । ৫৩:১৮ ।

মুছাৰ মিৰাজ । ১৮:৬১,৬৩ ।

হজৰত মহম্মদে মছজিদে হাৰামৰ পৰা
মছজিদে আকছালৈ আধ্যাত্মিক ভ্ৰমণ
কৰিছিল । ১৭:২ ।

মিৰাজ সুস্পষ্ট দিব্য দৰ্শন আছিল ।
১৭:৬১ ।

মেৰী

কোৰ-আনত মেৰীৰ জীৱনত সত্য ঘটনা
সমূহৰ উল্লেখ আছে । ৩:৪৫; ১৯:১৭ ।

মেৰী, তেওঁৰ পৰিয়াল আৰু তেওঁৰ জন্ম ।
৩:৩৬,৩৭ ।

মেৰী আছিল জাকাৰিয়াৰ
ৰক্ষণাধীন । ৩:৩৮ ।

মেৰীক আল্লাই ভৰণ পোষণ
দিছিল । ৩:৩৮ ।

মেৰীৰ পৰিত্ৰতা, সতীত্ব আৰু উচ্চ মৰ্যদা ।
২১:৯২; ৬৬:১৩ ।

মেৰী আছিল সত্যপৰায়ণ । ৫: ৭৬ ।

মেৰী আছিল আল্লাহৰ মনোনীত ।
৩:৪৩ ।

মানুহৰ ৰূপত ফিৰিস্তাই সন্মুখত দেখা
দিয়াটো এক দিব্যদৰ্শন আছিল । ১৯:১৮ ।

মোনাফিক (ভদ্ৰ কপটীয়া)

মোনাফিক সকলে হিজৰতকাৰী বা আশ্ৰয়
প্ৰাৰ্থীসকলক আনছাৰ (সাহায্যকাৰী)
সকলৰ বিৰুদ্ধে উচটায় আৰু উভয়কে
পৰিত্ৰ বহুলৰ বিৰুদ্ধে লগায় । ৬৩:৮ .৯ ।

মোনাফিক সকলে পৰিত্ৰ বহুলৰ দোষ-ক্ৰটি
উলিয়ায় । ৯:৫০,৫৮,৬১ ।

অবিশ্বাসী সকলক মোনাফিক উচটায়
দিয়ে । ৫৯:১২ ।

মোনাফিকসকলে মুছলিমক ভীতি-প্ৰদৰ্শন
কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে । ৪:৮৪ ।

মোনাফিকৰ অন্তৰ ৰুগ্ন । ২:১১ ।

মোনাফিকে বিশৃঙ্খলা সৃষ্টি কৰে । ২:১৩ ।

মোনাফিকৰ নেতাসকল চয়তান । ২:১৫ ।

মোনাফিকৰ অজুহাত । ২:১৫ ।

মোনাফিক আচলতে অবিশ্বাস কৰে, কিন্তু
বিশ্বাস কৰাৰ ভাও জুৰে । ২:১৮ ।

মোনাফিকসকল বিতলীয়া । ৪:৭৩,৭৪ ।

মোনাফিকৰ দ্বৈত নীতি । ৪:১৪৪ ।

তেওঁলোকৰ কাৰণে সাংঘাতিক শাস্তি
নিৰ্দিষ্ট কৰা আছে । ৪:১৩৯ ।

তেওঁলোকে অবিশ্বাসী সকলক তেওঁলোকৰ
বন্ধুৰূপে লয় । ৪:১৪০ ।

মোমিন (বিশ্বাসকাৰী প্ৰকৃত)

মোমিনৰ গুণাৱলী ২:৪,৬,১৬৬,২৮৬;
৮:৩,৫,৭৫,৭৬; ৯:১২৪; ২৪:৫২,৫৩,
৬৩; ৩১:৫,৬; ৩২:১৬,১৭; ৪২:২৪;
৫৮:২৩ ।

মোমিন সকলে নিশ্চিত জ্ঞানৰ ওপৰত
ভিত্তি কৰে । ১২:১০৯ ।

আল্লাই মোমিনসকলৰ বন্ধু । ২:২৫৮;
৩:৬৯; ৮:২০; ৪৭:১২ ।

মোমিন সকলক আল্লাই স্বয়ং সাহায্য
কৰে । ২২:৩৯; ৩০:৪৮ ।

মোমিনৰ বাবে উচ্চ পদ মৰ্যদা । ৯:২০;
২০:৭৬; ৫৮:১২ ।

মোমিনসকলে আল্লাহৰ পৰা মহান অনুগ্ৰহ
লাভ কৰিব । ৩৩:৪৮ ।

মোমিনসকলক আল্লাই অন্ধকাৰৰ পৰা
পোহৰলৈ বাট দেখুৱায় । ২:২৫৮ ।

মোমেন সকলে ভয় আৰু শোকৰ পৰা
মুক্ত । ৫:৭০; ৬:৪৯ ।

মোমিনসকলৰ সুপথ লাভ আল্লাহে প্ৰশস্ত

কৰে। ৪৭:১৮।
আল্লাহৰ সন্তুষ্টি লাভ প্ৰাৰ্থনাই মোমিন
সকলৰ মূল লক্ষ্য ৯:৭২।
সফলকাম মোমিন। ২৩:২, ১২।
মোমিনসকলৰ সজ কৰ্ম প্ৰচেষ্টা ৰদ কৰা
নহ'ব। ২১:৯৫।
মোমিন সকলৰ স্বৰ্গীয় আনন্দৰ আবাস
আৰু চিৰস্থায়ী উদ্যানৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া
হৈছে। ৯:৭২।
মোমিনসকলক সন্মানিত কৰা হৈছে।
৩০:১৬।
মোমিনসকলে ক্ষমালাভ কৰিব আৰু
সন্মানজনক ভৰণ-পোষণ পাব।
৮:৫, ৭৫।
মোমিনসকলৰ বাবে সন্মানজনক পুৰস্কাৰ
প্ৰস্তুত কৰা হৈছে। ৩৩:৪৫।
মোমিনসকলৰ বাবে মহান পুৰস্কাৰৰ
প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া হৈছে। ৪:১৪৭; ১৭:১০।
মোমিনসকলৰ বাবে অন্তহীন পুৰস্কাৰ।
৪১:৯; ৮৪:২৬; ৯৫:৭।
মোমিনসকলে সজ কাম কৰাৰ বাবে
লৰালৰি কৰে আৰু তেওঁলোকেই
সেইবোৰত অগ্ৰগামী হয়। ২৩:৬২।
মহম্মদ, পৰিত্ৰ ৰচুল
মহম্মদ সম্পূৰ্ণ গুণৰ অধিকাৰী। ২০:২।
মহম্মদ কোৰ-আনত মহম্মদ নামেৰে
উল্লেখ আছে।
৩:১৪৫; ৩৩:৪১; ৪৭:৩; ৪৮:৩০।
মহম্মদক কোৰ-আন ব্যক্ত কৰা হৈছিল।
১৫:৮৮; ১৬:৪৫; ২৬:১৯৩-১৯৬;
৪৭:৩।
মুছাৰ লগত মহম্মদৰ সাদৃশ্য। ৭৩:১৬।
তৌৰাত আৰু ইঞ্জিলত মহম্মদৰ বিষয়ে
ভৱিষ্যতবাণী। ১৭:১৫৮; ৪৬:১১, ১৩।
পূৰ্বৱৰ্তী ৰচুল সকলে ওহি (আল্লাহৰ
বাণী) পোৱাৰ দৰেই মহম্মদেও ওহী
পাইছিল। ৪:১৬৪; ৪২:৪।
ৰচুল হিচাপে মহম্মদ অভিনৱ নহয়।

৪৬:১০।
মহম্মদৰ আল্লাহৰ নিকটতম উচ্চতম মৰ্যদা।
৫৩:৯।
মহম্মদ নবী সকলৰ মোহৰ। ৩৩:৪১।
মহম্মদ পূৰ্ণতম নেতা। ৩৬:২।
মহম্মদৰ প্ৰতি আনুগত্য স্থাপন কৰা সকলে
আল্লাহৰ প্ৰতি আনুগত্য স্থাপন কৰে।
৪৮:১১।
মহম্মদৰ বাধ্য হোৱা মানে আল্লাহৰ বাধ্য
হোৱা। ৪:৮১।
সকলো মানৱৰ বাবেই কৰুণা ৰূপে মহম্মদক
প্ৰেৰণ কৰা হৈছে। ২১:১০৮।
মহম্মদ আল্লাহৰ পয়গম্বৰ। ৩৬:৪।
মহম্মদ সকলো মানৱৰ বাবে আল্লাহৰ
পয়গম্বৰ। ৪:৮০; ৭:১৫৯; ৩৪:২৯।
ইব্ৰাহিমৰ প্ৰাৰ্থনাই মহম্মদক পূৰ্ণ কৰা হৈছিল।
২:১৩০।
আল্লাহে নবীসকলৰ যোগেদি লোক সমূহৰ
পৰা মহম্মদক বিশ্বাস কৰিব আৰু তেওঁক
সহায় কৰিব বুলি এক চুক্তি লৈছিল। ৩:৮২।
মহম্মদক ঐশী-সুৰক্ষা দিয়াৰ অঙ্গীকাৰ।
৫:৬৮।
মহম্মদক ফিৰিস্তাসকলে ৰক্ষা আৰু সহায়
কৰে। ১৩:১২; ৬৬:৫।
মানৱজাতিয়ে বিশ্বাস কৰাটো মহম্মদে আকাঙ্খা
কৰে। ১৮:৭; ২৬:৪; ৯৩:৮।
মহম্মদ অতু্যৎকৃষ্ট নৈতিক গুণাৱলীৰ
অধিকাৰী। ৬৮:৫।
মহম্মদ এক উজ্জ্বল পোহৰ দিয়া দীপৰ দৰে।
৩৩:৪৭।
মহম্মদক অনুসৰণ কৰি লোকে আল্লাহৰ
প্ৰিয়পাত্ৰ হ'ব পাৰে। ৩:৩২।
মহম্মদক অনুসৰণ কৰি লোকে আল্লাহৰ
আশীৰ্বাদৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব পাৰে আৰু
উচ্চতম আধ্যাত্মিক মৰ্যদা লাভ কৰিব পাৰে।
২৯:৪৯।
মহম্মদে লিখা-পঢ়া নাজানিছিল। ২৯:৪৯।

প্ৰেৰিত মহানবী সকলৰ আগমনৰ বহুদিনৰ
বিৰতিৰ পিছত মহম্মদক প্ৰেৰণ কৰা হয় ।
৫:২০ ।
আল্লাহে মক্কাৰ অবিশ্বাসীসকলক
তেওঁলোকৰ মাজত মহম্মদ থকালৈকে
একো শাস্তি নিদিয়ৈ । ৮:৩৪ ।
মহম্মদৰ মছজিদ-এ-হাৰামৰ পৰা মছজিদ-
এ-আকচালৈ আচৰা (ভ্ৰমণ) । ১৭:২ ।
মহম্মদৰ মেৰাজ । ৫৩:৯-১৪ ।
আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ফিৰিস্তাসকলৰ
মহম্মদলৈ আশীৰ্বাদ প্ৰেৰণ । ৩৩:৫৭ ।
বিশ্বাসকাৰী সকলক তেওঁলোকৰ বিবাদ
বোৰ নিষ্পত্তিৰ বাবে মহম্মদক পেচ
কৰিবলৈ আদেশ । ৪:৬৬ ।
আধ্যাত্মিকভাৱে মৃত লোকে মহম্মদৰ
যোগদি পুনৰ্জীৱন লাভ কৰে । ৮:২৫ ।
মহম্মদৰ প্ৰধান ধৰ্মোদ্দেশ্য বিলাক ।
২:১৩০; ৬২:২,৩ ।
মহম্মদৰ ভাৰ্যাসকল বিশ্বাসকাৰী সকলৰ
মাতৃৰূপে । ৩৩:৭ ।
মহম্মদক ক্ষতি কৰা লোকৰ ভয়ঙ্কৰ শাস্তি ।
৯:৬১; ৩৩:৫৮ ।
বিশ্বাসকাৰী সকলৰ প্ৰতি স্নেহ পৰায়ণ
হ'বলৈ মোহম্মদলৈ নিৰ্দেশ । ২৬:২১৬ ।
মহম্মদৰ অনুসৰণকাৰী সকলৰ বাবে তেওঁৰ
চিত্তা । ৩:১৬০; ৯:১২৮ ।
শত্ৰুসকলে মহম্মদক নিৰ্যাতন কৰে আৰু
উপাসনাত বাধা দিয়ে । ৯৬:১০,১১ ।
অবিশ্বাসীসকলে মহম্মদক হত্যা কৰিবলৈ
ষড়যন্ত্ৰ কৰে । ৮:৩১ ।
মহম্মদৰ মদিনালৈ দেশত্যাগ । ৯:৪০ ।
মহম্মদক মক্কাটলৈ ঘূৰি যোৱাৰ বাবে তেওঁক
ঐশী-প্ৰতিশ্ৰুতি । ২৮:৮৬ ।
মহম্মদৰ দ্বাৰা দাতব্য অৰ্থ বিতৰণত
ভগ্নসকলৰ আপত্তি । ৯:৫৮ ।
ভগ্নসকলৰ বিৰুদ্ধে মহম্মদে অভিযোগ
শুনাৰ বিষয়ে তেওঁলোকৰ আপত্তি ।
৯:৬১ ।

মহম্মদৰ অজানা সম্বন্ধে কোনো জ্ঞান
নাছিল । ৬:৫১ ।
লোক সমূহৰ পৰা মহম্মদে কেতিয়াও
কোনো পুৰস্কাৰ দাবী কৰা নাছিল । ৬:৯১;
১২:১০৫; ২৩:৭৩ ।
মহম্মদে কেৱল বাঞ্ছা কৰিছিল যেন লোকে
আল্লাহৰ প্ৰতি অনুৰক্ত হয় । ২৫:৫৮ ।
মহম্মদক আমৃত্য তেওঁৰ প্ৰভুৰ উপাসনা
কৰি যাবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল ।
১৫:১০০ ।
মহম্মদক তেওঁ পোৱা ওহী লোক-সমাজত
প্ৰচাৰ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল ।
৫:৬৮ ।
মহম্মদক বলিয়া বুলি অবিশ্বাসী সকলে
উত্থাপন কৰা দোষাৰোপ খণ্ডন । ৬৮:৩-৭
অবিশ্বাসী সকলে পূৰ্বৰ মহানবী সকলৰ
বিৰুদ্ধে তোলা একে আপত্তিকে মহম্মদৰ
বিৰুদ্ধে উত্থাপন কৰিছিল । ৪১:৪৪ ।
অবিশ্বাসী সকলে মহম্মদক সোধে, আল্লাহে
কিয় তেওঁলোকক নকয় । ২:১১৯ ।
অবিশ্বাসী সকলে দাবী কৰে, কিয় মহম্মদে
তেওঁলোকলৈ কোনো চিহ্ন নানিলে ।
২:১১৯; ৬:৩৮; ৭:২০৪ ।
মহম্মদক আন কোনোবাই কোৱা-আন
শিকোৱাৰ কথাত আপত্তি । ১৬:১০৪ ।
মহম্মদৰ কোনো ধন-সম্পত্তি, বাগিচা বা
ৰাজকীয় আড়ম্বৰ নাই বুলি আপত্তি ।
১১:১৩; ২৫:৯ ।
মহম্মদৰ পৰা অলৌকিক কামৰ দাবী ।
১৭:৯১-৯৪ ।
মহম্মদক তেওঁলোকৰ বিদ্ৰূপ আৰু নিৰ্যাতন
পৈৰ্য্যৰে সহ্য কৰি যাবলৈ নিৰ্দেশ ।
৬:৩৫,৩৬; ১৫:৯৮,৯৯; ২৭:৭১;
৩৬:৭৭ ।
মহম্মদক সত্য প্ৰচাৰৰ বাবে সতৰ্ক আৰু
সৰ্বদা সাজু হৈ থাকিবলৈ আদেশ । ৭৪:২ ।
ইছলামৰ প্ৰচাৰত মহম্মদৰ কৃতকাৰ্যতা ।
১১০:৩ ।

সেইবাবে আল্লাহৰ ওচৰত দোৱা আৰু নিৰাপত্তা বিচাৰিবলৈ মহম্মদক আদেশ দিয়া হয়। ১১০:৪।

মহম্মদ এজন সৰ্বোৎকৃষ্ট আৰু পূৰ্ণ-মানৰ আছিল। ২২:২।

মহম্মদৰ অনুসৰণকাৰী সকলক ধন-দৌলত আৰু প্ৰাসাদৰ বিষয়ে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছিল। ২৫:১১।

মহম্মদলৈ সন্তোষন কৰি দিয়া প্ৰত্যাদেশ তেওঁৰ লোকসমূহলৈকো আছিল। ১০:৯৫; ১৭:২৪, ২৫; ৩০:৩৯; ৬৫:২।

মহম্মদৰ সত্যতাৰ প্ৰমাণ পৰীক্ষা কৰিবলৈ এজন সাক্ষীৰ আবিৰ্ভাৱৰ বাবে ভৱিষ্যদ্বাণী। ১১:১৮।

ৰছুলত্ব দাবী কৰাৰ আগতে মহম্মদৰ পৱিত্ৰ জীৱন। ১০:১৭।

মহম্মদৰ বাণী আছিল বিশ্বজনীন। ৭:১৫৯; ১০:৫৮; ২২:৫; ৩৪:২৯।

মহম্মদ আছিল মানৱজাতিৰ বাবে এক উৎকৃষ্ট আৰ্হি। ৩৩:৩২।

মহম্মদক অপৰিসীম মঙ্গল দিয়া হৈছিল। ১০৮:২।

মহম্মদৰ পত্নীসকল

মহম্মদৰ পত্নীসকল মুছলিমৰ মাতৃস্বৰূপা। ৩৩:৭।

মহম্মদৰ পত্নীসকলৰ কাকো বিয়া কৰা বিধি বহিৰ্ভূত। ৩৩:৫৪।

মহম্মদৰ পত্নীসকলৰ মৰ্যদা আৰু আচৰণ। ৩৩:৩১-৩৪।

মহম্মদৰ পত্নীসকলক পাৰ্থিৱ জীৱন আৰু ধৰ্মৰ প্ৰতি ভক্তিৰ মাজৰ এটা বাছি লবলৈ কোৱা হয়। ৩৩:২৯, ৩০।

পৱিত্ৰ ৰচুনে তেওঁৰ এগৰাকী পত্নীক বিশ্বাস কৰি এটি গোপন কথা কৈছিল আৰু পত্নীয়ে তাক গোপন ৰাখিব নোৱাৰিলে। ৬৬:৪।

পৱিত্ৰ ৰচুনে তেওঁৰ পত্নীসকলক সন্তুষ্ট কৰিবৰ বাবে মৌ খাবলৈ এৰি দিলে। ৬৬:

২।

মোনাফিক (ভণ্ড) সকলে আয়েশ্বাৰ কুৎসা ৰটনা কৰে। ২৪:১২।

আয়েশ্বা অভিযোগবোৰৰ পৰা মুক্ত হয়। ২৪:১৭।

পৱিত্ৰ ৰচুলৰ সৈতে জয়নবৰ বিবাহ আল্লাহৰ নিৰ্দেশ আছিল। ৩৩:৩৮।

মহম্মদৰ সঙ্গীসকল

তেওঁলোকৰ উচ্চতৰ আধ্যাত্মিক মৰ্যদা। ২:১১৬।

দেশত্যাগী আৰু সহায়কাৰীসকল আৰু তেওঁলোকৰ ত্যাগ। ৯:১১৭।

সহায়কাৰীসকলৰ দেশত্যাগী সকলৰ প্ৰতি ভাল পোৱা। ৫৯:১০।

মহম্মদৰ সঙ্গীসকলৰ পৰস্পৰৰ প্ৰতি প্ৰীতিভাব। ৪৮:৩০।

দেশত্যাগী আৰু সহায়কাৰীসকলৰ ওপৰত আল্লাহ সন্তুষ্ট হয়। ৯:১০০।

হৃদয়বিয়াত বিশ্বাসকাৰীসকলৰ শপতত আল্লাহ সন্তুষ্ট হয়। ৪৮:১৯।

মহম্মদৰ সঙ্গীসকলৰ তেওঁলোকৰ দাৰিদ্ৰ্যৰ সত্ত্বেও ত্যাগৰ উদ্দীপনাময় মনোভাব। ৯:৯২।

মহম্মদৰ সঙ্গীসকলৰ ত্যাগৰ কথা মনত ৰাখিবলৈ বিশ্বাসকাৰীসকললৈ নিৰ্দেশ। ১৮:২৯।

যি কোনো ত্যাগ স্বীকাৰ কৰিবলৈ সাজু থকা মহম্মদৰ সঙ্গীসকলৰ বাবে পৱিত্ৰ ৰচুলৰ প্ৰাৰ্থনা। ১৭:৮১।

ইছলামৰ হকে মহম্মদৰ সঙ্গীসকলৰ প্ৰচেষ্টা। ৩৭:২-৪; ৭৯:২-৬; ১০০:২-৬।

মহম্মদৰ সঙ্গীসকল প্ৰাৰ্থনাকাৰী আছিল। ২৬:২২০; ৩৭:১১৬।

যব (আয়ুব, হজৰত দৃষ্টব্য)

যি হি স্কেল (যুল কিফল)

নেবুচাদনাযাৰৰ দ্বাৰা জেকজালেম ধ্বংস আৰু এশবছৰ ধৰি যিহি স্কেলে টন আৰু তাৰ অধিবাসীসকলক স্বপ্নত দেখা পায়। ২:২৬০।

যুদ্ধ

আহজাবৰ যুদ্ধ । ৩৩:১১-২৬ ।

বদৰৰ যুদ্ধ । (বদৰ দৃষ্টব্য)

হুনায়নৰ যুদ্ধ । ৯:২৫ ।

খাইবাৰৰ যুদ্ধ । ৩৩:২৮ ।

তাবুকৰ যুদ্ধ । ৪৮:১২ ।

উল্হদৰ যুদ্ধ । ৩:১২২, ১২৩, ১২৮, ১৫৩-১৫৬ ।

যুদ্ধ

যুদ্ধ এক প্ৰবল অগ্নি আৰু আল্লাহৰ উদ্দেশ্য হ'ল ইয়াক নিৰ্বাপিত কৰা । ৫:৬৫ ।

আক্ৰমণৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ অনুমোদিত । ২:১৯১; ২২:৪০-৪২ ।

স্বাধীনতা ৰক্ষাৰ বাবে যুদ্ধৰ অনুমতি দিয়া হৈছে । ২:১৯৪ ।

যুদ্ধত সীমা লঙ্ঘনৰ অনুমতি নাই । ২:১৯১, ১৯৩, ১৯৪; ১৬:১২৭ ।

শত্ৰুৰে বিচাৰিলে যুদ্ধ বন্ধ কৰিব পাৰে ।

কিন্তু ভয়ত নহয় । ৮:৬২, ৬৩; ৪৭:৩৬ ।

সন্ধি পালন কৰিব লাগে । ৯:৪ ।

শত্ৰুতা থাকিলেও ন্যায় বিচাৰ মানিব লাগে । ৫:৯ ।

নিৰাপত্তা ৰক্ষা কৰ্তব্য । ৮:৬১ ।

সতৰ্ক হৈ থকা কৰ্তব্য । ৩:২০১ ।

যুদ্ধত অবিচলিত থকা কৰ্তব্য । ৮:১৭; ৮:৫৮ ।

ন্যায়যুদ্ধত নিহত হোৱাসকল শ্বহীদ । ২:১৫৫; ৩:১৪১, ১৭০ ।

ধৰ্ম-অধৰ্ম শেষ যুদ্ধ । ১৮:৪৮, ৪৯, ১০০-১০২ ।

যুদ্ধ ৰোধ কৰাৰ সংগঠন । ৪৯:১০, ১১ ।

যুদ্ধ-বন্দী

নিয়মিত যুদ্ধতহে যুদ্ধ-বন্দী লব পাৰে । ৮:৬৮ ।

দয়াস্বৰূপে বা বন্দী মুক্তি-পণৰ বিনিময়ত যুদ্ধবন্দীক মুক্তি দিব পাৰে । ৪৭:৫ ।

যুদ্ধ বন্দীৰ বাবে বিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰে । ২৪:৩৩ ।

চৰ্ত সাপেক্ষে যুদ্ধ-বন্দীৰ মুক্তি । ২৪:৩৪ ।

যুলকাৰনায়ন (পাৰস্যৰ মহান সম্ৰাট চাইৰাচ)

যুল কাৰনায়নৰ উল্লেখ । ১৮:৮৪ ।

যুল কাৰনায়নে পূবফালৰ সূৰ্য উদয় হোৱা দেশ (অৰ্থাৎ বেলুচিস্তান আৰু আফগানিস্তান) পায়গৈ আৰু পশ্চিমৰ সূৰ্য অস্ত যোৱা দেশ (অৰ্থাৎ কৃষ্ণসাগৰ) পায় । ১৮:৮৭-৯১ ।

যুলকাৰনায়নৰ দ্বাৰা দুৰ্গ নিৰ্মাণ । ১৮:৯৬, ৯৭ ।

ৰচুল সকল

আল্লাহে তেওঁৰ কিছু গোপনীয়তা ৰচুলসকলক প্ৰকাশ কৰে । ৩:১৮০; ৭২:২৭, ২৮ ।

ৰচুলসকল নিষ্পাপ আৰু তেওঁলোকক ভুলৰ পৰা সুৰক্ষিত কৰা হয় । ৬:১৬৩; ৫৩:৪, ৫ ।

ৰচুল আৰু পয়গম্বৰ সমাৰ্থক । ১৯:৫২-৫৫ ।

ৰচুলসকলকৰ উদ্দেশ্য । ২০:১৩৫; ২৮:৪৮ ।

সকলো জাতিৰ কাৰণেই ৰচুলসকলক প্ৰেৰণ কৰা হৈছে । ১০:৪৮; ১৩:৮; ১৬:৩৭ ।

প্ৰেৰিত ৰচুল সকলৰ কেই গৰাকীমান আন সকলতকৈ শ্ৰেষ্ঠ । ২:২৫৪; ১৭:৫৬ ।

দুই প্ৰকাৰৰ ৰচুল; স্পষ্ট নিৰ্দেশন থকা আৰু নিৰ্দেশন নথকা । ২:২৫৪; ৫:৪৫; ৩৬:১৫ ।

কোৰ-আনে কেৱল কেইজনমান ৰচুলৰ নামহে উল্লেখ কৰিছে । ৪:১৬৫; ৪০:৭৯ ।

সকলো ৰচুলৰ বিৰুদ্ধে একেই আপত্তি উত্থাপন কৰা হৈছিল । ৪১:৪৪; ৫১:৫৩, ৫৪ ।

এজনা ৰচুলক অবিশ্বাস কৰা মানে সকলো ৰচুলকে অবিশ্বাস কৰা । ৪:১৫১ ।

ৰচুল সকলে আল্লাহৰ ইচ্ছাৰ ওপৰত আত্ম সমৰ্পণ কৰে । ১০:৭৩ ।

মানুহকে বচুল হিচাপে উখিত কৰা হয় । ১২:১১০ ।
আল্লাহে স্বয়ং বচুল বাছি লয় । ৬:১২৫; ১৬:৩ ।
বচুলসকলৰ উদ্দেশ্য হ'ল মানুহক পৰিত্ৰ কৰা আৰু তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ বাট দেখুৱাই লৈ যোৱা । ৭৯:১৮-২০ ।
বচুলসকলে অবিশ্বাসী কাম কৰিব নোৱাৰে । ৩:১৬২ ।
বচুলসকলৰ নিষ্পাপতা । ২১:১৮ ।
ভুৱা বচুলে উন্নতি কৰিব নোৱাৰে । ৬৯:৪৫-৪৮ ।
বচুলসকলক আল্লাহৰ জৰী আৰু তাক টানকৈ ধৰি থাকিব লাগে । ৩:১০৪; ৬:১৬০; ৮:৪৭ ।
সকলো বচুলকেই বিৰোধ আৰু বিদ্ৰূপ কৰা হৈছিল । ৬:১১৩; ২১:৪২; ২৫:৩২; ৩৬:৮,৩১; ৪৩:৮ ।
বচুল অনুসৰণকাৰীসকলক দুৰ্দশাদিত সাহায্য কৰা হয় । ২:২১৫ ।
বচুলৰ সন্ধানৰ পথত চয়তানে বাধা জন্মায়, কিন্তু সদায়েই বিফল হয় । ২২:৫৩ ।
আনৰ প্ৰতিনিধি হিচাপে কাম কৰিবৰ বাবে ভেটী লোৱা বুলি বচুলসকলক দোষাৰোপ কৰা হয় । ২৬:১৫৪ ।
বচুলসকলক যাদুকৰ বা পগলা বুলি দোষাৰোপ কৰা হয় । ৩৪:৪৪; ৫১:৫৩ ।
বচুলসকলৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতাৰণাৰ অভিযোগ অনা হয় । ৩:১৮৫; ৩৪:৪৬ ।
বচুলসকলক ইহকালত আৰু পৰকালত আল্লাহে সহায় কৰে । ৩৭:১৭২,১৭৩; ৪০:৫২ ।
বচুলসকল মানুহহে । ১৪:১২; ১৮:১১১; ১৯:৫৯; ২১:৮,৯ ।
বচুলসকলে বিয়াবাৰু কৰায় আৰু তেওঁলোকৰ লৰা-ছোৱালী হয় । ১৩: ৩৯

বচুলসকলে আহাৰ কৰে । ২১:৯; ২৫:৮,২১ ।
বচুলসকলে আল্লাহৰ বাহিৰে কাকো ভয় নকৰে । ৩৩:৪০ ।
বচুলসকলে তেওঁলোকৰ জন-গোষ্ঠীৰ ভাষাত ওহী (ঐশীবাণী) প্ৰাপ্ত হৈছিল । ১৪:৫ ।
বচুলসকলে আল্লাহৰ বাৰ্তা মানুহৰ মাজত বিলাই দিয়ে । ৫:১০০; ৩৩:৪০ ।
বচুলসকলৰ কৰ্তব্য হৈছে মানুহক সতৰ্ক কৰি দিয়া আৰু শুভ সংবাদ দিয়া । ৬:৪৯ ।
বচুলসকলে মানুহৰ পৰা কোনো পুৰস্কাৰ নিবিচাৰে । ১১:৩০,৫২ ।
বচুলসকল আৰু তেওঁলোকৰ অনুসৰণকাৰী সকলে সদায় আনৰ ওপৰত বিজয় লাভ কৰে । ৪০:৫২; ৫৮:২২ ।
বচুলসকলক মাৰিবৰ বাবে মানুহৰ চেপ্টা । ২:৬২; ৩:১১৩; ৪:১৫৬ ।
সকলো বচুলকে কিতাপখন বেলেগ বেলেগকৈ দিয়া হোৱা নাছিল । ২:২১৪ ।
সকলো বচুলৰে আল্লাহৰ একত্ব প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ এক উম্মেসতীয়া ধৰ্মোদ্দেশ্য আছে । ২৩:৫৩ ।
বচুলসকল আৰু বিশ্বাসী (মোমিন) সকলে কষ্ট পোৱাৰ কাৰণ । ২:১৫৬,২১৫ ।
বচুলসকলৰ বিৰোধীসকলৰ অযৌক্তিকৰ দাবী । ২:১১৯ ।
ৰাষ্ট্ৰ
আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সম্পৰ্ক । ১৬:৯৩,৯৫; ৬০:৯,১০ ।
আলাপ-আলোচনাৰ যোগেদি চৰকাৰ । ৩:১৬০; ৪২:৩৯ ।
সৰ্বতোভাৱে উপযুক্ত গুণবিশিষ্ট লোকক শাসনভাৰ দিব লাগে । ৪:৫৯ ।
শাসনৰ ভিত্তি ৰূপে ন্যায়বিচাৰ । ৪:৫৯, ১০৬-১০৮, ১৩৬; ৫:৯; ১৬:৯১; ৩৮:২৭; ৪২:১৬ ।
শাসন-তন্ত্ৰৰ বাধ্যতা । ৪:৬০ ।

যুদ্ধ বাধ্যতামূলক বা অনুমতিদানৰ যোগ্য ।
২:১৯১-১৯৪; ৪:৭৬; ৮:৪০; ২২:৪০-
৪২ ।

শান্তি । ৮:৫৬-৬৪; ৯:১-৪ ।

বিবা (সুদ)

বিবা নিষিদ্ধ । ২:২৭৬,২৭৭,২৭৯-২৮১;
৩:১৩১; ৩০:৪০ ।

বিবাৰ নিষেধীকৰণ । ২:২৭৬,২৭৭,২৭৯;
৩:১৩১ ।

বিবাই প্ৰকৃত সমৃদ্ধি বৃদ্ধি নকৰে । ৩০:৪০ ।

বিবা লোৱাৰ কু-পৰিণামৰ বিষয়ে
সতৰ্কীকৰণ । ২:২৮০ ।

ৰোজা (উপবাস) উপাসনা দৃষ্টব্য

ল'ট— সীমাৰ গছ (চিদৰা-তুল-মুনতাহা-
বগৰি গছ)

ল'টৰ উল্লেখ । ৫৩:১৫ ।

লায়লাতুল কাদৰ (অতিশয় মৰ্যদাপূৰ্ণ নিশাঃ
কৰ্মবন্ধনৰ নিশা)

ইয়াৰ অৰ্থ । ৯৭:২-৬ ।

লিখক ফিৰিস্তাসকল

লিখক ফিৰিস্তাসকলে মানুহৰ সকলো কৰ্মৰ
কথা জানে । ৮২:১১-১৩ ।

লুত(হজৰত লুত)

—পয়গম্বৰ সকলক এজনা ।
৩৭:১৩৪ । লুতৰ কথা ইব্ৰাহিম আৰু

ইছমাইলৰ সৈতে উল্লেখ আছে । ৬:৮৬ ।

লুতে ইব্ৰাহিমত বিশ্বাস কৰিছিল আৰু তেওঁৰ
সৈতে দেশত্যাগ কৰিছিল । ২১:৭২; ২৯:২৭ ।

লুতৰ লোকগোষ্ঠীৰ অসৎ পথ ।
২৬:১৬৬,১৬৭; ২৯:৩০ ।

লুতে তেওঁৰ লোকগোষ্ঠীক অসৎ পথ বন্ধ
কৰিবলৈ সতৰ্ক কৰি দিয়ে । ২৬:১৬৬;
২৭:৫৫, ৫৬ ।

লুতৰ লোকগোষ্ঠীয়ে তেওঁৰ অচিনাকিক
সোধ-পোছ কৰাটো নিষিদ্ধ কৰে । ১৫:৭১ ।

লুতৰ লোকে তেওঁক অগ্ৰাহ্য কৰে আৰু
তেওঁক নিৰ্বাসন দিয়াৰ ভীতি প্ৰদৰ্শন কৰে ।

২৬:১৬৮; ২৭:৫৭ ।

লুটৰ লোকে শান্তিৰ কথা কয় । ২৯:৩০ ।

লুটৰ প্ৰাৰ্থনা । ২৯:৩১ ।

লুটৰ লোকসকলৰ ধ্বংসৰ বিষয়ে
সতৰ্কীকৰণ । ১৫:৬১; ২৭:৫৮; ২০:৩৪;
৩৭:১৩৫,১৩৬ ।

দূতসকল লুটৰ ওচৰত উপস্থিত হোৱাত
তেওঁ দুঃখিত আৰু নিৰুপায় হয় । ২৯:৩৪ ।

দূতসকল উপস্থিত হ'ল ত তেওঁৰ
লোকসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহে ।

১১:৭৯; ১৫:৬৮ ।

লুটক নিশাৰ ভাগতে নগৰ এৰিবলৈ আদেশ
দিয়া হয় । ১১:৮২; ১৫:৬৬ ।

লুটক পিছলৈ ঘূৰি নাচাবলৈ কোৱা হয় ।
১৫:৬৬ ।

লুটৰ লোকসকল শিলাবৃষ্টিত উশাহ
নোপোৱা হৈছিল । ৭:৮৫; ১১:৮৩,৮৪;
১৫:৭৫; ২৬:১৭৪; ২৭:৫৯; ৫৪:৩৫ ।

লুটক অগ্ৰাহ্য কৰা মানে সকলো নবীকেই
অগ্ৰাহ্য কৰা । ৫৪:৩৪ ।

অবিশ্বাসীসকল নুহৰ স্ত্ৰীৰ দৰে আৰু লুটৰ
স্ত্ৰীৰ দৰে । ৬৬:১১ ।

লুটক বিচাৰশক্তি আৰু জ্ঞান দান কৰা
হৈছিল আৰু তেওঁ আছিল ন্যায় পৰায়ণ ।
২১:৭৫,৭৬ ।

শান্তি

দুৰ্বল বুলি ভাবি সন্ধিৰ আহ্বান কৰিব
নালাগে । ৪৭:৩৬ ।

শান্তিৰ বাবে শত্ৰু অগ্ৰহী হ'লে শান্তি স্থাপন
কৰিব লাগে । ৮:৬২ ।

শপত (কছম)

মিছা শপতৰ হিচাপ দিবলৈ আল্লাহে
তোমাক নামাতে । ২:২২৬ ।

শপত ৰক্ষা । ৫:৯০ ।

শপতৰ পৰাচিত । ৫:৯০; ৬৬:৩ ।

শপত ভঙ্গ কৰিব নাপায় । ১৬:৯২ ।

শপত শঠতাৰ উপায় স্বৰূপে লব নালাগে ।
১৬:৯৩,৯৫ ।

পল্লীৰ পৰা বিৰত থাকিবলৈ শপত ।

২:২২৭,২২৮ ।

শাস্তি

আল্লাহৰ দূতসকলক অমান্য কৰাৰ বাবে
শাস্তি দিয়া হয় । ৬:১৩২; ১৭:১৬; ৪২:২২ ।

আল্লাহে অন্যায় ভাৱে শাস্তি নিবিহে ।
১১:১১৮; ২৯:২২ ।

শাস্তিৰ উদ্দেশ্য সংস্কাৰ কৰা । ২৩:৭৭,
৭৮ ।

শাস্তি পঠিওৱাত আল্লাহ মন্ত্ৰৰ । ২২:৪৮-
৫২ ।

সীমালঙ্ঘন আৰু অবিচাৰৰ শাস্তি আছে ।
৪:৩১ ।

চুৰিৰ বাবে শাস্তি । ৫:৩৯ ।

শাস্তিত বিলম্ব । ৬:১৯; ১০:১২; ১১:৯ ।

ব্যভিচাৰৰ শাস্তি । ২৪:৩ ।

নিষ্পাপ নাৰীক অপবাদ দিয়াৰ শাস্তি ।
২৪:৫ ।

ক্ষমা প্ৰাৰ্থনাৰে শাস্তি প্ৰতিহত কৰিব
পাৰি । ৮:৩৪ ।

শাস্তয়ে এক দৃঢ়ান্ত আৰু শিক্ষাৰ কাম
কৰে । ২:৬৭ ।

অনুশোচনা আৰু সংশোধনে শাস্তি দূৰ
কৰে । ৫:৪০ ।

ইউনুচৰ সম্প্ৰদায়ৰ পৰা শাসতি অপসাৰণ
কৰা হয় । ১০:৯৯ ।

আল্লাহৰ কৰুণাই শাস্তি অপসাৰিত কৰে ।
৭:১৫৭ ।

শিঙা

শিঙাত ফুঁ দিয়া । ৬:৭৪; ১৮:১০০;
২০:১০৩; ২৩:১০২; ২৭:৮৮; ৩৬:৫২;

৩৯:৬৯; ৫০:২১; ৬৯:১৪; ৭৮:১৯ ।

শিষ্যসকল

ঈছাৰ শিষ্যসকলে আল্লাহৰ সাহায্যকাৰী
সকলক আহ্বান কৰে । ৩:৫৩ ।

শেষ বিচাৰৰ দিন

শেষ বিচাৰৰ দিনা কি হ'ব তাৰ উত্তৰ ।

৫১:১৩-১৫; ৮২:১৮-২০ ।

শোক

শোকৰ উদ্দেশ্য । ২:১৫৬-১৫৮ ।

চৰিয়ত

সত্য নিষ্ঠতা (তাকৰা)

আল্লাহৰ উপাসনাৰ যোগেদি সত্য নিষ্ঠতাত
সিদ্ধিলাভ কৰিব পাৰি । ২:২২ ।

সত্যনিষ্ঠতাৰ উপাদান । ২:১৭৮ ।

ধাৰ্মিকতা আৰু সত্যনিষ্ঠতাৰ দ্বাৰা অসৎ
কামনা বোৰ বশ কৰা । ২:৫৫ ।

সত্যৰ সমৰ্থনত আল্লাহলৈ স্তুতি প্ৰাৰ্থনা
(মুবাহালা)

প্ৰাৰ্থনাৰ বাবে ইহুদীসকললৈ আহ্বান ।
৬২:৭ ।

প্ৰাৰ্থনাৰ বাবে খ্ৰীষ্টান সকললৈ আহ্বান ।
৩:৬২ ।

সন্তান-সন্ততি

ল'ৰা-ছোৱালীয়ে (সন্তান-সন্ততি)

আল্লাহৰ স্মৰণৰ পৰা অন্যমনস্ক কৰিব
নালাগে । ৬৩:১০ ।

দাৰিদ্ৰ্যৰ ভয়ত সন্তান-সন্ততিক ধ্বংস কৰা বা
শিক্ষাৰ পৰা বঞ্চিত ৰখা বা যথোপযুক্তভাৱে

সিহঁতক ডাঙৰ-দীঘল নকৰাটো নিষিদ্ধ ।
৬:১৫২; ১৭:৩২ ।

পৰিত্ৰ সন্তানৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা । ৩:৩৯ ।

সন্তান-সন্ততি ন্যায় পৰায়ণ হোৱাৰ বাবে
প্ৰাৰ্থনা । ২৫:৭৫; ৪৬:১৬ ।

স্তন জন্মশোকৰ কাৰণ নহয় । ১৬:৫৯, ৬০ ।
সন্তান-সন্ততিক তদাৰক কৰাটো ধৰ্মীয় কথা ।

১৯:৫৬; ২০:১৩৩ ।

সন্তান-সন্ততিৰ দ্বাৰা পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি সজ
ব্যৱহাৰ । ৪৬:১৬, ১৮ ।

সন্তান-সন্ততিয়ে পিতৃ-মাতৃক দয়ালু ব্যৱহাৰ
কৰিব লাগে ।

সন্তান হত্যা

— নিষিদ্ধ । ১৭:৩২ ।

সন্ধি ৯:৪, ৭, ১২, ১৩ ।

সন্ন্যাস বাদ

আল্লাহে সন্ন্যাস বাদ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা নাই । কিন্তু

খ্রীষ্টান সকলে নিজে ধাৰ্য্য কৰি লৈছে ।
৫৭:২৮ ।

সমতা

মোমিন (বিশ্বাসকাৰী) সকল পৰস্পৰ ভাই-
ভাই । ৩:১০৪; ৪৯:১১ ।

মানৱজাতি সকলো সমান । ৪৯:১৪ ।

সম্প্ৰদায় (উপজাতি)

১) আদৰ জাতি । ৭:৬৬; ১১:৫১ ।

আদৰ জাতিৰ ওপৰত বিধ্বংসী ধুমুহাৰ
শাস্তি । ৪৬:২৫, ২৬ ।

২) ছামুদৰ জাতি । ৭:৬৪; ১১:৬২ ।

ছামুদৰ জাতিৰ বাবে এজনী মাইকী উটৰ
নিদৰ্শন আৰু সতৰ্ক কৰা মতেই শাস্তি দিয়া
হয় । ১১:৬৮ ।

ছামুদৰ জাতিক ভূ মিকম্পই আক্ৰমণ
কৰে । ৭:৭৯ ।

শাস্তি আহিলত তেওঁলোকে সাষ্টাঙ্গ
প্ৰণিপাত কৰে । ৭:৭৯ ।

৩) অৰণ্যবাসী (আচাহাবুল আইকাত) ।

চোৱাইবৰ জাতিক অৰণ্যবাসী বুলি
কৈছিল । ১৫:৭৯ ।

অৰণ্যবাসী আৰু তেওঁলোকৰ স্থান ।
১৫:৭৯; ৫০:১৫ ।

৪) তুৱাৰ জাতি

তুৱা জাতি আৰু তেওঁলোকৰ সৰ্বনাশ ।
৪৪:৩৮; ৫০:১৫ ।

৫) কুঁৱাৰ জাতি (আচাহাবুল ৰাচ) ।

কুঁৱাৰ জাতি ছামুদ উপজাতিৰ এটা শাখা ।
২৫:৩৯ ।

৬) হাতীৰ জাতি (আচাহাবুল ফিল) ।

হাতীৰ জাতি আৱাহা, ইয়েমেনত
আবিছিণিয়াৰ ৰজাৰ শাসনকৰ্তা, আৰু
তেওঁৰ সৈন্যদল । ১০৫:২ ।

হাতীৰ জাতিৰ বয়তুল্লাৰ বিৰুদ্ধে অভিসন্ধি
আৰু সিহঁতৰ বিনাশ । ১০৫:৩ ।

৭) চাবী (চাবেউন) । ৫:৭০ ।

৮) গুহাৰ জাতি (আচাহাবুল কহফ) ।

গুহাৰ অৱস্থা । ১৮:১৮ ।

গুহাৰ জাতিৰ সংখ্যা । ১৮:২৩ ।

গুহাৰ জাতিৰ থকা সময় । ১৮:২৬ ।

গুহাৰ জাতিৰ কুকুৰ । ১৮:১৯ ।

সাগৰ

সাগৰবোৰ এসময়ত মিলিত হোৱাৰ
ভৱিষ্যদ্বাণী । ৫৫:২০, ২১ ।

বিৰাট জাহাজ সাগৰত চলাৰ ভৱিষ্যদ্বাণী ।
৫৫:২৫ ।

সাগৰ, দুখন সাগৰৰ সংযোগ

দুখন সাগৰৰ সংযোগৰ অৰ্থমুছাৰ নিবন্ধনৰ
সমাপ্তি আৰু ইছলামিক নিবন্ধনৰ
আৰম্ভণি । ১৮:৬১ ।

সাক্ষী

দুজন পুৰুষ সাক্ষী বা এজন পুৰুষ আৰু
এজনী তিৰোতা সাক্ষী সাক্ষ্য সংৰক্ষণৰ
সুবিধাৰ বাবে আৱশ্যক । ২:২৮৩ ।

দুজন সাক্ষীৰ দ্বাৰা উইল (বচীৰতনামা)ত
স্বাক্ষৰ । ৫:১০৭-১০৯ ।

সাক্ষ্য

ঋণ বা চুক্তি কৰাৰ সময়ত সাক্ষীৰ আগত
সকলোখিনি লিখিত ৰূপত ৰাখিব লাগে ।
২:২৮৩ ।

এজন পুৰুষ সাক্ষীৰ সলনি দুজনী মহিলা
সাক্ষী, যাতে এজনীয়ে আনজনীক সোঁৱৰাই
দিব পাৰে । ২:২৮৩ ।

ওচীয়ত (উইল)ৰ সাক্ষী । ৫:১০৭-১০৯ ।

চকু, কাণ আৰু ছালৰ সাক্ষী । ৪১:২১-২৪ ।

সাক্ষ্য সন্দেহজনক হলে খণ্ডাব পাৰে ।
৫:১০৭ ।

সুদ (বিবা দ্ৰষ্টব্য)

সূৰ্য্য

সূৰ্য্যই পোহৰ বিকীৰণ কৰে আৰু চন্দ্ৰই
দীপ্তি প্ৰতিবিন্ধিত কৰে, আৰু ইয়াৰ
প্ৰত্যেকৰে গতি নিৰ্ণয় কৰা হৈছে । ১০:৬;
২৫:৬২ ।

সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰক আল্লাহৰ অধীন কৰা হৈছে
আৰু সিবিলাকে নিজৰ নিজৰ কক্ষ পথত
ভ্ৰমণ কৰিছে । ৭:৫৫; ২১:৩৪ ।

স্তৰে স্তৰে পৰস্পৰ সামঞ্জস্য পূৰ্ণ সপ্ত
আকাশৰ সৃষ্টি হৈছে আৰু সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰই
তাক আলোকিত কৰিছে। ৭১:১৬।
সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰ গ্ৰহণৰ বৈশিষ্ট্য।
৭৫:৮, ১০।
সূৰ্যৰ ছাঁ নিৰ্দ্ধাৰণৰ বৈশিষ্ট্য। ২৫:৪৬,
৪৭।

সূৰ্য্যৰ উপাসনাৰ পাত্ৰ নহয়। ৪১:৩৮।

স্নান আৰু শুচি, উপাসনাৰ বাবে

চালাতৰ আগতে স্নান কাৰ্য। ৫:৭।

স্বধৰ্মত্যাগী

কোনোবাই স্বধৰ্ম ত্যাগ কৰিলে আল্লাহৰ
ধৰ্মৰ কোনো হানি নহয়। ৩:১৪৫।

দীন বা ধৰ্ম ত্যাগ কৰা জনৰ ঠাইত আল্লাই
আৰু বহু সংখ্যক লোকক পথ নিৰ্দেশ
দীয়াৰ আশ্বাস দিছে। ৫:৫৫।

ধৰ্মত্যাগী সকলৰ বাবে আছে শাস্তি।

২:২১৮; ৩:৮৭-৯১; ৩:১৪৫; ৪:১৩৮;

৫:৫৫; ১৬:১০৭।

হজ (উপাসনা দ্ৰষ্টব্য)

হত্যা

হত্যা নিষিদ্ধ। ১৭:৩৪; ২৫:৬৯।

প্ৰতিশোধৰ আইন। ২:১৭৯।

হামান

— ফিৰাউনৰ সৈন্যদলৰ সৈন্যাধ্যক্ষ
আছিল। ২৮:৯।

— ফিৰাউনৰ পূৰ্ত্ত বিভাগৰ মন্ত্ৰী আছিল।

২৮:৩৯; ৪০:৩৭।

হাৰামৰ মাহ

হাৰামৰ মাহৰ পৰিত্ৰতা। ২:২১৮।

হাকত আৰু মাৰুত

— বেবিলনৰ জ্ঞানী মানুহ। ২:১০৩।

হাকন

মুছাৰ প্ৰাৰ্থনা— তেওঁক সহায় কৰিবৰ
কাৰণে হাকনক নিযুক্ত কৰা হয়। ২০:৩০-
৩৬; ২৬:১৪; ২৮:৩৫।

হাকনক নবী নিযুক্ত কৰা হয়। ৪:১৬৪;

৬:৮৫; ১০:৭৬; ১৯:৫৪; ২১:৪৯।

হাকনে দামুৰিৰ পূজা কৰাৰ বিৰোধিতা কৰে।
২০:৯১।

হাকনৰ জনগোষ্ঠীয়ে দামুৰিৰ পূজা কৰাৰ
বাবে মুছাৰ ক্ৰোধ। ৭:১৫১; ২০:৯৩, ৯৪।

হাকনক ক্ষমা কৰাৰ বাবে মুছাৰ প্ৰাৰ্থনা।
৭:১৫২।

হুদহুদ

— ছোলেইমানৰ সৈন্যবাহিনীৰ সৈন্যাধ্যক্ষ
আছিল। ২৭:২১।

হুদায়বিয়াৰ সন্ধি

— সন্ধিয়ে মক্কাত মুছলিম সকলৰ নিৰাপত্তা
সুৰক্ষিত কৰে। ৪৮:২৫, ২৬।

হুদায়বিয়াত জয়লাভ। ৪৮:২।

হুনাইন

হুনাইনৰ দিনা মোমিনসকলক আল্লাহৰ
সহায়। ৯:২৫-২৭।

হিদায়ত (পথ-নিৰ্দেশ দ্ৰষ্টব্য)

ক্ষমা

আঘাতৰ বাবে ক্ষমা দান আল্লাহৰ হাতত।
৪২:৪১।

